

ROMANIA

1918

DOCUMENTE GRECESTI

1918

1918

1918

1918

1918

DOCUMENTE

privitoare la

STORIA

ROMÂNILOR

culese de

Eudoxiu de Hurmuzaki

Publicate sub auspiciile Academiei Române

Volumul XIV

DOCUMENTE GRECEȘTI

PRIVITOARE LA

ISTORIA ROMÂNILOR

PUBLICATE DUPĂ ORIGINALE, COPIILE ACADEMIEI ROMÂNE ȘI TIPĂRITURI

DE

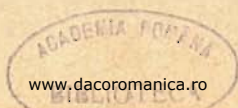
N. IORGA

PARTEA III

C. 1560 - C. 1820

BUCUREȘTI

1936

BUCUREȘTI

Atelierele grafice SOCEC & Comp., Societate anonimă

52220

DOCUMENTE

privitoare la

ISTORIA ROMÂNILOR

C. 1560 — C. 1820

BUCUREȘTI

Atelierele grafice SOCEC & Comp., Societate anonimă

52220

DOCUMENTE

ISTORIA ROMANILOR

DOCUMENTE GRECESTI

ISTORIA ROMANILOR

M. D. R. G. A.

EDITAT DE III

1920-1921

EDITAT DE

DOCUMENTE

privitoare la

ISTORIA

ROMÂNILOR

culese de

Iudoxiu de Hurmuzaki

Publicate sub auspiciile Academiei Române

Volumul XIV

DOCUMENTE GRECEȘTI

PRIVITOARE LA

ISTORIA ROMÂNILOR

PUBLICATE DUPĂ ORIGINALE, COPIILE ACADEMIEI ROMÂNE ȘI TIPĂRITURI

DE

N. IORGA

PARTEA III

C. 1560 - C. 1820

BUCUREȘTI

1936

DOCUMENTE

privitoare la

STORIA

ROMÂNILOR

VOLUMUL XIV AL COLECȚIEI „HURMUZAKI“

DOCUMENTE GRECEȘTI

PRIVITOARE LA

ISTORIA ROMÂNILOR

PUBLICATE DUPĂ ORIGINALE, COPIILE ACADEMIEI ROMÂNE ȘI TIPĂRITURI

DE

N. IORGA

Sub auspiciile Academiei Române

PARTEA III

C. 1560 - C. 1820

BUCUREȘTI

1936

DOCUMENTO

1911

STORIA ROMANILOR

VOLUMUL III

1911

1911

DOCUMENTE GRECESTI

1911

STORIA ROMANILOR

PUBLICATE DINA ROMANIA

1911

STORIA ROMANILOR

1911

1911

1911

1911

1911

1911

PREFAȚA

Acest volum trebuia să cuprindă numai rămășițele neintrebuințate în cele două volume precedente din copiile făcute la Constantinopol de d. Manuil Ghedeon pentru Academia Română. Am socotit că e bine să adaug documente greu de găsit în publicații speciale, mai ales în reviste, ca „Φάρος” de la Alexandria.

Dar un hasard fericit mi-a scos înainte ce s'a păstrat din corespondența lui Nicolae-Vodă Mavrogheni, sechestrată asupra lui în momentul când el a fost jertfit la Biela-Slatina (Bulgaria), după ce fusese silit a se retrage din țara a cărei Domnie fusese dată altuia. Cumpărată la Atena, această contribuție esențială la cunoașterea Domniei Fanariotilor, ale cărei dedesupturi se vândesc astfel întâiași dată, a fost și ea tipărită, împreună cu unele lucruri mai târzii adate la dânsa de vânzător. Dătoresc d-lui sub-secretar de Stat Savel Rădulescu însemnata sumă cu care colecția s'a cumpărat pentru Institutul Sud-Est European.

Dar un alt noroc m'a făcut să pot căpăta pentru Institut și copiariul fanariot în care se cuprind unele acte de la contemporanul moldovean al lui Mavrogheni, Alexandru Ipsilanti, și de la urmașii lui. Ele au intrat firește în aceeași serie¹.

Pentru o altă publicație rezerv scrisorile, de caracter mai mult retoric, de

¹ Documentele scoase din acel volum sunt însemnate cu o steluță.

PRÉFACE

Ce volume devait comprendre seulement les restes non employés dans les deux volumes précédents des copies qu'avait fait faire à Constantinople, par M. Manuel Gédéon, l'Académie Roumaine. J'ai cru utile d'ajouter des documents difficiles à trouver dans des publications spéciales, surtout dans la revue „Φάρος” d'Alexandrie.

Mais un hasard heureux m'a présenté ce qui se conserve de la correspondance du prince Nicolas Maurogénis (Mavrogheni), séquestrée dans ses bagages au moment où ce prince de Valachie a été sacrifié à Biéla-Slatina (Bulgarie), après avoir été forcé de se retirer du pays dont l'administration avait été déjà confiée à un autre. Achetée à Athènes, cette contribution essentielle à la connaissance du régime des Phanariotes en pays roumains, régime dont les dessous se révèlent ainsi pour la première fois, a été publiée elle aussi, avec certaines pièces d'une époque ultérieure qu'avait ajoutées le vendeur. Je dois à M. le sous-secrétaire d'État Savel Rădulescu la somme importante avec laquelle la collection a été acquise pour l'Institut Sud-Est européen.

Mais une autre bonne fortune m'a permis de gagner pour l'Institut aussi le livre de copies phanariotes où sont compris certains documents du contemporain moldave de Maurogénis, Alexandre Ypsilanti, et de ses successeurs. Ils sont entrés naturellement dans la même série¹.

Pour une autre publication je réserve les lettres, d'un caractère plutôt rhétori-

¹ Les documents tirés de ce volume sont marqués d'un astérisque.

VIII

la Domni și dascăli din țările noastre, a căror copie fotografică mi-a comunicat-o d. Marcu Beza sau care sânt cuprinse în așa de bogatul Epistolariu, cu părți și din secolul al XVI-lea, pe care mi l-a dăruit d. Remus Caracaș.

Cetirea documentelor de la care am avut originalele a fost făcută de zețarul însuși, d. Socrate Sotiriadis, care s'a dovedit a fi un bun cunoscător al vechiului scris grecesc; mi-a dat și explicația celor mai mulți termeni turcești: îi arăt toată recunoștința mea.

que, de princes et de didascales des mêmes pays roumains, dont la copie photographique m'a été communiquée par M. Marc Beza ou qui sont contenues dans l'Épistolaire, si riche, ayant des parties du XVI-e siècle, qui m'a été donné par M. Rémus Caracaș.

La lecture des documents dont j'ai eu les originaux a été faite par l'imprimeur même, M. Socrate Sotiriadès qui a prouvé être un parfait connaisseur de l'ancienne écriture grecque; il m'a fourni aussi l'explication de la plus grande partie des termes turcs: je lui en exprime toute ma gratitude.

N. IORGA

INTRODUCERE

Domnia lui Nicolae Mavrogheni apare după actele ce publicăm aici în cele mai ascunse ale ei dedesupturi, în socotelile ei cele mai secrete, — o adevărată revelație.

Prin ea se vede ce om de ispravă a fost acest harnic Grec din insule, câte a îndrăznit, până la alcătuirea unei armate de „20.000“ de oameni, până la năvălirea în Moldova și provocarea Ardealului întreg la răscoală, câte a cruțat el țării ca suferinți față de neconținutele, neapăratele cereri turcești. Figura acestui om așa de crud jertfit de grosolănia Turcilor desperați de înfrângere, dar și după intrigile boierilor pe cari-i îndepărtase, trimetându-i în exil, — printre ei Ianachi Văcărescu el însuși, — apare cu totul altfel decât în caricatura, exploatată apoi de un Ionnescu-Gion, pe care a dat-o spiritul de mahală, zeflemeaua bu-cureșteană a Pitarului Hristachi și a altor informatori de aceeași treaptă.

Revelația aduce o reabilitare.

Pentru desăvârșirea ei, adaug tipărirea sau resumatul celor câteva piese românești din această întinsă culegere.

I.

Între aceste acte românești câteva sânt înainte de Domnia lui Nicolae Mavrogheni.

1. Astfel ordinul din 1-iu Maiu 1778 al lui Alexandru-Vodă Ipsilanti pentru „căratul cherestelii ce cu prea-înnaltă împărătească poruncă s'au orânduit aici în țară a se tăia și a se căra la Ismail“, cu grija de a nu se tulbura locuitorii pe neprevestite. „Birnicii“ vor ieși de-odată cu carele, ca să scape și, ca să-și îplinească și țara datoria ce are a săvârși în grabă porunca împărătească“. Se vor plăti carăle: „câte tult unul de car și tult unul să le tineți în seamă la dajdii viitoare, după teșcherea cea ce vă va aduce de la priimitoriul cherestelii de la Vădeni i Galați“. „Carăle să fie țapene, cu boi sănătoși.“ Se vor întovărăși cu breslași și cu slujitori de județ, „oameni vrednici“. Badea Știrbei va primi carăle la Buzău. Vor fi pedepsiți, dacă nu se vor grăbi, căci „destul vă iaste a înțelege graba trebii“. În zece zile carăle vor fi deci la Buzău. „Ci așa să urmați ne-greșit, și fiți sănătoși.“

2. Un lung șir de acte supt Domnia lui Mavrogheni arată cumpărături făcute de Greci și Turci în Țara-Românească, la 1786.

Ca nume de vânzători: „Anastase, neguțătoras pământean“, „Mirică, neguțătoras pământean“, un Grigore, un Iorga, intitulați tot așa, „Cealăc Dobre i Stan, neguțători pământeni“, Vasile tabacul, „Iane vâtaș ot Cămpina“, „Iuda Ovreiul, neguțători pământean“, „Hagi Filaleț“ (?), un Zamfir, Zafirache Cernov și un ciudat „Elgăchea Zahra“, un „Ion Dabija ot Sibiciu“, un „Bohor Ovrei“, un „Dumitru Lut“.

Între cumpărători: „Theodosie Ioan, tovarăș lui Morali capanlău“, „Hagi-Chiriac Arbut, tovarăș lui Hagi-Costanda capanlău“, „Mustafă, tovarăș lui Hagi-Ali capanlău“, „Mola-Mehmet, tovarăș lui Ischiudarlă-Ali capanlău“, „Gingioli Mola-Meemet, tovarăș lui Balgi-Hagi-Ali capanlău“, „Costandin Chiriță cumpăniăș“ din Compania grecească deci (semnează grecește: κομπανιστας), „Hriste Gheorghiu

capanlău, tovaroș lui Hagi Panait capanlău“, „Hagi-Ibraim Posorlui, tovaroș lui Cadioglu capanlău“.

Odată „Dimitrache Turnavit capanlău“ cumpără de la „Apostolache Turnavit, pământean“, niște miere.

Ca prețuri, mia de ocă de „seu“ („seu bun de vacă“) „i dăn cerviș“, 230 sau 225 de taleri sau și numai 220. Mierea se vinde cu 8 taleri și un ort sau și 9 cântariul. Cașcavalul se dă cu 195 de taleri mia de ocă.

Un capanlău, Nicolae Ioan, Grec, declară că a luat 50 de „cântară“ de miere „rădicată de la acest județ (Ilfov), care mă făgăduescu a o duce la capanu Tarigradului“, dând teșcherea la 31 Octombrie 1787.

Cutare Turc cumpără „pentru capan“ „miere cant[are] 172, curată, lămurit, prin vederea ochilor mlei, cant. po tl. 30, însă cant. 18 Cond. Colan, i 26 cant. Ioan Odobescu, i 114 de la Ion Condean, i cant. 14 de la Radu sin pop Marin“, toți din Dâmbovița. Prețul e 8 taleri, 30 de bani, dar și 10. Și „untul curat lămurit prin vederea ochilor“: cantariul e când 9, când 15 taleri.

II.

Un șir de documente privesc furniturile către Turci, cu care așa de greu se luptă dregătorii lui Mavrogheni. Astfel, în ordine cronologică:

1. Sud Slam-Râmneec. Tainaturile ce s'au dat la ortale și la suratehii topcii, de când au venit la Focșani până la sfârșitul Octv., cum sineturile arată, însă pă 21 zile dă la 10; 1787, Ocmv. ...

Păini 440 la 11 oameni ai Mării Sale Pași, ce au șazut în deal păzitori, să nu meargă ascherlii să supere lăcuitori.

890 cu buirultiu Mării Sale Pași la oameni ce au lucrat la odăi...

Simbrie la măcelari ce au tăiat oile de țară...

Ocă fân... la cai tunurilor de la Silistra..., la cai tunurilor de la Ismail... 50 ocă catran la tunuri.

2. Sud Slam-Râmneec. Cele ce s'au dat în 21 de zile la tainaturile Mării Sale Bechir-Pașa aici, în Focșani, de la 10 ale lui Octomv. până în treizeci, cum arată; 1787, Octomv.

...Orez, ocă po bani 42..., unt ocă po bani 60..., carne oae, ocă po bani 12..., miere ocă po bani 30..., mișastea (sic) ocă po bani 75..., făină har (sic) cernită, ocă po bani 9..., năhut, ocă po bani 24..., sare, ocă po bani 6..., căpă, ocă po bani 12..., cafea, ocă tl. 3..., lumănări său, ocă po bani 72..., lumănări țară, ocă po tl. 2..., găini, una po bani 18..., oao câte 5 la pară..., săpun, ocă po tl. 1..., unt de lemn ocă po tl. 1..., catran, ocă po bani 18..., zarzavaturi pe zi câte tl. 3,60..., stanboale orzu po bani 30 unul..., fân cară de măsură 116, po tl. 3..., dramuri piper, ocă po tl. 3..., enibahar, ocă po tl. 4..., unt, ocă po bani 60..., miere, ocă po bani 30..., orez ce s'au trimis de la București.

3. Sud Slam-Râmneec. Cele ce s'au dat la tainaturile Mării Sale Bechir-Pașa pă zile 30, din 31 Ocmv. până la 29 Noemv., cum arată; 1787, Noemv. 30..., 30.000 păini..., făelii țară..., păcură..., oțet... 629 piei ale oilor de mai sus, ce s'au luat din județ, vândute pielea po bani 30, bez 32 piei luate de ascherlii și nu le-au plătit.

4. Sud Slam-Râmneec. Cele ce s'au dat la tainurile oștirilor aici la Focșani și la câteva bairace în Râmneec pe luna ačasta a lui Dechemv., cum arată sineturile; 1787, Dechemv..., 22.857 s'au cumpărat aici la Focșani, neputând birui brutarii să facă pâine de ajuns, una po bani 4..., la 2 culucuri ale ortalelor..., 4.000 păini la mazăli meșteri lemnari și salahori ce au lucrat la meremetul caselor stricate la bordee, po bani 3.

5. Sud Prah. Cheltuelile la trebile oștirii cum arată... La 9 tupuri de astar și alte mărunte cheltueli, când s'au întors iarălăi de la Sinac. Bacșăș când s'au întors

iarălăi cu robi și cu capete de la Sinae. La cășăți (sic) ce i-au trimis la hotarale nemțești, adică de 4 ori, câte tl. 10. Iar la bacșășuri ascherliilor, când s'au întors de la Văleni cu robi și cu capete. La un oğac-ceauș care au adus mehtup dum. cinst. Șifer-agasă, către serdengheștii să nu facă supărare raelii. La rogojani ce s'au dat la conacile agalelor și la cățva neferi. La 2 Turci în 2 luni, Mart, Apr., ce șăd lângă noi pentru lăcunitori, de-i păzesc când le ia carăle salh. și scoate după la ostași.

Ipacu cheltueli la urmă.

La 2 cășăți ce s'au trimis cu porunca agalelor la valea Buzăului și la Cămpina... La neferi turci ce să trimit mumb[ășiri] pă la plăși pentru împlinirea poruncilor. La doftoriile iarălăilor... La herari și la her pentru dresul tunurilor. La păcură pentru mucuri. La fringhii tupci-bași pentru mucuri. Prin dumlui biv Vel Logt. Vasilache, răvașul este trimis la Visterie... Lui Gheorghe vataf de brutari... Leafă după adeverința dumnealui Clucer Baratrov.

6. Cheltuiala la treti săama cum arată. La 2 oameni ce am trimis la Ocnă, trimițându-i ca să-mi aducă veste de acolo. La 2 oameni meșteri ce i-am adus dă la Călași (sic) dă au făcut pismet. Rogojini la cai ce am mai pus... și am încărcat orz de am trimis la Brăila după poruncă... La un om ce l-am trimis la Iași din poruncă, să afle ce este pe acolo

7. Sud Slam-Rămnec. Cele ce s'au dat la tainurile Mării Sale Bechir-Pași în 21 de zile până au purces, încă din 30 ale lui Dechemv., până în 19 ale lunii acestiia, cum arată; 1788, Ghenr. 24.

8. Sud Vlașca.

Ascherlii ce au trecut asupra Piteștilor și li s'au dat tainuri din zahr. ce o aveam cumpărată pentru treaba ascherliilor ce să află șazători în Găești cu binbașa al lor Surehiulă-Mustafă, cum arată; 88, Fevr.

Bagdatlă binbașa, Sačekol chehaisă Tufecibașa, Husein-aga Târnăvlă, Hasan-aga al lui Belinaș-oglu, Chehaia Sali-aga, Gîam-All-aga, un baerac ipac al lui Bagdatlă binbașa, doao baerace, trei baerace, doao baerace, doao baerace ipac, un baeracu, dmi. Spătar. Mavrogheni și dumn. Pstc. Stathache, la întoarcere.

9. Foaie de lucrurile ce s'au găsit aici la odaia dumlui Sădr. Marcu, ispravnic, „cum arată anume; 1788, Fev. 8 (și felegene de marmură“, „ișlice ale Sădr“, „19 cutii cu halva“, „2 umbreli“, 4 „ghiudemuri“, „pio de cafea cu pisălug“, „testele fișeuri“ „brec-papuci fără de meși“, „putină cu prune uscate“, „borcan cu dulceață de nuci“, „fucale“, „solnițe de carton“, „lingură mare de castron“, „sticlă cu doftorii“, „macat“, perne de lână“, „mindiriu cu pae“, „piele de masă“, „piele de buteă“, „piele de ursu“.

10. Sud Muscel. Perilipsul socotelii acestor sami, cum arată; 88, Iun. 18.

11. bani

11529 9 Suma haračului, afară de răsura noastră și simbria zapeiilor.

10445 Zahereaoua cu scutelnici.

5576,72 Suma semii a treia, afară din răsura noastră și simbria zapeiilor și scăzământul ce s'au făcut la această sumă.

1699,60 Am dat leafă creștinilor ascherlii pea Mart, însă:

241 Lambru plev.

240 Dumitru bulucbaș.

480 Polcovnic Ianache, Ivan bulucbaș.

562,60 Dumitrache Alexandru Ruset.

176 Am luat leafa neferilor miei, Armaș Velisar.

889 Am dat alel-hesap dumnealui biv Vel Spătar Romanò.

1579,90 Pentru 4 sate ce, din prieina bățăliilor prăpădindu-să, nu s'au făcut nicio împlinire, însă

7,48 La 3 sate, însă
 431,24 Rucărul, Iude 98.
 127,72 Dragoslave, 29.
 123,24 Bădici, 28.
 66 Nămăești, 15.

S'au plătit porumb chile 50, ce iarăș la oștire s'au dat.

(Iscălesc, unul grecește, altul românește, „un proin agă“ și un „proin armaș.”)

10. Pentru grâu, chile una sută unsprezece, ce l-am avut în Câmpulungu, și s'au luat de s'au dat mâncare ostașilor, ni l-au plătit dumnealor ispravniciei din sud Mușcel, chila de grâu câte tl. 10, priimind toți bani în mână noastră..., 1788, Oct. 20.

Neculae ot Slăvești.

D. Bădica ot Costești.

D. Bebu ot Oarje.

Ilie ot Cortești.

Ghinea Evceale ot Căpologu.

Paraschiv ot Broștenii.

Tudosii Arnăutu ot Suhaia.

11. Sud Argeș. Bani ce s'au chiełtuit la trebile ostașilor din rămășițurile de harți (*sic*) de zaherea și din 3-ti seamă, cum arată; 88, Iunie 17.

(Brutari bucureșteni și pământeni, măcelari pământeni.) Făcutul și dresul cuptoarilor de pâine ot orașu Argeș i Pitești... S'au cumpărat coase ot Curtea-de-Argeș... S'au cumpărat catran la Curtea-de-Argeș pentru tunuri... S'au cumpărat site pentru cernutu făinei la Curtea-de-Argeș și la Pitești pentru trebuința olacurilor i la tunuri și gephanele... S'au dat leafa lui Cara Mecmet, păzitor magazii (și alți Turci păzitori).

12. Oraș Câmpulung. Perilipsis de socoteală semi a treia, cum arată; 1788, Iul. 22.

572 tl., suma de seama a treia pe l[u]d[e] 130, po tl. 4 vechi, afară din l[u]d[e] 50 ce s'au scăzut după foaia de scăzământ pentru măcelari, brutari i morari care slujesc la trebuința oștirii... 20 tl. pentru 10 bucăți astari la trebuința oștirilor celor răniți și morți, 2 pă 8 trăisti la dumnealui Tufeccei-Bașa pentru cai tunurilor prin Dinul Mocanu.

360 pentru 18 cai orășănești po tl. 20, care cai au murit purtând olacu de când au venit oastea în oraș și până la înapoierea lor în Târgoviște, fiindcă până atunci nu mai adusesese dumnealor is. cai după la județ, ei tot ai orașului au fost de olac.

20 să scade sămbriia județului.

10 sămbriia logofet. de orașul (*sic*) (iscălește județul).

13. Oraș Câmpulung. Perilipsis de socoteala sămi haračului de l[u] d[e] po tl. 6, 60 vechi, cum arată; lt. 88, Iul. 21.

tl. bani

1170 capete pe Iude 180.

117 răsura la leu bani 12.

Dat vătășai la județul Iorga cu răvașu lui (nume: Mitu Țoglovan, Mițu Purece, Neacșu, Radu Bischiu (?), Stanciu Pocică, Matei Tărăță, Radu Măloșanu). Dat pă lemne la ascherlii pe cară 16.82, caru po bani 24, neajungându-se lemne din carăle ce să aducea de oroșani.

14. „Tasil“ de la „serdeanghesti Astazfura (*sic*), fičoru Belinașului-zadea“ (și „doao chile dă Ruș“) (30 Septembrie).

15. Vitele ce s'au luat din plaiul Prahv. și s'au tăiat pentru trebuința oștirilor; 1788, Oc. 25.

Vael ot

30 125 Băneștii.

26 401 Cămpina, Stole.

25 98 Cămpina Lupoianului.

- 22 69 Provița.
 11 55 Poiana.
 73 303 Breaza.
 38 172 Brebul mănăstire.
 61 16 Urleta.
 55 265 Comarnic.
 32 155 Cornul.
 6 38 Secăriia.
 37 125 Brebul meș [iași].
 3 42 Teșila i Păscari.
 1 25 Șoprile.

16. 29 Februar 1788. „Isuf Aga capichehaia“ primește o sumă de la „dum-lui biv. Vel. Medl. Dimitrache, ispravnic ot sud Vlașca, pentru cheltuiala salahorilor“.

17. Sud Argeș. Perilipsis de câți bani s'au luat din seama haraciului; din zahereă i de bani breslelor de pervii seamă și din treti seamă, cum arată în jos; 1788, Apr. 19... S'au dat leafă dumnului Usein Uzum-aga cu doao taguviluri ... S'au dat leafă la șase brutari bucureșteni ... S'au dat lui Ene Arnăut, brutariu ... S'au dat Ghițului vătaf de brutari ... S'au dat simbria la șase ăobani ce păzescu oile și vacile dă beelie ... S'au cumpărat 20 ocă fier, care s'au primitu la dumlui Salî-aga la Argeș ... S'au chieituit când au făcut gephanelile la Curtea-de-Argeș.

18. Perilipsis de socoteala cheltuelii ostașilor ce s'au aflat aici, cum arată. ... Sterie căpt. taingiu

19. Plaiul Teleajenului dă 700 taleri, 60 bani; însă pentru acești bani au dat șaptuzăci de vaci, po tl. zece pentru rămășița zahereli ... și, tăindu-să aici, la Văleni, au dat la tainul așcherliilor.

(14 Iunie 1788.)

20. Același dă 1.383 lei, 80 bani, în 137 vaci, tăiate la Văleni (aceiași dată).

21. Adeverință că plaiul Prahovei a dat 368 vaci, 1589 oi, tăiate la Câmpina; ispravnic Ibrictarul Nichita. „Iar pieile vacilor și oilor le-au luat lăcuitori. Cu adeve-rință că Domnul a îngăduit plata „rămășițurilor“ în vite (26 Iunie).

22. Sud Mușcă. Catastih de oi i vaci și cai ce s'au dat dintr'acest județ pentru treaba oștilor din Câmpulung, cum înăuntru arată; 88, Iun. 18. (Pe plaiuri și sate.)

23. Sud Muscel. Rămășița fânului i a lemnelor a somei ce mai arată în județ, cum arată; 88, Dechv. (lista satelor).

24. Sud. Mehedinți. 89. Eextractu de rămășița grăului și fănu, lemnele ce s'au luat, bani din orânduiala lui Oct., cum înăuntru arată (lista de sate: și Tihomirii; iscălit: Mih. Stol. biv Vel Pah.).

25. Sud Dolj. Perilipsis de socoteala zaherelii de grâu i orz i fân și lemne i mei, orănduelile din anul trecut; 789, Avg. 18.

26. Orânduiala de cai mezilurilor ce s'au făcut pe la județe și ca cebucă, Fev. și Fev. 13. (389 de toți) (pe sate.) Gheorghi Vel Capn.

27. Condeile ce sau cisluit într'acel județ al Prahv. mai mult piste coprinderea poruncei log. 89, Avg. ... 5 cai din orânduiala cailor ordii Mării Sale lui Vodă... 2 cai din plaiu, de cei de tunuri ... S'au cisluit pentru conacul mosafirilor.

III.

Scrisori cu vești, complectând pe cele grecești, sânt câteva:

1. Cu multă pleacăune închinându-mă, sărut cinstită mână dumi...

Cu prea-plecată scrisoare înștiințez dumi că la aceste plaiuri cu ajutoru lui Dumnezeu să află bine pace, de la nicio parte niciun fel auzire înpotrivă nu să află

nici să simte, liniște și între lăcuitori să află, cu toată silința spre cele ce să cer de la Visteria Mării Sale lui Vodă, nici de seferlii fugari a veni prin munte până acum nu să aude nimic; paznici am pus și la Pod[ul] Lac[ul]ui în plaiu Râmneș, și să află zioa și noapte cu mare privighere, la un loc de Milcov, i, la Dealul Lung gășind un loc, încă au mai făcut tot în poteca ce au fostu gătit seferlii de trecea pe la Pod[ul] Lacului. Încă mă aflu cu toată privegherea și silința spre săvârșirea lumenatelor porunci și ale dumi ce le am date. Înăuntru încă nicio mișcare în potrivă aiei în partea locului, nici la cetate Brașov n'au putut vedea nici afla oameni ce-i i-am avut înăuntru, și acum iarăș oameni am acolò, și să află privighind și iscodind a afla lucruri adevărate și vrednice, și, îndată ce vor sosi, iarăș voi înștiința.

Mă rog dumi, cinstite Vornice, să faci dum. pomană ca să arăți Mării Sale lui Vodă să să milostivească asupra scăpătăcunii mele să mi să plătească ceia ce am cheltuit până acum cu trimiși ce am avut dinăuntru, și am și până acum, fiindcă mă aflu omu scăpătat și cu casă grea, și am luat bani cu osteneală, ca să nu dau sminteală lumenati porunci a bunului meu stăpân (milostivul Dumnezeu să îi delungeze ani Mării Sale cu fericire în lumenatul Înălțimii Sale Scaun), mai vartos că vreo lefușoară pără acum nu mi s'au făcut, și mă aflu cu mare cheltuială, adăstând răvârsarea mili Mării Sale prin bun[ul] dumi ajutoru și milostivă aducere aminte, care cheltuială în doi o arăt dumi, și să am cinstea răspunsu dui.

Al dumitale
prea-plecată
slugă

Dinul Postă. Vernescu.

Vei serie dumi și duml. boierilor ispravnici vreo scrisoare pentru mine, ca să mă știe.

(Urmează socoteala. Și „doi trimiși ce au fost până la Sibii ... La plăiași de București“.)

(Resumat grecesc.)

(Pe Vo.): Întru cinstită mâna dumi Manolache Creț[ulescu] V^l Dvornic cu cinsti și multă plecăcune.

2. Prea cinstit dumi Vel Dvor[ni]c.

Cu prea-plecată a mea scrisoare înștiințazu dumi astăzi, la 18 ale aceștii luni, mi i-au venitu o scrisoare de la omu ce-l amu înăuntru la Brașov trimesu pentru cercetare, ca orice va vedea și va auzi din cele ce vor fi adevărate, să mă înștiințeze, și îmi serie că la Brașov face gătire, grău să macină și îl bagă în poloboace, carele ce sântu de obuz le gătescu, poruncă au venitu la Brașovu de facu parcani, și este poruncă să plece la Fev. în 15 zile ale lor. Și numai cinci tunuri au venitu la Brașovu, iar tunari și cai sânt de 15, și așteaptă să vie doosprezece reghimenturi, în reghimentu cu șase sute de catane, și din Haramsechi și din Cucu șase sute de catane călăreți într'ales, și așteaptă să vie acele reghimenturi să meargă în Țara Leșească, și în ce locu să află acumu acele reghimenturi nu să știe. De această înștiințazu dumitale.

1788, Ghen. 18.

Prea-plecatu
dumitale
slugă

Constandin văt.

(Traducere grecească.)

[Vo.:] Întru prea-cinstită mâna dumlui Vel Dvor. Crețulescu cu toată plecăcumea.
(Pecete neagră.)

3. Prea-cinstite dum. Vel Dvornice, cu multă plecăcune sărut prea-cinst. mâna dumi.

† Cu prea-plecata mea scrisoare înștiințazu dumi, la cetate în Brașov au început a face gătire, și semnele sânt de plecare oștilor. Au început a măcina grău și a-l așeza

în poloboace. Carăle la obuzuri sânt gata; luerează și la parcanе cu mare grabă meșteri. Au venit și 5 tunuri, și gătesc și tunurile cetăți; aștiaptă oaste să vie și de la alte locuri. Să simte că dă spre Țara Leșască o să meargă împotriva oștilor Împăratului nostru turcesc, și așa umblă vorba că până la Fev. 15 să aștepte în Țara Leșască această oaste a Neamțului ce să gătește să plece acum de aici, din partea vecinătății. De aceasta înștiințăm dumitale.

1788, Ghen. 20.

Prea-plecată dumi

slugă

Andrei Vor.

(Traducere grecească.)

(V^o.) Întru prea-cinst. mâna dum. Vel Dvornicu cu toată plecăcunia să să închine;
(Pecete neagră.)

3. Un raport de ispravnic (semnătura greacă), pe lângă știri despre zaherele, are și această parte istorică.: „Județul tot s'au îngrozit, căci vrășmași din Coziia s'au înmulțit și din ăsa în ăsa să înmulțesc, și strejile s'au apropiat de Râmnic, și ne-am pierdut mințile, neștiind ce să facem cu toți oroșani, numai D-zeu să-ș facă milă“. Și postscriptul grecesc anunță: και άπάντω εις τον άρχ. Σπαθ., ήτοι δια το Πιτέσι εκληγες από έφές (sic) μεγάλη δόναμις έχθρων με τόπια, και κατὰ συμπέρασμα ήμπορούν άδριον να κτοπηθοούν; με προσοανλικη (sic) της γραφω. („Și de sus către dumnealui Spătarul, adevă pe la Pitești, s'a mișcat de ieri mare putere de dușmani cu tunuri, și după chibzuire pot mâne să bată; cu cea trecută (?) îți scriu“).

(V^o.) Cinstitului și al meu mai mare duml. Theodorache Adibzaadè biv Vel Cluđer, caimacam[ul] Craiovei, cu cinst. și plecc.

(Pecete neagră.)

4. Prea-Înălțate Doamne,

Înștiințez Înnălțimii Tale pentru puțini Nemți ce au venit la Coziia fără veste și, aflându-să dumnealui Sădr. Marco, ispravnic, șezători acoloa cu neferi Nemților co-prinsu, și șezind vreo patru zile acoloa, la mănăstire, astăzi, la 19 ale aceștii curgă-toare luni, au plecat iarăși înapoi, rădicând și pă dumnealui Sădr. tot cu dănsii. Din mila lui Dumnezeu despre altele este bună pace. Pentru paza plaiului întocmai după luminatele porunci sânt următor. Și nu lipsii de a înștiința Înnălțimii Tale.

1788, Fevr. 20.

Robul Mării Tale

Todorachi, văt. de plaiu Coziia sud. Vălci.

(Pecete neagră.)

5. Cu cinste și fiască plecăciune închinându-ne, sărutăm cinst. blagoslovitoare dreapta preasfânta.

Înștiințăm Preasfinții Tale că zapeii plăși Oltului între alte catastișe ce ne-au trimes de niște jafuri ce s'au făcutu de ostașii dumnealui Cară-Abdi bimbașa Nicoopoianu, când venia aici la Râmnic și apoi, ajungându-l luminata poruncă domnească ca să să întoarcă înapoi să meargă la Craiova să să înpreune cu oastea de acolò, la întoarcere s'au făcut mai sus numitele jafuri, între care catastișe ne-au trimis și acesta al părintelui iconomului de la Drăgășani, care iată că-l trimiserăm la Preasfinț., ca, de vei socoti, să o arate Mării Sale lui Vodă. Făcurăm și noi această carte către Măriia Sa din partea noastră, ci, de să va socoti de Preasfinț., să va da Mării Sale ori finț., ori prin dumnealui Vel. Vist. Și cum milostivu Dumnezeu îl va lumina. De aceasta înștiințăm, și sântem,

788, Mai 6.

al Preasfinț. plecați

fii sufletești

(Două iscălituri indescifrabile.)

6. Pașaport domnesc „căpitanilor după la menziluri“, pentru un lipcan, „mergând la Nicopie“: a i se da, din menzil în menzil, cal și surugiu.

(12 Iunie 1788.)

7. Iulie 1788. Radul Budișteanu arată lui Vel Vistier prin Toma căpitan Rachita, „mumbașir la schela Zimnicilor“, pentru zahereă trimeasă „dumnealui cinstitu binbașă Belinașul aici, la magazia Piteștii“.

8. Prea-înnălțate Doamne,

† Cu prea-plecata mea scrisoare înștiințez Mării Tale că, scriind Costandin Cîohodar cu luminată porunca Mării Tale mumbașir pentru lucruri mișcătoare și nemișcătoare ale unui Toma ce au fugit la vrăjmași, s'au dovedit după arătare lui Petre postelnicul, jăluitar, că are o vie în dealul Valea Crângului dentr'acest județ Secueni. Pentru care am orânduit pe Lupul boeriuș mazălu, împreună cu alți moșneni înprejurași, de au făcut cercetare față cu Costandin Cîohodar și cu Petre jăluitarul. (Cercetare.) 1788, Avg. 11. Al Înnălțimii Tale prea-plecat slugă:

Petre (?) Med. (Traducere grecească.)

9. Prea-înnălțate Doamne,

Cu prea-plecată scrisoare înștiințez Mării Tale pentru Untosul otuzbir-buluc de la Gomotoriș (*sic*), că nici într'un chip dă satele județului acestuia nu-l poe a dăzbăra, ca să să părăsească a nu mai trimite să ia oameni cu muieri cu tot și să-i treacă de cindea; la dumnealui capichehaia dă la Diu am scris; dumnealui iarăș au arătat pă la locurile ce s'au căzut și i-au poruncit a nu să mai amesteca, și el nici cum nu să dezbară. Acum, dă la Coșmir și de la Braniște au luat câteva seme (?) și le-au trecut dă cindea, cum și de la alte sate, după cum îți va spune și Abdi, Tataru Mării Tale. Pentru care mă rog Mării Tale ca să-i scrii și Măriia Ta unde să va socoti de Înnălțimea Ta cu să-i vie de hac și să-i poruncească, ca să nu mai facă un lucru ca acesta și și pă cei ce i-au luat, să-i treacă iarăș dincoace, căci cunoscut este că nici prea-înnălțatului Vizir nu-i este priimit să spargă un județ și să treagă (*sic*) satele dă decindea, în vremea ce și țara aăasta este tot a prea-puternicului nostru Împărat. Apoi cum va fi mila Mării Tale.

1788, Sept. 10, Cerneți.

Al Mării Tale

prea-plecată.

slugă

Mih. Ștucă biv căpitan.

10. (Resumat grecesc; scriitorul e ispravnic de Mehedinți; pecete neagră.)

27 Decembre 1788. Gheorghe Sărdar către Marele Vistier, pentru ordinul de la Domn, „de s'au pus și mănăstirile județului acestuia ca să dea zaherea și oile din orânduiala de al doilea de la Oev.“ Trimete la Tismana, „socotindu că va fi nescaruva oameni de ai mănăstirii acolo, căci egumenu știut este dumitale că este dus în Țara Nemțasea, și, întorcându-să trimisul nostru, au arătat că pe niminea nu au găsit acolo, moșiile mănăstirii iar sântu asupra isprăvniceilor ce s'au orânduit din porunca Mării Sale lui Vodă de dumnealor trecuți isprăvnicii, care de căț bani, de ce venitu au eșit după acele moșii, s'au dus isprăvniceii de ș'au dat socoteala la duml. Paheu Ioniță Mardagiu, la Craiova. Ci mă rogu dumitale ca să arăt Mării Sale lui Vodă de a mi să trimite poruncă, ca, ori pe isprăvniceii să apucu, să împlinescu zaherelile acestea, sau să să rădice, de a nu fi eu încărcat la Visterie cu zaherelile acestea.“

(Resumat grecesc.)

11. După dorita dragoste,

Dorita scrisoare am primit și, înțelegând că ești sănătoasă, m'am bucurat, slăvind pre Dumnezeu, din a căruia milă mă aflu și eu sănătos. Iar că ai tras necaz și tragi și acum, eu știu foarte bine, că și eu aici asemenea am pățimit. Numai ce să facem, soro? Să mulțumim lui Dumnezeu și cum vom putea să ne chivernisim, că să vede că pentru păcate sânt acestea. Și iată fți scriu, Mariufo, să nu mai faci lucrare cuiva pentru venirea mea, cum scrie un prietin, că, de va mai supăra cinevaș pe Măriia Sa

pentru mine, va să mă aduc la mare turburare, să nu mi să pricinuiască cevaș; ci, pentru Dumnezeu, ferește-te, nu mă supăra, nu mai pomeni, că nu-mi aduci vre o belea la capu. Cum va vrea Dumnezeu mă voi strădui, până când mi să va erta păcatul. Sori-mei mă închin cu plecăciune. Și fii sănătoasă.

1789,

Ghen. 9

Al dumi dorit soț

Ioan biv Vel Păh.

(V^o.) Doritei meale soții Mariuți Margoaicăi Păinicei (*sic!*), cu dorită dragoste să să dea.
(Pecete ruptă.)

12. După frățeasca dragoste.

Frățeasca scrisoare a dumatile am priimit și toate arătările ce mi le arăț dum. pentru pricina socotelilor le-am înțeles, cum că la socotelile ce trimit boeri ispravniciei de sami s'ar fi văzând multe condee arătate de ispravnici fără de sineturi și pentru ce să să îngăduiască a le arăta și să nu să apuce să înlănească? Arhon Stolnice, dar cum poț să-i apuc, în vreme ce din Visterie poroncă nu am, cele ce sânt priimate și pentru cele ce nu să priimescu pentru în cu (*sic*). Ispravnici îmi sta înpotrivă, cu cuvânt zicând: „Visteriia că[nd] le va ținea în seamă, atunci vor răspunde“. Ci trebuiește această alegere Visteriia să o facă și să-m dea poroncă: pentru cele ce nu sânt priimate, să-i apuc să înlănească, și, atunci când nu voi urma poronci, să mă învinovățit (*sic*). Și, pentru acest fel de pricini ceale multe arătate sânt la socotelile Mehedinților, unde au fost ispravniculu căpt. Mihai Ștucă, carele, fiindcă din poronca Mării Sale lui Vodă iaste chemat la București, au și plecat de vine; ci, viind, îl va apuca Visteria la socoteală, după perilipsis al său ce-l are dat la Vist., și să va arăta ceale priimate de Vist., și pentru ceale ce nu să vor priimi să va apuca de va înlăni. Că dum. au fost isprănicel de zahereaoa ot Fev. și până la pervii seamă. M'am plioforisit și pentru cererea venirii mele, după cum în scrii dum. pricina, și mă rog ca să nu mai faci vre o cerere, ci să rămăe jos, și cum voi putea mă voi lupta aici, până când Dumnezeu îș va face milă cu mine. Cărțile amândoo, atât de neam, cât și de postc. le-am priimit, și voi înlăni bani și fi voi trimite; însă pentru cea de neamuri să va înlăni după cum în scrii dum., iar pentru cea de postc. iaste foarte pipărată, și acela iaste om scăpătat; de s'ar putea măcar cu 100. Și aceasta iar supărare fac duț, pentru sărăciia lui, de să va putea a să catorthosi, iar, când nu să va putea încredința, că îmi caută a da de la mine, numai pentru că am apucat de am făcut supărare dumi, cu părere de știință ce știiam că mult până la 100 va fi. Mai am o belea de supărare: unul din boeri de al doilea face cerere de o boerie, adică sărdărie: de să va putea isprăvi prin dum. Vel Cămăraș cu tl. 1000, voi avea răspunsu de la dum. Sau, în ce chip va fi, mi să va da în știre de către dum., pentru a nu mai face supărare nimeni de venirea mea. Scrisei și soții meale ca să să tragă a nu mai supăra pe oameni. Dar mă rog și pe dum., de vei avea vreme a te întâlni, îi spune și din gură ca să nu mai facă nimănu supărare de această cerere, și rămăn.

1789,

Ghen. 8.

Al dumi ca un frate

Ioan biv Vel Pah.

(V^o.) Cinst. și al meu ca un frate, dumnealui Constandin Nenciușeul biv Vel Stolnic, cu frăț. dragoste și fericită sănătate să să dea.

(Pecete ruptă.)

13. Prea-înnălțate Doamne,

Înștiințez Mării Tale că, fiindu miluit de Măriia Ta ispravniculu la județul sud Mehedințu, în cătă vreme am avut tovaroș pă căpit. Mihai Ștucă, m'am aflat slujind în ordie, lângă slăvitu Sarascheri Hasan-Pașa cu porunca prea-înnălțatului Vezir. De căn dau venit dumnealui Sărdaru Eschi-Stambolu, iarăș m'am aflat slujind prin județi, după rămășișurile zaherelelor cu luminată porunca Mării Tale, dar, și când m'am aflat slujind la Cerneț, dumnealui Sărdarul nu m'au avut tovaroși, ca să caut treburile de-a valma, după luminată porunca Mării

Tale, ci multe luaturi și daturi le-au tăinuit de mine, ci treabă în mână nu-mi dă, ci să ferește cât poate și, pe de altă parte, zice că nu are tovaroși ca să poată ajuta. Eu până astăzi la nicio slujbă sau treabi nu am fost ca să fiu eu harnic a o scoate la cale, cum și la ordie slăvitu sarascher și tot seferlii s'au mulțumit de slujba mea. Când s'au arsu Meh[a]diia, dumnealui s'au dus la Dii și până nu au aflatu de 4 bimbași ce mi i-au dat Măriia Sa Suleman-Pașa de paza Cernetului, carele s'au poruncit tainu lor să și-l ia de la Cozal oamenii, fân și lemne cu bani, dumnealui de la Dii nu au venit, și numai eu cu doi beșlii am săzut în Cernet; la Noemv. 1, am eșit în județ și în cinci zile am pornit oameni din Blahnița-de-sus i de jos cu bani pentru zahereă și, mergând la plasa Câmpului, în 11 zile am împlinit 33 pungi de bani, bani de zaherele, de fân i de lemn, și i-am trimis la Cerneți, încă de la Noemv. 18, afară de bani ce s'au luat de la celelalte zece plăși, după zahereao noo i veiche i fân i lemne și alte luaturi care le-am putut afla; care acești bani de la Câmpu duml. au socotit a nu-i ști eu; care din răvașu ce scrie către zapciu și din scrisoare ce scrie mie, scoțând copiile, trimisăi. Cetindu-să, te vei pliroforisi Măriia Ta de dreptatea dumisale, că răvașu s'au scris din Cerneți, iar nu din Calafatu. Luaturi din județ sânt multe, care nu crez să fie arătate Mării Tale, pentru că l-am văzut că s'au scărbitu unde am cercetat prin județ, de luaturi. Zahereao noo de orz toată s'au luat bani, pă o mie chile a Fetislamului cu o mie de lei..., de patru mii ce s'au ținut sama loru în samă, pă unsprezece mii noo sute optzăci și noo s'au luat câte... mii de baniță, pă opt mii șapte sute șazăci și cinci baniță, ce au fost să-i dea în natură. o nn... de baniță le Cerneți, și s'au cisluit mai multe baniță. Pă grăul nou s'au dat poruncă zapciului Costache câte tl. 2 și doi și jumătate pă baniță, pă grăul nou s'au dat poruncă zapciului tl. să ia pe sută, să-i trimită la Cernet, care unele sate au și plătit doo mii noo sute noozeci și patru bani pă grău și cinci mii șapte sute cincizăci bani pă orzu, de la patru plăși, ocoalele amândoo i muntele i Baia, cum s'au împăcat dumnealui cu dănsi. Dumnealui știe că am auzăt și eu că ar fi plătit câte zece lei orzul și câte șase lei făina, sute de ocă; fân iarăș s'au vândut în Cernet și la Ada-calesi câte doi lei și doi lei și jumătate caru. Unt și făina iarăș am văzut vânzând la Ada-Calesi. Și alte luaturi care în doo rânduri eu am înștiințat dumisale Vel. Vis. ca să arate Mării Tale, ca, ori să fie luminată porunca Înnălțimii Tale ca tot luat din județ și datul la oricine să treacă socoteala și prin știința mea, de când sânt cu dumnealui până acum, ori să mijloască către Măriia Ta să orânduiască alt ispravnic în locu mieu, ca să nu caz în vre o urgie, și, niciun răspuns neluând, am venit aici, în Craiova, de am năzuit cu această scrisoare la Înnălțimea Ta, și iarăș sânguru m'am întorsu în județ, numai eu doi fečori ai miei, nevrând să-mi dea niciun slujitor ca să es în județ. Și, așteptând luminată porunca Mării Tale ce să fac, că el în zice că eu sânt ispravnic, și eu am luminate cărț ale Mării Sale (*sic*); însă și iarăș fără de luminată porunca Mării Tale nu poci să es din județ. Iar anii Înnălțimii Tale să fie de la Dumnezeu mulți și fericți.

1789, Ghen. 8.

Al Mării Tale prea-plecat slugă
Chiriac (?) Clucer.

IV.

Isprăvile lui Mavrogheni trecură și în cântecul popular. Un călător german, Bartholdy, pomenește pe acela în care Vodă apare la un ospăț cu patru sute de musafiri, în care își laudă sora, iar Sultanul, care pune rămășag c'o va seduce, îi trimete doisprezece catări cu daruri.

Oricum s'ar judeca atitudinea aceleuia din care Hope (c. 1770 — 831), în romanul său celebru, *Anastasius*²), a făcut un tip legendar atribuit și lui Byron, care l-a admirat și de pe urma căruia i s'a zis autorului „Anastasius” Hope³,

¹ *Voyage en Grèce*, traducere de A. du C***, Paris 1867, II, p. 139 și urm.

² *Anastasius, or memoirs of a modern Greek written at the close of the 18th century*.

³ *Encyclopædia Britannica*, XIII, p. 638.

cercetarea acestor hârtii, ca și, mai ales, a materialului grecesc dat în paginile ce urmează, arată precizie, muncă, simț de răspundere și grijă de banul țerii, unite cu frica de cel care ține buzduganul pedepselor. Ideia că epoca fanariotă, n'a fost decât un jaf confus al unor oameni străini, veniți să se îmbogățească prin toate mijloacele trebuie părăsită.

Iar memoria Domnului care a făcut față cu neadormită veghere la o situație așa de grea, izbutind a-și crea o armată, cu care a cucerit Moldova și era gata să răsbătă mai adânc și în Ardeal, al cărui pământ l-a și, călcat, chemând lumea, fie și de-avalma, fără deosebiri naționale, la libertate, merită să fie curățită, — oricât sângele i-ar fi fost străin, — de clewetirea mahalagiască a contemporanilor, ca și de caricatura fără spirit a foiletoniștilor din timpurile noastre.

Nerecunoștința ucigașă a Turcilor, cari i-au vărsat sângele la o răscruce de drum, ar ajunge, de altfel, singură ca să-i câștige o altă prețuire, sprijinită pe faptele lui și pe înțelegerea vremilor¹.

¹ Cu cât l se arată inferior, în altă vreme, Vodă-Caragea, preocupat de singurele sale interese, pe care le urmărește, prin eifro în mare parte neînțelese, cu toate mijloacele unei inteligențe care bănuiește și caută să împiedece intrigile contra lui!

TABLA MATERIILOR

- C. 1560. Muntele Sinai. Călugării de la Muntele Sinai către Ruxanda, Doamna Moldovei, mulțămindu-i pentru ajutorul ce au de la ea și de la familia ei. No. 1, pag. 1.
- C. 1590. Egipt. Meletie Pigas, Patriarh de Alexandria și vicariu al Scaunului ecumenic (*sic*), către Petru Șchiopul, Domn al Moldovei, mulțămindu-i pentru scrisoare și arătându-i că voia să-l vadă, dar a fost rechemat la Constantinopol de Patriarhul Silvestru al Antiohiei, care se îndrepta într'acolo. No. 2, pag. 2.
- De la 1577. Călugării de la Meteore către Mibnea-Vodă al Țării-Românești, pentru o cerere de ajutor, cu pomenirea binefăcătorilor, de la Neagoe Basarab. No. 3, pag. 3.
- 1631, Egipt. Gherasim, Patriarh de Alexandria, către Corneliu Haga, ambasador al Olandei, despre trimiterea în Țara-Românească a preotului Ioanichie pentru supraveghierea proprietăților sale acolo, iar de acolo, poate la Moscova, ca să ajute la nevoile din cauza „tiraniei stăpânilor de aici“ (πέμπουμεν γὰρ αὐτὸν μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ εἰς Βλαχίαν εἰς ἐπίσκεψιν μὲν τῶν ὧν ἔχομεν ἐκεῖ πραγμάτων, ἐκστῆεν δὲ (εἰ ὁ Θεὸς συνεργήσει) καὶ περαιτέρω τὴν ὁδὸν ἐκτελεῖν μέχρι τῆς Μοσχολίας). Nv. 4, pag. 5.
- 1631, Egipt. Gherasim, Patriarh de Alexandria, către Daniil, Mitropolitul de Serres, despre o trimetere de soli. No. 5, pag. 6.
- 1631, Egipt. Gherasim, Patriarh de Alexandria, către preotul Arsenie, trimis în Țara-Românească, despre reaua stare a ortodoxiei egiptene și trimeterea preotului Ioanichie. No. 6, pag. 6.
- C. 1634, Meteore. Călugării de la Meteore către Vasile Lupu, Domnul Moldovei, pentru ajutor. No. 7, pag. 7.
- 1641, 17 Ianuar. Constantinopol. Tomul Patriarhiei ecumenice, trimis lui Vasile-Vodă Lupu, în afacerea certei lui Gherasim, Patriarhul Alexandriei, cu călugării de la Muntele Sinai. No. 8, pag. 10.
- 1645, 10 August, Iași. Vasile-Vodă Lupu către Sinaîți, despre cearta lor cu Gherasim, Patriarhul Alexandriei. No. 9, pag. 12.
- 1648, Iunie. „Memfis“ (Cairo). Scrisoare sinodală către Vasile-Vodă Lupu în cearta Patriarhiei de Alexandria cu Sinaîții. No. 10, pag. 16.
- 1651, 8 August, [Iași]. Vasile-Vodă Lupu către Patriarhul Ecumenic, despre cearta Sinaîților cu Ioanichie, Patriarhul Alexandriei. No. 11, pag.
- 1651, 8 August. Vasile-Vodă Lupu către Patriarhul de Alexandria, Ioanichie, despre cearta cu călugării sinaîți. No. 12, pag. 25.
- 1651, după 8 August. Mărturisire a Patriarhului de Alexandria, Ioanichie, față de înrăuririle lui Vasile-Vodă în chestia Sinaîților. No. 13, pag. 28.
- 1655, 18 Decembre. Ioanichie, Patriarhul ecumenic, către Patriarhul de Alexandria, despre afacerea Sinaîților. No. 14, pag. 30.

- 1651, După 18 Decembre. Arhiepiscopul de Sinai, Iosif, către Patriarhul de Alexandria, după ce a căpătat voia sinodală de a liturghisi în metohul de la Cairo, cu îndatoririle ce iea. No. 15, pag. 32.
- 1676, București. Gherman de Nissa către un dascăl Eugeniu, despre moartea lui Alexie, Țarul Moscovei, care pregătia războiul cu „barbarii” turci și trimesese un sol și la Domnul muntean, și despre negocierile de pace. No. 16, pag. 32.
- 1679, 10 Martie. Dionisie, Patriarh de Constantinopol, către Șerban-Vodă Cantacuzino, despre cererea de restituire a Mitropolitului Teodosie, trimetând pentru cercetare pe Marele Logofăt Ioan Cariofil și pe Anania, Mitropolitul de Maroneia. No. 17, pag. 33.
- 1680, 11 Ianuar, Iași. Patriarhul Partenie al Alexandriei, venit în „Vlahobogdania” pentru ajutor, face dascăl pe „Zaharia din Iași, om cinstit și între cei învățați prea-învățat și foarte bun între studioși, care a predat cuvântul lui Dumnezeu drept și învățat în Galata Constantinoplei, supt Patriarhia prea-sfințitului fost Patriarh ecumenic chir Dionisie, pios și înțelept”. No. 18, pag. 37.
- 1680, 11 Mart. București, mănăstirea Mihai-Vodă. Partenie, Patriarh de Alexandria, recomandă pe Meletie, fost arhiepiscop de Ohrida, care călătorește pentru eleimosină. No. 19, pag. 37.
- 1680, 11 Mart. București. Partenie, Patriarhul Alexandriei, venind în Țara-Românească pe vremea „prea-evlaviosului și prea-strălucitului Domn, domnul Io Șerban Voevod, la București”, numește, pe lângă episcopul popa Partenie, la Slobozia Segarcii episcop pe „cel întru Duhul Sfânt prea-dorit și iubit fiu al Smereniei Noastre, prea-cinstitul și de prea-bun neam între boieri Marele Postelnic, domnul nostru Constantin Brâncoveanu”. No. 20, pag. 38.
- 1680, 3 Iunie, București. Întărirea de Patriarhul de Alexandria Partenie a dreptului de ctitor cedat de Elina Cantacuzino, la mănăstirea Cobia, fundație a lui Radu-Vodă Șerban, nepotului ei, Pârvu Cantacuzino. No. 21, pag. 39.
- 1680, 6 Iunie, București. Partenie, Patriarhul Alexandriei, pentru ctitoria din București a lui Șerban-Vodă Cantacuzino (Cotroceni). No. 22, pag. 41.
- 1681, 18 Novembre. Declarația viitorului Patriarh de Constantinopol Dionisie, prieten al Elinei, văduva lui Constantin Cantacuzino Postelnicul, cu privire la ce înțelege a se face din moșiile ei, mergând ea la Locurile Sfinte. No. 23, pag. 43.
- 1683, Maiu, Iași. Partenie, Patriarhul Alexandriei, către Țarii Ivan și Petru Alexievici, arătând ce datorii a făcut la suirea sa în 7186 (1678), iar după moartea, la 7188 (1680), a predecesorului său, Paisie, a trebuit să se împrumute pentru îngroparea lui, așa că, aflând la solul muscălesc Procopie, fiul lui Bogdan Voznițin, scrisori de la tatăl lor, Țarul Teodor, se îndreaptă către fii pentru un ajutor bănesc: venind către ei, a fost oprit în Moldova, ca să nu pățească de la Turci ce pășise Paisie, dar trimete pe cineva cu trei scrisori: de la el, de la Sf. Sava din Alexandria și de la Sf. Gheorghe din Egipt, rugând a se pune pe privilegiul rusesc pe cetea pe care hoții au furat-o pe drum. No. 24, pag. 45.
- 1683, Maiu, Iași. Partenie, Patriarhul Alexandriei, către Patriarhul Moscovei, Ioachim, făcând observații asupra crucii cu trei degete și cerând ajutor ca să repare partea de spre Apus a bisericii patriarhale. No. 25, pag. 46.
- 1689, Un neiscălit către Constantin Stolnicul Cantacuzino, despre călătoria sa, în Decembre, prin Germania, pe la un oraș pe care l-a străbătut și „prea-învățatul suflet” al acestuia, despre durerea sa pentru moartea „prea-fericitului Domn” (Șerban Cantacuzino), mângâindu-se cu învățăturile religiei și trimetând urări noii Domnii lui Constantin Brâncoveanu. No. 26, pag. 47.
- 1692, Ianuar. București, mănăstirea Mihai-Vodă. Gherasim, Patriarhul Alexandriei, către Petru, „Împăratul și Marele Cneaz” al Rusiei, cu cerere de ajutor prin arhidiaconul care aduce hrisovul lui și alte două acte muscălești cu privire la mănăstirile Sf. Sava și Sf. Gheorghe, cu pomenirea tuturor rudelor lui Petru, sprijin al acestei Biserici. No. 27, pag. 47.

- 1694, 6 Decembre. Mărturie privitoare la vânzarea casei boierului Hrisosculo către soția lui, Mărioara Mavrocordat, cu pomenirea și a fratelui ei, Alexandru Exaporitul. No. 28, pag. 50.
- 1696, Iunie. Patriarhul Calinic al Constantinopolei către Mitropolitul Teodosie al Țării-Românești, Teodosie, pentru ca să hirotonisească pe Neofit ca Mitropolit de Sebasta. No. 29, pag. 51.
- C. 1700. Gherasim, Patriarhul Alexandriei către Constantin-Vodă Brâncoveanu, despre dorința de a se face tipografie pentru cartea sa „retorică“, ajutând și fostul Patriarh ecumenic Dionisie. No. 30, pag. 52.
- Sec. al XVIII-lea? Catigumenul Iacov și călugării de la Marea Mănăstire din Meteore, recomandă Mitropolitului Țării-Românești pe un călugăr al lor care vine pentru elemosină. No. 31, pag. 53.
- 1705, 13 Februar. Teodosie, Mitropolit al Țării-Românești, către Hrisant Notara, Mitropolit de Cesareia lui Filip, aflător la Constantinopol, cu complimente, arătând că a trimis două scrisori Mitropoliților de Adrianopol și Sofia; exercițiu retoric. No. 32, pag. 54.
- 1707, 20 Februar. Teodosie, Mitropolitul Țării-Românești, către Patriarhul de Ierusalim Hrisant, despre suirea acestuia în Scaun. No. 33, pag. 55.
- 1707, 1-in Martie. [Târgoviște]. Teodosie, Mitropolitul Țării-Românești, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre aceeași alegere a acestuia și despre legăturile lui cu Mitropolitul de Adrianopol și episcopul de Râmnic. No. 34, pag. 55.
- 1707, 20 Martie, București. Preotul Gheorghe Maiota către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre moartea Patriarhului Dosoftei, suirea în Scaun a lui Hrisant, cărțile ce tipărește și starea de sănătate. No. 35, pag. 56.
- 1708, 9 Septembrie. Constantin Stolnicul Cantacuzino către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre starea ortodoxiei, mai ales în Serbia, și un calendar de Tyrnau, ce-i trimete. No. 36, pag. 58.
- 1709, 12 Martie. Constantin-Vodă Brâncoveanu către Clement, Mitropolitul de Ianina, despre prezența acestuia la nunta unuia din fiii Domnului și despre vecinătatea de acum înainte a lui. No. 37, pag. 59.
- 1709, 17 Novembre, București. Predicatorul Ioan Avramie către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre plecarea din Veneția prigonirii ortodocșilor, așezarea la mănăstirea Sf. Gheorghe din București, unde n'are cinste și îngrijire, și niște cărți de drept ce trimete. No. 38, pag. 60.
- 1709, 18 Decembre. Ștefan Cantacuzino către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre legăturile lor amicale și prezența tatălui, Constantin Stolnicul, la Filipești. No. 39, pag. 61.
- 1710, 20 Februar. Constantin Cantacuzino Stolnicul către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre cauzele zăbovirii scrisului și reaua opinie ce are de Maiota; cu un post-script despre alegerea unui egumen la Muntele Sinai. No. 40, pag. 62.
- 1710, 10 Mart. Nicolae-Vodă Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, cu salutări și urări. No. 41, pag. 65.
- 1710, 30 April. Mihail Cantacuzino Spătarul către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre moartea soției și un dar către Hrisant de la răposatul nepot, Șerban Cantacuzino. No. 42, pag. 66.
- 1710, 1-in Iunie, București. Ioan Avramie către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre ocrotirea ce i-a acordat-o Mitropolitul muntean și sarcina, de la Domn, de a predica în Biserica Domnească. No. 43, pag. 67.
- 1711, 13 Iunie, Iași. Anastasie Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre buna primire din partea Domnului Moldovei după un drum greu pe Mare, sosirea la Iași, tovărășiile sale și lucrarea ce vrea să înceapă. No. 44, pag. 69.

- 1710, 22 Iunie, Iași. Anastasie Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre primirea și întreținerea sa la Curtea Moldovei. No. 45, pag. 71.
- 1710, 13 August, Iași. Anastasie Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre boala lui, bunătaea Domnului și zăbava scrisului. No. 46, pag. 74.
- 1710, 13 Septembrie, Târgoviște. Radu Dudesco către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre isprăvirea bisericii Sf. Sava și dorința lui de a se face un schimb cu biserica Stolei. No. 47, pag. 76.
- 1710, 23 Septembrie. Constantin-Vodă Brâncoveanu către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre corespondența lor. No. 48, pag. 78.
- 1710, 26 Decembrie. Antim, Mitropolitul Țării-Românești, către Atanasie, Patriarhul ecumenic, despre lupta sa contra lui Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, care pretinde a-și însuși de fapt mănăstirile închinat Sfântului Mormânt, înlăturându-se pomenirea la liturghie a Mitropolitului țării. No. 49, pag. 79.
- 1711, 15 Ianuar. Constantin-Vodă Duca (?) către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, cu salutări. No. 50, pag. 82.
- 1711, 17 Ianuar, Iași. Anastase Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre suferințele sale și schimbarea Domnului. No. 51, pag. 83.
- 1711, 18 April, Iași. Anastase Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre traduceri și predicele sale, despre situația egumenilor de la mănăstirile Sfântului Mormânt. No. 52, pag. 85.
- 1712, Mart. Constantin Stolnicul Cantacuzino către Patriarhul Hrisant, despre greutatea vremilor. No. 53, pag. 87.
- 1712, 4 Mart. Ștefan Cantacuzino către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre zăbava scrisorilor și calendarele ce i se trimet, precum și despre șederea la Afumați a lui Constantin Stolnicul. No. 54, pag. 89.
- 1712, 13 Mart. Nicolae-Vodă Mavrocordat către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre ce a făcut pentru egumenul de la Galata. No. 55, pag. 90.
- 1712, 19 Mart. Ștefan Brâncoveanu către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre năcazurile ce a avut și despre cântărețul Ierotei, pe care i-l recomandă. No. 56, pag. 91.
- 1712, 26 April. Ștefan Cantacuzino către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre corespondența lor, pacea ruso-turcă și dorința de liberare a creștinilor. No. 57, pag. 92.
- 1712, 28 April. Ștefan Brâncoveanu către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre primirea lui Ierotei, trimes la dânsul, și apropiata sosire a lui Anastase din Ianina, învățătorul fraților lui. No. 58, pag. 94.
- 1712, 6 Iunie. Constantin Cantacuzino Stolnicul către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre corespondența lor și legăturile cu amicul comun Ali-Efendi, despre o „viață a lui Adam“ de la Gheorghe Kastriotul și despre greutățile vremii. No. 59, pag. 96.
- 1712, 9 Iunie. Toma Tzuki, „socrul lui Nicolae-Vodă“, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre botezul de către acesta al beizadelei și despre schimbările de egumeni în Moldova. No. 60, pag. 98.
- 1712, Iulie. Mitropolitul Moldovei, Ghedeon, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre rosturile egumenilor de la mănăstirile Sfântului Mormânt. No. 61, pag. 99.
- 1712, 1-iu Septembrie. Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre reluarea corespondenței. No. 62, pag. 100.

- 1712, Novembre. Constantin Stolnicul Cantacuzino către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre nevoia Turcului Ibrahim-Celebi, știrile ce primește Domnul, tulburările de la Constantinopol și prognosticurile din calendar. No. 63, pag. 101.
- 1712, 10 Novembre. Constantin Cantacuzino Stolnicul către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre prietenii lor turci și greci și nemulțămiri politice secrete. No. 64, pag. 102.
- 1712, 15 Novembre. Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre vechiul conflict cu el și tipografia ce se face la Constantinopol. No. 65, pag. 105.
- 1713, 21 Ianuar, Târgoviște. Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre noua tipografie din Constantinopol a acestuia și călătoria din Georgia prin Rusia în Olanda a tipografului său, Mihai Iștvanovici. No. 66, pag. 106.
- 1713, 22 Ianuar, [Constantinopol]. Elena, fiica lui Dumitrașcu-Vodă Cantacuzino, către Patriarhul Hrisant, cu multă rugăciune ca el să intervie, neputând serie la „unchii” ei și la Vodă-Brâncoveanu, ca ea, orfana, acum văduva, gonită din metohul constantinopolitan al Ierusalimului, să fie îngăduită. No. 67, pag. 107.
- 1713, 27 Ianuar. Constantin Cantacuzino Stolnicul către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre proorociile ce se fac prin calendare. No. 68, pag. 108.
- 1713, 30 Ianuar, [Ierusalim]. Un necunoscut către Patriarhul Hrisant, despre nevoia de a cere în favoarea sa un firman împărătesc. No. 69, pag. 111.
- 1713, 6 April. Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre tipografia acestuia de la Constantinopol și călătoria din Georgia prin Rusia în Olanda a tipografului Mihail Iștvanovici. No. 70, pag. 112.
- 1713, 5 Iulie. Nicolae-Vodă Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre atitudinea ambasadorului Franciei în chestiile Sfântului Mormânt. No. 71, pag. 113.
- 1714, 24 Iulie. Antim, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre pierderi ale tipografiei sale și niște clopote. No. 72, pag. 115.
- 1714, 9 August. Antim, Mitropolitul muntean, către Hrisant. Patriarhul Ierusalimului, despre oprirea răspândirii cărții tipărite de Mitrofan Gregoras și despre un dar de metal pentru litere, cu știri despre preotul Avramie. No. 73, pag. 116.
- 1714, 12 August. Mitrofan tipograful către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre tipărirea de cărți. No. 74, pag. 117.
- Pe la 1714. Știri (de la Hrisant Notara?) către Nicolae-Vodă Mavrocordat, despre situația din Europa în luptă. No. 75, pag. 118.
- 1715, 26 August. Mitrofan tipograful către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre o socoteală de tipografie. No. 76, pag. 119.
- 1716, 21 Mart. Mitrofan tipograful către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre îndreptări tipografice și șederea sa la Sf. Spiridon din București. No. 77, pag. 121.
- 1716, 24 Mart. Antim, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre pările la care e supus, dorința de a relua corespondența și ființa la București a lui Avramie. No. 78, pag. 122.
- 1716, 23 April. Mitrofan tipograful către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre afaceri de tipografie și cumpărarea unei case. No. 79, pag. 123.
- 1716, 29 Septembrie. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre suirea sa în Scaun și nevoia de sprijin. No. 80, pag. 124.
- După 1716. Versuri de Iosif, Mitropolitul de Târnova, la mormântul lui Scarlat, fiul lui Nicolae-Vodă Mavrocordat și al Casandrei Cantacuzino. No. 81, pag. 125.

- 1716-26. Raialele Moldovei se plâng pentru purtările lui Mihai-Vodă. No. 82, pag. 126.
- 1717, 1-iu Mart. București. Medicul Dimitrie Gheorgulis Notara către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre priinderea lui Nicolae-Vodă Mavrocordat, venirea fratelui Ioan-Vodă, începutul evacuării de către Germani, drumul lui la Brașov, prada averii lui și găsirea părții ce lipsia dintr'o carte tipărită, el însuși lucrând la o „Filosofie Etică“. No. 83, pag. 127.
- 1718, 28 Ianuar. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre năcazurile acestuia, planul de școală și greana boală a sa. No. 84, pag. 128.
- 1718, 1-iu April. Ghedeon, Mitropolitul Moldovei, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre egumenul de la Sfântul Sava și puterea în genere a egumenilor. No. 85, pag. 130.
- 1718, 15 April. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre focul de la Ierusalim și despre lipsa Domnului, așteptând pacea. No. 86, pag. 131.
- 1718, August. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre retragerea demisiei sale pentru motive pe care nu le poate spune, arătând și întreaga sa carieră. No. 87, pag. 133.
- 1718, 7 Octomvre. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre neputința de a se face din Cernica o stavropighie a Alexandriei, cum i se cere. No. 88, pag. 135.
- 1718, 27 Decembre. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre ediția canoanelor ce pregătește cu greu. No. 89, pag. 137.
- 1719, 18 Ianuar. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre deschiderea școlii cu Gheorghe de Trapezunt, No. 90, pag. 139.
- 1719, 12 Mart. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre numirea ca Domn și gândurile lui Nicolae Mavrocordat. No. 91, pag. 140.
- 1719, pe la 12 Mart. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre condițiile în care ar fi bine să vie Nicolae-Vodă, fără mulți Greci, ca să nu rămâie ai țării fără slujbe. No. 92, pag. 142.
- 1719, pe la 12 Mart. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre chivernisirea ce ar merita-o psaltul Panaiotachi. No. 93, pag. 143.
- 1720, 2 August. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului Hrisant, despre scrisori primite, bolile lui și greșeli în cartea ce tipărește, adăugând o cerere de cerneală neagră de tipar. No. 94, pag. 143.
- 1723, Iunie. Catalogul cărților bibliotecii din mănăstirea Văcărești. No. 95, pag. 145.
- 1728, 2 Ianuar. Constantin-Vodă Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, cu complimente pentru Anul Nou. No. 96, pag. 156.
- 1729, 14 April, Nijni-Novgorod. Maria, soția lui Toma Cantacuzino Spătarul, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre niște daruri, aducerea oaselor „răposatei Spătărese“ și petrecerea ei de Paști la Nijni-Novgorod, unde guvernatorul e soțul surorii ei. No. 97, pag. 157.
- 1730, 5 Ianuar. Ioan Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, cu felicitări de Anul Nou. No. 98, pag. 158.
- 1737, 20 Maiu. Constantin-Vodă Mavrocordat către Cosma, Patriarhul Alexandriei, despre o lămurire de egumen, călătoria la Alexandria a prelatului și niște lămuriri de la Marele Ecclesiarh Kritias. No. 99, pag. 159.
- 1743, 11 Iunie. Constantin-Vodă Mavrocordat către Cosma, Patriarhul Alexandriei, despre mănăstirea Hangu, Mitropolitul Libiei și hrisovul domnesc pentru școala înaltă din Alexandria. No. 100, pag. 161.
- După 1743. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Ioan Mavrocordat, Domnul Moldovei, despre suirea sa în Scaun. No. 101, pag. 162.

- 1745, 30 Novembre. Un Căminar necunoscut către un Mitropolit (supus Scaunului Alexandriei), cu felicitări. No. 102, pag. 163.
- 1746, Septembrie. Alexandru Suțu, Marele Chartophylax, către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre suirea acestuia pe Scaunul patriarhal. No. 103, pag. 164.
- 1746, Octombrie. Constantin-Vodă Mavrocordat, către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre suirea acestuia în Scaun și plecarea într'acolo a Mitropolitului Tripolei. No. 104, pag. 165.
- 1746, 23 Novembre. Panaiot Referendariul către Matei, Patriarhul Alexandriei, cu felicitări pentru ridicarea în Scaun. No. 105, pag. 166.
- 1746, 19 Decembrie. Constantin Căminarul către Matei, Patriarhul Alexandriei, cerând o intervenire pentru un drept al său pe lângă Mitropolitul muntean. No. 106, pag. 167.
- 1747, 11 Ianuar. Constantin Postelnicul către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre dobândirea grea a unui firman peste voia Ecumenicului. No. 107, pag. 168.
- 1747, 14 Februar. Constantin-Vodă Mavrocordat către Matei, Patriarhul Alexandriei, cu felicitări pentru zilele mari ale Bisericii. No. 108, pag. 169.
- 1747, 8 Mart. Constantin-Vodă Mavrocordat către Matei, Patriarhul Alexandriei, cu urări de serbători. No. 109, pag. 170.
- 1747, April. Constantin-Vodă Mavrocordat către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre apropierea serbătorilor. No. 110, pag. 171.
- 1754, 2 Decembrie. Hatışerif către Constantin-Vodă Racoviță, pentru suirea pe tron a Sultanului Osman al III-lea. No. 111, pag. 172.
- 1757, 8 Septembrie. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Constantin-Vodă (Mavrocordat), despre scrisorile primite, o greșală a fostului episcop de Buzău și socotelile mănăstirilor închinat. No. 112, pag. 173.
- C. 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Postelnic Alexandru și fiul lui, Constantin, despre logodna acestuia și legătura lui, ca Patriarh, cu mănăstirea Hangului. No. 113, pag. 174.
- C. 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către egumenul Ierotei al Hangului, despre ocrotirea din partea Marelui Postelnic Alexandru. No. 114, pag. 174.
- C. 1757. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Postelnic Constantin, despre numirea lui Scarlat-Vodă Ghica și a Marelui Postelnic Alexandru, despre un dascăl Ștefan, despre noul Patriarh Ecumenic și alți clerici cu daruri. No. 115, pag. 175.
- C. 1757. Matei, Patriarhul Alexandriei, către jupâneasa Hrisosculina, cu urări. No. 116, pag. 177.
- C. 1757. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Alexie primichieriul, capuchehaie a Terii-Românești, despre dorința de a ști starea Domnului și bunele noutăți de la Ierusalim. No. 117, pag. 178.
- 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Scarlat-Vodă Ghica, Domnul Moldovei, despre numirea acestuia, recomandându-i mănăstirea Hangului și cerând a se continua darul anual. No. 118, pag. 178.
- 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, ei, către Hatmanul moldovenesc Dumitrașcu, despre numirea lui Scarlat-Vodă Ghica, a lui Dumitrașcu ca Hatman, a fiului Costachi Cămărașul și sprijinul cerut pentru Hangu și pentru darul anual. No. 119, pag. 180.
- 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Postelnic Alexandru, despre aceeași nuntă a fiului și despre ocrotirea Hangului și mila anuală. No. 120, pag. 181.
- 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Iacovachi Rizo, capuchehaiua Moldovei, despre numirea ca Domn moldovean a lui Scarlat Ghica. No. 121, pag. 182.

- 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Ierotei, egumen de Hangu, despre patronagiul Postelnicului Alexandru și despre lucrări la mănăstire. No. 122, pag. 183.
- 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Domnița Smaranda, despre boala fiului ei, beizadea Alexandru, și pentru „nora cocoanei Smărăndiței“, pentru Căminăreasa Ruxanda. No. 123, pag. 184.
- 1757, 20 Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către capuchehaiaua munteană Manolachi, despre scoaterea episcopului de Buzău, care a fost adus prin sfaturile lui a se retrage la Sinai. No. 124, pag. 185.
- C. 1757. Un prelat din Alexandria către un Domn moldovean, despre sărăcirea Scaunului patriarhal și nevoia de a se trimite darul anual, de a se scuti mănăstirile și de a se ocroti mănăstirea Hangul. No. 125, pag. 187.
- C. 1757, Un cleric de supt Patriarhatul Alexandriei către un Domn român, despre veniturile lui, și de la Hangu. No. 126, pag. 187.
- C. 1758. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Domnița Sultana, despre suirea pe Scaun a lui Scarlat Ghica, dregătoriile și nunțile din familia ei. No. 127, pag. 188.
- 1758, 31 Octombrie, Alexandria. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Doamna Ralița a lui Ioan-Vodă Callimachi, despre suirea în Scaun a soțului ei. No. 128, pag. 189.
- 1759, 6 Maiu, Alexandria. Matei, fost Patriarh al Alexandriei, către Ierotei, egumenul de Hangu, despre pagubele aduse de înaintașul lui, Atanasie. No. 129, pag. 190.
- 1759, 13 Maiu, Alexandria. Matei, Patriarh al Alexandriei, către Spătarul Iordachi, despre moșiile Hangului și ajutorul domnesc al Scaunului său. No. 130, pag. 191.
- 1763, 23 Maiu. Constantin-Vodă Racoviță către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre venirea sa în Scaun la București. No. 131, pag. 193.
- 1763, 7 Iulie. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Constantin-Vodă Racoviță, despre suirea pe tronul moldovenesc a acestuia. No. 132, pag. 194.
- [1763, Decembrie]. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Doamna Ruxanda și Doamna Ecaterina, cu felicitări de serbători. No. 133, pag. 194.
- [1763, Decembrie]. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Postelnicul Toma, despre apropiatele serbători. No. 134, pag. 195.
- [1764, Ianuar]. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Căminarul Panaiodor, despre boala lui, mucarul Domnului și felicitări. No. 135, pag. 196.
- 1765, 4 August. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Grigore Alexandru Ghica, Domnul Moldovei, despre trimeterea în Moldova a călugărului Hrisant. No. 136, pag. 197.
- 1765, 5 Septembrie. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Retor constantinopolitan Spandoni, despre trimeterea arhimandritului Meletie în Moldova și în Țara-Românească, unde Scaunul său are Zlătari și Șegarcea. No. 137, pag. 198.
- 1765, 5 Septembrie. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Mitropolitul muntean Grigorie, despre trecerea în Țara-Românească a arhimandritului Meletie. No. 138, pag. 199.
- C. 1774. Recomandare a unui nou egumen către „Petru (*sic*) Ipsilanti Voevod“ (retorică). No. 139, pag. 200.
- C. 1774. Un boier grec, „frate“ al Domnului, către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre întărirea lui în Domnie. No. 140, pag. 201.
1774. Un boier muntean către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre călătoria acestuia. No. 141, pag. 202.

- 1774-5. Raport către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre o critică a dăjdlor, cu zvon de mazilie, ai cării autori nu se pot afla, adăugând însemnarea milelor făcute de Domn către locuitori. No. 142, pag. 202.
- 1774-82. * Note despre sensul unor cuvinte turcești și unele statistice. No. 143, pag. 205.
- 1774-82. Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, către capuchehaiaua sa, despre o plângere a Turcilor din Siștov pentru o insulă, despre boala lui și despre legături cu patronii turci. No. 144, pag. 206.
- 1774-82. Alexandru-Vodă Ipsilanti către capuchehaielele sale, despre daruri față de noii demnitari turci, despre ciumă și polițele ce plătește. No. 145, pag. 208.
- 1774-82. Alexandru-Vodă Ipsilanti către același Postelnic Hurmuzachi, capuchehaie, despre cererile de la Poartă și o măsură ce i se impune cu privire la moneda mică. No. 146, pag. 212.
- 1774-82. Alexandru-Vodă Ipsilanti către capuchehaiaua sa, despre cererea de lemne pentru paturi de puști, noi zaherele, măsuri vexatorii luate de hărăgeri, abusuri la Rusciuc, situația locuitorilor din jurul Turnului și alte greutăți. No. 147, pag. 213.
- 1774-82. Alexandru-Vodă Ipsilanti către capuchehaiaua sa, despre greutatea cu clădirea cetății de Ismail și despre piedicele cu trecerea zaherelei Belgradului de la Porțile-de-fier. No. 148, pag. 217.
- 1774-82. Capuchehaielele Țerii-Românești către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre biruințele în Egipt ale Capudanului Hasan. No. 149, pag. 218.
- 1774-82. Raport din Craiova către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre „nedreptățirea săracilor“ de către Barbu Știrbei și Păharnicul Jianu și despre buna faimă a Domnului. No. 150, pag. 220.
- 1774-82. O capuchehaiă a Țării-Românești către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre întărirea lui în Domnie. No. 151, pag. 221.
- 1774-82. Notă despre secerătorii români în Dobrogea, moșia de la Ciunguri, pe care Alexandru-Vodă Ipsilanti o iea în arendă de la un Turc, „ca să nu calce Turcii pământul Țerii-Românești“, și situația Turnului. No. 152, pag. 222.
- C. 1776 (?). Scrisoare a unor călugări greci, fără arătarea locului, cu cerere de ajutor către un Domn nenumit. No. 153, pag. 223.
1782. * Nicolae-Vodă Caragea, Domn al Țerii-Românești, către un „frate“ domnesc (Alexandru Ioan Mavrocordat, Domnul Moldovei) și despre un plan de căsătorie, nereușit, pentru nepotul său. No. 154, pag. 224.
1783. * Mihai-Vodă Suțu către Postelnicul Costachi Ierachi, despre numirea sa ca Domn. No. 155, pag. 229.
1783. * Mihai-Vodă Suțu către Postelniceasa Ecaterina Suțu, despre numirea sa ca Domn. No. 156, pag. 230.
1783. * Mihai-Vodă Suțu către Postelnicul Costachi Ierachi, despre îndeplinirea unei porunci. No. 157, pag. 230.
1783. * Mihai Suțu-Vodă către capuchehaiaua Alexandru Callimachi, despre sentimentele ce-i păstrează. No. 158, pag. 230.
- 1783-6. * Scrisoare a unui Grec din Constantinopol către Mihai-Vodă Suțu, despre ajutorul de 500 de lei ce i se dă și datoria de recunoștință ce o are față de beizadea (Alexandru Callimachi). No. 159, pag. 231.
- 1786, 25 April. Nicolae Mavrogheni, Domnul muntean, recunoaște o datorie de 67.710 de la giuvaer-giul constantinopolitan Manolachi. No. 160, pag. 232.
- De la 1786. Epigrame către Nicolae-Vodă Mavrogheni. No. 161, pag. 233.

- De la 1786. Scrisoare a unui nenumit către Nicolae Mavrogheni, despre meritele lui (retorică), cu lauda insulei de naștere, Paros. No. 162, pag. 233.
- De la 1786 (?). * Fragmente de scrisori cu deosebite destinații în legătură cu Domniile românești. No. 163, pag. 234.
- De la 1786, * Felicitare a unui episcop, poate către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, pentru serbătorile Crăciunului și Epifanie, cerând voie să rămâie de serbători în Scaunul său, pentru bucuria creștinilor din eparhia sa, dar e gata a veni la chemare. No. 164, pag. 234.
- De la 1786. * Fragment de scrisoare cu privire la o vagă afacere în legătură cu „Înălțimea Sa“. No. 165, pag. 235.
- De la 1786. * Mulțămire a unei nenumite, văduvă, către Domnul Terii-Românești, pentru numirea ginerelei său, Grigorașcu, în calitate de Comis, ca ispravnic de Ilfov: i-ar trebui ca să mulțamească „elocvența lui Stentor și condeii lui Demostene“(!). No. 166, pag. 235.
- De la 1786. * Formulariu de mulțămită domnească, adresată unui ispravnic după recomandarea Hatmanului, care l-a cercetat. No. 167, pag. 236.
- 1787, 27 Februar, Constantinopol. Raport al capuchehaielelor moldovene către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, despre călătoria lui la Iași, plecarea Doamnei, cheltuielile și pagubele terii, fuga lui Alexandru-Vodă Mavrocordat Firaris și pârlile lui, atitudinea vecinului muntean, călătoria unui Turc ce merge la Oeacov, lupte cu Mohammed-Pașa rebelul și prietenii ce are Vodă la Poartă, în frunte cu Ali-Efendi. No. 168, pag. 236.
- 1787, 13 Mart. Constantin Ipsilanti către tatăl său, Alexandru, Domnul Moldovei, despre călătoria spre țară a acestuia, lipsa de politeță a lui Nicolae-Vodă Mavrogheni, știrile ce se caută și paza lor, cu adausul unei scrisori de copil domnesc către Doamnă. No. 169, pag. 244.
- De la 1787, * Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, către capuchehaiaua sa, despre datoriile ce are: instrucții de caracter general: vor fi credincioși, vor trimete știri, se vor îngriji de tot ce i le datoria. No. 170, pag. 245.
- 1787, 28 Mart. Raport al beizadelei Constantin Ipsilanti către Alexandru-Vodă, Domnul Moldovei, despre călătoria acestuia la Iași și o chestie de datorii, pentru o tocmire de divan-efendi, pentru evitarea întâlnirii cu Hanul Șahin-Ghirai și fuga lui Alexandru Ioan Mavrocordat, cu un adaus al mamei Domnului. No. 171, pag. 246.
- 1787 (?), 2 Maiu, Constantinopol. Mărioara Rizu către Doamna Moldovei, Ecaterina Ipsilanti, pentru fratele ei, Căminarul, și pentru obiecte de îmbrăcăminte din Constantinopole, cu vestea căsătoriei fetei „Mavroghenese!“ cu „Logofătul“. No. 172, pag. 250.
- 1787, 28 Decembre, Belgrad. Sandu, al doilea Portar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre vânzarea de grâu și orz, legăturile cu Turcii de acolo și schimbările petrecute. No. 173, pag. 252.
1787. 28 Decembre. Belgrad. Sandu, al doilea Portar, către un Căminar, despre zahereaua cerută la Șchelă. No. 174, pag. 255.
- După 1787. * Instrucții ale lui Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, către capuchehaiaua sa, și despre predecesorul său, fugit în Rusia. No. 175, pag. 257.
- 1788, Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre buna reputație ce are Domnul în cînda intrigilor fanariote, de care nu se ține samă, nici de pârlile rusești, având ca sprijin pe Hasan-efendi. No. 176, pag. 258.
- 1788 (?). Dragomanul Alexandru către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a se răscumpăra de la Turci robii luați la noi, la Hurezi și Mălaia. No. 177, pag. 260.
1788. Dintr'un raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cereri de la Reis-Efendi, despre cunoscători de rusește și leșește și despre cei prinși la Sinaia. No. 178. pag. 260.

- C. 1788. Capucehaiaua munteană către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cerându-și leafa pe nouă luni. No. 179, pag. 262.
- C. 1788. Nicolae-Vodă Mavrogheni către capucehaiaua Țării-Românești, despre boala lui Divan-Efendi. No. 180, pag. 262.
- C. 1788. Raport al agentului Ioan către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre grija de zaherea a Turcilor. No. 181, pag. 264.
- C. 1788. Raport de capucehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre noile cereri de zaherea și greutatea ce întâmpină țara și despre socotelile cu Turcii, cheltuielile cu drumul și cu caii, numirile de Pași, greutatea cu carăle mocănești și giurgiuvănești. No. 182, pag. 265.
- C. 1788. Cristodulo către capucehaiaua de Câmpulung, Iancu Mavrogheni, Marele-Cămăraș, despre suferințele locuitorilor prădați și uciși, vânzându-li-se tot ce au de către Turcii cari nu-și primesc lefile. No. 183, pag. 267.
- C. 1788. Socoteală de leafă pentru oștenii turci din Țara Românească. No. 184, pag. 268.
- C. 1788. Raport al capucehaielei muntene, Postelnicul Scanavi, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cereri turcești de provizii și ieșirea oștirii. No. 185, pag. 269.
- C. 1788. Raport al capuchalei muntene către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre iubirea ce-i poartă Domnul, datoriile lui și ale Doamnei față de dânsul, bairampeșcheșul, reserva lui față de Fanarioți, sentimentele tatălui, nestatornicia lui Bechir-Pașa și cum e judecat, înțelegerea Fanarioților cu Austriei, legăturile cu dragomanul, cu Căminarul medic și cu signor Giuliani. No. 186, pag. 270.
- C. 1788. Raport al capucehaielelor muntene către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre un hatiserif pentru oaste și robi fugiți în Oltenia de la Turci. No. 187, pag. 272.
- C. 1788. Un slujbaş către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre plecarea unui om a lui Ali-Aga și chestia lefilor. No. 188, pag. 273.
- C. 1788. Raport al capuchalei de la oastea otomană către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutatea cu dregătorii turci de la oaste, cari pornesc cercetări neîngăduite, despre nevoile unităților turcești supuse Domnului și exercițiile de războiu ce face. No. 189, pag. 273.
- C. 1788. Raport al unui ispravnic către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a se face cercetarea situației birnicilor în Mehedinți și Dolj. No. 190, pag. 275.
- C. 1788. Raport al unui boier din Craiova către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște provizii ale Turcilor, trimeterea dela Târgul-Jiului ca prizonier la Craiova a boierului Otetelișanu și despre ostașii localnici cari pradă. No. 191, pag. 276.
- C. 1788. Raport al aceluiși către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre visita beului de Fetislam (Cladova), purtările fostului delibașă domnesc și ale boierului Iacomî, unit cu Fanarioții și localnicii fără frică de Dumnezeu. No. 192, pag. 277.
- C. 1788. Un arhieru, probabil Patriarhul de Ierusalim, către un boier trecut în Moldova, despre niște orz ce dorește să i se trimeată de acolo. No. 193, pag. 278.
- C. 1788. Tufecibașa Husein-Aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mănăstirea pe care o păzește (Cozia). No. 194, pag. 279.
- C. 1788. Raport al lui Zaim-Muhamed-Aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mișcări ale Turcilor la Dunăre. No. 195, pag. 280.
- C. 1788. Capucehaiaua Țării-Românești către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre afaceri de bani și mișcări militare ale Turcilor. No. 196, pag. 280.
- 1788, 8 Ianuar. Sandu Postelnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre boala grea a Cămărașului. No. 197, pag. 282.

- 1788, 10 Ianuar. Nicolae Della Gramatica, Mare Pitar, Gheorghe Jiannu, Medelnicer, și Dimitrie, Pitar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre pregătiri ale Imperialilor în Banat, Siriniu și Ardeal. No. 198, pag. 282.
- 1788, 11 Ianuar. Teodor întâiul Postelnic către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o numire la Dolj, socoteli de județ, legături cu Vidinul și căpitănia de Calafat. No. 199, pag. 283.
- 1788, 12 Ianuar. Foti Clucerul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea unui hatihumaium pentru cruțarea locurilor de către oaste și despre Pașa care pleacă la Ismail. No. 200, pag. 284.
- 1788, 12 Ianuar. Teodor, întâiul Postelnic, către un Căminar, despre greutatea lui în calitate de Caimacam. No. 201, pag. 285.
- 1788, 15 Ianuar. Ștefan Nazirul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre știrile din Ardeal. No. 202, pag. 288.
- 1788, 15 Ianuar. Ștefan Nazirul către un boier, despre cumpărarea de îndată a rachiului de prune în condiții mai bune decât negustorii raiale. No. 203, pag. 289.
- 1788, 15 Ianuar. Ștefan vătaful către un boier despre stricarea podului de la Olt, pe care nu vor să-l refacă țeranii. No. 204, pag. 290.
- 1788, 16 Ianuar. Ioan capuchehaiaua către Căminarul Constantin, despre știrile că Alexandru-Vodă Mavrogheni vine spre Moldova cu oști rusești și alte știri de la Turci. No. 205, pag. 291.
- 1788, 16 Ianuar. Medelnicerul Gheorghe Jianu și Pitarul Dimitrie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște monede nemțești găsite la Novaci. No. 206, pag. 293.
- 1788, 18 Ianuar. Oltenița. Bimbașa Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre boierul Pană Filipescu, care i-a fost încredințat. No. 207, pag. 294.
- 1788, 20 Ianuar. Vasile Postelnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre Pașa-zadè și oștile ce trec. No. 208, pag. 294.
- 1788, 31 Ianuar. Un polcovnic și încă un boier către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre condițiile în care se pot avea caiicele pentru zahereă. No. 209, pag. 295.
- 1788, 31 Ianuar. Un polcovnic și încă un boier către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ocuparea Orșovei de Imperiali și apărarea județului lor. No. 210, pag. 297.
- 1788, 5 Februar. Alexandru Ipsilanti către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu trimiterea unei cereri. No. 211, pag. 298.
- 1788, Nicolae della Gramatica, fost Serdar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre paza hotarului și hoți. No. 212, pag. 299.
- 1788, 10 Februar. Nicolae della Gramatica, fost Serdar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ținerea Turcilor. No. 213, pag. 300.
- 1788, 21 Februar. Costachi Păharnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre lupta cu niște desertori veniți de la Mohilău. No. 214, pag. 301.
- 1788, 23 Februar, Pitești. Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre prădăciuni turcești și încurcăturile austriece cu regele Prusiei. No. 215, pag. 303.
- 1788, 28 Februar, Pitești. Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cele ridicate la mănăstirea Argeșului și încă una, și despre soldații ce-i trebuie. No. 216, pag. 303.
- 1788, 1-iu Mart. Chehaia Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de provizii și de pe-deștri, căci călării fug. No. 217, pag. 304.
- 1788, 2 Mart. Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre biruința lui de la Câmpulung și furnituri. No. 218, pag. 305.

- 1788, 2 Mart. Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o expediție la Căineni, ajutoare turcești și lipsa de orz. No. 219, pag. 307.
- 1788, 3 Mart. Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre știrile de la Nemți și lipsa de provizii. No. 220, pag. 308.
- 1788, 4 Mart. Pitești. Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre neregula în plata oștii. No. 221, pag. 309.
- 1788, 4 Mart. Pitești. Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre lefile și aprovizionarea oștirii. No. 222, pag. 310.
- 1788, 8 Mart. Ahmed-Aga, baș-bulucbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ostașii cari au fugit. No. 223, pag. 310.
- 1788, 8 Mart. Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște Turci fugari. No. 224, pag. 311.
- 1788, Mart. 9. Sterie Portarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cele de nevoie la oaste. No. 225, pag. 311.
- 1788, 15 Mart. Sterie Portarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre corăbii, sosirea lui Ismail-Pașa și niște desertori. No. 226, pag. 313.
- 1788, 15 Mart. Catastih de ostași ce sânt în județele Teriș-Românești, cu leafa lor. No. 227, pag. 314.
- 1788, 27 Mart. Gheorghe întâiul Spătar și Nicolae fost Agă către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre fuga unui bulucbașă. No. 228, pag. 340.
- 1788, 2 April. Gheorghe Aga, încă unul și Ioan Medelnicerul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre izgonirea Nemților din mănăstirea Cozia. No. 229, pag. 341.
- 1788, 2 April. Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște negustori turci și despre starea Coziei, precum și despre lupta ce se așteaptă. No. 230, pag. 342.
- 1788, 2 April. Mihail... către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutățile ce întâmpină cu proviziile. No. 231, pag. 343.
- 1788, 2 April. Sterie Portarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre socoteli de bani pentru armată și mulțămirea locuitorilor. No. 232, pag. 344.
- 1788, 4 April. Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ce s'a găsit în mănăstirea Cozia și o biruință turcească în Bosnia. No. 233, pag. 345.
- 1788, 4 April. Tufecibașa Husein-Aga și Mohammed-Aga, împreună cu Gheorghe întâiul Spătar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre muniții și provizii, cu starea de lucruri la Cozia. No. 234, pag. 346.
- 1788, 6 April. Nicolae fost Agă către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre abusuri turcești și grija ce are de locuitori. No. 235, pag. 347.
- 1788, 7 April. Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște ostași. No. 236, pag. 348.
- 1788, 8 April. Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre confiscarea averilor unor fugari și săftienele lui Jianu. No. 237, pag. 349.
- 1788, 11 April. Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre banii lefilor, provizii și lupte. No. 238, pag. 350.
- 1788, 11 April. Chehaia Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre caftanul de cacom ce i-a trimis și atacul ce ar vrea să deie. No. 239, pag. 351.

- 1788, 11 April. Costachi Păharnicul și Teodor către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre luarea Iașilor de Ruși și certele dintre comandanții turcești. No. 240, pag. 351.
- 1788, April 12. Șătrarul Anastase Kalavrias către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște fugari turci. No. 241, pag. 353.
- 1788, 15 April. Nicoli Calafatul și Șătrarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a se trimete calafați la corăbii și despre fugari turci. No. 242, pag. 353.
- 1788, 23 April. Hristodul, al doilea Postelnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutățile cu ostașii turci. No. 243, pag. 354.
- 1788, 24 April. Gheorghe I... către Nicolae-Vodă Mavrogheni despre socotelile Ocnelor Mari date omului lui Dimitrachi Turnavitul. No. 244, pag. 355.
- 1788, 29 April. Ioan Armașul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutatea cu Turcii. No. 245, pag. 356.
- 1788, 29 April. Fotie „Chi“ către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre podul ce e a se face peste Dunăre. No. 246, pag. 357.
- 1788, 22 Maiu. Gheorghe Postelnicul și Dimitrie Pitarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ivirea unor cete de hoți. No. 247, pag. 258.
- 1788, 22 Maiu. Gheorghe Postelnicul și Dimitrie Pitarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre lefile Turcilor. No. 248, pag. 359.
- 1788, 25 Maiu. Todor Comisul și Ioan polcovnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre pătrunderea voluntirilor la Râmnic și la Topliceni și atitudinea Turcilor. No. 249, pag. 360.
- 1788, 26 Maiu. Gheorghe Aga și Dimitrie Pitarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre untul ce a adunat din Dolj, podul de la Festilam și împrăștiarea satului Călimănești. No. 250, pag. 361.
- 1788, 26 Maiu. Gheorghe Cond[uratul], Păharnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre un informator secret al lui Vodă care să fie cercetat de Comis, căci nu știe decât românește. No. 251, pag. 363.
- 1788, 29 Maiu. Nicolae Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a fi ajutat ca să treacă de la Văleni la Vamă. No. 252, pag. 363.
- 1788, prin Maiu. Nicolae-Vodă Mavrogheni, către capuchehaiaua munteană, despre răsplata ce merită Osman-Pașa și despre ostașii lui cari luptă pe la Focșani, și victoria de la Șanț. No. 253, pag. 364.
- 1788, prin Maiu. Raport al comandantului muntean către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre lupta dată Austrieilor în Ținutul Bacăului. No. 254, pag. 365.
- 1788, 29 Maiu. Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mișcările Turcilor și lefile lor. No. 255, pag. 366.
- 1788, după Maiu. Nicolae-Vodă Mavrogheni către capuchehaiaua Țerii-Românești, despre ostașii ce se trimet în Moldova, numirea lui Manole-Vodă-Giani, legăturile cu acesta, venirea unui Pașă la Vidin, scrisorile de la Constantinopol ale Doamnei și totala sa lipsă de bani. No. 256, pag. 367.
- 1788, 8 Iunie. Bimbașa Ismail-aga Belinașoglu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre oaste și provizii. No. 257, pag. 368.
- 1788, 9 Iunie. Ioan vătaful, ispravnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre convorbirea lui cu Selim-Pașa. No. 258, pag. 369.
- 1788, 9 Iunie. Ioan vătaful, ispravnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre convorbirea cu Pașa Ali. No. 259, pag. 370.

- 1788, 9 Iunie. Ioan vâtaful, ispravnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre biruința de la Vama Buzăului și ce a spus el despre isprăvile Domnului, precum și adunarea de provisii. No. 260, pag. 371.
- 1788, 11 Iunie, Nicopol. Păharnicul Hurmuzachi către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea la Dunăre. a lui Manole-Vodă. No. 261, pag. 373.
- 1788, 12 Iunie. Bimbașa Ismail-aga Belinașoglu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o comandă de șele, cu un postscript al lui Hurmuzachi despre venirea lui Manole-Vodă. No. 262, pag. 373.
- 1788, 17 Iunie. Vlad Medelnicerul către Marele Clucer Constantin Baratov, despre nevoia de orz. No. 263, pag. 374.
- 1788, 17 Iunie. Gheorghe Armașul și Alexe Armașul către Clucerul Constantin Baratov, despre lipsa de orz pentru tainuri. No. 264, pag. 375.
- 1788, 19 Iunie. Nichita Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o ciocnire cu Turci prădalnici. No. 265, pag. 376.
- 1788, 19 Iunie. Gheorghe polcovnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre coborârea satelor din munte, sălbătăciile Turcilor de la Ploești și Văleni, cari s'au luat la luptă și cu dânsul. No. 266, pag. 377.
- 1788, 26 Iunie. Nichita Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre prădăciunile Turcilor sosiți și nevoia de zahereă. No. 267, pag. 378.
- 1788, 27 Iunie. Nichita Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a se trimete provisii Turcilor veniți la Câmpina. No. 268, pag. 379.
- 1788, 28 Iunie. Nichita Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre banii pentru provisii. No. 269, pag. 379.
- 1788, 28 Iunie. Iordachi Armașul și Alexe Armașul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea prietenului domnesc Ali-Pașa la Ploești, nevoile cu Turcii și bivoli lui Dinu Cantacuzino cel fugit în „Nemția“. No. 270, pag. 380.
- 1788, 6 Iulie. Ștefan. al treilea postelnic. către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre felul cum se procură zahereana de el și de alții, cari-l părăsc. No. 271, pag. 381.
- 1788, 19 Iulie. Ismail-aga Belinașoglu, bimbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, pentru pretiusa zahereă stricată. No. 272, pag. 383.
- 1788, 6 Iulie. Nichita Ibrictarul către Clucerul Constantin Baratov, despre plecarea șefilor turci la războiu. No. 273, pag. 384.
- [1788], 7 Iulie. Nichita Ibrictarul și Alexe Armașul către Clucerul Constantin Baratov, despre cele d'intâiu lupte la Vamă ale oștii cu „Nemții“. No. 274, pag. 384.
- 1788, 8 Iulie. Ștefan al treilea Postelnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre șelele ce a făcut pentru oaste. No. 275, pag. 385.
- 1788, 8 Iulie. Ismail-Aga Belinașoglu, bimbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea la Siștov a lui Selim-Pașa. No. 276, pag. 386.
- 1788, 19 Iulie. Ismail-aga, bimbașa, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre oprirea vânzării zaherelei la serhaturi. No. 277, pag. 387.
- 1788, 19 Iulie. Ismail-aga Belinașoglu, bimbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea unui grup de ostași din Giurgiu, cari cer să se bată. No. 278, pag. 388.
- 1788, 28 Iulie. Turnagi-Ismail-aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea unui capugibașă pentru paza lui și alte mișcări militare. No. 279, pag. 389.
- 1788, 29 Iulie. Ismail-aga Belinașoglu, bimbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea și trimeterea unor Turci. No. 280, pag. 389.

- 1788, 16 August. Adeverința mai multor boieri către Nicolae-Vodă Mavrogheni despre afacerea de moșie a unui Robescu. No. 281, pag. 390.
- 1788, 10 Septembrie. Mihail Armașul către Marele Grămatic Nicolachi, despre nevoia de cherestea. No. 282, pag. 391.
- 1788, 16 Septembrie. Alexandru Dudescu Pitar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre tainurile pentru Turci. No. 283, pag. 392.
- 1788, 23 Septembrie. Alexandru Stolnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre prădăciunile ce se fac la Nicopol de când cu vestea mutării Pașei, rugându-se a fi lăsat să se întoarcă la Craiova. No. 284, pag. 394.
- 1788, 28 Septembrie. Constantin Baratov Spătarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre răspłata ce i s'ar cuveni lui Dinu Vernescu, pus de Domn pe lângă Turcii de la Vălenii-de-Munte. No. 285, pag. 395.
- 1788, Septembrie. Socoteala sumelor restituite sătenilor din Râmnicul-Sărat. No. 286, pag. 396.
- 1788, 21 Octombrie. Constantin Baratov Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre petrecerea sa în munți cu Turcii, întărirea Focșanilor, nevoia de a se da orz oștirii și cereri turcești. No. 287, pag. 396.
- 1788, 6 Novembre. Miriță (?) și Alecu Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre boala lui Hagi-Ali-Pașa. No. 288, pag. 398.
- 1788, 8 Novembre. Foti Clucerul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cereri de provisii din partea Turcilor. No. 289, pag. 399.
- 1788, 20 Novembre. Costachi Postelnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre plățile Turcilor și starea de lucruri la Vălenii-de-Munte și la Urziceni. No. 290, pag. 400.
- 1788, 3 Decembrie. Ismail-Aga Turnagi către un boier, despre îndatoriri ce i-a făcut acesta. No. 291, pag. 402.
- 1788, 20 Decembrie. Ioan Buzescu Păharnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutatea la zahereă ale Doljului, neajutat de Romanați. No. 292, pag. 403.
- 1788, 29 Decembrie. Eoaterina, botezată de Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia ei de ajutor. No. 293, pag. 404.
- 1788-9, Ianuar, (v. nr. CXCIX). Raport de capuchehaie probabil către un boier, despre ce a avut cu Pașa dela Vidin, privitor la purtările muhafizului de Adă-calê, la un Turc prădat, la un cal de dat. No. 294, pag. 405.
- 1788-9, Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre plata făcută de un Turc, despre boierii de la Nicopol, trimiși în exil, și despre mulțămirea Chioșilor cu noul lor șef bisericesc. No. 295, pag. 408.
- C. 1788-9. Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre isprăvile de războiu ale acestuia, ce a vorbit cu Turcii despre nevoile lui și surgunirea boierilor Brâncoveanu și Fălcoianu, precum și harta ce a trimes. No. 296, pag. 409.
- 1789, Nicolae-Vodă Mavrogheni către capuchihaiiele Terii-Românești, despre cele treizeci de pungi trimese, care nu ajung pentru datorii și cheltuielile oștilor împărătești, cărora și până la Viena li se dorește biruință. No. 297, pag. 411.
1789. Fragment de scrisoare a lui Nicolae-Vodă Mavrogheni către unul din capuchehaiele Terii-Românești, despre provisii și niște socoteli de bani pentru oastea turcească. No. 298, pag. 412.
1789. Un dregător către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cererile lui Topci-bașa pentru tunuri și provisiile de la Râmnicul-Sărat. No. 299, pag. 413.

1789. Părți dintr'un raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o tocmire de Turci cu leafă, despre lupte turcești la munte, afaceri de bani și de furnituri, boala unui Turc influent, care-și cere medic de la Domn. No. 300, pag. 414.
1789. Parte dintr'un raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre aceleași lucruri și despre dorința Domnului de a conduce oștile turcești în Moldova, mulțămirea Turcilor cu el, greutățile Pașei din Moldova în ce privește aprovizionarea, nehotărîrea Pașei Abdi dacă să meargă în Țara-Românească. No. 301, pag. 415.
1789. Scrisoare de capuchehaie, despre purtarea lui Serascher-Pașa și numirea scriitorului într'o dregătorie. No. 302, pag. 417.
1789. Capuchehaiaua Țerii-Românești către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mulțămirea Pașei Selim din Moldova cu isprăvile Domnului în această țară contra dușmanilor și despre provizii și furnituri, precum și despre greutățile Pașei prieten. No. 303, pag. 417.
1789. Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre isprăvile acestuia în Moldova, despre lipsa de ajutor de la Pașa de Vidin și de la Serascher. No. 304, pag. 422.
1789. Capuchehaiaua Țerii-Românești, Postelnicul Scanavi, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre întrebările cu privire la știri ale lui Chehaia-beiu, banii dați la Vidin, mulțămiri turcești, cereri de zahercă, daruri la Turci cari-l străgăniau, despre dragoman, nepotul Domnului, datoria lui Mihai-Vodă Suțu, despre neputința lor de a-l servi mai bine în afaceri bănești, gătirea unei șalupe la Galați și Oltenița și diferite datorii la Turci. No. 305, pag. 424.
1789. Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu știri de la un Turc trimis în secret de Pașa de la Babadag. No. 306, pag. 429.
1789. Capuchehaiaua munteană către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște blăni de samur pentru dregătorii haznelei turcești. No. 307, pag. 430.
- 1789, 2 Ianuar. Gheorghe Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a împlini bani de la mănăstirea Tismana, care nu dă zahereă, și despre retrimeterea trimșilor austriei, cari n'aveau plenipotență de la feld-mareșal, ci numai de la generalul din Timișoara. No. 308, pag. 431.
- 1789, 3 Ianuar. Gheorghe Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre Turcii ce au venit la Cerneți și cum i-a împărțit. No. 309, pag. 432.
- 1789, 26 Ianuar. Gheorghe Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o trimetere de bani și un dragoman al lui Hasan-Pașa. No. 310, pag. 433.
- 1789, 12 Februar. Un Grigore către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre Arnăuții ce-i trimete, mănăstirea din Moldova ce se va cuceri și o „schimbare“ de la oastea turcească. No. 311, pag. 434.
- 1789, 21 Mart. Costachi Spătarul C. către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre numirea unui beșleagă la Buzău, ca să apere satele de Turcii în trecere. No. 312, pag. 435.
- 1789, 25 Mart. Mărioara Suțu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu felicitări de Paști. No. 313, pag. 435.
- 1789, 25 Mart. Ruxandra Suțu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu felicitări de Paști și din partea copiilor. No. 314, pag. 436.
- 1789, 31 Mart. Alexandru, caimacamul Moldovei, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cererea lui Ibrahim-Pașa de Silistra de a i se da și paza Galaților, rugând a se găsi un loc celui vechiu. No. 315, pag. 436.
- 1789, 5 April. „Ioan Grămăticul a toată Moldova“ către Iordachi Romanò Postelnicul, despre o afacere cu Turcii, adăogând o scrisoare intimă. No. 316, pag. 437.
- 1789, 12 April. Doamna Mărioara Mavrogheni către soțul ei, despre trimeterea unor corturi și a trei butoaie de vin din via pusă de mâna lui. No. 317, pag. 438.

XXXVIII

- 1789, April. Socoteala banilor luați de Portarul Sterie de la Clucerul Colescu. No. 318, pag. 439.
- 1789, April. Socoteala banilor luați de la Plocești, etc. No. 319, pag. 440.
- 1789, 10 Maiu. Un Păharnic către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre aplecarea sa spre servicii credincioase. No. 320, pag. 443.
- 1789, 22 Iunie. Saim-Husein-Derviș-aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre îndemnarea trupelor turcești de la Cerneți să intre în Ardeal, în timp ce Domnul trece spre Brașov cu 20,000. No. 321, pag. 444.
- 1789, 26 Iunie. Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre înștiințarea făcută lui Turnagi-Ismail-aga și Clucerului de pe lângă el, ca să meargă la oastea domnească. No. 322, pag. 444.
- 1789, 26 Iunie. Scarlat Vistierul și Dumitrachi Turnavitul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre tunul ce se trimete. No. 323, pag. 445.
- 1789, 1-iu Iulie. Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cartușe și șoimi. No. 324, pag. 445.
- 1789, 1-iu Iulie. Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre noile orânduiele de zahereă. No. 325, pag. 446.
- 1789, 1-iu Iulie. Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre caii ceruți la tunuri. No. 326, pag. 446.
- 1789, 1-iu Iulie. Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre grâul ce i se cere la Focșani și care s'ar putea lua de la Dumitrachi Turnavitul. No. 327, pag. 447.
- 1789, 1-iu Iulie. Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutatea găsirii de provizii, ce se poate aștepta de la noua recoltă și lipsa de bani. No. 328, pag. 447.
- 1789, 1-iu Iulie. Nicolae-Vodă Mavrogheni către Marele-Vistier, despre banii ce vor plăti proviziile lagărului. No. 329, pag. 449.
- 1789, 7 Iulie. Dumitrachi Turnavitul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre provizii, cartușe și oastea ce o chiamă Domnul, precum și despre Turcii ce pradă la Călărași. No. 330, pag. 450.
- 1789, 12 Iulie. Banul Scanavi către Marele Postelnic Ioan Pantazoglu, despre greutatea cu tainurile turcești la Sinaia. No. 331, pag. 451.
- 1789, 30 Iulie. Capugilăr-Chehaiasi Selim-aga și Chiurd-Ibrahim, „serascherul Vălenilor“, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre plecarea lor la Plocești și venirea fără voie de la Văleni a unui Ibrahim-aga. No. 332, pag. 452.
- 1789, 11 August. Socotelile de zahereă ale județului Dolj. No. 333, pag. 453.
- 1789, 29 August. Corniță Brăiloiu Clucerul către Iancu Mavrocoordat, despre niște socoteli și despre prădăciuni și ucideri turcești. No. 334, pag. 456.
- 1789, 30 August. Un boier către Iancu Mavrogheni, despre împlinirea locuitorilor și catanele ce au pătruns. No. 335, pag. 457.
- 1789, 16 Octombrie. Smaranda Hangeri către Nicolae-Vodă Mavrogheni, rugând a i se trimete fiul, Nicolachi. No. 336, pag. 458.
- 1789, 18 Octombrie. C. Marele-Ban către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre felul cum se pot distruge hoții. No. 337, pag. 459.
- 1789, 10 Decembrie. Ioan Armașul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre abuzurile Turcilor de la Zimnicea. No. 338, pag. 460.

- 1789, Capuchehaiaua Țerii-Românești către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre numirea lui și în Moldova și supunerea țerii. No. 339, pag. 461.
- 1789, Raport despre schimbarea și exilarea Patriarhului Procopie, înlocuit cu Mitropolitul de Maroneia, totul cu conlucrarea arhierilor și al archonților suțești și ipsilantești. No. 340, pag. 462.
- 1790, Unul din boierii munteni exilați către Nicolae-Vodă Mavrogheni, ca să-și poată schimba la Arvanitochorion locul de reședință, care e nesuferit. No. 341, pag. 463.
- 1790, 15 Mart. Un boier către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu urări de Înviere. No. 342, pag. 464.
- C. 1790, 30 Octombrie. Scrisoare a lui Paisie de la Xenofont către Gheorghe Hristodul (soția: „coana Ana“), despre niște afaceri ale episcopilor de Heracleia și Samocov, cu pomenirea lui Răducanu Voinescu. No. 343, pag. 465.
- După 1792, Scrisoare a Domnului către capuchehaiele despre scăderi de la zahereă. No. 344, pag. 465.
- 1794, 18 Mart. Act din Săciște, cu privire la o vânzare de casă între Români ca Ianoviă (Zenobia) și Triandafil Coci, Ioan Țurlea, Tațu al lui popa Agură, Mițu Blețo. No. 345, pag. 467.
- 1794, 1-iu Maiu. Sinet al doctorului Darios și al unui Serghie, pentru un împrumut de 4.000 de la Hătmăneasa Eufrosina Mavrocordat. No. 346, pag. 468.
- 1797, 16 Februar. Alexandru Manu (?) către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, cu felicitări. No. 347, pag. 469.
- 1797, 16 Februar. Alexandru Manu (?) către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, despre cheltuieli cu fortificațiile Chilie și deosebite legături cu Turcii. No. 348, pag. 470.
- 1797, 18 Februar. Doamna Smaranda către fiul ei, Alexandru Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, cu urări. No. 349, pag. 474.
- 1797, 18 Februar. Doamna Smaranda către nora ei. Doamna lui Alexandru Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, cu urări. No. 350, pag. 474.
- 1797, 18 Februar. Constantin Ipsilanti către tatăl său, Alexandru-Vodă al Țerii-Românești, despre știri din Europa apuseană și afaceri curente ale Domniei. No. 351, pag. 475.
- 1797, 11 April. Safta Ipsilanti către tatăl ei, Alexandru-Vodă al Țerii-Românești, despre starea familiei. No. 352, pag. 476.
- 1797, 13 April. Alexandru Manu către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, despre datoriile față de Turci, hrăpirile predecesorului, legăturile cu Pasvantoglu și Turcii de la Dunăre. No. 353, pag. 477.
- 1799 (?). Același către un corespondent din țară, despre afaceri. No. 354, pag. 480.
1799. Contract pentru îngrădirile la palatul din Cură-Ceșmă al lui Constantin-Vodă Ipsilanti. No. 355, pag. 481.
1799. Scrisoare a unui Constantinopolitan către un chir Manolachi, pentru afacerea unui Mastromanolli Tziotul și unui Andrei Pelaphantes, care a plecat în Crimeia: beizadeaua dragomanul, foarte ocupat, n'a dus afacerea la capăt, — cu pomenirea „răposatului Hangeri“. No. 356, pag. 483.
1799. * Corespondentul lui Grigore Kalljarchi, către un boier, despre oglinda ce era să i-o trimeată din Chios Nicolae Gavalachi, cu pomenirea Mitropolitului din Chios. No. 357, pag. 483.
1799. * Un necunoscut către Hatmanul Gheorghe Mavrocordat, cu felicitări de serbătorile Crăciunului și Bobotezei, și despre sora lui, cu pomenirea și a Domnului. No. 358, pag. 483.
1799. * Același către Marele Postelnic Costachi Carageă, cu aceleași felicitări, adăugând că-i află sănătatea de la frate, tot Postelnic. No. 359, pag. 484.

1799. O jupăneasă din Constantinopol către Doamna Safta a lui Constantin Ipsilanti, Domnul Moldovei, cu felicitări pentru Crăciun, Anul Nou și Bobotează. No. 360, pag. 484.
1799. Corespondentul lui Grigore Kalliarhi din Constantinopol către un boier din Moldova, despre greutățile cu moșia lui, din partea vătafului și țăranilor, cerând să se ajute, și în folosul mamei sale, cu Hatmanul și Vistierul, pomenind și pe Postelnicul Gheorghe Suțu și pe Dumitrachi Hangeri; ar putea să o deie cu arendă la negustori din Galați. No. 361, pag. 485.
1799. * Scrisoare a aceluiași către fratele Marelui Vistier al Moldovei, cu privire la noua Domnie, care și pe el l-a miluit. No. 362, pag. 487.
1799. * Invoială pentru cumpărarea unui loc de clădiri la Balata în Fanar de la Hătmăneasa Ierachi, a cărei fiică, Tarsița, are a lua pe fiul cumpărătorului, Dumitrachi. No. 363, pag. 487.
1799. * Corespondentul lui Grigore Kalliarhi către Mitropolitul, fratele acestuia, în afacerea lui cu Nicolae Gavalachi, cu pomenirea și a Mitropolitului din Efes. No. 364, pag. 487.
1799. * Felicitare a unui necunoscut pentru serbătorile Paștilor. No. 365, pag. 488.
1799. O Fanariotă din Constantinopol către fratele din Moldova, despre năcazuri casnice, la care se adaugă răutatea ginerului, Spătarul. No. 366, pag. 488.
1799. * Felicitări ale unui Fanariot necunoscut către nou-numitul Patriarh ecumenic. No. 367, pag. 489.
1799. * Corespondentul lui Grigorie Kalliarhi către prietenul din Moldova, Comisul, despre ale moșiei sale, care nu i-a plăcut s'o cumpere, despre grâul ce n'a vrut să i-l ia Costachi Cantacuzino Pașcanul, cu toată porunca domnească de a nu-l supăra, și cearta pentru forma unor scrisori, de a fost nevoie să se recurgă la un dascăl. No. 368, pag. 490.
1799. Plângere către Constantin-Vodă Ipsilanti, pentru un proces de moșie care ține încă de pe vremea lui Grigore-Vodă Callimachi. No. 369, pag. 490.
1799. Cerere a unei femei către Constantin-Vodă Ipsilanti, ca să dea surorii ei zestre. No. 370, pag. 492.
1799. Aceiași către Doamna Safta Ipsilanti, a Moldovei, cerând ajutor pentru soră. No. 371, pag. 493.
1799. * Cerere de ajutor către Constantin-Vodă Ipsilanti, Domnul Moldovei. No. 372, pag. 494.
1799. * Cerere de ajutor către un boier moldovean. No. 373, pag. 494.
1799. * O soră către o altă soră, poate Doamna lui Ipsilanti, despre durerea pentru lipsa ei și apropiata ei naștere. No. 374, pag. 495.
1799. * Scrisoare către un tânăr Grec învățat, cu laude. No. 375, pag. 495.
1799. Scrisoare anonimă despre frumuseța primăverii la Roman. No. 376, pag. 496.
1799. Scrisoare de laudă către Constantin Ipsilanti, Domnul Moldovei. No. 377, pag. 497.
1799. Același către același, despre „frigurile moldovenești” care l-au atins. No. 378, pag. 497.
- C. 1799. * Felicitare a unui boier, vechiu prieten și subaltern, către Marele Vistier Gheorghe Balș, pentru numirea lui odată cu venirea noului Domn al Moldovei, Constantin Ipsilanti (formulariu). No. 379, pag. 498.
- C. 1799. * Felicitare ca de la un frate către Hatmanul moldovean Săndulachi Sturdza și către soția sa, Domnița, arătând că și el e în sânul celor numiți și că va veni să-l întâmpine. No. 380, pag. 498.
- C. 1799. * Felicitare a unui necunoscut către „părintele” său Marele Logofăt Nicolae Roset că a fost numit de noul Domn al Moldovei, căruia i se urează toată fericirea, Mare Logofăt, adăugând și o amintire a fratelui lui Roset; fiind și el numit, va veni să-l întâmpine. No. 381, pag. 499.

1799. * Un necunoscut din Constantinopol către Căminarul Grigore Kalliarchi, despre niște afaceri de moșie și de bani în Moldova. No. 382, pag. 499.
- C. 1799. * Același către Marele Logofăt Dimitrie Ralli, despre scrisori pierdute, cu pomenirea lui Apostoli Papă și preotului Țigară, despre o sumă de bani și starea familiei rămasă la Constantinopol, precum și șederea sa la Terapia. No. 383, pag. 501.
- C. 1799. * Același către Mitropolitul Kalliarchi, pentru afaceri cu un Nicolae Gavalachi, cerând smochine, migdale și mastic, și despre buna păstorie a lui, cu pomenirea părintelui acestui cleric. No. 384, pag. 502.
- C. 1799. * Același probabil către Hatmanul Ghica, pentru rosturile sale de moșie. No. 385, pag. 502.
- C. 1799. * Același către Nicolae Gavalachi, pentru moartea unui tânăr, trimeterea unei oglinzi și afaceri bănești. No. 386, pag. 503.
- C. 1799. * Același către un prieten Vistier din Moldova, despre moșia sa din Covurlui, pentru care se scrie ispravnicilor, și o reclamație de Țigani a Spătăresei Smaranda Costandachi, pomenind și pe Vornicul Conachi, prietenul său, și un Șerban. No. 387, pag. 503.
- C. 1799. * Același către Hatmanul Săndulachi Sturdza, cu urări și pentru soția lui Domnița, cu pomenirea Domnului Constantin Ipsilanti, în serviciul căruia stă. No. 388, pag. 504.
- C. 1799. * Același către Cămărașul Grigore Kalliarchi, despre moșia sa din Moldova, pe care să i-o îngrijească până la venire, cu sprijinul Domnului și ajutorul Marelui Vistier, și despre ciurma din Moldova, cu privire la care, întristat, cere știri. No. 389, pag. 504.
- C. 1799. * Același, venit în Moldova, către Marele Logofăt Alexandru Manu, scusându-se că, fiind bolnav din cauza vremii reci, nu poate îndeplini o poruncă a Domnului, și pentru niște meșteri, cari vor trebui să lucreze la Curte. No. 390, pag. 505.
1799. Mart. Capuchehaiaua Țării-Românești, către Domn (probabil Alexandru Moruzi), despre știrile trimise de Domn, prețul grânelor la Brăila, lipsa aianilor și atitudinea valiului de Rumelia, despre luptele cu hoții din Balcani, trecerea de Poloni prin Moldova, critica Domnului Alexandru Callimachi, uciderea unui mare demnitar otoman și clădiri ce se fac de ocrotitorul lui Ipsilanti pentru plăcerea Sultanului. No. 391, pag. 505.
- C. 1800. București. Doamna Safta Suțu (?) către fiul Mihalachi, către un Spătar și fiică despre pierderea unei Domnițe, cu adausul scrisorii lui Constantin Suțu (?). No. 392, pag. 509.
- 1808, 6 Ianuar. G. Valetas către un cleric grec, despre bunătatea acestuia față de scriitori, despre hrisovul pentru biserica din Ieni-Mahalé de la Constantinopol, căpătat de dânsul, despre ce se va mai putea căpăta, despre școala grecească de curând întemeiată la Avas-chioiu, despre cutare „omuleț” de care râde Domnul, care laudă pe episcop, și despre ajutorul Doamnei. No. 393, pag. 510.
- 1808, 3 April. Alexandru-Vodă Suțu către Ioan Callimachi, dragomanul Porții, cu felicitări de Paști. No. 394, pag. 511.
- Pe la 1810. Scrisoare privată a unui boier muntean, arătând cum se judecă procesele supt Vodă-Caraș, cu așezarea de legi nouă pentru ca să câștige cel susținut de boierii divaniți, el însuși fiind pe cale să piardă un proces cu Hagi-Moscu. No. 395, pag. 512.
- 1812, 25 Octombrie. Socoteala unui anume Marcu despre niște bani de luat de la Domnița (?). No. 396, pag. 514.
- După 1812, Ioan Gheorghe Caragea către capuchehaiele, în chestia conflictului cu Austriei pentru pășunatul Mocanilor. No. 397, pag. 515.
- După 1812, Ioan Gheorghe Caragea-Vodă către fiul său, capuchehaiaua, despre legături cu Turcii, intrigile contra lui și scrisoarea ce a adresat-olui Talleyrand. No. 398, pag. 518.

- După 1812. Ioan Gheorghe Caragea-Vodă către fiul său, despre felurite afaceri secrete, și de zahereă, precum și despre boala sa. No. 399, pag. 520.
- După 1812. Ioan Gheorghe Caragea-Vodă către fiul său, despre afaceri cunoscute. No. 400, pag. 521.
- După 1812. Ioan Gheorghe Caragea către fiul său, despre afaceri politice secrete și despre nevoia zaherelei. No. 401, pag. 522.
- 1813, 13 Februar. Scarlat-Vodă Callimachi, Domnul Moldovei, către Ioan Gheorghe Caragea, al Terii-Românești, recomandând pe Căminarul Alexandru Vlasto și felicitându-se pentru pace. No. 402, pag. 524.
- 1813, 29 Februar. Sinetul lui Mihail Suțu pentru ce a primit de la Stolnicul Nenculescu, cu o socoteală. No. 403, pag. 525.
- 1813, 16 Mart. Raport către Ioan-Vodă Caragea, despre cererea de către Hafiz-Ali-Pașa a fiului lui Mollă-Pașa și un trimes sârb. No. 404, pag. 525.
- 1813, Mart. Raport către un mare boier al lui Vodă-Caragea, despre o scrisoare către Domn cu privire la lucrurile de peste Dunăre. No. 405, pag. 526.
- Pe la 1813, 29 Iulie. Domnița Ralû Caragea și fratele Alexandru către un cleric, despre un călugăr de la Veria. No. 406, pag. 526.
- 1814, 6 August. Raport al lui Iacob Rizu către un fiu al lui Gheorghe-Vodă Caragea, despre o naștere în familie și un dar. No. 407, pag. 527.
- 1814, 26 August. Vistierul Radu Golescu către Mihai Spătarul, despre greutățile cu care se luptă. No. 408, pag. 532.
- 1814, 30 Novembre. Scarlat-Vodă Callimachi, Domnul Moldovei, către Doamna Smaranda Callimachi, despre situația grea în care i se află fratele, Ioan, și intervenția ginerei lui. No. 409, pag. 533.
- 1815, 20 April. Cineva din Muntenia către fiul său, despre împrejurări casnice, pomenindu-se Doamna, Domnița (Ralû) și Vodă-Caragea, Spătarul Banul. No. 410, pag. 535.
- 1815, 2 Octombre. Costachi Tzigară către beizadea Ioan Callimachi, despre niște datorii și rostul A-găi în sarcinile Domniei. No. 411, pag. 536.
- 1816, 15 April. Dimitrie Postelnicul către alt boier, pentru o poliță în legătură cu Postelnicul Ștefanachi și cu bină-eminii din Măcin. No. 412, pag. 537.
- 1816, 14 Maiu. Ioan Skordili către un boier al lui Ioan-Vodă Caragea, despre mânia Pașei de Vidin Gelaedin asupra lui pentru raialele ce trec în Țara-Românească și amenințările că vrea să-i taie capul. No. 413, pag. 538.
- 1816, 19 August. Scarlat-Vodă Callimachi către fratele său, Ioan Callimachi, despre niște poliți. No. 414, pag. 541.
- 1816, 9 Novembre. Ioan Gheorghe-Vodă Caragea către fiul său, Gheorghe și ginerele Mihail Suțu, cu felicitări. No. 415, pag. 541.
- 1818, 30 April. Ioan Gheorghe-Vodă Caragea iartă Vornicului Nenculescu o datorie. No. 416, pag. 542.
- 1818, 21 August. Dragomanul Mihalachi Suțu către un ministru turc, recomandând pe Mitropolitul de Larisa, Teodosie. No. 417, pag. 543.
- 1818, 25 Novembre. Alexandru Nenculescu către Mihail Suțu, despre datoria sa. No. 418, pag. 544.
- Înainte de 1819. Ioan-Vodă Caragea către agentul său, cu privire la conflictul dintre „Ioan Voevod” Callimachi și „Dragomanul” (Mihai Suțu). No. 419, pag. 545.

Înainte de 1819. Ioan-Vodă Caragea către agentul său, despre planurile de a face Domn în Moldova pe beizadea Constantin Moruzi și afacerea dintre Dragoman și Ioan Callimachi. No. 420, pag. 546.

Înainte de 1819, Scarlat-Vodă Callimachi către fratele său, despre datoria și greutățile ce are și pericolul în care se află. No. 421, pag. 547.

1819. 25 Maiu. Scarlat-Vodă Callimachi, Domnul Moldovei, către fratele său Ioan, recomandând pe fiul bolnav al doctorului Fotinò. No. 422, pag. 549.

C. 1820. Scrisoare a lui Grigore Val. Băleanu (?), către un cleric pentru un împrumut de 500 de lei al „cocoanei Safta a lui Beizadea Grigore“, cu pomenirea Mitropolitului de Efes. No. 423, pag. 550.

C. 1820, Scrisoarea unui cleric către un beizadea, cu pomenirea mănăstirii Zoodochos Pighi și a Domnului, a Domniței „nepoata scriitorului, și a Curții. No. 424, pag. 550.

Data nehotărâtă (probabil secolul al XVI). Recomandare, de către egumenul său a unui călugăr de la Athos către un „Domn al Moldovlahiei și al Mesiei-de-jos“. No. 425, pag. 551.

PARTEA A IIIA

1110. A. J. ...
1111. ...
1112. ...
1113. ...
1114. ...
1115. ...
1116. ...
1117. ...
1118. ...
1119. ...
1120. ...
1121. ...
1122. ...
1123. ...
1124. ...
1125. ...
1126. ...
1127. ...
1128. ...
1129. ...
1130. ...
1131. ...
1132. ...
1133. ...
1134. ...
1135. ...
1136. ...
1137. ...
1138. ...
1139. ...
1140. ...
1141. ...
1142. ...
1143. ...
1144. ...
1145. ...
1146. ...
1147. ...
1148. ...
1149. ...
1150. ...
1151. ...
1152. ...
1153. ...
1154. ...
1155. ...
1156. ...
1157. ...
1158. ...
1159. ...
1160. ...
1161. ...
1162. ...
1163. ...
1164. ...
1165. ...
1166. ...
1167. ...
1168. ...
1169. ...
1170. ...
1171. ...
1172. ...
1173. ...
1174. ...
1175. ...
1176. ...
1177. ...
1178. ...
1179. ...
1180. ...
1181. ...
1182. ...
1183. ...
1184. ...
1185. ...
1186. ...
1187. ...
1188. ...
1189. ...
1190. ...
1191. ...
1192. ...
1193. ...
1194. ...
1195. ...
1196. ...
1197. ...
1198. ...
1199. ...
1200. ...

PARTEA A III^A

PARTEA A III*

I.

Calugării de la Muntele Sinai către Ruxanda, Doamna Moldovei, mulțămindu-i pentru ajutorul ce au de la ea și de la familia ei.

Muntele
Sinai,
c. 1580.

† Εὐσεβεστάτη καὶ ἐκλαμπροτάτη κυρία καὶ
δέσποινα ἡμῶν, ὕψηλοτάτη καὶ εὐγενεστάτη
καὶ κυρία πάσης Μολδοβλαχίας, κυρία Ῥω-
ξάντρα, πάντες οἱ ἐντυγχάνοντες μοναχοὶ τῆς
θείας καὶ ἱερᾶς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτό-
κου τῆς ἐπονομαζομένης λαύρας τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἀγιασμένου καὶ κα-
θηγητοῦ τῆς ἐρήμου τῆς κειμένης πλησίον
τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ, ὅτε ὁ καθη-
γούμενος καὶ ἱερομονάχοι καὶ γέροντες καὶ
οἱ λοιποὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ εὐχὴν καὶ εὐ-
λογίαν κομιζόμενοι σοὶ καὶ δεόμενοι τοῦ Θεοῦ ἵνα
ὕψαινας ψυχῇ τε καὶ σώματι μετὰ τοῦ αὐθέν-
του κυρίου Ἀλεξάνδρου σὺν τοῖς ἡγαπημένοις
αὐτῶν τέκνοις, κυρίου Μπογδάνου, κυρίου Μι...
νου καὶ κυρίας Ἀναστασίας, Ἀνισίας καὶ Μα-
ρίκας. Ἠκολούθησεν, περιφανεστάτη ἡμῶν κυ-
ρία, τὴν φιλάρεστον ... [ἀφο]ρμήν, εὐσπλαγ-
χνίαν ἥνπερ ἔχεις ὡς εἰς τοὺς ἀγίους καὶ
θεοδαδίτους τόπους ὅσπερ ὁ κύριος ἡμῶν
Ἰς. Χρ. ... διέτριψεν σὺν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μα-
θηταῖς καὶ ἀποστόλοις καὶ τῆς πανάγου δε-
σποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, διὰ τὴν τοῦ Κόσμου
σωτηρίαν καὶ ... ζῆς, καὶ ποθεῖς τὴν ἀνακαί-
νησιν τῶν θείων καὶ ἱερῶν ναῶν, ὅσπερ ἡ
θεόσεπτος καὶ ἱσαπόστολος βασίλισσα, Ἀγία
Ἐλένη, ... ντικὴν φωνὴν τοῦ ψαλμοδοῦ: δωή-
σει κύριος ὁ Θεὸς κατὰ τὴν ... σου καὶ πᾶσαν
τὴν βουλὴν σου πληρῶσαι εἰς πᾶν ἀγαθόν ...
(sters: ὡ ἐνδοξώτατη κυρία), ἐλάβομεν ὡς πα-
ρήκουσα ἀκινώ... καὶ ἐλέπομεν καὶ τὴν πρὸς
ἡμᾶς εὐσεργεσίαν ἐκ τῆς ἀγιαδ..., ἐστήλετο
(sters: εἰς τὴν ἡμετέραν λαύραν, αὐτῆς τὸ
λοιπὸν ἐλάβομεν ἐκ τῶν ἀποσταλθέντων φλου-
ρία τετρακλίσια) (de-asupra: διὰ τοῦ καὶ κά-
λισον) μετὰ τοὺς ἐμ... κυρίου Εὐδόμου καὶ κυ-
ρίου Δα[βίδ] ἱεροδιακόνου καὶ ... τατα γρόσια,

† Prea-evlavioasă și prea-luminată
doamnă și stăpână a noastră, prea-înăl-
țată și prea-nobilă și Doamnă a toată
Moldovlahia, doamnă Ruxandră, toți cei ce
se întâmplă a fi călugări ai dumnezeieștii
și sfinței mănăstiri a preasfintei Născă-
toare de Dumnezeu ce se zice lavra celui
sfânt părintele nostru Sava cel sfințit și
învățător din pustiul ce zace lângă sfânta
cetate Ierusalim, categumenul și ieromo-
nahii și bătrânii și ceilalți în Hristos
frați, îți aducem rugăciune și binecuvân-
tare și rugăm pe Dumnezeu ca să fii
sănătoasă cu sufletul și cu trupul, împreună
cu Domnul domn Alexandru și cu iubiții
voștri copii, domnul Bogdan, domnul Mi...
și doamnele Anastasia, Anisia și Marica.
Am auzit, prea-strălucită doamnă a noastră,
iubitoarea de virtute pornire și mărinimie
ce ai astfel către sfintele și de Dumnezeu
călceatele locuri pe care domnul nostru Isus
Hristos le-a călcat cu sfinții săi ucenici și
apostoli și cu preasfânta stăpâna noastră
Născătoare de Dumnezeu pentru mântuirea
lumii și... dorești înoirea sfintelor biserici,
ca și cea de Dumnezeu încununată și ase-
menea cu apostolii Împărăteasă Sfânta
Elena, după cuvântul... Psalmistului: să-ți
dea Domnul Dumnezeu după inima ta și
toată voia ta să se împlinească la tot
binele. (De aici sters: Prea-slăvită doamnă,
am primit ca fiind cuvenită... și vedem și
binefacerea către noi din... s'a trimese
lavrei noastre... și, de altfel, am primit
din cele trimese patru sute)... eu... prin
Eftimie și domnul David ierodiaconul... lei,
cum orânduiește... masa, și, de fapt, cu

ὡς προστατάσσεται... τράπεζαν καὶ ὄντως Θεοῦ
 εὐδοκοῦντος ὁ... στάσεως ἐλπίζομεν ... εἰς δό-
 ξαν καὶ τιμὴν καὶ εἰς μνημόσυ[νον]... τῶν
 τέκνων ὑμῶν ... γράμματος ἱκετεύομεν καὶ
 παρακαλοῦμεν... νῆς ἡ[τ]ις... ἐν μέσῳ τῆς
 ἐρήμου, καὶ οὕτω οὐχ... τόπους... σπλάγνον
 ἀγρυπ[νεῖν]... ποῦ τὴν κεφαλὴν πρὸς... Χριστοῦ
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐν τῶν ... αἰών., ... μὴ τῶν
 ἡμῶν ἄρχοντ. καὶ τὸν τόπον ἐμ... ἡμῶν κυ-
 ρίαν... Ῥωξάντραν ἐδιώθημεν (sters sus: ἐν-
 νόη) ... μοναστήριον καὶ ὁ Θεὸς νὰ καθοδη-
 γή[σῃ] ... καὶ νέοι ... ὥσπερ καὶ τοὺς πρώην
 (sters: πάλι) βασιλεῖς, ἴσως ὅπως ... καὶ ἔρ-
 γου καὶ ἀναγκάσης καὶ τὴν ... ἀδελφὴ ἡγα-
 [πημένη]... πάσης Οὐγγροβλαχίας ὡς παρρη-
 σίαν ἔχεις ... ἡ ἔλσος... διὰ τὴν ἡμετέραν ...
 ποιήσῃ καὶ αὐτὴ ἔναι μετοχὴν εἰς τοῦτο π...
 εἰ ὑμῶν τὰ πρὸς χρεῖαν καὶ δι ... σιν τῆς
 αὐτῆς μονῆς, καὶ ἔσται εἰς δόξαν καὶ αἶνον
 (sic) Θεοῦ, ἐμς ... αἰώνιον. Δι' ὃ παρακαλοῦ-
 μεν καὶ θέομαι μετὰ σοῦ, κυρία ἡμῶν, μὴ
 ἀποτύχωμεν τῆς αἰτήσεως δὲ καὶ τὸ μόν...
 μοις... ἡμῶν ὑπάρχει ἄλυπον ἐν ἐσπέρᾳ καὶ
 πρωῒ καὶ μεσημέρι καὶ ἐν θείαις καὶ ἱεροτε-
 λέταις ἱερουργίαις, ὥσπερ καὶ τοὺς πρώην
 βασιλεῖς καὶ παλαιὸς κτήτορας, εἰς δόξαν
 Χριστοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀμήν.

voia lui Dumnezeu... nădăjdăm în slava
 și cinstea și în amintirea... copiilor voștri...
 prin această scrisoare ne rugăm și cerem...
 în mijlocul pustiei și astfel... locuri...
 a veghea, [neavând unde] ni pune capul...
 al lui Hristos Dumnezeuul nostru și... în
 veci... doamna noastră, și locul..., doamna
 noastră Ruxandra am trăit... mănăstire
 și Dumnezeu să călăuzească... și cei ti-
 neri... precum și cei de mai înainte Îm-
 părați... și lucrul, și va sili și pe sora
 iubită, Doamna a toată Ungrovlahia, pe
 care o ai vecină... milă pentru a noas-
 tră..., să facă și ea un metoh în acest...
 de la noi cele spre folosul și... al
 sfintei mănăstiri, și să fie spre slava
 și veșnicia lui Dumnezeu... a noastră în
 veci.

Pentru care rugăm, doamnă a noastră,
 să nu fim lipsiți de cerere, și mănăs-
 tirea... a noastră să fie fără griji seara
 și dimineața și după-amiaza și în dumne-
 zeieștile și sfânt-săvârșitele slujbe, ea
 și cei de odinioară Împărați și vechi
 ctitori, pentru slava lui Hristos Dumne-
 zeu, amin.

(Facsimile în Beza, *Urme românești la Muntele Sinai*, etc., în revista *Bucure de grâu*, III, p. 464.)

II.

Egipt,
 c. 1390.

Meletie Pigas, Patriarh de Alexandria și vicariu al Scaunului ecumenic (*sic*),
 către Petru Șchiopul, Domn al Moldovei, mulțămindu-i pentru scrisoare și arătându-i
 că voia să-l vadă, dar a fost rechemat la Constantinopol de Patriarhul Silvestru
 al Antiohiei, care se îndrepta într'acolo.

[ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΠΗΓΑΣ] ΠΕΤΡῶ ΒΟΪΒΟΔΑ.

Ἐντόχομεν τοῖς γράμμασι τοῦ εὐσεβεστάτου σου Κράτους, μεγαλοπρεπέστατε Πέτρε,
 μεστοῖς οὖν φιλανθρωπίας, καὶ ἦν ἐκείνο τὸ φιλάνθρωπον ὅτι ταῖς τῆς ἀρχῆς φροντίσι, πολλὰς
 οὐσίας, ὡς εὐχάς, καὶ συνεχῆς, περικυκλοῦμενος, καὶ Μελετίου γ' ὁμῶς φροντίζεις. Ἐρὸς μὲν οὖν
 καὶ ταυτικῶς τῆς φιλανθρωπίας χάριν προθυμότερον ὡς ὁμᾶς ἀφίκεται δίκαιον ἦν, ἀλλὰ γράμ-
 ματα ἔχουσι παρὰ τοῦ μακρυωτάτου δεσπότη μοι καὶ πατρός, τοῦ Ἀλεξανδρείας Συλδέστρου,
 μηνύοντα μὲν αὐτὸν μέλλοντα ὅσον οὐπω τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλθεῖν (πέπλεκται γὰρ
 αὐτῷ οὐ τυχὼν σιάνδαλον, καὶ δὴ καὶ συνέχειν ἂν ἦδη, εἰ μὴ ἡμεῖς ἀντεκτεταγμένον), ἡμᾶς δὲ
 προσμένειν ἐν Κωνσταντινουπόλει διακελεύοντα, βοηθήσαντας αὐτοῦ τῇ θείᾳ φοιτῇ. Τοῦτο οὖν
 τὸ χρέος νεωστὶ ἐπιμερασθὲν ἡμῖν τῆς ἀδοῦ εἴργει. Ἀσπασόμεθα δὲ ποτὲ σου τὸ κράτος, ὃν
 εὐδοκίᾳ Θεός, βουλομένοις ἡμῖν καὶ γλυχομένοις ὡς θόξης, οὐ χρημάτων, ἀλλὰ τῆς μεταδό-
 σεως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Ἐρρώσθω τὸ εὐσεβεστάτον σου Κράτος.

Μελέτιος, ἐλέφ Θεοῦ Πάπας καὶ Πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας
 καὶ κριτῆς τῆς Οἰκουμένης, ὁ τοῦ αἰκουμένου Θρόνου τοποτηρητής (*sic*).

III.

Calugării de la Meteore către Mihnea-Vodă al Țării-Românești, pentru o De la 1577.
cerere de ajutor, cu pomenirea binefăcătorilor, de la Neagoe Basarab.

† Εὐσεβέστατε, ἐνδοξότατε, πανευτυχέστατε, μεγαλοπρεπέστατε, τροπεούχς, κράτιστε αὐθέντα πάσης Ο[ὕ]κροβλαχίας, θεοχαρητότατε καὶ θεοφύλακτε, πολυχρόνις, ἐπὶ τὴν Σὴν μεγαλοπρεπεστάτην ἀνατρέχουσιν Ὑψηλότητα διωρήματα σωτηριώδη θεόθεν, ἐπάξις κύρις Ἰωάννη Μίχνα Βοϊβόδα καὶ αὐθέντα, οἱ ταπεινοὶ δοῦλοι τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας βασιλεῖ[ας] σου, οἱ ἐνασκούμ[εν]οι μοναχοὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ, τῇ σεβασμίᾳ καὶ βασιλικῇ μεγάλῃ μονῇ τοῦ Μετσώρου τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τῆς φρικτῆς καὶ ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ αὐχένι κάμπτομεν σὺν τοῖς γόνασιν, καὶ τὴν δουλικὴν μετάνοιαν ἀπονέμωμεν τῇ κρατίστῃ Βασιλείᾳ σου, καὶ δεόμεθα τὸν πανυπεράγαθον Θεὸν ἡμῶν καὶ Σωτῆρα Χριστὸν σὺν τῇ πανάγνῳ αὐτοῦ μητρὶ, τὴν πανάχραντον καὶ πανυπεράγαθον δέσποιναν τοῦ συντιγῆ καὶ διέπῃ καὶ περιφρουρῇ καὶ διασκέπῃ καὶ μεγάλυναι τὸ κράτος τῆς ἁγίας καὶ πολυετούς Βασιλείας σου καὶ εἶναι σε διὰ παντὸς ἐν ὑγίᾳ ψυχῆς τε καὶ σώματος, σωτηρίᾳ τε καὶ εὐμερίᾳ, καὶ κατ' ἐχθρῶν νίκην, καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει, σὺν ἅμα τῇ πανευτυχεστάτῃ καὶ κυρᾷ ἡμῶν δεσποίνῃ, τὴν κατὰ σάρκα γλυκητάτην σου μητέρα, ἀνακτώρησά εὐσεβεστάτῃ καὶ φιλοχριστοτάτῃ καὶ παντίων ἀγαθῶν καὶ θεϊκῶν χαρίτων κεκοσμημένη, ἅμῃω δὲ σὺν τοῖς εὐγενέσιν ἄρχουσιν πρωτοσυμβούλοις καὶ πάσι τοῖς οὖσιν ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ θεοφιλέστῳ σου παλατίῳ καὶ παντὶ τῷ νικητικῷ στρατῷ τῆς ἁγίας Βασιλείας σου.

Αὐτὸς σὺν Κύριος ὁ Θεός, ὁ ποιητὴς πάντων], ἡξιώσοι σε, ἄγιε δέσποτα, τῆς μακαρίας ἐκείνης καὶ αἰδίου τρυφῆς, καὶ οὖν καὶ κληρονομήν τῆς οὐ[ρα]νίου αὐτοῦ βασιλείας. Πιστεύομεν δὲ τοῦτο γενέσθαι σοι, καθὼς αὐτὸς ἐν Ἐβαγγελίοις ἔφη: „εὖ, δοῦλε ἄγαθέ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὅλγῃ εἰς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω, εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου“. Δι' ὃ ἀναφέρωμέν σοι, κράτιστε Αὐθέντα, πάντα τὰ κατ' ἡμῶν καὶ γνωρίζωμέν σοι πάντα ἀκριβῶς, ὥς ἐκ τῶν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένων εὐσεβῶν βασιλέων καὶ φιλοχριστοτάτων, φαιμή: τοῦ μακαρίτου κύρ Ἰωάννου τοῦ Νεάγγου, καὶ τῶν προγενεστέρων

† Prea-evlavioase, prea-vestite, prea-fericite, prea-mărite, purtătorule de biruință, prea-puternice Domn a toată Ungrovlahia, cel cu foarte multe daruri hărăzite și de Dumnezeu păzite, care să trăiești întru mulți ani, — asupra Înălțimii Tale prea-mărețe se coboară daruri mântuitoare de la Dumnezeu —, vrednice doamne Io Mihnea Voevod și Domn, smeriții robi ai puternicii și sfintei Tale Împărății, călugării ce trăiesc în singurătate la sfânta, respectata și împărăteasca mare mănăstire a Meteorelor, care se cinsteste întru numele cinstitei, temutei și sfintei Schimbări la față a Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, plecăm cu grumazul și genunchii și aducem supusa închinăciune prea-puternicii Tale Împărății și ne rugăm de a toate bunul Dumnezeu nostru și Mântuitorul Hristos, împreună cu prea-sfânta lui Maică, cea cu totul neprihănită și prea-curată stăpână, să păzească și să îndrepte și să păstreze și să ocrotească și să mărească puterea sfintei și celei întru mulți ani Împărății a Tale, și să fii totdeauna în sănătate sufletească și trupească, în mântuire și bună stare și biruință asupra dușmanilor și în pașnică stare, împreună cu prea-fericita și Doamna stăpână a noastră, a Ta după timp preadulce maică, Împărăteasă prea-pioasă și de Hristos iubitoare și împodobită cu toate bunele și dumnezeieștile haruri, ei amândoi, împreună cu cei de bun neam boieri și întâiu sfetnicii și cu toți cei aflători în sfânta și de Dumnezeu păzita Curte a Ta și cu toată izbânditoarea oaste a sfintei Tale împărății. Deci el, Domnul Dumnezeu, a toate făcătorul, să Te învrednicească, sfinte stăpâne, de aceea fericită și veșnică mulțumire și [să te facă] fiu și moștenitor al cereștii Sale Împărății, și sămtean încredințati că de aceasta Te vei împărtăși, precum El însuși în Evanghelii a spus: „bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ești credincios, peste multe te voi pune; intră întru bucuria Domnului Tău“. Pentru care aducem înaintea Ta, prea-puternice Domn, toate cele ce vă privesc și Ți le facem

αὐτοῦ εὐσεβῶν βασιλέων, ἐξ αὐτῶν ἤρξατο αὐ-
ξάνειν τὸ ἡμέτερον μοναστήριον, ἐκ τῆς αὐτῶν
ἐλσημοσύνης καὶ κατ' ἔτους αὐτοβελήτου εὐ-
λογίας· αὐτὸς δὲ ὁ μακαρίτης κὺρ Ἰωάννης
ὁ Νσάγρος ἐκατέρτισεν ἡμῖν πύργον ἄνω ἐν
τῷ λίθῳ, καὶ τὴν κλήμακα ἐκαλιέργησεν,
καὶ τὰς ζευτηρίας αὐξήσεν καὶ πολλὰ ἀγαθὰ
προτερήματα ἐν τῷ μοναστηρίῳ πεποίηκε καὶ
κημίλια ἐδωρήσατο. Ὅθεν καὶ τὸ μνημόσυνον
κεκέντηται παρῶν καὶ μυστικῶν, ἐν ἑσπέρῃ
καὶ πρωῒ, καὶ ἐν τῇ θείᾳ μεσημέρῃ καὶ ἐν
ταῖς ἱεραῖς λυταῖς· ἅφ' οὗ δὲ χρόνου ἐν ᾧ
ἐκείνος ἀνεπαύσατο, ἡμεῖς αὐτῷ οὐ παρεγ-
γώναμεν, διὰ τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ καὶ τὸν
φόβον τῶν Ἀγαρηνῶν ληστῶν, ὡς (καὶ τὰ θα-
σιλογράφεια αὐτοῦ μετροῦσιν ἅπασι) καὶ τὰ
θασιλογράφεια αὐτῶν μαρτυροῦσιν, ἅπερ καὶ
στέλωμεν πρὸς τὴν Βασιλείαν σου.

Ἐξῶμεν δὲ ἕως τοῦ νῦν εἰρηκῶς, διὰ
τὸ ὑπάρχειν ὑμῖν κτήματά τε καὶ κτήνη
διάφορα, τανῶν δὲ, κρίμασιν οἷς ἔδωκε Κό-
ριος, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, εἴχο-
μεν δὲ εἰς τόπον λεγόμενων Ὁσδῆνα περι-
βόλαια πάνυ ὠραῖα, καί, ἐκ συνεργίας τοῦ
μυσοκάλου θαίμονος, ἐσυνέργησεν ἄνθρωπον
δυστυχήν ὀνόματι Πετρόπουλον ἐκ τῆς αὐ-
τῆς κώμης καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς τὰς ἀ-
κοὰς τῶν Ἀγαρηνῶν ληστῶν, καί, μὴ ἔχοντας
χωρὶς αὐτὰ ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει ὑπὸ τὸ
τῆς Ἀγρῆ γεννῆματα, καὶ διὰ τὴν στέρησιν
τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἔκαμεν αὐτὰ ἀλτιζάμη τῆς
βασιλείας. ἅσπερ φορτόμα τρία· καί, μὴ δυ-
νάμενοι ἐξαγοράσαι αὐτὰ, πάντα τὰ κτήμα[τα]
ἡμ[ῶν] ἀφανίσθησαν τῆσι[ως] καὶ ἐσμέν ἐν
μεγάλῃ ὀδύνῃ καὶ οὐ δυνάμεθα ἀναστῆσαι ἐκ
τοῦ πολλοῦ χρέους, ἧς ἔγινεν ἐν τῷ παρελ-
θόντι χρόνῳ διὰ τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας· καὶ τί
πράξει οὐκ ἔχομεν, τί ποιήσωμεν ἀποροῦμεν
ἐκ πάντων. Δι' ὃ, δέσποτα κράτιστε, βασι-
λεῦ τροπευδῆς, κοδαιμῶν πανάριστε, φιλοχρισ-
τότατε, φιλοποτόχοτατε, φιλομόναχε, τροφεῦ
τῶν πεινόντων, σκέπει τῶν γημνῶν, ἱατρὲ τῶν
ἀστενῶν, περιποι[η]σαι τῶν ξένων, θακτηρία
τῶν τυφλῶν, ὁρῶντῶν τῶν πιπτόντων, τῶν
ἀπύρων, βοηθαί γένου, δεώμεθα, καὶ εἰς ἡ-
μᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἐλαχίστους, στυ-
γομένους δὲ πάντων καὶ ἀπώρων, χριστὸς
καὶ εὐσπλαγχνος.

Ἐνεκεν δὲ τούτου στέλωμεν πρὸς τὸ σὸν
κράτος, ὃ εὐσεβέστατε βασιλέων, τὸν ἡμέ-
τερον ἐν ἱερομονάχοις τίμιον καὶ ἐνάρκτον
πνευματικὸν κὺρ Ἰάκωβον, καὶ σὸν τῇ συνο-

κunoscut toate cu de-amănuntul, de oare ce
de la cei acum întru fericită pomenire
evlavioși Împărați și de Hristos foarte
iubitori, adecă: de la fericitul Domn Io
Neagu și de la evlavioșii Împărați ce au
fost înainte de dânsul, de la dânsii a în-
ceput a crește mănăstirea noastră, de la
a lor milă și bunăcvântare de bună voie,
an, de an; și acel fericit Domn Ioan
Neagu ni-a ridicat turn sus pe stâncă, și
seara a împodobi-o, și a crescut și legă-
turile, și multe sporuri bune a făcut în
mănăstire, și a dat odoare. Deci și-a căpătat
și pomenirea, de față și în altar, seara
și dimineața, și în sfânta liturghie și în
sfintele rugăciuni. Iar, din vremea când
acela a răposat, nu ne-am mai înfățișat
acolo pentru lungimea drumului și de frica
hoților agareni, cum o socot și scrisorile îm-
părătești ale acelora, pe care le și trimetem
către Împărăția Ta.

Și am trăit până acum în pace, pentru
că am avut deosebite moșii și vite, iar
acum, din păcate pe care le știe Dom-
nul, care cercetează inimile și răunchii,
aveam în locul ce se zice Osdina grădini
foarte frumoase și, cu conlucrarea Dra-
cului, care urăște cele bune, s'a îndemnat un
om nenorocit, anume fiul lui Petru, din acel
sat, și le-a adus la cunoștința hoților aga-
reni, și, neavând, afară de dânsule, unde să
ni pleacă capul de seminția lui Agar, și
de lipsa bisericii le-am făcut zălog Îm-
părăției, trei sarcini de aspri, și, nepu-
tându-le răscumpăra, toate moșiile noastre
s'au pierdut cu totul, și sântem în mare
năcaz, și nu ne putem ridica de multa
datorie ce s'a făcut în vremea trecută,
pentru greșelile noastre, și n'avem ce face:
nu știm de loc ce să facem. De aceea
stăpâne prea-puternice, Împărate purtător de
biruințe, ocrotitorule prea-bun, prea-creș-
tinule, prea-iubitorule de săraci, hrănito-
rule al celor flămânzi, privighetorule al
celor goi, leucitorule al celor neputincioși,
îngrijitorule de străini, cărjă a orbilor, ri-
dicător al celor căzuți, fie-ni ajutor și
către noi cei păcătoși și prea-mici și strâm-
torăți din toate părțile și fără mijloace
[fii] bun și mărinimos. Și pentru aceasta
trimetem către Puterea Ta, către cel mai
evlavios dintre Împărați, pe al nostru întru
ieromonah cinstit și virtuos duhovnic,
chir Iacov, și, ca tovarăș al lui, pe Isaac

δὲ αὐτοῦ, Ἰσαὰκ ἱερομόναχον, καὶ τῶν ὁσιω-
τάτων γερόντων τῆς θείας συνάξεως, κὺρ Σα-
μουὴλ καὶ κὺρ Μαρτύριον, μετὰ τῆς ἀληθοῦς
μαρτυρίας τῶν παλαιῶν βασιλικῶν γραμμά-
των τοῦτο μὲν εἰς τὸ κλῖναι τὰς ἐαυτῶν κε-
φαλὰς σὺν τοῖς γόναισι καὶ προσκυνῆσαι τὴν
Σὴν Ὑψηλότητα, τοῦτο δὲ πρὸς ἣν ἅπαντες
ἱερομόναχοι τε καὶ μοναχοὶ καθ' ἐκάστην
τοῦτου χάριν ἀφικνοῦνται παρὰ τῆς συμπαθε-
στάτης καὶ φιλομονάχου σου ψυχῆς ἐλεημο-
σύνης χάριν αἰτήσασθαι, ὅτι ἐν μεγάλῳ κιν-
δύνῳ ἐσμέν. Αὐτὸς δὲ, ὑψηλότετε Αὐθέντα,
ὄρεξον χεῖρα βοηθείας εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀπώ-
ρους, ἵνα μὴ γένει εἰς μάτην τὸ πέλαγος τῆς
ὁδοῦ, ἀλλὰ μὴμητις γενοῦ τοῦ Κυρίου, ὃς
ἤρκεν ἐν Εὐαγγελίοις: „μακάριοι οἱ ἐλεή-
μονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθῇσονται“ καὶ τὰ ἐξῆς.
Γενοῦ νέως κτήτωρ τῆς ἐμῆς εὐχαριστίας
καὶ βασιλικῆς μεγάλης μονῆς τοῦ Μετσώρου,
καὶ διηγουῶς μνημονεύειν ἐν ἐσπέρᾳ καὶ πρωΐ
καὶ ἐν ταῖς ἱσραϊτικαῖς ἱερουργίαις, ἐκ Θεοῦ δὲ
λαβεῖν ἔχσεις, εἰ τοῦτο ποιήσεις, τὴν ἀθάνα-
τον καὶ ἀεὶ διαμένουσαν βασιλείαν καὶ τῆς
προσκέρου ταύτης βασιλείας τὴν πολιοιτεσίαν
[καὶ] τὴν εἰρήνην, τὸ νίκος τῶν ἐχθρῶν καὶ
τὴν ἀνώδηνον ζωὴν, ἵνα καὶ ἡ προσέβια τῆς
πανυπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀσιπαρθένου Μαρίας, τῆς ὁμῶν ἀκατασχύντου
ἐλπίδος, καὶ ἡ προσέβια τῶν ὁσίων καὶ θεο-
φόρων πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Ἰωά-
σαφ εἴη μετὰ τῆς Αὐθεντίας τῆς σῆς πάν-
τοτε, μεθ' ὧν καὶ κληρονομήσης τὸν ἀμαράν-
τινον στέφανον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, οὗ
λέετ καὶ μέγα χαῖρε, Θεοῦ βοηθοῦντος τῇ σῇ
ἐξουσίᾳ[α].

† Ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμιωτάτης καὶ
βασιλικῆς μεγάλης μονῆς τοῦ Μετσώρου, Διο-
νύσιος ἱερομόναχος, καὶ πάντων ἢ τῶν πρω-
τερόντων ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ δοῦλοι τῆς
κραταιᾶς καὶ ἁγίας βασιλείας του προσκυ-
νοῦσι.

(N. A. Bees, in revista Βοζαντίς, I, 1909, pp. 294-7; altă traducere, de N. Bănescu, în *Neamul Românesc Literar*, 1911, pp. 364—6.)

IV.

Gherasim, Patriarh de Alexandria, către Corneliu Haga, ambasador al Olandei, Egipt, 1631
despre trimeterea în Țara-Românească a preotului Ioanichie pentru supraveghierea pro-
prietăților sale acolo, iar de acolo poate la Moscova, ca să se ajute la nevoile din cauza
„tiraniei stăpânilor de aici“ (πέμπουσιν γὰρ αὐτὸν μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ εἰς τὴν Βλα-
χίαν εἰς ἐπίσκεψιν μὲν τῶν ὧν ἔχομεν ἐκεῖ πραγμάτων, ἐκείθεν δὲ (εἰ ὁ Θεὸς συνεργήσῃ) καὶ
περαιτέρω τὴν ὁδὸν ἐκτενεῖν μέχρι τῆς Μοσχοβίας),

(Mazarachi, în revista Φάρος, XXVIII, pp. 54-5.)

ieromonahul și pe cel mai cucernic din
bătrânii dumnezeieștii adunări, chir Samuil
și pe chir Martirie, cu adevărate mărturii
ale vechilor scrisori împărătești. Aceasta
și pentru a-și pleca ei capetele împreună
cu genunchii și a se închina Înălțimii Tale
și pentru altele unuia către care toți iero-
monahii și monahii zilnic vin pentru aceasta
cerând ca să capete de la sufletul Tău cel
compătimitor și iubitor de călugări elei-
mosină. Aceasta pentru că în mare primej-
die sântem. Iar Tu, prea-înălțate Doamne,
întinde mâna de ajutor către noi, cei lip-
siți, ca să nu fie în zădar marea călă-
torie, ci fii următor al Domnului care a
zis în Evanghelii: „fericiți cei milostivi,
căci aceia se vor milui“ și celelalte. Fii
nou etitor din nou al prea-fericitei și îm-
părăteștii mari mănăstiri a Meteorelor, și
neconținut te vom pomeni seara și dimi-
neța și în sfintele rugăciuni, iar de la
Dumnezeu vei lua, dacă vei face aceasta,
nemuritoare și veșnic dăinuitoarea Îm-
părăție, iar în această trecătoare Împărăție
mulți ani și pacea, biruința asupra duș-
manilor și viața fără dureri, pentru ca
solia și celei atot-sfinte stăpâne noastre de
Dumnezeu Născătoare și veșnice Fecioare
Maria, statornica noastră nădejde, și solia
celor cuvioși și de Dumnezeu purtător
Părinți ai noștri Atanasie și Ioasaf să fie
cu Domnia Ta pretutindeni, cu cari și să
moștenești cununa nemuritoare în Împără-
ția lui Dumnezeu, de care să ai [parte] și să
Te bucuri mult, cu ajutorul lui Dumnezeu.

† Categumenul prea-respectatei și îm-
părăteștii mari mănăstiri a Meteorelor, Dio-
nisie ieromonahul și frate al tuturor celor
ce stau în frunte după Hristos și robi ai
Împărăției Tale puternice și sfinte Ți se
închină.

V.

Egipt,
1631.

Gherasim, Patriarh de Alexandria, către Daniil, Mitropolitul de Serres, despre o trimetere de soli.

Τῷ Μητροπολίτῃ Σεβέρων κὺρ Δανιήλ. Οἰκσία.
Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Τῷ πανισρωτάτῳ Μητροπολίτῃ Σεβέρων, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, χάρις, ἔσως καὶ εἰρήνη εἴη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Μετὰ τὸ γεγραφεῖναι ἡμᾶς τῇ Σῇ Πανισρώτητι, πρὸ τριῶν ἡδὴ μηνῶν, διὰ τοῦ Θεοδώρου, τὸ ἐπίκλην Σαράφη, ὅς, ἀπάρας ἐντεῦθεν, ὥχστο πανοικεῖ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, τὴν Αἴγυπτον χαίρειν ἔασας, δι' οὗ σοὶ καὶ τινα μικρὰν ἐνθούμῃσιν ἐπεπόμφαμεν, οὗ χάριν ἀντιχάριτος, ἀλλ' ἐνεκα πατρικῆς εὐλογίας, εἰτά σοι μεμαθηκότες παραγενομένῳ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐγράψαμεν διὰ τοῦ τερζήπασα τοῦ Μουσαπασᾶ, τοῦ τῆς ἀρχῆς ἀθλίως ἐντεῦθεν ἐκπεπτωκίτος, τό γε δὲ νῦν αὖθις, πέμποντες αὐτόθι τὸν δσιώτατον καὶ λογιώτατον παπᾶ κὺρ Ἰωαννίκιον, μέγαν πρωτοσύγκελλον, μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ, ἀπίεσαι εἰς Βλαχίαν, εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ ἐκείσε χωρίου τοῦ ἡμετέρου, καθεῖθεν καὶ περαιτέρω, εἰ ὁ Θεὸς εὐδοκήσῃ καὶ συνεργήσῃ, δεῖν ψήθημεν γράφαι τοῦ τῇ ἀγγινοῖᾳ τὸ παρὸν γράμμα, ὅπερ εἰ καὶ ὀλίγας ἔχει συλλαβὰς, ἀλλὰ πληρές ἐστιν ἀγάπης. Τὰ δὲ καθ' ἡμᾶς ἔχει ὥς ἔχει, ὅπερ παρὰ τῶν ἡμετέρων πεύσῃ διςξοδικώτερον, οὗς συνιστάνομεν τῇ σῇ καλοκαγαθίᾳ εὐνοϊκῶς πρὸς αὐτοὺς διατεθῆναι, τῇ πρὸς ἡμᾶς σου φιλίᾳ φερομένη, ἐπιδειξαι δ' αὐτοῖς τὴν προσήκουσαν συνδρομήν τε καὶ δοῆθῃαν ἔργῳ καὶ λόγῳ. Δέον γάρ πᾶσιν ὄνιν τοῦτο ποιεῖν, εἰ χρὴ τ' ἀληθῆ λέγειν καὶ μὴ ἐπιλαθεῖσθαι τοῦ προτέρου ἡμῶν οἴκου, ὅπερ ἐστὶ τὸ αἷτιον τοῦ αἰτιατοῦ. Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὸ παρὸν. Ἐρρώσω δὲ ἐν Κυρίῳ, ποθῖνότες. Ἐν Αἰγύπτῳ, ἀχλ'.

(Mazaraehi, l. c., pp. 55-6.)

Mitropolitului de Serres, chir Daniil.
Particulară. La Constantinopol.

Prea - sfântului Mitropolit de Serres, întru Duhul Sfânt iubit frate al nostru și coliturghisitor al Smereniei Noastre, har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Hristos, Mântuitorul nostru. După ce Ți-am scris Preasfinției Tale, acum trei luni, pentru Teodor, ce-i zice Sarafi, care, plecând de aici, s'a dus cu toată casa în țara sa, despărțindu-se de Egipt, prin care Ți-am trimis și o mică amintire, nu ca mulțămită pentru mulțămită, ci pentru o părintească binecuvântare, pe urmă, aflând că ai ajuns la Constantinopol, am scris prin tergibașa al lui Musa-Pașa, cel care, din nenorocire, a căzut pe urmă de la putere aici, iar acum, trimetând din nou acolo pe prea-cuviosul și învățatul preot chir Ioanichie, marele protosinghel, cu tovarășia lui, ca să plece în Țara-Românească pentru cercetarea aceluia sat al nostru, și de acolo și mai departe, dacă-i va plăcea lui Dumnezeu și va ajuta, am socotit că trebuie să scriem Înțelepciunii Tale serisoarea de față, care, și de are puține lipsuri, dar e plină de iubire. Iar lucrurile de la noi sânt cum sânt, cum le vei afla de la ai noștri mai pe larg, pe cari-i recomandăm bunătații tale ca să ai gând bun către ei, condus de iubirea-Ți față de noi, și să li arăți cuvenitul ajutor cu faptă și vorbe. Căci ni se cade nouă tuturor să facem aceia, dacă trebuie să spunem adevărul și să nu uităm de prima noastră casă, care e și cauza cererii. Și acestea deocamdată. Fii sănătos întru Hristos, prea-dorite.

În Egipt, 1631.

VI.

Egipt,
1631.

Gherasim, Patriarh de Alexandria, către preotul Arsenie, trimis în Țara-Românească, despre reaua stare a ortodoxiei egiptene și trimeterea preotului Ioanichie.

Τῷ ἀρχιμανδρίτῃ παπᾶ Ἀρσενίῳ εἰς Βλαχίαν. Οἰκσία.

Τῷ δσιωτάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, οἷῳ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάρις, ἔσως καὶ εἰρήνη εἴη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, εὐχὴ δὲ καὶ εὐλογία καὶ συγχώρησις παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ καθ' ἡμᾶς τοῦτου Θρόνου.

Μὴ νόμιζε (ἄγεις ἀρχιμανδρίτα) ἐπιλαθέσθαι ἡμᾶς τῆς Σῆς Λογιότητος τὸ μὴ γεγραφέναι σου τῇ ἀγγινοῖα τοσοῦτων παραρῥυέντων χρόνων· οὐ γὰρ ἐκ ῥαθυμίας ἢ λήθης τοῦτο συνέβη, ἐκ δὲ τῶν ἀλλεπαλλήλων φροντίδων, μικροῦ δεῖν εἰπεῖν καὶ συμφορῶν καὶ ἀφορήτων ζημιῶν, ὧν ἔχομεν καθ' ἐκάστην παρὰ τῶν Ἀγαρηρῶν περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιῶν, ἃς παντοίοις τρόποις καταδολοῦν θῆθεν καὶ ἀφανίσαι μηχανῶνται, ἵνα μόνον ἀπ' ἡμῶν ἀφαρπάσωσι χρήματα, ὧν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν καθ' ἡμᾶς ἀτίθασσον καὶ ἀφιλάργυρον γνώμην εἰς ἡμερότητα μεταβάλλοι, ἢ, καθ' ὃν τρόπον εἶδεν ἐκεῖνος, ἀπαλλάξοι ἡμᾶς τῆς αὐτῶν πολυετοῦς τυραννίδος, ἵνα μὴ ἢ τέως ἐναπολειφθεῖσα ῥανίς τῆς ὀρθοδοξίας τελείως ἐξαφανισθῇ· ὁ γὰρ ἀόρατος λύκος, ὀργάνῳ χρησάμενος αὐτοῖς, καθ' ἐκάστην ὥραν ἀφαρπάζει τὰ πρόβατα, ἐξέλιπον τῆς τοῦ Κυρίου ψυχωσώστου καὶ θείας μάνδρας, τὰ μὲν αὐτομολήτως παντοίοις δολοῦσιν ἡδύνατο καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς, τὰ δὲ τυραννικῶς ἔχοντα καὶ μὴ βουλόμενα, ἀπειλὰς ἀπειλήσας πυρὶ παρανάλωμα γένεσθαι πειθόμενα. Τό γε νῦν πεπλήρωται ἐπ' αὐτοὺς ἡ τοῦ Κυρίου πρόβρησις, προαναφωνοῦντες τό: „Πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὅμᾳς δόξῃ λατρεῖν προσφέρειν τῷ Θεῷ“. Ἀλλ' ὅμως τούτων μὲν μελήσει γέ ποτε πάντας τῷ Κυρίῳ τῷ ἐξαγοράσαντι ἡμᾶς τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἡμεῖς δὲ πάσχουμεν ἅπερ πάσχουμεν, οἷς κρίμασιν οἶδε Κύριος, ἅπερ ἔφησεν ὁ θεοπάτωρ Δαυὶδ: „ἄβυσσος εἶναι πολλήν“· διὸ περὶ τούτων οὐκ ἐρρεῖται τοῖς ὀρθῶς πιστεύουσιν βουλομένοις ἐρουνᾶν περαιτέρω πῶς ἢ διατί κρεῖσσον γὰρ πειθαρχεῖν τῷ μακαρίῳ Παύλῳ μᾶλλον, ἢ ἐμφιλοχερεῖν ταῖς τοιαύταις ἐρουνήσεσιν, οὐκ ἀκινδύνους οὐσίας· ἐξουσίαν γὰρ ἔχει ὁ κεραιμὸς ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ποιῆσαι ὅπερ βούλεται. Ἡμεῖς δὲ, πέμποντες αὐτόθι τὴν οὐσίωτατον καὶ λογιώτατον πρωτοσύγκελλον παπᾶν κὺρ Ἰωαννίκιον μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ Θρόνου, γράφομεν τῇ Σῇ Λογιότητι τὸ παρὸν γράμμα, τοῦτο μὲν χάριτάς σοι ὁμολογοῦντες ἕνεκα τῆς σῆς καλοκἀγαθείας, φιλοφροσύνης τε καὶ συνδρομῆς, ἃς ἐδείξας ἀπείρως πρὸς τὸν ἡμέτερον αὐτόθι παπᾶν κὺρ Φιλόθεον. Τοῦτον δὲ συνιστάνοντες τῇ σῇ ἐπισκεψίᾳ καὶ τοὺς προβρήθέντας ἡμετέρους τῶν αὐτῶν ὁμοίων εὐτυχείας παρὰ τῆς Σῆς Χρηστότητος. Ἐρῶμεν, φίλον τέκνον τῆς Ἡμῶν Μετριότητος.

Ἐν Αἰγύπτῳ, αχλα'.

(Ibid., pp. 56—7.)

VII.

Calugării de la Meteore către Vasile Lupu, Domnul Moldovei, pentru ajutor.

Meteore,
c. 1634.

† Εὐσεβέστατε, ἐνδοξότατε, ἐκλαμπρότατε, μεγαλοπρεπέστατε δοῦξ καὶ ἡγεμὼν πάσης Μολδοβλαχίας, κύριε κύριε Ἰωάννη Βασίλειε Βοσδόδα, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν κραταιότατε πρόμαχε, δεόμεθα τοῦ παναγίου καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ περισκέψαι καὶ κρατύνειν τὴν ἐξουσίαν σου εἰς τὸν ἑαυτῆς ὑψηλότερον Θρόνον, ἐν θαυμάτῳ γαλήνῃ, εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους, συντηρῶν αὐτὴν ὑψηλοτέραν πάσης ἐναντίας περιστάσεως τῶν ὀρατῶν καὶ ἀωράτων ἐχθρῶν, πάντες ἡμεῖς οἱ εὐρισκόμενοι ἱερομόναχοι καὶ μοναχοὶ ἐν ταῖς θείαις καὶ ἱεραῖς σεβασμίαις μοναῖς, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σταγῶν, πλησίον Τρικάλων, ἐν τῇ σάββη τοῦ βασιλικοῦ καὶ ἁγίου μοναστηρίου τοῦ Μετέωρου. Πρῶτον μὲν ἡμεῖς οἱ ἐλάχιστοι ἰκέται τῆς Ἐκλαμπρότητός σου, Αὐθέντα μέγιστε, οἱ εὐρισκόμενοι ἐν τῇ αὐτῇ ἀγίᾳ καὶ βασιλικῇ μονῇ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐπικαλουμένη Μετέωρος, δεύ-

† Prea-evlavioase, prea-slăvite, prea-strălucite, prea-mărite duce și Domn a toată Moldovlahia, domnule domn Io Vasile Voevod și al credinții drepte a noastre, a creștinilor, prea-puternic înainte-luptător, ne rugăm de prea-bunul și milostivul Dumnezeu să Te ocrotească și să întărească ființa Ta pe prea-înălțatul Tău Scaun în prea-adâncă liniște în multe șiruri de ani, păzind-o mai presus de toată împrejurarea vrăjmașească, a celor văzuți și a celor nevăzuți dușmani, iar toți cei ce ne aflăm ieromonahi și monahi în dumnezeieștile și sfintele respectatele mănăstiri ce se află în eparhia Stagelor lângă Tricala, în schitul împărăteștii și sfintei mănăstiri a Meteorului, mai întâiu noi, cei mai mici rugători ai Strălucirii Tale, prea-mare doamne, cari ne aflăm în acea sfântă și dumnezeiască mănăstire a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului Nostru Isus Hristos, care se

τρeron καὶ ἡμεῖς, οἱ παρακαλεσθαι τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ὑγίαν καὶ πολυχρόνιον τῆς Ἐκκλησιᾶς Σου, οἱ ἀσκούμενοι ἐν τῷ Στόλῳ τοῦ Βασιλεῖου, ἡ ὁποία μονὴ ἐστὶ τῶν Ἁγίων Πάντων, τρίτον καὶ ἡμεῖς οἱ δοῦλοι σου, οἱ σὺν-σκόμμενοι ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἀρχιερατικῇ μονῇ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ ἐπικαλουμένου Ντοῦσιαν, πλησίον Μεγάλων Πυλῶν, τέταρτον οἱ ἐν τοῦ Ῥουσάνου, ἡ ὁποία εἶναι καὶ αὐτὴ ἡ μονὴ Μεταμόρφωσης τοῦ Κυρίου, πέμπτον οἱ ἐν τῷ Ἁγίῳ Στεφάνῳ, ἕκτον οἱ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι, ἑβδομον οἱ ἐν τῷ Ἁγίῳ Νικολάῳ τοῦ Ἀναπαυσά, ὀγδοον οἱ εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον καὶ Βαπτιστήν, ἔνατον οἱ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μονῇ, δέκατον οἱ ἐν τῇ Ὑπαπαντῇ τοῦ Κυρίου, ἐνδέκατον οἱ εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας, Βασίλειον, Γρηγόριον, Χρυσόστομον, δωδέκατον οἱ ἐν τῇ Ὑψηλοτέρᾳ, δέκατον τρίτον οἱ εἰς τὸν Ἅγιον Δημήτριον, μετάνοιαν ἐδραφίη ποιούμεν τῇ φιλοχρίστῳ καὶ φιλομ[ον]άχῳ σου ἀντιλήψει, δεόμενοι καὶ ἱκετεύοντες νυκτὸς καὶ ἡμέρας περὶ τῆς ὑγίαν καὶ σωτηρίας.

Γνωστὸν ἔστω τῇ μεγάλῃ τοῦ Αὐθεντία, μάλλον εἰπεῖν Βασιλεῖα ὅπως αἱ βῆθηται αὐταὶ ἄγαι μοναί, εἰς τὰς ὁποίας καὶ ἡμεῖς, οἱ ἐλάχιστοι, νῦν κατοικοῦμεν, πολλὰς καὶ διαφόρους τὰς τριφᾶς καὶ ἐξόδους καθυποφέρομεν, ὅπῃ τῶν προσερχομένων..., διὰ τοῦτο καὶ εἰς θυνὰ χρῆσι περισπασαν τὰ ἡμέτερα μοναστήρια, ἡμεῖς δὲ ἱστάμεθα, οἱ ταλαίπωροι, ὡς πρόδοτα ἐν μέσῳ λύκων, καὶ πάθωμεν ὡς περὶ ὁ Χριστὸς ὑπὸ τοῦς φθονεροῦς Ἰουδαίους, βλάβηζόμενοι, μαστιγοῦμενοι, φυλακίζόμενοι καὶ ἄλλα πλησθέντες ὅπῃ αὐτοὺς παιδεύόμενοι, ὡς καὶ τὸν καθημερινόν μας ἄρτον ἐσθίουσιν, καὶ πάλιν ἄνεσιν ἐξ αὐτοῦς οὐκ ἔχομεν, καὶ μόλις τὴν πίστην φυλάττομεν, καὶ στεκόμεσθαι εἰς τὰς θείας καὶ ἱεράς μονάς, ἵνα μὴ ἀφανιστοῦσιν καὶ χαθοῦν τῶν χριστιανῶν τὰ μνημόσυνα, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὰ ...νοὶ ἀπανδοῇ εἰς τὸν ἐπουράνιον Θεὸν ἔχωμεν, ἵνα ἴδωσι εἰς ἡμᾶς γένηται.

Διὰ τοῦτο, Αὐθέντα μέγιστε, εὐλογημένε ἐκ κοιλίας μητρός, ἐλεημόνησόν μας, πρῶτον τὰ θεῖα καὶ ἱερά μοναστήρια καὶ ἡμᾶς, τοὺς ἀθλίους, ὅπου πρὸς τὰ σπλάγχνα τῆς Ἐκκλησιᾶς Σου κλίνωμεν, νὰ ὁδοιγῇται καὶ νὰ νεύσει ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἀγαθὴν σου καρδίαν, καθὼς ἐνεύσας καὶ ὁδοίγησας καὶ ἐκυβέρνησας καὶ κυβερνᾷς πολλὰ μοναστήρια: Ἱερουσαλήμ, καὶ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, Ἅγιον Ὅρος, καὶ Ῥώμη, ἀλλὰ καὶ ἅπαντας. Ἐτεῖη καὶ εἰς ἡμᾶς ποιήσων,

zice Meteora, în al doilea rând și noi, rugătorii lui Dumnezeu pentru sănătatea și lunga viață a Strălucirii Tale, cei ce schivnicim în stâncă lui Varlaam, care mănăstire este a Tuturor Sfinților, al treilea și noi, robii Tăi, cari ne aflăm în sfânta și arhiereasca marea mănăstire a Schimbării la față a Mântuitorului Hristos, ce se chiamă Dușico, lângă Marile Porți; al patrulea cei de la Rhusanos, care e și ea mănăstire a Schimbării la față a Domnului, al cincilea cei de la Sfântul Ștefan, al șaselea cei de la Sfânta Treime, al șaptelea cei de la Sfântul Nicolae de la Anapausă, al optulea cei de la cinstitul Înainte mergător și Botezător, al noulea cei din Sfânta Mănăstire, al zecelea cei de la Întâmpinarea Domnului, al unsprezecelea cei de la Trei Ierarhi, Vasile, Grigore, Hrisostomul al doisprezecelea cei de la Cea mai Înaltă, al treisprezecelea cei de la Sfântul Dumitru, facem plecăciune până la pământ pentru iubitoarea de Hristos și iubitoarea de călugări ajutorare a Ta, rugându-ne zi și noapte pentru sănătate și mântuire. Să-ți fie știut Marii Tale Domnii, mai curând Împărăție, că acele zise sfinte mănăstiri, în care și noi, cei prea-miei, locuim acuma, răbdăm multe și felurite batjocuri și cheltuieli de la cei ce vin, și de aceia au și căzut la mari datorii mănăstirile noastre, iar noi stăm, nenorociții, ca oile în mijlocul lupilor și suferim ca Hristos de pe urma piznătăreților Evrei, bătuiți cu nuiele, sau biciuiți, aruncați în închisoare și pedepsiți, cu multe altele, iar dâșii ca unii cari ni mănâncă și pânea noastră zilnică, și iarăși n'avem odihnă de la dâșii, și abia păstrăm credința și mai stăm în dumnezeieștile și sfintele mănăstiri, ca să nu se nimicească și să piară pomenirile creștinilor, și de aceia avem nădejde în Domnul din cer ca să fie îndurător către noi.

De aceia, mare Doamne, binecuvântat din sânul maicii, milostivește-ne asupra noastră: întâiu dumnezeieștile și sfintele mănăstiri, și pe noi, nenorociții, cari ne plecăm la măruntaiele Strălucirii Tale, ca să îndrepte și să poruncească Dumnezeu către buna Ta inimă, precum ai poruncit și ai călăuzit și ai chivernisit și chivernisești multe mănăstiri: Ierusalimul, și Marea Biserică Sfântul Munte și Rumelia, dar

Θεοῦ εὐδοκοῦντος σου, Ἀθρόντα πολλύχρονα, καὶ στίλβας καὶ εἰς ἡμᾶς ἐκείνο ὁποῦ νὰ ντύσει ὁ Θεὸς ὁ πανάγαθος εἰς τὴν καρδίαν σου, διὰ νὰ ἐξη-
γηθοῦμεν καὶ ἡμῖς οἱ ταλαίπωροι παρὰ τῆς Ἀθροντίας σου καί, διὰ νὰ γένῃς ναὶος κτίτωρ καὶ εἰς τοῦτα τὰ μοναστήρια, ἡμῖς δέ, οἱ εὐρεθέντες καὶ εὐρισκόμενοι εἰς τοὺς θεῖους ναοὺς τούτους, νὰ δεόμεσθην τοῦ Θεοῦ ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτός, ἐὰν καὶ ἀμαρτωλοὶ τυχάνο-
μεν, διὰ τὴν ὁρίαν καὶ πολυχρόνιον τῆς Ἐκ-
καμπρότητός Σου καὶ διὰ τὴν ψυχὴν τῶν ἀη-
δοίων καὶ μακαρίων γονέων σου. Ὁ Θεός, ὁποῦ διὰ ὅλας τὰς ἀμῆδᾶς καὶ καλοσύνας ὁποῦ ἔκα-
μες καὶ ποιεῖς ἐδῶ νὰ σὲ στεραιώνει εἰς τὸν ὕψη-
λότατόν σου Θρόνον εἰς χρόνους μακροὺς, ὄντιν
καὶ εὐμεριμένον, ἐκεῖ δὲ νὰ σοῦ δώσει τὸν ἀμα-
ράντινον στέφανον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, ἀμήν:

(Περεῖ:) † Ὁ καθηγούμενος τῆς βασι-
λικῆς μονῆς τοῦ Μεσώρου, Ζαχαρίας ἱερομό-
ναχος, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί, δοῦλοι τῆς
Ἐκκαμπρότητός Σου.

† Ὁ καθηγούμενος τῆς θείας καὶ ἀρχι-
ερατικῆς μονῆς Δοσίκο, τῶν Μεγάλων Πυλῶν,
Ῥησινοῦς ἱερομόναχος, καὶ οἱ λυπὴ οἰκαῖτε
τῆς Ἐκκαμπρότη[τός] Σου.

† Ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν
Ἀγίων Πάντων, Κύριλλος ἱερομόναχος, καὶ σὺν
ἐμοὶ ἀδελφοί, δοῦλοι τῆς Ἐκκαμπρότη[τός] Σου.

† Ὁ καθηγούμενος τοῦ Ῥουσάνου, Ἀνθιμος
ἱερομόναχος καὶ δοῦλος τῆς Ἐκκαμπρότησος.

† Ὁ καθηγούμενος τῆς ἱερᾶς μονῆς Ὑπα-
παντῇ τοῦ Κυρίου, Χριστόδουλος ἱερομόνα-
χος, δοῦλος τῆς Ἐκκαμπρότητός Σου.

† Ὁ καθηγούμενος τῆς θείας καὶ ἱερᾶς
μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἰωάσαφ ἱερομό-
ναχος, δοῦλος τῆς Ἐκκαμπρότη[τός] Σου.

† Ὁ καθηγούμενος τοῦ Ἀγίου Στεφάνου,
Δανιὴλ ἱερομόναχος καὶ δοῦλος τῆς Ἐκκαμ-
πρότη[τός] Σου.

† Ὁ καθηγούμενος τῆς ἡγῆς μονῆς τῆς
Ὑψηλοτέρης, Σέργιος ἱερομόναχος, δοῦλος τῆς
Ἐκκαμπρότη[τός] Σου.

† Καθηγούμενος τῆς θῆας καὶ ἱερᾶς μονῆς
τοῦ Προδρόμου, Ἀ[ν]τώνης ἱερομόναχος, δοῦ-
λος τῆς Ἐκκαμπρότη[τός] Σου.

† Ὁ καθηγούμενος τῆς Ἀγίας Τριάδος,
Γρηγόριος ἱερομόναχος, δοῦλος τῆς Ἐκκαμ-
πρότη[τός] Σου.

† Καὶ ἐγὼ ὁ δοῦλος τῆς Ἐκκαμπρότη[τός]
Σου, Χαλαμπης, ἱερομόναχος τῆς Ἀγίας
Μονῆς.

† Καὶ ἐγὼ, ὁ μικρὸς δοῦλος τῆς Ἐκκαμ-
πρότη[τός] Σου, τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, Κά-
λιστος ἱερομόναχος.

și pe toate. Așa și cu noi fă, cu binecu-
vântarea lui Dumnezeu, Doamne care să
trăiești întru mulți ani, și trimete și la noi
aceia ce-Ți va porunci Dumnezeu cel prea-
bun în inima Ta, ca să fim ajutați și noi
nenorociții din partea Domniei Tale și ca
să ajungi nou ctitor și în aceste mănăstiri,
iar noi, cei ce ne-am aflat și ne aflăm în
aceste dumnezeiești beserici, vom ruga pe
Dumnezeu zi și noapte, de și sântem păcă-
toși, pentru sănătatea și viața îndelungată a
Strălucirii Tale și pentru sufletul răposaiilor
și fericitilor Țăi părinți. Dumnezeu, pentru
toate întâmpinările și bunătățile pe care
le-ai făcut și le faci acolo să te întărească
pe Scaunul Țău prea-înalt în ani mulți, în
sănătate și fericire, iar acolo să-Ți dea
cununa nemuritoare în Împărăția Ta, amin.

(Peceți:) † Categumenul împărăteștii
mănăstiria Meteorului, Zaharia ieromo-
nahul, și frații cei cu mine, robi ai Stră-
lucirii Tale.

† Categumenul dumnezeieștii și arhierestii
mănăstiri Dușieu, a Marilor Porți, Righin
ieromonahul și ceilalți rugători ai Stră-
lucirii Tale.

† Categumenul respectatei mănăstiri a
Tuturor Sfinților, Chiril ieromonahul, și
frații cei cu mine, robii strălucirii Tale.

† Categumenul Rusanului, Antim iero-
monahul și robul Strălucirii Tale.

† Categumenul sfintei mănăstiri a În-
tâmpinării Domnului, Hristodul ieromo-
nahul, robul Strălucirii Tale.

† Categumenul sfintei și dumnezeieștii
mănăstiri a Celor Trei Ierarhi, Ioasaf iero-
monahul, robul Strălucirii Tale.

† Categumenul Sfântului Ștefan, Daniil
ieromonahul și robul Strălucirii Tale.

† Categumenul sfintei mănăstiri a Celei
mai Înalte, Serghie ieromonahul, robul Stră-
lucirii Tale.

† Categumenul sfintei și dumnezeieștii
mănăstiri a Prodromului, Antonie ieromo-
nahul, robul Strălucirii Tale.

† Categumenul Sfântei Treimi, Grigore
ieromonahul, robul Strălucirii Tale.

† Și eu, robul Strălucirii Tale, Hara-
lambie, ieromonahul sfintei mănăstiri.

† Și eu, micul rob al Strălucirii Tale,
al Sfântului Dumitru, Calist ieromona-
hul.

† Χροιστώφορος ἱερεὺς καὶ οἰκὼννομος Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Ἰωάννης ὁ σκευοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Φήληππος ἱερεὺς καὶ σακελλάριος τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Ἐμμανουὴλ ὁ Ἀθανάσιος [ἱερεὺς] καὶ σακελίου Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Ἰωάννης, διάκον καὶ πρωτεύδικος Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Ἀναστάσιος ἱερεὺς καὶ χαρτοφίλαξ Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Κωνσταντῖνος ὁ τοῦ παπᾶ καὶ πρωτονοτάριος Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Ἀναστάσιος καὶ ὑπομνηματογράφον Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Παναγιώτης καὶ ῥήτωρ τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

(Bees, I. c., pp. 279–83; altă traducere I. c., pp. 362–41)

† Hristofor, preotul și econom al Trikkei robul Strălucirii Tale.

† Ioan schevofilacul prea-sfintei Mitropolii a Trikkei, robul Strălucirii Tale.

† Filip, preotul și sachelariul prea-sfintei mitropolii a Trikkei, robul Strălucirii Tale.

† Emanoil Atanase și sacheliu al Trikkei, robul Strălucirii Tale.

† Ioan, diacon și protekdikos al Trikkei, robul Strălucirii Tale.

† Anastase, preot și hartofilax al Trikkei, robul Strălucirii Tale.

† Constantin al Popei și protonotariu al Trikkei, robul Strălucirii Tale.

† Anastase și cronicar al Trikkei, robul Strălucirii Tale.

† Panaioti și retor al prea-sfintei Mitropolii a Trikkei, robul Strălucirii Tale.

VIII.

Constanti-
nopol,
1641,
17 Ianuar.

Tomul Patriarhiei ecumenice, trimes lui Vasile-Vodă Lupu, în afacerea certei lui Gherasim, Patriarhul Alexandriei, cu călugării de la Muntele Sinai.

Τόμος συνοδικός, δε ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Νέου Παρθενίου, πατριαρχέοντος Κωνσταντινουπόλεως, ἐρωτηθέντος παρὰ τοῦ ἐκλαμπρότατου Αἰθέντου Μολδαβίας κὀρ, κὀρ Ἰωάννου Βασιλείου Βοεβόνδα περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Εὐσεβέστατε, ἐνδοξότατε, ἐκλαμπρότατε καὶ χριστιανικώτατε Αἰθέντα πάσης Μολδοβλαχίας κὀρ, κὀρ Ἰωάννη Βοεβόνδα καὶ ὑπερασπιστὰ καὶ συναντιλήπτωρ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τὴν Ἐκλαμπρότητά σου προσκυνούμεν ἀπαξάπαντες καὶ παρακαλοῦμεν Κύριον τὸν Θεὸν νὰ χαρίῃ ὀφείαν, εἰρήνην, εὐεξίαν, νίκην κατ' ἐχθρῶν, ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων, καὶ νὰ τὴν στερώνῃ εἰς τὸν ὑψηλότατόν της Θρόνον εἰς καύχημα καὶ ἐπαινον παντὸς τοῦ γένους τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Γράμμα ἐκλαμπρον μᾶς ἔδειξεν ὁ παναγιώτατος ἡμῶν αἰθέντης καὶ δεσπότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, κύριος, κύριος Παρθένιος, τῆς Σῆς Ἐκλαμπρότητος, ὁποῦ τὸν γράφει διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν Σι-

Tom sinodic, care s'a făcut pe vremea lui Partenie cel Nou, fiind Patriarh al Constantinopolei, când a fost întrebat de prea-strălucitul Domn al Moldovei, domnul domn Io Vasile Voievod în această afacere.

Prea-evlavioase, prea-slăvite, prea-strălucite și prea-creștinule Domn a toată Moldovlahia, doamne, doamne Io Vasile Voievod și apărător și sprijinitor al Marii Bisericii a lui Hristos, Strălucirii Tale ne închinăm cu toții și rugăm pe Domnul Dumnezeu să-Ți dea sănătate, pace, bună stare, biruință asupra dușmanilor, văzuți și nevăzuți, și să Te întărească pe prea-înălțatul Tău Tron pentru mândria și lauda întregului neam al evlavioșilor și binecredincioșilor creștini. Serisoarea strălucită a Strălucirii Tale ni-a arătat-o prea-sfințitul nostru domn și stăpân, Patriarhul ecumenic, domnul domn Partenie, aceia în care scrii pentru afacerea Sinaiților, cari

¹ O mărturie din 12 Maiu a Mitropolitului muntean Eftimie (*ibid.*, pp. 322–3) e un fals; o vom reproduce la data probabilă a falsificării, spre sfârșitul secolului al XVIII-lea.

ναϊτῶν ὁποῦ ἔλαβον ἄδειαν ἀπὸ τὸν ἐξωσθέντα
καὶ καθαιρεθέντα γέροντα Παρθένιον νὰ λει-
τουργοῦν εἰς τὸ μετόχιον ὁποῦ ἔχουν εἰς
τὴν Αἴγυπτον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐρωτᾷ ἡ Ἐκλαμ-
πρότης Σου ἂν ἔγεις καλὰ καὶ εὐλογα καὶ
κατὰ νόμους καὶ ἐδόθη ἡ ἄδεια ἐκείνη τοῖς
Συναίταις. Διὰ τὸ ὁποῖον, παρόντων πάντων
τῶν ἀρχιερέων ἡμῶν καὶ κληρικῶν καὶ λοι-
πῶν, ἐμπροσθεν τῆς Αὐτοῦ Παναγιότητος ἐξ-
τάσαμεν καὶ ἐρευνήσαμεν τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν
ἀκριβῶς καὶ μὲ σκέψιν πολλήν, καὶ δὲν εὖ-
ρωμεν κἀνένα τρόπον δικαιοσύνης ὅτι νὰ ἔχουν
οἱ Συναῖται τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνην· διὰ τὴν, ἕνα
μὲν, ὅτι τὰ σκάνδαλα μεταξὺ τῶν Συναϊτῶν
καὶ τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξαν-
δρείας καὶ λογιωτάτου κυρίου Νικηφόρου δὲν
θέλουν παύσει ποτέ, ἄλλο δὲ, ὅτι φθείρεται
καὶ ἀφανίζεται τσιεῖως ὁ Θρόνος ἐκεῖνος τῆς
Ἀλεξανδρείας καὶ σὺν ἐκείνῳ καὶ τὸ μονα-
στήριον κινδυνεύει. Εἰς τοῦτο ἐκρίναμεν ὅτι
ἔχει ὅλα τὰ δίκαια ὁ μακαριώτατος Πατριάρ-
χος Ἀλεξανδρείας, καὶ κατὰ κανόνας καὶ
κατὰ πάντα ἄλλον λογαριασμόν, καὶ οἱ Σι-
ναῖται ἔχουν ὅλον τὸ ἄδίκον· διὰ τὴν ὁ σκοπὸς
τῶν εἶναι ὅλος διὰ αἰσχροκέρδειαν καὶ σκάν-
δαλον, καὶ, ἂν ἀφανισθῇ ὁ Θρόνος ἐκεῖνος καὶ
δὲν μείνῃ ἵχνος, δὲν τοὺς μέλλει τίποτες.
Τοῦτο ἐρευνήσαμεν λεπτομερῶς, ἐν φόβῳ Θεοῦ
καὶ καθαρῇ τῇ συνειδήσει, ἐκλαμπρότατε Αὐ-
θέντα, ἀφιλοποροῶντες κρίσει, καὶ πληροφοροῦ-
μεν τῇ Ἐκλαμπρότητί Σου ἅπασαν τὴν ἀλή-
θειαν καὶ τὸ δίκαιον, καὶ ἰδοὺ σαφηνίζομεν
τῇ Ἐκλαμπρότητί Σου, καί, εἴ τι τὴν φωτίσει
ὁ πανάγαθος Θεός, ἃς κἀμῇ· διὰ τὴν δίκαια
ὅλα κατὰ κανόνας τὰ ἔχει ὁ Θρόνος ἐκεῖνος
καὶ ὅχι τὸ μοναστήριον. Κύριος δὲ ὁ Θεός
νὰ πολυετῇ καὶ νὰ μακροζωῇ τὴν Ἐκλαμπρό-
τητά Σου εἰς γῆρας βαθὺ καὶ λιπαρόν, ἀμήν.
αἰχμῆ, Ἰανουαρίου ις', ἰνδ. ιγ'.

- † Ὁ Ἐφέσου Παῖσιος.
- † Ὁ Ἡρακλείας Ἰωαννίκιος.
- † Ὁ Κυζίκου Ἀνθίμος.
- † Ὁ Νικαίης Κόρυλλος.
- † Ὁ Νικαίας Πορφύριος.
- † Ὁ Χαλκηδόνος Παχώμιος.
- † Ὁ Τυρνάβου Μακάριος.
- † Ὁ Ἀθηνῶν Δανιήλ.
- † Ὁ Τραπεζοῦντος Λαυρέντιος.
- † Ὁ Φιλιππουπόλεως Γαβριήλ.
- † Ὁ Μεσημβρίας Δαμασκηνός.
- † Ὁ Κορίνθου Γρηγόριος.
- † Ὁ Λαυσαίου Γαβριήλ.
- † Ὁ Ἀδριανουπόλεως Νεόφυτος.
- † Ὁ Ξάνθης Σαμουήλ.

căpătaseră voie de la cel scos și caterisit
Partenie cel bătrân să facă liturghie la
metohul ce-l au în Egipt, cu privire la
care întrebi Strălucirea Ta dacă s'a fă-
cut bine și cuviincios și după legi, de s'a
dat acea voie Sinaifilor. Pentru care,
fiind de față toți arhieriei noștri și cle-
ricii și ceilalți, înaintea Preasfinției Sale
am cercetat și lămurit afacerea aceasta
cu de-amănuntul și cu multă socoteală,
și n'am găsit niciun chip de dreptate
să fi avut Sinaïții cu biserica aceea, pen-
tru că, pe de o parte, scandalele între
Sinaïți și prea-fericitul Patriarh al Alexan-
driei și prea-învățat, domnul Nichifor, nu
vor înceta vre-odată, iar, pe de alta, pentru
că se pierde și se nimicește cu totul acel
Scaun al Alexandriei și cu el și mănăstirea
se pune în primejdie. Pentru aceea am ju-
decat că are tot dreptul prea-fericitul
Patriarh al Alexandriei, și după canoane,
și după orice altă socoteală, și Sinaïții sânt
cu totul fără dreptate; căci scopul nu li era
altul decât pentru câștig rușinos și scandal,
și, chiar de s'ar nimici acest Scaun și n'ar
rămânea urmă, nu li pasă de loc. Aceasta
am cercetat-o cu de-amănuntul, în frica
lui Dumnezeu și cu conștiință curată, prea-
strălucite Doamne, cu o judecată nepărteni-
toare, și înștiințăm pe Strălucirea Ta de
tot adevărul și de toată dreptatea, și iată
lămurim pe Strălucirea Ta, și, dacă te va
lumina prea-bunul Dumnezeu, fă-o, de oare
ce toate drepturile după canoane le are
acel Scaun, și nu mănăstirea. Domnul
Dumnezeu să Te ție întru mulți ani și să-Ți
dea viață lungă Strălucirii Tale până la
bătrânețe adânci și senine, amin. 1645,
Ianuar 17, indieția 13.

- † Al Efesului Paisie.
- † Al Heracleii Ioanichie.
- † Al Cizicului Antim.
- † Al Nicomediei Chiril.
- † Al Niceii Porfirie.
- † Al Halcedonului Pahomie.
- † Al Tirnovei (din Tesalia) Macarie.
- † Al Atenei Daniil.
- † Al Trapezuntului Lavrentie.
- † Al Filipopolei Gavriil.
- † Al Mesemvriei Damascin.
- † Al Corintului Grigore.
- † Al Lacedemoniei Gavriil.
- † Al Adrianopolei Neofit.
- † Al Xantei Samoil.

Ὁ μέγας ἀρχιμανδρίτης τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας Φιλόθεος. — Ὁ μέγας πρωτοσύγκ. τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Λαυρέντιος, ἱερομόν. — Ὁ μέγας οἰκόν. τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Χριστόδουλος, ἱερεὺς. — Ὁ μέγας λογοθέτης τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Χρυσόστομος. — Ὁ μέγας σκευοφύλαξ τῆς Μεγ. Ἐκκλ. ὁ Κουνοόπης. — Ὁ μέγας σκελλ. τῆς Μεγ. Ἐκκλησ. Θεολόγος, ἱερεὺς. — Ὁ μέγας χαρτοφ. τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Εὐστάθιος, ἱερεὺς. — Ὁ μέγ. ἐκκλησιάρχης Μιχαήλ. — Ὁ μέγ. ῥήτωρ τῆς Μεγ. Ἐκκλησ. Δημήτριος. — Ὁ πρωτονοτ. τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Φίλιππος. — Ὁ δικαιοφύλαξ τῆς Μεγ. Ἐκκλησ. Μιχαήλ. — Ὁ νοτάριος τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Μανουήλ. — Ὁ λογοθέτης τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Νικόλαος — Ὁ σκελλίων τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Γεώργιος.

(Mazarachi, l. c., XXIX, pp. 169—71.)

IX.

Vasile-Vodă Lupu către Sinaiți, despre cearta lor cu Gherasim, Patriarhul Alexandriei.

Iasi,
1645,
10 August.

Ἰωάννης Βασίλειος, ἐλέω Θεοῦ Βοσδόδας, Ἀθθέντης πάσης Μολδοβλαχίας.

Θεοφιλέστατε ἀρχιεπίσκοπε Σινᾶ, κὺρ Ἰωάσαφ, καὶ οἰκίτατοι ἱερομόναχοι καὶ μοναχοὶ καὶ οἱ λοιποὶ γέροντες τῆς συνάξεως, τὴν ὑμετέραν ἀγάπην ἀκριβῶς χαιρετοῦμεν. Ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος μας γράμματος δὲν εἶναι ἄλλος παρὰ νὰ σὰς δώσωμεν εἰδῆσιν νὰ γνωρίζετε ὅτι, ἔστοντας καὶ προλαβὼν νὰ μᾶς γράψετε διὰ τὸ μετόχιόν σας, ὅτι εἰς τὸν καιρὸν τῶν πρόπαλαι Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας κὺρ Ἰωάκσιμ, κὺρ Σιλβέστρου καὶ κὺρ Μελετίου ἀνεμποδίστως καὶ ἀναμειβόμεως καὶ μὲ κάθε λογῆς δίκαιον ἐλαττορηόσατε ἐν αὐτῷ τῷ μετοχίῳ, καὶ μόνος ὁ γέρον Κόρυλλος ὁ Πατριάρχης τὸ ἐμπόδιζε νὰ μὴ γίνεσθαι καὶ νὰ μὴ τελειώνεται ἡ θεία καὶ ἱερὰ μυσταγωγία ἐκείσε, καὶ ὁ ἡγούμενος ὑμῶν κὺρ Θεοφάνης, ἐρχόμενος ἐδῶ, καὶ ὁ ἐνταῦθα εὐρισκόμενος πανερώτατος μητροπολίτης γέρον πρόφην Βερρόσιος κὺρ Ἀβέρκιος, νὰ μᾶς παραδώσουν τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν πῶς ἔκπαλαι καὶ ἐξ ἀρχῆς ἔτζη ἦτον καὶ ἐκεῖ ἐλαττορηόσαν οἱ τοῦ Σινᾶ ὄρους πατέρες καὶ ὕστερον ἐμποδίσθη, μᾶς ἐφάνη πολὺ παράξενον καὶ ἀνάρμηστον ὅτι νὰ ἐμποδίζεται τὸ μυστήριον τῆς θείας [λαειτουργίας], ὅπου τὸ περισσότερον πρέπει νὰ αὐξάνη καὶ ὅχι νὰ λιγροστεύη, ἐκινήθημεν καὶ ἡμεῖς, ἐπειδὴ ἐσυμβοηθήσαμεν καὶ μερικοὶ εἰς τοὺς αὐτοὺς τόπους, καὶ ἐδιωρίσαμεν ὅτι ἔνα πράγμα ὅπου

Marele arhimandrit al Marii Biserici, Filotei. Marele protosinghel al Marii Biserici, Lavrentie ieromonahul. Marele econom al Marii Biserici, Hristodul, preot. Marele logofăt al Marii Biserici, Hrisostom. Marele schevofilax al Marii Biserici, Kunupis. Marele sachelariu al Marii Biserici, Teolog, preot. Marele hartofilax al Marii Biserici, Eustatie, preot. Marele eclesiarh, Mihail. Marele retor al Marii Biserici, Dimitrie. Protonotariul Marii Biserici, Filip. Dieheofilaxul Marii Biserici, Mihail. Notariul Marii Biserici, Manuil. Logofătul Marii Biserici, Nicolae. Sachelionul Marii Biserici, Gheorghe.

Io Vasile Voievod, cu mila lui Dumnezeu Domn a toată Moldovlahia.

Prea-iubitorule de Dumnezeu arhiepiscop al Sinaii, chir Ioasaf, și prea-evlavioși ieromonahi și monahi și ceilalți bătrâni ai soborului, salutăm cu dragoste iubirea voastră. Scopul scrisorii de față nu e altul decât să-ți dăm știre ca să aflați că, de oare ce și dăunăzi mi-ați scris pentru metohul vostru că, pe vremea celor mai de demult Patriarhi ai Alexandriei, chir Ioachim, chir Silvestru și chir Meletie, ați liturghisit neîmpiedecați și fără contrazicere și cu tot felul de drept în acel metoh, și numai bătrânul Patriarh Chiril a împiedecat să nu mai fie și să nu se mai slujască dumnezeiasca și sfânta jertfă acolo, și egumenul vostru, chir Teofan, mergând acolo, și cel aflător acolo preasfințitul mitropolit, bătrânul fost de Berhoe, chir Averchie, ca să ni arăte această afacere cum erau de mult și de la început liturghisind părinții de la Muntele Sinai și pe urmă s'a oprit, ni s'a părut foarte ciudat și nepotrivit ca să se împiedece taina dumnezeieștii [liturghii], care mai curând trebuia să crească și nu să scadă; deci ne-am mișcat și noi, de oare ce ne-au sfătuit și unii din aceste locuri, și am socotit ca un lucru care era încă de

ἦτον ἔκπαλαι καὶ ἀρχῆθεν ἔτι, ἃς μὴν ἐμποδίσθη, μόνον πάλιν ἃς γίνεται ὡς καὶ πρότερον. Ἐτι καὶ ὁ μακαρίτης κὺρ Νικηφόρος, ἀκούοντάς τε αὐτό, ἐλυπήθη καί, μὴ ἀνεχόμενος τοῦτο, ἦλθε πρὸς τοῦ λόγου μας, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ λέγοντας πῶς αὐτὴ ἡ διαίρεσις νὰ προξενεῖ παντελὴ ἐρήμωσιν καὶ ἀφανισμόν τοῦ πατριαρχικοῦ αὐτοῦ Θρόνου, ὅτι πῶποτε δὲν ἦτο δοσμένον καὶ συγκεχωρημένον παρὰ τινος νὰ γίνεσθαι ἐκεί λειτουργία. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, πάλιν καὶ ὁ ἡγουμένος σας, ὁ βῆθεις κὺρ Θεοφάνης, καὶ ὁ Βερβοίας γέρον Ἀδέρκιος ἐδικαιολογοῦνταν καὶ ἔλεγον ὅτι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα νὰ μὴν εἶναι μεταγενέστερον, μόνον τὸ μετόχιον αὐτὸ νὰ εἶναι ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ μόνον ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ γέροντος Κυρίλλου καὶ ἐδόθη ἐμποδίσθη ἡ θεία λειτουργία. Ἐτι καὶ ἡμεῖς, ἀγαπῶντες τὸ δίκαιον καὶ θέλοντες νὰ εὐρωμεν τὴν καθαρὰν ἀλήθειαν, δὲν ἐδώσαμεν ἀκρόασιν μήτε εἰς τοῦ κὺρ Νικηφόρου τοὺς λόγους, μήτε εἰς τοῦ ἡγουμένου καὶ Βερβοίας, καὶ ἔτι ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, παρόντος καὶ τοῦ κὺρ Νικηφόρου καὶ αὐτῶν, ἐδιωρίσαμεν ὅτι νὰ στελωμεν ἄνθρωπον ἰδικόν μας νὰ ἐρσυνήσῃ καὶ νὰ ἐξετάσῃ καταληπτῶς ἐν φρόνῳ Θεοῦ παρὰ πάντων τῶν αὐτόθι χριστιανῶν δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ μετοχίου, καί, εἰ μὲν ἤθελε φανῇ ὅτι ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας Ἰωαννίμ, Σιλβέστρου καὶ Μελετίου νὰ ἐτελειώονταν λειτουργία εἰς αὐτὸ τὸ μετόχιον, καὶ νὰ εἶναι καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν, ἔτι καὶ ἐπιτελεῖται πάλιν ἡ λειτουργία ἐκείσε, καθὼς καὶ πρότερον, ὁ κὺρ Νικηφόρος τοῦ λοιποῦ νὰ μὴν ἔχῃ νὰ δικαιολογῆται τίποτε· εἰ δὲ καὶ ἤθελε φανῇ ὅτι πρότερον νὰ μὴ ἐγίνονταν ἐκεί λειτουργία, μόνον ὅστερα ἤρχισεν, ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ γέροντος Κυρίλλου, καὶ ἐδόθη, νὰ μὴν ἔχῃ τὸ κῶρος καὶ τοῦ λοιποῦ νὰ μὴν λειτουργῇ τινὰς ἀπὸ τοῦ λόγου σας, ἐπειδὴ καὶ εἶναι νεωτερισμός, καὶ νὰ εὐχοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ κάθε λογῆς ὑποψίαν. Ἐτι καὶ εἰς τὸ μεταξὺ ἐμακαρίσθη ὁ κὺρ Νικηφόρος καὶ δὲν ἐπρόφθασε νὰ ὀπάγῃ ὁ ἄνθρωπός μας καὶ ἐμετετέθη εἰς τὸν Θρόνον αὐτὸν ὁ πανισρώτατος μητροπολίτης Βερβοίας κὺρ Ἰωαννίκιος, ψήφῳ κανονικῇ καὶ ἐκλογῇ πάντων, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διατύπωσιν, καὶ ἀπεκατεστήθη Πάπας καὶ Πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κρητῆς τῆς Οἰκουμένης, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον τυγχάνει ἡμέτερος περιπόθητος καὶ ἀγαπητὸς καὶ πιστότατος φίλος ἐν πάσι καὶ ἀληθὴς καὶ ἐνά-

mult și chiar de la început, să nu fie oprit, ci să fie iarăși ca mai înainte. Însă fericitul chir Nichifor, auzind aceasta, s'a întristat, și, nesuferind aceasta, a venit la mine, plângând și tânguindu-se pentru acest lucru și spunând că această hotărîre va aduce totală pustiire și distrugere a acestui Scaun patriarhieresce, de oare ce niciodată n'a fost dat și îngăduit de cineva a se face acolo liturghie. De cealaltă parte, iarăși și egumenul vostru, zisul chir Teofan, și bătrânul al Berrhoei Averchie au argumentat și au spus că acest lucru nu e de mai târziu, ci metohul acesta este de pe vremea lui Iustinian, și numai de pe vremea bătrânului Chiril s'a oprit și de acolo sfînta liturghie. Astfel noi, iubind dreptatea și dorind să aflăm curatul adevăr, n'am dat ascultare nici la cuvintele lui chir Nichifor, nici la ale egumenului și ale [arhiepiscopului] de Berrhoe, și încă, într'o zi, fiind de față și chir Nichifor și aceia, am hotărît să trimetem un om al nostru să cerceteze și să afle cu de-amănuntul în frica lui Dumnezeu la toți creștinii de acolo pentru acea afacere a metohului, și, dacă se va părea că din vremea Patriarhilor de Alexandria Ioachim, Silvestru și Meletie se săvârșia liturghia în acel metoh și că este și de atunci și că este de atunci și că se săvârșește din nou liturghia acolo, ca și mai înainte, nici chir Nichifor de acuma să nu mai aibă a aduce ceva împotriva; iar, dacă s'ar vedea că mai înainte n'a fost acolo liturghie, ci numai pe urmă a început, ca pe vremea bătrânului Chiril, și acolo, să nu mai aibă voie cineva din partea voastră a mai liturghisi, de oare ce și este o învoire și să ieșim și noi din bănuiala de orice fel. Dar între acestea a trecut la cele veșnice chir Nichifor și n'a putut să vie omul nostru, și s'a mutat la acest Scaun prea-sfântul mitropolit de Berrhoe, chir Ioanichie, prin vot canonic și cu alegerea tuturor, după rânduiala bisericească, și s'a prefăcut în Papă și Patriarh al mării cetăți Alexandria și judecător a toată lumea, care nu numai că este al nostru prea-dorit și iubit și prea-credincios prieten în toate și drept și virtuos și bun om și mlădiță și crescut al locului aceluia, și ne-am bu-

ρστος καὶ καλὸς ἄνθρωπος καὶ γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ ἐχάρημεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν αὐτοῦ ἀναδίθασιν ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ αὐτοῦ Θρόνου, γνωρίζοντες τον ἄξιον καὶ δυνατὸν ὁποῦ νὰ κυβερνήσῃ καὶ διοικήσῃ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἀποστολικῶς, νομίμως τε καὶ κανονικῶς· καὶ ἐτζῃ ἡ Μακαρίτης Του μᾶς ἔδειξεν εἰς πλείονα τὴν πληροφορίαν καὶ τὴν πίστωσιν καθαρὰν τὰ ἴσα τῶν τόμων ὁποῦ ἐγένησαν δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ἀπὸ τοὺς τρεῖς Πατριάρχας, κὺρ Τιμόθεον Οἰκουμενικόν, κὺρ Σωφρόνιον Ἱεροσολύμων καὶ κὺρ Ἰωαννίμ Ἀντισιοχίας, οἱ ὁποῖοι τόμοι διορίζουν φανερά καὶ δηλοποιοῦν πῶς παντοίως τρόποις οἱ Πατριάρχαι ἐκείνοι τὸ ἡῆραν παράλογον καὶ παρσίσακτον νὰ τελειώνεται ἡ λειτουργία εἰς τὸ μετόχιον αὐτό, ἔσποντας καὶ νὰ προξενῇ σκάνδαλον μέγα καὶ ζημίαν τοῦ πατριαρχικοῦ Θρόνου, ἐξόχως δὲ μᾶς ἐνεφάνισε καὶ τὸ ἴσον τοῦ τόμου, ὁποῦ ἐγενῆ (sic) ἀπὸ τὴν ἰδίαν θεοφιλίαν σου ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κὺρ Γερασίμου, ἐν ἔτσι ἀρχῇ, Ματοῦ ιη', μὲ ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν αὐτόθι πατέρων, ἐν ᾧ ἀραις καὶ ἀπορισμαῖς καὶ ἀνάθεμα καθυποβάλλεις ἑαυτόν, ἐάν ποτε θελήσῃς τοῦ λοιποῦ, καθ' οἵανδῆποτε τρόπον, τελέσαι ἐν τῷ μετοχίῳ αὐτῷ λειτουργίαν. Εἰς τοῦτο καὶ ἡμεῖς, λοιπόν, κατὰ τοὺς τόμους τῶν τριῶν Πατριαρχῶν, καὶ τὸ περισσότερον κατὰ τὸν οἰκιστήριον τοῦ ἑγγραφον τῆς ὑποσχέσεως τόμον, βλέποντες αὐτὸ τὸ πρᾶγμα νὰ εἶναι ἀπηγορευμένον ὑπὸ τῶν τῶν καὶ ὁποῦ δὲν ἦτον ἐξ ἀρχῆς καὶ μάλιστα ὁποῦ (ὡς λέγεται) τὸ μετόχιον τὸ παλαιὸν νὰ τὸ ἔσπυς τὸ ποτάμι καὶ αὐτὸ τὸ σπῇται ὁποῦ τὴν σήμερον φαίνεται νὰ σᾶς τὸ ἔκαμεν ἐλεημοσύνης χάριν ὁ Χοῦρη Μοῦσας, ὁ ἀδελφὸς τοῦ μακαρίτου ἄρχοντος Ἀλεξανδρείας κὺρ Μελετίου, καὶ εἶναι καινοῦργιον καὶ μεταγενέστερον, καί, μὴ ἀγαπῶντας εἰς τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς μας ὅτι νὰ κλίνωμεν εἰς πράγματα καινοῦργια καὶ ὅχι παλαιὰ καὶ ἐξ ἀρχῆς, καὶ μάλιστα νὰ γινώμεσθαι αἰτία ζημίας καὶ βλάβης τοῦ πατριαρχικοῦ Θρόνου, καθὼς καὶ ὁ μακαρίτης κὺρ Νικηφόρος ἔκλαιε καὶ ὠδύρετο, πῶς μὲ τοῦτο τὸ παράλογον κινδυνεύει νὰ χαθῇ ὁ Θρόνος, καὶ τότε πάλιν ὁμοίως ὁ νῦν μακαριώτατος κὺρ Ἰωαννίκιος, δὲν ἐκρίναμεν συμφέρον καὶ ἀρμόδιον νὰ συναινέσωμεν εἰς αὐτὸ καὶ νὰ θαυδοῦμεν ὅτι νὰ ἔχῃ τὸ κῆρος, ἐπειδὴ καὶ εἶναι κάμωμα μεταγενέστερον καὶ ὅχι παλαιόν, καθὼς πρότερον μᾶς ἐδηλοποιούσατε· διὰτὶ ἡμεῖς, θαρρόντες

curat și noi la a lui înaintare pe Scaunul patriarhicesc, cunoscându-l vrednic și capabil să chivernisească și să conducă turma lui apostolicește, după legi și canoane; și încă Fericirea Sa ni-a arătat spre mai deplină înștiințare și învedereare curată copiile tomurilor ce s'au făcut pentru acest lucru de la trei Patriarhi: chir Timotei Ecumenicul, chir Sofronie de Ierusalim și chir Ioachim de Antiohia, care tomuri rânduiesc lămurit și arată cum în toate chipurile acei Patriarhi au găsit fără rost și neadmisibil a se săvârși liturghia în acel metoh, de oare ce ar pricinui mare scandal și pagubă a Scaunului patriarhicesc, iar, în afară de aceasta, ni-a seos înainte tomul care s'a făcut din însăși a Ta evlavie, pe vremea lui Gherasim, Patriarhul Alexandriei, în anul 1622, Maiu 18, cu iscăliturile părinților de atuncea, în care la blăstămuri și afurisenie și anateme te supui, dacă vre-odată de acum înainte, în orice chip, ai voi să săvârșești în acel metoh liturghia.

La aceasta, de altfel, și noi, după tomurile celor trei Patriarhi și mai ales după tomul de făgăduire scris de însăși mâna Ta, văzând că acest lucru este răspins de atâția și că n'a fost de la început și, mai ales, cum se spune, că metohul cel vechiu l-a luat râul, și însăși locuința care acum se arată și-a făcut-o dar de eleimosină (vacuŃu) Huri Muses, fratele fericitului domn Meletie al Alexandriei, și e clădire nouă și mai de pe urmă, și, neplăcându-ni în toată viața noastră să ne aplecăm la lucruri noi, și nu vechi și dintru început, și mai ales să ajungem pricină de pagubă și vătămare a Scaunului patriarhicesc, precum și fericitul chir Nichifor se plângea și se tânguia cum cu acest lucru fără socoteală e în primejdie a se pierde Scaunul, și iată iară cel de acum prea-fericit chir Ioanichie, n'am socotit de folos și potrivit să ne învoim la aceasta și să întoarcem ca să aibă putere, de oare ce e faptă mai târzie, și nu veche, cum întâi ni-ați arătat; căci noi, fiind sigur că era de mult și dintru început a se face aici liturghia, ne-am îndemnat și ne-am învoit la aceasta, dar, de oare ce și acum am aflat de la însuși cel

πῶς νὰ ἦτον ἔκπαλαι καὶ ἐξ ἀρχῆς νὰ γίνε-
ται ἐκστὴ λειτουργία, εἰς αὐτὸ ἐκινήθημεν καὶ
συνηγάσαμεν, μάλιστα, ἐπειδὴ καὶ τότε ἐπληροφο-
ρήθημεν παρ' αὐτοῦ τοῦ νῦν μακαριωτάτου
κὺρ Ἰωαννικίου, κατὰ τὰ ἔγγραφα τὰ ἀνωτέρω
ὅπου μᾶς ἐδείξεν, ἐσυρθήκαμεν ἀπὸ αὐτὸ τὸ
ἐπιχειρήμα, μὴπως καὶ ἐξ ἀγνοίας πέσωμεν
εἰς παράπτωμα νὰ ἔχει χαλασμένον ὁ πατριαρ-
χικὸς Θρόνος. Καὶ εἰς αὐτὸ θέλει μᾶς συμ-
παθήσει ἡ ὑμετέρα ἀγάπη ὅτι δὲν κρίνομεν
ἀρμόδιον νὰ ἐπιχειριζόμεσθαι νεωτερισμοὺς,
μόνον τὰ τῶν παλαιῶν, ὅσον εἶναι θανάτον,
ἐπιχειρήματα νὰ κρατοῦμεν ἀδιάσειστα, ἐπειδὴ
καὶ ἓνας λόγος λέγει: „μὴ ὑπερβαίνετε τὰ ὄ-
ρια αἰῶνι, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες ἡμῶν“ καὶ
θέλει κυβερνᾶται τὸ πρᾶγμα καθὼς ἔκπαλαι
καὶ ἐξ ἀρχῆς, εἰρηνικῶς καὶ ἀταράχως καὶ χω-
ρὶς κἀνένα σκάνδαλον ἢ ζημίαν τινά, καὶ ἡ ὑμε-
τέρα ἀγάπη θέλει δεικνύει πρὸς τὸν κατὰ και-
ροῦς Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας, καὶ μάλιστα
τὸν νῦν μακαριώτατον κὺρ Ἰωαννίκιον, τὴν
προσέηκουσαν τιμὴν, φιλίαν καὶ δεξιῶσιν καὶ
ἐὐπειθείαν καὶ εὐλόγησιν, διὰ τὸ πλεόν εἰρη-
νικώτατον καὶ ἀζήμιον, ἐπειδὴ καὶ ἡ Μακαριό-
της τοῦ εἶναι Πατριάρχης καὶ προσεστὼς τοῦ
αὐτοῦ Θρόνου καὶ ποιμὴν, καὶ ἡμέτερος φίλτα-
τος καὶ περιπόθητος, ἐνάρκτος καὶ καλὸς καὶ
σώφρων καὶ ἄγιος ἐν πάσι, νοῦνεχὴς καὶ λόγιος
καὶ πολιτείας ἀγαθῆς, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἐδῶ τὸν
γνωρίσαμεν καὶ ἡ ὑμετέρα ἀγάπη αὐτοῦ τὸν ἡξέ-
στε ὅπου ἀνεστράφη ἐν μέσῳ ἡμῶν καλῶτατα.

Καί, ἀκοῦοντες τὴν εἰρήνην καὶ ἀγάπην
ὅπου θέλει εἶσθαι μετὰξὺ ὑμῶν, θέλομεν τὸν
ἔχει εἰς χαρὰν μεγάλην, διατὶ δὲν εἶνε τῆς
γνώμης μας ὅπου νὰ ἔχη ἡ Μακαριότης
τοῦ πείραξιν τινα, ἢ ἐνόχλησιν, ἢ λύπην, ἢ
σκάνδαλον, ἢ ζημίαν, καὶ αὐτὸ τὸ πληροφό-
ροῦμαι πῶς θέλει εἶσθαι καθὼς γράφομεν
καὶ θέλετε κυβερνηθῇ μαζὺ μετὰ τὴν Μακαριό-
τητά του ὡς ἀρεστὸν καὶ φίλον Θεῷ καὶ ἡμῖν.

Διατὶ τὰ σκάνδαλα καὶ τὰ πᾶθη δὲν εἶναι
καλὰ, ἔστοντας καὶ νὰ προσενῶσι ζημίας καὶ
περισσοτέρως βλάβην θέλει εἶσθαι τῆς ὑμετέρας
ἀγάπης παρὰ διάφορον καὶ κέρδος. Αὐτὰ λοι-
πὸν τὰ ἐπικλόουθα γροικῶντας καί, πληρο-
φορούμενος καὶ θεοχιοῦμενος τὸ ἐπιχειρήμα
τοῦτο νὰ εἶναι μεταγενέστερον, δὲν μοῦ ἐφάνη
καλὸν νὰ πολιτεύεται, μόνον τὸ ἔκπαλαι καὶ
τὰ ἀρχῆθεν, καὶ διὰ τοῦτο σὰς τὸ δηλοποιῶ
διὰ τοῦ παρόντος. Καὶ οἱ χρόνοι σας πολλοί.

Ἐν Γισσίῳ, αὔγου, Αὐγούστῳ ι'.

(Mazarachi, I. c., pp. 175—9.)

de astăzi prea-fericit chir Ioanichie, după
înscrisele de mai sus ce ni le-a arătat,
ne-am îndepărtat de la această întreprin-
dere, ca nu cumva din neștiință să cădem
în greșeală și să aibă pagubă Scaunul pa-
triarhicesc.

Și întru aceasta va fi de o părere cu noi
iubirea voastră că nu socotim potrivit să
ne apucăm de înșirare, ci numai ce au făcut
cei vechi după putință să le ținem nezugu-
dite, căci și zice o vorbă: „nu treceți
peste hotarele veșnice pe care le-au pus
părinții noștri“, și se va chivernisi lucrul
ca odinioară și dintru început, pașnic și
fără tulburare și fără scandal sau vre-o
pagubă, și iubirea voastră va arăta către
cel de pe vremuri Patriarh al Alexandriei
și mai ales cel de acum prea-fericitul chir
Ioanichie cuvenita cinste, dragoste și su-
punere și evlavie, pentru tot mai multă
pace și nevătămare, de oare ce și Fe-
ricirea Sa e Patriarh și stăpân al celui
Scaun și păstor și al nostru prea-iubit și
prea-dorit, virtuos și bun și înțelept și
vrednic în toate, cumințe, învățat și de
o bună cărmuire, cum și noi aici l-am
cunoscut și iubirea voastră acolo îl știți
că a fost crescut în mijlocul nostru
foarte.

Și, auzind pacea și iubirea ce va fi între
voi, vom avea aceasta ca o mare bucurie,
căci nu sântem de părere să aibă Feri-
cirea Sa vre-o încercare sau supărare
sau întristare sau scandal sau pagubă,
și să aflăm că va fi așa cum seriem și
veți chivernisi împreună cu Fericirea Sa,
ca un lucru plăcut și iubit lui Dumnezeu
și nouă.

Căci scandalurile și patimile nu sânt bune,
ca unele care căsunează pierderi, și mai cu-
rând vor fi pagubă a iubirii voastre decât
deosebire și folos.

Deci, acestea ce au urmat cercetându-le
și aflând că afacerea aceasta e lucru mai târ-
ziu, nu ni s'a părut bine să se păstreze,
ci numai lucrul vechiu și dintru început,
și de aceea v'o fac cunoscut prin cea de
față. Și anii Tăi să fie mulți!

Iasi, 1645, August 10.

X.

„Memfis“
(Cairo)
1648,
Iunie.

Scrisoare sinodală către Vasile-Vodă Lupu în cearta Patriarhiei de Alexandria cu Sinaiții.

Συνοδικόν.

Εὐσεβέστατε, χριστιανικώτατε, γαληνότητε, θεοστέπτε, θεοπροϋρητε, συνετώτατε, ἀρχινούστατε, θεοχαρίτατε, θεοτίμητε, θεοδόξα-στε, θεοπρόβλητε, ἀξιώτατε, ἐξάκουστε, περιβόητε, θεοσίκελε, πανανδοξότατε, πανεκκλημ-πρότατε, δικαιοτάτε, ἐλεημονικώτατε, τρισόλ-βιε, θεοπιστότατε, μέγα αὐθέντα πάσης Μολ-δοβλαχίας, κύριε, κύριε Ἰωάννη Βασιλεις Βο-βόνδα, τὴν θεοστέπτον του κορυφῆν, τὴν χα-ριτόδωρον δεξιάν καὶ τοὺς ὠραίους πόδας τῆς Σῆς Γαληνότητος πόθῳ πολλῷ καὶ νο-σρῶς ζεούση τῇ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ προσκυνεῖν οὐ παύομεθα ἡμεῖς, πάντες οἱ εὐσεβεῖς καὶ ἀνάξιοι δοῦλοι τῆς εὐλαθείας σου, ἱερομόνα-χοι, ἱερεῖς, ἱεροδιάκονοί τε καὶ μοναχοὶ καὶ ὁ λοιπὸς ἅπας τοῦ Κυρίου χριστῶνυμος καὶ περιούσιος λαὸς τοῦ ἀγιωτάτου ἀποστολικοῦ καὶ πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας, οἱ ὄντες ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ παρακαλούμεν ἀ-δεικασίπτως, ἡμέρας καὶ νυκτός, τὸν ζωοδότην καὶ παντοκράτορα Κύριον νὰ τῆς χαρίξῃ ὑ-γιάν πολυχρόνιον, εὐτυχίαν ἄλυπον, σωτη-ρίαν ἀδιάλειπτον, δόξαν ὑπερβαύμαστον, νίκην κατ' ἐχθρῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων καὶ πᾶσαν ἄλλην εὐδαιμονίαν καὶ μακαριότητα, ἐπιγινόν-τε καὶ οὐράνιον, καὶ νὰ τῆς χαρίσῃ καὶ νὰ τῆς ἀξέῃσῃ τοὺς θεοπρουρήτους αὐτῆς μπεη-ζαντέδες νὰ κοσμήσουν τὸν ὑψηλότατον αὐ-τῆς Θρόνον εἰς γενεὰς γενεῶν μέχρι τῆς συν-τελείας τοῦ αἰῶνος καί, μετὰ θαύματος καὶ λιπαρώτατον γῆρας, νὰ τὴν καταξιώσῃ εἰς τὸν αἰείδιμον χορὸν τῶν εὐσεβεστάτων, ὀρθο-δοξοτάτων καὶ ἰσποστούων ἁγίων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, ἐπειδὴ καὶ ὡς ἄλλον κήρυκα καὶ φωσφόρον θαυματοῦντα τὴν ἀνέδειξεν ὁ πανάγαθος Κύριος εἰς τοὺς ἐσχάτους τούτους αἰῶνας, διὰ νὰ ἀναστηλώσῃ καὶ στηρίξῃ ἅπαν τὸ ἐλσινότατον γένος τῶν Ῥωμαίων καὶ τὰς κατὰ μέρος πάσας οἰκου-μενικάς ἀγίας Ἐκκλησίας, καθὼς μὲ ταῖς ἀ-πειραῖς καὶ πλουσιοδώροις αὐτῆς ἐλεημοσύ-ναις, ὥσάν καὶ μὲ ταῖς θεάρεσταῖς αὐτῆς συμβουλαῖς καὶ προκομμέναις ἀρεταῖς, ὅπου ἐξέλαμψαν εἰς τὴν ὑψηλίον ἅπασαν, ὥσπερ δὴ ἀνεξωγόνησε καὶ ἀνέστησε καὶ ἀνύψωσε καὶ τὸν ἀγιώτατον τοῦτον Θρόνον τὸν ἀποστολικὸν καὶ πατριαρχικὸν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου τῆς Ἀλεξανδρείας μὲ τὸ νὰ τὴν ὀδηγήσῃ καὶ νὰ τὴν φωτίσῃ ὁ πάντων ἀγαθῶν Κύριος νὰ συν-

Sinodică.

Prea-evlavioase, prea-creștine, prea se-
nine, de Dumnezeu cununate, de Dum-
nezeu păzite, prea-înțelepte, cu prea-înaltă
mintе, cu de la Dumnezeu mare har, de
Dumnezeu cinstite, de Dumnezeu slăvite, de
Dumnezeu apărate, prea-drepte, prea-as-
cultate, prea-vestite, divine, prea-slăvite,
prea-strălucite, prea-drepte, prea-milostive,
de trei ori fericeite, prea-credincioșule în
Dumnezeu, mare Domn a toată Moldo-
vlahia, doamne, doamne Io Vasile Voevod,
nu vom înceta pe cea de Dumnezeu
încununată frunte a Ta, dreapta izvorâ-
toare de har, și frumoasele picioare ale
seninătății Tale cu multă poftă și cu su-
fletul aprins în gând și cu inima, noi,
toți smeriții și nevrednicii robi ai evla-
viei tale, ieromonahi, preoți, ierodiaconi
și monahi și tot celalt popor creștin
al Domnului din prea-sfântul apostoli-
cesc și patriarhicesc Scaun al Alexandriei,
cari ne aflăm în Egipt, și rugăm neîncetat, zi
și nopți, pe de viață dătătorul și a tot
puternicul Domn să-ți dea sănătate întru
mulți ani, fericire fără năcaz, mântuire
statornică, gloria cea mai minunată, bi-
ruință asupra dușmanilor văzuți și nevă-
zuți și orice altă fericire și mulțămire, pe
pământ și în cer, și să-Ți hărăzească și
să-Ți crească pre de Dumnezeu păzitele
Tale beizadele ca să-Ți împodobească prea-
înălțatul Scaun neam de neam până la
împlinirea veacului și să Te învrednicească
după o bătrânețe foarte adâncă și se-
nină în corul cel veșnic al prea-evla-
vioșilor, prea-ortodocșilor și asemenea cu
apostolii sfinți Împărați Constantin și
Elena, de oarece Domnul cel prea-bun
Te-a arătat ca pe un alt crainic și
moștenitor purtător de lumină în aceste
veacuri de pe urmă, ca să ridici și să
sprijini tot neamul prea-nenorocit al gre-
cilor și toate, pe rând, sfintele Bisericii
ecumenice, cum ai făcut cu ale Tale nesfârșite
și îmbelsugate eleimosine, precum și cu ale
Tale plăcute lui Dumnezeu sfaturi și înalte
virtuți care au strălucit în toată lumea de supt
soare, precum a înviat și a înălțat și a
ridicat sus și acest prea-sfânt Scaun apo-

δράμη καὶ ὑπερμαχίση λόγοις, ἔργοις καὶ ἀ-
 πείροις ἐξόδοις νὰ μᾶς πέμψῃ τὸν νῦν μακα-
 ριώτατον καὶ λογιώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ
 δεσπότην Πάπαν καὶ Πατριάρχην τῆς μεγά-
 λης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτὴν τῆς Οἰ-
 κουμένης, κύριον κύριον Ἰωαννίκιον, τὸν πιστό-
 τατον καὶ παλαιότατον δοῦλον τῆς θεοσώ-
 στου Σου Μεγαλειότητος καὶ θερμότατον εὐ-
 χέτην, ὁ ὅποιος ὄχι μόνον γέννημα καὶ θρέμμα
 τοῦ τόπου ὧν καὶ κορυὰ τοῦ ἁγιωτάτου τού-
 του Θρόνου καὶ οὗς κατὰ Πνεῦμα καὶ ἀνα-
 τροπὴ τοῦ αἰοδήμου ἐκείνου καὶ τρισυμμάκτος
 πρώην Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κύρ Γερασί-
 μου, ἀλλὰ καὶ περιεκοσμημένος τῶν τῷ θεῷ
 καὶ παναγίῳ Πνεύματι, τῶν ἐν εἶδει διαφό-
 ρων γλωσσῶν τοῖς θεοῖς Ἀποστόλοις ὀφθέντι,
 καὶ σοφίᾳ καὶ συνέσει καὶ ἐμπειρίᾳ τῇ κατὰ
 τόπον καὶ τοῖς τῆς οἰκονομίας παντοίοις χα-
 ρίσμασιν αὐτοῦ καὶ διδασκαίς καὶ πράξεσι θεα-
 ρέτοις καὶ νοουθεσίαις χρηστομυήτοις, τὸν
 πάντῃ ἐρημωθέντα τοῦτον ἁγιώτατον Θρόνον
 καὶ ὡς σμικρότατον σπινθῆρα ἐν μέσῳ ἀσε-
 βείας ἐναπομείναντα εἰς μέγα πυρὸς θεογνω-
 σίας ἐξήγειρε, τὸν δὲ θεῖον αὐτοῦ ζῆλον καὶ
 τὴν πολλὴν ἔρωτα τὸν πρὸς τὰς ἀνακτίσεις καὶ
 ἀνακαινίσεις πασῶν τῶν τοῦ ἁγιωτάτου Θρόνου
 οἰκιῶν, καλλιτεργίας τε καὶ ἀγορὰς καὶ ἐκ
 βάθρων οἰκοδομὰς ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦ-
 ναι. Ὅθεν τούτων πάντων ἔνεκεν, πρώτων μὲν
 τῷ Πατρὶ τῶν πῶτων, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι,
 καὶ τῷ μονογενεῖ αὐτοῦ καὶ, ὁμοουσίῳ Ὑῖῳ τῷ
 Σωτῆρι καὶ λυτρωτῇ ἡμῶν, καὶ τῷ παναγίῳ
 καὶ ζωοποιῷ Παρακλητῇ αὐτοῦ Πνεύματι ὁση-
 μέραι ἀπείρους ἀναπέμπομεν τὰς δοξολογίας,
 ἔπειτα δὲ τῇ θεοσέπτῳ Σου Γαληνότητι ἀνα-
 ρηκίῳ καθολογοῦμεν τὰς χάριτας καὶ
 ὑπερεύχασθαι ἀδελαιπτως αὐτὸν πυνόμεθα, ὡτάν
 ὑποῦ ἐπρωόησας καὶ συνήγησας καὶ μᾶς ἐξα-
 πέσεις τοιοῦτον ποιμένα, πατέρα καὶ δι-
 δασκαλον καὶ κατὰ πάντα ἀρχιερέα χρειστομί-
 μητον, τὸν ὅποιον νὰ μᾶς χαρίσῃ ὁ Κύριος
 μετὰ τὸ εὐτυχέστατον ροιζικὸν τῆς θεοφροσύ-
 νης Σου Ἐκλαμπρότητος ὑπαίνοντα καὶ εὐφ-
 ροιστοῦντα πολυστῆς εἰς ἡμετέραν σωτηρίαν
 καὶ πνευματικὴν ἀγαλλίασιν. Ἐτι δὲ τολμῶν-
 τας ἀναφέρομεν εἰς τὸ μέγα ὄψος τοῦ κράτους
 αὐτῆς, οἱ ἐλάχιστοι αὐτῆς δοῦλοι καὶ κατὰ
 πάντα ἐκείνη τῆς ἀρχινοστήτης Σου Πανεν-
 δοξότητος, ὡς μᾶς ἐδείξεν ὁ μακαριώτατος
 καὶ παναγιώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπό-
 τῆς γράμμα πάντιμον καὶ ὑπερλαμπρον τῆς
 Σῆς Εὐσεβείας, εἰς τὸ ὅποιον γράφει ἡ Γαλη-
 νότης σου, διὰ τὴν ἄθροιστον παρνομίαν τῶν
 Συναγῶν, πῶς διατάζει καὶ ἀμφιβάλλει τίνος

stolicese și patriahicese al evanghelistului
 Marcu din Alexandria prin aceea că Te-a că-
 lăuzit și Te-a luminat Domnul tuturor bunu-
 rilor să ajuți și să Te lupți mult prin vorbe,
 fapte și nemăsurate cheltuieli ca să ni
 trimești pe cel de acum prea-fericit și prea-
 învățat al nostru Domn și stăpân Papă
 și Patriarh al marelui oraș Alexandria și
 judecător a toată lumea, domnul domn
 Ioanichie, robul foarte credincios și foarte
 vechiu al celei de Dumnezeu sprijinite
 Măriei Tale și prea-călduros rugător, care
 nu numai că e născut și crescut în acest
 loc și ucenic al acestui prea sfânt Scaun
 și fiu sufletește și crescut al celui răposat
 și de trei ori fericit mai înainte Pa-
 triarh, al Alexandriei, chir Gherasim, ei
 și împodobit cu ale Duhului dumneze-
 iesc și prea-sfânt văzut în chip de deo-
 sebite limbi date dumnezeieștilor apostoli,
 și cu înțelepciune și înțelegere și încer-
 care în ale locului și cu harurile fe-
 lurite ale economiei sale și cu învățăturile
 și faptele plăente lui Dumnezeu și gân-
 durile imitătoare ale lui Hristos, și astfel
 pe acest preasfânt Scaun cu totul pustiit
 și rămas în mijlocul păgânătății ca o
 prea-mică scântie l-a ridicat la mare fla-
 cără a cunoștinții de Dumnezeu și i-a dat
 răvna dumnezeiască a sa și multa-i iubire
 către clădirile și înoirile tuturor lăca-
 șurilor prea sfântului Scaun, frumoase zi-
 diri și pietre și ridicări din temelie a ca-
 selor de nu se pot spune prin cuvânt.
 Pentru care ridicăm zilnic nenumărate im-
 nuri de slavă, întâin către Tatăl luminilor,
 Dumnezeu a toate țiitorul, și către unul
 născut al Lui și de aceeași ființă Fiul, Mân-
 tuitorul și răsemmpărătorul nostru, și către
 prea sfântul și de viață făcătorul Pa-
 racleet, Duhul Său, și apoi recunoaștem
 Seninătății Tale de Dumnezeu închinătoare
 mulțămiri fără număr și nu încetăm de a
 ne ruga, ca pentru unul care a prevăzut
 și a ajutat și ni-a trimis un astfel de
 păstor, părinte și dascăl și întru toate
 arhieria pe urmele lui Hristos, pe care să
 ni-l hărăzească Domnul cu prea-fericita
 voie a Strălucirii Tale de Dumnezeu pă-
 zite sănătos și voinic întru mulți ani pentru
 mântuirea și sufleteasca bucurie a noastră.
 Și încă îndrăznim a aduce la marea înăl-
 țime a Puterii Tale, noi, cei mai mici robi
 ai Tăi și întru toate rugători ai celei

νά εἶναι τὸ δίκαιον, καὶ πῶς ἐσήκωσε τὴν
 χεῖρά της τὴν κραταιάν ἀπὸ τὸ μέσον διὰ
 τὴν ὑπόθεσιν αὐτῇ. Εἰς τὸ ὅποιον, ἐν φόβῳ
 Θεοῦ, ἐπὶ μάρτυρι Κυρίῳ, τῷ κριτῇ ζώντων
 καὶ νεκρῶν, τῷ ἀλαθίτῳ καὶ πάντα γινώ-
 σκοντι, ἐν καθαρᾷ καὶ εἰλικρινεῖ τῇ συνει-
 δήσει, διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου εὐτελοῦς
 γράμματος δηλοποιούμεν τῇ ἄκρᾳ αὐτῆς συ-
 νέσει καὶ δικαιοσύνῃ ὅτι πῶποτε οἱ Σιναῖται
 εἰς τὸ μετόχιόν της δὲν ἐλειτουργήσαν, μόνον
 σὺν ἡμῖν ἐφάλλονταν καὶ ἐλειτουργοῦνταν
 εἰς τὴν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν τοῦ Πατριαρχ-
 εῖου, τὴν ἐπ' ὀνόματι τιμωμένην τοῦ ἁγίου
 πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μό-
 ρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ μίαν
 φορὰν ἐτόλμησαν καὶ ἔκαμαν αὐτὴν τὴν παρα-
 νομίαν, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ μακαρίτου γέρον-
 τος κὺρ Κυρίλλου, ὅτε καὶ ἀργίᾳ, ἀφορισμῷ
 καὶ τσιεῖχ καθαιρέσει καθυπεδλήθη ὁ Λαυ-
 ρέντιος, ὁ τότε ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ, μετὰ
 πάντων τῶν ἱερωμένων καὶ μοναχῶν, παρὰ τῶν
 ἀοιδιμῶν Πατριαρχῶν Τιμοθέου Κωνσταντι-
 νουπόλεως, Σωφρονίου Ἱεροσολύμων καὶ Δω-
 ροθέου Ἀντιοχείας, καὶ εὐθέως τὴν τε παρα-
 νομίαν ἔπαυσαν, καὶ ἔδωκε καὶ τὸ συμφωνη-
 τικὸν ἐκείνο οἰκιστικὸν γράμμα ὁ νῦν ἀρ-
 χιεπίσκοπος Ἰωάσαφ, καὶ ἐπλήρωσαν καὶ ἐξα-
 κόσια πεντήκοντα γρόσια πᾶσαν τὴν ζημίαν
 ὅπου τότε ἐπροξένησαν, καὶ ἔκτοτε εἰρηνικῶς
 διατελοῦσιν μὲ πάντας τοὺς μετὰ ταῦτα Πα-
 τριάρχας, κὺρ Γεράσιμον, κὺρ Μητροφάνην
 καὶ κὺρ Νικηφόρον, καὶ μόνον τώρα πάλιν
 ἀνανέωσαν αὐτὴν τὴν φθοροποιὴν παρανομίαν,
 καὶ μάλιστα ὅπου, μὰ τὸ φόδερὸν ὄνομα τοῦ
 Χριστοῦ, αὐθέντα ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ ἔξα-
 κουστὲ, πρότερον ἔδω, μέσα εἰς τὸ Μισῆρι,
 μετόχι δὲν ἔχει, μόνον ἔξω εἰς τὸ χωρίον
 Χάνεκε ἐπονομαζόμενον, τὸ ὅποιον εἶναι ὁμο-
 κονάκια ἔξω ἀπὸ τὸ Μισῆρι, καὶ αὐτὴ ἡ νῦν
 κατοικία της εἶναι καινοῦργια, δὲν ἔχει πεν-
 τήκοντα χρόνους ὅπου τὴν ἀνεκαίνισαν, καὶ
 ὡς ψεύσται καὶ λαοπλάνοι διαφημίζουσιν ὅτι
 εἶναι ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Ἰουστινιανοῦ (ἐκεῖ-
 νος ἔκτισε τὸ μοναστήρι της ἐπάνω εἰς τὸ
 Σίναιον ὄρος, τὸ ὅποιον εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὸ
 Μισῆρι δώδεκα κονάκια τόπον)· ἀμὴ αὐτοὶ
 ἄλλο δὲν πάσχουσιν οἱ ἀσυνείδητοι πᾶρξὲ νὰ
 σβέσουσιν ὀλοτελῶς καὶ νὰ ἐξαλείψουσιν τὸ
 ὄνομα τοῦ ἀγιωτάτου ἀποστολικοῦ καὶ πα-
 τριαρχικοῦ Θρόνου, καὶ νὰ τὸν ἀφανίσωσιν,
 καθὼς ὁ τὰ κρύφια της καρδίας γινώσκων
 Θεὸς οἶδε, καὶ ἡ Ἐκκλησιάρχης σου ἐκατάλα-
 βεν ὅτι ὁ ἡγοούμενος αὐτῶν Θεοφάνης παρ-
 κάλει τὴν Γαληνότητά σου νὰ κάμῃς τὸν ἀρ-

adânc gânditoare Glorii universale a Tale,
 că ni-a arătat prea-fericitul și preasfin-
 țitul nostru domn și stăpân serisoare
 prea-cinstită și prea-strălucită a Evlaviei
 Tale, în care scrie Seninătatea Ta, pentru
 neîngăduita călcare de lege a Sinaților,
 că ești nehotărît și nu știi al cui e dreptul
 și că Ți-ai scos mâna puternică din mij-
 locul afacerii acesteia. La care, cu frica
 lui Dumnezeu, luând de martur pe Domnul,
 judecătorul viitor și morților, cel căruia
 nimic nu-i scapă și toate le știe, în curată
 și sinceră conștiință, prin aceasta de față
 a noastră smerită serisoare arătăm înaltei
 Tale priceperi și dreptăți că niciodată
 Sinații n'au liturghisit în metohul lor, ei
 numai cu noi au cântat și liturghisit în
 prea-sfânta biserică a Patriarhiei, cea ono-
 rată pe numele sfântului nostru părinte
 Nicolae, arhiepiscopul Mirei Licie, făcă-
 torul de minuni, și odată au cutezat și au
 făcut acea călcare de lege, pe vremea fe-
 ricitului bătrân chir Chiril, când a fost
 supus blăstămului, afurisirii și totalei cate-
 risiri Lavrentie, care era atunci arhiepiscop
 de Sinai, cu toți preoții și monahii, de către
 răposatii Patriarhi Timotei al Constanti-
 noplei, Sofronie al Ierusalimului și Do-
 rotei al Antiohiei, și îndată s'au oprit de
 la călcarea de lege, și a dat și acel înscris de
 învoială cu mâna sa cel de acum arhie-
 piscop Ioasaf, și au plătit și șase sute
 cinzeci de groși toată paguba pe care au
 cășunat-o atunci, și de atunci în pace
 au dăinuit cu toți Patriarhii de după
 aceia, chir Gherasim, chir Mitrofan și chir
 Nichifor, și numai acum din nou au
 învit acea stricătoare călcare de lege, și
 mai ales că, întru temut numele lui Hristos,
 doamne în toată dreptatea ascultate, mai
 înainte aici, în Misir, n'au avut metoh, ei
 numai afară, la locul ce se zice Haneke,
 care e două conace de la Misir, și locuința
 lor de acum e nouă, nici cinzeci de ani
 de când au învit-o, și, ca niște minci-
 noși și vorbitori de fleacuri, răspândește
 că e din vremea lui Iustinian (acesta
 a ridicat mănăstirea cea de sus la Mun-
 tele Sinai, care e departe de Misir loc
 de douăzeci de conace); dar acești ne-
 iertați nu caută alta decât să stingă de
 tot și să șteargă numele preasfântului
 apostolesc și patriarhicesc Scaun, și să-l
 nimicească, precum Dumnezeu care știe

·χιεπίσκοπόν της Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐκείνος νὰ γενῇ Σινᾶ ἀρχιεπίσκοπος, ὅτε ἐκοιμήθη ὁ κύρ Νικηφόρος καὶ ἦλθον εἰς τὸ Ἰμπεριόν¹⁾, μὲ τὸν πρῶτον Βερρόϊας Ἀβέρκιον, τοῦτο δι᾽ ὁμοθυμαδόν. Οἱ θεῖοι νόμοι τοὺς τὸ ἀπαγορεύουσι, καθὼς φαίνεται πλέον ἀπὸ πεντήκοντα κανόνες τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων οἰκουμένων καὶ τοπικῶν συνόδων τῶν Ἀγίων Πατέρων. Δεκάξη Πατριάρχαι μέχρι τοῦδε ὅπερ ταύτας τὰς παρανομίας τοὺς ἀφώρησαν: τέσσαρες τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Τιμόθεος, Κήρυλλος, νέος Παρθένιος καὶ ὁ νῦν κύρ Ἰωαννίκιος, τρεῖς Ἀντισχεῖας, Δωρόθεος, Εὐθθύμιος καὶ ὁ νῦν κύρ Μακάριος, τρεῖς Ἱεροσολύμων, Σωφρόνιος, Θεοφάνης καὶ ὁ νῦν κύρ Παῖσιος, καὶ ἕξ Ἀλεξανδρείας, ὁ Σίλβεστρος, ὁ Μελέτιος, ὁ Κήρυλλος, ὁ Γεράσιμος, ὁ Νικηφόρος, καὶ ὁ νῦν κύρ Ἰωαννίκιος, τῶν ὁποίων πάντων κανόνων τε καὶ πατριαρχικῶν γραμμάτων τὰ ἴσα πρότερον τὰ ἐστάλιν ὁ μακαριώτατος καὶ παναγιώτατος ἡμῶν Πατριάρχης τῇ ἐκλαμπροτάτῃ σου Μεγαλειότητι. Καί, ὥσάν ἡ Γαληνότης σου ἔγραψεν ἀποφασιστικῶς πῶς ἐσήκωσε τὸ χέρι της ἀπὸ τὸ μέσον, ἀπελπίσθημεν οἱ ταλαίπωροι, ἐπειδὴ γνωρίζομεν πῶς αὐτῆς τῆς παρανομίας τὸ μέγα τοῦτο σκάνδαλον μέλει νὰ γείνη παντελῆς φθορά καὶ ἀφανισμὸς ὁλόκληρος τοῦ πτωχοτάτου, ἀλλ' ἁγιωτάτου τούτου Θρόνου, ἐπειδὴ ἡ ἄκρα ἀθανά καὶ ἀσέβεια, ὅπου ἐδῶ ἐδύρεται, ὑπερβαίνει πάντα χειρότερον τόπον τῆς Τουρκίας, ὅτι ἄνευ χωρὶς σκάνδαλον τινα καὶ χωρὶς προδοσίας καὶ ἄνευ μικρὰν γοῶν αἰτῶν ἐδῶ καθά Πασιᾶς ὅπου ἔλθει καὶ νοῦργιος εὐγάζει χηζμέτια καὶ διδῶν τῶν ἀγάδων του τὰς ἐκκλησίας, καὶ κονδινεύουν καθ' ἐκάστην ὥραν καὶ ἡμέραν, καθά καὶ ὁ νῦν ἐνταῦθα εὐρισκόμενος, Ἐμὶρ Μεχεμμέτ-Πασιᾶς, ἔκαμιν τὰς τέσσαρας ἐκκλησίας τοῦ Ἱθρόνου, καὶ ἐπλήρωσεν ὁ πτωχὸς ὁ μακαριώτατος καὶ δεσπότης χίλια δικήσια γρόσια καὶ μόλις τῇ θεῇ ἀρωγῇ τε καὶ χάριτι κατὰ τὸ παρὸν τὰς ἐλότρωσε, πολλῶ μᾶλλον ὅταν εἶναι σκάνδαλα, διχοστασίαι, ἔρις, ἀπειθεῖαι, ἀσυμφωνίαι καὶ ταραχαί, τὰ ὅποια ταῦτα πάντα τὰ προέσυνε ἡ τοιαύτη μεγίστη παρανομία καὶ ὁ παράλογος οὗτος νεωτερισμός. Διὸ παρακαλοῦμεν τὴν ἀκροτάτην σύνεσιν τῆς ἐξακούστου σου ἀγγιχνοίας, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ καὶ Πατρός, διὰ τὴν σάρκωσιν τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου καὶ διὰ τὴν παρά-

cele ascunse ale inimii o cunoaște și Strălucirea Ta ai aflat că egumenul lor, Teofan, a rugat pe Seninătatea Ta să faci pe arhiepiscopul de acolo Patriarh de Alexandria, și acela să devie arhiepiscop de Sinai când a adormit chir Nichifor și a venit la Botoșani cu fostul de Berrhoe Averchie, întârind aceasta. Legile dumnezeiești o răsping, precum se arată mai mult de cincizeci de canoane ale Sfinților Apostoli, ale Sfințelor sinoade ecumenice și locale ale Sfinților Părinți. Șaisprezece Patriarhi până acum i-au afurisit pentru aceste călcări de lege: patru ai Constantinoplei, Timotei, Chiril, Partenie cel nou și cel de acum Ioanichie, trei de Antiohia, Dorotei, Eftimie și cel de acum Macarie, trei ai Ierusalimului, Sofronie, Teofan și cel de acum Paisie, și șase ai Alexandriei, Silvestru, Meletie, Chiril, Gherasim, Nichifor și cel de acum chir Ioanichie, ale căror copii ale tuturor canoanelor și ale scrisorilor patriarcale le-a trimes întâiu prea-fericitul și prea-sfințitul nostru Patriarh prea-strălucitei Tale Măriri. Și, de vreme ce Seninătatea Ta ai scris hotărîtor că Ți-ai luat mâna de la mijloc, s'au desnădăjduit săracii, de oare ce știm că acest mare scandal al acestei călcări de lege va ajunge desăvârșita peire și distrugere cu totul al acestui Scaun prea-sărac, dar prea-sfânt, căci prea-înalta avanie și impietate ce se află aici întrece și pe cel mai rău loc din Turcia, de oare ce fără vre-un scandal și fără trădare și fără cea mai mică pricină aici orice Pașă ce vine nou scoate huzmeturi și dă agalelor lui bisericile și se primejduiesc în fiecare ceas și zi, precum și cel ce acum se află, Emir-Mehemed-Pașa, a făcut cu cele patru biserici ale Scaunului, și a plătit săracul de prea-fericit și stăpân două sute de mii de groși și abia cu ajutorul și harul lui Dumnezeu le-a răscumpărat, pentru moment, cu atât mai ales când sânt scandaluri, discordii, certți, nesupuneri, neînțelegeri și tulburări, care pe toate acestea le cășunează o astfel de preamare călcare de lege și această învoire fără rost. Pentru care rugăm prea-înalta pricepere a Înțelegerii Tale vestite, pentru numele milostivului Dumnezeu și Părinte,

¹⁾ Botoșani.

κλησιν τοῦ παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ Πνεύματος, ὡς ἐπιστήμων ἱατρός, ὡς δικαιοτάτος κριτής, ὡς αὐθέντης εὐσεβέστατος, ὡς τόπον καὶ τόπον ἐπέχων τῶν ὀρθοδοξοτάτων καὶ ἀγίων βασιλέων, ὡς ἀληθῆς υἱὸς Θεοῦ κατὰ χάριν καὶ εἰρηνοποιὸς τῆς οἰκουμένης ἀπάσης, νὰ ἐκχέῃς τὸ ἔλδος τοῦ ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον τοῦτον Θρόνον τὸν ἀποστολικὸν καὶ πατριαρχικόν, καὶ νὰ ἐμφανίσῃ τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν τῆς ἐφ' ὑμᾶς, καὶ νὰ μὴν μᾶς ἀπορρίψῃ εἰς τέλος ἀπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων τῆς καὶ νὰ μᾶς ἀφῇσιν εἰς ταύτην τὴν ἀθλιότητα καὶ ἐρήμωσιν, καὶ ἐξολοθρευθῇ ὁ πτωχότατος οὗτος Θρόνος, ὅπου διὰ ζημίας καὶ σκάνδαλα δὲν δύνανται, ἐπειδὴ πουθενά ἄν ἔνα σιτηρέσιον βέβαιον δὲν ἔχει, εἰ μὴ μόνον τὸ μέγα ἔλδος τοῦ οἰκτιρμονος Θεοῦ καὶ τὰ φιλόανθρωπα σπλάγχνα τῶν φιλοχρίστων χριστιανῶν, τρέφει ἐξήκοντα πτωχὰ ἀννάως τὸ ὀλιγώτερον, τυφλά, κουτσά, παράλυτα καὶ ἀδύνατα, ὅπου εἰς κἀνένα ἄλλον τόπον ἀκόμη δὲν ἡκούσθη νὰ γίνεσθαι τοιοῦτόν τι θεάρεστον ἔργον.

Καί, ἂν καλὰ αὐτοὶ οἱ σκανδαλοποιοὶ καὶ χαϊρέκακοι νὰ μαρτυροῦσι καὶ νὰ ὁμολογοῦσι πρὸς πάντας πῶς ἔπαυσαν καὶ δὲν λειτουργοῦσι πλέον, προφανῶς ψεύδονται, καθὼς καὶ εἰς πάντα τὰ λοιπά· ἐπειδὴ πῶς εἶναι δυνατόν μοναχοὶ καὶ ἱερεῖς μὴνας καὶ ἔγγιστα χρόνον ὀλόκληρον νὰ μένουσιν εἰς τὰς ἀγίας τεσσαρακοστὰς καὶ ἑορτὰς τοῦ Πάσχα καὶ πάσας τὰς δεσποτικὰς χωρὶς λειτουργίαν, ὅπου εἰς τὴν κοινὴν ἐκκλησίαν δὲν ἔρχονται, οὔτε ἐφάνησαν; Μόνη λοιπὸν ἄπαντα ἡ ἐλπίς πάντων ἡμῶν, μετὰ Θεόν, εἰς τὰ φιλόανθρωπα σπλάγχνα τῆς χριστομιμῆτος Σοῦ Γαληνότῃτος ἔμεινε, νὰ μᾶς ἐλεήσῃ καὶ νὰ προξενήσῃ τὴν ψυχῶν καὶ σωτηρίαν εἰρήνην, ἣ ὅποια προχέριως θέλει κατορθωθῇ, ἂν ἡ θεόστεπτός σου κορυφὴ αὐτοῦ μικρὸν ἀπ' ἐκείνους ἀποστρέψῃ τὸ ἰσάγγελον αὐτῆς πρόσωπον καὶ τοὺς προστάξῃ διὰ τὸ τοῦ λόγου καὶ γράμματος νὰ παύσων τῆς καινοτομηθείσης προσκαίρου νεωστὶ παρανομίας καὶ νὰ φέρουν ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνο τὸ παρανόμως καὶ παρὰ κανόνας καινοτομηθὲν παράλογον καὶ ἄκορον γράμμα τὸ συνοδικὸν τοῦ γέροντος Παρθενίου νὰ τὸ διαρρήξουν, ὡς αἷτιον τούτων τῶν σκανδάλων καὶ τῆς ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ τοῦ λοιποῦ νὰ εἰρηνεύσουν καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ νὰ συζήσωμεν καθά καὶ ἐν τοῖς καιροῖς τῶν πρώην ἀοιδίμων Πατριαρχῶν, ὡς ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ, πισθηνίως καὶ θεαρέστως. Οἱ ὅποιοι οὔτε τὸ θεῖον τῆς πρόσταγμα δὲν

pentru întruparea Fiului și Cuvântului și pentru chemarea preasfântului și de viață începătorului Duh, ca un doftor știutor, ca un prea-drept judecător, ca un domn prea-evlavios, care ții locul și ai tipul celor prea-ortodocși și sfinți Impărați, ca adevărat fiu al lui Dumnezeu după har și făcător de pace în toată lumea, ca să verși mila Ta asupra acestui prea sfânt Scaun apostolesc și patriarhicesc, și să vădești măruntaiele milelor Tale asupra noastră, și să nu ne smulgi la sfârșit din acoperirea aripilor Tale și să ne lași într-o astfel de nonorocire și părăsire, și să se piardă acest sărac Scaun, care de pagube și de scandale nu mai poate, de oare ce nu are nicăiri niciun izvor de venit sigur decât numai marea milă a milostivului Dumnezeu și măruntaiele compătimitoare ale creștinilor iubitori de Hristos, [dar] crește șaizece de săraci continuu, cel puțin, orbi, șchiopi, paralitici și neputincioase, lucru care în niciun alt loc încă nu s'a auzit să fie un astfel de lucru plăcut lui Dumnezeu.

Și, cu toate că acei făcători de scandal și oameni cari se bucură de rău mărturisesc și recunosc către toți că au încetat și nu mai liturghisesc, fățiș mint, ca și în celelalte; căci cum e cu puțință ca niște călugări și preoți să rămâie luni și aproape anul întreg și la sfintele posturi și la serbătorile Paștilor și în toate hramurile mari fără liturghie, când la biserica de obște nu vin, nici nu s'au arătat? Ci singura speranță întreagă a noastră, a tuturor, după Dumnezeu, a rămas la măruntaiele milostive ale Seninătății Tale imitătoare a lui Hristos, ca să ne miluiască și să aducă pacea folositoare sufletelor și mântuitoare, care s'ar îndrepta îndată, dacă fruntea Ta de Dumnezeu înenumată ar întoarce puțin de la dânsii fața cea asemenea cu ingerii și li-ar orându-i prin cuvânt și scris să înceteze călcarea de lege acum de curând învârtă și să aducă în mijlocul Bisericii aceea gramată sinodală învârtă fără lege și contra canoanelor și fără drept și fără putere a bătrânului Partenie, ca s'o rupă, ca una ce a fost pricina acestor scandaluri și a peirii lor, și de acum înainte să fie în pace și cu noi, și să trăim împreună ca pe vremea celor de mai înainte fericiți Patriarhi, ca frați întru Hristos, cu supunere și în chip plăcut lui Dum-

νανται νὰ ἐναντιωθοῦν, οὔτε εὐρίσκουν τινὰ τὸν βοηθοῦντα, ὅταν ἡ ἄκρα τῆς δικαιοσύνης τοὺς ἀποστραφῇ. Ταῦτα, μετὰ θαυμάτων ἰσχυρῶς καὶ οἰκτικῶς τολμῶντες, ἀνεβράχμεν τοῦ ὑψίστου κράτους αὐτῆς, καὶ πάλιν ὑπερεκπερικαλοῦμεν τὴν χριστομίμητον αὐτῆς καὶ ἀκροτάτην ἐλεημοσύνην, νὰ μὴν μᾶς ἀπορρίψῃ ἀπὸ τῆς μέγας τῆς ἔλεος, ἀλλὰ νὰ τύχωμεν τῆς δεήσεως καὶ παρακλησεως διὰ τὸν εἰρηνοποιὸν καὶ ἐλεήμονα Κύριον, τὸν ἡμᾶς αἵματι αὐτοῦ ἐλεήσαντα καὶ σώσαντα, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος, θανάμεις τε καὶ ἡ βοήθεια νὰ μᾶς διαφυλάττῃ τὸ θεοτίμητον ὄρος τῆς Σῆς Γαληνότητος ἄκρωτον ἐκ πάσης ἀνικατῆς καὶ ἀντικειμένης δυνάμεως, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, εἰς βοήθειαν παντὸς τοῦ ἡμετέρου δυστυχοῦς γένους, στερῶσιν τε πασῶν τῶν ἀγιοτάτων οἰκουμένων Ἑκκλησιῶν καὶ παντὸς ἀδικουμένου, δικαίωσιν καὶ εἰρηνοποιῆσιν παντὸς σκανδάλου, καθ' ἡμᾶς τε τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, ἡμετέρων τε πνευματικῆν ἀγαλλίασιν καὶ ἄγκυραν ἀδιάσειστον, εἰς μακροὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐν Μέμφει τῆς Αἰγύπτου, κατὰ τὸ ἀρχιερεὺς τὸ σωτήριον, ἐν μηνί Ἰουνίῳ.

(Ibid., pp. 405—11.)

XI.

Vasile-Vodă Lupu către Patriarhul Ecumenic, despre cearta Sinaiților cu Ioanichie, Patriarhul Alexandriei.

[Iași,
1651,
8 August.

Ἰωάννης Βασιλεὺς Βαϊθόνας, ἐλέω Θεοῦ, Αἰθύντης πάσης Μολδοβλαχίας.

Παναγιώτατε καὶ λογιώτατε δέσποτα καὶ οἰκουμένης Πατριάρχᾳ, κύριε, κύριε Ἰωαννίσε, τὴν Σὴν Παναγιότητα ἀκριδῶς χαιρετῶ. Μὲ τὸ παρόν μου γράμμα θέλω νὰ τῆς φανερώσω μίαν ὁπότεσιν ἀναγκάσειν κατὰ πολλὰ, ἢ ὅποια εἶναι περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς μυσταγωγίας, ὅπου ἐμποδίζεται ἀπὸ τὸν μακαριώτατον Ἀλεξάνδρειας νὰ μὴν ἐκτελεσθῇ τάχα ἐκείσε, ἐν τῇ μοναστηρίῳ τῶν Σιναιτῶν, τῷ πλησιάζοντι καὶ διατελοῦντι εἰς τὰ ὅρια τοῦ Θρόνου αὐτοῦ. Τὸ ὅποιον θαυμάζω μὲ τί λογὴς τρόπον καὶ μὲ τί εὐλογον διίσχυρίζεται ἡ Μακαριότης του νὰ τὸ ἐμποδίσῃ, ὅπου οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ νόμοι καὶ κανόνες τὸ συγχωροῦσιν, ὡς εὐλογον καὶ δίκαιον. Πολλὰς περὶ τούτου ἐγράψαμεν, ὅτι νὰ πεισθῇ εἰς τὴν εὐλογον ταύτην αἰτησὶν καὶ νὰ ἀφῇσιν τοὺς πτωχοὺς πατέρας νὰ ἀναπαύωνται καὶ νὰ ἱερούργοι τὴν θείαν καὶ ἱερὰν μυσταγωγίαν,

nezeu. Cari nu pot nici să se împotrivescă dumnezeieștii Tale porunci, nici să afle cine să-i ajute, când înalta-Ți dreptate i-ar răspinge. Îndrăznind cu lacrimi acestea, cu rugăciune, le-am adus înaintea prea-înălțatei Tale puteri și iarăși rugăm peste măsură mila cea după Hristos a Ța și prea-înalta eleimoină să nu ne înlătore de la marea Ța milă, ei să căpătăm rugăciunea pentru făcătorul de pace și milostiv Domn (Dumnezeu) care cu sângele Său ne-a miluit și mântuit, al cărui har și nesfârșită milă, putere și ajutor să ni păstreze pe Înălțimea de Dumnezeu cinstită a Seninătății Tale neatinsă de orice putere profană și protivnică, a dușmanilor văzuți și nevăzuți, pentru ajutorul a tot neamul nostru nenorocit, pentru întărire tuturor prea-sfintelor Bisericii ecumenice și a tuturor nedreptăților, pentru dreptate și potolirea oricărui scandal, pentru gloria întregii lumi, creștine, bucurie a noastră sufletească și ancoră neclintită întru mulți ani. Amin.

În Memfis al Egiptului, la anul Mântuirii 1648, în luna Iunie.

Io Vasile Voevod, Domn a toată Moldovlahia.

Prea-sfinte și prea-înălțate stăpâne și Patriarh ecumenic, doamne, doamne Ioanichie, pe Prea-Sfinția Ța cu iubire o salut. Cu această scrisoare a mea vreau să-Ți arăt o afacere necesară în multe, care este cu privire la dumnezeiasca și sfânta slujbă care se împiedecă de prea-fericitul de Alexandria de a se săvârși acolo, în mănăstirea Sinaiților, care se află aproape și este la hotarele Scaunului lui. Care lucru mă mir cu ce chip și ce îndreptățire se sprijină Fericirea Ța ca s'o împiedece, când legile dumnezeiești și sfinte și canoanele o îngăduie, ca lucru binecuvântat și drept. Adesea am scris despre aceasta, ca să se înncredințeze cu privire la această cerere binecuvântată și să lase pe săracii părinți să se odihnească și să slujească dumnezeiasca și sfânta liturghie fără vre-o

χωρίς καμία ζήμιαν τοῦ Θρόνου τοῦ, κλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ τινὰς χριστιανὸς μέσα νὰ λειτουργηται, διὰ νὰ μὴν προφασίζεσθαι πῶς ἔχει ζήμιας, καὶ οὐδὲν ἑπὶ ἐπισθῇ, θεμελιώνοντας τὸ ὑπεράλογον αὐτοῦ θέλημα, καὶ νὰ ἀποδιώξῃ τὸ ἰδικόν μας εὐλογον καὶ νόμιμον ζήτημα, τὸ ὁποῖον, καθὼς φαίνεται ὅχι πῶς εἶναι δίκαιον νὰ ἐμποδίζεται, ἀλλὰ καὶ ἐμποδιζόμενον νὰ προξενῇ μεγάλην καὶ θανάσιμον ἀμαρτίαν. Ποῖος νὰ ἀκούσῃ τὴν ἱεράν μυσταγωγίαν ἐμποδίζομένην, χωρὶς νὰ τοῦ δίδῃ καμία ζήμιαν ἢ βλάβην ἢ σκάνδαλον, καὶ νὰ μὴν θαυμάσῃ, ἢ νὰ τὸν ἐπαινέσῃ; Ἄν εἶναι, θέλει εἰπεῖ, ὅτι τοῦ προξενούσῃ ζήμιαν, καὶ ὑπηγάγουν ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ἐκεῖ καὶ ἐκκλησιάζονται, ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ πτωχοὶ μὲ συμφωνίας, μὲ ἀραίς, μὲ ἀναθέματα, ὑπόσχονται κλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ μηδενὸς χριστιανοῦ εἰσελθόντος νὰ λειτουργοῦσι. Τί τὸν ζημιώνει; Τί τὸν καταφρονεῖ εἰς τὴν πατριαρχικὴν ἀξίαν καὶ μεγαλειότητα; Καθολικὰ θαυμάζω καὶ ἀπορῶ, καὶ δὲν τὸ ἔχω διὰ ἄλλο τόσον παράξενον παρά, ὅταν ἦτον Βερόροας ἡ Μακαριότης τοῦ, τὸν ἡρώτησα ἔμπροσθέν μου παρόντα: „Δέσποτά μου πανισρώτατε, πῶς τὸ γρουᾶς τοῦτο: εἰς τὸν καιρὸν τοῦ μακαρίτου κὴρ Νικηφόρου ἔχουσι δίκαιον οἱ Σιναῖται νὰ λειτουργοῦσιν, ἢ ὄχι;“, ἀπεκρίθη: „ἔχουσι μεγαλῶτατον δίκαιον, καὶ νομιμῶτατον καὶ εὐλογώτατον εἶναι τὸ ζήτημά τους“, καὶ ἄλλα πολλά, ὅπου δὲν τὸν λανθάνουσιν, κατόπιν. Ὅταν ἐζητήθῃ γράμμα ἀδείας παρὰ τοῦ μακαρίτου γέροντος Παρθενίου, αὐτός τοῦ ἦτον ὁ ταλαίφης καὶ ὁ ἀποφασιστὴς ὅτι νὰ τελεσθῇ τοῦτο τὸ ζήτημα, ὡς εὐλογον καὶ δίκαιον, καὶ ἔτιζεν πρῶτος πάντων τῶν ἀρχιερέων ἐπὶ συνόδῳ ὑπέγραψεν ἐν τῷ δοθέντι τότε συνοδικῷ γράμματι, καὶ τώρα, διατὶ πατριάρχουσιν, τὰ ἀθετοῖ καὶ τὰ παραβλέπει. Τοῦτο μοῦ φαίνεται πολὺ θαρρῶ, ὅτι οἱ πάντες τὸν φέρουσι καὶ συγχωροῦντα καὶ κωλύοντα. Καὶ πάλιν ἴσως νὰ μὴν ἀθέτα τὴν ὑπογραφήν τοῦ καὶ νὰ ἐστέκτον εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ συνοδικοῦ ἐκείνου γράμματος, ἀλλὰ διὰ νὰ εἰμυσηθῇ ἡμεῖς εἰς τὸ μέσον οἱ ἐχθροὶ τοῦ καὶ οἱ ἐπιζήμιοι καὶ ὅπου τοῦ ἐκάμαμεν μεγάλην βλάβην εἰς τὴν τιμὴν τοῦ καὶ εἰς τὸ τίποτέος τοῦ καὶ διὰ νὰ ζητοῦμεν ἡμεῖς κατὰ δίκαιον τρόπον, ὡς ἂν, ὅπου ἡθελήσαμεν νὰ δεξιώμεν καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτὸ τὸ ἄγιον ὅρος μαρτυρὴν βεβαιῶμεν, διὰ τοῦτο ἡ Μακαριότης τοῦ ἔδωκε τὸ πνεῦμα μεγαλῶτατο διὰ νὰ μᾶς μακρόνῃ καὶ νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ ἀπὸ ἐκείνου

pagubă a Scaunului său, cu ușile închise și fără să între vre-un creștin înăuntru la liturghie, ca să nu se pretindă că are pagube, și de loc nu s'a încredințat, întărindu-și voința peste lege, și ca să înlăture cererea noastră binecuvântată și dreaptă, care, după cât se pare, nu e drept să se împiedece, ba încă, împiedecându-se, stârnește o mare și uci-gătoare greșală. Cine să asculte sfânta liturghie împiedecată, fără să dea vre-o pagubă sau vătămare sau scandal și să nu se mire și să-l laude? Va spune: dacă ar fi că aduc pagubă, și vin toți creștinii acolo și se bisericesc, dar aceia, săracii, prin învoieli, prin blăstăme, prin anateme, făgăduiesc a liturghisi cu ușile închise și fără să între vre-un creștin. Ce pagubă aduc? Ce despreț e pentru patriarhiceasca vrednicie și mărire? Cu totul mă mir și nu pricep, și nu-mi pare pentru altceva fără rost decât că, fiind [încă] al Berrhoei Fericirea Sa, l-au întrebat cineva, fiind eu de față: „Stăpâne al mieu preasfinte, cum judeci aceasta: în vremea fericitului chir Nichifor au drept Sinaitii să liturghisească ori nu?“, și el a răspuns: „au cel mai mare drept, și cererea lor e foarte legală și foarte lăudabilă, și altele multe“, care nu le poate uita, pe urmă. Când s'a cerut scrisoare de învoire de la fericitul bătrân Partenie, el i-a fost dovă și hotărâtor ca să se isprăvească această cerere, ca lăudabilă și dreaptă, și, încă, el cel d'întăiu dintre toți arhieriei a iscălit în sinod pe gramata sinodică dată atunci, și, acum, fiindcă a ajuns Patriarh, le nimește și le trece cu vederea. Aceasta mi se pare foarte greu, căci toți îl mustră că a fost și învoitor și opritor. Și, iarăși, poate că nu strică iscălitura sa și nu stă întru hotărîrea aceluia act sinodal decât pentru că sântem la mijloc noi, ca dușmani ai lui și păgubitori și cari i-am făcut o mare vătămare în cinstea lui și în cine știe ce a lui, și, pentru că noi cântăm după dreptate, ca unii cari am voit să arătăm și noi către acel Sfânt Munte oarecare ajutor, de aceia Fericirea Sa și-a umflat suflarea ca să ne împiedece și să ne oprească de la aceasta ce voiam să arătăm către acel sărac Munte Sinai și ni arată învârteli..., cum nu e drept adevă,

ὁποῦ ἡβουλήθημεν νὰ δεῖξωμεν εἰς τὸ πτω-
χὸν τοῦτο ὅρος Σινᾶ, καὶ μᾶς δεῖχναι τρό-
πους καί...., πῶς δὲν εἶναι δίκαιον τάχα νὰ
γίνεται ἡ λειτουργία αὐτή, οἱ ὅποιοι τρόποι,
δὲ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἱερῶν κανόνων, ὡς ἴστοι
ἀράχνης διαλύονται. Καὶ καλὰ καὶ φρόνημα
καὶ δίκαια κάμνει ἡ Μακαριότης του καὶ ἔτσι
πρέπει νὰ φαίνεται εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἴσως
δὲν τὸν ἔδρασαν, ἡ καὶ τὸν εὐηργέτησαν.
Καὶ περὶ τούτων δὲν μοῦ μέλει· ὅτι ἐξουσίαν
ἔχει ὁ καθεὶς νὰ εὐχαριστῇ ἢ νὰ φαίνεται
ἀχάριστος: τοῦτο εἶναι τῆς καλῆς του προαι-
ρέσεως, καὶ ἂς εἶναι πολὺχρονος!

Ἦλθον ἐδῶ ὁ παρὼν διδάσκαλος, ἀπεσταλ-
μένος ἀπ' ἐκεί πρὸς τὸν λόγον μας καὶ πρὸς
τὴν ἱεράν σύνοδον περὶ ταύτης τῆς ὑποθέ-
σεως. Ἐγράψαμέν του καὶ μὲ ἔσαν τρόπον
καὶ μὲ ἄλλον, ἀλλὰ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ
ἦν ἀκρόασις, ὅτι ἡ σκληροκαρδίᾳ δὲν τὸν ἄ-
φης νὰ στέρξῃ τὸ δικαιοῦται καὶ νομικώ-
τατον τοῦτο ζήτημα, ἀλλὰ παντοίως τρόποις,
ἐξ ἐναντίου, ἐμποδίζει καὶ κωλύει παραλόγως,
ἔξω τοῦ δικαίου. Εἰς τοῦτο λοιπόν, ἂν καλὰ
καὶ μετὰ ἐναντία του ἔργα ἐτύγγαν καὶ τοῦ
λόγου μας νὰ δεῖξωμεν πρὸς τοῦ λόγου του
ἐκείνο ὁποῦ ἐτύγγαν τὴ γενεῖν, ἐκρίναμεν
διὰ τὴν ὥραν νὰ λείψῃ τοῦτο καὶ νὰ μετα-
χειρισθῶμεν ὅργανα τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ
συνοδικὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν. Καὶ διὰ τοῦτο,
πέμποντες τὸν διδάσκαλον πρὸς τὴν Σὴν Πα-
ναγιότητα, παρακαλοῦμεν πρῶτον μὲν νὰ τὸν
ἐδεκτῇ ἀσπασίως, ἔπειτα, κατὰ τὸ δίκαιον,
χωρὶς νὰ ἔχῃ καμμίαν ζημίαν ὁ πατριαρχι-
κὸς Θρόνος: καθὼς καὶ αὐτοὶ ζητοῦν κεκλη-
σμένων τῶν ὑπαρῶν, νὰ δοθῇ γράμμα κοινὸν
συνοδικὸν νὰ διορίξῃ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ὅτι
ἡ θεία καὶ ἱερά μυσταγωγία νὰ μὴν ἐμποδί-
ζεται, ἀλλὰ νὰ τελῇται ἀκωλύτως καὶ ἀνεμ-
ποδίστως, ὡς εὐλογον καὶ δίκαιον, ὅτι ἐγὼ
μὴ γένοιτο εἰς τὸν αἰῶνα νὰ θέλω ἢ νὰ ἀ-
γαπῶ τὴν ζημίαν τοῦ Θρόνου ἐκείνου διατι
ἔδειξεν αὐτὸς ἀχαριστίαν τόσῃν πρὸς τοῦ λό-
γου μας καὶ δὲν ἠθέλησεν νὰ τελειώσῃ τοῦτο
τὸ εὐλογώτατον ζήτημα. Μοναχὰ ἐκείνο ὁποῦ
αὐτὸς πεισματικῶς δὲν ἠθέλησεν νὰ τελειώσῃ,
ἢ εὐγένοντες ἀπὸ τὸ δίκαιον, ἐγὼ μὲ τὴν
ζωὴν σπεύδω νὰ τὸ κυρώσω καὶ νὰ τὸ θε-
σθεύω μὲ τὴν δικαίαν καὶ νόμιμον ἀπόφα-
σιν τῶν ἱερῶν κανόνων, καὶ, ἂν καὶ μετὰ τοῦτο
δὲν πεισθῇ, θέλει σὺρεθῇ καὶ ἄλλος τρόπος,
ὁποῦ νὰ τὸν καταπέσῃ. Ἦ Παναγιότης σου
εἶσαι τόσῃ τὸ ζῶγι τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐκεί-
νον, γνωρίζω, φίλον ἀκριβέστατον τὸν ἔχεις,
ἀλλὰ καὶ τοῦ λόγου μας, θαρρῶ, ἔξω τῶν

a se face acea liturghie, care învârteli,
față cu sfintele canoane, se desfac ca fi-
rele de păianjen. Și frumos și cuminte
și drept face Fericirea Sa și așa se cu-
vine să arăte către aceia cari poate nu
l-au vătămat, sau poate chiar i-au făcut
îndatoriri. Și de acestea mie nu-mi pasă,
căci are voie fiecare să mulțamească ori
să se arăte nemulțamitor: aceasta e
după buna lui aplicare, și să trăiască
întru mulți ani!

A venit aici acest dascăl, trimis de
acolo către mine și către Sfântul Sinod
pentru această afacere. I-am scris lui
și eu un chip și eu altul, dar nu aveam
nici glas, nici ascultare, căci inima tare
nu l-a lăsat să sprijine această cerere
prea-dreaptă și prea-legală, ci cu toate
chipurile, din potrivă, o împiedecă și
oprește fără rost, dincolo de dreptate.
Întru aceasta însă, de și după faptele
lui protivnice ni s'ar fi convenit și nouă
a-i arăta lui ceea ce s'a întâmplat să fie, am
judecat ca deocamdată să lipsească aceasta
și să întrebuițăm ca organe judecata și
hotărîrea bisericească și sinodală. Și de
aceia, trimetând pe dascăl către Prea-
sfinția Ta, rugăm întâiu să-l primească
prieteneste, apoi, după dreptate, fără să
aibă vre-o pagubă Scaunul patriarhicesc:
precum și, ei cer a se face liturghia cu
ușile închise, să se dea o scrisoare de
obște sinodicească pentru a orânduî și ho-
tărî ca sfânta dumnezeiască liturghie să
nu fie împiedecată, ci să se săvârșească
neoprit și neîmpiedecat, ca un lucru bun
și drept; căci eu ferească Dumnezeu în
veac să vreau și să-mi placă paguba celui
Scaun pentru că a arătat acela atâta ne-
recunoștință față de mine și n'a vrut a se
săvârși acest lucru prea lăudabil. Numai cât
aceia ce el prin încredințare n'a vrut a
îndeplini, sau ieșind din drept, eu cu viața
mea mă grăbesc a o întări și confirma cu
dreapta și legiuita decisiune a sfintelor
canoane, și, dacă nici după aceia nu se va
încredința, se va găsi și alt mijloc să-l
convingă. Preasfinția Ta ești acumna
cumpăna dreptății și-l ai, o știi, prieten
foarte iubit, dar ești, cred, și al mieu, și
deci să nu mă așezi dincolo de prietenii
Tăi și-mi pare mai vârtos să te apleci spre

φίλων νὰ μὴ μᾶς μετρᾷς, καὶ μοῦ φαίνεται περισσότερον νὰ κλίνης εἰς τὸ ἰδικόν μας ζήτημα, ὅπου εἶναι εὐλογον, παρὰ ἐκείνο τὸ παράλογον, καὶ τὴν φιλίαν τοὺς τὴν ἐθέλεις ῥίψει: εἰς ἓνα μέρος, κατὰ τὸ δίκαιον, θέλεις δώσει γράμματα συνοδικὰ καὶ ἰσχυρά, διορίζοντα τελεῖσθαι τὴν θείαν καὶ ἱερὰν μυσταγωγίαν ἀκωλύτως καὶ οὐχὶ ἐμποδίζεσθαι. Διὰ λέξης λοιπὸν ἀπὸ τὰ δύο, καὶ ὅποιον εἶναι συμφέρον σου καὶ τῆς φυγῆς σου, κάμει. Τόσοι καλόγηροι ἐκεί, τόσα πτωχὰ νὰ μένουν ἀλειτούργητα, σὰν τί καλωσύνη εἶναι καὶ σὰν τί μισθός; καὶ ἐκεῖνος ὅπου τοὺς ἀξιώσει τὴν λειτουργίαν, σὰν τί μισθὸν ἔχει ἐκ Θεοῦ; Θεώρησέ το πολλὰ καλὰ. Εἰς τοῦτο, δέσποτά μου παναγιώτατε, δὲν θέλω μῆτε ἀπόκρισιν, μῆτε διορίαν, μῆτε ἀναβολήν, μῆτε κἀμμίαν πρόφασιν: ἢ ἔτζη, ἢ ἔτζη. Διὰ χάριν τῆς Ἀλεξανδρείας μοναχὰ ἐγὼ λέγω πῶς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἄδικον, εἶναι θανάσιμος ἀμαρτία, εἶναι στυγερὸν πρᾶγμα, κρυφό, ἀνὰ ποδὸν, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι, ἀλλὰ παντὸς ἐλογιώτατον. Κάμνει χρεὶν χωρὶς ἄλλο νὰ τὸ τελειώσῃ νομίμως καὶ κανονικῶς, ὅτι γνωρίζομεν πῶς οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ νόμοι τὸ συγχωροῦσι καὶ παιδεύουσι τὸν κολῶντα. Καθὼς εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν ἐράνησεν καὶ φαινόμεσθαι δοτητοὶ καὶ ὑπέρμαχοι, τέτοιαις λογῆς εἰμῶσθαι προσηλωμένοι εἰς ἐκείνο τὸ θεοδόδιον ὅρος, καὶ, καθὼς ποιοῦμεν τῆς Παναγιότητός σου, τέτοιαις λογῆς ποιοῦμεν καὶ διὰ τὸ μοναστήρι ἐκείνο καὶ τοὺς ἐκεῖσε μονάζοντας. Καὶ λογάριαις καλὰ ἡ Παναγιότης Σου τὸ πρᾶγμα, καὶ ἀνίσως καὶ τὸ κάμνω διὰ νὰ χαλάσω τὸν θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας, ἢ νὰ ἀπολάσω τίποτες πλοῦτον ἢ τιμὴν ἀπ' αὐτῆς, ἃς ἐμποδισθῇ, εἰ δὲ καὶ εἶναι διὰ θεῖον ζήλον διὰ τοὺς ἐκεῖσε μονάζοντας, νὰ ἀκρύψουσι τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν, ἀπροφασίστως ἃς τελεωθῇ κατὰ τὸ δίκαιον! Θαρρῶ καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν, ὡς καὶ ἄλλοι, ὡς εἶπεν τῆς ἐδείξαντες τὴν κατὰ δόξαν βοήθειαν καὶ πολλὰ σας θελήματα νὰ ἐτελειώσωμεν, τὰ ὅποια δὲν σὰς λανθάνουν, καὶ συμφέροι νὰ τελεωθῇ καὶ τὸ ἰδικόν μας, ὅπου ζητοῦμεν, χωρὶς νὰ ἔχη κἀμμίαν ζημίαν ὁ πατριαρχικὸς ἐκεῖνος θρόνος, εὐλόγως καὶ δικαίως. Καὶ ἡ Παναγιότης σου, ὡς δίκαιος κριτής, τελειώνοντάς το καὶ δίδοντας γράμματα ἰσχυρὰ συνοδικὰ περὶ τοῦτου, καὶ ἐκεῖνος ἀνίσως καὶ καταπατήσῃ τὴν συνοδικὴν νόμιμον ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας, τότες θέλουν εὐρεθῇ ἄλλα ὄργανα νὰ τὸν πείσουν. Εἰ δὲ πάλιν καὶ ἡ Παναγιότης σου

cererea mea însăși, care e lăudabilă, pe când cea laltă e fără rost, și vei rupe prietenia cu dânsii: de o parte, după dreptate, vei da scrisori sinodale și tari, hotărînd a se face dumnezeiasca și sfînta liturghie neoprit și să nu se împiedece. Alege deci între cele două și, ce va fi folositor Ție și sufletului Tău, aceasta fă-o! Atîția călugări acolo, atîția sârabei să rămîie fără liturghie, ce fel de bunătate este și ce fel de răsplată?. Și cel ce-i va învrednici de liturghie, ce plată are de la Dumnezeu? Cercetează aceasta foarte bine. Pe lângă aceasta, stăpîne al meu preasfinte, nu vreau nici răspuns nici soroc, nici zăbavă, nici vre-un pretext, ci: ori așa ori așa. De hatîrul [Patriarhiei] Alexandriei spun atîta: că această cerere e nedreaptă, e o greșală ucigătoare, e un lucru strâmb, șchiop, anapoda, care nu este, pe când celalt e întru toate lăudabil. E nevoie ea, fără altele, să-l săvârșești legiuit și după ea-noane, căci știm că îngăduie legile sfînte și pedepsesc pe cine împiedecă. Precum la Marea Biserică ne-am arătat și ne arătăm ajutători și apărători, tot așa sîntem îndemnați spre acel munte călcat de Dumnezeu, și, precum facem pentru Preasfîntia Ta, tot astfel facem și pentru acea mănăstire și călugării ce stau acolo. Și socotește bine Preasfîntia Ta lucrul, și vezi dacă poate o fac ca să dărăm Scaunul Alexandriei, sau ca să capăt vre-o avere ori cînte de acolo, în eas de s'ar împiedeca, iar, dacă e din răvnă dumnezeiască față de cei ce sînt călugări acolo, ca să asculte dumnezeiasca și sfînta liturghie, fără zăbavă să se isprăvească după dreptate! Cud că noi către Marea Biserică, ca și alții, ca tii ai ei, am arătat ajutor după putere și Ți-am îndeplinit multe voi, cîta ce tu-ți poate fi ascuns, și e de folos a se îndeplini și voia mea, ce o cerem, fără să aibă vre-o pagubă acel patriarhicesc Scaun, lăudabil și drept. Și, dacă Preasfîntia Ta, ca un drept judecător, îndeplinești aceasta și dai tari scrisori sinodale pentru aceasta, dacă poate acela va călea hotărîrea sinodală legiuită a Bisericii, atunci nu se vor găsi alte mijloace de a-l convinge. Iar, dacă iarăși și Preasfîntia Ta voi găsi cererea [mea] fără rost și prietenia aceluia va avea putere către Preasfîntia Ta cu cea

τὸ εἶρης τὸ ζήτημα παράλογον, καὶ ἐκείνου ἡ φιλία θέλει ἰσχύσει πρὸς τὴν Παναγιότητά σου μὲ τὸ ἀδικον, καὶ ἡ ἰδική μας μὲ τὸ δικαίον θέλει ἀπορρίχθῃ, θεληματάρης εἶναι ἡ Παναγιότης σου, καὶ κάμει ἐκείνο ὅπου θέλει εἰσθε συμμέρον. Καὶ περὶ τούτου ἀρκεῖ, ὅτι φαινόμεσθαι βαρστοὶ πρὸς τὴν Παναγιότητά σου. Τόσον μόνον τῆς γράφω ὅτι περὶ τούτου μὴτε προφάσεις, μὴτε ἀναβολαί, μὴτε ἀδιαφορίαι δὲν ὀφελούσι, καὶ ὡς τῆς φανῇ, ἅς κάμει! Τοῦτο εἶναι ἡ ἰδική μας πρώτη παράκλησις πρὸς τὴν Ἀγιότητά σου, ὅχι πάλιν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν, εἰ μὴ μὲ τὸ δικαίον καὶ τὴν ἀπάφασιν τῶν ἱερῶν νόμων καὶ κανόνων. Ταῦτα κατὰ τὸ παρόν, καὶ οἱ χρόνοι τῆς πολλοὶ καὶ καλοί.

Ἀδελφός, 8η, ἀχναΐ.

(Ibid. XXX, pp. 520—3.)

ce e nedrept, și a mea, care e cu dreptul, o vei răspinge, ai toată voia Preasfinția Ta, și fă ce va fi de folos. Și ajunge pentru aceasta, căci ne arătăm plietisitori față de Preasfinția Ta. Atâta numai îți scriu că întru aceasta nu folosesc nici pretexte, nici zăbăvi, nici indiferență, și cum Ți se va părea, fă-o! Aceasta e cea d'întăiu rugăciune a mea față de Sfinția Ta, și nu, iarăși, cu simplitate și cum s'a întâmplat, ci cu dreptate și după hotărîrea sfințelor legi și canoane. Acestea deocamdată, și anii Țăi fie mulți și buni!

8 August 1651.

XII.

Vasile-Vodă Lupu către Patriarhul de Alexandria, Ioanichie, despre cearta și călugării sinaiți.

1651,
8 August.

Ἰωάννης Βασίλειος Βοσβόνδας, ἐλέφ Θεοῦ Ἀδθέντης πάσης Μολδαβίας.

Μακαριώτατος δέσποτα, Πάπα καὶ Πατριάρχα τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας, κήρις, κήρις Ἰωαννίμια, τὴν Σὴν Μακαριότητα ἀκριδῶς χαιρετῶ. Γράμμα τῆς ἔλαβα διὰ χειρὸς τοῦ ἱερομονάχου κὴρ Κλήμεντος, καὶ διὰ τὴν ὕψαιαν τῆς ἐχάρηκα. Τὰ γραφόμενα ἐκατάλαβα. Διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀσπριων, ὅπου τῆς ἐγράψαμεν πῶς μὰς θέλει καὶ νὰ μὰς τὰ φροντίσῃ νὰ τὰ στείλῃ, φαίνεται πῶς μὰς ἀποκρίνεται ὅτι τὰ ζητοῦμεν ἀδίκως, ἐπειδὴ καὶ ἐκ προαιρέσεώς μας τὰ ἐχαρίσαμεν, διατὶ ἐγίνην τότε ζημία. Εἰς τὸ ὅποσον, ἂν ἔγινε ζημία, ἐγὼ τί πταίω, ἢ τί ἔχω νὰ κάμω καὶ νὰ χάσω τὸ δικαίον μου; Διατὶ ἔκαμα καλωσύνην καὶ εὐερίθηκα εἰς τὴν γραίαν τῆς καὶ τὰ ἐδανείσθησαν μὲ κάματον τότε οἱ ἄρχοντες μας καὶ τὰ ἐπλήρωσαν, τώρα διατὶ τὰ ζητοῦμεν, τῆς φαίνεται βαρὺ, καὶ προφασίζεται διὰ ζημίαις καὶ χαρίσματα. Ἀμὰ ἐγὼ ἤθελα εἰπεῖ πῶς εἶναι καὶ χάρις, πάλιν μὲ ἓνα τρόπον ἔχω δικαίον νὰ τῆς τὰ ζητῶ ὁπίσω· ἐπειδὴ καὶ τῶν ἀχαρίστων αἱ δωρεαὶ μετατρέπονται. Λογάριας ἡ Μακαριότης Σου ἀνίσως καὶ ἄλλας τινὰς ἐδείξε τόσῃν ἀχαρίστειαν πρὸς ἐκείνον, ὅπου εἶδεν ἀπὸ λόγου σου μικρὰν καλωσύνην, ὥσταν τὴν Μακαριότητά Σου, καὶ τότε δώσέ μου τὸ ἀδικον, καὶ ἀπεφάσισέ με νὰ ζητῶ ὁπίσω τὴν δωρεάν; Ἐνθυμήσου καλὰ, ἀνίσως καὶ τῆς ἐδείξαμεν καὶ μὴν συνδρομήν καὶ δοῦναι, ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ, καὶ ἀνίσως καὶ ἐτό-

Io Vasile Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn a toată Moldova.

Prea-fericite stăpâne, Papă și Patriarh al marii cetăți Alexandria, doamne, doamne Ioanichie, cu iubire heretisese pe Fericirea Ta. Serisoarea Ta am primit-o prin mâna ieromonahului chir Climent, și pentru sănătatea Ta m'am bucurat. Cele scrise le-am înțeles. Pentru afacerea banilor, de vreme ce Ți-am scris că-mi trebuie și să se gândească a mi se trimete, mi se pare că-mi scrii cum că-i cerem fără drept, de oare ce din bună voia noastră i-am dăruit, căci era atunci pagubă. La care, dacă a fost pagubă, eu ce sânt vinovat, ori ce am să fac, și să-mi pierd dreptul meu? Pentru că am făcut bunățate și m'am aflat la nevoia Ta și i-au împrumutat eu camătă atunci boierii noștri și i-au plătit, Ți se pare greu acum că îi cerem și Te pui de pricină cu pagube și cu daruri? Dar eu am putut să spun că e și dar și, pe urmă, cu un anume chip, socot că e drept să Ți-i cer îndărăt; căci și darurile celor nerecunoscători se întore înapoi. Socotește Fericirea Ta poate că și alt cineva a arătat atâta nerecunoștință către acela de la care a văzut o mică bunățate, ca Fericirea Ta, și atunci m'a făcut oare pe mine nedrept și s'a pus de pricină că-mi cer dreptul înapoi? Gândește-Te bine, poate Ți-am și arătat un ajutor și sprijin, ori eu vorba

χαίνε τῆς Μακαριότητός Σου νὰ φανῇ τοιοῦτος ἐναντίος πρὸς τοῦ λόγου μας. Ἐμένα μῆτε δῶρά της καὶ χαρίσματα μοῦ ἔκαμναν χρεῖα, μῆτε ἄλλη τίποτες εὐεργεσία. Τί ἦτον ἡ τόση παρκαυή, ἡ τόση σκληροκαρδία, ἡ τόση ἀπειθεια εἰς ἓνα παρκαυερὸν ζήτημα, ὅπου τὴν ἐζητήσαμεν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν Σιναιτῶν, νὰ ἐπιτελῇται ἡ θεία καὶ ἱερὰ μυσταγωγία διὰ τὰ πτωχάδια ὅπου ἐκείσε εὐρίσκονται; Ποῖος νόμος, ποῖα δικαιοσύνη ἐμποδίζει τὴν θείαν λειτουργίαν, ὅπου νὰ μὴν γίνεταί, χωρὶς νὰ ἔχη ὁ Θρόνος κἀμμίαν ζημίαν ἢ ἐλάττωσιν, ἢ κατακρόνησιν, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, μηδενὸς ἐπεμβαίνοντος χριστιανοῦ; Τί θέλει νὰ εἰπῇ τὸ πείσμα αὐτό; Διατί εἰμασθὲν ἡμεῖς εἰς τὸ μέσον, καὶ τὸ ζητοῦμεν διὰ ἀγάπης Χριστοῦ καὶ εὐλόγως καὶ νομίμως, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν θείων καὶ ἱερῶν νόμων καὶ κανόνων, οἱ ὅποιοι ὅχι μοναχὰ τὸ συγχωροῦσιν, ἀλλὰ καὶ παιδεύουσι τὸν κωλύοντα; Ἄν ἴσως καὶ ἦτον κἀνένα πρᾶγμα ἄδικον καὶ ἔξω παντὸς δικαίου, καὶ ζημία τοῦ Θρόνου, ἥθελά σου συγχωρήσει τινάς, λέγοντας: κατὰ τὸ δίκαιον στέκει καὶ ὑπερμαχεῖ· ἀμὴ εἰς ἓνα πρᾶγμα τοιοῦτον, ὅπου ὅσοι τὸ ἀκούσουσιν πῶς τὸ ἐμποδίζεις σὲ φέγουσι, θαυμάζω τί δι᾽σχυρίζεσαι καὶ θεμελιώνεις νὰ τὸ ἀποσκαρκεῖς. Καί, ἂν ἦτον καὶ παράλογον, καθὼς τώρα τὸ εὐρίσκεις μὲ ταῖς ἀπόδειξαις ταῖς νομικαῖς, ἔτυχεν τότε ὅπου σὲ ἐρωτοῦσα, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ μακαρίτου κὺρ Νικηφόρου, ὅταν ἦσουν παρ' ἐμπρός μου: „εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιτελῇται ἡ θεία καὶ ἱερὰ λειτουργία ἐκεῖ εἰς τὸ μετόχιον τῶν Σιναιτῶν, ἢ ὅχι;“, νὰ μοῦ ἀποκριθῇς πῶς „εἶναι ἄδικον καὶ χαλασμός τοῦ Θρόνου καὶ ἐμποδίζεται κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας“, ἀμὴ τότες ἀπεφάσισες ὅτι: „Ἀθένητα ἐκλαμπρίζετε, δίκαιον ἔχουσι μεγαλῶτατον οἱ Σιναιταὶ νὰ λειτουργοῦσι, καὶ δὲν ἔχουσι κἀνένα ἐμπόδιον ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς κανόνας“, ἀμὴ τώρα διατί ἔτεις; Ἄν ὀρίσῃς νὰ εἰπῇς πῶς τὸ εἶπες διὰ χάριν τότες, καὶ πῆς εἶναι τώρα διὰ χάριν, ὅπου ἐγὼ σὲ ὥμωσα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ νὰ εἰπῇς τὴν ἀλήθειαν, ἀπὸ ἄλλο μέρος, ἡμεῖς σὲ ἐκρατοῦσαμεν δικαιοτάτον καὶ φιλαλήθη· τὸ λοιπὸν αὐτός τοῦ μὲ τὴν πρόφασιν αὐτήν, ἂν τὴν μεταχειρισθῇς, ἐσπέρις ἀπὸ τὴν φιλαλήθειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, ὅπου σὲ ἐμετροῦσαμεν. Ἄν ἦτον ἄδικον καὶ παράλογον ἐτόχαινε τῆς Μακαριότητός σου, τότες, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ μακαρίτου γέροντος κὺρ Παρθενίου, ὅταν σοῦ ἔφεραν τὸ γράμμα ἐπὶ συνόδου τὸ συνοδικὸν νὰ ὑπογράψῃς, νὰ μὴν στέρξῃς, ἀλλὰ νὰ εἰπῇς: „δὲν ὑπογράφω εἰς

ori eu fapta, și poate s'a întâmplat ca Fericirea Ta să pari așa de protivnic către mine. Mie nu mi-au fost de nevoie nici darurile și hărăzirile Tale, nici vre-o altă binefacere. Ce a fost atâta neascultare, atâta asprime de suflet, atâta nesupunere la o neînsemnată cerere ce Ți-am făcut pentru afacerea Sinaiților, ca să se săvârșească dumnezeiasca și sfânta liturghie pentru sărăcuții ce se află acolo? Ce fel de lege, ce fel de dreptate împiedecă dumnezeiasca liturghie ca să nu fie, neavând Scaunul Tău nicio pagubă sau vătămare sau despreț, cu ușile închise, încât nu intră niciun creștin? Ce vrea să spuie această îndărătnicie? Pentru că sântem noi la mijloc și o cerem pentru iubirea lui Hristos și cuviincios și leginit, după hotărîrea dumnezeiestilor și sfintelor legi și canoane, care nu numai că îngăduie aceasta, dar și pedepsește pe cine împiedecă? Dacă era poate vre-un lucru nedrept și în afară de orice dreptate, și o pagubă a Scaunului, Ți s'ar fi iertat, spui: stă și se luptă pentru dreptate; dar la un lucru ca acesta, care câți îl aud că-l oprești Te osândesc, mă mir cum te întărești și te întemeiezi a-l răspinge. Și, de ar fi fost și fără rost, cum azi îl afli cu arătările legale, a fost oare și atunci când Te-am întrebat, pe vremea fericitului elir Nichifor, când erați la mine: „e drept a se săvârși dumnezeiasca și sfânta liturghie acolo, la metohul Sinaiților sau ba“, ca să-mi răspunzi că „e nedrept și peirea Scaunului și e oprit de sfintele canoane“, ei atunci ai hotărît așa: „Doamne prea-strălucite, prea mare dreptate au Sinaiții să liturghisească, și n'au nicio împiedecare de la sfintele canoane“, iar acum de ce spui așa? Dacă vrei să spui că ai vorbit astfel de hatâr, să spui că acum vorbești tot de hatâr, pentru că eu Te-am jurat înaintea lui Dumnezeu să spui adevărul, iar, de altă parte, noi Te-am apucat prea drept și iubitor de adevăr; de alminterea, Tu însuși cu această îndreptățire, dacă o întrebuințezi, cazi din iubirea de adevăr și din dreptate, cum Te-am socotit. Dacă era nedrept și ți s'a părut fără rost Fericirii Tale, atunci, pe vremea fericitului bătrân elir Partenie, când Ți-au adus scrisoarea sinodală să o iscălești, să nu fi vrut, ci să fi spus: „nu iscălesc la lucru fără rost“, și nu

πράγμα παράλογον“, και τινάς δὲν ἔκοπτε τὸ κεφάλι σου, διατὶ ἐπὶ τέκουσαν εἰς τὸ δίκαιον.

Ἀμὴν τώρα διατὶ ἐπὶ τέκη; Δὲν τοχαίνει τῶν ἀρχιερέων, μάλιστα και Πατριαρχῶν, ὡς ἂν τὴν Μακαριότητά σου, νὰ ἀθετοῦν τὴν ἀδίαστον και εἰς αἰσιοθελή αὐτῶν ὁμολογίαν και ὁπογραφὴν διότι, ἀθετοῦντες τὴν, πέφτουν εἰς μέγα παράπτωμα, και μετὰ τὸ παράπτωμα ἔπεται και ἡ παιδεία. Δὲν τοχαίνει τοῦ λόγου μας νὰ κρίνωμεν τὴν Μακαριότητά σου, ὅτι αὐτός του εἶσαι δυνατός και ἄξιός νὰ καταλάβῃς τὸ δίκαιον. Βερόοις ὦν, ἐσυγχώρεις και ὑπέγραψες, τώρα Πατριάρχης νὰ ἀθετῇς τὰ ὅσα ὑπέσχου και ἔγραψες; λογάρισε το, ἂν στέκη καλά. Ἀμὴν, δεσποτά μου, ἄς ἀφῆσωμεν εἰς ἓνα μέρος τὸ δίκαιον και τὸ εὐλογον, ὅπου οἱ πάντες τὸ γνωρίζουν, και μικροὶ και μεγάλοι, πῶς εἶναι συγχωρημένον νὰ ἐπιτελεῖται ἡ οὐσία μουσταγωγία, χωρὶς νὰ ἔχη ὁ Θρόνος τῆς κλῆνς ζημιάν, τὸ ὅποῖον και αὐτὴ τῆς τὸ γνωρίζει. ἀμὴν διὰ νὰ στήσῃ και θεσθαίωσῃ τὸ θέλημα τῆς τὰ σκοτεινιάζει ὅλα. Καὶ ἄς ὁποθέσωμεν πῶς εἶναι παράλογον, πῶς εἶναι ἐπιζημιόν τῆς, ὅχι πεντακόσια και χίλια γρόσια, ἀμὴν δεκά χιλιάδες γρόσια, τὸ λέγει ὁ λόγος, δὲν ἔχουμεν τόσην χάριν πρὸς τὴν Μακαριότητά σου νὰ περάσῃ εἰς αὐτὸ ἡ προσδοκία μας; Ἀρά γε ἤθελεν ἐξαγοράσει τὴν παραμικρὰν ἐκείνην συνδρομήν, ὅπου ἐδόξαμεν πρὸς τοῦ λόγου τῆς και τὴν τόσην σύνδεσιν τῆς φιλίας, ὅπου γνωρίζεις πῶς ἔχουμεν ἐπάνω τῆς ὑπὲρ πάντα ἄλλον; Ἀρά γε δὲν ἤθελαμεν ἀποκριθῇ τὴν ἀμοιβὴν τῆς μεγάλης ζημίας ἐκείνης, ὅπου ἤθελε πάθει ὁ Θρόνος τῆς; Καὶ παραπονέσαιο κίολας διατὶ ζητοῦμεν τὸ δίκαιόν μας, και διῃσχυρίζεσαι πῶς τὸ ἐχαρίσαμεν, και θαυμάζω, δεσποτά μου, μὲ τί τρόπον τὸ ὀρίζεις τοῦτο, και τί ἀμοιβὴν μοῦ ἔκαμες και νὰ χαρίσω τὸ τίποτὸς μου. Εἰς αὐτὸ νὰ μοῦ συγχωρήσῃ ἡ Μακαριότης Σου και ἂν εἰς ἓνα πρᾶγμα δίκαιον και νόμιμον, ὡς ἂν αὐτό, δὲν ἐπέρασεν ἡ προσδοκία μας, ἀμὴν ἂν ἐζητούσαμεν τίποτες παράλογον, ἀρά γε τί ἤθελαμεν θεατρισθῇ, ἀμὰ ἐπροβάλαμεν ἓνα ζήτημα, ὅπου και οἱ νόμοι τὸ συγχωροῦσι και οἱ ἄνθρωποι τὸ ἐπαινοῦσι. Διὰ τὸ ὅποῖον νὰ γνωρίζῃ καλὰ ἡ Μακαριότης Σου ὅτι τὴν ψυχὴν μου τίθην ὑπὲρ τοῦτου. Ἄν ἤξευρα νὰ ἐβάλω ὁ κόσμος και σήμερον νὰ μὲ θυσιάσουν, τοῦτο τὸ πρᾶγμα τὸ εὐλογον και νόμιμον εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν δὲν τὸ ἀφίνω. Καί, ἂν καλὰ ἐτύχαιεν και ἡμεῖς μὲ ἄλλον τρόπον νὰ φανῶμεν πρὸς τὴν Μακαριότητά σου διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, πλὴν ἐπέσαμεν εἰς

τι-αρ fi tăiat nimenea capul, fiindcă stă-teai cu dreptatea.

Dar, acum, de ce așa? Nu se cuvine ar-hiereilor, mai ales și Patriarhilor, ca Fe-ricirea Ta, să desființeze nesilita și de bună voie mărturisire și iscălitură a lor; pentru că, nimicind-o, cad la mare gre-șeală, și după greșeală vine pedeapsa. Nu ni se cuvine însă să judecăm pe Fericirea Ta, căci însuși ești în stare și vrednic a înțelege dreptatea. Fiind al Berrhoei, Te-ai învoit, și ai iscălit, iar acum, ca Patriarh, să strici câte le-ai făgăduit și le-ai scris; gândește-Te dacă stă bine. Dar, stăpâne al mieu, să lăsăm la o parte ce e drept și cuviincios, care toți o știu, și mici și mari, că e iertat a se săvârși dumnezeiasca li-turghie fără să aibă vre-o pagubă Scaunul Tău, care și Însuși o cunoști, dar, pentru ca să stea și să se veșnicească voința Ta, le întreci toate. Și să presupunem că e fără rost, că ai pagubă, nu de cinci sute și o mie de lei, ci de zece mii, cum spune vorba, dar oare n'am avut noi atâta trecere la Fericirea Ta ca să ajungă solia mea? Oare ar fi răsplătit prea micul acel ajutor pe care l-am arătat către Tine, și atâta legătură, de prietenie ce o știi că o aveam asupra-Ți mai presus de orice alta? Ori n'am fi răspuns în schimb pentru acea mare pagubă ce ar fi simțit-o Scaunul Tău? Și Te plângi că ni cătăm dreptul, și susții că l-am dăruit, și mă mir, stăpâne al mieu, cu ce chip o spui aceasta și ce mi-ai dat în schimb ca să dau ceva de la mine. Întru aceasta să-mi ierte Fericirea Ta, dacă la un lucru drept și legiuit, ca acesta, n'a răsbătut solia mea, dar, de am fi cerut ceva fără rost, poate că ne-am fi făcut de răs, dar noi am adus înainte o cerere pe care și legile o îngăduie și oamenii o laudă.

Pentru care să știi bine Fericirea Ta că-mi pun sufletul pentru aceasta. Să știu că ar peri lumea și azi ar fi să mă jertfesc, acest lucru cuviincios și legiuit nu-l las câtă-i viața. Și, eu toate că s'a întâmplat ca în alt chip să apărem față de Fericirea Ta pentru acest lucru, dar am căzut la judecata și hotărîrea bisericească și si-nodală, și nădăjduim că va binevoi și

τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ συνοδικὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι νὰ στρέψῃ καὶ ἡ Μακαριότης Σου καὶ νὰ ἀφίση εἰς ἄνεσιν τοὺς πτωχοὺς πατέρας νὰ τελειώσουσι τὴν θέαν καὶ ἱεράν μυσταγωγίαν, χωρὶς νὰ ἔχη ζημίαν τινὰ ὁ Θρόνος τῆς. Μά, ἂν ἴσως κατὰ τι στρεφодικήσῃ ἡ Μακαριότης Σου καὶ θελήσῃ καθ' οἰκονομίαν τρόπον νὰ τὸ ἀνατρέψῃ τὰς εὐλόγους συνοδικὰς ἀποφάσεις, ἰδοὺ ὁποῦ τὸ γράφω τῆς Μακαριότητός Σου ἀνοικτὰ καὶ φανερά τόρᾳ, εἰς ἓνα πασὰ μαζίλην γίνονται μουλαζίμης, καὶ τὸ ῥοῦχόν μου δίδω, καὶ φίλον καλῶτατον τὸν κάμνω, ὅσον ὁποῦ θέλῃ λάβει τὴν ἀξίαν τοῦ πασσαλικοῦ αὐτοῦ, καὶ τότες θέλω ἀριερώσει τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖράς του, καὶ κατὰλαβε τὰ ὅσα ἀκολουθοῦσι. Καὶ ἀθῶοι ἡμεῖς, ὅτι ἰδοὺ ὁποῦ τῆς δίδω εἰδῆσιν νὰ τὸ γνωρίζῃ πολλὸ καλὰ, ὅτι ἐγὼ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν δὲν τὸ ἀφίνω. Ὅριζι εἰς τὸ γράμμα τῆς ὅτι χατισερίφια καὶ ὀρισμοὶ βασιλικοὶ αὐτόσε δὲν ἰσχύουσιν, ἀλλ' διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς θέλομεν πιᾶσαι ἀπὸ τὴν ρίζαν, ἀπὸ τὸν πασσάν ἐκείνον, ὁ ὁποῖος θαβῶ καὶ χωρὶς χατισερίφια καὶ ὀρισμοὺς νὰ στερεώσῃ καὶ τὸ εὐλογον τοῦτο ζήτημα, καὶ τὰ ἄσπρα μας νὰ μὴ χαθῶν. Καὶ τὰ παρέχει ἡ Μακαριότης Σου ὡς τὰ λογαριάσῃ. Τοῦτῃ εἶνε ἡ ἀπόφασις ἀπὸ τόρᾳ καὶ ἐμπρός, καί, γνωρίζοντάς τὴν, κάμνε καθὼς τοῦ φανῇ καὶ περισσότερον δὲν τῆς γράφω. Ὅριζι πῶς ἔχει νὰ ἔλθῃ κατὰ τὰ μέρη ταῦτα. Θεληματάρης εἶναι ἡ Μακαριότης Σου καὶ τινὰς δὲν τὸν ἐμποδίζει. Οἱ χρόνοι τῆς πολλοί.

Αὐγούστου 8, 1651.

(Ibid., pp. 415—9.)

XIII

Mărturisire a Patriarhului de Alexandria, Ioanichie, față de înrăuririle lui Vasile-Vodă în chestia Sinaiților.

1651,
după
8 August.

Ἰωαννίκιος, ἐλέω Θεοῦ Πάπας καὶ Πατριάρχης.

Ἡ Μετριότης ἡμῶν, ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ εὐελκρινεῖ συνειδήσει καὶ ἐν δόξει ἀλλήτου ἀπορισμοῦ τοῦ ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος καὶ κατάρας αἰωνίου, μηδεὶς αὐτὴν ἐιάζοντος, ἀλλ' αὐτοπροαιρέτως τῇ ἀληθείᾳ, ὑπερασπιζόμενος διὰ τὰς ἀνωτέρω ψευδεπιπλίστους ἀκριτομυθίας, καταστρώνουσι ταῦτην τὴν ὀρκώμοτον ἡμετέραν ἐξομολόγησιν εἰς τὸ εὐρίσκεισθαι ἑσθλὰ ἀπολογία εἰς τοὺς μετέπειτα, ὡς ἐπὶ μαρτυρίᾳ Θεοῦ. Ὅτε ὁ γέρων Παρ-

Fericirea Ta, și va îngădui săracilor părinți a săvârși dumnezeiasca și sfânta liturghie, fără să aibă vre-o pagubă Scaunul Tău.

Dar, dacă poate se va pune de pricină Fericirea Ta și va voi în vre un chip să răstoarne dreptele hotărâri sinodale, iată că-Ți scriu Fericirii Tale desehis și fățiș acum, că mă fac mulazim (client) la vre-un Pașă mazil, și-i dau și haina de pe mine, și mi-l fac cel mai bun prieten, așa ca să iea vrednicia aceluia pašalâc, și atunci voi închina această afacere în mâinile lui, și pricepe câte vor urma. Și noi nu vom avea nicio vină, căci iată că-Ți dau știre ca s'o știi foarte bine, că eu lucrul acesta nu-l las odată cu viața. Spui în scrisoarea Ta că hătișerifurile și poruncile împărătești acolo n'au putere, dar de spre aceea și noi o vom lua din rădăcină de la Pașa acela, care sânt sigur că și fără hătișerifuri și hotărâri va întări și dreptatea acestui lucru, și nici banii nu ni se vor pierde. Și fă Fericirea Ta cum vei crede de cuviință. Aceasta-mi e hotărârea de acuma înainte și, cunoscând-o, fă cum Ți se va părea, și mai mult nu-Ți scriu. Spui că ai de gând să vii în aceste locuri. Ai toată voia Fericirea Ta și nimeni nu Te împiedecă! La mulți ani!

8 August 1651.

Ioanichie, cu mila lui Dumnezeu Papă și Patriarh.

Smerenia Noastră, în frica lui Dumnezeu și cu conștiință curată și supt povara nedesfăcutei afurisenii celei de la Domnul Dumnezeu Atotțiitorul și a blăstămului veșnic, fără sila nimănui, ci de bună voia noastră, sprijinit pe cele de mai sus mincinos alcătuite în stăpâniri fără judecată, așternem această mărturisire a noastră cu jurământ pentru a se găsi ca sigură apărare pentru cei de după noi, Dumnezeu

θέσιος, ὁ πάλαι Οἰκουμενικός, ἔδωκε τὸ συνοδικὸν γράμμα τῷ Κακοθοφάνει Σιναίτῃ, ἡμεῖς ἤμεν ἐν Μολδαβίᾳ, Βερβοίαις Μητροπολίτης, καί, ἀπὸ Μολδαβίας ἡμεῖς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπαναστρέφοντες, εἰς χωρίον καὶ κονάκιον τινὰ 'Αετὸν' ὀνομαζόμενον, μᾶς ἐπήντησεν ὁ ῥηθεὶς Κακοθοφάνης, ὁποῦ ἔπαιρνε τὸ ῥηθὲν συνοδικὸν γράμμα εἰς Μολδαβίαν τῷ Αὐθέντῃ, νὰ τὸ ἰδῇ. Πῶς λοιπὸν ἀνόμως, ψευδῶς καὶ παγκακίστως διΰσχυρίζεται, γράφοντας ἡμᾶς ὡς ἤμεν παρόντες τότε ἐπὶ συνόδου, οὐ καὶ αὐτοῖς (sic) δότωσαν λόγον τῷ ἀδελφάτῳ καὶ φοδερῷ Κριτῇ; Ἔτι δέ, πῶς ὁ Αὐθέντης μᾶς ἠρώτησε περὶ τῆς παρανομίας ταύτης καὶ τοῦ ἀπεκρίθημεν ὅσα δῆτα καὶ γράψαι: μὴ γένοιτο, Κύριε. Μόνον ἔστειλεν ἐν Μολδαβίᾳ τὸν ἄρχοντα Μέγαν Ποστέλνικου, αὐτοῦ Καμηγάρην, τὸν Κυρίτζην Γεώργιον τὸν Καντακουζηνόν¹, καὶ μᾶς ἠρώτησε μυστικῶς τῷ τρόπῳ περὶ τῆς ἀθέτου καινοτομίας ταύτης, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Αὐθέντῃ, καὶ τοῦ ἀπεκρίθησαν ὅλον τὸ ἐνάντιον ὅπου ἡ Ἐκκλησιολογία γράφει, πῶς, μὲ ὅλον ὅπου ὁ κύριος Νικηφόρος νὰ εἶναι ἡμέτερος ἐχθρός, ἄρχοντα, καθὼς τὸ γινώσκει ἡ Ἐκκλησία τῆς, ὅμως δὲν εἶναι δυνατόν πώποτε πάρεξ νὰ μαρτυροῦμεν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, πῶς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εἶναι ἐνάντιον τῶν νόμων, καί, ἂν γινῇ αὐτό, κινδυνεύει κατὰ κράτος νὰ ἀφανισθῇ ὁ ἀποστολικὸς θρόνος ὁ πατριαρχικὸς τῆς Ἀλεξανδρείας². ὅθεν καὶ οὐδεὶς τῶν πάλαι Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας ἔστρεψε νὰ τοῖς δώσῃ τοιαύτην ἀδειαν, ἀλλὰ πάντες ἀπορισμοῖς καὶ ἀλλόταις ἀραῖς καθυπέβαλον τὸν τολμήσαντά ποτε αὐτοῖς δοῦναι τοιαύτην ἀδειαν, καί, ἂν μᾶς ἐρωτήσῃ καὶ ὁ Αὐθέντης τὰ αὐτά, τοῦ θέλωμεν ἀποκριθῇ ἀφιλοπροσώπως³. Καί, καθὼς ἤκουσε παρ' ἡμῶν τὴν τοιαύτην ἀπόκρισιν, καὶ ἐπῆγε καὶ τὴν ἀνέφερεν τοῦ Αὐθέντῃ εὐθὺς ἔστειλε πρὸς ἡμᾶς κάποιον ἄρχοντα Μιχαῆλον Κράλλη, τοῦπίναλιν Μάρπαν, καὶ μᾶς ἠρώτησεν ἂν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν οὕτως ἀπεκρίθημεν τῷ ἄρχοντι Μεγάλῳ Ποστέλνικῳ, καὶ τοῦ εἴπομεν; „ναί, οὕτως ἔχει ἡ ἀλήθεια“. Καὶ μᾶς εἶπεν: „ὁ Ἐκκλησιολογίας σας παρακαλεῖ, εἰ οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα καὶ ἡ ἀλήθεια, οὕτε ἡ Πανιερότης Τῆς τιμῆς νὰ εἰπῇς αὐτὰ τὰ λόγια, οὕτε ὁ Αὐθέντης σας θέλει ἐρωτήσῃ πλέον, οὕτε ἡ Πανιερότης σας θέλει ἀποκριθῇ τὰ ἀνωτέρω“.

Καὶ οὕτως ἐσομπέρανεν ἡ ὑπόθεσις, ἐπὶ μάρ-

τιῇ. Cănd bătrânul Partenie, fostul Ecumenie, a dat scrisoarea sinodică răului de Teofan Sinaitul, noi eram în Moldova, ca Mitropolit de Berrhoia, și, trecând din Moldova la Constantinopol, la un loc și conac anume Aetos, ni-a ieșit înainte zisul rân Teofan, care aducea zisa scrisoare canonică în Moldova Domnului, ca să o vadă. Cum apoi, fără lege, mincinos și cu toată răutatea pretinde, scriind că eram de față atunci la sinod,—pentru care să dea samă celui fără părtinire și grozav judecător? Încă și aceia că Domnul ne-a întrebat despre această căleare de lege și ne-a întrebat în taină, cu privire la aceasta și i-am răspuns câte apoi și serie, ferească Dumnezeu! Însă a trimis în Moldova pe dumnealui Marele Postelnic, [atunci] Căminar, chiriași Gheorghe Cantacuzino, și ne-a întrebat în taină despre acea nelegiuită învoire, ca din partea Domnului, și i-am răspuns cu totul împotriva a ce serie Strălucirea Sa, că, „de și chir Nichifor e dușmanul nostru, jupâne, cum o cunoști Onorabilitatea Ta, dar nu e cu putință decât să mărturisim tot adevărul, că acest lucru e contra legilor, și, de s'ar face aceasta, stă în primejdie mare să se prăpădească Scannul Apostolic și Patriarhicesc al Alexandriei; pentru care și nimeni din vechii Patriarhi ai Alexandriei n'a binevoit să li dea o astfel de voie, ei toți cu afurisenii și nedeslegate blăstămuri au supus pe cel ce ar îndrăzni vre-odată a li da o voie ca aceasta, și, de ne-ar întreba și Domnul despre acestea, i-am răspunde fără considerație de persoană“. Și, după cum a auzit de la noi un astfel de răspuns, s'a și dus și l-a adus Domnului, [care] îndată a trimis la noi pe un Mihail Krallis, cu porecla Barpa, și ne-a întrebat dacă în această afacere așa am răspuns dumsale Marei Postelnic, și i-am spus: „da, acesta e adevărul“. Și ni-a spus: „Preastrălucitul vă poruncește ca, dacă e astfel lucrul și adevărul, nici Preasfinția Ta să nu spui cuiva aceste cuvinte, nici Domnul nu Vă va întreba mai mult, nici Preasfinția Ta să răspunzi despre cele de mai sus“.

Și astfel s'a petrecut afacerea, cu mărturia lui Dumnezeu, judecătorul viilor și

¹ Aidos.

² Iordachi Cantacuzino.

τορι Θεῷ, τῷ κριτῇ ζώντων καὶ νεκρῶν. Περὶ δὲ τῆς ἡμετέρας ὑπογραφῆς, ὅπου ψευδῶς τὴν ἐπαράλλαξαν καὶ τὴν ὁμοίασαν πλαστῶς, διὰ νὰ καυχᾶται ὅχι μόνον πῶς εἶναι πλαστή, ἀλλ' ὑποθετόν ἂν ἤθελεν εἶσθαι καὶ ἰδία μας, εἰς τί συντίθενται τοῦτο; Καὶ τότε τῇ βίᾳ τοῦ Αὐθέντη καὶ ταῖς ἀπειλαῖς ἐδόθη ἐκείνο τὸ παραλογώτατον γράμμα, καθὰ καὶ τοῦτο τὸ δεύτερον, καὶ οὐχὶ νομίμως καὶ κατὰ δίκαιον τρόπον, καί, ἂν ἤθελαμεν ὑπογράψαι καὶ ἡμεῖς τότε, ὡς ὑποκείμενοι τῷ τότε Πατριάρχῃ καὶ τῇ ἐκείσε συνόδῳ καὶ ὡς Μητροπολίτης Βερρόιας, νῦν δὲ ἐσμὲν Πατριάρχης καὶ αὐτοδέσποτος καὶ ἀντεξούσιος καὶ κρῶζουσι καὶ φλυαροῦσιν ἀπειράκις, καὶ οὐδεμίαν παρὰ τοῦτου ἔχουσι τὴν ὠφέλειαν ἢ τὴν ἄφρσιν.

Ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ἰωαννίκιος¹.

(*Ibid.*, pp. 525—7.)

XIV.

1655,
18 Decem-
bre.

Ioanichie, Patriarhul ecumenic, către Patriarhul de Alexandria, despre afacerea Sinaiților.

Ἰωαννίκιος, ἐλέφ Θεοῦ Οἰκουμηνικός Πατριάρχης.

Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτὰ τῆς Οἰκουμένης, κύριε, κύριε Ἰωαννίκιε, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ποθηνότες ἀδελφεὶ καὶ συλλειτουργοὶ τῆς ἡμῶν Μακαριότητος, τὴν Σὴν Μακαριότητα εὐχομαι, εὐλογῶ, ἀσπαζόμενος τὴν ἀρίαν αὐτῆς κορυφὴν, παρκαλῶντας τὸν Χριστὸν νὰ τὴν πολυχρονῇ καὶ νὰ τὴν στερεώσῃ εἰς τὸν ἀγιώτατον αὐτῆς Θρόνον ἐν ὁρίῃ, εὐδαιμονίᾳ καὶ πάσῃ χαρᾷ. Ὑψιζόμεν καὶ ἡμεῖς ἔως τὴν σήμερον διὰ ὧν παναγίων εὐχῶν, πλὴν μὲ πολλὰς τρικυμίας καὶ θάσανα ἤμετρα, τὰ ὅποια εἶναι παρὲν νὰ σᾶς τὰ περιγράψω, διὰ νὰ μὴν σᾶς δίδω ἔσρος. Τοῦτο μόνον τῆς γράφῃ πῶς ἀπάνω εἰς τὰ θάσανα καὶ εἰς τοὺς πειρασμοὺς ὅπου μὲ ἐσυνέβησαν, ἦλθαν καὶ οἱ ἀναθεματισμένοι οἱ Σιναιτῆται, μᾶλλον δὲ ἀσύνετοι, μὲ γράμματα τοῦ πολυχρονίου ἡμῶν Αὐθέντη, ἀπειλητικὰ καὶ αὐστηρότατα, πῶς ἢ νὰ τοὺς τελειώσωμεν τὸ παράνομον αὐτῶν ζήτημα, ἢ νὰ μᾶς ἐκάρῃ πολλά. Ἡμεῖς δὲ ἀντεγράψαμεν τοῦ ἐκλαμπροτάτου Αὐθέντη πῶς δὲν εἶναι τοῦ νόμου, οὔτε καμμίως λογῆς τάξις τῆς ἀρίας Ἐκκλησίας μᾶς εἶδει ἐρᾶς θέλημα.

al morților, Iar, în ce privește iscălitura noastră, pe care mincinos au schimbat-o și au plastografiat-o, ca să se bucure, nu numai că e plăzmută, dar să se bătuiască dacă e chiar a noastră, la ce tin-tește aceasta? Și, atunci, cu sila Domnului și cu amenințările lui s'a dat acel lucru foarte fără nicio socoteală, cum și acesta al doilea, și nu leginit și după dreptate, și, dacă am fi și iscălit și noi, ca unii ce eram supuși Patriarhului de atunci și sinodului de acolo și ca Mitropolit de Berrhoia, iar acum sântem Patriarh și fără stăpân și de sine stătător, chiar dacă mai eronețeneș și vorbesc degeaba de mii de ori, tot niciun folos n'au din aceasta, ori ispravă.

Ioanichie al Alexandriei.

Ioanichie, cu mila lui Dumnezeu Patriarh ecumenic.

Prea-fericite și prea-învățate Papă și Patriarh al mării cetăți Alexandria și judecător a toată lumea, doamne, doamne Ioanichie, întru Dulul Sfânt prea-dorite frate și coliturgisitor Al Smereniei Noastre, Fericii Tale mă rog, o binecuvintez, sărutând slântu-Ți creștet, rugând pe Hristos a-Ți da mulți ani și a Te întări pe preasfântul Tău Seamă în sănătate, ferice și toată norocirea Și noi sântem sănătoși până acum prin sfintele-Ți rugăciuni, dar cu multe furtuni și nesfârșite încercări, care ar trebui mult loc să Ți le zugrăvesc, ca să nu-Ți dau osteneală. Numai atâta-Ți scriu că peste încercările și ispitițiile ce mi s'au întâmplat, au venit și anatemașiții de Sinaiți și, mai curând nesocotiții, cu scrisorile Domnului nostru, care să trăiască întru mulți ani, amenințătoare și foarte aspre, pentru ca sau să li îndeplinim cererea cea fără de rost, ori vor să ni facă multe. Că noi am răspuns prea-strălucitului Domn că nu e după lege, nici vne-o așezare a Sfintei Bisericii nu ni dă voie de a hotărî noi ceva cu privire la Seamul apos-

¹ În altă scrisoare se arată că la 9 April 1652 s'a adus tomosul sinodal, o scrisoare pecetluită de la episcop și una de la Domn și a urmat o brutală intervenție a Turcilor contra Patriarhiei (*Ibid.*, pp. 528—9.)

νὰ ὀρίσωμεν ἡμεῖς τὸν Θρόνον τὸν ἀποστολικὸν τῆς Ἀλεξανδρείας, οὔτε ἀλλοινοῦν μόνον ὄρισαν οἱ ἅγιοι Πατέρες καὶ οἱ ἀειμνήστοι Βασιλεῖς ὁ καθὼς νὰ βλέπη τὸ ἰδίον του καὶ τὰ ὄριά του. Ἐκεῖνος ἀντέγραψεν ἡμῖν περισσότερα τῶν προτέρων, μάλιστα ἔστειλε καὶ μὲ τὸν γραμματικὸν αὐτοῦ διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν, ἣ νὰ τοὺς δώσωμεν γράμμα, ἣ νὰ μᾶς κακοποιήσῃ. Μάλιστα ὁ ἀφωρισμένος ὁ ψευδοδιδάσκαλος (Νεκτάριος τις Πολυπόδης Κρής), αὐτὸς ὁ ἀσύνετος, ὁποῦ νὰ ἔχη τὴν καταρτίξαι σου, ἐπεριπάτησεν μὲ τοὺς ἰδιόκους μας καὶ τοὺς ἐρρόντιζεν μὲ δῶρα καὶ ὑποσχέσεις, καὶ ἔτῃ ἐκλιναν ὅλοι καὶ ἐδώσαμεν τοὺς ἑνα γράμμα διὰ νὰ καταπραΰνωμεν τὴν γνώμην τοῦ πολυχρονίου ἡμῶν Λυθέντη. Πλὴν ἄς ἔχη τὴν καταρτίξαι σου τὸ τῆρράκι σου, ὁ γραμματικὸς, ὁποῦ ἔφαγε τὸν περιδρομον, καὶ αὐτὸς ἦτον ἡ αἰτία καὶ ἡ ἀνάγκαις. Καὶ ἄς τὸ ἡέσῃρη ὁ Κύριος, μακαριώτατε ἀδελφέ, μὲ τί καρδίαν καὶ μὲ τί δάκρυα τὸ ἔδωσα αὐτὸ τὸ γράμμα, φοβούμενος τοὺς ὄρους καὶ τὰς ἀπειλὰς τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ τὰ θεοπλάσματα τῶν ἀειδύμων Βασιλέων. Καὶ τί ἔχω νὰ κάμω εἰς τὸν ἀγιώτατον Θρόνον τοῦ Ἀλεξανδρείας ἢ τοῦ Ἰεροσολύμων; Ὅμως, ἀδελφέ μου, πῶς ἔχετε νὰ βαρυνθῆτε καὶ νὰ ἀδημονήσητε καθ' ἡμῶν πολλὰ; Καὶ εἰς τοῦτο πάλιν σὰς λέγω πῶς στανικῶς τὸ ἔδωσα· διατί ἀνίσως καὶ ὅςιν ἤθελα τὸ δώσει, μὲ ἐξώριζαν εἰς τὸ Ἡμερίκη (sic), εἰ καὶ „τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰς ἀσθενής“. Ἡ Μακαριότης σου, ἀδελφέ, ἡμπορεῖ τὸ γράμμα αὐτὸ πῶς νὰ μὴν τὸ στέρξῃ, μόνον ἔχει τὰ παλαιὰ γράμματα ὁποῦ σὰς ἔστειλα, καὶ μὲ αὐτὰ ἡμπορεῖτε νὰ παιδεύετε καὶ τὸν ἐπίσκοπον καὶ τοὺς ἱερομονάχους, οἱ ὁποῖοι νὰ ἔχουν τὸ ἀνάθεμα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἀφορισμοὺς τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ τὴν ἀφορισμὸν σου, ὁποῦ ἐδουλήθησαν, οἱ ἅλλοι, νὰ χαλάσουν τοὺς ὄρους τῶν Ἀγίων Πατέρων. Καθ' ἡμῶν μὴ ἀθόμει, μακαριώτατε ἀδελφέ, ὅτι ἀνίσως καὶ ἤθελα τὸ κάμει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἤγουν νὰ δώσω τὸ γράμμα αὐτὸ μὲ τὸ ἰδίον μου θέλημα, ἣ νὰ νοσησιῶ τίποτες ἀπὸ τοὺς καταράτους αὐτοὺς, ἔχετε κάθῃ λογῆς δίκαιον νὰ ἀδημονήσητε καθ' ἡμῶν καὶ τὰ ἐκ βίας ἐρρόνται. Καὶ συγχώρησόν μας, ἀδελφέ, καὶ ἄς ὀφῶνται οἱ πρωταίτιοι. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου νὰ διαφυλάττῃ τὴν Σὴν Μακαριότητα εἰς τὸν ἀγιώτατόν σου Θρόνον εἰς γῆρας θαυότατον. Ἀμήν.

αχνα(ς), ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ 18, ὑδ. ε'.

(*Idid.*, pp. 117—9.)

tolicese al Alexandriei sau aiurea; ci numai au hotărît Sfinții Părinți și neuitații Împărați ca fiecare să caute la ale sale și la hotarele sale. Acela ni-a răspuns mai mult decât cei de mai înainte, ba ni-a trimis și cu grămaticul său în această afacere, ca, ori să li dăm serisoarea, ori ni va face rău. Mai ales afurisitul de pseudodascăl (un Nectarie Polypodis, Cretan), acel nesocotit, care să-și aibă puțină osândă, a mers cu ai noștri și i-a stropit cu daruri și făgăduieli, și astfel s'au mișcat toți, și li-am dat o serisoare ca să îndulcim părerea Domnului nostru, care să trăiască întru mulți ani. Dar să-și aibă puțină pedeapsă ciracul tău, grămaticul, care a mâncat blăstăm, și el a fost pricina și nevoia. Și să știe Dumnezeu, prea-fericite frate, cu ce inimă și cu ce lacrimi am dat acea serisoare de hotărâri, temându-ne și de amenințările Sfinților Părinți și de legiuirile fericitorilor Împărați. Și ce să fac eu la prea-fericitul Seam al Patriarhului Alexandriei sau al Ierusalimului? Ci, frate al meu, cum ai să Te superi și ai să te neli-niștești așa de mult asupra mea? Dar la aceasta iarăși Îți spun că am dat-o fără voie; căci, de n'aș fi vrut s'o dau, m'ar fi exilat la Ibriki (?), și „sufletul gata este gata, dar carnea slabă“. Fericirea Ta, frate, ești slobod ca serisoarea aceasta să n'o ții în samă, ci să păstrezi scrisorile cele vechi, pe care Ți le-am trimis, și cu acelea poți pedepsi și pe episcop și pe ieromonahi, cari să aibă anatema lui Dumnezeu și afuriseniile Sfinților Părinți și afurisenia Ta, căci s'au apucat, nenorociții, să strice orânduile Sfinților Părinți. Pe noi nu te supăra, prea-fericite frate, căci poate dacă aș vrut să fac lucrul acesta, adecă să dau serisoarea aceasta cu însăși voia mea, ori să mă învoiesc întru ceva cu acei blăstămați, ați fi avut orice drept să vă supărați pe mine; dar cele cu sila se iartă. Și iartă-mă, frate, și să se vadă cei d'întăiu vinovați. Harul Domnului să păzească pe Fericirea Ta pe Seamul Tău prea-sfânt până la bătrânețea cea mai adâncă. Amin.

1651, în luna lui Dechemvre 18 indictia a cincea.

XV.

După
18 Decembrie
1651.

Arhiepiscopul de Sinai, Iosif, către Patriarhul de Alexandria, după ce a căpătat voia sinodală de a liturghisi în metohul de la Cairo, cu îndatoririle ce iea.

Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ὑπερσεδασμιώτατε, τὴν Σὴν Μακαριότητα εὐλαδῶς καὶ αἰδεσίμως προσκυνούμεν, δεόμενοι τοῦ Θεοῦ τοῦ εὐσεβεῖν καὶ μακροημερεύειν τὸ ἔνθεον ὕψος τῆς θεοπροδότητος Σου Μακαριότητος εἰς πολυσταίαν. Ὡς καθὼς μὲ θέλημα καὶ προσταγὴν τῆς Μακαριότητός Του ἐπήγαμεν εἰς τὴν ἱερὰν Οἰκουμένην Σύνοδον περὶ τῆς ζητήσεως τῆς θείας λειτουργίας, ἵνα οἱ ἡμέτεροι ἱερομόναχοι λειτουργῶσιν ἐν τούτῳ ἡμῶν τῷ μετοχιῳ, ἰδοὺ ὁποῦ κοινῇ γνώμῃ τῆς ἱερᾶς συνόδου μᾶς ἐδόθη ἄδεια διὰ σιγγιλιώδους γράμματος, εἰς τὸ ὁποῖον καθαρὰ φαίνεται πῶς ἐλάδομεν τὴν αὐτὴν ἄδειαν, χωρὶς ὁ Θρόνος τῆς Μακαριότητός Σου νὰ ἔχῃ κἀμμίαν ζημίαν ἄχρὶς ὁδοῦ, ὑποσχεθέντες ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς ἐκείνης συνόδου νὰ μὴν ἀρπάξωμεν τοῦ ἀγιοτάτου σου Θρόνου κἀνένα εἰσόδημα, μήτε νὰ λαμβάνωμεν τι τῶν ὅσα ἐξ ἐπιτραχλίου δίδονται, ἐπιβεβαιούντες καὶ τὴν ὑπόσχεσιν μετὰ ὁρκῶν καὶ ἁρῶν ἀρχιερατικῶν καὶ πατριαρχικῶν, καὶ νὰ φυλάξωμεν ταύτας ἡμῶν τὰς ὑποσχέσεις εἰς τὸ διηνεκές, καὶ, ἂν αὐτὰς ἀθετήσωμεν, ἵνα μὲν ἄκροος ἡ συνοδικὴ ἄδεια καὶ νὰ κωλύεται ἡ ἐπιχειρήσις αὐτῇ. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα θέλει εἶρεν ἡ Μακαριότης του εἰς τὸ ἴσον ὁποῦ τῆς στέλλομεν. Πρὸς τοῦτοις εἶπε καὶ διὰ ζωσῆς φωνῆς ὁ Παναγιώτατος καὶ πᾶσα ἡ περὶ αὐτὴν σύνοδος ὅτι δι' ἀσφάλειαν κραταιωτέραν τῆς Σῆς Μακαριότητος καὶ τῶν ἐπειτα πατριαρχευσάντων νὰ υπογράψωμεν ὅλοι μας εἰς τὸν κώδικα τῆς Μακαριότητός Σου ἵνα φυλάξωμεν ἀπαρεκδέτους καὶ νῦν [καὶ] εἰς τὸ μετέπειτα ταύτας ἡμῶν τὰς ὑποσχέσεις. Ἐξῆς οὖν ἐτοιμοὶ νὰ κἀρωμεν καὶ τοῦτο, προστάττοντάς μας ἡ Μακαριότης Σου νὰ υπογράψωμεν δηλαδὴ ὡς εἴρηται. Παρακαλοῦμεν τὴν λοιπὴν, ὡς μικροὶ τῆς δούλου, νὰ δουλωθῇ εἰς ταύτας ἡμῶν τὰς ἀλήτους δεσμεύσεις, καὶ νὰ εἰρηνεύσῃ ἡ σὴ ἐπιείκεια πρὸς τοῦ λόγου μας, νὰ μὴν σκανδαλίζεται εἰς πᾶν, ὁποῦ μὴδὲ μίαν ζημίαν ἢ τὴν οἴαντι ἐνόχλησιν δὲν δίδει, ἀλλὰ μήτε θέλει δώσειν ποτὲ τοῦ Θρόνου τῆς. Δὲν θέλει εἶσθαι πᾶν ἔξω τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ δικαίου, μακαριώτατε δέσποτα, μὲ τὴν ἄκραν τῆς γνώσιν καὶ σύνεσιν νὰ δοκιμάσῃ τὰ πράγματα, διατί, μὰ τὸν ἀλάθητον ὀφθαλμὸν τοῦ Θεοῦ, θέλεις μᾶς εἶρεν φερομένους πρὸς τὴν Μακαριότητά Σου μὲ τρόπον ὁποῦ νὰ ἁρέσῃ καὶ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, καὶ τῆς Μακαριότητός Σου νὰ εἶνε εἰς μεγάλην θεραπείαν, καὶ ὅχι μὲ τρόπον δολιότητος, καθὼς ὑπολαμβάνει ἡ Μακαριότης Του. Ἐξῆς ὑποσχόμεθα, καὶ ἂν μᾶς εἴρη ἄλλως πως διατελοῦντας, ἔχει ισχὴν καὶ δύναμιν μὲ ἓνα καὶ μόνον λόγον νὰ τὸ ἐμποδίσῃ, ὅποτε εὐέλπεται ἡ Μακαριότης Σου. Μιμνήσκει λοιπὸν, παρακαλοῦμεν, τὸν τῆς εἰρήνης παροχέα Χριστόν, καὶ ἃς παύσῃ ἀπὸ τοῦ νῦν ἡ ἔρις, ὁποῦ μήτε ἡ Μακαριότης Σου νὰ ἔχῃ κἀνένα διέδος, καὶ ἡμεῖς οἱ δούλοι σου νὰ μὴν ὑστεροβιβάσθωμεν τοιοῦτον μυστηρίου· διότι θέλεις ἔχειν πολλὴν ἐξ ἀνθρώπων τὸν ἔπαινον καὶ ἀθανάτους τοῖς μεθόφους παρὰ Θεοῦ. Δέσποτά μου μακαριώτατε, τὸ γράμμα ὁποῦ ὁ ἐκλαμπρότατος Ἀθέντης στέλλει μὲ τοῖς πατέρας μας ἀπὸ λάθος, ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι, ἐξεδουλώθη, ἀλλὰ ποσῶς δὲν ἀνεγνώσθη, δίδει δὲν μᾶς ἦτον καὶ χρεια, καὶ παρακαλοῦμεν περὶ πάντων νὰ μᾶς συγχωρήσῃ. Αἱ δὲ ἔργα καὶ θεοπειθεῖς εὐχαὶ τῆς Σῆς Μακαριότητος εἶπαν μεθ' ἡμῶν εἰς φυλακτήριον αὐτοῦ.

Δούλος ἐν Χριστῷ καὶ τέκνον τῆς Μακαριότητος Του

ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάσαφ.

(Ibid., pp. 527—5.)

XVI.

București,
1676.

Gherman de Nissa către un dascăl Eugeniu, despre moartea lui Alexie, Țarul Moscovei, care pregătia războiul cu „barbarii“ turci și trimisese un sol și la Domnul muntean și despre negocierile de pace.

Τῷ σοφωτάτῳ καὶ λογιστάτῳ διδασκάλῳ κυρίῳ Εὐγενίῳ ὁ Γερμανὸς εἰς πράττειν.

Τῷ χρηστομαθεῖν ἡρημένῳ ἱκανὸν καὶ τὸ μέγχι φύλων ἐνομήτων ἐπαίρει τὴν ρήμα, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου καὶ τὰ ψευδῆ ὡς ἐξ ἀμάξης ἀποδέχεσθαι· ἡ γὰρ καὶ φιλοῦνται ἀνθρώποι, τοῦτοις καὶ πρόσκεινται, καὶ ὑπὸ φύλλων μπεπομένων πολλὰκις μαντεύονται τὸ φιλούμενον. Ἀπατώμεθα πλὴν τοῖς ἐλπίσι, καὶ μὴδ' οὕτως σοῦ καλὸν τι προσδοκᾶν ἀρεστήμεθα μάλλον ἐπι-

νίκα δὲ καὶ τὸ βάριον καθ' ἡμῶν ἀποταυροῦμενον φῶλον δρώμεν, τηνικαῦτα καὶ παῦλαν δυνειροποτοῦμεν τῆς εἰσδρομῆς πάλιν εἰκαίοις περιχλαίνιζομεν ἐαυτοῖς ταῖς νίκαις, εὐπαρκαλόμιστόν τε καὶ ἐλαφρὰν ἀποφέροντες τὸν νοῦν, καὶ ταῖς ἐπ' ἀμφοτέρω ῥωπαῖς κατασπιλοῦμεν τὸ ἡγεμονικόν, καὶ χιλεπὸν ὅσον τὴν πολυπλανῆ καὶ πολύτροπον ἀποκροῦσασθαι ἀπάτην· φέρε δὲ πάλιν ἐκτραγωδῶμεν τὰ τῆς ἡμετέρας ἐλπίδος ἀδύσματα. Ὁ μὲν οὖν τῶν ἀρκτῶων σκήπτρων Ἀλέξιος δόσιος τὸν βιοτικὸν δίαυλον κατὰ μῆνα τὸν Ἀνθεστηριῶνα διήνυσσε, μεταχωρήσας εἰς δόσιον μονάς. Ἦν δέ, φασιν, ἐκείνῳ προῦργον καταστρατηγήσειν τῶν βαρβάρων μετὰ τῶν σαρματικῶν δυνάμεων· ὑπῆρξεν καὶ γὰρ οἱ Σαρμάται τοῖς τοῦ Ἀλεξίου βουλήμασι προτροπῇ τοῦ Ῥώμης, καὶ πᾶσι προσωφίζανειν (sic) τοῖς ὑπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας σφᾶς αὐτοῖς νενομοθετημένοις, πλὴν τοῦ παπικοῦ δνόματος· γνώρισμα τοῦτο καὶ σημείον ἔν γε σφίσιν αὐτοῖς ἔχειν παρσελεύετο, καὶ τοῦτο τοὺς βαρβάρους ἐξεδειμάτου, καὶ πρέσβυν χρησαμένους τὸν ἡγεμόνα τῆς ἐνταῦθα, ἀνείλκυσε πρὸς ἐκείνον ἕτερον ἐνθάδε πρέσβυν· ἐν τοῦτοις ὄντες, ἀπηγγέλοθι καὶ ὁ θάνατος τοῦ Ἀλεξίου, ἀνήγειρε τὰ βαρβαρικά φρονήματα. Καὶ ἅπερ ὁπείσχοντο δηλαδὴ τοῖς Σαρμάταις νῆσασθαι πρὸς εἰρήνην ἀπηγόρευσα· ἦν δὲ εἰς τὴν εἰρήνην ἀσπάσωνται, μένειν ἀνενοχλήτους καὶ παρὰ Σκυθῶν, καὶ προσέτι καὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ δαπανηθέντων ἀκαταζητήτους διατελεῖν, μονοῦ τὴν ληφθεῖσαν πόλιν ἔχειν τοὺς βαρβάρους μετὰ καὶ τῆς πέριξ τῶν κομῶν πληθῆος· οἱ δὲ τὴν μὲν πόλιν διωμολόγουν ἐάσειν ὡς προληφθεῖσαν, ἔξει δὲ τῆς πόλεως οὐ δὲ βῆμα ποδὸς κατένουν (sic) δοῦναι· διατρίβοντες οὖν ἐν τοῦτοις, ἀνηγγέλοθι κατὰ τὸν σικερόφοριῶνα καὶ ἡ ἐπάλευσις τῶν σαρματικῶν δυνάμεων ἐγγώτερον, καὶ συνέσειλε μὲν τοὺς βαρβάρους, ὥστε μὴδὲ τὸν Ἰστρον θαρρῆν διαπερᾶν ἄχρι καὶ σήμερον· φοιτῶνται δ' ἀκούομεν, συχνῶς ἐξ ἑκατέρου μέρους διαπραγματευομένους τὴν εἰρήνην, ὥστε τεκμαιρόμεθα· ἡ νῆα ἰνδοκτιῶν ἴσως διακρινεῖ τὰ πράγματα οὕτω περωμένα, καὶ ἐπὶ μόνῃ παλεῖοντα τῇ θείᾳ θελήσει. Ἐδῶρωσω. Τοὺς περὶ σὲ ἐν Κυρίῳ ἀσπάσομαι.

ἄχος, Μεταγαιτινῶνος πέμπτη ἰσταμένου, Μποκορσεστήθεν.

Ὁ Γερμανός.

XVII.

Dionisie, Patriarh de Constantinopol, către Șerban-Vodă Cantacuzino, despre cererea de restituire a Mitropolitulul Teodosie, trimetând pentru cercetare pe Marele Logofăt Ioan Cariofil și pe Anania, Mitropolitul de Maroneia.

1679,
10 Martie.

Διονύσιος, ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† Ἐκλαμπρότατε, εὐσεβέστατε καὶ ἐνδοξότατε ἀθέντα καὶ ἡγεμὼν πάσης Οὐγκροβλαχίας, κύριε κύριε Ἰὼν Σεβάνε Καντακουζηνὲ Βασβόνδα, οὐὲ κατὰ πνεῦμα ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε τῆς ἡμῶν Μεριότητος, καὶ ἐντιμότετοι ἀρχόντες τοῦ συγκλήτου τῆς αὐτῆς Αὐθεντίας, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ παντοκράτορος καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ παρ' ἡμῶν εὐχῇ, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Ἐκείνος ὁ δίκαιος κριτής, ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καθὼς ἡ Ἰσραὴ Γραφή λέγει, ἐκείνος ὁ φύσει δίκαιος Θεός, ὁ πᾶσαν ἀδικίαν ἐδδουλόμενος καὶ πᾶσαν ἀνομίαν ἀποστρεφόμενος, διὰ τοῦτο ἔθετο εἰς τοῦτον τὸν πρόσκαιρον αἰῶνα, εἰς μὲν ταῖς πολιτείαις καὶ κοσμικαῖς κυριεύησιν μας ἡγεμόνας, κριτάς, εἰς δὲ τὰ πνευματικὰ πολιτεύματα, πα-

Dionisie, cu mila lui Dumnezeu arhiepiscop al Constantinopolei, Romei celei noi, și Patriarh Ecumenic.

† Prea-luminate, prea-evlavioase și preaslăvite Domn și stăpân a toată Ungrovlahia, Domnia Ta Io Șerban Cantacuzino Voievod, fiu sufletesc iubit și preadorit al Smereniei Noastre, și voi, preacinstiți boieri ai Sfatului acestei Domnii, har vouă și pace și milă dela Dumnezeu a toate țiitorul și dela Domnul nostru Isus Hristos, și de la noi rugăciune, laudă și iertare.

Dreptul judecător, cel care iubește dreptatea, cum spune Sfânta Scriptură, Dumnezeu cel din fire drept, cel care răspinge orice nedreptate și înlătură orice nelegiuire, pentru aceea a pus în acest veac vremelnice în cărmuirile și domniile noastre lumești Domni, judecători, iar la duhovniceștile cărmuiri Patriarhi, Mitropoliți, proestosi,

τριάρχας, μητροπολίτας, προσετώτας, κριτάς, διὰ τὴν φυλάσσειν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἐξουσίαν τὸ δίκαιον, τὴν ἐρευνᾶν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν [δι]ώκειν τὸ ψεῦδος, καὶ δικαιοφρονεῖν οἱ ἀδικημένοι, καὶ τὴν παιδεύονται οἱ ἀδικούντες, καὶ τὴν ἀγρυπνοῦν οἱ προσετώτες μετὰ γάλην ἐπιμέλειαν εἰς κατόρθωσιν τοῦ δικαίου καὶ τὴν φυλάττειν τὸ ἄδικον, διὰ τὴν προσέχουν οἱ ἄνθρωποι· ἄλλως γὰρ ποιοῦντες καὶ ἀμελοῦντες καὶ παραβλέποντες ταῖς κρίσεσιν τῶν ἀδικημένων καὶ ταῖς βλασταῖς τῶν θλιβομένων, θέλουν δώσει λόγον τῷ ἀγαπόντι τὴν δικαιοσύνην Θεῷ, τῷ φοβερῷ κριτῇ ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, καὶ θέλουν ἀκούσει: „ψεῦ, δοῦλοι πονηροί, διὰ τί δὲν ἐβάλετε τὸ ταλίντον μου εἰς τοὺς τραπεζίτας, ἀλλὰ τὸ ἐκρύψετε;“, ἡγοῦν διὰ τί δὲν ἐκάμψετε τὴν κρίσιν μου εἰς τοὺς ἀδίκους καὶ ἀδικουμένους, ἀλλὰ ἐσιωπήσατε, εἴπατε εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Ἀλλὰ, καθὼς εἶναι ἀνάγκη εἰς πάντας ἡγεμόνας καὶ κριτάς, τὴν μὴν ἀμελοῦν τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ, (ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ... εἰς πρόσωπα, οὔτε τοῦ πτωχοῦ τὴν λυπηθεὶν εἰς τὴν κρίσιν, ἐὰν εἶναι ἄδικος, οὔτε τὴν πλούσιον τὴν... τοιοῦτον χρεὸς ἔχομεν... προσετώτες καὶ ἐξουσιασται... εἰς..., ὅσον καὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά, ἐ... τοῦ ἐν μακαρίᾳ μνήμῃ Παύλου Βουδοῦ, Μητροπολίτης Οὐγκροδλαχίας Θεοδοσίας ἡδὴ εὐρισκόμενος ἔκπτωτος, καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης καὶ τοῦ θρόνου... φορὰν πεπληρωμένην θαυμάζων, πρὸς τὴν ἡμῶν Μετριοτήτητα καὶ πρὸς τὴν ἱερὰν τῶν πατερνεθόντων περὶ αὐτὴν ἀρχιερέων σύνοδον, ἀναγγέλων καὶ ἀναφύων τὰ κατ' αὐτὸν καὶ γρ... καθηρέθη τῆς τιμῆς καὶ ἀξίας τῆς ἀρχιερωσύνης, ἀδίκως κατεδικάσθη εἰς τὴν τοιαύτην ἀτιμίαν, ἀδίκως ἐστερήθη τοῦ γνησίου αὐτοῦ θρόνου, εἰς ὃν νομίμως ἐχειροτονήθη, ἀδίκως ἀπ[ε]κράνθη τῆς ἐξουσίας τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, ληστρικῶς ἐχειροτονήθη ἄλλος ἄνθρωπος αὐτοῦ, δυναστευτικῶς καὶ τυραννικῶς ὅπως τοῦ τότε ἐξουσιάζοντος κατεκρίθη εἰς ὅσα ἐκατηγόρηθη, ἄνευ ... τοῦ μικτόρων, καὶ ἐδεδίθη μετὰ μεγάλης παρακλήσεως, προσδόντων καὶ ἀναμνηστικῶν τὴν θεῖαν δικαιοσύνην, μὴ παρῆναι αὐτὸν ἡδίκημένον, καταφρονεμένον, μηδὲ μὴ αἰτεῖν ἔχοντα ἀληθῆ τῆς [κατ' αὐτὸν] γνομένης παιδείας, καὶ, διὰ τὸ μὴ εἶναι δυνατόν εἰσεῖν αὐτοῦ σωματικῶς ἐν τῇ Βασιλευσίᾳ καὶ προδιδόν τὸ ἄδικον αὐτοῦ, εὐρισκομένων καὶ τῶν κατηγόρων αὐτοῦ καὶ τῶν γνωσκόντων τὰ κατ' αὐτοῦ εἰς [τὰ] αὐτότα, καὶ μὴ δυναμένων παραχέσθαι πρὸς ἡμᾶς καὶ θεωρηθῆναι συνοδικῶς καὶ ἐξετασθῆναι

judcători, ca să se păzească dreptatea și să se cerceteze dreptul, ca să se caute adevărul și să se gonească minciuna, și să-și capete dreptatea cei nedreptățiți, și să se pedepsească făcătorii de dreptate, și să păzească cei de sus cu grijă mare de îndreptarea dreptății și să înjosească nedreptatea, pentru ca să bage de samă oamenii; căci, altfel făcând și nebăgând de samă și trecând peste judecățile celor nedreptățiți și strigătele celor apăsați, vor da samă Dumnezeui care iubește adevărul, temutului judecător, în ziua grozavă a Judecății și vor auzi — vai! — : „slugi rele, de ce n-ați aruncat talantul meu la bancheri, ei l-ați asuns, adevă: de ce n-ați făcut judecata mea față de cei nedreptățitori și cei nedreptățiți, ei ați tăcut; mergeți în focul cel veșnic!“. Dar, precum e de nevoie pentru toți Domnii și judecătorii, să nu lase la o parte judecata lui Dumnezeu, căci judecata lui Dumnezeu [nu e] după fețe, nici a săracului să se întristeze la judecată, dacă e nedrept, nici bogatul [să se bucore], avem această nevoie [atât] cei de sus și cărmuitorii, la [] atât [cele lumești], cât și la cele bisericesti. S'a întâmplat ca, [fiind în Seam] cel de fericiat amintire Radul Voevod, Mitropolitul Ungrovlahiei Teodosie, aflându-se încă scos, și din arhierie și din Seam [și-a adus nenorocirea] plină de lacrimi către Smerenia Noastră și către sfântul sinod al arhierilor celor ce se află în jurul ei, vestind și aducând înainte cele împotriva lui... [când] a fost caterisit din cinstea și vrednicia arhieriei, cu nedreptate a fost osândit la o astfel de necinste, cu nedreptate a fost lipsit de dreptul său Seam, la care după lege a fost hirotonisit, cu nedreptate a fost îndepărtat din stăpânirea acelei eparhii, hoștește a fost hirotonisit altul în locul lui, cu putere și tiranie a fost osândit de cel de atunci stăpânitor la ce a fost învinuit..., fără martiri și s'a rugat cu o mare rugăciune, aducând înainte și amintind dreptatea dumnezeiască, să nu trecem cu vederea că e nedreptățit, desprețuit, nefiind nicio pricină dreaptă pentru pedepsirea lui, și, neputând veni în trupul său la cetatea împărătească și să înfățișeze nedreptatea sa, aflându-se și învinuitorii lui și cei ce cunosc ale lui acolo, și neputând ei fi de față aici la noi și să se urmărească în sinod și să se cerceteze

ναι καὶ ἐρευνηθῆναι τὴν ὑπόθεσιν ταύτην κατὰ τοὺς ἱεροὺς νόμους, ἐδέετο ἐν τῇ αὐτοῦ ἀναφορᾷ μακροθυμῆναι ἡμᾶς καὶ εὐσπλαγχνισθῆναι αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐκείνου ὑπὸ τῆς ὀδύνης καὶ τῆς λύπης καὶ πέμψαι τινὰ εὐδῆμονα τῶν θεῶν νόμων καὶ ἐκπεῖρον δικαιοσύνης καὶ πολυπραγιῶν τοιοῦτων ὑποθέσεων ἐκκλησιαστικῶς ἐπὶ τὸ κρίναι καὶ τὴν ὁπ... ρῖναι τὰ συμβάντα αὐτῷ τῷ Θεοδοσίῳ, καί, εἰ μὲν εὐρεθῇ ὡς ἀληθῶς αὐτὸς Θεοδοσίος ὑπεβύθυνος εἰς τὰς κατηγορίας ἐκείνας δι' ἃς καταδικάσθη καὶ καθήρεθαι, διὰ μαρτύρων ἀξιολόγων, εἶναι καὶ τοῦ λοιποῦ ὁμοίως εἰς τὴν παιδείαν ταύτην ὡς τοιοῦτος, καὶ τῆς Μητροπόλεως Οὐγκροδλαχίας ἐστέρημένος ὡς καὶ πρῶτον, εἰ δὲ φανεῖται ἄθως καὶ ἀνεύθυνος, καὶ αἱ κατηγορίαι ψευδεῖς, λυθῆναι τῆς παιδείας καὶ ἀποκατασταθῆναι εἰς τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ ἀξίαν τοῦ Θρόνου τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ Οὐγκροδλαχίας. "Ὅθεν κοινῶς συνεσκέψαμεν μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς ἱερᾶς τῶν ἀρχιερέων συνόδου τὴν αἵτησιν καὶ δέησιν αὐτοῦ τοῦ Θεοδοσίου, καὶ ἐρυνήσαμεν εἰ συμφέρει ἀπελθεῖν ἐκείσε τινὰ καὶ ἐξετάσαι τὴν τελευτήν: κατεφάνη εὐλογον πάση τῇ συνόδῳ μὴ παρίδωιν τὰ δάκρυα τοῦτου εὐρισκομένου τυγχόν ἀδίκως εἰς τὴν τοιαύτην παιδείαν, καὶ ἐξελέχθη κοινῶς ἀπελθεῖν ἐκείσε ὁ σοφώτατος καὶ λογιώτατος ἐν ἄρχουσιν ὁ Μέγας Λογοθέτης τοῦ οἰκουμένου Θρόνου καὶ διδάσκαλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ὁ κατὰ πνεῦμα υἱὸς ἀγαπητῆς καὶ περιπόνητος τῆς ἡμῶν Μαρτυρίας, καὶ ἐρυνήσαι τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ ἐξετάσαι καὶ τὴν αὐτοῦ πολυπειρίαν καὶ μάθησιν, ὡς ἔμπειρος τῶν ἁγίων κανόνων καὶ νόμων, καὶ θεωρεῖσθαι καὶ ἀποφθῆναι τὸ δίκαιον, συνεμπρόκομος καὶ ὁ ἱερώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας ὑπερίτιμος καὶ ἐξαρχος Ῥοδώτης, κὺρ Ἀνανίας, ὁ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργός. Τοῦτου χάριν γράφομεν καὶ ἀποφαινομεν συνοδικῶς, μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερίτιμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα δι' ἡμετέρας προτροπῆς..., ἐλθουν εἰς τὰ αὐτόσε τοῦ τε σοφώτατου Μεγάλου Λογοθέτου καὶ τοῦ ἱερωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας, ἡ Σὴ Ἐκκλησιάρχης προκαθεζομένη συζητηθῇ σὺν ὁδὸν κατὰ τόπον, τῶν τε ὑποκειμένων ἐπισκόπων τῇ Μητροπόλει ταύτῃ Οὐγκροδλαχίας καὶ τῆς συγκαλήτου αὐτῆς καὶ ἡγουμένων, καὶ ἱστάμενος ὁ Θεοδοσίος ἀναγγελεῖτο τὰ κατ' αὐτὸν καὶ παρακαλέσθαι τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ, καὶ ὁ μὲν δικληροῦς σοφώτατος Μέγας Λογοθέτης, προ-

această afacere după legile sfinte, a cerut în anafora sa să fim mărinimoși și să ni fie milă de dânsul cel prigonit de durere și de întristare și să trimitem pe cineva cunoscător al legilor dumnezeiești și încercat în ce privește dreptatea și trebile cele grele de acest fel, ca să judece și... cele întâmplate cu dânsul, Teodosie, și, dacă se va găsi că în adevăr acesta Teodosie e supus acelor învinuiri pentru care a fost judecat și caterisit, cu marturi vrednici, să fie și de acum înainte la această pedeapsă, fiind unul ca acela, și să rămâie lipsit de Mitropolia Ungrovlahiei ca mai înainte, iar, dacă se va arăta nevinovat și fără păcat, și învinuirile mincinoase, să fie scos de supt pedeapsă și să fie din nou așezat în cinstea și în vrednicia Scaunului eparhiei sale, a Ungrovlahiei. Deci am cercetat împreună cu sfântul sinod al arhierilor din jurul nostru cererea și rugămintea lui, a lui Teodosie, și am examinat dacă e de folos să plece de aici cineva și să urmărească această stare de lucruri, și ni s'a părut la tot sinodul bine să nu trecem cu vederea lacrimile acestuia, găsindu-se pe nedrept la o astfel de pedeapsă, și s'a ales în de obște să plece acolo prea-înțeleptul și prea-învățatul între arhonți Marele Logofăt al Scaunului ecumenic și dascăl al Marii Biserici, cel după suflet fin iubit și prea-dorit al Smereniei Noastre, și să cerceteze această afacere și să examineze încercarea și învățătura lui, ca unul ce e cunoscător al sfintelor canoane și legi, și să hotărască și să aducă la lumină dreptatea, trimetând împreună cu dânsul și pe preasfințitul Mitropolit de Maroneia și exarh al Rodopei, chir Anania, cel întru Duhul Sfânt iubit al nostru frate și coliturghisitor. De aceia scriem și arătăm din sinod, împreună cu cei din jurul nostru preasfințiți, cinstiți arhieriei ai noștri, întru Duhul Sfânt frați și coliturghisitori, pentru ea, după al nostru îndemn..., să vie acolo prea-învățatul, Mare Logofăt și preasfințitul Mitropolit al Maroneii, iar Luminăția Ta, presidând să aduni un sinod la fața locului, al episcopilor sufragani ai Mitropoliei aceleia a Ungrovlahiei și al Sfatului ei și al egumenilor, și, stând Teodosie, să arăte cele ce-l privesc și să aducă înainte plângerea sa, și acel prea-învățat Mare Logofăt, stând în fruntea sinodului, să cerceteze și să lămurească potrivit cu

καθήμενος τῆς συγκλήτου ἐρατάτω (sic) καὶ ἐρσυνάτω καὶ κατὰ κανόνας διευθετάτω τάτς παρὰ τοῦ Θεοδοσίου λεγόμενα καὶ παρὰ τῶν κατηγόρων αὐτοῦ προβαλλόμενα καὶ ἀντιλεγόμενα, ὁ δὲ σὺν αὐτῷ ἱερώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας, συνδισυθύνων, εἰ που δεήσῃ ἐκκλησιαστικῇ ἐνέργειᾳ, τοῦτ' ἐστὶν ἐκφώνησις ἀφορισμοῦ δι' ὁμοφορίου καὶ ἐπιτραρχίου, ἐκθελάτω δι' ἡμετέρας ἀδείας... ἀπερηνάτωσαν τὸ εὐρεθὲν δίκαιον, κατὰ τοὺς θείους κανόνας καὶ νόμους, μετὰ ἀκριβοῦς ἐρσύνης καὶ ὀρθότητος γνώμης, ὅπερ ἔστι καὶ ἡμῖν δεκτόν· εἰ φανείη μὲν ἀνέθουνος ὁ Θεοδόσιος, ἐχέτω ... τῆς ἀρχιερωσύνης, καὶ τὴν ἀξίαν καὶ τιμὴν καὶ χάριν αὐτῆς, ὡς καὶ πρὸ τῆς παιδείας, καὶ Θρόνου αὐτοῦ ἀπολαύων καὶ τῆς στάσεως καὶ καθέδρας καὶ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ· εἰ δὲ εὐρεθείη ὅπ' αἰτίαν ...ανος, μενέτω εἰς τὴν προσήκουσαν αὐτῷ, ὡς ταύτῃ, παιδεῖαν ἐκκλησιαστικὴν, παρ' οὐδενὸς βοηθούμενος καὶ παραμυθούμενος περὶ τούτου· οὐ γὰρ πρέπων συγκοινωνεῖν τοῖς ἀκοινωνήτοις, ἵνα μὴ ἑαυτοῖς κρίμα... Τούτοις δεδωκαμεν ἄδειαν ὅπως ὁ διακληρθεὶς σοφώτατος καὶ λογιώτατος διδάσκαλος καὶ Μέγας Λογοθέτης τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κύριος Ἰωάννης, εἰ τόχοι καὶ ἄλλη τις ὑπόθεσις ἐκκλησιαστικῇ... καὶ κρίσις, κρίνη καὶ ταύτην μετὰ τοῦ ἱερωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας, κὸρ Ἀνανίου, καὶ εἰς τὴν τοῦ δικαίου τόπον ἀποκαθιστᾶν, τιμώμενος καὶ προκαθ[ι]όμενος παρὰ πάντων, ὡς πατριαρχικὸς ἐξάρχος, καὶ ... καὶ σοφῶς καὶ ἐμπειρῶς ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστήμασι, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὰς τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας καὶ πίστεως, καὶ προκαθιζόμενος ἐν πάσαις ταῖς συναλεύσεσι καὶ ἀκολουθίαις ... ταῖς ... ζοῦμενος τὸ παρᾶπαν.

Ὅθεν καὶ εἰς δῆλωσιν τῆς δοθείσης ἐπ' αὐτῶν, τῆς ἡμετέρας πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἀδείας, ἐνεχειρίσθη τὸ παρόν, ἐν ἔτει σωτηρίας αἰχνοῦ, ἐν μηνὶ Μαρτίου ε', ἰνδ-νος θ' τῆς.

(ἔπονται αἱ ὑπογραφαί).

(Originalul în Biblioteca Academiei Române.)

canoanele cele spuse de Teodosie și cele aduse înainte și puse lui împotriva de pârașii lui, iar cel împreună cu dânsul preasfânt Mitropolit al Maroneii, îndreptând și el, dacă ar fi nevoie de acțiune bisericească, adică desfacerea de afurisenie prin omofor și patrahir, să săvârșească aceasta cu a noastră voie ..., să se vădească dreptatea ce se va afla, după dumnezeieștile canoane și legi, cu cercetare de aproape și dreptate, care să poată fi primit și de noi; și, de s'ar dovedi nevinovat Teodosie, să rămâie cu arhieria și cu vrednicia și cinstea și harul ei, ca și înainte de pedeapsă, luându-și tronul și starea și Scaunul și veniturile sale; iar, de se va găsi supt vină..., să rămâie în cea cuvenită lui, întru aceasta, pedeapsă bisericească, nefiind ajutat și mângăiat de nimeni între aceasta, căci nu se cade a fi în tovărășie cu cei scoși dintr'însa, pentru ca nu cumva păcatul să treacă și asupra lor... Li-am dat voie ca acel prea-înțelept și prea-învățat dascăl și Mare Logofăt al Marii Bisericii a lui Hristos, care e în sama noastră, domnul Ioan, dacă s'ar întâmpla și vre-o altă afacere bisericească... și judecată, s'o judece și pe aceia împreună cu preasfințitul Mitropolit al Maroneii, domnul Anania, și s'o așeze în rostul de dreptate, fiind cinstit și așezat în loc de sus de către toți, ca exarh patriarhicesc și... care e învățat și încercat în toate științele, și mai ales în ce privește Biserica credința noastră ortodoxă, și presidând în toate adunările și slujbele... întru toate.

Deci spre vădirea puterii date de către noi, Patriarhul și sinodul, li s'a încredințat cea de față, în anul Mântuirii 1679, în luna lui Martie, indicția a doua.

(urmează iscăliturile.)

XVIII.

Patriarhul Partenie al Alexandriei, venit în „Vlahobogdania“ pentru ajutor, face dascăl pe „Zaharia din Iași, om cinstit și între cei învățați prea-învățat și foarte bun între studioși, care a predat cuvântul lui Dumnezeu drept și învățat în Galata Constantinopolei, supt Patriarhia prea sfințitului fost Patriarh ecumenic chir Dionisie, pios și înțelept“.

Iași,
1680,
11 Ianuar.

Κατὰ τὰς ἀρχαίας ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις τοῦ διανέμειν ἐκάστῳ ὀφφίκια κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ χαρίσματος, ὅπερ ὁ καθεὶς ἔχει νῦν, καὶ ἡ Μετρίότης ἡμῶν, ἔχουσα τοὺς οἶκους τῆς Ἀλεξανδρέων ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, περινοστοῦσα καὶ περισχομένη κατὰ τὰ θέρεια μέρη τῆς Βλαχομπογδανίας, ζητοῦσα εὐρεῖν, μετὰ Θεόν, τινὰ βοήθειαν καὶ ἐπικουρίαν παρὰ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, πρὸς σύστασιν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ Θρόνου, εὗρεν ἐν Γιάσιῳ ἄνδρα τίμιον καὶ ἐν λογίοις λογιώτατον καὶ ἄριστον ἐν σπουδαίοις κὺρ Ζαχαρίαν (ὅστις ἐδίδασκε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὀρθῶς καὶ ἐπισταμένως ἐν τε τῇ Κωνσταντινουπόλει τῷ Γαλατᾷ, ἐπὶ τῇ πατριαρχείᾳ τοῦ παναγιωτάτου πρῶτον Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κὺρ Διονυσίου), θεοσεβῆ καὶ σοφόν, τὰ τῆς Ἀνατολικῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ὑφιστάμενα δόγματα καὶ τοῖς τῶν σοφῶν καὶ θεοκηρύκων ἀποστόλων καὶ ἀγίων διδασκάλων τῶν τὴν Ἐκκλησίαν ἱουδόντων δόγμασι τε καὶ ἔργοις ὑπῆκοντα, καθαρὰν ἔχοντα τὴν διάνοιαν καὶ τῇ τοῦ Παναγίου Πνεύματος χάριτι περαιομένην. Ὅθεν καὶ ἡ Μετρίότης ἡμῶν δωρεῖται αὐτῷ τὸ τοῦ διδασκάλου ὀφφίκιον, τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐν πάσαις ταῖς ἀγίαις τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαις, ὀρθοδόξως τε καὶ ἀγίως, διελέγχων καὶ ἰχνυλατῶν πάσας τὰς γεγυῖστας αἱρέσεις τῶν καινοδόξων, ὅση δύναμις περιέστημεν αὐτῷ ἐν θεοφιλεῖ καὶ θεαρέστῳ γνώμῃ, κατὰ τὰ συγγράμματα τῶν θείων φωστήρων, Βασιλείου, Γρηγορίου καὶ Χρυσόστομου καὶ πάντων τῶν ἀγίων διδασκάλων, ἐμπολιτευόμενος καὶ σαφῶς πραγματευόμενος τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων· ὁ γὰρ λαὸν τι χάρισμα, εἰς τὸ ὠφελεῖσαι ἄλλους καὶ μὴ κεχρησθαι ὡς ἑαυτὸν μόνον, ἀλλὰ διανέμειν τὸ τάλαντον καὶ τὸ χάρισμα, ὅπερ ἔλαβεν ἐκ Θεοῦ, ὡς καλὸς καὶ εὐγνώμων δοῦλος· τῷ γὰρ ἔχοντι σπουδὴν δοθήσεται πλεον καὶ χάρις καὶ περισσευθήσεται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Τοῖς δὲ τῷ παρόντι ἐντευξομένοις τῆς συστάσεως γράμματι, χάρις, εἰρήνη καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ, παρὰ δὲ τῆς ἡμῶν Μετρίότητος εὐχὴ, εὐλογία καὶ συγχώρησις. Διὸ καὶ ἐγγειρίζομεν τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συστατικὸν γράμμα τῷ διαληφθέντι λογιωτάτῳ καὶ ἐν σπουδαίοις ἀρίστῳ κὺρ Ζαχαρίᾳ εἰς ἐνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αχπ', ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ ια'.

Ἐγράφη ἐν Γιάσιῳ τῆς Μπογδανίας.

(Mazaraclii, l. c., pp. 28—9.)

XIX.

Partenie, Patriarh de Alexandria, recomandă pe Meletie, fost arhiepiscop de Ohrida, care călătorește pentru eleimoină.

București,
mănăstirea
Mihail-Vodă,
1680,
11 Mart.

Τοῖς ἐντευξομένοις τῷ παρόντι τοῦ τε ἱεροῦ καταλόγου καὶ τῆς κοσμικῆς πολιτείας, ἱερωτάτοις δηλαδὴ μητροπολίταις καὶ ἀρχιεπισκόποις καὶ θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις, ἐκλαμπροτάτοις τε καὶ εὐσεβεστάτοις αὐθένταις, ἡγεμόσι τε καὶ τοπάρχαις, τοῖς μὲν ὡς ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς τῆς Μετρίότητος ἡμῶν, τοῖς τε ἐν Κυρίῳ υἱοῖς ποθεινοτάτοις, ἅμα τε ἡγουμένοις ὁσιωτάτοις τε καὶ ἀρχιμανδρίταις, παρὰ μὲν Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος ἐπευχόμεθα χάριν καὶ ἔλεος, παρὰ δὲ τῆς ἡμῶν Μετρίότητος εὐχὴν καὶ εὐλογίαν καὶ συγχώρησιν. Ἀποστολικαὶ διαταγαὶ παρακαλεῖουσιν ὅτι τοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ ἡξιωμένους, ἥνικα ὑπὸ ἀνάγκης ἢ ἄλλης τινὸς χρείας καὶ ἐνδείας περιέρχονται βούλονται, τὰς τῶν χριστιανῶν πόλεις καὶ ἐπαρχίας συνίστασθαι γράμμασι πατριαρχικοῖς δηλοῦσι τὴν τε διαγωγὴν ἐκείνων καὶ τὴν τῆς περιηγήσεως χρεῖαν καὶ τὴν ἱερατικὴν καὶ ἀρχιερατικὴν βαθμὸν, καθ' ὃν ἐκεῖνοι καὶ προσεδάσθησαν καὶ εἰς τὴν τοιαύτην ἀξίαν ἐτάχθησαν, ἵνα μὴ οὗτοι, ἄνευ τῶν τοιούτων συστατικῶν γραμμάτων, τῆς προσηκούσης αὐτοῖς τιμῆς καὶ περιποιήσεως ἀποστεροῖντο καὶ οἱ ἀποδεχόμενοι τούτους μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν τιμὴν, κρίμα λήψιντο. Διὸ δὴ καὶ ὁ μακαριώτατος

καὶ λογιώτατος ἀρχιεπίσκοπος πρῶτην Ἀχριδῶν, τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς, κὺρ Μελέτιος, ὁ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν Μετριότητος, ὑπὸ ἀνάγκης καὶ στενοχωρίας τῶν ἀνυποφόρων χρῶν τῆς ῥηθείας ταύτης ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν, συμβάντων ἀπὸ τε τῶν τοῦ καιροῦ ἀνωμαλιῶν, ἀπὸ τε τῆς καταδυναστεύσεως τῶν κρατούντων καὶ ἀπὸ τῶν χρῶν τῶν πρὸ τούτου χρηματισάντων ἐκείσε ἀρχιεπισκόπων, τῆς τε ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης ἀπέστη καὶ τὴν προστασίαν ἐκείνης καὶ διοίκησιν ἐναπέθετο ἄλλῳ, φιλήσυχος ὢν καὶ τὴν εἰρηναίων ζωὴν ἀσπασάμενος. Ἀλλὰ, τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν ζωὴν ἀναγκαίων ὑστερούμενος καὶ ἀπορῶν τούτων, δεῖν ἔγνωκε προσδραμεῖν εἰς τὴν ἐλεημοσύνην καὶ βοήθειαν καὶ συνδρομὴν ὁμῶν τῶν φιλευσεδῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ὅπως τὰ τῆς ἐνδείας αὐτοῦ καὶ ἀπορίας διὰ τῆς ὁμετέρας ἐλεημοσύνης καὶ βοηθείας θεραπεύσῃ· καί, καθ' ὁδὸν ἐντυχὼν τῇ ἡμῶν Μετριότητι, ἐζήτησε τὰ παρόντα συστατικὰ γράμματα πρὸς παράστασιν καὶ φανέρωσιν τοῦ βαθμοῦ, οὗ ἡ Μακαριότης αὐτοῦ ἡξιώθη τῇ τοῦ Παναγίου Πνεύματος χάριτι, καὶ εἰς ἐνδειξιν τῆς αὐτοῦ χρείας τε καὶ ἐνδείας. Τούτου χάριν, ὡς εὐλογον καὶ δικαίαν καὶ ταῖς ἀποστολικαῖς παραινέσεσι κεκαυονισμένην οὖσαν τὴν τοιαύτην αἴτησιν, προσηνῶς τε ἀπεδεξάμεθα καὶ ἀδελφικῶς τὰ παρόντα ἐξενηνόχαμεν γράμματα, ὡς καὶ ἀπὸ νέας αὐτοῦ ἡλικίας τὴν διάγωγὴν αὐτοῦ γινώσκοντες. Καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα ἵνα ὁ διαληφθεὶς αὐτὸς οὗτος μακαριώτατος καὶ λογιώτατος ἀρχιεπίσκοπος πρῶτην Ἀχριδῶν κὺρ Μελέτιος, ὁ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργός, ὅπου ἂν τύχῃ περιερχόμενος, τῆς προσηκούσης αὐτῷ τιμῆς καὶ περιποιήσεως ἀπολαύων εἴη, παρὰ τε ἀρχιερεῶσι καὶ ἐκκλησιαστικοῖς, παρὰ τε ἀθρόοις, ἡγεμόσι τε καὶ τοπάρχαις καὶ παντὸς ἄλλου προσώπου ἀξιωματικοῦ, ἀρχοντικοῦ τε καὶ λοιπῶν χριστιανῶν τιμώμενος, δῆλον ὅτι παρὰ πάντων καὶ διευλαδοῦμενος καὶ ἀγαπώμενος καὶ περιποιούμενος καὶ τῆς προσηκούσης αὐτῷ τάξεως τε καὶ στάσεως ἀξιούμενος, καὶ ὡς τῆς τοιαύτης ἀξίας, τῆς ἀρχιεπισκοπῆς δῆλον ὅτι Ἀχριδῶν, ἀξιωθεὶς, καὶ τῆς ἐκείσε ποιμένης ποιμὴν ἀποκατασταθεὶς, καὶ ἐλεημοσύνην τὴν κατὰ δύνάμιν ἐκάστου καὶ θέλῃσιν καὶ προαίρεσιν ἀπονιδάμενος ἐπὶ ἀρωγῇ, περιθάψῃ τε καὶ διοικήσῃ τὸν πρὸς τὴν χρείαν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀναγκαίων. Ὅθεν καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων δῆλωσιν καὶ σύστασιν καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ ἐνδειξιν γραφὲν τὸ παρὸν ἐνεχειρίσθη παρ' ἡμῶν τῇ αὐτοῦ Μακαριότητι, κατὰ τὸ ἀχρ', ἐν μηνὶ Μαρτίῳ ια', ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Βλαχίας, ἐν τῇ μονῇ τοῦ Μτχαήλ Βοηδόδα.

(*Ibid.*, pp. 229—31.)

XX.

București,
1680,
11 Mart.

Partenie, Patriarhul Alexandriei, venind în Țara-Românească pe vremea „prea-evlaviosului și prea-strălucitului Domn, domnul Io Șerban Voevod, la București“, numește, pe lângă epitropul popa Partenie, la Slobozia Segarcii epitrop pe „cel întru Duhul Sfânt prea-dorit și iubit fiu al Smereniei Noastre, prea-cinstitul și de prea-bun neam între boieri Marele Postelnic, domnul nostru Constantin Brâncoveanu“.

Ἐπειδὴ παντὸς ὅπως δῆποτε κυβερνῶντος θαλαττοποροῦντος ἱδίου τοῦτο πρὸ τῶν ἄλλων, οὐ μόνον πρὸς εὐπλοῖαν διευθετεῖν καὶ καταρτίζειν τὸ πλοῖον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνέμους πόρρωθεν προσρᾶν καὶ ταχμαίρεσθαι, οὐ μὴν καὶ τὰς ὀφάλους πέτρας, τὰς ὑπὸ θάλασσαν οὖσας, προσιδέναι καὶ ἐπιστημόνοις ἀποκλίνειν εἴπερ ψέλλει ἀσινῇ καὶ ἀπήμαντον διαφυλάξασθαι τὴν νῆα, καὶ δὴ ἡ Μετριότης ἡμῶν τὴν πηδαιλουχίαν τοῦ πνευματικοῦ τοῦτου πλοίου τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ ἀγίας Ἐκκλησίας, τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας, ἀποστολικῶς καὶ πατρικῶς διέθονεν λαχοῦσα, ἐκτός ἐστι διατηρεῖν καὶ περιφυλάττειν ὅσα τογχνάουσαν εἰς κτήσιν τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ ἀποστολικῷ Θρόνῳ. Ἐνεκα τούτων διατρίβοντες ἡμεῖς ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Οὐγκροδλαχίας, ἐπὶ τῇ ἡγεμονίᾳ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου Αὐθέντου κορίου Ἰωάννου Σερβάνου Βοηδόδα, ἐν τῷ Βουκουρεστίῳ, ἔδοξε τῇ ἡμετέρᾳ Μετριότητι πρὸς συντήρησιν καὶ φυλακὴν τοῦ ἀφισρωθέντος ἔκπαλαι τῷ ἀποστολικῷ τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου Θρόνῳ τοῦ χωρίου Σιγάρτζας καταστήσῃ ἐπίτροπον τὸν ἐντιμώτατον καὶ πανευγενέστατον ἐν ἄρχουσι Μέγαν Ποστέλνικον κόριον Κωνσταντῖνον Πραγκοδόβον, τὸν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ποθεινότατον καὶ ἀγαπητὸν υἱὸν τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὸν εἶναι καὶ λέγεσθαι ἐπίτροπον ἡμῶν ἐν τῇ Σλομποζίᾳ

Σιγάριτζας τοῦ ἡμετέρου χωρίου, τοῦ βοηθεῖν καὶ συντρέχειν ἔργῳ τε καὶ λόγῳ τὸν ἡμέτερον ἐπίτροπον παπᾶ κὺρ Παρθένιον, ἔσω τε καὶ ἔξω, ὅπου ἂν ἡ χρεία, καὶ διὰ τὰς ἐξόδους τῶν ἐκείσε κρατούντων ἡμῶν. Ὡστε εἶναι εἰς μνημόσυνον αἰώνιον τοῦ ἄνωθεν εἰρημένου ἐπιτρόπου ἡμῶν καὶ τῶν μακαρίων γεννητόρων αὐτοῦ. Ὅθεν καὶ τὸ παρὸν ἐπιτροπικὸν γράμμα ἐγγεγράφμεν τῇ μεγαλοπρεπεστάτῃ αὐτοῦ εὐγενείᾳ. Ἐν ἔτσι ἀχπ', ἐν μηνὶ Μάρτῳ ις', ἐν Βουκουρεστίῳ.

(Ibid., pp. 231—2.)

XXI.

Întărirea de Patriarhul de Alexandria Partenie a dreptului de ctitor cedat de Elina Cantacuzino, la mănăstirea Cobia, fundație a lui Radu-Vodă Șerban, nepotului ei, Părvu Cantacuzino.

București,
1680
3 Iunie.

Χρυσόβουλον τοῦ ἄρχοντος Πουρβόλου, ἀνεψιῦ τοῦ Σερβάνου Βοηδόδα, διὰ τὸ μοναστήριον τοῦ Κομπία. Ἐγγράφη ἐν Βουκουρεστίῳ, εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Μιχαὴλ Βοηδόδα.

Πλείστοι τῶν εὐσεβῶν, θεοφιλῶν τε καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν, ἔχοντες ἔρωτα θεῖον καὶ πόθον καὶ σπουδὴν ὑπερβάλλουσιν περὶ τὰ θεῖα διὰ τῶν ἔργων δεικνύοντες, ἐκ τῶν πολλῶν προτερημάτων αὐτῶν δεξιὰν ἐλέους χορηγεῖν ἀριέμενοι, ἀεὶ ἀνακλινιστοὺς τε καὶ οἰκοδομὰς ἱερῶν καὶ σεβασμίων μοναστηρίων ἐπιτελοῦντες, εἰς ἃ τὸ ὑπερήμνητον ὄνομα τῆς ὑπερφώτου, μακαρίας τε καὶ παναγίας Τριάδος, τοῦ ἐπὶ πάντων μόνου Θεοῦ, δοξάζεται ἐν ὕμνοις καὶ μεγαλύνεται παρὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀσκουμένων σεβασμίων πατέρων, ὑπὲρ εἰρήνης, σωτηρίας τε καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου τὸ θεῖον, ἐξελισσομένων τυχεῖν τοῦ μακαρισμοῦ τῶν ἀγαπώντων τὴν τῶν θεῶν οἰκον εὐπρέπειαν: „Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου“, τοῦ προφητὸς Ἀναχτός Δαυὶδ ἀκηκοότες λέγοντες, — διὸ καὶ ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ, ὁ θαυμαστός ἐκείνος καὶ περιδότος Αὐθέντης Ἰωάννης Σερβάνος Βοηδόδας ὁ Μπασαράμπας πρὸς τοὺς ἄλλους αὐτοῦ προτερήμασι καὶ τοῦτο [προσέθηκε]: ἀνήγειρεν ἱερὸν μοναστήριον ἐν τοποθεσίᾳ Κομπία, εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καί, μὴ φοβήσας τελειῶσαι τὸ ἐπικνεσθὲν τοῦτο ἐπιχείρημα αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ νουοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ, μεταστάς τῶν ἐνθένδε, ἐτράπη ἡ οἰκοδομὴ εἰς φθοράν, ὥς δηλὸν τοῖς πᾶσι διὰ τοῦτο καὶ ὁ τιμώτατος καὶ εὐγενέστατος ἄρχων λογοθέτης κὺρ Πούρβουλος, ὥς ἐξ ἐκείνου τοῦ λαμπροῦ καὶ αὐθεντικοῦ καταγόμενος γένους (θυγάτηρ μὲν γάρ ἦν τοῦ ἀειμνήστου ἐκείνου αὐθέντου ἡ λαμπροτάτη κυρία Ἥλιγκα, ἥτις, συνευχθεῖσα τῷ θαυμασιωτάτῳ κυρίῳ Κων-

Hrisovul boierului Părvu, nepotul lui Șerban Voevod, pentru mănăstirea Cobia. Scris în București, în mănăstirea lui Mihail Voevod.

Cei mai mulți dintre pioșii, de Dumnezeu iubitorii și virtuoșii bărbați, având divină iubire și poftă și arătând sânguință peste măsură cu privire la cele dumnezeiești, prin fapte, din multele lor vrednicii întinzând o mână de milostenie, săvârșind totdeauna înociri și clădiri de sfinte și venerate mănăstiri, în care numele prea-slăvit al prea-luminatei, fericitei și prea sfinte Treimi, cel peste toate singur Dumnezeu, se glorifică în rugăciuni și se prea-mărește de cei ce trăiesc în ele respectați părinți, pentru pacea, mântuirea și buna stare a lumii întregi, meritând să capete binecuvântarea celor ce iubesc cuviința dumnezeieștilor case, ascultând cuvintele proorocului Împărat David: „Doamne, am iubit cuviința Casei Tale și locul cortului slavei Tale“, — pentru care și cel de fericită amintire, minunatul acela și vestit Domn Io Șerban Voevod Basarab, pe lângă celelalte isprăvi ale sale a adans și aceasta: a ridicat sfântă mănăstire în locul ce se chiamă Cobia, întru eînstit numele prea-sfinte stăpânei noastre de Dumnezeu născătoare și purpura fecioare Maria și, neajungând să isprăvească această vrednică de laudă întreprindere a acelei dumnezeiești biserici și a celorla din ea, s'a îndreptat clădirea spre risipă, cum e știut tuturor. Pentru aceia și prea-cinstitul și prea-nobilul boier logofătul dumnealui Părvu, ca unul ce se coboară din acel strălucit și domnese neam (căci a fost fiică a celui de veșnică amintire Domn prea-strălucita jupâneasă Iliea, măritată

σταντίνῳ τῷ Καντακουζηνῷ, ἔτεκε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν Πρωτοσπαθάριον κὺρ Δραγιτζανόν, οὗτινος πτόρθος χρηματίζει ὁ κὺρ Πούρβουλος), ἐκ τῶν προφητικῶν λογίων τρωθεῖς τῷ ἔρωτι, καὶ τὰ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ καθ' ἑαυτὸν διανοηθεῖς, καὶ πρὸς τὰ θέλιστα ἀποβλέψας, καὶ ζητήσας τῇ ῥηθὲν μοναστήριον παρὰ τῆς θεοσεβεστάτης μάμης αὐτοῦ, τῆς κυρίας Ἑλίγκας, τῆς καθολικῆς κληρονόμου, ἵνα παρ' αὐτῆς πληρεστάτην τὴν ἐξουσίαν ἔχῃ ἀνακαινίσαι τὸ μοναστήριον αὐτό, διὰ τὸ εἶναι καὶ λέγεσθαι αὐτοδέσποτος κτήτωρ, ἔτυχε τῆς ἐφύσεως. Ἡ γὰρ πάγκαλος ψυχῇ τε καὶ σώματι, οἷα τις ἑτέρα τῶν σεμνῶν καὶ τιμίων φιλόπαις, ἐνδοξοτάτη κυρία Ἑλίγκα, καθ' ἑαυτὴν σκεψαμένη μετὰ τῶν ἰδίων φιλοτάτων υἱῶν, τοῦ τε κατὰ πάντα ἀγαθοῦ, εὐσεβεστάτου τε καὶ χριστιανικωτάτου Αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγκροδλαχίας καὶ τῶν πέριξ ἐλέφ Θεοῦ νυνὶ χρηματίζοντος καὶ δυνάμου τῷ πάπῳ αὐτοῦ, κυρίου Ἰωάννου Σεργάνου Βοηδόδα, καὶ τοῦ σαφωτάτου πρόφην Μέγα Ποστελνίκου κυρίου Κωνσταντίνου, καὶ τοῦ εὐγενεστάτου Πρωτοσπαθαρίου κυρίου Μιχαήλ καὶ τοῦ ἐντιμωτάτου πρόφην Ἁγὰ κυρίου Ματθαίου καὶ τοῦ ἐντιμωτάτου Μεγάλου Καμκάρση κυρίου Γεωργάκη τῶν Καντακουζηνῶν, κοινῶς δουλευσαμένη, τὴν αἵτησιν εἰς τέλος ἐξήγαγε καὶ διωρίσατο ῥητῶς ἵνα ὁ εὐρημένος ἄρχων αὐτῆς ἄρχων Λογοθέτης κὺρ Πούρβουλος, ἀναψίχῃ δὲ τοῦ ἐλαμπροτάτου αὐθέντου πάσης Οὐγκροδλαχίας, κυρίου κυρίου Ἰωάννου Σεργάνου Βοηδόδα καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν Καντακουζηνῶν, ἔχῃ ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν πληρεστάτην ἀνακαινίσαι καὶ σπεῦσαι τὴν ῥηθὲν μοναστήριον τὴν καλοῦμεν Κομπία, ὅσην δυνάμει περιέστηκεν αὐτῷ, εὖναι καὶ λέγεσθαι κτήτωρ, καὶ ἐπιτερεῖν πάντα τὰ τοῦ μοναστηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, μόνος αὐτός, οἱ δὲ θεοὶ, ἀδελφοὶ τε καὶ ἐξάδελφοι αὐτοῦ οἱ κατὰ γένος ξένοι ὡς τῆς κτητορικῆς κλήσεως, πλὴν τῶν γνησίων τέκνων αὐτοῦ, κατὰ διαγωγήν, εἰ εὐμοιρεῖν πολιτεύεσθαι καὶ αὐτοὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ κτήτορες, εἰ δὲ τοῦναντίον, ἢ καὶ ἀμοιρεῖ παίδων, ἀναμφοδόπως ἢ κτητορικῇ κλήσει εἰς τὸ γένος ἐπαναστραφῆσεσθαι. Διωρίσθη δὲ καὶ τοῦτο ἵνα καὶ ἡ ἐντιμότης τοῦ ὁ ἄρχων κὺρ Πούρβουλος, ὁ κτήτωρ, ἐπιμελῶς διατάξῃ τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἁγίῳ μοναστηρίῳ ἀσκουμένους πατέρας μνημονεύειν ἀκαταπαύστως ἐν ταῖς θυσίαις, ἱεουργίαις καὶ τελεταῖς αὐτῶν, ἐν ἑσπέρᾳ καὶ πρωῒ καὶ μεσημερίᾳ καὶ ἐν παντὶ καιρῷ τῆς πρὸς Θεὸν ὑμνωδίας, τὰ γένος τῶν

cu prea-minunatul boier Constantin Cantacuzino, care a născut pe lângă alții și pe Marele Spătar dumnealui Drăghiceanu, a cărui odraslă e dumnealui Părvu), îndemnat la iubire de cuvintele Proorocului și gândind întru sine la ale mântuirii sale, și căutând către cele mai bune, și el, cerând acea mănăstire de la prea-cucernica lui mamă, jupâneasa Ilinea, moștenitoare a toate, pentru ca de la dânsa să aibă cea mai deplină îngăduință de a înoi acea mănăstire, ca să fie și să se zică de sine stătător ctitor, a căpătat această voie. Căci prea-frumoasa în trup și suflet jupâneasă Ilinea, fiind iubitoare de copii, ca altele din celeenerate și cinstite, cercetând ea însăși împreună cu propriii ei fii prea-iubiți, cu cel întru toate bun și preapios și prea-creștin Domn a toată Ungrovlahia și cele d'împrejur din mila lui Dumnezeu neuma stăpânind și de același nume cu bunicul, domnul Io Șerban Voievod, și prea-învățatul fost Postelnic Mare, dumnealui Constantin și prea-nobilul Mare Spătar dumnealui Mihail și prea-cinstitul fost Agă, dumnealui Matei și preacinstitul Mare Cămăraș dumnealui Iordachi Cantacuzino, sfătuindu-se împreună, a dus la capăt cererea și a hotărât limpede ca zisul nepot al ei, dumnealui Logofătul, jupânul Părvu, nepot al prea-străbunului Domn a toată Ungrovlahia, domnul domn Io Șerban Voievod, și al fraților lui, Cantacuzinii, să aibă voie și cea mai deplină îngăduință de a înoi și întări zisa mănăstire ce se cheamă Cobia, cu câtă putere are el, ca să fie și să se zică a fi ctitor și să se îngrijească de toate ale mănăstirii în toate zilele vieții sale, numai el, iar unchii, frații și verii lui după neam să fie străini de chemarea de ctitori, afară de leginiții lui fii, numai după altul, dacă și fiii lui voiesc să se poarte ca niște ctitori, iar, de unde nu, și dacă n'ar avea copii, fără împotrivire numele de ctitori să se întoarcă la neamul lui. S'a hotărât și aceasta ca și cinstitul boier jupânul Părvu, ctitorul, cu grijă să așeze în sfânta mănăstire pe părinții cari, vor pomeni necontenit în jertfele, liturgiile și săvârșirile lor, seara și dimineața și la amiază și în toată vremea rugăciunii către Dumnezeu neamul Cantacuzinilor și al strămoșilor lor și al răposatului întru veșnică amintire

Καντακουζηνῶν καὶ τῶν προγόνων αὐτῶν καὶ διακληθέντος ἀοιδείου τῇ αἰωνίᾳ μνήμῃ Σεργίου Βοηδόδα. Καὶ εἰς θεβαίωσιν τοῦτων ἐδωρήθη καὶ χρυσόδουλλον, τοῦ νῦν εὐσεβεστάτου, ἐκλαμπροτάτου τε καὶ χριστιανικότητος Αὐθέντου πάσης Οὐγγροδλαχίας, κυρίου κυρίου Ἰωάννου Σεργίου Βοηδόδα, στηρίζοντος καὶ ἐπικυροῦντος πάντα. Ὅθεν καὶ, τῆς ἡμῶν Μετριότητος εὐρισκομένης ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Βλαχίας, ὁ ἄρχων κύρ Πούρβουλος ἐζήτησε τὸ παρὸν γράμμα γενέσθαι παρ' ἡμῶν εἰς ἀσφάλειαν, κατὰ τὸ δωρηθὲν αὐτῷ αὐθεντικὸν χρυσόδουλλον. Ὅθεν, γράφοντες, ἐν Ἁγίῳ παρακελεύομεθα Πνεύματι ἵνα ὅσα προῦπηρχον ἀφισρώματα, κινήτᾳ ἢ ἀκίνητᾳ, τῷ ῥηθέντι μοναστηρίῳ καὶ ὅσα ἀφισρώθησαν ἢ ἀφισρωθῶσιν ἐξ οἰκείας προαιρέσεως, βουλήσεως τε καὶ θελήσεως τοῦ κτήτορος καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ ἔχειν τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Εἰ δὲ ὁψέποτε ὅστις βουλῇθῃ ἀθετῆσαι τὸ παρὸν, ἢ ὅπως ἀνατρέψαι ἢ μετακινήσαι αὐτό, ὅποιος τάξεως ἂν εἴη, ἄρχων ἢ ἀρχόμενος ἢ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου, οἰκείος ἢ ξένος, καὶ μεταβάλλῃ τὸν σκοπὸν τὸν πρὸς τὸν ἐντιμώτατον κύρ Πούρβουλον τῆς ἐνδοξοτάτης κυρίας Ἡλίγκας καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, καὶ, φθόνῳ τηρούμενος, ἀποτρέψῃ τὴν δωρεάν αὐτῇ τὴν τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τῶν πρὸς τὸν ῥηθέντα κύρ Πούρβουλον, ὅστις ἂν εἴη, ἔστω τὰ καὶ τὰ.

Ἐν ἔτει α'χπ', ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ γ', ἐν Βουκουρεστίῳ.

(Ibid. pp. 232—4.)

XXII

Partenie, Patriarhul Alexandriei pentru ctitoria din București a lui Șerban-Vodă Cantacuzino (Cotroceni).

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, δι' οὗ βασιλεῖς βασιλεύουσιν, ἡγεμόνες ἡγεμονεύουσι καὶ κρατοῦσι γῆς, προγινώσκων τὰ τε ὄντα καὶ τὰ εἰσόμενα, κατανοήσας τὴν θεοφιλῇ καρδίᾳ καὶ τῷ θεοφιλεῖ ἐπαγωνισάμενος ζήλῳ τῆς εὐσεβείας τοῦ ἐνδοξοτάτου, εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου Αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροδλαχίας, κυρίου κυρίου Ἰωάννου¹ Βοηδόδα, τοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοῦ καὶ ποθεινότητος υἱοῦ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, οἷα μόνος ὁ τῶν ὅλων Θεὸς τὰ ἐν τῇ αὐτοῦ καρδίᾳ ἐνθύμια ἐρευνᾶν δύνανται, καὶ εἰδὼς τὰ προτερήματα αὐτοῦ, ὡς ἀπὸ βασιλικῆς ρίζης πόρθου ἐκρυσθέντος, τῆς θείας αὐτοῦ καὶ παντουργικῆς Προνοίας

Șerban Voevod, și pentru întărirea acestora s'a dăruit și hrisov, al celui de acum preapios, prea-strălucit și prea-creștin Domn a toată Ungrovlahia, domnul domn Io Șerban Voevod, întărind și împuternicind toate. Deci, și Smerenia Noastră aflându-se în Bucureștii Țării-Românești, dumnealui jupânul Pârnu a cerut cea de față scrisoare să se facă de noi pentru siguranță, după hrisovul domnesc ce i s'a dat. Deci, scriind, poruncim întru Duhul Sfânt ca toate afierosirile ce au fost mai înainte, mișcătoare sau nemișcătoare, către zisa mănăstire și câte s'an afierosit ori se vor afierosi din buna voință proprie, din voia ctitorului și a moștenitorilor lui să aibă putere și autoritate în tot veacul. Iar, dacă pe urmă cineva ar voi să nimicească aceasta de față, sau cu totul s'o răstoarne sau s'o schimbe, de orice rang ar fi, stăpânitor sau stăpânit ori din rândul clerului, de acasă sau străin, și va schimba scopul cel către prea-cinstitul jupân Pârnu al preaslăvitei jupănese Ilinea și a copiilor ei și, mișcat de pizmă, va înlătura această danie a sfintei mănăstiri a lor către zisul jupân Pârnu, oricare ar fi, să fie așa și așa.

În anul 1680, în luna lui Iunie 3, în București.

București.
1680,
6 Iunie.

Dumnezeul cel mare și minunat prin care Împărații împărătesc, Domnii domnesc și stăpânesc pământul, prevăzând și cele ce sânt și cele ce vor fi, știind inima de Dumnezeu iubitoare și ajutat de iubitoarea de Dumnezeu râvnă a preaslăvitului, preavlaviosului și prea-strălucitului stăpânitor și Domn a toată Ungrovlahia, domnul domn Io—Voevod cel întru Duhul Sfânt iubit și prea-dorit fiu al Smereniei Noastre, cum numai Dumnezeu a toate poate cerceta cele ascunse în inima lui, și știind isprăvile lui, care, născut din rădăcină împărătească, dumnezeiasca lui și de toate făcătoarea

¹ Σεργιάννου.

δραβευσαμένης καὶ φιλοτιμησαμένης αὐτόν, φιλόχριστον ὄντα καὶ ὁρθόδοξον, ἡξίωσε τῆς ἡγεμονίας καὶ ἀνήγαγεν εἰς τὸν ὑψηλότατον Θρόνον πάσης τῆς γῆς ταύτης, ἡγεμόνα τε καὶ Αὐθέντην πεποιηώς, ὥς μέγαν τε ἀληθῶς καὶ ἀξιάγαστον καὶ πάσης εὐφρημίας ἐπάξιον, ὥσπερ πιστὸς οἰκέτης ἐκείνος, ὁποῖος δὲ ἐν παραβολαῖς τῶν εὐαγγελικῶν ἐκείνων καὶ θείων ἀναγέγραπται κηρυγμάτων, ὁπὸ τοῦ Κυρίου καθιστάμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ οἰκονομῶν τὰ κατὰ Θεόν, καὶ εἰς ἰδεῖν τοῖς πιστευθεῖσι καλῶς ἀποχρώμενος, χορηγῶν μὲν ἐκάστῳ καὶ διανέμων ἀναλόγως τὴν πρόσφορον, διὰ ταῦτα δὲ ὅλην τὴν τοῦ Δεσπότης χάριν τε καὶ εὐμένειαν εἰς ἑαυτὸν ἐπισπόμενος, τοιοῦτος τοίνυν ὑπάρχει εὖ μάλα καὶ ἄριστος ὁ εὐσεβέστατος καὶ ἐκλαμπρότατος, φιλανθρώπως Θεοῦ πρωτανεόνοτος. Λαχὼν γὰρ τῆς ἡγεμονίας, εὐθὺς ἄπτεται τοῦργον τῇ βίᾳ, τῷ ζήλῳ, τῆς αὐτοῦ πίστεως κινούμενος, καί, ἐν πολλῇ γενόμενος σπουδῇ, ἡξιώθη οἰκοδομηοῖν ἐκ βάθρων ἱερὰν καὶ ἁγίαν Μονὴν εἰς δοξολογίαν καὶ ὕμνον τῆς Παντοκράτορος, τριακλίου τε καὶ ἐνικῆς Θεαρχίας, τῆς μακαρίας καὶ τελευταρχικῆς, ζωαρχικῆς τε καὶ Ἁγίας Τριάδος, τῆς Τρισυποστάτου Θεότητος, ὁπῆρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας καὶ μνημοσύνου αἰωνίου, καὶ τῶν μακαρίων γεννητόρων αὐτοῦ· παρестήσατο καὶ ἀφιερῶσατο ταύτην ἐπ' ὀνόματι τῆς παναγίας Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (ἐορτὴ παντὸς κόσμου ἐστὶ τῆς Θεομήτορος ἢ μετὰστασις), ἐδωρήσατό τε καὶ ἐστολίσσατο ἱεροῖς κειμηλίοις τὸν ἱερὸν καὶ ἅγιον ναόν, κατὰ τὸν θεῖον Δαβὶδ λέγοντα: „Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου“, καὶ ἐν ἀφιερῶματι κινήτων τε καὶ ἀκινήτων κτημάτων, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ μονῇ ἀσκουμένους πατέρας ἐλέησε, κατὰ τὸ ἱερὸν λόγιον πεποιηώς: „μακάριοι“, γὰρ φησὶν, „οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται“, καὶ κατὰ τὸ προφητικόν: „ἐλεημοσύνη καὶ πίστις σοι μὴ ἐκλείψωσαν“· ἱδίων γὰρ τοῦτο τοῦ σεμνοῦ τῶν χριστιανῶν ἐπαγγέληματος. Σιοπνόμενος τοίνυν καὶ ὁ εὐσεβέστατος κτήτωρ καὶ ἐκλαμπρότατος Αὐθέντης τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν, ταῦτα εὖ πεποίηκεν ἐν ᾧ δὲ καὶ ὁ αἰοδιμος πατήρ αὐτοῦ τοιοῦτων ζηλωτῆς ἐγεγένει, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς διαδοχῆς ἐκείνης γεγένηκε, τοῖς προτεσμήμασιν ἐκείνου ἐξακολουθήσας. Διὸ καὶ παρὰ Χριστοῦ τοὺς μισθοὺς κομίσεται καὶ παρὰ τῆς θείας αὐτοῦ Μητρὸς ἐν τε τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Προτεινόμενος ψυχῇ τε καὶ σώματι

Pronie întărindu-l și ajutându-l, ca pe un iubitor de Hristos și drept credincios, l-a învrednicit de Domnie și l-a ridicat pe prea-înălțatul Scaun al întregii acestei țări, făcându-l stăpânitor și Domn, fiind mare cu adevărat și vrednic de admirare și mai presus de toată lauda, ca acest credincios stăpânitor care s'a scris în și-rul acelor evanghelice și de dumnezeiești chemări, așezat de Domnul în casa lui și gospodărint cele după Dumnezen, și pe cei încredințați lui îndestulându-i bine în gândul său, împărțind fiecăruia după dreptate ce i se cuvine și cu acestea câștigându-și tot harul și bunăvoința Stăpânului, astfel e și prea-bunul, prea-evlaviosul și prea-strălucitul, Dumnezeu cu iubire de oameni ajutându-l. Căci, luând Domnia, se apucă îndată, mișcat de puterea, de râvna credinții sale, și, cu multă sârguință, s'a învrednicit a clădi din temelii sfântă mănăstire pentru lauda și rugăciunea Stăpânirii dumnezeiești a toate făcătoarea, în trei fețe ea soarele și una singură, fericita și săvârșitoarea și de viață începătoarea și Sfânta Treime, Dumnezeirea cu trei ipostase, pentru sufleteasca sa mântuire și amintire veșnică, și a fericirilor lui născători; a înfățișat-o și închinat-o întru numele prea-sfintei Adorniri a prea-sfintei stăpânei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea Fecioare Maria (serbătoare a toată lumea e strămutarea Maicii Domnului), a dăruit și a împodobit cu sfinte odore sfânta biserică, urmând dumnezeiescului David, care zice: „Doamne, am iubit po-doaba casei Tale și locul cortului slavei Tale“, și cu afierosirea de lucruri mișcătoare și nemișcătoare, și a miluit pe părinții eari petree în dumnezeiasca și sfântă mănăstire, făcând după cuvântul sfânt, care zice: „fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui“ și după al Prooroelului: „elei-mosinele și credința să nu-ți lipsească“; de oare ce acesta e semnul respectatei chemări a turmei creștinilor. Urmând deci și prea-evlaviosul ctitor și prea-strălucitul Domn mântuirea sa, acestea bine le-a făcut; căci, fiind și răposatul lui părinte răvnitor al umora ca acestea, și el a ajms [așa] din această moștenire, urmând îndeplinirilor aceluia. Pentru care va avea și de la Hristos răsplătirile și de la dumnezeiasca lui Maică în vremea de acum și în cea viitoare. În-

ὅπερ τοῦ εὐαγοῦς τοῦτου καὶ ἁγίου μοναστηρίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ θεοφιλῶν ἀδελφῶν, ἐλευθέραν ταύτην πεποίηκεν, ἀδελφωτόν τε καὶ ἀδελφωτόν ἔχειν τὴν αὐτεξουσιότητα καὶ ἐλευθερίαν, αὐτὴ καθαυτὴ μόνῃ κυβερνᾶσθαι καὶ ἰθύνεσθαι παρὰ τῶν εὐρισκομένων ἐν αὐτῇ ἁγίων πατέρων εἶναι καὶ λέγεσθαι ἱερά καὶ αὐθεντικὴ μονὴ τοῦ εὐσεβεστάτου, ἐνδοξοτάτου τε καὶ ἐκλαμπροτάτου Ἀθρόντου—Βοηδόδα, ἡγεμόνος πάσης Οὐγκροβλαχίας καὶ τῶν πέριξ. Τοῖνυν καὶ ἡ Μετριότης ἡμῶν, ἐλέω Θεοῦ ἔχουσα τοὺς οἴκους τῆς ἐν Ἀλεξανδρεῖσιν ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, εὐρισκομένη ἐν Βουκουρεστίῳ, τὸ παρὸν σιγλιῶδες πεποίηκε. Καὶ διὰ τοῦτο δεόμεθα, δέξιν καταπυκνούντες καὶ λέγοντες: „Στερέωσον, Κύριε, τὸν οἶκον τοῦτον ἐν δσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς κτήτορας αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ἐν αὐτῷ ἀδελφότητα“.

Ὁψέποτε δέ, εἴ τις ἐκ τῶν συγγενῶν τοῦ ταῦτα ἀφιερώσαντος, τοῦ κτήτορος δηλαδὴ τῆς σεβασμίας ταύτης μονῆς, ἢ ἐκ τῶν κατὰ καιροὺς ἀθεϊστών, ἢ ἐκ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἢ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου ἢ ἐκ τῆς κοσμικῆς πολιτείας, ὁποῖας τάξεις ἂν εἴη, οἷς τρόποις οἶδε, βουληθῇ λαβεῖν ἢ ἀποξενῶσαι τὰ ἐκ τῶν ἀφιερωμάτων, πολὺ ἢ ὀλίγον, ἔχομεν τὰ κατὰ... Ἀλλὰ ταῦτα πάντα μετέτωσαν ἐν ταύτῃ τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ, σεβασμίᾳ τε καὶ ἁγίᾳ μονῇ σῶα καὶ ἀνελλιπῇ· τὰ γὰρ ἀφιερωθέντα ἐν τῷ ναῷ, ἀναπόσπαστα εἰσὶ. Πεποιήκαμεν δὲ καὶ τὸ παρὸν σιγλιῶδες εἰς ἀσφάλειαν, καὶ ἐσφραγίσκαμεν αὐτὸ τῇ ἱερᾷ σφραγίδι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, καὶ τῇ ἡμετέρᾳ χειρὶ ὡς ἐγράψαμεν ἐν τῷ πανσέπτῳ καὶ ἱερῷ Μοναστηρίῳ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μόρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐπονομαζομένου τοῦ τρισμάκαρος Ἰωάννου Μεταχλ Βοηδόδα, ἐν Βουκουρεστίῳ, ἐν ἔτσι σωτηρίῳ ἀρχί, ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ ς’.

(Ibid., pp. 234—7.)

XXIII.

Declarația viitorului Patriarh de Constantinopol Dionisie, prieten al Elinei, văduva lui Constantin Cantacuzino Postelnicul, cu privire la ce înțelege a se face din moșiile ei, mergând ea la Locurile Sfinte.

Διαθήκη.

Τῶν ὅποσων ἐν διαταγῇ ὄντων καὶ ἀπορίᾳ προκαταλημμένων πραγμάτων ὁ μετ’ ἀδείας παραλήψεως λόγος εὐσεβῶς παραλαβανόμενος ἀσφαλῆ καὶ ἐδραίαν παρέχει τὴν

demnat trupește și sufletește către această fericită și sfântă mănăstire și către iubitorii de Dumnezeu frați de acolo, a făcut-o slobodă, ca fără stăpân și nerobită să-și aibă neatârnamarea și libertatea, ea însăși de la sine a se chivernisi și conduce de cei într’însa aflători sfinți părinți și a se zice sfântă și domnească mănăstire a prea-evlaviosului, prea-slăvitului și prea-strălucitului Domn—Voevod, Domn a toată Ungrovlahia și a celor d’împrejur. Deci și Smerenia Noastră, din mila lui Dumnezeu având cărma sfintei Biserici a lui Hristos din Alexandria, aflându-mă în București, am făcut acest hrisov pecetluit. Și de aceea ne rugăm, grămădind rugăciunea și zicând: „întăreste, Doamne, casa aceasta în evlavie și dreptate și pe ctitorii ei și toată frăția din ea“.

Mai târziu însă, dacă vre unul dintre rudele cui a afierosit acestea, adevă ale ctitorului acestei respectate mănăstiri, sau din cei după vreme atești, sau din tagma arhierească sau din cea lumească alcătuire, de orice rang ar fi el, cu ce chipuri va ști, ar vrea să ieie sau să înstrăineze cele dintre afierosiri, mult sau puțin, avem cele după... Dar toate acestea să se puie în acea dumnezeiască și sfântă și respectată sfântă mănăstire întregi și fără lipsă; căci cele afierosite în biserică sânt de nedespărțit. Și am făcut și această scrisoare pecetluită pentru siguranță, și am pecetluit-o cu sfânta pecete a sfântului gloriosului apostol și evanghelist Marcu, și cu mâna noastră am iscălit-o în prea-venerata și sfânta mănăstire a celui între sfinți părinte al nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni, ce se zice a de trei ori fericitului Io Mihail Voevod, în București, în anul Mântuirii 1680, în luna lui Iunie în 6.

Diată.

Lucrurilor ce sânt la îndoială și nelămurite cuvântul, cel cu îngăduire al primirii, cuprinzându-le cucernic, li dă o deslegare sigură și temeinică pentru cei

1681,
18 Novem-
bre.

λήσιν τοῖς ἀμφιβάλλουσι· εἰ δὲ καὶ παρ' ἀνδρῶν ἐν ὑπαρχῇ ὄντων καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱεραρχίας τὰ πρῶτα φερόντων ἐπικυρωθεῖν ἅπαν ἐτέρου τοῦ λοιποῦ τὸ τῆς ὑπολήψεως ὑποπτον, καὶ κράτει ὑπονομίας οἴασθ' ἐπιδείκναι τὴν ἀσφάλειαν. Καὶ δὴ καὶ ἡ ἐκλαμπροτάτη καὶ θεοσεβεστάτη μήτηρ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας, κυρίου, κυρίου Ἰωάννου Σερβάνου Καντακουζηνοῦ Βασίλῃ, ἔρωτι τοῦ κρείττονος ἀλοῦσα καὶ τῷ πόθῳ προσετρεχέσα τοῦ πρὸς τοὺς ἁγίους τόπους ἀπελθεῖν καὶ τὰ σύμβολα τῆς τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἐπιδημίας προσκυνῆσαι, μετεστείλατο τὴν Ἡμετέραν Μετριότητα εἰς τὸ χωρίον Τομπρέ, ἔμφρων καὶ νοσηρῆς τυγχάνουσα, καὶ, τὸ μήκος τῆς ὁδοῦ ἀναλογιζομένη καὶ τὸ ὑπερβέβηκεν τῆς ἡλικίας δεδεικνύου, ἐξωμολογήσατο τὰ κατὰ τὸν αὐτῆς βίον πεπραγμένα, ὅσον δύνανται καταβαρῶναι φυγὴν καὶ θολῶσαι λογισμὸν πρὸς τὰ ἄνω τὴν πτῆσιν ἰθύνοντα, ἠρωτήθη δὲ παρὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἡ καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς, δηλ. τῶν μουσικῶν καὶ ἄλλων διαμονῇν τινὰ πεποιήται τοῖς τέκνοις αὐτῆς, καὶ ἀπεκρίνατο ἐν φόβῳ Θεοῦ οὕτως: Ἐγὼ μὲν οὐδέποτε, παναγιώτατε, τὴν ἐν χερσὶ φροντίδα τῆς ἀποδημίας μου Θεῷ μόνῳ συλλήπτורי ἀναθέμην, τῆς δὲ πατρικῆς μου καὶ ἀνδρικῆς οὐσίας γῆς, ἂν ποθ' οὕτω μανίας ἰκοίμην ὥς, ἐτι ζωῆς ἐμοῦ καὶ τὸ ἥλιον τοῖς ὀφθαλμοῖς καθαρώσης, ἄλλοις τὴν κυριότητα παράσχειν; Ἀλλὰ τὸ γε νῦν, ἔχων προτομήν τὸν πόθον ἀρροισιμένη τὸν ἐμὸν, ὥς προσθέμην, καὶ τὸ μὲν θελητὸν τῷ Θεῷ ἀπὸ τῆς γῆνης Ἰερουσαλήμης τὴν ὑπερκόσμιον μεταστῆναι, οἷα τῆς ἀσφύρος μου κύριοι ἔσονται τῶν πραγμάτων μου καὶ πάσης τῆς πατρικῆς μου καὶ ἀνδρῆς, οὗ οἱ κληρονόμοι γνήσιοι ἀπαξάπαντες· εἰ δὲ πάλιν ἐπιτρέψῃ τὸ θεῖον καὶ ταῦτα ζῶσαν μὲ ἀνασῶσαι, ἔχω τὰ ἐμὰ καὶ πρότερον· οὐ γὰρ θέμις ὡν τῶν ἐκ προγόνων φέρω (αἰε) πτημάτων προδότης γενέσθαι καὶ μὲ περιέρχασθαι ζητεῖν ἄρτον παρὰ τῶν παιδῶν καὶ πρὸς αὐτῶν δίκην ἐμπελοχερεῖν ἁλλοτρίας θύρας, καθάπερ ἔτεροι ἐν ταῖς ἐμαῖς παρήδεον λυπηρὸν δὲ ἀντίπουν τὸ παρὰ τῶν ξένων ζητεῖν καὶ ἀποτυγχάνουσι, ἀπὸ δὲ τῶν οἰκείων ἀποξενωθῆναι λυπηρὸν καὶ ἀφόρητον καθεστῆκε καὶ καταδαιμονίας ἐσχάτης ἐπέκεινται. Ὅθεν ἔαρινα μηδὲν τῶν ἐμῶν ἀποκηγεῖσαι τῆς ἐπικρατείας μου, μηδὲ ὀλιγοστημόριον τὸ πρὸς διανομήν ὑπομένειν μέχρις ἂν τῷ βίῳ παρέιμι, ἀπηνίκη, τοῦ τηλεπαθοῦς τοῦτου σαρκίου ἀπολαχθεῖσα, τιμικαῦτα καὶ τὴν πατρικὴν καὶ ἀν-

ἰνδοῖτι, iar dacă la oamenii cari sânt la putere și cari au întâiele locuri în ierarhia noastră s'ar întări, mai presus de celelalte bănuiala eugetării, și cu puterea bănniului chiar arată oarecum siguranța. Și deci și prea-strălucita și preacucernicia mamă a prea-cucernicului și preastrălucitului Domn a toată Ungrovlahia, domnul domn Io Șerban Cantacuzino Voevod, prinsă de dorința de mai bine și de pofta de a merge la Locurile Sfinte și de a se închina semnelor coborârii Mântuitorului nostru, a trimis după Smerenia Noastră la satul Dobreni, fiind ea în toată mintea și, socotind lungimea drumului și arătând prisosul vrâstei, a mărturisit cele făcute în viața ei, câte pot împovăra sufletul și tulbura engetarea și a îndrepta zborul gândului în sus, [și] a fost întrebată de Smerenia Noastră și cu privire la lucrurile ei, dacă, adică, a făcut o împărțire a moșiilor și altora între copiii ei, și a răspuns în frica lui Dumnezeu așa: „Eu, preasfințite, mi-am pus în mine gândul călătoriei mele acesteia numai la Dumnezeu singurul ajutător, iar, în ce privește averea de la părinți și de la bărbat, cum să fi ajuns la așa o nebulie încă, fiind eu încă vie și văzând soarele cu ochii, să dau altora stăpânirea? Dar acum, gândindu-mă mai ales a-mi împlini pofta, cum am spus mai sus, [și] dacă e voia lui Dumnezeu ea de la pământescul Ierusalim să schimb viața cu cea de dineolo de lume, ființi cei drepti, din sânul mieu, vor fi stăpâni cu toții ai lucrurilor mele și ai întregii moșteniri de la părinți și de la soț, cari moștenitori sânt ennoseuți cu toții; iar, dacă va fi alta voia lui Dumnezeu și mă va păstra vie, voi avea ale mele ca mai înainte; căci nu e drept să fim trădătoarea averilor din străbuni și să rătăcesc cântându-mi pâinea pe la copii și astfel să cere ușile străine, cum alții au stat la ale mele; căci e lucru trist și protivnic a căuta la străini și a fi răspins, iar de la cei de casă fi înstrăinată ar fi un lucru jalnic și de nesuferit și mai presus de toată nenorocirea. De aceea am socotit să nu îndepărtez nimic din ale mele de la stăpânirea mea, nici cea mai mică parte din ce s'ar putea împărți, cât voi fi în viață, până ce, despărțită de această carne departe suferitoare, atunci fiii mei să împartă și

δρικὴν μου οὐσίαν οἱ υἱοὶ μου διανεμέσθωσαν καὶ κληρουχέσθωσαν, ὡς βούλοντας, ἀνηρμένους τῆς πλεονεξίας, ἀλλ' ἐπίσω ὡς πρὸ πολλοῦ ἐμερισάμην αὐτοῖς. Ταῦτα μὲν ἀπὸ φωνῆς τῆς κυρίας ἀκήκοα καὶ ἐγγράφων ταῦτα τῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἡγεμόνι κυρίῳ, κυρίῳ Ἰωάννῃ Σερβάνῳ Καντακουζίνῳ πάσης Οὐγκροβλαχίας, τῷ κατὰ πνεῦμα υἱῷ ἀγαπητῷ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, ἐγχειρίζω, κατὰ τὸ ἔτος τὸ σωτήριον ἀρχαίον, Νοεμβρίου 17'.

părinteasca avere și cea de la soț și s'o moștenească, așa cum vor vrea, înlăturând lăcomia, ei așa cum mai de mult li-am împărțit. Acestea le-am auzit din gura stăpânei și le dau în scris prea-luminatului domn, Domnul țării, Io Șerban Cantacuzino a toată Ungrovlahia, iubitul fiu sufletesc al Smereniei Noastre, în anul Mântuirii 1681, Noiembrie 18.

XXIV.

Partenie, Patriarhul Alexandriei, către Țarii Ivan și Petru Alexievici, arătând ce datorii a făcut la suirea sa în 7186 (1678), iar după moartea, la 7188 (1680), a predecesorului său, Paisie, a trebuit să se împrumute pentru îngroparea lui, așa că, aflând la solul muscălesc Procopie, fiul lui Bogdan Voznișin, scrisori de la tatăl lor, Țarul Teodor, se îndreaptă către fii pentru un ajutor bănesc: venind către ei, a fost oprit în Moldova, ca să nu pățească de la Turci ce pățise Paisie, dar trimete pe cineva cu trei scrisori: de la el, de la Sf. Sava din Alexandria și de la Sf. Gheorghe din Egipt, rugând a se pune pe privilegiul rusesc pe cetea pe care hoții au furat-o pe drum.

Iași,
1683,
Maiu.

Παρθένιος, ἐλέω Θεοῦ, Πάπας καὶ Πατριάρχης κτλ.

Κράτιστοι, γαληνότετοι, χριστιανικώτατοι, θεόσπετοι, θεοφροόνητοι κτλ., Ἰωάννη Ἀλεξιοβίτση καὶ Πέτρῳ Ἀλεξιοβίτση κτλ.

Διὰ τῶν πατρικῶν καὶ ἁγίων εὐχῶν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ ἀοιδήμου μεγάλου ἁγίου Βασιλέως καὶ Αὐτοκράτορος κὺρ Ἀλεξίου Μιχαηλοβίτση, τοῦ ἀειμνήστου ὑμῶν πατρός, οὗ τινος ταῖς ἐλεημοσύναῖς καὶ εὐεργεσίαις ἀναρρώσθεις ὁ πρὸ ἡμῶν ἐν πατριαρχαῖς κὺρ Παῖσιος, τῇ δυσχερίᾳ τοῦ χρόνου ἐν τῇ πλεονεξίᾳ τῶν κατ' Αἴγυπτον καταδυναστευόντων ποικίλοις ἀδικήμασι καὶ στενοχωρήμασιν ἀπεγύμνωσαν καὶ τελείως ἀπαρμύθητον ἐποίησαν, χρώμενος τοῖνον μέσον τῇ τοῦ γήρατος ἀδυναμίᾳ καὶ τῇ τοῦ χρέους στενοχωρίᾳ τὸν Θρόνον παρητήσατο, καί, τῇ προσκλήσει τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἅμα τε τῷ ἐλθεῖ καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, τοὺς οἰκτας ἡμεῖς ἐδεξάμεθα καὶ ἐν τῇ τοῦ χρέους ὑπερβολῇ τὸν αὐχένα ἡμῶν ἐπεθήκαμεν, τὴν πατριαρχικὴν προστασίαν ἀναλαβόντες κατὰ τὸ ἔρπος ἔτος, Ὁκτωβρίῳ μηνί, κατὰ δὲ τὸ ἔρπος ἔτος μετέστη πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνάς ἐκείνος ὁ πρὸ ἡμῶν κὺρ Παῖσιος, ὅθεν καὶ ἐν τῇ θανῇ τοῦτου πολυτρόπως οἱ δυνάσται ἡμῶν ἐμνηχάνησαντο καὶ ὑπόχρεον τὸν πατριαρχικὸν καὶ ἡμᾶς Θρόνον κατέστησαν· οὐκ ἦν γὰρ ἄλλως ποιῆσαι ἐπὶ τῷ ἐνταφιάσει τὸ πατριαρχικὸν ἐκεῖνο σῶμα ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῶν πρὸ ἡμῶν ἁγιοτάτων Πατριαρχῶν εἰ μὴ διὰ δόσεως ὅτι πλείστων χρημάτων. Πλεονεκτοῦμενοι τοιγαροῦν παρὰ τῶν καταδυναστευόντων ἡμᾶς, καὶ μὴ ἔχοντες ποῦ προσδραμεῖν πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν τοιούτων χρεῶν ἐλθόντες ἀπ' Αἰγύπτου ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ διὰ τινος ὑπηρεσίας, καὶ τῷ μεγάλῳ πρέσβει τῆς ἁγίας ὑμῶν βασιλείας ἐντυχόντες, διάκῳ Προκοπίῳ, υἱῷ Μπογδάνου Βοζνιτζίνοῦ, παρ' οὗ καὶ ἐνεχειρίσθημεν ἀσμένως δύο βασιλοπρεπεῖς ἐπιστολάς τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ ἀοιδήμου μεγάλου ἁγίου Βασιλέως κὺρ Θεοδώρου Ἀλεξιοβίτση, τοῦ περιποθητοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ, διασαφηνιζούσας τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συγχώρησιν τοῦ μακαρίτου ἐκείνου Νίκωνος Πατριάρχου, ἐνεχειρίσαμεν δὲ τῷ αὐτῷ μεγάλῳ πρέσβει τὰς ἀποκρίσεις μετὰ τῶν πατριαρχικῶν εὐχῶν, διὰ τε γραμμάτων καὶ διὰ ζώσης φωνῆς δημοποιήσαντες τὴν ἡμετέραν πρὸς τὰ αὐτόθι ἐπιδημίαν. Ἀλλ' οὐκ ἠξιώθημεν, πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντες τοῦ ἁγίου Βασιλέως κὺρ Θεοδώρου Ἀλεξιοβίτση ἐλέω δὲ τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἐπὶ τὸν πατρικὸν καὶ προπατορικὸν κράτος τῆς μεγίστης καὶ ἁγίας Βασιλείας ἡ Ὑμετέρα Γαληνότης καταξιοθεῖσα ἀνελθεῖν, τανῦν καὶ ἡμεῖς, μὴ ἔχοντες ποῦ προσδραμεῖν, μετὰ Θεόν, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν εἰρημένων χρεῶν, ἐγνωμεν καταφυγεῖν πρὸς τὰ σπλάγχνα τῆς μεγίστης ὁ-

μῶν καὶ ἁγίας Βασιλείας καὶ ἀπολαῦσαι τῆς βασιλικῆς ὑμῶν αὐτοπροσώπου θέας, καὶ τυχεῖν τοῦ βασιλικοῦ ὑμῶν ἐλέους· καὶ, ἐρχόμενοι μέχρι Μολδαβίας, βασκανία τοῦ ἐχθροῦ ἡμποδίσθημεν, φοβούμενοι τοὺς πειρασμούς, ὅφ' οὓς ὁ πρὸ ἡμῶν ἐνέπεσε διὰ τὴν ἀκαταστασίαν τῶν κρατούντων ἡμᾶς. Διὸ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Γαληνότητα καὶ ἁγίαν Βασιλείαν καὶ εἰς τὴν βασιλικὴν ὑμῶν ἔλκος παρ' ἡμῶν στέλλεται ὁ ... μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ, ὁμοῦ καὶ τρία χρυσόβουλλα: α' τὸ πατριαρχικόν, β' τοῦ ἐν τῇ μεγαλοπόλει Ἀλεξανδρείας, Ἀγίου Σάββα καὶ γ' τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἅτινα ἐδωρήσατο καὶ ἐλέησεν ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ αἰδιδυμὸς καὶ ἅγιος Βασιλεὺς καὶ μέγας Αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος Μιχαηλοβίτζης, ὁ ποθεινότατος ὑμῶν πατήρ. Τῷ παρ' ἡμῶν δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἀποσταλέντι ἐπὶ τῷ ἐνεγκεῖν τὰ βασιλικά ταῦτα χρυσόβουλλα θαλάττιοι λησταὶ ἐνέτυχον καὶ τὴν τοῦ πατριαρχικοῦ χρυσοδόλλου βασιλικὴν σφραγίδα παρέλαβον. Διὸ παρακαλοῦμεν τὸ μέγιστον κράτος τῆς Ὑμετέρας Γαληνότητος ἐπιθεῖναι ἐτέραν βασιλικὴν σφραγίδα τῆς ἀξιαγάστου ὑμῶν αὐτοκρατορίας καὶ τῆς αὐτοπροαιρέτου καὶ ἁγίας ὑμῶν βασιλικῆς ἐλεημοσύνης. Ὁρθοδόξοι, θεόστυχοι καὶ ἐλεημονικώτατοι ἅγιοι Βασιλεῖς, μὴ ἀποτυχεῖν δεόμεθα τὴν τῶν Ἀλεξανδρέων ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν κλ.

Ἐγράφη ἐν τῷ ἡμετέρῳ καταλύματι, ἐν Γιάσι τῆς Μολδαβίας, ἐν ἔτει ἀπὸ Θεογονίας αχπγ', Μαῖω μηνί, Ἰνδ. στ'.

(Mazarachi, l. c. pp. 247—9.)

XXV.

Iași,
1683,
Maiu.

Partenie, Patriarhul Alexandriei, către Patriarhul Moscovei, Ioachim, făcând observații asupra crucii cu trei degete și cerând ajutor ca să repare partea de spre Apus a bisericii patriarhale.

Παρθένιος κλ.

Τῷ μακαριωτάτῳ, ἁγιωτάτῳ κλ. Πατριάρχει τῆς βασιλευούσης μεγίστης πόλεως Μοσχολίας καὶ πάσης Ῥωσσίας, κυρίῳ Ἰωακείμ κλ.

.... Ἀκηκόαμεν, ἐν Χριστῷ ἀγαπητέ, τοὺς πόνους καὶ μόχθους οὓς κοπιᾷς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, διευθύνων εὐσεβῶς τὴν ἐμπιστευθεῖσάν σοι ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, διδόνων ὡς ποιμὴν καλὸς τὰ λογικὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ἐνότητα τῆς ἀμωμῆτου καὶ ἀληθοῦς πίστεως, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος. Τὰ τοῦ καταράτου ἐκείνου ἱερέως, ἀδελφέ, ἐνωτισάμεθα ὅτι σὺν τοῖς συμφρονούσιν αὐτῷ ἐξέδοτο τοῖς αἰτοῦσι ὀρθοδόξοις ποιεῖν τὸν σταυρὸν τοῖς κάτωθεν τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρός· ἐλάδομεν δὲ λύπην μεγίστην καὶ ἀδιάπτωτον δόνην ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν· καὶ γὰρ ἔπασχεν ἀνατρέψαι ὅλως καὶ παρσιεῖσαι αἱρέσεις ἀπωλείας ἐν τῷ λαῷ ... Λοιπόν, ἀγαπητέ, κρατεῖτε τὰς ἀποστολικὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε διὰ γραφῆς κλ... Διὸ παρακαλοῦμεν τὴν Σὴν Μακαριότητα, ἀγαπητέ, ἵνα ἐλεήσης καὶ βοηθήσης τῇ ἁγιωτάτῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τῷ καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῷ τῆς Ἀλεξανδρείας Θρόνῳ, ὅπως τῶν χρεῶν ἀπαλλαχθῶμεν, μᾶλλον δὲ τὸν εἰς ὄλεθρον τρέχοντα δυτικὸν τοῖχον τοῦ περικλεοῦς καὶ ἁγίου ναοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἁγιωτάτου Θρόνου ἀνοικοδομήσωμεν, ὃν οὐκ ἠδυνήθη ὁ πρὸ ἡμῶν κὺρ Παῖσιος ἀνοικοδομηθεῖν, καί, ἐὰν τὸ βασιλικὸν τῆς μεγίστης αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Σῆς Μακαριότητος πλούσιον ἔλκος οὐ προφθάσῃ, ἢ ἐκκλησία τελείως κρημνίζεται· πρὸς μὲν γὰρ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ τοίχου ἢ δαπάνη ὀλίγη, ἀλλὰ παρὰ γνώμην τῶν κρατούντων οὐ δυνάμεθα, ἀμὴ διὰ δόσεως πλείστων χρημάτων, ἵνα λάβωμεν ἄδειαν· κατὰ δὲ τὴν κακίστην αὐτῶν συνήθειαν, δυνάστης παρ' αὐτῶν κατ' ἔτος στέλλεται τὰς οἰκοδομὰς διερευνᾶν καὶ ὡς ὅτι κρημνῶ παραδοῦναι ὑποκρινόμενος, καὶ διὰ χρημάτων οὐκ ὀλίγων ἢ ὑπὸ κρισεὶς παρέρχεται, καὶ ταῦτο ἕως οὗ ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν. Δεόμεθα τοίνυν κλ.

(Ibid., pp., 249—5.)

XXVI.

Un neisclălit către Constantin Stolnicul Cantacuzino, despre călătoria sa, în Decembrie, prin Germania, pe la un oraș pe care l-a străbătut și „prea-învățatul suflet” al acestuia, despre durerea sa pentru moartea „prea-fericitului Domn”, Șerban Cantacuzino), mângâindu-se cu învățăturile religiei și trimetând urări noii Domnii lui Constantin Brâncoveanu.

1689.

† Τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ σοφωτάτῳ κυρίῳ Κ. τῷ Καντακουζηνῷ καὶ Μεγάλῳ Στολνίκῳ.

Ἐτύχομεν ἤδη τοῦ ποθουμένου καί, ἔν' οὕτως εἶπω, σωτηρίου λιμένος καὶ γερμανικῆς χώρας μόλις δ' ἔμπης (sic) τῇ β' Δεκεμβρίου καί, ὅσον μὲν τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ καὶ τὰ παραπλήσια ταύτης συμβεβηκότα ὁποῦ ἐξήκοντα τῶν ἡμερῶν ὁδοιποροῦμεν, κολώτατα δὲν τὴν λανθάνουν, ἐπειδὴ ποτε καὶ ἡ σοφωτάτη αὐτῆς ψυχὴ τὴν πόλιν ταύτην διώδευεν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν προσεχὴ ἴδια τῆς σπουδῆς, κατὰ τὸν Ἰσοκράτην, ὅστις τῆς παιδείας τὴν ῥίζαν πικρὰν ἔφη, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς. Ὡ πόνοος ἀγαστονος! Ὡ μυρίων κλαυθμῶν ἡ στέρησις τοῦ μακαρίου αὐθέντος! Ἀξία γὰρ τόσον, ὅσον καὶ εἰς τὸν τετράκληκον (sic) θρῆνον ἀπέραστον ἐπροξένησεν, εἰς τοιοῦτους μᾶλλον ἀνωμάλους χρόνους. Μετὰ δὲ τῶν ἄλλων καὶ ἐγώ, ὡς ἀληθῶς, θάκρυα θερμὰ ἐκατήγαγον, καὶ θρῆνον ἀπαρμύθητον πεποιήκαμεν. Ἀλλ' ὑπὲρ τοῦτο μὲ δὲν μανθάνει τὴν σοφωτάτης τῆς ψυχῆς τὸ ποιητικὸν λόγιον: παντ' εὐχαρίστως τὰ Θεοῦ δέχεσθαι χρή. Ἄς παρηγορεῖται λοιπόν, ὅτι οὐκ ἄνθρωπος ἔλαβεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας, καὶ τὸ συμφέρον ἕκαστον εἰδὼς, καὶ μᾶλλον ἡμῖν τῶν πραγμάτων αὐτοῦ κηδόμενος, ὅτι ὕπνος τὸ πρᾶγμα καὶ ὁ θάνατος μετὰστασις, καὶ οὐκ ἀπώλεις, ἀποδημία ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπὶ τὰ βελτίονα καὶ δὴ αἰώνια. Ἠλγος μὲν καὶ ἰὼδ ἐπὶ τῇ στέρησει τῶν οἰκείων τέκνων, ἀλλὰ τοσοῦτον ὅσον ἦν εἰκός, σκεδάσας τὸ νέρος τῆς ἀθυρίας, εἰπών: Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο. Ἀλλὰ δὴ καὶ πάντες οἱ κατὰ Θεὸν ζήσαντες ὀλίγην τῶν κακῶν αἴσθησιν ἐλάμβανον. Ἐχαιρε γὰρ ὁ μακάριος Παῦλος ἐν τοῖς παθήμασιν. Αὐτὰ τοίνυν, σοφώτατε καὶ χριστιανικώτατε ἀνδρῶν, διανοηθεὶς καὶ πιστεῦν ὅτι, ὥσπερ Χριστὸς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἔζησεν, οὕτω καὶ τοὺς κοιμηθέντας ἄξει σὺν αὐτῷ ἔνθα τῶν δικαίων οἱ χοροί, ἔνθα τῶν ἁγίων ἀγγέλων τὸ στρατόπεδον, ἔνθα στρατάρχης καὶ ἀρχηγὸς ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Αὐτὸς γὰρ προσελήληθε τὴν ὁδὸν ἦν πάντες ἐλθεῖν ἀναγκαῖον ἐστίν. Ὅθεν, ὦ θεία καὶ σοφωτάτη κεφαλὴ, γενοῦ πατὴρ παρακλησεως καὶ παραμυθίας, παραμυθῶν αὐτὸν καθ' ἐκυτόν· ὁ δὲ Θεὸς τῶν οἰκτηρῶν καὶ πατὴρ πάσης παρακλησεως παρηγορήσοι τὰς καρδίαις πάντων ὁμῶν τῶν συγγενῶν καὶ κατὰ σάρκα καὶ κατὰ πνεῦμα καὶ διατηροί καὶ περιέποι παντὸς ἐναντίου συναντήματος τὸν ἐκλαμπρότατον καὶ θεόστεπτον ἡμῶν αὐθέντην, κύριον, κύριον Ἰω. Κωνσταντῖνον Βοσδόδα, στερσώνωντάς τον εἰς τὸν ὑψηλότατον αὐτοῦ Θρόνον εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους, τὴν δὲ ἱεράν καὶ σοφωτάτην αὐτῆς κεφαλὴν μετὰ τῶν παμφιλέτων αὐτῆς διασπῶν διαφυλάττοι ὑγιαίνουσιν καὶ εὐτυχοῦσιν ἐν βίῃ παντί· ἀμήν.

XXVII.

Gherasim, Patriarhul Alexandriei, către Petru, „Împăratul și Marele Cneaz” al Rusiei, cu cerere de ajutor prin arhidiaconul care aduce hrisovul lui și alte două acte muscălești cu privire la mănăstirile Sf. Sava și Sf. Gheorghe, cu pomenirea tuturor rudelor lui Petru, sprijin al acestei Biserici¹.

București,
mănăstirea
Mihai-Vodă,
1692,
Ianuar.

Γεράσιμος, ἐλέφ Θεῷ, Πάπας καὶ Πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ Κριτῆς τῆς Οἰκουμένης.

Κράτιστε, γαληνότατε, χριστιανικώτατε, κλ. Βασιλεῦ καὶ Μεγάλῳ Κνέζῃ, Πέτρῳ Ἀλεξιοβίτςῃ, πάσης Μικρᾶς τε Λευκῆς Ῥωσσίας Αὐτοκράτορ καὶ πολλῶν ἄλλων αὐθεντειῶν καὶ τοπαρχιῶν, ἀνατολικῶν τε καὶ δυτικῶν καὶ πολλῶν ἐθνῶν καὶ παντὸς βορείου μέρους, πατρικῆ καὶ

¹) Dăm acest document pentru a se vedea deosebirile de atitudine, în adevăr și stil, între el și scrisorile adresate Domnilor noștri.

προπατρικῆ κληρονομίᾳ καὶ κύρις καὶ ἐξουσιαστά, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι υἱὲ ἀγαπητῆ καὶ ποθεινότηατος τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος, παντός τε τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος καθύχημα, χειραγωγῆ καὶ κηδεμών, θεοτίμητε παρὰ μὲν τῆς τρισυποστάτου καὶ ὁμοουσίου Θεότητος, τῆς ζωαρχικῆς, Πατρὸς, Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ἑνὸς τῇ φύσει γνωριζομένου καὶ λατρευομένου Θεοῦ τοῦ παντάνακτος, χάριν, ἔλκος, εἰρήνην καὶ σωτηρίαν ἐπὶ τὴν τῆς μεγίστης σου καὶ αὐτοκρατορικῆς Βασιλείας θεοστέπτον κορυφὴν ἐπευχόμεθα, πρὸς δὲ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, τοῦ τὴν καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτην καὶ πατριαρχικὴν καθέδραν τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας ἀποστολικαῖς καὶ πνευματοφόροις ταῖς περιόδοις καθιδρύσαντος, ἀγιασμὸν καὶ ἐπίσκοψιν, καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος εὐχὴν, εὐλογία καὶ συγχώρησιν αὐτῶν τὸν τῶν ἀγαθῶν δοτῆρα Θεὸν παντοκράτορα διηνεκῶς ἀντιδολόμεν. Σοί, τῷ θεοστέπτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ Βασιλεῖ, εὐλογίαν οὐράνιον, ἀκαταμάχητον κράτος, εἰρήνην βασιαν, ἐρρωμενεστάτην ὑγίειαν καὶ σωτηριώδη διαμονήν, νίκας τε παντελεῖς καὶ τρόπαια κατὰ θαρδάρων καὶ πολυμίων ἐχθρῶν, ἐν δυνάμει ἁγίῳ χαρίζεσθαι, τοῦ τὴν σὴν εὐσέβειαν προεγνωκότος βασιλείας ἀξιῶσαντος, στέμματι τῷ λαμπροτάτῳ κατακοσμήσαντος, αἰεὶ δ' ἀμάχως συνεργοῦντος καὶ ἀοράτως συντηροῦντος καὶ ἐπὶ πάσι σου τοῖς θεοφιλεῖσιν ἀνδραγαθήμασιν ὑφ' ὅθεν προΐσταμένου μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ καὶ λόγου, Κυρίου δ' ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ περὶ σὲ μεγαλοπρεπεστάτῃ τῶν ἐνδοξοτάτων καὶ συνεπιδότων κνέξῃ σου συγλήτῳ, τῷ τε θεοφρουρήτῳ σου παλατίῳ τῷ βασιλικῷ καὶ παντὶ τῷ ὀρθοδόξῳ καὶ φιλοχρήστῳ σου στρατοπέδῳ, εὐπειθὴ τὴν γνώμην ἐπιβραβεύθῃναι καὶ ὁλόφυχον τὴν ὑποταγὴν ἐν σωτηριώδει περιώσει τῶν ἱερῶν ὁμῶν πάντων καταθυμίῳν.

Οὐδὲν ἀντικρὺ ἀληθείας, οὐδὲν (ὡ εὐσεβείας βασιλοτίμητε κορυφῇ) ὡς πᾶσι κατάδηλον καὶ γὰρ ἀρετῆς τῆς θεοπνεύστου ταῖς ιδέαις, φωτοφανέσιν ιδέαις εἰς τὰ πάντα τῆς οἰκουμένης πέρατα ἀκτινοειδῶς διαλαμπούσης καὶ διὰ τῶν ἰδίων ἐνεργειῶν καταφανῇ τὰ γνωρίσματα ἀποτελούσης, μεγάλων δεκτικὸς ἐγκωμίων τοὺς αὐτοὺς προθύμως ἀγκαλιασαμένους παρίστησιν, ὑπὸ πάντων μὲν φιλοτιμημένους καὶ πῶς τοσοῦτον πνευματικῶς καὶ ζηλοτύπως φανταζομένους, ὥστ' οὐδ' αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ αἰὼν μηδοτιοῦν ἀμνημοσύνης καὶ τῇ τῶν ἐπαινέσιν ἱμειρομένους σχολιαζόντων διανοίᾳ παραπέμφαι ἰσχύσεις, ἀλλὰ τὸ τοῦ πνευματικοῦ φίλτρου διάπυρον, αὐτοῖς γε τοῖς ἐπαινέταις ἐνδιαθέτως διασφζόμενον, πῇ μὲν ἀνθοπεριπλέκτοις καὶ θεοσφόροις τοῖς ἐγκωμοῖς εὐφημίας τῆς οὐ τυχοῦσης τοὺς ἐναρέτους ἀξιοῦσι, πῇ δέ, μόνῃ τῇ σιωπῇ χρωμένοις, διὰ τὸ πολλοῦ δεόμενον τοῦ ἐγκωμίου, ὑπερβαλλόντως μακαρίζουσι. Καὶ μὴν ἐπὶ πᾶσι τοῦτοις ἡ Μετριοτήτης ἡμῶν, μάλα καλῶς ἀφορώσα πνευματικῶς ἀγαθυνομένη τοιαύτας εἶναι τὰς τῶν εὐσεβῶν κοσμιότητας, τὸν τελειωτὴν Θεὸν καθικετεύει καὶ πῶς τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς αὐτοῦς ἐπιδιδόσθαι, τοὺς ἀσκησαμένους διὰ μνήμης ἀξιοῦσθαι τῆς ἀξιεπαίνου. Καὶ τίνα ἡμῖν τὰ καθεξῆς; Ἀφορμὰς τὰς ἀνηκούσας, τῆς εὐκαιρίας ἀνακεκαλυμμένως χαριζόμενης, ἵνα τί σιωπῶμεν; Ἡ τοῦ πανσεβάστου, θεοστέπτου τε καὶ χριστιανικωτάτου, τοῖς οἰκτιρμοῖς ὑπερλάμπαντος, ἐν βασιλεῦσιν ἀοιδίμου μεγάλου Κνέξου καὶ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου Μιχαηλοδίτῃ ὑπερτελεσάτῃ τῶν ἀρετῶν κοσμιότης πρὸ ὀφθαλμῶν ἡμετέρων νοερῶς κείται, τὰ τ' ἐπεικῶς καὶ χριστομιμήτως τῷ τρισολίῳ ἐκείνῳ συνθέτῳ ἰνδάλματι θασιλοπρεπῇ τὰ τὴν ὀφθάλμιον ὁλοκαμπῶς καὶ πλουσίως διαδραμύοντα, χειραγωγῶ κοινοῦ γενομένου καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς καθόλου στόλου ἀπεριτρεπτου καὶ ὑπασπιστοῦ ἀναδειχθέντος, τὰς τ' ἀναπετασθεῖσας αὐτῇ νοητὰς πύλας τοῦ ἄδου ἀποσοδησαντος, τρισμακαρίου καὶ θεοστέπτου ἀνδρός, προφανῶς καὶ ἀριδύλως παρ' ὀφθαλμοῦ, ὡς τινων τὸ σεμνολόγημα, διὰ τὴν πολλῆς καὶ ἀπείρου δεινότητος τῆς εὐφημίας, ἐπὶ τοῦ παρόντος παροπτέον, ἵν' ὅπως, τῇ ἀκινδύνῳ σιγῇ, τὰς ἐφέσεις καὶ τοὺς μακαριομοὺς ἐπ' ἐκείνον ἀδελήσωμεν. Ἀσπασίῳ δὲ τῷ φρονήματι χρησάμενοι, ἐπὶ σὲ τὸν ἐξ ἀγαθῆς καὶ εὐσεβοῦς βίβλης εὐσεβεστάτον ῥάδαμνον ἐπανακάμψαι καὶ λόγον τὸν εὐχετικὸν τοῦ σεμνολογήματος λυρικῶς ἀναμέλψαι διανοήθημεν· οὐ καὶ μόνον τῷ θεοτιμῆτῳ στεφανίτῃ τοὺς ἐγκωμίων τῶν πνευματικῶν στεφάνους, ὕψωμέναις πρὸς εὐλογίαν ταῖς χερσὶ, περιπλέξαι ἡράσθημεν, τῷ ἐν βασιλεῦσιν ὀρθοδοξοτάτῳ καὶ αὐθέντῃ ταῖς μεγίστοις γαληνοτάτῳ, μεγάλῳ Κνέξῃ, Πέτρῳ Ἀλεξιοδίτῃ, πάσης μὲν μικρᾶς, μεγάλης καὶ λευκῆς Ῥωσσίας αὐτοκράτορι, υἱῷ δ' ἐν Χριστῷ κατὰ πάντα πεφλημένῳ καὶ περιποθήτῳ τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος. Οὐκ ἀνεκτὸν καὶ γὰρ ἡμῖν ἔδοξε, καιρὸν εὐχρηκόσι, τανῶν τὸν ἀνήκοντα παρασιωπῆσαι, ἀλλ' ἐξ ὅλης ἡμῶν τῆς ψυχῆς καὶ καρδίας, διὰ τῶν πατριαρχικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν (ἀντ' ἐγκωμίων), τὴν θεοφρονητικὴν τῆς σῆς αὐτοκρατορίας κορυφὴν καταστῆφασθαι, τῷ τε πνευματικῷ ἀσπασμῷ νοερῶς σε περιπτύξασθαι, τὸν σταυροφόρον σηκπτοῦχον ἄνακτα, τὸν ὑπὲρ τῶν ἄλλων τοιοῦτον τῇ εὐσεβείᾳ διαυγάζοντα καὶ αὐτὸν τῆς οἰκτιρμολογίας ἐληλαχότα θαυμὸν τὸν ἀκρότατον, οὐδενὸς μὲν ἤττω τῶν βασιλείᾳ τῇ ὀρθοδόξῳ διαπρεφάντων ἀξιο-

μνήστων κοιράνων αναφανέντα, πολλῶν δὲ μάλλον τοῖς ἐπισεικῶσιν οἰκτιρμοῖς τοὺς πολλοὺς ἀνδραιοφρόνως ὑπερέραντα, οὐδὲν πραγματῶν μὲν τοῖς τῶν πολιτικῶν νουνεχῶς καὶ μόνον κηδόμενον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καταλόγου εὐσεβεῖς τῇ προσηκούσῃ καὶ εὐλαβεῖς προφθάνοντα τῇ καθ' ὑπερβολήν, τῶν μὲν ἀρνούμενων τῷ βασιλικωτάτῳ σου ἐλέει καὶ αὐθις ἐπιμολόμενον, τῶν δὲ μάλα τῇ ἀπορίᾳ καταπεπληγμένων καὶ πρὸς τοῖς ἀφθονοπαρόχοις σου πεποιθότων οἰκτιρμοῖς ἱλαρωτάτῃ τῇ διαθέσει ἀντιλαδέσθαι οὐκ ἀποναινόμενον. Πολλὰ σοι τῶν ἐγκωμίων τὰ ἐπαθλα (ὡς τῆς εὐσεβεστάτης βασιλείας θεότευκτον ἄγαλμα) καὶ τὰ τῶν ἀρετῶν περιφανῆ καλλωπίσματα: ἔχουσι καὶ γὰρ τοῖς πατέροις, τοῖς βασιλικοῖς καὶ χριστομιμήτοις ἐκνηλατοῦντα ἡ θεία χάρις ἀνέδειξεν, ὥσπερ καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς καὶ βασιλικῆς ἀλουργίδος κληρονόμον καὶ ἐγκρατῇ ἀπειργάσατο, ἀνθ' ὧν πάντων κομπάζων δέον ἡμᾶς καὶ ἔχειν σεμνύνεσθαι ὅτι περ καὶ τῆς θεοσεβοῦς ὀρθοδοξίας τὸ ἄκρον ἡ τῶν τῆς Ἐκκλησίας τροφίμων οἰκείωσις πέφυκεν. Εὐδαίμων ἄρα μεγαλόπολις αὕτη ἡ βασιλεῖουσα καὶ πᾶσαι αἱ τοπαρχίαι καὶ περιώνυμοι Ῥωσσίας αἱ εὐσεβέσταται (ὧν τινων ἄρχειν σκήπτρῳ τῷ βασιλικῷ πατρικῶς κεκλήρωσαι καὶ προπατορικῶς) καὶ τῷ ὑπὸ σὲ ὑπήκουον εὐδαίμονος τετύχηκε τῆς κληρονομίας. Ζῆθι τοιγαροῦν, βασιλεῦ γαληνότητε, τὸ παντὸς τοῦ χριστωνόμου πληρώματος εὖχος καὶ καύχημα εἰς πολλὰς τῶν ἐνιαυτῶν περιόδους! Καί, εἴπερ σου τὸ θεόστεπτον κράτος πολλὰς ταῖς ἀφορμαῖς πλεονέκτας τῶν ἐγκωμίων ἡμᾶς γενέσθαι ἐπέτρεψεν, οὐκ ἀπαράδεκτον δόξειέ σου τῇ Γαληνότητι, ἐπειδὴ περ οὐ μόνον πλεονέκτας, ἀλλ' εὐχέτας σου τῷ ὄντι καὶ θερμότητος παρκαλήτορας πρὸς τὸν πανοικτιρμονα Θεὸν ἐκτατοὺς ὁμολογεῖν θαρσαλέως ἐμμένονμεν, καίπερ ἐλέους καὶ ἀντιλήψεως ἄξιος (Θεοῦ συγχωρήσει τοῦ παντοδυνάμου), διὰ τὰς ἀπείρους καθ' ἡμῶν ἐπιδανούσας περιστάσεις καὶ συμφοράς, ἐγενόμεθα, δι' ἃς, τῆς ἡμῶν Μετριότητος δυσμενῶς ἀθυμώσεως καὶ τοῦ πολυειδοῦς τούτων μώλωπος ἡμᾶς τραυματίζοντος, σταθερότητα τῶν ἀκατασχόντων ἐλπίδων θαρρόδυντες πρὸς τὴν αὐτόκτετόν σου φιλανθρωπίαν καὶ φιλοκτιρμοσύνην τὸν ἡμέτερον ἀρχιδιέκονον, μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, πέμπομεν, πρόσκιπον ὡμότερον ἐπιφέροντα καὶ διὰ ζώσης φωνῆς τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῇ θεοστέπτῳ σου κορυφῇ, σὺν ἀσπασίσις ταῖς προσσηγορίαις, διαγγέλλοντα, ἀνὰ χεῖράς τ' ἔχοντα τὸ πανσέδαστον τῆς σῆς εὐσεβεστάτης ἀνακτορίας χρυσόδουλλον, σφραγίδι διαχρυσῷ σου τῇ βασιλικῇ κατασφραλισμένον καὶ χάριν ἐλέους σοι δωρηθὲν καὶ ἐλεηθὲν τῇ καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῇ καὶ πτωχοτάτῃ καθέδρᾳ τῇ πατριαρχικῇ τῶν Ἀλεξανδρέων, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ πρὸ ἡμῶν αὐτῇ προσεδρεύσαντος ἀοιδίου Πάπα καὶ Πατριάρχου καὶ κριτοῦ τῆς οἰκουμένης, κυροῦ Παρθενίου, τοῦ τῇ βωμολαχιοτάτῃ τῶν σὼν οἰκτιρμῶν ἀρωγῇ καὶ ἐλεημοσύνης ἐπισκέψει τῇ πλουσιωτάτῃ μικρὸν πως ἀναρρώσθεντος καὶ τὰς τῆς Ἐκκλησίας συμφοράς κυβερνήσαντος· μεθ' οὗ τινος χρυσόδουλλου σου τοῦ πανενδόξου καὶ ἔτερα δύο χρυσόδουλλα σεβάσματα πέμπεται: τὰ παρὰ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ γενομένου τρισημῆκρος ἐν βασιλεῦσι χριστιανικωτάτου Ἀλεξίου Μεγαλοδιδάκτου, Μεγάλου Κνέξη καὶ Αὐτοκράτορος, τοῦ θεοεικέλου πατρός, χάριν ἐλέους καὶ ἐλεηθὲντα ταῖς σεβάσμασις μοναχῶν τοῦ τε κατ' Ἀλεξάνδρειαν ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου καὶ τοῦ κατ' Αἴγυπτον μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀειμνήστου κυροῦ Παΐσιου, Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, τοῦ σωματικῶς ταυτοὶ ἀντομιλήσαντος καὶ πολλὰ τὰ ἐλέη τῆς χριστιανικῆς αὐτῆς βασιλείας διαδεξαμένου, ἁμροτέρων ἐκείνων τῶν μακαριωτάτων πατριαρχῶν θερμότητων εὐχετῶν πᾶσιν ἡμῖν διαμεινάντων μέχρις ἀναπνοῆς τῆς τελευτήας. Μέμνησο τοίνυν καὶ τοῦ (ὡς αὐτόκρατορ γαληνότητε) τῶν πατρικῶν καὶ προπατορικῶν σου προτερημάτων, τῶν βασιλικῶν καὶ ἐλεημένων. Ἀνάσπεθι καὶ ἡμῖν πλουσιοπαρόχως βοηθήσων· δεῖξόν σου καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀπορίαν τὸ ἐπισεικὲς σου καὶ αὐτόκτετον ἔλεος, ἀντιλήψει σου τῇ ἀκαταμαχῆτῳ καὶ φιλευσπλάγγῳ τοῦς ἀδυνάτους ἡμᾶς περιχαράκισσον χεῖρα ὀρεξὼν βοηθείας καὶ θλίψεαι ἀνυπόστοις τὰ μάλιστα κατατρυχομένους ἐνίσχυσον, ἐλέει σου, τῷ βασιλοπρεπῶς πᾶσι προφθάνοντι ἡμῖν τε τοῖς δεομένοις ἐπίνυσσον, ἴλιος γενέσθαι σου ἡ θεοφώτιστος διάνοια (ἀνάξ τροπαιοφόρε). Σὲ γὰρ καὶ μόνον μετὰ Θεόν, μὴ ἔχοντες ἀλλαχόθι τοῦ προσδραμεῖν, ἐπικαλούμεθα. Ἐφροῦν δὲ σκοποῦ τοῦ θεοφιλοῦς μὴ ἡμαρτημέναι, ἀλλ' ἐλέους σου τοῦ πλουσιωτάτου καὶ βασιλικῶς ἐπιτεύξεσθαι ἐσμέν πεποιθότες, πρὸς πνευματικὴν πηδάλιουχίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου καὶ πατριαρχικοῦ Θρόνου κατ' ἀρχὰς ἐπαρκουμένου καὶ εὐσεβεῖς καυχωμένου, ἀδυνάτου δὲ διὰ τὴν ἀπορίαν καὶ πτωχείαν τὴν ὑπερβάλλουσαν τόγε νῦν ἔχον ἀποκατασταθέντος, τῶν δ' ἡμετέρων ἀναγκῶν καὶ πολυειδῶν περιστάσεων ἄνεσιν καὶ μικρὰν ἀναψυχὴν, δι' ἃς τῆς θεοῦ ἡμῖν ἐμπιστευθείσης τῶν λογικῶν προβάτων ποιμένης ἐκφοιτήσαντες, ἐπὶ τὴν παντελῆ δυσχέρειαν τοῦ κυροῦ καὶ πρὸς τὴν πᾶσι λαμβάνουσαν τῶν ἐνθάδε χριστιανῶν δυστυχίαν περινοστοῦντες, εἰς Οὐγγρο-μακρίαν τὰς διαταγὰς ἔχομεν. Οὕτωςί πως γένοιτο (ὡς εὐσεβέστατε καὶ θεόστεπτε βασιλεῦ), καὶ

γὰρ ἡμᾶς ἀκαταπαύστως ἀντιβολουῦντας πλουτήσῃ πρὸς τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων (ἐξ οὗ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθ' ἐστὶ καταβαῖνον) ἀκαταμάχῃτον τὴν νίκην, σωτηριώδη τὴν διαμονὴν καὶ τῆς βασιλείας στερέωσιν δωρηθῆναι σοί, τῷ κρτίστῳ καὶ γαληνοτάτῳ αὐθέντῃ, Βασιλεῖ καὶ Μεγάλῳ Κνέξῃ Ἀλεξίῳ Πετροδίτῃ, εὐχὰς καὶ εὐλογίας τὰς πατριαρχικὰς φιλοτέκνως ἀπονέμοντας, καὶ πρὸς τὸ ζῆλος ὁμῶν αὐτῶν τὸ βασιλικὸν καὶ τρισόλβιον ζῶν πολυχρόνιον ἐπευχομένους καὶ διαδοχὴν τέκνων τέκνοις, πρὸς καταρτισμὸν τῆς μερίσσης ὁμῶν καὶ χριστιανικῆς Βασιλείας, ἀλλὰ καὶ τῷ γαληνοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ Βασιλεῖ καὶ Μεγάλῳ Κνέξῃ Ἰωάννῃ Ἀλεξιοδίτῃ, τῇ τε χριστιανικωτάτῃ Βασιλίῳ, τῇ εὐσεβεστάτῃ σου μητρί, Ναταλίᾳ Κυριλλέδνῃ, καὶ εὐσεβεστάτῃ Βασιλίῳ καὶ Μεγάλῳ Κνεζίνῃ Μάρθᾳ Ματθαϊέδνῃ σωτηριώδη τῶν ἐν Χριστῷ καταθυμίων τὴν ἐκπλήρωσιν παρακαλοῦμεν, μεθ' ὧν καὶ ταῖς παρθενικῇ τῷ καταυγάσματι λαμπροδοχοῦσαις Βασιλεύσιν, πατραδέλφαις καὶ ἀδελφαῖς τῆς Σῆς Γαληνότητος, Μάρθᾳ, Σοφίᾳ, Αἰκατερίνῃ, Μαρτίᾳ, Θεοδοσίᾳ καὶ τῇ ὁμογάστορι Ναταλίᾳ, ταῖς Ἀλεξιδέδναις. Ἀλλὰ, προσέτι τὸ θεῖον ἐξελεύμενοι, μαρτυροῦμεθα ὑπὲρ τῆς ἐν σκηναῖς ἀγίων κατατάξεως καὶ αἰωνίας ἀναπαύσεως τῶν ἀοιδίμων ἐν Χριστῷ Βασιλέων, τῶν προπατόρων σου, καὶ μάλιστα τῶν ἀρχικῇ τὴν τάξιν ἐχόντων ἐν Βασιλεύσιν χριστιανικωτάτων μεγάλων αὐθεντῶν καὶ αὐτοκρατόρων Ἀλεξίου καὶ Συμεὼν τῶν Ἀλεξιοδίτων καὶ τῆς φιλοχρίστου Βασιλείας καὶ μητρὸς αὐτῶν τῆς Ἡλιέδνης. Ταῦτα ἡμῖν καὶ τοῖς περὶ ἡμᾶς πνευματικὰ λειτουργήματα (θεόσπευτε Βασιλεῖς), ἐφ' ἅπερ πανευλαβῶς ἐπεκτεινόμενοι, ἀσιγήτους ἱκέτας ἑαυτοὺς παριστῶμεν, σπλαγχνισθῆναι δέ σου τὴν θεόσπευτον Βασιλεῖν ἐλπίζομεν, διὰ τὸ ἅπειρον τῆς οἰκτιρμοσύνης, καὶ ἡμᾶς τοῦ πλουσιωτάτου σου ἐλεύους μετόχους ἀποκαταστήσαι, μεγάλως τε χαροποιῆσαι ταῖς εὐεργεσίαις καὶ τῶν πολυειδῶς ἐπερχομένων ἡμῖν στενοχωριῶν καὶ ἀδίκων πλεονεξιῶν ἀντιλαμβάνουσιν ἀναδειχθεῖσαι, ταῖς ἡμετέραις δεήσεσιν ἐπικαμπτομένην καὶ προνοίᾳ καταναγκαζομένην τοῦ φιλευσπλάγχνου κοινῷ κηδεμόνος Θεοῦ δὲ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Βασιλέως τῶν βασιλευόντων καὶ Κυρίου τῶν κυριευόντων, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Ἐγράφη ἐν τῷ ἡμετέρῳ καταλύματι, ἐν τῇ σδασμῇ καὶ αὐθεντικῇ Μονῇ τοῦ Μεγάλου Βασίλειου, τῇ ἐν τῇ Αὐθεντίᾳ τῆς Οὐγκροβλαχίας, ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζς', ἀπὸ δὲ Χριστοῦ αχλς', ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ, ἰνδ. ιε'.

(Mazarachi, l. c. pp. 415—21.)

XXVIII.

1694.
6 Decembre. Mărturie privitoare la vânzarea casei boierului Hrisosculo către soția lui, Mărioara Mavrocordat, cu pomenirea și a fratelui ei, Alexandru Exaporitul.

Διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβεβαιωτηρίου γράμματος γίνεται δῆλον ὅτι, τοῦ ἐντιμωτάτου ἀρχοντος Κυριέτῃ Χρυσόσκουλου υἱοῦ πώλῃσιν τελείαν διὰ χοντζετίου τῆς βασιλικῆς κρίσεως ποιησαμένου τοῦ ὁσπιτίου αὐτοῦ πρὸς τὴν τιμιωτάτην ἀρχόντισσαν κυράτσαν Μαριώραν Μαυροκορδάτην, τὴν ἑαυτοῦ σύμβιον, καὶ δι' ἐνυπογράφου καὶ ἐμπαρτύρου γράμματος ὁμολογησαμένου καὶ ἐπιβεβαιώσαντος ὅτι πᾶσα ἡ περὶ αὐτὸν φαινόμενη περιουσία, εἴτε κινητή, εἴτε ἀκίνητος, ἐστὶ καὶ λέγεται ἀναμφιδόλως οἰκία τῆς αὐτῆς κυράτσας Μαριώρας, αὐτὸς δὲ ἀμέτοχος ὧν τῶν τε πραγμάτων καὶ χρημάτων ὁμολογεῖται καὶ πάντῃ ἀνοικεῖος καὶ μέχρις ὁδοῦ, τῆς δὲ διαλευθείσης ἀρχοντίσεως κυράτσας Μαριώρας ἀδιάστως θελησάσης καὶ ἀποφηνάμενης ὅτι,

Prin cea de față întăritoare scrisoare se face știut că, prea-cinstitul boier Chiriți Hrisosculo fiul făcând o vânzare desăvârșită, prin hoget al judecății împărătești, a casei sale, către prea-cinstita jupăneasă dumneaei Mărioara Mavrocordat, soția sa, și făcând-o recunoscută și confirmată printr'un act iseălit de mărturie, că toată averea ce se arată, ori mișcătoare, ori nemișcătoare, este și se spune fără îndoială a înseși acelei jupăneae Mărioara, iar el se recunoaște fără parte în toate acele lucruri și averi și cu totul fără casă, până la un ban, iar aceea pomenită jupăneasă Mărioara, fără silă voind și declarând că, dacă i s'ar întâmpla Cins-tei Sale a pleca înainte de sfârșitul soțului ei, Chiriți Hrisosculo, să păstreze acesta

¹⁾ Alte acte privitoare la relațiile cu Rusia sânt din timpul șederii ulterioare, în 1696, Maiu-Iulie, acolo; *ibid.*, p. 426: unul, din Maiu 1695 (*ibid.*, pp. 417—9), n'are dată de loc.

εἴπερ τόχοι τῇ αὐτῆς Τιμιότητι τῶν τῆδ' ἐκ-
δημηῆσαι πρὸ τῆς τελευτῆς τοῦ ἰδίου συμ-
βίου Κυρίτζη Χρυσοοκούλου, τοῦ φυλάττεσθαι
τοῦτον εἰρηνικὸν καὶ ἀνεπηρέαστον παρὰ τῶν
ἐσθενεστάτων ἀρχόντων καὶ κληρονόμων αὐ-
τῆς, εἰς χρῆσιν ἰδίαν ἔχοντα τὸ ὁσπίτιον καὶ
ἐν αὐτῷ κατοικοῦντα καὶ μένοντα μέχρις
ἐσχάτης αὐτοῦ ἀναπνοῆς, καὶ κατὰ πάσαν ὁ-
πηρεσίαν ἐξυπηρετούμενόν τε καὶ κοβερνώμε-
νον. Ὁ τιμιώτατος καὶ σοφώτατος ἄρχων Με-
γας Λογοθέτης τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης
Ἐκκλησίας καὶ ἐξοχώτατος Ἑρμηνευτὴς τῆς
κραταιᾶς Βασιλείας, κύριος Ἀλέξανδρος, ὁ αὐ-
τάδελφος αὐτῆς, ὡς ἀπὸ προσώπου καὶ τῶν
λοιπῶν ἐσθενεστάτων κληρονόμων, τῇ ἀδελ-
φικῇ θελήσει ἐπικαμφθεὶς, ὕπεσχέθη ταῦτα
πάντα ἀγαθοπροαιρέτως συντηρηθῆναι, καὶ ἐν
τῷ ὁσπιτίῳ τὸν ἴδιον γαμβρὸν Κυρίτζην Χρυ-
σόσκουλον, εἰς ἐνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν.

Ἐν ἑτσί αχζδ', ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ ς'.

(Ibid., p. 430.)

XXIX.

Patriarhul Calinic al Constantinopolei către Mitropolitul Teodosie al Țerii-Românești, Teodosie, pentru ca să hirotonisească pe Neofit ca Mitropolit de Sebasta.

1696,
Iunie.

Καλλίνικος, ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων-
σταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκου-
μενικὸς Πατριάρχης.

† Ἰσρώτατε Μητροπολίτα Οὐγγροβλαχίας,
ὕπερτις καὶ ἑξάρχς πλαγιῶν, ἐν Ἀγίῳ Πνεύ-
ματι ἀγαπητὲς ἀδελφῆ καὶ συλλειτουργέ, κύρ
Θεοδόσις, χάρις εἴησαν τῇ Σῇ Ἰσότητι καὶ
εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ.

Διὰ τοῦ παρόντος παρέχομεν ἄδειαν τῇ Ἀρ-
χιερωσύνῃ σου ἵνα, λαδὼν μετὰ σεαυτοῦ συλ-
λειτουργοὺς ἀρχιερεῖς, αὐτόθι, εἰς τὴν ἐπαρ-
χίαν του, καὶ τὴν ἱεράν ἐκτελέσας μυσταγωγίαν,
χειροτονήσῃς τὸν εὐσεβέστατον ὑποφύγιον Νεό-
φυτον εἰς Μητροπολίτην Σδαστίας κατὰ τὴν
ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ ὁποτύπωσιν, μετὰ
πάσης κανονικῆς περισκέψεως, ψηφισθέντα ἐν
τῇ παρ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ,
δι' ἡμετέρας πατριαρχικῆς προτροπῆς, ὑπὸ τῶν
ἐνδημούντων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερωτάτων
συναδελφῶν ἡμῶν ἀρχιερέων, καὶ προβάλλειν
αὐτὸν τῷ τῆς ἀρχιερωσύνης βαθμῷ. Ὅθεν εἰς
ἐνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν πέμπεται σοι καὶ τὸ
παρὸν τῆς ἐκδόσεως γράμμα.

αχζς', ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ, ἰνδικτίωνος δ' τῆς.

(Pe dos:) Cartea de hirotonia Sevastias.

(Originalul Bibl. Ac. Rom.)

casă în pace și fără a fi tulburat de
prea-nobilii domni și moștenitori ai ei,
având-o spre întrebuințare și stând și
rămânând în ea, până la ultima-i su-
flare, și supraveghind-o și chivernisind-o.

Prea-cinstitul și prea-înțeleptul domn
Mare Logofăt al Marii Biserici a lui
Hristos și prea-distinsul Tâlmaciu al pu-
ternicii Împărății, domnul Alexandru, fra-
tele ei, și din partea celorlalți prea-no-
bili moștenitori, îndemnat de o voință
frățească, a făgăduit a le păzi pe acestea
toate de voie bună și [a păstra] pe cum-
natul său Chiriți Hrisosculo în casă, spre
arătare și siguranță.

În anul 1694, luna lui Decemvre 6.

Calinic, cu mila lui Dumnezeu arhie-
piscop al Constantinopolei, Romei celei
nouă, și Patriarh ecumenic.

† Preasfințite Mitropolit al Ungrovlahiei,
cinstit și exarh al plaiurilor, întru
Duhul Sfânt al nostru iubit frate și colit-
turghisitor, chir Teodosie, har Sfinției
Tale și pace de la Dumnezeu.

Prin serisoarea de față îți dăm voie Ar-
hieriei Tale ca, luând cu tine arhieriei colit-
turghisitori, acolo, în eparhia ta, și înde-
plinind sfânta taină, să hirotonisești pe
prea-encernicul ales Neofit ca Mitropolit
al Sebastei după rânduiala și tipicul bi-
sericesc, cu toată cercetarea canonică, hotă-
rită în Biserica cea Mare a lui Hristos care
e în sama noastră, prin al nostru îndemn
patriarhicesc, de către prea-sfințiții frați
ai noștri arhieriei cari stau în Constanti-
nopol, și să-l înaintezi în treapta arhie-
riei. Pentru care spre dovadă și sigu-
ranță îți se trimete și cea de față scri-
soare de învoire.

1696, în luna lui Iunie, indicția a patra.

C. 1700

Gherasim, Patriarhul Alexandriei, către Constantin-Vodă Brâncoveanu, despre dorința de a se face tipografie pentru cartea sa „retorică“, ajutând și fostul Patriarh ecumenic Dionisie.

Τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας πρόλογος εἰς τὸ ὑπερ ἐξέθετο ῥητορικὸν βιβλίον.

Γεράσιμος, ἐλέφ Θεοῦ Πάπας καὶ Πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Αἰγύπτου.

Τῷ εὐσεβεστάτῳ τε καὶ ἐκλαμπροτάτῳ Ἀδθέντῃ καὶ Ἡγεμόνι πάσης Οὐγκροδλαχίας, κυρίῳ, κυρίῳ Ἰωάννῃ Μπασαράμπᾳ Βοεδόδα, υἱῷ κατὰ πνεῦμα ποθεινοτάτῳ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάριν καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ καὶ παρ' ἡμῶν ἀποστολικὴν εὐλογίαν καὶ εὐχὴν.

Ἐπειδὴ οὐχὶ μόνον δι' ἀκοῆς καὶ φήμης, ἀλλὰ καὶ αὐτοφῇ νὰ ἐγνωρίσωμεν τὸν ἔνθεον ζῆλον ὁποῦ ἡ εὐσεβεστάτη Σου Ἐκλαμπρότης, ὀψηλότατε Ἡγεμῶν, ἔχει εἰς τὴν ὑπερφωτὸν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡσὰν ὁποῦ μὲ πολυτελεῖς τρόπους γυρεῖς νὰ τὴν συστήνης καὶ αὐτὴν ποτὲ νὰ μὴν χωρίσης ἀπὸ τὰ ἀγαπητά σου σκηνώματα, διὰ τοῦτο ἐσυλλογίσθημεν, διὰ τὸ μέγα καὶ θεοχαρίτωτον ἀξίωμα τῆς Πατριαρχείας, ὁποῦ πλουσίῳ ἐλέει ὁ ἐν ἁγίοις δοξολογούμενος Θεὸς μᾶς ἐχάρισεν εἰς τὸν ἀγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας Θρόνον, στέφος τίμιον νὰ συμπλέσωμεν τὸ παρὸν ἐκ ψυχῶν σωτηρίων ὁδηγίας, βιβλίον ῥητορικόν, καὶ νὰ στεφανώσωμεν τὴν μακαρίαν σου ψυχὴν, εἰς τὸ ὅποιον διὰ κλημᾶ ἀμάραντον ἐδρίκαμεν τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν, ἔχοντα ἑότρυν πέπειρον τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ διὰ μαργαρίτας καὶ πολυτίμους λίθους τὰς ἁγίας πληγὰς εἰς τὴν ἀμείαντον καὶ καθαρωτάτην αὐτοῦ σάρκα καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην λαμπρότητα τὰς ἐκχύσεις τῶν παναχράντων αἱμάτων τοῦ ὅλου σώματος. Δέξαι λοιπὸν τὸ ἅγιον στέφος τοῦτο καὶ μὴν ἀρελήσης νὰ παραστένεσαι εἰς τὸν ἅπαντα κόσμον τοιούτως ὑπαίτιμος καὶ λαμπροσμένος. Ἡ δὲ παράστασις μεμιγμένη μὲ καὶ ἄλλο πλῆθος ἀρετῶν, ὁποῦ εἰς ἐδικὴν σου κοσμιότητα φέρεις, εἶναι καὶ αὗτη ἡ ὁλοπόθητός σου θέλησις εἰς τὴν τοπογραφίαν τοῦ βιβλίου, διὰ νὰ ἐξαπλωθῇ τὸ ὄφελος ἀντάμια μὲ τὴν φήμην τοῦ εὐσεβεστάτου σου ὀνόματος εἰς τὸ πλῆθος τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ μάλιστα ὁποῦ συμπροσηυθεύτῃ ἔχεις τὸν παναγιώτατον καὶ λογιώτατον Οἰκουμενικόν

A prea-fericitului Patriarh al Alexandriei prolog la cartea de retorică ce a făcut-o.

Gherasim, cu mila lui Dumnezeu Papă și Patriarh al mării cetăți Alexandria și a tot Egiptul.

Prea-evlaviosului și prea-strălucitului stăpân și Domn a toată Ungrovlahia, domnul domn Io Basarab Voevod, fiu sufletească prea-dorit al Smereniei Noastre, har și milă de la Dumnezeu și de la noi apostolicească binecuvântare și rugăciune.

De oare ce nu numai prin auz și faimă, ci și de-a dreptul am cunoscut dumnezeiasca râvnă pe care Strălucirea Ta, prea-înălțate Domn, o ai către prea-luminata credință a Domnului Nostru Isus Hristos, de oare ce de mulți ani cu tot felul de chipuri caui s'o sprijini și să n'o îndepărtezi de la corturile ei iubite, de aceea ne-am gândit, pentru marea și de Dumnezeu prea-dăruita vrednicie a Patriarhiei, pe care din bogata-I milă ni-a dăruit-o Dumnezeu cel întru sfinți slăvit pe prea-sfântul și apostolicul Scaun al Bisericii Alexandrinilor, să împletim această cunună de cinste din călăuzirea mântuitoarelor suflete carte de retorică, și să încununăm fericitu-Ți suflet, la care prin chemare nevestejită am găsit cinstită și de viață făcătoare Cruce, având strugure... pe Domnul nostru Isus Hristos și ea mărgăritare și pietre scumpe sfintele răni în carnea Lui cea neprihănită și prea-curată și drept orice altă strălucire revărsările sângiurilor trupului întreg. Primește deci această sfântă cunună și să nu uiești a Te înfățișa în toată lumea astfel împodobit și strălucit. Iar dovedirea, amestecată și cu altă mulțime de virtuți, pe care o porți în frumuseța Ta, este și chiar cea cu totul dorită aplecare a Ta către tipărirea cărții, ea să iasă din ea folosul, împreună cu faima prea-evlaviosului Tău nume în mulțimea creștinilor ortodocși, și mai ales că ai ea tovarăș de îngrijire pe prea-sfântul și prea-învățatul Patriarh ecumenic, fostul al Cons-

Πατριάρχην, πρώην Κωνσταντινουπόλεως, κήρυον Διονύσιον, τὸν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸν ἡμῶν ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργόν. Καὶ γὰρ ἡ Αὐτοῦ Παναγιότης, παρακινουμένη ἀπὸ τὴν μεγάλην καὶ ἄπειρον ἀγάπην τὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὰ ἡγαπημένα τοῦ Χριστοῦ τέκνα διὰ τὸ ἐκείνων ψυχωρεῖς, ὅπως διόλου τὴν τυπογραφίαν ταύτην ἐπισπεύδει νὰ γένη καὶ ἀπὸ τῶ ἕνα μέρος ἡμᾶς μὲν παρώτρυνε νὰ τὸ τσλιώσωμεν, ἀπὸ τὸ ἄλλο τὴν Ἐκκλησιολογίαν σου εἰς τὸ νὰ τυπωθῇ μεσιτεύει, τοῦτον τὸν σκοπὸν ἔχων, νὰ δάξη καὶ τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἔργον εἰς ἐκείνο τὸ ταμσιον ὅπου ἐκ νεαρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας τὰς πνευματικὰς του πράξεις ἐπεσώρευσε, διὰ νὰ χαίρεται καὶ τὰς οὐρανικὰς ἀναπαύσεις μὲ τοιοῦτον ἀθάνατον πλουτισμόν. Καί, οἱ δύο λοιπόν, ὡς ἐν Χριστῷ πατέρες τῆς Ἐκκλησιολογίας σου ἐρασιμώτατοι, μὲ τὰ ἀδιέλута τῆς εὐχῆς καὶ εὐλογίας δεσμίματα περικυκλώνοντάς Σς, εἰς τὴν ἀγαθουργίαν ταύτην παρακινούμεν, καὶ οὐχὶ μόνον εἰς ταύτην, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας, ὅπου προχεῖρως θέλουσι μᾶς ἔλθει. Ἐπειδὴ γνωρίζομεν τὸν ἐκ καρδίας πόθον ὅπου ἔχεις εἰς τὸ νὰ τσλιώνης ὅλα τὰ θεῖα θελήματα, διὰ τὰ ὅποια θέλεις ἀξιωθῇ νὰ ἀκούσῃς ἀπὸ τοῦ χρυσαυγοῦς στόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ λαμπρᾷ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ, τὸ „εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα εἰ πιστός, ἐπὶ πολλῶν σὲ καταστήσω· εἰσελθὲ εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου“· ἐκείνῃ συναγαλλόμενος πᾶσι τοῖς δικαίοις, νὰ δοξάξῃς καὶ νὰ εὐλογῇς τὸ ὑπερύμνητον ὄνομα τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, Πατρός, Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος, ἀμήν.

(Mazarachi, in Φάρος. XXXI (1931), pp. 443—4.)

XXXI.

Catigumenul Iacov și călugării de la Marea Mănăstire din Meteore recomandă Mitropolitului Țerii-Românești pe un călugăr al lor care vine pentru elemosină.

Sec. al
XVIII-lea?

Δέσποτά μοι πανιερώτατε, Μητροπολίτα τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως πάσης Οὐγκροβλαχίας, τῇ Σῇ δουλικῶς ἅπαντες ἱερομόναχοί τε καὶ μοναχοὶ Πανιερότητι προσπίπτοντες, τὴν δεξιάν ὡς εἰκὸς μετ' αἰδοῦς ἀσπαζόμεθα, τοῦ δὲ υπεραγάρχου μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ τῆς πανυπεράγνου αὐτοῦ μητρὸς καὶ δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τὴν Ὑψηλότητα αὐτοῦ καλῶς ἔχειν δεῖ καὶ παντὸς ἀνωτέραν ἀναρῶν συναντήματος διαφυλάττειν αὐτὴν ἐνδελχῶς, τὸ γ' εἰς ἡμᾶς δεόμεθα εἰς κατάρτι-

tantinopolului chir Dionisie, cel întru Duhul Sfânt iubit al nostru frate și coliturghisor. Căci Preasfinția Sa, mișcat de marea și nesfârșita-i iubire către Dumnezeu și către fiii iubiți ai lui Hristos pentru folosul sufletese al acelora, cu totul lui tot se străduiește a se face acea tipografie și, pe de o parte, ne-a îndemnat s'o isprăvim, iar, pe de alta, pe lângă Strălucirea Ta mijlocește ca să se tipărească, având acest scop, să arunce și acest lucru bun în acea comoară unde din frageda-i vristă a grămadit faptele-i sufletești, ca să bucure și cereștile locuri de odihnă cu o astfel de îmbogățire nemuritoare. Și, astfel, cei amândoi, ca părinți întru Hristos ai Strălucirii Tale prea-râvnitori, încunjurându-Te cu legăturile nedesfăcute ale rugăciunii și binecuvântării, Te îndemnăm la această facere de bine, și nu numai la dînsa, ci și la altele, care-Ți vor veni cu vremea. Căci cunoaștem pofta din inimă ce o ai ca să isprăvești toate dumnezeieștile voinți prin care te vei învrednici să auzi din gura de aur a Domnului Nostru Isus Hristos, în acea zi strălucită, vorba: „Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincios, peste multe Te voi pune; intră în bucuria Domnului Tău“; acolo adunându-Te cu toți dreptii, să slăvești și să binecuvintezi numele prea-închinat al celei în trei ipostase și nedesfăcute Treimi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, amin.

Stăpâne al mieu prea-sfințite, Mitropolit al preasfintei Mitropolii a toată Ungrovlahia, înaintea Preasfinției Tale căzând ca robi toți ieromonahii și monahii Ții sărutăm dreapta, cum se cuvine, cu respect, și ne rugăm de prea-bunul marele Dumnezeu și mântuitor al nostru și de prea-curata lui maică și stăpână a noastră Născătoarea de Dumnezeu să ție pe Înălțimea Ta în stare bună și mai presus de orice întâmplare neprielnică, desăvârșit, iar, în ce ne privește pe

σὶν τε καὶ ἄρωγὴν τοῦ ὑπὸ αὐτοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος. Τοιγαροῦν πρὸς τὴν θεόδοτον αὐτοῦ τὸν ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς κὺρ Σωφρόνιον μετὰ τῆς αὐτοῦ συνοδίας ἐπιστέλλομεν, μεταρσιότητι δοηθείας τῆς παρὰ αὐτοῦ δύναιμι ὅτι πλείστην ἐκ Θεοῦ κερκτημένης χρήζοντες. Διὸ καὶ τὸ συνοῖσον τῇ καθ' ἐκάστην ὑπὸ τῶν ἑξω μεγίστως, ἐπηρεαζομένη τῇ τοῦ Μετεώρου μονῇ σεβασμίας καὶ βασιλικῇ δι' ἔργου τε καὶ λόγου τοῦτοις ἐπιδείξαιο, ὅπως ἐκ μὲν ἐξ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ὅλων θαυμάως τὴν ἀντίχαριν, ἐκ δὲ παρ' ἡμῶν, τῶν σὺν δούλων, τὴν διηγετικὴν πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῇ μνήμην ἔξοις. Ἐρῶσο, πανιερώτατε δέσποτα!

† Ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μεγάλης μονῆς τοῦ Μετεώρου, ἐν ἱερομονάχοις Ἰάκωβος καὶ ἡ τῶν ἀδελφῶν ἔκυρις ἅπασα.

(După o fotografie comunicată de d. Marcu Beza.)

noi, ne rugăm de întărirea și ajutorul turmei creștine de supt stăpânirea Ta. Deci trimetem către [Preasfinția Ta] dăruită de Dumnezeu pe cel între ieromonahi și duhovnici chir Sofronie cu cei ce-l înțovărășesc, pentru ajutor de la Tine folosindu-ne de puterea cât mai multă de la Dumnezeu. Pentru care arată-li soarta ce folosești zilnic din cele de afară, ajutând respectata și împărăteasca mănăstire a Meteorului cu fapta și vorba, ca să aibi de la același mare Dumnezeu și mântuitor a toți din bielșug multă milă, iar de la noi, robii Tăi, necontenita sinceră pomenire către Dânsul. Fii sănătos, preasfințite stăpâne!

† Catigumenul respectatei și împărăteștii Mari Mănăstiri a Meteorului, între ieromonahi Iacov, și toată adunarea fraților.

XXXII.

1705,
13 Februar.

Teodosie, Mitropolit al Terii-Românești, către Hrisant Notara, Mitropolit de Cesarea lui Filip, aflător la Constantinopol, cu complimente, arătând că a trimis două scrisori Mitropoliților de Adrianopol și Sofia; exercițiu retoric.

† Πανιερώτατε, σοφώτατε καὶ θεοπρόδλητε Μητροπολίτα τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Καισαρείας τῆς Φιλίππου, κύριε Χρύσανθε, ἡμέτερε ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ υἱέ, εἴης ὀγιαίνων, εὐτυχῶν καὶ ὑπερευδαιμονῶν κατὰ τὸν διπλοῦν ἀνθρωπον.

Μόλις ἀπὸ τῶν φροντίδων τῆς Πόλεως, ὡς ἀπὸ θυοῦ θαλάσσης, ἡ υἱική αὐτῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπη, ἀναλαβοῦσα ἑαυτήν, ἐμνήσθη τοῦ ἡμῖν ἐπιστεῖλαι, ὅπερ οὐχ ἥσσον τῶν Θησέως ἔργων παρ' ἡμῖν κρίνεται. Ὅθεν ὑπερευχαριστοῦμεν αὐτῇ τῆς καὶ διὰ γράμματος μνήμης, καὶ ὡς μὲν υἱοῦ ὑπὲρ αὐτῆς τῷ Κυρίῳ εὐχόμεθα, ὡς δὲ συναδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν προσκαλοῦμεν αὐτὴν πρὸς Θεὸν συνευχέτην ἐπὶ τοῦ εὐτυχεῖν ἀλλήλοις καὶ σωματικῶς καὶ συνομιλῆσαι αὐθις, ὡς εἰκὸς ἀγαπητοῖς ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς. Πρὸ δὲ τοῦ γενέσθαι ἡμῖν κατ' αὐτὴν τὸ ποθοῦμενον, ἐκλιπαροῦμεν αὐτήν, τό γε νῦν ἔχον νοσρῶς ἐπαπολαβεῖν ἀλλήλων διὰ γραμμάτων, τὸν μὲν σοφὸν ἐκείνον κωμωδὸν ὡς ἀσύμφορον τῇ φιλίᾳ ἡμῶν καὶ αὐτῆς, καὶ ἄκαιρον ἀποδαλλομένην, τοῦ δὲ κατὰ τὴν Βασιλεύουσαν, ἣν ἤδη ἔχει σου ἡ Πανιερότης Γιάζιτζῆ Ὀνινοῦ (sic) λεγομένου, ἀπτομένην, ὅντος αὐτῇ διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτῆς ἀγάπην ἀναγκασίου. Ἀλλὰ ταῦτα εἴρηται μὲν χαίρειντισμοῦ χάριν, τὰ δὲ ῥηθησόμενα εἴησαν ἂν τὸ μανθάνειν ἡμᾶς συνεχέστερον τὴν ἐφ' ἑστὴν ἡμῖν ὕγειαν αὐτῆς, ἥς τὰ πρὸς ἡμᾶς δῶρα ἐλάβομεν πεμφθέντα, ἀνθ' ὧν ὑπερευχαριστοῦμεν τῇ Σῇ Πανιερότητι, ἥς ἡ ἐν Χριστῷ διαδύωσις εἴη πολυετής καὶ πανευδαίμων σὺν εὐκλείᾳ καὶ ῥώμῃ. Ἀμήν. αψέ, Φευρουαρίου ιγ'.

† Teodosie al Ungrovlahiei.

Ἐτι ἀπέστειλα τὸ γράμμα τῆς Σῆς Πανιερότητος τοῖς δυοῖν συναδελφοῖς, τῷ Ἀδριανουπόλεως καὶ τῷ Σοφίας, καί, ἀναγνώσαντες αὐτῶν, συναπέφηναν τῇ Σῇ Πανιερότητι αὐτὰ ταῦτα: ὁ μὲν τὸ εὐθυμεῖν φημί, ὁ δὲ τὸ νοσεῖν, οἱ καὶ ἀδελφικῶς ἀσπάζονται σου τὴν Πανιερότητα.

XXXIII.

Teodosie, Mitropolitul Țerii-Românești, către Patriarhul de Ierusalim Hrisant, 1707,
despre suirea acestuia în Scaun. 20 Februar.

† Μακαριώτατε, ἀγιώτατε καὶ σοφώτατε πά-
τερ ἡμῶν καὶ δέσποτα καὶ Πατριάρχᾳ τῆς
ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Πα-
λαιστίνης, κύριε, κύριε Χρῦσανθε.

Τὴν Ὑμετέραν θεόσοφον Μακαριότητα εὐ-
λαβῶς προσκυνῶν, ἀσπάζομαι τὰς ἀγίας καὶ
χαριτοφόρους αὐτῆς χεῖρας, δεόμενος τοῦ
θεοῦ, ὁποῦ τὴν ἡξίωσεν εἰς τοιαύτην μεγί-
στην τῆς Πατριαρχείας ἀξίαν, νὰ τὴν χαρίζῃ
ὕψιαν μακρόδιον, εἰρηνικὴν κατὰστασιν εἰς
τέλη ἀγαθὰ καὶ σωτήρια. "Ὅσῃν λύπην ἔλα-
βον, μακαριώτατε δέσποτα, διὰ τὸν θάνατον
τοῦ ἀοιδίμου πατρὸς ἡμῶν, κὺρ Δοσιθέου (κα-
λῶς γὰρ γινώσκει ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τὴν
πρὸς ἐκείνου μου εὐλάβειαν), τόσῃν καὶ πε-
ρισσοτέρᾳ χαρὰν ἔλαβον, ἀκουτιζόμενος τὴν
μετὰ τόσης δόξης τε καὶ παρρησίας ἀναβί-
δασιν ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον καὶ σεβάσιμον αὐ-
τῆς Θρόνον. "Ὅθεν καὶ παρακαλῶ τὸν Κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μὲν ἐν μακαρίᾳ τῇ
λήξει γενόμενον νὰ ἀναπαύσῃ εἰς τὴν Βασι-
λείαν του, τὴν δὲ Σὴν πανσέβαστον Μακαριό-
τητα νὰ ἀξιῶσῃ νὰ ποιμάνῃ θεαρέστως τὸ
πνευματικὸν αὐτῆς ποίμνιον ἐν γήρατι λι-
παρῶ, νὰ ἀξιῶσῃ δὲ καὶ ἐμένα νὰ ἀσπασθῶ
καὶ σωματικῶς τὰς ἱεράς αὐτῆς χεῖρας, ὅταν
εὐδοκήσῃ ἡ θεία του Πρόνοια. Παρακαλῶ δὲ
νὰ μὴ μὰς ἀστοχᾷ ἀπὸ τὰς ἀγίας αὐτῆς
[εὐχὰς] καὶ εὐλογίας, αἵτινες εἶησαν μοι φυ-
λακτήριον ἐν εἰρῇ παντί. ἀμήν.

αψή, Φεβρουαρίου κ'.

Ὁ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς Σὴς Μακαριότη-
τος πρόθυμος

† Teodosie al Ungrovlahiei.

† Prea-fericite, preasfinte și prea-înțelepte
părinte al nostru și stăpân și Patriarh
al sfântului oraș Ierusalimul și a toată
Palestina, doamne, doamne Hrisante.

Închinându-mă evlavios la Fericirea
Voastră cea cu înțelepciune de la Dumnezeu,
sărut mâinile Tale sfinte și izvoritoare de
har, rugându-mă lui Dumnezeu, care te-a ri-
dicat la o astfel de prea mare vrednicie a
Patriarhiei, să-ți dea sănătate întru mulți
ani, stare pașnică spre scopuri bune și mân-
tuitoare. Câtă întristare am simțit, prea-
fericite stăpâne, pentru moartea neuitatului
părinte al nostru chir Dosoftei (căci Feri-
cirea Voastră cunoaște bine evlavia mea
către acela), atâta și mai eu prisos am simțit
bucurie, auzind de ridicarea-ți cu atâta
glorie și siguranță la preasfințitul și ve-
neratul Tău Scaun. Pentru care rog și pe
Domnul nostru Isus Hristos să odihnească
pe cel în fericită stare întru Împărăția
Sa, iar pe prea-respectata Ta Fericire
s'o învrednicească a păstori în chip plă-
cut lui Dumnezeu turma-Ți sufletească
până în senine bătrânețe, și să mă în-
vrednicească și pe mine să sărut și tru-
pește sfintele-Ți mâni, când va binevoi
dumnezeiasca-i Pronie. Și mă rog să nu
ne uiți din sfintele-Ți [rugăciuni] și bine-
cuvântări, care să-mi fie apărare în toată
viața. amin.

1707, Fevruar 20.

Cel gata la poruncile Fericirii Tale

† Teodosie al Ungrovlahiei.

XXXIV.

Teodosie, Mitropolitul Țării-Românești, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, [Târgoviște],
despre aceiași alegere a acestuia și despre legăturile lui cu Mitropolitul de Adria- 1707,
nopol și episcopul de Râmnic. 1-iu Martie.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, θειοτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ
δεσπότῃ, πατρὶ ἡμῶν καὶ Πατριάρχῃ τῆς
ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Πα-
λαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τὴν εὐ-
λαβεστάτην καὶ ταπεινὴν προσκύνησιν.

Ἀγαθὰ καὶ πρὸ ὀλίγου (ἀπὸ δὴ ἀπὸ δὴ ἡ-
κοῦσμεν τὸν προβεβασμὸν τῆς Ὑμετέρας Μα-
καριότητος ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον καὶ ἀποστολι-

† Prea-fericitului, prea-dumnezeiescului și
preasfântului stăpân, părinte al nostru și
Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul
și a toată Palestina, domnului domn Hri-
sant, cea prea-evlavioasă și smerită în-
chinare.

De și și eu puțin înainte (adecă de când
am auzit de înălțarea Fericirii Tale pe

κὼν αὐτῆς Θρόνον) ἐγράψαμεν καὶ ἐπροσκυνήσαμεν δι' ἡμετέρας ἐπιστολῆς τὴν αὐτῆς θεοδράβετον Μακαριότητα, ὅμως καὶ τώρα, λαμβάνοντες σεβασμίαν αὐτῆς γραφὴν, δὲν ἐλείψαμεν καὶ διὰ τοῦ παρόντος, προσκυνούντες αὐτὴν καὶ εὐχαριστοῦντες ὁποῦ δὲν μᾶς ἀλησμονῇ, ἀλλὰ φυλάττει τὴν πάλαι φιλίαν, ὡς μετριόφρων καὶ εὐστοργος ἡμῶν πατήρ. Γράφει ἡ Μακαριότης σας πῶς ἐστερήθη τὸ γένος μας τοιοῦτου μεγάλου φωστήρος, τοῦ μακαρίτου δηλαδὴ πατρὸς ἡμῶν κὼρ Δοσιθεοῦ. Ἡμεῖς, δέσποτά μου, καὶ τὸ προεγράψαμεν, καὶ τὸ κηρύττομεν ὅμως τί ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν ὅταν ὁ Θεὸς ἔτξη ἡθέλησεν; παρὰ ἐγὼ μὲν, ὡς ἀμαρτωλός, νὰ δέωμαι τῆς θείας εὐσπλαγγίας, ἐκείνον μὲν νὰ κατατάξῃ ἐν σκηναῖς δικαίων, τῆς δὲ Ἡμετέρας Σεβασμιότητος νὰ χάρισῃ χρόνους πολλοὺς, εἰρηνικοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς!

Ἀπὸ τοὺς ἀγίους ἀρχιερεῖς, ὑποῦ ἡ Μακαριότης σας προστάξει νὰ δώσωμεν ἐκ μέρους αὐτῆς τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, μόνος ὁ πρῶην Ἀδριανουπόλως εὐρίσκεται ἐδῶ, ὅστις προσκυνεῖ αὐτὴν πανευλαβῶς, οἱ δὲ λοιποὶ εὐρίσκονται εἰς Βουκουρέστιον. Ὅθεν, ἀπερχόμενοι σὺν Θεῷ καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ, θέλωμεν κάμει κατὰ τὴν προσταγὴν τῆς τοῦ ἀγίου Ρηηνίκου ὅμως ἐγράψαμεν ἀπ' ἐδῶ. Οἱ δοῦλοι τῆς Σῆς Πανιερότητος, ἡ συνοδία μας, προσκυνοῦν αὐτὴν γονυπετῶς· αἱ δὲ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησάν μοι.

αῦξ', Μαρτίῳ α'.

Ὁ εἰς τοὺς ὁρίσμοὺς τῆς Σῆς Μακαριότητος πρόθυμος

† *Teodosie al Ungrovlahiei.*

preasfințitul și apostolicul ei Scaun) am scris și am salutat prin serisoarea noastră pe de Dumnezeu păzita Fericire a Ta, dar și acum, primind respectata-Ți serisoare, n'am lipsit și prin cea de față, închinându-ne Ție și mulțămindu-ți că nu ne uști, ci ni păstrezi prietenia de mai nainte, ca părintele nostru cu minte și iubitor. Fericirea Ta serii că a fost lipsit neamul nostru de un astfel de mare luminător, adecă fericitul nostru părinte domnul Dosoftei. Ci noi, stăpâne al meu, am scris-o și mai nainte și o și spunem cu glas tare, dar ce putem să facem când Dumnezeu așa a voit?, decât că eu, ca un păcătos ce sânt, să mă rog de bunătatea dumnezeiască să-l așeze pe acela în corturile dreptilor, iar Venerabilității Tale să-i hărăzească ani mulți, pașnici și buni!

Dintre sfinții arhieriei căroră Fericirea Ta ni poruncește să li dăm din partea Ta rugăciune și bineevântări, numai fostul de Adrianopol se află aici, care ți se închină cu evlavie, iar ceilalți se află la București. Deci, plecând cu Dumnezeu și noi acolo, vom face după porunca Ta; Sfântului de Râmnic însă i-am scris de aici. Robii Prea sfinției Tale, cei ce mă înecunjură, Ți se închină în genunchi; iar rugăciunile Tale ascultate de Dumnezeu să fie cu mine.

1707, Martie 1.

Cel gata la poruncele Fericirii Tale.

† *Teodosie al Ungrovlahiei.*

XXXV.

București,
1707,
20 Martie.

Preotul Gheorghe Maiota către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre moartea Patriarhului Dosoftei, suirea în Scaun a lui Hrisant, cărțile ce tipărește și starea de sănătate.

Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε δέσποτα καὶ Πατριάρχᾳ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱεροσολήμ, ἡμεῖς δὲ ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν ἀρίαν τῆς δεξιᾶς εὐλαβῶς ἀσπάζομαι.

Δὲν φανερώνω τῆς Μακαριότητός τῆς πῶς νὰ ἐδέχθην τὴν χαρισιστάτην μοι εἴδοσιν τοῦ προεδιδομένου τῆς εἰς τὸν ὑπεράτατον Θρόνον τῆς Ἱεροσολήμ, διὰτὶ ἠμπορεῖ μόνῃ νὰ συμπεράνῃ τοῦτο ἀπὸ τὴν καθαρότητα τῆς προαιρέσεώς μου, ἀπὸ τὴν εὐλαβιότητα τῆς ἀγάπης, ἀπὸ τὴν ἀδολότητα τῆς πρὸς ἀλλήλους

Prea-fericite și prea-înțelepte stăpâne și Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și al nostru întru Hristos părinte prea-venerat, sărut cu evlavie sfânta-Ți dreaptă.

Nu-ți arăt Fericirii Tale cum am primit prea-plăcuta știre a înaintării Tale la preainaltul Scaun al Ierusalimului, de oare ce poți singur s'o găsești din curăția aplecării mele, din sinceritatea iubirii, din nefăturita iubire dintre noi, care toate m'au făcut să fiu întru toate erainicul cel cu mai mare glas al

μας φιλίας, τὰ ὅποια ὅλα μ' ἐπαράστησαν πάντα κήρυκα μεγαλοφρονότατον τῶν ἐπαίνων της, ἐπαινέτην τῶν ἀξιωματῶν της καὶ ζηλωτὴν ἐξαίρετον τῆς τιμῆς της· λέγω της μόνον τοῦτο, πῶς μου ἐκατασκέδασε τῆς λύπης τὸ νέφος, ὁποῦ τὴν καρδίαν μου εἶχε περιλάβει διὰ τὴν ἀποδίωσιν τοῦ μακαρίτου κοινοῦ πατρός, τοῦ ἀοιδίου τοῦ Θεοῦ καὶ μοῦ ἐκαταπράχνη τὸν πόνον διὰ τὴν μεγάλην ζημίαν ὁποῦ μ' ἐπροξένησεν ὁ Θεοκατάρατος κλέπτης ὁ Μάμνος(;)· ὦν τὸν μὲν ν' ἀναπαύσῃ ὁ Κύριος εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, τὸν δὲ νὰ κάμῃ μέτοχον τῆς θείας του ἀρχῆς, ὡς κλέπτῃν, ὡς ἀρκετὴν τοῦ δικαίου μου, ὡς προδότῃν καὶ διάβολον. Κύριος ὁ Θεὸς ν' ἀναξιώσῃ τὴν Μακαριότητά της νὰ γένῃ διάδοχος καὶ τῶν ἀξιαγάρτων πράξεων τοιοῦτου κοσμοφύμου ἀνδρός, καθὼς ἔγινε καὶ τοῦ Θρόνου, εἰς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας, στερεώσιν τῆς ὀρθοδοξίας καὶ εἰς αἰσχόνην τῆς ἐτεροδοξίας.

Πέμπω τῆς Μακαριότητός της τὰ διδύμια τὰ ὅποια ἐστάθησαν καὶ ἡ αἰτία ὁποῦ εὐθὺς δὲν τὴν ἔγραψα, διατὶ ἀκόμῃ δὲν ἦσαν ἐτοιμα: ἐπειδὴ καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἡξίωσε τὸν κόπον μου τοῦ σωματικοῦ δλέμματος τοῦ ἀοιδίου μακαρίτου, δὲν ἀπελπίζομαι ὅμως πῶς ἡ μακαρία του ψυχὴ θέλει δεχθῇ τὴν καλὴν μου προσάρεσιν, πρεσβεύουσα δι' ἐμέ. Διὰ τὴν ὥραν τόσα τὴν πέμπω: ἂν φανοῦν ἀρετὰ, θέλω κατόπιν τὴν πέμψαι καὶ ἄλλα.

Ὅσον τὸ κατ' ἐμέ, ὁ Θεὸς τὸ ἡξέσθαι πῶς εἶναι ἡ καρδία μου· ὅμως ὁπομονή, ὁπομονή! Ἐνρίσκωμαι εἰς τὴν Ἀγίαν Αἰκατερίνην! διὰ νὰ εἶμαι σιμὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, μὴν ἡμπορῶντας ν' ἀνέδω τὴν σκάλαν εἰς τὸ σπῆτι· τὴν προμήθειαν ὅμως ὅλην, ὡς καὶ πρότερον, τὴν ἔχω ἀπὸ τὴν κούρτι. Δὲν συμφέρει, συμβουλευθεῖς, τώρα νὰ κινήσω, διὰ πολλὰ περιστατικά. Ταῦτα ταπεινῶς τὴν σημειῶνω, παρακαλῶντας τὴν ἄκραν καὶ ἔμπροσθεν καλοκαγάθειαν τῆς Μακαριότητός της νὰ μὲ ἔχῃ εἰς τὴν προτέραν ἀγάπην, διατὶ ἐγὼ δὲν παύω νὰ ὁμολογοῦμαι

Βουκουρέστι, 1707, Μαρτίου 20.

Τῆς Μακαριότητός Σας εὐλαβὴς καὶ εὐπειθέστατος δοῦλος καὶ υἱὸς κατὰ πνεῦμα

Μαϊώτας.

laudelor Tale, înălțătorul vredniciilor Tale și răvnitorul neobișnuit al cinstei Tale; dar atâta îți spun că m'a acoperit negura tristeței care a aflat-o inima mea pentru încetarea din viață a fericitului părinte al nostru al amândurora, neuitatul Tău unchiu, și m'a făcut să-mi uit de năcazul pentru marea pagubă pe care mi-a cășunat-o cel de Dumnezeu blăstămat hoț de Mamnos (?); din cari pe unul să-l odihnească Domnul în veșnicele lui lăcașuri, iar pe celalt să-l împărtășească de dumnezeiescul său blăstăm, ca pe un hoț și răpitor¹ al dreptului meu, ca pe un trădător și un diavol. Domnul Dumnezeu să învrednicească pe Fericirea Ta a fi moștenitor și al faptelor minunate ale unui astfel de om vestit în toată lumea, precum ai fost și al Scaunului lui, spre gloria Bisericii, întărirea ortodoxiei și rușinea celor de altă credință.

Trimet Fericirii Tale cărțile care au fost și pricina de nu ți-am scris de-a dreptul, pentru că încă nu erau gata; de și Dumnezeu n'a învrednicit osteneala mea de vederea trupei a neuitatului fericit, dar nu desnădăjduiesc că fericitu-i suflet va primi bunul meu gând, care vine ca solie a mea. Deocamdată atâtea-ți trimet; dacă vor părea plăcute, îți voi trimete și altele.

Cât despre mine, Dumnezeu singur știe cum imi este inima; dar răbdare, răbdare! Mă aflu la Sfânta Ecaterina, ca să fiu aproape de biserică, neputând să suiu scara spre casă; dar grija toată, ea și mai nainte, o am de la Curte. Nu folosește, așa mi se dă sfatul, acum să pornesc, pentru multe împrejurări. Acestea cu smerenie Ți le fac știute, rugând bunătatea cea înaltă și din fire a Fericirii Tale să mă aibă în cea de mai nainte iubire, căci eu nu încetez să mă mărturisesc

București, 1707, Martie 20.

Al Fericirii Tate evlavios și foarte supus rob și fiu sufletesc.

Maiotas.

¹ Ἀρκετός, înseamnă însă: îndestulător.

1708,
9 Septem-
bre.

Constantin Stolnicul Cantacuzino către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre starea ortodoxiei, mai ales în Serbia, și un calendar de Tyrnau, ce-i trimete.

Μακαριώτατε, θεοπρόβλητε, ἀγιώτατε καὶ σω-
φώτατέ μοι δέσποτα, τὴν Ὑμετέραν Μα-
καριότητα ταπεινοφρόνως προσκυνῶ καὶ
πανευλαβῶς ἀσπάζομαι τὴν παναγίαν αὐ-
τῆς δεξιάν.

Τανὺν πολλὰ κομψὸν εἶμαι, καὶ τοῦτο ὄχι
δι' ἄλλο παρὰ ἐπειδὴ καὶ προλαβόντως μὲ τοῦ
γραμματικοῦ τὸν ἐρχομὸν νὰ ἔγραφα εἰς προσ-
κύνῃσιν τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, καὶ τῶρα
δὲν ἔχω ἄλλο οὔτε νέον καὶ πρόσφατον, οὔτε
πρεσβυνεὺς εἰς σημείωσιν, παρὰ, ἐπειδὴ καὶ
ἀπὸ τὰ γράμματα ὁποῦ καὶ νῦν αὖθις εἶδα
ὁποῦ ἔστειλε τῷ Ἐκλαμπροτάτῳ πλησιάζει τὸ
αὐτῆς κίνημα, δὲν ἔλειφα πάλιν νὰ τὴν
προσκυνήσω, παρακαλῶντας τὸ θεῖον νὰ τὴν
εὐδοῶσῃ, καθὼς αὐτὴ ἀγαπᾷ καὶ ἐρίεται, καὶ
νὰ ἀκούωμεν τὰς θεοφρουρήτους αὐτῆς ὁ-
γείας· ἂν καλὰ καὶ ἂν δὲν ἀποδημοῦσατε
αὐτόθεν, πάντοτε εὖρικα ἀναγκαίαν καὶ προσή-
κουσαν ὕλην πλατύτερον νὰ γράφω πρὸς αὐ-
τήν, καὶ μάλιστα περὶ ἐκκλησιαστικῆς κατα-
στάσεως τῶν ἀρχιερέων τῆς Σερβίας καὶ ἄλλα
τῆς ὀρθοδοξίας, ἀμὴ τῶρα ὁποῦ ἡ Ὑμετέρα
Μακαριότης ἀποδημῇ, πρὸς τίνα, καὶ ποῖον
ἢ πρὸς τὸν Πανάγιον; Λυποῦμαι λοιπὸν, ὡς
καὶ οἶδε εἶπον, διὰ τὸν ἀπομακρυσμὸν αὐτῆς·
ὅμως ἡ θεαρχικὴ Πρόνοια νὰ τὴν διαφυλάττῃ
ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ καὶ νὰ διδῇ ὕψιν εἰς
ἀμφοτέρω τὰ μέρη, καὶ τὸ μῆκος τοῦ τόπου
δὲν θέλει ἐμποδίσῃ τὴν διὰ γραμμάτων ὁμι-
λίαν, ὅτι καὶ ἐγὼ, ὁ αὐτῆς δοῦλος κατὰ τὸ
δυνατὸν μοι, θέλω τὸ ἐνεργῇ. Μόνον παρακαλῶ,
ἂν εἶναι ὁρισμὸς τῆς, νὰ ἔχω εἰδήσιν ποῦ
καὶ εἰς ποῖον νὰ στέλλω τὰ ταπεινά μου
γράμματα, νὰ ἀποστέλλωνται αὐτῇ ἀσφαλῶς.
Στέλλω τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι ἓνα καλαν-
δάριον τυρναβιένσιον², τοῦ Ἀστροφίλου λεγόμε-
νον· ἂν καλὰ καὶ νὰ ἐπέραςε τὸ περισσότε-
ρον μέρος τοῦ χρόνου, ὅτι καὶ ἐγὼ βραδέως
τὸ ἔλαβον, τῶρα ὅμως, βλέποντάς το εὐπορῶ
σταχομένον καὶ πῶς ἔχει μέσα μερικὰ
γνωμικὰ οὐκ ἀγῆδη καὶ εἰς τὸ τέλος μερικὰ
πολιτικὰ παραγγέλματα ὠφέλιμα διὰ τὸ κοι-
νόν, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπαρακινήθηκα νὰ τὸ πέμψω
πρὸς αὐτήν, καὶ δεῖσθαι νὰ τὸ δεχθῇ προση-
νῶς, καὶ, ἂν καθ' ὁπόθεν φανῇ ἄχρηστον,

Prea-fericite, de Dumnezeu păzite, prea-
sfinte și prea-înțelepte al mieu stăpân,
pe Fericirea Voastră cu umilință o
salut și cu toată evlavia sărut prea-
sfânta-Ți dreaptă.

Acuma e foarte pe scurt, și aceasta nu
de alta, ci pentru că mai înainte cu veni-
rea grămăticului am scris pentru înclinare
Fericirii Tale, și acum nu am alta nici
nou și proaspăt, nici mai vechiu, să-ți
aduc la cunoștință, numai cât, [de oare
ce] și din scrisorile ce și acum din
nou le-am văzut, pe care le-ai trimis
Prea-Luminatului¹, se apropie plecarea
Ta, n'am lipsit iarăși să Te salut, ru-
gând pe Dumnezeu să-Ți dea bună călă-
torie, precum Ți place și o dorești, și
să auzim de sănătatea Ta păzită de
Dumnezeu; de și, chiar de n'ai fi ple-
cat de acolo, oricum aș fi găsit materie
necesară și potrivită ca să scriu către
Tine, și mai ales pentru starea bisericăsească
a arhierilor Sârbiei și altele ale ortodoxiei,
dar acum, când Fericirea Voastră pleacă, [să
scriu] către cine și cum decât către Prea-
sfântul? Mă supăr însă, cum și mai înainte
am spus-o, pentru depărtarea Ta; însă
Dumnezeiasca Pronie să te păzească pe Tine
ca lumina ochiului și să dea sănătate de
amândouă părțile, și depărtarea locului
nu va opri tovărășia prin scrisori, căci și
eu, robul Tău, după a mea puțință, voi
lucra [la aceasta]. Numai mă rog să fie
porunea Ta să am știre unde și în ce loc
să trimet smeritele mele scrisori, ca să Ți
se expedieze sigur. Ți trimet un calendar
de la Târnava (Tyrnau), zis al Astrofilului,
de și a trecut cea mai mare parte a anului,
căci și eu de puțin timp l-am luat; dar,
acum, văzându-l frumos făcut (?) și că are
în el unele sentințe nu neplăcute și la
sfârșit unele vestiri politice de folosul de
obște, pentru aceea am fost îndemnat să
Ți-l trimet, și te rog să-l primești cu
bunăvoință, și, dacă poate va părea fără
folos, să se amestece și să se afle și el

¹ Constantin-Vodă Brâncoveanu.

² După latinește: *calendarium tyrnaviense*.

ἄς ἀνακατωθῇ καὶ ἄς εὐρίσκεται καὶ αὐτὸ μαζὴ μετὰ τὰ ἄλλα χαρτίᾱ. Καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος νὰ διδῇ ὑγεῖαν καὶ εἰς τὴν Ὑμετέραν πατρικὴν Εὐμένειαν καὶ εἰς ἐμὴς: κάθε χρόνον (κατὰ τὴν συνήθειάν μου) ἢ νὰ τῆς στέλνω ἀπὸ ἓνα ἢ νὰ τῆς τὸ δίδω μετὰ τὸ χέρι μου, καὶ, ὅταν εἶναι τὸ θέλημά του τὸ ἅγιον, νὰ μᾶς ἀξιώσῃ νὰ ἐλπιώμεθα πάλιν τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς. Οἱ υἱοὶ μου καὶ τὰ ἐγγόνιά μου, οἱ ταπεινοὶ αὐτῆς δοῦλοι, ἐδαφικῶς προσκυνοῦσιν αὐτὴν καὶ πανευλαβῶς ἀσπάζονται τὴν ἀγιωτάτην αὐτῆς δεξιάν. Αἱ πανάγιοι καὶ θεοποιεῖς εὐχαὶ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἴησαν μετ' ἐμοῦ.

αψή', Σεπτεμβρίου θ'.

Τῆς Ὑμετέρας σοφωτάτης Μακαριότητος εὐλαβέστατος καὶ ταπεινὸς δούλος

Κωνσταντῖνος Καντακουζηνός.

cu celelalte hârtii. Și Dumnezeu sfântul să dea sănătate și Bunăvoinții voastre părintești și mie: tot timpul (după obiceiul meu) ori să Ți-l trimet cu cineva ori să Ți-l dau cu mâna mea și, când va fi voia Lui sfântă, să ne învrednicească a Te vedea iarăși cu ochii noștri. Fiii miei și nepoții miei de fii, smeriții Tăi robi, până la pământ ți se închină și cu toată evlavia sărută preasfânta-Ți dreaptă. Preasfintele și de Dumnezeu ascultatele rugăciuni ale Fericirii Tale să fie cu mine!

1708, Septembrie 9.

Al Fericirii Voastre prea-evlavios și supus rob

Constantin Cantacuzino.

XXXVII.

Constantin-Vodă Brâncoveanu către Clement, Mitropolitul de Ianina, despre prezența acestuia la nunta unuia din fiii Domnului și despre vecinătatea de acum înainte a lui.

1709,
12 Martie.

Κωνσταντῖνος Βασσαράδας Βοεβόδ, ἐλέω Θεοῦ Αὐθέντης καὶ Ἱερωῶν πάσης Οὐγκροβλαχίας.

Πανιερώτατε καὶ λογιώτατε Μητροπολίτα ἅγιο Ἰωαννίνων, κύρ Κλήμη, τὴν προσήκουσαν προσαγόρευσιν καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς σὺν τῇ ἀσπασμῷ τῆς χειρὸς ἀπονέμωμεν τῇ Ἀρχιερωσύνῃ Σου, καὶ εἶδῃσιν αὐτῇ διδομεν ὡς ἐλάβομεν τὸ τίμιόν της, καὶ ἐγνωρίσαμεν τὴν ὑγεῖαν της, καὶ μετὰ ἄλλο της πρότερον μᾶς ἐφανέρονε πῶς εἰς τοῦτο ἀπέβλεπε νὰ μεταβῇ δηλαδὴ εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, καὶ ἐχάρημεν πρὸς τὴν ὑγεῖαν της καὶ διὰ τὸν γειτνιασμόν της, ὡσὰν ὁποῦ βέβαια, καθὼς ὀρίζεαι, αὐτόθεν εὐκόλως θέλωμεν ποιεῖσθαι τὴν διὰ γραμμάτων συνομιλίαν. Προσέτι ἐγνωμεν ὅτι εἰς τὴν αὐτόθι γενομένην ἀντίτυπον τράπεζαν τῆς χαρᾶς τοῦ υἱοῦ μου δὲν ἔλειψε νὰ συγχαρῇ καὶ νὰ συνευχηθῇ κοινῶς, καὶ ἰδίως καὶ ἡ Πανιερότης σου καὶ δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τοὺς νεονύμφους, καὶ μᾶς ἐκαλοφάνει κατὰ πολλὰ, καὶ τὸ ἐχάρημεν καὶ αὐτό, καὶ εὐχαριστήσαμεν διὰ τὴν τιμὴν ὁποῦ ἔδειξε εἰς τοὺς γάμους μετὰ τὴν παρουσίαν της, καὶ ὅσα δὲ εὐχρίθη ὁ Θεὸς νὰ τῆς ἐπακούσῃ καὶ νὰ τὴν διαφυλάττῃ νὰ τὴν ἔχωμεν εὐχέτην μας διὰ παντός ἡμεῖς τὴν Πανιερότητά της, τὸ μὲν καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ ἀξίαν της, τὸ δὲ

Constantin Basarab Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn și stăpân a toată Ungrovlahia.

Prea-sfințite și prea-învățate Mitropolit al Ianinei, doamne Clement, Îți trimetem cuvenita salutare și heretisire, împreună cu sărutarea mâinii Arhieriei Tale, și-Ți dăm știre că am primit cinstita-Ți scrisoare, și am aflat de sănătatea Ta, și cu altă scrisoare a Ta de mai înainte ni-ai arătat că aveai de gând acesta: adevă să mergi la Constantinopol, și ne-am bucurat de sănătatea Ta și pentru vecinătatea Ta, de oare ce de sigur, cum spui, de acolo ușor vom putea face legătura prin scrisori. Am mai aflat că la masa de bucurie, ce s'a făcut aici, a fiului mien, n'ai lipsit să te bucuri și să te rogi împreună cu mine, și deosebit și Preasfinția Ta și pentru noi și pentru noii căsătoriți, și ni-a părut bine în toate, și ne-am bucurat și de aceasta, și am mulțumit pentru cinstea ce ai arătat la nuntă cu prezența Ta, și, la câte Te-ai rugat, asculte-Te Dumnezeu și păzească-Te ca să Te avem rugător al nostru la toate pe Preasfinția Ta și, pe de o parte, și pentru virtutea și vrednicia Ta, iar, pe de alta, și pentru călduroasa solie a celui

καὶ διὰ τὴν ἐνθερμον πρεσβείαν τοῦ ἐν Χριστῷ πατρὸς κὺρ Χρυσάνθου, μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων! Θέλομεν τὴν ἔχει τοῦ λοιποῦ διὰ φίλον μας ἀκριβέστατον, καί, ἐπειδὴ ὁ γειτνιασμός της συγχωρεῖ νὰ συνομιλοῦμεν καὶ διὰ γραμμῶν, ἃς λαμβάνη τὸν κόπον καὶ ἃς μᾶς δηλοποιῇ τὰ της υἱείας της, καί, ἂν της τύχη νὰ ἔχη καὶ τὴν χρεῖαν παρ' ἡμῶν ἀπὸ τῶν δυνατῶν, μὲ θάρρος ἃς μᾶς τὸ σημειώσῃ. Αἱ δὲ ἄγιοι αὐτῆς εὐχαὶ καὶ πάλιν μεθ' ἡμῶν. αψθ', Μαρτίου 18'.

Τῆς Πανιερότητος υἱὸς κατὰ πνεῦμα....

Întru Hristos părinte Hrisant, prea-feritul Patriarh de Ierusalim! Te vom avea de acum înainte ca prietenul nostru cel mai scump, și, de oare ce vecinătatea-Ți îngăduie să avem și corespondență, să ieai osteneala și să-mi arăți starea sănătății Tale, și, de Ți se va întâmpla să ai și vre-o nevoie de la noi, din cele ce se pot, cu curaj să mi-o însemni. Iar sfintele-Ți rugăciuni și mai departe fie cu noi!

1709, Martie 12.

Al Prea sfinției Tale fiu sufletește....

XXXVIII.

București,
1709,
17 Novem-
bre.

Predicatorul Ioan Avramie către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre plecarea din Veneția prigonirii ortodocșilor, așezarea la mănăstirea Sf. Gheorghe din București, unde n'are cînste și îngrijire, și niște cărți de drept ce trimete.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ ἡμῶν ἀδθέντῃ καὶ Πατριάρχῃ της ἁγίας πόλεως Ἱεροσολήμων καὶ πάσης Παλαιστίνης, τὴν ἐδαφίαν δουλικὴν προσκύνῃσιν.

Ὁδὸ τοσοῦτόν μοι ἀθυρίας προῦξένῃσαν τὰ της ἐνθάδε μακρὰς καὶ χαλεπῆς ὁδοπορίας δεινὰ, ὅσον μοι παρεσκευάσατο εὐπροσύνῃς ἡ της Σῆς Μακαριότητος εἰς τὴν Βασιλεύουσαν εὐτυχιστάτη ἐπάνοδοσ' ἤσθην ἀπὸ θαθείας της γνώμης, τὴν ἀγγελίαν ταύτην παρὰ τοῦ κὺρ Μάνου¹ λαβὼν, καὶ τῷ Θεῷ μεγάλα τὰ χαριστήρια ἀνέφερον ὅτι υἱαίνουσιν αὐτὴν ἡμῖν τε τοῖς σοῖς δούλοις καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις ἐχαρίσατο πᾶσι, πρὸς ὃν δὴ καὶ ἱκετίδας τὰς χεῖρας αἶρω καθεκάστην, δεόμενος διατηρεῖν αὐτὴν ἀνωτέραν πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως, εἰς δόξαν της ἁγίας αὐτοῦ Ἐκκλησίας καὶ εἰς παντός τοῦ λογικοῦ ποιμνίου κραταίωμα.

Προσέδραμον καὶ γὰρ ἐνταῦθα, μακαριώτατε Πατριάρχα, εἰς τὴν κοινὴν καταφυγὴν τοῦ τालαιπώρου γένους ἡμῶν, εἰς ὃν τῶν ἀδίκως Ἐνετίθην ἐκδελθόντων παρὰ τοῦ κακῶς καὶ ἀνοήτως κατὰ τῶν ὀρθοδόξων μελετήσαντος Μελετίου. Ὁ μικρὰς δὲ ἀρικνούμενος εἶχον τὰς ἐλπίδας, ἧ ὑπὸ τὴν ἱεράν αὐτῆς σκέπην τοῦ εὐδίου της σωτηρίας λιμένος ἐπιτοχεῖν, ταῖς εὐμενέσιν αὐτῆς πατρικαῖς συστάσεσιν εἶρεῖν τινα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ ὀφηλοτάτου ἡμῶν ἡγεμόνος· ἀλλ' οὖν ἀμφοτέρων τούτων διήμαρτον, καὶ οὕτε ἐν ἀπολαύσει της Σῆς

† Prea-fericitului, prea-înțeleptului și prea-sfântului nostru Domn și Patriarh al sfintei cetăți Ierusalim și a toată Palestinei, închinare supusă până la pământ.

Nu mi-au adus atâta descurajare grozăviile lungii și grelei călătorii aici, cât mi-a pregătit bucurie sosirea prea-fericită a Fericirii Tale la Constantinopol: am simțit din adâncul cugetului această solie, luând-o de la dumnealui Mano, și am mulțumit foarte lui Dumnezeu că ni Te-a dăruit sănătos nouă, robilor Țăi, și drept credincioșilor tuturor, către care și ridic zilnic mâinile rugătoare, cerând să Te păstreze mai presus de orice putere protivnică, spre gloria Bisericii Tale și spre întărirea a toată turma sufletească.

Am venit și eu aici, prea-fericite Patriarh, la adăpostul de obște al neamului nostru nenorocit, ca unul din cei fără dreptate izgoniți din Veneția din cauza pornirii rele și nebune împotriva ortodocșilor a lui Meletie. Cu nu mici nădejdi sosind, ca sau, supt sfânta Ta ocrotire, să ajung în portul senin al mântuirii, [sau] prin binevoitoarele sprijinuri părintești ale Tale să aflu ceva har în ochii prea-înălțatului nostru Domn; dar mi-au lipsit amândouă acestea, și, nici n'am găsit pe Fericirea Ta

¹ Mano Apostolo, agentul lui Vodă-Brâncoveanu.

Μακαριότητος γέγονα, οὔτε μὴν ἕως ἄρτι τῆς τοῦ κρατοῦντος ὁμιλίας ἐτύχηκα. "Θθεν, πάντων ἀπολειπόμενος, ἐν ἀλλοδαπῇ διατρίβω, οἰάπερ ναὸς ἐν πελάγει, τῷ τῆς θλίψεως πνεύματι κυμαινόμενος· ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα ἀθύμως διατελῶ, οὐδὲ ἑκδοτον ἑμαυτὸν τῇ λύπῃ καθίστημι, θαρρῆν γάρ με παρασκευάζει ἡ τῆς Σῆς Μακαριωτάτης φυγῆς γενναία τε καὶ συμπαθεστάτη διάθεσις, ἥτις καὶ χειμαζομένου μου ἐπιλαβέσθαι δύνатаι, καὶ οὐ μικρόν, οὐδὲ τῷ τυρὸν εὖ ποιῆσαι με. Διὸ καὶ ταύτας ἔχων, θεία καὶ ἱερὰ κεφαλῇ, τὰς ἐλπίδας, τὴν ἔμφυτον αὐτῆς καλοκἀγαθίαν εἰς βοήθειαν τανὺν ἐπικαλοῦμαι, καὶ πᾶν ὅτι καλὸν καὶ ὠφέλιμον παρὰ τῆς σῆς πλουσιοδότης χειρὸς ἐκδέχασθαι οὐ παραιτοῦμαι. Ἀνάγκη μοι πάντοτε εἶναι τῆς εὐεργεσίας ἡ χάρις, ἣν καὶ ἀνακηρύττειν οὐ παύσομαι καὶ τὰς χριστηρίους ὁμολογίας ἐπιτελεῖν, καὶ πᾶσαν σπουδὴν καὶ θεραπείαν μέχρι τελευτῆς ἀπονέμειν τῷ εὐεργέτῃ.

Ὁ σοφολογιώτατος διδάσκαλος ὁ Παπαδόπουλος, δουλικῶς τὴν Ὑπερέραν προσαγορεύων Μακαριότητα, τῶν ἐνταῦθα προσκυνητικῶς ἐπιστέλλει καὶ τινα νομικὰ συγγράμματα, ἃ τῷ πανοσιωτάτῳ ἀρχιεπισκοπικῇ κυρίῳ Μαλαχίᾳ εἰς διατήρησιν ἐνεχείρισεν, καὶ γὰρ παρ' αὐτῷ μένω ἐν τῇ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου σεβασμῇ μονῇ, καὶ, ὅτε δὴ δούλος τῆς Σῆς Μακαριότητος, οὐ τῆς τυχοῦτης ἀξιοῦμαι τιμῆς, εὐνοίας τε καὶ περιποιήσεως. Καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον· αἱ δὲ πανάχαι αὐτῆς καὶ θεοπειθεῖς εὐχαὶ εἴησαν μετ' ἐμοῦ ἐν βίῳ παντί.

Ἀπὸ Βουκουρεστίου, Δεκεμβρίου 15', αῤῥθ'.

Τῆς Σῆς Θεοτιμῆτος Μακαριότητος ταπεινὸς καὶ ἐλάχιςτος δούλος

Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Ἀδράμιος.

la sosire, nici până dăunăzi nu m'am învrednicit să vorbesc cu stăpânul. Deci, părăsit de toți, stau în străinătate, ca un vas pe mare, bățut de vântul năcazului; dar nu de spre aceasta sânt fără curaj, nici nu mă dau tristeții, căci mă pregătește spre rezistență buna și foarte compătimitoarea fire a Fericirii Tale, care poate să mă sprijine și în iarna mea, și nici puțin, nici numai la întâmplare să-mi facă bine. Pentru care, și având, o cap dumnezeiesc și sfânt, aceste speranțe, chem fireasca-Ți bunătate spre ajutor acum și nu renunț să am tot ce e bun și folositor de la mâna Ta bogat dăruitoare. Neseris îmi va fi totdeauna harul binefacerii, pe care nu voi înceta s'o rostesc și să îndeplinesc recunoașterile multămitoare, precum și a da toată sânguința și slujba, până la sfârșit, făcătorului de bine.

Prea-învățatul dascăl Papadopulo, îndreptându-se supus către Fericirea Ta, din cele de aici trimete cu plecăciune și câteva scrieri de drept, pe care le-am încredințat prea-cuviosului arhimandrit chir Malahia, căci stau lângă el, în venerata mănăstire a marelui mucenic Gheorghe, și, ca un rob al Fericirii Tale, nu mă învrednicesc de cinstea cuvenită, de bunăvoință și îngrijire. Și acestea deocamdată; iar preasfințitele și de Dumnezeu ascultatele Tale rugăciuni să fie cu mine în toată viața.

Din București, Dechemvre 17, 1709.

Al Fericirii Tale de Dumnezeu cinstite supus și prea-mie rob.

Ioan Avramie preotul.

XXXIX.

Ștefan Cantacuzino către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre legăturile lor amicale și prezența tatălui, Constantin Stolnicul, la Filipești.

1709,
18 Decem-
bre.

† Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε δέσποτα Πατριάρχα τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, κύριε, κύριε Χρύσανθε, ἡμέτερε πᾶτερ σεβασμιώτατε, τὴν παναχίαν αὐτῆς εὐλαδῶς τε καὶ ταπεινοφρόνως ἀσπάσομαι δεξιάν, δεόμενος τῆς ἄνω Προνοίας ὅπως διατηρεῖ καὶ περισκέψει τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα ἄνασον, εὐθυμον, ὕγια καὶ μακρόβιον καὶ πάσης ἐπιηρείας ἀνώτερον.

Χρέος μου ἦτον, καὶ εἶναι, δέσποτά μου μακαριώτατε, συνεχέστερα με τὰς ταπεινάς

† Prea-fericite, prea-înțelepte și prea-sfinte Patriarh al sfântului oraș Ierusalimul, doamne, doamne Hrisant, al nostru tată prea-venerat, sărut cu evlavie și supunere prea-sfânta-Ți dreaptă, rugându-mă de Pronia de sus ca să păzească și străjuiască pe Fericirea Ta fără boli, bucurios, sănătos și întru mulți ani, mai presus de toată încercarea.

Îmi era de nevoie, și-mi este, stăpâne prea-fericite, ca mai des să mă închin

μου καὶ ἐλαχίστους γραφὰς νὰ προσκυνήσω τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα, καὶ μάλιστα ἔπρεπε τοῦτο νὰ κάμω εὐθὺς ὁποῦ ἤκουσα τὴν καλὴν σας ἄφριν εἰς τὴν Βασιλεῦσαν, ἀλλὰ, διὰ νὰ μὴν δώσω καὶ ἐγὼ πείραξιν τῇ Ὑπερέρᾳ Μακαριότητι, ἐπειδὴ ἤξεύρω ὅτι, εὐθὺς ὁποῦ ἤλθετε, πολλαῖς ἀσχολίαις νὰ μὴν τῆς ἔλειψαν καὶ ἐνόχλησες μερικῶν, θέλοντες νὰ χαιρετήσουν τὸν καλὸν τῆς ἐρχομὸν, καὶ ἄλλοι δι' ἄλλας αὐτῶν ἀφορμὰς καὶ αἰτίαι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δὲν ἐπρόσθεσα καὶ ἐγὼ πείραξιν τῇ Ὑπερέρᾳ σοφωτάτῃ Μακαριότητι· δι' ὃ δέομαι τυχεῖν συγγνώμης παρὰ τῇ Ὑπερέρᾳ Μακαριότητι. Τανὺν δὲ δὲν λείπω ζητεῖν παρὰ τῇ Ὑπερέρᾳ Μακαριότητι τὴν πατρικὴν εὐχὴν καὶ εὐλογίαν, δεόμενος νὰ μὲ φυλάξῃ εἰς τὴν πατρικὴν αὐτῆς στοργήν, ὡς καὶ ἀνέκαθεν, καὶ νὰ μὲ προσταῇ, ὡς δοῦλόν τῆς πιστόν, νὰ τῆς δουλεύσω προθυμώτατα, εἰς ὅσα μὲ γνωρίζῃ ὅτι δύναιμι.

Ὁ ἐνδοξότατος ἄρχων πατήρ μου¹ ταπεινοφρόνως καὶ εὐλαβῶς ἀσπάζεται τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιάν, ὅστις, εὐρισκόμενος ἀπὸ πολλὸν ἔξω εἰς τὸ Φιλιππέσι, διὰ τοῦτο δὲν ἔγραψεν καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀμέσως· διὰ τὸ ὁποῖον παρακαλεῖ τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα νὰ μὴν τὸν μεμρῇ διὰ τὴν ἀργοπορίαν ταύτην, ἐπειδὴ ἡμεῖς ἀπαξάπαντες τοῦ οἴκου μας, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, κάθε στιγμὴν καὶ ὥραν οὐ λείπομεν νὰ παρακαλέσωμεν τὸν ἐπουράνιον Θεὸν διὰ τὴν ἄκραν ὀγισίαν καὶ μακρὰν ζωὴν τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος, οἵτινες καὶ εὐλαβῶς ἀσπάζονται τὴν μακαρίαν αὐτῆς δεξιάν, καὶ εἴμεθα πρόθυμοι εἰς τὰ αὐτῆς ἐντάλματα καὶ προσταγὰς· αἱ πανάγια αὐτῆς εὐχαὶ ἔστωσάν μοι ἀρωγαὶ ἐν βίῳ παντί.

1709, Δεκεμβρίου 18.

Τῆς Ὑπερέρας σοφωτάτης Μακαριότητος εὐλαβεστάτος καὶ ταπεινότατος δοῦλος

Στέφανος Καντακουζηνός.

cu supusele și prea-micile mele scrisori Fericirii Tale, și mai ales trebuia s'o fac îndată ce am aflat de buna-Ți sosire la Constantinopol, dar, ca să nu dau și eu încercare Fericirii Tale, de oare ce aflu că, îndată ce ai venit, multe osteneli nu ți-au lipsit și plictiseli ale unora cari voiau să heretisească buna-Ți venire, și alții pentru alte pricini și lucruri ale lor, și de aceea n'am mai adaus și eu o încercare prea-înțeleptei Tale Fericiri; pentru care rog să fiu iertat de către Fericirea Ta. Acum însă nu lipsese să cer de la Fericirea Voastră părinteasca rugăciune și binecuvântare, rugându-mă să mă păzească întru părinteasca-Ți iubire, ca și înainte, și să-mi poruncească mie, ca robului Țău credincios, să-Ți servesc cu cea mai mare grabă, în câte mă știi că pot.

Prea-gloriosul boier tatăl meu cu umilință și evlavie sărută preasfânta-Ți dreaptă, care, aflându-se de mult afară la Filipești, de aceea n'a scris nici până acum de-a dreptul; pentru care roagă pe Fericirea Voastră să nu-i ție năcaz de această zăbavă, căci noi toți ai casei noastre, miei și mari, în fiecare minut și ceas nu lipsim să rugăm pe Dumnezeu din ceruri pentru cea mai înaltă sănătate și îndelungă viață a Fericirii Voastre, cari și sărutăm cu evlavie fericita-Ți dreaptă, și sântem gata la îndreptările și poruncele Tale; prea-sfintele-Ți rugăciuni fie-mi ajutătoare în toată viața.

1709, Dechemvrie 18.

Al prea-înțeleptei Voastre Fericiri prea-evlavios și prea-supus rob

Ștefan Cantacuzino.

XL.

1710,
20 Februar.

Constantin Cantacuzino Stolnicul către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre cauzele zăbovirii scrisului și reaua opinie ce are de Maiota; cu un post-script despre alegerea unui egumen la Muntele Sinai.

† Μακαριώτατε, ἁγιώτατε καὶ σοφωτάτε μοι δεσποτα, τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα ταπεινῶς προσκυνῶ καὶ τὴν ἁγιωτάτην αὐτῆς δεξιάν πανευλαβῶς ἀσπάζομαι.

Ἐγνωρίζω πῶς πρὸ πολλοῦ δὲν ἔγραψα τῇ Ὑπερέρᾳ σοφωτάτῃ Μακαριότητι εἰς προσκύνη-

† Prea-fericite, prea-sfinte și prea-înțelepte stăpân al meu, mă înclin smerit Fericirii Tale și sărut cu toată evlavia preasfânta-Ți dreaptă.

Recunosc că de mult n'am scris Fericirii Voastre prea-înțelepte pentru salutarea după

¹ Constantin Stolnicul.

σιν κατὰ τὸ ἐπικείμενόν μοι χρέος καὶ ἀποκρίσιν τῶν προσεχειρισθέντων μοι σεβασμιωτάτων αὐτῆς γραμμάτων· ὄθεν, ὁμολογώντας τὸ σφάλμα μου πρῶτον, ζητῶ μετὰ πολλῆς δεήσεως νὰ μοὶ δωρηθῇ παρὰ τῆς ὑμετέρας πατρικῆς φιλοστοργίας συμπαθεστάτη συγγνώμη, ἐπειδὴ καὶ ἡ θαθεῖα μου σιωπὴ προήλθεν ὄχι ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ λήθην, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ μὴν ποριεπόλουν (*sic*) εἰς τὴν Κούρτην, ἀλλὰ νὰ ἤμουν μεμακρυσμένος καὶ διατρίβων εἰς τὸ παλαιόχωρόν μου Φιλιππέστι, καθὼς δὲν τὴν ἐλάνθανεν, γενόμενος ἀγροίκος καὶ ταραμπάνος¹· διότι, ἂν δὲν μοῦ χαρισθῇ ἡ συγγνώμη, ὁ κάλαμος ἐδέχαιτο δὲν ἀποτολμᾷ νὰ κινήθῃ περαιτέρω, καὶ ἀντιβολῶ νὰ μὴν ἀποτύχω ταύτης. Τὸν πόθον ὅπου εἶχα νὰ εὐαγγελισθῶ τὴν ἀγαθὴν ἐπάνοδον ἐκ τῶν Ἀγίων Τόπων τῆς Ὑμετέρας πατρικῆς εὐμενείας καὶ τὴν ἐφρευτώτην μοι καὶ θεοφροῦρητον αὐτῆς ὁγείαν καὶ ῥῶσιν, καὶ τὴν ὅσον εὐθυμίαν καὶ πνευματικὴν ἀγαλλίασιν ὅπου ἐκ βάθους καρδίας ἔλαβον ταύτην πληροπορηθεὶς, ὁ εἰδὼς τὰ πάντα παντέφορος τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμοῦς μόνος γινώσκει, οὐ καὶ δέομαι, εἰς πληρεστέραν τῆς ψυχῆς μου εὐφροσύνην, νὰ μὲ ἀξιώσῃ ἔτι νὰ ἴδω καὶ σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν ὑμετέραν φιλοστοργεστάτην καὶ πατρικὴν κορυφὴν, καθὼς ἐπιποθῶ καὶ ἐλπίζω. Διότι, τόγ' ἐπ' ἐμοί, τί ἄλλο ἤθελε ἦσται τερπνότερον καὶ λυσιτελέστερον τῆς τοιαύτης ἐντεύξεως καὶ ὁμιλίας; Ἀρροισοῦμαι δὲ καὶ τοῦτο τῇ θεῇ προνοίᾳ. Ἔγνων καὶ τὰ τοῦ σοφωτάτου Μαγιστοῦ νεανισμάτα, εἰς τὰ ὁποῖα καὶ ἐθαύμασα καὶ δὲν ἐθαύμασα· δὲν ἐθαύμασα, λογισόμενος πῶς δὲν εἶναι αὐτὸς μῆτε πρῶτος, μῆτε ἔσχατος, καὶ τοιαῦτα ἄχρηστα σκεῦη δὲν ἔλειψαν, οὔτε θέλουν λείψῃ εἰς ἐτοῦτο τὸ κλυδώνιον τοῦ εἵου· πάλιν ἐθαύμασα, ἀναπολὼν τὸ σκαῖον καὶ ἀμείλικτον τῆς φύσεως καὶ τῆς φάβλης προαιρέσεως τὸ διεφθαρμένον καὶ ἀναλόγιστον, τῶν τοιούτων καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ τέλη αἰσχροὶ καὶ ἐπάρματα· καὶ ἡ θεῖα δικαιοσύνη ἀποδίδει ἐκάστην τὰ ἀνήκοντα ἐν καιροῖς ἰδιοῖς· ἂν καλὰ καὶ ὁ κακὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός, καὶ ἡ πονηρία ἀνουθέτητος διαμένει. Ἐντεῦθεν, κατὰ τὸ παρόν, δὲν ἠκολούθησε νὰ ἀκουσθῇ νέον τι ἀξιόλογον, πρὸς δῆλωσιν, ὅτι ὁ καιρὸς ἔτλη τὸ ἐκάλει· καί, ἂν ἦτο καὶ τί, ὁ Ἐκκλησιολόγος² θέλει τῆς τῶ ἐσημσίσεως, πλὴν, ἂν ἀκουσθῇ ἀπὸ τοῦ νῦν τί τῶν χρησίμων, δὲν θέλω

datoria ce aveam și ca răspuns la scrisorilor prea-respectate ale Tale care mi-au fost date mai înainte; de unde, recunoscând greșeala mea d'întâiu, cer cu multă rugăciune să mi se dea din partea prieteniei Voastre părintești cea mai compătimitoare iertare, căci și adâncă mea tăcere a venit nu din negligență sau uitare, ferească Dumnezeu, ci pentru că n'am fost pe la Curte, ci am fost zăbovit, stînd la vechea-mi moșie Filipești, precum nu Ți-a scăpat din vedere, devenind țeran și dărbăban; căci, dacă nu mi se dă iertare, condeiu de sigur că nu cutează a se mișca mai departe, și mă tem să nu mai dau de această [iertare]. Ce dorință am avut să aflu buna întoarcere din Locurile Sfinte a părinteștii Tale bunăvoinți și prea-poftita mie și de Dumnezeu păzită a Ta sănătate și putere, și ce mulțămire și bucurie sufletească am primit din adîncul inimii aflînd de aceasta, numai ochiul lui Dumnezeu care vede toate o știe, de care mă și rog, spre mai deplină mulțămire a sufletului meu, să mă mai învrednicească să văd și cu ochii trupului capul Vostru foarte iubit și părintesc, eum poftesc și sper. Căci, de spre mine, ce alta ar fi fost mai mîngâietor și mai de folos decît o astfel de întîlnire și societate? Dar și aceasta o las în sama Proniei dumnezeiești. Am aflat și copilăriile prea-învătatului Maiota, cu privire la care și m'am mirat și nu m'am mirat: nu m'am mirat, socotind că nu este el nici cel d'întâiu, nici cel din urmă, și astfel de netrebnice vase n'au lipsit, nici nu vor lipsi în această furtună a vieții; și, iarăși, m'am mirat petrecînd din nou în minte firea lui rustică și neîmpăcată și ce e stricat și nepotrivit în dispoziția lui josnică, unele ca acestea avînd și începuturi și sfîrșituri rușinoase și blăstămate; și dumnezeiasca dreptate să-i dea fiecăruia ce i se cuvine în împrejurările lui; de și și cel rău nu e nimic alta decît rău și răutatea rămîne totdeauna nesupusă sfatului. De aici, deocamdată, n'a urmat să se audă ceva nou, vrednic de spus, căci așa a vrut vremea; iar, de ar fi și fost ceva, Prea-Luminatul Ți-ar fi spus-o, ei numai, dacă se va auzi de acum ceva

¹ Soldat, dărbăban.

² Brâncoveanu.

λείψῃ νὰ τῆς τὸ σημειώσω. Ὁ ἀδελφός μου Χατζῆ-Μιχάλης καὶ οἱ αὐτῆς δοῦλοι, οἱ υἱοί μου, καὶ ἅπας ὁ ταπεινός μου οἶκος δουλικῶς προσκυνοῦσι τὴν Ὑμετέραν ἀγιωτάτην Μακαριότητα, καὶ πανευλαβῶς ἀσπάζονται τὴν χαριτόβρυτον αὐτῆς δεξιάν, ὁμοίως καὶ οἱ ὀρφικιάριοι αὐτῆς ἐδαφικῶς τὴν προσκύνουσιν αὐτῇ ἀπονέμουσιν, οἱ ὅποιοι τώρα μάλιστα ἐπιποθοῦσι τὴν Ὑμετέραν ἀπόλαυσιν, τῆς ὁποίας (ὡς εἶπον) ἀξιοθεύημεν, διὰ νὰ σφραγίστε καὶ ἄλλους νέους ὀρφικιαλίου καὶ νὰ ἀξιοθωοῦσι καὶ αὐτοὶ τῆς Ὑμετέρας εὐχῆς καὶ εὐλογίας. Καὶ σφόδρα ἐκλιπαρῶ εἰς τὰς πρὸς τὸ θεῖον αὐτῆς ἀγιωτάτας καὶ εὐηκόους ἐντεσθεῖς περὶ ἐμοῦ τε καὶ τῶν περὶ ἐμὲ τῷ Θεῷ εὐχεσθαι, εἰς συντήρησιν ἀσφαλῆ τοῦ μετὰ σώματος βίου, ἐπειδὴ καὶ δέησις δικαίου καὶ λειτουργοῦ τῶν θείων μυστηρίων ὑπερισχύει. Ἐγὼ δὲ μένω διὰ παντὸς ὑπήκοος εἰς τὰς Ὑμετέρας πατρικὰς ἐπιταγὰς, μετὰ τοῦ ἀδρανοῦς τῆς ἀδυναμίας μου.

αψι', Φεβρουαρ. 20.

Τῆς Ὑμετέρας ἀγιωτάτης Μακαριότητος διὰ παντὸς εὐλαβέστατος καὶ ταπεινὸς δοῦλος

Κωνσταντῖνος Καντακουζηνός.

Μετὰ τὴν ὀφειλομένην τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι προσκύνουσιν τῆς δίδω εἰδήσιν ὅτι διὰ τοῦ ἱερομονάχου κὺρ Ἀκακίου ἤλθον γράμματα ἀπὸ τοῦ πατέρας τῆς ἀγιωτάτης μονῆς τοῦ θεοδαδίστου Σιναίου ὄρους, τὸ τε παρατητηκὸν τοῦ κὺρ Ἰωαννικίου δι' ἄκραν ἀσθένειαν καὶ τὸ ἐκλεκτικὸν τῶν πατέρων μετὰ κοινῆς πάντων γνώμης, δι' οὗ ἐκλέγεται εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν ἐκείνην ὁ πανοσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Κοσμάς: ἡ ἐκλογὴ εἶναι νόμιμος καὶ κανονικὴ, καὶ μάλιστα τῶν ἐκατέρωθεν ζητημάτων στεργθέντων δι' οἰκισιοθελῶς ἀποδοχῆς τοῦ κὺρ Κοσμά, ἡ δὲ χειροτονία, ἀνήκουσα εἰς τὴν αὐτῆς Μακαριότητα, ἐπομένως τῇ νομίμῃ ἐκλογῇ θέλει εὐοδωθεῖ παρ' αὐτῷ. Τῆς δὲ παρούσης εἰδήσεως ὁ σκοπὸς εἶναι τοῦτος: γράψουσι καὶ πρὸς τοῦ λόγου μου καὶ δέονται διὰ νὰ γένῃ ἡ χειροτονία ἢ παρ' αὐτῆς, ὅπου εὐρίσκειται, ἢ εἰς τὸ μετόχι τῆς πόλεως παρὰ τοῦ ἐλευσομένου ἀγίου Καισαρείας: πρὶν λοιπὸν νὰ κάμω τὴν αἴτησιν, θέλω τὴν γνώμην τῆς, διὰ νὰ ἡξεύρω τὸ ἀρεστὸν αὐτῇ, ἂν συναινέσῃ δὲν εἶναι κἀνένα ἔκτοπον ἀκολούθημα, ὡς φαίνεται μοι. Περὶ δὲ τῆς χειροτονίας, τινές, εἴτε ἀληθεῖς ὁποπεθόνται, εἴτε μὲ λέγουσιν, ὅτι ἡ Μακαριότης σου νὰ δυσαρεστῇ εἰς τὸ πρόσωπον. Ὅμως, ἂν ἐπέρασας καὶ τις δυσαρέσκεια, παράξενον δὲν εἶναι, τώρα δέ, ὅπου ἔγινεν ἡ ἐκ-

din cele de folos, nu voin lipsi să ți-o spun. Fratele mieu Hagi-Mihali și robii Țăi, fiii miei, și toată casa mea smerită se închină cu supunere Fericirii Voastre prea-sfinte și cu toată evlavia sărută mâna-Ți izvoritoare de haruri, de asemenea și dregătorii Țăi îndeplinesc închinarea până la pământ, cari acum mai ales poftesc de a Voastră prezență, „de care“, zic ei, „de ne-am învrednici“, ca să întăriți și alți noi dregători și să se învrednicească și ei de a Voastră rugăciune și binecuvântare. Și foarte doresc ca în rugăciunile Voastre prea-sfinte și bine ascultate către Dumnezeu să Te rogi lui Dumnezeu și pentru mine și pentru cei de lângă mine, spre păstrarea sigură a vieții trupesti, căci și rugăciunea dreptului și liturghisitorului sfințelor taine are o mare putere. Iar eu rămân întru toate supus la poruncile Voastre părintești, cu slăbicie mea neputinții mele.

1710, Fevruar 20.

Al Fericirii Voastre preasfinte întru toate prea-evlavios și smerit rob:

Constantin Cantacuzino.

Cu euvenita închinare către Fericirea Voastră Îi dau în știre că prin ieromonahul chir Acachie au venit scrisori de la părinții preasfinteii mănăstiri a Sinaiului călcat de Dumnezeu, [despre] retragerea lui chir Ioanichie pentru prea marea-i slăbicie și alegerea de către părinți cu voia tuturor, din care a ieșit la arhiepiscopia aceia preacuviosul între ieromonahi chir Cosma: alegerea e legală și canonică, și mai ales cererile din ambele părți fiind împăcate prin de bună voie primirea lui chir Cosma, iar hirotonia, care privește pe Fericirea Ta, după alegerea legală va fi făcută de către Tine. Iar scopul înștiințării de față e acesta: îmi scriu și mie și se roagă și de mine ca să fie hirotonia sau la Tine, unde ești, sau în metohul Constantinopolei, la Preasfințitul de Cesareia, care stă să vie, dar, înainte de a face cererea, vreau să-Ți știu părerea, ca să aflu ce-Ți place, dacă admiți că nu e nicio urmărire fără rost, cum mi se pare și mie. Iar, în ce privește hirotonia, unii, sau eu adevărat bănuiesc, ori așa mi-o spun mie, că Fericirea Ta nu se îndestulează cu acest om. Însă, dacă a și fost vre-o neplăcere, nu e lucru de mirare, ci acum, când s'a făcut alegerea, și s'a arătat că omul e plăcut și

λογή, καὶ ἐφάνη τὸ πρόσωπον ἀρεστὸν καὶ τοῖς ἐκλέξασαι, καὶ τῷ παραιτησάμενῳ, καὶ τοῖς ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀκολούθως καὶ ἐμοί, ἀρῆναι καὶ ἡ Μακαριότης Σου, εἴ τι ἐμυσολάβησα, καὶ συγκατατίθεται ἀπὸ καρδίας. Καί, ἐπειδὴ καὶ ὁ αὐτὸς ἐκλεχθεὶς ταπεινῶς προσπίπτει, καὶ ἐγὼ ὑπὲρ αὐτοῦ μεσιτεύω, καὶ τὸ εἰρηνικὸν ζητεῖ, οὕτω ἐξ ἀνάγκης καὶ ἡ Μακαριότης αὐτῆς συναινεί, καὶ μᾶς χαροποιεῖ μὲ τὴν ὀλοτελῇ συγκατάθεσιν. Τὸν κύρ Ἀνάκιον, ὁποῦ φέρνει τὰ γράμματα, τὸν κρατῶ ἐδῶ ἔως οὗ νὰ ἔλθουν τὰ γράμματά της, τὰ ὁποῖα νὰ ἔλθουν τὸ ὀληγορώτερον, καὶ ἡ Μακαριότης σου, καθὼς γράφει πρὸς ἐμέ, ὡς γνήσιον αὐτῆς, τὴν γνώμην της, ἔτσι θέλω τὴν φυλάξει καὶ ὅλως, διὰ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ ἄλλο τι εἰς διχόνοιαν, ὅπερ οὐτε εἰς τὸν νοῦν μου δὲν ἔρχεται. Ἀγκαλὰ καὶ τινες νὰ ἔχουσι καὶ ταύτην τὴν ὑπόνοιαν, ἡ Μακαριότης αὐτῆς, κατὰ τὴν ἐμφυτον αὐτῆς μεγαλόνοιαν, συναινοῦσα, θέλει δώσει ἀφορμὰς εὐλαβείας. Καί, ὅσον διὰ τὸν κύρ Κοσμᾶ, ἐγγυῶμαι νὰ περάσῃ πολλὰ εἰρηνικά, καὶ πῶς ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ ἄλλῳ; Ἐτὶ τὴν παρακαλῶ, καὶ νὰ ἔχω ἀπόκρισιν της μετὰ συγκατάθεσεως, εἰ δὲ καὶ περὶ τοῦ τόπου ὅπου μέλλει νὰ χειροτονηθῇ· μόνον ἡ ἄρρητα νὰ λείπῃ! Καὶ ἂς ἔχω τὰς ἀγίας αὐτῆς εὐχάς!

celor ce l-au ales și celui care s'a retras, și celor din Constantinopol și, la urmă, și mie, lasă și Fericirea Ta, dacă am mijlocit și eu ceva, și învoiește-Te din inimă. Și, de oare ce și cel ales cade smerit cu rugăciune, și eu mijlocește pentru dânsul, și aceasta o cere și pacea, astfel, firește, și Fericirea Ta admite-o și bucură-mă cu deplin consimțământul Ei. Pe chir Acachie, care aduce scrisorile, îl țin aici până vor veni scrisorile Tale, care să vie cât mai iute, și Fericirea Ta, cum îmi va serie mie părerea Ta, ca unui prieten al Ei, așa voi păzi-o întru toate, ca să nu urmeze altceva, pentru dihonie, ceia ce nici în minte nu-mi vine. De și unii au și această bănuială, Fericirea Ta, după a Ta din fire mărinimie, învoindu-Te, va da prilej de evlavie. Și, cât despre chir Cosma, mă pun chează că o va duce foarte pașnic, și cum poate face altfel? Așa, te rog, și să am răspunsul Tău cu învoire, și cu privire la locul unde trebuie să se facă hirotonisirea; numai să nu fie zăbavă! Și să am sfintele-Ți rugăciuni!

XLI.

Nicolae-Vodă Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, cu salutări și urări.

1710,
10 Mart.

† Μακαριώτατε, ἀγιώτατε καὶ σοφώτατε Πατριάρχα τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα μετ' εὐλαβείας προσαγορεύομεν καὶ τὴν ἱερὰν αὐτῆς δεξιὰν ἀσπάζομεθα, δεόμενοι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ νὰ τὴν διαφυλάττῃ εἰς τὸν ἀγιώτατον πατριαρχικὸν αὐτῆς Θρόνον ἐν ὑγείᾳ διηγεκῇ καὶ εὐημερίᾳ ἀδιαπτῶν μετὰ μακροβιότητος. Τὸ ἱερὸν αὐτῆς γράμμα τοῦ εἰς ἀποκρισιν τοῦ ἡμετέρου προπεμφθέντος γράμματος ἐλάβομεν, ἐξ οὗ μαθόντες τὴν ἐφετωτάτην ἀγαθὴν αὐτῆς ὑγείαν, δόξαν ἀναπέμφαμεν τῷ διατηροῦντι αὐτὴν Θεῷ. Ἐδέχθημεν καὶ τὰς ἀγίας καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχάς, καὶ εὐχαριστοῦμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς πατρικὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην. Ἀλλ', ἐπειδὴ ἐφίεσθα νὰ ἀπολαμβάνωμεν συνεχῶς τῶν ἱερῶν αὐτῆς εὐχῶν, εἰ δὲ καὶ μὲ

† Prea-fericite, prea sfinte și prea-învățate Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimului și a toată Palestina, întru Hristos părinte prea-venerat, salutăm pe Fericirea Voastră cu evlavie și sărutăm sfânta-Ți dreaptă, rugându-ne de atot puternicul Dumnezeu să te păzească pe preasfântul Tău Scaun patriarhicesc în sănătate neconținută și bună stare netalburată întru mulți ani. Sfânta-Ți scrisoare, ca răspuns la a mea trimeasă mai înainte, am primit-o, și, aflând din ea prea-dorita bună sănătate a Ta, am mulțămuit lui Dumnezeu care Te păzește. Am primit și sfintele Tale și de Dumnezeu primite rugăciuni, și mulțămim Fericirii Voastre pentru părinteasca tragere de inimă și iubire față de noi. Dar, de oare ce doriām să primim neconținut sfintele Tale rugăciuni, și încă

τὸ νὰ ἐγγίξουν αἱ οὐραὶ ἡμέραι τῶν σωτηρίων παθῶν τοῦ δεσπότη Χριστοῦ καὶ τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ ἀναστάσεως, δὲν ἐλείψαμεν καὶ μὲ τὸ παρὸν νὰ ἀποδώσωμεν αὐτῇ τὴν ἀπὸ καρδίας προσφώνησιν, δεόμενοι αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ὅπως ἀξιώσῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα νὰ διαπεράσῃ τὰ ἅγια καὶ σεπτὰ αὐτοῦ πάθη μετὰ πνευματικῆς εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως καὶ νὰ ἐορτάσῃ τὴν λαμπροφόρον αὐτοῦ ἔγερσιν μετὰ φαιδρότητος καὶ εὐκληρίας. Ἀς ἔχωμεν δὲ πάντοτε τὴν τιμὴν τῶν ἱερῶν αὐτῆς γραμμάτων καὶ πατρικῶν προσταγμάτων, οἱ δὲ χρόνοι τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἴησαν θεόθεν πάμπολλοι καὶ εὐτυχεῖς. Καὶ αἱ θεοπειθεῖς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν.
αἱ Μαρίου ἰ'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος υἱὸς ἐν Χριστῷ καὶ ὅλως εἰς τοὺς ὁρισμοὺς.

Ἰω. Νικόλαος Βασιλόδδας.

pentru că se apropie veneratele zile ale patimilor mântuitoare ale stăpânului Hristos și ale slăvitei lui Învieri, n'am lipsit și eu aceasta să ne îndreptăm din inimă către Tine, rugându-ne de Mântuitorul Hristos să învrednicească pe Fericirea Voastră a petrece sfintele și veneratele Lui patimi cu mulțămire duhovnicească și bucurie și să serbeze Învierea Lui aducătoare de lumină în voie cu veselie și voie bună. Și să avem totdeauna cinstea sfințelor Tale scrisori și porunci părintești; iar anii Fericirii Tale fie de la Dumnezeu cât mai mulți și fericite! Și fericitele-Ți rugăciuni eu noi.

1710, Martie 10.

Al Fericirii Tale fiu în Hristos și eu totul la porunci.

Io Nicolae Voerod.

XLII.

1710.
30 April.

Mihail Cantacuzino Spătarul către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre moartea soției și un dar către Hrisant de la răposatul nepot, Șerban Cantacuzino.

Χριστὸς ἀνέστη!

† Μακαριώτατε, ἀγιώτατε καὶ σοφώτατε μοι δέσποτα, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα οἰκτικῶς προσκυνῶ καὶ πανευλαβῶς ἀσπάζομαι τὴν χαριτόβρυτον αὐτῆς δεξιάν, δεόμενος τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ὅπως διατηρήσῃ τὴν Ὑμετέραν σοφωτάτην Μακαριότητα ἁγίστον, εὐθυμόν, μακρόδιον καὶ ἀνωτέραν παντὸς ἐναντίον. ἵνα ἐορτάξῃ τὰς πανσέπτους ταύτας ἡμέρας τῆς ἐγέρσεως τοῦ Κυρίου εὐθύμως μετὰ θαθείας εἰρήνης καὶ εὐπραξίας. Στάσας γὰρ τὸν γράμμα τῆς Ὑμετέρας πατρικῆς εὐμενείας μετὰ τῆς προσηκούσης αἰδοῦς ἀσπασάμενος, ἐδεξάμην καὶ περὶ τῆς θεοφρονήτου αὐτῆς ὑγείας ὧδας χαριστηρίους τῷ Κρείττονι ἀνέπεμψα. Εἰς τὸ ὅποιον γράφει μοι πῶς δὲν εἶχε λάβει περὶ ἐμοῦ ἀπόκρισιν εἰς τὸ γράμμα ὁποῦ μὲ ἔστειλεν ἐκ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱεροσολήμ, καὶ εἰς τοῦτο ζητῶ παρὰ τῆς Ὑμετέρας πρᾶότητος συγγνώμην, ὅτι δὲν προσήλθεν ἀπὸ ἀμέλειάν μου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν συμφορὰν ὁποῦ μὲ ἐπενέβη διὰ τὴν ἀσθένειαν καὶ τὸν θάνατον τῆς μακαριότητος σοφίστου μου, καθὼς τῆς τὸ προέγραφα μὲ τὴν ἐρχομὸν τοῦ πανοσιωτάτου ἀγίου αὐτῆς ἀρχιμανδρίτου (μετὰ τοῦ ὁποῦ ἔστειλα αὐτῇ μερικὰ ἄσπρα ἐλεημοσύνης καὶ τινὰ ἱερὰ ἄμφια τοῦ

Hristos a înviat!

† Prea-fericite, preasfințite și prea-învățate al meu stăpân, pe Fericirea Ta cu supunere o salut și sărut cu toată evlavia dreapta Ta izvoritoare de haruri, rugându-mă de Hristos Mântuitorul nostru cel înviat din morți Hristos ca să ție pe prea-învățata Voastră Fericire fără boli, cu voie bună, întru mulți ani și mai presus de orice protivnie, ca să serbeze prea-veneratele aceste zile ale Învierii Domnului voios cu adâncă pace și bună stare. Prea-venerata scrisoare a bunăvoinții Voastre părintești, cu cuvenitul respect sărutând-o, o am primit și pentru de Dumnezeu păzita-Ți sănătate am ridicat cântări de mulțămire Celui Bun. În aceea scrisoare-mi spui că n'ai primit de la mine răspuns la aceia ce mi-ai trimis-o din sfânta cetate Ierusalimul, și întru aceasta cer de la bunătatea Ta iertare, căci n'a venit din neîngrijirea mea, ci din nenorocirea ce mi s'a căsunat prin boala și moartea fericitei mele soții, cum Ți-am scris mai nainte cu venirea prea-eucernicului Tău sfânt arhimandrit (cu care Ți-am trimis câțiva bani de eleimosină și câteva vase sfinte ale fericitului meu nepot Șerban Canta-

μακαρίτου ἀνεψιού μου Σερβάνου Καντακουζηνού), καὶ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, καλῶς γνωρίσασα τὴν συμφορὰν μου, ὡς πατὴρ φιλόστοργος, συνετώς καὶ πανσόφως μὲ παρηγορεῖ· διὰ τῆς ὁποίας παραμυθίας ἔλαβον πολλὴν παράκλησιν τῆς λύπης, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δι' ὑμετέρων ἀγιωτάτων εὐχῶν νὰ δώσῃ εἰς τοῦ λόγου μου τελείαν τὴν παρηγορίαν καὶ ἄνυσιν τῆς βαρυθυμίας, διὰ νὰ ἡμπορέσω νὰ περάσω τὸ ὑπόλοιπον τῆς ματαιότητος τοῦ εἴου μετὰ ὑπομονῆς καὶ καρτερίας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἀποδοχὴν. Πολλὰς καὶ μεγάλας χάριτας ὁμολογῶ τῇ Ὑμετέρᾳ προσκυνητῇ Μακαριότητι δι' ἄλλα τε πολλὰ: διὰ τὴν πατρικὴν φιλοστοργίαν ὅπου ἐξ ἀρχῆς ἔδειξες καὶ δεῖγναι πρὸς ἐμὲ ποικιλοτρόπως, δι' οἰκείαν καλοκῆχαθίαν, τὴν ὁποίαν ἀείποτε δέομαι νὰ ἐνερgetῇ πρὸς ἐμὲ καὶ νὰ μὲ ἀξιοῖ τῶν σωστικῶν καὶ θεοπειθῶν αὐτῆς εὐχῶν. Ἐγὼ δὲ μένω θερμότατος καὶ ἀμετάθετος ὑπηρέτης εἰς τὰ σεβασμιώτατα αὐτῆς προστάγματα, καὶ ὅλως διόλου αὐτῇ προσηλωμένος. Αἱ πανάγια καὶ θεοπειθεῖς εὐχαὶ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἶψαν μετ' ἐμοῦ φυλακτικαί διὰ οἴου! αψή! Ἀπρίλ. λ'.

Ἐλαβὰ καὶ τὸ κουτί τὰ σαπούνια, τὸ παρ' αὐτῆς δῶρον, καὶ ὑπερσυχαιστώ αὐτῇ.

Τῆς Ὑμετέρας σοφωτάτης Μακαριότητος ταπεινὸς καὶ θερμότατος δοῦλος

Μιχαὴλ Καντακουζηνός.

cuzino), și Fericirea Voastră, cunoscând bine nenorocirea mea, ca un părinte iubitor, cuminte și cu toată înțelepciunea mă mângâie; pentru care mângâiere am luat multă îndulcire a supărării, și Dumnezeu Sfântul prin preasfintele-Ți rugăciuni să-mi dea întreaga consolare și ridicare a greutateii sufletești, ca să pot petrece rămașița zădărniceii vieții vane cu răbdare și curaj, după a Domnului voie. Multe și mari mulțămiri îți datoresc Fericirii Tale vrednice de închinare pentru toate cele multe: pentru părinteasca iubire ce de la început mi-ai arătat-o și mi-o arăți în tot felul, pentru bunătatea deosebită, pe care te rog totdeauna să mi-o dăruiești mie și să mă învrednicești de rugăciunile-Ți mântuitoare și ascultate de Dumnezeu, iar eu rămân prea-călduros și neschimbat servitor la prea-veneratele-Ți porunci și cu totul legat de tine. Preasfintele și de Dumnezeu ascultatele rugăciuni ale Fericirii Tale fie-mi păzitoare în toată viața!

1710, April 30.

Am luat și cutia cu săpunuri, dar de la Tine, și-Ți foarte mulțămesc.

Al Fericirii Voastre supus și prea-călduros rob

Mihail Cantacuzino.

XLIII.

Ioan Avramie către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre ocrotirea ce i-a acordat-o Mitropolitul muntean și sarcina, de la Domn, de a predica în Biserica Domnească.

București
1710,
1-iunie

† Τῇ μακαριωτάτῃ, σοφωτάτῃ καὶ ἀγιωτάτῃ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ δεσπότῃ, Πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, τὴν μετ' εὐλαβείας δουλικὴν ἐδωκεῖαν προσκύνῃσιν.

Τῷ εὖ οὖ τῆς τοιούτης ἀξιοθεῖς τοῖς προσκυνητοῖς μοι παρὰ τῆς Σῆς Μακαριότητος γράμματιν, ὁμολογῶ τὸ χρέος ἀθάνατον, καὶ τὴν ἐφελκυσμένην εὐλαβίως ἀπονέμω εὐχαριστίαν, δεόμενος τοῦ παναγίου Θεοῦ νὰ διατηρῇ αὐτὴν μακρόθεν, ὑγιαίνουσαν καὶ εὐτοχοῦσαν, πρὸς καταρτισμὸν τῶν πιστῶν καὶ καύχημα τοῦ εὐσεβοῦς τῶν ὁρθοδόξων πληρώματος.

Ἢ ἐπιγενομένη μοι ἐπικίνδυνος ἀπὸ νεφρῆτιδος νόσου ἐστάθη αἰτία τῆς ἄχρι τοῦ νῦν

† Prea-fericitului, prea-învățatului și preasfântului nostru domn și stăpân, Patriarh al sfinței cetăți Ierusalimului și a toată Palestina, închinarea supusă până la pă-mânt, cu toată evlavie.

Învrednicindu-mă de cinstea necuvenită, pentru închinătele mele scrisori, de la Fericirea Ta, recunosc datoria mea nemuritoare, și-ți dau mulțămirea ce se cade cu evlavie, rugându-mă de prea-bunul Dumnezeu să Te ție întru mulți ani sănătos și fericit, pentru îndreptarea celor credincioși și bucuria turmei evlavioase a ortodocșilor.

Primejdioasa boală de rinichi ce a căzut asupra-mi a fost pricina tăcerii mele

ἀκουσίου μου σιωπῆς· ὅθεν ὑπολαμβάνω πῶς ἐν τῷ ἀναμισταῖ τοῦ καιροῦ τούτου νὰ ἐφθασαν ἤδη εἰς τὰ αὐτόθι ἢ εἰδησις τῶν κατ' ἐμέ, καὶ νὰ ἔγραψαν ἄλλοι καταλειπτῶς τῇ Μακαριότητί Σας, καὶ μάλιστα ὁ οἰκονόμος τῆς τοῦ Μεγαλομάρτυρος¹ σεβασμίας μονῆς, τὰ περὶ τῆς ἐμῆς κυβερνήσεως. Διὰ τοῦτο, ἀφῆ-
νωντας ὡς περικτῆν τὴν τούτων ἐπανάληψιν, αὐτὸ μόνον κατὰ τὸ παρὸν ἀναφέρω τῇ συνε-
τωτάτῃ σας σκέψει πῶς, μὲ τὸ νὰ βλέπω ἀπε-
γνωσμένην τὴν κατὰστασίν μου, καὶ τὰ πράγ-
ματά μου χωρὶς τὴν ἀναγκαίαν σύστασιν, δὲν ὑπόφερα νὰ πλέω περισσότερον εἰς τὸ πέ-
λαγος τῶν ματαίων ἐλπίδων· ὅθεν ἀποφάσισα νὰ γυρεύσω μὲ οἰονδήποτε τρόπον δυνηθῶ κἀνένα λιμένα, διὰ νὰ ἀποφύγω τὴν ζάλην τῶν συμφορῶν, ὅπου δεινῶς μὲ ἐτάραττον. Γυρεύοντας λοιπόν, τὸν εὖρον ὡς ἐπόθουν, νεύσει τῆς θείας Προνοίας, ὅπῃ τὴν φιλάν-
θρωπον σκέπην τοῦ ἐνταῦθα πανιστωτάτου Μη-
τροπολίτου, ὁ ὁποῖος ἐν ἀπορίᾳ ὄντα μὲν φι-
λοφρόνως μὲ ἐδέχθη, καὶ, μὲ τὴν πατρικὴν
περιποίησιν ὅπου μοῦ ἔκαμε, μοῦ ἔδωκε ἀ-
φορμὴν νὰ μακαρίσω τοὺς διωγμούς μου, ὅπου
μοῦ ἔγιναν πρόξενοι τοιαύτης λαμπρᾶς εὐτυ-
χίας. Σιμὰ τῆς Πανιστότητός του θαρρῶ εἰς
τὸν Θεὸν πῶς θέλω περάσῃ ἡρεμὸν καὶ ἡσυ-
χὸν βίον, ἐπειδὴ καὶ νὰ μὴ ἔχω ἄλλην φρον-
τίδα πάρεξ ἐκείνην τῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας καὶ
ἀπὸ μέρος τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν ἡγεμόνος
ἓνα μόνον χρέος: νὰ κηρύττω τὸν εὐαγγελι-
κὸν λόγον εἰς τὴν αὐθεντικὴν ἐκκλησίαν, ὅταν
τὸ καλῇ ὁ καιρὸς, καὶ κάθε φοράν ὅπου
προστάξῃ ἢ αὐτοῦ Ὑψηλότης. Ὅμως, μ' ὅλην
ταύτην τὴν πληροφορίαν ὅπου ἔχω διὰ τὴν
καλὴν μου κυβερνήσιν, αἰσθάνομαι καὶ οὐ με-
τρίαν τὴν λύπην, μὲ τὸ νὰ μὴ ἔχω τὴν πρέ-
πουσαν εὐκαιρίαν νὰ δουλεύσω τὴν Μακαριό-
τητά Σας, καθὼς ἀπαιτεῖ ὁ πόθος μου καὶ τὰ
προσκυνητὰ σας προστάγματα· μ' ὅλα ταῦτα
δὲν θέλω λείψῃ, εὐρίσκοντας ἀρμόδιον τὸν
καιρὸν, νὰ πληρώσω τὸ χρέος μου, οὐχ ὡς
θέλω, ἀλλ' ὡς σθένω, ὄντας βέβαιος πῶς ἡ
ἀγαθὴ σας προαίρεσις θέλει δεχθῇ μὲ τὴν
αὐτὴν εὐγνωμοσύνην τὸ πρόθυμον τῆς καρ-
διάς, ὡς ἂν καὶ τὸ ἔργον. Ἀλλὰ τούτων μὲν
ἔλκω, αἱ δὲ πανάγιοι αὐτῆς καὶ θεοπεθεῖς
[εὐχαί] εἴησαν μετ' ἐμοῦ ἐν βίῳ παντί.

Ἀπὸ Βουκουρεστίου, αψί, Ἰουνίου α'.

Τῆς Ὑπερέρας Θεοτιμῆτου Μακαριότητος
ταπεινός, ὑπόχρεος καὶ ἐλάχιστος δοῦλος:

Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Ἀβράμιος.

fără voie de până acum; de unde gân-
desc că între acestea a sosit acolo știrea
celor ce mă privesc, și le-au scris alții
cu de-amănuntul Fericirii Tale, și mai
ales economul mănăstiriienerate a Ma-
relui Martir, cu privire la starea mea.
Pentru aceea, lăsând ca de prisos înși-
rarea acestora, atâta numai deocamdată
aduc înaintea cercetării Tale prea-cu-
minți că, văzând neînută în samă starea
mea, și lucrurile mele fără așezarea de
nevoie, n'am suferit să mai plutesc pe
marea zădarnicelor așteptări; deci mi-am
pus în gând să caut în ce chip aş
putea găsi un liman, ca să fug de ame-
teala nenorocirilor ce grozav m'au tulbu-
rat. Cântându-l deci, iată că l-am găsit
cum doria. din voia dumnezeieştii Pro-
nii, supt iubitorul de oameni adăpost al
celui de aici preasfinţit Mitropolit, care
m'a primit pe mine cel la strămtoare
și, cu părinteasca grijă ce mi-a purtat,
mi-a dat prilej să fericesc prigonirile
mele, care mi-au fost pricinuitoare ale
unei astfel de strălucite fericiri. Cu aju-
torul Preasfinţiei Sale cred în Dumnezeu
că voi petrece viaţă liniştită și pașnică,
căci n'am alt gând decât acela al ocrotirii
Tale și, de spre partea prea-înălţatului
nostru Domn, o singură nevoie: să ves-
tete cuvântul Evangheliei în Biserica
Domnească atunci când e prilej, și de
câte ori orânduieşte Înălţimea Lui. Dar,
cu toată această știre ce o am pentru
buna mea chivernisire, simt nu slabă
tristeță, de oare ce nu am prilejul eu-
venit să slujesc Fericirii Tale, precum
o cere dorința mea și poruncile Tale
vrednice de închinare; dar, cu toate acestea,
nu voi lipsi, găsind prilej potrivit, să-mi
împlinesc datoria, nu cum vreau, dar cum
pot, fiind sigur că buna-ți aplecare va primi
cu a ei bunăvoință pornirea inimii ca
și fapta. Dar despre acestea destul, iar
preasfintele Tale și de Dumnezeu as-
cultatele rugăciuni fie cu mine în toată
viața!

Din București, 1710, 1-iu Iunie.

Al Fericirii Tale celei de Dumnezeu
cinstite supus, îndatorit și cel mai mic
rob:

Ioan Avramie preotul.

¹ Sf. Gheorghe.

XLIV.

Anastasiu Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre buna primire din partea Domnului Moldovei după un drum greu pe Mare, sosirea la Iași, tovărășiile sale și lucrarea ce vrea să înceapă.

Iași,
1711,
13 Iunie.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, ἁγιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ πατρὶ ἡμῶν καὶ Πατριάρχῃ, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τὴν ἕως ἐδάφους προσκύνησιν.

Ἡ χεὶρ Κυρίου ἡ εἰς τὰ δάθη τὰ τῆς θαλάσσης μᾶς ἔσωσε ἀπὸ τὸν θυτὸν τοῦ Εὐξείνου τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως, ὁρθρου θαθῶς ὄντος, καὶ μᾶς ἐκατευόδωσεν εἰς τὸ Γιάσι μᾶλλον διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης, ἔπειτα, ἀπὸ εἰκοσι δύο ἡμερῶν δρόμον, μὲ ἐδέχθη ὁ Γ' αὐτόματος μὲ ἐκείνην τὴν συμπαθητικὴν ἱλαρότητα ὅπου δέχεται τοὺς αὐτοῦ οἰκιστοὺς ὅταν εἶναι συστημένοι ἀπὸ τὸν Μακαριώτατον, καὶ εὐρον εἰς τὸ πλῆθος τῶν οἰκιστῶν μου ἐκείνην τὴν ἐλεημοσύνην ὅπου ἡμπορεῖ νὰ δώσῃ μία μεγαλόδωρος εὐσεβεστάτη δεξιὰ διὰ τὴν ἀγάπην ἐνὸς ἁγιωτάτου Χρυσάνθου. Μοῦ ἐδώρισε μία ζολότα τὴν ἡμέραν, ἔξω ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα πρὸς τροφήν (βασιλικὴ μεγαλοπρεπεία) ἀρκετὰ διὰ τέσσαρας ἀνθρώπους. Τόσον θαφελῆς εὐεργεσία εἰν ἐδικήν μου ὡρέλαιον ἀποδίδει, ἀμή εἰς τὴν δεξίαν τοῦ συστήσαντος διαδοῖται. Ἡ ἁμερὸς εὐλόγεια ὅπου ὁ τοιοῦτος ὁψηλότατος Λυθέντης προσφέρει εἰς τὴν Μακαριότητά Σας, ἐπειδὴ εἶναι γνωστὴ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν σας μετριοτροσύνην, ἀποδίδει ἀπὸ τὸν λόγον μου καὶ ὁποῖαν κολακείαν ὅθεν τοιμὴ νὰ Σας ὑπερευχαριστήσω μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματός μου ὡς μόνον μου θερμὸν προστάτην, ἀντιλήπτορα καὶ εὐεργέτην ἐν καιρῷ θλίψεως, ἐν ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, ἵνα μὴ ἐπιχαρῶσιν μοι οἱ ἐχθροί μου. Εἶπα ὡς μόνον μου προστάτην, διατὶ ἕως „οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν καὶ ἐξεδιόχοντο, ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ ἐμελέτησαν θαλάσσης ὅλην τὴν ἡμέραν, ζητοῦντες τὰ κακά μοι“. Μόνος ὁ Χρυσάνθος, ὁ χρυσοῦς τὸν νοῦν, τὴν γλῶτταν καὶ καρδίαν, τὸν ὅριον εἰς χρυσοῦν μετέβαλλεν, διὰ τὴν ἄνεσιν τοῦ πτωχοῦ καὶ ξένου Κοντοειδῆ, μετατρέποντας τὸ φαρμάκι τῶν ἐχθρῶν εἰς ἀμύνησιν, τὸν φόγον εἰς ἔπαυσιν, τὴν ἀτιμίαν εἰς δόξαν, τὴν ἐπιβουλὴν εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ τὸν διωγμὸν τῆς ἀδικίας εἰς ἄστυον ἀσφαλείαν. Οὐ κρύπτω σου τὴν εὐεργεσίαν, κηρύττω σου τὸ ἔλεος· ὅλας τὰς σωματικὰς μου αἰσθήσεις καὶ ψυχικὰς δυνάμεις τὰς ἔχω προσηλωμένας εἰς τὸ αὐτεξού-

† Prea-fericitului, preasfințitului și prea-înălțatului părinte al nostru și Patriarh, domnul domn Hrisant, închinăciunea cea până la pământ.

Mâna Domnului cea din adâncurile Mării ne-a scăpat din fundul Euxinului în ziua Înălțării, foarte des de dimineață, și ne-a dus la Iași mai mult pe uscat decât pe Mare, și apoi, după cale de douăzeci și două zile, m'a primit Prea-Înseninatul cu acea bucurie împărtășitoare cu care privește pe casnicii săi când sânt sprijiniți de Prea-fericitul, și am găsit la mulțimea durerilor lui acea elemosină ce o poate da o prea-erlavioasă dreaptă prea-darnică pentru dragostea unuia ca Preasfântul Hrisant. Mi-a dat un zlot pe zi, afară de toate celelalte de nevoie pentru întreținere (cu o împărătească mărinimie), cât ar ajunge la patru oameni. O așa de înbielsugată binefacere privește către înșăși nevoia mea, dar trece spre gloria celui ce ajută. Nemăsurata evlavie pe care acest prea-înălțat Domn o îndreaptă către Fericirea Ta, de oare ce e cunoscută și cumpânirii Tale, înlătură din cuvintele mele orice bănuială de lingușire; pentru care cutez să-Ți preamulțimesc din toată puterea sufletului ca singurului meu călduros ajutor, sprijinitor și binefăcător, în vreme de suferință, în zi rea, ca să nu mi se bucure dușmanii miei. Am spus: singurul meu ajutor, de oare ce „prieteni miei și cei aproape de mine au stat de departe și au silnicit, căutându-mi sufletul, au grăit zădărnicii și au gândit la înșelăciuni toată ziua, căutând răul meu“. Numai Hrisant cel de aur la gând, la graiu și la inimă, a prefăcut șarpele în aurit, pentru șurarea săracului și străinului Condoidi, prefăcând otrava dușmanilor în ambrosie, batjocura în laudă, necinstea în slavă, cursa în răsplătire și prigonirea nedreptății în adăpostul siguranței. Nu-Ți ascund binefacerea, Îți vestesc milostenia; toate simțirile mele trupesti și puterile sufletești le am legate de

σιον τῆς θελήσεώς σας· ζῶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ ὁ Χρῆστος· διότι ζεῖ λοιπὸν περὶ ἐμοῦ καθὼς θέλεις καὶ δοῦλεσαι, ὅτι ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς μου Θεὸς μου εἰ σὺ ἐπίγεις.

Ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴν ἔτυχε ὁ μυριοχαριτωμένος ἀρχιμανδρίτης ὁ Γαλατᾶς εἰς τὸ μοναστήριον, ὅμως ἔμεινα ἐκεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα τῶν Ἁγίων Πάντων, εὐφράνθημεν λαμπρῶς καὶ ἀποκρέψαμεν τὸ πελῖνον μὲ τοὺς παρευρεθέντας πατέρας εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου. Ἀπὸ τὸ μοναστήριον ἔστειλα τὰ γράμματα εἰς τὸν Αὐθέντην, καὶ μοῦ ἐδιώρισε τὸ κονάκι μὲ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα. Εἰς τὸν Ἅγιον Σάββαν ἐκάθησα πέντε ἡμέρας μόνον, διατὶ ἔδρεξε, καὶ τὸ νερὸ ἐσοῦρονε ἀπὸ πάνω ὡς ἀπὸ κόσκινου, εἰς τρόπον, ὁποῦ, βλέποντας τὸ κελλίον μου, μοῦ ἐφαίνετον νὰ βλέπω ἄλλην Μαϊωτίδα λίμνην. Ἐμειομένησα εἰς ἓνα Ἀγιορείτικο, ἀμὴ ὁ μυριοχαριτωμένος Γαλατᾶς δὲν μὲ ἄφησε νὰ πάρω καὶ τὸν ἀσπασμόν μου, ἀμὴ ἦλθεν σήμερον, καὶ μὲ ῥάβδον σιδηρᾶν ἤθελε νὰ πάρῃ τὰ ροῦχα μου εἰς τὸ Μπουρνόσκι. Ἐγὼ καλὰ ἀναπαύομαι, εἰς ἓνα ἡσυχον καὶ ἡρεμον τόπον, ἀμὴ τὸν φοβοῦμαι, διατὶ αὐτὸς εἰς τὸ Γιάσι εἶναι παντοδύναμος. Ὅθεν ἀποφασίσσαμεν, κατακαθίζοντας ὁ νέος ἡγούμενος, νὰ γένω πάλιν Ἀγιοταμίτης. Ὅλοι οἱ ἡγούμενοι τοῦ Ἁγίου Τάφου, βλέποντας τὰ γράμματα τῆς Μακκαριότητός Σας πρὸς τὸν ἅγιον ἀρχιμανδρίτην εἰς σύστασιν ἐδικήν μου, λόγῳ καὶ ἔργῳ μοῦ ἐπανερώσαν μίαν ὑπερβολικὴν ἀγάπην, ἐξαιρέτως ὁ εὐλογημένος ἀπὸ τὸ Γαλάτση. Τί ἀνταποδώσω σοι περὶ πάντων τούτων οὐκ οἶδα· σὺ δὲ οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε.

Διὰ τὴν μεταγλώττισιν τῶν βιβλίων, μίαν μόνον δυσκολίαν δοκιμάζω· πῶς δὲν ἔχω γραψέα οὔτε καθ' αὐτό, οὔτε πάρεργον. Ἡ τιμὴ πῶς εἶναι ὑπόδουλοι εἰς τὴν αὐλήν, τόσον τοὺς ὕψους, ὁποῦ δὲν καταδέχονται νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, παρὰ καθαλαίρει· τώρα ποῖος τοῦμα νὰ τοὺς εἰπῇ νὰ ἔλθουν πεζοὶ εἰς τὸ κελλί μου; Ὅποιος ἐπαρέσθη τὴν ζωὴν του. Ὁ ἅγιος ἀρχιμανδρίτης ὅμως ὑπεσχέθη νὰ παρακαλέσῃ τὸν Αὐθέντην νὰ προστάξῃ τινὰ εἰ δὲ μὴ θέλει, ἀρχινήσω ἐγὼ μὲ τὰ θεογράματά μου γράμματα, πλὴν νὰ ἡξεύρετε πῶς οὔτε λεξικὸν ἔχω, οὔτε χαρτί, οὔτε πέναις, οὔτε καλαμάρι, οὔτε μελάνη, διατὶ ἡ Μπουγδανία εἶναι ἓνας τόπος, ὁποῦ ἀνθρώπος οὐκ οἰκεῖ, Θεὸς μόνος ἐπισκοπεῖ· ὅμως θέλει ἐδρεθῇ καὶ νένας Μωσῆς, ὁποῦ νὰ ἔχη πλάκας δεχτικὰς χαρακτήρων. Διὰ τὸ πρᾶγμα

voia Ta; nu mai trăiesc eu, ci în mine trăiește Hrisant: poruncește deci cu mine cum vrei și-Ți este placul, căci din pân-tecele mamei mele Dumnezeu îmi ești pe pământ.

De și n'a venit cel cu multe haruri arhimandrit al Galatei la mănăstire, însă am rămas acolo toată ziua și noaptea Tuturor Sfinților, neam bucurat strălucit și am gustat pelinul cu părinții de acolo într-o sănătatea părintelui nostru și Patriarh. De la mănăstire am trimis scrisorile către Domn, și mi-a hotărît conacul cu celelalte de nevoie. La Sfântul Sava am stat cinci zile numai, căci ploua, și apa curgea de pretutindeni ca dintr'o sită, așa că, văzându-mi chilia, mi se părea că văd altă Baltă Meotidă. M'am mutat la un călugăr de la Sfântul Munte, dar cel cu multe haruri al Galatei nu m'a lăsat să-mi fac măcar salutarea, ci a venit azi, și cu vargă de fier a vrut să duc lucrurile mele la Burnovschi. Eu mă odihnesc bine, într'un loc liniștit și pașnic, dar mă tem de dânsul, pentru că la Iași e atot puternic. Deci am hotărît, când se va așeza noul egumen, eu să mă fac iar călugăr de la Athos. Toți egumenii Sfântului Mormânt, văzând scrisorile Ferieirii Tale către sfântul arhimandrit pentru sprijinirea mea osebită, prin vorbă ca și prin faptă mi-au arătat o peste măsură de mare iubire, mai ales lăudatul de la Galata. Ce să-ți dau în schimb pentru toate aceste, nu știu; iar tu știi, tu cunoști că Te iubesc.

Pentru traducerea cărților, socot că este o singură greutate: aceia că n'am secretar nici de fapt, nici trecător. Cîntea că sunt supuși Curții atîta i-a înălțat că nu binevoiesc să meargă la biserică decât călări; acuma cine să ceteze a li spune să vie pe jos în chilia mea?—ceia ce mi-a îngreuiat viața. Dar sfântul arhimandrit a făgăduit să roage pe Domn a porunci cuiva; iar, dacă nu va vrea, voi începe eu cu scrisorile mele cum a dat Dumnezeu, dar să știți că n'am nici lexicon, nici hârtie, nici condeie, nici călimară, nici cerneală, căci Bogdania e un loc unde om nu locuiește, ci numai Dumnezeu ocrește; ei se va găsi vre-un Moise care să aibă table primitoare de caractere. Pentru lucrul de care mi-ai scris eu

ὁποῦ μοῦ ἐπαραγγίλῃτε μὲ τὸν ἡγοούμενον τοῦ Μπουρνόσκι θέλει σὰς τὸ στείλω.

Ἐλαθε τὸν μυστικὸν δεῖπνον ὁποῦ ἐκάματε εἰς τὴν ποιότητα τῶν κεκλημένων· ἂ καὶ νὰ ἦθελα συνευρεθῇ καὶ ἐγὼ, διὰ νὰ προοιμιᾶσω τὸ ἐγκώμιον ἀπὸ τοῦ „Ἵμεις καθαροὶ ἐστέ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες“!

Σημειώσατέ μοι τὸν κατάλογον τῶν ἐγκωμίων τῶν ἁγίων, διὰ νὰ ἔχω ἐκείνην τὴν γυμνασίαν ὡς ἔργον πάρεργον, καὶ τὰ διβλία· ἀρχινῶ τὴν δευτέραν, χωρὶς ἄλλο· μόνον νὰ μοῦ στείλῃς μία ὁκτὰ καρπὲ διὰ νὰ τὸν χαροῦμεν μὲ τοὺς ἀγιοταφίτας ἡγουμένους εἰς τὴν μακροημέρευσιν τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Χρυσάνθου, τοῦ ὁποίου τὸ κράσπεδον ὁλοφύχως ἀσπαζόμενος, τοῦ διαμένω

Γιάσι, 1710, Ἰουνίου 13.

ἐγγνώμων ὑπόδουλος,

Ἀναστάσιος ἱερὸς ὁ Κοντοσιδής¹.

egumenul de la Barnovschi, Ți-l voi trimete.

Am primit ospățul mistic pe care l-ați făcut pentru mulțimea celor chemați; cum aș fi vrut să fiu și eu acolo, ca să încep lauda de la „Voi sânteți curați, însă nu toți“!

Mi-ați arătat catalogul laudelor sfinților, ca să am acea pregătire ca un lucru de petrecere, și cărțile; încep cu a doua, fără alta; dar să-mi trimeteți o oacă de cafea ca să ne bucurăm de ea cu călugării de la Sfântul Monte pentru zilele multe ale părintelui nostru și Patriarh Hrisant, căruia sârutându-i poala din toată inima, rămân al său

Iași, 1710, Iunie 13.

recunoscător rob,

Anastasia Condoidi, preotul.

XLV.

Anastasia Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre primirile și întreținerea sa la Curtea Moldovei.

Iași,
1710,
22 Iunie.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, ἁγιωτάτῳ, πανσόφῳ πατρὶ ἡμῶν καὶ Πατριάρχῃ, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τὴν ἕως ἐδάφους προσκύνησιν. Μὲ μίαν μελαγχολίαν σὰς γράζω τόσον θαθεῖαν, ὁποῦ, καθὼς εἶναι καὶ τὸ ὄνομά της ἀλλότριον τῆς φύσεώς μου, ἔτῃ τὸ ἰδίωμα της μὲ ἀλλάξε ἐκ διαμέτρου: ἀπὸ ἐσωτερικῆν αἰτίαν δὲν γνωρίζω τοιοῦτον ἀποτέλεσμα. Ἐκ μέρους τοῦ Λυθέντου εἶμαι πολλὰ ἐνχαριστημένος· ἴσως καὶ τὰ ἦθη τῶν αὐλικῶν νὰ μοῦ ἔχουν τὴν καρδίαν μαραμμένην: ὅλοι σεμνοί, ὅλοι σοδαροί, ὅλοι ἀπρόσιτοι· ὁ τρόπος τῆς ἐμπροσθηγορίας ἀπὸ ὅλους ξεμακρυσμένος: οὔτε συναναστροφὴν δέχονται, οὔτε κἄν πλαστὴ φιλία ἔχει τόπον ἀνάμεσόν τους, καθὼς εἰς ταῖς αὐλαῖς τῶν ἄλλων θασιλέων. Ἐτῇ ἐδωρίσε ὁ Οὐρανός, διὰτὶ ἔτῃ ἐδεήθη ὁ Μακαριώτατος διὰ νὰ εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ κάθουμαι ἡμέρα καὶ νύκτα εἰς τὸ κελί, νὰ συνομιλῶ μὲ τοὺς Φραντζέζους κατὰ τοῦ Πάπα².

Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σας, καὶ ἕως εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰουλίου δεῖ ἐρχῶν σας ἁγίων ἐλπίζω νὰ σὰς στείλω τελειωμένον τὸ ἔνα διελίον, ἀμὴ αἰσθάνομαι πολλὸν κόπον, ἀ', διὰτὶ

† Prea-fericitului, preasfântului, prea-înțeleptului nostru părinte și Patriarh, domnul, domn Hrisant, închinăciunea până la pământ. Cu melancolie Ți-o scriu așa de adâncă, de oare ce, fiind și numele Țău străin de firea mea, tot așa și graiul Țău m'a schimbat de-a dreptul; din vre-o pricină din afară nu recunosc o astfel de săvârșire. De spre partea Domnului, sânt foarte mulțumit; poate că și obiceiurile curtenilor să-mi fi năcăjiit inima: toți solemn, toți grozavi, toți neapropiați; obiceiul afabilității departe de ei toți; nu primesc nici societate, și nici măcar o prietenie plăsmuită n'are loc între ei, ca la Curțile altor Împărați. Așa a hotărât Cerul, fiindcă așa s'a rugat Prea-fericitul ca să fiu silit să stau zi și noapte în chilie, să convorbesc cu Francesii contra Papei.

S'a ascultat cererea mea, și până la sfârșitul lui Iulie prin rugăciunile-Ți sfinte nădăjduiesc să-Ți pot trimete isprăvită o carte, dar simt multă oboseală: întâiu,

¹ Pentru acest elerie, învățător al copiilor lui Dimitrie Cantemir, întovărășindu-l în Rusia, unde a ajuns episcop, v. Iorga, *Ist. lit. rom.*, II.

² V. Prefața lui Hrisant la cartea Patriarhului Dosoftei despre Patriarhia Ierusalimului, în care vorbește de raporturile sale cu teologii de la Sorbona, adversari ai pretențiilor Papei.

δὲν ἔχω Λεξικόν, οὔτε Συμφωνίαν¹. δ', διατί κἀνὼ δύο σχέδια· γ', διατί γράφω ὁ ἴδιος· δ', διατί τὰς περισσοτέρας περιόδους τὰς μετατρέπω διὰ τὸ φύγω τὴν κακοφωνίαν· τὸ δὲ ε' καὶ κοριώτερον, διατί ἡ μεταγλώττισις γίνεται εἰς ἑλληνικὴν φράσιν. Ἐ, δέσποτά μου, νὰ σὰς ἀξιώσῃ ὁ Θεὸς νὰ τὸ ἰδῇτε, καὶ ὅς εἴστανε δέδαιος πῶς κάθις τοῦ φύλλο εἶναι μία βετζίετα ἐναντίον τῆς μελαγχολίας, διατί εἰς κάθις φύλλο θέλετε εὑρεῖ τόσην ὅλην νὰ γελάσετε, ὁποῦ ἡ καρδιά σας θέλει γένῃ τραντάφυλλο. Ἀλλ' ἡ μόνον εἰς τὴν ἐδικήν μου, ὁποῦ, βλέποντάς το, ἔγινε κάρδουνο σύσμενο, οὔτε ἄλλην παρηγορίαν εὗρισκω, παρὰ πῶς μεταγλωττίζω ἓνα ποιητὴν, τῆς ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας ὑπερασπιστὴν θερμότετον· ὅχι μόνον φανερώνει τὴν ἔξω ἀσθένειαν τοῦ πατρός του ὡς ἄλλος Χάμ, ἀλλ' ἡ μὲ μίαν ἀκριβεστάτην ἀνατομίαν τοῦ δείχνει πηλίνους πόδας τὸ τοιοῦτο τῆς ὑπερηφανίας πρωτότυπον ἄγαλμα, καθὼς ἐκεῖνο τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, καὶ μὲ τὸν ἴδιον λίθον τὸν ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, ὁποῦ ἐσύντριψε ἐκεῖνο, διαλύει καὶ τοῦτο εἰς τὸ οὐδὲν ἐξ οὗ ἀνηγέρθη.

Ὁ μυριοχαριτωμένος Γαλατὰς μὲ τοὺς ἰδίους τοῦ χειρὰς μου ἤφερε χαρτὶ κατ' αὐτάρκειαν, καλαμάρι, κοντύλια, Παλαιὰν καὶ Νέαν, καὶ τὸν ἔχω ἀκαταπαύστως ἀπὸ τὸ κελλίον μου, διάζωντάς με νὰ γράφω εἰς μίαν ἐβδομάδα ὁποῦ ἡμποροῦσα νὰ γράφω εἰς μίαν ἡμέραν· πολλὰς φορὰς δὲν μὲ ἀφίνει ἄμμορον ἀπὸ τὸν πελινόν του, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο κρασί στέλλει ἐξαρκούντως, μὲ τὴν προσθήκην πῶς ἔτσι εἶναι προσταγὴ τοῦ Μακαριωτάτου· κάθις φορὰν καὶ ἐγὼ ὑπερευχαριστῶ διὰ ζωσῆς φωνῆς τὸν Μακαριώτατον, καθὼς τώρα διὰ γραμμάτων τὸν προσκυνῶ ἕως ἐδάφους, ὁποῦ παρόντα μὲ ἐτίμα καὶ ἀπόντα μὲ ἀγαπᾷ.

Τὴν ὥραν μετρῶ μὲ τὸ διάστημα τοῦ αἰῶνος ἕως νὰ ἀξιωθῶ νὰ σὰς προσκυνήσω πάλιν αὐτοπροσώπως· *inquietum est cor meum donec requiescat in te* ἕως ἡμέσου μιᾶς βασιλείας, νὰ μὲ ἡξίωσιν ὁ Θεός, ζητᾷ ἡ ψυχὴ μου τὴν παρουσίαν σας, καθὼς τὴν σφαῖραν τῆς, καὶ, ὅποτε μού ἔλειπε ἡ τοιαύτη ἐλπίδα, πιστεύσατέ μου πῶς ἕως τώρα εἶχα θάλει διὰ ὁδηγούς τὰ μάτια μου νὰ μὲ πᾶρουν ὅθεν βλέπουν. Γράφετέ μου, παρακαλῶ σας περὶ τοῦτου, δόσατέ μου κἀνένα ἐνέχειρον παρηγορίας, κἀνένα θάρρος ζωῆς, καὶ θέλει ὑποφέρω τὴν θλίψιν μου, μακάρι ἓναν χρόνον

pentru că n'am Lexicon, nici Concordanțe; al doilea, pentru că fac două schițe; al treilea, pentru că scriu eu însumi; al patrulea, pentru că prefac perioadele mai prisoselnice ca să scap de cacofonie; iar al cincilea și cel mai însemnat, pentru că traducerea se face în stil elenic. Ei, stăpâne al meu, să te învrednicească Dumnezeu s'o vedeți, și să fiți sigur că fiecare foaie e o rețetă contra melancoliei, căci la fiecare foaie veți găsi atâta material de răs de mi se va face inima un trandafir. Vai numai de mine, că, văzând-o, m'am făcut cărbune stins, și nu aflu altă mângâiere, ci numai aceia că traduc un autor care e cel mai călduros apărător al Bisericii de Răsărit; nu numai că arată slăbiciunea din afară a tatălui său ca un alt Ham, ci eu o tăiere foarte ascuțită vedește picioarele de argilă o astfel de statuie prototip al trufiei, ca a lui Nabuodonosor, și eu aceeași piatră tăiată fără mână [de om], cu care a spart-o, desface și aceasta în nimicul din care s'a ridicat.

Cel de foarte multă mulțămire al Galatei cu înseși mâinile sale mi-a adus hârtie în lestul, călimară, condeie, Scriptura Veche și cea Nouă, și-l am pe dînsul neîncetat de la chilă mea, silindu-mă să scriu într'o săptămână ce puteam să scriu într'o zi; de multe ori nu mă lasă neîmpărtașit de pelinul său, și din alt vin îmi trimete de ajuns, cu adausul că așa e porunca Prea-Fericitului; în fiecare dată și eu preamăresc cu graiu viu pe Prea-Fericitul, precum și acum mă închin lui până la pământ, ca unuia care, fiind de față, mă cinștia și în lipsă mă iubește.

Măsor ceasul cu măsura veacului până să mă învrednicească iarăși a mă închinație de față; *inquietum est cor meum donec requiescat in te*; până la jumătatea unei împărății, învrednicească-mă Dumnezeu, caută sufletul meu prezenta ta, ca pe însăși sfera sa, și, oricând mi-a lipsit o astfel de speranță, crede-mă că până acum a trebuit să-mi arune ochii ca niște călăuzi ca să mă poarte de unde să privesc. Scrieți-mi, mă rog Ție, dați-mi vre-un prilej de mângâiere, vre-un curaj de viață, și voi putea îndura tulburarea mea, măcar un an și încă

¹ Concordanțele biblice.

καὶ ἐπέκεινα. Τίποτα δὲν ζητῶ, τίποτα δὲν θέλω ἀπὸ τὴν Μακαριότητά Σας παρὰ τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι σιμά σας εἰς κάθε εἶδος, εἰς κάθε μορφὴν, εἰς κάθε τρόπον, ὅπου θελήσετε νὰ μὲ δουλεύητε. Εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ φιλοστόργου μου καὶ πολυοικτίρμονος Αὐθέντου εὖρον τὸ παρ' ἐλπίδα τιμαῖς καὶ περιποιήσας, ὅπου δὲν ἤμουν ἄξιος νὰ ταῖς ἐπιθυμήσω, ὅχι νὰ ταῖς ἀπολαύσω, ἀλλ' ἵνα θανατώσω καὶ σοφῶ; Τί ἔχω νὰ κάμω, ἐγὼ πτωχὸς ἱερέας, μὲ ταῖς αὐλαῖς, μὲ τοὺς Αὐθένταις; Τί ἐλπίζω ἕως τέλους; Ἐγνώρισα τὴν τύχην μου, ἐδοκίμασα τὰ χαρίσματά της, φθάνει· μία εἶναι ἡ ἐλπίς μου, καὶ παρακαλῶ σας νὰ τὴν θεοδικιώσετε μὲ ἓνα παρηγορητικόν, ἢ ἄλλοιως νὰ ὑπάγω εἰς τὴν πατρίδα μου, ἢ νὰ ἱσχυράσω εἰς κἀνένα μοναστήρι.

Ἐχθὲς ἀποκερράλιτε ὁ Αὐθέντης ἓνα τῆς αὐλῆς του: ἄμα σὺν τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἔργῳ, ὡρὰ γεύματος, χωρὶς νὰ ἡξεύρη τινὰς τὴν αἰτίαν, οὔτε τὸ ἔγκλημα τοῦ, καὶ ὅλο τὸ Πάσι ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ ἐμπήκε εἰς ἓνα καρδί, τόσον περισσότερον, ὅπου δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ τὴν μεσιτείαν οὔτε ἀρχόντων, οὔτε ἀρχιερέων, οὔτε τῆς ἰδίας Δόμνας, καὶ τὴν ἀφορμὴν δὲν τὴν ἡξεύρει τινὰς καὶ πιστεύσατέ μου πῶς ὅλοι οἱ οἰκειστοὶ ἔμειναν νεκροὶ εἰς τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἐγὼ καὶ εἰς τὴν καρδίαν. Τώρα τί θάρρος, τί ἐλπίδα, τί χάρα ἤμπορῶ νὰ εὖρω ἐγὼ ἀνάμεσα εἰς ταῖς παγίδες, ἐνέδραις καὶ ἐπιβουλαῖς τῶν αὐλῶν; Ἀπὸ τὴν χθὲς ἕως τώρα, ὡς ἂν χριστιανός, δὲν ἡξεύρω ὅν εἶμαι εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος· ὁ Θεὸς οἶδεν.

Ἀνίσως καὶ συνευρεθῆτε κἀμμίαν φอรὰν μὲ τὸν ἐνδοξότατον μου καὶ λογιώτατον Αὐθέντη, τὸν μέγα δραγουμάνον. Παρακαλῶ σας νὰ τοῦ εἰπῆτε πῶς τὸν προσκυνῶ ἕως εἰς τὴν γῆν. Θυμοῦμαι τὸ ὄνομά του καὶ ἀναστενάξω, βλέπω τὰς εὐεργετίας του καὶ κλαίω, στοχάζομαι τὸν ἀποχωρισμὸν τοῦ καὶ δὲν ἔχω παρηγορίαν, μὰ τὸν Ὑῖον τοῦ Θεοῦ. Οὔτε ἄλλο παρακαλῶ, παρὰ νὰ ἀσικωθῇ κἀνένα μεγάλο σερφίρι, διὰ νὰ κινήσω μὲ ἓνα ἄλογο νὰ ὑπάγω, διὰ νὰ εὖρω εἰς τοὺς πόδας του, ἐν καιρῷ πολέμου, ἐκείνην τὴν εἰρήνην τὴν ὁποίαν δὲν ἤύρα εἰς τὸ Φανάρι ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ὁ Θεὸς νὰ κρατῶν τὸς πόδας ἐκείνων τῶν εὐαγγελιζομένων τὴν εἰρήνην, ὅπου μοῦ ἐπροξένησεν τὴν σὴν ταράχην!

Τὸν εὐεργέστατον καὶ λογιώτατον ἄρχοντα Δημήτριον Ἰουλιανὸν προσκυνῶ, ὡς ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀκριβοὺς μου εὐεργέτας καὶ θερμοὺς προστατάς, καὶ νὰ τοῦ εἰπῆτε πῶς ἔχασα τὰ

mai departe. Nu caut ceva, nu vreau ceva de la Fericirea Ta decât cinstea de a fi lângă Voi în toată speța, în toată forma, în tot chipul cum voiți să mă întrebuințați. La inima Domnului nostru celui iubitor și mult milos am găsit peste speranță cinstă și îngrijire, de nu eram vrednic să le doresc, nu să le și am, dar ce e aceasta care e și pentru cel de rând și pentru cel înțelept? Ce să fac, eu, sărac de preot, eu Curțile, eu Domnii? Ce aștept până la capăt? Am cunoscut norocul meu, am socotit darurile Tale, bine; o nădejde-mi rămâne, și te rog s'o întărești cu o scrisoare de mângâiere, sau altfel să merg în patria mea, sau să mă odihnesc în vre-o mănăstire.

Ieri a tăiat Domnul pe unul din Curtea sa: odată cu vorba, și fapta, la ceasul de prânz, fără să știe nimeni pricina, nici păcatul lui, și tot Iașul de frica lui a intrat într-o nucă, cu atât mai mult, cu cât n'a voit să primească mijlocirea nici a boierilor, nici a arhierilor, nici a inesei Doamnei lui, și motivul nu-l știe nimeni; și să mă crezi că toți ai casei au rămas morți la vedere, iar eu și la inimă. Acum ce curaj, ce speranță, ce bucurie pot eu găsi cu între cursele, capcanele și lațurile Curților? De ieri până azi, ca un creștin, nu știu dacă sânt în trupul meu, ori afară de dânsul; Dumnezeu știe.

Poate că vă veți găsi cândva cu preaslăvitul și învățatul meu domn, Marele Dragoman. Te rog să-i spui că mă închin lui până la pământ. Mă tem de numele lui și gem, văd binefacerile lui și plâng, gâdesc la depărtarea lui și n'am mângâiere, pe Fiul lui Dumnezeu! Și nu de alta mă rog decât să se urnească vre-o mare oaste, ca să plec și eu cu un cal și să aflu la picioarele lui, în vreme de război, acea pace pe care n'am găsit-o în Fanar pe vremea păcii. Dumnezeu să întărească picioarele acelor ce vestesc pacea, care mi-a adus atâta tulburare!

Pe prea-nobilul și prea-învățatul boier Dimitrie Iulianò îl salut, ca pe unul dintre iubii miei binefăcători și călduroși sprijinitori, și să-i spuneți că mi-

γέλοια μου, ταῖς χαραῖς μου, ταῖς μετορυσιαῖς μου· ἄλλος ἐξ ἄλλου ἔγινε· διὰ τοὺς πολίτας εἰς τὸ Γιάσι, ἄλλους ἐξ ἄλλων τοὺς ἡύρα. Πόλις! καὶ μένη Πόλις! ἡ δι' ἐμὲ περὶ τευμένη, καὶ διὰ τὸν Ἡρακλείας κεκλησμένη! Ἄς ἔπλεξε καὶ τὸν διάβολος καὶ τοῦ τζελεπῆ Κωνσταντίνου τοῦ Χρυσόσκουλου ἄλλη μία, καθὼς τὴν ἔπλεξε καὶ ἐμὲ, διὰ νὰ λάβῃ ἀφορμὴν νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ Γιάσι, νὰ μὲ κάμῃ κοινωνὸν τῆς φυσικῆς τοῦ ἐσωτερικῆς χαρᾶς, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνω πρὸ καιροῦ ἀπὸ τὴν μελαγχολίαν! Ἀμή ἂς κάθεται εἰς τὴν Πόλιν, καὶ φθάνει νὰ χαίρῃ τὴν ὕσιν του διὰ νὰ χαίρωμαι· καὶ ἀκριβῶς τὸν χαίρει. Καί, τελευταῖον, ἀσπαζόμενος τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου σας, διαμύνω

Γιάσι, 1710, Ἰουνίου 22.

Τῆς Μακαριότητός Σας
ὁπόδουλος ἕως θανάτου

Ἀναστάσιος Ἰερσὺς ὁ Κοντοειδής.

am pierdut răsul, bucuriile, hazurile (?) mele; m'am făcut cu totul altul din ce-am fost; de la Constantinopolitani la Iași, pe alții în locul altora i-am găsit! Constantinopole! Sărman Constantinopole, cel prin mine sădit și prin al Heracleii închis! De i-ar da vro-un diavol și lui celebrul Constantin Hrisoseul una cum m'a lovit și pe mine, ca să aibă de ce veni la Iași, să mă facă tovarăș al bucuriei lui firești din afară, ca să nu mor înainte de vreme de melancolie! Dar să stea la Constantinopol, și ajunge să se bucure de sănătatea sa ca să mă bucur și eu; și cu dragoste îl salut. Și, la urmă, sărutând poala hainelor voastre, rămân

Iași, 1710, Iunie 22.

Al Fericirii Tale
supus până la moarte
Anastase Condoidi, preotul.

XLVI.

Iași,
1710,
13 August.

Anastase Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre boala lui, bunătaea Domnului și zăbava scrisului.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, ἀγιωτάτῳ καὶ σεφωτάτῳ πατρὶ ἡμῶν καὶ Πατριάρχῃ κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ τὴν ἕως ἐδάφους προσκύνησιν.

Γράφω πρὸς τὴν Μακαριότητά σας στένων καὶ τρέμων, διατὶ γράφω ἐν κλίνῃ ἀσθενῶν κατακείμενος ἀπὸ τὴν σφοδρότητα ἐνὸς τριταίου πυραιτοῦ· διὰ ἡμέρας δεκαπέντε, ἡ ἀρρώστία μου ἦτον ἐπιβληνός, ἐμετετρέπα εἰς ῥίχας, καὶ μοῦ προέβλεπε κάθε ὅμο ἡμέρας τὰ ἀποτελέσματα τοῦ θανάτου. Δὲν ἄφησα μαθητὴν τοῦ Ἱπποκράτους, οὔτε μαθήτρια τοῦ παμπονηροῦ διαδόλου, τίποτα δὲν ἐκατέρωθον, παρὰ νὰ κατασταθῶ τελείως ἀνωφελὴς καὶ ἀχρηστὸς. Νὰ εἶναι ἔργον τοῦ ἁέρος ἢ τῆς πίπρας, δὲν τὸ ἤξεύρω· τοῦτο μόνον ἤξεύρω, πῶς, ἀνίσως καὶ ἀπεράσῳ εἶνα μὴνα μὲ τεσσάρτην διάθεσιν ὀρεῖας, ἀπεθανήσκα, μάρτυς τῆς ἐπιβουλῆς καὶ ἀθλητῆς τῆς κατηγορίας. Ἐλπίζω ὅμως εἰς τὴν μακροθυμίαν τοῦ Ὑψίστου νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ, ἐπειδὴ καὶ ὅμο ἡμέρας τώρα δακρύαζω τὰ ἔλκη του εἰς τὴν χρῆσιν τῆς ὀρεῖας μου, ἡ ὁποία μοῦ ὑψήθη ἀπὸ τὴν συμπίεσιν καὶ παραγορίαν τοῦ γαληνιστάου μου Αἰθθέντου, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἀρρώστειάν μου ἐξάνη θερμὸς ἀντιλήπτωρ καὶ σήμερον, ὁποῦ ἐπῆγα νὰ τὸν προσκυνήσω θερμότερος παρακλήτωρ ἔ-

† Prea-fericitului, preasfințitului și prea-înțeleptului părinte al nostru și Patriarh, domnul domn Hrisant, salutarea până la pământ.

Scriu Fericirii Voastre cu apăsare și cu tremor, căci o fac din pat, zăcând bolnav de grozăvia unor friguri terții; timp de cinsprezece zile, boala mea a fost primejdioasă, s'a mutat în frig, și-mi cășunează la fiecare două zile urmări una cu moartea. N'am lăsat niciun ucenic al lui Ipoerat, niciu necenică a prea-răului diavol, dar n'am izbutit la nimic decât să ajung cu totul fără folos și netrebnic. Și, fie un lucru al aierului ori al amărăciunii, nu știu; știu numai atât că, dacă mai trece poate o lună cu astfel de stare a sănătății, mor, martir al cursei și atlet al părții. Dar nădăjduiesc în mărinimia celui Prea-Înalt să nu ajungă la judecată cu robul Lui, căci două zile sânt de când încerc mila Lui spre folosul sănătății mele, care mi s'a îndreptat de pe urma osteneții și mângâierii prea-seninatului meu Domn, care la boala mea s'a arătat călduros ajutor și acumă, când m'am dus să mă închin Lui, cel mai călduros mângâietor: a dat îndată

δωσε εὐθὺς νέον πρόσταγμα τοῦ ποστέλνικου νὰ μὴ μοῦ λείπη κἀνένα πράγμα ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα, εἰς ταῖς κάμηραις νὰ μοῦ δίδουν τὸν λουφέ μου, χωρὶς ἐναντιότητα, σὺον καὶ ἀνελλιπῇ, καὶ ἄλλα σημεῖα φιλοξένου ἀγάπης, τὰ ὅποια, κατὰ ἀλήθειαν, δὲν ἤλπιζα νὰ γνωρίσω ἀπὸ ἓνα φυσικὸν πατέρα, ὅχι ἀπὸ ἓνα Ἀθθέντην, πρὸς τὸν ὁποῖον δὲν ἔχω παρρησίαν, οὔτε δοῦλεύειν.

Ὁ μυριοχαριτωμένος Γαλατᾶς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀγιοταῖται ἡγοῦμενοι δὲν ἐχωρίζονταν ἀπὸ λόγου μου παρὰ μόνον τὴν νύκτα· μοῦ ἤφεραν τὰς ὀρνίθας, τὸ γάλα, πρὶν παρὰ νὰ ἀνοίξω τὸ στόμα μου ἐγίνοντο ἡ ἐπιθυμία μου· αὐτοὺς ἐγνώρισα ἀδελφοὺς, αὐτοὺς πατέρας ἐπαρκαλέσσα νὰ μὲ διαβάσουν καὶ νὰ μὲ θάψουν, ἀμὴ ὁ Θεὸς δὲν ἠθέλησε, διὰ νὰ γένω ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐμπροσθεν ἐκκλησιαστικός, ἐπειδὴ, καὶ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς Μακαριότητός σας, εἰς ἄλλον καιρὸν δὲν εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν παρὰ εἰς τὸ „ἐδλογὼν τοὺς εὐλογοῦντάς Σε, Κύριε“. Τέτοιαν πομπὴν μοῦ ἔκαμεν ὁ Γαλατᾶς μὲ ἐκείνην τὴν γραφὴν, ὅπου χειρότερον δὲν τὴν ἤλπιζα: τὴν ἀνέγνωσα ἐπ' ἐκκλησίας, καὶ ἀκόμη δὲν παύει ὅπου δύο ἢ τρεῖς νὰ τὴν ἀναφέρῃ, διὰ νὰ μείνῃ εἰς τὸν κόσμον τέτοια ὑπόληψις ἀναμειβόλος. Εὐχαριστῶ σὲ, δέσποτά μου: τοῦ γράφετε νὰ μοῦ δώσῃ ἓνα ἄλογο διὰ νὰ παγένω εἰς τὸ Γαλατᾶ· εὐθὺς μοῦ τὸ ἔστειλε, ἀμὴ χωρὶς αὐτὰ καὶ χωρὶς οὐράν, μὲ ἓνα ἀραδάσι κολλημένο εἰς τὸ μέτωπον, πῶς τέτοιο ἄλογο εἶναι προστάγι νὰ σοῦ στείλῃ· ἔχομεν λοιπὸν τούτην τὴν ἀντιλογίαν· μέλλει νὰ εὐχόμεν εἰς κρίσιν· δὲν ἤξεύρομεν τὸ ἀποδεχόμενον, ἀμὴ εὐχαριστῶ σε, δέσποτά μου.

Τούτην τὴν ὥραν, ὅπου γράφω, ἦλθε καὶ ὁ ἅγιος ἀρχιμανδρίτης μὲ χαριετισμοὺς καὶ εὐλογίαν ἐκ μέρους τῆς Μακαριότητός σας· μοῦ ἐφάνερωσε τὴν ἔφεσιν: τῆς Μακαριότητός σας νὰ ἰδῇ μετὰ γλωττισμένο τὸ ἓνα βιβλίον. Δέσποτά μου, σὰς ὁμιλῶ τώρα ἐν ἀληθείᾳ Χριστοῦ πῶς ἔχω περισσοτέραν ἐπιθυμίαν νὰ σὰς δολεύσω τὸ ταχύτερον παρὰ ὅπου ἔχει ἡ Μακαριότης σας, διατὶ καὶ παρὼν καὶ ἀπὼν μὲ ἔχετε τελείως δεδουλωμένον μὲ τὴν δόναμιν τῶν εὐεργεσιῶν σας· ἀμὴ ὁ πτωχὸς ἔχω εἰς τὸ κρεῖδᾶτι πλέον ἀπὸ ἓνα μῆνα· τί νὰ κάμω; Ἔως εἰς τὰς 15 Ἰουλίον ἔκαμε καθύσας εἰς τὴν Μπογδανιά, ὅπου ἐσχοῦσαν τὰ ἱῶα, ἀμὰ ἐγὼ ὁ πτωχὸς ἀπὸ τὴν μεταγλώτισιν τοῦ βιβλίου δὲν εὐγῆκα, τόσον ὅπου τὸ ἱ-ὄρο ἔσταζε ἀπὸ τὸ χέρι μου εἰς τὸ χαρτὶ καὶ ἐσῆμπινε τὸ μελάνι, καὶ δὲν ἤμπορούσα νὰ γράψω· ὅθεν ἀναγκασμένος ἐπῆρα ἄδειαν ἀπὸ

ὁ nouă poruncă postelnicului să nu-mi lipsească nimic din cele de nevoie, la cămări să-mi deie leafa, fără împotrivire, întreagă și fără lipsă, și alte semne de iubire față de străin, care, cu adevărat, nu speram să le cunosc de la un părinte cu trupul, nu de la un Domn, la care n'am curtenire, nici serviciu.

Cel de multe haruri al Galatei și ceilalți egumeni de la Athos nu s'au depărtat de la mine decât numai noaptea; îmi aduceau păsările, laptele, dar până să deschid gura mi se îndeplinia dorința; i-am cunoscut de frați, i-am rugat pe acești părinți să mă lase și să mă îngroape, dar Dumnezeu n'a vrut, ca de acum încă să fiu bisericaș, de oare ce, și după mărturia Fericirii Tale, la alt prilej nu sânt în biserică decât la: „binecuvântând pe cei ce Te binecuvântă, Doamne“. Așa „pompă“ mi-a făcut al Galatei cu aceea scrisoare cum n'am sperat-o mai rea; am cetit-o în biserică, și acuma nu încetează de două și trei ori s'o aducă înainte, ca să rămâie pe lume o astfel de credință neîndoieinică. Îți mulțămesc, stăpâne al meu: i-ai scris să-mi dea un cal să merg la Galata; îndată mi l-a trimis, dar fără urechi și fără coadă, cu un răvaș lipit de frunte, că așa cal e porunca să-ți trimet; de altfel avem această pică; vom merge la judecată: nu știm ce va ieși, dar îți mulțămesc, stăpâne al meu.

În ceasul când îți scriu, a venit și sfântul arhimandrit cu heretisiri și binecuvântare din partea Fericirii Tale; mi-a arătat dorința Fericirii Tale să vezi tălmăceită acea singură carte. Stăpâne al meu, Îți spun în adevărul lui Hristos că am cea mai mare poftă să-ți servesc cât de iute decât ai Fericirea Ta, căci și de față și în lipsă mă avețicu totul rob prin puterea binefacerilor Voastre; dar eu săracul sânt în pat de mai bine de o lună; ce să fac? Până la 15 Iulie au fost călduri în Moldova de au perit (?) vitele, iar eu săracul din tălmăcirea cărții n'am ieșit, așa că trecea sudoarea de pe mâna mea pe hârtie și se amesteca în cerneală, de nu puteam să scriu; deci silit am cernt voie de la Domn și am mers de am stat la Hlinea, și acolo m'am

τὸν Αὐθέντην καὶ ἐπῆγα καὶ ἐκάθησα εἰς τὴν Ἰλύντζα¹, καὶ ἐκεῖ ἀρρώστησα ὀλίγαις δύναις νὰ ἀναλάβω, καὶ εὐθὺς μεταχειρίζομαι τὸ ἔργον ὁλοφύχως, διατὶ μὲ ὀλιγότερην προθυμίαν δὲν πρέπει νὰ δουλεύεται ὁ Μακαριώτατος.

Εἶχα νὰ σὰς γράψω πάμπολλα, ἀμὴ δὲν ἤμπορῶ ἐξαλίσθηκα. Ὅθεν, ἀσπαζόμενος τὰ ἔχνη τῶν ποδῶν σας, διαμένω ἕως θανάτου.

Γιάσι, 1710, Ἀυγούστου 13.

Ἄν δὲ σὰς φαίνεται ἀρμόδιον νὰ μοῦ γράψετε, δὲ σὰς φαίνεται καὶ δίκαιον νὰ μοῦ στείλετε ὀλίγον καφέ;

Τῆς Ὑμῶν Μακαριότητος
ὁπόδουλος εὐμενέστατος

Ἀναστάσιος Ἰερὺς ὁ Κοντοσιδής.

îndreptat; puține puteri să recapăt, și îndată cu tot sufletul mă apuc de acest lucru, căci eu mai puțină trageră de inimă nu trebuie să fie servit Prea-fericitul.

Aveam să-Ți scriu foarte multe, dar nu pot: m'am zăpăcit. Deci, sărutând urmele picioarelor Voastre, rămân până la moarte.

Iași, 1710, August 13.

Dacă nu-ți pare potrivit să-mi scrii, nu-Ți pare drept să-mi trimiți măcar puțină cafea?

Al Fericirii Voastre
rob prea-binevoitor

Anastasic Condoili preotul.

XLVII.

Târgoviște,
1710,
13 Septem-
bre.

Radu Dudesu către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre isprăvirea bisericii Sf. Sava și dorința lui de a se face un schimb cu biserica Stelei.

† Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε δέσποτα, ἐν Χριστῷ ἡμῶν πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Σὴν Μακαριότητα ταπεινοφρόνως προσκυνοῦντες, τὴν ἀρίαν της δεξιᾶν ἀσπαζόμεθα, τὸν παντάνακτα Θεὸν καθικετεύων τοῦ σκέπειν καὶ περιφρουρεῖν αὐτὴν ἀδιδάσειστον καὶ ἀνεπηρεάστον ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῆς Θρόνῳ μεθ' ὕψους διηνεκούς, οὗ τῷ ἀπείρῳ ἐλθεῖ καὶ δι' εὐχῶν της θεοπειθῶν καὶ τὸς ὕψιως ἔχω ἐς δεῦρο.

Τὸ πρέπει καὶ δίκαιον ἀληθῶς ἦτον συγχάκις νὰ γράψω πρὸς τὴν Μακαριότητά της, καὶ νὰ μὴν παρατρέχω τὸν καιρόν: ἐν μὲν, νὰ ἀποδίδω τὴν χρεωστικὴν προσκύνησιν καὶ εὐλαβητικὴν μοῦ ὑπόκλισιν τῇ δεσποτικῇ της εὐμενείᾳ, ἄλλο δὲ, νὰ τὴν δηλοποιῶ περὶ τοῦ στολισμοῦ τοῦ Ἁγίου Σάββα πῶς ἔτρεχεν, ὅμως ἡ τοιαύτη μοῦ σιωπὴ δὲν προῆλθε ἀπ' ἄλλης αἰτίας, παρὰ πρῶτον διὰ νὰ μὴ θαρῶν τὰς θεσπεσίας της ἀνοῆς καί, δεῦτερον, ὅτι εἶχουν θέδαιος πῶς τὰ πάντα σημειοῦνται λεπτομερῶς τῇ Μακαριότητι της παρὰ τοῦ ὀφηλοτάτου ἡμῶν Αὐθέντου. Τώρα λοιπὸν ὁποῦ, σὸν Θεῷ, δι' εὐχῶν της ἁγίων ἔλαβε τέλος ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, καὶ εἶναι ἀνελλειπὴς κατὰ πάντα, τόσον εἰς ἱστορίαν της ζωγραφίας, ὅσον εἰς στρώσιμον μὲ πλάκας, τέμπλον καὶ ἄλλας χρειώδεις περιστατικὰς, δὲν ἔλειψα λοιπὸν τοῦ γῶν νὰ κάμω τὸ χρέος μοῦ καὶ μὲ τὴν εὐλαβητικὴν

† Prea-fericite, prea-înțelepte și prea-sfinte stăpâne, în Hristos al nostru părinte prea-venerat, salutând umil pe Fericirea Ta, sărutăm sfânta-Ți dreaptă, rugând pe Dumnezeu, stăpânul a toate, să Te ocrotească și păzească netulburat și neîncereat pe Scaunul Tău prea-sfânt cu necontenită sănătate, prin a cărui milă fără sfârșit și prin rugăciunile Tale de Dumnezeu ascultate sânt sănătos și eu până acum.

Era cuvenit și drept cu adevărat să-Ți scriu des Fericirii Tale și să nu pierd prilejul: pe de o parte ea să dau cuvenita închinare și evlavioasa mea aplecare stăpâneștii Tale bunăvoinți, iar, pe de alta, să-ți vestesc cum a mers cu împodobirea Sfântului Sava, dar o astfel de tăcere a mea n'a venit din altă pricină decât, întâin, ea să nu îngreniez divinele-Ți urechi și, al doilea, pentru că eram sigur că toate Ți se vestesc cu de-amănuntul Fericirii Tale de prea-înălțatul nostru Domn. Însă acum, când, cu Dumnezeu, prin rugăciunile Tale sfinte a luat sfârșit clădirea sfintei biserici, și e fără lipsă în toate, pe cât la zugrăvit, cât și la așternerea cu lespezi, catapețasma și alte lucruri de nevoie, n'am lipsit acum să-mi fac datoria și cu evlavioasa mea închinăciune să vădese și să

¹ Hlincea, lângă Iași.

Τῆς Ὑμετέρας θεοσεβειστάτης Μακαριότητος
ἐὺλαβέστατος κατὰ πνεῦμα υἱὸς καὶ προθυ-
μότερος δοῦλος

Ράδουλος Δουδέσκουλος,

Al Fericirii Tale prea-venerate prea-
evlaviosul întru suflet fin și prea-gata rob

Radul Dudescul.

XLVIII

1710,
23 Septem-
bre.

Constantin - Vodă Brâncoveanu către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului,
despre corespondența lor.

† Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε Πατριάρχα
τῆς ἁγίας πόλεως Ἰερουσαλήμ καὶ πάσης
Παλαιστίνης, πάτερ ἐν Χριστῷ ἡμέτερε καὶ
κοινὲ τῶν ἀπανταχοῦ χριστιανῶν εὐεργέτα,
κύριε, κύριε Χρῦσανθε, προσκυνῶ δουλικῶς
τὸ ἐνθεον ὕψος τῆς Σῆς Μακαριότητος, καὶ
ἀσπάζομαι ἐὺλαβῶς καὶ γονυκλιτῶς τὴν
πανίσρον αὐτῆς καὶ σεβάσιμον χεῖρα.

Πρέπει, σοφώτατε πάτερ, πρέπει ἐκείνους
ὅπου δοῦλονται νὰ γράφουν εἰς τοιοῦτους
θεῖους καὶ σοφοὺς ἄνδρας νὰ εὐποροῦσι καὶ
λόγων ἀρμοδίων καὶ λέξεων ἀνθηρῶν καὶ τερ-
πνῶν, νὰ στεφανώνουσι τὰς θείας καὶ ἱερὰς
αὐτῶν κεφαλὰς. Ἄλλ' ἐγὼ, ὁ παραμικρὸς τῆς
Σῆς Μακαριότητος δοῦλος, ἀμειρόν τῶν πάν-
των, φαίνεται εἰς τοῦ λόγου μου καλλιωτέρα
ἢ σιωπῇ τῆς ἐν τῷ γράφειν προπετείας, εἰς
τὸ νὰ μεγαλύνω καὶ νὰ δοξάσω διὰ σιωπῆς
τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, καθὼς οἱ ἀρχαῖοι
ἐκείνοι τὸν Ἑρμῆν. Ἀλλὰ πάλιν, διὰ νὰ μὴ
φανῶ παντελῶς ἀχάριστος εἰς τὴν πλουσίαν δω-
ρεάν ὅπου ἐπέμθη (sic) εἰς τοῦ λόγου μου ἀπὸ
τὴν εὐεργετικὴν σας διαθέσιν, ἔλαβον τὸν νο-
χελὴν μοι κάλαμον καὶ ἐτόλμησα νὰ γράφω
πρὸς αὐτήν, ὑπερευχαριστῶν τῇ Ὑμετέρᾳ πα-
τρικῇ σῆσσει ἣν ἔχει πρὸς με τὸν παραμικρὸν
αὐτῆς πνευματικὸν υἱόν. Δέομαι τοίνυν καὶ πα-
ρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν χαριστοτόλιστον Μακα-
ριότητα νὰ μὲ ἐνθυμηθῇ ποτὲ διὰ τινος σε-
βασμίας καὶ ἱερὰς ἐπιστολῆς καὶ νὰ μὲ νου-
θετῇ δι' αὐτῆς, ὡς δεσπότης τὸν δοῦλον, ὡς
εὐεργέτης τὸν εὐεργετηθέντα καὶ ὡς πατὴρ
φιλόστοργος τέκνον πειθύνιον. Εἰ γάρ ποτε
λάβοι μοι γνωρίσματα τῆς σεβασμίας χειρὸς
σας, τολμήσω καὶ γὰρ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐγ-
χαράττω ἐν ἐπιστολῇ τὴν Ὑμετέραν ἀγάθειαν.
Ταῦτα μὲν κατὰ τὸ παρόν αἱ δὲ ἄλλαι καὶ
θεοπειθεῖς τῆς Σῆς Μακαριότητος εὐχαὶ εἴη-
σάν μοι ἀρωγαὶ ἐν βίῳ παντί.

Ἐξ Οὐγκροβλαχίας, ἀφ' Ἑσπερυθρίου κγ'.

Τῆς Σῆς Μακαριότητος παραμικρὸς δοῦλος
εἰς τοὺς ὀρισμοὺς

Κωνσταντῖνος Β.

† Prea-fericite și prea-înțelepte Patriarh
al sfintei cetăți Ierusalimului și a toată
Palestina, părinte în Hristos al nostru și
comun binefăcător al creștinilor de pre-
tutindeni, doamne, doamne Hrisante, mă
înechin supus la divina înălțime a Fericirii
Tale, și sărut eu evlavie și eu genunchii
plecați prea-sfânta și venerata-Ți mână.

Se cuvine, prea-înțelepte părinte, ca
acei cari vreau să scrie unor astfel de
dumnezeiești și învățați oameni să se fo-
losească și de cuvinte potrivite și de rostiri
înflorite și mângâietoare, ca să încununeze
dumnezeieștile și sfintele lor capete. Dar
eu, cel prea-mie rob al Fericirii Tale,
neavând acestea toate, pare a fi din
parte-mi mai bună tăcerea decât îndrăz-
neala în a scrie, ca să măresc și să slă-
vesc prin tăcere pe Fericirea Voastră,
precum cei vechi pe Hermes. Dar, iarăși,
ca să nu par eu totul necunosător la darul
bogat care s'a trimes mie de la aple-
carea Ta binefăcătoare, am luat leneșul
mieu condeiu și am cutezat să scriu către
Ține, mulțumind peste măsură părinteștii
voastre aplecări ce o are față de prea-
micul Tău fiu sufletesc. Mă rog deci de
Fericirea Ta împodobită cu har să-și aducă
aminte cândva de mine prin vre-o respec-
tată și sfântă scrisoare și să mă învețe
prin ea, ca stăpânul pe slugă, ca binefă-
cătorul pe cel îndatorit și ca părintele
iubitor pe fiul supus. Căci, dacă vre-odată
voiu căpăta semne ale respectatei Tale
mâni, voiu îndrăzni și eu și de acum
înainte să însemn în scrisoare neînvățătura
noastră. Acestea deocamdată; iar sfintele și
de Dumnezeu ascultatele rugăciuni ale Feri-
cirii Tale să-mi fie ajutătoare în toată viața.

Din Ungrovlahia, 1710, Septemvrie 23.

Al Fericirii Tale prea-mie rob la po-
runcă

Constantin - V.

XLIX.

Antim, Mitropolitul Țării-Românești, către Atanasie, Patriarhul ecumenic, 1710,
despre lupta sa contra lui Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, care pretinde a-și însuși 26 Decem-
de fapt mănăstirile închinat Sfântului Mormânt, înlăturându-se pomenirea la li-
turgie a Mitropolitului țării. vre.

Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ καὶ οἰκου-
μενικῷ Πατριάρχῃ, κυρίῳ Ἀθανασίῳ, τῷ ἡ-
μετέρῳ ἀδελφῇ καὶ δεσπότῃ, πανευλαδῶς
τὴν προσκύνησιν.

Δίδομεν εἶδῃσιν τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιώτῃ
καὶ ἐδεξάμεθα διὰ τοῦ ἄρχοντος μέγα
τὴν πολλῶν ζητημάτων ἡμῶν ἀπόκρισιν, ἃ-
δαιαν ἡμῖν παρέχουσι θέλησαι καὶ ἄνευ γράμ-
ματος συνοδικῶς διοικεῖν πᾶσαν τὴν ὑπόθεσιν
τῶν ζητημάτων ἡμ[ετέρ]ων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ
ἐπαρχίᾳ, ἀποδλέποντες καὶ τοὺς κανόνες τῶν
προγόνων καὶ εἰς τοὺς θεῖους νόμους, καὶ ἡ-
μεν τοῖς πατριαρχικοῖς μνημόνασιν εὐαρεστού-
μενος καὶ ἐπαναπαυόμενος· ὁ δὲ μέγας χαρ-
τοφύλαξ γράψει ἡμῖν ἀνευοῖν, ἡ Ὑμετέρα Πα-
ναγιότης, μεσολαβήσαντος αὐτοῦ, δοῦναι ἡμῖν
καὶ ἐγγράφως τῶν ζητημάτων ἡμῶν τὴν ἀπό-
κρισιν ἄνευ τοῦ μνημοσύνου τοῦ Ἱεροσολύμων,
διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν τοῦτον λέγων: „ἀπὸ τὸ ἐν
τῇ ὑμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ πατριαρχικῶν μοναστη-
ρίων ἔτι γὰρ μὴν καὶ ἐξ ἑθous“. γελῶν μὲν τοι
εἴτε παράνομον καὶ παρὰ κανόνων τὸ λέγειν
τινὰ ἔπος ἐπικρατεῖν τῶν Ἱεροσολύμων, μνη-
μονεύσαντες εἰς τὸ „Ἐν πρώτοις μνησθητι
καὶ ἐν ἁλλοτρίᾳ παροικίᾳ“, πολὺ δὲ γελῶντες
αὐθις τὸ λέγειν εὐρίσκεισθαι ἐν τῇ Οὐγ-
κροβλαχίᾳ μοναστήρια ὑποκείμενα τῷ Ἱερο-
σολύμων ἢ ἐτέρῳ Πατριάρχῃ, χωρὶς τῶν σταυ-
ροπιγικῶν μοναστηρίων τῆς Ὑμετέρας Πανα-
γιότητος· οὕτως γὰρ ἦν ποτε, οὕτως ἔσεται τινα
ἐξ ἁλλοτρίων παροικιῶν Πατριαρχῶν ὑποκείμενα
ἐν Οὐγκροβλαχίᾳ μοναστήρια, ἀλλὰ πάντα ταῦτα
ὑπὸ τὴν ἡμετέραν τελῶσαι διοίκησιν, ἐν οἷς
καί, ὅτε τὴν ἀναίμακτον ἐπιτελοῦμεν θυσίαν,
ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου μόνοι ἡμεῖς καθή-
μεθα, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ Ἱεροσολύμων· τούτων ἕλεος
μόνον συνδοκούντων ἡμῶν χάριν τοῦ Ἀγίου
Πάπου παρὰ τῶν ἡμετέρων μοναστηρίων τῷ
Ἱεροσολύμῳ δίδομεν. ἄλλοῦ καὶ τὸ εἰς αὐτὸν
Οὐγκροβλαχίας, τὸ δὲ ἔθος, ἐνθα εἰσι κανόνες
τῶν πατέρων καὶ νόμοι ἐγγράφοι, χωρὶς οὐκ
ἔχει, διότι ἄγραφον ἔθος μόνον ἐκκλησια-
στικὸν ἐστὶν ἢ ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀνδρῶν ἡμῶν
παράδοθέντες (sic) θεσμός, ὥς φησιν ὁ μέγας
Βασίλειος, καὶ ἄγραφον ἔθος πολιτικὸν ἐστὶν
οἷς ἐγγράφος οὐ κεῖται νόμος, οἱ δὲ τῶν ἁγίων
συνόδων κανόνες πλέον καὶ αὐτῶν ισχύουσι

Preasfințitului și prea-învățatului și Pa-
triarhului a toată lumea, domnului Ata-
nasie, domnului și stăpânului nostru, cu
toată evlavie închinare.

Dăm știre Preasfinției Voastre că am
primit prin boierul Marele... răspunsul la
multele noastre întrebări, care ni dă voie
ca după voință și fără serisoare sinodică
să cărmuim toată afacerea întrebărilor no-
stre în eparhia noastră, ținând samă și de
canoanele strămoșilor și de legile dum-
nezeiești, și sântem mulțumiți și împăcați
cu patriarhiceștile porunci; iar marele
hartofilax ni scrie că Preasfinția Voas-
tră îmi dă voie, prin mijlocirea lui, să ni
facă și inseris răspunsul la aceste între-
bări fără amintirea [Patriarhului] Ierusalim-
ului, pentru că a spune el așa: „din mă-
năstirile patriarhicești ce se află în eparhia
voastră încă și după obicei“ e ridicul, și
lucru contra legii și a canoanelor a se
spune că în vre-un chip stăpânește al
Ierusalimului, amintindu-i-se de ce se spune:
„mai întâiu adu-ți aminte și în parohie
străină“, iar și mai de răs că se află în
Ungrovlahia mănăstiri supuse [Patriarhului]
Ierusalimului sau altui Patriarh, afară de
mănăstirile stavropighiale ale Preasfinției
Tale; căci n'au fost vre-odată, nici nu vor fi
în Ungrovlahia mănăstiri supuse vre unuia
dintre Patriarhii de aiurea, ci toate acestea
sânt supt a noastră cărmuire, în care, și
când săvârșim jertfa fără sânge, stăm
numai noi pe sfântul Scaun, nu și al Ie-
rusalimului; ci deci dăm numai de voia
noastră milă Sfântului Mormânt de la mă-
năstirile noastre Patriarhului Ierusalimu-
lui, aiurea și la al Ungrovlahiei, iar obi-
ceiul, acolo unde sânt canoanele Părin-
ților și legi scrise, n'are loc, căci obiceiul
neseris e numai lucrul bisericesc sau așe-
zământ dat de oameni sfinți ai noștri,
cum spune marele Vasile, și obiceiul ne-
seris este o normă celor ce nu au o lege, iar
canoanele sfintelor sinoade au mai mare
putere și decât legile, ca unele ce sânt
scrise și întărite de vechii Părinți, cu pă-

τῶν νόμων, ὡς παρὰ τῶν μακρὰς πατέρων, γνώμη καὶ σπουδῇ καὶ ψήφῳ τῶν τηνικάδῃ βασιλέων συγγραφέντες καὶ ἐπιστηριχθέντες, ὁ δὲ τῆς ἐνώσεως τόμος πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰδε ῥητῶς λέγει: τοῖς ἐν καταφρονήσῃ τιθεμένοις τοὺς ἱεροὺς καὶ θεῖους κανόνες τῶν μακαρίων Πατριάρχων ἡμῶν, ἀνάθεμα. Πῶς οὐ φρόντη, ὡς πνευματικὸς Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, εἰδὼς πᾶν καλῶς τῶν τοιούτων πατέρων τοὺς ἀναθεματισμούς; Ἀλλὰ πόθεν οἰκεία ποιεῖται τὰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ μοναστήρια καὶ τὸ ἄθῃσμον ἐν αὐτοῖς αὐτοῦ μνημόσυνον γιγαντιαῖον πηδῆματι, μετὰ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας χρώμενος; Ἡ πῶς οἱ τῶν Οὐγκροβλαχίᾳ κτήτορες δέδωκαν αὐτῷ ὁ οὐ δύναται; Διελεύθω αὐτοῦ ἡ Μακαριότης τὸν περὶ τῶν μοναστηρίων Ἰουστινιανοῦ νόμον, τὸν διαγορευόντα: τὰ γινόμενα παρὰ τῶν κητόρων ἐν τοῖς μοναστηρίοις τυπικὰ στέργειν ὀφείλουσι, εἰ μὴπως τοῖς κανόσιν ἐναντιούμενοις ἔξῃσαν αὐτοῖς ἀπεργεῖν τοὺς ἐγγωρίους ἐπισκόπους τῶν κανονικῶν δικαίων ἐν τοῖς παρ' αὐτῶν εὐρισκομένων μοναστηρίοις, οὐδὲ καὶ ἀνεγείροντες ἀρχιερεῖς μοναστήρια ἐπισκέπτειν μετ' ἐπιτιμίου δύνανται τοῖς μετ' αὐτοὺς ἀρχιερεῖσι, μηδὲ ὅτι οὖν εἰς αὐτὰ διοίκησιν ἔχειν στρέφεται γὰρ ὁ παράλογος ἀφορισμὸς εἰς τὰς ἐκείνων κερφαλὰς. Ὡσαύτως διελεύθω καὶ τὸν κανόνα τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει: „εἰ καὶ συνοδεύουν“. Εἰ δὲ ἐξ ἄγνοιας καὶ ἀμαθείας τῶν πρὸ ἡμῶν, ἢ βία καὶ δυναστεία ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ ἔθος τι γέγονε καὶ παρὰ κανόνες τῶν ἁγίων πατέρων, ὑπὸ τῶν ληστρικῶν ἐν αὐτῇ ἐπιβάντων διενεργήθη, οἱ τὸ ἀμετάθετον καὶ ἀκατάβλητον ἔχοντες θεῖοι κανόνες καὶ νόμοι τὸ τοιοῦτον ἄθῃσμον ἔθος ἐξωθοῦσιν ἤδη τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας, ἔχοντες ἀκριβεστάτην φήλακα αὐτῶν τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ ὅμα τοῖς τολμηταῖς κατὰ κράτος ἀποδιοπομπεύοντες, ὡς ὁ δ' κανὼν τῆς ε' συνόδου λέγει: ὁ τινὰ τῶν κατὰ μέρος ἢ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ συμπάντων συντεταγόντες παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων κανόνων παραχράττειν ἢ ἀνατρέπειν ἢ ἀθετεῖν τολμῶν ἢ καινοτομῶν, ὁ τοιοῦτος ἔστω ἀνάθεμα καὶ τοῦ χριστιανικοῦ κατελόγου ἁλλότριος. Εἰ δὲ τινες τῶν προγεγενησμένων Ἱερειῶν, ὄντες παντάπασιν ἄπειροι τῶν ἀναθέματι καθυποβαλλόντων τοῦτων τῶν κανόνων καὶ ἀπαλλοτριούντων τοῦ χριστιανικοῦ κατελόγου τοὺς ἀποξενούντας τῶν ἐγγωρίων ἐπισκόπων τὰ ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῶν μοναστήρια, εὐλαβεῖς φερόμενοι, δεδῶκται τις τοιαῦτα γράμματα, ὅμως οὐ ἐκλείουσι τοῦ μνημόσυνο ἐν αὐτοῖς τοὺς ἰδίους ἐπισκόπους

რეცა და სარგუიჭა და ვოლ Ἱmparaტილ დე ატუნი; იარ თოილ დე უნირე პე ლანგა ალთე და აცესთეა ლი სპუნე ლამურიტ ცელთე დე დესპრეჟიესე სწინთე და დუმნეზეესთეა ცანოანე ალე ფერიცტილთე ნოშტილ პატრიარქი: „ანათემა“. ომუ ნუ სე თემა, ცა პატრიარქი სუფლესე ალ იერუსალიმული, სწინდ პრეა ბინე ანათემელე უნორ პარინჯი ცა აცესთია? დარ დე უნდე ფაე ელ ალესე მანასტირელე ცე სე ალფა ინ ეპარქია ნოასტრა და [ინტროდუცე], ცუ ო ურიაშა სარტურა, ნეალეგა ლი პომენირე, ფოლოსინდ-სე დე ა ცელი ალ ალექსანდრიე და ალ ანტიოხიე? და ცუმ ი-აუ დატ ლი ციტორი მანასტირლთე დინ უნგროვლაბია ცე ნუ პოტ ცუ? სა ცერცეზეა ფერიცრეა სა ლეგეა ლი იუსტინიან ცუ პრვირე ლა მანასტირე, ცარე პომენესტე ცა ტრებიუე რესპეცატე ტიპიურელე ციტორლთე ლა მანასტირე, ცა ნუ ცუმ-ა ცელთე პროტივნიე ცანოანელთე სა ლი სე ინტამპლე ა ოპრი პე ეპისკოპილთე ლოკურლთე დე ლა დრეტურელთე ლორე ცანონიე ინ მანასტირელთე სანტ ლა დანჯი, და ნიეი არქიერეი ცარი რიდცა მანასტირე ნუ პოტ სა ლე ცარმუიასცა ცუ პედეაფსა ცელთე დე აცოლო არქიერეი, ნიეი სა აიბა ლოცინჯა ინ ელე; ცაცი სე ინთოარცე აფურისენია გრესიტა ასუპრა ცაპეტელთე ლორ. ოტ ასა სა ცერცეზეა და ცანონული დინ კონსტანტინოპოლ: „დაცა სტაუ ინ სინოდ“. იარ, დაცა, დინ ნეცუნოშტინჯა და ლიფსა დე ინვანჯატურა ა ცელთე მაი ინაინტე დე ნოი, სან პრინ სილა და ვიოლენჯა ინ ეპარქია ნოასტრა ს'ა ფაეცთ ვრე-ან ობიეცინ და კონტრა ცანოანელთე სწინჯილთე პარინჯი, დე ზოჯი ცარი აუ პატრუნს ინ ეა, სწინთეა ცანოანე და ლეჯი, ცარე სანტ ნესეჩინბატე და ნერასტურნატე, სკოტ ობიეცილ აცესთა ნეალეგიუიტ დინ ეპარქია ნოასტრა, ავანდ ცა პაჯიწოარე ფოარტე ცუ გრიჯა ა ლორ მარეა ბისერეცა ა ლი ჰრისტოს, და, ოდატა ცუ ინდრანელელე ინლანტურანდ სილა (?), პრეცუმ სპუნე ცანონული ალ დოილეა ალ სინოდული ალ ცინეილეა: „ცელ დინ აცეი დინტრ'უნ ანუმე ლოც, ცარე სან დე ობჯტე სან ინ პარტე, ინტამპლანდუ-სე, არ ინდრანჯი სა ცალცე და სა რასტოარნე სან სა დესტინჯეზეა ცანოანელე დე ლა სწანჯი პარინჯი სან სა ინოიასცა, სა ფიე ანათემა და ინსტრანინატ დე სირლ ცრესტინესე“. იარ, დაცა ცინევა დინ დონჯი მაი ველჯი, ფინდ ნეინცერეაჯი ცუ ოტული ინ ცე პრვირესტე აცესთეა ცანოანე სუპუსე ანათემეი და ცარე ინლანტურა დინ სირლ ცრესტინესე პე ცეი ცარე ლიფსესე პე ეპისკოპილთე ლოკალნიეი დე მანასტირელთე ალანტოარე სუპტ ა ლორ ცარმურირე, ინდემნაჯი დე ცერლარე, აუ დატ ცუივა ასტელ დე სერისორი, დარ ეი ნუ დესფაც დე დატორია პომენირეი ინ ელე ა ეპისკოპილთე ლოკული; ცაცი ა მილუი ე ობიეცილ დონ-მილთე, იარ ა დესბრეცა ბისერეცელე ინ ა მილუი ე ცუ ოტული ფარა ლეგე; დარ ცეი დე აცუმ, ცა უნი

τὸ γὰρ ἐλθεῖν σὺνηθες τοῖς ἡγεμόσι, τὸ δὲ ἱεροσυλεῖν ἐν τῷ ἐλθεῖν πάντα παράνομον· ἄλλ' οἱ νῦν, ὡς μεμαθηκότες τὴν τῶν θεῶν κανόνων ἀκριβεῖαν καὶ παρ' ἡμῶν αὐτῶν καὶ παρ' ἄλλων σοφῶν τὰ θεῖα ἀνδρῶν καὶ αὐτοῖς θυμασιν αὐτοῖς ἰδόντες καὶ ἀναγνώσαντες, ἀπεσκοράκισαν τὴν παρανομοτάτην ταύτην συνήθειαν καὶ εἰ τοιοῦτόν τι πρὸ τοῦ εἰδέναι τοὺς τῶν πατέρων κανόνας ἐθέσπισαν, ἀποβάλλοντο, τοὺς τῶν μακρὰς πατέρων κανόνας μᾶλλον ἐνστερνισάμενοι, ὡς φιλόθεοι καὶ τὸ μὴ ὅπως ἀναθέματι εἶναι καὶ τὰ ἐαυτῶν θεσπίσματα τὸ ἐξ ἀγνοίας γενημένα, διότι λέγουσιν οἱ θεοὶ νόμοι τὰ κακῶς κτιθέντα καὶ τυπωθέντα οὔτε νόμος, οὔτε χρόνος, οὔτε συνήθεια θεσπιοῖ καὶ πάλιν, τὰ ἐξ ἀρχῆς θεσθαια αὐτῶν ἐπισυμβαινόντων οὐ ἀκυροῦνται· οἱ δὲ νόμοι τοιοῦτοι ἡμῖν διαθεσπιοῦνται πῶς τὰ τοῖς θεοῖς κανόνσι τῶν μακρῶν πατέρων ἀντιπροσέμενα ἔχωμεν ἐν λόγῳ συστάσεως· τὰ γὰρ ἅπαρ τῷ Θεῷ ἀπειρωθέντα κατὰ γνώμην τοῦ ἐπισκόπου μοναστήρια, ἄλλ' οὐ τῷ Θεῷ ναὸ τοῦ Ἁγίου Τάφου, οὐ δύνανται ἐτέρῳ τινὶ θεύτερον ἀπειρωθέντα· οὐ γὰρ Θεὸς ὁ τοῦ ζωοδόχου Τάφου ναός, ἀλλὰ Θεὸς ναός καὶ μόνῳ Θεῷ ἀπειρώμενος, καθ' ὃ καὶ οἱ θεοὶ ναοὶ οἱ λοιποὶ· ποθὲν οὖν ἡ αὐτοῦ Μακαρίτης ἔχει μνημονεύσασθαι ἐν τοῖς μὴ ὑποκαμέναις αὐτῷ μοναστηρίοις; Ἄλλ' οὔτε τιμὴν φόδος τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ἔχειν τὸν Ἱεροσολύμων τὰ σταυροπερικλά μναστήρια εἰς τὰς ὑποκαμένους τῷ οἰκουμένικῳ Θρόνῳ μητροπόλεις καὶ ταῦταις καταχρᾶσθαι καὶ τῶν μητροπολιτῶν κατεξουσιάζειν; Οὐ γὰρ ἐνθὺς ἡ δύο ἡ τριῶν μόνον μοναστηρίων, ἀλλὰ πλεόντων εἰκόσιν ἐν τῇ Ὑμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ τὴν ἐξουσίαν ἀφῆρπασε, παρὰ ταῦτα δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν χωρίων τῶν δοθέντων αὐτῷ παρὰ τῶν ἡγεμόνων χάριν ἐλέους, ἐν αἷς εἰσὶν ἡμέτεροι ἱερεῖς κοσμητοὶ, τὸ ἡμέτερον μνημόσυνον τελείως ἐκβαλὼν, τὸ ἐαυτοῦ μόνον προσέταξε μνημονεύσασθαι καὶ, ἐν συνόψει, μόνον ἡμεῖς ἐπελείφθημεν μὴ μνημονεύοντες τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν πρώτοις· Μνησθήτε Κύρια. Τοίνυν, εἰ μὴ καὶ ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης συνευδοκήσει εἰς ἀναίρεσιν ταύτης τῆς τιμῆς¹, παραχωρησάτω αὐτῇ καὶ τοῦ μνημοσύνου αὐτῆς, ἵνα ἔχωμεν ἕνα μόνον Πατριάρχην αὐτόν. ἄλλ' οὐ δύο. Εἰ δὲ τοῦτο μὲν ὡς παράνομον καὶ παρὰ κανόνων ποιῆσαι οὐ δοῦλεται, οὐ γὰρ θέμις, οὔτε ἡμᾶς δυνάμεθα δοῦναι τὰ ἡμέτερα δίκαια ἐὰν οὐρανόθεν ἄγγελος θεὸς ἡμῖν τοῦτο

ce au învățat strictul cuprins al dumnezeieștilor canoane și prin noi înșine și prin alți învățați văzând cele dumnezeiești ale oamenilor și, cu ochii lor văzând și cetind, au îndepărtat acest obicei cu totul nelegiuit, și, dacă au hotărât ceva de acest fel înainte de a ști canoanele Sfinților Părinți, au aruncat hotărârile luate din neștiință, gândindu-se mai mult la canoanele vechi ale Părinților, ca niște iubitori de Dumnezeu, și ca să nu fie supt anatema și poruncele lor cele făcute din neștiință, căci spun legile dumnezeiești că lucrurile rău aleătuite nu le întărește nici vremea, nici obiceiul și, iarăși, cele dintru început sigure, orice ar veni asupra lor, nu-și pierde puterea; iar legile acestea ni asigură că măsurile protivnice dumnezeieștilor canoane ale Părinților de demult să le avem în curs de așezare; căci mănăstirile afierosite odată lui Dumnezeu după părerea episcopului, și nu dumnezeieștii bisericii a Sfântului Mormânt, nu pot fi afierosite altui cuiva a doua oară; căci nu e Dumnezeu Biserica Sfântului Mormânt, ci Biserica lui Dumnezeu, și numai a lui Dumnezeu, ca și celelalte Biserici; de unde dar că Fericirea Sa are a se pomeni în mănăstiri care nu-i sânt supuse? Dar nu se teme Prea Sfinția Ta că al Ierusalimului va lua mănăstirile stavropighiale supuse Scaunului ecumenic în Mitropolii și se va folosi de ele și va stăpâni pe Mitropolii? Căci n'a căzut numai una sau două sau trei mănăstiri, ci la mai mult de douăzeci în eparhia noastră li-a răpit stăpânirea; pe lângă aceasta și de la bisericile de sate date lui de Domni ca milostenie, în care sânt preoți noștrii mireni, izgonind cu totul pomenirea noastră, a pus pe a sa numai, și, într'un cuvânt, numai noi am rămas nepomenind numele lui la început: „Adu-ți aminte, Doamne“. Deci, dacă Prea-sfinția Ta nu se învoiește cu înlăturarea unei astfel de cinste, să-i cedezi și pomenirea Ta, ca să avem un singur Patriarh, pe el, și nu doi. Iar, dacă nu vrei să faci aceasta, care e lucru nelegiuit și protivnic canoanelor, căci nu e drept, nici nu putem noi să dăm drepturile noastre, și dacă un înger dumnezeiesc din cer ni l-ar porunci, [socotind] mai de temei sfintele canoane

¹ În copie: λόμεης.

ἐπιτρέψῃ, θεβαιότερους τοὺς τῶν μακαρίων πατέρων ἱεροὺς κανόνας καὶ νόμους θεοὺς τῆς τοῦ ἀγγέλου προσταγῆς κατέχοντες, λοιπὸν οὐ δοῦλεσθαι ἢ αὐτοῦ Μακαριότης εἰρηνικῶς τοῦ συνήθους μετέχειν ἐλέους μέχρις τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς δοθέντος καὶ δοθησομένου καὶ τοῦ μνημοσύνου αὐτοῦ, καθὼς διετάξαμεν αὐτῷ συννημονευσόμενου αὐτῷ καὶ τοῦ ὑμετέρου δνόματος τοῦ κανονικοῦ, καλῶς ἂν ἔχοι ἡσυχάζουσα· εἰ δὲ μή, καὶ ἀμφοτέρω ἐμπέσειται. Ὁ δὲ πανάγαθος Θεὸς δώσῃ αὐτῷ τὴν συγκατάνευσιν μετὰ ὀρθῆς κρίσεως καὶ εὐσεβοῦς λογισμοῦ δωρεάν παρ' ἡμῖν αὐτῶν δίδομεν ἐλεημοσύνην τε καὶ μνημόσυνον, ἡμῖν δὲ τὸ εἰρηνικῶς καὶ ἀταράχως διάγειν δι' εὐχῶν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, αἱ ὡς πανάγια καὶ θεοπειθεῖς ἡμῖν ἀγωγός.

αψ', Δεκεμβρίου κς'.

Ὁ τῆς Σῆς Παναγιότητος πρόθυμος θεράπων:

† Ὁ Οὐγκροβλαχίας Ἀνθιμος.

ale fericitilor Părinți și legile dumnezeiești decît porunca, deci, oprindu-l, dacă nu vrea Fericirea Sa să se împărtășească pașnic de obișnuita milă de până acum, care se dă și se va da și pe urmă, și de pomenirea sa, cum am poruncit să se alipească la ale lui și numele nostru canonic, ar putea să steie frumos în pace; iar, de nu, și amândoi am cădea. Iar Prea-Sfântul Dumnezeu să-i dea învoirea cu dreapta judecată și socoteală evlavioasă...; din partea noastră-i dăm eleimosină și pomenire, și noi să petrecem pașnic și netulburați prin rugăciunile Preasfinției Tale care ni sînt călăuza preasfântă și de Dumnezeu ascultată.

1710, Dechemvre 26.

Al Preasfinției Tale gata la slujbă:

† Al Ungrovlahiei Antim.

L.

1711,
15 Ianuar.

Constantin-Vodă Duca (?) către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, cu salutări.

† Μακαριώτατε, θεϊότατε καὶ σοφώτατε Πατριάρχᾳ Ἱεροσολύμων, κύριε, κύριε Χρόσανθε, ἡμέτερε κατὰ πνεῦμα πάτερ σεβασμιώτατε.

Τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ὡς εἰκὸς προσκυνούμεν, ἀσπαζόμενοι τὴν ἁγίαν τῆς δεξιᾶν καὶ δεξιῶν τοῦ ἁγίου Θεοῦ ἵνα τὴν διαφυλάττῃ ὅγιᾶ, εὐθυμον καὶ μακρόδιον ὅστις οἶδεν ὅτι ἡθέλαμεν ἢ νὰ μὴν ὑπάγῃ παντελῶς ἐν τοιοῦτοις καιροῖς εἰς Βλαχίαν, προνοοῦντες φιλικῶς τὰ μᾶλλον συμφέροντα ταύτῃ, ὅπερ καὶ τὸ πιττάκιον, ὅπερ εἶχε γράψει ποτὲ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι ἱκανῶς ἐδήλωσε, ἢ, ἀφικομένη ἐκεῖ, ἀγαπούσαμεν νὰ σταθῇ μερικὸν καιρὸν ὥστε ὁποῦ διαμέσον τῆς συνδρομῆς καὶ συνηγορίας αὐτῆς νὰ ὠφεληθῶμεν καὶ ἡμεῖς παρὰ τοῦ ὀφηλοτάτου Αὐθέντου καὶ Ἡγεμόνος¹. ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ τὰ πράγματα ἡκολούθησαν ὅχι ὡς ἔδει, καὶ ἀκοδομεν ὅπερ οὐκ ἠλπίζομεν, μεμφόμεθα τῇ τύχῃ ὅτι καὶ εἰς τοῦτο πολεμία ἐφάνη ἡμῖν. Τὴν Σὴν Μακαριότητα παρακαλοῦμεν νὰ εὐθυμῇ καὶ ἐν οἷς δύναται βοηθησαί, νὰ μὴ παρίδῃ φυγὰς τεθλιμμένας, ἵνα ὁ Κύριος φυλάξῃ ταύτην ὑπεράνω πάσης ἐπηρείας καὶ

† Prea-fericite, prea-dumnezeiescule și prea-înțelepte Patriarh al Ierusalimului, doamne, doamne Hrisant, al nostru sufletese părinte prea-venerat.

Pe Fericirea Ta o salutăm după cuviință, sărutând sfânta-Ți dreaptă și rugându-ne de sfântul Dumnezeu să Te păzească sănătos, în voie bună și într-un mulți ani; care știi că am voit sau să nu vii de loc în astfel de împrejurări în Țara-Românească, prevăzând prietenește ce-Ți folosește mai mult, ceia ce a dovedit și îndestul serisoarea ce Ți-am scris odată Fericirii Tale, sau, so-sind aici, am dorit să stea câțva timp, pentru ca prin întâlnirea și convorbirea cu Tine să ne folosim și noi pe lângă prea-înălțatul stăpân și Domn; dar, de oare ce și lucrurile n'au urmat cum trebuia și auzim ce n'am nădăjdut, ni e năcaz pe soartă că s'a arătat și într-o această dușmană nouă. Pe Fericirea Ta o rugăm să fie mulțămită ca în ce poate să ajute, pentru a nu trece cu vederea sufletele năcăjite, așa ca Domnul să Te păstreze mai presus de orice cursă și de curente

¹ Pare a fi vorba de Brâncoveanu.

των ἐξ εἰμαρμένης βευσμάτων· αἱ δὲ θειόταται καὶ πανάγαι αὐτῆς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν.

1711, 'Ιαν. 15¹.

Εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς δοδὸς καὶ κατὰ πνεῦμα παῖς.

Ιω. Κωνσταντῖνος Βοεδόδας¹.

Ἡ Φροσύνη μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς εὐλαβῶς ἀσπάζονται τὴν δεξιάν τῆς.

fatalității; iar prea-dumnezeieștile și preasfintele-Ți rugăciuni fie cu noi.

1711, Ianuar 15.

La poruncile Tale rob și copil sufletește.

Io Constantin Voevod.

Eufrosina, cu copiii ei, sărută cu evlavie dreapta Ta.

LI.

Anastase Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre suferințele sale și schimbarea Domnului.

Iași,
1711,
17 Ianuar.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, ἀγιωτάτῳ καὶ σφωτάτῳ πατρὶ ἡμῶν καὶ Πατριάρχῃ, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ τὴν ἕως ἐδάφους προσκύνησιν.

Ἡ σειρὰ τῶν θλίψεων μου ἦτον ἕως τὴν σήμερον τόσον μακρὰ καὶ ἀξιοθάκρυτος, ὅπου μόλις ἤμπορῶ νὰ τὴν ἐνθυμηθῶ, ὅχι νὰ τὴν περιγράψω· πέντε μῆνες κατὰ συνέχειαν ἤμουν κατακειμένος, ὁδεαρυμένος ἀπὸ ἓνα διπλὸν τετρατεῖον πυρετόν, ὅπου μὲ ἐκατάστησε νὰ πνέω τὸν ἀέρα τῆς Μολδαβίας μὲ βιοθανοὺς ἡδονῶν καὶ νὰ σέρνω τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου μὲ ἡμιῶπαδες δόναμιν· ἔγινε ἀγνωστος καὶ εἰς τὰ ὄμματά τῶν φίλων μου, ὅχι μόνον εἰς ἐκείνα τῶν ἐχθρῶν μου, οὔτε ἄλλην συντροφίαν ἔχω παρὰ τὴν θάσανον μιάς χρονικῆς ἀρρώστιας καὶ τὸν φόβον ἐνὸς παρισταμένου θανάτου. Εὐρέθηκα εἰς τὴν ἐπιστοαίαν ἐνὸς ἱατροῦ, ὅπου ἤξευρε νὰ θεραπεύσῃ κάθε ἄλλο πάθος ἔξω ἀπὸ τὸ εἶκόν μου, οὔτε ἀφορισμὸν Ἰπποκράτους ἤξευρε, παρὰ τὴν κοινὴν παρηγορίαν: „παρηγορία εἰς τὸν ἀρρώστον ἕως νὰ εὕρῃ ἡ ψυχὴ του“. Μόνη ἡ μαζήλια μοῦ ἔδωκε ἀναφυγὴν, διὰτὶ μόνη ἡ Λαθεντία μοῦ ἐπροξένησε τὴν ἀθυμίαν. Τὸ νὰ στέκῃ τινὰς ἐν χειμῶνι μακρὰ ἀπὸ τὸν ἥλιον ἢ ἀπὸ βίγος πάσχη, ἢ φύχος δοκιμάζει. Δὲν ἐλυπήθηκα διὰ τὸν Λαθέντην, διὰτὶ πανταχόθεν εἶναι ὑπέρτιμος, ὑπερένδοξος, ὑπέρπλουτος, ἀναγκαῖος εἰς μίαν κραταίαν βασιλείαν· ἐχάρηκα, καὶ, διὰ τοὺς ἀπανθρώπους αὐλικούς, διὰτὶ ἔξω ἀπὸ τὸ Γιάσι εἶναι ἄνθρωποι, ἄμορφοι, ἄδοξοι, ἄμοιροι, χωρὶς ποιότητα, χωρὶς ποσότητα, χωρὶς ὑπαρξίν, ἢ πρώτη ὅλη τοῦ Ἀριστοτέλους. Μὲ ἓνα τοῦλι² μὲ εἶρε ἡ μαζήλια καὶ οἱ ἀναστεναγμοὶ μου δὲν ἐπρο-

† Prea-fericitului, preasfințitului și preaînțeleptului Părinte al nostru și Patriarh, domnul, domn Hrisant, închinăciune până la pământ.

Șirul năcazurilor mele era până acum așa de lung și vrednic de lacrimi, încât abia pot să mi-l aduc aminte, nu să-l și descriu: cinei luni neconținut am fost în pat, împovărat de îndoite friguri cvarțe, care m'au adus să răsuflu aierul Moldovei cu plăcere între vieță și moarte și să târăse zilele vieții mele cu jumătate de putere; am ajuns necunoscut și în ochii prietenilor, nu numai în aceia ai dușmanilor miei, și n'aveam altă tovrășie decât încercarea unei boli cronice și frica unei morți apropiate. M'am găsit în grija unui medic care știa să îngrijească orice altă suferință afară de a mea și nu știa alt aforism al lui Ipocrat, decât mângâierea obișnuită: „mângâierea bolnavului până-i iese sufletul“. Numai mazilia mi-a dat răsuflare, pentru că numai Domnia îmi cășunase descurajarea. Să stea cineva iarna departe de soare sau să sufere de frig, sau frigul învață. Nu mi-a părut rău pentru Domn, căci într-o toată a fost ales, prea-glorios, prea-bogat, vrednic de o puternică Împărăție; m'am bucurat, zău, din cauza neomenoșilor curteni, pentru că dincolo de Iași sânt necinstiți, fără chip, fără glorie, fără parte, fără calitate, fără cantitate, fără ființă, materialul prim al lui Aristotele. Cu un tult m'a găsit mazilia, și plângerile mele n'au ajuns la auzul

¹ Semnătura imitată de copist e aceasta.

² Monedă.

χωροῦσαν εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ κὺρ Παΐσιου, διατὶ ἔκλαιε ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος τὰ τρία πούγκια ὅπου ἐστερήθη. Ἐλαβε τόπον ἢ ἐλεηνή μου κατὰστασις εἰς τὴν μεγαλόφυχον καρδίαν τοῦ ἐνδοξοτάτου Γεωργίου Βόρνικου, ὁ ὁποῖος μοῦ ἐδιόρισε ὥσάν Χάτμανος τὰ ὅσα ἐλάβεν καὶ ἀπὸ τὴν μεγαλόδωρον δεξιάν τοῦ Νικολάου Βοσδόδα, ἀποβλέπωντας τὴν εὐχαρίστησιν Χρυσάνθου τοῦ μακαριωτάτου, διατὶ ὁπόπητες πῶς εἶμαι ἕνας τῶν ὑποδούλων του.

Ἦλθεν ὁ νέος Αὐθέντης, εἰς τὰ σπλάγγα τοῦ ὁποῖου ἐγνώρισα μίαν εὐνοίαν πρὸς τοῦ λόγου μου, ὅπου δὲν ἤξευρες νὰ κολακεύῃ μὲ πλαστὰ λόγια, ἀμὴ νὰ εὐεργετῇ μὲ πλοῦσια δῶρα. Ἐνα ἐγκώμιον τοῦ ἔκαμα εἰς τὴν ὥραν τῆς εισόδου του, καὶ μοῦ ἐχάρισε μίαν εὐμορφη τζόχα δῶδεκα πήχαις, καναβάτζο, μεταξωτή, βενέτικη, ἐξήντα γρόσια, καὶ μοῦ ἐβεβαίωσε νὰ λαμβάνω ὅσα ἔπερνα καὶ ἀπὸ τὸν πρῶην Αὐθέντην. Ἐλπίζω ἀπὸ τὴν μεγαλοφυχίαν του ἐκείνην τὴν ἀντίληψιν καὶ δοθήθειαν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶδα ἀπὸ τὸ δοκίμιον τῆς ὁθωμανικῆς πολιτείας. Καὶ ἡ εὐχὴ σας, νὰ τοῦ δώκῃ μακράν στερέωσιν καὶ κατὰστασιν εἰρηνικὴν διὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν τῆς τοπαρχίας, ἐπειδὴ καὶ τὸν Θεὸν φοβᾶται, τοὺς ναοὺς του σέβεται, καὶ τὸν λαόν του οὐ λυπάται. Ἐξόδα τῆς νέας Αὐθεντίας δὲν ἠθέλησε, καὶ τὸ δόσμιον τῶν μελισσῶν καὶ ἀμπελώνων δολοκλήτως τὸ ἐσήκωσε. Οἱ ἄρχοντες, ὅπου διὰ φόβον ἐκατοικοῦσαν τὰς ἐρήμους, ἀπὸ πολὺ θάρρος ἐμετοίκησαν εἰς τὰ ἴδια, πνέοντας τὸν πατρικὸν τοὺς ἄερα μὲ ὅλους τοὺς τρόπους τῆς χαρᾶς καὶ εὐπροσύνης. Ἐν συντόμῳ, λάμπει εἰς τὴν Μπουγδανίαν τὴν σήμερον ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ἰψίστου, διατὶ ἀνέτειλε εἰς αὐτὴν νέος ἥλιος δικαιοσύνης.

Σὰς πέμπω μὲ τὸν ἑξαρχον ἕνα τέτραδον τοῦ βιβλίου διὰ νὰ τὸ ἰδῇτε· μάλιστα σὰς ἡθελα στείλει ἄλλα ἕξη παρόμοια, ἀμὴ δὲν εἶναι ἀντιγραφμένα, καὶ ὁ καλόγερος διάζεται, καὶ ἡ ὑπερβολὴ φύχρα ἀντιπολεμεῖ τὴν εὐχαρίστησιν ὅπου ἔχω νὰ σὰς τὰ στείλω ὅλα· ἐλπίζω ὅμως εἰς τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν ὥστε τὴν λαμπράν νὰ σὰς στείλω ὅλο τὸ βιβλίον· ἀνίσως ἐπιμεληθῇτε καὶ μοῦ στείλετε ἕνα Σκριβέλιον· νὰ ἔχω τὴν κατάρχη σας, τὴν ὁποίαν φοβοῦμαι καὶ τρέμω, ἀνίσως καὶ δὲν ἔδωκα ἐνὸς πραγματευτοῦ δέκα γρόσια διὰ ἕνα Σκριβέλιον καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ μοῦ τὸν δώσῃ· ὅμως περὶ τοῦτου γράφω εἰς ἕνα Ἰγέζουίττα ὅπου εὐρίσκεται εἰς τὸν Γαλατᾶ, ὁνομάζεται πέρ Βερτζό, ὁ ὁποῖος ἀναμειβόλως

lui chir Paisie, pentru că plângea la rîul Vavilonului cele trei pungi de care a fost lipsit. A luat loc nenorocita mea stare la mărinimoasa inimă a prea-gloriosului Vornic Gheorghe, care mi-a hotărît ca Hatman cele ce primiam și de la darnica mână a lui Nicolae Voevod, gândindu-se la mulțămirea lui Hrisant celui prea-fericit, de oare ce a găcit că sînt unul din robii Tăi.

A venit Domnul cel nou, la inima căruia am cunoscut o bunăvoință către mine care n'a știut să măgulească prin eu envinte plăsmuite, ci să facă bine cu bogate daruri. I-am făcut o laudă la ceasul venirii lui, și mi-a dăruit un frumos postav de doisprezece coți, canavăț, de mătasă, venețian, de șizeci de lei, și m'a asigurat să ieam cât luam și de la Domnul de mai nainte. Sper de la mărinimia lui acel ajutor pe care nu l-am știut de la socotința guvernării otomane.

Și rugăciunea Ta [să fie aceasta:] să-i dea o mare stabilitate și stare pașnică pentru de obște folosul cărmuirii țării, căci și de Dumnezeu se teme, bisericile lui le venerază, și poporul nu-l supără; n'a voit cheltuieli de Domnie nouă și a scos peste tot darea albinelor și a viilor. Boierii, cari de frică se sălășluiau prin pustiu, de mult curaj s'au întors la ale lor, răsuflând aierul lor părintesc cu toate formele bucuriei și mulțămirii. În seurt, strălucește în Bogdania azi o schimbare a dreptei Celui Prea Înalt, căci a răsărit în ea nou soare de dreptate.

Îți trimet cu exarhul un caiet din carte ca să-l vezi; mai ales voiam să-ți trimet alte șase asemenea, dar nu sînt copiate, și călugărul grăbește, și frigul cel strașnic se împotrivesște mulțămirii ce o am de a-ți trimete toate; ci nădăjduiesc în ajutorul de Sus ca pînă la strălucita [serbătoare] să-ți trimet toată cartea: poate să vă gândiți a-mi trimete și mie un Serivelius; să am blăstămul Tău, mă tem și tremur, de și am dat unui negustor zece lei pe un Seriverius și n'a vrut să mi-l dea; dar pentru aceasta scriu unui Iesuit care se află la Galata, îi zice *père Berceau*, care fără îndoială mi-l va da, care-l va căuta, și, luându-l,

θέλει τὸν δώσει, ὅποιος τοῦτον ζητήσῃ, καί, λαμβάνοντάς τον, στείλατέ μοῦ τον ἐδῶ, καί σὰς ὁμνῶ ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι εἰς ὀλίγον διάστημα καιροῦ σὰς στέλλω καί τὰ δύο μεταγλωττισμένα. Χωρίς Σκριβέλιον δὲν γίνονται, διατὶ τὰ βιβλία ἔχουν σχολαστικὴν μέθοδον, ὅρους φιλοσοφικοὺς καί θεολογικοὺς, ὥστε ὁποῦ ἡ κυριολεξία εἶναι ἀπλῶς ἀναγκαία· εἰς τὸ Γιάσι τέτοιον βιβλίον δὲν εὗρίσκεται, διατὶ εἰς τὸ Γιάσι ἄνθρωπος οὐκ οἶκει, Θεὸς μόνος ἐπισκοπεῖ· αὐτὰ τὰ ὀλίγα, ὁποῦ ἐμεταγλώττισα, μὲ τοῦ λιναριοῦ τὰ πάθη τὰ ἐμεταγλώττισα. Στείλατέ μοι Λεξικὸν καί θέλετε λάβῃ τὰ βιβλία, τοὺς λόγους, τὴν γραφὴν καί ὅτι ἄλλο θέλετε μὲ προσάξῃ.

Ὁ καρφὲς ὁποῦ μοῦ ἐστείλατε ἔχει ἄλλην γεῦσιν ἔξω ἀπὸ ἐκείνην τοῦ καρφέ· ὅμως ἐγὼ ὑπερευχαριστῶ τὴν Μακαριότητά σας, διατὶ ὥσάν πατήρ τῶν φώτων, μὲ τρέφετε εἰς τὴν ἔρημον μὲ τὸ μάννα ὁποῦ εἶχε ὅλαις ταῖς νοστιμάδαῖς χωρὶς ἐκείνην τοῦ καρφέ, διατὶ ἀκόμη δὲν ἤτον γνωστὸς τῷ κόσμῳ. Καί, ἀσπαζόμενος τὴν ἀρίαν σας δεξιάν, μὲ τὴν ἔως ἐδάφους προσκύνῃσιν, διαμένω

Τῆς Ὑμῶν Μακαριότητος
ὑπόδουλος ἐλάχιστος

Ἀναστάσιος Ἱερὸς ὁ Κοντασιδής.

Γιάσι, 1711, Ἰανουαρίου 17.

trimete-mi-l aici, și-Ți jur pe Cel ce trăiește în veac că în scurtă vreme Ți trimet și cele două traduse. Fără Scriverius nu se poate, căci cărțile au o metodă scolastică, termeni filosofici și teologici, așa încât proprietatea terminilor e absolut necesară: la Iași o carte ca aceasta nu se află, căci la Iași omul nu locuiește, numai Dumnezeu ocrotește: puținele ce le-am tradus, cu patimile... le-am tradus. Trimete-mi Lexiconul și veți avea cărțile, cuvintele, scrisul și ce alta voiți să mi se aducă.

Cafeaua ce mi-ați trimis are alt gust decât acela al cafelei, dar eu mulțămesc foarte mult Fericirii Tale, pentru că Tu, ca un părinte al luminilor, mă hrănești în pustiu cu o mâncare care avea toate cele plăcute afară de plăcerea cafelei, căci încă nu era cunoscută lumii cafeaua. Și, sărutându-Ți sfânta dreaptă, cu închinarea până la pământ, rămân

Al Fericirii Voastre
prea-mic rob supus

Proctul Anastase Condoidi.

Iași, 1711, Ianuar 17.

LII.

Anastase Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre traducere și predicile sale, despre situația egumenilor de la mănăstirile Sfântului Mormânt.

Iași,
1711,
18 April.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, ἁγιωτάτῳ καί σοφωτάτῳ πατρί ἡμῶν καί Πατριάρχῃ, κυρίῳ μοι, κυρίῳ Χρυστάθῳ τὴν ἔως ἐδάφους προσκύνῃσιν.

Ἀπὸ τὸ προσκυνῇσιν τῆς Μακαριότητός Σας πρὸς τὸν ἅγιον ἀρχιερατικὴν ἐκαστάλαβὰ τὸν σκοπὸν σας, ὁ ἴδιος ἀνέγνωσα τὰ σεσημειωμένα. Προχωρῶ λοιπὸν εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν βιβλίων χωρὶς περιεργείας, κατὰ τὸ πρόσταγμα σας· μόνον ἡ εὐχή σας νὰ μᾶς φωτίτῃ τὸν νοῦν καί τὴν καρδίαν, νὰ γνωρίσωμεν τὰ νοήματα καί τὴν κυριολεξίαν, ἐπειδὴ καί μοῦ ἀρνεῖται τῶν λεξιῶν τὴν βοήθειαν. Ὁλοφύρως κοπιᾶζω, μάρτυς μου ὁ Κύριος, διὰ νὰ ἀναπληρώσω τὰς ἡμέρας τῆς ἀρίας Τεσσαρακοστῆς, εἰς ταῖς ὁποῖαις εἶχα τὸν διδάχων τὴν φροντίδα, διὰ νὰ εὐαρεστήσω τῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἡμῶν Ἀδθέντῃ ἀπὸ τὸν ὁποῖον καί ἐφιλοδώρηθῃ πλουσίως, — ὁ Θεὸς νὰ τὸν

† Prea-fericitului, preasfântului și prea-învățatului părinte al nostru și Patriarh, domnul meu, domn Hrisant, închinare până la pământ.

Din scrisoarea venerată a Fericirii Tale către sfântul arhimandrit am aflat seopul Tău, și eu însumi am citit cele acolo însemnate. Însă înaintez cu tâlmăcirea cărților fără întrerupere, după porunca Ta; numai rugăciunea Ta să-mi lumineze mintea și inima, ca să cunoaștem ideile și cuvintele potrivite, de oare ce îmi refuză ajutorul lexicoanelor. Din tot sufletul mă grăbesc, mărtur îmi e Domnul, ca să îndeplinesc zilele sfântului Post, în care am avut grija cuvântărilor, ca să fac plăcere prea-strălucitului nostru Domn, de către care am și fost bogat răsplătit, — Dumnezeu să-l întărească pe

στερεώσῃ εἰς τὸν πατρικόν του Θρόνον, καθὼς δίκαιος μισθαποδότης, ἐπειδὴ καὶ μὲ γενναῖον τρόπον μοῦ ἐμετάτρεψεν εἰς ἄλλην τόσσην εὐφροσύνην καὶ εὐτοχίαν τὴν ζάλην τῆς πάλαι ἀθυμίας. Ἐμεταχειρίσθηκα τὸ ῥητὸν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου: „τέκνον, ἀφέςονται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου“ μὲ πολλὴν ἐπιτηδεύουσα εἰς τὴν δευτέραν διδασχὴν, ὅπου ἐκφώνησα εἰς τὸν Μπορνόσκι¹, διὰ τὴν συγχωρῆσθαι τὸν ἡγοῦμενον, ἀλλ' εἰς μάτην, διὰ τὸ τὸ σφάλμα του ἐζητοῦσεν ἐκδίκησιν, ἐπειδὴ κατὰ τοὺς νόμους ἦτον crimen laesae maiestatis ἢ παιδεία ὅμως ὅπου ἔλαβε δὲν ἦτον παιδεία, διὰ τὸ Ἀδθέντης ἔλαβε μεγάλην παρατήρησιν εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Μακαριότητός σας.

Εἰμαι παρακαλεσμένος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἡγουμένους νὰ μεσιτεύσω πρὸς τὴν Μακαριότητά σας νὰ λάβουν γράμματα παρηγορίας καὶ ἀσφαλείας διὰ τὴν στερεώσιν τους εἰς τὰ ἐμπιστευθέντα αὐτοῖς μοναστήρια, διὰ τὴν φαίνεται πῶς ἡ κατάθεσις τοῦ Ἀγιοσαβδίτου καὶ τοῦ Πορνόσκη νὰ προσέρχεται ὡς ἐξ αἰτίας ἀπὸ τὸν ἀρχιμανδρίτην, ὁ ὁποῖος φοβερίζει καὶ τὸν Τζετατζούιας ὅθεν ὅλοι ἐφόβησαν καὶ ἄρχισαν νὰ μισοῦν τοὺς κόπους τους καὶ τὰ μοναστήρια τοῦ Ἀγίου Τάφου, καὶ μάλιστα νὰ οἰκισιοποιῶνται τὰ τοῦ Ἀγίου Τάφου, μὲ πολὺ σκάνδαλον τῶν χριστιανῶν καὶ μὲ μεγάλην ζημίαν τῶν ψυχῶν τους. Ἀγαπῶ τὸν ἀρχιμανδρίτην, ἀμὴ ἀσυγκρίτως περισσότερον τὸν Πατριάρχην· amicus Plato, sed magis amica veritas. Ἡ ἐκλογή εἰς τὸν παπᾶ Ἰουστίνον εἶναι πολλὰ καλὴ, διὰ τὴν εἶναι τοῦ τόπου πολλὰ πρακτικὸς, ἔχει τὴν γλῶσσαν, ἔχει καὶ ἄσπρα καὶ ἡμπορεῖ νὰ κυβερνήσῃ ταῖς χρεῖαις τοῦ μοναστηρίου χωρὶς νὰ χρεωθῇ ὥσάν ὁ πρῶην, ὁ ὁποῖος ἂν εἶχε σταθῇ ἕνα χρόνον ἀκόμη, ἐκ δάθρου ἡφάνιζε ἕνα τέτοιο σπῆτι, ὅπου ἐπαριθμεῖται ἀνάμεινα εἰς τὰ πρῶτα. Ὁ πτωχὸς ὁ Ἀγιοσαβδίτης ἐκάηκε ἡ γλῶσσά του διὰ φῶμι καὶ τὰ χεῖλη του διὰ κρασί· καὶ τώρα, ὅπου τὰ ἔλαβε, φοβᾶται νὰ μὴν τὰ χάσῃ, οὔτε ἄλλο σπουδάζει παρὰ νὰ πληρώσῃ τὰς ὁποσχέσεις του πρὸς τὴν Μακαριότητά σας. Ἡ Τζετατζούια ἀδξάνει εἰς τὸ κρεῖττον, μὲ ὅλον ὅπου εἶναι ἡ καταφυγὴ τῶν Σβεκῶν, τῶν Πολάκων, τῶν Καζάκων, τῶν ἀβλικῶν καὶ τῶν λοιπῶν χρησίμων τῆς πολιτείας. Ὁ Γαλατᾶς ἐδῶ εἶναι ἡ ἀνακεφαλαιώσις τῆς μεγαλοφυΐας, καὶ τὸ μοναστήριόν του εἶναι οἱ κόλποι τοῦ Ἀδράμ. Μόνον νὰ βάλτε εἰς τάξιν ταύτην τὴν ἀταξίαν, ἂν

părintescul Scaun, ca pe un drept răsplătit, pentru că și pe mine așa de bine m'a mutat la altă atâta mulțămire și fericire de la năcazul vechii lipse de curaj. Am întrebuințat ce se spune în Sfânta Evanghelie: „fiule, ți se vor ierta greșelile“, cu multă potrivire, în a doua cuvântare pe care am rostit-o la Barnovschi, ca să ierte pe egumen, însă în zădar, pentru că greșeala lui cerea pedeapsă, ca una ce după legi era crimă de les-maiestate; iar pedeapsa ce a luat-o nu e o pedeapsă, căci Domnul a avut mare considerație pentru Fericirea Ta.

Sânt rugat de toți egumenii să mijlocească la Fericirea Ta să capete scrisori de mângâiere și asigurare pentru lipsirea lor de la mănăstirile încredințate lor, căci se pare că situația celui de la Sf. Sava și de la Barnovschi vine de la arhimandrit, care se teme și de cel de la Cetățuia; pentru care toți au înghețat și au început a urî ostenele lor și mănăstirile Sfântului-Mormânt, și mai ales locuirea în ale Sfântului Mormânt, cu multă scandalizare a creștinilor și cu pagubă multă a sufletelor lor. Drag mi-e arhimandritul, dar neasămănat mai mult Patriarhul: *amicus Plato, sed magis amica veritas*. Alegerea popei Iustin e foarte bună, pentru că e foarte cunoscător al locului, știe limba, are și bani și poate chivernisi nevoile mănăstirii fără să imprumute ca acel de naintea lui, care de ar mai fi stat un an încă, din temelii ar fi nimicit o astfel de casă, care se numără între cele d'întâi. Bietului egumen de la Sf. Sava i se arde limba de foame și gâtul de vin; și acuma, când a căpătat ceva, se teme să nu le piardă, și nu se străduiește la altceva decât să plătească făgăduielile lui către Fericirea Ta. Cetățuia prosperează, cu toate că e adăpostul Șvezilor, al Polonilor, al Cazacilor, al curtenilor și al celorlalți de folos cârmuirii. Cel de la Galata aici e resumatul megalomaniei, și mănăstirea lui e sânul lui Avraam. Numai să aduceți în rânduială această desordine, dacă voiți să crească evla-

¹ Biserica din Iași.

θέλεται νὰ ἀδεύσῃ τοῦ κόσμου ἢ εὐλάβεια καὶ τὰ εἰσοδήματα τῶν μοναστηρίων. Ὅσον διὰ λόγου μου, τὰ γνωρίζω ὅλα εἰς μεγάλην τάξιν, διατί, εἰς ὅποιον ὑπάγω, μὲ δέχονται καὶ μὲ φιλοξενοῦν, καὶ ὅτι τοὺς ζητήσω δὲν μὲ τὸ ἀρνοῦνται.

Παρακαλῶ τὴν Μακαριότητά σας νὰ μοῦ στείλετε ἓνα καμυλαύχιον καὶ ἓνα ἐπανωκαμύλαυχον, διατί δὲν ἔχω, οὔτε εὑρίσκω νὰ τὰ ἀγοράσω, καὶ μὴν τζακισθῇ τὸ καράδι ὁποῦ θέλει τὰ φέρει, καθὼς ἐτζακίσθη ἐκείνο ὁποῦ μοῦ ἤφερνε τὸν καφέ. Καί, ἀσπαζόμενος τὴν ἀρίαν σας δεξιάν, δέομαι τὴν χάριν τῆς εὐχῆς σας νὰ εἶναι μετ' ἐμοῦ.

Γιάσι, 1711 Ἀπριλίου 18.

Τῆς Σῆς Μακαριότητος ὑπόδουλος ἐλάχιστος
'Αναστάσιος ἱερεὺς ὁ Κοντοειδής.

'Αχαρτερῶ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ σκοποῦ σας ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως. Διὰ τὴν παράνομον δοκιμὴν τοῦ κακοδιονοῦσι οὐδὲν θαυμαστόν ἐπρεπε ἡ Ἐκκλησία νὰ ἐναντιωθῇ τοῦ παραλόγου Ἀλεξανδρείας, διὰ νὰ μὴ συνέβῃ τὸ δεύτερον principiis obsta, ὁ Κάτων. Ἐνὸς ἀτόπου δοθέντος, τὰ ἄλλα συμβαίνει.

via lumii și veniturile mănăstirilor. Cât despre mine, le cunosc toate în bună rânduială, căci, la care merg, mă primesc și-mi acordă ospitalitatea. și ce li cer nu-mi refuză.

Rog pe Fericirea Ta să-mi trimeți o camilafcă și o camilafcă de pe de-asupra, căci n'am, nici nu aflu să cumpăr, și să nu să nu se încece corabia ce mi le va aduce, ca aceea care mi-a adus cafeaua. Și, sărutând sfânta-Ți dreaptă, rog ca harul rugăciunii Tale să fie cu mine.

Iași, 1711, April 18.

Al Fericirii Tale prea-mic rob:

Preotul Anastase Condoidi.

Aștept să aflu scopul Tău la plecarea din Constantinopol. Din cauza încercării nelegiuite a răului de Dionisie nimic nu e de mirare: trebuie ca Biserica să se împotrivescă absurdității [Patriarhului] Alexandriei, ca să nu se întâmple a doua oară *principiis obsta* a lui Caton. Dintr'un lucru fără rost și altele se adaugă.

LIII.

Constantin Stolnicul Cantacuzino către Patriarhul Hrisant, despre greutatea vremilor.

1712,
Mart.

† Μακαριώτατε, ἀγιώτατε καὶ σοφώτατέ μοι δέσποτα, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα δουλικῶς προσκυνῶ καὶ πανευλαδῶς ἀσπάζομαι τὴν χαρυτόδρυτον αὐτῆς δεξιάν.

Κατὰ πρῶτον λόγον καὶ προδρηχίτατα ἐν-θέρμως καὶ ταπεινοφρόνως δέομαι καὶ ἀντιβολῶ τὸ περὶ ἐμὲ φιλόστοργον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος νὰ μοὶ χάριση συγγνώμην, παραβλέποντα τὸ ἀκούσιον σφάλμα μου, ὁποῦ σχεδὸν εἰς τρία καὶ τέσσαρα αὐτῆς σεβασμιώτατα αὐτῆς γράμματα δὲν ἔκαμα παρὰ πόδας τὴν ἀπόκρισιν, καὶ τοῦτο δὲν προσήλθεν (καθὼς λογιάζω δὲν τὴν λανθάνει) ἀπὸ κακίαν μου ἢ ἀπὸ ἀμέλειαν (μὲ ὅλον ὁποῦ τῶν γερόντων νὰ εἶναι ἴδιον τὸ ἀμελεῖν), ἀλλὰ δι' ἄλλας πολλὰς αἰτίας, ἀπὸ ταῖς ὁποῖαις αὐταὶ αἱ δύο εἶναι αἱ κυριώτεραι: ἡ μία, ὅτι δὲν εἶχα γραφεὰ καθὼς πρέπει, ἡ δευτέρα ὅτι ἔγινε τζαράνος, διατριβοντας εἰς τὰ ἀπολειφθέντα λείψανα τῶν παλαιῶν μοι χωρίων ὅμως, ταῖν ἐρχόμενος εἰς Βουκουρέστιον, δὲν ἔλειψα νὰ τὴν προσκυνήσω κατὰ τὸ χρέος μου καὶ

† Prea-fericita, preasfințite și prea-învățate stăpâne al meu, mă închin cu supunere Fericirii Voastre și cu toată evlavia sărut dreapta Ta izvoritoare de har.

Întâiu și din capul locului mă rog călduros și smerit ca iubirea față de mine a Fericirii Tale să mă ierte, trecând peste greșeala mea fără voie că la trei sau patru pre-respectate scrisori ale Tale n'am răspuns îndată, și aceasta n'a venit (cum cred că nu-ți scapă) de la răutatea sau neîngrijirea mea (de și bătrânii au păcatul de a neglija), ei din alte multe pricini, din care acestea două sânt mai de căpetenie: una, că n'am avut scriitor cum trebuie, a doua că mă făcusem țăran, petrecând în rămășițele vechilor mele moșii; dar, acum, venind la București, n'am lipsit să mă închin după datoria mea și să fac și oarecare răspuns la cele scrise. Cum pomenești Fericirea

νὰ κάμω καὶ μερικὴν ἀπόκρισιν εἰς τὰ γρα-
φόμενα. Καθὼς ὁρίζει ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης
ἐφανερώσας καὶ διὰ ζωσσης φωνῆς ὁ ἀρχὼν βα-
τάχος τὰ ἀσυμψανῇ καὶ σκοτεινότητα, ὅπου
μόλις ὁ καιρὸς θέλει τὰ φέροι εἰς φῶς καὶ
νὰ τὰ διαλύσῃ· διατί, ἂν καὶ ἄλλους προλα-
βόντας χρόνους ἀνεφύησαν δυσκολίαις πραγ-
μάτων καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως δυσδιάκριτες,
ὅμως ὅχι καθὼς καὶ τώρα· καὶ τὸ αἷτιον ἀ-
γνοῶ: ἄρα ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων νὰ
προέρχεται τοῦτο, ἢ ἀπὸ τὸ ἄστατον τῆς γνώ-
μης τῶν ἀνθρώπων. Λοιπὸν ἄς τὰ ἀφῆσωμεν
εἰς τὸν καιρὸν, καὶ αὐτὸς θέλει γίνῃ διδά-
καλος, ἂν καλὰ καὶ εἰς ἐμὲ τὸ προβαίνον
γῆρας νὰ ἐμάρανε τὸ σφοδρὸν τῆς περισ-
ργείας περὶ τῶν μελλόντων καὶ ἀποδοσομένων,
καὶ τὸ πᾶν ἀνέθηκα εἰς τὴν σοφωτάτην τοῦ
Θεοῦ πρόνοιαν, τὴν τὰ πάντα ἀρίστως καὶ
δικαιότατα διοικοῦσαν, καὶ μάλιστα ὅτι ἐν τῇ
συνομιλίᾳ τῶν ἀνθρώπων βλέπω διὰ τοῦ στό-
ματος ἄλλα νὰ λέγονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον,
καὶ μὲ τὰ ἔργα ἄλλα νὰ ἐπιτελοῦνται, καὶ
εἰς τὰ τοιαῦτα ἄλλο δὲν λέγω, μόνον ὁ Θεὸς
ὁ ἄγιος νὰ δώσῃ ὁρίαν. Καὶ ἐγὼ, μὲ τὸ νὰ μὴν
εἶχα ἄλλα ξεχωριστὰ καλαντάρια καὶ βεπόρτα,
ἐπαρκαλέσσα τὸν ἐκλαμπρότατον ἡγεμόνα καὶ
ἔστειλε τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι τὰ προλα-
βόντα, καὶ πάλιν, ὅταν τύχουν καὶ ἄλλα, νὰ τῆς
πέμψῃ, ἂν καλὰ καὶ τὰ βεπόρτα καὶ χωρὶς
ἐδικτῆν μου παρακίνησιν ἡ Ἐκλαμπρότης τοῦ
τὰ στέλλει: περιμένω καὶ ἐγὼ τοιαῦτα, καὶ
ὅταν ἔλθουν, μὲ πρῶτον θέλω τὰ ἀποστείλῃ
καὶ τῇ Ὑμετέρᾳ πατρικῇ εὐμενίᾳ. Δι' ἐτέρου
αὐτῆς γράμματος ἐδέχθηκα καὶ τοὺς φιλι-
κοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ καλοῦ καὶ ἀκριβοῦ
μου φίλου Ἀλῆ-Ἐφέντη, καὶ ἐκατάλαβα πῶς
καὶ ἡ λογιότης τοῦ ἔχασε τοὺς κανόνας τῆς
αστρολογίας τοῦ, βλέποντας τὴν κίνησιν τῶν
ἀστέρων συγχισμένην καὶ, ἐπειδὴ ἡ σύγχυσις
λογιζέω νὰ τοῦ προηλθεῖν στοχαζόμενος, ὡς
γέρον, καὶ νοουερχῆς, καὶ πολιτικός, τοὺς κάτω
ἐπὶ τῆς γῆς ἀστέρας ὅπου δὲν κινούνται κατὰ
τάξιν πολιτικῇ, καὶ διὰ τοῦτο νὰ συγχέων-
ται καὶ οἱ σχήματα τῆς ἀστρολογίας τῶν τῶν
ἡποτῶν καὶ ἀκριβῶς καὶ ἐκ φύχης τὸν χαι-
ρετῶν, παρακαλοῦντας τὸν ἄγιον Θεὸν νὰ ἀ-
κούω αὐτὰς καλαῖς τοῦ ὁρίαν. Τὸ ἐκτελέσειν
ὅπου ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἔστειλε μοι εὐθὺς
τὸ ἔδωσα τῷ κτῆρ Ζώτῳ ὅπου ἐκίνησαν ἐν-
τεσθεν διὰ τὸν Μπρασοβόν, εἰς τὸ νὰ μετα-
γραφῇ. Καὶ πάλιν παρακαλῶ εἰς ὅτι ἐγνω-
ρίσει τὴν ἀδυναμίαν μου ἐκινήν νὰ μὲ προσ-
τάξῃ, καὶ εἶμαι πρόθυμος καὶ ὑπόχρεως ὑπη-
ρέτης. Οἱ υἱοὶ μου καὶ δοῦλοι αὐτῆς, μετὰ

Voastră, a arătat și prin viu grain
dumnealui vătaful cele ascunse și prea
întunecate, pe care numai vremea le va
aduce la lumină și le va lămuri; căci,
și dacă în alte vremi s'au ivit greu-
tăți ale lucrurilor și înaintea ieșirii
împiedecări, dar nu ca acum; și nu știu
de ce: poate ori din firea lucrurilor
vine aceasta ori din nestatorniciea gân-
dului oamenilor. Dar s'o lăsam deocam-
dată, și vremea va fi învățător, de și
la mine bătrâneța care vine a stins
focul îndeletnicirii cu cele viitoare și
care vor să aibă loc, și totul l-am
lăsat în sama prea-înțeleptei Pronii a
lui Dumnezeu, care cărmuiește toate cât
mai bine și mai drept, și mai ales că,
în adunarea oamenilor, văd că din gură,
de cele mai multe ori, se spun altele
și alte lucruri se săvârșesc, și la unele
ea acestea alta nu spun, ci numai Dum-
nezeu sfântul să deie sănătate. Și eu,
neavând alte osebite calendare și ra-
porturi, am rugat pe prea-strălucitul Domn,
și el Ți-a trimis Fericirii Tale cele
la îndemână și, iarăși, când se vor
nemer și altele, Ți le va trimite, de
și rapoartele și fără de îndemnul meu
însuși Strălucirea Sa le va trimite; și
eu aștept unele ca acestea și, când vor
veni, eu cel d'întâin prilej voi trimite
și bunătații Tale părintești. Prin altă
serisoare a Ta am primit și prieteneș-
tile heretirisiri ale bunului și iubitelui
mieu prieten Ali-Efendi, și am aflat
cum și el, învățatul, a pierdut canoa-
nele astrologiei sale, văzând tulburată
mișcarea stelelor; și, cum tulburarea cred
că i-a venit gândindu-se, ca un om bă-
trân, și eminte, și priecut în politică, la
stelele de jos de pe pământ care nu
se mișcă după rânduiala politică, și de
aceia turbură și shismele astrologiei lui;
pe care și eu iubire și din suflet îl he-
retisese, rugând pe Sfântul Dumnezeu să
aud de sănătatea bună a lui. Cărticea
pe care Fericirea Voastră ni-a trimis-o
de-a-dreptul am dat-o dumisale Zotu, când
a plecat de aici prin Brașov, ca să o co-
pie. Și iarăși rog ca la orice ai crede
neputința mea potrivită, să-mi poruncești,
și sănt gata și dator eu slujba. Fiii miei
și ai Țăi robii, cu toată smerita mea
casă, se închină cu șerbii și cu toată

πάσης τῆς ταπεινῆς μου οἰκίας, δουλικῶς καὶ πανευλαδῶς προσκυνοῦσι τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα. Ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφφικιᾶλλοι αὐτῆς, τὴν ὁμοίαν καὶ ἐδαφιῇ προσκύνησιν αὐτῇ ἀπονεύουσι καὶ παρακαλοῦσι τὸν πανάγιον Θεὸν νὰ ἀπολαύσουν αὐτῆς τὴν Ὑπετέραν πατρικὴν φιλοστοργίαν σωματικῶς, νὰ τοὺς εὐχρηθῇ καὶ νὰ τοὺς εὐλογήσῃ, καὶ μάλιστα νὰ τοὺς πάρῃ λογαριασμὸν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ὀφφικίων, καὶ ὅσοι στεροῦνται ὀφφίκια νὰ τοὺς χειροτονήσῃ. Καὶ ἄμποτες ἢ θεία πρόνοια νὰ πληρώσῃ ἐτοῦτον τὸν καινὸν πόθον· αἱ δὲ πανάγια εὐχαὶ αὐτῆς εἴησαν μεθ' ἡμῶν φυλακτικαὶ καὶ διὰ τοῦ.

αψιβ', Μαρτίου.

Τῆς Ὑπετέρας σφωτάτης Μακαριότητος εὐλαδέστατος καὶ ταπεινὸς διὰ παντὸς δοῦλος
Κωνσταντῖνος Καντακουζηνός.

evlavia Fericirii Voastre. De asemenea și dregătorii Tăi Îți fac tot aceeași plecare până la pământ și roagă pe preasfântul Dumnezeu să întâlnească din nou cu timpul iubirea voastră părintească, ca să Te rogi pentru ei și să-i binecuvintezi, și mai ales să li ieai socoteală la cârmuirea dregătoriilor, și cari n'an locuri să-i hirotonești. Și de ar da Dumnezeu Pronie să se împlinească această poftă nouă; iar preasfintele-Ți rugăciuni să fie cu noi apărătoare toată viața.

1712, Mart.

Al prea-învățatei Tale Ferieiri robul
prea-evlavios și eu totul smerit

Constantin Cantacuzino.

LIV.

Ștefan Cantacuzino către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre zăbava scrisorilor și calendarele ce i se trimet, precum și despre șederea la Afumați a lui Constantin Stolnicul.

1712,
4 Mart.

Μακαριώτατε, ἀγιώτατε καὶ σφωτάτῃ μοι δέσποτα, τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα ἐκτικῶς προσκυνῶ καὶ πανευλαδῶς ἀσπάζομαι τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιάν, δεόμενος Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὥπως διατηροῖ τὸ ἔνθεον αὐτῆς σκήνωμα ἁγίων, εὐθύνων, μακρόθεν καὶ παντὸς ἀναγοῦ καθυπέρετρον. Βραδεῖαν ἀσιποτε ποιοῦμαι τὴν διὰ γραμμάτων πρὸς αὐτὴν ταπεινὴν μου προσκύνησιν, καὶ τοῦτο ὅχι δι' ἄλλο εἰ μὴ διὰ τὴν στέρησιν τῆς ἀντιλήψεως ὕλης καὶ τὸ πολυάσχολον τῶν περικυκλοῦσων αὐτὴν ἀναγκάσιων φροντισῶν· ὅμως ἢ ἀργία τοῦ καλῆμου δὲν θέλει ἐξισχύσῃ ποτὲ εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς φυγικὰς μου δυνάμεις τοῦ συνεχῶς ἀναπολεῖν τὴν Ὑπετέραν πατρικὴν εὐμένειαν καὶ νοερώς καταφίλειν τὰς ἀχράντους αὐτῆς χεῖρας. Διὸ καὶ δεομαι, ἀναδεχομένη τὸ ἀναπεπταμένον καὶ πρόθυμον τῆς διανοίας μου, νὰ μὲ ἀντιβεργετῇ μετὰ τὴν ἀνέκθεον αὐτῆς πατρικὴν φιλοστοργίαν, τὴν ἐμοὶ τιμαλφεστάτην καὶ περισπούδαστον. Ἐπάνω, εἰς τὸ κίνημα ἀπὸ Τρηνόπολιν, ὁ ἐνδοξότατος ἄρχων πατὴρ μου ἐδέχθη εὐλαδῶς σεβασμιώτατον αὐτῆς γράμμα, εἰς τὸ ὅποιον ἐκέλευεν, ἂν ἔρχῃ, νὰ τῆς ἀποστείλῃ ἓνα ἀπὸ τὰ νέα καλαντάρια· καί, μετὰ τὸ νὰ μὴν εἶχεν, ἡθέλησε νὰ φροντίσῃ νὰ εὖρῃ καὶ νὰ τὸ πέμψῃ· πλὴν, μετὰ

Prea-fericite, preasfinte și prea-înțelepte al meu stăpân, salut cu rugăciune pe Fericirea-Voastră și cu toată evlavia sărut preasfânta-ți dreaptă, rugându-mă de Domnul Dumnezeu să Ție ființa Ta divină fără boli, vesel, întru mulți ani și mai presus de orice năcaz. Totdeauna cu zăbavă fac și prin scrisori închinarea mea smerită către Ține, și aceasta nu de alteeva decât din lipsa materiei curenite și de mulțimea mare a gândurilor de nevoie care Te împresoară; însă zăbava condeului nu va fi niciodată în stare să împiedece puterile mele sufletești de a-și aminti necontentit părinteasca Ta bunăvoință și de a săruta cu gândul mâinile Tale sfinte. De aceea și mă rog ca, primind Tu graba gândirii mele, să-mi răspunzi binefăcător cu întru toate părinteasca iubire, ce-mi e prea scumpă și prea-râvnită. Mai înainte, la plecarea din Târgoviște, prea-slăvitul dumnealui tatăl meu a primit cu evlavie prea-respectata-Ți scrisoare, la care a poruncit ca, dacă este vre unul din noile calendare, să Ți-l trimeată; și, cum n'a mai avut, a vrut să ieie grija de a găsi și de a Ți-l trimete; numai că,

τὸ νὰ τοῦ εἰπῇ ὁ ὑψηλότατος ἡμῶν Αὐθέντης πῶς ἡτοίμασε νὰ τῆς στείλῃ καὶ καλανδάριον καὶ ἄλλα τοιαῦτα περισέργα, ἐλογιάζῃς τὸ ἐδικόν του περιστόν· ὅστις εὐρισκόμενος κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὸ Ἀφουμάτζιον, δι' ἐμοῦ ἀπονήμει τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι τὴν εὐλαβητικὴν προσκύνῃσιν, καὶ ὑπάρχει ἀσίποτε, μεθ' οὗ καὶ ἡμεῖς πάντες, προθυμότατοι καὶ ὑποκλινοίς εἰς τὰ πατρικὰ αὐτῆς ἐπιτάγματα. Ἐν ὧσιν καὶ τανὺν εὐρισκόμεθα διατρίβοντες εἰς Βουκουρέστιον, εἰς ἐκείνῳ ὁποῦ ἐγνωρίζει τὴν ἐμὴν ἀδράνειαν ἱκανήν, ἀντιβολῶ νὰ μὲ προστάξῃ καὶ νὰ μὲ ἀξιοῖ τῶν ἀγιωτάτων αὐτῆς εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν· ὧν καὶ αἱ ἀρωγαὶ εἴησαν μετ' ἐμοῦ διὰ δέου.

αψιέλ, Μαρτίου 4.

Τῆς Ὑμετέρας σοφωτάτης καὶ ἀγιωτάτης Μακαριότητος ταπεινότητος καὶ ὑπήκοος δοῦλος
Στέφανος Καντακουζηνός.

spuindu-i prea-înălțatul Domn al nostru că s'a gătit să-ți trimeată și un calendar și alte daruri cuvicioase, s'a gândit că al său e de prisos; care, aflându-se acum la Afumați, face prin mine închinarea plină de evlavie Fericirii Tale și este totdeauna, și cu el noi toți, prea-gata și supus la părințeștiile-Ți porunci. Cât timp ne aflăm acum petrecând în București, în cele ce vei crede îndestulătoare slăbiciunea noastră, mă rog să-mi poruncești și să mă învrednicești de ale tale preasfinte rugăciuni și binecuvântări; ale căreia și rugăciunile fie cu mine în toată viața.

1712, Martie 4.

Al Fericirii Tale prea-înțelepte și preasfinte prea-smerit și ascultător rob

Ștefan Cantacuzino.

LV.

1712,
13 Mart.

Nicolae-Vodă Mavrocordat către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre ce a făcut pentru egumenul de la Galata.

Μακαριώτατε, ἀγιώτατε καὶ σοφώτατε Πατριάρχα τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα μετ' εὐλαβείας προσαγορεύομεν καὶ τὴν ἱερὰν αὐτῆς δεξιὰν ἀσπάζομαι, δεόμενοι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ νὰ τὴν διαφυλάττῃ εἰς τὸν ἀγιωτάτον πατριαρχικὸν καὶ ἀπστολικὸν αὐτῆς Θρόνον ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀδιασίστῳ ὑγείᾳ καὶ εὐημερίᾳ μετὰ μακροδιότητος. Τὸ ἱερὸν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐλάβομεν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐφστῆς ὑγείας λίαν ἐχάρημεν, ἐδέχθημεν μετ' εὐλαβείας καὶ τὰς ἀγίας αὐτῆς εὐχάς, καὶ εὐχαριστοῦμεν αὐτῇ· ἐγνωμεν καὶ τὰ ἐφεξῆς γεγραμμένα. Ἡμεῖς τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα καὶ ἐξ ἀρχῆς, καὶ τώρα, καὶ πάντοτε, καὶ τὴν εὐλαβοῦμεθα, καὶ τὴν τιμῶμεν καὶ τὴν γεραίρομεν, καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀπολαύομεν διηνεκῶς τῆς πατρικῆς αὐτῆς ἀγάπης καὶ τῶν ἀγίων τῆς εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν, καὶ μήτε ἔγινε, καὶ μήτε θέλει γένει ποτὲ ἐκ μέρους μας ἑλλειψίς ἢ παράδοσις τῶν καθηκόντων τῆς υἱικῆς εὐλαβείας, τὸ ὁποῖον τὸ διατρανοῦσιν αὐτὰ τὰ πράγματα, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸ ἐγνωρίσας καὶ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης. Ὁ ἡγούμενος τοῦ Γαλατᾶ, κύρ Παῖσιος, ἔτυχε παρ' ἡμῶν τοιαύτης ἀποδοχῆς,

Prea-fericite, preasfinte și prea-învățate Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimului și a toată Palestina, întru Hristos părinte prea-respectat, spre Fericirea Voastră cu evlavie ne îndreptăm și-ți sărut sfânta dreaptă, rugându-ne de atotputernicul Dumnezeu să Te păzească pe prea-sfântul patriarhicesc și apostolesc Scaun în pace și nezgduită sănătate și bună stare întru mulți ani. Serisoarea sfântă a Fericirii Voastre am primit-o, și de buna și dorita-Ți sănătate foarte ne-am bucurat; am primit cu evlavie și sfintele-Ți rugăciuni, și-Ți mulțămim; am aflat și cele pe urmă scrise. Noi și de la început și acum și oricând și avem evlavie față de Venerabilitatea Ta, și o cinștim și o respectăm, și dorim să avem totdeauna părintească-Ți iubire și ale Tale sfinte rugăciuni și binecuvântări, și nici n'a fost, nici va fi vreodată din partea noastră lipsă sau călcare a celor cuvenite fieștii evlavii, ceia ce o dovedesc înseși lucrurile, și nu ne îndoim că o știi și Fericirea Ta. Egumenul de Galata, chiar Paisie, s'a învrednicit de la noi de o astfel de primire cum se cuvine cui aduce respecta-

τρικὴν τῆς στοργῆς καὶ συμπάθειαν, ἥσπερ ὅλως τε τσθαρόρικῶς τολμῶ συνιστάναι. Καὶ τὸν ἄνω ῥηθέντα ἡμέτερον κύρ Ἰερόθεον, ὄν-
περ ὡς τίμιον, σεβάσιμον, συνετόν, πεπαιδευ-
μένον καὶ ἄξιον τῆς ὑπερασπίσεως τῆς θέο-
μαι νὰ τὸν δεχθῇ εὐμενῶς καὶ φιλοφρόνως,
καὶ νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς ἐκείνα ὁποῦ ἤθελε
ἰκετικῶς ἀναφέρει τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι,
ἐπειδὴ καὶ ὁποῖαν ἤθελεν εὖρη παρ' αὐτῆς
τὴν δοῦναι καὶ ὑπεράσπισιν, τοιαύτην καὶ
ἐγὼ μεγαλητέραν θέλω ἔχει καὶ ὁμολογῇ τῇ
πατρικῇ τῆς καλοκάγαθῃ, τὴν χάριν λογιά-
ζωντάς τιν ἐρὴν ἀληθῆ καὶ ἐξάριστον. Ἄς
μὴν ἀποτύχῃ οὖν ὁ ῥηθείς, δέομαι, τῆς δεσ-
ποτικῆς τῆς βοηθείας καὶ ὑπερασπίσεως, ἀλλὰ
διὰ τῆς παρούσης μου ταπεινῆς ἰκεσίας καὶ
δεήσεως ἃς ἀπολαύσῃ ὁποιασοῦν διαρρητέ-
σεως καὶ ἀγάπης παρὰ τῆς Ὑμετέρας Μακα-
ριότητος, ἐπειδὴ καὶ, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, ἀθα-
νάτους ὁμολογῶ τῇ σῇ πατρικῇ στοργῇ τὰς
χάριτας, μένων διὰ τοῦ παντὸς ὑπόχρεως
εἰς κάθε τῆς προσταγῆς, ὅστις καὶ μένω ὡς
ὑπογράφουμαι· αἱ δὲ ἅγαι αὐτῆς εὐχαὶ μετ' ἐ-
μοῦ εἴησαν ἐν εὐφ παντί.

αψιῶ', Μαρτίου 10'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ταπεινότητος
καὶ εὐπειθεστάτος υἱός, οὗ μὴν ἀλλὰ καὶ προ-
θυμότερος

Στέφανος Μπραγκοδεάνος.

mă îndoiesc de loc că voi ai avea-o, cunos-
când prea-înaltă-Ți părintească iubire și
simpatie către mine, pe care îndrăznesc
cu totul să mă sprijin. Și, pentru cel mai sus
pomenit chir Ierotei, pe care te rog să-l
primești binevoitor și prietenește ca pe un
om cinstit, vrednic de respect, cuminte,
cultivat și vrednic de sprijin și să-l ajuți
la ceea ce rugător va aduce Fericirii
Voastre, căci ce ajutor și sprijin va găsi
la Tine, tot așa și eu, mai mare, o voi
recunoaște și mărturisii părintești Tale bu-
nătăți, socotind mulțămirea mea dreaptă și
deosebită. Deci să nu fie lipsit, mă rog,
acesta de stăpânescul Tău ajutor și sprijin, ci
prin această rugăminte supusă și cerere să
capete orice ocrotire și iubire de la Fe-
ricirea Voastră, căci, cum am spus mai
sus, mă voi recunoaște îndatorit cu veșnice
mulțămiri iubirii tale părintești, rămânând
pe toată viața îndatorit la orice poruncă,
precum și rămân așa cum mă iscălese; iar
sfintele-Ți rugăciuni fie cu mine în toată
viața.

1712, Martie 19.

Al Fericirii Voastre prea-smerit și prea-
supus fiu, dar și prea-gata la slujbă

Ștefan Brâncoveanu.

LVII.

1712,
26 April.

Ștefan Cantacuzino către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre corespon-
dența lor, pacea ruso-turcă și dorința de liberare a creștinilor.

Χριστὸς ἀνέστη!

Μακαριώτατε, ἁγιώτατε καὶ σωφρονιστὴ μοι
δеспота, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα δου-
λικῶς προσκυνῶ καὶ πανευλαβῶς ἀσπάζο-
μαι τὴν χαριτόδωρον αὐτῆς δεξιάν.

Σεβασμιώτατον γράμμα τῆς Ὑμετέρας θειο-
τάτης ψυχῆς μετὰ τῆς δεούσης εὐλαβείας ἀ-
σπασάμενος ἐδεξάμην καὶ περὶ τῆς θεωρου-
ρήτου αὐτῆς ὑγείας τε καὶ εὐπραξίας ὁδὸς
χαριστηρίους τῷ Κρείττονι ἀνέπεμψα· ἐν ᾧ ἐν
πρώτοις προανεδάλλεται τὸ αἴτιον τῆς ἀνα-
βολῆς τοῦ ἐπιστέλλειν, ὅτι δηλαδὴ προέρχε-
ται ἀπὸ συνωθισμὸν ἀλλεπαλλήλων μερμυγῶν
τοῦ ἁγιωτάτου Θρόνου πάντοθεν ἀναφυομένων,
τὸ ὁποῖον καὶ πᾶσιν ἐστὶ γνωστὸν καὶ
ὁμολογούμενον· ὅθεν εἰ καὶ σπανιάκις (ὡς
φησιν) ἀξιούμαι τῆς τιμῆς τῶν ἱερῶν αὐτῆς
γραμμάτων, πλὴν ἐκ ψυχῆς ἡδομαι καὶ τὸ

Hristos a înviat!

Prea-fericite, preasfinte și prea-înțelepte
al meu stăpân, mă închin eu un rob
Fericirii Voastre și eu toată evlavie
sărut dreapta Ta izvorătoare de har.

Prea-respectata scrisoare a sufletului
vostru prea divin, sărutându-o eu căzuta
evlavie, o am primit și am ridicat către Cel
Atotputernic cântări de mulțămire pentru
cea de Dumnezeu păzită sănătate și bună
stare a Ta; în care mai înainte se arată
pricina zăbăvii în a o trimite, că adecă vine
din îngrămădirea grijilor una peste alta că-
zute din toate părțile asupra preasfințitului
Seam, ceea ce și mie și tuturor ni e
cunoscut și recunoscut; de unde, și dacă
mai rar (cum se spune) mă învrednicesc de
cinstea sfintelor Tale scrisori, dar din su-

κρίνω τεκμήριον πατρικῆς φιλοστοργίας ἀνεχομένης ἀπὸ τὸν ἐν τοῖς ἀναγκαίοις καὶ κατεπείγουσιν μοι ἐξαρκούντα καιρὸν νὰ διακείμενῃ καὶ μέρως εἰς τὰς πρὸς τὸν δοῦλον αὐτῆς ἐπιστολάς, καθὼς καὶ τανῦν δὲν ἔλαβεν ἡ ἔμφυτος αὐτῆς καλοκἀγαθία νὰ μὲ ἐσθργετήσῃ μὲ ἐγγράφους εὐχὰς καὶ εὐλογίας καὶ πανευφρόσυνον καὶ παγγενεῖ διςῆγαγωγὴν τῶν ἀγίων τῆς κυριακῆς ἐγέρσεως ἡμερῶν. Διὸ καὶ ἀντεκλιπαρῶ καὶ ἐκτενῶς καθικετέω αὐτὸν τὸν πρωτότοκον τῶν νεκρῶν, τὴν ἀπαρχὴν τῶν κεικοιμημένων καὶ δημιουργὸν πάντων τῶν γεγονότων, τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν, στηριξαι, φυλάξαι τὸ ἔνθεον σκῆνωμα τῆς χριστομιμήτου σου Μακαριότητος ἁγίου, εὐθυμον καὶ ἀδιαλώδητον, ἁγίους, ἀκράδαντον εἰς πολυαριθμούς ἐναιατούς κήλους, διὰ κόχχημα τῶν ὀρθοδόξων, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν αὐτῆς δοῦλων χαρὰν καὶ πνευματικὴν ἀγαλλίασιν, ἀμήν.

Ἐγνων δὲ καὶ τὰ ὅσα ἐρξῆς ἐπισημαιοὶ ἡ πραότης αὐτῆς εὐμένεια περὶ τῆς γεγενεῖας εἰρήνης, καὶ ὅτι μετὰ θόξης τῶν ἁσεδῶν, πλὴν καὶ μετὰ θεῖου ἐλέους εἰς τὸ ὀρθοδόξον σύστημα ὁποῦ ἐκινδύνευε καὶ περὶ τούτων ὅσα ἡ κριτικωτάτη αὐτῆς φυγὴ ἀποφαίνεται, ἀληθείας ἔχονται, καὶ οὕτως ἔχει κατὰ τὸ παρόν ὁποῦ καὶ ἡμεῖς πάντες ἐδῶ, τόσον οἱ ἀρχόντες, ὅσον καὶ τὸ ὑφημένον σύστημα τῶν ἀδελφῶν, ἐλπίζομεν σὺν Θεῷ νὰ εὐροῦμεν ὀλίγην ἀναψυχὴν καὶ ἐλάττωσιν τῶν βαρέων ἐκείνων καὶ δεινότητων ἀπειτημάτων τῆς ἐκστρατείας καὶ ἐτέρων παραπλησίον· διὰ δὲ τὸ ἀπρὸςδόκητον τῶν συμβεβηκότων, εἴτε ἐξ ἀδουλίας συμπέπτωκεν, εἴτε ἐξ ἄλλης ἡστυνοσὺν αἰτίας, βέβαια δὲν εἶναι ἔξω τῆς τὰ πάντα παντόφως διοικήσεως ἀκαταλήπτου Προνοίας. Ὅθεν ἐκείνα τὰ πάντα ἀναθετόν καὶ ὑπομονητόν· ἴσως δὲ ἀρμόζει καὶ νὰ εἰποῦμεν ὡς οὕτω ἐληλύθη ἡ ὥρα τῆς ἀπολυτρώσεως τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν πεπλήθυνται σφόδρα· πλὴν ἄμποτες ἡ ἁπειρος τοῦ Θεοῦ ἐκπλαγχνία νὰ ἐπιτρατήσῃ καὶ τὸν ἐσπερινὸν κλαυθμὸν νὰ μεταστρέψῃ εἰς πρωϊνὴν ἀγαλλίασιν. Ἀγαποῦσεν ἡ περιέργειά μου νὰ πληροφορηθῇ καὶ τὰ κεφάλαια τῆς συμφωνίας ποῖα καὶ πόσα τάχα νὰ εἶναι, καὶ πόσους χρόνους, καὶ ἔξω ἀπὸ Ἰσραὴλ καὶ κάστρη περιέρχονται καὶ ἄλλα τινα, καὶ εἰ μὲν ἔστι καὶ κελύει ἡ ὑμετέρα φιλοστοργία νὰ ἐσθργετήσῃ καὶ τούτων τὴν εἴδησιν. Καὶ θέλω ἐμολογῇ ἀθανάτους τὰς χάριτας, διακείμενων ἀείποτε ὁποικλινῆς καὶ προ-

flet mă bucur și o socot ca o dovadă a părinteștii iubiri, care, din cele de nevoie și îngrămădite, face să rămâie destulă vreme și parte pentru scrisorile către robul Tău, precum și acum n'a lipsit bunătatea Ta înăscută să-mi facă binefacerea unor rugăciuni și binecuvântări în scris, cu petrecerea împreună cu toată familia a sfințelor zile ale Învierii Domnului. Pentru care și mulțămesc și neconținut mă rog de cel d'întăiu creator al morților, începutul celor adormiți și făptuitor al tuturor celor săvârșite, Mântuitorul Nostru Hristos, să întărească, să păzească ființa divină a Fericirii Tale, ce imită pe Hristos, în bună sănătate, bucuros și nevătămat în multe cercuri de ani, pentru gloria ortodoxilor și bucuria smeriților Tăi robi și sufleteasca bucurie, amin.

Am cunoscut și câte apoi înseamnă prea-curată-Ți bunăvoință în ce privește pacea încheiată, și că ea [este] cu gloria păgânilor, dar și cu milă dumnezeiască pentru lumea ortodocșilor, care era în primejdie; și în această privință câte le vădește sufletul Tău deprins a judeca sănt adevărate, și așa e pentru vremea de acum; care și noi toți aici, atât boierii, cât și lumea supusă a fraților, nădăjduim în Dumnezeu să aflăm ceva odihnă și ușurarea acelor grele și grozave cereri pentru oaste și altele ca acestea; iar, cât pentru caracterul neașteptat al celor întâmplare, a fost sau din lipsă de chibzuială, sau din vre-o altă pricină, dar de sigur nu fără de neînțeleasa Pronie, care cu toată înțelepciunea conduce toate. Deci acestea toate trebuie amânate și răbdate; poate că e bine să și spunem că încă n'a venit ceasul liberării robilor lui Israil, căci greșelele lor s'au înmulțit foarte; afară dacă nemăsurata lui Dumnezeu bunătate va stăpâni, și plânsul de seară îl va prefăce în bucurie de zori. Ar fi dorit curiozitatea mea să afle și capetele tratatului, care și câte pot fi, și pe câți ani, și dacă afară de Azac și alte cetăți se cuprind și altele, și, dacă e îngăduit și poruncește prietenia Ta, să aflu din bunătatea ei și cunoștința acestora. Îți voiu recunoaște mulțămiri nemuritoare, rămă-

¹ Azac, Azov.

θυμότετος εἰς τὰ προσκυνητὰ αὐτῆς προστάγματα· αἱ δὲ εὐχαὶ αὐτῆς εἴησαν μετ' ἐμοῦ διὰ βίου.

αφ'ἑ, Ἀπριλίου 26.

Τῆς Ὑμετέρας θεοσεβαστάτης καὶ ἀγιωτάτης Μακαριότητος

ταπεινότητος καὶ ὑπήκοος δοῦλος
Στέφανος Καντακουζηνός.

nând totdeauna plecat și prea-gata la adoratele Tale porunci; și rugăciunile Tale fie cu mine în viață.

1712, April 26.

Al fericirii Voastre prea-encetnice și sfinte prea-supus și ascultător rob.

Ștefan Cantacuzino.

LVIII.

1712,
28 April.

Ștefan Brâncoveanu către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre primirea lui Ierotei, trimis la dânsul, și apropiata sosire a lui Anastasie din Ianina, învățătorul fraților lui.

† Χριστὸς ἀνέστη!

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε Πατριάρχᾳ τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε Χρὺσανθε, ἡμέτερε πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν ὑμετέραν μακαρίαν κορυφὴν ταπεινῶς προσκυνῶν, υἱ-κῶς ἀσπάζομαι τὴν ἱερὰν αὐτῆς δεξιάν. Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, διαφυλάττει αὐτὴν ὅγιά καὶ πανευφραυνομένην διὰ βίου παντός, ἀξιῶσοι τε αὐτὴν εἰς ἐτών παμπλείστων περιόδους νὰ ἐφορτάσῃ τὴν κοσμοσωτήριον αὐτοῦ Ἀνάστασιν μετὰ διηνεκοῦς εὐτυχίας καὶ πάσης πανευδαίμονος καταστάσεως.

Τὸ ἀπὸ ἐβ' τοῦ τρέχοντος τίμιον καὶ μακάριον αὐτῆς μετὰ πλείστης τῆς υἱικῆς εὐλαβείας ἐδέχθην, ὁμοίως καὶ τὰς πατρικὰς αὐτῆς εὐχὰς, καὶ ἐδόξεσα τὰ μέγιστα τὸν παντοκράτορα Κύριον διὰ τὴν πανευδαίμονα εὐδὲρῶστίαν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος.

Ἐγνων καὶ τὴν πρὸς ἐμὲ ἔκραν αὐτῆς εὐνοίαν καὶ φιλοστοργίαν, δι' ὃ καὶ δὲν παύω ἀμστακλήτους ὁμολογῶν αὐτῇ τὰς χαρίτας, δεόμενος τῆς μακαρίας αὐτῆς ψυχῆς εἰς τὴν αὐτὴν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὲ θάλλῃ, ὅτι ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ ὁ αὐτὸς εἰμὶ, καὶ μένω πρὸς αὐτὴν ταπεινότητος, δηλαδὴ, αὐτῆς υἱὸς καὶ προθυμότετος εἰς κάθε της προσταγὴν.

Εὐχαριστῶ δὲ πάλιν ὑπερβαλλόντως καὶ διὰ τὴν ἀγαθὴν δεξιῶσιν ὅπου ἐδείξεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τῷ αἰδεσιμωτάτῳ ἡμετέρῳ κύρ Ἰεροθέῳ, ὅνπερ καὶ πάλιν συνιστῶ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, δεόμενος κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν της νὰ μὴν τοῦ λείψῃ ἢ ὑπεράσπισίς της, ἀλλὰ διὰ χάριν ἡμετέραν νὰ τὸν ἔχῃ εἰς τὴν ἀγάπην της καὶ νὰ τὸν συνδράμῃ πάντοτε, ὅπως τσέξηται τοῦ ποθομένου, ἐπειδὴ καὶ

† Hristos a înviat!

Prea-fericite, prea-învățate și preasfinte Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisant, al nostru părinte prea-respectat, închinându-mă fericitului Tău creștet, sărut fiește sfânta-Ți dreaptă. Domnul Dumnezeu cel înviat din morți, să te păzească sănătos și cu totul bucuros în toată viața și să Te învrednicească întru mulți ani să serbezi mântuitoarea de lume a Lui Înviere cu neconținută fericire și toată stare prea-fericită.

Serisoarea Ta cinstită și fericită de la 12 ale curenteii am primit-o cu cea mai mare fiască evlavie, precum și părinteștile-Ți rugăciuni, și am slăvit foarte pe Domnul a toate țiitorul pentru prea-fericita sănătate a Fericirii Voastre.

Am cunoscut și înalta-Ți bunăvoință și iubire față de mine, pentru care nu încetez a-ți mărturisii mulțămiri nerevocabile, rugându-mă de fericitu-Ți suflet să mă mângâie și mai departe cu dânsule, căci, cât despre mine, sânt același, și rămân către Tine prea-plecat, adecă, al Tău fiu și prea-gătît la orice poruncă a Ta.

Mulțamesc iarăși peste măsură și pentru buna primire ce a arătat Fericirea Voastră prea-veneratului nostru chir Ierotei, pe care din nou Ți-l înfățișez Fericirii Tale, rugând-o ca după făgăduiala Ta să nu-mi lipsească sprijinirea Ta, ci pentru hatărul nostru să-l aibi în dragostea Ta și să-l ajuți în toate, ca să capete ce dorește, căci a și fost al nostru, și mai ales că e

ἐστάθη ἡμέτερος, καὶ μάλιστα ὁποῦ εἶναι καὶ καλῶς καὶ ἄξιος καὶ κερκομημένος μὲ κάθῃ ἀρετήν.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι τοιούτως θέλει φερθῇ πρὸς αὐτὸν ἡ Ὑμέτερα Μακαριότης, καί, στοχαζόμενος τὴν ταπεινὴν μου δέξιν, θέλει παρακινηθεῖ εἰς κάθῃ του συνδρομὴν καὶ βοήθειαν, ἡ ὁποία καὶ εἰς περισσότερον θέλει μὲ υποχρεώσει πρὸς αὐτήν.

Ἰδοὺ πάλιν τολμῶ νὰ συνιστῶ τῇ πατρικῇ σου στοργῇ καὶ τὴν κοινὴν ἡμῶν τζιράκην, τὴν λογιώτατον κὺρ Ἀναστάσιον, τὴν οὐδέποτε γελῶντα, ὁ ὁποῖος, πολιτςυθεῖς ἐνταῦθα ἐντίμως καὶ τσελιώσας τὴν σπουδὴν τῶν ἡμετέρων αὐταδέλφων κατ' ὅσον ἡ προσταγὴ τοῦ ἐκλαμπροτάτου Αὐθέντου καὶ πατρὸς ἐστάθη, ἰδοὺ μὲ τὸ θέλημα τῆς Ἐκλαμπρότητος τοῦ ἔρχεται πρῶτον αὐτόθι εἰς προσκύνησίν της, μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον θέλει ἀπέλῃ εἰς Ἰωάννινα, πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γεννήτορας. Τοῦτο, λοιπόν, παρακαλῶ τὴν Ὑμέτεραν Μακαριότητα, ὅσον θέλει εὖρεθῇ αὐτόθι, νὰ τὸν ἔχῃ ὡς καὶ εἰς τὴν δεσποτικὴν της εὐνοίαν καὶ νὰ τὸν δέχεται φιλοφρόνως, ἐπειδὴ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐστάθη τζιράκης της καὶ δοῦλος ἀμετάθετος εἰς κάθῃ της δεσποτικῆν προσταγὴν. Ἐλυπήθην κατ' ἀλήθειαν διὰ τὴν ἀποδημίαν του, ἀλλ' ὀλίγον ἐπαρηγορήθην διὰ τὴν ὑπόσχεσιν ὁποῦ μοῦ ἄφησεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἐπανακάμῃ. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλει κάμει τὸ χρέος του εἰς τὸ νὰ γελᾷ κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ σὺνηθες, τὸ ὅποιον δὲν παρακινεῖ ὀλίγην τὴν θυμηδίαν τῶ καθορῶντι καὶ ἀκούοντι αὐτόν.

Προσέτι δέομαι νὰ μὲ θάλπῃ εἰς τὴν πατρικὴν της εὐνοίαν καὶ νὰ μὲ τιμῇσῃ συνεχῶς μὲ τὰ τίμια αὐτῆς, προστάζουσά με εἰς τὰ κατὰ δύναμιν, ὅτι βέβαια θέλει με εὖρει διὰ παντός ταπεινότητον, εὐπειθέστατον καὶ προθυμότατον αὐτῆς υἱόν· ἵσπερ αἱ ἱσραὶ εὐχαί μετ' ἐμοῦ εἴησαν διὰ βίου παντός.

αψιχ', Ἀπριλίου κη'.

Τῆς Ὑμέτερας Μακαριότητος ταπεινότητος, εὐπειθέστατος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐτοιμότητος υἱός

Στέφανος Μπαγκοβάνος.

și bun și vrednic și împodobit cu toate virtuțile.

Nu mă îndoiesc că astfel se va purta cu dânsul Fericirea Voastră, și, gândind la smerita mea cerere, va fi îndemnat la orice sprijin și ajutor, care și mai cu prisos mă va îndatori către Tine.

Iată din nou îndrăznesc să înfățișez părinteștii Tale iubiri și pe ciracul nostru al amândurora, prea-învățatul chir Anastasie, cel ce niciodată nu râde, care, ținut aici cu cinste și isprăvind învățătura fraților noștri după cât a fost porunca preastrălucitului Domn și tată, iată cu voia Strălucirii Sale merge întâin acolo să Ți se închine, iar după puțină vreme se va duce la Ianina, la părinții săi. Dar de aceasta rog pe Fericirea Voastră ca, atâta cât se va găsi acolo, să-l aibă în a Sa stăpânească bunăvoință și să-l primească prietenește, căci și de la început a fost cirac al Tău și neschimbat rob la orice poruncă de stăpân a Ta. Mi-a părut în adevăr rău pentru plecarea lui, dar puțintel m'am mângâiat pentru făgăduiala ce mi-a lăsat că în scurt timp se va întoarce. Nu mă îndoiesc că-și va face datoria în a râde după obiceiul său, ceia ce nu mișcă puțină veselie cui îl vede și aude.

Mă mai rog să mă mângâi cu părinteasca-Ți bunăvoință și să mă cinstești neconținut cu cinstitele Tale [scrisori], porunciindu-mi la cele ce pot, căci cu siguranță mă va găsi întru toate prea-smerit, prea-supus și prea-gata fiu al Tău; ale cărui sfinte rugăciuni să fie cu mine în toată viața.

1712, Aprilie 28.

Al Fericirii Tale prea-smerit, prea-supus, dar și prea-gata fiu

Ștefan Brâncoveanu.

1712,
6 Iunie.

Constantin Cantacuzino Stolnicul către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre corespondența lor și legăturile cu amicul comun Ali-Efendi, despre o „viață a lui Adam“ de la Gheorghe Kastriotul și despre greutățile vremii.

† Μακαριώτατε, ἀγιώτατε καὶ σοφώτατέ μοι δέσποτα, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ταπεινοφρόνως προσκυνῶ καὶ πανευλαδῶς ἀσπάζομαι τὴν παναγιωτάτην αὐτῆς δεξιάν.

Σεβασμιώτατον γράμμα τῆς ὑμετέρας πατρικῆς εὐμενείας κατὰ τὸ δέον ἀσπασάμενος, ἀσμενέστατα διὰ τῆς εἰς τὰ ὧδε ἐπανόδου τοῦ ἄρχοντος Μεγάλου Λογοθέτου ἐδεξάμην, καὶ κατὰ πρῶτον λόγον, τὸ σὺντατότατον καὶ ἐφελττώτατον ἔμοι πάντων, τὴν θεοφροόνητον αὐτῆς ὑγίαν καὶ ῥώσιν ἐνωτισθεῖς, εὐχαριστηρίους ὕμνους τῷ Θεῷ ἀνέπεμψα.

Ἐγνων καὶ τὰ ἐφ' ἐξῆς γεγραμμένα καὶ τὰ ὅσα διὰ ζωσῆς ὁ ἄρχων Λογοθέτης εἰρηκῆ μοι. Σημαιοὶ ὅτι καὶ ἡ ὑμετέρα ἀγιωτάτη κορυφή συνάχθεται καὶ συναλγεῖ διὰ τὰ παράλογα τῆς ἐναντίας φορᾶς τῶν καιρικῶν ἀνωμαλιῶν, καὶ ἡδέα ἄξια λύπης εἶναι, πλὴν ὥσάν ὁποῦ δὲν εἶναι τῶν ἐφ' ἡμῖν, καὶ μάλιστα ὁποῦ τὰ τοιαῦτα κοντὰ εἰς τοὺς φρονίμους δὲν λογιζονται ἀσυνήθη, ἀλλ' ἅμα τῇ συστάσει τοῦ παντὸς ἔλαθον καὶ αὐτὰ τὴν γένεσιν, καὶ ἀνακυκλοῦνται καὶ ταῦτα μὲ τὴν διαδοχὴν τῶν ἀνθρώπων, καὶ διόρθωσιν οὐδέποτε ἔχουσιν ὁπομονῆς ἐστὶ χρεῖα, ἐκόντι καὶ ἀέκοντι θυμῷ, τῆς ὁπείας περισσώτερον χρήζουσιν οἱ ἐν ἁγίαις ὑπερέχοντες. Λοιπὸν ῥῶτωςαν ὡς θέλουσιν, ἡμεῖς δὲ τῇ Προνοίᾳ τὸ πᾶν ἀναθετόν, καὶ τὸ θεῖον νὰ ἀντιβόλοῦμεν νὰ δώσῃ δόναμιν, μετ' εὐχαριστίας νὰ ὑποφέρωμεν τὰ τοιαῦτα.

Ἐπεὶ ὁρίζει πῶς κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἵτον ἁγίου τι εὐδότηως νὰ ἐγχαράξῃ, καὶ εἰ μὲν εἶναι καὶ τί, ὁ ῥηθεῖς ἄρχων ἐκ στόματος δηλοποιήσῃ, καὶ τοῦτο ὁριολογούμενον, διότι εἰς κάθε καιρὸν δὲν συμβαίνουσιν ἁγιάκουστα πράγματα, πλὴν καὶ ἐκείνα ὁποῦ συνέδουν καὶ ἡκολούθησαν καὶ ἀκούονται.

Τὸ πεμφθὲν παρὰ τοῦ κοινοῦ φίλου Ἀλῆ-ἐφέντη ἔλαθον, καὶ ὑπερενχαριστῶ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι διὰ τὸν κόπον ὁποῦ ἔλαθον εἰς τὴν ἀποστολήν, ὃν καὶ ἀκριβῶς χειρῶν πρὸς τὸν ὁποῖον ἰδοῦ ὁποῦ γράφω καὶ ἰδίως ὁ ὁποῖος, μὲ τὸ νὰ γράφῃ ὅτι, ὅταν τοῦ ἀποκρίνομαι, διὰ μέσου τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος νὰ τοῦ γράφω, ἔθεν κατὰ τὴν αἰτησίαν του ἕκαστα, καὶ δεῖται συγγνώμης ὁποῦ τὴν

† Prea-fericite, preasfinte și prea-în-vățate al mieu stăpân, Fericirii Tale smerit mă închin și cu toată evlavia sărut prea-sfânta-Ţi dreaptă.

Prea-venerata serisoare a părinteștii Tale bunăvoinți sărutând-o după cuviință, am primit cu cea mai mare plăcere vestea despre venirea într'aceoace a dumisale Marelui Logofăt, și, în cea dintâi privință cea mai de dorit mie din toate, aflând de sănătatea și puterea Ta de Dumnezeu păzite, am trimis innuri de mulțămire lui Dumnezeu.

Am cunoscut și cele pe rând scrise și câte prin vin grain dumnealui Logofătul mi le-a spus. Îmi spune că și creștetul Vostru cel preasfânt se supără și suferă pentru cele fără rost ale înfățișării protivnice ale neorânduimelilor vremii, și de sigur sânt vrednice de întristare, decât numai că nu sânt lucruri din cele de sama noastră, și mai ales că unele ca acestea pe lângă cei cuninți nu se socotesc neobișnuite, ci, odată cu alcătuirea lumii întregi, și-au avut și ele nașterea și se numără și ele cu urmarea oamenilor, și nu au nicio îndreptare: e nevoie de răbdare, cu voie sau fără voie, de care au mai mare nevoie cei ce se găsesse sus în demnități. De altfel, mergând cum vreau, ei noi trebuie să lăsăm toate în sama Proniei, și să rugăm pe Dumnezeu să ni dea putere de a suferi cu mulțămită unele ca acestea.

Îmi mai spun că astăzi nu era ceva vrednic de a fi știut pe care să mi-l scrii, și, chiar dacă și este ceva, zisul boier o va spune din gură, și aceasta o recunoaștem, de oare ce în orice vreme nu se întâmplă lucruri vrednice de auzit, decât cele care s'au întâmplat și s'au auzit și se aud.

Ce a trimis prietenul nostru comun Ali-Efendi am primit, și mulțămesc foarte Fericirii Tale pentru osteneala ce ai luat la trimetere, — pe care-l salut cu iubire; către care iată că scriu și deosebi; care scriindu-mi că, atunci când îi răspund, prin mijlocul Fericirii Tale să-i răspund, deci după cererea lui am făcut, și mă rog de iertare că Te înecare cu ce mi-a scris

πειράζω, τί με ἔγραψε, καί τί τοῦ ἀποκρίνομαι. Ἄν εἶναι ὁρισμός της, νά τὸν ἐρωτήσῃ, καί λογιᾶζω θέλει της τὰ εἰπεῖ, καί ἄμποτε, ὡς φίλον παλαιὸν καί πιστόν, ἂν ἐδόνουμου νά τὸν δουλεύσω καί περισσότερον, ἢ εἰς τί, χαρά μου ἦτον.

Τὸ πῶς μετὰ χαράς ἐπιποθεῖ καί ἐκδέχεται τὰ εὐτελεῖ μου γράμματα, πλήν, ὡς λέγει, διὰ νά μὴ διδῇ ἐνόχλησιν, δὲν ἀπικται, ἐπίσταμαι ἀκριβῶς ὅτι προσέρχεται ἀπὸ τὴν πρότητα αὐτῆς καί ἄκραν καλοῦχαθίαν τοῦτο δὲ τὸ αἷτιον συστήλλει καί τὴν ἐμὴν προθυμίαν, καί δὲν ἐπιστέλλω συνεχέστερον διὰ νά μὴ διδῶ ἀκαίρως καί ἄνευ ὅλης ἐνόχλησιν, γινώσκοντας τὸ πλῆθος τῶν περὶ αὐτὴν φροντίδων ὅμως, ὅταν ὁ καιρὸς τὸ καλεῖ, ἀποτολμῶ νά κάμω τὸ χρέος μου.

Περὶ δὲ τοῦ Βίου τοῦ Ἀδάμ, ὁποῦ κλεῖσθαι νά γράψω πρὸς τὸν Καστριώτην¹, νά φροντίσῃ νά πεμφθῇ, τοῦτο μετὰ προθυμίας θέλω κάμῃ ὅταν εὐρεθῇ με πρῶτην ὀκαζιόν, διατί πρὸ πολλοῦ μὴδεῖς οὔτε ἐκείθεν ἤλθε, μήτε ἐντεῦθεν ἐκείσε ἀπῆλθεν ὅμως, ὡς εἶπον, ὅταν τύχῃ, θέλω ἐπιμελεθῇ νά κάμω τὸ προσταχθέν. Τὰ περὶ της Ἀγίας Πόλεως ἐνωτίσθην, καί πολλάκις περὶ τούτου τὸν ἐκλαμπρότατον Ἠγεμόνα ἐνθύμησα, ἐκείνα ὅπου ἦτον χρέος μου. Καί ἄλλο διὰ τέλους δὲν λέγω, εἰ μὴ ὁ ἅγιος καί ἐλεήμων Θεὸς νά πολυετῇ καί νά ἐνδυναμώσῃ τὴν Ὑμτέραν Μακαριότητα, διὰ κυβέρνησιν τῶν Ἀγίων Τόπων καί καθήκονα τῶν ὁρθοδόξων καί ἡμτέραν παρηγορίαν, καί νά με ἀξιώσῃ ἐν ὅσῳ τὸ ζῆν ἔχω νά ἀξιώθῃ καί αὐθις της σωματικῆς αὐτῆς ἐντεῖξεως καί ποθητῆς παρουσίας, καί ἄμποτες χωρὶς ὀραδοτήτος καί ἀναβολῆς καιροῦ.

Ὁ ἀδελφός μου Χατζῆ Μιχάλης καί οἱ αὐτῆς ταπεινοὶ δοῦλοι οἱ υἱοὶ μου εὐλαδῶς καί δουλικῶς προσκυνοῦσι τὴν Ὑμτέραν Μακαριότητα, ὡσαύτως καί οἱ ὀφφικιάλοι αὐτῆς τὴν δουλικὴν προσφέρουσιν, καί οἱ νέοι ὑποφύριοι ἐρωτῶσι μετὰ πόθου τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς παρουσίαν, νά λάβουν τὴν χεῖροτονίαν μετὰ της πατρικῆς εὐλογίας ἥς καί αἱ πανάγια καί θεοπεσιθεῖς εὐχαὶ εἶησαν μετὰ πάντων ἡμῶν φολακταὶ διὰ δίου.

Ἰουνίου 6η, 1712.

Τῆς Ὑμτέρας σοφωτάτης Μακαριότητος εὐλαβέστατος καί ταπεινόςτατος δοῦλος

K. Καντακουζηνός.

și cu ce-i răspund. Dacă e voia Ta, să-l întrebi și cred că-Ți va spune, și, de aș putea, ca pe un prieten vechiu și credincios, să-l recunosc și mai cu prisos, la orice, m'aș bucura.

Cum că dorești cu bucurie și primești smeritele mele scrisori, dar, cum spui, ca să nu-mi dai supărare, nu le cei, știu bine că aceasta vine de la blândețea Ta și de la înalta bunătate; și aceasta sprijine și graba mea, și nu-ți trimesc mai des ca să nu-Ți fac supărare fără rost și fără materie, eunoscând mulțimea grijilor din jurul Țău; dar, când o cere vremea, eutez a-mi face datoria.

Cât despre Viața lui Adam ce-mi poruncești să scriu Kastriotului ca el să se gândească a o trimete, cu grabă o voi face când se va găsi prima *ocasie*, căci de mult nimeni n'a venit nici de acolo, nici de aici acolo nu s'a dus; dar, cum am spus, când se va întâmpla, mă voi îngriji să fac ce-mi e orânduit. Cele despre Sfânta Cetate le-am aflat, și am îndemnat adesea pentru aceasta pe prea-strălucitul Domn, cele ce erau datoria mea. Și alta pentru sfârșit nu spun decât că sfântul și milostivul Dumnezeu să-Ți deie mulți ani și să imputernicească pe Fericirea Ta, pentru chivernisirea Locurilor Sfinte și gloria ortodoxilor și a noastră mângâiere, și să mă învrednicească în toată viața să capăt și de acum înainte cercetarea Ta trupească și dorita prezență, și cât mai fără zăbava vremii.

Fratele meu Hagi-Mihai și smeriții Țăi robi fiii miei cu evlavie și supunere se închină Fericirii Voastre, precum și dregătorii Țăi Îți aduc supunerea de robi, și noii aleși întreabă cu poftă de buna-ți prezență ca să ea hirotonia cu părinteasca binecuvântare; ale cării preasfinte și de Dumnezeu ascultate rugăciuni să fie spre paza noastră cu noi toți în viață.

Iunie 6, 1712.

Al Fericirii Tale prea-înțelepte preaevlavios și prea-supus rob:

Constantin Cantacuzino.

¹ Gheorghe. V. N. Iorga, *Ist. lit. rom.*, II, *passim*, și *Byzance après Byzance*.

1712,
9 Iunie.

Toma Tzuki, „socrul lui Nicolae-Vodă“, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre botezul de către acesta al beizadelei și despre schimbările de egumeni în Moldova.

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ σεβασμιώτατε μοι πάτερ καὶ Πατριάρχα τῆς ἁγίας πόλεως Ἰερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύρις, κύρις Χρῦσανθς.

Τὴν Ὑμνέραν Μακαριότητα προσκυνητικῶς καὶ εὐλαβῶς ἀσπάζομαι τὴν ἱεράν τῆς δεξιᾶν, δεόμενος τοῦ παναγάρχου Θεοῦ ὅπως διατηρεῖται αὐτὴν ἄνοσον, ἄτρωτον, ὑγιᾶ, εὐθυμον καὶ μακρόδιον. Σεβασμιώτατον αὐτῆς γράμμα ἔλαβον, καὶ διὰ τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς ὑγίαν λίαν ἐχάρηκα, καὶ τὰ ἐρξέης γραφόμενα καλῶς ἐκατάλαβα, τὰ ὅποια μεγάλην χαρὰν μὲ ἐπροξένησαν, γνωρίζοντας τὸν σκοπὸν τῆς Ὑμνέρας Μακαριότητος πῶς εἶναι διὰ τὰ ἐλθῆ εἰς τὰ αὐτόθι, καὶ παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ μὴς τὸ ἀξιώσῃ χωρὶς ἄργητα. ἐπειδὴ τώρα ἔγινε καὶ συγγένεια μεταξὺ ἡμῶν, μὲ τὸ νὰ ἐνευσεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ὑψηλοτάτου μου Αὐθέντου, καὶ τὴν ἐζήτησεν, ἀπὸ τὴν ἄκραν εὐλάβειαν ὅπου ἔχει πρὸς αὐτήν, καὶ ἐδάπτῃς τὸν πεῖζαδὲν, τὸν ὅποιον αἱ ὁμοπεθεῖς τῆς εὐχαὶ νὰ τὸν κάμουν πολυχρόνιον, καὶ νὰ τὴν ἀξιώσῃ ὁ Θεὸς νὰ τὸν στεφανώσῃ μὲ ὑγίαν καὶ εὐτυχίαν τῶν γονέων. Νὰ μὲ συγχωρέσῃς, δεσποτά μου, διὰ τὴν ἄργητα τῆς ἀποκρισώς μου, ὅτι δὲν εἶναι τὸ πταίσιμον ἐδικόν μου, ἐπειδὴ ὁ εὐγενέστατος ἄρχων Μεγας Ποστέλνικος, ὁ ἐπίτροπός σας, ἄργησε νὰ μὲ δεῖξῃ τὸ τευτέρι ὅπου μὲ προστάξετε νὰ ἰδῶ, ἕως ὅπου τοῦ τὸ ἐγύρευσα. Πανοσιώτατος ἅγιος ἀρχιμανδρίτης, ἐρωτῶντάς τον τί τὸν προστάζεται νὰ μὲ συμβουλευθῇ, μὲ ἀπεκρίθη πῶς τὸν γράφετε ἀποφασιστικῶς νὰ μεταθέσῃ τὸν καθηγούμενον τοῦ Ἁγίου Σάββα εἰς τὸ μοναστήρι τοῦ Κάσινον. Ἐγὼ, δεσπότη μου, πολλάκις σὰς τὸ ἔγραψα καὶ πάλιν σὰς τὸ γράφω, πῶς εἶμαι πρόθυμος εἰς ὅτι ὅπου νὰ μὲ προστάξετε νὰ τὴν δουλεύσω μὲ τὴν φυχὴν μου καὶ μὲ τὴν ζωὴν μου, καὶ εἰς ὅτι μὲ φανερώουν οἱ οὐκείοί σας. Διὰ τὸν Μανολὴν πνευματικόν, ἅγιον καθηγούμενον τοῦ Μπαρναύτςκι, ὅπου γράφετε, ἐχάρηκα τὴν ἐξαρχίαν ὅπου τὸν ἐλέγησατε. Ὁ υἱός μου καὶ δοῦλός τῆς Κωνσταντίνος πανευλαβῶς καὶ προσκυνητικῶς ἀσπάζεται τὴν ἱεράν τῆς δεξιᾶν καὶ τὴν ὑπερευχαριστᾷ διὰ ταῖς νοθεσίαις ὅπου τὸν γράφετε. Καὶ περὶ τοῦτου τὴν εὐχαριστῶ καὶ ἐγὼ, ὁμοίως καὶ ὁ γαμβρός μου, κυρίτζη Γιωρ-

Prea-fericite, prea-învăţate şi prea-respectate al meu părinte şi Patriarh al sfintei cetăţi Ierusalimul şi a toată Palestina, doamne, doamne Hrisante.

Fericirii Tale cu plecăciune şi evlavie Îţi sărut sfânta dreaptă, rugându-mă de prea-bunul Dumnezeu să Te fie fără boli netulburat, sănătos, în voie bună şi întru mulţi ani. Prea-venerata-Ţi serisoare am primit-o, şi m'am bucurat foarte de buna-Ţi sănătate, şi cele pe rând scrise bine le-am aflat, care mi-au căsunat mare bucurie, cunoscând că scopul Fericirii Voastre e să vii într'acoace, şi rog pe Dumnezeu să ne învrednicească fără zăbavă, căci acum s'a făcut şi înrudiare între noi, de vreme ce a poruncit Dumnezeu în inima prea-înălţatului meu Domn, şi Te-a rugat, din înalta evlavie ce are către Tine, şi ai botezat pe beizadea, pe care rugăciunile Tale de Dumnezeu ascultate să-l fie întru mulţi ani, şi să Te învrednicească Dumnezeu să-l şi cununăm cu sănătatea şi fericirea părinţilor. Să mă ierţi, stăpâne al meu, căci nu e greşeala mea pentru zăbava răspunsului meu, de vreme ce prea-nobilul domn Marele Postelnic, episcopul Tău, a zăbovit să-mi arăte tefterul ce-mi porunceşti să văd până ce i l-am cerut. Prea-cucernicul sfânt arhimandrit, când l-au întrebat ce-mi porunceşti să-mi spuie, mi-a răspuns că-i serii cu hotărîre să schimbe pe catigumenul de la Sf. Sava la mănăstirea Caşinului. Eu, stăpâne al mien, Ţi-am scris-o de mai multe ori şi iarăşi Ţi-o scriu cum că sânt gata la orice-mi porunceşti să Te slujesc cu sufletul meu şi cu viaţa mea şi la orice-mi arată casnieii Ţăi. Pentru chir Manoli duhovnicul, sfântul catigumen de la Barnovschi, despre care-mi serii, m'am bucurat de exarhia cu care l-ai miluit. Fiul meu şi robul Tău Constantin cu toată evlavia şi închinarea Îţi sărută sfânta dreaptă şi-Ţi mulţameşte pentru sfaturile ce-i serii. Şi pentru aceasta Îţi mulţamesc şi eu, de asemenea şi gine-

γάκης, Σὰς προσκυνῶ καὶ ἀσπάζεται τὴν ἀ-
γίαν τῆς δεξιᾶν. Ταῦτα, αἱ δὲ εὐχαὶ τῆς εἰ-
σαν μετ' ἐμοῦ.

αψιδ', Ἰουνίου 9.

Τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος ἐγγνώμων υἱὸς
τῆς ἐν Χριστῷ καὶ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

Θωμᾶς Τζουκῆς,
πενθερὸς τοῦ Νικολάου-Βόδα.

rele meu, Chiriți Iordachi, Ți se închină
și sărută sfânta-Ți dreaptă. Acestea, și
rugăciunile Tale fie cu mine.

1712, Iunie 9.

Al Fericirii Tale recunoscător fiu întru
Hristos și la poruncă.

Toma Tzukis,
socrul lui Nicolae-Vodă.

LXI.

Mitropolitul Moldovei, Ghedeon, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant,
despre rosturile egumenilor de la mănăstirile Sfântului Mormânt.

1712,
Iulie.

† Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε
Πατριάρχᾳ τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλήμ,
τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα ἀδελφικῶς κα-
τασπαζόμενος προσκυνῶ καὶ δέομαι διὰ παν-
τὸς τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἵνα διαφυλάττῃ
αὐτὴν εἰς τὸν ἀγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν αὐ-
τῆς Θρόνον ἄνοσον, εὐθυμον, ὕγιᾶ, μακρόδιον,
ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀδιασείστω ὕψει καὶ εὐμερίᾳ
μετὰ μακροδιότητος.

Τὴν ἱερὰν καὶ σεβασμίαν αὐτῆς ἐπιστολὴν
προσκυνητικῶς ἀσπασάμενος ἔλαβον, ὡπερ ἐχά-
ρην διὰ τὴν ἀγαθὴν καὶ ἐφειστωτάτην αὐτῆς
ἐμοὶ ὑγείαν ἔγνων καὶ τὰ ὅσα μοι γράφει διὰ
τοὺς ἡγουμένους, ὅποῦ ἔστειλεν εἰς τὸ Μπουρ-
νόση καὶ εἰς τὸν Ἅγιον Σάββαν, διὰ τοὺς
ὁποίους εὐχαριστῶ τῇ Ὑπερέρᾳ Μακαριότητι
ὅποῦ ἔστειλε τοιοῦτους χρησίμους, ἀξίους καὶ
ἀρεστοὺς εἰς ὅλους καὶ διὰ τὴν ἄκραν εὐλό-
γειαν καὶ θερμὴν ἀγάπην ὅπου ἔχω εἰς τὸν
Ἅγιον Τάφον καὶ εἰς τὴν Μακαριότητά Σου
θέλουσιν ἔχει καὶ παρ' ἐμοῦ τὴν δυνατὴν
βοήθειαν καὶ ὑπεράσπισιν, ὁμοίως καὶ παρὰ
τοῦ θεοσεβέστου ἡμῶν Αὐθέντου, ὃς καὶ πολ-
λὴν εὐνοίαν καὶ ἐπίσκεψιν δεικνύει εἰς τὰ ἱερὰ
αὐτῆς μοναστήρια, καὶ ἡγουμένους, καὶ περὶ
τοῦτου λοιπὸν ἅς μὴν ἔχῃ καμμίαν ἔννοιαν
ἢ Σὴ Μακαριότης, ἥς τὰ ἔτη πάμπολλα καὶ
πανευτυχῆ, καὶ αἱ θεοπεσιθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ
μεθ' ἡμῶν.

αψιδ', Ἰουλίου.

Τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος ἐν Χριστῷ
ἀδελφὸς καὶ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

† *Ghedeon Mitropolitul Moldovei.*

† Prea-fericite, prea-înțelepte și prea-
sfinte Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul,
Fericirii Voastre, foarte frățește săru-
tând-o, mă închin și mă rog de atot
puternicul Dumnezeu să Te ție pe Sca-
unul prea-sfânt și apostolic bueros, să-
nătos, întru mulți ani, în pace și ne-
tulburată sănătate și bună stare cu viață
lungă.

Sfânta și respectata-Ți scrisoare, cu în-
chinare sărutând-o, o am luat, și m'am bu-
curat pentru buna și foarte dorita-Ți să-
nătate; am aflat și câte-mi serii pentru
egumenii ce i-ai trimes la Barnovschi și la
Sf. Sava, pentru cari mulțămesc Fericirii
Voastre că a trimes astfel de folositori,
vrednici și potriviți la toate; și, pentru
înalta evlavie și caldă iubire ce am către
Sfântul Mormânt și către Fericirea Ta,
vor avea și de la mine cea după putință
ajutorare și sprijinire, de asemenea și
de la prea-respectatul nostru Domn,
care și arată multă bunăvoință și cer-
cetare sfintelor Tale mănăstiri și egu-
menilor, și, de spre aceasta, de altfel, să
n'aibi nicio grijă Fericirea Ta; ai cării
ani să fie prea-mulți și în totul feri-
ciți, și rugăciunile Tale de Dumnezeu
ascultate cu noi.

1712, Iulie.

Al Fericirii Voastre întru Hristos frate
și la poruncă

† *Ghedeon, Mitropolitul Moldovei.*

1712,
1-1u Sep-
tembre.

Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre reluarea corespondenței.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ
Πατριάρχῃ τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ
καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυ-
σάνθῳ, τῷ σεβασμιωτάτῳ ἡμῶν ἐν Χριστῷ
πατρὶ, τὴν εὐλαβητικὴν προσκύνησιν.

Ὁ τιμιώτατος ἄρχον δεστιάρης ὁ Γρηγοράσ-
κος, ὁ κομιστής τῆς παρούσης, ἔστω ἡμῖν λό-
σις τῆς μακρᾶς σιωπῆς. Δὲν ἐγράψαμεν ἐν πολ-
λοῦ τῇ θεοτιμῇ αὐτῆς Μακαριότητι οὐκ ἐκ
λήθης ἢ ἐξ ἀμελείας, ἀλλὰ διὰ τὰ μὴ φανῶ-
μεν ὀφρστοί, γράμματα προσομιλοῦντες ἀνω-
φελῶς τῷ μεγάλῳ ἀδιαλείπτως ἔχοντι τὰς
φροντίδας ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπείρων
λαῶν κειδομένων. Πλὴν μᾶς ἤλεγχε καθ' ἐ-
κάστην ἢ πρὸς τὴν πατρικὴν αὐτῆς ἀγάπην εὐ-
λαβητικὴ ἡμῶν ἔφρασις, καὶ οὐκ ἀνεγέκλητον
μᾶς ἐπαράστειν τὴν πολλὴν σιωπὴν. Ὅθεν,
διὰ τὰ μὴν ἀκούωμεν ἐπὶ πλείον τῆς εὐλα-
βείας μᾶς τὰς δικαίας ἐπιπλήξεις, ἀφῆκαμεν
εἰς ἓνα μέρος καθὼς λογῆς παρατήρησιν καὶ
ἀνεπαρρήκαμεν ἐπιστεῖλαι.

Εἶναι λοιπὸν ἡ παροῦσα: πρῶτον μὲν διὰ
τὰ προσκυνήσωμεν κατὰ τὸ πρέπον τὴν ὑπέρ-
τιμον αὐτῆς Μακαριότητα· δεύτερον δὲ διὰ τὰ
τῆς ἐνθυμήσωμεν πῶς, εἰ καὶ μακρὰν ἀπόντες
καὶ πολλὴν (sic) σιωπήσαντες χρόνον, ἀμετά-
τρεπτον ὁμῶς διατηροῦμεν ἢν ἄνωθεν καὶ ἐξ
ἀρχῆς εἶχομεν πρὸς τὴν πατρικὴν τῆς φιλο-
στοργίαν εὐλάβειαν τε καὶ ἔφρασιν, τὴν ὁποίαν
ἐτοιμῶς ἔχομεν καὶ δι' ἔργων ἐπιδείξει, ἂν
μᾶς ἀξιώσῃ ποτὲ τῶν προσκυνητῶν τῆς προσ-
ταγμάτων καὶ, ἀγχιλλὰ οὐχ ἱκανοὶ ἐσμέν τὰ
δουλεύσωμεν κατ' ἀξίαν τὴν μεγίστην αὐτῆς
Μακαριότητα, ὁμῶς εἴμεσθαι θέλωμεν πῶς ἡ
ἐμφυτός τῆς ἀγαθοσύνης θέλει δεχθῇ πάντοτε
ἐσμενῶς τὰ ὅσα κατὰ δύναμιν εἰς δούλευσιν
τῆς ἐπιτελέσωμεν. Ταῦτα προσκυνητῶς ἐπὶ
τοῦ παρόντος, καὶ, ἀσπαζόμενοι εὐλαβῶς τὴν
μακαρίαν αὐτῆς δεξιάν, δεόμεθα τοῦ ἐν Τριᾷδι
Θεοῦ τὰ περισκέπη καὶ τὰ διατηρῆ τὴν Μα-
καριότητά τῆς ἐρρωμένην καὶ εὐδαιμονοῦσαν
ἐν δὴν παντί ἡμῶν.

αψιβί, Σεπτεμβρίου κ'.

Τῆς Ὑμετέρης σεβασμιωτάτης Μακαριότη-
τος πρόθυμος εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

† Al Ungrovlahiei, Antim.

† Prea-fericitului, prea-învăţatului şi prea-
sfântului Patriarh al sfintei cetăţi Ierusa-
limul şi a toată Palestina, domnului domn
Hrisant, prea-respectatului nostru întru
Hristos părinte, închinare cu evlavie.

Prea-cinstitul dumnealui Vistierul Gri-
goraşcu, aducătorul celei de faţă, să ni fie
desfacerea îndelungatei tăceri. N'am scris
de mult celei de Dumnezeu cinstite Feri-
ciri a Tale nu din uitare sau din nepurtare
de grijă, dar ca să nu părem a cădea greu,
convorbind prin scrisori fără folos cu cel
care neîncetat are mari griji cu privire la
Biserica şi e ocupat cu nesfârşite popoare.
Dar ne-a mustrat în fiecare zi aplecarea
plină de evlavie a noastră către iubirea
Ta părintească şi ni-a înfăţişat multa tă-
cere ca un lucru de nesuferit. Deci, ca să nu
mai auzim mustrările drepte ale evlaviei
mele, am lăsat de o parte orice fel de consi-
deraţie şi am luat îndrăzneala de a-Ţi scrie.

De altfel, aceasta e: întâiu pentru ca
să ne închinăm după cuviinţă prea-cinstitei
Tale Fericiri; al doilea însă ca să-Ţi
amintim că, de şi stând departe şi tăcând
multă vreme, totuşi păzim neschimbată
cea de sus şi dintru început avută evla-
vie şi aplecare către părinteasca-Ţi iu-
bire, pe care sântem gata să o arătăm
şi prin fapte, dacă ne va învrednici vre-
odată de respectatele-Ţi porunci; şi, cu
toate că nu putem destoinici a-Ţi servi
după vrednicie prea-marii Tale Feri-
ciri, dar sântem siguri că înăscuta-Ţi iu-
bire va primi totdeauna cu bunăvoinţă
câte după putere spre slujba Ta le vom
săvârşi. Aceasta cu plecăciune pentru mo-
ment şi, sărutând cu evlavie fericita-Ţi
dreaptă, ne rugăm de Dumnezeu în
Treime să ocrotească şi să păzească pe
Fericirea Ta sănătoasă şi fericită în toată
viaţa; amin.

1712, 20 Septembrie.

Al Fericirii Tale gata la porunci.

† Al Ungrovlahiei, Antim.

LXIII.

Constantin Stolnicul Cantacuzino către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, 1712,
despre nevoia Turcului Ibrahim-Celebi, știrile ce primește Domnul, tulburările de Novembre.
la Constantinopol și prognosticurile din calendar.

Θεός.

† Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε δεσπότη, τὴν
ὑμετέραν Μακαριότητα δουλικῶς προσκυνῶ
καὶ τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιάν πανευλαβῶς
ἀσπάζομαι.

Ταῖς ἀπερχομέναις, μὲ τὸν εἰς τὰ αὐτόθι
ἐρχομὸν τοῦ Μεγάλου Ποστέλνικου, ἔγραψα τῇ
ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, ἀποδοῦς αὐτῇ τὴν ὀρε-
λουμένην προσκύνησιν. Τώρα πάλιν μὲ τὴν
ἐπαναστροφὴν τοῦ Ἱμπραῖμ-τῆς-εἰς-πῆ δὲν ἄρ-
γησα εἰς τὸ νὰ ἀναπληρώσω τὸ αὐτὸ ἀπαραι-
τητον χρέος τῆς εὐλαβητικῆς, διὰ τοῦ πα-
ρόντος μου, προσκυνήσεως, ἐν ᾧ ὅλην ποιῶ
τῇ αὐτῆς Μακαριότητι καὶ τὰ κατὰ τὸν ἔνωθεν
Ἱπραῖμ-τῆς-εἰς-πῆ, ὅτι, ἂν καλὰ καὶ νὰ ἐτάθῃ
ἐδῶ ὀλίγον καιρὸν, ὅμως κατὰ τὸν εἰπόντα: ἐξ
ὄνου τὸν λέοντα, ἐπορεύθη φρόνιμα, εὖ-
τακτα, ταπεινὰ καὶ καθῶς πρέπει, ἀλλ' ἐπειδὴ
δὲν ἤθελῃς νὰ ἀπομείνῃ ἐνταῦθα περισσίτε-
ρον, φοβηθεῖς ἵσως μέπως καὶ χάσῃ τὸ φωμί
τοῦ ὅπου ἔχει ἀπὸ τὴν Βασιλείαν, ἐξητήθη
ἀπὸ τὸν Ἀδθέντην, καὶ οὕτως ἡ αὐτοῦ Ἐκλαμ-
πρότης δὲν ἤθελῃς νὰ τὸν ἐμποδίσῃ. Ὅθεν
καὶ ἐγώ, μὲ ὅλον ὅπου κατὰ τὴν προσταγὴν
τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος, ὡς ἂν ὅπου καὶ
τῆς ἐπρόγραφον, πρόθυμος ἤμην νὰ τὸν συν-
τρέξω εἰς τὸ κατὰ δύναμιν, ἂν καλὰ καὶ νὰ
ισχύω ὀλίγον, μ' ὅλον τοῦτο ἡ ὀλίγη του ἄρ-
γοπορία εἰς τὰ ἐνταῦθα δὲν τὸ ἐκάλεσε νὰ
τὸν δουλεύσω εἰς ἐκείνα ὅπου ἤθελε μὲ εἶλθῃ
ἀπὸ χέρι, πλὴν ἀρκετὸν εἶναι τοῦτο πῶς τὸν
ἐγνώρισα ὡς φρόνιμον καὶ ταπεινὸν καὶ εἰς
τὰ πάντα, ὡς εἶπεν, εὐκτατον.

Ἐνταῦθεν οὐδὲν νέον ἔχω νὰ σημειώσω τῇ
ὑμετέρᾳ Μακαριότητι ἀξιόλογον, ἢ περίεργον.
Τὰ ψευδορεπόμενα ὅπου ἐρχονται διδοὶ ὁ Ἀδθέν-
της καὶ μεταγλωττίζονται, καὶ, ἀφοῦ τὰ μετα-
γλωττίσουν, θέλει τῆς τὰ πέμψῃ ἡ Ἐκλαμπρό-
της τοῦ. Προσεκτικῶς ὅμως τώρα προσμένω
νὰ εἰδῶ ποίαν ἐκδοσὶν θέλουσι λάβῃ αἱ παρά-
δοχοὶ δοκοῦσαι τοῖς πλείοσι μεταβολαῖς καὶ τὰ-
ραχαὶ ὅπου αὐτοῦ εἶναι· εἰ δὲ αὐταὶ αἱ ῥη-
θεῖσαι ταραχαὶ τῆς θείας πάσης καὶ ἀδῆλου
ἐκείνης ἐξήρτηνται προνοίας, τί λεκτέον ἢ τί
πρακτέον; Ἐκείνη ὡς δοῦλεται οὕτω ὡς τὰ
διεξήγη καὶ εἰς τὴν ἀρροσάτην ἐκείνην τῶν
ὄντως ἀγαθῶν περισπῆν ἄς τὰ διαθέσῃ!

Καλαντάρια ἄλλαις χρονιαῖς μὰς ἐπερίσευον
ἕως τοῦ νῦν· ἐφέτος δὲ εἶνα μόνον μὲ ἦλθεν,

Dumnezeu.

† Prea-fericite și prea-înțelepte stăpâne,
Fericirii Voastre cu supunere mă închin
și prea-sfânta-Ți dreaptă cu toată evlavia
o sărut.

Zilele trecute, cu venirea într'acoace
a Marelui Postelnic, am scris Fericirii
Voastre, aducându-I cuvenita închinăci-
une. Acuma iarăși cu întoarcerea lui Ib-
rahim-Celebi n'am zăbovit să împlinesc
această neapărată datorie a evlavioasei
închinări, prin aceasta a mea, în care
Te înștiințez pe Fericirea Ta și despre
cele cu privire la cel de mai sus Ib-
rahim-Celebi, că, de și a fost aici câ-
tăva vreme, dar, cum se zice: după un-
ghie leul, a călătorit cuminte, așezat,
smerit și cum se cade, dar, de oare ce
n'a vrut să mai rămâie aici, temându-
se poate ca să nu-și piardă pâinea ce o
are de la Împărăție, s'a cerut de la
Domn, și astfel Strălucirea Sa n'a vrut
să-l împiedece. Deci și eu, cu toate că,
după porunca Fericirii Voastre, cum Ți-
am scris și mai înainte, eram gata să-l
ajut după putere, de și pot puțin, dar
totuși puțină lui zăbavă aici nu l-a
chemat să-i servească la cele ce mi-ar fi
fost la îndemână, dar e destul aceasta
că l-am cunoscut cuminte și smerit și
la toate, ca să spun așa, cu bună rin-
duială.

Deci n'am nimic nou de preț să arăt
Fericirii Voastre decât lucruri de curiosi-
tate. Falsele rapoarte ce le vin dă Domnul
și se traduc, și, îndată ce se vor traduce,
Strălucirea Sa Ți le va trimete. Cu pru-
dență însă acuma aștept să văd ce ieșire
vor lua cele ce se par celor mai mulți
peste așteptare schimbări și tulburări ce
au avut loc în acele părți; iar, dacă zisele
tulburări atârnă de acea Pronie Dumne-
zeiasea întreagă și nesigură, ce să spunem
sau ce să facem? Ea cum vrea așa să le
conducă și să le așeze la acea prea-înaltă
așteptare a celor de fapt buni!

Calendarul de celelalte po an mi-au pri-
sosit până acum; pe anul acesta mi-a venit

λατινικόν, τὸ ὁποῖον εἶναι τερναδιένος¹, ὅθεν, ὁποῦ ὁ συγγραφεὺς εἶναι Ἰεσουῖτης, τίποτες δὲν προλέγει εἰς τὴν τῆς ἀκοῆς τέρψιν, πλήν, καθὼς εἶναι ἰδοῦ ὁποῦ τὸ στέλλω τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, καὶ παρακαλῶ αὐτὴν νὰ τὸ δεχθῇ, καί, ἂν οὐδὲν ἄλλο θέλει νοστιμευθῇ εἰς αὐτό, κἄν γοῦν ἡ συνοπτικὴ ἱστορία ὁποῦ περιέχεται εἰς αὐτὸ τῶν κράληδων τῆς Οὐγκαρίας καὶ ἄλλα τινὰ περίεργα δὲν τῆς θέλουσι φανῇ ἀτερπῆ.

Οἱ τοῦ ταπεινοῦ μοι οἴκου ἀπαξάπαντες, οἷ τε υἱοὶ μου σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ὁμοῦ καὶ οἱ ὁφρικτάλοι τῆς, ἐδαφιῶς προσκυνοῦσι τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ τὴν σεβασμίαν τῆς δεξιᾶν πανσολαδῶς ἀσπάζονται.

Ταῦτα μὲν τό γε νῦν ἔχον, αἱ δὲ πανάγια καὶ θεοπεσιθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἶησαν ἡμῖν διὰ τοῦ συντηρητικαί.

αψιθ', Νοεμβρίου.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος.

Εἶπα ἄνωθεν ὅτι μόνον ἔνα καλαντάριον μὲ ἤλθε, καὶ ἀληθῶς οὕτως ἔχει, πλήν τῶρα ὕστερον ἤλθασι καὶ ἄλλα τέσσαρα ἢ καὶ πέντε καλαντάρια ἰταλικά, τὰ ὁποῖα ἐδώθησαν νὰ μεταγλωττισθοῦν τὰ προγνωστικά τους, ἅπερ λογιάζω πῶς, ἀφοῦ μεταγλωττισθοῦν, θέλεις τὰ ἔχει καὶ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, καί, ἂν καλὰ καὶ νὰ μὴν εἶναι ἀπὸ τὰ τόσον δόκιμα, ὅμως, ἂν συνέδουσι τοῦτον τὸν χρόνον ὅσα προλέγουσι, ἤγουν τὴν παγκόσμιον ταραχὴν καὶ σύγχυσιν καὶ κακὰ, τοῦτο μόνον ἀκολουθῶ νὰ λέγωμεν, ὅχι ἄλλο, τό: ἁμαρτωλοί, ποῦ φύγομεν, etc., etc. Ἄν τὸ θεῖον καὶ ἡ ἄκρα αὐτοῦ εὐσπαρχία θέλει μᾶς δώσῃ ζωὴν καὶ ὑγείαν, θέλομεν τὰ εἰδῇ καὶ αὐτὰ τί πέρας θέλουσι λαθῇ, etc. Τὰ αὐτόθι πάλιν, ἂν εἶναι δυνατὸν, etc., etc., ἀγάπουν νὰ ἀκούσω, τί καὶ σὰν τί φάλλουν, etc.

Εὐλαβέστατος καὶ ταπεινός, διὰ παντὸς δοῦλος,

Κ. Καντακουζηνός.

Însă numai unul, latinesc, care e de la Târnava, deci, de oare ce autorul e un Iezuit, nu spune nimic care să fie pentru mângâierea auzului, dar, așa cum e, iată că-l trimet Ferieirii Voastre, și o rog să-l primească, și, de nu va avea nicio altă plăcere de la dânsul, măcar istoria sinoptică ce cuprinde în el a crailor Ungariei și alte câteva lucruri de curiozitate nu-Ți vor părea fără mulțămire.

Toți ai smeritei mele case, fiii cu nevestele și copiii, de asemenea și dregătorii Țăii, până la pământ salută pe Fericirea Ta și respectata-Ți dreaptă cu toată evlavia o sărută.

Acestate deocamdată, iar rugăciunile-Ți preasfinte și de Dumnezeu ascultate să ni fie ocrotitoare în viață.

1712, Noiembrie.

Al Ferieirii Voastre.

Am spus mai sus că mi-a venit un singur calendar, și adevărat așa este, dar acum în urmă au venit și alte patru ori și cinei calendare italienești, din care s'au dat să se traducă prognosticurile, care cred că, îndată ce se vor traduce, le vei avea și Fericirea Ta, și, cu toate că nu sânt din cele așa de bune, dar, dacă se vor îndeplini în acest an câte le prevestesc, adecă tulburarea întregii lumi și înecarea și relele, atâta numai urmează să spunem: unde să fugim noi, păcătoșii, etc., etc. Dacă Dumnezeu și înalta-I bunătate ni va da viață și sănătate, vom vedea și acestea ce capăt vor lua, etc. Cele de acolo iarăși, dacă se poate, aș dori să le aud, ce și cum eântă, etc.

Prea-evlavios și smerit întru toate rob.

Constantin Cantacuzino.

LXIV.

1712,
10 Novem-
bre.

Constantin Cantacuzino Stolnicul către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre prietenii lor turci și greci și nemulțămiri politice secrete.

Θεός.

Μακαριώτατε καὶ σφώτατε δέσποτα, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα δουλικῶς προσκυνῶ καὶ τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιᾶν πανσολαδῶς ἀσπάζομαι.

Dumnezeu.

Prea-fericite și prea-învățate stăpâne, Ferieirii Tale cu supunere mă închin și sărut cu toată evlavia preasfânta-Ți dreaptă.

¹ Tyrnaviensis, din Tyrnavu, Sâmbăta Mare. V. și mai sus.

Ἡ αἰτία δι' ἣν πρὸ πολλοῦ ἤδη οὔτε παρ' ἐμαυτοῦ τὴν ὀρεῖλαιμένην διὰ γράμματος προσωκύνησιν τῇ Σῇ Μακαριότητι ἀπέστειλλον, οὔτε μὴν τῶν δύο σεβασμίων ἐπιστολῶν τὴν ἀπόκρισιν, ἐξ ὧν τὴν μὲν εἰς Φιλιπῆσσι, τὴν δὲ εἰς Τυργόδιστον (ἐν ᾧ οὐδὲ πρὸ πολλοῦ ἦλθον) παρὰ τοῦ λογιωτάτου Ἱμπραχίμ-τζελεπῆ μετὰ τῆς προσηκούσης εὐλαβητικῆς προσκυνήσεως ἔλαβον, καὶ ἡ αἰτία τοῦτη γινώσκει τὸ ὁ Θεὸς ὅτι οὔτε ἀπὸ ἀμείλιαν ἦτον, οὔτε ἀπὸ λήθην. Ἀλλὰ πρῶτον μὲν ἡ εἰς τὸ χωρίον ἐξαγωγή, γινόμενος δηλαδὴ τεχνάριος ἀπλὸς καὶ ἀχρεῖος μοῦρικός (καθὼς ὑπολαμβάνω καὶ νὰ τὸ ἤκουσεν), ἵνα ἐπιτύχω τινὸς ἡσυχίας, καὶ ἵνα ἀποφύγω ἐκείνην ὁποῦ καὶ ὁ φιλόσοφος (inī Solon!) λέγει, κάλλιον εἶναι τινὰ μῆτε νὰ τὰ βλέπωμεν, μῆτε νὰ τὰ ἀκούωμεν καὶ τῷ σοφῷ ἀρκεῖ.

Δεύτερον δέ, ἵνα μῆτε πληχθῇς¹ δόξῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, κόπους παρέχων αὐτῇ ἐν τοσούτῃ οὐσῇ ἀσθενείᾳ, ὡς ἤκουον, καὶ ἐν ἀσχολίᾳ παντοδαπῶν φροντίδων. Καὶ τὸ δὴ τρίτον, ὅτι οὐδὲμιᾶς ἡδύπορον ἀξίας ἀποσημειώσεως προσώπῳ σεβασμίῳ τε καὶ νουνεχεῖ. Ὅθεν ἀντιδολῶ τὴν αὐτῆς Μακαριότητα, ὡς εὐσυμπάθητον, ἵνα μοι τῆς τοσούτης ἔνεκα ἀποσιωπήσεως συγγνώμην παρέξῃ.

Οὔτε κατὰ τὸ παρὸν ἔχω τι νέον ἄξιον σημειώσεως, ὅτι, εἰ καὶ τι ἦν, εἴτε ἡκούστο ἐνταῦθα κἄντε ἀπὸ ῥεπέρτα, κἄντε ἀπὸ ἄλλα μέρη, γινώσκω καλῶς ὅτι οὐδέ λελήθην αὐτῇν, ὡς διῆεν σεσημειωμένα αὐτῇ παρὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου Αὐθέντου, ὥστε ὁποῦ τὰ γεγονότα ἐν τῇ παρούσῃ τοῦ ὁλοθιρίου εἰς πάντα διέκτετο χρόνον κυκλοφορίᾳ, μέχρι τῆς σήμερον, τί λογῆς πράξις ἔλαβον ἴδωμεν; περιμένω ὁμῶς τώρα, ὁποῦ καὶ καμπανιαῖς καὶ καμπάναις τῶν στρατευμάτων ἐτσεῖσιν, ὅπως ἴδω τί ἀληθεστέραν ἐκδόσιν ἔλαβον τὰ πράγματα καὶ τίνα τῶν ἀκολούθων τεκμήρια θέλωμεν ἔχει. περὶ ὧν αὐτόθεν μάλιστα προσμένω προσεκτικώτερον ἀκοῦσαι, τὸ ἀληθεστέρον ἢ περ ἄλλοθεν, καὶ τοῦτο μάλιστα καὶ οἰκειότερον παρὰ τῆς Σῆς Μακαριότητος, ἐπειδὴ τώρα ὑπολαμβάνω νὰ ἐκόντουν αἱ ὑποθέσεις, ὅπως λάβωσι μίαν conclusionem (καὶ ἄμποτες τὸ θεῖον καὶ ἡ ἄκρα του φιλανθρωπία νὰ δώσῃ τὰ παρεληλυθότα κακὰ νὰ εὐοδωθοῦσιν εἰς τὸ κρείττον, πρὸς παρὰμυθίαν καὶ ὠφέλειαν τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ), περὶ ὧν παρὰκαλῶ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα (εἰ δυνατόν) ἵνα ἔχω ὅσον ὀλίγη τὴν περὶ τῶν ἀποφάσεων τούτων γνῶσιν. Τὰ καὶ ἡμᾶς, ἂν ἐρίξῃ ἡ Ὑ-

Pricina pentru care am zăbovit de mult acum de a-Ți trimete cuvenita închinăciune prin scrisoare Fericirii Tale și nici răspunsul la două respectate scrisori, una la Filipești, iar alta la Târgoviște (unde nu de mult am venit), pe care le-am primit cu prea-învățatul Ibrahim-Celebi cu cuvenita închinăciune evlavioasă, numai Dumnezeu o știe această pricină că nu a fost din neîngrijirea mea, nici din uitare. Ci, întâiu, ieșirea la țară, că adevă am ajuns țăran curat și mojie prost (cum aflu că ai și auzit-o), ca să capăt ceva liniște și ca să fug de acelea despre care filosoful (Solon al meu!) spune că e mai bune ca omul nici să primească, nici să audă; și celui cuminte îi ajunge.

Al doilea însă ca să nu par că o plictisesc pe Fericirea Voastră, dându-l osteneală când e așa de bolnav, cum am auzit, și cu ocupația grijilor de toate felurile. Și, al treilea, că nu aveam nicio înștiințare vrednică de o față venerată și înțeleaptă. Pentru care mă rog de Fericirea Voastră, ca de un prieten, ca să mă ierte pentru atâta tăcere.

Nici acum n'am ceva nou vrednic de a se însemna, căci, și de a fost, ori s'a auzit acolo și prin rapoarte, ori din alte părți știu că nu Ți-a fost ascuns, fiind de mult însemnate Ție de prea-strălucitul Domn, așa încât cele întâmplare în cercul de față al anului biseet, întru toate pierzător, ce au făcut până acum am văzut; însă aștept, acum când și campaniile și campanele (clopotele) oștirilor s'au isprăvit, să văd ce sfârșit mai adevărat au luat lucrurile și ce dovezi ale urmărilor vom avea, pentru care de acolo mai mult aștept să aud ceva mai sigur și mai adevărat decât de aiurea, și aceasta mai ales și mai întâiu de la Fericirea Ta, de oare ce acum aflu că s'au apropiat împrejurările ca să iea o încheiere (și de ar vrea Dumnezeu și înalta-l iubire de oameni să dea ca relele trecute să se îndrepte în spre bine, pentru ajutorul și folosul poporului creștin!), pentru care rog pe Fericirea Ta (dacă se poate) să am cât de puțină cunoștință a hotărîrilor celor de acolo. Cele de la noi, dacă dorește Fericirea Voastră să le cunoască, din mila lui Dumnezeu și prin fericitele-Ți rugăciuni

¹ În text: καχθής.

μετέρᾳ Μακαριότητος γυνῶναι, Θεοῦ ἐλπίς καὶ διὰ τῶν μακαρίων αὐτῆς εὐχῶν δοξαίνουσα καὶ ζῶμεν, τὸ δὲ πῶς, etc., etc., ἃς μὴν λάβῃ κίπρον νὰ ἐρωτῇ, εἰς γὰρ τὰ οὐκ ἐστὶν ἡμῖν, οὐδὲν ἄλλο ῥητέον ἢ τό: ὡς τῷ Κυρίῳ ἐδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο, καὶ γενήσεται. Οἱ τοῦ ταπεινοῦ μου οἴκου ἀπεχέσταντες, οἳ τὸ υἱοῦ μου, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, τὴν μέχρι ἐδάφους προσκύνουσιν ἀπονέμουσι τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, τὴν σεβάσιμον καὶ παναγίαν αὐτῆς δεξιάν μετὰ πάσης εὐλαδίας ἀσπαζόμενοι, οἵτινες μεθ' ὧν καὶ ἐγὼ δεόμεθα καὶ ἐκλιπαροῦμεν ἐς ὅλης καρδίας, ὡς οἶδεν ὁ τῶν κρυπτῶν Γνώστης, τὴν ἀίδιον ἐκείνην καὶ ἀπειρον τοῦ Θεοῦ Πρόνοιαν καὶ κηδεμονίαν ὅπως ἀξιῶσθαι ἡμᾶς ἀπαξάπαντας, ἐν τούτῳ ὄντας τῷ σαρκεῖ θεάσασθαι τῆς αὐτῆς Μακαριότητος καὶ ἔτι ἀπαξ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς (οὐ μόνον διὰ τὴν ἔφρασιν ἐκείνην, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ δι' ἄλλας αἰτίας), καὶ γὰρ τοῖς νοητοῖς οὐ διαλείπομεν αὐτὴν ὡς παρούσαν φαντάζεσθαι, καίτοι ἀπόντες τῷ σώματι, καὶ ἵνα καὶ οἱ παλαιότεροι ὀφρικήλιοι τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος λάβωσι τὴν πατρικὴν τῆς εὐλογίαν καὶ τὰ ὀφρικήια ἀνακαινισθῶσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μέχρι τοῦδε ὀφρικήια μὴ λαβόντες τὴν ἴσην μεθεξῶσιν χάριν καὶ εὐλογίαν.

Ἐλαβον δὲ καὶ τὴν εὐλογίαν χάριν φιλοτιμηθεῖσάν μοι ὅπ' αὐτῆς ῥοδοζάχαρην. περὶ ἧς πλείστας ὅσας ὁμολογῶ τὰς χάριτας τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, τὴν ὁποίαν ῥοδοζάχαρην εἶχε προστάξῃ τῷ Χατζῆ-Κουζῇ νὰ μὲ τὴν στείλλῃ ὅντινα ταλαίπωρον Χατζῆ-Κουζῇ πολλὰ τὸν ἐλυπήθηκα διὰ τὴν ζημίαν ὁποῦ τὸν ἐσυνέβη ἀπὸ τὴν πυρκαϊάν, ἡξέσθη το ὁ Θεός· τί ποιητέον; παρὰ μόνον ὁ Θεὸς ὁ ἄγιος νὰ παρηγορήσῃ καὶ αὐτόν, τρόποις οἷς οἶδεν. Ὅσα ὀρίξει καὶ μὲ γράψῃ ἡ Σὴ Μακαριότης διὰ τὸν Ἱμπραήμ-τζελεπή, καλῶς ἔγνω, καί, ἀγλαὰ ὀλίγη συναναστροφὴν νὰ εἶχα μὲ λόγου τοῦ ἔως τώρα, ὅμως, καλῶς ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης γράψῃ, φαίνεται πῶς νὰ εἶναι ἄνθρωπος καλὸς καὶ ταπεινός, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν μὲ προστάξει ὡς πάντα ὀφείμουν αὐτῇ καὶ εἰς τοὺς ὁρισμούς τῆς πρόθυμον, ἀλλὰ μὲ κάποιαις τξερμόνιαις μὲ παρακινᾷ νὰ τὸν ὀπερῶσθαι, ἢ καλὰ καὶ ὀλίγην χρεῖαν θέλει μὲ ἔχει αὐτὸς ἐδῶ, ὅμως, ὅσον τὸ κατὰ δόξαν, δὲν θέλω εὐγὴ ἀπὸ τὴν προσταγὴν τῆς Σὴς Μακαριότητος.

Ὅπως ὁ Ἱμπραήμ-τζελεπή προσήρσεις τινας ἔφραξέ μοι παρὰ τοῦ κοινοῦ παλαιοῦ φίλου τοῦ Γεροαλῆ-ἐφέντη ὅθεν καὶ ἐγὼ τὴν παρούσαν γραφὴν ἀπέστειλλα αὐτῷ διὸ ἐκλι-

σάντεμ σανάτοσι καὶ τῶν, iar cum, etc., etc., nu Te osteni să întrebi; căci, la cele care nu atârână de noi, nu e alta de spus decât: cum i-a plăcut Domnului [Dumnezeu], așa s'a și întâmplat, și se va întâmpla. Cei ai casei mele smerite toți, și fiii miei, cu nevestele și copiii, se închină până la pământ Fericirii Voastre, sărutând cu toată evlavia respectata și preasfânta-Ți dreaptă, cu cari și eu mă rog din toată inima, cum știe Cunoscătorul celor ascunse, de Pronia cea nevăzută și necercetată și grijă a lui Dumnezeu ca să ne învrednicească pe noi toți, câți sântem în aceeași carne, să vedem pe Fericirea Ta măcar încă odată cu ochii aceștia simțiți (nu numai pentru acea aplecare, ci și pentru alte pricinii), căci cu cei ai minții nu lipsim a ni-o închipui ca fiind de față, de și depărtați cu timpul, și pentru ea și dregătorii mai vechi ai Fericirii Voastre să primească pârinteasca binecuvântare a Ta și să li se înoiască dregătoriile lor și cei ce până acum n'au primit slujbe să capete același har și aceeași binecuvântare.

Am primit și rodul-de-zahăr dăruit mie, ca semn de binecuvântare, de către Tine, pentru care-Ți mulțămesc foarte mult Fericirii Tale, pe care rod de zahăr poruncise lui Hagi-Cuzi să mi-l trimeată; pe care nenorocit Hagi-Cuzi l-am compătimit mult pentru paguba ce i s'a întâmplat de foc, Dumnezeu o știe; dar ce e de făcut?, numai cât Dumnezeu sfântul să-l mângâie și pe dânsul, în ce chip știe. Câte le poruncești și mi le scrii Fericirea Ta prin Ibrahim-Celebi, bine le-am cunoscut, și, cu toate că puțină întâlnire am avut cu dânsul până acum, dar, cum scrie Fericirea Voastră, se pare că e un bun și smerit, pentru care nu-mi poruncești nimie ca unuia cu totul supus Ție și gata la poruncile Tale, ci cu ce fel de ceremonii mă îndemni să-l oerotese, de și va avea aici puțin folos de la mine, dar, cât pot, nu voi ieși din porunca Fericirii Tale.

Acest Ibrahim-Celebi mi-a adus unele cuvinte de la al nostru al amândorora vechiu prieten, bătrânul Ali-Efendi; deci și eu i-am trimis această scrisoare; pentru

παρῶ τὴν αὐτῆς Μακαριότητα μὲ θάρρος (ἢν μὴ ἐπαχθὲς δόξη) νὰ τοῦ δοθῇ καὶ ἄρά γε τί προλέγει καὶ πῶς πηγαίνουν τὰ μουνετζιμ-λίκια τοῦ τώρα, καὶ τί δεικνύουσι τὰ ἄστρα τοῦ.

Ταῦτα μὲν τό γε νῦν, αἱ δὲ θεοπισθεῖς αὐ-τῆς εὐχαὶ εἴησάν μοι διὰ τοῦ σωτηρητικαί.

*Εἰσι σωτηρίῳ αἰθί, Νομῆρ. ι'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ Σοφότητος διὰ παντὸς εὐλαβέστατος καὶ ταπεινότατος δοῦλος

Κωνσταντῖνος Καντακουζηνός.

care rog pe Fericirea Ta cu încredere (dacă nu o să ți pară supărător) să i-o dia, și poate că mai și spune cum îți merg munecimlăcurile acum și ce-Ți arată stelele.

Acestea deocamdată, iar de Dumnezeu ascultatele-Ți rugăciuni fie-mi mântuitoare în toată viața.

În anul Mântuirii 1712, Noiembrie 10.

Al Fericirii și Înțelepciunii Voastre cu totul evlavios și prea-smerit rob

Constantin Cantacuzino.

LXV.

Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre vechiul conflict cu el și tipografia ce se face la Constantinopol.

1712,
15 Novem-
bre.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τῷ σεβασμιωτάτῳ ἡμῶν ἐν Χριστῷ πατρί, τὴν εὐλαβητικὴν προσκύνησιν.

Ἡ πάντῳ ἐπιστολῇ τῆς Ὑμετέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος, ὁποῦ ἀσπασίως τε καὶ εὐλαβῶς ἐδέχθημεν παρὰ τοῦ ἄρχοντος βεβαιάρῃ κυρίου Γρηγοράσκου, πολλῆς ἀγαλλιόσεως μᾶς ἔγενε πρόξενος, τί μὲν διὰ τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς ὕψειαν, τί δὲ διὰ τὴν πατρικὴν ἀγάπην καὶ φιλοστοργίαν, ὁποῦ δεῖχνει πρὸς τοῦ λόγου μας, ἀποκαθιστῶντας ἡμᾶς πάλιν φιλοφρόνως τε καὶ εὐνοϊκῶς εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς οἰκειότητα· ὅπερ ὦν ἀπάντων εὐχαρίστω τῇ γνώμῃ πλείστας ἀπονέμομεν τῇ θεοτιμῇ αὐτῆς Μακαριότητι τὰς εὐχαριστίας, καὶ δεόμεθα ἐξ ὅλης ἡμῶν τῆς ψυχῆς τοῦ ὑπεραγάθου καὶ παντοδυνάμου Θεοῦ νὰ διατηρῇ αὐτὴν εἰς τὸν ὑπεράγιον ἀποστολικὸν αὐτῆς θρόνον ἐν ὕψει πολυχρονίῳ καὶ ἀκροτάτῃ εὐδαιμονίᾳ. Πλὴν μετὰ τῆς χαρᾶς μᾶς ἔφερε καὶ λύπην οὐ μετρίαν, βλέποντες ὅτι μερικὰ τινα παράπονα καὶ παλαιαῖς ὑποφύαις, ὁποῦ ἡ Μακαριότης Σας λέγει πῶς νὰ ταῖς ἔρριψεν εἰς τὸν βυθὸν τῆς κήθης, πάλιν ἀναπηδοῦσιν ἐκ τοῦ βυθοῦ καὶ ἀνακαινίζουσι τὸ μνημόσυον μετ' ἡχοῦ καὶ θαυμάζομεν πῶς οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, ἡξέροντες ἀσφαλῶς (καθὼς καὶ αὐτὴν δὲν λανθάνει) ὅτι περὶ αὐτῶν ἐδώκαμεν καὶ ἐγγράφως καὶ διὰ ζωσῆς φωνῆς ἀρεστάς τὰς ἀπολογίας εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐξ ἀρχῆς μᾶς τὰ ἀνέφεραν. Ἀλλ' ἐπειδὴ (ὡς φαίνεται) δὲν ἔμειναν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης πληροφορημένη, εἶναι χρεῖα νὰ παραστήσω-

† Prea-fericitului, prea-înțeleptului și prea-sfântului Patriarh al sfîntei cetății Ierusalimul și a toată Palestina, domnul, domn Hrisant, prea-respectatului nostru întru Hristos părinte, închinăciune evlavioasă.

Prea-cinstita scrisoare a Fericirii Voastre prea-respectate, pe care am primit-o sărutând-o și eu evlavie de la dumnealui Vistierul Grigorașeu, ni-a fost pricină de multă bucurie, pe de o parte pentru buna-Ți sănătate, pe de alta pentru părinteasca iubire și prietenie ce o arăți față de noi, așezându-ne din nou cu dragoste și bunăvoință în vechea Ta intimitate; pentru care toate mulțămesc cu gând recunoscător Fericirii Voastre de Dumnezeu cinstite, și ne rugăm din tot sufletul nostru de prea-bunul și atot puternicul Dumnezeu să Te păzească pe preasfântul apostolicescul Tău Scaun în sănătate de mulți ani și cea mai înaltă fericire. Decât odată cu bucuria mi-a adus și tristețea nu puțină, văzând că unele paraponē și vechi bănuieli, despre care Fericirea Voastră spune că le-a aruncat în abisul uitării, iarăși se ridică din abis și înoiesc amintirea cu sunet; și ne mirăm cum stă astfel lucrul, știind sigur (enm nu-Ți scapă nici Ție) că pentru acelea am dat și în scris și prin viugraiu îndestulătoare îndreptări către aceia cari dintru început ni le-au adus. Dar, de oare ce (cum se pare) n'a rămas Fericirea Voastră lămurită, e de nevoie să-I aducem înainte și alte îndreptări pentru

μεν ἔτι δικαιολογήματα εἰς ἐνδεῖξιν μείζονα καὶ θεοβίωσιν τῆς πολλῆς μας ἀθωότητος, τὰ ὅποια Θεοῦ χάριτι δὲν μᾶς λείπουν, μὲ τὸ νὰ ἔχωμεν συνήγορον τὴν ἀλήθειαν. Ἄλλ' ἐπειδὴ μᾶς προστάζει ἡ πατρικὴ τῆς ἀγάπης νὰ μὴ γράψωμεν τίποτε περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως, τὰ σιωποῦμεν ὅλα ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ ὁπακοὴν καὶ εὐλαβεῖαν· καὶ τόσον μόνον παρακαλοῦμεν τὴν φιλόστοργον αὐτῆς ἀγαθοσύνην νὰ μὴν ἔχη καθ' ἡμῶν καμμίαν ἀγανάκτησιν περὶ τῶν πρώην γεγενημένων, διότι ἡμεῖς τὴν ζημίαν τοῦ Ἁγίου Τάφου οὔτε τὴν ἠθελήσαμεν, οὔτε τὴν ἐπροξενήσαμεν, οὐδέποτε γὰρ προσεθέμεθα πρὸς τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν τιοῦτον πρᾶγμα παράνομον. Ἐτὶ ἐν καθαρῷ συνειδῶτι θεοβιώνομεν τὴν Ὑπετέραν θεοτίμητον Μακαριότητα, ἥς αἱ θεοπεθεῖς μακάριαι εὐχαὶ εἶησαν ἡμῖν, εὐλαδῶς ἀσπάζομενοις τὴν ἀρίαν αὐτῆς δεξιάν, ἄρωγαὶ διὰ θεοῦ.

αφ' ἐβ', Νοεμβρίου 18'.

Τῆς Ὑπετέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος πάντοτε εἰς τοὺς ὅρισμους

† *Al Ungrovlahiei Antim.*

arătarea mai deplină și întărirea multei noastre nevinovății, care slavă Domnului nu ni lipsește, căci avem mărturisitor cu noi adevărul. Dar, de oare ce ni poruncește părinteasca-Ți iubire să nu mai seriem nimic pentru această afacere, să tăcem toate deocamdată, pentru ascultare și evlavie; și atâta numai rugăm pe iubitoarea-Ți bunătate să nu aibă împotriva noastră nicio supărare pentru ce s'a întâmplat mai înainte, căci noi n'am vrut, nici n'am căsunat paguba Sfântului Mormânt, căci de loc nu ni-am pus înaintea ochilor un astfel de lucru fără cale. Astfel cu conștiința curată asigurăm pe Fericirea Voastră de Dumnezeu cinstită, ale cărei fericite rugăciuni să ni fie nouă, cari sărutăm cu evlavie sfântă-Ți dreaptă, ajutoare în viață.

1712, Noiembrie 15.

Al Fericirii Voastre prea-respectate cu totul la poruncă

† *Al Ungrovlahiei Antim.*

LXVI.

Târgoviște,
1713,
21 Ianuar.

Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre noua tipografie din Constantinopol a acestuia și călătoria din Georgia prin Rusia în Olanda a tipografului său, Mihai Ișvanovici.

Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς ἀρίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τῷ σεβασμιωτάτῳ ἡμῶν ἐν Χριστῷ πατρί, τὴν εὐλαβετικὴν προσκύνησιν.

† Καθὼς μᾶς εὐχίσθη ἡ πατρικὴ ἀγάπη τῆς Ὑπετέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος, οὕτω καὶ ἐγένετο, καὶ δι' εὐχῶν τῆς ἀρίων ἐωρτάσαμεν εὐτυχῶς τε καὶ περὶ χαρῶς τὰς τε πανσέπτους ἡμέρας τῶν δεσποτικῶν γενεθλίων καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ νέου ἔτους, τὸ ὁποῖον νὰ εὐδοκήσῃ ὁ πανάγαθος Θεὸς νὰ εἶναι ἀγαθὸν καὶ εὐτυχὲς μέχρι τέλους καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ὀρθοδόξους.

Ἐμᾶθαμεν τὰς συγχύσεις ὅπως γενοσὶ πάλιν προσεῖν τῇ Μακαριότητι σας ἡ ἄσπονδος ἔχθρα τῶν Δουτικῶν, καὶ πολλὰ μᾶς ἐδαρφάνη, βλέποντες πῶς εἰς ταῖς παρούσας ἀνωμαλίαις ἔτρεξαν καὶ αὐτοὶ οἱ λυμῶνες καὶ ἀπατηλοὶ νὰ προσθέσουν ἐπὶ τὸ ἕλκος τῶν τραυμάτων μας. Πλὴν, Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· αὐτοὶ δέ, ὡς παράφρονες καὶ φιλοτάραχοι, ἐκ-

Πρεα-fericitului, prea-învăţatului Patriarh al sfintei cetăţi Ierusalimul şi a toată Palestina, domnul domn Hrisant, prea-respectatului nostru părinte întru Hristos, evlavioasa închinăciune.

† Cum ne-a rugat părinteasca iubire a Fericirii Tale prea-respectate, așa s'a și întâmplat, și prin rugăciunile Tale sfinte anserbătorit cu fericire și bucurie prea-veneratele zile ale Nașterii Domnului și începutul noului an, care să dea prea-bunul Dumnezeu să fie bun și fericit până la capăt și pentru noi și pentru toți dreptcredincioșii.

Am aflat supărările pe care de curând le căsunează Fericirii Tale dușmănia neîmpăcată a Apusenilor, și mult ne-am îngreuiat, văzând cum în cele de față încercături am ieșit oamenii răi și înșelători ca să adauge încă la durerea rănilor noastre. Dar Domnul iubește judecata și nu va părăsi pe cei cucernici ai săi; iar aceia, ca niște nebuni și tulburători, vor fi go-

διωχθήσονται καὶ θέλουν ἐπιστροφῇ εἰς τὰ ὀπίσω ταπεινομένοι καὶ κατησχυμένοι.

Κατὰ τὴν παραγγελίαν ὁποῦ ἡ Μακαριότης Σας μᾶς δίδει εἰς τὴν ὑπέρτιμόν της ἐπιστολήν, ἐγράψαμεν τοῦ παπᾶ κὺρ Γεωργίου, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ αὐθεντικὸν σαράγιον, νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς ὅποιον τοῦ δώσῃ ἐκ μέρους της τὸ ἐνθάδε ῥαδάσιον εἴκοσι ἀπὸ τὰ βιβλία μας, καί, ἐπεὶ δὲ ἔττι της φαίνεται εὐλογον, ἃς μοιρασθοῦν εἰς τὰς ἐκκλησίας της Ἀγίας Πόλεως διὰ ψυχικὴν μας σωτηρίαν. Εἰ δὲ διὰ τὸν ὁλόκληρον τύπον, ὁποῦ μᾶς σημειώσῃ πῶς ἐτάξαμεν νὰ ἀφαιρώσωμεν εἰς τὴν νέαν της τυπογραφίαν, κατὰ τὸ παρὸν δὲν εἶναι βολετὸν νὰ λάβῃ πέρας ἡ ὑπόσχεσις, μὲ τὸ νὰ εἶναι τελείως διεφθαρμένος ἐκεῖνος ὁποῦ μᾶς ἔμεινεν· ὅμως, ἂν δώσῃ ὁ Θεὸς ὁγείαν εἰς τὸ μέσον καὶ κατεσοδωθῇ ἐνταῦθα ὁ μαθητὴς μας Μιχαήλ, τὰ ἐμπορευθέντα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀστέγω· αὐτὸ δὲ ἡμετέρας δαπάνης θέλει κοπιᾶσθαι διὰ νὰ λάβῃ ἡ Μακαριότης σας τὰ ὅσα της ὑπεσχέθημεν καὶ εἰς τοῦτο ἃς μὴν ἔχῃ καμίαν ἀμφιβολίαν.

Ὁ πανιερώτατος ἄγιος Ἀδριανουπόλεως εὐλαβῶς προσκυνεῖ τὴν σεβασμίαν της Μακαριότητά, ὁμοίως καὶ ὑπεραμικρὸς της δοῦλος ὁ διδάσκαλος Ἀθράμιος, μετὰ πάσης εὐλαβείας τε καὶ ταπεινώσεως τὴν ἐδαφίαν αὐτῇ ἀπονέμει προσκύνησιν. Ἡμεῖς δὲ, πάλιν καὶ πολλάκις δεόμενοι τοῦ ἐν Τριᾷδε ὁμνουμένου Θεοῦ νὰ διατηρῇ τὴν Μακαριότητά της ἐβρωμένην τε καὶ εὐδαιμονοῦσαν, εὐλαβῶς ἀσπαζόμεθα τὴν ἁγίαν αὐτῆς δεξιάν.

Ἀπὸ Τεργοδύστου, αἴφι, Ἰαννουαρίου κα'.

Τῆς ἡμετέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος

† Ὁ Οὐγκροβλαχίας Ἀνθίμος.

niți și se vor întoarce înapoi smeriți și rușinați.

După vestea ce mi-o dai Fericirea Ta în prea-cinstita-Ți scrisoare, am scris popoi chir Gheorghe, care e la domnescul saraiu, să dea cui va aduce din partea Ta răvașul de acolo douăzeci din cărțile noastre, și, de vreme ce încă Ți se pare potrivit, să se împartă la bisericile Sfintei Cetăți pentru sufleteasca noastră mântuire. Iar, pentru tot tiparul, cum îmi spui că am orânduit să dăruim la noua Ta tipografie, deocamdată nu e cu putință să se împlinească făgăduiala, pentru că e cu totul stricat cel ce mi-a rămas, dar, dacă va da Dumnezeu sănătate între acestea și va călători acolo ucenicul nostru Mihail, cele neguțate prin buzele mele le voi îndeplini: el însuși cu cheltuiala noastră se va grăbi să capete Fericirea Voastră câte I le-am făgăduit; și în această privință să nu aibi nicio îndoială.

Preasfințitul de Adrianopol se închină cu evlavie Fericirii Tale respectate, și tot așa prea-micul rob al Țău dascălul Avramie, cu toate evlavia și smerenia Ți se închină până la pământ. Iar noi, iarăși și adesea rugându-ne de cel în Treime slăvit Dumnezeu să păzească pe Fericirea Ta sănătos și fericit, sărutăm cu evlavie sfânta-Ți dreaptă.

Din Târgoviște, 1713, Ianuar 21.

Al Fericirii Voastre prea-respectate.

† Al Ungrovlahiei Antim.

LXVII.

Elena, fiica lui Dumitrașcu-Vodă Cantacuzino, către Patriarhul Hrisant, cu multă rugăciune ca el să interviev neputând scrie la „unchii“ ei și la Vodă-Brâncoveanu, ca ea, orfana, acum văduva, gonită din metohul constantinopolitan al Ierusalimului, să fie îngăduită. [Constantinopol], 1713, 22 Ianuar.

Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε, σκέπη καὶ καταφυγή μετὰ Θεὸν τῶν πτωχῶν, αὐθέντα ἡμῶν καὶ δεσποτα, ὡς ἄλλη αἰμορροοῦσα τοῦ ἱεροῦ σου κρασπέδου ἄπτομαι καταφιλοῦσα τοὺς ἁγίους της πόδας.

Ὅλαις ἡ πίκραις καὶ δυστυχίαις ὁποῦ με ἤλθαν ἕως τώρα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς μου μῦθος καὶ τὸ οὐδὲν λογίζονται ἐμπροσθεν εἰς τὴν ἀφόρητον ἐσχάτην μου τούτην συμφοράν, δεσπότη μου καὶ αὐθέντη μου· ἄφωνος καὶ ἄλλος ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι εἶμαι πολλὴν ὥραν ἡ θλίβη, ἀκούουσα παρελπίδα τὸ πικρότατον τοῦτο μαντάτο ὅτι νὰ εὖγω ἀπὸ τὸ σπῆτι τῆς Μακαριότητός Σου. Πῶς νὰ παραστήσω ἡ ταλαίπωρος τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην συμφοράν; Ποῖα ῥήματα νὰ εὐγάλω διὰ νὰ δυσωπήσω τὴν μακαρίαν σου καὶ ἁγίαν ψυχὴν; Πόσα δάκρυα νὰ χύσω

διὰ τὴν σὺν τῷ οἴκῳ σου καὶ σπλάγγνῳ τὴν ἐπισκευαστάτην σου καὶ χραιομένην γνῶμην; Λυπήσου με, δεσπότῃ μου, ἐξαιρέτως διὰ τρεῖς αἰτίαι: α', διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ὁποῦ καταδέχεται τὴν ἑξῆς ἀδελφούς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐλαχίστους ἀνθρώπους, β', διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀσιδήμου καὶ μακαρίτου σου Θεοῦ, καὶ γ', τὸ περισσύτερον, διὰ τὴν ψυχὴν σου, ὁποῦ διὰ τὴν ὁποῖαν δὲν προτιμᾷς ὅλον τὸν κόσμον, ὅλος ὁ κόσμος, δεσπότῃ μου μακαριώτατε, σὲ ἔχει ἕνα κοινὸν κσιμῆλιον καὶ καύχημα, καὶ ἐσχωριστὰ ἡμεῖς καὶ ποῖα ἀποκεκλεισμένα σπήτια σὲ ἔχομεν ἕνα στύλον, πατέρα, μητέρα, θεοτόκον, προστάτην καὶ ἀντιλήπτορα, ἕνα ἀστέρα φαινόντων ὁποῦ μὲ τὰς λάμψεις τοῦ διασκεδάσει κάθε σκότος, κάθε θλίψιν καὶ ἀδυναμίαν ψυχῆς, σὲ ἔχομεν ἕνα λιμένα καὶ γαληνότερον ὄρμον, εἰς τὸν ὁποῖον ὅσοι εἰσεσθῶν καταποντοῦμενοι ἀπὸ τὰς τρικυμίας τοῦ βίου, προστρέχοντες εὐρίσκομεν σωτηρίαν. Διὰ τοῦτο δέομαι καὶ παρακαλῶ μετὰ πολλῆς ταπεινώσεως καὶ συντετριμμένης καρδίας τὴν φιλόθεον καὶ θεοφόρον σου ψυχὴν, λυπήσου με τὴν ξένην εὐτυχίας, ὡς φιλοξενώτατε καὶ πρὸς πάντας φιλοστοργώτατε, μὴν ἀμαυρώσης τὰ κατὰ τὸν ὅρον σου καὶ τοὺς ἀγῶνας σου ὁποῦ πολλὰ τῷ κόπῳ ἐσπειρας μὲ τὴν ἐδικήν μου ἀποστροφὴν μὴν ἀποκάμουν ἢ καλοσύναις σου εἰς ἐμένα τὴν ὀρφανήν, τὴν χήρα, ὁποῦ, καθὼς τὸ γινώσκεις, εἶναι ἀδύνατον, ἂν εὗρω, ἄλλοῦ νὰ καθήσω. Ἡ ἐσύρις, δεσπότῃ μου, τὰ αἶτια, τὰ περιστάτικα ὁποῦ ἔξω ἀπὸ ἐδῶ ὁποῦ πλησιάζω εἰς τὴν Μακαριότητά σου καὶ εὐρίσκομαι κοντὰ εἰς τοὺς συγγενεῖς μου, δὲν ἔχω νὰ κατοικήσω ἄλλοῦ ἀνίσως ὅμως (τὸ ὁποῖον δὲν ἐλπίζω) καὶ ἀποφασίσαις νὰ εὗρω, ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον θέλω κατοικήσαι εἰς τοὺς τόπους τοῦ ἁδου παρὰ εἰς ἄλλο μέρος, καὶ μάλιστα ὁποῦ δὲν ἔχω μήτε καιρὸν νὰ γράψω καὶ εἰς τοὺς Θεοὺς μου, εἰς τὴν Βλαχίαν, καὶ εἰς τὸν Ἀφόντην διὰ τὴν νὰ πηγαίνω τὸ ὀλιγώτερον νὰ κατοικήσω ἐκεῖ. Τὸ παράπονον τῆς καρδίας μου μὲ ἀναγκάζει νὰ πολυλογῶ καὶ νὰ ἐνοχλῶ μακαρίας καὶ σοφωτάτας ἀκοάς. Διὰ τοῦτο, προσπίπτουσα εἰς τὰ ἔχνη τῶν ποδῶν σου, κράζω ἐλεεινῶς, ἐλεήσόν με, δεσποτά μου, τὴν ἀξίαν ἐλέους δούλην σου: λυπήσου τὸ παιδί μου, τὴν ψυχὴν μου, δεῖξαι σπλάγγνα οἰκτιρμοῦ καὶ φιλανθρωπίας· πληρώσον με τὸ ἔργον ἐκείνου ὁποῦ διδάσκονται πάντοτε ἀπὸ τὸ ἅγιόν σου στόμα: δοῦλος Θεοῦ εἶσαι, καὶ τοῦ Χριστοῦ τόπον ἐπέχεις, καὶ σπλάγγνισον με τὴν ταλαίπωρον τὴν μεγάλην του καὶ πολλὴν εὐσπλαγγνίαν μιμούμενος, μὴν καταφρονήσης τὸ κακορίζικον γένος μας, ὁποῦ εἰς ἄλλον δὲν καυχόμεθα παρὰ εἰς τὴν Μακαριότητά σου: ἐν σοὶ θαρρόμεν, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν. μὴν καταισχύνῃς τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς προσδοκίας ἡμῶν ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς ἁδου τὴν ψυχὴν μου, ὅτι, μάρτυρα θάνω τὸν Θεόν, δὲν τὸ ὑποφέρω, δεσπότῃ μου. Δὲν μὲ ἀκούει ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ μὲ γράφει τὴν γραφὴν νὰ γράψῃ καταλεπτῶς τὴν τωρινήν μου κατάστασιν: δύο ἡμέρας ἔχω ὁποῦ τῷ πάθει τῆς ἀθυμίας κατακλεισθεῖσα κλαίω, θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι καὶ κινδυνεύω νὰ εὗρω ἀπὸ τὰ μυαλλὰ μου καὶ θὰ ἔλθω εἰς ἀφροσύνην νὰ χαθῶ. Παρηγόρησόν μοι λοιπὸν διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ὅτι, ἀνίσως καὶ γράψῃς νὰ εὗρω, εὐθὺς φαρμακίζομαι καὶ χάνομαι ψυχικῶς καὶ σωματικῶς. Οἱ δὲ χρόνοι σου πολλοί, καὶ αἱ θεοπεσιεῖς σου εὐχαὶ ἐστῶσάν μοι διὰ παντὸς ἀσφαλὲς φυλακτήριον.

αψιγ', Ἰανουαρίου κβ'.

Τῆς Ὑμετέρης Μακαριότητος δούλη

Ἐλένη Καντακουζηνού.

θυγάτηρ τοῦ μακαρίτου Δημητράσκου-Βόδα.

LXVIII.

1713,
27 Ianuar.

Constantin Cantacuzino Stolnicul către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant.
despre proorociile ce se fac prin calendare.

Θεός.

Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε δέσποτα, τὴν Ὑμετέραν σοφωτάτην Μακαριότητα δουλικῶς προσκυνῶ καὶ τὴν πανάγιον αὐτῆς δεξιάν ταπεινωφρόνως ἀσπάζομαι.

Τρία πάντιμα καὶ πανσεβάσμια τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος γράμματα, γεγραμμένα τὸ μὲν τῇ ιθ' τοῦ παρελθόντος, τὸ δὲ τῇ λ' τοῦ

Cu Dumnezeu.

Prea-fericite și prea-învățate stăpâne, prea-învățatei Voastre Fericiri cu supunere mă închin și preasfânta-Ți dreaptă cu smerenie o sărut.

Trei prea-cinstite și prea-respectate scrisori ale Fericirii Tale, scrise una la 19 ale lunii trecute, alta la 30 ale acesteia și

αὐτοῦ καὶ τὸ τρίτον τῇ ε' τοῦ παρόντος, ἔνα μετὰ τὸ ἄλλο χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ μετὰ πάσης ὑποκλινούσης καὶ εὐλαβητικῆς διαθέσεως ἐνεχειρίσθην καί, ὅσον μὲν διὰ τὴν ἐφετῇν καὶ ἐμοὶ πεμπόθητον αὐτῆς ὑγείαν, ὑπερεχάρην, εὐχαριστῶντας τῷ παναγὰθῳ Θεῷ. Ὅσον δὲ διὰ τοὺς πολλοὺς πειρασμοὺς καὶ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐνοχλήσεις ὁποῦ καθ' ἐκάστην ἔχει, ἀκούων καὶ γνωρίζοντας, ὁ τῶν καρδιῶν γνώστης Κύριος γινώσκει πόσον λυποῦμαι καὶ θλίβομαι καὶ ἐγὼ ἄλλὰ τί ἔχωμεν νὰ εἰποῦμεν, παρὰ μόνον νὰ πικραλοῦμεν τὴν ἄπειρον φιλανθρωπίαν καὶ εὐσπλαχνίαν τοῦ Θεοῦ νὰ τῆς διδῇ χάριν ἐνδομοῦσαν εἰς τὸ νὰ ἡμπορῇ νὰ διαικῇ γενναίως τε καὶ μεγαλοφύχως τὰ δευὰ καὶ νὰ ἀντιπαραίτῃ τοῦτοις. Ἦ αἰτία δὲ ὁποῦ δὲν ἀπεκρίθην εἰς τὸ καθὲν καὶ ὀργήγορα οὔτε ἀμέλεια εἶναι, οὔτε ἀμνημοσύνη, ἡξέσῃ το ὁ Θεός, ἀλλὰ πῇ μὲν ἡ τοῦ γραφέως στέρησις, πῇ δὲ ἄλλα περιστατικὰ τοῦ καιροῦ, καὶ τὸ δὴ μέγιστον καὶ κυριώτερον, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶχα οὐδεμίαν ὕλην ἀξιόλογον ἢ ὑπόθεσιν κατεπεύγουσαν ὅθεν καὶ ζητῶ τὴν παρὰ τῆς σῆς συμπαθεστάτης Μακαριότητος συγγνώμην. Ἐργων δὲ καὶ τὰ σημειούμενά μοι διὰ τῶν σεβασιμῶν αὐτῆς γραμμῶν καί, διὰ μὲν τὰς ἐκ τῶν βορείων μερῶν εἰδήσεις, οὐδὲν θετικὸν καὶ δέδοικον ἔχω ἐγὼ νὰ σημειώσω τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι ἕως τοῦ νῦν, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς διατρέχοντας εἰς τοὺς μακρυτέρους τόπους, σὰν τί ἄραγε ἀπόφασιν νὰ ἔκαμαν καὶ τί νὰ μελετῶσι διὰ τὰ ἀκόλουθα, μετὰ τὴν εἶδῃσιν ὁποῦ δὲν ἀμφιδάλλω νὰ μὴν ἔλαβον ἕως τώρα τοῦ χαλασμοῦ τῶν σπουδῶν ἐπειδὴ καὶ ἡ εἶδησις αὐταῖς ἀπὸ λόγου τοῦς δὲν ἡμποροῦν νὰ ἔρθουσιν, ἂν τινὰς δὲν τὰς ζητήσῃ ἀπὸ νονεχείς καὶ ἀξίους ἀνθρώπους, ἡμεῖς δὲ καὶ πλέον δὲν τὰς ζητοῦμεν μὲ ἔρσειν, etc. Λοιπὸν οὔτε ἡξέσῃμεν τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν ἢ μὴ ἐκ τῶν κοινῶν ψευδορρητόρων, τὰ ὁποῖα ἐγὼ δὲν ἡμπορῶ νὰ τῆς τὰ γράψω, ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ ἐπόμενα ἀναιροῦσι τὰ ἡγούμενα. Τώρα ὁμῶς προσεκτικῶς ἀναμύνω ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ἵσως νὰ λάβω καμμίαν εἶδῃσιν ἀληθεστέρην ἀπὸ ἐκείνην τὰ μέρη, καὶ ὅτι νοσηρύτερον καὶ ἀξιολογότερον ἦθελα ἔχῃ, ἐξάπαντος, ὅχι μόνον διατὶ μὲ προστάζει, ἀλλὰ μάλιστα διὰ τὸ ἀπαραιτήτον χρέος ὁποῦ πρὸς αὐτὴν ἔχω, θέλω τὸ σημειῶσθαι τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι. Διὰ δὲ τὰ προγνωστικὰ τοῦ ἔτους, λέγω ὅτι οἱ τούτων γραφεῖς, ὡς μοι δοκεῖ, λαμβάνουσι τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ προγινώσκουσιν, ὅχι ἐκ τῶν ἀστέρων, ἀλλ' ἐκ τῶν

cea de-a treia la 5 ale celei de față, una cu alta fără zăbavă a vremii le-am primit cu toată aplecarea smerită și evlavioasă și, cât despre dorita și mie prea-poftita sănătate a Ta, m'am bucurat foarte, mulțămind prea-bunului Dumnezeu. Cât despre multele încercări și supărări venite una peste alta ce le ai zilnic, auzind și aflând, Domnul, cunoscătorul inimilor, cunoaște cât mă supăr și mă tulbur și eu; dar ce să spunem, ci numai să rugăm nesfârșita iubire de oameni și mărinimie a lui Dumnezeu să-Ți dea harul trebuitor ca să poți birui vitejește și mărinimos cele rele și să te lupți cu acestea. Pricina pentru care n'am răspuns la fiecare și răpede nu e nici neglijarea, nici uitarea, Dumnezeu o știe, ci, de pe o parte, lipsa de scriitor, iar, pe de alta, alte împrejurări ale vremii, și, cea mai mare și mai de căpetenie, pentru că nu avem nicio materie vrednică ori lucrare să mă îndemne; pentru care și cer de la Fericirea Ta cea prea-prietenească iertare. Am aflat și cele însemnate mie prin respectatele-Ți scrisori și, pentru știrile din părțile de Miazănoapte, n'am nimic temeinic și sigur să însemn Fericirii Voastre până acum, și mai ales de la cei ce se află în locurile mai depărtate, ce hotărâre au luat și ce gândesc a face pe urmă, cu știrea care nu mă îndoiesc că ai primit-o până acum, a distrugerii studiilor; de oare ce și știrile acestea nu pot veni de la ei, dacă nu le cere cineva de la oameni cuminți și vrednici, iar noi nu le mai cerem cu stăruință, etc. Dar nici nu știm adevărul lor decât de la rapoarte mincinoase, pe care eu nu pot să Ți le scriu, de oare ce de obicei cele ce urmează contrazic pe cele de mai înainte. Ci acum rămân în așteptare, zi de zi poate să capăt vre-o știre mai adevărată din acele părți, și ce voi avea mai nou și mai vrednic de crezare, îndată, nu numai pentru că-mi poruncești, dar mai ales pentru neapărata datorie ce o am față de Tine, le voi face știut Fericirii Voastre. Cât despre prognosticurile anului, spun că autorii aceluia, cum mi se pare, iau începuturile și prezicea, nu de la stele, ci de la părțile pă-

της γῆς θυματίων: διὰ τοῦτο, καθὼς βλέπουναι τὴν τῶν πραγμάτων φορὰν, οὕτω καὶ τὸ προγινώσκεις γράφουσι: πλὴν πάλιν λέγω ἐκείνο ὁποῦ καὶ πρότερον ἔγραφον αὐτῇ: ὅτι, ἂν συνέδουσι τὰ ὅσα αὐτὰ προλέγουσιν, δὲν ἀπομένει νὰ εἰποῦμεν ἄλλο παρὰ τό: ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; Ὅριζις ἡ Σὴ Μακαριότης ὅτι φαίνεται πῶς ὁ αἰὼν οὗτος νὰ εἶναι τοῦ Πλάτωνος μεγάλη κυκλοφορία: ἀληθὲς εἶναι ὁ λόγος της, ἐπειδὴ καὶ αἱ πανταχοῦ της γῆς ἀνωμαλίαι καὶ τὰ κατ' αὐτὴν παράδοξα καὶ παράλογα κινήματα μεγάλας δυσκολίας φέρουσιν εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν οἰκουμένην. Τοῦτο μόνον λέγω: ὅτι ἅς τὰ ἀφήσωμεν εἰς τὰ της Προνοίας ἅδηλα καὶ εἰς τὰ πάντα γεννηθῆτω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἅς ἐλπίζωμεν ἀγαθὰ. Δύο καλανδάρια μὲ ἔφεραν τώρα ὑστερώτερα: ἓνα λέχικον καὶ ἄλλο οὔγγρικον, τὰ ὁποῖα μεταγλωττίζοντας εἰς λατινικὴν διάλεκτον, ἰδοὺ ὁποῦ τὰ στέλλω τῇ Σὴ Μακαριότητι περιρρεγίας χάριν: τὸ οὔγγρικον ἐμεταγλωττίσθη καὶ ῥωμαῖκα, ὅθεν της τὸ στέλνω καὶ αὐτό, καὶ ἅς εἶναι καὶ αὐτῶν τὰ κυάμια (sic) προσθήκη εἰς ἐκείνα ὁποῦ πρότερον της ἔπεμψεν ὁ Ἐκκλημπρότατος. Πρὸς τοῦτοις ἔργων καὶ τὰ σημειούμενά μοι διὰ τὸν Γέρο Ἀλῆ-ἐφέντη (τὸν ὁποῖον ἀκριβῶς καὶ φιλικῶς χαίρω), ὅστις, καθὼς ὀρίζει καὶ ἡ Σὴ Μακαριότης, προλέγει αὐτῶν ἀστάτων τὰ ἄστατα, καὶ ἐκ τῶν ἀσαφῶν τὰ ἀσαφῆ. Τὸ δὲ πῶς δὲν μὲ ἔγραψε τοῦρκικα, σὰν ἔτζη τοῦ ἐφάνη εὐλογον, ἔστω καθὼς τὸν ἄρσας! Ὅτι δὲ εἶναι πλεονέκτης καὶ ἀκόρεστος, εἰς αὐτὸν τοῦτο δὲν εἶναι τόσον παράδοξον, ὥσταν ὁποῦ εἶναι καὶ πτωχός, ἔπειτα καὶ ὁ κοινὸς λόγος τὸ θέλει, ὅτι τοῦτο νὰ εἶναι πάγωνον εἰς ὅλους τοὺς τζαλμαφόρους, ἀμὰ ἔσωσαν καὶ οἱ καλπακοφόροι, ὅτι ἂν καὶ δὲν τοὺς ἔαπερνοῦμεν, ἀλλ' οὕτε τόσον παρακίτω εἰμασθεν: πλὴν ὕψιαν μόνον νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς καὶ γνῶσιν, etc. Δὲν ἔδωσα τὴν ἀπόκρισιν τοῦ γράμματός του κατὰ τὸ παρὸν τοῦ ἐφένδη δηλαδὴ, ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶχα καιρὸν, ὅμως θέλω τὴν ἀποκριθῆ. Διὰ δὲ τὴν ἐτοιμασίαν τοῦ σεφερίου ὁποῦ μὲ γράψεις, πῶς τὸν ἐπρόσταξεν ὁ ἡγεμὼν νὰ ἐτοιμασθῇ νὰ πάγῃ καὶ αὐτός, ἂν καλὰ καί, καθὼς μὲ εἶπαν, ἔγραψε καὶ ἑαυτός τοῦ τῷ ἡγεμόνι, ὅμως καὶ ἐγὼ θέλω τὸν συντίχη, καὶ θέλω τὸν παρακινήσῃ ὅσον δυναθῶ περὶ τοῦτου, κατὰ τὸ χρέος ὁποῦ ἔχω πρὸς ἓνα παλαιὸν φίλον, καὶ λογιάζω ὅτι καὶ ἡ Ἐκκλημπρότης του θέλει κάμῃ τὸ ζήτημά του, διὰτὶ αὐτὸ καὶ δυνατόν καὶ εὐκόλον εἶναι νὰ γένῃ, μόνον νὰ θελήσῃ. Οἱ τοῦ ταπεινοῦ

μάντului: de aceea, cum văd mersul lucrurilor, astfel seriu și prezicerea; dar iarăși spun ce Ți-am mai scris Ție: că, dacă se împlinesc cele ee prevestesc ei, nu rămâne să spunem alta decât: „unde să fugim noi, păcătoșii?”. Socoti Fericirea Ta că se pare acest veac a fi marele cere al lui Platon: e drept cuvântul Tău, căci și anomaliiile ce se află pretutindeni pe pământ și cele neașteptate și fără rost mișcări aduc mari greutate și fără rost mișcări aduc mari greutate aproape pe tot cuprinsul pământului. Atâta numai spun: că să le lăsăm în sama lucrurilor nelămurite ale Proniei și în toate să se facă voia lui Dumnezeu, de la care să nădăjduim cele bune. Două calendare mi le-au adus acum în urmă: unul leșesc și altul unguresc, pe care traducându-le în latinește, iată că Ți le trimet Fericirii Tale pentru curiositate: cel unguresc s'a tradus în grecește, și să-Ți fie cele dintr'însele adaus la cele pe care mai nainte Ți le-a trimes Prea-strălucitul. Pe lângă acestea am aflat și cele însemnate mie de bătrânul Ali-Efendi (pe care-l salut cu iubire și prietenie), care, cum judecă și Fericirea Voastră, prezice cele fără basă din cele fără basă și cele nesigure din cele nesigure. Și că nu mi-a scris turcește, cum i s'a părut lui că e bine, fie cum i-a plăcut! Ci că este lacom și nesățios, la el nu e așa de mirare, ca unul ce este și sărac, căci și vorba obișnuită așa spune: că e lucru de obște la purtătorii de cealmale, dar au rămas și purtătorii de calpace, căci, și dacă nu-i biruim, dar nici nu suntem așa de pre jos pe lângă dânșii; numai sănătate să dea Dumnezeu și minte, etc.! N'am dat răspuns la scrisoarea de acum a efendiului, de oare ce n'aveam nici prilej, dar îi voi răspunde. Iar pentru gătirea seferului (armatei), de care-mi scrii că a orânduit Stăpânul să se gătească și să meargă și el, de și, cum mi-au spus, a scris-o el însuși Domnului, dar și eu îl voi întâlni, și-l voi îndemna după putință la aceasta, după datoria ce o am către un vechiu prieten, și socot că și Prea-Strălucirea Sa va face după cererea mea, pentru că este și cu putință și ușor s'o facă, numai să vrea. Ai casei mele toți, cu femei și copii, se închină până la

μου οἴκου ἀπαξάπαντες, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἐδαφτῶς προσκυνοῦσι τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα καὶ τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιὰν μετὰ πάσης εὐλαθείας ἀσπάζονται, ἐξόχως δὲ οἱ ὁρφικιῶν τοῦ ἁγίου, καὶ ὅλοι ὁμοφώνως παρκαλοῦμεν τὸν πανάγαθον Θεὸν νὰ εὐδοκήσῃ, ὥς πολλάκις τὸ εἶπα καὶ θέλω τὸ λέγει, νὰ ἀνταμωθοῦμεν καὶ ἐτι ἄπαξ σωματικῶς, διὰ νὰ λάβωμεν τὴν εὐλογίαν αἰσθητῶς, καὶ διὰ νὰ δώσῃ καὶ τοῖς μέχοι τοῦδε μὴ λαθοῦσιν ὁρφικία, ὅχι μόνον διὰ γράμματος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐρετῆς ἡμῶν αὐτῆς παρουσίας καὶ διὰ ζωῆς φωνῆς.

Ἡ Μακαριότης τῆς δὲν λείπει φορτώγουσα ἡμᾶς μὲ διὰφορα μᾶς ἐστειλε τὸ κυδωνάτον, διὰ τὸ ὅποιον εὐχαριστοῦμεν καὶ ὑπερσυχαιστοῦμεν ὅλοι κοινῶς τῇ Σῇ Μακαριότητι διὰ τὴν τοσούτην πρὸς ἡμᾶς καλοκἀγαθίαν καὶ εὐεργεσίαν. Θαυμάζω κατὰ ἀλήθειαν μὲ τί τρόπον νὰ ἐξαγοράσω καὶ ἐγὼ τὸ τοιοῦτον πολὺ χρέος ὁποῦ πρὸς τὴν Σὴν Μακαριότητα ἔχω, ὡς ἂν ὁποῦ ἂπ' ἐδῶ δὲν ἠξισῶν τί νὰ τῆς τῆς στείλλω ὅμως ἃς μὲ προστάξῃ τὴν παρακαλῶ ἐλεύθερα καὶ δεσποτικὰ εἰς ὅτι εἶναι ὁρισμὸς τῆς, καὶ μὲ γνωρίζει πῶς θέλω δονηθῇ νὰ τὴν δουλεύσω, διὰ νὰ ὑπηρετήσω αὐτῇ προθύμως. Ταῦτα μὲν κατὰ τὸ παρόν, αἱ δὲ πανάγια καὶ Θεοπεθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησαν μοι διὰ τοῦ σωτηρητικαί.

ψψιγ', Ἰανουαρίου κς'.

Τῆς Ὑπετέρας Μακαριότητος διὰ παντὸς ταπεινὸς καὶ εὐλαδέστατος δοῦλος,

Κωνσταντῖνος Καντακουζηνός.

pământ Fericirii Voastre și sărută cu toată evlavia sfânta-Ți dreaptă, și mai ales dregătorii Țăi, și toți cu un glas rugăm pe prea-bunul Dumnezeu să binevoiască, precum adesea am spus și voiți spune, să ne întâlnim măcar odată trupește, ca să primim de fapt binecuvântarea, și să dai și celor ce nu le-au avut până acum dregătorii, nu numai prin scris, ci și prin dorita nouă prezență și viu graiu.

Fericirea Ta nu lipsește a ni trimete deosebite lucruri: ni-ai trimis chitonagul, pentru care mulțămim și preamulțămim cu toții Fericirii Tale pentru atâta bunătate și dărnicie față de noi. Mă mir în adevăr cum să răsplătesc și eu o astfel de mare datorie ce o am față de Fericirea Voastră, ea unul care de aici nu știu ce să-Ți trimet; dar Te rog să-mi poruncești liber și ea un stăpân la ce-Ți va fi voia, și mă știu cum voi putea că te voi servi, ca să-Ți fiu cu grabă. Acestea deocamdată, iar preasfintele și de Dumnezeu ascultatele Tale rugăciuni să-mi fie în toată viața mântuitoare.

1713, Ianuar 27.

Al Fericirii Voastre întru toate smerit și prea-evlavios rob,

Constantin Cantacuzino.

LXIX.

Un necunoscut către Patriarhul Hrisant, despre nevoia de a cere în favoarea [Ierusalim,] sa un firman împărătesc.

1713.

30 Ianuar.

Μακαριώτατε, λογιώτατε ἡμῶν αὐθέντα καὶ δεσποτα Πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, κύριε, κύριε Χρόσανθε, τὴν Ὑπετέραν αὐτῆς Θεοεπίσκοπον Μακαριότητα ἀρχενικλινῶς προσκυνῶ καὶ τὰς ἁγίας αὐτῆς χεῖρας πανευλαδῶς ἀσπάζομαι.

Κυρίῳ τῷ Θεῷ διὰ παντὸς δεόμενος ἵνα στερεώσῃ τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα ἐπὶ τὸν ἀριώτατον, ὑψηλότετον καὶ ἀποστολικὸν αὐτῆς Θρόνον εἰς γῆρας βαθύτατον καὶ ἀτάραχον, εἰς ὠφέλειαν καὶ στερέωσιν τῆς εὐσεβείας καὶ παντὸς τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος πνευματικὴν χάριν καὶ ἀγαλλίασιν καὶ ἡμῶν, τῶν εὐτελῶν αὐτῆς δούλων, ἀφρότην τε καὶ καύχημα. ἀντιδοῦναι σὺν τὴν μακαρίαν αὐτῆς ψυχὴν νὰ μᾶς ἔχῃ εἰς τὸ σκέπος τῆς καὶ εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐπιλέκτων αὐτῆς φίλων. Μὴ ἔχοντας ἄλλον τινὰ φίλον εἰς τὰ αὐτόθι ἐκτὸς τῆς Μακαριότητός Σας, τὴν παρκαλοῦμεν, ὥς πνευματικὸν ἡμῶν πατέρα, τὸ ἄρξῃ αὐτὸ ὁποῦ θέλει τῆς ἐγχειρίσει ὁ αἰδοσιμώτατος αὐτῆς ἀρχιμανδρίτης κύρ Μελεχισθέης, νὰ ἐνεργήσῃ διὰ μέσων τῶν φίλων τῆς νὰ γένῃ φερμάνι καὶ μπεράτι, καὶ τὰ ὅσα ἤθελαν τρέξει θέλομεν τὰ εὐχαριστήσῃ, καὶ θέλομεν εἶσθαι πάντοτε ὁπόσοι εἰς τὴν μεγάλῃν τῆς ἀγάπην, καὶ ἔτοιμοι εἰς τὸ πρόσταγμα τῆς, καὶ νὰ ἔχωμεν πάντοτε τὴν τιμίαν τῆς ἐπιστολήν, ἐπειδὴ καὶ νὰ ἔχῃ δύναιεν διὰ τῶν μακαρίων καὶ Θεοπεθεῶν αὐτῆς εὐχὼν νὰ μᾶς ζωογονῇ τρόπον τινὰ τὴν ὁποῖαν ὕψειαν τὴν ἔχω πάντοτε

μὲ πολλοὺς κόπους, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς διὰ τῶν θεοπισθίων αὐτῆς εὐχῶν νὰ μὲ κυβερνήσῃ εἰς τὰ πρὸς σωτηρίαν. Τὰ περὶ ἡμῶν εἰ δούληται μαθεῖν, ὅλον εἰς σκάνδαλα καὶ συγχύσεις εἶναι, οὐ μόνον ἐκ τῶν ἐπικρατούντων ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν οἰκσιῶν, καθὼς καὶ ὁ ἅγιος ἀρχιμανδρίτης κύρ Μελχισεδὲκ καταλεπτῶς θέλει τῆς τὰ φανερώσῃ: μόνον ὁ ἀκοίμητος ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ διὰ τῶν μακαρίων σας εὐχῶν νὰ τὰ διασκεδάσῃ ἐκ μέσου ἡμῶν, καὶ νὰ ἐνδυναμώσῃ μὲ τὴν ἐξ ὕψους αὐτοῦ βοήθειαν· αἱ δὲ πανάγιοι καὶ θεοπσιθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησαν μεθ' ἡμῶν.

αφ' ἡγ', Ἰανουαρίου 30.

LXX.

1713,
6 April.

Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre tipografia acestuia de la Constantinopol și călătoria din Georgia prin Rusia în Olanda a tipografului Mihail Iștvanovici.

Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἁγιωτάτῳ
Πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ
καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυ-
σάνθῳ, τὴν μετ' εὐλαβείας προσκύνῃσιν.

† Ὁ νωστὶ ἀκοκατασταθεὶς ἡγούμενος εἰς
τὸ σεδασμῖον μοναστήριον τοῦ Καλοῦ? μᾶς
ἔφερε πάντιμον ἐπιστολὴν τῆς Ὑπερέας θεο-
τιμήτου Μακαριότητος, ἣν μετὰ τῆς προση-
κούσης εὐλαβείας ὑποδεξάμενοι καὶ ἀναγνόν-
τες τὴν ὑπερ αὐτοῦ σύστασιν, δὲν ἐλείψαμεν
ἐνοῦχῃν αὐτῷ ἐπιδείξαι τὴν διάθεσιν καὶ τὸ
κατὰ δυνάμειν ὀπισχεῖσθαι· χρέος γὰρ ἔχομεν,
διὰ πολλὰς αἰτίας, πάντας τοὺς οἰκείους αὐ-
τῆς ἀγαπᾶν καὶ ὑπερασπίζεσθαι αὐτῶν λόγῳ τε
καὶ ἔργῳ, καθόσον δυνάμεθα· καὶ τοῦτο θέλει τὸ
γνωρίσῃ ἐμπράκτως, ὅταν τὸ καλέσῃ ἡ χρεία,
ὁ ἄνωθεν αὐτῆς χρηματιστὴς ἀρχιεπίσκοπος.

Πολλὰ μᾶς ἐφάνη καλὸν διὰ τὸν τυπογρά-
φον, ὁποῦ ἡ Μακαριότης σας μᾶς σημειώνει
πῶς ἔχει εἰς τὴν Πόλιν, καὶ χαίρομεν ἀκούον-
τες αὐτὸν εἶναι καὶ τῷ νοῦ καὶ ταῖς χερσὶ
τοιοῦτον γὰρ αὐτὸν ἀπαιτεῖ καὶ ἡ τέχνη καὶ
ὁ τόπος· ἂν δώσῃ ὁ Θεὸς νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, δὲν
θέλομεν λείψει δι' ἀγάπην τῆς Μακαριότητος
Σας νὰ τοῦ ἐρμηνεύσωμεν ὅτι δὲν ἀπόκηται,
πρὸς εὐκολίαν τῆς τέχνης καὶ, ἂν καλὰ εἶναι
δοκίμων, ὅμως βλέπωντας ἐν πράξει τὸ ἀ-
ληθὲς τῆς μαθήσεως, θέλει ἀρθεῖ ἀπὸ τὴν
δόκησίν του, καὶ ὁ ἐραδύγλωσσος θέλει γένει
εὐλαῶς, ταχύφθογγος εἰς εὐχαριστίαν.

Ὁ μαθητὴς μας ὁ Μετῆλ χρόνον ἔχει
σήμερον ἄρ' οὐ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς τῶν Ἰσθίων,
καί, ὡς ἐμάθαμεν, ἀγαλέαν πᾶν ἀνέγνωσεν
ὁδὸν ἕως εἰς τὴν Στολίτζαν¹· ὅμως, Θεοῦ χά-
ριτι καὶ δι' εὐχῶν τῆς ἁγίων, ἐφθασε μὲ ὁ-
γίσιν καὶ ἐκείθεν· χρεῖστονος ἐπιθυμίας πα-
δείας, ἀπῆλθεν εἰς Ὀλανδίαν, πλὴν δὲν ἤξεύ-
ρομεν πόσον θέλει περιμένει εἰς ἐκείνην τὴν μέσην.

Πρεα-fericitului, prea-învăţatului şi prea-
sfântului Patriarh al sfintei cetăţi Ieru-
salimul şi a toată Palestina, domnul
domn Hrisant, închinarea cu evlavie.

† Cel de curând aşezat egumen la res-
pectata mănăstire a Căluului ni-a adus o
cinstită scrisoare a Fericirii Tale cinstite
de Dumnezeu, pe care cu căzuta evlavie
primind-o şi, cetind ee-l priveşte, n'am
lipsit să-i arătăm aplicarea binevoitoare
şi să-l sprijinim după puteri; căci avem
datorie, din multe pricini, să iubim şi să
sprijinim pe casnicii Tăi prin cuvânt şi
faptă, cât putem; şi aceasta o va cunoaşte
prin opere, când va cere nevoia, acei
de mai sus al Tău arhidiacon.

Mi-a părut foarte bine pentru tipograful
de care-mi scrii Fericirea Ta că-l ai în
Constantinopol, şi ne bucurăm auzind că e
şi în gând şi în fapt; căci așa o cere şi
meşteşugul şi locul; de-ar da Dumne-
zeu să vie aici, nu vom lipsi pentru în-
birea Fericirii Tale să-i tălmăcim ee nu
a câştigat, încă pentru usurinţa meşte-
şugului, şi, eu toate că e după părerea
lui priceput, dar, văzând în fapt ade-
vărul învăţăturii, va mai lăsa din păre-
rea sa, şi cel încet la limbă va deveni
vorbăreţ, iute la cuvânt, pentru mulţî-
mită.

Ueenieul nostru Mihail e acum un an
de când a ieşit de la Iberia, şi, cum am
aflat, a făcut drum foarte încet până la Sto-
liţă; dar, slavă Domnului şi prin rugăciu-
nile Tale sfinte, a sosit cu sănătate şi de
acolo: din dorinţa de mai bună pregătire,
a plecat în Olanda, dar nu ştim cât va
rămănea în acele părţi.

¹ Stoliţa, Moscova.

Ὁ ἅγιος Ἀνδριανουπόλεως καὶ οἱ λοιποὶ ἐνθάδε σὺρισκόμενοι ἅγιοι ἀρχιερεῖς εὐλαβῶς προσκυνοῦσι τὴν σεβασμιωτάτην Σας Μακαριότητα· ὁμοίως καὶ ὁ διδάσκαλος Ἀδράμιος τὴν δουλικὴν ἐδαφίαν αὐτῇ ἀπονέμει προσκύνειν. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ εὐλαβῶς ἀπαζόμεθα τὴν μακαρίαν αὐτῆς δεξιάν.

αψιγ', Ἀπριλίου ε'.

Τῆς Ὑπερέρας θεοτιμῆτου Μακαριότητος πρόθυμος εἰς τοὺς ὀρισμοὺς

† Ὁ Οὐγκροβλαχίας Ἀνθιμος

Preasfințitul de Adrianopol și ceilalți aflători aici sfinți arhieri cu evlavie se închină Fericirii Tale prea-respectate; de asemenea dascălul Avramie Ți se închină până la pământ. Acestea docamdată, și sărutăm cu evlavie fericita-Ți dreaptă.

1713, April 6.

Al Fericirii Voastre de Dumnezeu cinstite gata la poruncă

† Al Ungrovlahiei Antim.

LXXI.

Nicolae-Vodă Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre atitudinea ambasadorului Franciei în cheștiile Sfântului Mormânt.

1713,
5 Iulie.

Μακαριώτατε, ἀγιώτατε καὶ σοφώτατε Πατριάρχα τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα μετ'εὐλαβείας προσαγορεύομεν, καὶ τὴν ἱερὰν αὐτῆς δεξιάν ἀσπαζόμεθα. θεόμενοι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ νὰ τὴν διαφυλάττῃ εἰς τὸν ἀγιώτατον πατριαρχικὸν καὶ ἀποστολικὸν αὐτῆς Θρόνον ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀδιασίστῳ ὕψει καὶ σήμερις μετὰ μακροδιότητος. Τὸ ἱερώτατον γράμμα τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος ἐλάβομεν, καὶ διὰ τὴν ἀγαθὴν καὶ ἐρετὴν ὕψιν τῆς ὑπερεχάρημεν· ἐδέχθημεν εὐλαβῶς καὶ τὰς ἀγίας αὐτῆς εὐχάς, καὶ εὐχαριστοῦμεν αὐτῇ. Ἐγνωμεν καὶ τὰ ἐρεσῆς γραφόμενα. Ὅριζεις περὶ τοῦ πρέσβους τῆς Φραντζῆς ὅτι φαίνεται χρηστὸς τοῖς λόγοις, ἀμὴ τὰ ἔργα δὲν εἶναι σύμφωνα. Ἡ Ὑπετέρα Μακαριότης ἔχει ἄκραν σύνεσιν καὶ περίνοιαν, καὶ θέλει προτιμῆσαι τὸ συμφερότερον, ἡμεῖς δὲ μένομεν ἔτοιμοι εἰς τοὺς ὀρισμοὺς τῆς καὶ πάντοτε πρόθυμοι νὰ δουλεύσωμεν τῷ Παναγίῳ Τάφῳ εἰς τὰ κατὰ δόναμιν. Πρὸς τοῦτοις ὀρίζεις ὅτι τὰ αὐτόθι πῶς ἔτρεξαν καὶ τρέχουσιν, τὰ σημειοῦσιν ἄλλοι καὶ σαρφέτερον καὶ πλατύτερον· εὐχαριστοῦμεν δὲ καὶ τῇ Ὑπετέρᾳ Σεβασμιότητι ὅπου, ἂν καὶ συνεσκευασμένως, ὅμως σαρφέτερον ὑπαινίστατο τὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ὅτι καὶ ἡμεῖς παρομείων συνεκίζομεν καθὼς καὶ ἡ ἄκρα τῆς σύνεσις, καὶ μόνον ὁ πανάγαθος Θεὸς νὰ εὐδοκήσῃ νὰ εἶναι μόνιμα τὰ γεγονότα, καὶ νὰ κατευνάσῃ τὰς ταραχάς, ὅτι νὰ μᾶς πιστεύσῃ ἡ Ὑπετέρα Μακαριότης πῶς πλέον ἀπεκάρημεν, καμῖα δόναμις δὲν ἔμεινε. Καὶ λοιπὸν παρακαλοῦμεν θερμότατα τὴν Ὑπερέραν Σεβασμιότητα νὰ καθικεστῇ τὸ θεῖον

Prea-fericite, preasfinte și prea-înțelepte Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, în Hristos părinte prea-respectate, ne îndreptăm cu evlavie către Fericirea Voastră și sărutăm sfânta-Ți dreaptă, rugându-ne de a tot puternicul Dumnezeu să Te păzească pe preasfântul Tău patriarhicesc și apostolesc Scaun în pace și netulburată sănătate și mulțămire întru mulți ani. Preasfânta serisoare a Fericirii Tale am primit-o și ne-am bucurat foarte de buna și dorita sănătate a Ta; am primit cu evlavie și sfintele-Ți rugăciuni, și-Ți mulțămim. Am cunoscut și cele pe rând serise. Spui în ce privește pe solul Franciei, că pare bine în vorbe, dar faptele nu se potrivesc. Fericirea Ta are înaltă pricepere și fineță de spirit, și va alege ce e mai de folos, iar noi rămânem gata la poruncile Tale și cu totul pregătiți să servim Sfântului Mormânt în cele după putere. Mai spui pe lângă acestea că, așa cum au mers și merg lucrurile de acolo, alții le înseamnă și mai sigur și mai pe larg; mulțămim însă și Respectabilității Tale că, fie și mai acoperit, dar mai sigur, ne-a făcut să înțelegem starea lucrurilor, că și noi tot așa gândim ca și înalta-Ți pricepere, și numai prea-bunul Dumnezeu să dea să fie statornice cele întâmplare și să împace tulburările, căci, să mă creadă Fericirea Voastră, că mai mult ne-au obosit, și n'a rămas nicio putere. Și, de altfel, rugăm foarte călduros pe Respectabilitatea Ta să

νὰ μᾶς βοηθήσῃ καὶ νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸ τὸ νέον ἐπιχείρημα ὁποῦ τώρα ἡδουλήθησαν νὰ κάμουν, τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον εἶναι φθοροποιὸν εἰς τὸν δυστυχῆ τοῦτον τόπον, ἀλλὰ καὶ ἀνωφελές, ἴσως καὶ ἐπιβλαβές, καὶ εἰς τὴν Βασιλείαν. Παρακαλοῦμεν νὰ ἔχωμεν καὶ πάλιν συχνὰ τὸ ἱερὸν γράμμα τῆς εἰς δῆλωσιν τῆς ἀγαθῆς καὶ πολυποθήτου ὑγείας τῆς καὶ τὰς ἱερὰς αὐτῆς εὐχάς· οἱ δὲ χρόνοι τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος κτλ.

αφ'ἣ, Ἰουλίου σ'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος κτλ.

Io Nicolae Voevoda.

Καὶ αὐθις τὴν ἱερὰν αὐτῆς δεξιάν μετ' εὐλαβείας ἀσπάζομεθα.

Ἐλάβομεν καὶ ἕτερον γράμμα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, καὶ, ἐξ αὐτοῦ τὴν ἀγαθὴν τῆς ὑγείας πληροφορηθέντες, ὑπερσχήρημεν. Ἐγνωμεν δὲ καὶ τὴν εἰς Ἀδριανουῦ ἄφιξιν τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, καὶ ὅτι πάλιν ἐκινήθησαν οἱ δουτικοὶ τόσον διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ κουμπέ¹, ὅσον καὶ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν πρωτείων, καὶ ὅτι ἐμνησθῇ ἡ Ὑμέτερα Μακαριότης ἀπὸ τὴν βασιλικὴν Πόρταν, καὶ, μὲ τὸ νὰ ἦτον ἡ Βασιλεῖα εἰς τὸ κίνημα, ἔμεινε νὰ εὐκρινῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς Ἀδριανούπολιν. Τοῦτου χάριν ἀπῆλθεν καὶ ἡ Ὑμέτερα Μακαριότης εἰς τὰ αὐτόθι, καὶ ὀρίζει νὰ γράψωμεν τῷ ἡμετέρῳ παμφιλτάτῳ ἀδελφῷ² νὰ μὴ λείπῃ καὶ ἡ συνδρομὴ τῆς Ἐνδοξότητος του· τὸ ὁποῖον μετὰ χαρὰς θέλομεν τὸ κάμει. Γνωρίζει καὶ ἡ Ἐνδοξότης του πῶς κοινῶς ἔχομεν χρέος νὰ δουλεύωμεν τῷ παναγίῳ καὶ ζωοδόχῳ Τάφῳ, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι μετὰ πάσης προθυμίας θέλει κάμει τὰς δυνατὰς δουλεύσεις.

Ἐδῶ, εἰς ταῖς ἄκραις διαδίδονται διάφορα, ὅμως, τὸ βέβαιον, δὲν εἶναι ἀκόμη φανερόν, καὶ ἡξεύρωμεν πῶς ὁ εὐγενέστατος ἡμέτερος ἄρχων καπισεχαγιάς, Κυρίτζη Δημητράκης Ἰουλιανός, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἔρχεται συχνὰ εἰς προσκύνησιν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, καὶ ὅτι ἀξιόλογον ἤθελε τύχη, θέλει τὸ κοινοποιήσῃ τῇ Ὑμέτερᾳ Σεβασμιότητι.

Σεβασμιώτατε πάτερ, ἀγαλὰ καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῖν πατὴρ Βασσαραβδόδας φέρεται πρὸς ἡμᾶς μὲ πατρικὴν θερμὴν ἀγάπην καὶ φιλοστοργίαν, ὅμως παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν, ὅταν γράφῃ εἰς τὴν Ἐκλαμπρότητα του, νὰ τὸν ἀναθερμάνῃ νὰ φέρεται ὁμοίῳ τῷ τρόπῳ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς πρὸς ἡμᾶς, καὶ νὰ μᾶς περιβάλῃ

roage pe Dumnezeu să ne ajute și să împiedece acel nou atac pe care acuma s'au învoit să-l facă, care nu numai că e pierzător pentru acel loc nenorocit, dar și fără folos, poate și păgubitor, și chiar Împărăția. Rugăm să avem și iarăși dese ori sfânta-Ți scrisoare pentru vădirea bunei și mult doritei Tale sănătăți și sfintele-Ți rugăciuni; iar anii Fericirii Tale, și celelalte.

1713, Iulie 5.

Al Fericirii Voastre, și celelalte.

Io Nicolae Voevoda.

Și iarăși sărutăm cu evlavie sfânta-Ți dreaptă.

Am luat și altă scrisoare a Fericirii Tale, și, din ea aflând buna-Ți sănătate, ne-am foarte bucurat. Am aflat și plecarea la Adrianopol a Respectabilității Tale, și că iarăși s'au pornit Apusenii, și pentru elădirea cupolei, cât pentru afacerea dreptului prim și că a fost chemată Fericirea Voastră la Poarta Împărătească, și, cum era Împărăția pe plecare, a rămas să se judece afacerea la Adrianopol. De aceea a plecat și Fericirea Voastră acolo, și poruncește să scriem prea-învățatului nostru frate să nu lipsească ajutorul Ilustrității Sale; ceia ce o vom face cu bucurie. Știe și Ilustritatea Sa cum în de obște avem îndatorirea să servim preasfântului și de viața făcătorului Mormânt, și nu ne îndoiim că va face cu toată graba serviciile ce se pot.

Aici, la locurile de sus se răspândesc multe, dar, ce e sigur, nu este încă vădit, și știu că prea-nobilul nostru boier capuchehaie, chiriaș Dimitrachi Iulianò, are cinstea să vie des la închinarea Fericirii Voastre, și orice se va întâmpla vrednic de a fi spus, îl va comunica Respectabilității Voastre.

Prea-venerate părinte, de și iubitul nostru tată Basarab-Vodă se poartă cu noi cu patriarhicească iubire caldă și prietenie, totuși Te rugăm și din nou, când vei scrie Strălucirii Sale, să-l încălzești a se purta în același chip și de acum înainte către noi și să ne încunjure cu părintească-i dragoste,

¹ De la Betleem.

² Dragomanul Ioan Mavrocordat.

μὲ τὴν πατρικὴν τοῦ ἀγάπην, ὅτι ἡμεῖς πρὸς τὴν Ἐκκλησιᾶν τοῦ φερόμεθα ὡς γνήσιος υἱὸς μὲ υἱικὴν ἀγάπην καὶ εὐλόγησαν. Καὶ αὖθις αἱ ἅγιαι αἰτέσεις εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν.

căci noi față de Strălucirea Sa ne purtăm ca un fiu adevărat cu fiască iubire și evlavie. Și iarăși rugăciunile Tale Sfinte să fie cu noi.

LXXII.

Antim, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre pierderi ale tipografiei sale și niște clopote.

1714,
24 Iulie.

Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἁγιωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τῷ σεβασμιωτάτῳ ἡμῶν ἐν Χριστῷ πατρί, τὴν μετ' εὐλαβείας προσκύνησιν.

† Θεοῦ χάριτι καὶ διὰ τῶν ἁγίων εὐχῶν τῆς Ὑπετέρας Θεοτιμῆτος Μακαριότητος τὴν παρελθοῦσαν ἐδόξασεν ἔλαβε τέλος ἡ βίβλος, ὅπου ἄρῃσεν ἐδὼ νὰ τυπωθῇ¹ ἐκτελειώθη ὁρθότερον ἀπὸ ὅσον ἠλπίζομεν, ὅχι ἐξ ἀμελείας τῶν τυπογράφων, ἀλλ' ἀπὸ ἐλλείψεως πολλῶν ψηφίων, ὅπου πλείω τῶν πεντήκοντα ὀκτάδων ἐμετακίνησαν ἐκ δευτέρου, μὲ τὸ νὰ ἐχάθησαν εἰς τὴν στράταν ἐξ ἀπροσεξίας τῶν ἀνθρώπων τῆς τὴν πρώτην φοράν, ὅταν ἀπὸ τὸ Τεργόδυστον τὰ ἔφεραν εἰς τὸ Βουκουρέστιον. ὅσα δὲ ἴσα ἐτυπώθησαν, ὅλα τὰ ἐπαχιδώσαμεν τῷ ἁγίῳ Βηθλεὲμ, καὶ εἰς ὀλίγαις ἡμέραις θέλομεν τοῦ δώσει σῶον καὶ ἀνελλιπῇ καὶ ὅλον τὸν τύπον νὰ τὸν φυλάττῃ, ἐπειδὴ καὶ ἔχομεν κατὰ νοῦν νὰ μεταθέσωμεν πάλιν τὴν τυπογραφίαν εἰς τὸ Βουκουρέστιον, διὰ περισσοτέραν εὐκολίαν.

Ἐλάθομεν παρὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ ταῖς πεντήκοντα ὀκτάδας τὸ μέταλλον, ὅπου ἡ ἀγαθὴ προαίρεσις τῆς Μακαριότητος τῆς εὐνοϊκῶς μᾶς ἐχάρισε διὰ ταῖς καμπάναις τῆς ἐκκλησίας μας· καὶ νῦν μὲν δι' αὐτὸ τε καὶ διὰ τὸ ἄλλο, ὅπου ἐκ προστάγματός τῆς ὀλίγου ἡγοράσαμεν, πολλὰς τῷ εὐγνώμονι δοτῆρι ὁμολογοῦμεν τὰς χάριτας. Μετὰ δὲ ταῦτα θέλει γραφθῇ καὶ τὸ σεβάσιμον αὐτῆς ὄνομα εἰς τὸ βιβλίον τῆς Προβίσεως, διὰ νὰ ἔχῃ παντοτατὸν μνημόσυνον. Διὰ τὴν καμπάναν, ὅπου ἡ Μακαριότης Σας παραγγέλλει, θέλομεν ἐπιμεληθῇ ἐπιμύονως, διὰ νὰ γένῃ μὲ πᾶσαν ἐπιτηδεύουσαν ἔμως ἄς εἶναι εἰς εὐδοσίαν τῆς πῶς θέλει ἀργήσῃ νὰ τελειωθῇ, διατὶ τὸ καλοκαίρι εἶναι ὀλίγον, καὶ ὁ τεχνίτης μόνος, καὶ δὲν θέλει προφθάσῃ νὰ κάμῃ σὺν αἰρίως τὴν ἀναγκαίαν

Prea-fericitului, prea-învăţatului şi prea-sfântului Patriarh al sfintei cetăţi Ierusalimul şi a toată Palestina, domnului domn Hrisant, părintele nostru prea-venerat întru Hristos, închinarea cu evlavie.

† Cu harul lui Dumnezeu şi prin rugăciunile Fericirii Voastre de Dumnezeu cinstite a luat sfârşit, săptămâna trecută, cartea ce ai lăsat-o să se tipărească aici; s'a tipărit mai cu zăbavă de cum speram, dar nu din neglijarea tipografilor, ci din lipsa multor litere, căci mai mult de cinzeci de oacă s'au turnat din nou, de vreme ce s'au stricat pe drum din neluarea aminte a oamenilor ei întâiaşi dată, când au dus [tipografia] de la Târgovişte la Bucureşti; dar câte s'au tipărit, toate le-am dat preasfinţitului de Betleem, şi în puţine zile îi vom da întreg şi fără lipsă tiparul tot, să-l păzească, de vreme ce şi avem de gând să mutăm iarăşi tipografia la Bucureşti, pentru mai multă uşurinţă.

Am luat de la Arhieria Ta cele cinzeci de oacă de metal pe care bunul gând al Fericirii Tale cu bunătate ni le-a dăruit pentru clopotele bisericii noastre; şi acum pentru acela şi pentru altul, pe care după porunca Ta de curând l-am cumpărat, mulţămim foarte binevoitorului dăruitor. După aceia se va scrie şi numele Tău venerat în cartea Protesei (?), ca să aibă veşnică amintire. Pentru clopotul pe care Fericirea Ta îl vesteşti, ne vom îngriji cu stăruinţă, ca să fie făcut cu toată priceperea; dar să fie în ştiinţa Ta că va zăbovi isprăvirea lui, pentru că vara e scurtă şi meşterul e singur şi nu va izbuti să facă la vreme pregătirea de nevoie. Și acestea cu închinăciune acum,

¹ Istoria Patriarhilor de Ierusalim, de Dosoftei.

ἐτοιμασίαν. Καὶ ταῦτα μὲν προσκυνητικῶς κατὰ τὸ παρόν, αἱ δὲ μακάριαι καὶ θεοπσιθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησαν ἡμῖν ἀρωγαὶ διὰ τοῦ.

αψιδ'. Ἰουλίου κδ'.

Τῆς Ὑπερέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος ὅλως εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

† Ὁ Οὐγκροβλαχίας Ἀνθιμος.

iar rugăciunile Tale fericite și de Dumnezeu ascultate să ni fie ajutoare în viață.

1714, Iulie 24.

Al Fericirii Tale prea-venerate cu totul la poruncă

† Al Ungrovlahiei Antim.

LXXIII.

1714,
9 August.

Antim, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre oprirea răspândirii cărții tipărite de Mitrofan Gregoras și despre un dar de metal pentru litere, cu știri despre preotul Avramie.

Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τῷ σεβασμιωτάτῳ ἡμῶν ἐν Χριστῷ πατρὶ, τὴν μετ' εὐλαβείας προσκύνησιν.

Ἀπὸ τὸ προσκυνητὸν γράμμα τῆς Ὑπερέρας θεοτιμῆτου Μακαριότητος, ὁποῦ ἀσπασίως τε καὶ εὐλαβῶς ἐδεξάμεθα μαθόντες ὃν ἔχει σκοπὸν περὶ τῶν νεωστὶ τυπωθέντων βιβλίων, νὰ μὴν εὐγῇ κατὰ τὸ παρὸν κἀνένα ἀπ' αὐτὰ ἔξω, ἐλυπήθημεν οὐ μετρίως· διότι, μὴ ἔχοντες περὶ τούτου προλαβοῦσαν εἰδησιν, ἐδώκαμεν ἄδειαν τῷ διδασκάλῳ κὺρ Μητροφάνει, ὁποῦ μὲ ταῖς πολλαῖς του παρακάλυψεις μᾶς ἐστενοχώρει, νὰ κρατήσῃ, καθὼς ἔγραψε, κδ' βιβλία διὰ τὴν κόπον του· ἀπὸ τὰ ὅποια, ἕνα μὲν ἔστειλε τῷ δφηλοτάτῳ ἡμῶν Ἠγεμόνι, παρ' οὗ καὶ τὴν ἀμοιβὴν πλουσιόδορον ἐκομίσατο, τὰ δὲ ἄλλα ἔλαβε νὰ τὰ στείλῃ εἰς τὴν πατρίδα του. Ὅθεν τώρα, πῶς νὰ ἀνακαλέσωμεν τὸ γεγεννημένον οὐκ οἶδαμεν, καὶ διὰ τοῦτο, εἰ καὶ παρὰ γνώμην, ἐξεστεινήμεν τὴν χεῖρα εἰς ἀμητὸν ἀλλότριον· παρακαλοῦμεν νὰ ἔχομεν εὐνοϊκὴν τὴν συγγνώμην παρὰ τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης. Τὰ ἔξωδα ὁποῦ ἔτρεξαν εἰς τὰ νεοχυθέντα ψηφία καὶ εἰς τοὺς τυπογράφους, οὔτε τὰ ἐσημειώσαμεν, οὔτε εἶναι χρεῖα νὰ τῆς δώσωμεν δι' αὐτὰ περισσοτέραν εἰδησιν, ἀλλ' εἴτε πολλὰ εἶναι, εἴτε ὀλίγα, χάριν εὐλαβείας ὅλα τὰ χαρίζομεν τῇ Ὑπερέρᾳ Μακαριότητι, καθὼς καὶ διὰ ζωσῆς φωνῆς ὑποσχέθημεν· οὕτω ἄλλο ζητοῦμεν παρ' αὐτῆς, εἰ μὴ μόνον εὐχὴν καὶ εὐλογίαν.

Εὐχαριστοῦμεν πάλιν καὶ διὰ τὰς ἄλλας πεντήκοντα ἀνάδας τοῦ μετάλλου, ὁποῦ ἡ ἀγαθὴ τῆς προαίρεσος ἔγραψε νὰ μᾶς δώσουν καὶ, ἀγκαλὰ δὲν τὸ ἐλάβομεν, διατὶ τὸ εἶχαν ἐξοδιάσῃ, ἡμεῖς ὅμως οὕτως ὁμολογοῦμεν τὴν

Prea-fericitului, prea-înțeleptului și prea-sfântului Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimului și a toată Palestina, domnul domn Hrisant, prea-respectatului nostru părinte, închinare cu evlavie.

Din venerata scrisoare a Fericirii Voastre de Dumnezeu cinstite pe care sărutând-o și cu evlavie am primit-o, aflând ce scop ai cu cărțile de curând tipărite, ca să nu iasă deocamdată niciuna afară, ne-am întristat nu puțin; pentru că, neavând în această privință știre mai de'nainte, am dat voie dascălului chir Mitrofan, care ne-a supărat cu multele lui rugăciuni, să iea, cum a scris, douăzeci și patru de cărți pentru osteneala lui; din care, pe una a trimis-o prea-înălțatului nostru Domn, de la care a luat și un răspuns imbielsugat; iar pe celelalte zicea că le trimetă în țara sa. Deci nu știm cum să revenim acum asupra a ceea ce s'a făcut, și de aceea, cu toate că împotriva gândului nostru, am întins mâna către un lucru străin: ne rugăm să avem iertare binevoitoare de la părinteasca-Ți iubire. Cheltuielile ce s'au făcut la literele din nou turnate și la tipografi, nici nu le-am însemnat, nici nu e nevoie să-Ți dăm pentru dănsese mai multă știre, dar, fie multe, fie puține, din evlavie toate Ți le dăruim Fericirii Tale, cum Ți-am făgăduit și prin viu grain; așa încât nimic nu cerem de la Ține decât numai rugăciune și binecuvântare.

Mulțămim iarăși și pentru celelalte cincizeci de ocale de metal pe care buna-Ți aplecare a scris că ni le dă, și, cu toate că nu le-am luat, pentru că trebuiau plătite, dar totuși Ți mulțămim astfel,

χάριν, ὡς ἂν νὰ τὸ εἶχαμεν παραλάβῃ, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἀποδλέπομεν εἰς τὸ δῶρον, ἀλλ' εἰς τὴν φιλότιμον γνώμην τοῦ δωρησαμένου. Καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον, αἱ δὲ μακάριαι καὶ θεοπεσιθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἶχαν ἡμῖν ἀρωγαὶ διὰ θεοῦ.

αψιδ', Ἀδγοόστου θ'.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος ὅλως εἰς τοὺς ὀρισμοὺς

† Ὁ Οὐγκροδλαχίας Ἀνθιμος.

Ὁ διδάσκαλος κὺρ Ἀδράμιος καὶ δοῦλος τῆς Μακαριότητος τῆς μετ' αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας προσκυνητικῶς ἀσπάζεται τὴν μακαρίαν αὐτῆς δεξιάν τοῦ ὁποῖου ἡ εὐλάβεια πρὸς τὴν πατριαρχικὴν αὐτῆς Μεγαλειότητα καὶ ἡμέραν καὶ νόκτα ἀγρυπνεῖ (καθὼς αὐτὸς λέγει) καὶ οὐδέποτε ὑπνῶ κατέχεται· ἀλλὰ τὰ αἰσθητὰ σημεῖα τῆς χειρὸς καὶ ἡ τῆς γλώττης κινήσεις ὑπὸ ἄλλης αἰτίας διακωλύθησαν, ἦν, Θεοῦ διδόντος, ἐν καιρῷ ἐτέρῳ δηλώσομεν.

de oare ce aveam să le luăm, ca unii ce nu ne uităm la dar, ci la gândul iubitor al cui le va da. Și aceasta despre atâta, iar fericitele și de Dumnezeu ascultatele Tale rugăciuni să ni fie ajutoare în viață.

1714, August 9.

Al Fericirii Tale prea-venerate cu totul la porunci

† Al Ungrovlahiei Antim.

Dascălul chir Avramie și rob al Fericirii Tale cu sfială și evlavie sărută plecat fericita-Ți dreaptă; a cărui evlavie către patriarhiceasca Ta Mărimă și zi și noapte veghiază (cum zice însuși) și niciodată nu se prinde de somn; dar semnele simțite ale mâinii și mișcarea limbii din altă pricină s'au oprit, pe care, cu voia lui Dumnezeu, cu alt prilej o vom vădi.

LXXIV.

Mitrofan tipografalul către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre tipărirea de cărți.

1714,
12 August.

† Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ Πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, ἡμετέρῳ τε προσκυνητικῶ καὶ ποθεινοτάτῳ αὐθέντῃ καὶ δεσπότῃ, μετὰ τὸν ἐπὶ τῆς ἀγίας καὶ χαριτοδότηου δεξιᾶς ἀσπασμὸν, γονυκλιτικῶς τὴν δουλικὴν προσκύνησιν.

† Εὐθὺς ἐκ τῆς δουλῆς αὐτῆς τὰ τῆς λύπης ἀντίθετα ἐτεκμηράμεθα παρὰ τῆς πατρικῆς σου καὶ παντίμου ἐπιστολῆς δεξασθεῖ, καὶ ἐδεξάμεθα ἀναχνόντες, καὶ τῷ ἁγίῳ Θεῷ εὐχαριστήσαμεν. τῷ ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ κατὰ τὸν θεῖον Δαβὶδ ἄγξαντι τὰς σιαγόνας τῶν γλωσσολογούντων· περιηχθήθῃ γὰρ ἡμῖν τοῖς ὡσὶ ῥήματά τινα, ὅπ' ἀνάγκην εἶναι τὴν πατρικὴν σου ἀγάπην διαρρημίζοντα· ἀλλ' αὐθις, τῷ Θεῷ δεῖξα, τῷ τῇ πατρικῇ σου ἐπιστολῇ ἡμᾶς χαροποιήσαντι, ὃς χαροποιήσῃ ἐπὶ πλείον καὶ τῇ πατρικῇ σου παρουσίᾳ. Περὶ δὲ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐσομένης εὐχαριστίας, κατὰ τὸ ἡδὺ τοῦ τρόπου, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐπιστολῆς, ἤσθημεν. Πλὴν ἔστω ἐν εἰδήσει ὅτι ἐν διδλίον¹ μόνον κατὰ συνήθειαν χρεωστουμένην δέδοται τῷ Ἡγεμόνι διὰ τοῦ Οὐγκροδλαχίας.

† Prea-fericitului și prea-învățatului Patriarh al Ierusalimului, domnul domn Hrisant, al nostru închinat și preadorit domn și stăpân, cu sărutarea sfinței și de har izvorătoarei drepte, în genunchi închinarea de rob.

† Drept după voința Ta, cele protivnice tristeței le-am încercat de la serisoarea Ta părintească și prea-cinstită și am mulțămit, cetind-o, Sfântului Dumnezeu celui care eu... și eu frâu, după dumnezeiescul David, strânge făclele celor cu durerile limbii: căci ni s'au adus la urechile noastre unele cuvinte că în nevoie e iubirea-Ți părintească vestită (?); însă iarăși, slavă lui Dumnezeu, care ne-a bucurat cu părinteasca-Ți serisoare, că ne va bucura și mai mult cu părinteasca-Ți prezență. Iar pentru mulțămirea ce va fi spre noi, după plăcerea locului, nu după gândul scrisorii, am simțit. Numai să știi că numai o carte s'a dat după obiceiul Domnului prin al Ungrovlahiei.

¹ Acciași de la nota precedentă.

Εἴκοσι δὲ καὶ δύο πόθος πατρίδος διήγειρεν
 ἡμᾶς κατασχοῖν παρ' ἡμῖν, καί, εἰ μὲν ἐστὶ
 καὶ θέλησις τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης ἀπο-
 στείλαι ταῦτα τοῖς κατὰ τὴν ἡμετέραν πατρίδα
 σεδασμένοις μοναστηρίοις χάριν, ἅτε πολλὰ
 συμβάλλοντα τοῖς ἐν αὐτοῖς εὐρισκομένοις πα-
 τράσιν, ἀμαθέσι καὶ σχεδὸν ἀγροίοις οὖσι
 διὰ τὴν πολυχρόνιον τυραννίαν, καλῶς· εἰ δὲ
 μή, ἀλλὰ τοῖς τὰ λοιπὰ τῶν βιβλίων φυλάσ-
 σουσι μέχρι τῆς παρουσίας τῆς πατρικῆς σου
 ἀγάπης, καὶ τοὶ ἐσόμεθα συναριθμοῖ· εἰ δὲ διὰ
 τῆς Μακαριότητός Σου παρὰ τοῦ Θεοδοσίου
 λάβωμεν καὶ τὰ ὀφειλόμενα, πρὸς τῇ φυλακῇ.
 ἐπαγρυπνήσομεν τὸν ἐνόντα πολλάκις ὅπερ τῆς
 πατρικῆς σου ἀγάπης, ἥς αἱ μακάριαι Θεο-
 πισθεῖς τε καὶ πατρικαὶ εὐχαὶ εἴησαν ἡμῖν
 ἄρωγαί.

αφιδ', Αὐγοῦστιν ιδ'.

Ὁ τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς Μακαριότητος
 πρόθυμος θεράπων, τῶν ἱερομονάχων εὐτελῆς

Μητροφάνης.

Iar douăzeci și două dorul patriei ne-a
 îndemnat să le ținem la noi, și, dacă
 e și voia părinteștii Tale iubiri, a tri-
 mete acestea veneratelor mănăstiri din
 țara noastră în dar, ca unele ce sânt de
 mare folos părinților ce se află în ele,
 cari sânt fără învățătură și foarte sălbateci
 din pricina tiraniei de mulți ani, bine; iar,
 de unde nu, vom fi și noi între cei ce vor
 păstra celelalte cărți până la venirea pă-
 rinteștii Tale iubiri; iar, dacă prin Feri-
 eirea Ta vom lua de la Teodosie și cele
 cuvenite, pentru pază, vom veghia pe cel
 d'înăuntru (*sic*) adesea pentru părinteasca-
 Ți iubire; ale cărui fericite, de Dumnezeu
 ascultate și părintești rugăciuni să ni fie
 într'ajutor.

1714, August 12.

Al Fericirii Tale închinat gata servitor.
 smeritul între ieromonah.

Metrofan.

LXXV.

Pe la 1714.

Știri (de la Hrisant Notara?) către Nicolae-Vodă Mavrocordat, despre
 situația din Europa în luptă.

Γαληνότης Αὐθέντα,

Διὰ τὴν ἐν Εὐρώπῃ ἀγάπην, ἐσυναθροίσθη-
 σαν ἅπαντες οἱ πρέσβεις στὸ Ἀουντρέκ, διὰ νὰ
 συνωμολήσουν περὶ ἀγάπης ἀπὸ τὴν Ἰγκλιτέ-
 ραν εἶναι εἰδῆσις ὅτι νὰ ἔκαμε ἡ Βασίλισσα
 μαξιλλὴν τὸν Μαλμπούγ γκινεράλην, καὶ τινὲς
 λέγουσι ὅτι νὰ ἔκαμε καὶ τὸ τίποτες τοῦ αὐ-
 θεντικῆς, καὶ αὐτὸς σὺν γυναιξὶ ἐστάθη εἰς ἐ-
 ξορίαν, ὥστε εἶναι σημεῖον φανερόν ὅτι ἡ Βα-
 σίλισσα ποθῇ τὴν ἀγάπην, ἐπειδὴ καὶ ὁ ῥη-
 θεις ἀρχιστράτηγος ἦτον ἐνάντιος, καί, ἂν οἱ
 Ἰγκλέζοι, ὡς φιλοτάραχοι, δὲν κάμουν κῆμιν
 ἐπανόστασιν ἐναντίον τῆς Βασιλείας θέλει
 ἀκολουθήσῃ ἡ ἀγάπη, καί, ὅτι γροικηθῇ ἐδῶ
 περὶ ταύτης ἡ Ὑμετέρα Γαληνότης, θέλῃ ἔχῃ
 καθαρὰν εἰδῆσιν. Ὡς τόσο παρακαλῶ νὰ μὴν
 λύβῃ μὲ τὴν εἰδῆσιν τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ
 Βασιλευσῇ.

Τὸ περιεχόμενον διὰ τὴν Βασιλεύουσιν δέο-
 μαι νὰ σταλθῇ ἀσφαλῶς καὶ ταχέως.

Ὁ ἅγιος Αὐγουστῖνος λατῖνος καὶ ἅγιος
 Ἀμβρόσιος ἐδῶ δὲν εὐρίσκαται καὶ τὸν ἐπα-
 ράγκειλα νὰ τὸν φέρουν ἀπὸ τὸ Ἀμστερδὰμ.

Prea-senine Doamne,

Despre pacea din Europa, s'au adunat
 toți solii la Utrecht ca să vorbească
 despre pace; din Anglia e știre că re-
 gina a mazilit pe Marlborough gene-
 ralul, și unii spun că i-a luat și ce avere
 avea, și el cu femeile s'a trimis în surgun,
 așa că e semn vădit că regina vrea pacea,
 căci și acel comandant suprem era pro-
 tivnic, și, dacă Englesii, ca iubitori de
 tulburări, nu vor face vre-o răscoală im-
 potriva reginei, va urma pacea, și, dacă se
 va cerceta acolo pentru aceasta Seninătatea
 Ta, va avea Seninătatea Ta știre limpede.
 Între acestea rog să nu mă lipsești de
 știrea celor ce se întâmplă la Constan-
 tinopol.

Plicul închis aici pentru Constantinopol
 să se trimeată sigur și iute.

Sfântul Augustin latinul și Sfântul Am-
 brosiu nu se află aici și am vestit să-l
 aducă de la Amsterdam.

LXXVI.

Mitrofan tipograful către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre o soco-
teală de tipografie.

1715,
26 August.

† Τὴν Ὑπερέραν προσκυνητὴν Μακαριότητα
καὶ πατρικὴν ἀγάπην δουλικῶς προσκυνῶ,
ἀσπαζόμενος εὐλαβῶς καὶ γονυκλιτῶς τὴν
πάντιμον καὶ ἀγίαν αὐτῆς δεξιάν.

Ἐδεδάμεθα τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος τὸ
ὀπέρτιμον καὶ πατρικὸν γράμμα, καὶ ἤσαμεν
Θεῷ τὸν εὐχαριστήριον μᾶλλον ἢ τὴν Ἐρυθρὰν
οἱ περσεύσαντες καὶ τὸν διώκτην φυγόντες,
μνησθέντες καὶ τοῦ στυγῆ καὶ τεθλιμμένης ἡ
ὁδοῦς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐ-
ρανῶν.

Εὐχαριστοῦμεν δὲ ἀλλὰ καὶ διὰ παντὸς τῇ
ὄντως χριστομιμῇτῳ καὶ πατρικῇ αὐτῆς ἀ-
γάπῃ, τῇ κατὰ πάντα ἡμᾶς παραμυθησαμένη
καὶ ἐλπίδι θαυμάσιᾳ κατελεγερέσῃ καὶ ὑπο-
σχέσει κηδεμονεστάταις καὶ πατροποθητοκι-
νήτοισι ὑποστηριξάσῃ, ἃς καὶ πληρώσιν πάν-
τως ἐλπίζομεν. Ἄλλ' οὖν δώῃ Κύριος ὁ Θεός,
ὅς τὸ ὅπ' οὐρανὸν χριστῶνυμον σήσημα ἐν
τοῖς νῦν δυστυχιστάτοις χρόνοις ἀπῆμαντον
ἐν τῇ πίστει διατηρεῖται ὑπὸ μόνων τῶν ἀ-
γιωτάτων πατριαρχῶν τῆς ἀγίας πόλεως Ἱε-
ρουσαλὴμ, τῇ προσκυνητῇ αὐτῆς Μακαριότητι
πληρῶσαι πάντα τὰ καταθύμια καὶ διανύσαι
ὅσα καὶ δοῦνται· καὶ ἡμεῖς ὡς σμικρότατα
κυνάρια τῆς Ἐκκλησίας ἐς αἰεὶ διατρέψιν
τοῖς θεοπνεύστοις αὐτῆς συγγράμμασι καὶ τῆς
ζωηρότοις αὐτῆς βήμασιν, ὡς ὁ Κύριος τοὺς
ἀγίους αὐτοῦ μαθητάς, ἀμήν.

Τὰς δὲ μετατυπωθησόμενας δύο κόλλας
πρώτον μὲν οὐκ οἶδαμεν ποῦ μέλλουσι μετατυ-
πωθῆσθαι, ἐν Βουκουρεστίῳ ἤρα ἢ ἐν Τερ-
γοβύστῳ· δεύτερον δὲ ὅποια εἰσὶν αὗται αἱ με-
τατυπωθησόμεναί κόλλαι παντάπασιν ἀγνοοῦ-
μεν. Οὐδεμίαν γὰρ εἶδῃσιν ἔχομεν τούτων
ἵνα τοῦπίταγμα τῆς ὑπερέρας πατρικῆς ἀγά-
πης προθύμως πληρώσωμεν. Ὅσα δὲ διβλία
ἡμεῖς ἔχομεν ἐνταῦθα εἰσὶν εἴκοσι καὶ δύο·
ἐπέμφθησαν δὲ εἰς Βουκουρέστιον ὁκτώ καὶ
ἐβδόμηκοντα πρὸς τοῖς τετρακοσίοις· εἰ δὲ μὴ
εἰδότεων ἡμῶν ὁ τυπογράφος ἐτύπωνεν πλείω
ὢν ἡμεῖς οἶδαμεν, αὐτὸς μὲν οὕτως ἔδειξεν δι-
μονᾶ δεδεμένος ἀλύσειν, ἡμεῖς δὲ οὐκ ἔχο-
μεν πόθεν εἰδέναι τ' ἀληθές, ἀλλ' ἢ μόνος
ὁ Οὐγγροδλαχίας, ἡ γὰρ ἐνταῦθα τυπογραφία
ἀπὸ τῶν ποδῶν τὴν ἀρχὴν ποιεῖται.

Περὶ δὲ τῆς ἐν τήπῃ δαπάνης τῶν χαρ-
τίων, ἰδοὺ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πεντακο-

† Cu supunere mă închin Fericirii Voastre
încinate și iubirii părintești, sărutând
cu evlavie și în genunchi prea-cinstita și
sfânta-Ți dreaptă.

Am primit prea-cinstita și părinteasca
serisoare a Fericirii Voastre, și am cântat
lui Dumnezeu mulțamită mai vârtos decât
cei ce treceau pe jos Marea Roșie și fugiau
de urmărirea lor, amintindu-ni de calea cea
aspră și tulburată, care duce la Împărăția
cerurilor.

Ci mulțămim și cu totul Iubirii Tale cu
adevărat după Hristos și părintești, care
întru toate ne mângâie și ne miluiește cu
mila cea mai îmbielșugată și ne sprijine cu
făgăduielile cele mai pline de îngrijire și
îndemnate de părintesc dor, a căroră și
îndeplinirea întru toate o nădăjduim. Ci
să dea Domnul Dumnezeu, a cărui așezare
creștină supt cer se păstrează fără păstor
întru credință în aceste vremi prea-neno-
rocite numai de către prea sfinții Patriarhi
ai sfintei cetăți Ierusalimul, să-Ți împli-
nească închinății Tale Fericirii toate cele
dorite și să ajungă câte le voiește; și noi,
ca prea-micii cățeluși ai Bisericii, să fim
hrăniți cu scrisorile Tale cele de Dumnezeu
insuflate și cu cuvintele Tale izvoritoare
de viață, cum o făcea și Domnul cu sfinții
Lui ucenici; amin.

Iar cele două coli retipărite întâiu nu
știam unde se vor retipări, la București
sau la Târgoviște; al doilea însă nu
știm de loc care sânt acele coli de re-
tipărit. Căci n'avem nicio știință despre
acestea ca să împlinim cu grabă porunca
părinteștii Tale iubiri. Iar cărțile ce
le avem aici sânt douăzeci și două; și
s'au trimes la București șaptezeci și opt
pe lângă cele patru sute; iar, dacă fără
știrea noastră tipograful a tipărit mai
mult decât știm noi, el e îndrăcit astfel,
legat cu lanțuri, iar noi n'avem de unde
ști adevărul, ci numai al Ugrovlahiei,
căci tipografia de aici începe cu picioa-
rele.

Iar pentru cheltuiala de hârtie a tipa-
rului, iată că pentru numărul celor cinci

σίων διδλίων ἀποδίδομεν τὸν λόγον. Ἐκάστου τῶν πεντακοσίων τούτων διδλίων, ἐν τριάκοντα καὶ ἐννέα πρὸς τῇ ἡμισίᾳ ὀριζομένου κόλλαις, συμποσοῦνται κόλλαι τυπωθεῖσαι τὸν ἀριθμὸν, 19750, αἱ ποιοῦσι χαρτίων 26, καὶ κόλλας 250· τὰ δὲ πεμθέντα τόπια τῶν χαρτίων, ὥς φησιν ἡ Ὑμετέρα πατρικὴ Ἀγάπη, ἦσαν 20, ἐξ λοιπὸν τόπια χαρτίων καὶ κόλλας 250 προσθεῖς ὁ Οὐγγροβλαχίας, τὸ ἐλλειπὲς ἀνσπλήρωσεν· ἀναγκαῖον ὅμως διὰ τινος τῶν οἰκιστῶν αὐτῆς ἀριθμῆσαι τὰ διδλία ταῦτα, εἴτα καὶ τοῦ πρὸς τὸν ὑψηλότετον Ἠγεμόνα δοθέντος μνησθῆναι, ἐνὸς τῶν πεντακοσίων ὄντος, ὥς ἡμεῖς οἶδαμεν. Πρὸς τὸν δοδλον τῆς Ὑμετέρας πατρικῆς Ἀγάπης Γεωργάκη, τὸν ἡμέτερον ἐξάδελφον, πρὸ τοῦ δέξασθαι τὸ πατρικὸν αὐτῆς γράμμα, ἐγράψαμεν ἔρχεσθαι, εἰ δυνατόν, εἰς προσκύνησιν αὐτῆς, καὶ παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα ἀξιούντων αὐτὸν τῆς πατρικῆς ὀψως, ἧς αἱ μακάριαι, θεοπεσιθεῖς τε καὶ πατρικαὶ εὐχαὶ εἶησαν ἡμῖν διὰ τοῦ ἀρωγαί.

αφ'ἑ, Φεβρουαρίου κς'.

Ὁ τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς Μακαριότητος πρόθυμος θεράπων καὶ δοδλος τῶν ἱερομονάχων εὐτελής

Μητροφάνης.

Ἀφ' οὗ ἐτυπώσαμεν τὰ φύλλα κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πεντακοσίων διδλίων, ἐλάβομεν τῆς Μακαριότητός της τιμιον γράμμα, διαλαμβάνον ἐξακόσια τὰ διδλία· ἐγὼ, ὁσποτά μου, ἂν καὶ εἰς ἐννέα καὶ πεντήκοντα χρόνους τῆς ζωῆς μου δὲν ἤμουν τόσον σῶος κατὰ τὰς φρένας, ἀλλὰ τοῦτον τὸν ἐξηκοστὸν χρόνον πλήρης γνώσεως τὸν ἔχω, ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ ἀλλεπάλληλα πάθη, ὅπου Θεοῦ συγχωρήσει ἐπενέβησάν μοι· πεντακόσια τρία διδλία ἐτυπώθησαν, τὰ δὲ τρία, σήμερον ἐξιχνεύωντας, τὰ ἔμαθον, ὣν τὸ ἐν μὲ τὸ νῦν συνέβη ἐλλειπές. δὲν εἶναι, τὸ ἕτερον εἶναι εἰς τὸν οἶκον τοῦ τυπογράφου, ὅπου κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας ἀπέθανε, καὶ θέλω ἐπιμνησθῆναι τὸ εἶρω νῦν ἀλλάξω τὰ φύλλα· τὸ δὲ ἄλλο τὸ ἔλαβες κῆποιος δικάων Νικηφόρος Συρναῖος, ὅπου ἦτον παρὰ τῷ Βλαττίκῃ καὶ, τὰς πεπερασμένας ἡμέρας, διὰ τινὰ αἰτίαν, τὸν ἔστειλεν ὁ Βλαττίκας εὐδιόρθωτον εἰς τὸν τόπον του, λοιπὸν, ἂν τὸ ἐπῆρε μαζῇ του, δὲν ἤξεύρω. Τί νῦν εἶπω, ὅπου ὁ καιρὸς τοῦτος εἶναι τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπόντων· ἄμποτε ὁ Θεὸς νῦν εὐδοκήσῃ νῦν λάβω εἰς τὴν κυδέρνησίν μου τὴν τυπογραφίαν τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης· πλὴν τοῦτο ὅπου μετὰ μικρὸν μέλλει νῦν ὁ-

sute de cărți dăm socoteala. La fiecare din cele cinci sute de cărți, în treizeci și nouă pe lângă jumătate orânduie (sic), fac la un loc numărul de coli tipărite 19750, care face douăzeci și șase de hârtii (sic) și 250 de coli; iar topurile de hârtie trimese, cum spune părinteasca Ta iubire, eran douăzeci, și alte șase topuri de hârtie și 250 de coli adăugându-le al Ungrovlahiei, a plătit restul; dar e nevoie ca printr'unul din casnicii Tăi să se numere cărțile, iar pe urmă să se amintească și de ce s'a dat prea-înălțatului Domn, fiind una din cele cinci sute, cum știm noi. Am scris robului Iubirii Voastre părintești, Iordachi, vărul nostru, înainte de a primi părinteasca-Ți serisoare, să vie, dacă se poate, spre închinarea Ta, și rugăm să-l învrednicești de părinteasca-Ți vedere, ale cărui fericite, de Dumnezeu ascultate și părintești rugăciuni să ni fie ajutoare în viață.

1715, Februar 26.

Al Fericirii Voastre închinat cel gata de slujbă și rob, smerit între ieronomahi

Mitrofan.

De când am tipărit foile după numărul celor cinci sute de cărți, am primit cinstita serisoare a Fericirii Tale, socotind ca șase sute cărțile; eu, stăpâne al meu, deși în cei cincizeci și nouă de ani ai vieții mele n'am fost așa de sănătos la minte, dar acest al șazezeilea an îl am plin de cunoștință, de multele suferinți venite una peste alta, care cu îngăduința lui Dumnezeu au căzut asupra-mi; cinci sute trei cărți s'au tipărit, iar cele trei, astăzi cercetând, le-am aflat, dintre care una, pentru că s'a întâmplat lipsă, nu se află, alta e în casa tipografului, care în zilele acestea a murit, și voi purta grijă să-l aflu, ca să schimb foile; iar altul l-a luat un diacon Nichifor din Sinirna, care era pe lângă Vlădica și, zilele trecute, pentru vre-o pricină, l-a trimis Vlădica, bine îndreptat, la locul lui, dar, de a luat-o cu sine, nu știu. Ce să spun, de oare ce vremea aceasta e a celor ce cad spre mai rău? de-ar binevoi Dumnezeu să ieau în chivernisirea mea tipografia Iubirii Tale părintește, dar acest lucru, care în scurt timp mă va duce până la moarte, m'a

δοιπορήσῃ ἕως θανάτου, μὲ ἐλύπησε. Διὰ τοῦτο γράφω πρὸς τὴν ἐξάδελφόν μου Γεωργάκην νὰ μοὶ πέμψῃ εὐθὺς ἐτοιμασίαν νὰ ἔλθω, ὅτι μόνος δὲν δύναιμι νὰ ἔλθω, μὴ ἔχοντας ἀνθρώπους, ἐπισιδῇ καὶ ἔχω ῥοῦχα πολλά, σχεδὸν δύο μεγάλων ἀμαξίων, χρονίσας παρὰ τῷ Ἀδάν· καὶ παρακαλῶ τὴν πατρικὴν τῆς ἀγάπης εὐθὺς νὰ τοῦ δοθῇ τὸ γράμμα: τὸ ἔθαλα δὲ εἰς τὸ γράμμα τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης διὰ τοὺς χαίττοιτιδες. Ἄς ἡξέσῃ ἡ πατρικὴ τῆς ἀγάπης τοῦτο ὅτι ἔσως μὲν ἐν ἄλλοις, καὶ νεώτερος ὢν, ἐσημείουσιν ἄλλα, νῦν δὲ τὰ αὐτὰ ὡς ἔχουσι· καὶ αὐθις τὴν δουλικήν.

întristat. De aceea scriu vărului meu Iordachi să-mi trimeată îndată pregătirea să vin, căci singur nu pot veni, neavând oameni, de oare ce și am mult bagaj, de vre-o două care mari, împlinind anii miei pe lângă Laban; și rog părinteasca-Ți iubire ca îndată să i se dea scrisoarea: am pus-o în scrisoarea Iubirii Tale părintești prin haiduci. Să știe părinteasca-Ți Iubire a-aceasta că poate în altele, și fiind mai tânăr, am spus altele, dar acum așa cum sânt lucrurile, și iarăși [trimet] supusa [închinare].

LXXVII.

Mitrofan tipograful către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre îndreptări tipografice și șederea sa la Sf. Spiridon din București.

1716,
21 Mart.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τῷ ἐν Χριστῷ ποθεινοτάτῳ μοι πατρί, τὴν δουλικὴν προσκύνησιν καὶ τὴν ἐπὶ τῆς χαριτοδραθείτου δεξιᾶς μετ' αἰδοῦς καὶ γονυκλισίας ἀσπασμόν.

Ἐπερτιμὼν καὶ πατρικὴν γράμμα οὐδὲ ἐν ἐλπίδοις τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης, τὴν δὲ περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ διδλίου ἐρώτησιν, διὰ τοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀσμένως καὶ ὑποτακτικῶς ἀπεδεξάμην. Μετ' ὅλον ὅπου δὲν ἀρμόζει οὔτε προσώτησιν, οὔτε εἰδήσιν νὰ δίδωσιν ἡμῖν περὶ ὧν ἐοίλεται ἡ πατρικὴ τῆς ἀγάπης νὰ προστάτῃ ἡμῖν, ἀλλ' ἅμα τῇ προσταγῇ τῆς νὰ ἔχωμεν καὶ τὸ περὶ τῆς προσταττέμεθα. Περὶ δὲ τοῦ χρεωφειλέτου ἡμῶν, ὑπερσυχαριστοῦμεν τῇ πατρικῇ τῆς ἀγάπης, ὅπου πατρικῶς φροντίζει ἡμῶν, τῶν πτωχῶν· οὐ μικρὸν ὅμως λυπούμεθα διὰ τὴν μακρὰν περιήγησιν, ἧς ἡ παρακαλοῦμεν νὰ ἐνδυναμοῖ καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ ἡμᾶς ταῖς θεοπειθέσιν αὐτῆς εὐχαῖς οἰκοῦντας παρὰ τῇ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἐργοπλόκῳ ἐκκλησίᾳ, ἐν ἰδίῳ κελίῳ, οὔτω τοῦ καιροῦ καλέσαντος. Αἱ δὲ μακάριαι καὶ θεοπειθεῖς εὐχαὶ τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης εἴησαν ἡμῖν ἀρωγαί.

ἡφίς, Μαρτίου κα'.

Ὁ τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης πρόθυμος θεράπων καὶ δοῦλος ταπεινός

Μητροφάνης.

† Prea-fericitului, prea-învăţatului şi prea-sfântului Patriarh al sfintei cetăţi Ierusalimul şi a toată Palestina, domnului, domn Hrisant, celui întru Hristos preadorit mie părinte, supusa închinare şi sărutarea cu respect şi plecarea genunchilor a dreptei izvoritoare de har.

N'am primit nicio scrisoare prea-cinstită şi părintească a părinteştii Tale iubiri, iar întrebarea cu privire la îndreptarea cărţii am primit-o bucuros şi supus prin prea-cucernicul catigumen al veneratei mănăstiri a Sfântului Sava. De şi nu se cuvine a ni da nouă nicio primă întrebare, nicio ştiinţă cu privire la ce voieşte părinteasca-Ți iubire să ni poruncească, dar totuşi prin porunca Ta să avem şi cea despre care ni se porunceşte. Iar, în ce priveşte pe datornicul nostru, mulţămim foarte părinteştii Tale iubiri că se gândeşte părinteşte la noi, cei săraci; ei nu puţin ne întristăm pentru îndelungatul drum, pentru care ne rugăm să ne înputernicească şi să ne sprijine cu ale Tale rugăciuni ascultate de Dumnezeu pe Noi, cei ce locuim lângă biserica în-cununată (?) a Sfântului Spiridon, în chiliia noastră, căci așa o cere vremea. Iar fericitele şi de Dumnezeu ascultatele rugăciuni ale părinteştii Tale iubiri să ni fie ajutoare.

1716, Mart 21.

Al părinteştii Tale iubiri gata slujitor şi slugă smerită

Mitrofan.

1716,
24 Mart.

Antim, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre
pările la care e supus, dorința de a relua corespondența și ființa la București a lui
Avramie.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ
Πατριάρχῃ τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλήμ,
κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τῷ σεβασμιωτάτῳ
ἐν Χριστῷ πατρὶ, τὴν μετ' εὐλαβείας προσ-
κύνησιν.

Μετὰ τὸ νὰ ἦσαν αἱ ἡμέραι πονηραὶ, διηγε-
σθεῖς αἱ ὑποφάναι, καὶ τὸ ἐπιστέλλειν οὐκ ἀσ-
φαλές, ἡναγκάσθημεν καὶ μὴ δουλόμενοι νὰ
σιωπήσωμεν τοσοῦτον χρόνον μετὰ τῆς Ὑμε-
τέρας θεοτιμῆτου Μακαριότητος, διὰ νὰ μὴν
δώσωμεν αἰτίαν τοῖς πονηρσομένοις νὰ περιερ-
γάζωνται καὶ νὰ κινῶσι καθ' ἡμῶν δολίως
τὴν γλῶτταν· ἀλλ' ἐπειδὴ, Θεοῦ χάριτι, ὁ χρι-
στὸς παρήλθε, καὶ ὁ ὁσὸς ἀπῆλθε, δὲν εἶναι
οὔτε εὐλογον, οὔτε πρέπον νὰ μένῃ εἰς ἀργίαν ἢ
διὰ γραμμάτων δουλία. Καὶ διὰ τοῦτο μετ' εὐ-
λαβείας ἐπιστέλλομεν ὑμῖν τὴν παροῦσαν,
διὰ νὰ γένῃ δι' αὐτῆς λόγος τῆς σιωπῆς· δεό-
μεθα δὲ καὶ παρακαλοῦμεν τὴν σοφωτάτην
αὐτῆς Μακαριότητα νὰ μὴ μᾶς νομίξῃ ὡς τε-
ρήμενους τῆς ἐκλεκτῆς μερίδος τῶν οἰκείων
αὐτῆς καὶ προσφιλεστάτων, ἀλλ' ὡς φιλόστοργ-
ος καὶ εὐγνώμων, νὰ μᾶς ἔχῃ εἰς ἐκείνην
τὴν εὐνοίαν καὶ καλὴν διάθεσιν, εἰς τὴν ὁ-
ποίαν πρὸ τῆς σιγῆς εὐρίσκόμεθα, διὰ νὰ εἶ-
ναι ἡ χάρις ἡμῶν κατὰ πάντα πεπληρωμένη.

Ἐδὼ ἀκούομεν πῶς θέλομεν ἀξιώσῃ ἐν τάχει
τῆς γλυκείας αὐτῆς ἀπολαύσεως, καὶ παρακα-
λοῦμεν τὸν ἄγιον Θεὸν νὰ φέρῃ τὴν Μακα-
ριότητά της μετὰ ἀγαθὴν ὑγείαν καὶ πολλὴν
ἀγαλλίαν. Ὅμως, ἂν εἰς τὸ ἀναμεταξὺ τοῦ
καιροῦ ὁποῦ λείπει ἕως τότε, μᾶς ἀξιώσῃ ἢ
πατρικὴ τῆς ἀγάπῃ τῶν τιμίων τῆς προστα-
γμάτων, ἐπὶ πολὺ θέλει μᾶς ἀξιώσῃ τὴν χάριν
τῆς προσδοκωμένης ἀπολαύσεως. Καὶ ταῦτα
μὲν πανευλαβῶς εἰς τοσοῦτον· αἱ δὲ μακάριαι
καὶ θεοπεθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησαν ἀρωγαὶ ἡ-
μῖν τε καὶ τῷ δούλῳ της Ἀβραμίῳ, ὁποῦ
προσκυνητῶς ἀσπάζεται τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιάν.

ἡψις', Μαρτίου κδ'.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος
πρόθυμος εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

† *Al Ungrovlahiei Antim.*

† Prea-fericitului, prea-învăţatului şi prea-
sfântului Patriarh al sfintei cetăţi Ieru-
salimul, domnului domn Hrisant, prea-
respectatului părinte întru Hristos, în-
chinarea cu evlavie.

Fiind zilele rele, necontenite bănuielele,
şi trimeterea nesigură, am fost siliţi şi fără
voie să tăcem atâta vreme cu Fericirea Voas-
tră de Dumnezeu cinstită, să nu dăm pri-
cină de petrecere celor ce ne urmăresc
cu răutatea ca ea să petreacă şi ea să-şi
miste cu înşelăciune limba contra noastră;
dar, de oare ce, din harul lui Dumnezeu,
a trecut iarna, şi a plecat ploaia, nu e
nici recomandabil, nici euviincios să mai
rămâie cu zăbavă tovărăşia prin serisori.
Şi pentru aceea vă trimetem cu evlavie
cea de faţă ca să se facă prin ea ruperea
tăcerii; şi ne rugăm de Fericirea Ta prea-
învăţată să nu ne socoată lipsiţi de aleasa
parte a [serisorilor] Tale priet-neşti şi
prea-iubite, ei, ca un iubitor şi binevoitor,
să ne aibi în aceea bunăvoinţă şi bună
aplecare, în care înaintea de tăcere ne aflăm,
ca să fie bucuria noastră întru toate îm-
plinită.

Aici aflăm că ne vom învrednici în scurt
de dulcea-Ţi primire, şi rugăm pe Dum-
nezeu Sfântul să aducă pe Fericirea Ta cu
bună sănătate şi multă bucurie. Dar, dacă
în vremea ce mai rămâne până atunci, o să
ne învrednicească iubirea-Ţi părintească de
cinstitele-Ţi porunci, cu mult ni va creşte
bucuria întâmpinării aşteptate. Şi acestea
cu toată evlavia deocamdată; iar fericitele
şi de Dumnezeu ascultatele-Ţi rugăciuni să
ni fie ajutătoare, nouă şi robului Tău
Avramie, care cu înclinăciune sărută sfân-
ta-Ţi dreaptă.

1716, Mart 24.

Al Fericirii Tale prea-respectate gata
la ordine

† *Al Ungrovlahiei Antim.*

LXXIX.

Mitrofan tipograful către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre afaceri de tipografie și cumpărarea unei case.

1716,
23 April.

† Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τῷ ἐν Χριστῷ ποθεινοτάτῳ μοι πατρί, τὴν δουλικὴν προσκύνῃσιν καὶ τὸν ἐπὶ τῆς καὶ πόρρωθεν εὐλογητικῶς ἁγιαζούσης με ἀγίας δεξιᾶς μετ' ἐνλαβείας καὶ γονυκλισίας ἀσπασμῶν.

Υπερτιμον γράμμα τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης, Φεδρωναρίου εἰς τὰς κβ' γεγραμμένον, ἔλαβον εἰς τὰς κδ' τοῦ Ἀπριλίου, ἀφ' ἧ καὶ ἀναγνώσει ἁγιασθεῖς, καὶ ὡς αὐτὴν τὴν πατρικὴν τῆς ἀγάπης ἐνλαβῶς προσεκλίνῃσα.

Τὴν δ' ἐν αὐτῷ τοῦ διδύμου ὑπόθεσιν, καὶ προγνούς, οὐχ ὑπάρκειμαι τῷ Ἀκουλλέῳ καὶ γὰρ μὴ λαβὼν γράμμα τῆς Μακαριότητός τῆς, ἔστειλα αὐτῇ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἥς νῦν μοι γράφει, ἐκ τοῦ πρὸς τὸν κατήγουμενον τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα γράμματός τῆς τὴν εἰδήσιν μετὰ τῆς ἐρωτήσεως λαβὼν ἐν ᾧ καὶ ἐδεικνύουσιν περὶ τῆς ἐρωτήσεως τῆς τῷ μὴ μόνον προσταγὴν ἔναι αὐτῆς εἶναι. Τοῦ δὲ διδύμου τὸ πρῶτον μέρος, ἐπειδὴ ἡ πατρικὴ τῆς διωρθώσατο Ἀγάπη, λήφομαι καλὴν ἀρχὴν ἐποῦ νὰ προχωρήσω καὶ εἰς τὴν τῶν ἐπιλοίπων μερῶν διόρθωσιν, εἰ μὴ ὑπὲρ τὴν δυνάμειν μου τὰ ἐν τῷ διδύμῳ ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἡ πατρικὴ τῆς Ἀγάπης οἶδεν, ἥς ταῖς εὐχαῖς (οὐ γὰρ ἔχω πλὴν τῆς Μακαριότητός τῆς ἄλλον εὐχέτην) μακροθυμήσας ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ ὁ Θεός, ἐδόκησε καὶ ὑπερβῆναι ἰδίαις δαπάναις οἰκίσκον παρὰ τῷ θεωροπλόκῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐνθα καὶ τὴν οἰκίσιν ἔχω, τῇ Σῇ χρηματιζόμενος Μακαριότητι, ἥς αἰ πανάγμαι καὶ θεοπεσιθεῖς εὐχαὶ εἴησάν μοι διὰ παντός ἀρωγαί.

ἡφίς, Ἀπριλίου κγ'.

Ὁ τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης πρόθυμος θεράπων καὶ δοῦλος ταπεινός

Μητροφάνης.

Οἶδα χάριν οὐ τὴν τυχεύσαν τῇ πατρικῇ τῆς ἐννοίας διὰ τὴν ὑπόθεσιν μου τὸ δὲ μέσον, τὸν τῷ Χριστῷ ἀνέστη ἀσπαζόμενος, εὐχομαι ἀετιζομένους. Οἱ γὰρ Σου τῇ Μακαριότητι ὑπακούουσιν καταξιοθέντες μεγίστης τυγχάνουσιν καθ' ἑκάτερον τὸν ἄνθρωπον ἀναπλάσεως.

† Prea-fericitului și prea-învățatului patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, domnul, domn Hrisant, cel în Hristos prea-dorit mie părinte, supusa închinare și sărutarea cu evlavie și plecare de genunchi a sfintei drepte, celei ce și de departe mă sfințește cu binecuvântarea.

Prea-cinstita scrisoare a părinteștii Tale iubiri, serisă la 29 Fevruar, am primit-o la 22 ale lui April, de către care și prin cetire sfințit, m'am închinat la părinteasca-Ți iubire.

Iar eu privire la afacerea cărții din scrisoare, și aflând-o, nu mă supun lui Aevlie; căci, și fără a primi scrisoarea Fericirii Tale, Ți-am trimis pentru chiar afacerea de care acum îmi scrii, din scrisoarea Ta către proigumenul mănăstirii Sfântului Sava luând știrea odată cu răspunsul; în care m'am și plâns pentru întrebarea Ta, că nu e în locul ei un ordin. Iar partea d'întăiu a cărții, de oare ce a îndreptat-o Iubirea Ta părintească, aș fi luat bun început ea să înaintez și la îndreptarea părților ce mai rămân, dacă n'ar fi peste puterea mea cele cuprinse în carte; dar și aceasta o știe părinteasca-Ți Iubire, la rugăciunile căreia (căci afară de Fericirea Ta n'am alt rugător) îndemnându-se asupra mea, păcătosul, Dumnezeu, a binevoit și am elădit cu ale mele cheltuieli o căsuță lângă încununata (?) biserică a Sfântului Spiridon, unde-mi am și locuința, fiind la îndemâna Fericirii Tale, ale cărei rugăciuni preasfinte și de Dumnezeu ascultate să-mi fie întru toate ajutoare.

1716, April 23.

Al părinteștii Tale Iubiri gata la serviciu și rob smerit.

Mitrofan.

Nu am arătat părinteștii Tale bunăvoinți recunoștința cuvenită pentru afacerea mea, iar ce e la mijloc, eu „Hristos a înviat“, sărutând, rog să se adoarmă veșnic (sic). Căci cei învredniciți a servi Fericirii Tale capătă cea mai mare prefacere în orice lucru omenesc.

1716,
29 Septem-
bre.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre suirea sa în Scaun și nevoia de sprijin.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ τε καὶ ἀγιω-
τάτῳ πατρὶ καὶ Πατριάρχῃ τῆς ἀγίας πό-
λεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης,
κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τὴν εὐλαδητικὴν
προσκύνησιν, σὺν τῷ ἐν Χριστῷ ἀσπασμῷ.

Καί, πρότερον, πολλάκις ἐπροθυμήθημεν νὰ
γράφωμεν καὶ νὰ προσκυνήσωμεν τὴν Ὑπερ-
βαν Μακαριότητα, ὡσὰν ὁποῦ ἐγνωρίσωμεν τὴν
πατρικὴν αὐτῆς ἀγάπην καὶ εὐνοϊκὴν διάθε-
σιν ὁποῦ ἔχει πρὸς τὴν ἐμὴν Εὐτέλειαν, ἀλλ'
ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάδοσις
τῆς Ὑπερβαν Μακαριότητος ἦτον εἰς ἡμᾶς ἀ-
διάγνωστος, διὰ τοῦτο καὶ μὲ μόνην τὴν μνή-
μην εἰς ἀναπόλησιν εὐρισκόμεθα τῶν χαρίτων
τῆς Σῆς Μακαριότητος, καὶ μόνῳ τῷ νῷ τῆς
Ὑπερβαν ἀπελαμδάνομεν θεωρίας. Τώρα ὁμως,
ἐπειδὴ καὶ ἐμάθομεν παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου
Αὐθέντου καὶ κοινοῦ ἡμῶν εὐεργέτου τὴν εὐ-
δημίαν τῆς ἀναγκαζόμεθα. οὐ μόνον διὰ τὴν
προτέραν πρὸς ἡμᾶς καλοκἀγαθίαν, ἀλλὰ καὶ
διότι τὸ χρέος καὶ ἡ νῦν ἡμῶν, Θεοῦ νεύσει,
τῆς καταστάσεως μεταβολὴ ἀπαιτεῖ ἀναγκαίως
νὰ γράφωμεν καὶ νὰ τὴν προσκυνήσωμεν μετὰ
εὐλαδείας, ἀναφέροντες αὐτῇ καὶ δηλοποιούν-
τες τὰ καθ' ἡμᾶς. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ ποτὲ Οὐγ-
κροβλαχίας Ἀνθιμος οὐκ ἐτήρησεν τὴν ἀρχιε-
ρεῦσι πρέπουσαν τάξιν, ἀλλ' ἐπιχειρήσθη καὶ
ἐν τοῖς πολιτικοῖς συναναμείγνυσθαι πράγμασι
καὶ ἐφάνη ὅτι λογῆς ἔσως οἱ φίλοι νὰ τῆς
τὸ ἐσημείωσαν εἰς πλάτος, διὰ τοῦτο, ἐκείνου
μὲν καθαιρεθέντος παρὰ τῆς Μεγάλης Ἐκ-
κλησίας, ἐκλογῆς δὲ γενομένης παρὰ προσώ-
που τοῦ ἀναδεξαμένου τὴν προστασίαν τῆς
θεοφυλάκτου ἐπαρχίας Οὐγκροβλαχίας, καὶ
ψήφων κανονικῶν γενομένων, νεύσει καὶ βουλῇ
τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ σοφωτάτου ἡμῶν Αὐθέν-
του καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγκροβλαχίας, προσ-
εβιάσθη ἡ Ὑπερβαν Εὐτέλεια εἰς τοῦτον τὸν
ἀγιώτατον Θρόνον, μὲ ὅλον ὁποῦ ἡμεῖς, γνω-
ρίζοντες τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν καὶ ἀνεπι-
τηδεότητα, ἀπαναινόμεθα τὸ τοιοῦτον, ὅσον
εἰς ἡμᾶς δυσδόστακτον φορεῖον· ἀλλ' ἐπειδὴ
καὶ δὲν ἦτον δυνατόν εἰς τέλος νὰ ἀντιτείνω-
μεν, ὑπετάγημεν τῷ Κυρίῳ καὶ ὁπεκλίναμεν
τὸν αὐχένα, ἐλπίζοντες εἰς τὸν παντοδύναμον
καὶ φιλάγαθον Θεὸν καὶ εἰς τὰς πρεσβείας
τῶν ἡμᾶς, νεύσει Θεοῦ, ἐκλεξάντων, καὶ μά-
λιστα πάντων εἰς τὰς θεοπροσδέκτους εὐχὰς
τῆς Ὑπερβαν Μακαριότητος, τὴν ὁποίαν πα-

† Prea-fericitului, prea-învăţatului şi prea-
sfântului părinte şi Patriarh al sfintei
cetăţi Ierusalimul şi a toată Palestina,
domnul domn Hrisant, închinarea cu
evlavie, împreună cu sărutarea în Hristos.

Şi, întâiu, adesea ni-am pus în gând
să scriem şi să ne închinăm Fericirii
Tale, pentru că am cunoscut iubirea Ta
părintească şi binevoitoarea aplecare ce
o ai către Smerenia Mea, dar, de oare
ce, fiindcă şi mutarea din loc în loc a
Fericirii Tale ni era necunoscută, de
aceia ne găsim cu singură amintirea ha-
rurilor Fericirii Tale, şi numai cu min-
tea am putut să Vă văd. Însă acum, de
oare ce am aflat de la prea-înălţatul
Domn şi al nostru comun binefăcător
buna-Ţi călătorie, sântem siliţi, nu numai
pentru cea d'întăiu binefacere către noi,
dar şi pentru că nevoia şi cea de acum,
cu voia lui Dumnezeu, schimbare a stării
noastre cere neapărat să scriem şi să te
salutăm cu evlavie, aducându-Ţi înainte şi
vădindu-Ţi cele de la noi. Deci, de oare
ce cel de odinioară al Ungrovlahiei Antim
n'a păzit rânduiala cuvenită arhierilor, ci
s'a apucat ea şi în lucrurile politice să se
amesteece şi s'a întâmplat ceea ce poate
cumva prietenii Ţăi să Ţi-o fi vestit pe larg,
de aceia, acela fiind caterisit de către Marea
Biserică şi făcându-se alegere de către cel ce
a primit presidarea de Dumnezeu păzitei
eparhii a Ungrovlahiei, şi votându-se ca-
nonic, cu îndemnul şi voia prea-înălţa-
tului şi prea-învăţatului nostru Domn şi
stăpân a toată Ungrovlahia, s'a ridicat
Smerenia Noastră la acest preasfânt Scaun,
cu toate că noi, cunoscând slăbiciunea
noastră şi nepregătirea, am refuzat o astfel
de sareină de nepurtat de către noi; dar,
de oare ce nu era cu putinţă ea până la
sfârşit să ne împotrivim, ne-am supus
Domnului şi ni-am plecat grumazul, nă-
dăjduind în a tot puternicul şi iubitorul
de bine Dumnezeu şi în rugăciunile celor
cari, cu îndemnul lui Dumnezeu, ne-au
ales, şi, mai presus de toate, în rugăciu-
nile primite de Dumnezeu ale Fericirii
Voastre, pe care o rugăm ea, aşa cum

ρακαλοῦμεν, καθὼς τὸ πρότερον, οὕτω καὶ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔξης, ἔτι μᾶλλον, νὰ μᾶς ἔχῃ εἰς τὴν πατρικὴν τῆς διαθέσειν μὲ τὴν διὰ λόγων καὶ ἔργων βοήθειάν τῆς. Δέσποτά μου μακαριώτατε, πολλὰ καλὰ ἡξέστερε τὸν σκοπὸν μου, ὅτι ἦτον διὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὴν μετάνοιάν μου καὶ ἐκεῖ νὰ πληρώσω τὸ τέλος, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οὕτως ἠὺδόκησεν ὁ Θεός, πρᾶγμα ὁποῦ ποτὲ οὔτε εἰς τὴν διάνοιάν μου ἐφανερώσθη, παρακαλῶ νὰ ἔχω τὴν δι' εὐχῶν σας βοήθειαν καὶ τὴν διὰ σεβασμίων αὐτῆς γραμμῶν παραμυθίαν· ἐπειδὴ καὶ ὁ Θρόνος οὗτος εἶναι πολυφρόντιστος καὶ πλήρης μεριμνῶν, ἀφ' ὧν περικλυζόμενος, θέομαι πολλῶν εὐχῶν καὶ βοηθείας πνευματικῆς. Ταῦτα ἐν ταπεινώσει, καὶ τὴν παρακαλῶ νὰ μὲ προστάξῃ πάντοτε, ὅτι ἔχω προθυμίαν πολλήν εἰς τὸ νὰ δουλέψω τῇ Ὑπετέρᾳ Μακαριότητι εἰς τὰ κατὰ δόναμιν. Αἱ δὲ πανάγια καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησάν μοι εἰς βοήθειαν.

ἡμῖς, Σεπτεμβρίου κβ'.

Τῆς Ὑπετέρας σοφωτάτης Μακαριότητος δούλος τῆς μικρῆς καὶ ὀλως εἰς τοὺς ὁρισμούς τῆς

† Ὁ Οὐγκροδλαχίας Μητροφάνης.

a fost mai înainte, și acum și de acum înainte, ba încă și mai mult, să ne ai în părinteasca-Ți aplecare cu ajutorul Tău prin vorbe și fapte. Stăpâne prea-fericite, prea-bine știi scopul meu că era să merg la metania mea și acolo să împlinesc țelul, dar, de oare ce așa a hotărât Dumnezeu, lucru care niciodată nu mi l-am închipuit în mintea mea, mă rog să am ajutorul prin rugăciunile Tale și mângâierea respectatelor Tale scrisori; căci și Scaunul acesta e plin de gânduri și de griji, de care fiind încunjurat, mă rog de multe rugăciuni și de ajutor duhovnicesc. Acestea cu smerenie, și Te rog să-mi poruncești totdeauna, căci am multă grabă de a servi Fericirii Voastre în cele după putință. Iar preasfințitele și de Dumnezeu ascultatele Tale rugăciuni să-mi fie spre ajutor.

1716, Septemvire 29.

Al Fericirii Voastre prea-învățate mică slugă și cu totul la poruncile Tale

† Al Ungrovlahiei Mitrofan.

LXXXI.

Versuri de Iosif, Mitropolitul de Târnova, la mormântul lui Scarlat, fiul După 1716. lui Nicolae-Vodă Mavrocordat și al Casandrei Cantacuzino.

I A M B I K O N

Ἐνταῦθα κεῖται Σκαρλάτος κοιρονίδης
γέννημα λαμπρὸν ἀγλαῶν γεννητόρων,
τοῦ Νικολάου τῆς Δακίας ἡγέτου
καὶ Μολδαβίας κοιράνου σοφωτάτου.
τοῦ Μαυροκορδάτου τε καὶ Βυζαντίου,
μητρὸς Κασάνδρας, Καντακουζηνῶν γένους,
τὸ λαμπρὸν ἔρνος τῆς καλῆς ῥίζουχίας,
ζήσας δ' ἁρίστως τε (καὶ μαθήμασι πρέπων):
διπλὴν δεκάδα τετράδα χρόνων μία
ἐκ γῆς ἀπέπτυ πρὸς μονὰς οὐρανίου,
μέγιστον ἄγει πατρί τῷ παμφιλότατῳ
καὶ συγγενέσιν ἐκλιπὼν πένθος μέγα.

ΕΤΕΡΟΝ ΗΡΩΪΚΟΝ

Τόμος ὅδε κρύπτει λαμπρὸν φιλοστον ἐνδόν,
Σκαρλάτον ἡῖθεν φαίδιμον ἐκ προγόνων,
λαμπρὰς προτόκον ῥίζης παμφιλτάτου ἔρνος,
λαμπροτάτων τοκετῶν ἐκγόνων εὐγενέα,
Νικόλεω Βλαχίας τῆς Μολδαβίας τε ἀπάσης,
ἐν ἄρξαντος διὰ κηδοσύνης σοφίης,
τέτρατον ἔθαλε εἰκοστὴν τ' ἔτος ὅς γε ὠώσας,

ἐκ γαίης ἔπτη ἄντι γ' ἐς αἰθερίαν,
σφοδρὴν θυμοδακῆς τε λιπὼν κατακάρδιον ἄλγος
πατρὶ φιλοστόργῳ συγγενέσι τε φίλοις.

ΕΤΕΡΟΝ ΔΙΣΤΙΧΟΝ ΗΡΩΔΕΙΕΙΟΝ

Ἐνθάδε Νικόλεω Βλαχίης Αἰθέντου ἄγανού
κεῖται Σκαρλάτος πρωτότοκος τοκέων.

Ὁ πρὸς Θεὸν ἀμφοτέρων πρέσβυς
ΤΥΡΝΟΒΟΥ ΙΩΣΗΦ.

LXXXII.

1716-26.

Raialele Moldovei se plâng pentru purtările lui Mihai-Vodă¹.

Δουληκὸς προσκυνούμεν.

Μὲ τὸ δουλικὸν μας ἀρξουχάλη παρακα-
λοῦμεν τὸ ἔλσός Του² νὰ μᾶς βοηθήσῃς ἡς
τὸν ξεγιμνομὸν ὁποῦ μᾶς ἔκαμεν ὁ Μηχάλ-
πέις. Ἐμῆς προθυμῆαν ἡς τὲς βασιλικῆς προσ-
ταγῆς ἔχομεν, καθὼς τὸ ἤδατε τόρα ὀϊο χρό-
νους, ἐπιθῇ καὶ τὸ τήποτές μας καὶ ἡ ζοή
μας ἦνε τοῦ Βασιλέος μας· αὐτὸς ὅμως μᾶς
ἔφερεν ἡς σὲ κατὰστασιν ὁποῦ νὰ μὴν ἡμ-
ποροῦμεν νὰ τεληόσουμεν καμῆαν βασιλικὴν
προσταγὴν. Μᾶς ἄρπαξεν τὰ σιτάρηα μας, μα-
λάχη μας, χηληάδες κοιλιά, καὶ δὲν μᾶς ἐπλή-
ροσεν κανέναν παρά· μᾶς ἐπῆρεν σενέτηα μὲ
τὸ ζόρη ὅτη μᾶς ἐπλήροσεν, καὶ ἐμῆς, ἡ πτοχή,
κανέναν παρὰν δὲν ἤδαμεν· δὲν μᾶς ἔμηνεν
χάλη νὰ ξανασπῆρουμε. Ἐσυμφόνησεν μὲ δῆο,
τρὶς ἀπὸ τοὺς πογιάρηδες μας καὶ ἄρᾶνθησεν
τὸν τόπον καὶ τὸν πτοχὸν βασιλικὸν βαγιάν,
ἄρπαξεν τοὺς ξαχερέδες μας, χορτάρια μας καὶ
ὅλα μας τὰ γενήματα καὶ τὰ ἔκαμεν πραγ-
μάτια αὐτὸς καὶ ὁ χατήνης ὁ Ποστέλνικὸς του
καὶ ὅλη του ἡ ἀνθρώπη, χωρὶς νὰ μᾶς πλη-
ρώσουν παρὰν τὰ ὅσα ἄσπρα μᾶς ἐπῆρεν αὐ-
τὸς καὶ ἡ ἀνθρώπη του, ἄλλη πέϊδες ἡς σὲ
δέκα χρόνηα δὲν τὰ ἔπερναν. Δὲν μᾶς ἔμηνεν
τρόπος νὰ ζήσομεν ἡς τὸν τόπον μας. Ἐκρι-
ψεν τὰ ὅσα ἄσπρα ἐπῆρεν, καὶ δὲν πληρόνη
κἄν τὸ κρέας καὶ τὸ φομῆ ὁποῦ ἔφαγεν καὶ
τὰ ὅσα χρεοστῇ ἡς τὸ παζάρη, ἀφ' οὗ ἐξε-
γίμνοσαν καὶ τὸ παζάρη καὶ τὴν τζάραν· δὲν
θέλη νὰ πληρόση καὶ τὸ χρέος του. Ἀγόρασεν
τὰ παπουσόηα μας πρὸς ὀϊο παράδες καὶ τὰ
ἐπούλουσεν πρὸς ἑξῇ ἡς τὸ παζάρη ματραπά-
ζης αὐτὸς καὶ τὸ πλῆθος τὸν ἀνθρώπον ὁποῦ
ἦχεν. Ἐφερεν ἓνα πλῆθος γαμβρούς, πεδῆά του

Cu supunere ne închinăm.

Cu argihalul nostru supus, rugăm pe Mila
Ta să ne ajuți la despoierea ce ni-a făcut
Mihai-beiul. Noi avem grabă la poruncile
împărătești, cum ați văzut-o acum doi
ani, de oare ce tot ce avem noi și viața
noastră sânt al Împăratului nostru; dar
el ne-a adus la o stare de nu putem
îndeplini vre-o poruncă domnească. El
ni-a răpit grâul nostru, mălaiul nostru,
mii de chile, și nu ni-a plătit nicio
pară; ni-a luat sinete de zor că ni-a
plătit, și noi, săracii, n'am văzut nici-
o pară; nu ni-a mai rămas hal să ră-
suflăm. S'a înțeles cu doi, trei din boie-
rii noștri și a prăpădit țara și săraca
raiaua împărătească; a răpit zaherelele
noastre, fânul nostru și toate produsele
noastre și le-a făcut lucrul său, el și
hainul de Postelnic al lui și toți oa-
menii lui, fără a ni plăti o pară; atâția
bani ni-a luat el și oamenii lui, că alți bei
în zece ani nu au luat atâta. Nu ni-a
rămas chip de trăit în țara noastră. A
ascuns câți bani a luat și nu plătește
nici carnea și pânea ce a mâncat și ce
e dator în târg, pentru care s'a golit
și târgul și țara: nu vrea să-și plătească
datoria. A cumpărat popușoaiile noas-
tre cu câte două parale și le-a vândut
cu șase în târg precupețul lui și grămada
oamenilor ce avea. A adus o ceată de
gineri, de copii ai lui și nepoți, chiur-
cii (blănari) și o grămadă de oameni
ai săi, și li-a dat toate chivernisirile,

¹ Pare mai curând, după scrisoare, Mihai Racoviță în ultima Domnie decât Mihai Suțu (1793-5)

² Pare a fi Nicolae Mavrocordat, Domnul muntean.

καὶ ἀνέψφηα τοῦ, γυιουρτζήδον καὶ πληθος ἀν-
θρώπων τοῦ, καὶ τοὺς ἔδωκεν ὅλες τῆς κιβέρ-
νησες, καὶ ἐμῆς ἀποθέναμεν ἀπὸ τὴν πίναν,
καὶ ἐκιδάξαμεν ἀπὸ μακριά. Παρακαλοῦμεν τὸ
ἔλσός σου νὰ τὸ ἀναφέρης εἰς τὴν Πόρταν, καὶ
νὰ μᾶς πληροφοοῦν κὰν τὰ ἄσπρα τὸν ζαερέδον
μας, δὴ μὰ μὴν χαθοῦμεν μὲ τεληόττητα.

Ἡ ποχὴ καὶ πιστὴ
βαγιάδες τῆς Μπογδανίας.

și noi muriam de lipsă și căutam de
departe.

Rugăm Mila Ta s'o faci știut la
Poartă, și să ni se plătească banii za-
herelelor noastre, ca să nu ne prăpă-
dim cu totul.

Săracele și credincioasele
raiale ale Bogdaniei.

LXXXIII.

Medicul Dimitrie Gheorgulis Notara către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre prinderea lui Nicolae-Vodă Mavrocordat, venirea fratelui Ioan-Vodă, începutul evacuării de către Germani, drumul lui la Brașov, prada averii lui și găsirea părții ce lipsia dintr'o carte tipărită, el însuși lucrând la o „Filosofie Etică“.

București,
1717,
1-lu Mart.

Μακαριώτατε πάτερ,

Ἡ ἐλσενὴ ἄρπαγὴ τοῦ πρώην ἡμετέρου Ὑ-
ψηλοτάτου¹ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἐπροξέ-
νησεν εἰς ὅλους καὶ φυγὴν εἰς ἄλλοδαπὰ μέρη·
ὅστις ὀνομάσῃ φόβον θανάτου, στερῇσιν ὑ-
παρχόντων, χωρισθὼν φίλων, θέλει ὀνομάσῃ
πράγμα χωρητὸν παραμυθίας· διατὶ ὁ πρῶτος
ἔχει ἀμείνω τὴν ἐλπίδα ἐν τοῖς ἐλπιζομένοις,
τὰ δὲ ἄλλα καὶ ἐν τῷ παρόντι ἔχουσι· τὴν
θεραπεσίαν, ἣ δὲ ἀπελπισία τῆς εἰς τὴν πα-
τρίαν ἐστίαν ἐπανακάμψως ἀνίατον ἔκαμε
τὴν πληγὴν. Ἄλλ' ὁ Θεός, ὁποῦ εἶναι κύριος
τῶν καιρῶν καὶ τῶν κυριευόντων, ἀνεδίβασεν
εἰς τοῦτον τὸν θρόνον τὸν πανταχόθεν πολε-
μούμενον τὸν ἡμέτερον Αὐθέντην Ἰωάννην²,
δηλαδὴ χάριν, καὶ ἐκαταπράυνε τοὺς ἐχθρούς
τοῦ, καὶ εἰρήνευσε τὸν ἀδιάλακτον ἀντίπαλον.
Ἐγινε λοιπὸν προσταγή, καὶ εὐγῆκαν οἱ Γερ-
μανοὶ ὅλοι ἀπὸ τοῦ Μαρτινιάνι καὶ ἀπὸ τοῦ
Κομπολοῦγκι, καὶ ὅλοι οἱ Ῥωσσιανοὶ ἀπὸ τὴν
ἡγεμονικὴν γῆν ἕως εἰς Ὀλτον τὸν ποταμόν,
καὶ προσέτι ἔγινε ὑπόσχεσις ὅτι θέλουσιν εὐ-
γάλη καὶ πέραν τοῦ Ὀλτου, ἢ εἰς τὰς 15 ἢ
εἰς τὰς 20 τοῦ Μαρτίου, καὶ, ἂν δὲν ἦτο στε-
νοχωρία χειμῶνος, ἤθελον τοὺς εὐγάλη καὶ
ἐκείθεν τῶρα. Ἐκ τούτων ἐπαραινέθησαν οἱ
περισσότεροι ἄρχοντες καὶ ἦλθον εἰς τὴν σκέ-
πιν τοῦ Ὑψηλοτάτου, καὶ μὲ καιρὸν θέλουσιν
ἔλθῃ καὶ οἱ λοιποί.

Πρὸ τῆς καταδρομῆς εἶχα τειλώσῃ τὴν
μετάφρασιν τῆς Ἠθικῆς Φιλοσοφίας, ὅμως
ἐπαράπεσε ἕνα τετράδιον, καὶ, ἂν ἐσώθῃ τὸ
πρωτότυπον, θέλω τὸ μεταγλωττίσῃ πάλιν, καὶ
θέλω τὸ στείλῃ καὶ ἐκεῖνο. Μὲ ἐλέησεν ὁ Ὑ-

Prea-fericite părinte,

Nenorocita răpire a fostului nostru Prea-
Înălțat pe lângă alte rele a adus la toți
și fuga în alte părți; cine va numi: frica
de moarte, lipsa averilor, despărțirea de
prieteni, va numi un lucru fără mângâiere;
de oare ce primul are mai bine spe-
ranțe în cele sperate, iar celelalte își
au slujba și în vremea de față, iar des-
perarea de a te întoarce înapoi la vatra
părintească a făcut rana necurabilă. Dar
Dumnezeu, care e domn al vremilor și
al stăpânitorilor, a ridicat pe acel Scaun
din toate părțile vrăjmasit pe Dom-
nul nostru Ioan, adecă „har“, și a în-
duleit pe dușmanii lui, și a împăcat pe
vrăjmașul neîmpăcat. Apoi s'a dat po-
runcă, și au ieșit Germanii toți din Măr-
gineni și din Câmpulung, și toți Ras-
cienii (Sârbii) din țara domnească până
la râul Olt, și încă s'a dat făgăduială
că vor ieși și de dincolo de Olt, sau
la 15 sau la 20 ale lui Marte, și, de
n'ar fi fost strâmtoare de iarnă, i-ar
fi scos și de acolo acum. De acestea
s'au mișcat cei mai mulți boieri și au
venit supt adăpostirea Prea-Înălțatului, și
cu vremea vor veni și ceilalți.

Înainte de prigonire era să isprăvesc tăl-
măcirea Filosofiei Etice, dar a căzut un
evatern, și, dacă s'a păstrat prototipul, îl
voi traduce din nou, și-l voi trimite și
pe acela. Mi-a făcut milă Prea-Înălțatul

¹ Domnul Terții-Românești Nicolae Mavrocordat.

² Ioan era fratele lui Nicolae-Vodă.

φηλότατος ἕως εἰς τὴν Στεφανούπολιν φλουρία
δεκαπέντε, cui Deus retribuatur pro merito.
Ὅσα ἄσπρα μοῦ εὐρέθησαν τὰ ἄρπαξαν οἱ
Ῥασσιανοί, μάλιστα οἱ Δακοί, καθὼς καὶ πολλὰ
ρουχικά. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ, ὅπου ἔσωσε τὴν
κεφαλὴν μου, δι' εὐχῶν ἁγίων τῆς Ὑπετέρας
Μακαριότητος, ἧς καὶ διὰ σκέπος ἄλλοι μὲ
ἐλέησαν. Ταῦτα, καί, γονυπετῶς φιλοῦντες καὶ
οἱ δύο τοὺς ἱεροὺς πόδας, ὑπογραφόμεθα.

Βουκουρέστιον, Μαρτίου πρώτη, 1717.

Εἰς τοὺς σεβασμίους ὁριμοὺς τῆς Ὑπετέρας
Μακαριότητος.

Εὐρηκα καὶ ἐκείνο τὸ τετράδιον ὅπου εἶχε
παραπέσει, ὅθεν εἶναι ὥον καὶ ἀνελλιπὲς τὸ
βιβλίον, καὶ τὸ στέλλω μὲ τὸν Μέγαν Βόρνι-
κον Γραικιανόν. Καὶ πάλιν τῆς Ὑπετέρας
Μακαριότητος

Δημήτριος Γ[εωργούλης] Ν[οταράς], Ἰ[ατρούς].

până la Stephanopolis (Brașov) eu cins-
prezece galbeni, cui Deus retribuatur pro
merito. Câți bani am avut, i-au furat Ras-
cienii, mai ales Dacii (Românii), precum și
multe rufe. Mulțămese lui Dumnezeu, care
mi-a scăpat capul prin rugăciunile sfinte
ale Fericirii Voastre, pentru a cărei ocro-
tire și alții m'au miluit. Acestea, și, în
genunchi sărutând, cei doi, sfintele picioare,
ne iscălim.

București, 1-iu Martie 1717.

La poruncile venerate ale Fericirii
Voastre.

Am găsit și acel cvatern care era să cadă,
așa încât e întreagă și fără lipsă cartea, și
o trinet cu Marele Vornic Greceanu. Și
iarăși al Fericirii Voastre

Dimitrie Gh[eorgulis] N[otaras], m[edic].

LXXXIV.

1718,
28 Ianuar.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre
năcazurile acestuia, planul de școală și greaua boală a sa.

Θεός.

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἁγιώτατε πά-
τερ καὶ Πατριάρχα τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερου-
σαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε
Χρῶσανθε, τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα δουλι-
κῶς προσκυνῶ καὶ ἀσπάζομαι ταπεινοφρόνως
τὴν πάντιμον αὐτῆς δεξιάν, δεόμενος τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σκέπειν τὴν Ὑπετέ-
ραν Μακαριότητα ἐν ὁλοκλήρῳ καὶ ἀμετα-
πτώτῳ ὕψει, ἀνωτέραν τε πάσης περιπετείας,
μετὰ τῆς πολυχρονίου διαμονῆς καὶ στερεώ-
σεως τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ αὐτῆς
Θρόνου εὐδαιμονῶς καὶ πολυστῶς.

Τὴν ἱερὰν ἐπιστολὴν τῆς Ὑπετέρας Μακα-
ριότητος ἀπὸ λ' τοῦ παρελθόντος γεγραμμέ-
νην προσκυνητῶς ἐδεξάμην, καί, πληροφορη-
θεὶς τὴν ἐμοὶ ἐφ' ἑστέην ὁμείαν τῆς, ὑπερήσθην,
ἦν ὁ Κύριος διατηροῦν καὶ τοῖς ἐξῆς ἀμετά-
πτωτον.

Ἔγνων καὶ τὰ σημειωθέντα, καὶ εὐχαριστῶ
τῇ Μακαριότητὶ τῆς διὰ τὰς εὐχὰς ὅπου ἐκ-
φωνεῖ μοι διὰ τὰς παρελθούσας καὶ ἐλευ-
σομένας ἁγίας ἐορτάς, τὰς ὁποίας παρακαλῶ
κατὰ τὸν παντάνακτον Θεόν, καθὼς τὰς διε-
πέρασε φέτο ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ἡ
Μακαριότης τῆς, οὕτω καὶ ἀπὸ χρόνου καὶ
εἰς ἄλλους πολλοὺς ἐνιαυτοὺς, προηγουμένης
τῆς ἀγαθῆς αὐτῆς ὁμείας καὶ πολυχρονίου
στερεώσεως εἰς τὸν ἁγιώτατον Θρόνον.

Cu Dumnezeu.

Prea-fericite, prea-învățate și preasfinte
părinte și Patriarh al Sfintei cetăți Ieru-
salimul și a toată Palestina, doamne,
doamne Hrisant, Fericirii Voastre eu su-
punere mă închin și sărut cu umilimă
prea-einstita-Ți dreaptă, rugându-mă de
Domnul nostru Iisus Hristos să păzească
pe Fericirea Voastră în deplină și neîn-
cetată sănătate, mai presus de toată schim-
barea, cu dăinuirea întru mulți ani și în-
tărirea prea-sfântului și apostolicescului
Țau Seann ferieit și întru mulți ani.

Sfânta serisoare a Fericirii Voastre
scrisă la 30 ale lunii treente am primit-o
cu închinare și, aflând de cea mie dorită
sănătate a Ța, m'am bucurat foarte, pe
care Domnul să Te păzească și de acum
înainte cu neschimbare.

Am aflat și cele însemnate, și mulțămese
Fericirii Tale pentru rugăciunile pe care
mi le rostesti pentru treentele și viitoarele
sfinte serbători, care mă rog și eu de a
toate stăpânul Dumnezeu ca, precum le-ai
petrecut în acest an în psalmi și cântări
și Fericirea Ța, astfel și din an în an, și
în alți mulți ani, fiind în frunte buna-Ți
sănătate și îndelungata întărire pe prea-
sfântul Seann.

Ὁ ἅγιος Νόσσης, ὁμοῦ, μετὰ τῆς λοιπῆς συνόδου μου, εὐλαβῶς ἀποδεξάμενος τὰς ἀγίας αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, ἀσπάζονται δουλικάως τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιάν. Καὶ ἡμεῖς εὐχόμεθα τὴν συνοδίαν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἰδίως δὲ τὸν γραμματικὸν κύρ Ἀλεξανδρῆ.

Sfântul de Nissa¹, împreună cu cealaltă întovărășire a mea, primind cu evlavie sfintele-Ți rugăciuni și binecuvântări, sărutată cu supunere preasfânta-Ți dreaptă. Și noi ne rugăm pentru întovărășirea Fericirii Voastre, și mai ales pentru grămăticul chir Alexandri.

LXXXV.

1718,
1-lu April.

Ghedeon, Mitropolitul Moldovei, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre egumenul de la Sfântul Sava și puterea în genere a egumenilor.

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἡμέτερος Πατριάρχα τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε Χρόσανθε, τὴν Ὑμετέραν μερίστην Μακαριότητα εὐλαβῶς ἀσπάζομαι.

† Σεβάσμιόν τῆς γράμματος ἔλαβον μετὰ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ ὁσιωτάτου καθηγουμένου τοῦ Ἀγίου Σάββα, κύρ Παϊσίου, καὶ εὐλαβῶς ἐδέχθην τὰς παμμερίστους καὶ παναγίας τῆς εὐχὰς εἰς τὸ ὅποιον μᾶς γράφει διὰ τὴν κατακάθισιν τοῦ νῦν ἡγουμένου καὶ ὅτι νὰ παρασταθοῦμεν νὰ ἔλθῃ ὁ προηγούμενος κύρ Δανιὴλ μίαν ὥραν πρωτύτερον, καὶ θέλεις ἡξέσῃ, μακαριώτατέ μοι δεσπότη, πῶς καὶ τὸν νῦν ἀγαπῶ καὶ τὸν πρῶτον συνδρομῶ νὰ ἔλθῃ τὸ γλυγορώτερον εἰς τὴν Μακαριότητά τῆς, καὶ μᾶς ὑπόσχεται πῶς μετὰ τὸ Πάσχα νὰ κινήσῃ, λέγωντας πῶς εἶναι χειμῶνας, καὶ αὐτὸς εἶναι γηραλέως καὶ ἀδύνατος καὶ δὲν εἶναι ἔτοιμος πλὴν, ὡς καθὼς ἐπροεῖπα τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, ἀπόπασχα θέλω τὸν εἰπῇ χωρὶς τινος προφάσεως νὰ ἀπέλθῃ κατὰ τὴν προσταγήν τῆς.

Ἐμεῖς, μακαριώτατέ μοι Πατριάρχα, εἰμεσθεν ὅλως διόλου πνευματικά τῆς τέχνης καὶ πρόθυμοι εἰς τὰς προσταγὰς τῆς, ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἐλάβαμεν πρὸ πολλοῦ καὶ ἑτέρα τῆς προσκινητά, καὶ δὲν τῆς ἀπεκρίθημεν, εἰς τὸ ὅποιον παρακαλῶ νὰ ἔχω τὴν συγχώρησιν, διότι τὸ αἷτιον δὲν ἦτον ἀπὸ ἀμέλειάν μου, ἀλλὰ ἀπὸ ταῖς ἀκαταστασίαις τοῦ παρεληλυθότος καὶ τοῦ ἐνεστώτος. Ὅμως, τώρα λαμβάνοντας πατρικάς τῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, δὲν ἐλείψαμεν ὅλως νὰ τὴν προσκυνήσωμεν μετὰ ταπεινὸν μας, τυρεδωντάς τῆς συγχώρησιν. Τοὺς ἐνταῦθα ἡγουμένους, μικροὺς τε καὶ μεγάλους, ὅλους τοὺς ἀγαποῦμεν, ἐξ ἑσού καὶ χαίρομεθα

Prea-fericite, prea-învățate și al nostru Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisante, cu evlavie sărut pe prea-marea Voastră Fericire.

† Venerata-Ți scrisoare am luat-o cu venirea prea-eucernicului categhemen al Sfântului Sava, chir Paisie, și cu evlavie am primit prea-marile și prea-sfintele-Ți rugăciuni; în care-mi scrii pentru depunerea egumenului de acum și ea să așteptăm să vie proigumenul chir Daniil cu un ceas mai de vreme, și vei afla, prea-fericite al meu stăpân, cum că și pe cel de acum îl iubesc și pe cel de mai nainte îl ajut să vie cât mai iute la Fericirea Ta, și-mi făgăduiește cum că după Paști se va porni, spunind că este iarnă și el e bătrân și neputincios și nu e gata; dar, cum am mai spus Fericirii Voastre, după Paști îi voi spune ca fără vre-o îndreptățire să plece după porunca Ta.

Noi, prea-fericite al meu Patriarh, săntem cu totul lui tot fiii Țăi sufletești și gata la poruncile Tale, de și am primit de mult și altele ale Taleenerate, și nu Ți-am răspuns, la care rog să am iertare, căci cauza nu era din neîngrijirea mea, ci din neorânduile anului trecut și ale acestuia. Dar, acum, primind părintește-Ți rugăciuni și binecuvântări, n'am lipsit de loc să ne închinăm Ție cu scrisoarea noastră smerită, cerând iertare de la Tine. Pe egumenii de aici, miei și mari, pe toți îi iubim, și de asemenea ne bucurăm de înain-

¹ Însuși Mitrofan fusese Mitropolit de Nisa. În Bibl. Ac. Rom. se află, la data de 15 Mart 1667, sinodul patriarhal pentru alegerea lui.

τὴν προκοπὴν τοὺς, οἱ ὅποιοι ἀληθινὰ ἄξιοι ἀγάπης, διότι εἶναι ἐπιτήδριοι καὶ φρόνιμοι καὶ ἐπιμελεῖς εἰς τὰ ὁσπτήτιά της, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος νὰ τοὺς διαφυλάττῃ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. Ταῦτα μὲν κατὰ τὸ παρόν, αἱ δὲ πανάγιοι καὶ θεοπρεβεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησαν μεθ' ἡμῶν, ἀμήν. Προσέτι τὴν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἐλεήσητε ὀλίγον μῦρον διὰ τοὺς ἐνταῦθα χριστιανοὺς, καὶ ἃς ἔχωμεν συγχώρησιν ὁποῦ τὴν ἐνοχλοῦμεν. ἀψιγ', Ἀπριλίου α'.

Ταπεινὸς Μητροπολίτης καὶ πρόθυμος θεράπων

Γεδεὼν Μολδοβλαχίας¹.

tarea lor, cari cu adevărat sânt vrednici de iubire, fiind de ispravă și cuminți și cu grijă de casele lor, și Dumnezeu sfântul să-i păzească și de acum. Acestea deocamdată, iar preasfintele și de Dumnezeu ascultatele Tale rugăciuni să fie cu noi, amin. Încă Te rugăm să ni dăruiești puțin mir pentru creștinii de aici, și să fim iertați că te supărăm.

1718, April 1-in.

Smeritul Mitropolit și gata la slujbă.

Ghedeon al Moldovlahiei.

LXXXVI.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre focul de la Ierusalim și despre lipsa Domnului, așteptând pacea.

1718,
15 April.

Χριστὸς ἀνέστη!

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἁγιώτατε πάτερ καὶ Πατριάρχα τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε κύριε Χρῆσανθε, τὴν Ὑμετέραν σοφωτάτην Μακαριότητα δουλικῶς προσκυνῶ καὶ ταπεινῶς ἀσπάζομαι τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιάν, ζεόμενος τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σκέπειν καὶ διατηρεῖν τὴν ἁγίαν αὐτῆς κορυφὴν ἁγνοσον, εὐθυμον, ὑγιά καὶ μακρόδιον, τοῖς ἀγαθοῖς πᾶσι περιρρέομένην καὶ διηγεκῶς εὐδαιμονοῦσαν, μετὰ καὶ τῆς πολυχρονίου διαμονῆς καὶ σεβασμῶς εἰς τὸν ἁγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν αὐτῆς Θρόνον εἰς ἔτη ἀνέμπολλα καὶ πανευδαίμονα.

Τὸ ἱερὸν γράμμα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος προσκυνήσας ἐδεξάμην, καὶ ᾠδὰς ἀνέπεμψα τῷ Κυρίῳ μου διὰ τὴν ἀγαθὴν καὶ ἡμεῖς ἐφεστὴν ὑγείαν αὐτῆς, ὅστις διατηροῖ αὐτὴν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀμετάπτωτον.

Ἔγνων καὶ τὰ σημειωθέντα, καὶ κατὰ πολλὰ εὐχαριστῶ τῇ πατρικῇ της φιλοστοργίᾳ ὁποῦ εὐχεται μοι διὰ τὰς παρελθούσας ἁγίας ἡμέρας, τὰς ὁποίας παρακαλῶ καὶ γὰρ τὸν ἅγιον Θεόν, καθὼς τὰς διηλθε φέτος ἡ Μακαριότης της ἐν φαλμοῖς καὶ ὕμνοις, οὕτω καὶ ἀπὸ χρόνου, καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς ἐνιαυτοὺς ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐτυχίᾳ. Εἶδον παρακατεῶν καὶ τί διαλέγεται ἡ Θεοσεβὴς αὐτῆς περὶ τῆς προσγεγονούσας πυρκαϊᾶς καὶ πάλιν ἐδακρύσαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν, ὅτι, καθὼς ὁρίζει καὶ ἡ Μα-

Hristos a înviat!

Prea-fericite, prea-înțelepte și preasfinte părinte și Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisant, la Fericirea Ta prea-înțeleaptă cu supunere mă închin și cu umilință sărut preasfânta-Ți dreaptă, rugându-mă de cel din morți înviat Domnul Nostru Isus Hristos să ție și să păzească sfântu-Ți creștet fără boli, bueros, sănătos și întru mulți ani, cu asupra-Ți revărsarea tuturor bunurilor, și statornie prosperă, cu îndelungata rămânere și întărire în preasfințitul și apostolescul Tău Scaun și ani foarte mulți și cu totul fericiri.

Sfânta scrisoare a Fericirii Voastre cu închinăciune am primit-o, și am trimes laude Dumnezeului meu pentru buna și mie dorita sănătate a Ta, care să Te ție și de acum înainte neschimbat.

Am aflat și cele însemnate, și foarte mulțămesc părinteștii Tale iubiri care mi se roagă pentru trecutele serbători, pentru care și eu mă rog de Sfântul Dumnezeu ca, precum le-a petrecut în acest an Fericirea Ta cu psalmi și rugăciuni, așa și din an în an și întru alți mulți ani cu sănătate și fericire. Am văzut pe lângă acestea și ce spune Evlavia Ta cu privire la focul ce a fost, și iarăși am lăcrămat și am plâns că, precum spune și Fericirea Ta,

¹ Poate în românește

καριότης τῆς, θεία ἀγανάκτησις κατατρέχει τὸν τόπον τοῦτον· εἶναι ἄξιον ἀπορίας πῶς ἀσυνῆς φυλαττόμενος ὁ τόπος οὗτος ἀπ' τὰς πολυφύλους καταδρομὰς, ἤδη τελευταῖον, ἐν τῇ συνελύσει τῶν πάντων, ἀνελπίστως πέπονθε τὸ θανασιμώτατον τῶν κακῶν, πυρὶ κατακαυθεὶς οἰσθὼν ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ καὶ ψυχᾶς ἐλύπησε καὶ ξένων καὶ ἐντοπίων.

Ἰσως δὲ τὰ μὲν ἀδικοῦντα πολλά, τὸ δὲ ἀδικούμενον οὐδὲ ἔν. Ὑπεῖκιν οὖν δεῖ τοῖς θεοῖς προστάγμασι καὶ φέρειν εὐγενῶς τὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ τοὺς εὐσεβοῦντας ἐδιδάχθημεν, ὅτι θρίξ, φησὶν ὁ Κύριος, οὐ πεσσεῖται ἐκ τῆς κεφαλῆς ὁμῶν ἄνευ θελήματος τοῦ Πατρὸς ὁμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Πῶς δὲ εἶναι χρεῖα ἕκαστος νὰ πῆξῃ τὴν ἰδίαν καλιάν, τοῦτο ἄλλως γενέσθαι ἀδύνατον, πλὴν μὲ τίς δυστυχία μεγάλη καὶ ἀνείκαστος εἰς τὸν τόπον, ὅφ' ὧν διασθέντες οἱ ἄνθρωποι, παύροις τὰς καλύδας αὐτῶν ἐσκέπασαν, καὶ αὐτὰ μὲ δυσκολίαν εὗρισκονται.

Ὅρῃς ἡ Μακαριότης τῆς ὅτι ἔγραψε τῷ ὑψηλοτάτῳ ἡμῶν Ἀθέντῃ νὰ προνοήσῃ τὰ πρὸς βοήθειαν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, συνάμα τοῖς τιμιωτάτοις ἄρχουσι, περὶ οὗ προστάζει καὶ ἡμῖν ὅτι νὰ παρακινήσωμεν. Καὶ ἐβδαια τοῦτο ἀπαραίτητον χρέος τὸ ἔχομεν ὅλοι κοινῶς, νὰ συνεργήσωμεν διὰ τὸν ἅγιον καὶ ζωοδόχον Τάφον· πλὴν ποῖον νὰ παρακινήσωμεν, ἢ ποῖος μᾶς ἀκούει ἡμᾶς; Τώρα ἕκαστος τὴν ἰδίαν δυστυχίαν ἀποδίδεται, καὶ μάλιστα ὁποῦ λείπει καὶ ὁ Ὑψηλότατος ἡμῶν Ἀθέντης. καὶ τώρα ἐπ' ἑλαττον ἰσχύει πᾶσα παρακίνησις.

Δίδοντας ὅμως ὁ ἅγιος Θεὸς τὴν καλὴν ἐπάνοδον τῆς Ὑψηλότητός του μὲ τὴν ἐλπιζομένην εἰρήνην, ἐβδαια ἐκείνο ὁποῦ δόναμαι δὲν θέλω τὸ ἄμελῃ· ὅτι χρέος μου εἶναι ἐν παντὶ νὰ ἀναπληρώσω τὰς προσταγὰς τῆς Μακαριότητός τῆς κατὰ τὸ δονατόν; καὶ ἄμποτες ὁ πανάγαθος Θεὸς νὰ μᾶς εὐσπλαγχνισθῇ διὰ τῶν ἁγίων αὐτῆς εὐχῶν, καὶ νὰ μετατρέψῃ τὰ λυπηρὰ εἰς εὐθυμίαν, καὶ ἐλπίζομεν πάλιν νὰ ἀποδοῦν τὰ πράγματα εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν στάσιν. Παρακαλῶ δὲ καὶ πάλιν νὰ ἀξιωθῶ τῶν παντίμων γραμμάτων καὶ προσταγμάτων τῆς, καὶ οἱ χρόνοι αὐτῆς εἴησαν παρὰ Θεοῦ πάμπολλοι καὶ πανευτυχεῖς.

1718, Ἀπριλίου 15.

Ὁ ἅγιος Νόσσης εὐλαβῶς καὶ δουλικῶς ἀσπάζεται τὴν ἁγίαν αὐτῆς δεξιάν· κλαίει καὶ ἡ Πανοσιότης του τὴν δυστυχίαν του ταλανίζοντας τὴν τύχην του.

μάνα dumnezeiască lovește acel loc; e vrednic de mirare cum acel loc păzit de năvălirile multor neamuri, acum în urmă, când cu adunarea tuturor, a suferit pe neașteptate cel mai ucigător din rele, arzând de foc ca într'o aruncătură de ochi și a întristat sufletele și ale străinilor și ale celor de acolo.

Poate însă ca acele ce nedreptățese multe sânt, iar cel nedreptățit nimic. Deci trebuie să ne supunem poruncilor dumnezeiești și să suferim nobil cele de la Dumnezeu, cum ne-au învățat credincioșii (?), căci, zice Domnul, un fir de păr nu va cădea din capul vostru fără voia Tatălui vostru care este în ceruri.

Iar că e nevoie ca fiecare să-și ridice căsuța lui, aceasta nu se poate altfel decât, cu ce?, Prea-mare nenorocire și nesuferită în acel loc, de care fiind siliți oamenii, și-au acoperit colibile cu papură, și aceia cu greu se află.

Spui Fericirea Ta că ai scris prea-înălțatului nostru Domn să se îngrijească de cele pentru ajutorul Sfântului Gheorghe, împreună cu prea-cinstiții boieri, pentru care ni orânduiești și nouă să vă pornim. Și cu adevărat avem această neapărată datorie toți de obște, să lucrăm împreună pentru sfântul și de viață primitorul Mormânt; dar pe cine să-l pornim sau cine să ne asculte pe noi? Acum fiecare-și plânge nenorocirea, și mai ales că lipsește și prea-înălțatul nostru Domn, și acumina puțin câte puțin stăpânește toată tulburarea.

Dându-ni însă Sfântul Dumnezeu buna întoarcere a Înălțimii Sale cu nădăjduita pace, de sigur nu vom lăsa nefăcut ceea ce pot face; căci datorita mea e ca în toate să implinesc poruncile Fericirii Tale după puteri; și de ar da prea-bunul Dumnezeu să ne miluiască prin sfintele-Ți rugăcimi și să prefacă lucrurile triste în fericire, și nădăjduim iarăși să se întoarcă lucrurile la cea d'întăiu stare a lor. Ci Te rog iarăși să mă învrednicească de prea-cinstitele-Ți scrisori și porunci, și anii Țăi fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu totul fericți.

1718, April 15.

Sfântul de Nissa cu evlavie și supunere sărută mâna-Ți sfântă; plânge și Preacuvioșia Sa nenorocirea care i-a tulburat soarta.

Τῆς Ὑπετέρας Μακαριότητος ταπεινὸς δοῦ-
λος παντοτινὸς εἰς τὰς προσταγὰς τῆς
† Ὁ Οὐγγροβλαχίας Μητροφάνης.

Al Fericirii Tale smerit cu totul la po-
runcile Tale.

† Al Ungrovlahiei Mitrofan.

LXXXVII.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre retragerea demisiei sale pentru motive pe care nu le poate spune, arătând și întrecaga sa carieră.

1718,
August.

Θεός!

† Μακαριώτατε, σοφώτατε, καὶ ἀγιώτατε
πάτερ καὶ Πατριάρχα τῆς ἁγίας πόλεως Ἱε-
ρουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε
Χρῆσανθε, τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα δο-
λικῶς προσκυνῶ καὶ ταπεινῶς ἀσπάζομαι τὴν
παναγίαν καὶ χαρυττόδρυτον αὐτῆς δεξιάν,
δεξιμένος τοῦ παναγίου Θεοῦ τοῦ σκέπειν
καὶ περιφρουρεῖν τὴν ἁγίαν αὐτῆς κορυφὴν
ἀνοστον, εὐθυμον, ὀγιὰ καὶ μακροδίον, πᾶσιν
ἀγαθοῖς περιῤῥομένην καὶ διηγετικῶς εὐδαι-
μονοῦσαν μετὰ καὶ τῆς πολυχρονίου διαμονῆς
καὶ στερεώσεως τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ
αὐτῆς Θρόνου, ἐν ἀδιακόπῃ ἐπιτυχίᾳ τῶν
καταθυμιῶν, εἰς ἔτη πάμπολα καὶ πανευτυχῆ.

Ἐν πιττάκιον τῆς Ὑπετέρας Μακαριότητος
προσελθὼν ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς ἅγιος Βηθ-
λαῆμ. ὁπέσειξέ μοι, ὅπερ διελθὼν ἐπληροφορή-
θην τὴν ἐντελὴ αὐτῆς ὀγισίαν, καὶ εὐχαρίσ-
τησα τῷ σώζοντι αὐτὴν ἁγίῳ Θεῷ. Ἐδέχθην
ἐπομένως καὶ τὴν ἐπωφελεῖ, χρήσιμον καὶ δε-
σποτικὴν συμβουλὴν τῆς, ὁποῦ δι' εὐλόγων
αἰτίων παραινεῖ καὶ δὴ, κλίνοντος καὶ τοῦ
ὀφηλοτάτου ἡμῶν Ἡγεμόνος εἰς τὴν αὐτὴν
γνώμην, διὰ τὸ μὴ εὐρίσκεσθαι κατάλληλον
πρόσωπον, ἅμα τε καὶ νὰ ἐκλείψωσιν οἱ ἐπη-
ρεάζοντες, εὐχαρίστως ἐπέσιθην τῇ δεσποτικῇ
αὐτῆς συμβουλῇ, καὶ ἀπεφάσισα νὰ μείνω εἰς
τὸν Θρόνον μου ἕως οὗ ἐούλεται τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ. Ὅμως, θέσποτά μου, τοῦτο, ὁποῦ
ἐπαραινέθην νὰ κάμω παραίτησιν, οὐχ ἁπλῶς
καὶ ὡς ἔτυχε τὸ ἐστοχάσθην, ἀλλὰ διὰ τινων
αἰτίων συνοβοῦμενος, ἀφ' ὧν διὰ νὰ λείψω κα-
τέφυγα εἰς τοῦτο τὸ μέσον ὡς ἀρμοδιώτερον, τῶν
ὑποῶν τὸ γε νῦν ἂν θελήσω νὰ κάμω περιγρ-
φὴν, οὐ καιρός· ὅταν ὅμως εὐδοκήσῃ ὁ ἅγιος
Θεός καὶ κατεσοδωθῇ εἰς τὰ ὧδε, ἤδη θέλει
πληροφορηθῇ ταῦτα πάντα διὰ στόματός μου.

Ἐφάρετο προσέτι ἐν τῷ πιττάκιῳ καὶ ταῦτα
τὰ ῥήματα, ὅτι δηλαδὴ φθάνει ὁποῦ ἀπεξέ-
νωσα τὸν ἑμαυτόν μου καὶ τὸν ἀνεψιόν μου
ἀπὸ τὴν μετάνοιάν μας, καὶ ἔγινεν ὁλέοριον
παράδειγμα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ ἐσθαῖα ἡ

Cu Dumnezeu!

† Prea-fericite, prea-înțelepte și prea-
sfinte părinte și Patriarh al sfintei cetăți
Ierusalimul și a toată Palestina, doamne,
doamne Hrisant, Fericirii Tale cu supu-
nere mă închin și smerit sărut prea-sfânta
și de har izvorătoarea-Ți dreaptă, rugân-
du-mă de prea-bunul Dumnezeu să păzească
și să apere sfântu-Ți creștet fără boli, bu-
curos, sănătos și eu viață lungă, cu a toate
cele bune revărsări și neconținut fericită,
cu întru mulți ani rămânerea și întărirea
preasfântului și apostolicescului Scaun, în
neîntreruptă dobândire a celor dorite, întru
ani foarte mulți și în totul fericiti.

Venind iubitul frate Sfântul de Betleem
ni-a arătat un pitac al Fericirii Voastre,
care de-a rândul ni-a făcut știută desăvâr-
șita-Ți sănătate, și am mulțămît sfântului
Dumnezeu, care Te-a mântuit. Am primit
apoi și sfatul Țău folositor și stăpânese,
unde prin binecuvântate pricini ne călău-
zești; și deci, aplecând și prea-înălțatul
nostru Domn la acea părere, pentru că nu
se află față potrivită, și ca să mai lipsească
și pânditorii, bucuros m'am supus stăpâ-
neseului Său sfat și m'am hotărît să ră-
mân la Scaunul meu până va fi voia lui
Dumnezeu. Ci, stăpâne al meu, aceasta,
că m'am pornit să fac paretisis, nu u-
șor și cum s'a întâmplat am făcut-o, ci
împins de unele pricini, de care ca să
scap am alergat la acest mijloc ca mai
potrivit, pe care dacă ar fi acum să le
înșir, nu e vreme; ci, când totuși va
binevoi Sfântul Dumnezeu și vei veni
într'aceoace, vei afla acestea toate din
gura mea.

Erau în pitac și aceste cuvinte, că
adecă s'a întâmplat de m'am înstrăiuat
pe mine și pe nepotul meu de la me-
tania mea, și a fost pierzător exem-
plu și la cei de pe urmă; și de sigur

ὁ πόληφις τῶν πολλῶν ἴσως οὕτω δοξάζει· προβάλλομαι ὅμως ἐγὼ κριτὴν ἀδέκαστον τὴν ἀγαθὴν γνώμην καὶ συνείδησιν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ὅπου ἡξέσθρῃ τὴν τε γνώμην τὴν ἐμὴν καὶ τὰ αἵτια, καὶ ὅς στοχασθῇ ἂν ἐκυνήγησα ἐγὼ νὰ ἀνιχνηλατίσω καὶ νὰ περιπλεχθῶ εἰς τοιοῦτους περισπασμοὺς καὶ νὰ ἀποξενωθῶ ἀπὸ τὴν μετάνοιάν μου.

Φανερόν εἶναι πῶς διὰ κοινῆς ψήφου τῶν πατέρων ἤλθον ἡγοούμενος εἰς τὸ Κοτροτζάνι, καί, ἂν ἤθελα, δὲν ἀναχωροῦσα, πλὴν διὰ νὰ ὁρμήσω εἰς τὴν μετάνοιάν μου κατὰ τὸ ἀπαράιτητον χρέος μου παρητήθην καὶ ἐδιδόθηκα εἰς τὸ Ἀγιώνυμον Ὅρος νὰ ἡσυχάσω· ἔτυχεν δ' ὅμως καὶ ἐστράφην εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ χρεῖαν, ἐνθα αἱ ὅσαι καὶ οἱ αἱ ἀγωγαὶ ἐμνηχανέθησαν κατ' ἐμοῦ δὲν λανθάνουσι τὴν Μακαριότητά της· μικρὸν γὰρ ἔλειψε νὰ χάσωμεν καὶ τὴν ζωὴν μας. Ἐν τῇ μεταξὺ ἐπαραινέθησαν πολλοὶ νὰ γένω ἐπίσκοπος [Ἰερισσοῦ] καὶ Ἀγίου Ὁρους, διὰ νὰ παύσουν τὰ σκάνδαλα, ὅμως δὲν ἔστρεψεν κατ' οὐδέναν τρόπον. Μετὰ ταῦτα, γράφωντάς με ὁ τῆς εὐσεβοῦς λήξεως Κωνσταντίνος Βασβόδας, παρσεγνόμεν καὶ ἄκων εἰς Βλαχίαν καὶ αὐθις· εἶτα μετ' οὐ πολὺ καὶ ἐφιλοτίμησέ μοι ὁ μακαρίτης μετὰ τὸ θεῖον ἀξίωμα τῆς ἀρχιερωσύνης τῆς δὲ ἡγεμονίας ἐκείνου τοῦ μακαρίτου παρελθοῦσης καὶ ἐτέρου δεξαμένου τὸν Θρόνον, παρσεγένετο καὶ ἡ Ὑμέτερα Μακαριότης ἀπὸ Μολδαβίας εἰς τὰ ὧδε, καὶ ὅς ἐνθυμηθῇ παρακαλῶ πῶς, ἂν οὐ τὴν ἐπροσκόνησα, δὲν τῆς ἐζήτησα δεσποτικὴν τῆς συμβουλὴν, καὶ ἀπεφάσισα νὰ ἔλθω μαζὶ της καὶ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ μοναστήριόν μου; Ἡ δὲ Μακαριότης της μοι ἀπεκρίθη, ὅτι δὲν συμφέρει νὰ ἀναχωρήσω, οὐδὲ εἶναι ἀνάγκη· ἀπόμεινα καὶ τότε ἀπὸ τὸν σκοπὸν μου. Καί, διὰ νὰ μὴν πολυλογῶ λαλῶν πρὸς εἰδότα, τελευταῖον ἐσυνέδη μοι καὶ τοῦτο τὸ φορτίον τοῦ Θρόνου τῆς Οὐγκροδολχίας, πρᾶγμα ὅπου μῆτε τὸ ἐφραντάσθην, μῆτε τὸ ἐσυλλογίσθην, μῆτε δῶρα ἔδωσα, μῆτε μέσα ἔβαλα, μῆτε φίλους ἐχρησάμην, ἀλλ' οὕτως ἀνεπίστως ἐπεγένετο· ὥστε ἢ γῆθεν, ἢ οὐρανόθεν, ἢ ἐξ ἁμαρτιῶν μου ἐπηνέχθη, οὐκ οἶδα. Θεὸς μόνον ἐπίσταται· ἐγὼ δὲ μαρτύρομαι τὸ ὄνομά του τὸ πανάγιον ὅτι τὸ τοιοῦτον φιλοτίμημα ἐπὶ καρδίαν μου οὐκ ἀνέδη· εἰ δὲ Θεὸς βουληθεὶς ἐδωρήσατο, οἷς οἶδε κρίμασιν, εὐχαριστῶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Μ' ὅλον τοῦτο, εἰ καὶ σώματι εἰμὶ μαμακρουσμένος τῆς μετανοίας μου, ἀλλ' οὐν νοερώς καὶ αὐτῇ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ παρῶν τυγχάνω, καὶ πλείον πάντων ἐκοπίασα καὶ

socotința celor mulți poate că astfel judecă, dar eu aduc înaintea ca judecător fără părtinire buna părere și conștiință a Fericirii Voastre, care știe gândul meu și pricinile, și să gândești dacă am vânat eu să urmăresc și să mă amestec în astfel de învățeli și să mă înstrăinez de la metania mea.

Ți s-a vădit că prin votul de obște al părinților am venit egumen la Cotroceni, și, de mi-ar fi fost pe voie, nu m'aș fi dus de acolo decât ca să plec la metania mea; după neapărata mea nevoie am paretisit și am mers la Sfântul Munte să mă odihnesc; însă iarăși s'a întâmplat și m'am întors spre Constantinopol pentru nevoie, unde câte și ce fel de lucruri s'au meșteșugit contra mea nu Ți sânt necunoscute Fericirii Tale; căci puțin a lipsit să ni pierdem și viața. Între acestea s'au pornit mulți să mă fac episcop [de Hierissos] și de Sfântul Munte, ca să înceteze scandalurile, dar nu mi-a plăcut nici într'un chip. După aceea, scriindu-mi cel fericit răposat Constantin Voevod, am venit și fără voie iarăși în Țara-Românească; apoi după nu multă vreme m'a cinstit răposatul cu dumnezeiasca vrednicie a arhieriei; iar, Domnia celui fericit isprăvinduse și altul primind Scaunul, a venit și Fericirea Voastră din Moldova într'acoece, și Te rog să Ți aduci aminte că oare de când Te-am salutat, n'am cerut stăpânescu-Ți sfat, și m'am hotărât să vin cu Tine și să merg la mănăstirea mea? Iar Fericirea Ta mi-a răspuns că nu e de folos să mă retrag, și nici nu e nevoie; am rămas și atunci de la seculul meu. Și, ca să nu întind vorba flecărind de lucruri știute, la urmă mi s'a întâmplat și această povară a Scaunului Ungrovlahiei, lucru de care nici n'am visat, nici n'am gândit la el, nici daruri n'am dat, nici mijloace n'am întrebuințat, nici prieteni n'am folosit, ci așa peste așteptare s'a întâmplat: de mi-a căzut asupra, ori din pământ, ori din cer, ori din greșelile mele, nu știu, numai Dumnezeu singur o știe; iar eu mărturisesc numele lui cel preasfânt că o astfel de ambiție în inima mea nu s'a ridicat; iar, dacă voia lui Dumnezeu mi-a dăruit-o, nu știu din ce păcate, mulțămesc numelui Lui. Totuși, cu toate că eu cu trupul sânt depărtat de metania mea, dar cu mintea și cu sufletul însuși și cu inima sânt de față,

κοπιᾶζω μέχρι τελευταίας μου αναπνοῆς λόγῳ καὶ ἔργῳ διὰ τὸ μοναστήριόν μου, καὶ ὁ τῶν κρυφίων γνώστης μέγας Θεὸς νὰ μὲ συγχωρήσῃ καὶ νὰ γένῃ ὡς, ὅτι οὐ κατὰ προαίρεσιν ἢ δόξαν τινὰ πρόσκαιρον ἔδωσα ἑμαυτὸν εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις. Ὅσον διὰ τὸν ἀνθρώπῳ μου, ἀθῶος εἶμαι, ἐπειδὴ θέλω ἔχει μάρτυρα ἀψευδέστατον εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν τὴν μακαρίαν φυγὴν τοῦ αἰσιδίου γέροντος ἀγιωτάτου Πατριάρχου κυρίου Δοσιθέου, πῶς πολλὰ τὸν ἐπαρκείνησα νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν μετάνοιάν του, καὶ τὸν ἔδωσα καὶ ἔξοδα, ὅμως, σὺν δὲν ἠθέλησε τί ἑμελλον ποιῆσαι; Περὶ τοῦτου ἐκείνος ἔχει ἡλικίαν καὶ ἀπολογεῖσθω· ἐγὼ δὲ δέομαι πάντοτε καὶ παρακαλῶ τὴν Ὑπερέραν Ἀγιότητα νὰ μὲ ἔχῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς εὐνοίαν καὶ ἀγάπην, καὶ νὰ μὲ γνωρίξῃ ἰδικόν της παραμικρὸν δοῦλον, ὅτι εἶμαι ὅλως διόλου ἀφιερωμένος εἰς τὰς προσταγὰς της.

Ἦκουσα ὅτι μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ ῥῶς μετ' οὐ πολὺ, καὶ ἐχάρην κατὰ πολλὰ παρακαλῶ τοῖνον ἅγιον Θεὸν νὰ τὴν κατευοδύσῃ ὅγιά καὶ ἄγευστον παντὸς ἐναντίου συμπτώματος, καὶ νὰ μὲ ἀξιῶσῃ τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιάν νὰ ἀσπασθῶ. Δέομαι δὲ νὰ ἔχω καὶ ἱερὰ γράμματα της εἰς δὴλωσιν της ἐφετῆς μοι ὕψους της, ἥς αἱ πανάγιοι καὶ θεοπειθεῖς εὐχαὶ εἴησαν μοι διὰ τοῦ.

1718, Αὐγούστου.

Τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος ταπεινὸς δοῦλος καὶ ὅλως εἰς τὰς προσταγὰς

† Ὁ Οὐγκροδλαχίας Μητροφάνης.

și mai mult decât orice m'am ostenit și mă ostenesc până la ultima mea suflare cu vorba și cu fapta pentru mănăstirea mea, și marele Dumnezeu, care știe cele ascunse, să mă ierte și să-mi fie îndurător, căci nu pentru încântare sau glorie trecătoare m'am dat la astfel de împrejurări. Cât despre nepotul meu, n'am nicio vină, căci voi eu avea de martur nemineinos în viața viitoare fericitul suflet al răposatului bătrân, preasfântul Patriarh chir Dosoftei, cum că mult l-am îndemnat să plece la metania lui, și i-am dat și cheltuieli, dar, dacă n'a vrut, ce era să fac? În această privință, el e de vârstă și să răspundă; iar eu mă rog mult și simplu pe Sfinția Ta să mă aibă iarăși în cea de mai nainte bunăvoință și dragoste și să mă cunoască al ei prea-mic rob, căci sânt eu totul lui tot închinat la poruncile Tale.

Am auzit că ai de gând să vii într'acoace după nu mult timp, și m'am bucurat mult; rog deci pe Sfântul Dumnezeu să Te aducă sănătos și neatins de vre-un lucru protivnic, și să mă învrednicească a-Ți săruta preasfânta dreaptă. Ci mă rog să am și sfintele-Ți scrisori spre vădirea doritei mie sănătăți a Tale, ale cărui preasfinte și de Dumnezeu ascultate rugăciuni să-mi fie în viață.

1718, August.

Al Fericirii Voastre smerit rob și cu totul la porunci

Al Ungrovlahiei Mitrofan.

LXXXVIII.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre neputința de a se face din Cernica o stavropighie a Alexandriei, cum i se cere.

1718,

7 Octombrie.

† Μακαριώτατε, σεφώτατε καὶ ἀγιώτατε δέσποτα, πάτερ καὶ Πατριάρχᾳ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε Χρυσάνθε, τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα δουλτικῶς μετ' εὐλαβίας προσκυνῶ, καὶ ταπεινοφρόνως ἀσπάζομαι τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιάν, δέόμενος τοῦ παναγίου Θεοῦ ὅπως διατηρῇ τὴν Ὑπερέραν Ἀγιότητα ἄνυσον, εὐθυμον, ὅγιά καὶ μακρόδιον, ἀγαθοῖς πᾶσι περιβρεσμένην καὶ διηγεκῶς εὐδαιμονοῦσαν, μετὰ καὶ τῆς πολυχρονίου διαμονῆς καὶ στερρώσεως τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ αὐτῆς Θρόνου, εἰς ἕτη

† Prea-fericite, prea-înțelepte și preasfinte stăpâne, părinte și Patriarh al cetății Ierusalimului și toată Palestina, doamne, doamne Hrisant, Fericirii Voastre supus cu evlavie mă închin, și smerit sărut dreapta-Ți sfântă, rugându-mă de preasfântul Dumnezeu să te Ție pe Sfinția Ta fără boli, bueros, sănătos și în lungă viață, cu a tuturor celor bune revărsare, în neconținută fericire și cu îndelungată rămânere și întărire în Scaunul Țău preasfânt și apostolicesc, în prea-mulți și cu

πάμπολλα καὶ πανευφρόσυνα, συνάμα τῇ ἐπι-
τυχίᾳ τῶν καταθυμιῶν.

Δύο ἱερά καὶ σεβάσμια γράμματα τῆς Μα-
καριότητός της προσκυνητῶς ὑπεξάμην καί, ἐξ
ἀμφοτέρων πληροφορηθεῖς τὴν ἐφεστῆν μοι αὐ-
τῆς ὕψιν, λίαν ἐχάρην καὶ τῷ σώζοντι καὶ
διατηροῦντι αὐτὴν ἁγίῳ Θεῷ ὑπερυχαρίστησα,
ὃν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς παρακαλῶ νὰ τὴν διαφυ-
λάττῃ ἀμετάπτωτον, Ἐγνων καὶ τὰ σημεῖού-
μενα, ὧν τὰ μὲν νῦν εἰς ἀπόκρισιν προγεγραμ-
μένων μου, διὸ οὐδὲ συμφέρει καὶ αὐθις παλ-
λιλογεῖν καὶ ἐνοχλεῖν τὰς ἀγίας αὐτῆς ἀ-
κοάς. Ἐν τῷ ἐνὶ ὅμῳ γράμματι περιείχετο
μία ὑπόθεσις, ἥτις κατ' αἵτησιν τοῦ μακαριω-
τάτου Πάπα, τῇ συνοδικῇ ἀποφάσει τοῦ πα-
ναγιωτάτου ἡμῶν ἀθρόνου καὶ δεσπότη, τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἐφάνη εὐλογος· ἐνθεν
καὶ τὸ ἐνταῦθα ἱερὸν μονόδριον τοῦ Τζερνίκα
ὀνομαζόμενον, ὅπερ καὶ ἐγένετο, ὡς ἤδη ἡ-
κουσται, πατριαρχικὴν σταυροπήγιον τοῦ οἰ-
κουμενικοῦ Θρόνου τῆς Ἀλεξανδρέων ἀγίας
Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ προεδρεύοντος
Πάπα κυρίου Σαμουήλ, ἐφιλοτιμήθη τῷ Θρόνῳ
τῆς Ἀλεξανδρείας μετὰ πάντων τῶν προσόν-
των αὐτῷ κτημάτων, ὥστε εἶναι καὶ λέγεσθαι
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς σταυροπήγιον
τοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ μετόχιον τῆς ἐκκλη-
σίας Σλατάριδων· περὶ οὗ ἐξεδόθη καὶ σιγίλ-
λιῶδες γράμμα ἀραις κατησφαλισμένον, ἐν ᾧ
καὶ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ὑπέγραψε δι' ἀξιώ-
σεως τοῦ ἁγίου Ἀλεξανδρείας, καὶ ἤδη προ-
τρέπει μὲ νὰ ὑπογράψω καὶ ἐγὼ καὶ νὰ συνερ-
γῇσω καὶ νὰ παρακινήσω νὰ γένῃ καὶ χρυ-
σόδουλον ἡγεμονικόν. Καί, ἐξόχια, δεσποτά
μου μακαριώτατε, εὐεργεσίᾳ καὶ ἐλέῳ Θεοῦ
τὸ θεῖον μιμούμεθα ἡμῖς οἱ ἄνθρωποι, ὅτι
αὐτὸς ἐλεήμων ἐστὶ καὶ οἰκτίρμων καὶ βούλε-
ται πάντας τοιοῦτους εἶναι οἷος ἐστὶ καὶ αὐ-
τός· καὶ χριστομύμητον ἔργον ἐστὶ τὸ νὰ βοη-
θήσωμεν τοὺς ἀδυνάτους, καὶ μάλιστα τὸν ἀ-
γιώτατον Θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅπου ἐν
τοῖς ἐνεστώσι καιροῖς σχεδὸν εἰς ἄκραν δυστυ-
χίαν κατήντησεν. Ὅμως, δεσποτά μου, ἡ Μα-
καριότης σου πολλὰ καλὰ, καὶ εἴπερ τις ἄλ-
λος, ἐπίσταται τὰς συνηθείας τῆς τζάρας ταύ-
της, καὶ ἡσέβρει πάντων τὰς γνώμας καὶ τὰς
ἐνθυμήσεις· τὴν δάλλομεν λοιπὸν κριτὴν ἀδὲ-
καστον καὶ ἀλάθτητον, ἔχομεν ἡμῖς ἐξουσίαν
ἰδίαν νὰ ἐνεργήσωμεν, ὅχι τοσοῦτον ἔργον,
μετάδοσιν ἀφισρωμάτων ἀφ' ἐτέρου εἰς ἕτερον,
ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον. Πῶς δυνάμεθα νὰ
ἀφισρώσωμεν τὰ ἀφισρώματα τῆς Μητροπό-
λεως εἰς ἄλλους Θρόνους; Ὅπου τοῦτο οὐ μόνον
τὴν ἐσχάτην κατηγορίαν μᾶς προστερεῖ,

totul mulțămii ani, împreună cu dobân-
direa celor dorite.

Două sfinte și venerate scrisori ale Fe-
ricirii Tale cu plecăciune le-am primit și,
aflând din ambele dorita mie sănătate a
Ta, foarte m'am bucurat și am mulțămii
foarte lui Dumnezeu Sfântul care Te ține,
pe care și de acum înainte Îl rog a te
păzi neschimbat. Am cunoscut și cele în-
semnate, din care unele ca răspuns la ce
am scris eu mai înainte, pentru care nu
trebuie ca din nou să flecăresc și să supăr
auzul Tău sfânt. Într'una din scrisori însă
era cuprins un lucru, care după cererea
prea-fericitului Papă [de Alexandria], în
răspunsul din Sinod al preasfântului nostru
domn și stăpân, Patriarhul Ecumenic, ni
s'a părut bine rânduit; pentru care și
sfânta mănăstire de aici zisă a Cernicăi,
care s'a și făcut, cum s'a auzit, stavropi-
ghie patriarhicească a Scaunului ecumenic
al Bisericii sfinte a Alexandrinilor și a
Papei care stă în acel Scaun, domnul Sa-
muil, a fost dăruită Scaunului Alexandriei
cu toate moșiile ce i se cuvin, așa ca să
fie și să se zică de acum înainte stavropi-
ghie a Alexandriei, și metohul bise-
ricii Zlătarilor; pentru care s'a dat și
gramată pecetluită, întărită cu blăstăm,
în care și Fericirea Voastră a iscălit
în numele Sfântului de Alexandria, și
acuma îmi cei să iscălesc și eu și să
lucrez pentru ca să se facă hrisov dom-
nesc. Și, de sigur, stăpâne al meu prea-
fericit, cu binefacerea și mila lui Dum-
nezeu imităm noi, oamenii, ce e dum-
nezeiesc, căci El e milostiv și darnic și
vrea ca toți să fie așa cum e și el;
și lucru vrednic de Hristos e să ajutăm
pe neputincioși, și mai ales preasfântul
Scaun al Alexandriei, care în vremurile
ce sânt a ajuns aproape la cea mai
mare nenorocire. Dar, stăpâne al meu,
Fericirea Ta știi foarte bine, și peste
orice altul, obiceiurile acestei Țări, și
cunoști părerile și gândurile tuturor: Te
punem deci judecător nepărtenitor și ne-
iubitor, dacă avem noi voie proprie să
facem, nu un lucru ca acesta, schim-
bare de afierosiri de la unul la altul,
dar și lucrul cel mai mic. Cum putem
afierosi închinările Mitropoliei la alte
Scaune? Care aceasta nu numai că ni
aduce și cea mai rea învinuire, dar e

ἀλλὰ δὴ εἶναι ὅλως ἀδύνατον νὰ θελήσωμεν ἡμεῖς τώρα, εἰς τὰ ἔσχατα τῆς ζωῆς ἡμῶν καὶ κλινοπετοῦντες, νὰ κάμωμεν ἔργον ὅπερ οὐδεὶς πεποίηκε, καὶ τὸ περισσότερον ὁποῦ εἴμεθα ἔξοι, καὶ, ἂν προαιρεθῶμεν νὰ κάμω-
 μέν τι, δὲν δυνάμεθα, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔχομεν καμμίαν ἐξουσίαν. Καί, ἐν ὀλίγοις, τί λέγομεν καὶ τί γράφομεν εἰς εἰδότα· δεσποτά μου, ἐδῶ εἶναι Αὐθέντης, ἐδῶ εἶναι ἄρχοντες, καὶ αὐ-
 τοῖς ἐδόθη ἡ ἐξουσία, καί, ἂν θελήσουν, ὅχι μόνον τὸ τοῦ Τερνίκα νὰ ἀφισώσουν τῷ οἰονδηποτινὶ Θρόνῳ, δύνανται, ἀλλὰ δὴ καὶ πάντα τὰ τῆς Μητροπόλεως· εἰ δὲ ἐγὼ νὰ φανῶ ἀρχὴ καὶ αἰτία τοιούτων ἀσυνήθων ἐθῶν, μὴ γένοιτο. Χριστὲ βασιλεῦ! Ἐπισημειοσθῶ καὶ τοῦτο, εἰ μὲν δηλονότι καὶ ἀπεδείχθη τὸ εἰρημένον μονῆριον πατριαρχικὸν σταυροπή-
 γιον, ὅπερ τῶς ἡμῖν ἄδελον, φασὶν οἱ ἐν-
 ταῦθα, ἡμπορεῖ ὁ πατριαρχικὸς Θρόνος νὰ ἀ-
 φισώσῃ τὸ ἐτήσιον φιλότιμον, οὐ μὴν δὲ καὶ πάντα τὰ προσόντα· ἄλλως γὰρ ἂν τὸ Χορέ-
 ζιον τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου Βοεδόδα, ὡς σταυροπήγιον καὶ αὐτὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, καμμίαν φορὰν δύνανται νὰ τὸ ἀφισώ-
 σουν εἰς κἀνέναν Θρόνον μετὰ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ ὅπερ ἂν ἔχῃ καιριώτατον λογαριασμόν, ἥς τὸ διακρίνῃ ἡ δεσποτικὴ τῆς κρίσεως. Λοι-
 πὸν δεόμεναι τῆς δεσποτικῆς τῆς ἀξίας νὰ μὴ συγχωρήσῃ ὅτι δὲν ἀνακατώνομαι εἰς τισὶν ἀ-
 νθρωπίνων πολυπλόκους ὑποθέσεις, ὅτι δὲν ἔχω καμ-
 μίαν ἐξουσίαν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἡ Μακαριότης τῆς εἰς τὰ ὧδε, θέλει συντύχη, καὶ νὰ εὐδο-
 κήσῃ ὁ Θεὸς νὰ ἔλθῃ τότε εἰς ἑκάστην· εἰ δὲ παρ' ἐμοῦ, ὡς ἀδυνάτου, δὲν ἐλπίζεται καμ-
 μία εὐχέλεια. Παρακαλῶ δὲ νὰ ἔχω καὶ καθε-
 ἕτης σεβάσμιά τῆς δηλωτικῆς τῆς ἀγαθῆς ὁ-
 γείας τῆς ἡς αἱ πανάγαι καὶ Θεοπεθεὶς εὐ-
 χαὶ εὐχάται μοι ἀρωγαὶ διὰ Θεοῦ.

1718, Οκτωβρίου 7.

Τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος ταπεινὸς δοῦ-
 λος καὶ ὅλος εἰς τοὺς ἱερουργίους τῆς

† Ὁ Οὐγκροβλαχικὸς Μητροπολίτης.

cu totul cu neputință să voim noi acum, la capătul vieții noastre și zăcând în pat, a face un lucru ce nu l-a făcut ni-
 meni, și, mai ales că sântem străin, și, dacă ne-am apuca a face ceva, nu pu-
 tem, căci n'avem nicio voie. Și, în pu-
 ține cuvinte, ce vorbim și ce scriem e
 către cine știe; stăpâne al meu, aici e
 Domn, aici sânt boieri, și lor li s'a dat
 voia, și, de ar vrea, nu numai Cernica să o
 închine oricărui Scaun pot, dar și toate ale
 Mitropoliei; iar ea eu să fiu începutul și pri-
 cina unor datini ea aceasta de neobișnuite,
 ferească Dumnezeu, Hristoase împărate. Să
 se însemne și aceasta că, adică, dacă s'ar
 primi zisa mănăstire ca stavropighie pa-
 triarhicească, ceia ee până acum nu ni
 e cunoscut, spun cei de aici că poate
 Scaunul patriarhicesc să închine venitul
 anual, dar nu și toate veniturile; căci
 altfel Hurezul fericitului Constantin Voe-
 vod, ca stavropighie și el a Scaunului
 Ecumenic, vre-odată poate fi afierosit la
 la vre-un Scaun cu toate cele dintr'insul;
 care lucru dacă ar avea cea mai mică soco-
 teală, să o judece chibzuința Ta stăpâ-
 nească. Ci, altfel, mă rog de stăpâneasca-Ți
 vrednicie să mă ierte că nu mă amestec
 la astfel de trebi încercate, căci n'am nicio
 voie. Iar, când vei veni Fericirea Ta
 într'aceoace, ne vom întâlni, și să dea
 Dumnezeu să vie atunci la capăt; iar de
 la mine, ca unul ce n'am putere, nu se
 așteaptă vre-un ajutor. Ci mă rog să am
 și de acum veneratele Tale serisori, vă-
 dindu-Ți buna sănătate; ale cărui prea-
 sfinte și de Dumnezeu ascultate rugăciuni
 să-mi fie ajutatoare în viață.

1718, Octomvrie 7.

Al Fericirii Tale smerit rob și cu totul
 la poruncile Tale

† Al Ungrovlahicî Mitrofan.

LXXXIX.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre
 ediția canoanelor ce pregătește cu greu.

† Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σεφωτάτου Πατριάρχου
 τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης
 Παλαιστίνης, κυρίου, κυρίου Χρυσάνθου, τῷ
 ἐν Χριστῷ προσκυνητῷ πατρὶ, τῆς ἡμῶν εὐ-
 χέλειας τὴν δουλικὴν προσκύνῃαν καὶ τῶν

† Prea-fericitului și prea-înțeleptului Pa-
 triarh al sfintei cetăți Ierusalimului și
 a toată Palestina, domnului, domn Hri-
 sant, întru Hristos venerat părinte, în-
 chinarea supusă a Smereniei Noastre și

ἐπὶ τῆς ἁγίας δεξιᾶς ἀσπασμὸν πόθῳ εὐ-
λαβεῖ καὶ γονυκλιτεῖ διανοίῃ.

Οὕτε ἀκούοντες, οὕτε μανθάνοντες τι τῶν
ἐφ' οἷς χαίρειν εἰώθαμεν περὶ τῆς προσκυνη-
τῆς σου Μακαριότητος ἀγαθῶν ἀκουσμάτων,
καίτοι γε τῇ τοῦ Ἡγεμόνος εἰς τὰ αὐτόσε ἀ-
φίξει τῶν ταχυδρόμων συνεχέστερον ἐκατέρω-
θεν τὰς ὁδοιπορίας ποιουμένων, Βλαχίας φημί
καὶ Ἀδριανουπόλεως, οὐκ ἂν ἐλπίδος ἦμεν
ἐν εἰδήσει μικρὰ γενέσθαι οἷς, ὥς εἰκός, εὐ-
φρανθῆναι ἔδει, ἀνιώμεθα, διὰ τοῦτο ὥς ἀναι-
ρετικὸν λύπης τὸ τῇ πατρικῇ σου ἀγάπῃ ἐπι-
στελταί νομίσαντες. Ἐκχευόμεθα ἀπὸ τῆς μετὰ
χεῖρας βιβλίου εἶρεσιν ἐπεννοοῦμεν, ἣν ἡ τοῦ
σώματος ἀσθένεια ἡμῖν παρέσχετο εὐδοκία τοῦ
τὰς ἐπ' ἀγαθῶ ἐπιθυμητικὰς αἰτήσεις πλη-
ροῦντος Θεοῦ. Καὶ δὴ διακασὶ πόθῳ καὶ χεῖρ
ὑποτρυσμούση ἔτι ὑπὸ νόσου γράφοντες, διὰ τῆς
δουλικῆς ἡμῶν ταύτης ἐπιστολῆς κατασπαζό-
μεθα χεῖλεσιν ἀναξίοις τὰ ἔχνη τῆς προσκυ-
νητῆς σου Μακαριότητος, δεόμενοι, οὐ κατ' εὐ-
θεῖαν ἡμῖν, τοῦτο γὰρ τὸ ταπεινὸν ἡμῶν οὐ
χωρεῖ, ἀλλ' οὐκ ἂν εἰδείη ὅτι γνωριοῦσιν ἡ-
μῖν τὰ κατ' αὐτήν, ἐπιστέλλειν, ἵνα καὶ φρον-
τιδῶν ἡμᾶς ἀπαλλάττῃ, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν
οὐ τῆς τυχοῦσης χαρὰς ἐμπιπλᾷ, καὶ πρὸς
τὴν τῆς βιβλίου διόρθωσιν εὐκινήτους ἀπερ-
γάσσεται, ὑπὲρ ἧς καὶ εὐχῶν αὐτῆς ἡμῖν πα-
τρικῶν χρεῖα. Οὐδὲν ὅλως ὀλίγες παρὰ τῶν
[] ἀντιγράφων τῶν διαφόρων γραφῶν,
τηρηθὲν τῇ πρωτοτύπῳ φερόσης, πρὸς τοῖς
ἄλλοις γε μὴν, εἰ καὶ μὴ νῦν, ἐπεὶ κατὰ τὸ
παρ' ἡμῖν βιβλίον τῶν οἰκουμενικῶν καὶ το-
πικῶν συνόδων διορθοῦμεν τὰ τῶν κανόνων
σφάλματα τῷ ἀριθμῷ, ἀλλ' ἐν τῇ τῆς ἐντυ-
πώσεως καιρῷ χρήζομεν πάντων τῶν ἐν τῇ
βιβλίῳ κανόνων ἐν ἀνυπόπτῳ βιβλίῳ εἰδέναι
τὸν ἀληθῆ ἀριθμὸν, ὅπου πέμπτος ἢ τριακο-
στός, καὶ κατ' ἐξῆς οἱ λοιποὶ, ἀριθμός, ἐν τῇ
σειρᾷ καὶ τάξει τῶν παρ' ἡμῖν κανόνων οὐχ
ὁ αὐτὸς ἐστίν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσυνταξία, καὶ ἐν
αὐτοῖς τοῖς συνταττομένοις πᾶσι πολλὴ οὔσα,
πολλάκις λανθάνει ἡμᾶς καὶ ἀναποδίξιν ἐκ-
διάζει, ἀλλὰ δὴ καὶ τινες ἐπιγραφαὶ τῶν κε-
φαλαίων ἐσφαλμένως ἔχουσι, καὶ ἐν συνόψει
ἔδῃ τὸν δουλούμενον τὴν παγκόσμιον ταύτην
καὶ ἀξιάχαστον βιβλίον, καὶ ἔν' εἶπω τ' ἀληθές,
στύλον τῆς εὐσεβείας διορθῶσαι ἔχειν καὶ τὰ
τοῦ παντὸς κόσμου βιβλία, καὶ οὕτω τῇ διορ-
θώσει ἐπιχειρήσαι. Ὅσον μενοῦν γε τὸ κατ' ἐμὲ,
καὶ τὸν ἐμὸν περὶ τὴν βιβλίον πόθον μετὰ τῆς
εἰς Θεὸν ἐλπίδος ἐλπίζω τὴν τε τάξιν τῆς
βιβλίου ἀρρεστήν, καὶ τὸν πολύμοχθον πίνακα
αὐτῆς ταῖς ἐκάσταις τῶν ὑποθέσεων ἀρμόδιον

σάρutarea cu evlavioasă poftă și aplecare
în genunchi a sfintei drepte.

Nici auzind, nici aflând ceva din cele bune
auziri de care eram deprinși a ne bucura
despre închinata Ta Ferieire, de și prin
sosirea într'acoace a curierului Domnului
s'au făcut mai des din ambele părți călă-
toriile, adică din Țara-Românească și din
Andrianopol, dar nu pierdusem nici puțină
nădejdea de a căpăta [scrisorile] de care,
cum se cuvine, trebuia să ne bucurăm, so-
cotind că prin aceasta ca o înlăturare a
tristeții le trimeti din a ta părintească
iubire. Ne-am gândit deci să găsim măn-
gâiere din cartea ce o avem în mână, pe
care în boala trupului ni-a dat-o bunătatea
lui Dumnezeu, care îndeplinește cererile cu
bune dorinți. Și deci cu aprinsă râvnă și
mână care tremură încă de boală scriindu-Ți,
cu această scrisoare a noastră supusă să-
rutăm cu nevrednice buze urmele Ferieirii
Taleenerate, rugându-ne, nu după graba
noastră, căci Smerenia Noastră n'o îngăduie,
însă n'ar ști că noi cunoaștem ale tale,
să ni trimeti [scrisori], ca să ne ușurezi și
de griji și să ni umpli inimile de o bu-
curie de care nu sântem vrednici, și să ne
faci a lucra cu bună aplecare la îndreptarea
cărții, pentru care avem nevoie și de rugă-
ciunile Tale părintești. Nimic nu e mai să-
nătos decât răspunsurile la deosebite scrisori,
aducând asămănare (?) cu prototipul, nu
pe lângă altele, dacă nu și acum (*sic*),
căci în cartea ce este la noi a sinoadelor
ecumenice și locale îndreptăm numeroase
greșeli ale canoanelor, dar în tipar ne
folosim de toate canoanele din carte, pentru
că în acea carte sigură să se știe adevăratul
număr, care: al cincilea sau al treizecilea,
și pe urmă celelalte, număr care în șirul și
rânduiala canoanelor ce avem nu e același.
Dar și lipsa de sintaxă, și în cele așezate
chiar toate fiind mare, adesea ni scapă și
ne silește a o lua de la capăt, ba chiar și
unele rubricile ale capitolelor sânt greșite
și chiar în tabla din această carte a toată
lumea și minunată și, ca să spun adevărul,
stilul evlaviei e de îndreptat, și toate
cărțile a toată lumea, și astfel a se apuca
de corectură. Cât rămâne la mine și
râvna mea pentru carte, cu nădejdea lui
Dumnezeu sper [a da] o așezare bună a
cărții și să se vadă tabla mult muncită
a lui potrivită în toate privințele pentru

ὁφθήσονται τοῖς τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης ὁφθαλμοῖς τὰ μὲν τοῖ ἀναγκαιότερα τὰ ἐν τῷ τύπῳ γενησόμενα, ἃ νῦν οὐκ ἔτι ἐγγράφονται τοῖς σελίοις. Πολλαπλάσιον τὴν ἀρετὴν ἀποφαινοῦνται τῆς βίβλου, μᾶλλον δὲ τὴν περὶ τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα τοῦ ποιητοῦ σοφίαν. Διὰ τοῦτο φέρομεν τὰς δυσχερεῖας ὅση δύναμις, αἱ δεῖναι μὲν καὶ ἐπίπονοι, οὐχ ὑπερνικῶσαι δὲ τὴν αὐτῆς βίβλου ἡμῖν προσγινομένην πνευματικὴν ἡδονήν, δι' ἣν καὶ τέλος ἀγαθὸν τῇ βίβλῳ ἐλπίζομεν ἐπιθήσονται, ὑποστηριζόμενοι ταῖς πατρικαῖς εὐχαῖς τῆς θεοφρουρήτου σου Μακαριότητος. Καὶ αὖθις τὴν δουλικήν.

αψιγή, Δεκεμβρίου κζ'.

Ὁ τῆς Σῆς Μακαριότητος καὶ πατρικῆς ἀγάπης πρόθυμος θεράπων καὶ δοῦλος ταπεινὸς τῶν ἱερομονάχων εὐτελής

Μητροφάνης.

ochii iubirii Tale părintești; iar cele mai de nevoie se vor face în tipar, care acum nu se pot însemna în foi. Apare de multe feluri virtutea cărții, mai ales înțelepciunea cu privire la cele dumnezeiești și omenești a autorului. Pentru aceea răbdăm cât putem greutățile, care sânt grozave și laborioase, dar nu întrec plăcerea sufletească ce ni vine de la acea carte, pentru care și nădăjduim a pune capăt bun cărții, sprijinindu-ne pe părinteștile rugăciuni ale Fericirii Tale de Dumnezeu păzite. Și iar închinare supusă.

1718, Dechemvre 27.

Al Fericirii și Iubirii Tale părintești serv gata și rob supus, cel între ieromonahi smerit

Mitrofan.

XC.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre deschiderea școlii cu Gheorghe de Trapezunt.

1719,
18 Ianuar.

Θεός!

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε πάτερ καὶ Πατριάρχα τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε Χρὸςανθε, τὴν Ὑμετέραν Ἀγιότητα ταπεινῶς προσκυνῶ, καὶ πανευλαδῶς ἀσπάζομαι τὴν ἱεράν καὶ πάντιμον αὐτῆς δεξιάν, δεόμενος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σκέπειν καὶ περιφρουρεῖν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἀνοσον, εὐθυμον, ἡγία καὶ μακρόβιον, πᾶσιν ἀγαθοῖς περιρρέομένην καὶ διηγεκῶς εὐδαιμονοῦσαν, μετὰ καὶ τῆς πολυχρονίου διαμονῆς καὶ στερρώσεως τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ αὐτῆς Θρόνου εἰς εἰρὼν πολλῶν περιόδους.

Τὴν ἱεράν καὶ πάντιμον ἐπιστολήν τῆς Ὑμετέρας Ἀγιότητος προσκυνητικῶς καὶ μετὰ πολλῆς χαρᾶς ὑπεδεξάμην, δι' οὗ (sic) καὶ πληροφορηθεὶς τὴν ἀγαθὴν καὶ ἐμοὶ ἐρετὴν αὐτῆς ὡσεὶν, ὑπερεχάρην, αἶνον ἀναπέμφας τῷ σώζοντι καὶ διαφυλάττοντι αὐτὴν ἀγίῳ Θεῷ, ὅστις περισποι αὐτὴν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀμειψάπτωτον. Ἐργῶν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ σημειωθέντα, καὶ ὑπερυχαριστῶ τῇ Ὑμετέρᾳ δεσποτικῇ Εὐμενείᾳ διὰ τὰς εὐχὰς ὅπου ἀποδίδωσι μοι διὰ τὸ νέον ἔτος, τὸ ὅποιον παρακαλῶ νὰ τὸ διέλθῃ ἡ Μακαριότης τῆς, καθὼς καὶ ἄλλα πολλὰ καθεστῆς, ὡς καὶ μετὰ εἰρηνικῆς ἀποκαταστάσεως. Πῶς δὲ ἔχει καὶ ἡ Μακαριότης τῆς διάφορα περιστατικά, τὸ πιστῶ, δεσποτά μου,

Cu Dumnezeu!

Prea-fericite, prea-învățate și prea-sfințite părinte și Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisant, pe Sfinția Voastră smerit o salut și sărut cu toată evlavia sfânta și prea-cinstita Ta dreaptă, rugându-mă de Domnul Nostru Isus Hristos să apere și să păzească pe Fericirea Voastră fără boli, bucurioasă, sănătoasă și întru mulți ani, cu a tuturor celor bune revărsare, și neconținut fericită, și cu îndelungă rămânere și întărire în preasfântul și apostolicescul Tău Scaun în curs de mulți ani.

Sfânta și prea-cinstita scrisoare a Sfinției Voastre am primit-o cu plecăciune și multă bucurie, prin care și aflând de buna și mie dorita sănătate a Ta, m'am foarte bucurat, trimetând laudă Sfântului Dumnezeu care Te mântuie și Te păzește, ca să Te urmărească și de acum fără schimbare. Am citit și cele scrise înlăuntrul, și foarte mulțămesc Bunăvoinții Tale de stăpân pentru rugăciunile ce mi le dăruiești pentru noul an, care mă rog să-l petreci Fericirea Ta, ca și alți mulți pe urmă, cu sănătate și în stare pașnică. Cum că ai și Fericirea Ta multe împrejurări, cred, stăpâne al meu, și nici noi nu sântem cru-

οὐδ' ἐσμεν ἐλεύθεροι τούτων, ἀλλ' ὁμοιοπαθεῖς, καὶ μόνον ὁ ἅγιος Θεὸς διὰ τῶν ἱερῶν αὐτῆς εὐχῶν νὰ κάμῃ ὅσον ἐνδέχεται τὰ πάντα εὐχαιρῇ.

Τὸ σχολεῖον ἄρχῃς, καὶ παραδίδεται μάθημα, γραμματικὸν τε καὶ φιλοσοφικόν· ὁ δὲ διδάσκαλος εἶναι ὁ κύρ Γεώργιος Τραπεζοῦντιος, καὶ ἐλπίζεται νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἐνδεχομένη ὠφέλεια· θέλει δὲ βαλθῇ εἰς τάξιν καλλιωτέραν διὰ τῆς ἐφετῆς παρουσίας τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἣν παρακαλοῦμεν τὸν ἅγιον Θεὸν νὰ μᾶς ἀξιώσῃ νὰ ἀπολαύσωμεν κατὰ τὴν ἐφεσὶν μας καὶ νὰ ἀσπασθῶμεν τὴν δεσποτικὴν αὐτῆς δεξιάν. Νὰ ἔχω δὲ καὶ καθεξῆς, παρακαλῶ, σεβάσμιόν της εἰς δῆλωσιν τῆς πολυποθήτου μοι ὁγείας της, ἥς αἱ πανάγιοι καὶ θεοποιηθεῖς εὐχαὶ εἴησάν μοι διὰ βίου.

αψιβ', Ἰανουαρίου ιη'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ταπεινὸς δοῦλος καὶ πάντοτε εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

† Ὁ Οὐγκροβλαχίας Μητροφάνης.

ταți de dănsale, ci le pătimim de o potrivă, și numai Sfântul Dumnezeu prin sfințele-Ți rugăciuni să facă aceia ce le poate ușura pe toate.

Școala a început, și se predă știința matematică, gramatică și filosofică; iar dascălul este dumnealui Gheorghe din Trapezunt, și speră să urmeze folosul ce se poate; dar se va ridica în stare mai bună prin dorita prezență a Fericirii Voastre, pentru care rugăm pe sfântul Dumnezeu să ne învrednicească a o primi după dorința noastră, și să sărutăm dreapta-Ți de stăpân. Dar mă rog să am și pe urmă [serisoarea]-Ți venerată pentru vădirea mult doritei mie sănătăți a Tale, ale cărei preasfinte și de Dumnezeu ascultate rugăciuni să-mi fie în viață.

1719, Ianuar 18.

Al Fericirii Voastre smerit serv și cu totul la poruncă

† Al Ungrovlahiei Mitrofan.

XCI.

1719,
12 Mart.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre numirea ca Domn și gândurile lui Nicolae Mavrocordat.

Θεός!

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε Δέσποτα, πάτερ καὶ Πατριάρχα τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε Χρὸςανθε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ταπεινῶς προσκυνῶ καὶ εὐλαβῶς ἀσπάζομαι τὴν ἱεράν αὐτῆς δεξιάν, θεόμενος τοῦ παναγίου Θεοῦ τοῦ σκέπειν καὶ διατηρεῖν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἄνωσον, εὐθυμον, ὀρεῖ καὶ μακρόβιον, πᾶσιν ἀγαθοῖς περιβρεσμένην, καὶ διημερῶς εὐδαιμονοῦσαν, μετὰ τῆς πολυχρονίου διαμονῆς καὶ στερρώσεως τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ αὐτῆς Θρόνου εἰς ἔτη πάμπολλα καὶ πανευδαίμονα.

Δύο τίμια καὶ ἱερά γράμματα τῆς Ὑμετέρας Ἀγιότητος προσκυνητικῶς ὑπεδεξάμην, καί, ἐξ ἀμφοτέρων πληροφορηθεὶς τὴν ἐφετῇ μοι αὐτῆς ὁγείαν, ὑπερβαλλόντως ἐχάρην. Ἐγνων καὶ τὰς ἐφεξῆς ἀγαθὰς ἀγγελίας περὶ τοῦ προβεβασμένου τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν κυρίου, κυρίου Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξάνδρου Βοσβόδα, εἰς τὸν Θρόνον καὶ αὐτῆς τῆς Οὐγκροβλαχίας ἡ ὁποία αὐτῇ ἀγγελία ὡς σφόδρα καὶ ἀμυθῆτως μὲ ὑπερηύφρανε, καὶ ἀπὸ βαθέων καρδίας τῷ ἀγίῳ Θεῷ ὑπερδεδόξασα, ὅπου μὲ ἐχαροποίησε

Cu Dumnezeu!

Prea-fericite, prea-înțelepte și preasfinte stăpâne, părinte și Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisant, mă închin smerit Fericirii Tale și sărut cu evlavie sfânta-Ți dreaptă, rugând pe prea-bunul Dumnezeu să ție și să apere pe Fericirea Ta fără boală, bucuros, sănătos și întru mulți ani, cu a tuturor celor bune revărsare, cu rămânerea mulți ani și întărirea pe sfântul și apostolicescul Țau Scaun în ani prea mulți și cu totul fericiri.

Două cinstite și sfinte scrisori ale Sfinției Tale cu închinare le-am primit, și, din ambele aflând de dorita mie sănătate a Ța, peste măsură m'am bucurat. Am cunoscut și cele de pe urmă bune solii despre înaintarea celui de Hristos iubitor al nostru Domn, domnul Io Nicolae Voevod, și la Scaunul Ungrovlahiei; care această solie foarte și nespus m'a bucurat, și din adâncul inimii am preamărit pe Dumnezeu care m'a bucurat

διὰ τῆς προδιβάσεως τοῦ Ἀδθέντου καὶ εὐεργέτου μου· ὅθεν οὐ μόνον εὐχαριστῶ κατὰ πολλὰ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι διὰ τὴν ἀσύγκριτον ταύτην ἀγγελίαν, ἀλλὰ δὴ παρακαλῶ τὸν παντάνακτα Θεὸν νὰ διαφυλάττῃ τὴν Ὑψηλότητά του πάσης ἐπηρείας ὑπερτέραν καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ ἐν τάχει νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν Ἐκλαμπρότητά του ὅλοι κοινῶς, συνάμα καὶ τὴν Μακαριότητά της, καὶ νὰ συνσορτάσωμεν καὶ νὰ συμπανηγυρίσωμεν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν.

Πῶς ἐλθόσεται ἡ Ὑψηλότης του μὲ ἀμνηστειὰν τῶν παρεληλυθόντων παντελῇ καὶ μὲ εὐνοίαν χριστιανικωτάτην, τοῦτο καὶ πρὸ τοῦ γράμματος τῆς Μακαριότητός της καὶ τῆς Ὑψηλότητός του τὸ ἐπρόσβλεπε, καὶ τὸ ἐκήρυξε, καὶ τοὺς ἐδεδαιώσατο, καὶ τοὺς ἐπληροφόρησε πῶς νὰ μὴν δηλῶσιν, οὔτε νὰ συλλογισθοῦν τι τῶν μὴ καθήκοντων παρὰ τῆς Ὑψηλότητός του, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ προσδοκῶσιν εὐνοίαν, περιποίησιν, κυβερνήσιν καὶ πᾶν ὅτι χρηστὸν παρὰ τοῦ φιλοχρίστου Νικολάου Βοσδόδα· πολλὰ τοιαῦτα καὶ ἄλλα παρόμοια ἐνουθετήσαμεν καὶ ἐσυμβουλεύσαμεν, πλὴν ἐπίσταται καλῶς ἡ Ὑμετέρα σύνεσις ὅτι ὀχλοκρατία πῶς ἐστὶν ἐνταῦθα, καί, ὄντες οἱ πάντες ἀπροστάτευτοι καὶ ἄπειροι τῶν ἀρχαίων, ἐκλιπόντων τῶν πειρᾶν ἐσχηκότων, τὴν οἰκίαν γνώμην ἕκαστος ἐπεκίρου, τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ὀλίγων φροντισόντων. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ τοῦ Θεοῦ ἄπειρος σοφία ἐκλεξε καὶ αὐτὸς τὴν Ὑψηλότητά του, μυριάκις καὶ χιλιάκις ἔστω ὁδοῦσαμένη. Ἐλπίζομεν γὰρ πάντα νὰ ἔλθουν εἰς καλὴν κατάστασιν διὰ τῆς σφωτάτης διοικήσεως τοῦ καλοῦ Ἡγεμόνος· καί, ἂν τινες μικρόφυχοι δειλιῶσι διὰ ἀρχαίων φόρον, ἡ μεγαλοφυχία τῆς Ὑψηλότητός του τοὺς πάντας θέλει πληροφρήσῃ, οὕτως εἶμαι βέβαιος, καὶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ καρδία μου, καὶ ἡ συνείδησίς μου συμπαρατυρεῖ μοι· οἱ γὰρ εὐσεβεῖς κοσμοῦμενοι Ἡγεμόνες τότε μάλιστα σπεύδουσι φιλάνθρωποςθεῖναι τοῖς ὑπηκόοις, ὅταν, τί παρ' ἐκείνων παθόντες ἀνάξιον ὑπὸ καιρικῆς περιστάσεως, πάλιν αὐτῶν Θεὸν τῆς ἀρχῆς ἐπιλαμβάνονται, ἐπιστάμενοι καλῶς ὅτι ἡ ἐκείνων ἀναξιοτήτης οὐδὲ τὴν ἰδίαν λυμάνεται αὐθεντεῖαν, ὅσον αὐτοῖς, ἐπ' οἷς ἔπραξαν, τὴν μεταμέλειαν ἐπιφέρει. Τοῦτοις θαρρῶν, πάντα λέγω καὶ παρακαλῶ πῶς ἔξουσι τὴν Ὑψηλότητά του εὐέλκτον (sic)· ὁ δὲ ἅγιος Θεός, ὁ πάντα ποιῶν καὶ μεταβιβάζων πρὸς τὸ συμφέρον, δώῃ σύνοσιν, φρόνησιν, γενναϊότητα καὶ μεγαλοφυχίαν τῇ ἐκείνου μεγαλονοίᾳ νὰ κυβερνήσῃ τὴν πολυπαθεστάτην ταύτην τζάραν διὰ τῆς εὐ-

prin înaintarea Domnului și binefăcătorului meu; pentru care nu numai mulțămesc foarte Fericirii Tale pentru această neașteptată veste, ci mă rog de a toate stăpânul Dumnezeu să păzească pe Înălțimea Sa mai presus de toate cursele și să ne învrednicească în grabă și să întâmpinăm pe Strălucirea Sa cu toții, împreună cu Fericirea Ta, și să serbătorim purtătoarea de viață înviere.

Cum că vine Înălțimea Sa cu iertarea totală a celor petrecute și cu prea-cresținească bunăvoință, aceasta și înainte de scrisoarea Fericirii Tale și a Înălțimii Sale am spus-o, și am vestit-o, și i-am asigurat nici să se gândească la cele ce nu se cuvin de la Înălțimea Sa, ci mai curând să aștepte bunăvoință, îngrijire, cărmuire de la iubitorul de Hristos Nicolae Voievod; ne-am gândit mult la unele ca acestea și la altele asemenea și ne-am sfătuit, dar știe bine înțelepciunea Ta cum e ohlocrația aici și, fiind toți nestăpâniți și neîncercați în cele vechi, lipsind cei încercați, fiecare și-a întărit gândul său propriu, puțin gândindu-se la folosul comun. Însă, de oare ce nesfârșita înțelepciune a lui Dumnezeu a ales din nou pe Înălțimea Sa, fie de o mie și de zece mii de ori slăvită. Căci nădăjduim ca toate să vie în bună stare prin prea-înțeleapta cărmuire a bunului Domn; și, dacă vre-o câțiva mici la suflet se tem pentru o datorie veche, mărinimia Înălțimii Sale îi va înștiința pe toți, așa sânt sigur, și sufletul meu, și inima mea, și conștiința mea mi-o mărturiseste; căci Domnii cei împodobiți cu evlavie atunci mai ales se grăbesc a face bine supușilor, când, suferind de la dânșii ceva nevrednic după împrejurările vremii, iarăși de la Dumnezeu se întăresc la stăpânirea, lor, știind bine că nevrednicia aceloră nu pătează nici propria stăpânire, cât li aduce lor, pentru cele ce le-au făcut, caință. Având aceste siguranțe, spun la toți și îi rog să aibă pe Înălțimea Sa bun primit, iar Sfântul Dumnezeu, care toate le face și le întoarce spre folos, să dea înțelegere, minte, bunătate și mărinimie minții mari a lui ca să cărmuiască această țară mult pățită cu buna voință a su-

νοίας τῶν ὑπηκόων· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν μετὰ Θεὸν εἰς τὴν Ὑψηλότητά του ἀφορῶσιν· ἀλλ' οὐδὲ ἡμεῖς δὲν λέγομεν νὰ ἔχωμεν γράμμα σας, ἐλπίζοντες νὰ σὰς ἀπολαύσωμεν αὐτοπροσώπως ἐν τάχει.

Ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος· τὰ δὲ ἔτη αὐτῆς εἴησαν πάμπολλα καὶ πανευτυχῆ, καὶ αἱ ἄγιοι αὐτῆς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν.

αψιβ', Μαρτίου ιδ'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εὐλαδῆς δοῦλος καὶ ὅλως εἰς τοὺς ὁρίσμοὺς

† Ὁ Οὐγκροβλαχίας Μητροφάνης.

pușilor; căci ochii noștri după Dumnezeu cantă la Înălțimea Sa; dar nici noi nu spunem că avem scrisoarea Voastră, sperând să Te întâmpinăm de față în curând.

Acestea deocamdată; iar anii Tăi fie prea-mulți și cu totul fericți, și rugăciunile Tale sfinte cu noi.

1719, Mart 12.

Al Ferieirii Tale evlavios rob și cu totul la porunci.

† Al Ungrovlahiei Mitrofan.

XCII.

1719,
pe la
12 Mart.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre condițiile în care ar fi bine să vie Nicolae-Vodă, fără mulți Greci, ca să nu rămăie ai țării fără slujbe.

Καὶ αὖθις προσκυνῶ τὴν Μακαριότητά της εὐλαδῶς.

† Δέσποτά μου μακαριώτατε, βλέποντας ἐνταῦθα τὴν ἐσσηνὴν κατάστασιν τῆς τζάρας καὶ τὴν ἐνδειαν τῶν ὑπηκόων καὶ τὰ πολλὰ καὶ διάφορα δυστυχήματα τοῦ πολυπαθοῦς τοῦτου τόπου, μὲ φαίνεται νὰ εἶναι συμφερώτερον καὶ λυσιτελέστερον νὰ ἔλθῃ ὁ Ὑψηλότητος ἡμῶν Αὐθέντης μὲ τοὺς ἀναγκαίους ἀνθρώπους του, καὶ ὅχι μὲ κάθε εἶδους ἀνθρώπους, καὶ μὲ πολλοὺς· οἱ ὁποῖοι ἐρχόμενοι ἐδῶ, βέβαια οἱ πάντες θέλουν γυρσὺν κοβερνησιν, καὶ ἐνταῦθα οἱ ἄρχοντες βλάχοι καὶ οἱ ἐντόπιοι θέλουν μείνῃ ἄνευ ἀρχοντίας καὶ πόρρω τῆς ἡγεμονικῆς αὐλῆς. Διὰ τὸ ὁποῖον τοῦτο, ἂν ὀρίξῃ ἡ Ὑμετέρα Ἀγιότης, ὡς γνώστης τῶν ἐθνῶν τῆς τζάρας ταύτης, καὶ τῆς φανῆς εὐλογον, νὰ τὸ ἀναφέρῃ τῆς Ὑψηλότητός του μὲ τρόπον εὐμορφον καὶ ἀρμόδιον· εἰ δὲ πάλιν καὶ δὲν τῆς φανῆς συμπερὸν νὰ ἐρῶσθῃ τοιοῦτος λόγος, σιωπῇ καὶ οὐχὶ ἄλλο. Ἡμεῖς τοῦτο λέγομεν, διὰ τὸ ἐγκάρδιον φίλτρον ὁποῦ ἔχομεν πρὸς τὴν Ὑψηλότητά του καὶ διὰ τὴν εὐνοίαν τῶν ὑπηκόων, καὶ ἀφίνομεν ὅλην τὴν διάκρισιν τοῦ παρόντος λόγου εἰς τὴν σύνεσίν της, ἂν συμπερὸν νὰ τὸ ἀναφέρεται. Εἰ δέ, ἐπακολουθήτω ἡ αἰδεσιμωτάτη σιωπῇ. Καὶ αὖθις ἡ ἁγία αὐτῆς εὐχή μεθ' ἡμῶν.

Și iar mă închin Ferieirii Tale cu evlavie.

† Stăpâne al mieu prea-fericite, văzând aici miserabila stare a Țării și lipsa supușilor și multele și feluritele nenorociri ale acestui loc de multă suferință, îmi pare că e mai de folos să vie Prea-Înălțatul nostru Domn cu oamenii lui necesari, și nu cu orice fel de oameni, și cu mulți; cari venind aici, de sigur toți vor cere dregătorii, și de aici boierii români și localnicii vor rămânea fără slujbe și departe de Curtea domnească. Pentru care, dacă hotărăști Sfinția Ta, ca unul care cunoști obiceiurile țării acesteia, și Ți se pare bine, s'o aduci înaintea Înălțimii Sale cu chip frumos și potrivit; iar, dacă iarăși nu Ți se va părea de folos să se spuie așa un cuvânt, tăcere și nimic alta. Noi o spunem pentru iubirea ce o avem față de Înălțimea Sa și din buna voință față de supuși, și lăsăm toată judecata vorbei de față la chibzuiala Ta, dacă e de folos a o aduce. Iar, de nu, să urmeze cea mai respectuoasă tăcere. Și iarăși sfânta-Ți rugă cu noi.

XCIII.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre chivernisirea ce ar merita-o psaltul Panaiotachi.

1719.
pe la
12 Mart.

† Δέσποτά μου μακαριώτατε, καὶ αὐθις προσκυνῶ, καὶ τὴν ἁγίαν τῆς δεξιᾶν εὐλαβῶς ἀσπάζομαι.

Ὅλοι ὁποῦ ἦλθον ἐδῶ εἰς Βλαχίαν, κἀνένας δὲν ἀνέμεινεν ἁκυθέρνητος, μόνον ὁ πνευματικὸς σου υἱὸς ὁ κὴρ Παναγιώτης γραμματικὸς δὲν ἤμπόρесе νὰ προκόψῃ καὶ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ αὐτὸς ὡς καὶ ἄλλοι βέβαια, ἂν τὸν ἐγνωρίζαμεν κακοξοδιαστήν, θέλαμεν τὸν κατηγορεῖ ὡς ἄξιον κατηγορίας καὶ παντοίας μέμφεως· ἀμὴ ὁ πτωχός, καθὼς τὸν ἐγνώρισα, εἶναι χριστιανὸς καλός, εὐλαβὴς εἰς τὰ θεία, ἐκκλησιαστικὸς· τὸν ἐδάλαν φάلتῃν εἰς τὴν ἐκκλησίαν· μᾶς εὐφρανεν νᾶχῃ τὴν εὐχὴν σας, καὶ ἀπὸ τὰ φαιτικά του καὶ τὸ διάβασμά του· καὶ εἶχε μικράν κυθέρνησιν τοῦ σπητίου του. Τώρα ἂν ὁ πανάγαθος Θεὸς εὐδοκήσῃ νὰ σᾶς ἀπολαύσωμεν, μαζὶ μὲ τὸν Ὑψηλότατόν μας Αὐθέντην ἢ καὶ πρωτῆτερα παρὰ τῆς αὐτοῦ Ὑψηλότητος, ὅτι τοῦτο συμφέρει, νὰ ὀρίστετε πρωτῆτερα, διὰ πολλὰς κυθέρνησεις, οὐδεὶς λόγος, ὅλα θέλουν ἔλθῃ εἰς καλὴν ἐκθεασιν· εἰ δὲ ἢ ἁμαρτίαις μου καὶ ἢ ἁμαρτίαις του προξενήσουν κἀνένα ἐμπόδιον τοῦ ἐρχομοῦ σας, τὸ ὅποῖον δεόμεθα τοῦ ἁγίου Θεοῦ νὰ μὴ μᾶς ἐγκαταλίπῃ νὰ γένῃ τὸ τοιοῦτο, παρακαλοῦμεν κἀν νὰ τὸν οὐστήσῃτε εἰς τὸν Ὑψηλότατόν μας Αὐθέντην, ὁποῦ νὰ εὐρῇ καὶ αὐτὸς μικράν κυθέρνησιν τοῦ σπητίου του. Οὕτω δεόμεθα, αἱ δὲ πανάγια αὐτῆς εὐχαὶ εἴησαν μεθ' ἡμῶν.

† Stăpâne al mieu prea-fericite, și iar mă închin și sărut cu evlavie sfânta-Ți dreapta.

Toți cei ce au venit aici în Țara-Românească niciunul n'a rămas nechivernisit, numai fiul Tău sufletesc chir Panaiotachi grămăticul nu a putut să se pricopsească și să capete și el ca alții. De sigur, dacă l-am fi cunoscut rău cheltuitor, l-am învinui ca vrednic de învinuire și de toată mustrarea; dar săracul, cum l-am cunoscut, e creștin bun, evlavios, la cele dumnezeiești, bisericos; l-am pus psalt la biserică; ne-a bucurat să aibă rugăciunea Ta, și pentru cântările sale și pentru cetirea sa; și a avut chivernisire mică a casei sale. Acum, dacă prea-bunul Dumnezeu va binevoi să te întâmpinăm, odată cu Prea-Înălțatul nostru Domn sau și înainte de Înălțimea Lui, căci aceasta e de folos, să vii mai înainte, pentru multe chivernisiri, nu e vorbă că toate vor veni la bun capăt; dar, dacă greșelile mele și greșelile lui vor aduce vre-o piedecă a venirii Tale, ceia ce ne rugăm de sfântul Dumnezeu să nu lase ca să se întâmple aceasta, ne rugăm să-l sprijinești la Prea-Înălțatul nostru Domn, care să afle și el o chivernisire oarecare a casei lui. Așa ne rugăm, iar preasfintele-Ți rugăciuni fie cu noi.

XCIV.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului Hrisant, despre scrisori primite, bolile lui și greșeli în cartea ce tipărește, adăugând o cerere de cerneală neagră de tipar.

1720,
2 August.

Τὴν Ὑπερέταν σοφωτάτην προσκυνητὴν Μακαριότητα καὶ πατρικὴν ἀγάπην δουλικῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος σὺν πόθῳ καὶ εὐλαβείᾳ τὴν ἁγίαν αὐτῆς δεξιάν.

† Γράμματα προσκυνητὰ δύο καὶ ὑπέρτιμα: τὸ μὲν ἐν ἀπ' Ἀδριανοῦ, Ἰουλίου εἰκοστῇ, τὸ δὲ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, Ἰουλίου εἰκοστῇ δευτέρᾳ γεγραμμένα τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης ἔλαβον, Ἰουλίου εἰκοστῇ ἕκτῃ τὸ πρῶτον

Mă închin cu supunere Fericirii Tale închinată; prea-învățate, și părinteștii iubiri, sărutând cu dor și evlavie sfânta-Ți dreaptă.

† Am primit două scrisorienerate și prea-cinstite ale părinteștii Tale iubiri, scrise: una din Adrianopol, 20 Iunie, cealaltă de la Constantinopol, 22 Iulie, pe cea d'întâiu la 26 Iulie și pe a doua la

καὶ Αὐγοῦστου δευτέρῃ τὸ δεύτερον, καὶ, γνοὺς τὴν ἀπὸ τῆς περιουσίας ἐπανελευσιν τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης εἰς Κωνσταντινούπολιν, δόξαν τῷ διασώσαντι αὐτὴν ὕγιᾶ, ἀγίῳ Θεῷ μετὰ χαρποῦν δακρύων ἀνέπνευσα, εἰδὼς ὅσα τὰ δυσχερῆ τῷ περιουσίῳ ἐπεται.

Διεξιθὼν δὲ τῇ ἀναγνώσει πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς γεγραμμένα καὶ ἡσθεῖς ὑπὲρ πάν ἐπίγειον καὶ (τόγῃ ἐπ' ἐμοί) οὐράνιον ποίημα, ἐμνήσθην τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος: „ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, καὶ τοῖς ἀνόμοις ἄνομος, ἔννομος δὲ ἐν Χριστῷ“, καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ „γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, δι' ᾧ καὶ ἡττάται ἡμῖν τὰ νικητήρια“, δίδωσιν ἡ πατρικὴ σου ἀγάπη, τὸ ἡμῶν δευτέρημα ὡς τις φιλόπαις πατὴρ ἀναπληροῦσα. Ἀλλὰ δῶν Κύριος ὁ Θεὸς καὶ αὐθις κατιδεῖν με τοῖς ἀφύλλοις μου ὀφθαλμοῖς τὴν πατρικὴν σου ἀγάπην, τὴν ὡς ὁ Κύριος τοῦ ἐαυτοῦ μαθητὰς εἰς τέλος ἡμᾶς ἀγαπήσασαν καὶ ἀγαπῶσαν· καὶ γὰρ ἡ τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης τῷ ὄντι ἀγάπη, δεσμός πως τῆς ψυχῆς τῷ σαρκίῳ μου γεγυμνασμένη, περιεγένετο τῶν θανατηφόρων παθῶν μου, ἐμάρτυρόν μοι ἐπιφερόντων τὸν θάνατον· εἴη δὲ τούτων τὸ τελευταῖον εἶναι τὸ μπρίνγκ¹ πᾶθος (ὅπερ ἐρητήσῃ (sic) μαθήσεται), ὅφ' οὗ τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης εὐρεν ἡμᾶς κατεχομένους, τὸ δὲ δεύτερον, καὶ ἐπιστεῖλαι αὐτῇ διανέσσης διὰ τῶν ἐν ἐκτέροις ἀποσταλειῶν διενεργῶν εὐλογιῶν τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης.

Σφάλματά τινα γέγονεν ἐν τῇ τοπώσει τῆς βιβλίου², ὧν ὅσα τὴν σύνταξιν καὶ τὸ νόημα λυμίνεσται, τὰ πεμψθέντα ἤδη τετράδια ἔχει ἐπιδιορθωθέντα ἔξωθεν τῶν σελίδων. Περὶ γὰρ τῆς ἐμῆς διορθώσεως οὐχ ὁ ἱερὴς, ἀλλ' ὁ ἐπὶ τὸ διορθοῦν τεταγμένος ἐτύπου. Ἐπαθεν οὖν παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀγίου Βηθλεὲμ. ἐπὶ τῷ αὐτῷ συνελθόντων, καὶ ἱκανῶς ἐπετιμήθη παρὰ τοῦ σωματοῦ καὶ ὀφθαλμοῦ ἡμῶν Ἡγεμόνος· ἀλλὰ κόπους παρέχων ἡμῖν πάντας γὰρ τὰς τυπωθείσας κώλλας, ἐβδομήκοντα καὶ δύο τὸν ἀριθμόν, ὑποπευθέντες διεξήλθομεν τῇ ἀναγνώσει, καὶ συναγωγῇ τῶν σφαλμάτων ποιησάμενοι, ἐν τῷ τέλει τῆς βιβλίου τυπωθῆναι διετάξαμεν· δεῖ γὰρ πάντα τὰ τῆς τυπογραφίας δι' ἡμῶν εἰδέναι τὴν πατρικὴν σου ἀγάπην ἐν συνόψει ἥς οἱ μακάριοι, θεοπεσιθεῖς καὶ πατρικῇ εὐχαίᾳ εἰρησάν μοι ὕψις περιποιητικαί. Ἀμήν.

αψκ', Αὐγοῦστου 6'.

2 August, și, cunoscând întoarcerea din călătorie a părinteștii Tale iubiri la Constantinopol, am ridicat către sfântul Dumnezeu care Te-a ținut sănătos laudă cu lacrimi aducătoare de har, știind câte greutăți urmează călătoriei.

Dar, urmând cu cetirea toate cele scrise în ele și bucurându-mă pentru tot ce e făptură pământească (și cât despre mine) cerească, mi-am adus aminte de Apostol care spune: „am ajuns la Iudei Iudeu, și la cei fără de lege fără de lege și eu, dar cu lege în Hristos“, și celelalte. Și „lapte nouă am dat, prin care se și înving nouă biruințele“, ni-o dă părinteasca Ta iubire, împlinind lipsa noastră ca un părinte iubitor de copii. Dar să dea Domnul Dumnezeul să mai văd cu inșiși ochii miei părinteasca Ta iubire, care ne-a iubit și ne iubeste până la capăt ca Domnul pe ucenicii săi; căci adevărata iubire a iubirii Tale părintești, ajungând oarecum legătură a sufletului în trupul meu, a trecut peste suferințele mele ucigătoare, care-mi aduc înainte moartea; și de-ar fi ultimul din acestea patina brânzei (ceia ce s'ar tălmăci erisipel), de care cea d'întâi serioasă a iubirii Tale părintești ne-a găsit cuprinși, iar a doua ne-a zăbovit a Ți-o și trimete pentru laudele mari în amândouă din partea părinteștii Tale iubiri.

Câteva greșeli s'au făcut în tipărirea cărții, dintre care, câte strică sintaxa și înțelesul, caietele trimese până acum le au îndreptate în afară de foi. Dar pentru îndreptarea mea n'a lucrat preotul, ci cel pus pentru corectură. A suferit pentru aceasta la noi și cele care au venit de la preasfințitul de Betleem, și destul a fost cinstit de către prea-învățatul și prea-înălțatul nostru Domn, dar ni-a dat nouă osteneală; de oare ce toate colile tipărite, șaptezeci și două la număr, bănuindu-le, le-am străbătut cu cetirea, și, făcând adunarea greșelilor, am hotărât să se dea în tipar la capătul cărții: căci pe scurt toate ale tipografiei trebuie să le știe prin noi la un loc părinteasca-Ți iubire; ale cărții ferice, de Dumnezeu ascultate și părintești rugăciuni fie-mi aducătoare de sănătate. Amin.

1720, August 2.

¹ Brincă.

² Περὶ καθηκόντων a lui Nicolae Mavrocordat.

Ὁ τῆς σοφωτάτης Σου Μακαριότητος καὶ πατρικῆς ἀγάπης πρόθυμος θεράπων καὶ δοῦλος ταπεινός

Μητροφάνης.

Τὰ διορισθέντα ληφόμεθα.

Τὸν δσιώτατον κῆρ Δωρόθεον καὶ πᾶσαν τὴν συνοδίαν τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης ἀδελφικῶς προσκυνῶ.

Οὔτε αὐτό, οὔτε τὰ δι' ὧν γίγνεται εὐρίσκεται ἐν Βουκουρεστίῳ, καί, εἰ δυνατόν, ἔχοιμεν ὁκάν μίαν τὸ γραφικὸν μέλαν.

Al Fericirii Tale prea-învăţate şi al părinteştii iubiri gata la lucru şi rob smerit

Mitrofan.

Cele hotărîte le vom lua.

Pe prea-veneratul chir Dorotei şi toată tovărăşia părinteştii Tale iubiri frăţeşte îi salut.

Nici aceasta, nici cele prin care se face nu se află la Bucureşti şi, dacă se poate, să avem o oacă de cerneală neagră.

XCV.

Catalogul cărţilor bibliotecii din mănăstirea Văcăreşti.

1723,
Iunie.

Κατάλογος τῶν βιβλίων τῆς σεβασμίας καὶ αὐθεντικῆς μονῆς τῆς Παναγίας Τριάδος τοῦ Βακαρεστίου.

Ἔτει 1723, μηνὶ Ἰουνίου.

1. Γεωργίου τοῦ Γρευρινοῦ Σύνοψις ἱστοριῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς Βασιλείας Ἰσακίου τοῦ Ἀγγέλου, γραικολατιν.
2. Τοῦ Μακαρίου Θεοδορίτου, ἐπισκόπου Κυρίου, ἅπαντα, εἰς πέντε τόμους, γραικολατ.
3. Ἰωάννου τοῦ Ζωναραῖ Χρονικὸν, γραικολατ.
4. Τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου ἐπιστολῶν βιβλία πέντε, εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῆς Θείας Γραφῆς, γραικολατινικόν.
5. Φίλωνος Ἰουδαίου ἅπαντα, γραικολατιν.
6. Θεοφυλάκτου, ἐπισκόπου Βουλγαρίας, ἐξηγήσεις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Παύλου, γραικολατινικόν.
7. Φωτίου Μυριόβιβλος.
8. Σειρὰ τῶν Πατριαρχῶν εἰς τὸν Ἰώβ, γρλ.
9. Πλάτωνος ἅπαντα μεθ' ὁπομνημάτων Πρόκλου εἰς τὸν Τίμαιον.
10. Ἰουλιανοῦ αὐτοπαράτορος τὰ σωζόμενα καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, πρὸς τὰ τοῦ ἐν ἁθίοις Ἰουλιανοῦ Ἀθήας, γραικολατ.
11. Θεοκρίτου περὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ Πολέμου, βιβλία δύο, γραικολατ.
12. Τοῦ Ἀριστοφάνους Κωμῳδίαί, μετὰ σχολίων, γραικολατ.
13. Ἀνθολογία διαφόρων ἐπιγραμμάτων, εἰς ἑπτὰ βιβλία διηρημένης.
14. Λογέριος τοῦ Χαλκιδέως, γραικολατιν.
15. Ἰαμβλίχου Χαλκιδέως, τῆς Κοίτης Σοφίας, Περὶ μυστηρίων, γραικολατ.
16. Φωτίου, Πατριαρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ἐπιστολαί, γραικολατ.

Catalogul cărţilor veneratei şi domneştii mănăstiri a Preasfintei Treimi din Văcăreşti.

Anul 1723, luna lui Iunie.

1. Gheorghe Greurin (?), Prescurtare de istorii de la Facerea Lumii până la Împărăţia lui Isac Anghel, grecolat.
2. Toate operele lui Teodoret, episcop de Kyros, în cinci volume, grecolat.
3. Ioan Zonara, Cronica, grecolat.
4. Sf. Isidor din Pelusiu, Cinci cărţi de epistole la tălmăcirea Sfintei Scripturi, grecolat.
5. Filon Iudeul, Opere complete, grecolat.
6. Teofilact, [arh]iepiscopul Bulgariei, Cercetarea epistoliilor Sfântului Pavel, grecolat.
7. Myriobiblul lui Fotie.
8. Şirul Patriarhilor, sânt la Iov, grecolat.
9. Operele lui Platon, cu Comentariile lui Proclu la Timen.
10. Împăratul Iulian, cele păstrate, şi ale celui între sfinţi Chiril, arhiepiscopul de Alexandria, către operele celui între atei Iulian Cuvântare, grecolat.
11. Tucidide, Despre războiul peloponesiac, opt cărţi, grecolat.
12. Comediile lui Aristofan, cu sholiile, grecolat.
13. Antologie de deosebite scrieri, în şapte cărţi.
14. Lykophron din Chalkis, grecolat.
15. Ale lui Iamblic din Chalkis, în Cellesiria, Despre mistere, grecolat.
16. Serisorile lui Fotie, Patriarhul Constantinopolei, grecolat.

17. Ζητήματα Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισέως, Φυσικά, Περὶ ψυχῆς, Ἠθικά.
18. Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἐξ ἀποβόητων τῆς κραταιᾶς Βασιλείας τῶν Ὁθωμανῶν, τὰ Ἰουδαϊκά.
19. Ὀριγένους τῶν εἰς τὰς Θείας Γραφὰς ἐξηγητικῶν τόμ. 2, γραικολατ.
20. Βασιλικῶν τῶν εἰς ἑπτὰ τόμους διηρημένων ὁ πρῶτος, γραικολατ.
21. Τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἅπαντα, μετὰ σχολίων τοῦ Ἁγίου Μαξίμου καὶ τῶν Παχυμέρου παραφράσεων, τόμ. 2, γρλ.
22. Τὰ τοῦ Φιλοστράτου εὐρισκόμενα ἅπαντα, γραικολατ.
23. Ἑτυμολογικὸν τὸ μέγα.
24. Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἅπαντα.
25. Προκοπίου Καισαρέως Ἰλουστρίου ἀνέκδοτα.
26. Βαρίνος.
27. Σύμπαντα τῆς Νέας Διαθήκης.
28. Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου Βιβλιοθήκης ἱστορικῆς βιβλία πέντε καὶ δέκα ἐκ τῶν τριαράκοντα, γραικολατ.
29. Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρείας τοῦ Φιλοπόνου κατὰ Πατρόκλου περὶ Ἀιδιότητος κόσμου.
30. Ἕλληνες ποιηταὶ παλαιοί, τραγικοί, λυρικοί, κωμικοί, ἐπιγραμματικοί, γρλ.
31. Μέλισσα.
32. Ἀριστοτέλους, Ἡθικῶν Νικομάχου, Πολιτικῶν, Οἰκονομικῶν, μεγάλων Ἡθικῶν καὶ Ἠθικῶν Εὐδημίου.
33. Πλουτάρχου Χαιρωνέως, Τὰ Ἡθικά, τόμος 2-ος, γραικολατ.
34. Σέξτου Ἐμπειρικοῦ ἅπαντα, γραικολατ.
35. Ξενοφῶντος ἅπαντα, γραικολατ.
36. Οἱ τῆς ἡρωϊκῆς ποιήσεως παλαιοὶ ποιηταὶ πάντες, γραικολατ.
37. Κλαυδίου Πτολεμαίου Γεωγραφία, βιβλία δεκά, γραικολατ.
38. Λεξικὸν ἐλληνορωμανικόν.
39. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου τὰ ἅπαντα.
40. Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως τὰ εὐρισκόμενα, τόμοι δύο, γραικολατ.
41. Εὐκλείδου τὰ σωζόμενα, γραικολατ.
42. Συμφωνία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τόμοι δύο.
43. Ἀριστοτέλους, περιέχον ἀπὸ τοῦ περὶ ζώων ἱστορίας μέχρις ὁδρώτων.
44. Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, εὐαγγελικῆς προ-

17. Întrebările lui Alexandru Aphrodisios, Fizicele, Despre suflet, Eticele.
18. Iudaicele lui Alexandru Mavrocordat, Marele Logofăt al Marii Biserici a lui Hristos și a *secretis* al puternicii Împărăției a Otomanilor.
19. Origen, Exegezele la Sfânta Scriptură, tomul II, grecolat.
20. Volumul întâiu din Vasilicale, împărțite în șapte cărți, grecolat.
21. Operele sfântului Dionisie Areopagitul, cu sholiile Sfântului Maxim și parafrasele lui Pahimer, 2 vol., grecolat.
22. Toate ale lui Filostrat, grecolat.
23. Marele Etimologic.
24. Toate ale lui Vasile cel Mare.
25. Anecdotele lui Procopiu din Cesarcia Illustrios.
26. Varinus¹.
27. Toate ale Noului Testament.
28. Diodor de Sicilia, cinsprezece cărți de Biblioteca istorică, din cele patruzeci, grecolat.
29. Ioan gramaticul din Alexandria, Philoponos, contra lui Patroclu, Despre eternitatea lumii.
30. Poezii vechi elini, tragiei, liricii, comici, epigramatici, grecolat.
31. „Albina.”
32. Aristotele, Eticele către Nicomah, Politicele, Economicele, Marile Etice și Eticele lui Eudem.
33. Plutarh de Cheroneia, Eticele, tomul II, grecolat.
34. Sextus Empiricus, Operele, grecolat.
35. Operele lui Xenofonte, grecolat.
36. Vechii poeți ai poesiei eroice toți, grecolat.
37. Claudiu Ptolomeu, Geografia, opt cărți, grecolat.
38. Lexikon elino-romanice.
39. Operele lui Efrem Sirul.
40. Cele aflate ale lui Clement de Alexandria, 2 vol., grecolat.
41. Cele păstrate ale lui Euclid, grecolat.
42. Concordanța Vechiului Testament, 2 volume.
43. Aristotele, partea din Zoologie până la acratice.
44. Eusebiu Pamfilul, Pregătirea evan-

¹ Dicționar.

- παρασκευής βιβλία 13, ἐν ᾧ καὶ Εὐαγγελι-
κῆς ἀποδείξεως τοῦ αὐτοῦ, βιβλία δέκα.
45. Ὅμηρου Ἰλιάς καὶ Ὀδύσσεια μετὰ σχολίων.
46. Τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρ-
τυρος τὰ σωζόμενα.
47. Εἰς τὸν τοῦ Πλάτωνος Τίμαιον ὑπομνη-
μάτων Πατρόκλου βιβλία 5 καὶ εἰς τὴν τοῦ
αὐτοῦ πολιτικὴν χαλσιπώτῳ (sic) ἀπάντων
ἐξηγήσεις.
48. Στράβωνος Γεωγραφικῶν, γραικοлат.
49. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν Νέαν
Διαθήκην, γραικοлат., τόμ. 3 καὶ 4.
- „ Τοῦ αὐτοῦ εἰς διαφόρους περικοπὰς τῆς
Νέας Διαθήκης, γραικοлат., τόμ. 5 καὶ 6.
- „ Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς Ψαλμοὺς καὶ εἰς
τοὺς προφήτας, γραικοлат., τόμ. 3 καὶ 4.
- „ Τοῦ αὐτοῦ εἰς Νέαν, γραικοлат., τόμ. 5
καὶ 6.
- „ Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Νέαν Διαθήκην, γραι-
κοлат., τόμ. 1 καὶ 2.
- [49^a]. Χρυσάνθου, τοῦ μακαριωτάτου Πατρι-
άρχου τῶν Ἱεροσολύμων, Εἰσαγωγή εἰς
τὰ γεωγραφικὰ καὶ σφαιρικά.
49. Ἰουλίου Πολυδεύκου, ὀνομαστικόν, γρλ.
50. Θεοφάνους τοῦ Κεραμέως, ἀρχιεπισκόπου
Ταυρομενίου τῆς Σικελίας, ὁμιλίας εἰς Εὐαγ-
γέλια κυριακὰ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, γραικο-
λατιν.
51. Στεφάνου Βυζαντίου Περὶ πόλεων καὶ
δῆμων, μετὰ σημειώσεων, γραικοлат.
52. Ἐξ Ἀπλῶν Ὁριγένους τὰ σωζόμενα, τό-
μοι 2, γραικοлат.
53. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὰ εὗρισκό-
μενα ἅπαντα, τόμοι 2, γραικοлат.
54. Σουΐδα, Λεξικόν.
55. Εὐσταθίου¹ Παρεκβολαί, ἀπὸ τοῦ 1 τῆς
Ὅμηρου Ἰλιάδος μέχρι τοῦ Ω τόμου.
56. Παύλου Αἰγινήτου, ἱατροῦ, βιβλία ἑπτὰ.
57. Ἐκ τῶν Διώνος ἐκλογαὶ Ἰωάννου τοῦ
Ξιφιλίνου, γραικοлат.
58. Πλωτίνου Ἐννεάδος λόγοι, γραικοлат.
59. Οἱ ἱεροὶ καὶ θεῖοι κανόνες κατ' ἐπιτο-
μὴν, γραικοлат.
60. Συνοδικὸν ἢ Πανδέκτης, τόμοι δύο, γραι-
κοлат.
61. Λεξικόν, γραικοлат.
62. Πausανίου Ἑλλάδος Περιήγησις, γρλ.
63. Τοῦ Ἁγίου Μαξίμου ἅπαντα, τόμοι δύο,
γραικοлат.
64. Διονυσίου Ἀλικαρνασέως, τὰ εὗρισκόμενα
ἱστορικὰ τε καὶ ῥητορικὰ συγγράμματα.
- ghelică, 13 cărți, în care de acelaș
zece cărți de Vădire evanghelică.
45. Homer, Iliada și Odiseia cu sholii.
46. Cele păstrate ale Sfântului Iustin filo-
soful și martirul.
47. Cele cinci cărți de comentarii ale lui
Patroclu la Timeul lui Platon și la Po-
litica aceluiași cercetarea tuturor greu-
tăților.
48. Geograficele lui Strabon, grecolat.
49. Ale lui Ioan Hrisostomul la Noul Tes-
tament, grecolat., tom. III și V.
- „ Al aceluiași la deosebite pericope ale
Noului Testament, grecolat., tom. V și VI.
- „ Ale aceluiași, despre Psalmi și profeți,
grecolat., tom. III și IV.
- „ Ale aceluiași, despre Noul Testament,
grecolat., tom. V și VI.
- „ Ale aceluiași, despre Noul Testament,
grecolat., tom. I și II.
- [49^a]. Hrisant, prea-fericitul Patriarh al
Ierusalimului, Introducere la geografie
și studiul sferei.
49. Iuliu Polydenkes, Onomasticul, grecolat.
50. Teofan Kerameus, arhiepiscopul Tau-
romeniului în Sicilia, Omilii la Evan-
gheliile de Duminecă peste tot anul,
grecolat.
51. Ștefan din Bizanț, Despre orașe și po-
poare, cu note, grecolat.
52. Din Hexaptele lui Origine, în limba
vulgară, 2 tom., grecolat.
53. Toate operele lui Ioan Damaschin,
2 tom., grecolat.
54. Lexikonul lui Suidas.
55. Eustatiu, Comentarii, de la cântul 10 al
Iliadei lui Homer până la tomul din urmă.
56. Pavel din Egina, medicul, șapte cărți.
57. Din ale lui Dion Extrase ale lui Ioan
Xifilin, grecolat.
58. Eneadele lui Plotin, grecolat.
59. Sfintele și dumnezeieștile canoane pe
seurt, grecolat.
60. Sinodicul sau Pandectele, două tomuri,
grecolat.
61. Lexikon, grecolat.
62. Pausanias, Itinerariul Greciei, grecolat.
63. Operele complete ale Sf. Maxim, două
tom., grecolat.
64. Dionisie de Halicarnas, cele aflate
serieri, istorice și retorice.

¹ De la Constantinopol.

65. Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἅπαντα.
66. Τὸ ἅγ. Εὐαγγέλιον, δλαχικὰ καὶ ἑλληνικά.
67. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τόμος α', γραικοлат.
68. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, ἐπισκόπου Κύπρου, τόμοι 2, γραικοлат.
69. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εἰρηνέου, ἐπισκόπου Λουιδούνου καὶ μάρτυρος, ἐλέγχου καὶ ἀνατροπῆς τῆς ψευδωνύμου γνώσεως διβλία ε', γραικοлат.
70. Νεαρῶν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως, τῶν ἐν τῷ ναφ̄ εὐρίσκομένων, καὶ ὡς εὐρίσκονται, διβλίον, ἐν ᾧ καὶ οἱ τῶν ἁγίων ἀποστόλων κανόνες, γραικοлат.
71. Τὰ πρακτικὰ τῶν ἁγίων συνόδων εἰς τόμους 12, γραικοлат.
72. Σειρὰ τῶν πατέρων εἰς τοὺς Ψαλμοὺς, τόμους 3, γραικοлат.
73. Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς κλημάκος, γραικοлат., τόμος εἰς.
74. Ἀλκοράνος ἀραβικολατινικός, ἑκδοσις Μακαρίου.
75. Σιμπλικίου Ὑπομνήματα εἰς τὰ τέσσαρα περὶ οὐρανοῦ Ἀριστοτέλους διβλία, μετὰ τοῦ ὑποκειμένου ἐν ᾧ καὶ εἰς τὰ περὶ φύλης γ' διβλία τοῦ αὐτοῦ, ὑπομνήματα Ἀφροδισέως, ὑπομνήματα εἰς τὸ περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητοῦ, Μεγαλήλου τοῦ Ἐφεσίου σχόλια εἰς τὸ περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως, εἰς τὸ περὶ ἐνουπνίου καὶ ἐγρηγόρεως, εἰς τὸ περὶ ἐννώϊων, εἰς τὸ περὶ τῆς καθ' ὅπνον μαντικῆς, εἰς τὸ περὶ ζώων κινήσεως, εἰς τὸ περὶ μακροβιότητος καὶ δραχυδιότητος, εἰς τὸ περὶ νεότητος καὶ γήρας καὶ ζωῆς καὶ θανάτου, εἰς τὸ περὶ ἀναπνοῆς καὶ εἰς τὸ περὶ ζώων πορείας.
76. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νύσσης, τόμ. 1, γραικοлат.
77. Ἡ Θεία Λειτουργία, ἑλληνοαραβική.
78. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου ἅπαντα, γραικολατιν., τόμοι 2.
79. Τοῦ Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου Ἐκκλησιαστικῆ Ἱστορία, τόμ. 2, γρλ.
80. Φλαβίου Ἰωσήπου Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας, ἑλληνική.
81. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κορῆλλου Ἱεροσολύμων τὰ σωζόμενα, γραικολατιν.
82. Τῶν Βασιλικῶν διβλία ξ', εἰς τόμους 4, γραικολατιν.
83. Θεμιστίου λδ', γρλ.

65. Operele complete ale lui Grigore Teologul.
66. Sf. Evanghelie, românește și grecește.
67. Volumul întâiu din Operele întru sfinți părintelui nostru Atanasie, arhiepiscopul de Alexandria, grecolat.
68. Ale celui întru sfinți părintelui nostru Epifaniu, episcopul Ciprului, 2 tom. grecol.
69. Ale celui întru sfinți părintelui nostru Irineu, episcopul de Lyon și martirul, resumatul și răspingerea falsei credinți, 5 tom., grecolat.
70. Nuvelele Împăratului Iustinian, cele ce s'au aflat în biserică, și cum se află, carte în care sânt și canoanele Sfinților Apostoli, grecol.
71. Faptele sfințelor sinoade în douăsprezece volume, grecolat.
72. Șirul Părinților asupra Psalmilor, trei tomuri, grecolat.
73. Ale Sfântului Ioan scriitorul Scării grecolat., un tom.
74. Alcoranul arabo-latin, ediția lui Macarie.
75. Simplicius, Comentariile la cele patru cărți ale lui Aristotele, despre cer, cu textul; în care sânt și comentariile lui Aphrodisios la cele trei cărți despre suflet, comentariile despre simțire și simțit, sholiile lui Mihail din Efes la scrierile despre amintire și memorie, la cele despre somn și trezire, la cele despre concepte, la cele despre tălcuirea viselor, la cele despre animale, la cele despre viața lungă și cea scurtă, la cele despre tinerețe și bătrânețe și viață și moarte, la cele despre răsuflare și despre mersul vietuitoarelor.
76. Ale celui între sfinți părintelui nostru Grigore, episcopul Nysei, tom. 1, grecolat.
77. Dumnezeiasca Liturghie, eleno-arabică.
78. Operele complete ale celui întru sfinți părintelui nostru Atanasie cel Mare, grecolat., 2 tomuri.
79. Istoria Bisericească a lui Nichifor Callist, 2 tom., grecolat.
80. Archeologia iudaică a lui Flaviu Iosif, grecește.
81. Cele păstrate ale celui întru sfinți părintelui nostru Chiril de Ierusalim, grecolat.
82. Șaizeci de cărți ale Vasilicalelor, în patru tomuri, grecolat.
83. Cele 34 de discursuri ale lui Themistios, grecolat.

84. Πινδάρου τὰ σωζόμενα, μετὰ σχολίων γραικολατ.
85. Λιβανίου τὰ ἅπαντα, τόμοι 2, γρλ.
86. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νύσσης, ἅπαντα, τόμοι 3, γραικολατιν.
87. Ἐξήγησις διαφόρων πατέρων ὑπὸ Οἰκουμηνίου συλλεχθεῖσαι, εἰς τὰς τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πράξεις καὶ εἰς τὰς ἐπτὰ καθολικὰς ἐπιστολάς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου, ἐν ᾧ καὶ τὰ τοῦ Ἀρέθου εἰς τὴν Ἰωάννου Ἀποκάλυψιν.
88. Ἱστορικὴν τοῦ Σγουροπούλου περὶ τῆς ἐν Φλωρεντίας συνόδου, γρλ.
89. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη, κατὰ τοὺς 70-ντα, ἐκδοθεῖσα διὰ αὐθεντίας Εὐστονέου (*sic*), ἄκρου, ἀρχιιερέως, ἐν Παρισίῳ, 1628· τόμος 6', γρλ.
90. Τῶν Δίωνος τοῦ Κασίου Ῥωμαϊκῶν ἱστορικῶν, βιβλία 5 καὶ 20, γρλ. 1591.
91. Λόγοι διαφορῶν ῥητόρων ἑλλην., 1513.
92. Διαφορῶν διδασκάλων ἐρμηνεῖαι περὶ σχημάτων καὶ ἰδεῶν, λείπει ἀρχὴ καὶ τέλος, ἑλλην.
93. Πλουτάρχου Χαιρωνέως Παράλληλα, ἑλληνικ.
94. Σειρὰ τῶν πατέρων εἰς τὸ κατὰ Ματθαίου εὐαγγέλιον, γρλ., τόμοι 6'.
95. Σειρὰ τῶν πατέρων εἰς τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον, γρλ.
96. Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου λόγοι π', γραικολατ.
97. Ἡ Καινὴ Διαθήκη εἰς συριακὴν, ἐβραϊκὴν, ἑλληνικὴν, λατινικὴν, ἰσπανικὴν, γαλλικὴν, ἀγγλικὴν, θανικὴν καὶ πολωνικὴν διάλεκτον, τόμοι 6'.
98. Θεοφιλάκτου Βουλγαρίας Ἑρμηνεῖα εἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.
99. Ἰωάννου γραμματικοῦ εἰς τὸ Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς, ἐν ᾧ καὶ Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιεύς εἰς τὰ μετεωρολογικά, τοῦ αὐτοῦ, περὶ μίξεως.
100. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου, Μεθοδίου Πατρῶν καὶ Ἀνδρέου Κρήτης τὰ εὐρισκόμενα, γραικολατ.
101. Κέρας Ἀμαλθείας Ἰωάννου τοῦ Στοδαίου, ἐκλογαὶ ἀποφθεγμάτων καὶ ὑποθηκῶν, γραικολατ.
102. Ἡ Παλαιὰ καὶ Νέα Διαθήκη πολὺγλωττος, ὁμοῦ καὶ Καστωλίου λεξικὸν ἐπταγλωττων, τόμοι 7, τοῦ Βαλτώνου (;).
103. Ψαλτήριον τοῦ προφύτου Δαυὶδ, πολὺγλωττον.
84. Ale lui Pindar cele păstrate, cu sholii, grecolat.
85. Toate ale lui Libaniu, 2 vol., grecolat.
86. Operele complete ale celui între sfinți părintelui nostru Grigore, episcopul Nyssei, 3 vol., grecolat.
87. Cercetarea deosebiților părinți, adunate de Oikumenios, la Faptele sfinților apostoli și la cele șapte scrisori pentru toată lumea ale sfântului apostol Pavel, între care și ale lui Aretas la Apocalipsul lui Ioan.
88. Istoria lui Sguropulo cu privire la Sinodul din Florența, grecolat.
89. Vechiul Testament, după Septanți, ediția în domnia lui..., marele arhiepiscop, Paris, 1628, tomul II, grecolat.
90. Istoria romană a lui Dio Cassius, 25 de cărți, grecolat., 1551.
91. Cuvântări ale deosebiților retori, grecește, 1513.
92. Ale deosebiților dascăli tălmăciri despre scheme și idei (lipsește începutul și sfârșitul), grec.
93. Paralelele lui Plutarh de Cheroneia, grec.
94. Șirul părinților la Evanghelia după Matei, grecolat., 2 vol.
95. Șirul părinților la Evanghelia după Mareu, grecolat.
96. Dion Hrisostomul, 80 de cuvântări, grecolat.
97. Noul Testament în limbile siriană, ebraică, greacă, latină, spaniolă, franceză, engleză, daneză și polonă, 2 tom.
98. Teofilact de Bulgaria, Tălmăcire la cele patru Evanghelii.
99. Ioan gramaticul la cartea Despre naștere și moarte, în care și ale lui Alexandru Afrodisiu la meteorologice, a lui despre amestec.
100. Ale lui Amfilohie de Iconiu, Metodie de Patras și Andrei de Creta cele păstrate, grecolat.
101. Cornul Analtei al lui Ioan Stobeul, alegori de apoftegme și de sfaturi, grecolat.
102. Vechiul și Noul Testament poliglot, de asemenea și Lexikonul în șapte limbi al lui Kastaliu (?), 7 tomuri ale lui Baltonos (?).
103. Psaltirea profetului David, poliglotă.

104. Ἀριανοῦ Νικομηδέως, Ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου βιβλία 3, ἐν ᾧ καὶ τὰ Ἰνδικά, γραικολατ.
105. Ἀρχιμήδους τοῦ Συρακουσίου τὰ μέχρι νῦν σωζόμενα ἅπαντα, ἐν ᾧ εἰς τὸ λατινικὸν συνδεδεμένον καὶ Εὐτοχίου Ἀσκαλωνίτου ὁπομνήματα εἰς τὴν τῶν Ἀρχιμήδους.
106. Βιβλος κανόνων τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, γρλ.
107. Ἑσυχίου Λεξικόν, ἐν Ἀγινόα, 1521¹ δέσι. ἄσπρον, μεμβραν.
108. Δημοσθένους μετὰ σχολίων ἅπαντα, ἐν Βασιλείᾳ, 1532, δέσι. γαλ., χρυσ.
109. Ἡροδότου Λόγοι ἐννέα, οἵπερ καὶ Μοῦσαι ἐπικαλοῦνται. ἐν Βασιλείᾳ 1541, δέσιμον βλαχικόν.
110. Συνεσίου, ἐπισκόπου Κυρίνης, ἅπαντα τὰ εὑρισκόμενα. μετὰ σχολίων Νικηφόρου καὶ σημειωμάτων Διονυσίου Πισαβίου, ἐν Λουτστιά, 1612¹ δέσι. γαλ.
111. Ὁρθόδοξος ὁμολογία τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς ἀνατολικῆς, 1699¹ δέσι. βλαχ. κοκ.
112. Ἰωάννου Στοβαίου φυσικῶν γραφῶν ἐκλογαί, γρλατ., ἐν Ἀντιδερπίᾳ, 1575¹ δέσις ἄσπρα μεμβράνες.
113. Ἀθηναίου δειπνοσοφιστῶν βιβλία 15¹, ἐν Βασιλείᾳ, 1535¹ δέσις ἄσπρα, βλαχικόν.
114. Ἱστορικὸν διεξοδικὸν τῆς Μολδαβίας τοῦ Μυρώνη Λογοθέτου, μῆκος α'-ον. τοῦ πετζί, μαυρίζων.
115. Ἡ Ἀρχαιολογία τοῦ γένους τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας ἀπὸ τὸ πρῶτότυπον τοῦ Μυρώνη Κων]στίνου Λογοθέτου, δέσι. κοκ., μῆκος β'-ον¹.
116. Ἱστορικὸν τῆς Μολδαβίας ἀπὸ διαφόρων συγγραφέων, ἄρχεται ἀπὸ ἡγεμονίας Δαπίζα-Βόδα ἕως τῆς ἡγεμονίας τοῦ ὀψηλοτάτου Αἰθέντου Ἰωάννου Νικολάου-Βόδα, δέσι. κοκ., μῆκος β'-ον.
117. Ἱστορικὸν τῆς Μολδοβλαχίας ἀπὸ τοῦ πρώτου ἡγεμόνος Δράγος-Βόδα ἕως τῆς δευτέρας ἡγεμονίας Ἀαρὼν-Βόδα, παρὰ τοῦ Βόρνικου Οὐρέα, μῆκος α'-ον, δέσιμον βλαχ. κοκ.
118. Ἱστορικὸν τῶν ἐν Μολδαβίᾳ καὶ Οὐγκροβλαχίᾳ τοῦ ὀψηλοτάτου Αἰθέντου Ἰωάννου Νικολάου-Βόδα καὶ τῶν μετὰ τὸ ἡγεμο-
104. Ale lui Arian de Nicomedia, Anabasa lui Alexandru, 3 cărți, în care și Indicele, grecolat.
105. Ale lui Arhimede din Siracusa toate cele păstrate până acum, între care, legate împreună, latinește și Comentariile lui Eutochiu din Ascalon la ale lui Arhimede.
106. Carte de canoane ale Bisericii catolice, grecolat.
107. Lexikon al lui Hesychios, Genova, 1521; legătură albă, pergament.
108. Operele complete ale lui Demostene, cu sholii, Basel, 1532; legătură francesă, aurită.
109. Cele nouă Povestiri ale lui Herodot, care se zic și Muse, Basel 1541, legătură românească.
110. Ale lui Sinesiu, episcopul de Cirenă, toate câte se află, cu sholiile lui Nichifor și însemnările lui Dionisie de Padova, Paris, 1612; legătură francesă.
111. Mărturisirea ortodoxă a credinței catolice și apostolice a Răsăritului, 1619; legătură românească roșie.
112. Ale lui Ioan Stobeul, alegere de scrieri fizice, grecolat, Anvers, 1575; legătură albă, pergament.
113. Atenen, cărțile despre Prânzul Sofistilor 15, Basel, 1535; legătură albă, românească.
114. Istorie cu de-amănuntul a Moldovei, a lui Miron Logofătul, mărimea întâiu, piele negricioasă.
115. Archeologia neamului Țerii-Românești și a Moldovei după originalul lui Miron Costin Logofătul, legătură roșie, mărimea a doua.
116. Istoria Moldovei de deosebiți scriitori, începe de la Domnia lui Dabija-Vodă și merge până la Domnia preaînălțatului Domn Io Nicolae-Vodă; legătura roșie, mărimea a doua.
117. Istoria Moldovlahiei de la primul Domn Dragoș-Vodă până la a doua Domnie a lui Aron-Vodă, de Vornicul Ureche, mărimea întâiu; legătură românească roșie.
118. Istoria celor în Moldova și Ungrovlahia ale prea-înălțatului Domn Io Nicolae-Vodă și ale celor ce au domnit

¹ Cartea lui Miron despre Descălecat.

νευσάντων, μήκος β'-ον, δέσιμον ελαχικόν κόκκινον.

119. Ἱστορικὸν τῆς Οὐγκροβλαχίας ἀπὸ Ἀλεξάνδρου Ἡλιάσκου Βόδα ἕως ταύτης τῆς ἐν Οὐγκροβλαχίᾳ δευτέρας Αὐθεντίας τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου Νικολάου-Βόδα, μήκος β'-ον, δέσις ελαχ. μαῦρο.

120. Ἱστορικὸν τῆς Οὐγκροβλαχίας ἀπὸ πρώτου ἡγεμόνος Ῥάδουλου Νέγρου-Βόδα, μήκος α'-ον, δέσις ελαχ. μαῦρο.

121. Σύνοψις τῆς ἱστορίας τῶν ἀειμνήστων προγόνων τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου Ἰωάννου Νικολάου-Βόδα ἀπὸ Ἀλεξάνδρου-Βόδα τοῦ [Ἀγαθοῦ, Αὐθέντου Μολδαβίας]¹.

122. [Σύνοψις] ῥωμαϊκῆς ἱστορίας τοῦ μακαρίτου αὐθέντου Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων τῆς κραταιᾶς βασιλείας τῶν Ὀθωμανῶν, τόμ. γ', τόποις οὕπω ἐκδίδεται δέσιμον ελαχικόν κόκκινον.

B. ΜΗΚΟΣ

1. Ἀριστοτέλους ὄργανον.
2. Συμπλίκιον ἐξήγησις εἰς τὸ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγγερίδιον, γραικολατινικόν.
3. Διονυσίου Λογγίνου Περὶ ὕφους καὶ τᾶλλα εἰρισκόμενα, γραικολατινικόν.
4. Ὀριγένους κατὰ Κέλσον, ἐν ᾧ καὶ Φιλοκαλία τοῦ αὐτοῦ, γραικολατινικόν.
5. Γερασίου Βλάχου τοῦ Κρητός, Λεξικὸν τετραγλωσσον.
6. Τοῦ αὐτοῦ Ἀρμονία ὀριστικὴ τῶν ὄντων, γραικολατ.
7. Θεμιστίου Εὐφραδοῦς, γρλ.
8. Ἰωάννου Στοδαίου ἐκλογαὶ ἀπορθεγμάτων.
9. Εὐριπίδου τραγωδιῶν τὰ σωζόμενα, γρλ., μετὰ σχολίων.
10. Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης ἅπαντα.
11. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη.
12. Ἐπιστολάριον τὸ μέγα.
13. Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξάνδρου Βοσβόδα, Αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγκροβλαχίας, Περὶ τῶν καθηκόντων, γραικολ.
14. Λεξικόν, γρλ.
15. Ἑρμοῦ τοῦ τρισεγγίστου.
16. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Μανουήλου τοῦ Μοσχοπούλου περὶ σχεδίων.
17. Ἀπομνημονεύματα τινὰ τῆς ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας διάφορα, γρλ., τόμ. 3.

la mijloc, mărimea a doua; legătură românească roșie.

119. Istoria Terii-Românești de la Alexandru Iliș-Vodă până la aceasta a doua Domnie în Ungrovlahia a prea-înălțatului Domn Nicolae-Vodă, mărimea a doua; legătură românească neagră.

120. Istoria Ungrovlahiei de la cel dintâiu Domn, Radul Negru-Vodă, mărimea întâiu; legătură românească neagră.

121. Prescurtarea de istorie a vrednicilor de veșnică pomenire străbuni ai prea-înălțatului Domn Io Nicolae-Vodă de la Alexandru-Vodă [cel Bun, Domnul Moldovei].

122. [Prescurtare] de istorie romană a răposatului dumnealui Alexandru Mavro-cordat a secretis al puternicii Împărăției a Otomanilor, 3 tomuri, încă nepărită; legătură românească roșie.

A 2-a MĂRIME.

1. „Organul” lui Aristotele.
2. Simpliciu, cercetarea Manualui lui Epicet; grecolat.
3. Dionisie Longin, Despre sublim și altele ce se mai află; grecolat.
4. Origene contra lui Celsus, în care se cuprinde și „Filocalia” aceluiași, grecolat.
5. Gherasim Vlachos Cretanul, Lexikon în patru limbi.
6. A aceluiași Armonia definitivă a ființelor, grecolat.
7. Temistiu Euphrades; grecolat.
8. Ioan Stobeul, alegere de apoftegme.
9. Cele păstrate tragedii ale lui Euripide, grecolat., cu sholii.
10. Toate ale Vechiului și Noului Testament.
11. Vechiul Testament.
12. Marele Epistolariu.
13. „Despre datorii” a lui Io Nicolae Alexandru Voievod, stăpân și Domn a toată Ungrovlahia, grecolat.
14. Lexikon grecolat.
15. Hermes Trismegistos.
16. Prea-înțeleptul și prea-învățatul Manuel Mosehopulos, „Perischedion”².
17. Unele memorii diferite ale Bisericii răsăritene, grecolat., 3 vol.

¹ Interesantă oporă pierdută.

² Despre ortografie, gramatică, etc., ediție a lui Henri Estienne.

18. Τοῦ σοφωτάτου Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου, Πατριάρχου Κων]πόλεως πρὸς τὸν ἐν μοναχοῖς γενναῖον Ἰωσήφ ἐν Θεσσαλονίκῃ, περὶ περιτορισμοῦ.
19. Σωκράτους καὶ ἐτέρων σωκρατικῶν ἐπιστολαί, γρλ.
20. Βασιλείου, ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας, εἰς τὰς πράξεις τῆς ἀγίας ἀποστόλου καὶ πρωτομάρτυρος Θέκλης.
21. Ἡ Θεία λειτουργία, δλαχιστί.
22. Σύνοψις εἰς δλαχικὴν διάλεκτον.
23. Ἀνωνύμου, Παράφρασις τῶν Ἀριστοτέλους Ἠθικῶν, Νικομαχείων, γρλ., Ἀνδρονίκου τοῦ Ῥοδίου.
24. Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἁγμάτων.
25. Φωτίου, Πατριάρχου Κων]πόλεως, Νομοκάνων.
26. Τοῦ ἐν ἀγίοις Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας καὶ θαυματουργοῦ, τὰ σωζόμενα, γρλ.
27. Βασιλείου Μακεδόνας, Αὐτοκράτορος Ῥωμαίων, κεφάλαια παραινετικά 66, πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Λέοντα τὸν Σοφόν.
28. Τοῦ ἐν ἀγίοις Ἰγνατίου τοῦ Θεοφύρου ἐπιστολαί, γρλ.
29. Ἀριωκρατίωνος (:) Λεξικὸν τῶν 10 ῥητόρων, γρλ.
30. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, λόγοι ἀποδευτικοὶ δύο, ἐν ᾧ καὶ Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου τὸ σύνταγμα.
31. Γραμματικὴ, γρλ.
32. Ὀρολόγιον ἐλληνοαραβικόν.
33. Γαβριὴλ τοῦ Φιλαδελφίας¹ περὶ τῶν μαρίδων καὶ κολόδων.
34. Πέδσης Καισαρίου, ἀδελφοῦ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, γρλ.
35. Ὀνασάνδρου Στρατηγικός, γρλ., 1600.
36. Προκοπίου Γαζαίου σοφιστοῦ εἰς τὰς βίβλους τῶν βασιλέων παραλειπομένων σχολία, γρλ., 1620.
37. Μανέθωνος ἀποτελεσματικῶν βιβλία ἑξ, γρλ., 1698.
38. Ἰωάννου Μεουρσίου γλωσσάριον, γρατικοαραβικόν.
39. Εὐσταθίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας καὶ μάρτυρος, εἰς τὴν Ἑξαήμερον, μετὰ σημειώσεων Λέοντος τοῦ Ἀλατίου, γρλ., ἐν ᾧ καὶ Ὀριγένους εἰς τὸν Βασιλείον, τὰ ἃ ὑπὲρ τῆς ἐγγαστριμύθου καὶ κατὰ Ὀριγένους, τοῦ

18. Lucrarea prea-înțeleptului Ghenadie Scholarios, Patriarhul Constantinopolei, către vrednicul între călugări Iosif de Tesalonic, despre „mărgenire“.
19. Scrisori ale lui Socrate și ale altor socratici.
20. A lui Vasile, episcopul de Seleucia Isauriei, despre faptele sfintei apostole și protomartire Tecla.
21. Sfânta Liturghie, românește.
22. Prescurtare în românește.
23. Anonim, Parafrasa Eticei către Nicomah a lui Aristotele, grecolat., a lui Andronic de Rodos.
24. Eusebiu de Pamfilia la „Cântarea Cântărilor“.
25. Nomocanonul lui Fotie, Patriarhul Constantinopolei.
26. Cele păstrate ale celui între sfinți Grigore, episcop de Neocesareia și făcător de minuni, grecolat.
27. Ale lui Vasile Macedoneanul, Împăratul Romanilor, 66 capitole de sfătuire către fiul său, Leon-cel-Înțelept.
28. Scrisorile celui între sfinți Ignatie purtătorul de Dumnezeu, grecolat.
29. Ariokration (?), Lexiconul celor zece retori, grecolat.
30. Ale celui întru sfinți părintelui nostru Grigore, arhiepiscopul Tesalonicului, două cuvântări de dovedire, în care și Orânduirea lui Gheorghe Scholarios.
31. Gramatică, grecolat.
32. Orologiu greco-arab.
33. Gavril al Filadelfiei despre... și colive.
- 34... „Pendis“ a lui Chesarie, fratele Sfântului Grigore Teologul, grecolat.
35. Onasandru, Strategicul; grecolat, 1600.
36. Procopin de Gaza, sofistul, sholii la rămășițele cărților Împăraților, grecolat, 1620.
37. Apotelesmaticile² lui Manethon, șase cărți, grecolat., 1698.
38. Ioan Meursius, Glosariu, greco-arab.
39. Eustatie, arhiepiscopul de Antiohia și mucenicul, despre Hexameron, cu însemnările lui Leon Allatius, grecolat., în care și ale lui Origene către Vasile, cele despre ventriloc și contra lui Ori-

¹ Severos, șeful Bisericii venețiene.

² Gronovius, editorul din 1698, traduce prin: *De viribus et effectis astrorum*

αὐτοῦ ἁγίου Εὐσταθίου Διαγνωστικὸς εἰς τὸ
τῆς ἐγγαστριμύθου θεωρήμα.

40. Ἀριστοτέλους ἅπαντα, τόμοι 5.

41. Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου περὶ κοσμοποιίας
λόγοι 3, γρλ.

42. Σοφοκλέους τραγωδίαί 3, μετὰ σχολίων.

43. Λέοντος Βασιλέως τακτικά, γρλ.

44. Ἐκ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν Φιλο-
στόργου ἐπιτομή, ἀπὸ φωνῆς Φωτίου Πα-
τριάρχου, γρλ.

45. Παροιμίαί ἐκ τοῦ Ζηνοβίου Διογενιανοῦ
καὶ Σουῖδα, συλλεχθεῖσαι ἔτι καὶ στρωμά-
των, ἐμμέτρων παροιμιῶν, μετὰ παρασημειώ-
σεων, γρλ., τοῦ Σκότου.

46. Ἀρτεμιδώρου Ὀνειροκριτικόν, μετὰ παρα-
σημειώσεων, ἐν ᾧ καὶ Ἀστρομύχου καὶ Νι-
κηφόρου Κων|πόλεως, Ἀχμεδίου Σερίφι δ-
νειροκριτικά, γρλ., ἐν Λουταίᾳ. 1603· δέ-
σιμον γαλλικόν.

47. Μάρκου Ἀντωνίου αὐτοκράτορος τῶν Εἰς
ἐκυτὸν διδλία, 12, γραικολ., ἐν Λουνδίνῳ,
1707· δέσιμον γαλ.

48. Ἀθανασίου τοῦ ῥήτορος Ἀριστοτέλης εἰς
ἐκυτὸν, περὶ τῆς Ἀθανασίας τῆς φυγῆς δια-
σαφῶν, γρλ., ἐν Παρισίοις, 1641· δέσιμον
ἄσπρον.

49. Αἰσχύλου τραγωδίαί καὶ μετὰ σχολίων,
παρ' Ἑρρίκου Στεφάνου, 1757· δέσιμον πα-
λαιὸν ἄσπρον.

50. Οἱ τῆς παλαιᾶς μουσικῆς συγγραφαὶς ἐπτὰ,
γρλ., Ἀμστελδάμῳ 1652· δέσιμ. φραντζέζικ.

51. Ἡρακλείωνος Ἀλεξανδρέως ἐγγχειρίδιον
περὶ μέτρου ποιήματος· ἐν ᾧ καὶ σχόλια
εἰς τὸ αὐτό, ἐν Τραπεζοῦ, 1726· δέσιμον
ἄσπρον, μεμβραν.

I'. ΜΗΚΟΣ

1. Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης, γρλ.

2. Μιχαήλου τοῦ Ψέλλου Περὶ ἐνεργείας δαι-
μόνων διάλογος, γρλ.

3. Ἀῤῥιανοῦ Ἐπικτήτος, γρλ.

4. Δημητρίου Φαληρέως, Περὶ ἐρμηνείας, γραι-
κολατ.

5. Ἀρισταίου Ἱστορία περὶ τῶν ἐδομημένων.

6. Ἡρωδιανοῦ Ἱστοριῶν διδλία 8, γρλ.

7. Θεοκρίτου τὰ εὐρισκόμενα, μετὰ σχολίων, γρλ.

8. Σαλουστίου φι[λοσό]φου Περὶ θεῶν καὶ
κόσμου, γρλ.

9. Θεμιστοκλέους ἐπιστολαί, γρλ.

10. Ἡσιόδου Ἀσκραίου τὰ εὐρισκόμενα, γραι-
κολατίν.

11. Αἰσώπου μῦθοι, γρλ.

52220. Iorga „Hurmuzaki“, XX.

gene, Diagnosticul aceluiași Sfânt Eustatie
la teorema ventrilocului.

40. Operele complete ale lui Aristotele,
cinci volume.

41. Ioan Philoponos, despre Facerea lumii
trei studii, grecolat.

42. Trei tragedii ale lui Sofocle, cu sholii.

43. Tactica Împăratului Leon, grecolat.

44. Prescurtare din Istoria Bisericii a lui
Filostorg, prin glasul lui Fotie Patriar-
hul, grecolat.

45. Proverbe din ale lui Zenobie Dioge-
nianos și Suidas, adunate și cu „stro-
mate“, proverbe în versuri, cu însemnările
lui Scotus, grecolat.

46. Găcirea viselor a lui Artemidor, cu
comentarii, în care sânt și ale lui As-
tromychos și Nichifor al Constantino-
polului, ale lui Ahmed Serif, grecolat.,
Paris, 1603; legătură francesă.

47. Marcus-Antoniu Împăratul, Cele 12
cărți către sine însuși, grecolat., Londra,
1707; legătură francesă.

48. Atanasie retorul: Aristotele către el
însuși, lămurire despre nemurirea sufle-
tului, grecolat., Paris 1641; legătură
albă.

49. Tragediile lui Eshil și cu sholiile, la
Henri Estienne, 1757; legătură veche
albă.

50. Cei șapte scriitori ai vechii muzice,
Amsterdam 1652; legătură francesă.

51. Hephastion de Alexandria, manual
despre metrul poeziei, în care și sholiile
către dânsul, Maestricht, 1726; legătură
albă, pergament.

A 3-a MĂRIME

1. Stephanites și Ichnelates, grecolat.

2. Mihail Psellos, Dialogul despre puterea
demonilor, grecolat.

3. Epictetul lui Arian, grecolat.

4. Dimitrie de Faler, Despre tălmăcire,
grecolat.

5. Aristeu, Istoria despre Septanți.

6. Istoria lui Herodian, 8 cărți, greco-
latin.

7. Cele aflate ale lui Teocrit, grecolat.

8. Salustiu filosoful, despre zei și lume,
grecolat.

9. Scrisorile lui Temistocle, grecolat.

10. Ale lui Hesiod de Ascera câte s'au
găsit, grecolat.

11. Miturile lui Esop, grecolat.

20

12. Τοῦ Ἀγίου Βασιλείου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
13. Πολυαίνου στρατηγημάτων, γρλ.
14. Ἀριστοτέλους Ἠθικῶν Νικομαχείων.
15. Τῶν Ἀγίων Πατέρων ὁμιλιῶν καὶ ἐπιστολῶν τόμ. α'.
16. Ἀριστοτέλους καὶ Ξενοφώντος Ἠθικά, Πολιτικά καὶ Οἰκονομικά.
17. Σχόλια παλαιῶν εἰς τὸν Εὐριπίδην.
18. Πατρόκλου Σφαῖρα, ἐν ᾧ καὶ Κλεομένηδους Περὶ κόσμου, ἔτι τε Ἀράτου Φαινόμενα καὶ Διονυσίου τῆς οἰκουμένης Περιήγησις, γρλ.
19. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως ἅπαντα, γραικολ., τόμ. 2.
20. Ἐλιανοῦ ποικίλης ἱστορίας διβλία 14, γραικολατ.
21. Μαξίμου Τυρίου Λόγοι, γρλ.
22. Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Συμπόσιον τῶν δέκα παρθένων καὶ Περὶ ἀγνοίας, γρλ.
23. Πατρόκλου, ἀρχιεπισκόπου Κων|πόλεως, τὰ σωζόμενα, γρλ.
24. Μυθολογικόν, γρλ.
25. Καλλιγραφία τῆς ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς διαλέκτου, γρλ.
26. Ὀππιανῶ ἀλιευτικά, γρλ.
27. Κωνσταντίνου βασιλέως Πορφυρογεννήτου πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ῥωμανόν, γρλ.
28. Ἀθηναγόρου Ἀθηναίου φι[λοσό]φου Χριστιανῶ Περὶ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, ἑλλ.
29. Ἀφθονίου σοφιστοῦ Προγυμνάσματα. ἐν ᾧ καὶ Ἑρμογένους ῥητορικῇ.
30. Ἀπολλωνίου τοῦ Ῥοδίου Ἀργοναυτικά, μετὰ τῶν παλαιῶν τε καὶ πάντοτε ὠφελήμων σχολίων.
31. Πεδανίου Διοσκορίδου Ἀναξαρτέως. Περὶ ὕλης ἱατρικῆς, γρλ.
32. Θεοφράστου Περὶ φυτῶν ἱστορία καὶ Περὶ φυτῶν αἰτιῶν καὶ τινα ἄλλα τοῦ αὐτοῦ.
33. Ἐγκυκλοπαιδεία φιλολογικῇ, 4 τόμοι.
34. Ἀριστοτέλους ἅπαντα τὰ σωζόμενα, γρλ., τόμοι 6'.
35. Σοῦρωνος τοῦ Μαγίστρου Ἀντιοχέως Περὶ τροφῶν δυνάμεων, κατὰ στοιχεῖον, γραικολατ.
36. Μοίριδος ἀττικιστοῦ Λέξις Ἀττικῶν καὶ Ἑλληνῶν κατὰ στοιχεῖον.
37. Θωμαῖ τοῦ Μαγίστρου Ὀνομάτων ἀττικῶν ἐκλογαὶ κατὰ ἀλφάβητον.
38. Ἀριανῶ Ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου ἱστοριῶν διβλία 3, ἐν ᾧ καὶ τὰ Ἰνδικά, γραικολατ.
39. Ἰπποκράτους Κώου τὰ σωζόμενα, γρλ., τόμ. 2.

12. Ale Sfântului Vasile și ale lui Ioan Hrisostomul.
13. Stratagemele lui Polien.
14. Aristotele, Etica lui Nicomah.
15. Omiliile și epistolele Sfinților Părinți, tom. 1.
16. Aristotele și Xenofont, Eticele, Politicele și Economicele.
17. Sholiile celor vechi la Euripide.
18. Sfera lui Patroclu, în care și Cleomede Despre Lumă și Fenomenele lui Arat și Dionisie, Străbaterea Lumii, grecolat.
19. Operele complete ale lui Lucian de Samosata, grecolat, 2 vol.
20. Elian, Deosebire Istoriei, 14 cărți, grecolat.
21. Maxim din Tir, Disertații.
22. Ale lui Metodiu episcopul și martirul Ospățul celor zece fecioare și Despre recunoștință, grecolat.
23. Patroclu, arhiepiscopul Constantino-polei, cele păstrate, grecolat.
24. Mitologicul, grecolat.
25. Caligrafia limbii grecești și latine, grecolat.
26. Opian, Pesenitul, grecolat.
27. Constantin Împăratul Porfirogenetul către fiul său Roman, grecolat.
28. Atenagora Atenianul, filosoful creștin, despre învierea morților; grecește.
29. Aftoniu sofistul, Pregătirea [la retorică], în care și Retorica lui Hermogene.
30. Apoloniu din Rod, Argonauticele, cu vechile și foarte folositele sholii.
31. Pedaniu Dioscoride din Anazarba, Despre materia medicală, grecolat.
32. Teofrast, Istoria despre plante și despre cauzele plantelor și câteva altele tot ale lui.
33. Enciclopedia filosofică, 4 tomuri.
34. Toate cele păstrate ale lui Aristotele, grecolat., 2 tomuri.
35. Simion Magistros din Antiochia, despre alimentele posibile, în ordine alfabetică, grecolat.
36. Ale lui Meursius Aticistul terminii Aticilor și Grecilor, în ordine alfabetică.
37. Toma Magistros, Numele atice, după alfabet.
38. Arian, Trei cărți ale Anabasei lui Alexandru, în care sânt și Indicele, grecolat.
39. Cele păstrate ale lui Hipocrat din Kos, grecolat., tom. 2.

40. Πολυβίου τοῦ Μεγαλοπολίτου Ἱστοριῶν τὰ σωζόμενα, τόμ. 2, γρλ.
41. Ἀππιανοῦ Ἀλεξανδρέως Ἱστορία ῥωμαϊκῆς, τόμοι 2, γρλ.
42. Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου Βιβλιοθήκη, ἐν ᾧ καὶ Κόνωνος Διηγήσεις καὶ Πτολεμαίου τοῦ Ἡρακλείτου Περι τῆς εἰς πολυμαθείαν κοινῆς ἱστορίας λόγοι 7, καὶ Παρθενίου Νικαέως Περι ἐρωτικῶν παθημάτων, καὶ Ἀντωνίου Λιβεράλως Μεταμορφώσεων συναγωγῇ.
43. Ἡλιοδώρου Αἰθιοπικῶν βιβλία δέκα, γρατ-κολατ.
44. Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχείως τοῦ Μαλαλά Χρονικὴ ἱστορία, γρλ.
45. Νεμεσίας φιλοσόφου καὶ ἐπισκόπου Περι φύσεως ἀνθρώπου, γρλ.
46. Κλαυδίου Αἰλιανοῦ Περι ζώων ιδιότητος βιβλία 13, γρλ.
47. Λογγίου σοφιστοῦ, ποιμενικῶν τῶν κατὰ Δάφνην καὶ Χλόην, βιβλ. 4, γρλ.
48. Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ Γραμματικῆς εἰσαγωγῆς, βιβλ. 4, γρλ.
49. Ἰωάννου Ποσειδίου Περι συντάξεως.
50. Θόρα τῶν γλωσσῶν, γρλ.
51. Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαί, γρλ., μετὰ παρασημειώσεων.
52. Ζωσίμου κόμητος καὶ ἀπορισκοσυνηγόρου ἱστορίας νέας βιβλ. 6, γρλ., ἐν Ὁξονίᾳ 1679, δέσιμον γαλ.
53. Παντανίου μετάφρασις, εἰς τὴν τοῦ Εὐτροπίου ῥωμαϊκῆν ἱστορίαν, ἐν Γενούᾳ (:), 1698.
54. Ἰσοκράτους ἅπαντα, γρλ., ἐν Βασιλείᾳ, 1558.
55. Τοῦ ἁγίου πατρὸς Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου ἅπαντα, γρλ., ἐν Λεϊψίᾳ 1714· δέσιμον γαλλικόν.
56. Ἀριανῶ Περιπλους Εὐξείνου Πόντου, τοῦ αὐτοῦ Περιπλους τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, Αἰῶνος Περιπλους Αἰθῶς, Πλουτάρχου Περι ποταμῶν καὶ ὁρῶν καὶ ἐπιτομὴ τῶν τοῦ Στράβωνος γεωγραφικῶν, ἐν Βασιλείᾳ, 1533· δέσιμον βλαχικόν.
57. Ἱεροκλέους φιλοσόφου εἰς τὰ πυθαγορικὰ ἔπη ὑπόμνημα, τοῦ αὐτοῦ περὶ προνοίας καὶ εἰμαρμένης, τοῦ αὐτοῦ ἀστεία, μετὰ παρασημειώσεων, ἐν Κανταυρίᾳ, 1709· δέσιμον γαλ., γρλ.
58. Ἀχιλλέως Τατίου τῶν κατὰ Κλιτωφόντα καὶ Λευκίππην, γρλ., μετὰ παρασημειώσεων, ἐν Λουγδοβῳ τῶν Βυζαντινῶν, 1640· δέσιμον γαλ., μῆκος 6'.
59. Λέοντος τοῦ Ἀλατίου Σύμμικτα συγγράμματα, ἑλληνικὰ καὶ ἄλλα λατινικά, παλαιῶν

40. Cele păstrate din istoria lui Polibiu din Megalopolis, 2 tomuri, grecolat.
41. Apian din Alexandria, Istoria romană, 2 tomuri, grecolat.
42. Biblioteca lui Apolodor Atenianul și Povestirile lui Conon și ale lui Ptolomeu al lui Hephaistion, Despre istoria comună spre multă învățătură șapte discursuri, și ale lui Partenie de Niceia Despre patimile iubirii, și a lui Antoniu Liberalis Adunare de metamorfose.
43. Heliodor, cele zece cărți ale Etiopiceilor, grecolat.
44. Istoria cronică a lui Ioan din Antiochia, Malalas.
45. Nemesia filosoful și episcopul, Despre firea omului; grecolat.
46. Claudiu Elian, Despre firea animalelor, 13 cărți, grecolat.
47. Longos sofistul, pastora la despre Daphnis și Chloe, 4 cărți, grecolat.
48. Teodor Gazl, Introducere în gramatică, patru cărți, grecolat.
49. Ioan Poselliu, Despre sintaxă.
50. Ușa limbilor, grecolat.
51. Alkifron retorul, Epistole, grecolat., cu asămănări.
52. Zosim comitele și defensor fiscalului, 6 cărți de istorie nouă, la Oxford, 1679, legătură franceză.
53. Traducerea lui Pausania, la Istoria romană a lui Eutropiu, Genova (?), 1698.
54. Operele complete ale lui Isoerat, Basel, 1558.
55. Operele complete ale Sfântului Macarie Egipteanul, grecolat., Lipsea, 1714, legătură franceză.
56. Periplul Pontului Euxin de Arian, de același Periplul Mării Roșii; Aion, Periplul Libiei; Plutarh, Despre râuri și munți, și prescurtarea geografiei lui Strabon, Basel, 1533; legătură românească.
57. Ale lui Hierocleu filosoful, Comentarii la cuvintele pitagorice, a aceluiași despre Pronie și Fatalitate, ale aceluiași cele vesele, cu explicații, în Cambridge, 1709, legătură franceză, grecolat.
58. Ale lui Achille Tatios, Iubirile lui Klitophon și ale Leukippe, grecolat., cu însemnări, Leyda, 1640; legătură franceză, mărimea a doua.
59. Miscelaneele lui Leon Allatius, grecești, și unele latinești, ale celor vechi

- τε καὶ νεωτέρων, γρλ., βιβ. δύο, ἐν Κολονίᾳ τῆς Ἀγριπίνας, 1653· δέσ. ἄσπρον, μεμδρ.
60. Ἀριστείδου ῥήτορος ἅπαντα, γρλ., παρὰ Παύλου Στεφάνου· δέσιμον ἄσπρον, μεμδραῖνον· 1604.
61. Διογένους Λαερτίου Περὶ βίων, δογμάτων καὶ ἀποφθεγμάτων τῶν ἐν φιλοσόφων εὐδοκμησάντων, βιβλία 10 γρλ., παρ' Ἑρρίκου Στεφάνου, 1594· δέσ. παλαιὸν ἄσπρον.
62. Θεοδώρου φιλοσόφου τοῦ Προδρόμου τῶν κατὰ Ῥοδάνθην καὶ Δοσικλέα, γρλ., 1625, ἐν Παρίσι· δέσ. ἄσπρον παλαιόν.
63. Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί, ἐν Λεψίᾳ, 1709, μετὰ παρασημειώσεων· δέσιμον χρυσοῦν, γραικολατιν.
64. Εὐσταθίου καθ' Ὑσμηνίαν καὶ Ὑσμηνήν, δράμα, βιβλία 11, μετὰ παρασημειώσεων, γρλ., ἐν Λουτετίᾳ τῶν Παρισίων, 1618· δέσιμον ἄσπρον.

- și mai noi, grecolat., două cărți, Colonia, 1653; legătură albă, pergament.
60. Operele complete ale lui Aristide rectorul, grecolat., ediția lui Paul (?) Estienne; legătură albă, pergament; 1604.
61. Diogene Laertiu, Despre vieți, păreri și apoftegme ale filosofilor celor mai vestiți, 10 cărți, edit. Henri Estienne, 1594; legătură veche, albă.
62. Teodor filosoful Prodromul, despre Rodanta și Dosicleu, grecolat., 1625, Paris; legătură albă, veche.
63. Epistolele lui Libaniu Sofistul, Lipsca, 1709, cu însemnări; legătură aurită, grecolat.
64. Eustatie, despre Ismenia și Ismene, dramă, 11 cărți, cu însemnări, grecolat., Paris, 1618; legătură albă.

XCVI.

1728,
2 Ianuar.

Constantin-Vodă Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, cu complimente pentru Anul Nou.

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε Πατριάρχα τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ. καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε Χρῆσανθε, ἐν Χριστῷ μοι πάτερ φιλοστοργώτατε καὶ δέσποτα σεβάσμιώτατε, τὴν Ὑμετέραν θεοπρόβλητον Μακαριότητα δουλικῶς προσκυνῶ καὶ τὴν σεβασμίαν αὐτῆς δεξιάν ταπεινῶς ἀσπάζομαι.

Τὸ σεβάσιμον καὶ προσκυνητὴν γράμμα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος μεθ' ὅσης πλείστης εὐλαβείας καὶ ὑποκλίσεως δεξιόμενος καὶ πληροφορηθεὶς τὴν ὑπὲρ τι ἄλλο ἐφειρωτάτην μοι αὐτῆς ὀφείλαν, ἀπὸ θαθέων καρδίας ἐχάρην, δόξαν ἀναπέμψας τῷ σώζοντι καὶ διαφυλάττοντι αὐτὴν ἁγίῳ Θεῷ.

Ἐγὼν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ σημειούμενα, δι' ὧν ἐπεύχεται μοι τῷ δοῦλῳ αὐτῆς θερμῶς τε ἄμα καὶ πατρικῶς, περὶ τοῦ νέου τουτουῖ έτους, καὶ ἐτέρων ἐφειτῶν καταθυμίων, οἷ ἐνεκα μὴν ὄντας ἱκανός, κατ' οὐδένα τρόπον, διὰ γραφίδος νὰ ἀποδώσω τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι τὴν προσήκουσαν καὶ κατ' ἄξιαν εὐχαριστίαν διὰ τε ὑπερβάλλον τῆς πρὸς ἐμὲ πατρικῆς ἀγάπης καὶ δεσποτικῆς αὐτῆς εὐνοίας καὶ τῆς ἐμῆς πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἄκρας υἱικῆς εὐλαβείας καὶ ὑποκλίσεως, δεῖται μόνον ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ περιφρουρῇ καὶ νὰ διαφυ-

Prea-fericite, prea-învățate și preasfinte Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisante, întru Hristos mie părinte preaiubit și stăpân prea-venerat, Fericirii Tale de Dumnezeu ocrotite cu supunere mă închin și sărut respecta-Ți dreaptă.

Respectata și venerata scrisoare a Fericirii Voastre primind-o cu cât mai multă evlavie și înclinare și aflând sănătatea Ta mie peste orice alta prea-dorită, din adâncurile inimii m'am bucurat, înălțând slavă lui Dumnezeu Sfântul care Te mântuie și Te păzește.

Am aflat și cele însemnate înlăuntru, prin care îmi scrii mie, robului Țău, călduros și tot odată și părintește, și pentru acest an nou și alte urări ale anului, pentru care nefiind în stare, în niciun chip, să dau prin scris Fericirii Voastre mulțămита ce se cuvine pentru prisosința iubirii Tale părintești către mine și pentru stăpâneasca Ta bunăvoință și potrivit cu înalta mea evlavie fiaseă și supunere către Fericirea Voastră, mă rog numai din inimă către Domnul nostru Isus Hristos să stăpânească și să păzească pe prea-marea Ta Feri-

λάττη τὴν Ὑμετέραν μερίστην Μακαριότητα
γνωστέραν καὶ ὑπερκειμένην παντὸς ἀδουλῆτου,
καὶ νὰ τὴν ἀξιῶν νὰ διαπεράσῃ καὶ αὐτὸ τὸ
νέον ἔτος καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐν ἁκρᾷ εὐεξίᾳ,
ἀταράχῃ τε καὶ πολυχρονίῳ διαμονῇ, ἐπὶ τὸν
ἀγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν αὐτῆς Θρόνον,
διὰ δὲ τῶν παναγίων καὶ θεοπειθῶν αὐτῆς
ἐν ἁγίῳ νὰ ἀξιῶσιν καὶ ἐμὲ, τὸν δοῦλον αὐτῆς,
νὰ προσκυνήσω καὶ αὐτοπροσώπως, ἐν τάχει,
τὸ ἐνθεον ὕψος τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος,
κατὰ τὸν πολὺν καὶ ἀνείκαστον πόθον μου,
ἐρίσκόμενος ἀείποτε εἰς τὰ πατρικὰ καὶ δεσ-
ποτικὰ αὐτῆς προστάγματα μετὰ πάσης προ-
θυμίας καὶ ἐτοιμότητος ἥς αἱ πανάγια καὶ
θεοπειθεῖς αὐτῆς ἐνχαὶ εἴησάν μοι ἄρωγαί ἐν
βίῳ παντί.

αψκῆ, Ἰανουαρίου 6'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοπροβλήτου Μακαριότητος
ἐνλαβέστατος δοῦλος καὶ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς
ὅλως ἐτοιμώτατος

Κωνσταντῖνος Μαρ.

cire mai presus de tot ceea ce nu-i este pre-
voie și să Te învrednicească să petreci și
acest nou an și alții mulți în înaltă bună
stare și păstrare netulburată și întru mulți
ani pe preasfântul și apostolicescul Tău
Scaun, iar prin rugăciunile Tale preasfinte și
de Dumnezeu ascultate să mă învrednicească
și pe mine, robul Tău, a mă închina și
de față, cât mai răpede, dumnezeieștii
înălțimi a Fericirii Voastre, după multa
și neasămănată dorință a mea, aflându-mă
totdeauna la poruncile Tale de părinte și
stăpân cu toată bunăvoința și graba; ale
cării rugăciuni preasfinte și de Dumnezeu
ascultate să fie ajutătoare nouă în toată
viața.

1728, Ianuar 2.

Al Fericirii Voastre de Dumnezeu ocro-
tite prea-avlavios rob și prea-gata la toate
poruncile.

Constantin Mavrocordat.

XCVII.

Maria, soția lui Toma Cantacuzino Spătarul, către Hrisant, Patriarhul Ieru-
salimului, despre niște daruri, aducerea oaselor „răposatei Spătărese“ și petrecerea
ei de Paști la Nijni-Novgorod, unde guvernatorul e soțul surorii ei.

Nijni-Nov-
gorod,
1729,
14 April.

Μακαριώτατε, λογιώτατε καὶ σοφώτατε ἡμῶν
αὐθέντα καὶ δέσποτα, Πατριάρχα τῆς ἁ-
γίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, Συρίας, Ἀρα-
βίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Κανὰ τῆς Γαλι-
λαιας, καὶ ἁγίας Σιών καὶ πάσης Παλαι-
στίνης, κύριε, κύριε Χρυσάνθε καὶ ἐν Χρισ-
τῷ φιλοστοργιώτατε πάτερ, τὴν Ὑμετέραν
θεοσεβῆ Μακαριότητα δουλικῶς προσκυνῶ
καὶ τὴν πανίερον αὐτῆς δεξιάν ὁλοφύχως
ἀσπάζομαι.

Τὸ αἷτιον τοῦ παρόντος μου ἐντελοῦς γράμ-
ματος εἶναι πρῶτον διὰ νὰ τῆς δώσω τὴν ὑ-
φειλομένην ἐδαφιαίαν προσκύνῃσιν, ἔπειτα νὰ
τῆς φανερώσω πῶς ἔλαβα τὸ μεγαλοπρεπές
καὶ σεβάσιμον γράμμα τῆς Ὑμετέρας Μακα-
ριότητος μετὰ τὸ μέσον τοῦ κῆρ Ἰωαννάκη ψάλτη,
καί, ἐγνωρίζοντας τὴν καλὴν τῆς ὑγείαν καὶ
τὴν ἀγάπην ὅπου ἔδειξε πρὸς τοῦ λόγου μας,
ἐγάρημεν κατὰ πολλὰ, καὶ οὐ μόνον τὸ γράμμα,
ἀλλὰ ἐλάβομεν καὶ τὰ ὅσα μᾶς ἐστειλῆτε ἐγ-
γράφως, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπερσυχαιστοῦμεν τὴν
Μακαριότητά τῆς, ὅπου ἔλαβεν τοιαύτην ἐ-
νόκλησιν διὰ λόγου μας. Ἀμποτες δ' ἐπουρά-
νιος Θεὸς νὰ τὴν στερεώσῃ εἰς πολλοὺς καὶ
πανευδαίμονας χρόνους! Πρὸς τοῦτοις μᾶς ἐ-

Prea-fericite, prea-învățate și prea-înțe-
lepte al nostru domn și stăpân, Patriarh
al Sfintei cetăți Ierusalimul, al Siriei, Ara-
biei, al Cisiordaniei, al Canei Galileii și
al Sfântului Sion și a toată Palestina,
doamne, doamne Hrisante și întru Hris-
tos prea-iubite părinte, Fericirea Voas-
tră cucernică o salut cu supunere și să-
rut și preasfânta-Ți dreaptă din tot
sufletul.

Pricina celei de față scrisori simple a
mele e întâiu să-Ți dau cuvenita închinare
până la pământ, apoi să-Ți vădesc că
am primit scrisoarea mărinimoasă și res-
pectată a Fericirii Voastre prin mijlocul
lui Ienachi psaltul, și, cunoscând buna-Ți
sănătate și iubirea ce ai arătat-o către
mine, ne-am bucurat mult, și nu numai
scrisoarea am primit-o, ci și câte mi-ai
trimes în scris, pentru care mulțămim
foarte Fericirii Tale că și-a luat atâta
trudă pentru mine. De ar da Dumne-
zeu din cer să Te întărească întru mulți
și cu totul fericite ani! Pe lângă aces-
tea ne-ai înștiințat și pentru zapise, că

φανέρους καὶ διὰ τὰ ξαπίσια πῶς νὰ μὴν τὰ εἶδισιν ἀκόμῃ, καὶ παρακαλοῦμεν, ὅταν ἦθελον τὰ δεῖξῃ, νὰ ἔχω εἶδῃσιν διὰ τὰ πάντα τὸ τέλος τοὺς, ἕως ὅπου καὶ ἐγὼ ζῶ νὰ ξεῦρω διὰ αὐτά. Τὸ δὲ διὰ τὴν ἀνακομιδὴν τῆς μακαρίτισσας Σπαθαρίσας μένω εἰς χρέος νὰ κάμω τὴν εὐχαρίστησιν τῆς Μακαριότητός σας διὰ τὴν τοιαύτην μεγάλην ψείραξιν ὅπου ἔλαβεν, διότι καὶ πολλὰ ἐχάρημεν ὅπου εὐρέθη δι' εὐχῶν τῆς, ὡς μὰς ἔγραψ. Ὅμως παρακαλοῦμεν νὰ ἔχωμεν συγχώρησιν. Καὶ ἐπασχάσαμεν εἰς Νίζναν, εἰς τὴν ἀδελφὴν μας ὅπου ἡγεμονύσει μετὰ τοῦ δουζύγου τῆς τὸν τόπον, τῆς Νίζνας, καί, διὰ αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα φροντίζομεν διὰ τὸ χρέος αὐτό, καὶ διὰ τὰ ὀνόματα ὅπου ἐμνημονύσατε, τὰ ὅποια παρακαλοῦμεν νὰ εἶναι εἰς ἐνθύμησιν τῶν πατέρων εἰς τὸν Ἁγίον Τάφον καὶ θέλω κάμει τὴν εὐχαρίστησιν.

Ὅμως πάλιν δεῖσθαι καὶ παρακαλῶ νὰ μὲ ἐνθυμᾶστε μὲ τὰ σεβάσματά σας γράμματα συγγάμις, ὅταν ἐγνωρίζετε καιρὸν ἀρμόδιον αἱ δὲ ἄγιοι καὶ πανίςραι εὐχαὶ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἶη (sic) μεθ' ἡμῶν ἐν εὐφραντί.

1729, Ἀπριλίου 14. Ἀπὸ Νίζναν.

Τὰ ἀδελφιά μου καὶ αἱ ἀδελφαὶ μου δι' εὐχῶν τῆς Μακαριότητός σας ὁμῶς ἔχουσιν, καὶ δουλικῶς προσκυνοῦσιν τὴν Μακαριότητά σας, ἀσπαζόμενοι καὶ τὴν πανίςρόν τῆς δεξιάν.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος πρόθυμος εἰς τοὺς ὀρισμούς τῆς, ἀσπαζομένη τὴν ἁγ. δεξιάν.

Μαρία Κ.

(Προσθήκη, διὰ χειρὸς τοῦ Χρυσάνθου:) Αὕτη ἐστὶν ἡ ποτὲ σύζυγος πρωτοσπαθαρίου Θωμᾶ τοῦ Καντακουζηνοῦ.

nu le-ai arătat încă, și ne rugăm ea, atunci când le vei arăta, să am știre întru toate de capătul lor, pentru ea fiind încă vie să aflū despre ele. Dar pentru aducerea răposatei Spătărese rămân datoare să-Ți mulțămesc Fericirii Tale pentru o astfel de mare încercare ce ai luat, pentru că și mult ne-am bucurat că s'a găsit prin rugăciunile Tale, cum ni-ai scris. Ci rugăm să avem iertare. Și am făcut Paștile la Nijna, la sora noastră, care stăpânește cu soțul ei locul Nijnei, și, pentru aceea, și după aceea ne gândim la acea datorie, și pentru numele ce le-ai pomenit, care ne rugăm să fie întru pomenirea părinților la Sfântul Mormânt; și voiu arăta mulțămire.

Ci iar mă rog să mă amintești cu scrisorile-Ți respectate adese ori când vei cunoaște prilej potrivit; iar sfintele și preasfintele rugăciuni ale Fericirii Voastre să fie cu noi toată viața.

1729, April 14. De la Nijna.

Frații miei și surorile mele prin rugăciunile Fericirii Voastre sânt sănătoși și cu supunere se închină Fericirii Voastre, sărutând și preasfânta-Ți dreaptă.

A Fericirii Voastre gata la porunci, sărutându-Ți sfânta dreaptă.

María C.

(Adaus, de mâna lui Hrisant:) Aceasta e soția de odinioară a Marelui Spătar Toma Cantacuzino.

XCVIII.

1730,
5 Ianuar.

Ioan Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, cu felicitări de Anul Nou.

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἁγιώτατε Πατριάρχᾳ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύρις, κύρις Χρυσάνθε, ἐν Χριστῷ μοι πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Ὑμετέραν σοφωτάτην Μακαριότητα δουλικῶς προσκυνῶ καὶ τὴν σεβασμίαν αὐτῆς δεξιάν ταπεινῶς ἀσπάζομαι.

Τὸ προσκυνητὴν καὶ σεβάσμιον γράμμα τῆς Ὑμετέρας σοφωτάτης Μακαριότητος ὁπίσθαις χερσὶν ἐδέχθην, καί, πληροφορηθεὶς τὴν πολυπόθητον καὶ ἀξίεραστόν μοι ὁσίαν αὐτῆς καὶ

Prea-fericite, prea-învățate și preasfinte Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisante, întru Hristos mie părinte preavenerat, Fericirii Voastre prea-învățate cu supunere mă închin și sărut smerit respectata-Ți dreaptă.

Închinata și venerata scrisoare a prea-învățatei Voastre Fericiri cu mâni ridicate spre cer am primit-o, și, aflând mult dorita și vrednica de iubire sănătate și bună

ῥῶσιν, ὑπερβαλλόντως ἐχάρην καὶ τὸν διαφυλάττοντα αὐτὴν Ἅγιον Θεὸν ἐδόξεσα.

Ἐγνων καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γραφόμενα, μὲ τὰ ὅποια συγχάριται καὶ ἐπύχεται μοι πατρικῶς ἡ Ὑμετέρα σοφωτάτη Μακαριότης διὰ τὰς παρελθούσας πανσέπτους ἐορτάς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὑπερυχαριστῶ τῇ Ὑμετέρᾳ πανσόφῳ Μακαριότητι διὰ τὴν πρὸς ἐμέ, τὸν δοῦλον αὐτῆς, πατρικὴν ἀγάπην καὶ δεσποτικὴν εὐνοίαν, οὗ ἕνεκα δεῖσθαι καὶ αὐθις ἐκτενῶς αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ περιφρουρῇ καὶ νὰ διαφυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἀνωτέραν παντὸς ἀνιάρου καὶ νὰ τὴν καταξιώνῃ καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς κυλικὰς περιόδους νὰ ἐορτάξῃ πάσας τὰς σεβασμίας αὐτοῦ ἐορτάς πανευκλεῶς καὶ νὰ τὰς πανηγυρίξῃ φαιδρῶς μετ' ἀπτώτου ὕψους καὶ πολυετοῦς διαμονῆς καὶ στερεώσεως ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν αὐτῆς Θρόνον, διὰ νὰ ἀπολαυδῶν καὶ καθεξῆς ἀφθονοστερίας καὶ θαύματος τὰς παναγίας καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχάς, εὐρισκόμενος διὰ παντὸς εἰς τὰ δεσποτικά αὐτῆς ἐπιτάγματα ὑπόχρεως δοῦλος καὶ ἐτοιμώτατος· ἥς αἱ πανάγιοι εὐχαὶ εἰρήσαν μοι ἀρωγαὶ ἐν βίῳ παντί· τὰ δὲ ἔτη τῆς Ὑμετέρας σοφωτάτης Μακαριότητος θεόθεν πάμπόλλα καὶ πανευδαίμονα.

αἰχλ', Ἰανουαρίου σ'.

Τῆς Ὑμετέρας σοφωτάτης Μακαριότητος υἱὸς τῆς ἐν Χριστῷ καὶ δοῦλος

Ἰωάννης Μαυροκορδάτος.

stare a Ta, peste măsură m'am bucurat și am lăudat pe Sfântul Dumnezeu care Te păzește.

Am cunoscut și cele scrise înlăuntrul, prin care mă felicită și-mi dorește Fericirea Voastră prea-învățată pentru trecutele prea-venerate serbători ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, și foarte mulțămesc prea-învățatei Voastre Fericiri pentru iubirea-Ți de părinte și stăpânească bunăvoință față de mine, robul Țău, pentru care mă rog și eu și iarăși de Domnul Nostru Isus Hristos să păzească și să apere pe Fericirea Voastră mai presus de orice lucru rău și să Te învrednicească și pe alte multe cercuri de vreme a serba toate veneratele serbători cu toată gloria și să le petreci strălucit în sănătate nestricată și cu de mulți ani păstrare și întărire pe Scaunul Țău apostolicesc, ca să capăt și pe urmă rugăciunile, foarte dese și îmbelșugate, preasfinte și de Dumnezeu ascultate ale Tale, stând întru toate la poruncile Tale stăpânești ca un îndatorit rob și prea-gata; ale cării preasfinte rugăciuni să-mi fie ajutoare în toată viața; iar anii Fericirii Tale prea-învățate să fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu totul fericiți.

1730, Ianuar 5.

Al Fericirii Voastre prea-învățate fiu întru Hristos și rob.

Ioan Mavrocordat.

XCIX.

Constantin-Vodă Mavrocordat către Cosma, Patriarhul Alexandriei, despre o lămurire de egumen, călătoria la Alexandria a prelatului și niște lămuriri de la Marele Ecclesiarh Kritias.

1737,
20 Maiu

Μακαριότης καὶ ἀγιώτατος Πάπας καὶ Πατριάρχας τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτὰ τῆς Οἰκουμένης, κύριε, κύριε Κοσμά, ἡμέτερος ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα εὐλαβῶς προσκυνοῦντες, τὴν ἱερὰν αὐτῆς δεξιὰν ἀσπάζομεθα, θεόμενοι τοῦ παναγίου Θεοῦ νὰ περιφρουρῇ καὶ νὰ διαφυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐν ἁπλῇ ὕψει καὶ εὐημερίᾳ διηγεσθὶ μετὰ μακροβιότητος.

Τὸ ἱερὸν καὶ σεβασμιον γράμμα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος μεθ' ὅσης πλείστης εὐλαβίας ἐλάβομεν καὶ διὰ τὴν ἐφεστῆν αὐτῆς ὕψειαν λίαν ἐχάρημεν, ἣν διαφυλάττοι ὁ Κύριος [σταθερὰν καὶ] ἀμετάπτωτον.

Prea-fericite și preasfinte Papă și Patriarh al mării cetăți Alexandria și judecător al Lumii, doamne, doamne Cosma, al nostru întru Hristos părinte preavenerat, Fericirii Voastre cu evlavie închinându-ne, sărutăm dreapta-Ți sfântă, rugându-ne de prea-bunul Dumnezeu să apere și să păzească pe Fericirea Voastră în cea mai înaltă sănătate și fericire neconținută întru mulți ani.

Sfânta și venerata scrisoare a Fericirii Voastre am primit-o cu cea mai mare evlavie și ne-am bucurat foarte de dorita nouă sănătate a Ta, pe care s'o păzească Domnul [statornică] și netulburată.

Ἐγνωμεν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ σημειούμενα, καὶ δι' ὅσα μὲν ἦσαν εἰς ἀπόκρισιν ἡμετέρων προγεγραμμένων δὲν περιβαρόνομεν καὶ αὖθις τὰς σεβασμίας αὐτῆς ἀκοάς, εἰ μὴ μόνον εὐχαριστοῦμεν κατὰ πολλὰ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς πατρικὴν αὐτῆς ἀγάπην, οὐ ἔνεκα καὶ μᾶς γνωρίζῃ διὰ παντὸς ἐτοιμοτάτους εἰς τοὺς πατρικοὺς αὐτῆς ὀρισμούς.

Περὶ δὲ τοῦ ἐνταῦθα ἡγουμενσύντος εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον τοῦ ἀγιωτάτου αὐτῆς Θρόνου κδρ Ἰωαννῆμ, ὅτι διὰ πατριαρχικοῦ αὐτῆς γράμματος ἐπιβεβαίωσε τὴν ἡγουμενσίαν του, καλὰ ἔκαμεν ἡ Ὑμέτερα Μακαριότης, ὁ ὅποιος, διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἄκραν οὐκίην εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην μας, θέλη ἔχη ἐκ μέρους μας πᾶσαν ἐπίσκοψιν καὶ περιθαλψὶν κατὰ τὴν πατρικὴν αὐτῆς ἀξίωσιν.

Ἐπειδὴ δὲ σημειοὶ ἡ Ὑμέτερα Μακαριότης ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἶναι νὰ ἀπαίρῃ πλῆθον αὐτόθεν, διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν ἀγιώτατον αὐτῆς Θρόνον, ἄλλο δὲν μένει νὰ εἰποῦμεν παρὰ μόνον παρακαλοῦμεν τὸν οὕτως αἰσίως οἰκονομήσαντα τὰ κατ' αὐτὴν ἅγιον Θεόν, νὰ τὴν διαφυλάττῃ καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν, κατὰ τὴν γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἀνωτέραν πάσης ἀντικειμένης περιπετείας καὶ νὰ ἀπολαύσῃ, ὡς πατρικῶς ἐφίεται, τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῇ λογικὸν τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον.

Ἡμεῖς δὲ παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμέτεραν Μακαριότητα ὅτι νὰ μὴ διαλείπῃ κἀκεῖθεν νὰ μᾶς ὑποστηρίξῃ συνεχῶς διὰ τῶν ἱερῶν αὐτῆς εὐχῶν καὶ πατρικῶν εὐλογιῶν, καὶ θέλομεν ὁμολογῇ τὰς εὐχαριστίας τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, εὐρισκόμενοι εἰς πᾶσαν συμπύκτουσαν χρεῖαν καὶ ὑπόθεσιν αὐτῆς συνεργοὶ ἐτοιμότατοι, καθὼς τοῦτο θέλει τὸ πληροφορηθῇ καὶ ἀπὸ τὸ λογιώτατον Μεγάλον Ἐκκλησιαστικὴν κορίτζην Κριτίαν γράμμα μας.

Ἄς ἔχωμεν τοίνυν παρακαλοῦμεν καὶ αὖθις ἱερὰ αὐτῆς γράμματα, διὰ νὰ χαίρωμεν ἐπὶ τῇ ἐφετῇ ὀυμείᾳ καὶ ταῖς πατρικαῖς αὐτῆς εὐχαῖς, αἵτινες εἴησαν ἡμῖν ἀρωγαὶ ἐν ὅτῳ παντί· τὰ δὲ ἔτη τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος θεόθεν πάμπολλά τε καὶ πανευτυχῇ.

αφλζ', Μαῖου κ'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος υἱὸς ἐν Χριστῷ καὶ ὅλως εἰς τοὺς ὀρισμούς

Io Constantin Voevoda.

Am aflat și cele înăuntru însemnate, și pentru câte erau ca răspuns la scrisorile noastre de mai înainte nu mai necăjim în zădar respectatul Tău auz, ci numai mulțămim mult Fericirii Voastre pentru iubirea părintească față de noi, pentru care să ne știi întru toate prea-gata la părințele-Ți porunci.

Pentru cel ce aici e egumen la sfânta mănăstire a preasfântului Tău Scaun, chir Ioachim, cum că prin scrisoarea-Ți patriarhicească și-a întărit egumenia, bine a făcut Fericirea Voastră, care, prin înalta evlavie fiască pentru Ține și iubire a noastră, va avea din partea noastră toată ocrotirea și mângâierea după a Ta părintească vrednicie.

De oare ce însă arată Fericirea Voastră că după puține zile e să plece de acolo, ca să meargă la preasfântul Ei Scaun, nu mai rămâne să spunem alta, ci numai rugăm pe Dumnezeu Sfântul, care cu gând sfânt a potrivit așa, să Te păzească și de acum, pe uscat și pe mare, mai presus de toată împrejurarea protivnieă și să ajungă, cum dorești părințește, la turma sufletească a lui Hristos Ție încredințată.

Iar noi rugăm pe Fericirea Voastră ca să nu lipsească și de acum înainte să ne sprijine necontenit prin sfintele-I rugăciuni și părințești binecuvântări, și vom recunoaște mulțămiri Fericirii Voastre, aflându-ne la toată nevoia ce ar veni și la orice lucru al Tău ajutători prea-gata, cum vei afla aceasta și prin scrisoarea noastră către prea-învățatul Mare Ecclesiarh Chiriță Kritis.

Deci ne rugăm să avem și de acum înainte sfintele-Ți scrisori, ca să ne bucurăm de dorita-Ți sănătate și de părințele-Ți rugăciuni, care să-mi fie ajutoare în toată viața: iar anii Fericirii Voastre fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu totul fericți.

1737, Maiu 20.

Al Fericirii Voastre fiu întru Hristos și cu totul la porunci.

Io Constantin Voevoda.

C.

Constantin-Vodă Mavrocordat către Cosma, Patriarhul Alexandriei, despre mănăstirea Hangu, Mitropolitul Libiei și hrisovul domnesc pentru școala înaltă din Alexandria.

1743,
11 Iunie.

Μακαριώτατε καὶ ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχᾳ τῆς μεγάλῃς πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτὰ τῆς Οἰκουμένης, κύριε, κύριε Κοσμά, ἡμέτερος ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα εὐλαβῶς προσκυνοῦντες, τὴν ἱερὰν αὐτῆς θεοῦ ἀσπαζόμεθα, θεόμενοι τοῦ ἀγίου Θεοῦ τοῦ σκέπειν καὶ περιφρουρεῖν αὐτὴν εἰς τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικὸν αὐτῆς Θρόνον ἐν ἁγρῇ ὕψει καὶ διηγεῖται σὺν ἡμερῇ μετὰ μακροβιότητος.

Τὸ ἀπὸ λ' Αὐγούστου, μετὰ παρέλευσιν τοσούτων μηνῶν ἱερὸν αὐτῆς γράμμα μετὰ τῆς ἀντηρότης υἱότητος εὐλαβείας ἐλάβομεν: διὰ τὴν ἀγαθὴν καὶ ἐρετὴν ὕψισαν τῆς λῆαν [ἐχάρημεν]· ἐγνωμεν καὶ τὰ ἐφεξῆς γραφόμενα, καὶ εὐχαριστοῦμεν κατὰ πολλὰ τῇ [Ὑπερέρᾳ] Μακαριότητι διὰ τὴν πατρικὴν θερμὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην, τὰς θαυμάσιους εὐχὰς αὐτῆς καὶ εὐλογίας, πληροφροῦντες αὐτὴν [ὅτι] φερόμεθα καὶ ἡμεῖς μετὰ διαπύρον υἱότην ἀγάπην καὶ ἄκραν εὐλάβειαν πρὸς τὴν αὐτῆς Μακαριότητα, ὡς πρὸς σεβασμιώτατον ἡμῶν πατέρα, καὶ μόνον παρακαλοῦμεν νὰ ὁσέται καὶ εἰς τὸ διηγεῖται ἐκτενέστερον τοῦ ἀγίου Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ μένομεν εἰς τοὺς πατρικοὺς αὐτῆς ὀρισμοὺς ἐτοιμάσασθαι. Πρὸς τὸ ἱερὸν αὐτῆς μοναστήριον Χάγγου, ὅς εἶναι δεδαία ἡ Ὑπετέρα Μακαριότης πῶς δεῖχομεν τὴν δυνατὴν ἐπίσκεψιν καὶ συνδρομήν, καθὼς πλεονέστερον θέλει καταλάβῃ ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτὴν γράμματός τοῦ πανιερωτάτου ἀγίου Λιβίου, τοῦ ἐν Χριστῷ σεβασμίον ἡμῶν πατρός. Προσέτι ὅς εἶναι εἰς εὐδορίαν τῆς [ὅτι] ἐδωρίσαμεν δι' αὐθεντικῶν ἡμῶν χρυσόδολλων νὰ δίδωνται κατ' ἔτος διακόσια γρ. εἰς τὸν ἀγιώτατον Θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας διὰ στήσασιν σχολείου καὶ σπουδῆν μαθημάτων, καθὼς θέλει καταλάβῃ καὶ περὶ τοῦτου σαφέστερον ἀπὸ τοῦ ἴσου τοῦ αὐθεντικῶν μας χρυσόδολλου ὅπου στέλλει πρὸς αὐτὴν ὁ ἅγιος Λιβίος, πρὸς τοῦ ὁποῖου τὴν Πανιερότητα ἐδόθησαν καὶ τὰ διακόσια γρόσια τοῦ ἐνεστώτος χρόνου, νὰ τὰ στείλλῃ.

Παρακαλοῦμεν τοίνυν καὶ αὐτίς νὰ μᾶς χρησποτῇ συνεχῶς μετὰ τὰ σεβάσματα αὐτῆς γράμματα θελωτικά τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐρετῆς ὕψους τῆς, καὶ μετὰ τὰς πατρικὰς τῆς προστα-

Πρεα-fericite și preasfinte Papă și Patriarh al mării cetăți Alexandria și judecător al Lumii, doamne, doamne Cosma, al nostru întru Hristos părinte prea-venerat, Fericii Voastre cu evlavie închinându-ne, sărutăm sfânta-Ți dreaptă, rugându-ne de sfântul Dumnezeu să Te apere și să Te păzească pe preasfântul apostolicesc Scaun al Tău în cea mai înaltă sănătate și neconținută fericeire în viață lungă.

Sfânta-Ți scrisoare de la 30 August după trecerea atâtor luni am primit-o cu căzuta fiască evlavie: pentru buna și dorita-Ți sănătate foarte [ne-am bucurat]; am aflat și cele pe urmă scrise, și mulțămim foarte Fericii [Voastre] pentru caldă părintească iubire către noi [și] pentru prea-îmbielșugatele Tale rugăciuni și binecuvântări, înștiințându-Te că ne purtăm și noi cu aprinsă iubire de fiu și înaltă evlavie către Fericeirea Ta, ca față de un prea-venerat al nostru părinte, și numai ne rugăm să Te rogi și de acum cât de tare la Sfântul Dumnezeu pentru noi, și rămânem prea-gata la părintești-Ți porunci. Cât despre sfânta-Ți mănăstire Hangu, să fie sigură Fericeirea Voastră că arătăm cât se poate mai multă supravie și ajutor, precum mai pe larg vei afla-o din scrisoarea către Tine a preasfântului de Libia, cel întru Hristos respectat părinte al nostru. Pe lângă aceasta să-Ți fie spre știință [că] am hotărât prin hrisovul nostru domnesc să se dea pe an două sute de lei la preasfântul Scaun al Alexandriei pentru ridicarea școlii și studiul științelor, cum vei afla și despre aceasta mai sigur din copia domnescului nostru hrisov, pe care Ți-o trimete sfințitul al Libiei, către a cărui Preasfinție s'au dat și cei două sute de lei ai anului de față, ca să-i trimeată.

Deci ne rugăm și din nou să ne bucure neconținut cu respectatele-Ți scrisori arătând buna și dorita-Ți sănătate, și cu poruncile-Ți părintești; iar anii Tăi fie de

γάς· οἱ δὲ χρόνοι αὐτῆς εἶησαν θεόθεν πολλοὶ
καὶ εὐτυχεῖς, καὶ αἱ ἄγιοι αὐτῆς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν.
αψιγ', 'Ιουρίου ια'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος οὐὸς ἐν Χριστῷ
καὶ ὅλως εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

Io Constantin Voevoda.

la Dumnezeu mulți și fericți, și sfintele-
Ți rugăciuni cu noi.

1743, Iunie 11.

Al Fericirii Voastre fiu întru Hristos
și cu totul la porunci.

Io Constantin Voevoda.

CI.

După 1743.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Ioan Mavrocordat, Domnul Moldovei,
despre suirea sa în Scaun.

Ὑψηλότητα, θεοσεβέστατε καὶ μεγαλοπρε-
πέστατε Αὐθέντα καὶ Ἡγεμὸν πάσης Μολ-
δοβλαχίας, κύριε, κύριε Ἰωάννη Ἰω. Νικολάου
Βοεβόδα, οὐὸς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς καὶ
περιπόθητος τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Ὑμε-
τέραν θεοφροῦρητον Ὑψηλότητα πατρικῶς εὐ-
χόμενοι καὶ εὐλογοῦντες, ἡδέως προσαγορεύο-
μεν καὶ τοῦ ἁγίου Θεοῦ δεόμεθα ὅπως δια-
φυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν θεοφροῦρητον Ὑψη-
λότητα ἀνωτέραν παντὸς ἀνιανοῦ συναντή-
ματος καὶ πάσης ἀντικειμένης ἐπηρείας ὑ-
περιτέραν, ἐπιβραβεύει τε αὐτῇ μακροχρόνιον
τὴν ὕψιστην, ἀδιάσειστον τὴν διαμονὴν καὶ πάντα
τὰ ἐρετὰ καὶ καταθύμια. Ἐπειδὴ καὶ θεῖον
ἐλέει διὰ συνοδικῆς καὶ κανονικῆς διασκεψέως
προεδιόκησθαι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἀει-
δήμου Πατριάρχου καὶ ἡμετέρου γέροντος κυ-
ρίου Κοσμᾶ εἰς τὸν ἀγιώτατον πατριαρχικὸν
Θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας, δὲν ἐλπίσαμεν διὰ
τοῦ παρόντος μας νὰ γράψωμεν τῇ πανευ-
κλάμπρῳ αὐτῆς Ὑψηλότητι, καί, ὡς οὐὸν μας
ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸν καὶ περιπόθη-
τον, νὰ τὴν εὐχηθῶμεν ἐκ φύχης καὶ νὰ τὴν
εὐλογήσωμεν ἐνθέρμως, ὡς πρὸς Θεὸν αὐτῆς
εὐχέτην διάπυρον νὰ μᾶς ἔχῃ εἰς τὴν αὐ-
θεντικὴν τῆς ἀγάπης, καὶ τὸ εἰς τὰ αὐτόσε
μοναστήριον ἡμῶν νὰ τὸ ἔχῃ εἰς τὸ ἔλκος
καὶ περιποίησιν τῆς, καὶ θέλωμεν παρακαλεῖ
διὰ παντὸς τὸν ἅγιον Θεὸν ὅπερ τῆς πανευ-
δαίμονος αὐτῆς ὕψιστης καὶ πανευτυχοῦς στε-
ρώσεως. Νὰ μᾶς ἄξιοι δὲ παρακαλοῦμεν καὶ
τῶν πανευκλάμπρων αὐτῆς δηλωτικῶν τῆς ἀ-
γαθῆς τῆς ὕψιστης, καὶ ἡμῖν ἐρετῆς ἥς τὰ
ἔτη εἶησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμο-
νέστατα.

Τῆς Ὑμετέρας θεοσεβεστάτης Ὑψηλότητος
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

Prea-înălțate, prea-evlavioase și prea-
mărite Domn și stăpân a toată Moldo-
vlahia, doamne, doamne Io Ioan Nicolae
Voevod, fiu în Duhul Sfânt iubit și prea-
dorit al Smereniei Noastre, rugându-ne
părintește pentru Înălțimea Voastră de
Dumnezeu păzită și binecuvântând-o, cu
plăcere o salutăm și ne rugăm de Dum-
nezeu Sfântul să păzească pe Înălțimea
Voastră de Dumnezeu păzită mai presus
de orice întâmplare tristă și de toată
cursa protivnică și să-Ți întărească sănă-
tatea întru mulți ani și rămânerea netol-
burată, precum și toate cele dorite și după
voie. De oare ce cu mila lui Dumnezeu
prin cercetare sinodică și canonică am fost
înaintați după încetarea din viață a feri-
citului Patriarh și al nostru bătrân chir
Cosma pe preasfântul Scaun patriarhicesc
al Alexandriei, n'am lipsit prin cea de
față a noastră să seriem Înălțimii Tale
prea-strălucite, și, ca fiu al nostru în Du-
hul Sfânt iubit și dorit să ne rugăm pentru
Tine din suflet și să Te binecuvântăm
călduros, așa încât să ne aibi ca rugător
aprinș al Tău către iubirea Ta domnească,
și mănăstirea noastră de acolo să o ții în
mila și îngrijirea Ta, și vom ruga tot-
deauna pe Sfântul Dumnezeu pentru prea-
fericita-Ți sănătate și prea-fericita întărire.
Și ne rugăm să ne învrednicești și de
prea-strălucitele-Ți serisori vădind buna-Ți
sănătate și nouă dorită; ai cărui ani fie
de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul
fericiți.

Al Înălțimii Voastre de Dumnezeu cins-
tătoare rugător la Dumnezeu.

† Al Alexandriei Matei.

CII.

Un Căminar necunoscut către un Mitropolit (supus Scaunului Alexandriei).
cu felicitări.

1745,
30 Novem-
bre.

Πανισρώτατε, λογιώτατε καὶ θεοπρόδλητε Μη-
τροπολίτα, ἐν Χριστῷ μοι πάτερ σεβασμιώ-
τατε.

Τὴν Ὑμετέραν Πανισρότητα ταπεινῶς προσ-
κυνῶ, καὶ πανευλαδῶς καὶ πολυποθῆτως ἀσ-
πάζομαι τὰς σεβασμίας αὐτῆς χεῖρας, παρὰ
τῆς ἄνωθεν Προνοίας ἐξετούμενος τῇ Ὑμε-
τέρᾳ Πανισρότητι πᾶν ἀγαθὸν καταθύμιον. Τὴν
σεβασμιάν αὐτῆς ἐπιστολὴν μετὰ πλείστης εὐ-
λαθείας καὶ χαρᾶς ἔλαθον, ἐξ ἧς τὴν ἐφεστῆν
μοι ὕψιστον της πληροφορηθεῖς, ὕπερσχέρην,
καὶ τὸν διατηροῦντα αὐτὴν ἄγιον Θεὸν ἀπὸ
καρδίας ἐδόξασα, οὗ τῷ ἐλπί διὰ τῶν ἁγίων
αὐτῆς εὐχὼν καὶ ἐγὼ ὕψιστος. Ἐργων καὶ τὰ
εἰς ἐξῆς, δι' ὧν συγχαίρει μοι πατρικῶς καὶ
ἐπεύχεται θερμῶς περὶ τοῦ ὁφειλίου της κα-
μηναρίας, καὶ εὐχαριστῶ καὶ ὕπερευχαιστώ,
σεβασμιώτατέ μοι πάτερ καὶ δέσποτα, διὰ τὴν
τόσην ὑπερβάλλουσαν πρὸς με τὸν ταπεινὸν
δεσποτικὴν της εὐνοίαν καὶ πατρικὴν ἀγά-
πην· ὁ ἅγιος Θεός, ὁ της δεήσεως τῶν φοβου-
μένων καὶ ἀγαπόντων αὐτὸν εἰσακούων, νὰ ἀ-
ναδείξει τὸν ἀνάξιον τοιοῦτον ὄλον ἐπεύχεται
μοι ἡ Ὑμετέρα σεβασμία Μακαριότης, καὶ
νὰ στερεώσῃ καὶ τὸν ὑψηλότερον καὶ εὐεργε-
τικώτατόν μοι Αὐθέντην, ἐπιδαψιλεύων αὐτῷ
πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Πόσον
ἐχάρην τοῦτου τοῦ ὁφειλίου ἔνεκα ἡ [αὐτῆς]
Πανισρότης, καὶ ἂν ἤθελε σιωπήσῃ τσελῖως
καὶ δὲν ἤθελε μὲ γράψῃ, τὸ γνωρίζω καὶ τὸ
συμπαιρένω, διατὶ ἐγνώριζα καλῶς καὶ ἐπλη-
ροφορήθην τὴν ἐξ ἀρχῆς ὅπου ἐγνωρίσθημεν
διάπυρον πρὸς με, τὸν δοῦλον της, πατρικὴν
αὐτῆς ἀγάπην καὶ φιλοστοργίαν καὶ τὸ στα-
θερὸν αὐτῆς, πολλῶς μᾶλλον ὅπου μὲ ἡξίωσε
καὶ ἱεροῦ γράμματός της, μὲ ὅλον ὅπου παρα-
σιωπεῖ καὶ δὲν φανεροποιεῖ καὶ τὸ πλείστον
της προξενηθείσης αὐτῇ χαρᾶς καὶ εὐφροσύ-
νης. Μὲ τὸ νὰ γνωρίζω ὅμως, καὶ νὰ μὴν
ἀμφιβάλλω, ὅτι γνωρίζει καὶ ἡ Ὑμετέρα Πα-
νισρότης καὶ δὲν ἀμφιβάλλει τὴν πρὸς αὐτὴν
ἰδιόζουσαν κλίσιν καὶ θερμωτάτην οὐκίην μου
ἀγάπην καὶ εὐλόθειαν καὶ τὸ ἀμετάβλητον
αὐτῆς ἐν ὅσῳ τοῦ ποιήσαντος καὶ [συν]δέ-
σαντος καὶ ἐνώσαντος ἡμᾶς Θεοῦ τῷ συν-
δέσμῳ της κατ' αὐτὸν ἀγάπης τὸ ζῆν ἔχω,
δὲν πλατύνω, παρακαλῶ μόνον νὰ μὲ ἐνθυ-
μᾶται ἄμποτε ἐν ταῖς ἱσραῖς αὐτῆς τσελ-
ταῖς καὶ κελликаῖς προσευχαῖς, δεομένη ἐκ-

Preasfințite, prea-învățate și de Dumnezeu
ocrotite Mitropolit, în Hristos mie pă-
rinte prea-venerat.

Preasfinției Voastre cu smerenie mă
îchin, și cu toată evlavie și multă poftă
sărut mâinile-Ți respectate, cerând de la
Pronia de sus Prea-Fericirii Tale tot bi-
nele dorit. Respectata-Ți scrisoare cu cea
mai mare evlavie și bucurie am primit-o,
din care aflând cea dorită mie sănătate
a Ta, peste măsură m'am bucurat, și am
slăvit din inimă pe cel ce Te păzește
Sfântul Dumnezeu, din a cărui milă prin
sfintele-Ți rugăciuni și noi sântem sănătoși.
Am cunoscut și cele ce au urmat, prin
care părintește Te bucuri cu mine și te
rogi călduros pentru dregătoria Căminăriei,
și mulțămesc și foarte mulțămesc, prea-
venerate al mieu părinte și stăpân, pentru
atât de prisoselnica bunăvoință de stăpân
și părintească iubire față de mine cel
smerit; Dumnezeu sfântul, cel ce ascultă
de rugăciunea celor ce se tem de dânsul
și-l iubesc, să răsplătească acest lucru de
care sânt nevrednic, dăruit mie prin ru-
găciunile Fericirii Voastreenerate, și să
întărească și pe prea-înălțatul și prea-
binefăcătorul mieu Domn, dându-i din
bielșug toate cererile spre mântuire. Cât s'a
bucurat pentru această dregătorie Prea-
sfinția Ta și dacă ar fi trecut cu totul și
nu mi-ar fi scris, o știu și o gâcesc, pentru că
am cunoscut bine și am aflat știuta de mine
de la început către mine, aprinsul Tău
rob, părintească iubire și statornicie a Ta,
cu atât mai mult că m'ai învrednicit de
sfânta-Ți scrisoare, de și treci supt tăcere
și nu vădești bielșugul bucuriei și mulță-
mirii ce mi s'a cășunat. De oare ce cunosc
însă, și nu mă îndoiesc, că și Preasfinția
Ta nu pune la îndoială aplecarea deose-
bită către Tine și prea-călduroasa fiasca
iubire și evlavie și nestrămutarea ei, cât
voiu avea să trăiesc prin voia celui ce
ne leagă și unește eu legătura iubirii
către dânsul Dumnezeu, nu mă mai în-
tind, ci numai rog să mă pomenești în ale
Tale sfinte slujbe, ba și în rugăciunile din
chilie, rugând stăruiitor pe Dumnezeu

τανῶς τοῦ Θεοῦ ὁπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου καὶ εὐτελοῦς, τοῦ μηδὲν ἄλλο ὄντος σὶ μὴ γῆ καὶ σπονδὸς καὶ ὄλως πλημμύσεια, ὅπως γένηται ἴλεως καὶ ἀξιόσχη μὲ τῶν ποθομένων πνευματικῶν.

Τὸν πανισρώτατον ἅγιον Τορνόδου δι' αὐτῆς πανευλαβῶς προσκυνῶ καὶ τὴν σεβάσμιαν τοῦ δεξιᾶν ἀσπάζομαι· ὅς μὴ μὲ ὀστρηρῇ δ' ἔσθ' ὅτε παρακαλῶ καὶ σεβάσμιων γραμμάτων τῆς, ἵνα χαίρω ἐπὶ τῇ ἐφ' ἑστῇ μοι ὑγιαίᾳ αὐτῆς καὶ ταῖς θεοπειθέσιν εὐχαῖς, αἵτινες εἴησάν μοι ἄρωγαὶ ἐν εἰψ παντί· τὰ δὲ ἔτη αὐτῆς θεόθεν πλεῖστα καὶ σωτηριώδη.

αψμε', Νοσμβρίου λ'.

Τῆς Ὑμετέρας Πανισρότητος οἶδς ἐν Χριστῷ.

pentru mine cel nevrednic și smerit, care nu sânt alta decât pământ și cenușă și întru toate păcat, ca să fie milostiv și să mă învrednicească de cele sufletești dorite.

Pe preasfințitul de Târnova prin Tine îl salut eu toată evlavia și-I sărut venerata dreaptă; să nu mă lipsească, mă rog, de respectatele-I scrisori, ca să mă bucur de dorita-I sănătate și de rugăciunile de Dumnezeu ascultate, care să-mi fie ajutătoare în toată viața; iar anii Tăi de la Dumnezeu foarte mulți și mântuitori.

1745, Noiembrie 30.

Al Preasfinției Voastre fiu întru Hristos.

CIII.

1746, Alexandru Suțu, Marele Chartophylax, către Matei, Patriarhul Alexandriei, Septembrie. despre suirea acestuia pe Scaunul patriarhal.

Μακαριώτατε καὶ ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχᾳ τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτὰ τῆς Οἰκουμένης. κήρις, κήρις Ματθαῖς, ἐν Χριστῷ μοι πάτερ καὶ δεσποτα σεβασμιώτατε.

Τὴν Ὑμετέραν θεοπρόβλητον Μακαριότητα πανευλαβῶς προσκυνῶ, καὶ τὴν σεβάσμιον αὐτῆς δεξιᾶν ἀσπάζομαι, ἣν διαφυλάττει ὁ Κύριος ἄνοσον, εὐθουμον, ὕγιαν, μακρόδιον καὶ ἀνωτέραν παντὸς ἐναντίου. Σεβάσμιον αὐτῆς γράμμα μετὰ τῆς ὀφειλουμένης εὐλαθείας ἔλαβον, διὰ τὴν ἀγαθὴν ὑγίαν τῆς τὸν ἅγιον Θεὸν ἐδόξασα, ἔγνων καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πατρικῶς σημειούμενα, δι' οὗ δηλοποιεῖ τὸν θεῖον ἑλῶ καὶ φήρῳ συνοδικῇ προεδριάσμων τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικὸν καὶ πατριαρχικὸν τῆς Ἀλεξανδρείας Θρόνον, καὶ ἐχάριεν ὑπερβαλλόντως· εἰς τὸν ὁποῖον νὰ τὴν διαφυλάττει ὁ οὕτως οἰκονομίσας τὰ κατ' αὐτὴν Θεὸς ἀνωτέραν πάσης ἐπιηρείας, καὶ ἀντικειμένης προσβολῆς καὶ περιστάσεως, μετὰ πολυχρόνιου διαμονῆς καὶ γαληνιάας καταστάσεως, εἰς σίστασιν καὶ καταρτισμὸν τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐτῇ χριστιανύμου πληρώματος. Γνωρίζουσα δὲ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τὴν ἄκραν εὐλόγησιαν ὅπου ἀνέκαθεν πρὸς αὐτὴν φέρω, ὡς εἰς σεβάσμιον πνευματικὸν μου πατέρα καὶ δεσπότην, παρακαλῶ ἀμοιβαίως νὰ φέρεται μὲ πατρικὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην, καὶ νὰ μὲ εἴχεται, καὶ μακρόθεν, προστάζουσά με εἰς ὅτι μὲ γνωρίζει

Prea-fericite și preasfinte Papă și Patriarh al mării cetăți Alexandria și judecător al Lumii, doamne, doamne Matei, întru Hristos mie părinte și stăpân prea-venerat.

Fericirea Ta de Dumnezeu păzită cu toată evlavia o salut, și sărut venerata-Ți dreaptă, pe care s'o păzească Domnul fără boli, bucură, sănătoasă, cu viață lungă și mai presus de orice lucru protivnic. Venerata-Ți scrisoare am primit-o cu evlavia cuvenită, am laudat pe Sfântul Dumnezeu pentru buna-Ți sănătate, am aflat și cele părintește înlăuntru însemnate, prin care vestești înaintarea cu mila lui Dumnezeu și votul sinodului a Fericirii Voastre la preasfântul Scaun apostolicesc și patriarhicesc al Alexandriei, și m'am bucurat peste măsură; pe care [Scaun] să te păstreze Dumnezeu care astfel a potrivit lucrurile pentru Tine, mai presus de toată uneltirea și pornirea protivnică și împrejurarea, întru rămânerea de ani mulți și senina stare, pentru așezarea și îndreptarea turmei creștine ce-Ți este încredințată. Ci, cunoscând Fericirea Voastră înalta evlavie ce în toate Ți port, ca unui venerat părinte sufletește și stăpân, o rog în schimb să-mi fie cu părintească iubire în Hristos, și să se roage pentru mine, și de departe, poruncindu-mi la ce

ἰκανόν, διὰ σεβασμίων της γραμμάτων δηλω-
τικῶν της ἀγαθῆς ὑγιείας της.

Ἡ δοῦλη της σόζυγός μου Κασσάνδρα, μετὰ
της ἀνηκούσης εὐλαθείας, σὺν τῷ της δεξιᾶς
αὐτῆς ἀσπασμῷ, ταπεινῶς προσκυνεῖ τὴν Ὑπε-
τέραν Μακαριότητα, ἣς τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν
πλείστα μετ' εὐτυχίας, αἱ δὲ ἄγιοι καὶ θεοπει-
θεῖς αὐτῆς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν ἐν βίῳ παντί.
αψίμς, Σεπτεμβρίου.

Τῆς Ὑπετέρας θεοπροβλήτου Μακαριότητος
υἱὸς ἐν Χριστῷ καὶ πρόθυμος δοῦλος

ὁ Μέγας Χαρτοφύλαξ
Ἀλέξανδρος Σοῦτζος.

crede că sânt destoinic, prin scrisorile-I
respectate, vădind buna-I sănătate.

Roaba Ta și soția mea, Casandra, cu
evlavia cuvenită și cu sărutarea dreptei Tale,
se închină smerit Fericirii Tale, ai cărei ani
fie de la Dumnezeu foarte mulți cu fericire,
iar sfintele și de Dumnezeu ascultatele Tale
rugăciuni fie cu noi în viața toată.

1746, Septemvrie.

Al Fericirii Voastre de Dumnezeu păzite
fiu în Hristos și gata rob

Marele Chartophylax
Alexandru Suțu.

CIV.

Constantin-Vodă Mavrocordat către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre
suirea acestuia în Scaun și plecarea într'acolo a Mitropolitul Tripolei.

1746,
Octombrie.

Μακαριώτατε καὶ ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πατρι-
άρχα της μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας
καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου, κύριε, κύριε Ματ-
θαῖε, ἡμέτερε ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώ-
τατε, τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα πανευλα-
δῶς προσκυνοῦντες, τὴν ἱερὰν αὐτῆς δεξιὰν
ἀσπάζομεθα· ὁ τῶν ὅλων Θεὸς περιέποι αὐ-
τὴν ὀφθαλμοῦσαν καὶ εὐδαιμονοῦσαν μετὰ
μακροδότητος.

Δύο σεβάσμια πατριακά αὐτῆς: τὸ μὲν κατὰ
τὴν ἰ, τὸ δὲ κατὰ τὴν ιη' τοῦ τρέχοντος μετὰ
της προσηκούσης υἱίχης εὐλαθείας ἐλάβομεν.
δι' ὧν πληροφωρηθέντες τὴν ἐφετὴν ἡμῖν ὁ-
γείαν της, ὑπερεχάρημεν· ἐγνωμεν καὶ τὰ ἐν
αὐτοῖς σημειούμενα, καὶ εἰς τὸ μὲν πρῶτον
φανερώνει ἡμῖν τὸν Θεὸν ἐλέει προδιδασκὸν
αὐτῆς εἰς τὸν ἀγιώτατον πατριαρχικὸν Θρόνον
της Ἀλεξανδρείας, εἰς δὲ τὸ δεύτερον ὁρίζει
νὰ δώσωμεν τὴν ἀδελφὴν τῷ πανιερωτάτῳ Μη-
τροπολίτῃ ἁγίῳ Τριπόλει· διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ
αὐτῆς, ἐπειδὴ καὶ μελετᾷ νὰ κυήσῃ ἐν τάχει,
καὶ τὸν χρειάζεται. Καὶ οἷον, περὶ τοῦ Θεοῦ
συνάραξε καὶ εὐδοκίᾳ προδιδασκιοῦ αὐτῆς εἰς
τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικὸν καὶ πατριαρχικὸν
Θρόνον της Ἀλεξανδρείας, ὑπερμέτρως ἐχάρη-
μεν, καὶ τὸν οὕτως τὰ πάντα πανσόφως καὶ
φιλαγάθως εὐδοκῆσαντα παντοδύναμον ἅγιον
Θεὸν ἐκ μέσης ψυχῆς καὶ καρδίας ἐδοξάσα-
μεν, ὁσιως καὶ ἐνθέρμως δεόμεθα ὅπως δια-
φυλάττῃ αὐτὴν εἰς τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικὸν
καὶ πατριαρχικὸν αὐτῆς Θρόνον ὀφθαλμοῦσαν,
πανευδαιμονοῦσαν, μακρόδιον, εὐρηγικήν, ἀνω-
τέραν καὶ κρείττονα πάσης ἐναντίας προσδόλῃς
καὶ μεθ' ὅσων ἐρίεται φίλων τε καὶ καταθυμίων.

Περὶ δὲ της ἐντεῦθεν ἀποστολῆς τοῦ ῥη-
θέντος πανιερωτάτου Μητροπολίτου ἁγίου Τρι-

Prea-fericite și preasfinte Papă și Patriarh
al mării cetăți Alexandria și a tot
Egiptul, doamne, doamne Matei, al
nostru întru Hristos părinte prea-venerat,
închinându-ne Fericirii Voastre cu
toată evlavia, sărutăm sfânta-Ți dreaptă;
Dumnezeul a toate să Te tot ție sănătos
și fericit întru mulți ani.

Două respectate scrisori ale Tale: una
de la 10, iar alta de la 18 ale lunii de
față le-am primit cu cuvenita evlavie fiască,
din care aflând de dorita nouă sănătate
a Ta, ne-am bucurat foarte; am aflat și
cele înăuntru însemnate, și în cea d'întăiu
arată înaintarea Ta cu mila lui Dum-
nezeu la preasfântul patriarhicesc Scaun
al Alexandriei, iar în a doua poruncește
să dăm voie preasfântului Mitropolit al
Tripolei să vie într'acolo, de oare ce și se
gândește a pleca în grabă, și au nevoie
de dânsul. Și deci, pentru înaintarea Ta
cu via și buna voință a lui Dumnezeu la
preasfântul Scaun apostolicesc și patriar-
hicesc al Alexandriei, peste măsură ne-am
bucurat și am lăudat din adâncul sufletului
și inimii pe atot puternicul Dumnezeu
sfântul care a rânduit toate foarte înțe-
lept și cu iubire de bine, de care ne și ru-
găm fierbinte să Te păzească pe preasfân-
tul, apostolicescul și patriarhicescul Scaun
sănătos, cu totul fericit, întru mulți ani,
în pace, mai presus de toată pornirea
protivnică și cu câți dorește prieteni și
bine văzuți.

Iar pentru trimeterea de aici a zisulei
preasfântul Mitropolit al Tripolei, după pa-

πόλως, κατὰ τὴν πατριαρχικὴν αὐτῆς ἀξίω-
σιν ἐν ταυτῷ, ἐδόθη καὶ ἡ ἄδεια τῇ Πανισρό-
τητί του, καὶ ἰδοὺ ὁποῦ ἐκίνησε διὰ τὰ αὐ-
τόθι. Ἰνωρίζουσα δὲ ἡ Ὑπετέρα Μακαριότης
ὅτι ψερόμεθα πρὸς αὐτὴν μὲ ξεχωριστὴν υἱ-
κὴν εὐλόγειαν καὶ κλίσιν, ἀντιβολοῦμεν ὡς
πρὸς πατέρα ἡμῶν φιλοστοργώτατον καὶ πρὸς
Θεὸν εὐχέτην διάπυρον νὰ δέσται ἐκτενῶς τοῦ
ἀγίου Θεοῦ ὅπερ ἡμῶν καὶ τῆς τῶρας ταύ-
της, καὶ νὰ μᾶς εὐχεται ἀπὸ καρδίας ἰδίως
τε καὶ διὰ σεβασμίων πατρικῶν αὐτῆς, δηλω-
τικῶν καὶ τῆς ἐφ' ἑστέρας ἡμῖν ὑγείας τῆς ἡς
τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευ-
δαίμονα, αἱ δὲ θεοπειθεῖς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν
ἐν εἴῳ παντί.

αψμς'. Ὁκτωβρίου.

Τῆς Ὑπετέρας Μακαριότητος υἱὸς ἐν Χριστῷ
καὶ ὅλως εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

Io Constantin Voevoda.

triarhiceasca Ta socotință întru aceasta
s'a dat și voie Preasfinției Sale, și iată
că s'a pornit într'acolo. Ci, cunoscând Fe-
cirea Voastră că avem către Dânsa deo-
sebită evlavie și aplecare fiască, răspundem
ca spre un părinte al nostru prea-iubit
și către Dumnezeu aprins rugător să roage
necontenit pe Dumnezeu Sfântul pentru
noi și pentru țara aceasta, și să ni cei
din inimă anume și prin respectatele pă-
rintești scrisori ale Tale, vestind și sănă-
tatea Ta nouă dorită; ai cării ani fie de
la Dumnezeu foarte mulți și pe deplin
fericiți, iar rugăciunile ascultate de Dum-
nezeu cu noi în toată viața.

1746, Octomvre.

Al Fericii Voastre fiu în Hristos și
en totul la porunci

Io Constantin Voevoda.

CV.

1746,
23 Novem-
bre.

Panaiot Referendariul către Matei, Patriarhul Alexandriei, cu felicitări pentru
ridicarea în Scaun.

Ὁ Κύριος περίποι καὶ διατιροῖ αὐτὴν τὴν
ἐκ τοῦ ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ πνεύματος Θρό-
νου ὑγείαν ἐπιλημμένην, μακαριότητα συν-
τηρουμένην ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ καὶ χαρᾷ.

Εἶναι καιρὸς ἄφ' οὗ ἀνεβλήθη ὑπὸ τῆς
θείας Προνοίας εἰς τὴν πατριαρχικὴν περιω-
πὴν τοῦ ἀγιωτάτου Θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας,
ὁποῦ ἐπεθύμουν νὰ προσγέροι τῇ Μακαριότητί
τῆς διὰ δουλικῷ γράμματι τὴν μετὰ συγ-
χαρείας ὑφειλομένην προσκλήσιν, συνετελ-
λόμεν ὅμως διὰ τὴν σπουδαιότητα τῆς κατα-
στάσεώς μου εἰς τόδε, ταῦν δὲ, ἐκ τοῦ πρὸς
τὴν Μακαριότητά τῆς γράμματι τοῦ πανερω-
τάτου καὶ σεβαστατάτου μου δεσπότη, ἀγίου
Κυζίκου, θαρρῆξας, προσκαλῶ διὰ τοῦ παρόντος
δουλικῶς τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα, ἥμα μὲν
δεόμενος τοῦ Κυρίου νὰ τὴν διαφυλάττῃ μέχρι
καθυστάτου γήρως ἐπὶ τοῦ ἀγιωτάτου Θρόνου
τῆς, κρείττανα πάσης ἐπιχειρίας, ἥμα δὲ ἀντι-
δοῶν καὶ τὴν Μακαριότητά τῆς νὰ γῇ μετ' ἐκ-
δόλλῃ ἀπὸ τῆς ἱεράς μνήμης καὶ δεσποτικῆς
ἐννοίας τῆς, ἥς αἱ σεβάσμιαι καὶ θεοπει-
θεῖς εὐχαὶ εἴησαν μετ' ἡμῶν εἰς ἀρωγὴν ἐν
εἴῳ παντί.

αψμς', Νοεμβρίου κγ'.

Τῆς Ὑπετέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος
δοῦλος

Ῥεφερανδάριος Παναγιωτάκης.

Domnul să Te urmărească și păzească din
preasfântul Tău patriarhicesc Scaun în
sănătate deplină [și] viață lungă impo-
dosită cu toată fericea și bucuria.

E vreme de când ai fost ridicat de
Dumnezeiesca Pronie la patriarhiceasca
înălțime a preasfântului Scaun al Alexan-
driei, când doriām să aduc Fericii Tale
prin supusă serisoare cuvenita cu bucurie
înechinare, dar am fost oprit de micimea
stării mele atunei, iar acum, încurajat de
serisoarea către Fericea Ta a preasfîn-
tului și de Dumnezeu respectuosului stăpîn
al meu, Sfântul al Cizicului, salut prin
cea de față umilit pe Fericea Ta, ru-
gându-mă tot odată de Domnul să Te
fie până la adânci bătrânețe pe preasfântul
Scaun al Tău, mai presus de toată înălțirea,
în același timp cerând în schimb și Fe-
riciile Tale să nu mă seacă din sfânta
amintire și stăpânească a Ei bunăvoințe,
ale cărui respectate și de Dumnezeu as-
cultate rugăciuni să fie cu mine de sprijin
în toată viața.

1746, Noiembrie 23.

Al Fericii Voastre prea-respectate
rob

Referendariul Panaiotachi.

CVI.

Constantin Căminarul către Matei, Patriarhul Alexandriei, cerând o intervenire pentru un drept al său pe lângă Mitropolitul muntean.

1746,
19 Decem-
bre.

Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιωτάτην Μακαριότητα
δουλικῶς προσκυνῶ καὶ τὴν ἱεράν αὐτῆς
δεξιάν μετ' ἄκρας εὐλαθείας ἀσπάζομαι.

Ἀγκαλὰ καὶ πρὸ ἡμερῶν ἐπροσκήνησα τὴν
Ὑμετέραν Μακαριότητα διὰ ταπεινῶν μου γραμ-
μάτων, καὶ προσμένω τὰς ἱεράς της ἀποκρί-
σεις, ὅμως καὶ τώρα, πλησιαζουσῶν τῶν σεβά-
σμιων ἑορτῶν τῶν γενεθλίων τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δὲν ἐλατῆα καὶ αὐθις διὰ
τοῦ παρόντος μου ταπεινοῦ νὰ προσκυνήσω
αὐτήν, παρακαλῶντας τὸν ἐκ τῆς ἁγίας ἀει-
παρθένου ἀσπόμεν τυχόντα Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν νὰ ἀξιώσῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα
νὰ ἑορτάσῃ τὴν τε ἀνέκταστον θείαν αὐτοῦ
Γέννησιν, τὸ Νέον Ἔτος καὶ τὰ ἅγια Θεοφά-
νεια καὶ ἐφέτος καὶ εἰς χρόνους παμπόλλους
μεθ' ὧσις ἄκρας, διηγενοῦς τε εὐδαιμονίας
καὶ γαληνίας καταστάσεως εἰς τὸν ἁγιώτα-
τον πατριαρχικὸν ἀποστολικὸν Θρόνον μέχρι
γῆρας θαυμάσιου.

Προλαβόντες ἔγραψα παρακαλεστικῶς τῇ Ὑ-
μετέρᾳ Μακαριότητι διὰ τὸ ὁρφανικὸν δικαίον
ὅπου εἶναι εἰς τὸν πανιερώτατον ἅγιον Οὐγ-
γροβλαχίας, οὗ τὴν Πανιερότητα εὐλαδῶς προ-
σκυνῶ, καὶ πάλιν πολλὰ με υἱικὸν θάρρος τὴν
παρακαλῶ [νὰ μεσιτεύσῃ] καὶ νὰ παρακινήσῃ
τὴν Πανιερότητα του νὰ κάμῃ τὸ δικαίον καὶ
[νὰ] με τὰ ἐξαποστείλῃ, ὅτι ἄλλως εἶναι με-
γάλον κῆρυμα, καὶ, ἂν δὲν εὑροῦν καιρὸν νὰ
τὰ λάβουν τώρα, θέλουν νὰ τὰ ζητοῦν εἰς τὸν
ἄλλον κόσμον, ὅς ἀφῇσι ὅπου ἡ Πανιερότης του
ἐγνώρισεν καὶ τὴν ἰδικήν μου εὐλογησεσάτην διά-
θεσιν καὶ προθυμίαν. Ἐν ὅσῳ εἶναι ἡ Ὑμετέρα
Μακαριότης αὐτοῦ, ἐλπίζω διὰ τῆς παρακινή-
σεως της νὰ γίνῃ ἡ διόρθωσις, ἡμῇ, ὅταν μεσιύσῃ,
πρὸς ποῖον νὰ γράψω; Καὶ διὰ τοῦτο καὶ πάλιν
καὶ πολλάκις παρακαλῶ νὰ με κάμῃ αὐτὴν τὴν
χάριν, καὶ μένω δοῦλος της προθυμότητος.

Παρακαλῶ νὰ με χρησιμοποιῇ καὶ με τὰ ἱε-
ρώτατά της γράμματα, δηλωτικὰ τῆς περπο-
θήτου μοι ὧσις ... της δοῦλευσιν, ἂν με γνω-
ρίξῃ ἐκανόν· προσέτι νὰ με σημειώσῃ καὶ πότε
Θεὸς βοηθῶντος μελετᾷ νὰ κινήσῃ διὰ τὴν
Ἀλεξάνδρειαν. Οἱ δὲ χρόνοι αὐτῆς εἴησαν
θεοβῆν πλείστοι καὶ πανευχυσίς, καὶ αἱ πανά-
για εὐχαὶ αὐτῆς μετ' ἑμοῦ.

ἡψιμς', Δεκεμβρίου 19.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος υἱὸς ἐν Χριστῷ
καὶ δοῦλος προθυμότητος

Κωνσταντῖνος Καμινάρης.

Fericirea Voastră prea-venerată cu supu-
nere o salut și sărut sfânta-Ți dreaptă
cu înaltă evlavie.

De și și acum câteva zile am salutat pe
Fericirea Voastră prin smeritele mele scri-
sori și aștept sfintele-Ți răspunsuri, dar
și acum, apropiindu-se veneratele serbă-
tori ale Nașterii Domnului Nostru Isus
Hristos, n'am lipsit ca din nou prin cea
de față smerită a mea scrisoare să mă
închin Ție, rugând pe Hristos Dumnezeuul
nostru, cel născut fără sămânță din sfânta
pururea Fecioară să învrednicească pe Fe-
ricirea Voastră a serba inefabila dum-
nezeiască a Lui Naștere, Anul Nou, și
sfintele Teofanii și în acest an și în
ani cât de mulți cu înaltă sănătate, sta-
tornică fericire și stare senină pe prea-
sfântul Scaun patriarhicesc și apostolicesc
până la bătrânețele cele mai adânci.

Înainte am scris cu rugăciune Fericirii
Voastre pentru dreptul orfanal care este
la preasfântul al Ungrovlahiei, a căru
Preasfinție cu evlavie o salut, și iarăși Te
rog mult cu îndrăzneală fiască [să mijlo-
cești] și să îndemni pe Preasfinția Sa să
facă dreptul și [să] mi-l trimeată, căci
altfel e mare păcat, și, dacă n'au și prilej
să-l iea acum, să-l caute în altă lume,
în afară de aceia că Preasfinția Sa a eu-
noscut și aplecarea mea deosebită, prea-sin-
ceră, și graba. Întru cât privește pe Fe-
ricirea Ta, nădăjduiesc că din îndem-
nul Tău se va face îndreptarea, dar,
dacă ar lipsi, cui oare să-i seriu? Și de
aceia și iarăși și adesea rog să-mi faci
acest ajutor, și rămân al Tău rob prea-
gata.

Te rog să mă bucuri și cu preasfintele-
Ți scrisori, vădind prea-dorita mie sănă-
tate și [cerându-mi] serviciul, dacă mă știi
destoinic și încă să-mi arăți și când, cu a-
jutorul lui Dumnezeu, ai de gând să pleci
la Alexandria. Iar anii Țăi fie de la
Dumnezeu cu totul foarte mulți și fericți,
și preasfintele-Ți rugăciuni cu mine.

1746. Decembrie 19.

Al Fericirii Voastre fiu în Hristos și
rob prea-gata.

Constantin Căminarul.

1747,
11 Ianuar

Constantin Postelnicul către Malei, Patriarhul Alexandriei, despre dobândirea grea a unui firman peste voia Ecumenicului.

Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιωτάτην Μακαριότητα μεθ' ὅσης πλείστης υἱικῆς εὐλαδίας προσκυνῶ, καὶ πανευλαδῶς ἀσπάζομαι τὴν σεβασμίαν αὐτῆς δεξιάν, δεόμενος τοῦ παντοδυνάμου ἁγίου Θεοῦ ὅπως διατηροῖ καὶ διαφυλάττει τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ὑγιαίνουσιν, εὐθυμοῦσαν, εὐδαιμονοῦσαν, μακρόβιον καὶ ἀνωτέραν πάσης ἐπιφροσύνης.

Τὸ σεβασμιον αὐτῆς γράμμα πανευλαδῶς ἔλαβον, διὰ τὴν ἐφεστῆν καὶ εὐκτασιωτάτην μοι ὁγείαν τῆς ὑπερβαλλόντως ἐχάρην· ἔγνων καὶ τὰ ἐν αὐτῇ σημειούμενά μοι καὶ ὑπερσυχαριστῶ τῇ Μακαριότητι τῆς διὰ τὰς ἐπιδοφίλους μὲν μοι πατρικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς, καὶ διὰ τὰς ἐπευχομένας μοι παρελθοῦσας θεοποιτικὰς ἐφορὰς τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, περὶ ὧν, ἀγκαλὰ προλαβόντως ἔκαμα τὸ χρέος μου καὶ τὴν ἐσυγχάρην, μὲ ὅλον τοῦτο καὶ πάλιν δὲν ἔλσιψα καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντως νὰ τὴν εὐχαριστήσω, ὅπου περὶ τούτων μὲ ἐπεύχεται καὶ ἡ Μακαριότης τῆς, δεόμενος τοῦ Κυρίου ἡμῶν νὰ καταξιώσῃ αὐτήν, καθὼς καὶ ἐφέτος, οὕτω καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς χρόνους, νὰ ἐορτάζῃ, σὺν τῇ ἐπιτεύξει τῶν ὧν ἐρίεται καταθυμιῶν.

Διὰ τὸ γιόλ-ἐμπροί, ἦτοι τὸ φιρμάνι, διὰ τῶν σεβασμιῶν τῆς εὐχῶν ἔλαβες τέλος, τὸ ὁποῖον ἔγινε κατὰ τὴν ἀρέσκειάν τῆς, καὶ (ὡς λογιάζω) καὶ σχεδὸν ὅπερ τὴν ἀρέσκειάν τῆς, καὶ ἰδοὺ ὁποῦ τῆς στέλνω· ἔγινε ὅμως μὲ μεγάλον κόπον, μὲ τὸ νὰ ἦτον χωρὶς ἀρετῆς τοῦ Παναγιωτάτου, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἤθελε μὲ κηνεύειν τρόπον νὰ δώσῃ ἀρετῆς ἡ Παναγιότης του, ὥσῃν ὁποῦ εἶναι κακοκαρδιόμενος μὲ τὴν Μακαριότητά τῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἔγινεν καὶ τὰ ἐξοδα περισσότερα, καθὼς κατόπιν θέλω τὴν γράψῃ, καὶ θέλει τὸ τευχισθῆ καλῶς, ἡ Μακαριότης τῆς, καὶ, ὅταν σὺν Θεῷ ἀποφασίσῃ νὰ περάσῃ θέλει δόλλῃ νὰ γερῇ τὰ ὀνόματα τῶν τόπων, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἀφίσταται ὀνομαζτά. Παρακαλῶ τὴν Μακαριότητά τῆς, γνωρίζοντά με ὅλος δι' ὅλον υἱὸν κατὰ πνεῦμα αὐτῆς εὐπειθέστατον, νὰ μὲ ἀΐσῃ καὶ πάλιν τῶν σεβασμιῶν γραμμάτων τῆς, πρὸς πληροφόρησιν τῆς εὐκτασιωτάτης μοι ὁγείας τῆς, προστάζοντά με καὶ εἰς ὅτι μὲ γνωρίζῃ ἱκανὸν νὰ τὴν δοολέω, καὶ θέλει μὲ εὐρίσκει προθυμότερον· ἦς τὰ ἔτη εἶχον θεόθεν πλείστα καὶ εὐδαιμόνια,

Salut pe Fericirea Voastră prea-venerată cu cea mai mare evlavie fiască, și sărut cu toată evlavia respectata-Ți dreaptă, rugându-mă de atot puternicul Dumnezeu Sfântul să ție și să păzească pe Fericirea Voastră sănătos, bucuros, fericit, întru mulți ani și mai presus de toată uneltirea.

Respectata-Ți serisoare cu toată evlavia am primit-o [și] m'am bucurat peste măsură de sănătatea Ta mie dorită și foarte dorită; am aflat și cele în ea însemnate mie și foarte mulțămese Fericirii Tale pentru rugăciunile și binecuvântările părintești revărsate asupra mea, și pentru felicitările de serbătorile domnești trecute ale Nașterii după trup a Domnului Nostru Isus Hristos, pentru care, de și mai înainte mi-am făcut datoră și te-am heretisit, totuși și din nou n'am lipsit și acum să Te heretisese, cum pentru acestea îmi dorești și Fericirea Ta, rugându-mă de Domnul Nostru să Te învrednicească, precum în acest an, astfel și în alți mulți ani, să serbezi, cu căpătarea celor ce dorești.

În ce privește *ghiol-cbrî*, adică firmanul, prin respectatele Tale rugăciuni a ajuns la capăt, care s'a făcut după plăcerea Ta, și (cum socot) și mult chiar peste plăcerea Ta, și iată că Ți-l trimet; dar a fost cu multă osteneală, căci era fără *arz* al Preasfințitului, ca unul care nu voia nici într'un chip să dea *arz* Preasfinția Sa, fiind cu inimă rea față de Fericirea Ta, și de aceea s'au făcut și cheltuielile peste măsură, cum pe urmă Ți voiu serie, și vei cerceta-o bine Fericirea Ta, și, când cu Dumnezeu vei avea de gând să treci, vei face să se adauge numele locurilor, căci și pe dânsle le-am lăsat deschise. Rog pe Fericirea Ta, care mă știe cu totul lui tot fiu Ei prea-supus, să mă învrednicească și iarăși de respectatele serisori ale Ei, pentru a cunoaște sănătatea-I prea-scurpă mie, poruncindu-mi și la ce mă știe vrednic a-I servi, și mă va găsi foarte gata; ai cârui ani fie de la Dumnezeu foarte mulți și fericți,

αἱ δὲ σεβάσμαι αὐτῆς εὐχαὶ ἄρωγαί μοι ἐν
βίῳ παντί.

αψμζ', Ἰανουαρίου ια'.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος
οὐδὲ ἐν Χριστῷ, εὐπειθέστατος δοῦλος

Κωνσταντῖνος Ποστέλνικος.

iar respectatele-Ți rugăciuni să-mi fie de
ajutor în toată viața

1747, Ianuar 11.

Al Fericirii Tale prea-respectate fiu
în Hristos [și] rob prea-supus.

Constantin Postelnicul.

CVIII.

Constantin-Vodă Mavrocordat către Matei, Patriarhul Alexandriei, cu felicitări pentru zilele mari ale Bisericii.

1747,
14 Februar.

Μακαριώτατε καὶ ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πατρι-
άρχα τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας
καὶ πάσης γῆς τῆς Αἰγύπτου, κύριε, κύριε
Ματθαῖε, ἡμέτερος ἐν Χριστῷ πάτερ σεβ-
σμιώτατε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα πανευ-
λαδῶς προσκυνοῦντες, τὴν ἱεράν αὐτῆς δε-
ξιάν ἀσπαζόμεθα, τοῦ ἀγίου Θεοῦ θεόμενοι
ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν ὑγιαίνουσαν καὶ εὐη-
μεροῦσαν, μετὰ μακροβιότητος καὶ πάντων
τῶν ἀγαθῶν καὶ αὐτῇ καταθυμίῳν μέχρι
γῆρας θαυτάτου καὶ λιπαροῦ.

Ἐπειδὴ δὲ ἐπλησίασαν αἱ πάνσεπται καὶ
σεβάσμαι ἡμέραι τῆς τεσσαρακονθήμερου νησ-
τείας, δὲν ἐλεύψαμεν νὰ γράψωμεν καὶ πρὸς
τὴν Μακαριότητά της τὸ παρόν, τὸ μὲν διὰ
νὰ ἀποδώσωμεν αὐτῇ μετ' εὐλαδίας οὐκὴν
ἡμῶν ὀφειλομένην προσκύνησιν, τὸ δὲ διὰ νὰ
ἐρωτήσωμεν τὰ περὶ [τῆς ποθητῆς:] ὑγείας
της· καὶ δὴ παρακαλοῦμεν τὸν Κύριον ἡμῶν
νὰ ἀξιῶσῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα νὰ δια-
περάσῃ ὅλον αὐτὸ τὸ ἱερόν στάδιον θεαρέστως
καὶ θεωριῶς ἐν ἄκρῃ ὑγείᾳ καὶ εἰρηνικῇ
καταστάσει ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικόν,
патριарχικὸν αὐτῆς Θρόνον, μὲ τὴν συμπλή-
ρωσιν αὐτοῦ καὶ μὲ τὰς ἐπομένους ἡμέρας τῶν
φρικτῶν παθῶν καὶ τοῦ κυριωνύμου Πάσχα
εἰς πολλὰς ἑτῶν περιόδους, ὥς ἐπιποθεῖ καὶ
ἐρίεται. Γνωρίζουσα δὲ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης
τὴν πρὸς αὐτὴν ἡμῶν ἐσχωριστὴν οὐκὴν κλί-
σιν καὶ εὐλάβειαν, ἃς μὴ διαλείπη νὰ θέσται
τοῦ Ἀγίου ὁπὲρ ἡμῶν, καὶ νὰ μᾶς εὐχεται
ἀπὸ καρδίας, καὶ νὰ μᾶς ἀξιῇ συνεχῶς τῶν
σεβασμιῶν πατρικῶν αὐτῆς δηλωτικῶν τῆς
ποθητῆς ὑγείας της· ἥς τὰ ἔτη εἴησαν θεό-
θεν πάμπολλα καὶ πανευδαίμονα, αἱ δὲ μα-
κάριαι καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ, ἄρωγαί ἡ-
μῖν ἐν βίῳ παντί.

αψμζ', Φεβρουαρίου ιδ'.

Τῆς Ὑμετέρας κτλ.

Io Constantin Voevoda.

Prea-fericite și preasfinte Papă și Pa-
triarh al mării cetăți Alexandria și a
toată țara Egiptului, doamne, doamne
Matei, al nostru în Hristos părinte
prea-venerat, închinându-ne cu toată ev-
lavia Fericirii Voastre, sărutăm sfânta-
Ți dreaptă, rugând pe Dumnezeu Sfân-
tul să Te ție sănătos și bucuros întru
mulți ani, cu toate cele bune și Ție
dorite până la bătrânețe adânci și se-
nine.

De oare ce s'au și apropiat prea-respec-
tatele și veneratele zile ale Postului Mare,
n'am lipsit să scriem și către Fericirea Ta
serisoarea de față, pe de o parte ca să-Ți
dăm evlavios cvenita închinare fiască, iar,
pe de alta, ca să întrebăm despre nouă do-
rita (?) Ta sănătate; și deci rugăm pe
Domnul Nostru să învrednicească pe Feri-
cirea Voastră a străbate tot acest stadiu
sfânt cu plăcere și iubire de Dumnezeu în
cea mai înaltă sănătate și pașnică stare pe
preasfântul apostolicesc, patriarhicesc al Ei
Scam, cu împlinirea lui și cu următoarele
zile ale înfricoșatelor patimi și ale Paștilor
Domnului în multe curgeri de ani, precum
poftești și dorești. Ci, cunoscând Fericirea
Voastră osebita fiască aplecare și evlavie
a noastră către Dânsa, să nu lipsească a
se ruga de Cel Sfânt pentru noi, și să se
roage din inimă pentru noi, și să ne în-
vrednicească neconținut de respectatele-Ți
serisori părintești, vădindu-Ți dorita sănă-
tate: ai cărui ani fie de la Dumnezeu foarte
mulți și cu totul fericiți, iar fericitele și de
Dumnezeu ascultatele Tale rugăciuni, aju-
toare nouă în toată viața.

1747, Fevruar 14.

Al [Fericirii] Voastre, ș. c. l.

Io Constantin Voevoda.

1747,
8 Mart.

Constantin-Vodă Mavrocordat către Matei, Patriarhul Alexandriei, cu urări de serbători.

Μακαριώτατε καὶ ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτὰ τῆς Οἰκουμένης, κύρις, κύρις Ματθαῖς, ἡμεῖς ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα πανευλαβῶς προσκυνοῦντες, τὴν ἱεράν αὐτῆς δεξιάν ἀσπάζόμεθα, ἣν διαφυλάττοι ὁ Κύριος ἐν ἄκρᾳ ὕψει καὶ εὐμερίᾳ διγνεσι μετὰ μακροβιότητος.

Σεβάσιμιον γράμμα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος μετὰ τῆς ἀνηκούτης οὐρανίας εὐλαθείας ἐλάβομεν, διὰ τὴν ἀγαθὴν ὑγίαν τῆς λῆαν ἐχάρημεν, ἐγνωμεν τὰ τε ἐν αὐτῇ καὶ τῷ σεβασμίῳ τῆς πιττακίῳ σημειούμενα, ὅτι θελαδὴ κατεσοδῶθη μεθ' ὑγείας εἰς Βασιλεῖουσιν, καὶ ἐχάρημεν οὐκ ὀλίγον, ὄντες ἐννοιασμένοι διὰ τε τὴν δριμύτητα τοῦ χειμῶνος, διὰ τὴν κακοπάθειαν τῶν τῆς ὁδοῦ δυσχερειῶν καὶ τὸ φιλάσθενον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος· χάρις δὲ τῷ ἁγίῳ Θεῷ, ὅπου τὴν διεσώλαξεν ἀβλαβῇ καὶ ἀνωτέραν πάσης περιπετειᾶς καὶ δυσχερείας. Ἐγνωμεν καὶ ὅτι τὴν ἐδεξιώθη ὁ Παναγιώτατος μετὰ τῆς ἀνηκούσης ὑποδοχῆς καὶ περιποιήσεως, καὶ μένομεν κατὰ τοῦτο χρῶσται τῇ Παναγιότητι τοῦ καὶ ἐτοιμώτατοι εἰς τοὺς πατρικοὺς αὐτῆς ὀρισμούς. Εὐχαριστοῦμεν δὲ καὶ δι' ὅσα ἐρξῆς ἐπέχεται πατρικῶς ἡ Ὑμέτερα Μακαριότης περὶ τῶν προκειμένων ἁγίων ἡμερῶν τῆς τεσσαρακονθήμερου νηστείας, τὰς ὁποίας νὰ καταξιώσει καὶ αὐτὴν ὁ αἷτιος τούτων νὰ τὰς διέλθῃ εὐμαρῶς καὶ θεωριλῶς, νὰ προσκυνήσει καὶ τὰ φρικτὰ πάθη σὺν τῇ ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἐγέρσει ἐν ὑγείᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους, ὡς ἐφίεται.

Γνωρίζουσα τοίνυν ἡ Ὑμέτερα Μακαριότης τὴν πρὸς αὐτὴν ἀνέκαθεν ἄκραν εὐλάβειαν ἡμῶν καὶ οὐρανίαν ἐν Χριστῷ ἀγάπην, ὥς εἰς σεβασμιώτατον πνευματικὸν πατέρα, παρακαλοῦμεν νὰ μὴ διαλείπῃ νὰ εὔχεται καὶ μακρόθεν ὑπὲρ ἡμῶν εἰς τε τὰς ἱεράς αὐτῆς ἐντεῖσεις καὶ πρὸς Κύριον τελεστάς, καὶ θέλομεν γνωρίξῃ τὴν χάριν, μένοντες εἰς τοὺς πατρικοὺς αὐτῆς ὀρισμούς ἐτοιμώτατοι. Ἄς ἔχομεν δὲ καὶ πάλιν σεβάσιμιον αὐτῆς γράμμα, διὰ νὰ χαίρωμεν ἐπὶ τῇ ἐρξῇ ὑγείᾳ αὐτῆς. [ἡς] τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ εὐτυχῆ· αἱ

Prea-fericite și preasfințite Papă și Patriarh al mării cetăți Alexandria și judecător al Lumii, doamne domn Matei, al nostru în Hristos părinte prea-respectat, pe Fericirea Ta cu toată evlavia salutând-o, sărutăm sfânta-Ți dreaptă, pe care să Te fie Domnul în cea mai deplină sănătate și neconținută fericire întru mulți ani.

Respectata scrisoare a Fericirii Voastre cu fiasca evlavie cuvenită am primit-o, pentru buna-Ți sănătate foarte ne-am bucurat, am aflat cele dinăuntru, și însemnate în pitacul Țău respectat, că adevă ai călătorit cu sănătate la Împărăție, și ne-am bucurat nu puțin, fiind îngrijorați de asprimea iernii, pentru osteneala greutăților din cale și slăbiciunea Fericirii Tale, dar slavă Sfântului Dumnezeu, care Te-a păzit nevătămat și mai presus de toată împrejurarea și greutatea. Am aflat și că te-a primit Preasfântul cu întâmpinarea cuvenită și ospitalitate, și rămânem pentru aceasta îndatorați Sfinției Sale și preagata la părintești-Ți porunci. Mulțumim și de câte apoi ni urează părintește Fericirea Voastră pentru apropiatele sfinte zile ale Postului Mare, pe care Făptuitorul acestora să Te învrednicească și pe Tine să le petreci bine și cu iubire de Dumnezeu [și] să Te închini și la înfricoșatele patimi cu Învierea Lui din morți în sănătate și pașnică stare în curs de ani mulți, cum do-rești.

Cunoscând apoi Fericirea Voastră reciproca înaltă evlavie către Tine a noastră și fiasca iubire în Hristos, ca față de un prea-venerat părinte sufletesc, rugăm să nu lipsească a se ruga și de departe pentru noi în sfintele-Ți rugăciuni și slujbe către Domnul, și vom cunoaște harul, rămânând la părintești-Ți porunci prea-găta. Ci să avem și iarăși scrisoarea Ta respectată, ca să ne bucurăm de dorita-Ți sănătate; [ai cării] ani fie de la Dumnezeu preamulți și fericți; iar sfintele și de Dum-

δὲ ἄγιοι καὶ θεοπεσιθεοὶς αὐτῆς εὐχαὶ ἁρωγαὶ
διὰ βίου παντός.

αἴμιζ', Μαρτίου η'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος υἱὸς ἐν Χρισ-
τῷ καὶ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

Constantin Voevod.

nezeu ascultatele-Ți rugăciuni să ni fie
întru ajutor în toată viața.

1747, Martie 8.

Al Fericirii Voastre fiu în Hristos și la
porunci.

Constantin Voevod.

CX.

Constantin-Vodă Mavrocordat către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre
apropierea serbătorilor.

1747,
April.

Μακαριώτατε καὶ ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πα-
τριάρχα τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας
καὶ κριτὰ τῆς Οἰκουμένης, κύριε, κύριε
Ματθαῖε, ἡμέτεροι ἐν Χριστῷ πάτερ σε-
βασμιώτατε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα πα-
νευλαβῶς προσκυνοῦντες, τὴν σεβασμίαν αὐ-
τῆς δεξιάν ἀπαγγέλλομεθα ἣν διαφυλάττοι ὁ
Κύριος ἐν ἄκρῃ ὁγισίᾳ καὶ διηγεσθε εὐη-
μερίᾳ μετὰ μακροβιότητος.

Μετὰ τὴν πλησιάζουσαν ἡ λαμπροφόρος ἑορτὴ
καὶ πανήγυρις τῆς ἐκ νεκρῶν ἐγέρσεως, δὲν
ἐλείψαμεν διὰ τοῦ παρόντος ἐρωτῶντες τὰ περὶ
τῆς ἐφετῆς ὁγισίας τῆς, νὰ συγχαρῶμεν αὐτῇ
υἱϊκῶς, παρακαλοῦντες αὐτὸν τὸν Κύριον νὰ
καταξιώσῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα νὰ ἑορ-
τάσῃ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ Ἀνάστασιν καὶ νὰ πα-
νηγυρίσῃ φαιδρῶς καὶ θεοφιλῶς, μεθ' ὁγισίας
ἀμεταπτώτου, πανευτυχοῦς τε καταστάσεως
καὶ πολυχρονίου διαμονῆς ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον
ἀποστολικὸν αὐτῆς Θρόνον, καὶ ἐφέτος, καὶ
καθ' ἑξῆς, εἰς πολλὰς ἡλίου κυκλοφορίας. Γνω-
ρίζουσα δὲ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τὴν πρὸς
αὐτὴν ἐσχωριστὴν υἱϊκὴν ἡμῶν εὐλόθειαν καὶ
ἀγάπην, παρακαλοῦμεν νὰ μὴ διαλείπη ἀπὸ
τοῦ νὰ θέσται τοῦ ἁγίου Θεοῦ εἰς τὰς ἱερο-
πραξίας καὶ πρὸς Κύριον ἐκτενεῖς αὐτῆς προ-
σευχὰς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ θέλωμεν ὁμολογεῖ τὴν
χάριν, μένοντες εἰς τοὺς πατρικοὺς αὐτῆς ὁ-
ρισμοὺς ἐτοιμότετοι. Ἄς ἔχωμεν τοίνυν καὶ
σεβάσμιον αὐτῆς γράμμα διὰ νὰ χαίρωμεν ἐπὶ
τῇ ἐφετῇ ὁγισίᾳ, καὶ ταῖς πατρικαῖς αὐτῆς
εὐχαῖς, αἵτινες εἴησαν ἡμῖν ἁρωγαί· ἥς καὶ
τὰ ἔτη παρὰ Θεοῦ πολλὰ καὶ εὐτυχῇ.

αἴμιζ', Ἀπριλίου.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος υἱὸς ἐν Χρι-
στῷ καὶ ὅλως εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

Constantin Voevod.

Prea-fericite și preasfințite Papă și Pa-
triarh al mării cetăți Alexandria și ju-
decător al Lumii, doamne domn Matei,
al nostru întru Hristos părinte prea-
venerat, Fericirii Voastre cu toată evla-
via închinându-ne, sărutăm respectata-Ți
dreaptă; pe care să te păzească Domnul
în cea mai deplină sănătate și în ne-
conținută mulțămire întru mulți ani.

Cum se apropie aducătoarea de strălu-
cire serbătoare și prăznuire a Învierii din
morți, n'am lipsit prin cea de față în-
trebând de dorita-Ți sănătate, ca să ne
bucurăm cu Tine ca un fiu, rugând pe
Domnul însuși să învrednicească pe Fe-
ricirea Voastră a serba Sfânta-I Înviere
și a o petrece voios și cucernic, cu
sănătate netulburată, stare cutotul fe-
ricită și îndelungată rămânere în apos-
tolicescul Tău Scaun preasfânt, și în a-
cest an, și pe urmă, în multe cercuri ale
soarelui. Iar, cunoscând Fericirea Voastră
osebita noastră evlavie și iubire de fiu către
Tine ne rugăm să nu lipsească a se ruga de
Sfântul Dumnezeu în slujbele Tale și ru-
găciunile înfocate către Domnul pentru noi,
și-Ți vom arăta recunoștință, rămânând
prea-gata la părinteștile-Ți porunci. Să
avem deci și o respectată scrisoare a Ta
ca să ne bucurăm de dorita sănătate și de
părinteștile-Ți rugăciuni, care să ni fie
ajutătoare; ai cărui ani fie de la Dumnezeu
mulți și buni.

1747, April.

Al Fericirii Voastre fiu în Hristos și cu
totul la porunci

Constantin Voevod.

1754,
2 Decem-
bre.

Hatîşerif către Constantin-Vodă Racoviță, pentru suirea pe tron a Sultanului Osman al III-lea.

Χάτι τοῦ Σουλτάνου Ὁσμάν περὶ τῆς εἰς τὸν Θρόνον ἀναβάσεώς του.

Ἐξοχε τῶν Αἰθεντῶν τοῦ γένους τοῦ Μεσσία, Βοσβόδα τῆς Βλαχίας, Μιχαλζαδὲ Κωνσταντῖνς Βοσβόδα, τὰ τέλη σου εἶψαν μὲ καλὴν ἐκδοαίν! Ἐρχομένου τοῦ παρόντος ὑψηλοῦ βασιλικοῦ ὀρισμοῦ, γνωστὸν ἔστω ὅτι ὁ μεγαλῆτερος αὐτάδελφος πρῶην βασιλεὺς Σουλτάν Μαχμουδ (ὃν ἀναπαύσῃ Κύριος ἐν σκηναῖς τοῦ Παραδείσου) ἐπειδὴ μὲ τὴν θέλησιν τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ ἀπεδήμησεν εἰς τὸ σεράι τοῦ Τριανταφυλλῶνος, ὁ τὰ καταθύμια τοῖς ἀνθρώποις ἐραθεῶν Ὑψίστος καὶ μεγάλωνυμος καὶ ἀνείκαστος Θεός, ὁ πρὸ αἰῶνων προορίσας μὲ τὴν ἀτσλεύτητον θέαν εὐδοκίαν αὐτοῦ καὶ ἐβόλησιν καὶ εὐδόκησιν εἰς ἐμέ, κατ' ἀξίαν τῆς ἐνοῦτης μοι ἐμφύτου βασιλικῆς λαμπρότητος, μὲ τὸ νὰ ἦτον ἡ τάξις τῆς διαδοχῆς τῆς Βασιλείας μου εἰς τὸ νὰ διαδεχθῶ ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χαρᾷ τὸ στέμμα τοῦ ἀνωτάτου βασιλικοῦ θρόνου τῆς θείας ἐπιτροπῆς, ὅθεν, καινῇ γνώμῃ καὶ ἐκλογῇ καὶ θελήσει τῶν ὑψηλῶν ἐξουράδων καὶ ὄλων τῶν τιμῶν οὐλεμαδῶν, καὶ μὲ τὴν ὑπόκλησιν καὶ ὑποταγὴν ὄλων τῶν μικρῶν τε καὶ μεγάλων, ἀνηγορεύθηκα σὺν Θεῷ κατ' ἀξίαν καὶ εὐλογίαν καὶ ἀπεκατεστάθην ἐν ὧραις καλαῖς εἰς τὴν βασιλικὴν καθέδραν τῇ κη' τοῦ παρόντος μηνὸς Σεφέρ τοῦ ἐνεστώτος χιλιετοῦ ἑκατοστοῦ ἐξηκαστοῦ ὀγδόου ἔτους, αἰτίᾳ ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ἐτυπώθη δὲ μονέδα μου εἰς τὸ ἐνδοξόν μου ὄνομα. Ὅθεν, διὰ τὴν φανερωθῆ καὶ νὰ διαδοθῇ εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν τῆς Βασιλείας μου, ξεχωριστὰ εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἡ εἰδησις αὕτη τῆς μεγίστης δωρεᾶς καὶ τῆς θείας χάριτος καὶ εὐδοκίας, διὰ τοῦτο ἐξεδόθη τὸ παρὸν μου ἐνδοξὸν πρόσταγμα, καὶ σὲ ἐστάλθῃ ἐπὶ ταῦτο μὲ τὸν παρόντα τιμῶτατον βασιλικὸν σιλαχώρηγ, Μπερχρησαντὲ Μουσταφά-μπέρην. Λοιπόν, φθάνοντας σὺν Θεῷ τὸ παρὸν, νὰ φανερώσῃ καὶ νὰ κοινολογήσῃς εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου τοῦτου τὸ γεγονὸς κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, τζουλοῦσι-χουματιοῦν, εἰς τὴν ὑψηλὴν καθέδραν τῆς κοσμοκρατορικῆς Βασιλείας μου, καὶ νὰ ῥιχθοῦν τόπια εἰς τὰ κάστρα καὶ εἰς τοὺς κοιλέδαις, καὶ νὰ κἀμῃς διάφορα σενλίκια καὶ χαραῖς. Ὅς ἐνεκεν ἐξεδόθη ὁ παρὸν ἐνδοξός μου βασιλικὸς ὀρισμός, ὅστις φθάνοντας, νὰ ἐνεργή-

Hat al Sultanului Osman pentru înălțarea sa în Scam.

Fruntaș al Domnilor din neamul lui Mesia, Voevod al Vlahiei, Constantin Voevod, fiul lui Mihai, fie-Ți sfârșitul bun! Venind cea de față înaltă poruncă împărătească, să-Ți fie cunoscut că mai marele frate odinioară Împărat, Sultanul Mahmud (pe care să-l odihnească Domnul în corturile Raiului), de oare ce cu voia Prea-Înaltului Dumnezeu a plecat în grădina Trandafirului, cel Preaînalt, care îndeplinește dorințele oamenilor, cel cu nume mare și fără păreche Dumnezeu, cel care înaintea vremilor a fost aplecat cu bunăvoința divină nesfârșită a lui și voie și aplecare spre mine, după vrednicia strălucirii împărătești ce e în mine înăscută, fiind rânduiala urmării la Împărăție a mea ea să primească în fericire și mulțămire cununa celui mai înalt împărătesc Scam al divinei îngrijiri, deci, cu părerea și alegerea obștească și cu voia înalților Viziri și a tuturor cinstiților ulamale și supunerea tuturor celor mici și mari, am fost proclamat cu Dumnezeu după vrednicie și binecuvântare și am fost așezat în ceasuri bune pe Scamul împărătesc la 28 ale lunii de față, Sefer, din anul curgător o mie o sută șaizeci și opt, și ziua sfântă de Vineri; și s'a bătut moneda mea în gloriosul nume al mieu. Deci, ca să se vădească și să se împărtășească în toată stăpânirea Împărăției Mele, în deosebi în acel loc, această știre a marelui dar și a divinului har și bunăvoinți, pentru aceea s'a dat glorioasa mea poruncă aceasta, și Ți s'a trimis pentru aceasta cu acest prea-cinstit împărătesc salahor, Behri-zadè Mustafà-bein. Deci, ajungând cu Dumnezeu serisoarea de față, să vădești și să faci știut la toți locuitorii Țerii aceleia ceea ce s'a întâmplat în felul ce s'a spus, *giuluș-humaium*, la înaltul Scam al Împărăției mele stăpână a lumii, și să se descaree tunurile în cetăți și turnuri, și se faci deosebite *şenlăcuri* (festivități) și semne de bucurie. Pentru care s'a dat această glorioasă poruncă împărătească a mea, care ajungând, să îndeplinești în felul

της κατὰ τὸν εἰμαρμένον (sic) τρόπον μὲ ἄκραν ὀποταγὴν καὶ ὀπόκλισιν τὴν περίληψιν τοῦ ἐκδοθέντος βασιλικοῦ μου ὀρισμοῦ, καὶ νὰ προσέχης ἀπὸ τὰ ἐναντία. Ἐτζί νὰ ἡξεύρης, καὶ εἰς τὸ ἐνδοξόν μου σημείον νὰ πιστεύῃς.

Ἐγράφῃ εἰς τὰ τέλη (28) τοῦ Σεφέρ, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔτει 1168.

citat cu desăvârșită supunere și aplecare cuprinsul poruncii mele împărătești ce am dat, și să te oprești de la împotrivire. Așa să știi, și să te încrezi în semnul meu glorios.

S'a scris spre sfârșitul (la 28) lui Sefer, în Constantinopol, anul 1168.

CXII.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Constantin-Vodă (Mavrocordat), despre scrisorile primite, o greșeală a fostului episcop de Buzău și socotelile mănăstirilor închinete.

1757,
8 Septem-
bre.

Ἵψηλότατε, Θεοσεβέστατε καὶ μεγαλοπρεπέστατε Αὐθέντα καὶ Ἡγεμὼν πάσης Οὐγκροβλαχίας, κήριε, κήριε Ἰωάννη Κωνσταντίνε Βασβόδα, υἱὲ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Ὑμετέραν Θεοφροῦρητον Ἵψηλότητα πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες, ἡδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεῶμεν, καὶ τοῦ ἁγίου Θεοῦ δεόμεθα ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν ἀνωτέραν πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως καὶ ὀπερκειμένην παντὸς ἀνιανοῦ καὶ λυπηροῦ συναντήματος ἐν ἀκροτάτῃ ὕψει καὶ πολυχρονίῳ διαμονῇ καὶ πανευδαιμόνῳ στερεώσει εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον αὐτῆς Θρόνον, μετ' ἀγαθῆς ἐπιτεύξεως τῶν ὧν ἐφίσταται θεῶν καταθυμίῳ.

Πανέκλαμπρον γράμμα τῆς Ὑμετέρας Ἵψηλότητος ἄσμενοι ἐλάβομεν, καὶ, διὰ τὴν ἀγαθὴν καὶ περιπόθητον ἡμῖν αὐτῆς ὕψισαν μαθόντες, ὀπερδαλλόντως ἐχάρημεν. Ἐλάβομεν δὲ καὶ τὰ ἴσα τοῦ πρώην Ποζαίου, δι' ὧν καὶ ἐκαταλάδαμεν καὶ τοῦτου τὴν πλάνην. Διὰ δὲ τῶν ἱερῶν μοναστηρίων ὁποῦ γράφει ἡ Ὑψηλότης τῆς εἰς τὸ νὰ διορίσωμεν νὰ πάρουν λογαριασμόν, ἡμεῖς ἄλλον τινὰ δὲν ἔχομεν παρὰ τὴν Ὑψηλότητά της, καὶ λοιπὸν ὡς ἴδιος οἰκοκύριος ἂς προστάξῃ νὰ πάρουν τὸν λογαριασμόν τους. Τὴν ἐκλαμπροτάτην καὶ εὐσεβεστάτην κυρίαν Δόμναν, μετὰ τῶν ἐκλάμπρων καὶ φιλότατων ὁμῶν τέκνων, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι πατρικῶς εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν. Νὰ μᾶς ἀξιοὶ δέ, παρακαλοῦμεν, καὶ τῶν πανεκλόμπρων αὐτῆς ὀηλωτικῶν γραμμάτων τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐφευωτάτης ἡμῖν ὕψις τῆς ἴς τὰ πανέκλαμπρα ἔτη αὐτῆς εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαιμονέστατα.

αφν', Σεπτεμβρίου η'.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοσεβεστάτης Ὑψηλότητος ἐνθερμὸς πρὸς Κήριον εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

Prea-înălțate, prea-evlavioase și preamărește Domn și Stăpân al Ungrovlahiei, doamne, doamne Io Constantin Voevod, fiu în Duhul Sfânt iubit și preadorit al Smereniei Noastre, rugându-ne părintește pentru Înălțimea Voastră de Dumnezeu păzită și binecuvântând-o, ne îndreptăm cu plăcere și bucurie, și ne rugăm de Sfântul Dumnezeu să Te fie mai presus de toată puterea protivnică și peste orice lucru supărător și de întristare în cea mai deplină sănătate și rămânere întru mulți ani pe prea-strălucitul Tău Scaun, cu buna dobândire a celor dumnezeiești dorite.

Prea-strălucita scrisoare a Înălțării Voastre am primit-o cu plăcere și, de buna prea-dorita de noi sănătate a Ta aflând, peste m'ăsură ne-am bucurat. Am primit și copiile fostului episcop de Buzău, prin care am aflat rătăcirea acestuia. Iar pentru sfintele mănăstiri despre care serii Înălțimea Ta ca să orânduim a se face socoteală, noi pe alt cineva n'avem decât pe Înălțimea Ta, și deci ca însuși gospodar orânduiește să-și facă ei socoteala. Pe prea-strălucita și prea-evlavioasa Doamnă, cu străluciții și preaiubiții copii ai voștri, în Sfântul Duh, cu părintească rugăciune îi binecuvântăm. Ci să ne învrednicești, ne rugăm, și de prea-strălucitele-Ți scrisori, vădind buna și nouă prea-dorita-Ți sănătate; ai cării ani fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu totul prea-fericiți.

1757, Septemvre 8.

Al Înălțimii Voastre prea-evlavioase călduros rugător către Domnul

† Al Alexandriei Matei.

CXIII.

C. 1757,
Novem-
bre.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Postelnic Alexandru și fiul lui, Constantin, despre logodna acestuia și legătura lui, ca Patriarh, cu mănăstirea Hangului.

Τῷ Μεγάλῳ Ποστέλνικῳ κυρίτῃ Ἀλεξάνδρῳ
καὶ υἱῷ του, Κωνσταντίνῳ.

Ἐνδοξίτατε καὶ εὐγενέστατε ἄρχων Μέγα Πο-
στέλνικε κυρίτῃ Ἀλέξανδρε, υἱὲ ἐν Ἀγίῳ
Πνεύματι ἀγαπητὲ τῆς ἡμῶν [Μετριότητος].

Προλαβόντως ἐγράψαμεν τῇ Ἐνδοξότητι τῆς,
συγχαίροντες ἅμα διὰ τὴν νέαν Αὐθεντίαν τοῦ
ὕψηλοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου Αὐθέντου (ὃν ὁ
Κύριος πολυετείῃ) καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς Ποστέλ-
νιτίας τῆς Ἐνδοξότητός τῆς. Νῦν δέ, μαθόντες
δεῖ ἐνὸς τιμίου γράμματος τοῦ ἐνδοξατάτου
ἄρχοντος πατρός τῆς τοῦς σοῦς αἰσίου ἀρχα-
βῶνας, καὶ αὐτὸς συγχαίροντες γράψομεν τῇ
Σῇ Ἐνδοξότητι, ἐπευχόμενοι τοῦ ἁγίου Θεοῦ
ἵνα αἱ μὲν εὐχαὶ ὡς αἰσι καὶ ἐν ὧραις κα-
λαῖς καὶ εὐλογημέναις μετὰ τύχης λαμπρᾶς
καὶ εὐφροσύνης, ἀξιωθῇ δὲ καὶ τῶν τιμίων
στεφάνων, ὡς ἐπιποθεῖ καὶ ἐρίεται. Νὰ ἔχῃ
τὴν εὐχὴν μας ὡς πνευματικὸν ἡμῶν τέκνον
καὶ οἰκτιρὸς καὶ ὡς ἡμέτερος ἐπίτροπος τοῦ
καθ' ἡμᾶς ἱεροῦ μοναστηρίου Χάγκου, νὰ ἐπι-
σκέπῃ τὸν ἡγουμένον μας Ἱεροθέον εἰς πᾶσαν
ἀνάγκην καὶ χρειῶν ὁπόθεν αὐτοῦ, ὅπως
εἰς τὰς εὐτυχισμένας ἡμέρας τῆς Εὐγενείας
Τῆς ἡθελς δουθητῇ καὶ αὐτὸ τὸ πτωχὸν μονα-
στήριον νὰ ἀναλάβῃ ὀλίγον, καὶ θέλομεν πα-
ρακαλεῖ διὰ παντὸς τὴν ἁγίαν Θεὸν ὁπῆρ τῆς
πανευδαίμονος ὁγιείας καὶ πανευτυχὸς σε-
ρῶσεως τοῦ ὕψηλοτάτου Αὐθέντου καὶ διὰ τὴν
ὁγιείαν καὶ εὐχάϊαν καὶ πανευτυχίαν κατὰστα-
σιν τῆς Ἐνδοξότητός τῆς, ὡς (sic) τὸ ἔλεος καὶ
ἡ εὐχὴ καὶ ἡ εὐλογία τῆς ἡμῶν Ταπεινότητος
εἴη μεθ' ὁμῶν.

Τῆς Ὑπετέρας Ἐνδοξότητος εὐχέτης πρὸς
Θεόν

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Μαθθαῖος.

Marele Postelnic Chiriță Alexandru și
fiului său Constantin.

Prea-slăvite și prea-nobile domn Mare Pos-
telnic Chiriță Alexandru, fiu întru Du-
hul Sfânt iubit al [Smereniei] Noastre.

Dăunăzi am scris Slăvirii Tale, bucu-
rându-ne cu dânsa și pentru noua Domnie
a prea-înălțatului și prea-evlaviosului Domn
(pecare Domnul să-l fie întru mulți ani)
și pentru vrednicia Postelniceiei Slăvirii
Tale. Iar acum, aflând printr'o cinstită seri-
soare a prea-slăvitului domn părintele Tău
ferieita Ta logodnă, și, iarăși, bucurându-ne
împreună, seriem Slăvirii Tale, rugând
pe Sfântul Dumnezeu ca rugăciunile să
fie fericite și în ceasuri bune și binecuvân-
tate cu soartă strălucită și mulțămire, și
să Te învrednicești și de cinstitele cununii,
cum poțesti și dorești. Să ai rugăciunea
mea ca un fiu sufletește al nostru și casnic
și ca epitrop al nostru la sfânta noastră
mănăstire Hangu, ca să ocrotești pe egu-
menul nostru Ierotei la toată nevoia și lu-
crul de folos al lui, pentru ca în fericitele
zile ale Nobletei Tale să poată și aceea să-
racă mănăstire să se întemeieze puțin, și ne
vom ruga întru toate de Sfântul Dumnezeu
pentru cu totul fericita sănătate și prea-
norocita întărire a prea-înălțatului Domn
și pentru sănătatea și viața bună și starea
cu totul fericită a Slăvirii Tale; și mila și
rugăciunea și binecuvântarea Smereniei
Noastre să fie cu voi.

Al Slăvirii Voastre rugător către Dumi-
nezeu

† Al Alexandriei Matei.

CXIV.

C. 1757,
Novem-
bre.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către egumenul Ierotei al Hangului, despre
ocrotirea din partea Marelui Postelnic Alexandru.

Ἱεροθέῳ τῷ ἡγουμένῳ.

† Ὁσιώτατε ἡμέτερος πρωτοσύγκελλε καὶ ἡ-
γουμένε τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου Χάγκου, καθ' Ἱεράθεε, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν τῆς
ἡμῶν Μετριότητος.

Egumenului Ierotei.

† Prea-cuvioase al nostru protosinghel și
egumen al sfintei mănăstiri Hangu, căl
Ierotei, fiu în Domnul iubit al Sme-
reniei Noastre.

Δό σου γράμματα προλαβόντως ἐλάβομεν, τὸ μὲν διὰ τοῦ ἡμετέρου ἀρχιμανδρίτου κὺρ Ἰωσήφ, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, ἐξ ὧν ἐχάρημεν τὴν ὁσίαν σου καὶ καλὴν κατάστασιν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἱεροῦ μοναστηρίου, ὅπου διὰ διοικήσεως καὶ ἐπιμελείας σου ὅπου ἀόκνως ἐπιτελεῖς ἔχει.

Οὕτω λοιπὸν νὰ ἐπιμελῇσαι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αὐτό, νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας, ἵνα διὰ τῆς ἐπιμελείας σου καὶ καλῆς διοικήσεως δυνήθῃ καὶ αὐτὸ τὸ πτωχὸν νὰ ἀναλάβῃ ὀλίγον, καὶ ἔξῃς τοὺς μισθοὺς τῶν πόνων σου ἅξιους παρὰ Θεοῦ, καὶ παρ' ἡμῶν τὰς πατρικάς εὐχὰς καὶ εὐλογίας πλουσίως.

Ἐλάβομεν δὲ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἀρχιμανδρίτου καὶ τὰ 250 γρόσια ὅπου ἔστειλλεν, ὁμοῦ καὶ μίαν ἱερατικὴν στολήν, δι' ὧν καὶ ἀπὸ φυγῆς σὲ εὐχρίθημεν ὅπου, γνωρίζοντας ταῖς χρεῖαις καὶ ἀνάγκαις ἡμῶν ταῖς οὐκ ὀλίγαις, δὲν ἔλειψες ἀπὸ τοῦ νὰ βοηθήτῃς τὸ κατὰ δύναιμι. Ἐγράψαμεν τῷ ἐνδοξοτάτῳ καὶ Μεγάλῳ Ποστέλνικῳ κυρίτῃ Ἀλεξάνδρῳ ἄρχοντι, διὰ νὰ εὐρίσκηται εἰς τὴν ἐπίσκεψίν του λοιπὸν εἰς κάθε ἀνάγκην καὶ χρεῖαν ὅπου ἤθελε σὲ τύχει, νὰ προστρέχῃς εἰς τὴν βοήθειάν του, μὴν διαλείπτῃς δὲ καὶ συνεχῶς ἀπὸ τὸ νὰ πηγαίνῃς νὰ τὸν ἀνταμώνῃς, καὶ ὅτι ὁπόθεν ἔχῃς τῇ Ἐνδοξότητι του νὰ τὴν ἀναφέρῃς, δι' οὗ καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θέλεις ἐπιτύχεις δυνατὴν βοήθειαν καὶ ἐπίσκεψιν εἰς τὰς εὐτυχισμένας ἡμέρας τοῦ ἐνδοξοτάτου Μεγάλου Ποστέλνικου ἄρχοντος κυρίτῃ Ἀλεξάνδρου. Ζήτα (sic) διὰ νὰ ἀποκαταστήσωμεν ἐπίτροπον τὸν ἡγούμενον τοῦ Γαλατᾶ, πρὸς ἡμᾶς δὲ ἐφάνη εὐλογον καὶ ἀπεκατεστήσαμεν εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον τὸν ἐνδοξοτάτον ἄρχοντα Μέγαν Ποστέλνικον κυρίτῃ Ἀλεξάνδρου. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ, εἴη μετὰ τῆς Σῆς Ὁσιότητος.

Εὐχέτης σου

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

Două scrisori ale Tale dăunăzi le-am primit, una prin al nostru arhimandrit chir Iosif, iar cealaltă după aceea, din care ne-am bucurat de sănătatea și de buna stare a sfintei noastre mănăstiri, pe care le are neconținut depline prin cărmuirea și grija Ta.

Astfel deci să Te îngrijești și de acum înainte la aceasta, ca să ai rugăciunea lui Hristos și rugăciunea mea, pentru ca prin grija și buna Ta cărmuire să poată și aceea săracă mănăstire să se întemeieze puțin, și vei avea răsplătirile vrednice ale ostenelilor Tale de la Dumnezeu, și de la noi părinteștile rugăciuni și binecuvântări bogate.

Am primit de la arhimandritul nostru și cei 250 de lei ce mi-ai trimis, precum și un veșmânt preoțesc, pentru care și din suflet îți mulțămim, ca unuia care, cunoscând lipsurile și nevoile noastre cele nu puține, n'ai lipsit să ne ajuți după putere. Am scris prea-slăvitului și Marelui Postelnic dumnealui Chiriță Alexandru, ca să se afle într-o ocerotirea Ta; de altfel, la orice lipsă și nevoie ce ți s'ar căsuna, să alergi la ajutorul lui, și să nu lipsești nici să mergi neconținut să-l întărești și orice afacere ai să i-o aduci înainte Slavirii Sale, prin care și nădăjduiesc că vei căpăta ajutorul și ocerotirea ce se poate în fericitele zile ale prea-slăvitului Mare Postelnic dumnealui Chiriță Alexandru. În loc să așezăm epitrop pe egumenul de Galata, ni s'a părut bine și am așezat la acea sfântă mănăstire pe prea-slăvitul Mare Postelnic Chiriță Alexandru. Iar harul lui Dumnezeu și ne-sfârșita milă, cu rugăciunea și binecuvântarea de la noi fie cu Cuvioșia Ta.

Rugătorul Tău

† Al Alexandriei Matei.

CXV.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Postelnic Constantin, despre numirea lui Scarlat-Vodă Ghica și a Marelui Postelnic Alexandru, despre un dascăl Ștefan, despre noul Patriarh Ecumenic și alți clerici cu daruri. C. 1757.

Ἐνδοξότατε καὶ εὐγενέστατε ἄρχων Μέγα Ποστέλνικε κυρίτῃ Κωνσταντίνε, υἱὲ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Ἰμπεράν Ἐνδοξότητα

Prea-glorioase și prea-nobile dumneata Marele Postelnic Chiriță Constantin, fiule întru Duhul Sfânt iubit și prea-dorit al Smereniei Noastre, Slăvirii Voastre din

πατρικῶς ἐκ φυγῆς εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν, δεόμενοι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ὅπως διαφυλάτῃ αὐτὴν ἄνοσον, εὐθυμον, ὀγιᾶ, μακρόδιον καὶ ἀνωτέραν πάσης ἐναντίας προσβολῆς, μεθ' ὧν ἐρίσται ἀγαθῶν καταθυμίων.

Τὸ ἀπὸ 16 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου τίμιον αὐτῆς γράμμα ἄσμενοι ἐλάβομεν καὶ διὰ τὴν πάντιμον καὶ εὐκταιστάτην ἡμῖν αὐτῆς ὕψισαν ὑπερβαλλόντως ἐχάρημεν. Ἐγνωμεν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ σημειωθέντα ἡμῖν, δι' ἃ καὶ ὑπερευχαριστοῦμεν τῇ Εὐγενείᾳ της, ὁποῦ δὲν διαλείπει συνεχῶς νὰ μᾶς φανερώνη τὴν τε ποθεινοτάτην ἡμῖν ὕψισαν της, τὴν ὁποῖαν ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ τὴν χαρίῃ διηγεκῶς εἰς ἕτη πολλὰ καὶ ἀγαθὰ.

Διὰ τὸν προδιδασμένον εἰς Μποθανίαν ὁφηλοτάτου Αὐθέντου Ἰωάννου Σκαρλάτου Ραῖκα Ροσβίδα, ὃν ὁ Κύριος πολυετῇ, καὶ τοῦ εὐγενεστάτου καὶ φιλετάτου υἱοῦ ἀρχοντος Μεγάλου Ποσσελνίκου Τζελεπῇ Ἀλεξάνδρου, ὃν καὶ εὐχόμεθα ἀπὸ φυγῆς καὶ εὐλογοῦμεν, τὰς χαροποιὰς εἰδήσεις ἐπροδῆλωσε ἡμῖν διὰ γραμμάτων της, ὧν καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἀντ' αὐτῷ συγχαιρέμενοι ἐστειλάμεν. Ἦδη δὲ καὶ μόνον τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ φιλετάτου της υἱοῦ ἡμῖν ἐσαφῆνισε, δι' οὓς συγχαιρούμενοι καὶ ἡμεῖς, ἐπυχοῦμεθα τοῦ ἁγίου Θεοῦ ἵνα αἱ μὲν ἀρχαὶ ὧν αἱ αἰεὶ ἐν ὥραις καλαῖς καὶ εὐλογημέναις, μετὰ τύχης λαμπρὰς καὶ εὐπροσόνης, ἀξιώσῃ τὴν δὲ νὰ ἀσπασθῇ καὶ τοὺς τιμίους αὐτῶν στεφάνους, ὁμοίως καὶ τῶν ἐπιλοίπων φιλετάτων αὐτῆς τέκνων.

Περὶ τοῦ διδασκάλου Στεφάνου ὁποῦ ἐρωτᾷ, ἔστω εἰς εἰδήσειν της ὅτι ἔμεινε εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, εἰς ἕναν ἡγεμόνα κοντά, εὐρισκόμενοι σὺν αὐτῷ καὶ μερικοὶ χριστιανοὶ μὲ χρηστάς ἐλπίδας, ἔχοντας σκοπὸν νὰ ἀποκαταστήσῃ καὶ ἐκκλησίαν· εἰ δὲ καὶ πάλιν ἀκολουθήσῃ καλὴν ἐμπόδιον, ἔρχεται ἐνταῦθα πρὸς ἡμᾶς τὸ ἐρχόμενον ἔτος, ὡς μᾶς γράφει.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης μας Ἰωσήφ εὐοδόθη σὺν Θεῷ ἐνταῦθα εἰς τὰ τέλη τοῦ Ἰουνίου κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα ἐγράψαμεν πρὸς τὴν εὐγενείαν της, ὁμοῦ καὶ πρὸς τὸν Τριπόλεως, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Θρόνον· ἡ Ἱερότης ὁμοῦ μᾶς ἔγραψε τὸν παρελθόντα Αὐγουστον ὅτι προσμένει γράμματα νὰ ἔλθῃ, ὡς φαίνεται. Λοιπόν, δὲν ἔχετε λάβει τὰ ἡμέτερα γράμματα ἀκόμη, ἐλπίζομεν ὁμοῦ ἕως τώρα νὰ τὰ ἐλάβετε διὰ τοῦτο καὶ νὰ τὸν παρακινήσῃ, ἃν εὐρίσκεται αὐτόθι ἀκόμη, νὰ ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς. Ὁ Κωνσταντῖνος Δομίκου ἦλθε, καὶ, διὰ τὰ ὀρφανικά ὁποῦ εἶχαμεν νὰ λαμβάνωμεν παρὰ τοῦ αὐτα-

νιμᾶ πᾶριντεστέ rugându-ne, Te binecuvântăm, rugându-ne de atot puternicul Dumnezeu să Te ție fără boală, bucuros, sănătos, întru viață lungă și mai presus de orice atae dușmănesc, cu toate lucrurile bune ce dorește.

Cinstita-Ți scrisoare de la 12 ale trecutei luni Iunie am primit-o cu bucurie și ne-am bucurat peste măsură pentru preacinstita și preadorita nouă sănătate a Ta. Am aflat și cele însemnate nouă în ea, pentru care și foarte mulțămim Nobleței Tale, care nu lipsești niciodată să nu arăți preadorita nouă sănătate a Ta, pe care Dumnezeu Sfântul s'o hărăzească necurmat întru ani mulți și buni.

Pentru înaintarea în Moldova a preainălțatului Domn Io Searlat Ghica Voievod, pe care Domnul să-l ție întru mulți ani, și a prea-nobilului și a prea-iubitului fiu, dumnealui Marele Postelnic celebî Alexandru, pentru care ne rugăm din suflet și îl binecuvântăm, ni-ai vădit știrile plăcute prin scrisoarea Ta, pentru care, bucurându-ne și noi, Ți-am trimis răspunsurile în loc. Ni-ai vestit și numai logodna preaiubitului Țău fiu, pentru care bucurându-ne și noi, ne rugăm de Sfântul Dumnezeu pentru ca începuturile să fie fericite și în ceasuri bune și binecuvântate, cu soartă strălucită și bucurie și să te învrednicească a săruta și cinstitele lor cununii, de asemenea și ale celorlalți preaiubiți fii ai Țăi.

Ce întrebi de dascălul Ștefan, află că a rămas în acele părți, lângă un domn, aflându-se cu el și unii creștini cu bune nădejdi, având de scop să refacă și biserica; iar, dacă iarăși va urma vre-o împiedecare, vine aici la noi în anul viitor, cum ni serii.

Arhimandritul nostru Iosif a călătorit cu Dumnezeu aici la sfârșitul lui Iunie; în luna aceasta am scris către dumnealui, precum și către al Tripolei, ca să vie la Scaun, ci Sfinția Sa ni-a scris în August trecut că așteaptă scrisori să vie, după cum se pare. De altfel, dacă n'ai primit încă scrisorile noastre, totuși nădăjduim că până acum le-ai primit; pentru aceia și să-l îndemni, dacă se află încă acolo, să vie la noi. Constantin al lui Domikos a venit, și, pentru banii orfanilor ce aveam să luăm de la fratele lui, am luat jumă-

δέλφου του, ἐλάβομεν τὰ ἡμῖς κατὰ τὸν κουρα-
μᾶν ὁποῦ ἔκαμαν καὶ οἱ λοιποὶ χρεωρεῖσται.

Ἐμάρθαμεν νὰ ἐπροδιδῶνται ὁ ἅγιος Φιλίπ-
πουπόλως, κὺρ Σεραφεῖμ, μὲ κοινὴν γνώμην
καὶ κανονικὰς φήρους εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν
Θρόνον· περὶ οὗ ἔχαρημεν. Ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ
τὸν στερεώσῃ εἰς τὸν ἀγιώτατον αὐτοῦ Θρόνον
μέχρι γήρωνος θαυτάτου. Ἀς ἔχῃ δὲ τὴν εὐχὴν
τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας, ὁποῦ εὐρίσ-
κται πρόθυμος καὶ κοπιᾷ εἰς ὅλας τὰς
ὑποθέσεις ἀκόπως καὶ ἐπιμελῶς. Εὐχαριστοῦ-
μεν δὲ εἰς ὅλα καὶ διὰ τὴν δεξιόσιν ὁποῦ ἔ-
καμε εἰς τὸν σινιὸρ Χριστοδοῦλάκη, τὸν ὁποῖον
καὶ εὐχόμεθα. Τὴν εὐγενεστάτην ἀρχόντισσάν
της καὶ φίλτατα αὐτῆς τέκνα ἐν Ἀγίῳ Πνεύ-
ματι πατρικῶς εὐχόμενοι, ἀπὸ καρδίας καὶ εὐ-
λογοῦμεν, ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄ-
πειρον ἔλεος καὶ ἡ εὐχὴ. Ἐπιβῆ καὶ κατὰ τὸ
παρὸν εὐρίσκεισθαι εἰς Δαμιᾶθιον, τῆς στέλ-
λωμεν χάριν εὐχῆς καὶ εὐλογίας ῥίση 3 με-
ζέλλε καὶ δύο θαρέλια δοῦρους, τὰ ὁποῖα θέ-
λει τὰ λάβει κατὰ τὸ παρὸν σημάδι Π. Κ.
ἀπὸ τὸν Βασίλῃ Ῥόδιον, πραγματευτήν, ὁποῦ
εὐρίσκεται εἰς τὸ Λάζι Χάνι, καὶ νὰ τὸ μετα-
χειρισθῇ ἐν ὕψει κτλ.

Τῆς Ὑπερέρας Ἐνδοξότητος ἐνθερμὸς πρὸς
Κύριον εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

tate după curamaua ce au făcut și cei-
lalți datornici.

Am aflat că Sfântul de Filipopol, chir
Serafim, cu voia tuturor și voturi cano-
nice, s'a înălțat pe Scaunul Ecumenic; pentru
care ne-am bucurat. Sfântul Dumnezeu să-l
întărească pe preasfântul lui Scaun până
la adânci bătrânețe. Să aibă deci rugăciunea
lui Hristos și rugăciunea noastră, care se
află gata și se ostenește la toate lucrurile
necurmat și cu grijă. Ci mulțămim pentru
toate și pentru primirea ce i-ai făcut lui si-
nior Hristodulachi, pentru care ne și rugăm.
Pe prea-nobila Ta jupăneasă și prea-iubiții
Țăi copii întru Duhul Sfânt părintește po-
menindu-i în rugăciuni, din inimă și îi bi-
necuvântăm, iar harul lui Dumnezeu și mila
Lui nesfârșită și rugăciunea [cu voi]. De
oare ce ne aflăm acum la Damietta, Îți tri-
metem ca rugăciune și binecuvântare trei
rădăcini de *mezele* și două butoiașe de
burus, pe care le vei lua cu acest semn
P. K. de la Vasile din Rodos, negustorul,
care se află la Hanul Lazilor, și să le
primești sănătos ș. c. l.

Al Slăvirii Tale călduros rugător către
Domnul

† Al Alexandriei Matei.

CXVI.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către jupâneasa Hrisosculina, cu urări.

C. 1757.

Τῇ εὐγενεστάτῃ Χρυσοσκουλλίνᾳ.

† Τιμιωτάτῃ καὶ εὐγενεστάτῃ ἀρχόντισσᾳ κυ-
ρίτῃ Χρυσοσκουλλίνα, θυγάτηρ ἐν Κυρίῳ
ἀγαπητῇ καὶ περιπόθητῃ τῆς ἡμῶν Μετρού-
κτητος, χάρις τῇ Εὐγενείᾳ σου, εἰρήνῃ καὶ
ἔλεος εἴῃ ἀπὸ Θεοῦ.

Δύο σου γράμματα ἐλάβομεν καὶ ἐχαρή-
μεν τὴν ὕψιν του, ἐν οἷς καὶ ἐδηλοποῖς ἡ-
μῖν διὰ νὰ μὴν τῆς ἀμνημονοῦμεν, ὅντι διὰ
γραμμάτων, καὶ εἰς τὰς πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν
ἐντεύξεις, ἀπὸ τὰ ὁποῖα καὶ δὲν ἀπολείπομεν
πάντοτε κατὰ τὸ πατρικὸν ἡμῖν χρέος καὶ νὰ
ἐπιπέμπωμεν αὐτῇ διὰ γραμμάτων πλουσίας
τὰς πατρικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας, ὅτι
λογίς καὶ κατὰ τὸ παρὸν αὐτῇ δὲν ἐλείψα-
μεν, καὶ νὰ ἐπευχόμεθα τοῦ ἀγίου Θεοῦ ἕνα
τὴν διαφυλάττει ἁνθρώπον τε καὶ εὐθυμον, μετὰ
μακροβιότητος, τέλος δὲ καὶ νὰ τὴν ἀξιώσῃ
τῆς οὐρανίου αὐτοῦ μερίδος. Τὴν δὲ εὐγενεστά-
την μητέρα σου μετὰ τῶν φιλετάτων ὁμῶν τε

Prea-nobilei Hrisosculinei.

† Prea-cinstită și prea-nobilă jupăneasă,
dumneata Hrisosculină, fiică întru Dom-
nul iubită și prea-dorită a Smereniei
Noastre, har Nobleței Tale, pace și milă
de la Dumnezeu.

Am primit două scrisori ale Tale și
ne-am bucurat de sănătatea Ta, în care ni
și scrii să nu te uităm, și în scrisori, și în
rugăciunile noastre către Dumnezeu, de
care nu lipsim niciodată după părinteasca
noastră datorie și să-Ți trimetem prin
scrisori bogatele rugăciuni și binecuvân-
tări ale noastre părintești, cum nici acum
iarăși n'am lipsit, și să rugăm pe Sfântul
Dumnezeu să Te ție sănătos și cu voie
bună, mulți ani, și la urmă să Te și în-
vrednicească de partea din cer a Sa. Iar
pe prea-nobila Ta mamă împreună cu
prea-iubiții fii ai voștri și ai noștri întru

καὶ ἡμῶν τέκνων ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι εὐλογοῦ-
μεν· ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔ-
λεος, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογία, εἴη
μετὰ σοῦ.

Τῆς Ὑμετέρας Εὐγενείας ἐνθερμος εὐχέτης
† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

Duhul Sfânt îi binecuvântăm; iar harul
lui Dumnezeu și nefârșita milă, împreună
cu rugăciunea și binecuvântarea de la noi,
fie cu tine.

Al Nobleței Voastre călduros rugător
† Al Alexandriei Matei.

CXVII.

C. 1775.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Alexie primichieriul, capuchehaie a
Țerii-Românești, despre dorința de a ști starea Domnului și bunele noutăți de la
Ierusalim.

Τῷ ἀρχοντι πριμικηρίῳ.

Τιμιώτατε καὶ εὐγενέστατε ἀρχὼν πριμικηρίε
καὶ καπῆ-κεχαγιά τῆς Οὐγγροβλαχίας κι-
ρίτζη Ἀλέξιε, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητόν.

Προλαβόντως ἐλάβομεν γράμμα σου καὶ ὑπὲρ
τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐφετῆς ἡμῖν ὑγείας τῆς ἐχά-
ρημεν, τὴν ὁποῖαν ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ τῆς τὴν
χαρίζῃ, μεθ' ὧν ἐρίσται ἀγαθῶν καταθυμιῶν
καὶ μετ' ἀγαθῆς διαμονῆς καὶ πολυχρονίου
στερεώσεως τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου, ὃν ὁ Κό-
ριος πολυεστὶ περὶ τοῦ ὁποῖου καὶ γράφε ἡμῖν
συνεχῶς, δημοποιῶν τὴν τε ποθηνοτάτην ἡμῖν
ὑγίαν τῆς καὶ περὶ τῆς εὐτυχιστάτης κατα-
στάσεως, ὁμοῦ καὶ τῆς Εὐγενείας σου, μετὰ πά-
σης ἄλλης εἰδήσεως, διὰ νὰ μανθάνωμεν εἰς
ταύτην τὴν μακρὰν γῆν ὅπου εὐρισκόμεθα, νὰ
χαίρωμεν. Εὐχαριστοῦμεν δὲ τῇ Εὐγενείᾳ τῆς
καὶ εἰς τὴν καλὰ καὶ χαροποιὰς εἰδήσεις,
ὅπου διὰ γραμμῶν τῆς ἡμᾶς ἐξαγγελίας ἐ-
χαροποιήσας, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐλευθερίαν
τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ τῶν κακο-
δόξων ἃς εἶναι δεδοξασμένον τὸ πανάγιον ὄ-
νομα τοῦ οὕτως εὐδοκίσαντος παναγίου Θεοῦ,
ὅπου τοὺς μὲν εὐσεβεῖς ἐχαροποιήσας, τοὺς δὲ
λατίνόφρονας ἐκατήσχυνε. Τὴν εὐγενεστάτην
ἀρχόντισά σας, μετὰ τῶν φιλότατων ὁμῶν τέκ-
νων ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, πατρικῶς εὐχόμενοι,
εὐλογοῦμεν.

Τῆς Ὑμετέρας Εὐγενείας διάπυρος πρὸς
Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

Dumisale primichierului.

Prea-cinstite și prea-nobile dumneata pri-
michieriule și capu-chehaie al Ungrovlav-
lie, Chiriță Alexie, fiule în Domnul iubit.

Dăunăzi am primit scrisoarea Ta și m'am
bucurat de buna și dorita nouă sănătate a
Ta, pe care Sfântul Dumnezeu să ți-o hă-
răzească, împreună cu câte bune lucruri
dorești și cu buna rămânere și îndelungă
întărire a prea-înălțatului Domn, căruia
Domnul să-i deie mulți ani; cu privire la
care serie-ni des, vădindu-ni cea prea-do-
rită nouă sănătate a Ta, și despre prea-
fericita stare, precum și a Nobleței Tale,
cu toate celelalte știri, ca să aflăm în
acest pământ îndepărtat unde ne aflăm,
spre a ne bucura. Ci mulțămim Nobleței
Tale și pentru bunele și mulțămitoarele
știri pe care prin scrisorile Tale ni le-ai
vestit; ne-au bucurat, și mai ales pentru
eliberarea sfintei cetăți Ierusalimul de cei
cu credință rea: fie slăvit preasfântul nume
al prea-bunului Dumnezeu, căruia I-a plă-
cut să fie astfel, care pe cei eucernici i-a
bucurat, iar pe prietenii latinilor i-a ru-
șinat. Pentru prea-nobila Ta jupânească, cu
fiii Tăi prea-iubiți nouă în Duhul Sfânt,
părintește rugându-ne, îi binecuvântăm.

Al Nobleței Voastre aprins rugător
către Dumnezeu

† Al Alexandriei Matei.

CXVIII.

1757,
Novem-
bre.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Scarlat-Vodă Ghica, Domnul Moldovei,
despre numirea acestuia, recomandându-i mănăstirea Hangului și cerând a se con-
tinua darul anual.

Τῷ ὑψηλότατε, θεοσεβέστατε καὶ μεγαλοπρεπέστατε
Αὐθέντα καὶ ἡγεμῶν πάσης Μολδοβλαχίας,
κύριε, κύριε [Σκαρλάτε] Γρηγόριε Γνίκα Βοε-
βόδα, υἱὲ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ καὶ

Prea-înălțate, prea-evlavioase și prea-mă-
rețe Domn și stăpân a toată Moldo-
vlahia, doamne, doamne [Scarlat] Gri-
gore Ghica Voevod, fiu în Duhul Sfânt

περιπόθητε τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Ὑμετέραν Θεορροήρητον Ὑψηλότητα πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες, ἀσμένως καὶ πατρικῶς προσαγορεύομεν καὶ τοῦ ἁγίου Θεοῦ δεόμεθα ὅπως διαφυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν Θεορροήρητον Ὑψηλότητα ἀνωτέραν παντὸς ἀνιτροῦ συναντήματος καὶ πάσης ἀντικειμένης ἐπιηρείας ὑπερτέραν, ἐπιδραβεύοντα αὐτῇ μακροχρόνιον τὴν ὕψειαν, ἀδιάσειστον τὴν διαμονὴν καὶ πάντα τὰ ἐρετὰ καὶ καταθύμια.

Τὸν θεῖον ἐλέσι προοιδοσμὸν τῆς εἰς τὸν ἐκλαμπρον αὐτῆς Θρόνον ἔμαθον διὰ γράμματος τοῦ κατὰ πνεῦμα ἡμῶν ἀγαπητοῦ υἱοῦ ἄρχοντος Ποστέλνικου κυρίτζη Κωνσταντίνου, καὶ λίαν ἐχάρημεν, καὶ δόξαν ἐδώσαμεν τῷ τοῦτο εὐδοκίησαντι ὀφίστῳ Θεῷ. Ὅθεν, εὐθὺς μετὰ τῆς χαρποιας ταύτης εἰδήσεως, δι' ἡμετέρου γράμματος κατὰ τὴν 10' τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἀποδώσαμεν αὐτῇ τὰς συγχαριτικάς καὶ ἐν Χριστῷ ἡμῶν διαπύρους εὐχάς τε καὶ εὐλογίας καὶ, μέχρι τοῦδε προσμένοντες τὰ ἐκλαμπρα αὐτῆς γράμματα, καὶ ἀποτυχόντες, δὲν ἐλείψαμεν καὶ αὐτοῖς διὰ τοῦ παρόντος μας νὰ γράψωμεν τῇ Πανεκλαμπρότητι [Σας], καὶ ὡς υἱὸν μας ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸν καὶ περιπόθητον νὰ τὴν εὐχρηθῶμεν ἀπὸ ψυχῆς καὶ νὰ τὴν εὐλογήσωμεν, ἔτι καὶ νὰ τὴν παρακαλέσωμεν ἐνθέρμως, ὡς πρὸς Θεὸν αὐτῆς εὐχέτην διάπυρον, νὰ μᾶς ἔχῃ εἰς τὴν αὐθεντικὴν αὐτῆς ἀγάπην, καὶ τὸ αὐτόσε ἡμέτερον μοναστήριον τοῦ Χάγγου νὰ τὸ ἔχῃ εἰς τὸ ἔλεος καὶ περιποίησιν τῆς, ὁμοίως καὶ τὸ κατ' ἑτος αὐθεντικὸν ἔλεος τῶν δικαιοσύων γροσίων παρακαλοῦμεν νὰ τὸ στέλνῃ εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς πτωχὸν Θρόνον, διὰ μέσου τοῦ ἄρχοντος Ποστέλνικου κυρίτζη Κωνσταντίνου, καὶ θέλομεν παρακαλεῖ διὰ παντὸς τὸν ἅγιον Θεὸν ὑπὲρ τῆς πανευδαίμονος αὐτῆς ὕψειας καὶ πανευτοχοῦς στερεώσεως. Τὴν ἐκλαμπροτάτην καὶ εὐσεβεστάτην κυρίαν Δόμναν μετὰ τῶν ἐκλάμπρων καὶ φιλότιων ὁμῶν τέκνων, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι εὐχόμενοι, πατρικῶς εὐλογοῦμεν. Νὰ μᾶς ἀξιῇ δὲ παρακαλοῦμεν καὶ τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς θηλωτικῶν τῆς ἀγαθῆς τῆς ὕψειας καὶ ἡμῶν ἐρετῆς ἡς τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονέστατα.

αἴν', Νοεμβρίου.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος διάπυρος πρὸς Κόριον ἱκέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

iubit și prea-dorit al Smereniei Noastre, rugându-ne pentru Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită și binecuvântând-o, bucueros și părintește ne îndreptăm spre Tine și ne rugăm de Sfântul Dumnezeu să păzească pe Înălțimea Ta de Domnul păzită mai presus de orice întâmplare neplăcută și de toată uneltirea protivnică, dăruindu-Ți sănătate întru mulți ani, netulburată rămânere și toate cele dorite.

Înaintarea Ta la strălucitul Tău Scaun am aflat-o prin serisoarea celui după suflet al nostru iubit fiu, dumnealui Postelnicul Chiriță Constantin, și foarte ne-am bucurat, și am slăvit pe Prea-Înaltul Dumnezeu, care aceasta a binevoit-o. Deci, îndată după această știre aducătoare de har, prin serisoarea noastră de la 19 ale trecutei luni Maiu Ți-am trimis heretisirile și cele în Hristos ale noastre călduroase rugăciuni și binecuvântări și, până acum așteptând strălucitele Tale scrisori, și necăpătându-le, n'am lipsit ca iarăși prin cea de față a noastră să scriem Preastrălucirii Tale, și ca unui fiu al nostru iubit în Duhul Sfânt și dorit să ne rugăm pentru Tine din suflet și să Te binecuvântăm, ba chiar să Te rugăm călduros, ca un rugător aprins al Tău către Dumnezeu, să ne ai întru a Ta iubire domnească și mănăstirea noastră de acolo a Hangului s'o ții în mila și îngrijirea Ta, și ne rugăm și de aceea ca mila domnească din fiecare an a celor două sute de lei s'o trimeți săracului Scaun al nostru, prin Postelnicul Chiriță Constantin, și ne vom ruga totdeauna de Sfântul Dumnezeu pentru preafericita-Ți sănătate și întru Toate norocita întărire Preastrălucitei și preacuvioasei doamne Doamna, cu străluciții și prea-iubiți Voștri copii, cu rugăciuni întru Duhul Sfânt, li trimitem părintești binecuvântări. Ci Te rugăm să ne învrednicești de preastrălucitele Tale [scrisori] vădind buna Ta sănătate, dorită nouă; ai cărui prea-străluciți ani fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu totul preafericți.

1757, Noiembrie.

Al Înălțimii Voastre călduros rugător către Domnul

† Al Alexandrici Matei.

1757,
c. Novem-
vre.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Hatmanul moldovenesc Dumitrașcu, despre numirea lui Scarlat-Vodă Ghica, a lui Dumitrașcu ca Hatman, a fiului Costachi Cămărașul și sprijinul cerut pentru Hangu și pentru darul anual.

Ἐνδοξότατε καὶ εὐγενέστατε ἄρχων Χάτμανε κυρίῳ Δημητράσκο, οὐκ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῇ καὶ περιπόθητῇ τῆς ἡμῶν Μερσιότητος, τὴν Ὑμετέραν Ἐνδοξότητα πατρικῶς ἐκ ψυχῆς εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦμεν, θεόμενοι τοῦ παντοδυνάμου ἀγίου Θεοῦ ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν ἄνοσον, εὐθυμον, ὑγια, μακρόδιον καὶ ὑπερκειμένην πάσης ἐναντίας προσβολῆς, μεθ' ὧσων ἐφίεται ἀγαθῶν καταθυμίων.

Μετὰ τὰς πατρικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας, φανερόνῃμιν τῇ Ἐνδοξότητί της ὅτι, μαθόντες τὸν θεῖον ἐλπίσι προδιδασμὸν τῆς εἰς Πογδανίας νέας Αἰθεντίας τοῦ ὑψηλοτάτου Αἰθέντου, Ἰωάννου Σκαρλάτου Γρηγορίου Γρίκα Βοσθόδα (ὃν ὁ Κύριος πολυτελεῖ), καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς Χατμανίας τῆς Ὑμετέρας Ἐνδοξότητος, καὶ ἀξίωσιν τῆς Καμαρασίας τοῦ εὐγενεστάτου καὶ φιλετάτου της υἱοῦ ἄρχοντος Μεγάλου Καμαράση τῆς ἐλεπῆς Κωνσταντίνου, ὃν καὶ εὐχόμεθα ἀπὸ ψυχῆς καὶ εὐλογοῦμεν, λίαν ἐχάρημεν. Κατὰ δὲ τὴν ἐκ τοῦ παρελθόντος Μαΐου, γράψαντες τῷ τε ὑψηλοτάτῳ Αἰθέντῃ καὶ τῇ Ἐνδοξότητί της, σὺν τῷ φιλετάτῳ αὐτῆς υἱῷ ἄρχοντι Καμαράση καὶ τῇ συζύγῳ αὐτῆς, ἐκλαμπροτάτῃ κυρίᾳ Δομνίτῃ (τὴν εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν), ἐσυγχάρημεν ἐν τοῦτοις καὶ ἐπευχόμεθα ὅσα δεξιὰ τε καὶ αἰσία αὐτοῖς· καὶ, μέχρι τοῦδε προσμένοντες τὰ θελωτικά της ἀγαθῆς ὁμῶν ὑγείας καὶ καλῆς στερεώσεως, ἀπετόχαμεν.

Διὸ καὶ αὐθις δὲν ἐλπίσαμεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου γράμματος νὰ συγχαρῶμεν αὐτῇ διὰ τοὺς γάμους τῶν νεονύμφων, ἐπευχόμενοι αὐτοῖς παρὰ Θεοῦ πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ καταθύμια: εἴησαν δὲ αἱ τοῖς καὶ ἐν ὥραις καλαῖς καὶ εὐλογημέναις νὰ ζήσουν, νὰ γηράσουν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ νὰ τοὺς ἀξιῶσιν ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ ἰδοῦν τέκνα τέκνων μετὰ τύχης λαμπρᾶς καὶ ἀγαθῆς καταστάσεως, τὴν δὲ Ἐνδοξότητά την νὰ ἀξιώσῃ νὰ χαρῇ καὶ νὰ ἀσπασθῇ καὶ τοὺς γάμους τῶν ἐπιλοίπων· τοὺς νεονύμφους μετὰ τῶν λοιπῶν φιλετάτων αὐτῆς τέκνων, πατρικῶς εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν. Ἐτι δὲ παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Ἐνδοξότητα διὰ τὸ αὐτίς ἡμέτερον μοναστήριον τοῦ Χάγγου, νὰ τὸ ἔχῃ εἰς τὴν περι-

Πρεα-slăvite și prea-nobile dumneata Hatmane, Chiriță Dumitrașcu, fiu în Duhul Sfânt iubit și prea-dorit al Smereniei Noastre, rugându-ne părintește din inimă pentru Slăvirea Ta, Te binecuvântăm, rugându-ne de atotputernicul Sfântul Dumnezeu să Te ție fără boli, bucuros, sănătos, întru mulți ani și mai presus de tot atacul vrăjmășese, cu toate cele bune dorite

După părinteștile noastre rugăciuni și binecuvântări, arătăm Slăvirii Tale că, aflând de înaintarea din mila lui Dumnezeu a noii Domnii în Bogdania a preainălțatului Domn Io Scarlat Grigore Ghica Voevod (căruia Domnul să-i deie mulți ani) și învrednicirea cu Hătmănia a Slăvirii Voastre și învrednicirea cu Cămărășia a prea-nobilului și prea-iubitului Tău fiu dumnealui Marele Cămăraș celebî Costachi, pentru care ne rugăm din suflet și-l binecuvântăm, ne-am foarte bucurat. Iar, la 19 ale trecutei luni Maiu scriind preainălțatului Domn și Slăvirii Tale, împreună cu prea-iubitul Tău fiu dumnealui Cămărașul și soția lui, prea-strălucita jupânească Domnița (pentru care ne rugăm și binecuvântăm), ne-am bucurat și noi întru acestea și am dorit toate cele potrivite și fericite pentru voi, și, așteptând până acum (scrisorile) de vădire a bunei Voastre sănătăți și întăriri, nu mi-au venit.

Pentru care și din nou n'am lipsit prin cea de față a noastră scrisoare să Te heretisim pentru căsătoria logodnicilor, rugând pentru ei de la Dumnezeu toate cele bune și dorite: ei să fie fericiți și în ceasuri bune și binecuvântate să trăiască, să îmbătrânească în pace și bună înțelegere, și să-i învrednicească Sfântul Dumnezeu să vadă pe copiii copiilor cu soartă strălucită și bună stare, iar pe Slăvirea Ta să Te învrednicească să Te bucuri și să sâruiți și nunțile celorlalți; pe noii căsătoriti, împreună cu ceilalți prea-iubiți copii ai Tăi, părintește rugându-ne, îi binecuvântăm. Încă rugăm pe Slăvirea Voastră pentru înmănașirea noastră de acolo, a

ποίησιν καὶ ἐπίσχεψιν τῆς, ὁμοίως καὶ διὰ τὸ κατ' ἔτος αὐθεντικὸν ἔλκος τῶν διακοσίων γροσίων, νὰ ἔχῃ τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας, νὰ παρακινήσῃ τὸν ὑψηλότετον Αὐθέντην νὰ τὸ στείλῃ εἰς τοῦτον τὸν καθ' ἡμᾶς πτωχὸν Θρόνον, ὅπερ οὐ καὶ γράφομεν τῷ Ὑψι τοῦ, ὅπως εἰς τὰς εὐτυχισμένας ἡμέρας τῆς Ἐνδοξότητος τῆς ἰθὺλάμεν θυνηθῇ καὶ ἡμεῖς νὰ ἀναλάβωμεν μικρὸν ἀπὸ τὰ πολλὰ χρέη ὅποῦ ἐκάρμαμεν εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν μας, καὶ θέλομεν παρακαλεῖ διὰ παντὸς τὸν ἅγιον Θεὸν ὅπερ τῆς πανευδαίμονος ὁγείας καὶ πανευτυχοῦς στερεώσεως τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου. Ὡς ἔχωμεν δὲ καὶ γράμματος δηλωτικοῦ τῆς ἀγαθῆς τῆς ὁγείας καὶ ἡμῖν ἐρετῆς ἥς καὶ τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλείεστα καὶ πανευδαίμονα.

ἁψιν'.

Τῆς Ὑμετέρας Ἐνδοξότητος διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρεὺς Μαθηαῖος.

Hangului, să o ai în îngrijirea și supravegherea Ta, de asemenea pentru mila domnească cu fiecare an a celor două sute de lei, să aibi rugăciunea lui Hristos și rugăciunea mea, să îndemni pe prea-înălțatul Domn a o trimete la acest al nostru sărac Scaun, pentru care și scriem Înălțimii Tale, pentru ca în fericitele zile ale Slăvirii Tale să putem avea și noi a ne întrema puțin din multele datorii ce ni-au venit de la clădirile sfintelor noastre biserici, și vom ruga întru toate pe Sfântul Dumnezeu pentru prea-fericita sănătate și întru toate norocita întărire a prea-înălțatului Domn. Și să avem și serioarea cu vestea bunei Tale sănătăți și nouă dorite; ai cărui ani fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul fericți.

1757.

Al Slăvirii Voastre călduros rugător către Dumnezeu.

† Al Alexandriei Matei.

CXX.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Postelnic Alexandru, despre aceeași nuntă a fiului și despre ocrotirea Hangului și mila anuală.

1757,
Novem-
vre.

Ἐνδοξότατε καὶ εὐγενέστατε ἄρχων Μέγα Ποσειδωνικὴ κυρίτῃ Ἀλεξάνδρε, οὗτὲ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπήτῃ τῆς ἡμῶν Μειριότητος τὴν Ὑμετέραν Ἐνδοξότητα πατριῶδες ἐκ ψυχῆς εὐχόμενοι, εὐλογούμεν, δεόμενοι τοῦ παντοδυνάμου καὶ ἁγίου Θεοῦ ὅπως διατηρῇ αὐτὴν ἐν ἁρμῇ ὁγείᾳ καὶ διηγεσθῇ εὐσημερίᾳ μετὰ μακροβιότητος, μεθ' ὅσων ἐφίεται ἀγαθῶν καταθυμιῶν.

Τὸν εἰς Πορδανίαν θείῳ ἔλξει νέας Αὐθεντίας προδίδασκὸν τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου Αὐθέντου Ἰωάννου Σκαρλάτου Γρηγορίου Γκίκα Βοεδόδα καὶ ἀξίωσιν τῆς Ποσειδωνικῆς τῆς Ἐνδοξότητος Τῆς μαθόντες, προσεγράψαμεν κατὰ τὴν ιε' τοῦ παρελθόντος Μαΐου τῇ Ἐνδοξότητι Τῆς, συγκαίροντες ἅμα καὶ ἐπευχόμενοι ὅσα δεξιὰ τε καὶ αἰεὶ αὐτῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα, μαθόντες δι' ἐνὸς γράμματος τοῦ ἐνδοξοτάτου ἄρχοντος πατρός τῆς καὶ τοῦς αἰετοῦς ἀρξάδωνας τῆς Ἐνδοξότητος τῆς, καὶ αὐθις συγκαίροντες ἐγράψαμεν αὐτῇ, καὶ ἐπευχόμενοι ἵνα αἱ μὲν ἀρχαὶ ᾧσι αἰετοὶ καὶ ἐν ὥραις καλαῖς καὶ εὐλογημέναις μετὰ τύχης λαμπρὰς εὐβρόδουσας, ἀξιοθετοὶ δὲ καὶ τῶν τιμῶν στεφάνων, ὡς ἐπιποθεῖ καὶ ἐφίεται. Μέχρι

Prea-slăvite și prea-nobile boier Mare Postelnic Chiriță Alexandru, fin în Duhul Sfânt iubit al Smereniei Noastre, rugându-ne părintește din inimă Slăvirii Tale, Te binecuvântăm, cerând de la atotputernicul și sfântul Dumnezeu să Te fie în înaltă sănătate și neconținută bună stare întru mulți ani, cu toate cele bune dorite.

Aflând de înaintarea ca nou Domn cu mila lui Dumnezeu în Bogdania a prea-înălțatului și a prea-evlaviosului Domn Io Scarlat Grigore Ghica Voevod și de vrednicia Postelniciei a Slăvirii Tale, Îți scriesem la 16 ale [Iunii] trecute Maiu Slăvirii Tale, bucurându-ne cu Tine și mându-Ți toate cele potrivite și fericite. Iar după aceea, aflând printr'o serioare a prea-slăvitului boier părintele Tăm și fericita logodnă a Slăvirii Tale, iarăși bucurându-ne împreună Ți-am scris, și ne-am rugat ca începuturile să-Ți fie fericite și în ceasuri bune și binecuvântate cu o revărsare de strălucită soartă și să Te învrednicești și de cinstitele eununii, cum poțești și dorești.

δὲ τοῦδε προσμένοντες τῶν υἱῶν αὐτῆς καὶ ἀποτυχόντες, δὲν ἐλσιψαμεν καὶ τρίτον νὰ τὴν εὐχθῶμεν ἀπὸ φυγῆς καὶ νὰ τὴν εὐλογῶμεν ὡς πνευματικὸν ἡμῶν τέκνον, παρακαλοῦντες τὴν νὰ ἐπισκεπτεται ὡς ἡμέτερος ἐπίτροπος τὸ καθ' ἡμᾶς αὐτὸς ἱερὸν μοναστήριον τοῦ Χάγγου καὶ ἡγουμένον μας Ἰερόθεον, εἰς πᾶσαν ἀνάγκην καὶ χρειώδη ὑπόθεσιν του, πρὸς τοῦτοις δὲ νὰ ἔχη τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας, νὰ ἐπιμεληθῇ νὰ λάβῃ τὸ κατ' ἔτος αὐθεντικὸν ἔλεος τῶν δικαιοσύων γροσίων, νὰ μᾶς τὸ στῆλῃ διὰ χειρὸς τοῦ ἐνδοξοτάτου ἄρχοντος πατρὸς της, διὰ τὸ ὅποιον γράφομεν καὶ τῷ ὑψηλοτάτῳ Αὐθέντῃ ὅπως εἰς τὰς εὐτυχισμένας ἡμέρας τῆς Ἐνδοξότητος της δυνήθωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἀναλάβωμεν μικρὸν ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ βαρύτατα χρῆμα καὶ ἐνοχὰς ὁποῦ ἔγιναν εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν μας, καὶ θέλομεν παρακαλεῖ διὰ παντὸς τὸν ἅγιον Θεὸν ὑπὲρ τῆς πανευδαίμονως ὑγείας καὶ πανευτυχοῦς στερεώσεως τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου, καὶ διὰ τὴν ὑγείαν καὶ εὐημερίαν καὶ πανευτυχίαν κατὰστασιν. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ ἡ εὐχὴ καὶ εὐλογία τῆς ἡμῶν Μετριότητος εἴη μετὰ τῆς Ἐνδοξότητος της.

αφν', Νοεμβρίου.

Τῆς Ὑμετέρας Ἐνδοξότητος ἐνθερμος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρεῖας Ματθαῖος.

Ci, până acum așteptând [scrisorile-] Ți fiești, și nevenind, n'am lăsat ca și a treia oară să ne rugăm pentru Tine din suflet și să Te binecuvântăm ca pe fiul nostru sufletește, rugându-Te să supraveghezi ca epitrop al nostru sfânta noastră mănăstire de acolo Hangul și pe egumenul ei Ierotei, la orice nevoie și afacere de ajutor al lui, și, pe lângă acestea să aibi rugăciunea lui Hristos și rugăciunea mea, ca să Te îngrijești să iei mila domnească pe fiecare an a celor două sute de lei, să ni-ı trimești prin mână prea-slăvitului boier părintele Țău, pentru care seriem și prea-înălțatului Domn, pentru ca în fericitele zile ale Slăvirii Tale să putem a ne întrema puțin și noi de multele și preagrelele datorii și sarcini ce au venit din clădirea sfintelor noastre biserici, și vom ruga întru toate pe Sfântul Dumnezeu pentru întru toate fericita sănătate și cu totul norocita întărire a prea-înălțatului Domn și pentru sănătatea și mulțămirea și buna stare cu totul fericită. Iar harul lui Dumnezeu și nesfârșita milă și rugăciune și binecuvântarea Smereniei Noastre fie cu Slăvirea Ta.

1757, Noiembrie.

Al Slăvirii Tale călduros rugător la Dumnezeu

† Al Alexandriei Matei.

CXXI.

1757,
Noiembrie.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Iacovachi Rizo, capuchehaiua Moldovei, despre numirea ca Domn moldovean a lui Scarlat Ghica.

Ἐνδοξότατε καὶ εὐγενέστατε ἄρχοντα Μέγα Σπαθάρη καὶ καπὴ-κεχαγιά τῆς ἐκλήμπρου Αὐθεντίας Μολδοδλαχίας, κυρίτζη Ἰακωδάκη, υἱὲ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ περιπόθητε τῆς ἡμῶν Μετριότητος. Τὴν Ὑμετέραν Ἐνδοξότητα πατρικῶς εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν, θεόμενοι τοῦ παντοδυνάμου καὶ ἁγίου Θεοῦ ὅπως διατηρῇ αὐτὴν ἐν ἁγρᾷ ὑγείᾳ καὶ διηγεκεί εὐδαιμονίᾳ μετὰ μακροδιότητος καὶ ὅσης ἄλλης ἐπιτυχίας τῶν ὦν ἀγαθῶν καταθυμίῳ ἐρίσται. Τὸν εἰς Πογγανίαν θείῳ ἐλέει νέας Αὐθεντίας προεξασμὸν τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου Αὐθέντου Ἰωάννου Σκαρλάτου Γκίκα Βοσβόδα (ὃν ὁ Κύριος πολυετῇ) εὐηγγελισθέντες, προσγράψαμεν αὐτῇ κατὰ τὴν ἐθ' τοῦ παρελθόντος Ματοῦ, συγχαιρόντες ἅμα καὶ ἐπευχόμενοι αὐ-

Prea-slăvite și prea-nobile boier Mare Spătar și capuchehaie al strălucitei Domnii a Moldovlahiei, Chiriță Iacovachi, fiu în Dubul Sfânt și prea-dorit al Smereniei Noastre. Pentru Slăvirea Voastră rugându-ne părintește, Te binecuvântăm, rugându-ne de atot puternicul și Sfântul Dumnezeu să Te ție în deplină sănătate și neconținută fericire întru mulți ani și cu căpătarea a oricărei alteia din cele bune pe care le dorești. Vestindu-ni-se înălțarea la Bogdania a celei cu mila lui Dumnezeu noi Domnii a prea-înălțatului și preavlaviosului Domn Io Scarlat Ghica Voerod (pe care Domnul să-l ție întru mulți ani), Ți-am mai scris, la 19 ale trecutei [luni]

τοῖς ὅσα δεξιὰ τε καὶ αἰσία, ὁμοῦ καὶ διὰ τοῦς αἰσίους ἀρράδωνας τῶν φιλετάων τέκνων της, ὅπερ ὦν οὐ μετρίως ἐχάρημεν: εἶψαν μὲν αἱ ἀρχαὶ αἰσίοι καὶ ἐν ὥραις καλαῖς καὶ εὐλογημέναις, ἀξιωθεῖσι δὲ καὶ τῶν τιμῶν αὐτῶν στεφάνων, ὡς ἐπιποθεῖ καὶ ἐρίεται, καὶ τῶν λοιπῶν. Μέχρι μὲν τοῦδε, προσμένοντες οἰκόν της γράμμα καὶ ἀποτυχόντες, δὲν ἐλείψαμεν καὶ αὐθις διὰ τοῦ παρόντος νὰ τὴν εὐχρηθῶμεν ἀπὸ φυγῆς καὶ νὰ τὴν εὐλογήσωμεν, σὺν τοῦτοις μὲν καὶ νὰ τὴν παρακινήσωμεν νὰ γράφῃ συνηχῶς ἡμῖν πρὸς δῆλωσιν της ἀγαθῆς καὶ ἐπεράστου αὐτῆς ὑγείας, παρακαλοῦντές την δὲ καὶ ὡς πνευματικὸν ἡμῶν τέκνον νὰ γράφῃ καὶ τῷ ὑψηλοτάτῳ Ἀθθέντῃ νὰ ἔχῃ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐκείσε ἱερὸν μοναστήριον τοῦ Χάγγου τὴν αὐθεντικὴν ὑπεράσπισιν καὶ ἐπισκεψῖν του, ὁμοῦ καὶ ὁ ἡγοούμενός μας. Πρὸς τοῦτοις δὲ νὰ ἔχῃ τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας νὰ παρακινήσῃ τὴν Ὑψηλότητά του καὶ διὰ τὸ κατ' ἔτος αὐθεντικὸν ἔλεος τῶν διακοσίων γροσίων, νὰ τὸ στείλῃ πρὸς τὸν καθ' ἡμᾶς πτωχὸν Θρόνον διὰ μέσου τοῦ ἀρχόντος Ποτσλνίκου κυρίτζη Κωνσταντίνου δι' ὧν γράφομεν καὶ τῷ Ὑψει του, ὅπως εἰς τὰς εὐτυχισμένας ἡμέρας της ἐκλάμπρου Ἀθθεντίας του δυνηθῶμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἀναλάβωμεν μικρὸν ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ βαρύντατα χρῆμα καὶ ἐνοχάς, ὅπου ἔγιναν εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν μας, καὶ θέλομεν παρακαλεῖ διὰ παντός τὸν ἄγιον Θεὸν ὅπερ της πανευδαίμονος ὑγείας καὶ πανευτυχὸς στερεώσεως της Ὑψηλότητός του καὶ διὰ τὴν ὑγείαν καὶ εὐμερίαν καὶ πανευτυχίᾳ κατὰστασιν της Ἐνδοξότητός της· ὃ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος καὶ ἡ εὐχὴ καὶ ἡ εὐλογία της ἡμῶν Μετριότητος εἴη μετὰ της Ἐνδοξότητός της.

αψνς, Νοεμβρίου.

Τῆς Τραπεζας Εὐγενείας διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ματθαῖος.

Mainu, bucurându-ne cu Tine și urându-Vă toate cele potrivite și bune, tot odată și pentru fericita logodnă a prea-iubiților Tăi fii, pentru care nu puțin ne-am bucurat: fie-ți începuturile fericite și în ceasuri bune și binecuvântate, și să Te învrednicești și de cinstitele lor cununii, cum poțesti și dorești, și ale celorlalți. Până acum, așteptând fiasca-Ți scrisoare și neprimind-o, n'am lipsit și iarăși prin cea de față să ne rugăm din suflet și să Te binecuvântăm, și cu aceasta și să Te îndemnăm să ni serii neconținut pentru vădirea bunei și doritei Tale sănătăți, rugându-Te și ca pe un sufletesc al nostru fiu să serii și prea-înălțatului Domn să aibă sfânta noastră mănăstire de acolo a Hangului ocrotirea și supraveghierea Lui domnească, precum și egumenul nostru. Pe lângă acestea să aibi rugăciunea lui Hristos și rugăciunea noastră să rogi pe Înălțimea Sa și pentru mila domnească din fiecare an a celor două sute de lei, să o trimeată săracului nostru Scaun prin dumnealui Postelnicul Chiriță Constantin, pentru care scriem și Înălțimii Lui, pentru ca în fericitele zile ale strălucitei lui Domnii să putem și noi a ne întrema puțin de multele și prea-grelele datorii și sarcini ce s'au făcut la clădirile sfintelor noastre biserici, și vom ruga totdeauna pe Sfântul Dumnezeu pentru prea-fericita sănătate și cu totul norocita întărire a Înălțimii Sale și pentru sănătatea și fericirea și cu totul mulțămita stare a Slăvirii Tale; și harul și mila și rugăciunea și binecuvântarea Smereniei Noastre să fie cu Slăvirea Ta.

1757, Noiembrie.

Al Nobleței Tale călduros rugător către Dumnezeu

† Al Alexandriei Matei.

CXXII.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Ierotei, egumen de Hangu, despre patronagiul Postelnicului Alexandru și despre lucrări la mănăstire.

1757,
Novem-
bre.

Ὁσιώτατε ἡμέτερε πρωτοσύγκελλε καὶ ἡγοούμενε τοῦ καθ' ἡμᾶς ἱεροῦ μοναστηρίου Χάγγου, αὐτὸς ἱερόθης, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν καὶ περιπόθητον της ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη σοι, ἔλεος καὶ εὐχήνη παρὰ Θεοῦ, καὶ παρ' ἡμῶν εὐχὴ, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Prea-cuvioase protosinghele și egumen al sfintei noastre mănăstiri Hangul, chir Ierotei, fiu în Domnul iubit și preadorit al Smereniei Noastre, har Ție, milă și pace de la Dumnezeu, și de la noi rugăciune, binecuvântare și iertare

Προλαβόντως, κατὰ τὴν κ' τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, σὲ ἐγράψαμεν τὰς ἀποκρίσεις τῶν γραμμάτων σου, φανερόντες ὅτι ἐλάβομεν καὶ τὰ σταλθέντα σοι διὰ χειρὸς τοῦ ἡμετέρου ἀρχιμανδρίτου κὺρ Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐφάνερωσε καὶ τὴν καλὴν σου διοίκησιν καὶ οἰκονομίαν· ἔχε τὴν εὐχὴν μας! Τώρα πάλιν σοῦ φανερώνομεν ὅτι ἐγράψαμεν πρὸς τὸν Ὑψηλότατον καὶ πρὸς τὸν ἄρχων Χάτμανον κυρίτση Δημητράσκο, ὁμοῦ καὶ πρὸς τὸν ἄρχοντα Ποστέλνικον κυρίτση Ἀλέξανδρον (τὸν ὁποῖον καὶ ἀποκαταστήσαμεν καὶ ἐπίτροπον τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου) νὰ ἐπισκέπτωνται αὐτό· ὁμοίως καὶ διὰ τὸ κατ' ἔτος αὐθεντικὸν ἔλκος, νὰ τὸ λάβῃ ὁ ῥηθεις ἄρχων Ποστέλνικος νὰ μᾶς τὸ στείλῃ. Λοιπὸν νὰ φροντίσῃς καὶ ἡ δαιότης σου περὶ τοῦτου, καὶ εἰς κάθε σου χρεῖαν καὶ ἀναγκαίαν ὑπόθεσιν νὰ πηγαίνῃς πρὸς τὴν Εὐγενοσίαν του νὰ τὴν ἀναγγείλῃς, καὶ ὡς ἐπίτροπός μας θέλει τὴν διορθώσῃ. Καὶ διὰ τὴν πόμυνίαν ὁποῦ σὲ ἐπαράγγειλεν ὁ ἡμέτερος ἀρχιμανδρίτης, νὰ τὴν μερμερτίσῃς ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ μοναστηρίου, καὶ τὰ ἔξοδα νὰ τὰ περάσῃς εἰς τὸ κατὰστικόν. νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας, νὰ ἐπιμελῇσαι εἰς αὐτὰ ὁποῦ σοῦ γράφομεν καὶ εἰς κάθε ἄλλην κυδέρνησιν καὶ διοίκησιν τοῦ μοναστηρίου, ὡς ἡμέτερον πιστὸν τέκνον, καὶ ἔξεις μυριοπλασίους τὰς ἀνταποδόσεις παρὰ τοῦ ἁγίου Θεοῦ, ὃ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλκος καὶ ἡ εὐχὴ καὶ εὐλογία τῆς ἡμῶν Μετριότητος εἶναι μετὰ σοῦ.

ἀψὺς, Νοεμβρίου.

Τῆς Ὁσιότητός σου εὐχέτης πρὸς Θεὸν

† Ὁ Ἀλέξανδρος Ματθαῖος.

Dăunăzi, la 20 ale lui Septemvire trecut, Ți-am scris răspunsurile la scrisorile Tale, arătând că am primit și cele trimise Ție prin mâna alui nostru arhimandrit chir Iosif, care ni-a arătat și buna-Ți cărmuire și economie: primește rugăciunea noastră. Acuma iarăși Îți arătăm că am scris către Prea-Înălțatul și către dumnealui Hatmanul Chiriță Dimitrașcu, precum și către dumnealui Postelnicul Chiriță Alexandru (pe care l-am pus și epitrop al sfintei mănăstiri), să o supravegheze; de asemenea și pentru mila domnească din fiecare an, ca s'o iea zisul boier Postelnic, să ni-o trimeată. Apoi să te gândești și Cucernicia Ta la aceasta, și la orice nevoie și afacere grea a Ta să mergi la Nobleta Lui să i-o vestești, și ca epitrop al nostru o va îndrepta. Și pentru pivnița ce Ți-a vestit arhimandritul nostru, s'o meremetisești din veniturile mănăstirii și cheltuielile să le treci la catastih, să ai rugăciunea lui Hristos și rugăciunea noastră, să te îndeletnicești la acestea ce Ți le scriem și la orice altă chiverniseală și gospodărire a mănăstirii, ca al nostru credincios fiu, și vei avea mii de răsplătiri de la Sfântul Dumnezeu, al cărui har și nesfârșită milă și rugăciune și binecuvântarea Smereniei Noastre fie cu tine.

1757, Noiembrie.

Al Cucernicieii Tale rugător la Dumnezeu.

† Al Alexandriei Matci.

CXXII.

1757,
Novem-
bre.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către domnița Smaranda, despre boala fiului ei, beizadea Alexandru, și pentru „nora cocoanei Smărăndiței“, pentru Căminăreasa Ruxanda.

Ἐκλαμπρότατη καὶ εὐσεβεστάτη δόμνα κυρία Σμαράγδα, θυγάτηρ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Ὑμετέραν εὐσεβεστάτην Ἐκλαμπρότητα πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογούντες, ἡδῶς καὶ περιχαρῶς προσαγορεύομεν καὶ τοῦ ἁγίου Θεοῦ θεύμεθα ὅπως διαφυλάττῃ, περιέπῃ αὐτὴν ἐν ἀκροτάτῃ ὀγείᾳ καὶ διηγεκεί εὐημερίᾳ μετ' ἐπιτελείας τῶν ὧν ἐρίεται ἀγαθῶν καταθυμιῶν.

Πανέκλαμπρον γράμμα τῆς Ὑμετέρας Ἐκ-

Prea-strălucită și prea-evlavioasă Doamnă doamnă Smaranda, fiică în Duhul Sfânt a Smereniei Noastre, rugându-ne părăntește pentru Strălucirea Voastră prea-evlavioasă și binecuvântând-o, ne îndreptăm spre Tine cu plăcere și mulțămire și ne rugăm de sfântul Dumnezeu ca să Te păzească și să Te îngrijească în cea mai deplină sănătate și neîntreruptă bună stare, cu dobândirea bunurilor de care dorești. Prea-strălucita scrisoare a Strălucirii

λαμπρότης ἄσμενοι ἐλάδομεν καί, τὴν ἀγαθὴν καὶ ἐφελγὴν ἡμῖν αὐτῆς ὕψισαν μαθόντες, ὁπερ ἐχάρημεν. Ἐλυπήθημεν ὅμως διὰ τὴν ἀσθενεῖαν ὅπου ἡκολούθησε τοῦ ἐκλαμπροτάτου πεῖξιδος καὶ φιλάτου υἱοῦ αὐτῆς, κυρίου Ἀλεξάνδρου (ὃν εὐχόμεθα ἀπὸ ψυχῆς καὶ εὐλογοῦμεν), ὁ ἅγιος Θεὸς τοῦ ὁποῖου δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν νὰ τοῦ χάριση ἀμετάπτωτον τὴν ὕψισαν καὶ νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ ἐκ τῆς περιστολής αὐτὸν ἀσθενείας, τὴν δὲ Ἐκλαμπρότητα τῆς νὰ δώσῃ ὁπομονὴν καὶ παρηγορίαν εἰς αὐτὴν τὴν συμπαίνουσαν συμφορὰν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν πῶς θέλει τὴν ὁπομένει μετ' εὐχαριστίας, δοξάζουσα τὸν ἅγιον Θεόν, ἐξ οὗ καὶ θέλει τύχει τὸν μισθὸν τῆς ὁπομονῆς, κατὰ τὸν λόγον τοῦ δεσποῦ Χριστοῦ, τοῦ λέγοντος: ὁ ὁπομεινός, εἰς τέλος σωθήσεται. Μεγάλῃ γὰρ ἡ δύναμις τῆς ὁπομονῆς; πρόξενος ὄντα σωτηρίας. Λοιπὸν νὰ ἔχη τὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας, νὰ μὴν λυπηται, καὶ νὰ μὴν ἀγανακτή, ἐπειδὴ ὅσα λυπηρὰ ἀκολουθοῦν διὰ τὰς ἀμαρτίας μας, χρέος ἔχομεν νὰ τὰ δεχθῶμεν εὐχαρίστως, ὅτι εἶναι ὠφέλιμα τῆς ψυχῆς μας.

Τὴν εὐγενεστάτην ἀρχόντισσαν νόμφην τῆς κοκκώνας Σμαραγδίτσας, μετὰ τῶν φιλάτων αὐτῆς τέκνων, πατρικῶς εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν: ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ διδῇ ὁπομονὴν καὶ παρηγορίαν τῆς Εὐγενείας τῆς, καὶ ἃς ἐλπίσῃ μὲ σταθερὰν πίστιν εἰς τὴν θεῖαν τοῦ δυνάμιν, καὶ δὲν θέλει τὴν ἀφίσι εἰς τέλος λυπημένην. Τὴν εὐγενεστάτην ἀρχόντισσαν ἀνταδελφὴν τῆς, καμηνάρεσαν κοκκῶνα Ροζάνδρα, πατρικῶς, ἀπὸ καρδίας εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν. Ἀς γράψῃ δὲ συνεχῶς ἡμῖν πρὸς δόξαν τῆς ἀγαθῆς τῆς ὕψιστης καὶ ἡμῖν ἐφελγῆς ἥς τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ.

αψνζ', Νοεμβρίου.

Τῆς Ὑπετέρας εὐσεβεστάτης Εὐγενείας ἐν-θερμὸς πρὸς Κύριον εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξάνδρειας Ματθαῖος.

Voastre cu bucurie am luat-o și, aflând de sănătatea Ta bună și nouă dorită, ne-am bucurat peste măsură. Dar ne-am întristat pentru boala ce a urmat a prea-strălucitului beizadea și prea-iubit fiu al Tău, dumnealui Alexandru (pentru care ne rugăm din suflet și-l binecuvântăm), Sfântul Dumnezeu de care ne rugăm să-i dea sănătate ne-schimbată și să-l libereze din boala ce-l încunjură, iar Strălucirii Tale să-Ți dea răbdare și mângâiere la această întâmplare ce Ți s'a căsunat. Nu ne îndoim că o vei suferi cu mulțămire, slăvind pe Sfântul Dumnezeu, de la care și vei căpăta răsplata răbdării, după cuvântul stăpânului Hristos, care spune: cel ce răbdă, la căpăt se va mântui. Căci mare e puterea răbdării, fiind sol al mântuirii. De altfel, să aibi rugăciunea lui Hristos și a mea, ca să nu Te întristezi și să nu-Ți pierzi răbdarea, căci câte lucruri triste urmează din păcatele noastre, avem datorie de a le primi cu multă bucurie, căci sânt de folos sufletului nostru.

Pentru prea-nobila jupăneasă nora co-coanei Smărăndiței, cu prea-iubiții ei fii, rugându-ne părintește, fi binecuvântăm: Sfântul Dumnezeu să dea răbdare și mângâiere Nobleței Sale, și să nădăjduiască ea cu o credință statornică în puterea-I dumnezeiească, și nu o va lăsa la capăt întristată. Binecuvântăm părintește, rugându-ne din inimă, pe prea-nobila jupăneasă, Căminăreasa Ruxanda. Ci să ni scrii neîncetat spre vădirea bunei Tale sănătăți și nouă dorite; ai cărui ani să fie de la Dumnezeu mulți și prea-fericiți, cu cea de la noi rugăciune și binecuvântare.

1757, Noiembrie.

Al Nobleței Voastre prea-avlavioase rugător călduros la Domnul.

† Al Alexandriei Matei.

CXXIV.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către capuchehaiaua munteană Manolachi, despre scoaterea episcopului de Buzău, care a fost adus prin sfaturile lui a se re-
trage la Sinai¹.

1757,
20 Novem-
bre.

Τιμωτάτε καὶ εὐγενεστάτε ἄρχων καμηνάρη καὶ καπη-νεχαριὰ τῆς Οὐγκροβλαχίας, κυριτςῇ Μανωλάκη, υἱὲ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις

Prea-cinstite și prea-nobile Căminar și capuchehaie al Ungrovlahiei, Chiriță Manolachi, fiule în Domnul iubit și preadorit al Smereniei Noastre, har și milă

¹ E vorba de Antim (1753—7).

καὶ ἔλσος εἴη τῇ Εὐγενείᾳ σου καὶ εἰρήνῃ
παρὰ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος καὶ παρ' ἡ-
μῶν δὲ εὐχῇ, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Τὸ γράμμα τοῦ ἐλάβομεν μετὰ τοῦ ὕψη-
λοτάτου Αὐθέντου καὶ ἐχάρημεν τὴν ὁσίαν
σου, ἣν χαρίζοιτό σοι ὁ ἅγιος Θεὸς εἰς ἔτη
πάνπολλα καὶ εὐτυχῇ, μετ' ἀγαθῆς καὶ ὀτα-
ράχου διαμονῆς καὶ στερεώσεως τοῦ ὕψηλο-
τάτου Αὐθέντου (ὃν ὁ Κύριος πολυστῇ)· ἐγνω-
μεν καὶ τὰ ἐφ' ἐξῆς ἡμῖν σημειούμενα, τὰ
περὶ τοῦ πρώην Πουζαίου, δηλαδὴ, καθὼς καὶ
ἐκ τῶν ἱσῶν ὁποῦ μᾶς ἔστειλεν ὁ ὕψηλό-
τατος Αὐθέντης σαφέστερον ἐκαταλάδαμεν ὅτι
ἀδίκως λέγει πῶς ἡδικήθη παρὰ τῆς Ὑψη-
λότητός του. Ἐγράψαμεν οὖν καὶ τῷ Ὑψί του
ὅτι κατὰ τὸ παρὸν εὐρισκόμεθα εἰς Δαμιάθιον
καί, σὺν Θεῷ πηγαινόμενοι εἰς τὸ Μισήρι, θέ-
λομεν τὰ δεῖξει καὶ τοῦ ἀγίου Συναίου καὶ
τῶν λοιπῶν πατέρων, διὰ τὰ μὴ νομίζουσιν ὅτι
ἀληθῶς ἡδικήθη, ἐπειδὴ καὶ τοιαῦτα προφά-
σεις ἔλεγε καὶ εἰς τὸν Ἀλῆ-πασά Χεκίμ-
ῶγλου, ὅτι τὸν ἀδίκησε πέρνωντας διαστικῶς
τὴν ἐπαρχίαν του, ὁμοῦ καὶ τσοσαράκοντα
πουγγεῖα ἄσπρα, καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς τὰ ὁ-
μοια ἐδιηγῆθη. Ἀγκαλὰ καὶ δὲν ἐπιστόθημεν
εἰς τὰ λόγια του, θέλοντες ὁμῶς τὰ δεδαιωθῶ-
μεν σαφέστατα, ἐγράψαμεν τῷ Ὑψί του, τρώ-
πον τινὰ μεσιτεύοντες, ἡμεῖς μάλιστα τὸν ἐ-
συμβουλεύσαμεν, τὸν ἐνουθετήσαμεν ἀρκετῶς
καὶ τὸν παρακινήσαμεν, τόσον ἡμεῖς, ὅσον καὶ
οἱ Συναῖται, διὰ τὰ καμῇ ὑποταγὴν εἰς τὸν
βασιλικὸν ὀρισμὸν καὶ τὰ ὑπάγη εἰς τὸ μο-
ναστήριόν του, ἐπειδὴ εἶχε φαντασίαις τὰ δια-
φενδευθῇ ἐνταῦθα καὶ τὰ μὴν ὑπάγη. Ὅθεν
μὲ τὴν παρακίνησιν ἡμῶν καὶ ἐπιμέλειαν τῶν
πατέρων ὑπῆγεν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Σινᾶ,
καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἐκείσε ἡσυχάζει. Ἀς ἔχω-
μεν καὶ αὐθις δηλωτικὸν τῆς ἀγαθῆς σου ὁ-
γείας μετὰ πάσης ἄλλης εὐδόξως· ἡ δὲ τοῦ
Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος σὺν τῇ εὐχῇ
καὶ εὐλογίᾳ τῆς ἡμῶν Μετριότητος εἴη μετὰ
τῆς Εὐγενείας σου.

αφν', Νοεμβρίου κ'.

Εὐχέτης πρὸς Θεὸν

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

fie Nobleței Tale și pace de la Domnul
Dumnezeu A toate țiitorul și de la noi
rugăciune, binecuvântare și iertare.

Am primit scrisoarea Ta cu prea-
înălțatul Domn și ne-am bucurat de
sănătatea Ta, pe care să Ți-o hărăzească
Sfântul Dumnezeu întru prea-mulți și fe-
riciți ani, cu bună și netulburată rămă-
nere și întărire a prea-înălțatului Domn,
cărui să-i dea Domnul mulți ani; am
cunoscut și cele însemnate uă pe rând,
adecă acelea despre fostul episcop de Buzău,
precum și din copiile ce mi le-a trimis
prea-înălțatul Domn mai lămurit am în-
teles că fără dreptate spune că i s'a făcut
nedreptate de Înălțimea Sa. Am scris deci
și Înălțimii Sale că acum ne aflăm la Da-
mieta și, ajungând cu Dumnezeu în Misir
(Egipt), le vom arăta și Preasfântului de
Sinai și celorlalți părinți, ca să nu creadă ei
că în adevăr a fost nedreptățit, căci astfel
de pretexte le-a spus și lui Ali-Paşa He-
chimoglu, că l-a nedreptățit, luându i cu
sila eparhia, și cu aceasta și patruzeci de
pungi de bani, precum și către noi ase-
menea a povestit. De și n'am crezut în
vorbele lui, dar, vrând să ne asigurăm
mai deslușit, am scris Înălțimii Sale, nu
oarecum mijlocind, ei mai ales l-am sfătuit
[pe episcop], l-am sfătuit destul spre
cumințenie și l-am sfătuit, atât noi, cât
și Sinaiții, să dea supunere la porunca îm-
părătească și să meargă la mănăstirea
Sa, căci avea fantasii să stăpânească acolo
și să nu meargă. Deci cu îndemnul nostru
și cu grija părinților a mers la mănăstirea
Sinai și acuma stă acolo liniștit. Să avem
și pe urmă vestea bunei Tale sănătăți cu
toate celelale știri; iar harul lui Dumnezeu și
nemăsurata milă fie, împreună cu rugăciunea
și binecuvântarea Smereniei Noastre, cu
Nobleța Ta.

1757, Noiembrie 20.

Rugător către Dumnezeu

† Al Alexandriei Matei.

CXXV.

Un prelat din Alexandria către un Domn moldovean, despre sărăcirea Scaunului patriarhal și nevoia de a se trimite darul anual, de a se scuti mănăstirile și de a se ocroti mănăstirea Hangul.

C. 1757.

Καὶ αὖθις τὴν Ὑμετέραν εὐσεβεστάτην Ὑψηλότητα ἐκ ψυχῆς εὐχόμενοι ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, εὐλογοῦμεν καὶ ὡς ἥδιστα προσαγορεύομεν.

Παρακαλοῦμεν τὴν Ὑψηλότητα τῆς διὰ τὸ διορισμένον αὐθεντικὸν κατ' ἔτος ἔλεος τοῦ Θρόνου τῶν διακονίῶν γροσίῳ νὰ τὸ στείλῃ εἰς τὴν ἐκλαμπροτάτην μητέρα τῆς, διὰ νὰ τὸ λάβωμεν παρὰ τῆς Ἐκλαμπρότητός τῆς, τὸ ὅποιον οἱ πρὸ αὐτῆς Αὐθένται μᾶς τὸ ἔστειλαν πάντοτε, χάριν εὐλαβείας καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ Θρόνου, ἐπειδὴ καὶ χρήζει βοηθείας διὰ τὴν ὀλιγώστευσιν τοῦ πομηνίου, καὶ μετὰ Θεὸν ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐλεημοσύνην καὶ τὴν ὀλίγην βοήθειαν τοῦ μοναστηρίου προσηύκει ὁ κατὰ καιρὸν Πατριάρχης τοῦ αὐτοῦ δυστυχιστάτου Θρόνου. Πρὸς τοῦτοις τὴν παρακαλοῦμεν περὶ τοῦ αὐτόθι μοναστηρίου Χάγγου τοῦ Θρόνου μας, νὰ τὸ κάμῃ μὲ χρυσόδουλλον αὐθεντικὸν πάντῃ ἀσύνδωτον, ἐπειδὴ τὸ συμφέρον τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου εἶναι ὀλιγιστόν· εὐχάζοντας τὰ κατ' ἔτος ἔξοδα καὶ τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ ἡγουμένου, μὲ τὸν ὀλίγον μισθὸν του, μόλις περισσεύει τὸ κατ' ἔτος εἰσόδημα γρόσια τριακόσια. Ἄς στοχασθῇ λοιπὸν ἡ Ὑψηλότης τῆς, μὲ τριακόσια γρόσια, ὅταν εἰς τὸ αὐθεντικὸν δόσιμον κοντὰ δὲν μένει τίποτε, καὶ ὁ Θρόνος δὲν ἀπολαμβάνει τίποτε. Καὶ νὰ ἔχῃ τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας, διὰ ἀγάπην ἐκείνου τοῦ ποτε περιβοήτου, τὰ νῦν δὲ δυστυχούς Θρόνου τῶν Ἀλεξανδρέων, νὰ τὸ κάμῃ ἀσύνδωτον, διὰ ὕψους, εὐτυχίαν καὶ στερέωσιν καὶ πολυχρόνιον εἰς τὸν ἐκλαμπρον Θρόνον, καὶ διὰ μνημόσυνον τῶν γονέων τῆς, καὶ θέλει λάβῃ παρὰ Θεοῦ μυριοπλασίονας τὰς ἀμοιβὰς καὶ τοὺς μισθοὺς ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐπίσχεψιν καὶ διαφένδευσιν τῆς ὁ ἡγοῦμενος τοῦ μοναστηρίου.

Din nou rugându-ne părintește din inimă pentru Înălțimea [Ta] prea-evlavioasă în Duhul Sfânt, Te binecuvântăm și Te salutăm cât mai plăcut.

Ne rugăm de Înălțimea Ta pentru orânduita domnească milă din fiecare an a Scaunului [nostru], cele două sute de lei, să o trimiți către prea-strălucita-Ți maică, ca să-i primim de la Strălucirea Ta, pe cari cei înainte de Tine Domni ni-au trimis-o totdeauna, ca dovadă de evlavie și pentru nevoia Scaunului, de oare ce și are nevoie de ajutor pentru împuținarea turmei, și cel de acum Patriarh al acestui prea-nenorocit Scaun așteaptă după Dumnezeu de la Tine mila și puținul ajutor al mănăstirii. Pe lângă acestea Te rugăm pentru mănăstirea de acolo Hangu, a Scaunului nostru, s'o faci cu hrisov domnesc cu totul scutită de dare, căci folosul acelei mănăstiri este mic; și, scoțând cheltuielile anului și îmbrăcămintea egumenului, cu mica lui leafă, abia mai rămâne pe an un venit de trei sute de lei. Gândește Te însă Înălțimea Ta la aceia că, cu trei sute de lei, atunci când la darul domnesc nu mai rămâne aproape nimic, nici Scaunul nu ia nimic. Și să aibă rugăciunea lui Hristos și rugăciunea noastră pentru acela odată vestit, iar acum nenorocit Scaun al Alexandriei: să-l faci scutit [Hangul], pentru sănătatea, fericirea și întărirea întru mulți ani în strălucitul Scaun și pentru amintirea părinților Tai, și vei primi de la Dumnezeu înmiit răsplătirile și simbrile în acest veac de acum și în cel viitor, și să fie supt ocrotirea și apărarea Ta egumenul mănăstirii.

CXXVI.

Un cleric de supt Patriarhatul Alexandriei către un Domn român, despre veniturile lui, și de la Hangu.

C. 1757.

Καὶ αὖθις, τὴν Ὑμετέραν θεοσεβεστάτην Ὑψηλότητα πατρικῶς ἐκ ψυχῆς εὐχόμενοι, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι εὐλογοῦμεν.

Τὰ πανέκλαμπρα αὐτῆς γράμματα λαβόντες καὶ μαθόντες ἀκριβῶς περὶ τῆς πανε-

Și, iarăși, rugându-ne părintește din inimă pentru Înălțimea Voastră prea-evlavioasă, o binecuvântăm în Sfântul Duh.

Primind prea-strălucitele-Ți scrisori și aflând sigur despre prea-strălucita-Ți să-

λάμπρου αὐτῆς ὕψις, λίαν ἐχάρημεν καὶ τὸν διατηροῦντα αὐτὴν Θεὸν ἐδοξάσαμεν. Ὑπερσυχαιστοῦμεν δὲ τῇ Ὑψηλότῃ της καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῆς ἀνακαινίσεως τῶν χρυσοδούλλων τοῦ μονοδρίου Χάγγου, διὰ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς δώσεως τοῦ αὐθεντικοῦ διωρισμένου ἐλέους καὶ περὶ ἐπισκέψεως καὶ κηδεμονίας τῆς ἡν ἔχει πρὸς τὸ πτωχὸν μας μονόδριον καὶ τῆς κλίσεως καὶ εὐλαβείας ἣν σῶζει πρὸς ἡμᾶς. Ὁ ἅγιος Θεὸς διὰ τῶν πατρικῶν μας εὐχῶν νὰ τὴν στερεώσῃ ἐν ἀκλονήτῳ στερεώσει ἐπὶ τὸν ἑκλάμπρον αὐτῆς Θρόνον ἀδιέσειστον καὶ ἀκλόνητον εἰς πολλοὺς ἐνιαυτοὺς μὲ ἄκραν ὕψις, εὐδαιμονίαν ἀμετάπτωτον καὶ μακροβιότητα γαληνιάν καὶ ἐπιτυχίαν τῶν ὧν ἐφίεται τὸ εὐσεβὲς καὶ φιλόχριστον αὐτῆς ὀπίκουρον τῆς εὐλογημένης θεοφρουρήτου αὐτῆς τζάρας. Ἀπαντας πατρικῶς εὐχόμενοι ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, εὐλογοῦμεν.

năitate, foarte ne-am bucurat și am lăudat pe Dumnezeu, care Te păzește. Foarte mulțămim Înălțimii Tale și pentru săvârșirea și întărirea hrisoavelor mănăstirii Hangul, pentru făgăduiala dării domnești orânduie și pentru ocrotirea și îngrijirea ce o ai față de sāraca noastră mănăstire și pentru aplecarea și evlavie ce o păstrezi către noi. Sfântul Dumnezeu pentru părințelele-Ți rugăciuni să Te întărească în nezguduită statornicie pe strălucitul Țău Scaun netulburat și nezguduit în curs de mulți ani cu înaltă sănătate, fericire nerăsturnată și lungă dăinuire senină, cu căpătarea celor ce dorește evlavioasă și iubitoare de Hristos lume supusă Ție din binecuvântata, de Dumnezeu păzita-Ți Țară. Pe toți, rugându-ne părințește în Sfântul Duh, fi binecuvântăm.

CXXVII.

C. 1758.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către domnița Sultana, despre suirea pe Scaun a lui Scarlat Ghica, dregătoriile și nunțile din familia ei.

Ἐκλαμπροτάτη καὶ εὐσεβεστάτη δομνίτζα, κυρία Σουλτάνα. θυγάτηρ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῇ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Ὑπετέραν εὐσεβεστάτην Ἐκλαμπρότητα πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες, ἡδῶς καὶ περιχαρῶς προσαγορεύομεν καὶ τοῦ ἁγίου Θεοῦ δεόμεθα ὥπως διαφυλάττῃ καὶ περιέπῃ [αὐτὴν] ἐν ἀκροτάτῃ ὕψει καὶ διηνεκεῖ εὐημερίᾳ μετ' ἐπιτεβέσεως τῶν ὧν ἐφίεται ἀγαθῶν καταθυμίων.

Μετὰ τὰς πατρικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας φανερώνομεν τῇ Ἐκλαμπρότῃ της ὅτι, τὰς χαροποιὰς εἰδήσεις εὐαγγελισθέντες, διὰ τε τὸν εἰς Μπογδανίαν θεῖον ἐλῆσι, νέας Αὐθεντίας προδιβασμὸν τοῦ ὕψηλοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου Αὐθέντου Ἰωάννου Σκαρλάτου Γρηγορίου Γκίκα Βοσβόδα (ὃν ὁ Κύριος πολυετῇ) καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς Χατμανίας τοῦ ἐνδοξοτάτου ἄρχοντος της καὶ ἀξίωσιν τῆς καμαρασίας τοῦ εὐγενεστάτου καὶ φιλάτου της υἱοῦ, ἄρχοντος Μεγάλου Καμαράση τζελεπῇ Κωνσταντῇ, οὗ μετρίως ἐχάρημεν, οὗς εὐχόμεθα ἀπὸ ψυχῆς καὶ εὐλογοῦμεν. Κατὰ δὲ τὴν ἐν τοῦ παρελθόντος Μαΐου γράψαντες πρὸς τε τῷ Ὑψηλοτάτῳ Αὐθέντῃ καὶ τῷ ἡμετέρῳ ἄρχοντι σὺν τῷ φιλάτῳ της υἱῷ καὶ τῇ Ἐκλαμπρότῃ της, εὐυχάρημεν ἐν τούτοις καὶ ἐπευχί-

Prea-strălucită și prea-evlavioasă domniță, doamnă Sultana, fiică în Duhul Sfânt iubită a Smereniei Noastre, rugându-ne părințește pentru Strălucirea Voastră prea-evlavioasă și binecuvântând-o, bucuos și cu mulțămire ne îndreptăm către Tine și ne rugăm de Sfântul Dumnezeu să Te păzească și îngrijească în cea mai deplină sănătate și statornică bună stare cu dobândirea celor bune dorite pe care le așteaptă.

După părințeștile noastre rugăciuni și binecuvântări vădim Strălucirii Tale că, aflând de veștile cele aducătoare de bucurie, pentru înaintarea în noua Domnie din Moldova a prea-înălțatului și prea-evlaviosului Domn Io Scarlat Grigore Ghica Voevod (pe care Domnul să-l fie întru mulți ani) și rangul Hătmăniei a prea-slăvitului Țău domn și vrednicia cămărășiei a prea-nobilului și prea-iubitului Țău fiu, dumnealui Marele Cămăraș celebî-Costachi, nu puțin ne-am bucurat; pentru cari ne rugăm din inimă și-i binecuvântăm. Iar la 19 ale lui Maiu trecut, scriind prea-înălțatului Domn și boierului nostru, împreună cu prea-iubitului Țău fiu și cu Strălucirea Ta, ne-am bucurat împreună pentru acastea și li-am dorit câte sânt

θημεν αὐτοῖς ὅσα δεξιὰ τε καὶ αἰσία. Μέχρι μὲν τοῦδε, προσμένοντες ἐξαγγελτικὰ τῆς ἀγαθῆς ὁμῶν ὁγείας, καὶ ἀποτυχόντες, δὲν ἐλπίσαμεν καὶ αὐτοὶ δι' ἡμετέρου γράμματος νὰ συγχαρῶμεν αὐτῇ διὰ τοὺς γάμους τῶν νεονύμφων, ἐπευχόμενοι αὐτοῖς παρὰ Θεοῦ πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ καταθύμια: εἶησαν δὲ αἱσίοι καὶ ἐν ὥραις καλαῖς καὶ εὐλογημέναις, νὰ ζήσουν, νὰ γηράσουν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ νὰ ἀξιώσῃ αὐτοὺς ὁ πανάγαθος Θεὸς νὰ ἰδοῦν τέκνα τέκνων μετὰ τύχης λαμπρᾶς καὶ ἀγαθῆς καταστάσεως· τὴν δὲ Ἐκλαμπρότητα τῆς νὰ ἀξιώσῃ καὶ τῶν ἐπιλοιπῶν τοὺς γάμους νὰ χαρῇ· τοὺς νεονύμφους μετὰ τῶν λοιπῶν φιλιτάτων αὐτῆς τέκνων πατρικῶς εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τοῦτοις· ὅς ἔχωμεν δὲ καὶ γράμμα τῆς πρὸς δῆλωσιν τῆς ἀγαθῆς τῆς ὁγείας καὶ ἡμῖν ἐφ' ἧς.

Τῆς Ἑμτέρας Θεοσεβοῦς Ἐκλαμπρότης πρὸς Θεὸν εὐχέτης ἐνθέρμος

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

prielnice și fericite. Iar până atunci, așteptând [serisorile] cu vestea despre buna Ta sănătate, și necăpătându-le, n'am lipsit ea iarăși prin a noastră scrisoare să ne bucurăm cu Tine pentru căsătoriile mirilor, rugând pentru dânsii de la Dumnezeu toate cele bune și dorite: fie deci fericți și în ceasuri bune și binecuvântate, să trăiască, să îmbătrânească în pace și bună învoire și să-i învrednicească prea-bunul Dumnezeu să vadă pe fiii fiilor cu soartă strălucită și bună stare; iar pe Strălucirea Ta să Te învrednicească să te bucuri și de căsătoriile celorlalți; rugându-ne părintește pentru miri, cu ceilalți ai Tăi copii, îi binecuvântăm. Și acestea întru acestea; ei să avem și scrisoarea Ta pentru vădirea bunei Tale sănătăți și nouă dorite.

Al Strălucirii Voastre evlavioase către Dumnezeu rugător călduros.

† Al Alexandriei Matei.

CXXVIII

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Doamna Ralița a lui Ioan-Vodă Callimachi, despre suirea în Scaun a soțului ei.

Alexandria,
1758,
31 Octom-
vre.

Ἐκλαμπροτάτη καὶ εὐσεβεστάτη δόμνα, κυρία Παλίτσα, θυγάτηρ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῇ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Ἑμτέραν εὐσεβεστάτην Ἐκλαμπρότητα πατρικῶς ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες, ἡδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύομεν καὶ δεόμεθα ἐκ θαθέων τοῦ Ἐπουρανίου ὅπως διαφυλάττῃ καὶ περισκέπῃ αὐτὴν ἐν ὁγείᾳ διηγεσθῇ, ἀδιαλείπτῃ εὐθυμίᾳ καὶ ἀγαλλιάσει μετὰ μακροβιότητος, καὶ ἀνωτέραν παντὸς ἀνιάρου συναντήματος.

Πόσῃν χαράν, εὐθυμίαν καὶ ἀγαλλίασιν μὰς ἐπροξένησεν ἡ πανευφρόσυνος καὶ χαροποιὰ ἀγγελία τοῦ προεθισμοῦ τοῦ ἐπὶ τὸν Ἐκλαμπρόν καὶ ἡγεμονικὸν τῆς Μολδοβλαχίας Θρόνον τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ θεοσεβέστου Λοθέντου περιττὸν γράφειν καὶ λέγειν. Τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἣ εὐηγγελίσθημεν τὰ χαροποιὰ εὐαγγέλια, χαρὰς ἀπείρου ἐπλήσθημεν, καὶ ἀπὸ καρδίας τὸν εὐδοκίσαντα οὕτως ἅγιον Θεὸν μετ' εὐχαριστηρίους ᾠδὰς ἐδοξάσαμεν. Ὅθεν συγχαίροντες αὐτῇ, ἐπευχόμεθα ὁλοφύχως καὶ παρακαλοῦμεν ἐκτενῶς νὰ χαρίσῃ τῇ Ὑψηλότῃ Του ὁγείαν ἀδιάπτωτον καὶ εὐφροσύνην αἰώνιον, στηρίζων ἀδιαλείπτως τὸ θεοσεβὲς αὐτοῦ Ὅψος ἐπὶ τὸν ἡγεμονικώτατον τῆς Μολδοβλα-

Πρεα-στράlucită și prea-evlavioasă Doamnă, doamnă Ralița, fiică în Duhul Sfânt iubită a Smereniei Noastre, rugându-ne părintește pentru Strălucirea Ta prea-evlavioasă și binecuvântându-o, ne îndreptăm plăcut și cu bucurie către Tine și ne rugăm din adâncuri de Cel din Ceururi să Te păzească și ocrotească în sănătate netulburată, necurmată veselie și bucurie întru mulți ani, și mai presus de toată întâmplarea supărătoare.

Câtă bucurie, veselie și mulțămire ni-a adus prea-bucuroasa și de har aducătoare solie a înaintării pe strălucitul și domnescul Scaun al Moldovlahiei a prea-înălțatului și de Dumnezeu respectuosului Domn e de prios a serie și a vorbi. În elipa aceia când ni s'au vestit știrile aducătoare de bucurie, ne-am umplut de o nemăsurată mulțămire, și din inimă am slăvit cu cântări de mulțămire pe Sfântul Dumnezeu care a binevoit așa. Pentru care, bucurându-ne cu Tine, ne rugăm din tot sufletul și ne cerem necontenit să dea Înălțimii Tale sănătate neschimbată și bucurie veșnică, întărind nezugduit pe evlavioasa Ta Înălțime pe prea-domnes-

χίας Θρόνον γαληνικῇ ἐγκαταστάσει καὶ πολυχρονίῳ διαμονῇ, μὲ ἀκλόνητον καὶ ἀδιόριστον στερῶσιν μέχρι γήρως βαθυτάτου καὶ λιπαροῦ. Καὶ ταῦτα μὲν πατρικῶς πρὸς αὐτήν, ἥς καὶ τὰ ἑκλαμπρά ἐτη εἴησαν θεόθεν πλείστα καὶ πανευδαίμονα, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ.

αὐγνῇ, 'Οκτωβρίου λα', 'Αλεξάνδρσιαν.

Τῆς Ὑμετέρας Εὐγενείας ἐνθερμος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† 'Ο 'Αλεξάνδρειας Ματθαῖος.

cul Scaun al Moldovlahiei în senină stare și îndelungată rămânere, cu nezguduită și netulburată întărire până la bătrâneță prea-adâncă și senină. Și acestea părintește către Tine, ai cărui străluciți ani fie de la Dumnezeu cât mai mulți și cu totul fericiți, cu cea de la noi rugăciune și binecuvântare.

1758, Octomvrie 31, Alexandria.

Al Nobleței Voastre călduros la Dumnezeu rugător

† Al Alexandriei Matei.

CXXIX.

Alexandria,
1759,
6 Maiu.

Matei, fost Patriarh al Alexandriei, către Ierotei, egumenul de Hangu, despre pagubele aduse de înaintașul lui, Atanasie.

'Οσιώτατε ἡμέτερε πρωτοσύγκελλε καὶ ἡγοῦμενε τοῦ Χάγγου, κὺρ 'Ιερόθεε, τέκνον ἐν Κυρίῳ κτλ.

'Αγκαλὰ καὶ ἄλλοτε νὰ ἐγράψαμεν τῇ 'Οσιότητί Σου περὶ τῆς δολιότητος, ἀπάτης [καὶ] ὑπουλότητος ὁποῦ, ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ Βουκουρεστίον, καθ' ὃν χρόνον πατριαρχήσαμεν, ὁ πρῶτον ἡγοῦμενος τοῦ Χάγγου 'Αθανάσιος, οὗτος, ὡς δόλιος καὶ ἀπαταιῶν, ἐπιθυμῶντας τὴν φθορὰν καὶ ζημίαν τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου, ἐπρόβλεπε δολίως ὅτι θέλει καὶ ἀγαπᾷ τὴν σύστασιν καὶ αὔξησιν τοῦτου, καὶ ἀνίσως ἤθελε πουληθῇ εἰς τοὺς πλησιοχώρους μερικαῖς ἄχρησταῖς καὶ ἀνωφελεῖς μογιάναις καὶ ἀντὶ τούτων νὰ ἀγοράσῃ πρόβατα καὶ νὰ φιάσῃ μύλους, ἤθελεν ἔχει πολὺ συμφέρον τὸ ἱερὸν μοναστήριον, αὐτὰ ταῦτα ψευδοπροφαιζόμενος καὶ ματαιολογῶν, οὐδ' ὅπως τὸν θεὸν φοβοῦμενος, καὶ ἡμεῖς, ἔχοντες τὸν διὰ οἰκτεῖν καὶ νομίζοντες τὸν ἀληθινόν, καὶ ὄχι φθορέα καὶ ἀπαταιῶνα, τοῦ ἐδώσαμεν αὐτὴν τὴν ἄδειαν δι' ἡμετέρας πατριαρχικῆς ἀποδείξεως, νὰ πουλήσῃ αὐταῖς ταῖς μογιάναις καὶ τὸν Στρίμπολον, ὡς ἄχρηστα καὶ ἀνωφελῆ, καὶ νὰ κάμῃ τοιαύτας οἰκονομίας, αὐτὸς δέ, ὡς ἀθεόφοβος καὶ φθορεὶς καὶ φθορεὺς, ἔκαμε ὅλον τὸ ἐναντίον, καὶ, κοινὰ ὁποῦ ἐπούλησε τὰ ῥηθέντα, προσενήσας τοσαύτην ζημίαν καὶ φθορὰν εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον, δὲν ἐφθίασεν οὔτε μύλους, μήτε πρόβατα ἀγοράσει, ἀλλὰ προσέτι καὶ τὰ ἱερὰ κτίσματα τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου, τὰ τόσα ἀγελοῦδα ὁποῦ εἶχε καὶ μελίσσια ἱκανά, καὶ αὐτὰ τὰ ἐπούλησεν ὅλα, καί, μετὰ τὸν τοσοῦτον ἀφανισμόν, ἄφρησε καὶ εἰς χρέος τὸ ἱερὸν μοναστήριον, ὅπερ τὰ ἐξ[ακ]όσια γρόσια, τὸ ὁποῖον

Prea-cuvioase al nostru protosinghel și egumen al Hangului, chir Ierotei, copil în Hristos ș. c. l.

De și și altă dată am scris Cuvioșiei Tale despre șiretenia, înșelarea [și] falsitatea pe care [a arătat-o] venind către noi, la București, pe vremea când eram Patriarh, fostul egumen de Hangu, Atanasie aceea, ea un om șiret și înșelător, dorind peirea și paguba sfintei mănăstiri, a adus înainte cu vicleanie că vrea și-i place așezarea și creșterea acesteia, și poate că voia să vândă la vecini niște poieni fără preț și fără folos și în locul lor să cumpere oi și să facă mori, ceea ce ar aduce mare folos sfintei mănăstiri, mințind și flecărind acestea, fără vre-o frică de Dumnezeu, iar noi, socotindu-l ca un casnic și judecându-l om drept, și nu stricător și înșelător, i-am dat voia aceasta cu a noastră patriarhicească mărturie, să vândă acele poieni și Strâmbul, ea fiind fără valoare și fără folos, și să facă acele economisiri, iar el, ca un om fără frica lui Dumnezeu și stricăcios și păgubitor, a făcut cu totul împotriva și, îndată ce a vândut cele spuse, aducând atâta pagubă sfintei mănăstiri, n'a făcut nici mori, nici oi n'a cumpărat, ci încă și înseși posesiunile sfintei mănăstiri, atâtea cirezi ce avea și albine destule, și pe acelea le-a vândut, pe toate, și, după o astfel de pierdere, a lăsat și la datorie sfânta mănăstire, când a luat-o, cu peste șase sute de lei,

ὅταν τὸ ἔλαβε, τὸ ἔλαβε ἐστολισμένον καὶ εὐτυχισμένον ἀπὸ ὅλα, καθὼς εἶναι [] εἰς τοὺς αὐτοὺς ἄρχοντας καὶ ἡγουμένους, καί, πάλιν, ὅταν τὸ ἄρῃς, τὸ ἄρῃς εἰς τοιοῦτον ἀφανισμόν καὶ χρέος βαρύτατον, μ' ὅλον ὁποῦ ἄλλο τίποτε ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν παρ' αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας μας, ἀπὸ τὰ 47 ἔως τὰ [], ὁποῦ ἦτον ἡγούμενος, εἰ μὴ μόνον γρόσια 200. Καί, λοιπόν, μὴ ὑποφέροντες τὴν τοιαύτην δολιότητα καὶ ἀπάτην, ἰδοὺ γράφομεν καὶ αὖθις τῇ Ὁσιότητί σου νὰ φροντίσῃς ἐπιμελῶς νὰ ἀποσπάσῃς τὸν Στρίμπουλον ἀπὸ τὸν ἀγοραστήν, τὸν ὁποῖον θέλεις τὸν πληρώσῃς ὅσον ἔδωσεν εἰς τὴν ἀγοράν του, κατὰ τὴν κατάστασιν τοῦ Ἀθανασίου. Ἰδοὺ γράφομεν περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως καὶ τοῦ μεγάλου ἀρχόντος Μεγάλου Σπαθάρη κυρίτζη Γεωργάκη, καὶ ἀρχόντος Παχαρνίκου, υἱοῦ τοῦ ἱταλιάνου¹ κυρίτζη Γεωργάκη, εἰς τοὺς ὁποῖους γράφομεν ἱκανά: ὁ μὲν νὰ παρασταθῇ μετὰ καλὴν συνδρομὴν καὶ παρακίνησιν διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ δικαίου, ὁ δὲ νὰ καμφθῇ καὶ νὰ καταπεισθῇ ἐν ταῖς πατριαίς μας νοουθεσίαις νὰ τὸ δώσῃ ὀπίσω, εἰς μνημόσυνον τοῦ πατρὸς του, καὶ ἐδικόν του, καὶ νὰ μὴν κατακρατῇ πρᾶγμα τοιοῦτον τῷ Θεῷ ἀφιερώμενον. Καὶ ταῦτα μὲν εἰς τσοῦτον, καὶ ὅς ἔχωμεν γράμμα σου δηλωτικὸν ἐν τάχει, ἵνα καὶ τοῦ Θεοῦ ἡ χάρις καὶ τὸ ἀπειρον ἔλεος, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ, εἴη μετὰ σοῦ.

αψνθ', Ματοῦ ε', Ἀλεξάνδρειαν.

Τῆς Ὁσιότητός Σου εὐχέτης πρὸς Θεὸν

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

care mănăstire a luat-o înzestrată și fericită cu toate, cum e [obiceiul] la cei de acolo boieri și egumeni, și, iarăși, când a lăsat-o, a lăsat-o într-o astfel de distrugere și datorie prea-grea, de și noi altceva n'am luat de la el, în timpul Patriarhiei noastre, de la [17]47 până la [], cât a fost egumen, decât numai 200 de lei. Și, la urmă, nesuferind o astfel de viclenie și înșelare, iată scriem și din nou Cuvioșiei Tale să Te gândești cu grijă să iei înapoi Strâmbul de la cumpărător, căruia îi vei plăti cât a dat la cumpărare, după catastihul lui Atanasie. Iată scriem pentru această afacere și marelui boier Spătarului celui Mare Chiriță Iordachi și boierului Păharnic, fiul aceluiași Chiriță Iordachi, căroră li scriem destul: unul ca să ajute cu bun ajutor și îndemnare pentru iubirea dreptății, iar celalt să se înduplece și să se îndoieze în sfaturile mele părintești, să le dea îndărăt, pentru amintirea tatălui său, și a sa însăși, și să nu fie un lucru ca acesta închinat lui Dumnezeu. Și aceasta deocamdată, și să avem scrisoarea Ta de mărturie în grabă, pentru ca și harul lui Dumnezeu și nemăsurata milă, cu cea de la noi rugăciune și binecuvântare, să fie cu Tine.

1759, 6 Maiu, Alexandria.

Al Cuvioșiei Tale rugător de Dumnezeu

† Al Alexandriei Matei.

CXXX.

Matei, fost Patriarh al Alexandriei, către Spătarul Iordachi, despre moșiile Hanguului și ajutorul domnesc al Scaunului său.

Alexandria,
1759,
13 Maiu

Ἐνδοξότατε καὶ εὐγενέστατε ἄρχων Μέγα Σπαθάρη κυρίτζη Γεωργάκη, υἱὲ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῇ καὶ περιπόθητῇ τῆς ἡμῶν Μεντινότητος, τὴν Ὑμετέραν Ἐνδοξότητα πατρικῶς ἐκ ψυχῆς εὐχόμεθα, καὶ εὐλογοῦμεν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ δεόμεθα ἐκτενῶς τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν ἄκρω βγαίνουσαν καὶ εὐδαιμονοῦσαν μετ' εὐφωίας καὶ πολυχρονίου διαμονῆς.

Ὅσης χαρᾶς καὶ εὐθυμίας ἐνπλήσθημεν, γινώσκοντες τὴν καλοκἀγαθὸν καὶ εὐγενῆ της

Prea-glorioase și de prea bun neam jupâne Mare Spătar Chiriță Iordachi, fiu în Duhul Sfânt iubit și prea-dorit al Smerniei Noastre, la Slăvirea Voastră părintește din suflet ne rugăm, și Te binecuvântăm în Duhul Sfânt, și ne rugăm cu mâinile întinse de sfântul Dumnezeu să Te fie în înaltă sănătate și fericire cu viață bună și îndelungată rămânere.

De câtă bucurie și mulțămire ne-am umplut, aflând de starea Ta bună și să-

¹ De sigur αὐτοῦ.

προαίρεσιν καὶ τὴν πρὸς τὸν καθ' ἡμᾶς ἀγιώτατον Θρόνον θεῖον τῆς ζήλον οὐκ ἔχομεν λέγειν, δι' [ἡν] εὐφρόνησε καὶ γε ἡμῖν τὴν ἐπαινετήν τῆς διάθεσιν, ἣ πρὸς τὸ ἱερὸν μοναστήριον τοῦ Χάγγου καὶ ἣ πρὸς τὸν ἡγούμενόν μας εὐγνώμονός τῆς προαίρεσις καὶ ἄριστός τις δεφένδευσις. Διὸ εὐχαριστοῦμεν αὐτῇ τὰ μέγιστα τῆς τε πρὸς αὐτὸν μεγίστης δεφενδεύσεως καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἄκρας τῆς υἱότης διαθέσεως· ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ τὴν πολυετή, μὲ γῆρας βαθύτατον καὶ εὐδαιμονίαν ἀμετάπτωτον, ἐν ἀπολαύσει τῶν θεῶν τῆς αἰτημάτων. Λοιπὸν δὲν θέλει λείψῃ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς δεικνύουσα τὴν αὐτὴν ταύτην κηδεμονίαν καὶ ὁξυτάτην ἐπιμέλειαν, διὰ νὰ ἐλεῇται καὶ νὰ βοηθεῖται δι' αὐτῆς, τόσον εἰς τὰς κατεπείγουσας αὐτῇ χρεῖας καὶ ἀνάγκας, ὅσον καὶ εἰς τὸ κατ' ἔτος διὰ χρυσοδόλλου αὐθεντικὸν ἔλκος, ὁποῦ δίδεται εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦς πολυχρονίους Αὐθέντας διὰ κἄποιαν παράκλησιν εἰς ταῖς θλίψεις μας, περὶ τοῦ ὁποῦ τὴν παρακαλοῦμεν πατρικῶς, ὅταν ἔλθῃ ὁ διορισμένος καιρὸς, νὰ παρθῇ δι' αὐτῆς καὶ νὰ δοθῇ εἰς τὸν ἡγούμενόν μας, κύρ 'Αθανάσιον, τὸ ὁποῖον λαμβάνοντες ἡμεῖς παρ' αὐτοῦ, θέλομεν παρακαλεῖ τὸν ἅγιον Θεὸν ὑπὲρ τῆς καθ' ἐκάτερον ἀκροτάτης αὐτῆς ὑγιείας. Ἐτι δὲ τὴν παρακαλοῦμεν διὰ ἕναν τόπον ὁποῦ εἶχε τὸ ῥηθὲν μοναστήριον, Στρίμπουλον ὀνομαζόμενον, καὶ τὸν ἐπούλησεν ὁ πρῶτον ἡγούμενος 'Αθανάσιος εἰς τὸν Νταλιάνον¹ παρὰ γνώμην καὶ θέλησιν μας· ἀγκαλὰ καὶ νὰ τῷ ἐδώσαμεν ἄδειαν δι' ἡμετέρας πατριαρχικῆς ἀποδείξεως, ὅμως μὲ ἀπάτην ἔλαβεν αὐτὴν τὴν ἄδειαν· ἔλγε γὰρ ὅτι εἶναι τινὲς πογιάνες καὶ αὐτὸς ὁ Στρίμπουλος ἄχρηστα πάντῃ καὶ ἀνωφελῇ καὶ οὐδεμίαν ἔχει πρόσοδον ἐξ αὐτῶν τὸ ἱερὸν μοναστήριον, καὶ διὰ τοῦτο (ἔλγε) ἃς πωληθούν καὶ ἀντὶ τούτων νὰ φθιασθούν μύλοι καὶ νὰ ἀγορασθούν πρόβατα, ὁποῦ νὰ ἔχῃ πρόσοδον ἱκανὴν ἐξ αὐτῶν. Ἐν τούτοις οὖν προφασιολογοῦμενος καὶ ματαιολογῶν, ἔλαβε τοιαύτην ἄδειαν ἐν ὑπουλότῃ, μ' ὅλον τοῦτο, οὐτὲ μύλους ἔφθιασε, μῆτε πρόβατα ἀγόρασε, ἀλλὰ καὶ ὅσα κινητὰ κτήματα εἶχε τὸ ἱερὸν μοναστήριον, ὅλα τὰ ἐπούλησε, καὶ τὸ ἄφησε εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς βαρύτερον χρέος. Διὸ, ὡς υἱὸς ἡμῶν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς καὶ περιπόθητος, καλοθελητὴς τοῦ Θρόνου μας, φύλαξ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας, θέλει ἐπιεληθῇ νὰ ἀποσπασθῇ αὐτὸ τὸ Στρίμπουλον ἀπὸ τὸν ἀγο-

νάτοασά ὡς καὶ ῥάβνα δυνεζεϊασκά ce o ai către preasfântul nostru Scaun nu putem spune, prin care ni-ai arătat bine și nouă lăudata Ta aplecare, cea către sfânta mănăstire a Hangului, și cea către egumenul nostru bună aplecare și escelentă apărare. Pentru care-Ți mulțămim foarte mult de prea marea-Ți apărare și de înalta-Ți aplecare fiască; Sfântul Dumnezeu să-Ți dea ani mulți, cu bătrâneță prea-adâncă și fericire neîntre-ruptă, în căpătarea dumnezeieștilor Tale cereri. De altfel nu vei lipsi și de acum înainte să-Ți arăți această grijă și foarte ascuțită supraveghere, ca să fie milostivită și ajutată de Tine, și la nevoile ce ar veni asupra-i, cât și la mila domnească pe an prin hrisov, care ni se dă nouă de Domnii cari să trăiască întru mulți ani pentru o oarecare mângâiere la năcazurile noastre, pentru care Te rugăm părintește ca, atunci când va veni sorocul hotărît, să se iea prin Tine și să se dea egumenului nostru chir Atanasie, care primind-o noi de la el, vom ruga pe sfântul Dumnezeu de prea-înalta-Ți sănătate în ambele privinți. Încă Te rugăm pentru un loc pe care-l avea zisa mănăstire, anume Strâmbul, și l-a vândut fostul egumen Atanasie Deleanului contra părerii și voinții noastre: de și i-am dat voie prin a noastră patriarhicească arătare, dar cu înșelare a luat această voie; căci a spus că sânt niscaiva poiene și acel Strâmbul e cu totul fără folos și n'are niciun venit din ele sfânta mănăstire, și de aceea (zicea) să se vândă, și în locul lui să se facă mori și să se cumpere oi, ca să aibă venit destul de ele. Întru acestea deci, pretextând și vorbind zădarnic, a căpătat o voie ca aceasta cu vicleșug, dar, totuși, nici mori n'a căpătat, nici oi n'a cumpărat iar și câte lucruri mișcătoare a avut sfânta mănăstire, pe toate le-a vândut, și a lăsat-o în ruină și foarte-grea datorie. Pentru care, ca un fiu al nostru în Duhul Sfânt iubit și prea-dorit, binevoitor al Scaunului nostru, apărător a ceiace e drept și adevărat, Te vei îngriji să se iea acest Strâmbul de la cel ce l-a cumpărat, primindu-și câte le-a dat pen-

¹ Cantacuzino.

ραστήν, πέρνωντας τὰ ὅσα ἔδωκε διὰ τὴν ἀγοράν του κατὰ τὸ κατὰστιχον τοῦ Ἀθανασίου, καὶ οὕτω νὰ προσηλωθῇ πάλιν εἰς τὸ μοναστήριον, ὁποῦ ἦτον ἀφιερωμένον, εἰς μνημόσυνον τῶν κτητόρων καὶ παραμικρὰν βοήθειαν τοῦ μοναστηρίου. Ἡ δὲ Ἐνδοξότης τῆς διὰ τὴν τοιαύτην συνέργειαν, συνδρομὴν τε καὶ παρακίνησιν θέλει ἔχει ἀδιάλειπτον τὸ μνημόσυνον καὶ ἀπείρους τὰς ἀμοιβὰς παρὰ τοῦ φιλανθρώπου δεσπότη. Καὶ ταῦτα μὲν πατρικῶς πρὸς τὴν Ἐνδοξότητά της, ἣς καὶ τὰ ἔτη εἶησαν θεοθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογία.

αψνθ', Μαίτου ιγ', Ἀλεξανδρεῖα.

Τῆς Ὑμετέρας Ἐνδοξότητος εὐχέτης ἐν Κυρίῳ διάπυρος

† Ὁ Ἀλεξανδρεῖας Ματθαῖος.

tru cumpărarea lui după catastihul lui Atanasie, și astfel să se închine iarăși la mănăstire, unde era închinat, spre pomenirea ctitorilor și un cât de mic ajutor al mănăstirii. Iar Slăvirea-Ta prin astfel de conlucrare, ajutor și îndemn va avea nelipsită pomenire și nesfârșita răsplătire de la stăpânul cel iubitor de oameni. Și acestea părintește către Slăvirea Ta, ai cărui ani să fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul fericiți, cu de la noi rugăciune și binecuvântare.

1759, Maiu 13, Alexandria.

Al Slăvirii Voastre rugător aprins întru Domnul

† Al Alexandriei Matei.

CXXXI.

Constantin-Vodă Racoviță către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre venirea sa în Scaun la București.

1763,
23 Maiu.

Τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμῇ Μακαριότητι, ἡμέτερος ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώτατος, τὴν μετ' εὐλαβίας υἱικὴν προσκύνῃσιν ἀπονέμοντες, πανευλαδῶς ἀσπαζόμεθα ἣν διαφυλάττοι ὁ ἅγιος Θεὸς ἐν ἁκρᾷ ὑγιαίᾳ καὶ εὐημερίᾳ διτηνεῖ μετὰ μακροβιότητος καὶ πάντων τῶν ἐφ' ἑστέων αὐτῇ καὶ καταθυμίων.

Ἐπειδὴ θεῖω ἐλέει, καὶ δι' εὐχῶν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, κατενοδῶθημεν ὑγιαίς εἰς Βουκουρέστι καὶ ἀπελαύσαμεν τὸν αὐθεντικὸν ἡμῶν Θρόνον, δὲν ἐλαίψαμεν διὰ τοῦ παρόντος μας, κατὰ τὴν πρὸς τὴν Μακαριότητά της υἱικὴν εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην μας, νὰ γράψωμεν καὶ νὰ δηλοποιήσωμεν αὐτῇ τοῦτ' αὐτό, ὅντες ἐξομῶμεν κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς πατρικὴν ἀγάπην τῆς θέλει μᾶς ἐπευχθῇ εἰς τὰ πρὸς σόσταςιν καὶ κυβέρνησιν τῆς χριστιανικωτάτης ταύτης Τζάρας, γνωρίζουσα δὲ τὴν ἁκρὰν εὐλαβητικὴν διάθεσιν καὶ υἱικὴν κλίσιν μὲ τὴν ὁποίαν φερόμεθα πρὸς αὐτήν, τὴν παρακαλοῦμεν νὰ μὴν διαλείπῃ, μεμνημένη ἡμῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς αὐτῆς πρὸς Θεὸν ἐντελέσει, νὰ μᾶς χαροποιῇ συνεχῶς μὲ τὴν ἀγαθὴν ἀγγελίαν τῆς ἐφ' ἑστέας ἡμῖν ὑγιαίας της, ἣς τὰ μὲν ἔτη εἶησαν θεοθεν πλεῖστα καὶ πανευτυχῇ, αἱ δὲ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν.

αφ' ἑγ', Μαίτου ιγ'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος υἱὸς κατὰ πνεῦμα καὶ ὅλως πρόθυμος εἰς τοὺς ὁρισμοὺς Ἰωάννης Κωνσταντίνος Βοεβόδας.

Fericirii Voastreenerate, al nostru întru Hristos părinte prea-venerate, dându-Ți fiasca închinăciune, cu toată evlavia sărutăm; pe care să Te păzească Sfântul Dumnezeu în înaltă sănătate și bună stare statornică întru mulți ani, cu toate cele dorite Ție.

De oare ce prin mila lui Dumnezeu și prin rugăciunile Fericirii Tale am călătorit sănătoși la București și am ocupat domnescul nostru Scaun, n'am lipsit prin această de față a noastră, după cea fiască a noastră evlavie și iubire către Fericirea Ta, să-Ți scriem și să-Ți vădim aceasta, fiind sigur că după a Ta părintească iubire către noi Te vei ruga pentru noi în ce privește așezarea și cărmuirea acestei Țeri prea-creștine și, cunoscând înalta aplecare evlavioasă și fiasca aplecare ce avem către Ține, Te rugăm să nu lipsești cu pomenirea noastră în sfiutele-Ți rugăciuni către Dumnezeu, să ne bucuri neconținut cu buna veste a celei dorite nouă sănătăți a Tale, ai cărui ani să fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu totul fericiți, iar rugăciunile de Dumnezeu ascultate a le Tale cu noi.

1763, Maiu 23.

Al Fericirii Voastre fin sufletesce și cu totul gata la porunci

Io Constantin Voievod.

1763.
7 Iulie.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Constantin-Vodă Racoviță, despre suirea pe tronul moldovenesc a acestuia.

Υψηλότατε, θεοσεβέστατε καὶ μεγαλοπρεπέστατε Ἀδθέντα καὶ Ἡγεμῶν πάσης Οὐγκροβλαχίας, κύρις, κύρις Ἰωάννη Κωνσταντίνε Μιχαήλ Ῥακοδίτζα Βοσδόδα, υἱὲς ἐν πνεύματι ἀγαπητῇ καὶ περιπόθητῇ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Ὑμετέραν θεοφροῦρητον Ὑψηλότητα πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες ἡδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύομεν, τοῦ ἁγίου Θεοῦ δεόμενοι ὅπως διατηρῇ καὶ διαφυλάττῃ αὐτὴν ἄνοσον, εὐθυμον, ὑγιᾶ, μακρόδιον καὶ ἀνωτέραν πάσης ἐπηρείας. Τὸ ἀπὸ καὶ τοῦ παρελθόντος Μαΐου κατὰ τὴν εἰς τοῦ ἤδη τρέχοντος ἔκλαμπρον αὐθεντικὸν αὐτῆς γράμμα ἄσμενοι ἐλάβομεν, διὰ τὴν ἐφετὴν ὑγίαιν της, καὶ τὴ εἰς τὸν αὐθεντικὸν αὐτῆς Θρόνον κατευόδιον οὐ μετρίως ἐχάρημεν. Ἐγνωμεν καὶ τὰ ἐφεξῆς σημειώμενα. Ἐπευχόμεθα διὰ τοῦ παρόντος μας τοῦ οὕτως αἰσιῶς τὰ κατ' αὐτὴν οἰκονομήσαντος ἁγίου Θεοῦ ἵνα ἐπιβραβεύῃ τῷ Ὑψί τῆς πολυχρόνιον τὴν στερέωσιν, ἀδιάσειστον τὴν διαμονὴν μεθ' ὑγείας ἀμεταπτώτου καὶ γαληνιάς καταστάσεως ἐπὶ τὸν ἔκλαμπρον ἡγεμονικὸν καὶ αὐθεντικὸν αὐτῆς Θρόνον, περιφρουρὼν αὐτὴν ὑπερτέραν πάσης ἐπηρείας καὶ ἀντικειμένης προσβολῆς καὶ περιστάσεως, εἰς σύστασιν καὶ καταρτισμὸν τοῦ ὅπ' αὐτῇ ἐμπιστευθέντος χριστιανικωτάτου ὑπηκόου καὶ διεξαγωγῆν τῆς εὐλογημένης αὐθεντικῆς Τζάρας. Τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶχαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονέστατα σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ.

αψέγ', Ἰουλίου ζ'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοσεβεστάτης Ὑψηλότητος πρὸς Θεὸν διάπυρος εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

Prea-înălțate, prea-evlavioase și preamărește Domn și stăpân a toată Ungrovlahia, doamne, doamne Io Constantin Mihail Racoviță Voevod, fiu sufletesc iubit și prea-dorit al Smereniei Noastre, pentru Înălțimea Voastră de Dumnezeu păzită părintește rugându-ne și binecuvântând, ne îndreptăm către Dânsa cu plăcere și bucurie, rugându-ne de sfântul Dumnezeu să Te ție și să Te păzească fără boli, bucurios, sănătos, întru mulți ani și mai presus de toate cursa. Strălucita serisoare a Ta domnească de la 23 ale lunii Maiu trecut am primit-o bucurios la 5 ale lunii de față și ne-am bucurat nu puțin de dorita-Ți sănătate și de călătoria la domnescul Tău Scaun. Am aflat și cele pe rând însemnate. Ne rugăm prin cea de față a noastră de sfântul Dumnezeu care a pus la cale astfel de cu sfințenie cele ce Te privesc, ca să dea Înălțimii Tale întărire întru mulți ani, nezguduită rămânere cu sănătate netulburată și senină stare pe Scaunul domnesc și stăpânesc strălucit al Tău, păzindu-Te mai presus de orice cursă și atac și stare protivnice, pentru așezarea și orânduiala supușilor prea-creștini încredințați supt Tine și pentru cârmuirea binecuvântatei Țeri domnești. Iar anii Tăi cei cu totul străluciți fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul preferiți cu cea de la noi rugă și binecuvântare.

1763, Iulie 7.

Al Înălțimii Voastre prea-evlavioase către Dumnezeu cald rugător

† Al Alexandriei Matei.

[1763,
Decem-
bre.]

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Doamna Ruxanda și Doamna Ecaterina, cu felicitări de serbători.

Ἐκλαμπροτάτη καὶ εὐσεβεστάτη Δόμνα Ῥωξάνδρα, κυρία Αἰκατερίνα, θυγάτηρ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῇ τῆς ἡμῶν Μετριότητος. Τὴν Ὑμετέραν εὐσεβεστάτην Ἐκλαμπρότητα πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες, ἡδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύομεν, δεόμενοι τοῦ

Prea-strălucită și prea-evlavioasă Doamnă Ruxandră, doamnă Ecaterină, fiică în Duhul Sfânt iubită a Smereniei Noastre. Pentru a Voastră prea-evlavioasă Strălucire părintește rugându-ne și binecuvântând-o, cu plăcere și bucurie ne îndreptăm (către dânsa),

ἀγίου Θεοῦ ὅπως περιέπη καὶ διαφυλάττη αὐτὴν ἐν ἀκροτάτῃ ὑγείᾳ καὶ διηνεκεῖ εὐμερίᾳ, μετὰ μακροδιότητος καὶ ἀγαθῆς πολυχρονίου στερεώσεως καὶ ἀδεικσιέστου διαμονῆς τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου (ὃν ὁ Κύριος πολυετὴ ἐπὶ τὸν ἐκλαμπρον καὶ ἡγεμονικὸν αὐτοῦ Θρόνον εἰς ἔτη πολυάριθμα). Μὲ τὸ νὰ ἐπλησίασαν ἤδη αἱ πάνσεπται καὶ κοσμοσωτήριαι ἑορταὶ τῆς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Θεανθρώπου Ἰησοῦ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου κατὰ σάρκα γεννήσεως καὶ τῶν ἐπομένων, δὲν ἐλείψαμεν, κατὰ τὸ ὅπερ ἔχομεν πρὸς αὐτὴν πατρικὸν χρέος καὶ ἀγάπην πνευματικὴν, ἐρρυνῶντες τὰ περὶ τῆς εὐκαίᾳς ἡμῖν ὑγείας τῆς καὶ νὰ συγχαρῶμεν αὐτῇ ἅμα καὶ περὶ τούτων, καὶ διὴ παρακαλοῦμεν θερμῶς αὐτὸν τὸν ἐν σπηλαίῳ ἀφράκτως τεχθέντα Θεὸν ἡμῶν ὅπως καταξιῶσαι αὐτὴν ἐορτάσαι φαιδρῶς καὶ πανηγυρίσαι λαμπρῶς καὶ πανευκλεῶς μετὰ τῶν ἐκλάμπρων αὐτῆς τέκνων (τὰ ὅποια, πατρικῶς εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν) ταύτας τὰς χαρμοσύνους αὐτοῦ ἐορτάς ἐφύτος καὶ ἀπὸ χρόνου καὶ εἰς ὅτι πλείστους ἄλλους ἐλευσομένους ἐνιαυτούς, μετ' ἄλλας ὑγείας καὶ πανευτυχούς καταστάσεως, καθὰ ἐπιποθεῖ, εἴη δὲ αὐτῆς καὶ τὸ νέον ἔτος παναίσιον καὶ ψυχωσωτήριον, συνεπιφέρων πάντα τὰ θυμῆρή καὶ ἐρετά. Ταῦτα μὲν εὐχετικῶς ἂς μᾶς ἀξιοὶ ἐκλάμπρων αὐτῆς γραμμάτων συνεχῶν πρὸς διήλωσιν τῆς εὐκαίᾳς ἡμῖν ὑγείας τῆς ἣς τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλείστα καὶ πανευδαίμονα, σὺν τῇ παρ' ἡμῖν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ.

† Ὁ Ἀλεξανδρινὸς Ματθαῖος.

rugându-ne de Sfântul Dumnezeu să Te îngrijească și păzească în cea mai înaltă sănătate și neconținută mulțămire, întru mulți ani și în bună întărire pe mulți ani și netulburată rămânere a prea-înălțatului Domn (pe care Domnul să-L înzilească pe strălucitul și domnescul său Scaun în ani mulți la număr). De oare ce s'au apropiat acum preaveneratele și de lume mântuitoarele serbători ale Nașterii trupești a Domnului și mântuitorului nostru Dumnezeu-Om Isus din pururea Fecioară și cele ce urmează, n'am lipsit, după datoria ce o avem față de Tine și iubirea sufletească, a cerceta cele cu privire la dorita nouă sănătate a Ta și să ne bucurăm cu Tine împreună și la acestea, și deci rugăm calduros pe cel născut fără rupere în Peșteră Dumnezeu al nostru să Te învrednicească a serba vesel și a celebra strălucit și cu toată gloria, împreună cu străluciții Tăi copii (pe cari, rugându-ne părintește pentru dânsii, îi binecuvântăm), aceste vesele serbători ale lui în acest an și după acest an și în cât de mulți ani ce vor veni, cu cea mai înaltă sănătate și stare prea-fericită, cum dorești, și să-Ți fie și noul an foarte fericit și mântuitor de suflet, aducându-Ți toate cele plăcute și dorite. Acestea cu rugăciune; și să ne învrednicești de scrisorile Tale strălucite neconținut, pentru vădirea sănătății Tale dorite; ai cării ani fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul fericiti, cu cea de la noi rugăciune și binecuvântare.

Al Alexandriei Matei.

CXXXIV.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Postelnicul Toma, despre apropiatele serbători.

[1763,
Decem-
bre.]

Ἐνδοξότατε καὶ εὐγενέστατε ἄρχων Ποστέλνικε κρεῖττη Θωμᾶ, οὐδ' ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τῇν Ἐνδοξότητά τῆς πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες, ἡδῶς, περιχαρῶς προσερχομένον, δεόμενοι τοῦ ἀγίου Θεοῦ ὅπως διαφυλάττη αὐτὴν εἰς ἄκρον εὐδαιμονοῦσαν καὶ ὑγιαίνουσαν μεθ' ὅσων ἐφίσταται ἀγαθῶν καταθυμίων.

Ἐπειδὴ Θεῷ ἐλέει ἐπλησίασαν αἱ πάνσεπτοι καὶ πανσέδαστοι ἑορταὶ τῆς ἐκ παρθενικῆς κηρίως ἀφῶρητως κατὰ σάρκα προσελούσεως τοῦ Θεανθρώπου Πατρὸς ἡμῶν, δὲν ἐλείψαμεν διὰ

Prea-slăvite și de prea-bun neam, dumneata Postelnice Chiriță Toma, fiu în Duhul Sfânt iubit și prea-dorit al Smereniei Noastre, rugându-ne părintește pentru Slăvirea Ta și binecuvântându-Te, ne îndreptăm cu plăcere și bucurios către Tine, rugându-ne de Sfântul Dumnezeu să Te ție în fericire și sănătate înaltă cu câte lucruri bune le dorești.

De oare ce cu mila lui Dumnezeu s'au apropiat preaveneratele serbători ale răsăririi inefabile după carne a Părintelui nostru Dumnezeu-omului din copilă feciorească,

τοῦ παρόντος ἡμῶν, μετὰ τὴν ἔρουναν τῆς ἀγαθῆς καὶ εὐκταίας ἡμῖν αὐτῆς ὑγείας, [οὐκ ἐκλείψαμεν] ἀπὸ τοῦ νὰ συγχαρῶμεν αὐτῇ καὶ ἐπομένως, κατὰ τὸ πατρικὸν ἡμῶν χρέος, νὰ τὴν ἐψυχθῶμεν πατρικῶς, καὶ δὴ ἐπικαλοῦμεθα θερμῶς αὐτὸν τὸν ὑπὲρ λόγον ἐκ τῆς ἀειπαρθένου τεχθέντα Θεὸν Λόγον ὅπως καταξιώσῃ αὐτὴν ἑορτάσαι θεοφιλῶς καὶ πανηγυρῆσαι φαιδρῶς καὶ γεγηθότως ταῦτας τὰς ἐλυσσομένας ἀγίας ἑορτάς τῶν τε σεπτῶν αὐτοῦ ἀγίων Γενεθλίων καὶ θείων Θεοφανείων ἐφέτος τε καὶ ἐφεξῆς εἰς πολλὰς ἡλίου κυκλοφορίας μὲ ἄκραν ὑγείαν καὶ πανευτυχῆ εἰρηνικὴν κατάστασιν, σὺν τῇ πανευδαιμόνῃ καὶ ἀδιασίστῳ στερωώσει τοῦ Ὑψηλοτάτου Αἰθέντου (ὃν Κύριος πολυτοῖ), εἴη δὲ καὶ τὸ εἰσερχόμενον νέον ἔτος τῇ Ἐνδοξότητι τῆς εὐτυχῆς καὶ παναίσιον μὲ δεξιάν ἐπίδασιν καὶ ἐπίτευξιν παντοσποδῶν θυμῆρους καὶ ἀγαπητοῦ αὐτῆς ἐπιστῇ δὲ καὶ ἐγνωρίζῃ ἡ Ἐνδοξότης τῆς τὴν ἡν σώζωμεν ἀνέκαθεν πρὸς αὐτὴν ἀπαρμειώτον πατρικὴν θερμὴν ἀγάπην, ἃς μὴ μᾶς ὑστερῇ συνεχῶν αὐτῆς γραμμάτων δηλωτικῶν τῆς ἐφετῆς ἡμῖν ἀγαθῆς ὑγείας τῆς, ἥς τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλείστα καὶ εὐδαίμονα σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ.

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

n'am lipsit prin cea de față a noastră, cu cercetarea bunei și doritei nouă sănătăți a Tale, încă de acum [n'am lipsit] să ne bucurăm cu Tine și apoi, după nevoia noastră părintească, să ne rugăm pentru tine ca un tată, și deci rugăm călduros pe cel peste cuvânt din pururea Fecioară născut Dumnezeu. Cuvântul ca să Te învrednicească cu iubirea de Dumnezeu a petrece și a serba strălucit și bucuros aceste sfinte serbători, ce stau să vie, ale veneratei sfinte nașteri a Lui și ale dumnezeieștei Teofanii și apoi în multe cercuri ale soarelui cu cea mai înaltă sănătate și cu totul fericită stare pașnică, împreună cu a tot fericita și netulburată întărire a Prea-Înălțatului Domn (căruia Domnul [din Cer] să-I dea ani mulți), și să fie și Anul non viitor fericit și întru toate cu noroc Slăvirii Tale cu potrivita venire și căpătare a a tot ce e dorit și iubit Ție; și, de oare ce și cunoști Slăvirea Ta caldă iubire părintească neasămănată pe care o păstram întru toate către Tine, să nu ne lipsești de necontenitele Tale scrisori, vădindu-ni cea dorită nouă bună sănătate a Ta, ai cărui ani fie de la Dumnezeu foarte mulți și fericiti cu rugăciune și binecuvântare de la noi.

Al Eminenței Voastre aprins rugător către Dumnezeu

† Al Alexandriei Matei.

CXXXV.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Căminarul Panaiodor, despre boala lui, mucarerul Domnului și felicitări.

[1764,
Ianuar.]

Εὐγενέστατε καὶ λογιώτατε ἄρχων Καμηνάρη κυρίτζη Παναγιόδωρε, υἱὲς ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῇ καὶ περιπόθητῇ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Εὐγενείαν τῆς πατρικῶς καὶ ὀλοφύχως εὐχόμενοι τοῦ ἀγίου Θεοῦ ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν ἐν ἁγρᾷ ὑγείᾳ, διηγεσῇ εὐημερίᾳ, εὐτυχίᾳ ἀμεταπτώτῳ μετὰ μακροβιότητος, μετὰ τὰς πατρικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας καὶ τὴν ἔρουναν τῆς ἀγαθῆς αὐτῆς ὑγείας, τῆς φανερώνομεν ὅτι καὶ προλαβόντως τὴν ἐπιστολὴν τῆς ἀπὸ κ' τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου, ἐν ἣ μᾶς συνεχαίρετο διὰ τὰς παρελθούσας ἑορτάς τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ καὶ θείων Θεοφανείων, οὐ μικρῶς ἐχάρημεν, καὶ, βουλόμενοι ἀπαντῆσαι αὐτῇ, ἐνποδίσθημεν ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἡμῖν σφοδρᾶς καταβροχῆς, ἥτις ἦν σφοδρότερα τῆς πέρουσιν

Prea-nobile și prea-învățate dumneata Chiriță Căminarule Panaiodor, fiu în Duhul Sfânt iubit și prea-dorit al Smereniei Noastre, pentru Nobleța Ta părintește și din tot sufletul rugându-ne de Sfântul Dumnezeu ca să Te fie în sănătate înaltă, neconținută mulțămire, fericire netulburată întru mulți ani, după ale noastre părintești rugăciuni și binecuvântări și cercetarea bunei Tale sănătăți, Îți arătăm că și dăunăzi am primit scrisoarea Ta de la 20 ale trecutului Dechemvre, în care-mi urai pentru trecutele serbători ale Nașterii lui Hristos și dumnezeiasca Teofanie: nu puțin ne-am bucurat, și, dorind să te întâmpinăm, am fost împiedecat de catarul ce ni-a căzut asupra, care a fost mai tare decât cel care ne-a cercetat dău-

ἡμῖν ἐπισκεψάσης· ἐλῆσι δὲ θείῳ ἀναλαβόντες τὰ νῦν καὶ ἐκτελεσθέντος τοῦ Ὑψηλοτάτου Αὐθέντου (ὃν ὁ Κύριος πολυετοί) μουκαρρίου, δὲν ἐλσιψαμεν γράψαι καὶ συγχάρηναι αὐτῇ πατρικῶς, περὶ τοῦ ὁποῦ ὅσῃν χάραν, εὐθυμίαν καὶ ἀγαλλίασιν ἐλάβομεν, περιττὸν λέγειν καὶ γράψειν. Ὅθεν, συγχαίροντες αὐτῇ, ἐπευχόμεθα ὁλοφύχως, παρακαλοῦντες ἐκτενῶς τὸν ἅγιον Θεὸν νὰ χαρίῃ τῇ Ὑψηλότητι τοῦ σὺν ἀδιαπτώτῳ εὐδαιμονίᾳ καὶ ἀκλονήτῳ στερεώσῃ ἐπὶ τὸν ἐκλαμπρον καὶ ἡγεμονικὸν αὐτῆς Θρόνον μὲ ὀγισίαν ἀκροάτην καὶ πολυχρόνιον διαμονήν, τῇ δὲ Εὐγενείᾳ τῆς ὅσα ἐφστὰ καὶ θυμήρη. Τὴν εὐγενεστάτην σύζυγον ἀρχόντισσα, σὺν τῇ φιλότῳ αὐτῆς τέκνῳ, πατρικῶς εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν. Ἄς ἔχωμεν γράμμα ἀηλωτικὸν τῆς ὀγισίας τῆς καὶ ἀπόκρισιν τῶν γραμμάτων μας· ἥς καὶ τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ εὐτυχέστατα, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐλογίᾳ, κτλ.

† Ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ματθαῖος.

năzi; ei, cu mila lui Dumnezeu înzdrăvenindu-ne acum și săvârșindu-se mucarerul preaînălțatului Domn (căruia Domnul [din cer] să-i dea mulți ani), n'am lipsit să scriem și să ne bucurăm părintește cu Tine, pentru care câtă bucurie, mulțămire și satisfacție am primit, e de prisos a mai spune și serie. Deci, bucurându-ne împreună cu Tine, ne rugăm din toată inima, rugându-ne cu stăruință către Sfântul Dumnezeu să-I dea Înălțimii Sale netulburată fericire și nezugduită întărire pe strălucitul și domnescul Săn Scaun cu sănătate prea-înaltă și rămânere întru mulți ani, iar Nobleței Tale câte dorite și poftite. Pentru prea-nobila soție jupănesa, cu prea-iubitul Tău fiu, părintește rugându-ne, îi binecuvântăm. Să avem serisoare vădindu-Ți sănătatea și cu un răspuns la scrisorile noastre; ai cării ani fie de la Dumnezeu prea-mulți și foarte fericți, cu cea de la noi binecuvântare ș. c. l.

† Al Alexandriei Matei.

CXXXVI.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Grigore Alexandru Ghica, Domnul Moldovei, despre trimeterea în Moldova a călugărului Hrisant.

1765,
4 August.

† Ὑψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ μεγαλοπρεπέστατε Αὐθέντα καὶ ἡγεμῶν πάσης Μολδοβλαχίας, κύριε, κύριε Ἰωάννη Γρηγόριε Ἀλεξάνδρου Γκέκα Βοεβόδα, τὴν Ὑμετέραν θεοφροδύητον Ὑψηλότητα πατρικῶς εὐχόμενοι· καὶ εὐλογοῦντες, ἡδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύομεν, δεόμενοι ἐκτενῶς τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὅπως σκέπη καὶ διατηροίη αὐτὴν ἀνοσον, ὀγιά, μακρότιον καὶ ἡνωτέραν παντὸς ἐναντίου, μετὰ πολυχρονίου καὶ ἀδίασειστον στερεώσεως ἐπὶ τὸν ἐκλαμπρότατον ἡγεμονικὸν Θρόνον. Μὲ τὸ νὰ ἐρχεται εἰς τὰ αὐτόθι εἰς προσκύνῃσιν τῆς Ὑψηλότητός τῆς ὃ τὸ παρὸν ἐπιφέρων ἡμέτερος δσιώτατος ἡγούμενος τῆς σεβασμίας καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς ἐν τῇ νήτῳ Κεφαλῇ κειμένης, ἐν ἱερομονάχοις κύρ Χρύσανθος, δὲν ἐλσιψαμεν καὶ διὰ τοῦ παρόντος μας νὰ πέμψωμεν αὐτῇ τὴν ἐκ ψυχῆς ἐνθερμον εὐχὴν καὶ εὐλογίαν καὶ νὰ ἐρωτήσωμεν περὶ τῆς ποθεινοτάτης ἡμῖν ὀγισίας τῆς, ἐπομένως δέ, ὡσὰν ὁποῦ γνωρίζομεν τὴν καλοκάγαθον αὐτῆς καὶ χριστιανικὴν προαίρεσιν καὶ ἦν σώζει πρὸς ἡμᾶς υἱικὴν εὐλάβειαν, νὰ τὴν παρακαλέσωμεν μὲ ἐκείνο τὸ θάρρος

Prea-înălțate, prea-evlavioase și preamărețe Domn și stăpân a toată Moldovlahia, doamne, doamne Io Grigore Alexandru Ghica Voevod, rugându-ne părintește de Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită și binecuvântându-Te, Te salutăm plăcut și cu toată bucuria, rugându-ne neconținut de Sfântul Dumnezeu să Te apere și păzească fără boli, sănătos, întru mulți ani și mai presus de tot protivnicul, cu îndelungată și netulburată întărire pe prea-strălucitul Scaun domnesc. Cum vine într'acolo spre închinarea Înălțimei Tale, aducând serisoarea de față, al nostru prea-cuvios egumen al respectatei și patriarhiceștii mănăstiri a preasfintei Stăpânei noastre născătoare de Dumnezeu, aflătoare în insula Cefaloniei, cel întru ieromonahi chir Hrisant, n'am lipsit și prin aceasta a noastră să-Ți trimetem cea din suflet călduroasă rugăciune și binecuvântare și să întrebăm despre prea-dorita nouă sănătate a Ta și, pe urmă, de oare ce eunoaștem aplecarea Ta bună și creștinească spre noi și evlavia fiască pe care o păstrezi către noi, să Te

τὸ πατρικὸν περὶ τοῦ ῥηθέντος ἡγουμένου, ὅπως, διὰ χατῆρι μας, τὸν δεχθῇ ὡς ἄνδραν εὐλαβῇ πρὸς τὰ θεῖα καὶ ἀρετῇ κεκοσμημένον, καὶ νὰ δεῖξῃ καὶ εἰς αὐτὸν τὴν συνειθισμένην καὶ ἔμφυτον αὐτῆς καλονάγαθίαν καὶ τὸ αὐθεντικὸν αὐτῆς ἔλεος, καὶ θέλομεν τὴν γνωρίξῃ καὶ ὑπὲρ τοῦτου τὴν χάριν· ἡμεῖς ὅτι εἴμεθα θερμότατοι εὐχέται τοῦ Ὑψους τῆς περιττὸν εἶναι νὰ τὸ γράψωμεν, ὡσὰν ὁποῦ δὲν ἀμφιβάλλομεν πῶς εἶναι γνωστὸν τῇ Ὑψηλότητί της. Ὅθεν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς χαροποιῇ συνεχῶς μετὰ τὴν δῆλωσιν τῆς ὑγείας της· ἥς τὰ ἔτη εἴησάν θεόθεν πλεῖστα τε καὶ πανευδαίμονα.

αψῆς, Αὐγοῦστου δ'.

Τῆς Ὑμετέρας εὐσεβεστάτης Ὑψηλότης διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

rugăm cu acea părintească încredere pentru egumen, pentru ca, de hatârul nostru, să-l primești ca pe un om evlavios la cele dumnezeiești și împodobite cu virtute, și să arăți și către dânsul bunătatea Ta obișnuită și înăscută și mila Ta domnească, și-Ți vom fi și în această privință recunoscători, iar că sântem foarte călduroși rugători ai Înălțimii Tale e de prisos să o seriem, de oare ce nu ne îndoim că e ștint Înălțimii Tale. Deci Te rugăm să ne tot bucuri cu vădirea sănătății Tale; ai cărui ani fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul fericți.

1765, 4 August.

Al Înălțimii Voastre călduros rugător către Dumnezeu.

† Al Alexandriei Matei.

CXXXVII.

1765,
5 Septem-
bre.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Retor constantinopolitan Span-doni, despre trimeterea arhimandritului Meletie în Moldova și în Țara-Românească, unde Scaunul său are Zlătari și Șegarcea.

Τιμιώτατος καὶ λογιώτατος ἡμέτερος ἄρχων Μέγα Ῥήτωρ, Χ. κύρ Σπανδωνῆ, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν καὶ περιπόθητον τῆς ἡμῶν Μετρίότητος, τὴν Λογιότητά Σου πατρικῶς εὐχόμενοι, ἡδέως καὶ περιχαρῶς κατασπαζόμεθα. Κύριος ὁ Θεὸς νὰ Σε διαφυλάττῃ μετ' ἄκρας ὑγείας, εὐμερείας καὶ μακροβιότητος.

Καὶ προλαβόντως ἐγράψαμεν πρὸς τὴν Λογιότητά Σου, μετὰ ὅλον τοῦτο καὶ ἔδῃ δὲν ἐλείψαμεν ἀπὸ τοῦ νὰ σοὶ γράψωμεν καὶ νὰ ἐρωτήσωμεν τὰ περὶ ἀγαθῆς καὶ ἐρετῆς ἡμῖν ὑγείας σου, πρὸς δὲ τοῦτοις νὰ σοὶ φανερώσωμεν ὅτι ὁ πανοσιώτατος καὶ ἡμέτερος ἀρχιμηνδρίτης κύρ Μελέτιος, μετὰ τὸ νὰ ἦλθε σὺν Θεῷ ἀγίῳ εἰς Πογδανίαν, τὸν γράφομεν νὰ περάσῃ καὶ εἰς Βλαχίαν, διὰ νὰ ἰδῇ καὶ τὸ αὐτόσε μοναστήριόν μας τῶν Σλατάρων, τὸ ὁποῖον, ἀγκαλὰ καὶ νὰ εἴμεθα πεπληροφορημένοι ὅτι διὰ τῆς καλῆς προστασίας τοῦ τε πανιερωτάτου ἀγίου Οὐγκροβλαχίας καὶ τῆς Λογιότητός σου εὐρίσκεται εἰς καλὴν κατὰστασιν καὶ ὅλον ἐπὶ τὸ χρεῖστον προβαλῃσι, μετὰ ὅλον τοῦτο τὸν γράφομεν νὰ ἔλθῃ καὶ μάλιστα νὰ ἀνταμωθῇ μετὰ τοῦ συναδελφοῦ ἀγίου Οὐγκροβλαχίας καὶ μετὰ τῆς Λογιότητός σου· ὅθεν ἰδοὺ ἔρχεται. Πρὸς τὸν ὁποῖον νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν μας νὰ δεῖξῃς κάθῃ λογῆς περιποίησιν καὶ ἀγάπην, ὡς πρὸς οἱ-

Prea-cinstite și prea-învățate al nostru boier Marele Retor, Hagi chir Spandoni, copil în Domnul iubit și preadorit al Smereniei Noastre, rugându-ne părintește pentru Învățătura Ta, plăcut și cu bucurie Te sărutăm. Domnul Dumnezeu fie-Te cu cea mai înaltă sănătate, și mulțămire întru mulți ani.

Și dăunăzi am scris către Învățătura Ta, dar și acum n'am lipsit a-Ți serie și a întreba despre buna și nouă dorita sănătate a Ta și pe lângă acestea ca să-Ți vădim că, prea-evlaviosul nostru arhimandrit chir Meletie venind cu Dumnezeu Sfântul în Bogdania, îi seriem să treacă și în Țara-Românească, pentru a vedea și mănăstirea noastră de acolo, a Zlătarilor, care, de și sântem înștiințați că prin buna îngrijire a preasfințitului Sfânt al Ungrovlahiei și a Ta, se află în bună stare și totul merge spre mai bine, totuși îi seriem să vie și mai ales să se întâmpine cu fratele nostru Sfântul al Ungrovlahiei și cu Învățătura Ta; care iată că vine. Căruia, după rugăciunea mea, și să-i arăți îngrijire întru toate și cu bine, ca spre un casnic al nostru cu totul. Însă seriem către cel nu-

κρίον μας ὅπως διόλου. Γράφομεν ὁμως πρὸς τὸν ῥηθέντα ὅτι νὰ μὴν βραδύνη αὐτόσε, ἀλλὰ μετὰ οὐκὼ ἢ δέκα ἡμέρας τὸ πολὺ νὰ σηκωθῇ νὰ ἔλθῃ εἰς Βασιλεῦσαν, ἐπειδὴ καὶ τὸν χρειαζόμεθα. Γράφομεν δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν ἅγιον Οὐγκροβλαχίας, πρὸς τοῦ ὁποῦ τὴν Πανισρότητα κάμνομεν καὶ τεκλιφί εἰς τὸ νὰ προμηθεύσῃ καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ὁδοπορίας του, ἐπειδὴ μᾶς γράφει ὅτι ὕστερεῖται σὺτῶν ὅθεν δίδομεν περὶ τούτου εἰδῆσιν καὶ τῇ Λογιότητι σου. Ἦ πρὸς ὁμᾶς κλίσεις καὶ ἀγάπῃ ἡμῶν συνεχῶς μᾶς παρακινεῖ εἰς τὸ νὰ σὰς ἐνοχλῶμεν, καὶ μάλιστα μὲ τὸ νὰ γνωρίζομεν ὅτι οὐδέποτε ἀποτυχάνομεν τῶν πρὸς ὁμᾶς αἰτημάτων μας. Διὸ καὶ δὲν διαλείπομεν ἀπὸ τοῦ νὰ σὰς ἐπυχοῦμεθα πατρικῶς, καὶ νὰ γνωρίζωμεν χάριτας περὶ τοῦ μοναστηρίου τῆς Σιγάρτζας. Ὁμιλήσαμεν μετὰ τοῦ ὑψηλοτάτου Αἰθέντου, καὶ ἄς εἶναι πολὺχρονος ἢ Ὑψηλότης του, μᾶς ἐπληροφόρησε πῶς θέλει νὰ βοηθήσῃ κατὰ πάντα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτου, ἄς ἔχωμεν δὲ καὶ γράμμα σου δηλωτικὸν τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐρετῆς ἡμῖν ὕψεως σου· τὰ δὲ ἔτη σου θεόθεν πολλὰ καὶ εὐτοχῇ, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ.

1765, Σεπτεμβρίου ε'.

Τῆς Ὑπετέρας Λογιότητος εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

mit să nu se zăbovească acolo, ei în opt ori zece zile cel mult să iasă ca să vie la Țarigrad, căci și avem nevoie de el. Și-i scriem pentru el și Sfântului al Ungrovlahiei, către a cărui Preasfinție facem și *teclif* (chip) ca să se îngrijească și de cheltuielile călătoriei lui, căci îmi scrie că are lipsă de ele; pentru care dăm în această privință știre și Învățăturii Tale. Aplecarea și iubirea noastră către Voi ne mișcă neconținut ca să Te tulburăm, și mai ales că știm că niciodată nu vom fi lipsiți de cererile noastre către voi. Pentru care nu lipsim să ne rugăm părintește de voi și să mulțămim pentru mănăstirea Segarcii. Am vorbit cu prea-înălțatul Domn și, trăiască Înălțimea Sa întru mulți ani, ne-a înștiințat că ne va ajuta întru toate. Și acestea în această privință, și să avem și scrisoarea Ta vădind buna și dorita-Ți sănătate; iar anii Țăi fie de la Dumnezeu mulți și fericiți, cu cea de la noi rugă și binecuvântare.

1765, 5 Septemvre.

Al Înălțimii Tale rugător.

† Al Alexandriei Matei.

CXXXVIII.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Mitropolitul muntean Grigorie, despre trecerea în Țara-Românească a arhimandritului Meletie.

1765,
5 Septem-
bre.

Πανισρώτως καὶ θεοπροδόλῃς Μητροπολίτα τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Οὐγκροβλαχίας, ὑπέρτιμος καὶ ἑξάρχης Πλατηνῶν, κύριε Γρηγόριε, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῇ τῆς ἡμῶν Μετροιότητος, τὴν Πανισρότητά της ἀδελφικῶς εὐχόμενοι, ἥδιστα κατασπαζόμεθα καὶ προσαγορεύομεν· ἦν διαφυλάττοι ὁ ἅγιος Θεὸς ἐν ἀκροτάτῃ ὕψει, ἀμεταπτῶτι εὐημερίᾳ καὶ ἐπιτεύξει παντὸς εὐκτοῦ καὶ σωτηρίαν αἰτήματος.

Τὸ αἷτιον τοῦ παρόντος μας ἀδελφικοῦ τοῦτο μὲν εἶναι νὰ ἐρωτήσωμεν τὰ περὶ τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐρετῆς ἡμῖν ὕψεως της, ἐπομένως δὲ νὰ τὴν φανερῶσωμεν ὅτι, μὲ τὸ νὰ ἔκαμε χρεῖαν ἀπὸ Πογδανίας νὰ περάσῃ καὶ εἰς Βλαχίαν ὁ πανοσιώτατος καὶ ἡμέτερος ἀρχιμανδρίτης κύρ Μελέτιος, ἰδοὺ ἔρχεται εἰς

Preasfinție și de Dumnezeu ocrotitul Mitropolit al preasfintei Mitropolii a Ungrovlahiei, prea-cinstit și exarh al Plainrilor, chir Grigorie, în Duhul Sfânt iubit frate coliturghisitor al Smereniei Noastre, pentru Preasfinția Ta frățește rugându-ne, cu cea mai mare plăcere Te îmbrățișăm și Te salutăm; pe care să Te păzească Sfântul Dumnezeu în cea mai înaltă sănătate, netulburată mulțămire și căpătare a ce dorește, precum și mântuirea cererii.

Pricina scrisorii frățești acesteia e să întrebăm despre sănătatea Ta bună și nouă dorită, apoi să-Ți vădim că, de oare ce a fost nevoie să treacă din Bogdania în Țara-Românească prea-cucernicul și al nostru arhimandrit chir Meletie, iată-l că vine la București. Deci

Βουκουρέστι. "Οθεν παρακαλοῦμεν ἀδελφικῶς τὴν Πανιερότητα της, καθὼς ὅλως διόλου ἐδικός μας καὶ μέλος γνήσιον τοῦ Θρόνου μας, νὰ τὸν δεχθῇ μὲ πατρικὴν δεξιῶσιν καὶ φιλοφροσύνην, περὶ οὗ γράφομεν καὶ πρὸς τὸν λογιώτατον Χ. κὴρ Σπανδωνῆν, καὶ δὲν ἀμφιδόλλομεν ὅτι καὶ ἡ Λογιότης του, καθὰ ἐδικός μας, θέλει τὸν περιποιηθῇ. Ὁ ῥηθεὶς ὅμως μετ' οὗ πολλὰς ἡμέρας τὸν γράφομεν νὰ κινήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς Βασιλεύουσαν, καὶ παρακαλοῦμεν τὴν ἀδελφικὴν της ἀγάπην μὲ θάρρος ἀδελφικὸν νὰ προμηθεύσῃ τὰ ἐξοδα τῆς ὁδοπορίας του, ὅπως οἶδεν, ἐπειδὴ καί, καθὼς μᾶς γράφει, ὁσπερεῖται αὐτῶν, καὶ θέλομεν τὴν γνωρίζει χάριν. Συνεχῶς τὴν ἐνοχλοῦμεν, τὸ γνωρίζομεν, τὸ πρὸς αὐτὴν ὅμως πατρικὸν θάρρος μᾶς παρακινεῖ, καὶ μὲ τὸ νὰ γνωρίζομεν πῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς ἀδελφικὴν κλίσιν, καὶ ὅτι οὐδέποτε ἐκπίπτωμεν τῶν ἀδελφικῶν μας αἰτήσεων. Ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἃς ἔχωμεν δὲ καὶ γράμμα της δηλωτικὸν τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐφετῆς ἡμῖν ὕψις της, ἵνα χαίρωμεν ἐπ' αὐτῇ. Τὰ δὲ ἔτη της εἴησαν θεόθεν πάμπλειστα καὶ σωτήρια, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ.

1765, Σεπτεμβρίου ε'.

† Ὁ Ἀλεξανδρινὸς Ματθαῖος.

Te rugăm frățește pe Prea-sfinția Ta, ca unul care cu totul lui tot ești al nostru și membru adevărat al Scaunului nostru, să-l primești cu părintească prietenie și dragoste, pentru care scriem și către prea-învățatul Hagi chir Spandoni, și nu ne îndoim că și Învățătura Sa, ca om de casă al mieu, se va îngriji de dânsul. Ci aceia după nu multe zile îi scriem să pornească spre Constantinopol, și rugăm pe frățeasca Ta iubire cu frățească încredere să se îngrijească de cheltuielile călătoriei lui, cum știi, de oare, ce după cum îmi serie, e lipsit de dânsule, și-Ți vom fi recunoscători. Neconținut Te năcăjim, o știm, dar încrederea părintească față de Tine ne îndeamnă, și cunoscând că ai față de noi aplecare frățească și că niciodată nu cădem din cererile Tale frățești. Acestea deci acum, ei să avem și scrisoarea Ta vădind buna și nouă dorită sănătate a Ta, ca să ne bucurăm de dânsa. Iar anii Țăi fie de la Dumnezeu foarte mulți și mântuitori, cu a noastră rugăciune.

1765, Septembrie 5.

† Al Alexandriei Matei.

CXXXIX.

C. 1774.

Recomandare a unui nou egumen către „Petru (sic) Ipsilanti Voevod” (retorică).

Ὑψηλότης, θεοσεβέστατε, καὶ μεγαλοπρεπέστατε Αὐθέντα καὶ Ἱερωὶν πάσης Οὐγκρο-ελαχίας, κύριε, κύριε Πέτρος (sic) Ὑψηλάντη Βοσδόδα. Τὴν ὑμειτέραν εὐσεβεστάτην θεοφροδότητον Ὑψηλότητα ταπεινῶς προσκυνοῦμεν, ἐπευχόμενοι αὐτῇ εὐζωίαν ἀδιάλειπτον ἐν Χριστῷ Σωτῆρι, μακρότητα διαμονῆς, βαθύτητα εἰρήνης, ἀμετάπτωτον στερέωσιν, ὥγειαν τε πανευδαίμονα καὶ ὅσα ἄλλα εὖθυμα καὶ σωτήρια, μετὰ γαληνιάδας καὶ εἰρηνικῆς καταστάσεως ἐπὶ τὸν ἐκκλημπρον καὶ ἡγεμονικώτατον αὐτῆς Θρόνον, πρὸς σόστασιν καὶ καταρτισμὸν τοῦ ὅπ' αὐτῆς ἐμπιστευθέντος ὁπηκόου καὶ διεξαγωγῆν τῆς αὐθεντικῆς Τζάρας. Ἡ χριστομίμητος καὶ συμπαθεστάτη ἀγάπη καὶ αὐθεντικὴ εὐδιάθετος εὐμένεια καὶ στοργή, ὅπου οἰκτιρμόνως καὶ συμπληθῶς δεκνύει εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς ἱερὸν μοναστήριον, καὶ αἱ μεγάλαι καὶ πλούσιαι πρὸς ἡμᾶς δωρεαὶ τε αὐτῆς καὶ χάριτες μᾶς ἔκαμαν τολμηροὺς τόσον, ὥστε ὁποῦ συνεχῶς νὰ προστρέχωμεν θάρρει δουλικῶ πρὸς τὸ πανεκκλημπρον καὶ θεοσεβεῖς αὐτῆς Ὑψος καὶ μετὰ τὰς ταπεινάς καὶ δουλικὰς ἡμῶν ἱκεσίας νὰ δίδωμεν θάρρος καὶ ἐνόχλησιν εἰς τὰς αὐθεντικὰς αὐτῆς ἀκοάς, εὐέλπιδες ὄντες ὅτι δὲν θέλομεν ἀποτύχῃ καὶ δὴ, πέμποντες κοινῇ δουλῇ καὶ γνώμῃ νέον ἡγοούμενον καὶ τέλειον ἐπιστάτην εἰς τὴν αὐτὴν ἱερὰν μονὴν ἡμῶν τὸν παρόντα —, δὲν ἐλείψαμεν, κατὰ τὸ πρὸς αὐτὴν ἀφικτον καὶ ἀναπόδραστον δουλικὸν ἡμῶν χρέος, ἅμα μὲν νὰ προσφέρωμεν τῇ πανεκκλημπρῷ καὶ θεοφροδότητῃ αὐτῆς Ὑψηλότητι τὰς ἀπὸ καρδίας ἡμῶν εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας, ὁμολογοῦντες αὐτῇ τὰς χάριτας καὶ κηρύττοντες τὰ εὐχαριστήρια διὰ τὰς πλουσίας της πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίας ἅμα δὲ καὶ νὰ τὴν παρακαλέσωμεν θερμότατα εἰς τὸ νὰ δεχθῇ εὐμένει καὶ ἱλαρῶς τὸ προσώπων τὸν διαληφθέντα συνάδελφόν μας, ὡς τέκνον γνήσιον τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν μοναστηρίου, καὶ νὰ ἀξιώσῃ χριστομιμήτως τῆς αὐθεντικῆς αὐτῆς ἀγάπης καὶ ἀντιλήψεως, συστήνουσα αὐτὸν ἀγαθογνωμόνως, τῆς αὐθεντικῆς αὐτῆς προσταγῆς ἡγοούμενον τέλειον καὶ ἐπιστάτην τοῦ αὐτὸς ἱεροῦ μοναστηρίου ἐπὶ τοῦ ἐπιστα-

τείν καὶ διοικεῖν αὐτὸ ἀκλονήτως κατὰ τὴν κοινὴν ἡμῶν ἀπόφασιν καὶ γνώμην, καὶ ἐρσθίζουσα αὐθεντικῶς πάντας τοὺς εὐγενεστάτους καὶ ἀξιωτάτους αὐτῆς ἄρχοντας, ὅπως κοινὴν βοήθειαν καὶ συμπάθειαν ἐπιδείξωσιν αὐτῇ ἐν ἐλπίει καὶ φιλανθρωπίᾳ· οὐ γὰρ ἔχομεν ἄλλην μετὰ Θεὸν οἱ δυστυχεῖς ἐλπίδα τε καὶ καταφυγὴν εἰ μὴ τὴν εὐγενεστάτην αὐτῆς θαυμιλυστάτην καὶ χριστομίμητον δοῦσιν καὶ συνδρομὴν. Ὅσος δὲ μισθὸς καὶ ὁποῖαι ἀνταμοιβαὶ ἀπόκεινται τῇ λαμπροτάτῃ καὶ φιλοχρίστῃ αὐτῆς κορυφῇ διὰ τὰς πρὸς ἡμᾶς ἀφθονοπαρόχους εὐεργεσίας τῆς, οἶδεν ἡ σωφράτῃ αὐτῆς σύνεσις· ἡμεῖς δέ, ὡς χρεώσται, οὐ μόνον θέλωμεν κηρύττειν τὰς δωρεάς τῆς ἕως ἂν ἡμῖν τὸ ζῆν καὶ τὸ πνεῖν παρῇ, ἀλλὰ καὶ θέλωμεν ἔτι τὴν μνημονεύῃ ἀκαταπαύστως μετὰ τῶν πάλαι ἀοιδίμων κτιτόρων ἡμῶν ἐν πάσαις ταῖς πρὸς Θεὸν ἡμῶν ταπειναῖς ἐκσεῖαις.

Ταῦτα μὲν προσκυνήτως, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶχαν παρὰ τοῦ ἁγίου Θεοῦ πλείστα καὶ πανευδαίμονα, μετ' εἰρηνικῆς καὶ ἀταράχου διαμονῆς.

Τῆς Ὑπετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος δοῦλοι ταπεινοί.

CXL.

Un boier grec, „frate“ al Domnului, către Alexandru-Vodă Ipsilanti, des- C. 1774.
pre întărirea lui în Domnie.

Τὴν Ὑπετέραν θεοφρουρήτου Ὑψηλότητα ταπεινῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος τὴν ἑκλαμπρον αὐτῆς δεξιάν. Τοῦ ἁγίου Θεοῦ θεόμενος ὅπως διατηρῇ καὶ διαφυλάττῃ τὴν Ὑπετέραν θεοσεβέστατον Ὑψηλότητα μακροχρονίως ὑγιαίνουσαν καὶ πανεκλάμπρως εὐδαιμονοῦσαν, δὲν λείπω καὶ αὐθις νὰ ἀποδώσω τὰς ταπεινάς μου προσκυνήσεις καὶ νὰ ἐρσουνήσω τὴν εὐκταιστάτην ἑκλαμπρον ἀγαθὴν ὑγιαίναν τῆς. Ἀμα δέ, ἐπειδὴ ἔλαβον τὴν χαροποιεστάτην εἴδοσιν τοῦ ὅτι ἡ ὑψηλὴ Βασιλεία ἐδωρήσατο τῇ θεοφρουρήτῃ αὐτῆς Ὑψίει τὴν τῆς Οὐγκροβλαχίας ἑκλαμπρον Αὐθεντείαν, νὰ συγχαρῶ ἐγκαρδίως τῇ Ὑπετέρᾳ Ὑψηλότῃ, καθικετεύουσα τὸν τοῦ παντός Κηδεμόνα ἵνα ἀποκαταστήσῃ αὐτὴν αἰσιειστάτην κατὰ πάντα χαρμόσυνον καὶ μέχρι γήρωνς βαθυτάτου παρατινομένην, πρὸς πανταπνὴν δόξαν καὶ καύχημα τοῦ γένους μας. Ἐπειδὴ δέ, ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, ἡ θεία Πρόνοια καὶ κατὰ φύσιν καὶ κατὰ προαίρεσιν με ἡξίωσε πλεόν νὰ ἐξεργήσω ὅλας μου τὰς ἐλπίδας ἀπὸ τὴν ἄκραν φιλανθρωπίαν καὶ εὐσπλαγγίαν τῆς, ἐνθέρμῃ καρδίᾳ παρακαλῶ, κατὰ τὴν πρὸς ἐμὲ ἀρχαίαν ἰδιόζουσαν αὐθεντικὴν αὐτῆς εὐνοίαν καὶ ἀγάπην, γνωρίζουσα τὸν βαθμὸν τῆς παντελοῦς ἀδυναμίας μου, νὰ ἀναγύρῃ ἐπὶ τῶν χρυσῶν ἡμερῶν τῆς Αὐθεντείας τῆς τὸ πεπτωκὸς πτωχικὸν μου. Δὲν θέλω λείψῃ δέ, κατὰ τὸ ἀδελερικὸν μου χρέος, νύκτα καὶ ἡμέραν νὰ παρακαλῶ τὸν ἅγιον Θεὸν διὰ τὴν ἀδιάσειστον εἰς τὸν αὐθεντικὸν αὐτῆς Θρόνον στεφάωσιν καὶ ἀμετάπτωτον αὐτῆς εὐδαιμονίαν. Ταῦτα μὲν ταπεινῶς, εἶεν δὲ τὰ πανέκλαμπρα αὐτῆς πάμπληθυστα καὶ εὐδαιμονίας πληρέστατα.

Cu supunere mă închin Înalțimii Voastre de Dumnezeu păzite, sărutând strălucita-Ți dreaptă. Rugându-mă de sfântul Dumnezeu să ție și să păzească pe Înălțimea Ta de Dumnezeu închinată mulți ani sănătos și cu strălucire fericită, nu lipsesc și din nou să dau smeritele mele închinări și să cercetez cea prea-dorită strălucită bună sănătate a Ta. Tot odată, de oare ce am primit îmbucurătoarea veste că Înalta Împărăție a dăruit Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite Domnia strălucită a Ungrovlahiei, să mă bucur și eu din inimă ca Înălțimea Ta, rugând pe Cel ce toate le îngrijește să Te facă foarte fericit în toată veselie și mergând până la vrâsta cea mai adâncă, pentru slava și bucuria de pretutindeni a neamului nostru. Dar, de oare ce, prea-Înălțate al nostru Domn, dumnezeiasca Pronie m'a învrednicit și după fire și după alegere să atârî toate speranțele mele de înalta iubire de oameni și bunătatea Ta, rog din caldă inimă, pentru cea față de mine veche osebită bunăvoință domnească și iubire a Ta, cunoscând adâncul desăvârșitei mele neputințe, să ridici în zilele aurite al Domniei Tale căzuta mea sărăcie. Ci nu voiu lipsi ca, după frățeasca mea datorie, zi și noapte să rog pe Sfântul Dumnezeu pentru nezuguduita întărire în scaunul Tău domnesc și a Ta fericire netulburată. Acestea cu supunere, iar anii Tăi preastrăluciți să fie prea-mulți și prea-plini de fericire.

CXLI.

1774.

Un boier muntean către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre călătoria acestuia.

† Μετά τήν ἐκλαμπρον ἔξοδον τοῦ θεο-
προδρήτου Ὑψους της, ἀπαύστως ἐκ θαθέων
καρδίας καὶ ψυχῆς καθικετεύων τῶν παντε-
πόπτῃν ἡμῶν Κηδεμόνα Ἰνχ, ὑπὸ τῆς θείας
αὐτοῦ σκέπης ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ διασώζων
καὶ διαφυλάττων αὐτὴν ἀνεπηρέαστον καὶ
παντὸς ἐναντίου ὑπερκειμένην, χαροποιήσῃ ἡ-
μᾶς μὲ τὴν αἰσιωτάτην ἐκλαμπρον εὐόδωσίν
της, εὐηγγελίσθη ὅτι θεία ἀβρυγὴ καὶ συ-
νάρσει τὴν¹ τοῦ λήγοντος ὕγιως εὐοδῶθη
διὸ καὶ, κατὰ τὸ δουλικὸν χρέος μου, ὑπερα-
ρίθμους ἀνέπεμψα πρὸς Θεὸν δοξολογίας, ἐ-
ξαυτοῦμενος ἵνα καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν, διασώζων
καὶ περιφρουρῶν αὐτὴν ἐν μακροχρονίῳ ζωῇ
καὶ ἀμεταπτώτῃ εὐδαιμονίᾳ, χαροποιήσῃ Ὑ-
μᾶς ὅσον ὁπῶ μὲ τὴν ἐπιτυχίαν ἀπάντων
τῶν τσλεωτέρων ἐκλάμπρων ἀγαθῶν, πρὸς
κινὸν κλέος ὅλου τοῦ γένους καὶ ἰδίαν χα-
ράν καὶ καύχημα ἡμῶν, τῶν δοῦλων της.
Ταῦτα μὲν δουλικῶς. Εἰς δὲ τὰ πανέκλαμ-
πρα αὐτῆς ἔτη, παμπληθῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ
πληρέστατα.

† După strălucita ieșire a Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite, nencetat din
adâncurile inimii și sufletului rugând pe
Îngrijitorul nostru care toate le vede pen-
tru ca, supț dumnezeiasca-I ocrotire păș-
trându-Te și păzindu-Te ca lumina ochiului
netulburat și mai presus de orice protiv-
nic, să ne bucure cu prea-fericita, stră-
lucita-Ți bună călătorie, am aflat că slavă
Domnului și cu ajutorul lui la — ale lunii
trecute ai călătorit bine sănătos; pentru
ceia ce și, după supusa mea datorie, am
trimes către Dumnezeu nesfârșite mulță-
miri, cerând ca și de acuma păstrându-Te
și păzindu-Te în viață îndelungată, să vă
dăruiască în cea mai mare măsură cu
dobândirea tuturor celor mai desăvârșite
strălucitoare bucurii, pentru slava de obște
a tot neamul și pentru osebita bucurie și
mulțămire a noastră, robilor Țăii. Acestea cu
supunere. Și fie anii Țăii cu totul străluciți,
foarte mulți și foarte plini de fericire.

CXLI.

1774-5.

Raport către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre o critică a dăjdilor, cu
zvon de mazilie, ai cărui autori nu se pot afla, adăugând însemnarea milelor făcute
de Domn către locuitori.

† Ἀνέγνων δέ, ὑψηλότατε μοι Αὐθέντα, μετὰ
της συνήθους μοι δουλικῆς ὑποκλίσεως καὶ
τὸ πανσέδαστόν μοι αὐθεντικὸν πιττάκιον, ἐν
ᾧ ὁρίζεται ὅτι οἱ προλαβόντως διασπαρθέντες
ἀπευκαίτοι λόγοι δὲν προῆλθον, ὡς ὁ δοῦλός
της ὑπονοῶ, ἀπὸ τὴν προδοσίαν τοῦ ἀνὰ χει-
ρας δοσίματος καὶ μῆτε εἶναι ἀπλῶς ἰδέαι
τοῦ χοδαῖνοῦ λαοῦ, ὡς ἂν ὁποῦ ἡ προδοσία
αὐτῇ εἶναι συνηθισμένη καὶ μετὰ τὸν γ' ὄν καὶ
ε' ὄν καὶ ζ' ὄν χρόνον της αὐθεντίας, ἀλλὰ εἶ-
ναι γεννήματα τῶν μουσκάλων καὶ χαιρεκά-
κων ἀνθρώπων, οἵτινες φθονοῦντες τὴν ἐπὶ τῶν
λαμπρῶν ἡμερῶν τοῦ θεοπροδρήτου Ὑψους
της καλὴν καὶ εἰρηνικὴν ἀποκατάστασιν της
αὐθεντικῆς Τζάρας, πάσχουσι μὲ τοιαύτας
ψευδεῖς ἐπινοίας των νὰ ταράττωσι τοὺς λα-
κοῦτόρους καὶ νὰ ἐλαττώνωσι τὴν προθυμίαν
καὶ πίστιν τῶν δουλοδόντων τῷ θεοπροδρήτῃ
Ὑψει της, ἣ, θέλοντες νὰ κακοποιήσωσι τοὺς

† Am cetit, prea-înălțate Domn al
mieu, cu obișnuita mea plecare de rob
și prea-veneratul mie pitac domnese, în
care hotărăști că vorbele nedorite ce au
fost răspândite n'au venit, cum socot,
din darea dajdei de față și nici nu sânt
cu totul închipuiri ale poporului de jos,
de oare ce darea aceasta e obișnuită și
după al treilea și al cincilea și al șap-
telea an al Domniei, ei sânt iscodiri ale
oamenilor urători de bine și bucuroși
de rău, cari, pizmuind buna și pașnica
stare a Țerii domnești în strălucitele
zile ale Înălțimii Tale păzite de Dum-
nezeu, încearcă prin astfel de născociri
ale lor să tulbure pe locuitori și să
scadă graba și credința celor ce slu-
jesc Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu,
sau, voind să facă rău prea-nobililor

¹ Alb în text.

ἐγγενεστάτους ἄρχοντας, διασπείρουσι τέτοιους
 χειμερικοὺς λόγους, ὁποῦ, ἢ, ὑποθέτωντας τὸ
 θεοφροδότητον Ὑψος της τὰ τοιαῦτα νὰ εἶναι
 γεννήματα τῶν ἐγγενεστάτων ἀρχόντων, νὰ ὀρ-
 γισθῇ κατὰ της ἐγγενείας των, ἢ, ἀφαιρουμέ-
 νου τοῦ φόβου ὁποῦ παρὰ τοῦ θεοφροδότητου
 Ὑψους της ἔχει τὸ κοινὸν πλῆθος, ὄντες οἱ
 βασιλεῖς θεβαρυμένοι ἀπὸ πολλοὺς τῶν ἀρ-
 χόντων κατὰ τὰ διάφορα ἀρτίζιλια ὁποῦ
 ἔδωκαν πρὸς τὸ Ὑψος της, νὰ ἡμπορέσωσι
 νὰ τοὺς ἐκδικηθοῦν χωρὶς νὰ ἔχωσι φόβον
 αὐθεντικῆς παιδείας. Διὰ τοῦτο καὶ προστά-
 ζομαι δραστηρίως ὁποῦ νὰ πασχίσω παντοιο-
 τρόπως, μὲ ἐπιτηδεύματα καὶ σουχουλέτι, νὰ
 ἀναδείξω καὶ νὰ στηλιτεύσω τοὺς τοιοῦ-
 τούς ὁποῦ νὰ παιδευθῶσι δικαίως, πρὸς σω-
 φρονισμόν. Θέλει ἰεσύρει λοιπὸν τὸ θεοφρο-
 δότητον Ὑψος της ὅτι ὄχι μόνον, εὐθὺς ὁποῦ
 ἤκουσα τὸ τοιοῦτον, κατὰ τὸν δουλικὸν βασι-
 φέν μου καὶ χρέος μου ἀπαραίτητον, παν-
 τοιτρόπως ἐπάσχισα διὰ νὰ ἀνακαλύψω τὸν
 προταίτιον, μεταχειριζόμενος, ὡς προστάττω-
 μαι, καὶ τρόπον ἐξαίτάσεως μὲ τὸν ὁποῖον
 θαυμηδὸν νὰ εὐρω καὶ νὰ ἀναδείξω αὐτόν,
 ἀλλὰ καί, ἀρ' οὗ ἐφανερώσω τοῦτο τῷ ἄρ-
 χοντι. Καμινάρη, δὲν ἔπαυσα πάντα λίθον νὰ
 κινήσω διὰ νὰ ἀναφανῇ ὁ τοιοῦτος καὶ νὰ
 παιδευθῇ δικαίως παρὰ τοῦ θεοφροδότητου
 Ὑψους της, δὲν ἡμπόρεσα ὅμως, ἐπὶ μάρτυρι
 Θεοῦ, κατ' οὐδένα τρόπον, καὶ νὰ πληροφο-
 ρηθῶ τὴν ἀλήθειαν, ὡτάν ὁποῦ, καθὼς προέ-
 γραψα, ἄλλοι μὲν ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ εὐρίσκουσι
 βασιλὲν διὰ νὰ δεῖξωσιν ἐκείνον ὁποῦ τὸ πά-
 θος τοὺς τοὺς κινήσει, ἄλλοι δὲ πάλιν, ἴσως
 μὴ θέλωντες νὰ γίνουν αἵτιοι παιδείας τινός,
 ὑποκρίπτονται τοὺς τοιοῦτους. Καὶ διὰ τοῦτο,
 μὴ δυνήθεις μέχρι τοῦδε νὰ ἀνακαλύψω τὴν
 ἀλήθειαν, μήτε τὸ μετὰ πίστewς δουλικὸν
 χρέος μου, μήτε τὸ ἀνθρώπινον συνειδός μου
 δὲν μὲ ἄφησαν νὰ τολμήσω ὁποῦ μὲ μόνον
 φιλοῦς καὶ ἀναποδείκτους τινῶν λόγους, ἐνδε-
 θυμένους, ὡς εἶπον, ἢ μὲ πρόληψιν, ἢ πάθος,
 ἢ ὑποψίαν, νὰ ἀποφασίσω τινὰς ὡς ἐνόχους
 καὶ νὰ τοὺς φανερώσω πρὸς τὸ Ὑψος της,
 τὸ ὁποῖον ἐλπει καὶ συγχωρεῖ πολλὰκις ἀπό-
 τε μακροθυμίαν καὶ εὐσπλαγγίαν σφάλματα
 τῶν ἀτάκτων, κατὰ δικαιοτάτον ὅμως λόγον
 παιδείας¹ εἰκότως ἐκείνους ὁποῦ ἡ ἀθεοφοβία
 καὶ ἡ ἀσυνειδησία των τοῖς ἐπιτρέπει τὸ νὰ
 συκοφαντῶσι καὶ νὰ θέλωσι νὰ δεῖξωσι πρὸς
 τὸ Ὑψος της τοὺς ἀθώους ὡς ἐνόχους, διὰ
 τὰ ἰδιαιτέρα πάθη, ὁποῦ ἐν αὐτοῖς τρέφουσι.

boieri, răspândesc astfel de himerice cu-
 vinte, sau, bănuind Înălțimea Ta pă-
 zită de Dumnezeu că acestea sânt iscodite
 de la prea-nobilii boieri, să Te superi
 împotriva dumnealor, sau, înlăturând
 frica pe care o are mulțimea obișnuită
 de Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu,
 fiind raialele împovărați de mulți din-
 tre boieri la deosebitele plângeri ce au
 dat către Înălțimea Ta, să-și poată răs-
 buna fără frică de pedeapsă domnească.
 De aceia și sânt orânduit, hotărît să
 încere în tot felul cu îndemănare și răb-
 dare (?) a arăta și a înfiera pe unii
 ca aceia ca să se pedepsească, cu dreptate,
 spre învățătură. Vei afla apoi Înălți-
 mea Ta păzită de Dumnezeu cum că,
 nu numai că, îndată ce am aflat una
 ca aceasta, după cea de rob datorie
 neapărată, în tot felul am căutat să des-
 copăr pricinuitorul d'întăiu, folosind, cum
 mi se orânduiește, și mijlocul de cercetare
 cu care temeinic să-l aflu și să-l arăt,
 dar, și, de când am arătat-o boierului
 Căminar, n'am încercat să mișc totul ca
 să se vădească unul ca acesta și să fie
 pedepsit drept de Înălțimea Ta păzită de
 Dumnezeu; dar n'am putut, martur mi-e
 Dumnezeu, în niciun chip, să aflu ade-
 vărul, de oare ce, cum am mai scris, în
 astfel de vreme unii află prilej să arăte
 pe acela pe care patima lor îi mișcă, alții
 iarăși, poate nevroid să fie pricină de
 pedeapsă a cuiva, îi ascund pe unii ca
 aceia. Și deci, neputând până acum să
 descopăr adevărul, nici datorita mea de
 rob cu credință, nici conștiința mea de
 om nu m'au lăsat să îndrăznesc ca nu-
 mai cu vorbe ușoare și nelămurite ale
 unora, îmbrăcate, cum am spus, sau cu
 prejudecată, sau cu patimă, sau cu bă-
 nuială, să arăt pe cineva ca vinovați
 și să-i vădese către Înălțimea Ta, care
 ai milă și ierți adesea din mărinimie
 și bunătate de inimă greșelile unor neo-
 rânduți, dar și după cea mai mare drep-
 tate pedepsești firește pe aceia pe cari
 nelrica de Dumnezeu și lipsa de conști-
 tință îi face să părăscă și să vrea să arăte
 Înălțimii Tale pe cei nevinovați ca fiind
 în vină, pentru patimi ale lor, ce hrănesc
 în ei.

¹ Celeste: παιδεία.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ προδοσία, ὥς προστάζει τὸ Ὑψος της, εἶναι συνηθισμένον πολλάκις καὶ ἐπὶ ἐξόδου ἔτους, ἐξ ἀπραξίας μου ὑποπεσούην ἐκ ταύτης τὸ αἷτιον, δὲν ὑπέθεσα ὅμως ποτὲ οἱ τοιοῦτοι λόγοι νὰ διασπείρονται μεταξὺ τῶν λακουϊτόρων, ὥσάν ὁποῦ πληροφοροῦμαι συνεχῶς περὶ τῆς καταστάσεώς των, καὶ ἡ-ξεύρω ὅτι, μὲ τὴν θείαν βοήθειαν καὶ εὐπρόσ-δεκτον εὐχὴν τοῦ Ὑψους της, συντροφευμέ-νην μὲ συνεχεῖς περιθάλψεις καὶ αὐθεντικὰ ἐλἐη, εἶναι ὅλοι ἐν εἰρηνικῇ καταστάσει, εὐ-χαριστοῦντες καὶ δοξάζοντες τὸν κοινὸν προσ-τάτην, ὁποῦ τοὺς ἡξίωσεν ἐνὸς Αὐθέντου, ὅστις, κατὰ πρῶτον, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦλθεν, ἡνοιξεν εἰς αὐτοὺς πόρταν δικαιοσύνης τε καὶ εὐσπλαγ-χνίας, καὶ ὁ καθείς ἀκωλύτως εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται, εὐχαριστούμενος ὁποῦ ἔλαβε τὸ δι-καιόν του, ἢ ἐγνώρισεν τὸ χρέος του. Ἐπειτα, ἐν καιρῷ ἄλλοτε ἦτον καταβεβαρυμένοι καὶ ἐπιφορτισμένοι μὲ διαφόρους ἀγκυρίας χαθα-λέδων, τώρα, μὲ τὴν αὐθεντικὴν προστασίαν τοῦ Ὑψους της, εἶναι ἡσυχοὶ καὶ ἐλἐυθεροὶ ἀπὸ αὐτὰ. Πρὸς τοῦτοις, ἐν τοῖς πολλοῖς γνω-στοῖς καὶ ἀφύκτοις ἐξέδοις τοῦ πρώτου χρό-νου τῆς Αὐθεντίας ὅχι μόνον τοὺς ἐχάρισε τὸ ἐν γρόσι αὐτοῦ τοῦ ἀνὰ χεῖρας δοσίματος, καί, διὰ νὰ δώσωσι καὶ τὰ λοιπὰ μὲ ἄνεσιν καὶ εὐκολίαν των, ἐπροτίμησε τὴν ζημίαν της Βιστιαρίας, καὶ ἀπεφάσισε νὰ πληρώσῃ καὶ διάφορα αὐτῶν τῶν ἄσπρων, ὁποῦ νὰ μὴν προφασισθῶσιν οἱ ἱσπράδνικοὶ καί, ζητοῦντες τὴν ἐν τέλει ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ τοῦ δοσίματος, προξενήσωσι θίαν καὶ ἐνόχλησιν εἰς τοὺς λα-κουϊτόρους. Ἐκτὸς τοῦτων, τοὺς ἡλῆησε καὶ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ βιναρίτζου. Τὰ ὁ-ποῖα ὅλα αὐτὰ τῇ ἀληθείᾳ εἶναι ἐλἐη, ὁποῦ, ἀληθινὰ, ὅχι μόνον ἐν τῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς Αὐθεντίας οὐδὲς τῶν προκατόχων τοῦ Ὑψους της ἔκαμαν, ἀλλὰ καὶ μετὰ παρέλευσιν χρό-νων δὲν ἐκινήθησαν εἰς τόσον ἔλεος καὶ συμ-πάθειαν πρὸς τοὺς λακουϊτόρους. Τὰ ὁποῖα αὐτὰ ἡξέρων καὶ ὁ δοῦλός της, δὲν ἡμπο-ροῦσα ποτὲ νὰ ὑπονοήσω κακοευχαριστίαν με-ταξὺ τῶν λακουϊτόρων καὶ ἐπομένως νὰ στο-χασθῶ ὅτι διὰ τὴν προδοσίαν ἄδεται ἐν αὐ-τοῖς ὁ τοιοῦτος ἀπεικταῖος λόγος της μαν-ζηλίας, ἀλλὰ, καθὼς προέγραψον, ὑπενόησα ὅτι αὐτὴ ἐλήφθη, ὥς τοιοῦτον σημεῖον, παρά-τινων μικρῶν¹ καὶ ἀνοήτων ἀνθρώπων, οἱ ὁ-ποῖοι, μὴν ἱξούροντες καὶ μὴ θυνάμενοι νὰ κρίνωσι τὰ πράγματα, ἀπὸ μικρὸν αἷτιον κι-νοῦνται, συμπεραίνουσι καὶ ἀποφασίζουσι ἐ-

Ἰνσᾶ, de oare ce darea, cum orân-
duiești Înălțimea Ta, e obișnuită adesea
și în al șaptelea an, din lipsa mea de
hotărîre am fost bănuît din această cauză;
nu am lăsat însă ca astfel de vorbe să
se împrăstie între locuitori, ca unul care
aflu neconținut despre starea lor, și știu
că, prin ajutorul lui Dumnezeu și bine
primita rugăciune a Înălțimii Tale, întovă-
rășită cu neconținute mângăieri și mi-
lostenii domnești, sânt toți în pașnică
stare, mulțămînd și slăvind pe cel de
obște ocrotitor, care i-a învrednicit de
un Domn care, de la început, din ce
zi a venit, a deschis către ei poarta
dreptății și a milostivirii, și fiecare
neoprit vine și iese, mulțămînt că și-a
căpătat dreptatea, sau a cunoscut ne-
voia sa. Pe urmă, pe cînd altă dată
erau îngreuiți și împovărați cu deo-
sebite angarii de havalele, acum, cu
domneasca îngrijire a Înălțimii Tale,
sânt liniștiți și liberi de ele. Pe lângă
acestea, în multele știute și neapărate
cheltuieli ale întîiului an al Domniei,
nu numai că li-ai iertat un leu din
darea obișnuită și, ca să dea și ceilalți
[lei] cu răgaz și ușurință, ai vrut mai
bine paguba Vistieriei și ai hotărît să
plătești și dobînda acelor bani, ca să
nu pretexteze ispravnicii și, căutînd pla-
ta întreagă a acelei dăjdi, să facă silă
și supărare locuitorilor. Afară de aces-
tea, Ți-ai făcut milă de dănșii și cu
scăderea vinăriciului. Care toate aces-
tea cu adevărat sânt mile, care, cu
drept cuvînt, nu numai în primul an
de Domnie nimeni din înaintașii Înăl-
țimii Tale nu le-au făcut, dar și după
trecere de ani nu s'au mișcat spre o
astfel de milă și compătimire către
locuitori. Care acestea știindu-le și ro-
bul Tău, n'am putut vre-odată să bă-
nuiesc o lipsă de recunoștință între lo-
cuatori și deci să gîndesc că pentru tră-
dare cîntă în ei un astfel de cuvînt ne-
norocit al maziliei, ei, precum am scris
mai sus, am bănuît că a fost lăsată, ca
un astfel de semn, din partea unor oa-
meni nebuni și fără minte, cari, neștiind și
neputînd judeca lucrurile, se mișcă de la
ceva de nimic și trag încheierea și ho-

¹ Îndreptat: mai târziu: μωρῶν.

κεῖνα ὁποῦ πολλάκις κατὰ διάμετρον εἶναι ἐ-
ναντία εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον, καὶ πάλιν, μετ' οὗ
πολύ, μεταβάλλουσι τὰς τοιαύτας ἰδέας των,
κατ' ἐκείνο ὁποῦ ἡ ὀλιγόνοιά των τοὺς ὅπα-
γορεύσει, καὶ διὰ τοῦτο, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι
οὐδόλως ὑποληπτικοὶ οἱ τῶν τοιούτων λόγοι,
δὲν ἐτόλμησα ὁ δοῦλός της νὰ σημειώσω
αὐτὸ ἐν τῷ πρὸς τὸ Ὑψος της δουλικῆ μου,
ἀλλ' ἐν τῷ εἰς τὸν ἄρχων Καμινάρην γράμ-
ματί μου, γράφων τῇ Εὐγενείᾳ του, ὁποῦ ἂν τὸ
στοχασθῇ εὐλογον, νὰ τὸ ἀναφέρῃ πρὸς τὸ
Ὑψος της.

Μὲ ὅλον τοῦτο, ἐπειδὴ καὶ προστάζομαι
παρὰ τοῦ Ὑψους της διὰ νὰ πασχίσω καὶ
εἰς τὸ ἐξῆς νὰ εὗρω καὶ νὰ φανερώσω τὸν
τοιούτον κατὰ τὸ δουλικόν μου χρέος, ὅ-
λκις δυνάμει θέλω φροντίσει καί, πληρο-
φορούμενος τὴν ἀλήθειαν, θέλω τὴν φανε-
ρώσει παρευθὺς πρὸς τὸ Ὑψος της. Μὲ τὸ
νὰ εἶναι ὅμως ἱκανὰς ἡμέρας ὁποῦ πλέον οὐ-
δόλως περὶ αὐτῶν ὁμιλοῦσι καί, ὡς κοῦφοι
καὶ εὐμετεσάλητοι, φαίνεται ὅτι ἐν ὀλίγαις ἡ-
μέραις μετέσχαλον εὐθὺς καὶ αὐτοὶ τὰς ἰδέας
των. Ἐν τοσούτῳ δέ, ἐπειδὴ καὶ ὁ δοῦλός της
δὲν ἔπαυσα ἀπὸ τοῦ νὰ λέγω ἐν ἐκάστῳ τὰς
ῥαῖς δικαίας παιδείας καὶ τιμωρίας θέλουν
δοκιμάσει οἱ τοιοῦτοι, στοχάζομαι ὅτι εἰς τὸ
ἐξῆς δὲν θέλει τολμήσει τινὰς ὅχι νὰ κοινο-
λογῇ, ἀλλ' οὔτε ἐν γωνίᾳ νὰ ἐκφρονῇ τοιαῦτα.
Εἰ μὴ δέ, καὶ θέλω εἶναι, κατὰ τὴν προσκυ-
νητὴν μου πανέκκλημπρον προσταγὴν, προσεκ-
τικώτατος ὁποῦ, ἂν ὀφείποτε γνωρίσω τὸν τοιού-
τον, νὰ τὸν φανερώσω εἰς τὴν δικαίαν κρίσιν
τοῦ Θεοφρουρήτου Ὑψους της.

tărăsc acelea care adesea sânt cu totul
din potrivă față de lucrul cel drept, și
iar, după nu puțin, își schimbă astfel de
părerii ale lor, după ceia ce puțină lor
minte li strecoară, și de aceia, nefiind
de loc de ținut în samă cuvintele unora
ca aceștia, n'am îndrăznit robul Tău să
arăt aceasta în scrisoarea mea supusă către
Înălțimea Ta, ei în scrisoarea mea către
dumnealui Căminarul, scriind dumisale că,
dacă socoate că e bine, s'o arăte Înăl-
țimii Tale.

Cu toate acestea, de oare ce și sânt
orânduit de Înălțimea Ta ca să încerc
și de acum a afla și a vădi un lu-
cru ca acesta după datoria mea supusă,
din toate puterile mă voiugândi și, aflând
adevărul, îl voi arăta drept către Înălțimea
Ta. De oare ce sânt destule zile de când
nu mai vorbesc despre acestea, și, ca niște
oameni ușori și lesne de schimbat, se pare
că în puține zile și-au schimbat cu totul
și ei părerile. Între acestea însă, de oare
ce și robul Tău n'am încetat să spun fie-
căruia câte pedepse drepte și osânde vor
încerca unii ca aceștia, cred că pe urmă
nu va mai încerca nimeni, nici să vor-
bească în de obște, dar nici în colțuri să
rostească unele ca acestea. De nu însă,
voiu fi, după cea închinată prea-strălu-
cită poruncă a Ta către mine, foarte bă-
gător de samă ea, dacă mai apoi aș
cunoaște pe unul ca acesta, să-l arăt pentru
dreapta judecată a Înălțimii Tale.

CXLIII.

* Note despre sensul unor cuvinte turcești și unele statistice ¹.

1774-82

Ἐκείνη ζαχαῖρ λέγονται τὸ μέλι, τοῦτορον
καὶ τὰ τοιαῦτα.

— Χουπουπάτια λέγονται τὸ σιτάρι καὶ
κριθάρι.

— Γιούκι, κατὰ τὸν δεσπερχανέν, λέγονται
τὰ 100.000, ἤτοι ἑκατὸν χιλιάδες, ἄσπρι.

— Γιούκι, εἰς τοὺς ζαχίρεδες λέγονται οἱ
100.000, ἤτοι τὰ ἑκατὸν χιλιάδες, πολιτικά
κοιλιά.

— Ἐν Ἰπραῖλ κοίλεσι κάμνει 10 σταμ-
πόλια καὶ μίαν μέρετζαν, καὶ ἔρχεται 240
ὀκάδες τὸ Ἰπραῖλ κοίλεσι.

Eyasi zahair se zic: mierea, untul și
altele ca acestea.

— *Hupupaturi* se zic grâul și orzul.

— *Iuc*, la *tefter-hanê*, se zic 100.000,
adecă o sută de mii, de aspri.

— *Iuc*, la *zaherele* se zic 100.000, adecă
o sută de mii, de chile de Constanti-
nopol.

— O chilă de Brăila face 10 standoale
și o merță, și vine 240 de ocă o chilă de
Brăila.

¹ Bucărele notate astfel sânt din caietul de formulare.

— Τὸ Σταμπὸλ κοίλεισιν ἀπὸ τὰς 20 ὁκάδες κάτω δὲν εἶναι.

— Τὸ Σταμπὸλ κοίλεισιν εἰς τὸ σιτάρι εἶναι κατὰ τὸ σιτάρι· εἶναι καὶ 20 ὁκάδες, καὶ 21, καὶ 22, καὶ 23.

— Τὸ μῆρι τῆς Βλαχίας εἶναι πουργεῖα 619.

Τὰ ψερμάνια ὁποῦ ἀπὸ τὸν δεσπερδάρην πρὸς τὸν Αὐθέντην στέλλονται διὰ χαβαλὲ τῶν ῥηθέντων ἄσπρων τοῦ μῆρι τοῦ λέγονται σπεσπη-ταχρίρια.

— Τεκαῖδες, θὲ νὰ εἰπῇ ὡς χαβαλὲς, διὰ νὰ συκώσῃ ἄσπρα ἀπὸ τὴν Βλαχίαν διὰ νὰ τὰ δώσῃ εἰς Χοτίνι, Πενδέρ: καὶ ἄλλα.

— Πλαγιανετῆς λέγεται τοῦ ὀτζακίου ἄνθρωπος, ὁποῦ στέλλεται διὰ νὰ περιλάβῃ τὸ μεδατζίπι, ἦτοι τὸν χαβαλὲν τοῦ Χοτινίου, τοῦ Πενδερίου.

— Σαλιανὲς λέγεται τὸ μεδατζίπι.

— Τὰ μανῆιλ-ψερμάνια μόνον παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου ἐκδίδονται· καί, ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα χρειαζονται πολλάκις εἰς τοὺς Αὐθέντας, διὰ νὰ στέλλωσι τοὺς καλαράσιδες ἢ ἄλλους μὲ μανῆιλια οἱ καποῦ-κιχαγιάδες προνοοῦσι καὶ στέλλουσι μὲ κάθε καλαράσῃν ἀπὸ ἐν ἢ δύο.

— Τὰ πρὸς τοὺς Αὐθέντας δὲ διδόμενα μανῆιλια, εἶναι πάντοτε οὐτζρετλίδικα, ὥσάν ὁποῦ γίνονται καὶ ἰνάμι τὰ τοιαῦτα.

— Τὰ γιόλ-ἐμριὰ¹ γίνονται καὶ ἀπὸ τὸν Αὐθέντην καὶ ἀπὸ τὸν Ἐπίτροπον. Τὰ τοῦ Αὐθέντου εἶναι μὲ σούλλαν τοῦ Αὐθέντου.

— Ὁ Περζιρκιάν-πασης² χρησιμεύει εἰς τὸν Αὐθέντην διὰ νὰ τὸν γλωτώνῃ ἀπὸ μερικὰ κακά, παραδ. χάριν: τὸ μεδατζίπι ὁποῦ ἔμπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ ταττίλι (ἄχζιλι) εἰς 20 ἡμέρας· πρὸς τοῦτοις ἂν ἀναρνηθῇ κἀνένας κωγὰς εἰς τὰ σερχάτια τῶν γιαμακιῶν ἦτοι γυνιτζάρων, καὶ ἔλθῃ εἰς Πόλιν κἀνένας ἄρτζι-μαχτζάρι κατὰ τοῦ Αὐθέντου, αὐτὸς ἔμπορεῖ εἰς τὸν Γιαννιτζάρ-ἄγασῃ νὰ τὸ οἰκονομήσῃ τὸ πρᾶγμα πρὸς συμφέρον τοῦ Αὐθέντου.

— Chila de Stambul nu e mai jos de 20 de ocă.

— Chila de Stambul la grâu e după emn e și grâu; sânt și 20 de ocă, și 21, și 22, și 23.

— *Miriul* Țerii-Românești e de 619 pungi.

Firmanele care se trimet de la tefterdar către Domn pentru havaleaua acelor bani ai miriului se zic *sebey-tahriruri*.

— *Tekazás* e ca și havalè, ca să scoată bani din Țara-Românească pentru a se da la Hotin, Bender și aiurea.

— *Plaianegiu* se zice un om al ogeacului care se trimete ca să iea *mevagipul*, adică havaleana Hotinului, Benderului.

— *Salianès* se zice *mevagipi*.

— *Menzil-firmanele* se dau numai de Vizir; și, de oare ce unele ca acestea sânt adesea de nevoie Domnilor, ca să trimeată călărașii sau pe alții cu menziliuri [de poștă], capucheheielele se îngrijese și trimet cu fiecare călăraș unul sau două.

— Menzilurile date către Domni sânt însă cu totul *uzretlice*, ca unele care vin și ele gratis (?).

— *Ghiol-cmrià* se fac și de Domn și de Vizir. Ale Domnului sânt cu pecetea lui Vodă.

— *Perzirkhian-bași* folosește Domnului ca să-l scape de la unele rele; de pildă: când poate ca *mevagipul* să-l suspende până la douăzeci de zile, pe lângă acestea dacă e să se isce vre-o ceartă la serhaturile iamacilor sau ienicerilor, și vine la Constantinopol o plângere contra Domnului, el poate economisi luerul la Ienicer-Aga pentru folosul Domnului.

CXLIV.

1774-82.

Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, către capuchehaiaua sa, despre o plângere a Turcilor din Siștov pentru o insulă, despre boala lui și despre legături cu patronii turci.

† Τὴν Εὐχένειάν σας, ἡμέτεροι ἄρχοντες, ἡδῶς ἀσπαζόμεθα καὶ χαιρετοῦμεν· διαφυλάττοι ὁμᾶς ὁ Κύριος ἐν ὕψει καὶ

† Pe nobleța voastră, boieri ai noștri, cu plăcere vă îmbrățișăm și vă salutăm; să vă păzească Domnul în sănătate

¹ Rândufala de drum.

² Șeful negustorilor.

ἐσημερία διήνεκσι, ὡς ἐφίσεσθε, μετὰ μακροβιότητος.

Ἐλάδομεν καὶ τὰ ἀπὸ ἧης τρέχοντος πικτάκιά σας, καὶ ἐχάρημεν διὰ τὴν ἐφετὴν ἡμῖν ὑγίειαν σας· εἶδομεν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ ὅτι ἐκάματε ταχθίμη τὸ ἀποκριτικόν μας πρὸς τὸν ἐνδοξώτατον Ῥεῖζ-ἐφένδην μας, κατὰ τὰ ὅσα σὰς ἐπρόσταξεν ἡ Ἐνδοξότης του νὰ μᾶς γράψετε περὶ τοῦ μαδὲ τῶν χαδαδισίων, καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβόλια ὅτι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλομεν φερθῆ μετὰ τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν εἰς τὸν μαδὲν αὐτόν, ὡς ἀναγκαῖόν ται.

Εἶδομεν καὶ τὰ περὶ τοῦ σταλέντος μαχ-ζαρίου τῶν Συστολίδων, διὰ τὸν μαδὲν τοῦ νησίου Κερκινέτζου ὀνομαζομένου, καὶ τὰ ὅσα ἀπεκρίθητε· ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὸν πρὸς τοῦτου καλαράσην σὰς ἐγράψαμεν διεξοδικῶς περὶ τοῦ μαδὲ τούτου, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἐφανερώσατε αὐθις τὰ δίκαιά μας.

Εἶδομεν καὶ περὶ τοῦ καλαράση Τζάνδου, ἡξεύρετε ὅμως πόσον καλαπαλίκι ἔχομεν, καί, εἰς καιρὸν ὅπου δὲν ἡμποροῦμεν νὰ γιστρессиριδίσωμεν τοὺς παλαιούς, τί νὰ κάμωμεν καὶ αὐτόν; Ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴν εἶναι ἡ ὑπόθεσις ὅπου νὰ τὴν παρατηρήσωμεν, μετὰ ὅλον τοῦτο ἀπορίσκαμεν, διατὶ νὰ μὴν μᾶς ἀποκρίνεσθε παντελῶς περὶ τοῦ ἀχρείου προυτάρη ὅπου σὰς περιγράφομεν.

Εἶδομεν ὅτι ἐστοχάσθητε, ἐγχερίζοντες τῷ περιφαιστέτῳ ἐφένδῃ μας τὰ τοῦ τζιφλικίου¹, νὰ προσφέρητε καὶ κἀνένα ἀνάλογον χεδιγιέν, καὶ τί ἔχομεν νὰ εἰπῶμεν εἰς τὰ ἀφσυντα; Μάλιστα πρὸς τοιοῦτον ἐφένδῃ μας εἶναι ἰφ-τιχάρι μας.

Ἰδοὺ γράφομεν καὶ πρὸς τὸν Βελιγιουνιάμ²-ἐφένδῃ μας, μετὰ καίμην ἱστιρχαμλίδικον, διὰ τὴν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς κοδινουαξιόνε τοῦ ἱναγιδίου, ὁμοίως καὶ πρὸς τὸν κιαχαγιάν καὶ τεζχιτσιτὴν ἐφενδῆντες, εἰς τὰ ὅποια μεκτοῦ-πιά μας, βάλλοντες τοὺς πουσουλὰδες, θέλατε τοὺς προσφέρει.

Ἐλάδομεν καὶ τὸ τουτούνι, καί, ἀγκαλὰ ἀκόμη, ἀπὸ τὸ ζαῖφλίκι, γκοῦστον τοῦ τουτου-νίου δὲν ἔχομεν (ἢ αἰδουάνομεθα), δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅμως ὅτι εἶναι πολλὰ καλόν.

Διὰ τὸ μαχζάρι ὅπου προσγράφομεν πρὸς ἡμερῶν, ἔκαμαν ἀναμεταξὺ τῶν ἐν ἴσον καὶ μᾶς τὸ ἐφερον, τὸ ὁποῖον, ὄντες ζαῖφιδες, δὲν εἰχομεν καιρὸν νὰ τὸ θεωρήσωμεν· τῶρα δέ, διέποντες το, δὲν μᾶς ἐφάνη ἀρεστόν· ὅθεν

ἡ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς κοδινουαξιόνε τοῦ ἱναγιδίου, ὁμοίως καὶ πρὸς τὸν κιαχαγιάν καὶ τεζχιτσιτὴν ἐφενδῆντες, εἰς τὰ ὅποια μεκτοῦ-πιά μας, βάλλοντες τοὺς πουσουλὰδες, θέλατε τοὺς προσφέρει.

Am primit și pitacele voastre de la 8 ale lunii trecute, și ne-am bucurat pentru dorita nouă sănătate a voastră; am văzut și cele cuprinse în ele și că ați înfățișat răspunsul nostru către prea-slăvitul Reîsfendi al nostru, la câte v'a poruncit Strălucirea Sa să ni scrieți pentru afacerea știrilor, și nu e îndoială că și de acum înainte ne vom purta cu aceiași îngrijire în această afacere, cum e foarte de nevoie.

Am văzut și cele pentru trimeasa plângere a celor din Siștov, pentru treaba insulei ce se zice Cherchinețul, și ce ați răspuns; de oare ce însă cu călărașul de năntea acestuia v'au scris pe larg pentru această treabă, nu ne îndoim că ați arătat iarăși drepturile noastre.

Am văzut și cele despre călărașul Țandu, dar știți ce calabalac avem, și, la o vreme când nu putem să așezăm pe cei vechi, ce să facem și cu el? De și nu e o afacere pe care s'o trecem cu vederea, totuși n'am știut ce face, pentru că nu-mi răspundeți desăvârșit pentru ticălosul de brutar despre care v'am scris mai înainte.

Am văzut că v'ați gândit, încredințând prea-strălucitului nostru efendi cele ce privesc cîflicul (moșia), ca să aduceți înainte și vre-un dar potrivit; și ce să spunem când e vorba de ce nu se poate înlătura? Mai ales față de un astfel de domn spre lauda noastră.

Iată scriem și către Velighiuniam-efendi al nostru, cu un raport rugător, pentru *continuația* și de acum înainte a favoarei, și de asemenea către chehaiana și tezhigiu, efendiii, la care raporturi ale noastre, puind dovezile, le veți înfățișa.

Am primit și tutunul, și, cu toate că acum, din cauza bolii, gustul tutunului nu-l avem (ori nu-l simțim), nu ne îndoim totuși că e foarte bun.

Pentru plângerea ce v'am scris acum câteva zile, au făcut între acestea o copie și ni-au adus-o, pe care, fiind bolnav, n'am avut vreme să o cercetăm; iar, acum, văzând-o, nu ni s'a părut potrivită; deci

¹ Pe care voia să-l cumpere ca să nu se amestece Turcul proprietar pe malul românesc.

² Pare a fi un pseudonim.

ἔμεινε διὰ τὰ γένη ταστίχι, καὶ κατόπιν μὲ ἄλλον καλαράσῃν θέλει σταλθῇ.

Ἔγνωμεν καὶ τὰ ὅσα γράφετε διὰ τὸ νιζάμι τῆς Ἰπρεῖας, περὶ τῆς ὁποίας μὲ τὸν ἐξῆς καλαράσῃν θέλομεν σὰς ἀποκριθῇ.

Θέλετε ἡξιοῦσι ὅτι, ἀπὸ τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐπροστάχθημεν νὰ κάμωμεν τεσλίμι εἰς τὸν Ὅδαν τὰς δέκα χιλιάδας κοιλά ἄλεδρι, ἔκτοτε τὸ ἐτοιμάσαμεν.

Ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴν ἦτον καιρὸς ὀρδινάριου καλαράσῃ, καὶ μῆτε τὸ ἀπαιτοῦσαν αἱ ἡμέραι, ἐπειδὴ ὅμως μελετοῦμεν νὰ μεταχειρισθοῦμεν μερικὰ προφυλακτικὰ ἱατρικά, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐκινῆσωμεν καλαράσῃν διὰ τοῦτο ἐκινουῦμεν τὸν παρόντα. Οἱ δὲ χρόνοι σας πολλοὶ καὶ εὐτυχεῖς.

Τῆς Εὐγενείας σας εὐνοόστατος ὅλως

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης Βοσδοῦδας.

a rămas a se face în cunoștință, și apoi cu alt călăraș se va trimite.

Am aflat și câte scrieți pentru rostul Brăilei, pentru care cu călărașul următor vă voi răspunde.

Veți afla că din vremea când am fost orânduit să dăm la Odaie [= a Vizirului] cele zece mii de chile de făină, de atunci le-am gătit.

De și n'a fost vreme de călăraș *ordinar*, și nici n'o cereau zilele, de oare ce însă avem de gând să întrebuițăm unele doftorii profilactice și, în vremea acelor zile, nu putem porni călăraș; de aceea pornim pe cel de față. Iar anii voștri fie mulți și buni.

Al Nobleței Voastre cu totul preabine voitor.

Alexandru Ipsilanti Voevod.

CXLV.

1774-82.

Alexandru-Vodă Ipsilanti către capuchehaielele sale, despre daruri față de noii demnitari turci, despre ciumă și polițele ce plătește.

Εἶδομεν καὶ τοὺς προδιθαμοὺς τῶν νέων αὐθέντων μας· ὁ ἄγιος Θεὸς νὰ τοὺς στερώνῃ, καὶ νὰ τοὺς κάμῃ μουσφάκιδες¹, καὶ νὰ τοὺς ἀναδείξῃ εἰς ὅλους μας αἰσίους. Ἰδοὺ τὰ συγχαρητικὰ μεκτούπιά μας, μὲ καϊμέδες, καὶ μὲ πουσουλάδες, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν γράφομεν ὀνομαστὶ τὸν χειδ'γιέν², καὶ ἡ Εὐγενεία σας, στοχαζόμενος καλῶς, θέλετε προσφέρει ἐκεῖνο ὁποῦ στοχασθῆτε εὐλογον, μὴν ἀμφιδάλλοντες ὅτι φέρεσθε περὶ τὰ τοιαῦτα μὲ μετριότητα καὶ φρόνησιν, ὁποῦ μῆτε κατὰ τὸ ἐλλεῖπον, μῆτε κατὰ τὸ ὑπερβάλλον νὰ μὴν προσκρούσητε, ἢ ἐκεῖνοις ἢ ἡμῖν, μὴ εὐρισκομένους εἰς κατὰστασιν τοῦ νὰ ἐξοδεῖωμεν ὅπερ τὸ θέον καὶ ὅπερ τὴν χρεῖαν· μάλιστα οἱ κατὰ πρῶτον χειδ'γιένες πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὴν συνήθειαν, καὶ κατόπι πάλιν μονταζάι βάντου χαλὲ γκιορὲ χιζμέτι πακή· [de-asupra: ὁ ἐστὶ: ὢν χρειαζόμενος τῆς παρ' αὐτῶν βοήθειας· διὰ τοῦ εἶμι πρόθυμος εἰς τὰς προσταγὰς τοὺς].

Ὁ μὲν ἐκλαμπρότατος κιαχαγιά σας, ἐφένδης μας, ἔχει τὴν ἰδέαν καὶ σιραζέν ὅλων τῶν καθ' ἡμᾶς· τὸν δὲ ἐνδοξότατον Παῖζ-ἐφένδην μας, μὲ τὸ νὰ ἔλαιο μερικὸν καιρόν, δὲν ἀμ-

Am văzut și înaintările noilor noștri stăpâni; Dumnezeu Sfântul să-i întărească și să-i facă plăcuți lui, și să-i arăte priincioși către noi toți. Iată scrisorile noastre de felicitare, cu rapoarte, cu îmbunări, în care nu scriem anume darul, și, Nobleța Voastră gândindu-vă bine, veți aduce aceia ce veți găsi potrivit, nefiind la îndoială că vă veți purta cu măsură și înțelepciune, așa că să nu greșiți nici cu lipsă, nici cu prisos, nici față de ei și nici față de noi, neaflându-ne în stare de a cheltui peste ce trebuie și peste ce e de nevoie; mai ales darurile de la început se cade a fi după obicei, și pe urmă după nevoie și după împrejurare și după serviciul lor (toată viața sânt la poruncile lor).

Prea-strălucitul vostru chehaià, efendi al nostru, are cunoștința și știința (?) tuturor celor ce ne privesc; iar pe prea-slăvitul Reis-efendi al nostru, de oare ce a

¹ De-asupra: ἄγαπημένους τῷ Θεῷ.

² De-asupra: τὸ στελλώμενον πεσχετί.

φιβάλλομεν ὅτι θέλλετε τὸν κάμη ἀγκιᾶχην ὄλων τῶν καὶ ἡμᾶς ἀναγκάζων, καὶ ὅσων μόνον πρέπει: νὰ ἡσθῶρη, ὁμοίως καὶ τῆς λοιπῆς καταστάσεως: εἰμεθα δὲ βέδαιοι ὅτι, κατὰ τὸ παλαιὸν ἐφενδιλίκι, ἔχει ἡ Ἐνδοξότης τοῦ κάθ' ὅς λογῆς εὐνοίαν καὶ ναζάρι πρὸς ἡμᾶς: περὶ δὲ τῶν χαβαδισίων θέλετε τὸν εἰπῆ ὅτι εἰς τὸ δυνατόν κουσοῦρι δὲν γίνεται.

Πολλὰ μᾶς λυπεῖ ἡ αὔξησις τῆς πανόλης φυλάττεσθε ὅσον τὸ δυνατόν νὰ μὴν ἀμειβεῖτε τὰ ἀναγκαῖα προφυλακτικά, μὲ κάλπη κουβάτι πρὸν τὸν ἅγιον Θεόν, ὅστις ἀπὸ τὸ ἄπειρόν τοῦ ἔλεος καὶ δι' εὐχῶν μας θέλει σᾶς διαφυλάττει.

Ἐπειδὴ καὶ ἡμπορέσαμεν νὰ εὐρωμεν τὰς παρούσας πόλιστας σήγουρας καὶ καλὰς, καθὼς μᾶς ἐπληροφόρησαν, ἑκατὸν τριάκοντα πουργεῖων, ἰδοὺ σᾶς τὰ στέλλομεν διὰ νὰ φθάσουν ὀγλιγωρότερον, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἑκατὸν θέλετε τὰ κάμη τεσλίμι εἰς τὸν χαζινεῖ-χουμαγιούν, ἐγνοιαζόμενοι καὶ τὸν ζαχριγέν τους, τὰ δὲ τριάκοντα θέλετε τὰ λάβη ἀλλὲλ χεσάπ, διὰ τὰ κατὰστίχ' σας, ὅπου μᾶς εἵχετε στείλῃ, τὰ ὁποῖα τῇ ἀληθείᾳ μῆτες καιρὸν ἔχομεν ἕως τῶρα νὰ τὰ στοχασθῶμεν, κατὰ τὴν δευτέραν δὲ ἰσικλλᾶχ ἐσκινούμεν καὶ εἰς νάκωη ὅσα ἡμπορέσαμεν, καθὼς σᾶς προσεγράφομεν, καὶ τότε θέλωμεν σᾶς φανερώσει καὶ τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῆς ὅλης ποσότητος.

Εὐδομεν καὶ τὰ περὶ τοῦ γνωστοῦ μαχζαρίου διεξοδικῶς σημειούμενα κατὰ προσταγὴν τοῦ ἐνδοξοτάτου ἐφένδῃ τὸ ὁποῖον ἰδοὺ στέλλομεν μὲ καλὸν μας, καθὼς ἐκ τοῦ περὶ τούτου γνωστοῦ πιττακίου μας θέλετε καταλάβῃ. Ἐν τοσοῦτ' πολλὰ φρόνημα ἔκαμες ἡ Εὐγενεία σου, ἡμέτερος ἄρχων Ποστέλνικε, καὶ ἀπέφυγες τὴν περὶ τούτου κορρῆσπονδῆταν μετὰ τοῦ Κωνσταντίν-δόδα¹, ἐπειδὴ καὶ διαφύρω δὲν εἶχε μονασεπέτι.

Ἐλάδομεν κατὰ τὴν ἰζ' ἡν τοῦ τρέχοντος τὴν λυπηρὰν καὶ πικροτάτην εἴδησιν τῆς ἀποδωσῆς τοῦ περιφανεστάτου σεχζαδῆ² Σουλτάν Μεχμέτι, ἡ ὁποῖα πόσον μᾶς ἐλόπησε κατὰκαρδᾶ καὶ ὑπερβολικά, τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀνέκφραστον καὶ πρόδηλον ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ πολυετῇ τὸ Κράτος τοῦ εἰς μακραίωνας καὶ νὰ τὸν χαροποιῇ καὶ μὲ τὴν ζωὴν τῶν λοιπῶν, καὶ μὲ γέννησιν ἄλλων σεχζαδῶν καὶ εἴθ' καὶ τὸ τοιοῦτον νὰ εἶναι σφραγὶς καὶ τέλος παντὸς δεινοῦ εἰς τὸ Κράτος τοῦ, ὁ ὁποῖος [δοᾶς]³ καὶ ἀδιάκοπος μὲν εἶναι, καθὼς χρέος

lipsit câtva timp, nu ne îndoim că-l veți informa de toate cele de nevoie despre noi, și nuinai de cele ce trebuie să știe, de asemenea și de cealaltă stare; ci sântem siguri că, după vechiul său efendilâc, Slăvirea Sa va avea orice fel de bunăvoință și îngrijire de noi; iar pentru știri îi veți spune că nu vor lipsi după putință.

Mult ne întristează creșterea ciumei: păziți cât se poate să nu părăsiți profilacticele de nevoie, cu curaj în Dumnezeu Sfântul, care din nesfârșita lui milă și prin rugăciunile noastre vă va păzi.

De oare ce am putut afla polițiile de față sigure și bune, cum ne-ați încredințat, de o sută treizeci de pungi, iată vi le trimetem ca să ajungă mai răpede, din care cele o sută le veți da la haznê-humaium (Tesaurul împărătesc), având grijă și de zahereaua (?) lor, iar la cele trei sute li veți lua aproximativa socoteală, cu catastișele voastre, pe care ni le veți trimete, care în adevăr n'avem nici vreme până acum să ne gândim la ele, iar Luni, cu ajutorul lui Dumnezeu, pornim și în naht cât am putut, cum v'am mai scris, și atunci vă vom arăta și felul împărțirii întregii sume.

Am văzut și cele cu de-amănuntul însemnate cu privire la știuta plângere după porunca prea-slăvitului efendi; care iată că-l trimetem cu al nostru raport, cum o veți afla din știutul nostru pitac pentru aceasta. Întru aceasta foarte cumințe ai făcut Nobleța Ta, jupâne Postelnic al nostru, de ai scăpat de *corespondența* pentru aceasta cu Constantin-Vodă, de oare ce și deosebit nu era rost.

Am primit la 17 ale lunii trecute trista și prea-amara știre a încetării din viață a ilustrului șah-zadê, Sultan Mehmed, care cât ne-a întristat din inimă și peste măsură, aceia nu se poate spune și e vădit; Sfântul Dumnezeu să dea mulți ani Împărăției Sale și să-l hărăzească și cu viața celorlalți și cu nașterea altor șah-zadele; și de ar fi una ca aceasta pecete și sfârșit a tot răul pentru Împărăția Sa, care e rugăciune neconținută, cum e neapărata nevoie, la toți credincioșii su-

¹ Moruzi, Domn al Moldovei, 1777-82.

² Fiu de Șah, Împărat: deci al Sultanului.

³ Pe margine: δοᾶς, rugăciune.

ἀπαραίτητον, εἰς ὅλους τοὺς πιστοὺς ὑποκειμένους τοῦ Κράτους του, πολλῶ δὲ μᾶλλον εἶναι ἄφραυκτος καὶ ἀδιάκοπος εἰς ἡμᾶς, ὅπου περιθαλπόμεθα καὶ διαβιόωμεν μὲ τὰ ἐλῆθ καὶ εὐσπλαγχνίας τῆς Κραταιότητός του.

Ἐκεῖ, ὅπου ἐκαθήμεθα σκεπτόμενοι μὲ ποῖον τρόπον ἔχομεν νὰ οἰκονομήσωμεν τοὺς τόσους καὶ τόσους γνωστοὺς ἀνὰ χεῖρας χαβαλέδες τεχαμμουλκιοῦδάδικους, ἀπὸ τὸ Νιγέπολι μου-τεζελιμήν, μᾶς ἤλθεν ὁ παρὼν ὕψηλός ὀρισμός χιταπὲν πρὸς ἡμᾶς, δι' οὗ προσταττόμεθα νὰ δώσωμεν τζεραχόριδες εἰς τὰ τέσσαρα πουργεῖα δοθέντα τῇ Τιμιότητί του. Ἔστειλε πρὸς ἡμᾶς καὶ μεκτούπι του· τὸ ὅποιον σὰς τὸ στέλλομεν διὰ νὰ παρατηρήσητε, ὅτι ἐκ τῶν ῥηθέντων τζεραχόριδων, κατὰ τὴν προσταγὴν, νὰ στείλωμεν κατὰ τὸ παρὼν τεζελδὲν χιλίους μὲ τοὺς κσεμάδες των καὶ ἓνα μουτεμάδην ἄνθρωπόν μας, διὰ νὰ κάμῃ κιέσφι τὸν κερσετὲν ὅπου θέλομεν στείλῃ.

αὖν, διατί νὰ μὴν ἔχετε εἰδησιν περὶ αὐτοῦ· ὅν τέτοιος μουλτάκικος ὀρισμός χωρὶς νὰ γίνεταί τασρίχι ἢ ποσότης τῶν τζεραχόριδων, καὶ τὰ εἶδη τῶν κερσετέδων, καὶ ποσότης αὐτῶν, δὲν ἐκδίδεται οὔτε διὰ τὸ Ἰσμαῖλι. Ἡ Τιμιότης του, ἔχοντας εἰς χεῖράς του τέτοιον ὀρισμόν, μᾶς ζητεῖ χιλίους τζεραχόριδες· κόπτουν τὸν μῆνα τριάντα πουργεῖα, ἐπειδὴ ἀνὰ πέντε γρόσια δίδομεν ἡμεῖς καὶ δεκαπέντε ἢ Τζάρα εἰς τὸν καθ' ἑκάστον τὸν κάθε μῆνα.

Λοιπὸν εἶπατε εἰς τοὺς πολυχρονίους αὐθέντας μας καὶ μάλιστα εἰς τὸν ἐνδοξότατον Δεφτερδάρ-ἔφένδην μας τὰ ἄνω, λέγοντες ὅτι: „ἀλλὰχ ἱτζούν, διὰ τέτοια τζουζιγιάτια, διατί δίδουν αἰτίαν νὰ γίνεταί ταχρίπι τὸ κελάρι παδισαχή“¹. Ἐκδίδοντες τοὺς τοιοῦτους ὀρισμοὺς μουλτάζικους χωρὶς νὰ προσδιορίσουν ποσότητα τζεραχόριδων καὶ κερσετέ, καὶ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν, καὶ τέλος εἰς τέτοιον καιρὸν χειμῶνος καὶ μερχαμέτ ἱτσενλέρ εἰς τοὺς πτωχοὺς βραχιάδες καὶ εἰς ἡμᾶς, καὶ φροντίσατε μουλτακὲν νὰ ἀναβληθῇ αὐτὸς ὁ μαδὲς διὰ τὴν πρώτην ἀνοιξιν.

Εἶδομεν καὶ τὴν ἀποδίωσιν τοῦ ὑπερτάτου ἐπιτρόπου Σεγίδι Μεχμέτι-πασᾶ· ἡ μεγαλωτάτη λύπη τῆς τελευταίας τοῦ περιφανεστάτου σεγζαδὲ δὲν μᾶς ἔδωκε καιρὸν νὰ χαροποιηθῶμεν κατὰ τὸ καθήκον διὰ τὸ τεβετζούχι τοῦ τομούχρι γουμαχιούν εἰς τὸν πατριεκάπη ὑπέρτατον Ἰζέτ Μεχμέτ-πασᾶν, ὡσὰν ὅπου, κατὰ τὸ γνωστὸν ἔθος καὶ ἔμματα προτερή-

πουῖ ai Împărăției Sale, iar cu mult mai mult neapărat și neconținut pentru noi, cari ne mângâiem și ni petrecem viața cu milele și binefacerile Împărăției Sale.

Aici, când stăm căutând cu ce chip avem să economisim havalele așa de multe care ni vin asupra pentru Stat, de la mu-tezelimul de Nicopol, ni-a venit cea de față înaltă poruncă scrisă către noi prin care ni se poruncește să dăm salahori pentru cele patru pungi date Cinstei Sale. A trimis la noi și mehtupul său; pe care vi-l trimetem ca să îngrijiiți, de oare ce din zișii salahori, după poruncă, să trimetem, după cea de față cerere, o mie cu cazmalele lor și un om de încredere al nostru, ca să controleze cheresteaua ce o vom trimete.

Întăiu, ca să nu aveți știre despre aceasta; al doilea, o astfel de hotărîre, neapărată fără a se hotărî cantitatea salahorilor și felul cherestelelor, și suma lor, nu se dă nici pentru Ismail. Cinstea Lui, având în mână o astfel de poruncă, ni cere o mie de lemnărie: fac pe lună treizeci de pungi, căci dăm noi câte cinci groși și cinsprezece Țara la fiecare pe fiecă lună.

Apoi spuneți stăpânilor noștri, cari să trăiască mulți ani, și mai ales prea-slăvitului Tefterdar-efendi al nostru cele de mai sus, spuind că: pentru „slava Domnului pentru astfel de lucruri (?) pentru că dau pricină a se face tulburare în magazia Padișahului“. Dând astfel de porunci neapărate fără a se hotărî suma lemnăriei și a cherestelei, și plata lor și, în sfârșit, la o astfel de vreme de iarnă, e mai mare mila de să-racele raiale și de noi, și gândiți-vă că neapărat se amână acea afacere pentru întâia primăvară.

Am văzut și încetarea din viață a prea-înălțatului Vizir Seidi-Mehmed-Pașa: prea-marea întristare pentru moartea prea-ilustrului Șah-zadè nu ni-a dat vreme să ne bucurăm după cuviință pentru ridicarea prea-înălțatului Izet-Mehmed-Pașa, de oare ce, după firea cunoscută și înăscutele însușiri și daruri ale Mă-

¹ Adecă țara.

ματα καὶ χασιγέτια τῆς Μεγαλειότητός του, εἰμεθα πληροφορημένοι ὅτι θέλει εἶναι ἐπωφελῆς εἰς ὅλον τὸ ἱππαδοῦλᾶχι ὁ τοιοῦτος προβοδισμός του, καὶ θέλουν ἀπολαμβάνει οἱ πάντες τοὺς καρποὺς τῆς εὐγενείας καὶ φιλευσπλαγχνίας του. Ὁ ἄγιος Θεὸς νὰ τὸν πολυετῇ καὶ νὰ τὸν στερεώσῃ εἰς τὴν μεγαλοσύνην αὐτῆν ἀξίαν του. Ἐπειδὴ δέ, ὡς γράφετε, διὰ νὰ φθάσῃ ἀπὸ τὸ Ἐρζεροῦμι χρειάζονται ἱκαναὶ ἡμέραι, διὰ τὸ πολὺ τοῦ τόπου, μὲ τὸν μετὰ ταῦτα καλαράσῃν θέλομεν σὰς στείλῃ τοὺς ἀναγκαίους τεπρικναμέδες διὰ τὴν Μεγαλειότητά του.

Εἶδομεν δὲ ὅτι ἐδιωρίσθη καὶ μακάριος ὁ ὑψηλότερος Καπουδάν-δερβιὰ Χασάν-πασάς¹ καί, κατὰ τὸ ὅτε δὲν περὶ τοῦ κουλοῦκι μας πρὸς τὴν Ὑψηλότητά του, ἰδοὺ στέλλομεν μὲ τοὺς παρόντας τὸν πρὸς αὐτὴν τεπρικναμέν μας² θέλετε δὲ συντύχῃ διὰ ζωῆς φωνῆς καὶ ἡ Εὐγενεία σας τῇ Ὑψηλότητί του πάντα τὰ καθήκοντα καὶ ἀναγκαῖα.

Ἰδοὺ στέλλομεν ἐξοφλημένην μίαν πόλιτζαν τοῦ Κυρίτζη Πετράκη Ἀπίκογλου δέκα χιλιάδων ἐπτακοσίων γροσίων δοθέντων τῷ Γιαννάκη Πουλάτζογλου, τὴν ὁποῖαν, ἡμέτεροι ἄρχων Ποστέλνικε Χουρμουζάκη, θέλεις ἐκπέσει τοῦ λογαριασμοῦ του, ὡς εἰδῆμυν αὐτοῦ, καὶ μένον γροστοτούμενα τῇ Τιμιότητί του εἶτι δέκα χιλιάδες πεντακόσια γρόσια διὰ τὰ ὁποῖα νὰ μὴν μᾶς τραβίξῃ πόλιτζαν, ἐπειδὴ δὲν θυνάμειθα νὰ τὴν ἐξοφλήσωμεν, ὡτὰν ὁποῦ καὶ τὴν ἤδη στέλλομένην, δίδοντες χρεωστικὴν μας ὁμολογίαν, τὴν ἐπήραμεν: θέλει τὸν δοῦν καὶ τὸ στέλλόμενον γράμμα μας, περιέχον τὰ αὐτά.

Τὰ σαράντα ὀκτὼ γιούκια³ τοῦ ἐτζιάσι Σεχαίρ, ὁποῦ γράφομεν πῶς ἐσῆκωσαν οἱ καπανλίδες ἀπὸ τὸν τόπον, ἡξέσχετε πῶς ἔγινε μὲ δέαν, εἰς τρόπον ὁποῦ δὲν ἔμεινε εἰς τὸν τόπον ζαχιρές, ὡτὰν καὶ τὰ σερχάτια πέντε ἐφθείραν πολλὸν ζαχιρέν. Στέλλομεν ἔναν καίμεν μας ὁμοῦ μὲ ἔν σενέδι εἰς χεῖράς σας, περιέχοντα τεσελλοῦμι διακοσίων καραγατζίων, διὰ τὰ κοντάκια τῶν τοπιών, πρὸ μνηνὸς ἤδη γεγονότων τεσλίμι. Ἐκ τῶν χιλίων ὁποῦ εἰμασθε προσταγμένοι νὰ δώσωμεν τῷ Ἰπράήλ-ναζίρ, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὸς ταμάρμεν ἐκατέβηκαν εἰς Ἰσράήλαν, πλὴν, μὲ τὸ νὰ λείπῃ ὁ Ἰσράήλ-ναζιρ εἰς Ἰσκάτζαν, δὲν ἐπήραμεν τὸ περὶ τούτων σενέτι.

Ἐλάθομεν τὸν σταλέντα ἡμιῶν βασιλικὸν ὀρισμὸν, ὁμοῦ καὶ τὸν ἐμφωνημέν καὶ τὸ ἰσόχειρον προσταγὴν (sic) τοῦ ὀπερτάτου Αὐ-

ριεὶ Sale, σάντεμ ἰνστινῆαφι καὶ νὰ ᾖ φοσολιτορ λα τοατᾶ Ἰμπάρᾶτῖα (?) οὗ αστέλ δε ἰναινταρε αὐ, σὶ vor culege toῖ roadele nobleῖei σὶ bunătă῭ii lui de inimă. Dumnezeu Sfântul să-i dea mulṭi ani σὶ să-l întărească ἰν această prea-mare αὐ lui demnitate. De oare ce ἰνσᾶ, cum serieṭi, ca să ajungă de la Erzerum se cer destule zile, pentru marea depărtare αὐ locului, cu cel d'întăiu călăraş după aceea σὶ vom trimite heretisirile de nevoie pentru Măria Sa.

Am văzut ἰνσᾶ καὶ s'a orânduit caimacam prea-ἰνălṭatul Capudan al Mării Hasan-Paşa, σὶ, după αὐ noastră de mult aplecare către Ἰνălṭimea Sa, ἰατᾶ trimetem cu cei de faṭă heretisirea noastră către dânsul; dar veṭi ἰμπᾶrtăşi prin viu graiu σὶ Nobleṭa Voastră Ἰνălṭimii Sale toate cele cuvenite σὶ de nevoie.

Ἰατᾶ trimetem οὗ poliṭă plătṭă αὐ lui Chiriṭi Petrachi Apicoglu pentru zece mii şapte sute de groşi daṭi lui Ianachi Pulaṭoglu, pe care, dumneata Postelnice al nostru Hurmuzachi, οὗ veṭi scoate din socoteala lui, ca unul ce ştiṭi această, σὶ rămân cuvenite Cîstei Sale ἰncă zece mii cinci sute de groşi, pentru cari să nu ni tragă poliṭă, căci nu putem s'ο plătṭim, căci σὶ pentru cea trimeasă, dând noi măr-turisire de datorie, am luat-ο: ἰ se va da σὶ scrisoarea trimeasă, cuprinzând acestea.

Cei patruzeci σὶ opt de iuci de miere, unt σὶ altele ca acestea, care scriem cum că le-au luat capanlăii din ţară, aflaṭi că s'a făcut cu sila, αṣa că n'a mai rămas zaherea ἰν ţară, căci σὶ serhaturile ἰν anul acesta au stricat multă zaherea. Trimetem οὗ scrisoare αὐ noastră ἰmpreună cu sinetul ἰν mânăle voastre, cuprinzând pre-darea αὐ două sute de bucaṭi de ulm, pentru paturile puştilor, care acum οὗ lună au fost livrate. Din cele οὗ mie pe care ni se poruncise αὐ le da nazirului de Brăila, care σὶ acestea s'au coborṭ ἰntregi la Brăila, dar, cum αὐ plecat nazirul de Brăila la Isaceea, n'am luat sinet.

Am primit porunca ἰμπᾶrṭească tri-measă nouă, precum σὶ rânduiala de sus σὶ porunca de ἰνσᾶşi mână prea-ἰnălṭului

¹ 100.000 de ocă.

θέντη μας περὶ τοῦ ἀλευρίου καὶ κριθαρίου
τοῦ ὁδοῦ.

Οἱ δὲ χρόνοι σας πολλοὶ καὶ εὐτυχεῖς.

Τῆς Εὐγενείας σας εὐνοούστατος ὅλος
[Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης¹.]

nostru Stăpân pentru făina și grâul Odăii
[Vizirului].

Fie anii voștri mulți și fericiți.

Al Nobleței Voastre cu totul prea-
binevoitor.

[Alexandru Ipsilanti.]

CXLVI.

1774-82.

Alexandru-Vodă Ipsilanti către același Postelnic Hurmuzachi, capuchehaie, despre cererile de la Poartă și o măsură ce i se impune cu privire la moneda mică.

† Τὴν Εὐγενεῖαν τῆς, ἡμέτερα ἄρχων Ποστέλ-
νιτζε, ἡδέως ἀσπαζόμεθα καὶ χαιρετοῦμεν·
ἦν διαφυλάττοι ὁ ἅγιος Θεὸς ἐν ὕψει καὶ
εὐημερίᾳ διηγεσθε μετὰ μακροδιότητος, ὥς
ἐφίσταται.

Τὰ ἀπὸ ἡγίας τοῦ παρελθόντος Σπυριδίου
καὶ ἑως τοῦ τρέχοντος Ὁκτωβρίου προσφιλῆ
αὐτῆς κατὰ τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ αὐτοῦ ἐλάδομεν, καὶ
διὰ τὴν ἐφετὴν ἡμῶν ἀγαθὴν ὕψισαν τῆς ἐχά-
ρημεν.

Εἶδομεν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς. Ἰδοὺ γρά-
φομεν τῷ φίλῳ μας Χοτζά-Παροῦχι ἕναν φι-
λικὸν καὶ μὲν, κατὰ τὸν τρόπον ὁποῦ μᾶς ση-
μαιοῖ, καὶ θέλει τὴν ἐγχειρίσει.

Εἶδομεν καὶ τὰ ὅσα εἰς τὰ κατὰ τὴν ἡγίαν
τοῦ τρέχοντος ἐλθόντα πιττάκια τῆς σημαιοῦ·
καὶ πρῶτον ὅτι, συσχεφθέντες καὶ συνομιλή-
σαντες μετὰ τοῦ Α[ὐθέντου] περὶ τῆς προγραφ-
θείσης προσφορᾶς, ἐδέσθη εὖλογον νὰ σταλ-
θῶσι πρῶτον εἰς νάκδη καὶ οὕτω νὰ προσ-
φερθῶσι μετὰ τοὺς τρόπους ὁποῦ γράφει.

Ἐλάδομεν τὸν ὑψηλὸν ὀρισμὸν περὶ τοῦ
χαβαλέ ἀλευρίου καὶ κριθαρίου, τῶν ὁποίων
τὸ τερετίπι ἐφροντίσαμεν ἀμέσως νὰ γένη καὶ
ἀλλὰ χουσοῦς τοῦ ἀλευρίου πρὸ τοῦ παγώσαν
τὰ νερά. Πλὴν τῆς φαῖδᾶ ὁποῦ δὲν ἔμπο-
ροῦμεν μέχρι τοῦδε νὰ μάθωμεν ποῖοι εἶναι
οἱ μεμούριδες τῆς παραλαβῆς αὐτῶν, καὶ
οὕτω ἀναγκαστὴν εἶναι ὁποσοῦν ἢ ἐκτέλεις τοῦ
χαβαλέ, ἐπειδὴ πρὸ τοῦ τεσλιμίου τοῦλάχιστον
ἕνα μῆνα θέλει διαμείνῃ ἢ κορῆσπεν-
δέντζα ἄφρευκτα μετὰ τῶν μεμούριδων περὶ
αὐτοῦ. Λοιπὸν τὰ τοιαῦτα πρέπει νὰ τὰ ἐξε-
τάξετε ἐν καιρῷ ἐτραφέιτε, καὶ νὰ μᾶς εἰ-
δοποιήτε.

Εἶδομεν τὴν προσταγὴν τοῦ ὑπερτάτου Αὐ-
θέντου μας περὶ τῆς καταγραφῆς διὰ καὶ μὲν
μας τῆς ὑποθέσεως τῶν ζουγνούφικων ἄσ-

† Pe Nobleța Ta, al nostru boier Postel-
nice, cu plăcere o salutăm și o hereti-
sim; pe care să te păzească Sfântul
Dumnezeu în sănătate și bună stare
neconținută mulți ani, cum dorești.

Am primit la 15 ale acesteia iubitele
Tale scrisori de la 13 ale trecutului Sep-
temvrie și de la 2 ale prezentului Octom-
vrie, și ne-am bucurat de dorita nouă să-
nătate a Ta.

Am văzut și cele cuprinse într'însele.
Iată scriem prietenului nostru Hogea-Pa-
ruhi o scrisoare prietenească în felul cum
îmi însemni, și i-o vei da în mână.

Am văzut și câte-mi însemni în pita-
cele tale venite la 11 ale lunii acesteia; și
mai întâiu că, stând de vorbă cu Efendi
pentru oferta despre care am scris mai
nainte, s'a găsit bine să se trimeată
întâiu în naht și astfel să se ofere cu chi-
purile ce scrii.

Am primit înalta poruncă pentru hava-
leaua de făină și orz, al căror fel ne gân-
disem nemijlocit să se facă și făina înainte
de a îngheța apele. Dar ce folos că nu
putem până atunci să aflăm cari sânt
slujbașii cari să le iea, și astfel se oprește
destul îndeplinirea havalelei, căci până la
livrare cel puțin o lună va rămânea nea-
părat *correspondența* cu slujbașii pentru
aceasta. Ci astfel de lucruri trebuie să
le cercetați la vreme potrivită, și să ni-o
faceți știut.

Am văzut porunca prea-înălțatului nos-
tru Stăpân pentru înscrierea printr'un
raport al nostru a afacerii banilor mărunți,

¹ Se pomenește și formula scrisorii lui πρὸς ἕνα Ἀδρενήρδε, necunoscut.

πρων, τὴν ὁποίαν μὲ δ'αν θέλομεν τὴν κάμη
καὶ τὴν στείλῃ· πλὴν διατί δὲν ἐστοχάσθητε
νὰ ἀποκριθῆτε τῇ Μεγαλειότητι τοῦ εἰς τὴν
λισάνην προσταγὴν ὁποῦ σὰς ἔδωκε περὶ τοῦ,
ὅτι τί νὰ δώσωμεν εἰδῆσιν ἡμεῖς εἰς Ἰπραῖ-
λαν καὶ εἰς λοιπὰ σερχαδιὰ της περὶ τῶν
ῤηθέντων μονέδων, εἰς τὸ σανὴ θελάι της
κραταιάς Βασιλείας εἶναι ἐναντίον, καὶ ὅτι
δὲν εἶναι ἀνῆκον εἰς ἡμᾶς τὸ νὰ τὸ κυρώσω-
μεν, ὅτι ὁ νικητὴς τῆς βασιλείας εἶναι ζουγ-
νοῦφικος.

Καὶ τὰ ἔτη της εἶησαν θεόθεν πλείστα καὶ
ἐδουχῇ.

Τῆς Εὐγενείας της εὐνοῦστατος ὅλως

Ἀλέξ. Ὑφῆλ. Βοεβόδας.

pe care cu cea de-a doua [trimetere] o
vom face și trimete; dar de ce nu v'ați
gândit să răspundeți Măriei Sale la po-
runca din gură ce v'a dat-o pentru ea să
dăm știre la Brăila și la celelalte serha-
turi ale lui pentru acele monede, căci rân-
duiala (?) puternicii Împărăției e împotrivă,
și nu e potrivit pentru noi să o crăi-
nicim, căci prestigiul Împărăției e [în
joc] (?).

Și anii tăi fie de la Dumnezeu foarte
mulți și fericiți.

Al Nobleței Tale prea-binevoitor cu
totul.

Alexandru Ipsilanti Voevod.

CXLVII.

Alexandru-Vodă Ipsilanti către capuchehaiaua sa, despre cererea de lemne
pentru paturi de puști, noi zherele, măsuri vexatorii luate de hărăgeri, abusuri
la Rusciuc, situația locuitorilor din jurul Turnului și alte greutăți.

1774-82.

† Ἐμάθαμεν ὅτι εἰς τὸ Βεδίνι ἔκαμαν κισρεν
διὰ μερικὰ ταχυράτια καὶ πῶς μελετοῦν διὰ
μαχῆριον των νὰ ζητήσουν βιλὲν κισρεστὲ
ἀπὸ Βλαχίας. Θέλετε ἡξεύρη ὅτι ἐν διαστή-
ματι ἐπτά ἡμῶν χρόνων τοῦ καπου-κισχαλι-
κίου μας ποτὲ δὲν ἀφίσαμεν νὰ ἐτδερδίσουν
οἱ ῤηθέντες χαβιλὲν κισρεστὲ ἀπὸ Βλαχίας
(ὥσάν τὸ Φέτ-χουλισλάμι¹ εἶναι ἔνα πλάγι,
καὶ ἔχει τοὺς ἰδίους λόγκους καὶ τὰ εἶδη τὰ
ἴδια κισρεστέν, οἷαι ἔχει καὶ ἡ Βλαχία), εἰ
μὴ διὰ κοντακλίγια τοπίων καραγάτζια, τὸ
ὁποῖον δὲν ἐπροφθάσαμεν νὰ τὸ ἀπαντήσω-
μεν τότε, καὶ οὕτως εἶχε γίνῃ χαβαλές· καὶ
σὰς τὸ δηλοποιοῦμεν, ὥσάν ὁποῦ ἀκοόμεν
ὅτι νὰ ἄδεται καὶ περὶ χαβαλὲ κοντακλικίου.
Ὅθεν θέλετε τὸ ἀναφέρει τοῖς πολυχρονίοις
αὐθένταις μας, ὅτι, εἰ μὲν ἐκτὸς τῶν τοσοῦ-
των περαμποδίων καὶ ἄλλων τόσων εἰδῶν κε-
ρεστὲ ὁποῦ ἔγιναν χαβιλές ἀπὸ Βλαχίας, τό-
σον εἰς Γκίργκιοδον, Ἀδάι-Κεπήρ² καὶ εἰς
Ἰσμαίλι, εἰ μὲν καὶ ὀρίζουν νὰ διορισθῇ πάλιν
ἀπὸ Βλαχίας καὶ εἰς Βεδίνι κερρεστές, εἰς
καιρὸν ὁποῦ εἶναι πλησιέστερον τὸ Φέτ-χου-
λισλάμι, ἔχει καὶ τοὺς ἰδίους λόγκους τῆς
Βλαχίας, καὶ οἱ ἐκείσε βαγιαδες εἶναι ἐλα-
φρομένοι τῇ ἀληθείᾳ, τὸ πρᾶγμα γίνεταί ἀ-
νοικονόμητον, καὶ ἐδλιγιάι νιάμ. ἐφενδilisri-
μίζῃ, δεπαλδὲν χιφρὲν καὶ σῦριανετὲν λίλ φου-
καρά, θέλετε πὶ ἀνιλι ἀναφέρει τὴν ὑπόθε-

† Am aflat că la Vidin au făcut control
pentru unele reparații, și cum că au
de gând prin plângerea lor să caute
cherestea valē din Țara-Românească. Veți
afla că în termin de opt ani și ju-
mătate de capu-chehaialăc al nostru nici-
odată n'am lăsat să scoată aceia havalea
de cherestea din Țara-Românească, de
oare ce (căci Fet-Hulislamul (*sic*) e un
plain, și are aceleași lunci și aceleași fe-
luri de cherestea ca și Țara-Românească)
decât pentru paturile de puști zise ca-
ragace, ceia ce nu ajungeam să o în-
tâmpinăm atunci, și astfel s'ar fi făcut
havalea; și aceasta ți-o împărtaşim, ca
unii ce anzim că se cântă și de hava-
leaua patului de pușcă. Deci vei aduce-o
înainte stăpânilor cari să trăiască întru
mulți ani, pentru ca, dacă afară de atâtea
perabovii și alte feluri de cherestea ce
au ajuns havalea din Țara-Românească,
atât la Giurgiu, Adai-Chebiri și Ismail,
dacă poruncese să ni orânduiască ia-
răși din Țara-Românească și la Vidin
cherestea, atunci când e mai aproape Fet-
Hulislamul și are și aceleași lunci ca și
Țara-Românească, și raialele de acolo sânt
ușurați în adevăr, lucrul ajunge nepo-
triv, și la domnii noștri nu li e milă de

¹ Fetislamul.

² Ostrovul Mare.

σιν τοῖς πολυχρονίοις αὐθένταις μας, καὶ κοι-
τάξετε ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ τὸ ἐμποδίσητε·
ἀγκυλὰ καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν τελείως ὅτι καί,
καρχαδὲν πῖλα ἱστιδία, οἱ ἴδιοι αὐθένται μας
θέλουν κάμουν μουσααδὲν, ὄντες πληροφορι-
μένοι περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, ἤξεύ-
ροντες καὶ τοὺς τόσους χαβαλέδες ὅπου ἔγιναν.

Τὰ παρόντα ἔτι μεκτοῦπιὰ μας μεμχοῦ-
ρικα θέλετε τὰ ἐγχειρήσει ἐνὶ ἐκάστῳ κατὰ
τὰς ἐπιγραφάς· τὰ δὲ τὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου
Δεφτερδάρ-κασεδαρή καὶ μεκτουπτισιῇ καὶ
Ζεμμετ ἐφένδιδων, διδοντάς τα, θέλετε προσ-
φέρει καὶ τὴν προσήκοντα χεντιγιέν ἐνὶ ἐκά-
στῳ κατὰ τὴν ἱκτιζάν τοῦ καιροῦ, ἂν δὲν ἐ-
δώκατέ τι.

Στέλλομεν καὶ ἕναν καϊμέν μας χαβαδι-
σίων τῷ ἐνδοξῷ. 'Pstç-ἐφένδῃ καὶ ἕνα μεκτοῦπι
με δὴο καϊμέδες μας, ὁ εἷς περὶ τοῦ ζαχίρῃ
Πελιγραδίου, ὁ ἕτερος περὶ ζαχίρῃ 'Ιπραίλας.

Στέλλομεν καὶ ἕν μεκτοῦπι με καϊμέν μας
τῷ ἐκλαμπροτάτῳ 'Αγᾶ ἱστιδάι ἱαχιδί χαβί²,
ἐν ᾧ περικλύεται καὶ ἕνας πόβσουλας, καὶ
θέλετε ἀγοράσει ἕναν μῆλον καὶ μίαν σιττα-
πόγγουναν ἢ ἕνα καρσάκι. τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ
νὰ συμποσοῦται ἕνα δὴο χιλιάδες γρόσια, καί,
κάμνωντάς τα σέρχι εἰς τὴν πόβσουλαν, θέ-
λετε τὰ προσφέρει.

'Ενθυμίζομεν τῇ Εὐγενσίᾳ τῆς ὅτι, ἀφ' οὗ
σὺν Θεῷ λάθουν διόρθωσιν τὰ πράγματα κατὰ
θυμὸν τῶν πολυχρονίων αὐθέντων μας, πρῶ-
τος ποῦδος εἶναι καὶ ὁ τοῦ Βιδυνίου, ὅχι
μόνον ὁ τοῦ διλαχιστίου τοῦ νιζαμίου, ἀλλὰ
καὶ ὁ περὶ τῆς ποσότητος τῆς τιμῆς τοῦ βου-
τόρου καὶ ἄλλων ζαχρέδων, ἐπειδὴ καὶ μὴ
θέλοντες νὰ ἐννοήσουν τὸν πρῶτον ὀρισμὸν
τοῦ νιζάμι τζεδιδίου· ὁ ὁποῖος σαραχατέν
διαλαμβάνει, καθὼς εἶναι γνωστὸν καὶ εἰς τὴν
Εὐγενσίαν τῆς, ὅτι, ἀφ' οὗ σταλθοῦν οἱ ἀναγ-
καῖοι ζαχιρέδες εἰς Πόλιν, νὰ στέλνωνται καὶ
εἰς τὸ παζάρι τοῦ Βιδυνίου, καὶ νὰ πωλοῦν-
ται νάρχιτζαρι οὐξρέ· πρεστενδέρουν ὅτι ὅλος
ὁ ζαχίρῃς καὶ τῶν πέντες καδιλικίων εἶναι διο-
ρισμένα εἰς αὐτοὺς, καὶ ὅχι μόνον τοῦτο,
ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν πέρνουν με τὴν τιμὴν ὅπου
θέλουν.

Εἶδομεν τὰ ταβουτιχάτια τῶν ὑψηλοτάτων
πασάδων, καὶ ὅτι ἔγινε προσταγὴ νὰ γίνῃ ὁ
πηγανοερχομὸς αὐτῶν ἀπὸ 'Ισμαήλ γιοκζιδί·
ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ πολυχρονῇ τοὺς αὐθέντας
μας διὰ τὸν μουσααδὲν ὅπου δεικνύουν εἰς
τὸν τόπον.

σάρaci (?), vei aduce afacerea de-a dreptul
stăpânilor cari să trăiască întru mulți ani,
și veți căuta cât se poate s'o opriți; de și
nu ne îndoim la urmă că, văzând acestea,
înșiși stăpânii noștri vor pune soroc, aflând
despre starea locului și despre atâtea ha-
valele ce au fost ¹.

Și cele de față mehtupuri ale noastre
chitanțe le veți da fiecăruia după adrese;
iar cele ale prea-slăvitului Tefterdar-che-
sadari și Mehtupciului și lui Zemmet efendiii,
dându-le, veți aduce și cuvenitul dar
fiecăruia după nevoia vremii, dacă nu
li-ați dat nimic.

Trimetem și o serisoare a noastră de
știri prea-slăvitului reis-efendi și un meh-
tup cu două rugăciuni ale noastre, una
pentru zahereaua Belgradului, alta pentru
zahereaua Brăilei.

Trimetem și un mehtup cu cererea
noastră prea-strălucitului Agă, în care se
închide și o busolă, și veți cumpăra
un milos [blană] și o blană de *sittapos*
ori una de *carsac* [hermină], al cărora
preț să se adune până la două mii de
groși, și, făcând teacă la busolă, le veți
oferi.

Amintim Nobleței Tale că, dacă se
vor îndrepta cu voia lui Dumnezeu lu-
crurile după dorința stăpânilor noștri cari
să trăiască întru mulți ani, primul *pud*
e și al Vidinului, nu numai al ni-
zamului aceluși ținut, dar și cel pentru
suma prețului untului și altor zaherele,
căci, și fără voie să se gândească la
întâia poruncă a *nizam-gedidului* [oas-
tea nouă]; care ordin cuprinde, cum e știut
și Nobleței Tale, că, de oare ce se tri-
met zaherelele de nevoie la Constanti-
nopol, să se trimeată și la târgul Vi-
dinului, și să se vândă cu prețul ce s'a
tăiat: ei *pretind* că toată zahereaua
și acelor cinci județe e orânduită la ei,
și nu numai atât, ci o și trec cu prețul
ce vor.

Am văzut poruncile prea-înălțaților
Pași, și că s'a făcut poruncă să fie ple-
carea lor nu de la Ismail; Sfântul Dum-
nezeu să înzilească pe stăpânii noștri
pentru ușurința ce o arată Terii!

¹ Totuși paturile de pușcă s'au dat v. n-l CXLVI.

² Nume propriu?

Προλαβόντως ἐγράψαμεν τῇ Εὐγενείᾳ σας, στέλοντές σας ταχέλι καὶ μεκτοῦπι τοῦ ἐνδοξοτάτου Χουσνῆ-Χουσεῖν-ἐφένδῃ πρὸς τὸν ἐνδοξότατον Δεφτερδάρ-μεκτουπτζίσι Ἀλί-ἐφένδῃ, διὰ τὰς δώσι χίλια πεντακόσια γρόσια, ὅπου χρεωστῇ τῇ Ἐνδοξότητί του, ἅτινα λαμβάνοντάς τα, τὰ κάμητε μαχοῦπι εἰς λογαριασμόν σας. Ὅθεν, ἐξ αὐτῶν, τὰ πεντακόσια θέλετε δώσει τῇ Ἐνδοξότητί του, τὰ δὲ ἑτέρα χίλια θέλουν δωθῇ, ἣ θέλουν γίνῃ τακάσι εἰς λογαριασμόν σας διδόμεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα τὰ χίλια πεντακόσια γρόσια ὅπου χρεωστῇ ἡ Ἐνδοξότης του τοῦ Χουσνῆ-Χουσεῖν-ἐφένδῃ.

Εἶδομεν ὅτι εὐρέθη τὸ περὶ ἀλείμματος Βυθνίου σουρέτι τοῦ χοτζεδίου, εἰς τὸ ὅποιον καὶ ἰσαπέτ ὀλδοῦ, ὥσάν ὅπου ἔμελλε νὰ μᾶς κοστίσῃ καὶ αὐτό.

Εἶδομεν ὅτι ἐδώθη ὁ ἰδιγιάς, καὶ ἄμποτε, ὡς εὐχεται, νὰ εὐδοκήσῃ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ τὸν δώσωμεν ἐν ὅσῳ εἶναι τὸ ἅγιόν του θέλημα, χαῖρλισίτῃς.

Ἐλάβομεν καὶ τὰ περὰτ μουντζεπίντζα ὀφηλὰ φερμάνια.

Εἶδομεν ὅτι ἐνδεχόμενον νὰ κάμῃ χρεῖα πάλιν διορισμὸς ζαχιρέδων. Καὶ κατὰ πρῶτον εὐχόμεθα νὰ εὐδοκήσῃ ὁ ἅγιος Θεὸς τὴν διόρθωσιν τῶν πραγμάτων κατὰ θυρὸν τῶν πολυχρονίων ἡμῶν αὐθέντων, ὅπου νὰ μὴν μένῃ χρεῖα κατὰ δεύτερον δέ, ἀποροῦμεν ἀπὸ ποῖον μάλι ἔχουν νὰ γίνουν αὐτοὶ οἱ διορισμοί, καὶ πόθεν ἔχουμεν νὰ τοὺς πληρώσωμεν, εἰς καιρὸν ὅπου, καθὼς εἰσέρει, μᾶς περνοῦν τόσα καὶ τόσα. Ὅσον δὲν εἴμεθα προσεκτικοὶ εἰς τὸ νὰ μὴν σκορπίζεται ὁ ζαχιρὲς ἰχτιγιαδέν, καθὼς τῇ περιγράφομεν, ἐκάμαμεν καὶ κάμνομεν διάφορα τεδιέργια. Δύσκολον ὅμως τὸ πρᾶγμα, καὶ πρόξενον κίλου κελίων τόσον εἰς ὅλον τὸ ἐτράφι, καὶ φαπανλίδες, καὶ Ἰπραῖλαν, καὶ τὰ ἐξῆς καὶ πρὸς τοῦτοις κεδέρι καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐντοπίους, ἐμποδιζομένους ἀπὸ τῆ ἀλισβέρσι των.

Προλαβόντως, ἀποκρινόμενοι περὶ τοῦ ὁρισμοῦ ὅπου μᾶς ἐστείλατε διὰ τὸν μαδὲν τοῦ τζεζιεδάρη τοῦ Φέτχισλαμίου, σὰς ἐγράφομεν διεξοδικῶς ὅτι οἱ παρόμοιοι ὁρισμοὶ δὲν μᾶς χρησιμεύουν παντελῶς, καὶ σὰς ἐξηγήσαμεν τὰ χουζνέτια τοῦ „γιαδλερινδὲ ἑφακλοῦ ὀλδοκλαρινὶ μουπεγιν μερχοῦρ τεζκιρλερι ὀλμακ“ σουρουτιού. Διὸ πάλιν σὰς γράφομεν ὅτι τὸ νὰ δίδωνται τεζκερέδες ἐδὼ εἰς τὰ πλησιόχωρα μέρη, ὥσάν Ἰπραῖλαν, Γκέργκιοβον, Ρουστζοῦκι, καὶ λοιπά, εἶναι ὅχι μόνον δυσκατόρθωτον, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἀδύνα-

Δαῦνᾶσι am scris Nobleței Tale, trimetându-l *tahvilul* (polița) și scrisoarea preaslăvitului Husnî-Husein-efendi către preaslăvitul Tefterdar-mehtupei Ali-efendi, ca să vă dea o mie cinci sute de lei, ce-i datorește Slăvirii Sale, pe cari luându-i, să-i adăugați la socoteala voastră. Deci, din ei, cinci sute fi vei da Slăvirii Sale, iar ceilalți o mie se vor da, sau vor fi un adaus la socoteala noastră; dăm și noi acolo o mie cinci sute de lei ce e dator Slăvirea Sa lui Husnî-Husein-efendi.

Am văzut că s'a găsit suretul (copia) hogetului pentru grăsimia Vidinului, la care e și o întâmplare, de oare ce era să ne coste și aceasta.

Am văzut că s'a dat și darul de ar fi, cum te rogi, să binevoiască Sfântul Dumnezeu să-l dăm atâta timp cât e sfânta-I voință, cu bine!

Am luat și înaltele firmane potrivite cu beratul de proprietate.

Am văzut că se poate să fie iar nevoie de orânduială de zaherele. Și, întâiu, ne rugăm să binevoiască Sfântul Dumnezeu a face îndreptarea lucrurilor după gândul stăpânilor noștri cari să trăiască mulți ani, ca să nu mai fie nevoie; al doilea însă, nu știm din ce lucru au să vie acele hotărîri, și de unde avem să le împlinim, într'o vreme când, precum știi, ne trag atâtea și atâtea. Cât deci sântem cu luare aminte să nu cumva să se împrăstie zahereaua de rezervă, cum ți-am scris, am făcut și facem deosebite încercări (?). Dar e greu lucru, și vestesc chile de chile, cât la toate cele din jur, și capanlâii (?), și Brăila, și celelalte; și la acestea și greutatea și la săracii de locușnici, împiedecați de la alișverișul lor.

Δαῦνᾶσι, răspunzând la porunca pe care ni-ați trimis-o pentru treaba încasatorului Fetislamului, v'am scris pe larg că asemenea porunci nu ni folosesc de loc, și v'am deslușit huzmeturile... ale *surutului*.

Pentru care din nou vă scriem: ca să se dea mici teșcherele aici, la părțile vecine, precum Brăila, Giurgiul, Ruscicul și celelalte, e nu numai greu de scos la cale, dar și cu totul cu neputință,

τον, ὥσάν ὁποῦ πρέπει νὰ μοιράσωμεν εἰς ὅλην τὴν Τζάραν τεςκερέδες, ἐπειδὴ πολλὰ-κὶς τυχαίως τὸ χωρίον ἀπὸ τὸ ὁποῖον κοινᾶ ἕνας πτωχὸς νὰ ἀπαίχῃ ὥρας καὶ πολλάκις ἡμέρας ἀπὸ τὸ χωρίον ὁποῦ εὐρίσκεται ὁ ἱσπράδνικος τοῦ καδικλικίου, τὸ ὁποῖον; ἐκτὸς τῶν ἄλλων χουζνετίων, ἀρκεῖ νὰ εἰπώμεν ὅτι, οἱ παρόμοιοι τεςκερέδες ὄντες μοιρασμένοι εἰς τόσα χέρια, ἡμποροῦν νὰ σκορπίζονται καὶ εἰς ξένους πηγαίνοντες, καὶ ἐκ τούτου νὰ ἔχουν δίκαιον οἱ χαρατζίδες νὰ παραπονῶνται ἀπὸ τοὺς τεςκερέδες μας καὶ ἀκολούθως νὰ λέγουν ὅτι ἀκολουθεῖ κίεσσι εἰς τὸ μάλιμιρ. Τὸ νὰ ἐμποδίζωμεν δὲ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τὸ νὰ ἔρχονται καὶ νὰ πηγαίνουν εἰς τὰ πλησιόχωρα μέρη, ὅχι μόνον εἶναι πρόξενον διακοπῆς καθὲς ἀλυσθρισίου, ἀλλὰ, καθὼς καὶ ἐννοεῖται καὶ ἡ Εὐγενεία σας, γίνεταί αἰτία παραπόνου εἰς τοὺς σερχατνισίδες, οἱ ὁποῖοι πρεσβεύουν τὸν πηγαίνοντα τῶν πτωχῶν διὰ τὰ ἀναγκαῖα τῆς τροφῆς των· διὰ αὐτὰ λοιπὸν τὰ αἷτια δὲν ἐσσηθίσθη ποτὲ τὸ νὰ δίδονται τοιοῦτοι τεςκερέδες εἰς τοὺς ῥαγιάδες ὁποῦ πηγαίνουν εἰς τὰ πέριξ σερχάτια. Κατὰ καιρὸν δὲ ἐσσηθίσθη τὸ νὰ δίδονται μόνον εἰς ὀρακτζίδες ὁποῦ πηγαίνουν μαζομένοι, ἢ εἰς ἄλλους ῥαγιάδες ὁποῦ διὰ κἄμμιαν ὑπόθεσιν τύχῃ νὰ πηγαίνουν εἰς μακρυνὰ μέρη. Καί, ὅσον μὲν διὰ τὸ σουροῦτι, ἡ Εὐγενεία σου ἔχετε δίκαιον, ὥσάν ὁποῦ οὕτως ἐδουσουρδίσθηκαε καὶ ἐγώ.

Ἡ ὑπόθεσις ὅμως αὐτὴ ἀπαιτεῖ διόρθωσιν, καὶ εἶναι φανερόν ὅτι εἶναι ἀπλὴ πρόφασις τῶν τζιζιαδάριδων, πῶς δὲν γνωρίζουν τοὺς ῥαγιάδες ὀλάχους, διότι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τοὺς γνωρίζουν, καὶ πολλοὶ τῶν ἐκείσε ἐγκατοίκων μὲ τὸ νὰ εἶναι ὀλημερινοὶ εἰς ὅλα τὰ πέριξ, εὐρίσκονται εἰς καθὲς μέρος καὶ ἄνθρωποι μας διορισμένοι, ἄλλοι μὲν καποῦ-κίχαχιάδες τοῦ ἄλατος, καὶ εὐκόλως ἡμποροῦν νὰ πληροπορῶνται τὴν ἀλήθειαν, ὅταν ἀμφιβάλλωσι. Διὸ καὶ εἶναι φανερόν ὅτι τὰ τοιαῦτα προσέχονται μόνον καὶ μόνον ἀπὸ μελανελίκι καὶ ταμάχι τῶν τζιζιαδάριδων. Νετιτζέ, ἄρχοντες, νὰ ἱεῖρητε ὅτι τὸ πρᾶγμα καταντᾷ εἰς τὸ παντελὲς ἀφόρητον· καὶ εἰς τὸ νὰ ἀναγκάζωμεθα νὰ ἐμποδίζωμεν μὲ τελεσιότητα τὸν πηγαίνοντα τῶν ῥαγιάδων εἰς τὰ πέριξ, τὸ ὁποῖον πόση αἰτία γίνεταί σικιαιδίου ἡμπορεῖτε νὰ τὸ συμπεράνητε, ἐπειδὴ καὶ εἰς ὅλα τὰ πέριξ, καθὼς περὶ ὅλην ὀλίγον καιρὸς καὶ δὲν πηγαίνουν ἀπὸ Βλαχίας τὰ ἀναγκαῖα των, εὐθὺς δὲν παύουν ἀπὸ τὸ νὰ μᾶς ἐνοχλοῦν, παρακαλῶντάς μας νὰ μὴν τοὺς ὀστεροῦμεν ἀπὸ τὰ χρειώδη των, μουρααδὲν

de oare ce trebuie să împărțim în toată țara teșcherele, căci adesea din întâmplare satul de unde pleacă un sărac e departe ceasuri și adesea zile de satul unde se află ispravnicul județului, ceea ce, afară de alte huzmeturi, ajunge ca să spunem că, astfel de teșcherele fiind împărțite în atâtea mâni, pot să se imprăstie și la străinii cari vin și se duc, și din aceasta să aibă drept hărăgerii să fie supărați pentru teșcherelele noastre și pe urmă să spuie că urmează abus în paguba Statului. Iar să împiedecăm pe săraci să vie și să meargă la locurile vecine, nu numai produce tăierea oricărui alișveriş, dar și, cum te gândești și Nobleța Ța, ajunge pricină de parapon la cei din serhaturi, cari pretind venirea și ducerea săracilor pentru cele de nevoie hranei lor; deci pentru aceste cauze nu s'a obișnuit vreodată a se da astfel de teșcherele la raialele ce vin la serhaturile d'împrejur. Pe vremuri însă s'a obișnuit să se dea numai la *oraccii* (secerători), unde vin în grup, sau la alte raiale care pentru vre-o pricină se întâmplă de vin la locurile depărtate.

Și, cât despre dar (?), Nobleța Ța ai dreptate, de oare ce, așa s'a făcut obiceiul.

Dar această afacere cere îndreptare, și e vădit că este curat un pretext al încasatorilor că acela nu cunosc pe raialele români, căci, afară de aceia că-i cunosc, și că mulți din locuitorii de acolo, fiindcă sânt din toate părțile de jur împrejur, se află la fiecare parte și oamenii noștri orânduși, alții și capuchehaiele pentru sare, și ușor pot să afle adevărul, când se află la îndoială. Pentru care e și vădit că unele ca acestea vin numai și numai de la răutatea și lăcomia încasatorilor. La urma urmei, boierilor, să știți că lucrul ajunge a fi cu totul nesuferit; și [nu se poate] să fim siliți a opri cu desăvârșire mersul raialelor în locurile d'împrejur, care câtă pricină ajunge a fi de pâră puteți să presupuneți, căci și în toate locurile vecine, cum trece câțva timp și nu li vin din Țara-Românească cele ce li sânt de nevoie, îndată nu încetează de a ne supăra, rugându-ne să nu-i lipsim de cele necesare ale lor, îndatorându-i, din iu-

εἰς τὴν γειτονικὴν φιλίαν, δι' ἣν καὶ ἡμεῖς τιτρίπτι τὸ χατῆρί των.

Ἐκτὸς δὲ τῶν ἄλλων χαρατρίδων ὅπου σὰς ἐγράφωμεν, ἕνας τῶρα, πάλιν ἐλθὼν εἰς Ῥουσ-τζούκι, δὲν παύη νὰ πιάνη Βλάχους ὅπου πηγαινούν με ζαχιδέδες εἰς Ῥουστζούκι, κακὰ τοὺς διδῇ χαρτιά, ἄλλους μὲν ἀπὸ αὐτοὺς σφαλῶντας, ἄλλους δέρονωντας, μὴ διγναδίζωντας μήτε λόγον τινός, μήτε συμβουλὴν τῶν ἐκείσε ἀγάδων ἐπιμεληθῆς λοιπὸν εἰς τὴν διόρθωσιν τούτου.

Οἱ ῥαγιάδες τῶν χασίων τοῦ Κοῦλε, ὅπου, καθὼς ἤξεύρετε, κἀνένα εἶδος χαβιλε δὲν δοκιμάζουν, δὲν εἶναι ἀρκετὸν νὰ συντρέξουν εἰς τὸ ὀλίγον ταμῆρι τοῦ Κοῦλε-καλεσῆ, παγισίλς Κοῦλε.

Σὰς στέλλομεν καὶ δύο σανέδια κρίσως περὶ νακλίου μερικῶν μουχμαδιῶν ἀπὸ Ἰπ-ραίλας εἰς Σελίστραν, περὶ ὧν ἐγράφωμεν καὶ καίμεν μας, καὶ θέλετε τὰ κάμη μαχσοῦπικα εἰς τὸν λογαριασμόν μας.

bire de vecini, pentru care și noi li facem hatârul.

Însă afară de ceilalți hărăgeri ce am scris, unul acum, venind din nou la Ruscuc, nu încetează a apuca pe Români când vin cu zaherelele la Ruscuc, li dă hârtii rele, pe unii din ei înșelându-i, pe alții bătându-i, nevrând să știe niciun cuvânt al cuiva, nici sfatul agalelor de acolo; ci îngrijiți-vă de îndreptarea acestui lucru.

Raialele Ținutului Turnului, care, cum știți, niciun fel de havalea nu încearcă, nu e de ajuns să ajute la puțină îndreptare a cetății Turnului, la Turnu chiar.

Vă trimetem și două sinete de judecată pentru mutarea unor călăreți de la Brăila la Silistra, pentru care am scris și raportul nostru, și veți face adaus la socoteala noastră.

CXLVIII.

Alexandru-Vodă Ipsilanti către capuchehaiaua sa, despre greutatea cu clădirea cetății de la Ismail și despre picdicele cu trecerea zaherelei Belgradului pe la Porțile-de-fier.

1774-82.

† Τὴν Εὐγενεῖαν σας, ἡμέτεροι προσφιλέστατοι ἄρχοντες, προσφιλῶς ἀσπάζομεθα καὶ χαίρομεν· διαφυλάττοι ὑμᾶς ὁ Κύριος ἐν ὑγίαιᾳ καὶ εὐθυμερίᾳ διηγεσθε, ὡς ἐφίεσθε.

Μὲ τὸ νὰ ἐζήτησεν ἡ φιλιότης μας Δόμνα νὰ ἐκινῇ τὸν παρόντα τζαπούκιν, διὰ χρεῖαν ὁσπιτικὴν, δὲν λείπομεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἐρωτήσωμεν δι' αὐτοῦ τὰ τῆς ἐφετῆς ἡμῖν ἀγαθῆς ὑγίαιας σας, καί, μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχωμέν τι ἄλλο νὰ σὰς γράψωμεν, τοὺς κατωτέρω μαδῆδες.

Καθὼς σὰς γράφωμεν, καταγινόμεθα εἰς τὸ τερτίπτι τῶν χαβιλέδων τοῦ Ἰσμαίλι οἰκοδομητομένου κάστρου· ὅσον δὲ τὰ στοχαζόμεθα, τόσον εὐθιζόμεθα εἰς ὑπερβολὴν λύπης διὰ τὸ πλῆθος καὶ τὸν ὄγκον· ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ βοηθήσῃ καὶ ἡμᾶς καὶ τὸν τόπον.

Ἐστείλωμεν μαχσοῦστὲν ἄνθρωπόν μας εἰς τὸν τιμωτάτον Γκιρδασαγασήν¹ πρὸς προτροπὴν τοῦ τοῦ ὅτι νὰ κάμη χιμμέτι εἰς τὸ πέραςμα τῶν καραβίων ὅπου ἐφορτώθησαν με τὸν μαλουμουλεκδάρ ζαχερὲν τοῦ Πελιγρὰδίου ἀπὸ τὰ γερδάπια, καὶ πρὸς τοῦτοις ἐπροστάξωμεν τὸν ῥηθέντα ἄνθρωπόν μας μα-

† Pe Nobleta Voastră, prea-iubiți boieri ai noștri, cu dragoste vă salutăm și heretisim; să vă păzească Domnul în sănătate și bună stare neconținută, cum doriți.

De oare ce a cerut prea-iubita noastră Doamnă pe cel de față [călăraș] răpede, pentru o nevoie casnică, nu lipsim și noi să întrebăm prin el ce privește dorita nouă bună sănătate a voastră, și, neavând ce alta să vă scriem, [însemnăm] trebile de mai jos.

Cum vă scriem, am ajuns la lucrul havalelelor cetății ce se clădește la Ismail; ei, cu cât ne gândim, cu atâta ne cufundăm în prisosul supărării, pentru mulțime și greutate; Sfântul Dumnezeu să ne ajute și pe noi și Țara!

Am trimes anume om al nostru la preacinstitul aga gherdapurilor pentru a-l îndemna să facă bunătațe la trecerea corăbiilor ce s'au încărcat cu zahereaua împărătească (?) a Belgradului de la gherdapuri, și pe lângă acestea am rânduit pe acel om al nostru ca prin mijloacele sale să si-

¹ Gherdapurile de la Porțile-de-fier.

ραφείῃ σέρλε νὰ θιάσῃ τοὺς ῥεῖσιδες τῶν καραβίων ὁποῦ πέρ-σαῦτ ἀκθάμ νὰ ἀποκομίσουν τὸν ζαχίρην εἰς Πελιγράδι, ὅθεν σερισρίφ ταρψενδάν γινόμενοι ἐχζάρι οἱ ῥεῖσιδες.

Ἐκ τοῦ ἤδη στυλλομένου ὁμῖν σευσθίου κρίσεως τελακιάδην ἱτετζάρα καὶ ἀπολογίας τῶν ῥεῖσιδων διὰ τὴν μέχρι τοῦδε παντελῆ ἔλλειψιν τῶν νερῶν θέλετε πληροφορηθῆ καὶ διὰ τὸ κίδι τοῦ ῥηθέντος σευσθίου τῆς κρίσεως. Ἰδοὺ ὁποῦ σὰς στέλλομεν καὶ ἐν ἴσον πουγιουρουλδίου τοῦ ὀφηλοτάτου Πελιγράτ-μουχαφίζη πρὸς τὸν τιμιώτατον Φέτι-Χουλιολάμ. Ἐοῖθοδάσην καὶ τοῦ κιαχαγιά τῆς Ὑψηλότητός του περὶ αὐτῆς τῆς ὀποθέσεως.

Λοιπὸν ὅλα αὐτὰ θέλετε τὰ δεῖξῃ τοῖς πολυχρονίοις αὐθένταις μας ὁποῦ νὰ θεβαιωθοῦν ὅτι ἐξ ἡμῶν σερισμοῦ κουσοῦρ εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ ζαχίρε δὲν ἔγινε καὶ ὅτι πρὸ καιροῦ ἡ προσταγὴ τῶν ἔγινε τενφίλι, καὶ ἐκ τῶν ῥηθεισῶν περιστάσεων μέχρι τοῦδε δὲν ἐστάθη δυνατόν νὰ ἀποσταλῇ ὁ ζαχίρες εἰς τὸ Πελιγράδι.

Ἐλάδομεν τὸ σενέτι τῶν ἐννεακοσίων γροσίων διὰ τὸ πεδέλι ἰλτζάμι τοῦ Τζουγγούρ τζιφ-τιλικίου.

Ἐλάδομεν καὶ τὸ σενέτι τοῦ τουρνατζιλίκου τοῦ πεολῆ-ἀγασῇ μας.

lească pe reisii corăbiilor ca să ducă zahereana la Belgrad cu un ceas mai curând, pentru care după sfânta lege să ajungă mulțămii (?) reisii.

Din sinetul de judecată ce s'a trimes vouă și din îndreptățirea reisilor pentru cea până acum pe de-a 'ntregul lipsă a apelor vă veți lămuri și pentru rostul acelui sinet de judecată. Iată că vă trimetem și o copie a poruncii prea-înălțatului muhafiz de Belgrad către prea-cinstitul Voerod de Fetislam și al chehaii Înălțimii Sale pentru această afacere.

De altfel, toate acestea le veți arăta stăpânilor noștri cari să trăiască întru mulți ani, ca să se încredințeze că de la noi n'a fost lipsă la trimeterea zaherelei și că mai înainte porunca lor s'a și îndeplinit, și din zisele împrejurări până acum n'a fost cu puțință a se trimete zahereana la Belgrad.

Am primit sinetul celor nouă sute de groși pentru cumpărarea ciflicului Ciunguri.

Am primit și sinetul turnagilăcului lui bešli-agasî al nostru.

CXLIX.

1774-82.

Capuchehaielele Țerii-Românești către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre biruințele în Egipt ale Capudanului Hasan.

† Τὸν ἀπὸ ἰς τῆς τοῦ λήγοντος ὁπέρλαμ-προν προσκυνητὸν ὀρισμὸν τοῦ θεοφρουρήτου αὐτῆς Ὑψους μετὰ τῆς ὀφειλουμένης δουλικῆς ἡμῶν ὀπουκλίσσεως ἐλάδομεν, ἐξ οὗ πληροφοροῦμενος τὴν πόσιν ἀπε[ρί]γραφτον χάραν καὶ ἀγαλλήσασιν ἔλαβε τὸ Ὑψος τῆς διὰ τὰς φρικωδεστάτας, μεγίστας νίκας καὶ ἀήττητα τρόπαια ὁποῦ ὁ ὀφηλότατος περιβόητος Καπουδάν-πασᾶς-ἐφένδης μας, δι' ἀρβωγῆς θείας καὶ τῆς [ἰ]σχύσεως, ἔστησεν εἰς τὸ Μισῆρι, κατατροπώσας μὲ πόλεμον ἐπὶ ξηρᾶς τινᾶς τῶν ἐκείσε πείδων, εἰς τρόπον ὁποῦ, ἀφ' οὗ ἐθανάτωσεν ἀρκετοὺς ἀπὸ τὸ ἀσκέρι τους, χωρὶς νὰ ἐλαφθῇ, μὲ τὴν παντοδυναμίαν τοῦ ἁγίου Θεοῦ, οὐδεὶς ἀπὸ τὸ ἀσκέρι τῆς Ὑψηλότητός του, ἔστειλε καὶ ἐξ αὐτῶν τέσσαρας κεφαλᾶς, μαζὶ μὲ μερικὰς ἄλλας πουγλουκασίδων, εἰς τὸ πλήρες εὐδαιμονίας κατόφλιον τῆς κραταιᾶς Βασιλείας, καὶ θεβαιούμεθα ἐκ τούτου ὅτι καὶ οἱ ἐναπολειφθέντες συνομῶται ἀντιπαρτατώμε-

† Porunca prea-strălucită de la 17 ale lunii trecute a de Dumnezeu păzitei Înălțimii Tale cu cea cuvenită supusă plecare a noastră am primit-o, din care aflând câtă indescriptibilă bucurie și mulțămire ai primit Înălțimea Ta pentru prea-înfricoșatele, prea-marile biruinți și neînvinsele trofee pe care prea-înălțatul, faimosul Capudan-Pașa-efendi al nostru, cu ajutorul lui Dumnezeu, cu putere le-a înființat în Misir (Egipt), biruind cu războiul pe uscat pe unii din beii de acolo, așa că, de oare ce a ucis destui din oastea lor, fără să se fi vătămat, cu atotputernicia Sfântului Dumnezeu, nimeni din oastea Înălțimii Sale, a trimes și dintre dânsii patru capete, împreună cu câteva altele ale buluebașilor, pentru deplina eulme a fericirii puternicii Împărății, și ne asigurăm din aceasta că și tovarășii ce

νοι δὲν θέλουν ἀποφύγη τὸ φοβερώτατον ἐκδικητήριον ξίφος τῆς περιβλέπτου αὐτοῦ Ὑψηλότητος, ὥστε, ἐλευθερούμενος ἀπὸ τὰς τῶν ῥηθέντων τυραννικὰς χεῖρας ὁ περιώνυμος αὐτὸς Θρόνος, νὰ γένῃ κτῆμα καὶ λάφυρον ἐνὸς τοιούτου εὐσπλαγχνικωτάτου κηδαιμόνος καὶ ἐπομένως οἱ ἐκείσε βασιλεῖς, λαμβάνοντες τὴν ἀπὸ τὰ τοσαῦτα δεινὰ ἀφόρητα τελεῖαν ἐλευθερίαν καὶ ἀπὸ τοιούτους ἀκαταπαήστους κινδύνους, ἀπαλλαγὴν τῶν νὰ ἔχωσιν ἀπαξάπαντες, ὀλικὸν ἐμνιγέτι ὑπὸ τῆς σκιάς τῆς ὑπερτάτης αὐτοῦ Ὑψηλότητος, ὡς, μέχρι τελευταίας μας πνοῆς, πιστοὶ σκλάβοι βασιλεῖς τῆς προτάτης καὶ ἀκαταμαχῆτου Βασιλείας καὶ εὐπειθέστατοι δοῦλοι τοῦ Ὑψους τῆς, ὑπερβαλόντως ἐχάρημεν καὶ ἡμεῖς, ἀναπέρποντες ὑπερρίθμους δόαδες καὶ ὑπερμέτρους μετὰ θαυμάτων δεήσεις πρὸς τὸν Πανάγαθον, ὅπως, διὰ τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν καὶ ἀσύγκριτον αὐτοῦ ἔλεος πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀδυνάτους ἡμᾶς σκλάβους τοῦ κραταιοτάτου καὶ εὐσπλαγχνικωτάτου ἡμῶν Ἀνακτος (οὗ τὸ πανσθενὲς ἀνακτορικὸν κράτος εἴη εἰς αἰῶνας ἀκαταμάχιστον) ἐνισχύῃ μέχρις αἰώνων τὰ ἰσχυρότατα ὅπλα τῶν ἀπάντων τῶν ὑψηλοτάτων πασάδων τῆς κραταιᾶς αὐτοῦ Βασιλείας, κατ' ἐξοχίην δὲ τοῦ περιδοήτου καὶ γενναιοτάτου Καπουδάν-πασᾶ-ἐφένδῃ μας, ὅνπερ εἶδε νὰ διαωνίξῃ ὁ ἄγιος Θεός, καὶ νὰ χαρίξῃ τῷ κραταιοτάτῳ ἡμῶν Ἀνακτι, μετὰ τὸ νὰ εἶναι τῷ ὄντι ἡ Ὑψηλότης του αἷτιος ὁποῦ οἱ πτωχοὶ βασιλεῖς πρὸ χρόνων ἀπολαμβάνουσι τελεῖας ἡσυχίας καὶ ἐμνιγέτια, ζῶντες μετὰ καλῆς ἐλευθερίας καὶ ἁνσιν, διὸ εἴμεθα εὐέλπεις ὅτι ὁ τὰ πάντα ἀμοιρόμενος Κύριος θέλει μᾶς τὸν χαρίσαι εἰς παμπόλους αἰῶνας μακρόδιον, ὅγιά καὶ παντὸς ἐναντίου ὑπερκαίμενον, ὥστε εἰς τὸν χρυσὸν αὐτὸν αἰῶνα τῆς ἀκαταμαχῆτου Βασιλείας τοῦ κράτους του καὶ ἐπιτροπῆς τοῦ τοιούτου ὑπερτάτου ἐφένδῃ μας, μετὰ τὴν προστασίαν καὶ καλλίστην διοίκησιν τοῦ θεοπρουρήτου Ὑψους τῆς σκιάζομενοι καὶ ἡμεῖς, οἱ πιστοὶ βασιλεῖς, ὑπὸ τῆς πανσθενοῦς σκέπης τῶν ἀητετήτων ἀρμάτων τῆς περιωνύμου αὐτοῦ Ὑψηλότητος, νὰ ἡμπαρώσωμεν νὰ ζήσωμεν ἐν τελεῇ ἁνσεσι καὶ ἡσυχίᾳ, διὰ τὴν καλοκτεσώμεν τὸν Πανάγαθον Κύριον ὅπερ τῆς εἰς αἰῶνας αὐτοῦ μακροδιότητος.

au mai rămas în luptă nu vor scăpa de prea-temuta sabie răsplătitoare a Înălțimii Sale ilustre, așa că, liberându-se din mâinile tiranice ale acelora vestitul acesta Scaun, să fie cucerire și pradă a unui îngrijitor de cea mai mare milă, și, în urmare, raialele de acolo, liberați cu totul de atâtea grozave sarcini nesuferite și de astfel de neîncetate primejdii, să aibă scăparea lor cu toții, odihna lor deplină supt umbra supremei Lui Înălțimi, așa că, până la ultima noastră suflare credincioși sclavi raiale ai preabunei și nebiruitei Împărății și preasupuși robi ai Înălțimii Sale, peste măsură ne-am bucurat și noi, trimețând slăviri fără număr și rugăciuni fără măsură cu lacrimi către cel Prea Bun, pentru ca, prin înalta-I bunătate și milă fără păreche către noi, robii fără putere ai prea-puternicului și prea-indurătorului nostru Împărat (a cărui putere împărătească a toate stăpânitoare fie în toți vecii nebiruită), să se în-tărească până în veacuri prea-puternicele arme ale tuturor prea-înălțaților Pași ai puternicii lui Împărății, și mai ales ale faimosului și prea-nobilului Capudan-Paşa-efendi al nostru, pe care să-l veșnicească Sfântul Dumnezeu și să-l dăruiască prea-puternicului nostru Împărat, căci e cu adevărat Înălțimea Sa pricina că săracele raiale de ani de zile primesc deplină liniște și pace, trăind cu toată libertatea și cu tot răgazul, pentru care nădăjduim că Domnul, care toate le răsplătește, ni-l va dărui în foarte mulți ani de viață lungă sănătos și mai presus de tot vrăjmașul, așa că în veacul acesta de aur al lui și supt epitropia unui astfel de prea-înalt efendi al nostru, cu ocrotirea și buna cărmuire a Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu, odihniți și noi, credincioasele raiale, supt a tot puternica pază a neînvinselor armate ale vestitei Lui Înălțimi, să putem trăi în deplin răgaz și în liniște deplină, ca să rugăm pe prea-bunul Domn de lunga viață în veci a lui.

1774-82.

Raport din Craiova către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre „nedreptățirea săracilor“ de către Barbu Știrbei și Păharnicul Jianu și despre buna faimă a Domnului.

Ἐλθὼν καὶ ἄλλον προσκυνητὸν ὁρισμόν, ἐν ᾧ προστάττομαι ὅτι, μὲ τὸ νὰ ἐφθασεν εἰς τὰς πανεκλάμπρους αὐτῆς ἀκοὰς πῶς δὴ τῶν ἀρχόντων τοῦ εἰς τὰ ὧδε αὐθεντικοῦ διβανίου, ὅτε ἄρχων Κλωτζιάρης Πάρπουλος Σιτιπέης καὶ Παχάρνικος Ζιάνος, παρατρέχοντες νόμον καὶ δίκαιον, ἀδικοῦσι τοὺς πτωχοὺς εἰς τὰς ἐντυχοῦσας ὑποθέσεις του, νὰ εἰδοποιήσω τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος αὐτῆς περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος. Ἐμφανιζόμενος λοιπὸν διὰ τοῦ δουλικῶ μου, τὴν πληροφορῶ ὅτι, μὲ τὴν ὡς οὐδὲν ἄλλο πολύτιμον ἐκλαμπρόν μοι ζῶην της, ἡ ἀσύγκριτος εἰκὼν της δικαιοσύνης τοῦ θεοφροῦρητου Ὑψους της τοιοῦτον καλὸν παράδειγμα ἔδωκεν εἰς ὅλους κοινῶς καὶ τόσον μεγάλον φόβον ἐνέσπειρον αἱ τῶν κακούργων παιδεῖαι εἰς τὰς καρδίαις ἀπάντων, ὥστε, ἂν εἴνε καὶ τινὰς ἢ φόβιν, ἢ συνήθειαν τοιαύτης κακῆς προαιρέσεως, παρήλλαξε δι' ὅλου καὶ ἐκατήνησε νὰ νομίζῃ ἄξιον παιδεῖας ἀμάρτημα ἂν περάσῃ ἀπλῶς τοιοῦτος κακὴς στοχασμὸς ἀπὸ τὴν φαντασίαν του, καὶ ἐκ τούτου ἠκολούθησεν ὁποῦ εἶναι δόσκολον τῶρα νὰ γνωρίσῃ τινὰς ποῖος ἐκ φύσεως καὶ ποῖος ἐκ τοῦ φόβου ὁ καλὸς καὶ ὁ τίμιος. Διὰ τοῦτο, καὶ ἂν δὲν ἔδωκε καιρὸν ἡ ἀμέσως λάμψασα δικαιοσύνη της εἰς τὸ νὰ γνωρίσω τὸ καθ' αὐτὸ ταπεινέτι τῶν ῥηθέντων ἀρχόντων, γνωρίζω ὅμως ὅτι μέχρι της σήμερον, ὄντες ὑποκλεινέστατοι εἰς ὅλας τὰς αὐθεντικὰς προσταγὰς, ὅλαις δυνάμεισι πάσχουσι διὰ νὰ μὴ δώσωσι μετὰν αἰτίαν ὁποῦ νὰ παρωργίσωσιν εἰς οὐδὲν τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της, πολλῶ δὲ μᾶλλον εἰς ἕνα τοιοῦτον μαδῶν τῶν κρίσεων, εἰς τὰς ὁποῖαι εἶναι ἀπαύστως ἐπαρυπνοῦν τὸ ὄμμα τῆς Ὑμετέρας θεοφροῦρητου Ὑψηλότητος, καὶ, ἐβδαια, μὲ τὸ νὰ καυχῶμαι ὅτι εἶμαι πιστότατος δοῦλός της, ἂν ἐκαταλάμβαναι τινὰ φιλάδικον εἰς τὸ διδάναι της, ἥθελα παρευθὺς τὸν φανερώσῃ εἰς τὸ Ὑψος της, διὰ νὰ μὴν μολύνηται ἐπὶ ἡμερῶν τοῦ Ὑψους της τὸ δίδαν ἀπὸ τοιοῦτον στόμα φιλάδικον. Μὲ ὅλον τοῦτο, κατὰ τὴν αὐθεντικὴν προσταγὴν, τὴν περὶ τούτου πανεκλάμπραν ὁρισμόν της εἰς τὴν Ἐδγενσίαν των.

Ἐθαγγελισθεὶς ὅτι ὁ ὑπέρτατος ἐπίτροπος (ᾧ Κύριος χαρίζεται ζῶην καὶ εὐδαιμονίαν

Am primit și altă poruncă vrednică de închinare, în care mi se orânduiește ca, de oare ce au ajuns la urechile-Ți prea-strălucite cum că doi dintre boierii din Divanul domnesc de aici, dumnealor Clucernul Barbul Știrbei și Păharnicul Jianu, călcând legea și dreptul, nedreptățesc pe săraci la afacerile ce se întâmplă, să înștiințez pe Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu despre adevărul lucrului. Înfățișându-mă deci prin (scrisoarea) mea supusă, Te înștiințez că, pe viața Ta strălucită, care-mi e mai scumpă decât orice alta, neasămănată icoană a dreptății Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu a dat o astfel de frumoasă pildă la toți de obște și atât de mare frică au răspândit pedepsele celor ce fac răul în inimile tuturor, înăit, dacă și e cineva care din fire sau din obicei să aibă o astfel de rea aplecare, s'a schimbat cu totul și a ajuns să creadă ca greșeală vrednică de pedeapsă dacă ar trece chiar un astfel de gând rău din închipuirea lui, și de aici a urmat că e greu acum a se cunoaște azi cine e bun și cinstit din fire și cine de frică. Pentru aceea, și de n'ar fi dat prilej nemijlocit strălucitoarea Ta dreptate ca să cunoască tabietul fiecăruia din acei boieri, știu însă că până azi, fiind prea-plecați spre toate poruncile domnești, din toate puterile încearcă a nu da nici cea mai mică pricină ca să supere întru nimic pe Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, și cu atât mai mult la o astfel de treabă a judecăților, la care neconținut păzește ochiul Înălțimii Voastre de Dumnezeu păzite, și, de sigur, ea unul ce mă laud că sânt prea-credincios rob al Tău, dacă aș afla pe cineva iubitor de nedreptate în Divanul Tău, îndată l-aș arăta Înălțimii Tale, pentru a nu se molipsi în zilele Înălțimii Tale Divanul de o astfel de gură iubitoare de nedreptate. Cu toate acestea, după porunca Ta domnească, aștept întru aceasta prea-strălucita poruncă a Ta cu privire la dumnealor.

Aflând că prea-înălțatul Vizir (căruia Domnul să-i dăruiască viață și fericire ne-

ἀμετάπτωτον πρὸς τε πραγματικὴν ἔνδειξιν τῆς παρὰ τῆς κραταιᾶς Βασιλείας ἰδιαζούσης καλῆς ὑπολήψεως εἰς τὸ θεοφορόρητον Ὑψος τῆς καὶ διὰ χαρὰν καὶ παρηγορίαν ὄλων τῶν ὑποκειμένων πιστῶν δούλων τῆς) κατὰ τὴν ... τοῦ ...¹ περιέθαλψε τὴν Ὑμετέραν θεοσέβαστον Ὑψηλότητα με λαμπρὰ βασιλικά ἱλιφάτια, κατὰ τὸν χρεωστούμενον δουλικὸν ζήλόν μου, πλήρης ἐγκαρδίου εὐφροσύνης, ἀνέπεμψα πρὸς Θεὸν τοὺς εἰκότας εὐχαριστηρίους ὕμνους, καθικετεύσας Αὐτὸν τὸν τοῦ παντὸς Προστάτην ἵνα κατὰ τὴν θείαν ἄπειρον εὐσπλαγχνίαν τοῦ χαροποιήσῃ ἡμᾶς ὅσον οὐπω τελώτερον, ὥστε νὰ ἀξιωθῶ καὶ ἀμέσως ἐν τῷ πανευκλάμῳ αὐθεντικῷ αὐτῆς Θρόνῳ νὰ συγχαρῶ τὴ θεοφορόρητον Ὑψος τῆς, ἀσπαζόμενος τὰ ἔργη τῶν πανευκλάμῳ αὐτῆς ποδῶν. Μὴ ἔχων δὲ ἄλλοτρόπως νὰ δεῖξω πόσον διὰ τοῦ ὑπὸ χρεως εἰμι διὰ τὴν χρηστομίμητον ἀμετάκλητον ἰδιαζούσαν εἰς τὸ ὁρσανικὸν πτωχικὸν μας εὐσπλαγχνίαν καὶ ἔλκος, καταφεύγω εἰς τὴν παρὰ τῷ τὰς καρδίας ἐτάζοντι γνωστῇ ἐγκαρδίῳ εὐγνωμοσύνην μου καὶ εἰς τὰς νυχθημέρους ὑπὲρ εὐδαμονίας καὶ εἰς μακραίωνος ζωῆς τοῦ θεοφορορήτου Ὑψους τῆς δουλικᾶς δεήσεις μου.

schimbată spre arătarea în fapte pe lângă puternica Împărăție a bunei lui prețuiri deosebite pentru Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită și pentru bucuria și mângâierea tuturor credincioșilor robi supuși Ție), la —ale lunii— a mângâiat pe Înălțimea Ta divin-respectată cu strălucite scrisori împărătești, după căzuta mea supusă răvnă, plin de mulțămire sufletească, am trimis către Dumnezeu cuvenitele rugăciuni de mulțămire, rugându-L pe El, Cărmuitorul a toate, pentru ca după dumneeziasca-I bunătate fără margini să ne bucure cât mai desăvârșit, așa că să mă învrednicească și nemijlocit în prea-strălucitul Țău Scaun domneste să felicit și eu pe Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, sărutând urmele pașilor prea-strălucitelor Tale picioare. Neavând însă altfel cum să arăt cât sânt de dator toată viața pentru bunătatea și mila Ta, ca a lui Hristos, neschimbată, osebită față de sărăcia mea de orfan, recurg la mulțămirea mea adâncă față de bunătatea cunoscută la Cel care cercetează inimile și la rugăciunile mele supuse, de noapte și de zi, pentru fericirea și lunga viață a Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu.

CLI.

O capuchehaiă a Țerii-Românești către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre întărirea lui în Domnie. 1774-82.

Ὑψηλότης, εὐγενέστατε καὶ εὐεργετικώτατέ μοι Αὐθέντα.

Καθικετεύων τὸν καιρὸν τοῦ παντὸς Προστάτην ἵνα διαφυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν θεοσέβαστον Ὑψηλότητα ἡμεῖς, μακροδίων, παντὸς ἐκκλήσεως ὑπερκεκλιμένη καὶ πανευκλάμῳ εὐγνωμοσύνην, εὐμνηστειώμενη ὅτι, ὑπερτάτη χάρις καὶ εὐδαιμονία, ἡ πανσθενῆς κραταιὰ Βασιλεία (τῆς τοῦ κρείττους ἀκαταμάχητον), ἐγκρίνοντας τὴν Ὑμετέραν μεγαλοπρεπεστάτην Ὑψηλότητα, ἐβραβεύοντο τὴν τῆς Οὐγκροβλαχίας ἐκλαμπρῶν Αὐθεντείαν. Διό, μετ' ἄλλου δουλικοῦ ζήλου καὶ ἐγκαρδίου μου χαρᾶς, ἀποδίδων τὰς ἐφευρόμενας μοι ἐδαφικάς προσηυχήσεις, συγχαίρω τῇ Ὑμετέρᾳ θεοσεβάστῃ Ὑψηλότητι καὶ καθικετεύω αὐτὴν τὸν τὰ πάντα διέξω ἀμειβόμενον Κόσμον ἡμῶν ἵνα ἀναδείξῃ αὐτῇ πανευδαίμονα, μακροχρόνιον καὶ κατὰ πάντα αἰετα, πρὸς χαρὰν, καύχημα

Prea-înălțate, prea-nobile și prea binefăcătoarele Domn al meu.

Rugând pe Cărmuitorul de obște a toate ca să păzească pe Înălțimea Voastră închinătoare de Dumnezeu sănătos, întru mulți ani, mai presus de orice lucru protivnic și cu toată strălucirea fericit, am aflat că, prin cel mai înalt har și bună voină, a tot puternica tare Împărăție (a cărei forță e neînvinsă), judecând pe Înălțimea Ta prea-măreață, a întărit-o în Domnia strălucită a Ungrovlahiei. Pentru care, cu înaltă răvnă supusă și din inimă bucurie, dând cuvenitele mele ingenuncheri până la pământ, mă bucur și eu cu Înălțimea Ta închinătoare de Dumnezeu, și mă rog de Domnul nostru, care toate le răsplătește după dreptate, să Te arăte cu totul fericit, întru mulți ani și la toate mulțămit, pentru

¹ Alb în text.

καὶ παντοτινὸν κλέος ἡμῶν, τῶν πιστῶν δούλων τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους της. Ἐρσιδόμενος δὲ εἰς τε τὴν γενικὴν εὐσπλαγγνίαν καὶ ἰδιόζουσιν τοῖς ἀδυνάτοις ἀντίληψιν, ἐπειδὴ, καταφεύγων ἀφοσιῶμαι εἰς τὸ αὐθεντικὸν αὐτῆς ἔλεος καὶ φρονῶ ὅτι αὐταὶ εἰσὶν αἱ μόναι εὐτυχεῖς ὡραὶ τοῦ δούλου της, καὶ ἐξ αὐτῶν πλέον ἔχω νὰ ἐλπίσω τὴν διὰ θείου καλὴν μου ἀποκατάστασιν, μετ' ἄκρας δουλικῆς μου ἐφέσεως περιμένω τὴν αὐθεντικὴν αὐτῆς προσταγὴν καὶ ἄδωσαν εἰς τὸ νὰ ἀξιωθῶ καὶ ἀμέσως ἀσπασθῶ τοὺς πανευκλάμπρους αὐτῆς πόδας.

Ταῦτα μὲν δουλικῶς, εἴθε δὲ ὁ πανάγαθος Κύριος νὰ χαρίξῃ καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν τῇ Ὑμετέρᾳ θεοσεβεστάτῃ Ὑψηλότῃ πάνθ' ὅσα τὰ πανέκλαμπρα ἀγαθὰ καὶ ἔτη καμπληθῇσάτα.

bucuria, mulțămirea și slava de tot felul a noastră, credincioșii robi ai Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite. Ci, sprijinit pe cea de obște bunătate și ajutorul osebit celor fără putere, ca unul care, alergând ca la un adăpost, mă închin la mila Ta domnească și socot că acestea sânt singurele ceasuri fericite ale robului Tău, și de la ele mai mult am să nădăjduiesc buna mea stare în viață, cu înaltă aplecare supusă aștept porunca-Ți domnească și voia să mă învrednicesc și nemijlocit a-Ți săruta prea-strălucitele picioare.

Acestea cu supunere, iar prea-bunul Domn să dăruiască și de acum Înălțimii Tale închinătoare de Dumnezeu toate cele prea-strălucit bune și ani cât mai mulți.

CLII.

1774-82.

Notă despre secerătorii români în Dobrogea, moșia de la Ciunguri, pe care Alexandru-Vodă Ipsilanti o iea în arendă de la un Turc, „ca să nu calce Turcii pământul Țerii-Românești“, și situația Turnului.

Περὶ ὀρακτιζίδων.

Οἱ ὀρακτιζίδες εἶναι Βλάχοι θειοσταί, ὁποῦ διὰ φερμανίου ἐπὶ τοῦ θέρους προστάτεται ὁ Αὐθέντης διὰ νὰ τοὺς στείλῃ εἰς τὸ ἐδῶθε μέρος τοῦ Δουνάβεως, πρὸς τὰ μέρη τῆς Δόπριτζας, διὰ νὰ θερίσωσι τὰ σιτάρια καὶ κριθάρια τῶν κατοίκων ἐκείνου τοῦ μέρους, διὰ νὰ ἡμποροῦν καὶ αὐτοὶ νὰ τραφῶσι καὶ εἰς τὴν Πόλιν νὰ στείλωσι, ὡσάν ὁποῦ δὲν εἶναι οἱ κάτοικοι ἐκείνου τοῦ μέρους ἱκανοὶ νὰ τὰ θερίσωσι· ὅθεν καί, ἂν ὁ Αὐθέντης ἀμελήσῃ, ἡμποροῦν μὲ ἱλάμι νὰ κάμωσιν οἱ ῥηθέντες σικσαγιέτι καὶ νὰ φέρωσιν ἱτάσι πρὸς τὸ Ὑψος του.

Ὁ υἱὸς τοῦ Σερῖφ-Μολλά, ὅστις εἶναι μεκίς, ἔχει ἐν τζιφτιλίκι Τζουνγάρ-τζιφτιλίγι ὀνομάζομενον, εἰς τὰ μέρη τῆς Νικοπόλεως, καὶ τὸ κάμνει ἱλάμι εἰς τὸν Αὐθέντην, διὰ ἐννεακόσια γρόσια· καὶ ὁ Αὐθέντης, κάμνωντάς το ἱλτιζάμι ἀπὸ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ἕως τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, τὸ κρατεῖ, διὰ νὰ μὴν τὸ πᾶρῃ κᾶνενας Τοῦρκος μουλτεζίμης, καὶ πατρὸν τοῦρκοι τὰ βλάχικα χῶματα.

Περὶ τοῦ Κοῦλε.

Τὸ Κοῦλε, εἶναι καστράκι, ἀντίκρυ εἰς τὴν Νικόπολιν. Ὁ Αὐθέντης στέλνει τόσον εἰς τὴν Νικόπολιν, ὅσον καὶ εἰς τὸ Κοῦλε, πάντοτε

Despre oracii.

Oracii sânt Români secerători, pe cari prin firman în timpul verii e orânduit Domnul să-i trimeată în partea această-laltă a Dunării, în părțile Dobrogii, ca să secere grâiele și oarzele locuitorilor acelei părți, ca să poată și ei să se hrănească și să trimeată la Constantinopol, de oare ce nu sânt locuitorii din acea parte destui ca să secere; pentru care și, dacă Domnul nu se îngrijește, pot aceia cu plângere să facă înștiințare și să aducă lucrul către Înălțimea Sa.

Fiul lui Șerif-Molà, care e mechiș, are un ciftilic, anume Ciungar-ciftilichi, în părțile Nicopolului, și-l oferă Domnului pentru nouă sute de lei; și Domnul, făcând învoială de arendă de la Sfântul Gheorghe până la Sfântul Gheorghe, îl iea, ca să nu-l iea vre-un împlinitor de dijmă ture, și să calce Turcii pământul românesc.

Pentru Turnu.

Turnul e o cetate mică, în fața Nicopolei. Domnul trimete și la Nicopol, cât și la Turnu, tot felul de zaherele, ca să

χαρσέδες, διὰ τὰ μὴν εὐχαίνουσι ἀπὸ αὐτὰ
τὰ μέρη Τοῦρκου καὶ πειράζουσι τὰ κατελίκια.
Εἶναι Νικοπολιταίων μωσαῖαι εἰς τὰ κανάρια
τοῦ Κοῦλας.

nu iasă din acele părți Turci și să în-
cerce județele. Moșiile Nicopolitanilor
sânt în marginea Turnului.

CLIII.

Scrisoare a unor călugări greci, fără arătarea locului, cu cerere de ajutor c. 1776 (?).
cătρε un Domn nenumit.

Τὴν δευτέραν θεοσεβεστάτην, μεγαλοπρεπεστάτην καὶ εὐεργετικωτάτην ἡμῖν Ὑψηλότητα δουλικῶς
προσκυνοῦντες, κράτος, διαμονὴν καὶ τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν τὴν ἐπίτευξιν παρὰ Θεοῦ
αὐτῇ ἐξαιτούμεθα.

Ἐπρεπε βέβαια, γαληνότεα καὶ εὐεργετικώτατα ἡμῶν Αὐθέντα, νὰ ἔχωμεν μίαν γλῶσ-
σιν χρυσοστομικήν, εὐλαλον μὲν ὡς τὴν ἀηδόνα, πολύφωνον δὲ ὡς τὴν χελιδόνα, διὰ τὰ ἡμπο-
ρέσωμεν κατ' ἀξίαν νὰ κελαδησώμεν μὲ ἓνα ἐναρμόνιον μέλος τὰς ὀφειλομένας ὑμῖν εὐχαριστίας
εἰς τὰς πολλὰς καὶ ὄντως μεγαλοπρεπεῖς εὐεργεσίας ὁποῦ παρὰ τῆς ἡγεμονικῆς αὐτῆς Μεγα-
λειότητος καὶ ἀπηλαύσαμεν, καὶ καθ' ἐκάστην ἀπολαμβάνομεν, μὰ ἐπειδὴ (ἂν οὖν) καὶ διὰ τὴν
ἀναξιώτητά μας, ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ὑστερούμεθα τοιοῦτου ἐπιθυμητοῦ καλοῦ, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο
φοβοῦμενοι πάλιν νὰ μὴν ὑποπέσωμεν εἰς τὴν ποινήν τῆς ἀχαριστίας καὶ φανῶμεν πρὸς τηλι-
κοῦτον εὐεργέτην ἀγνώμονες, τί ἄλλο μᾶς μένει πᾶρξ νὰ δανεισθῶμεν τὰς συντόμους ἐκείνας
καὶ εὐχαριστίους φωνὰς τοῦ Δαβὶδ, καὶ θαυμαστικῶς μόνον νὰ ἀνακράξωμεν: Τί ἀνταποδώσωμεν
τῷ Κυρίῳ ἡμῶν περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; μὲ ποῖον κάλαμον νὰ περιγράψωμεν, καὶ ὁ-
πωσοῦν γούν, τὸ μέγεθος τῶν πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσιῶν τῆς; μὲ ποίαν ῥητορικὴν εὐφράδσειαν νὰ
ἐξαπλώσωμεν ἢ μὲ πόσα ἀρμόδια νοήματα νὰ παραστήσωμεν τὰς πρὸς ἡμᾶς χάριτας; ποίαν δὲ
καὶ ἀνταπόδωσιν ἀξίαν νὰ προσφέρωμεν εἰς τὰ τόσα πλούσια ῥεῖθρα τοῦ ἐλέους, ὁποῦ ὡς ἄλλη
πηγὴ πολυχέμων ἐξεκένωσεν ἡ χρυσοστομική καὶ θεοσεβαστάτη αὐτῆς καρδίᾳ περὶ τὸ ταπεινόν,
περὶ τὸ πτωχικόν, περὶ τὸ ἐξουθενημένον τοῦτο μοναστήριόν μας, τὸ ὁποῖον ἐδοξάσθη, ἐμεγα-
λύνθη καὶ εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ εἶναι ἀπὸ μόνας τὰς ὕψηλὰς καὶ ἡγεμονικὰς τῆς ὑπερασπίσεως;
Ἐπειδὴ ὁμως καὶ ἡμεῖς ὡς ἀνάξιοι ἀδυνατοῦμεν, παρακαλοῦμεν θερμῶς τὸν μέγαν προστάτην ἡ-
μῶν ... νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς τὸν μεγαλίδωρον ἐκείνον καὶ μετθαποδότῃ Θεὸν ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ
ἡμέτερον ὑστέρημα καὶ ἀντιδραβεύσῃ πλουσιοπαρόχως τὰς ἀμοιβὰς τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτῆς χαρίτων
τῇ τε ἡγεμονικῇ αὐτῆς Μεγαλειότητι καὶ τῇ μεγαλοπρεπεστάτῃ συζύγῳ αὐτῆς, κυρίᾳ Δόμνῃ, σὺν
τοῖς χρυσοδόξαστοις καὶ φιλότατοις μπεῖζαδέσι, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς αὐτοί, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ἀλλ' οὖν
διὰ λόγου θέλομεν τὰς διαλαλεῖ στρογγύλῃ στόματι, ὅπου ἂν καὶ εὐρεθῶμεν, ἐν ὅσῳ ἀναπνέωμεν
τὸν ἐπὶ γῆς ἀέρα, γνωρίζοντες ὅτι εἰς τὰ μεγάλα καὶ ὕψηλὰ ὑποκειμένα ἀρκεῖ εἰς ἀνταπόδωσιν
προσφερομένη καὶ μόνῃ ἢ διὰ λόγου εὐχαριστία διατι εὐλέπομεν καὶ ἐκείνη ἢ ὑπερτάτῃ τοῦ Ὑ-
ψίστου μεγαλειότητος, ἀντὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀπειρῶν τῆς ἀγαθῶν, νὰ μὴν ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν ἄλλο
τι εἰ μὴ μόνας τὰς διὰ λόγου εὐχαριστίας: „Τί γάρ μοι ὅπ' (sic), λέγει, ἐν τῷ οὐρανῷ, εἰ μὴ εὐχαρι-
στία, καὶ δόξα; καὶ παρὰ σοῦ, ὦ ἄνθρωπε, τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς, εἰ μὴ δόξαν καὶ εὐχαριστίαν,
καὶ ταῦτα μὲν εἰς σημεῖον ἀμνηστῆς, ἀνικάνου καὶ ἀσθενοῦς, εὐγνώμονος ὁμως καὶ εὐχαρίστου ἡμῶν
προαιρέσεως“. Ἡ δὲ εὐεργετικωτάτη ἡμῖν καὶ περιβλεπτομένη Ὑψηλότης εἴη κρατυνομένη τῷ ὕψηλῳ τοῦ
Παντοδυνάμου βραχίονι, εὐδαιμονοῦσα εἰς τὸν ἅπαντα εἶον μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν ἐκλαμπροτάτης
Κούρτης, καὶ ὑποτάττουσα ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Τῆς Ὑμετέρας θεοσεβεστάτης καὶ εὐεργετικωτάτης ἡμῖν Ὑψηλότητος δοῦλοι τῶν δούλων
καὶ πρὸς Θεὸν διάπυροι προσέβηται.

1782.

* Niculae-Vodă Garagea, Domn al Țerii-Românești, către un „frate” domnesc (Alexandru Ioan Mavrocordat, Domnul Moldovei) și despre un plan de căsătorie, nereușit, pentru nepotul său.

† Τὸ ἔκλαμπρον ἀδελφικὸν τῆς ἁμενοῖ ἐλάβομεν· οὐ μετρίως ἐχαροποιήθημεν ἐπὶ τῇ εὐχταίᾳ τῆς υἱοῦ. Ἐγνώμεν ἐφεξῆς καὶ τὰ σημειούμενα περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἡμετέρου ἄρχοντος, ἀνέφθιτο ἡμῶν, ὅστις, μὲ ὅλην τὴν νεότητά, ἀπῆλαξεν (ὡς ἔχῃ τὴν εὐχὴν τῆς) τὴν τε Ἐκλαμπρότητα τῆς καὶ ἡμᾶς τοῦτου τοῦ κόπου, καὶ ἐκ μέσου ἐποιήσατο ταύτην τὴν ἀγῶνι διαφοράν μεταξὺ ἡμῶν, ὡσάν ὁποῦ ἐκ πρώτης ἀρχῆς ἀπεκρίθη, ἀπανανόμενος τὸ πρᾶγμα τῇ μητρί του. Ὅταν αὐτῇ, ἐπὶ ἡμέρας πρὶν νὰ γράψῃ ἡμᾶς ἡ Ἐκλαμπρότης τῆς περὶ τοῦτου, εἶχε γράψῃ τῷ ῥηθέντι ἄρχοντι μᾶς, οἷον τῆς, ὅτι ἐτελεῖσως τὸ πρᾶγμα ἄνευ εἰδήσεώς του, ὁ δὲ, ἐλθὼν καὶ ἐμφανισθεὶς ἡμῖν, μηδὲν παρ' οὐδενὸς τοιοῦτον εἰδῶσι, μετὰ θαυμάσιον μὲ τῶν ἡμερῶν καθ' ἣν ἐμελλόμεν νὰ ἐκινῆσωμεν καλαράσῃ, ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια μᾶς, παρακαλῶν καὶ καθικατεύων θερμώτατα νὰ μὴν τὸν διασωμεν εἰς μίαν ὑπόθεσιν ὁποῦ τὸν γράψῃ ἡ μήτηρ του, ὡσάν ὁποῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ συναινέσῃ, καὶ ἐκ τοῦτου, διὰ τῆς παρακοῆς, ἡμπορεῖ ἀδίκως νὰ περιπέσῃ εἰς ὀργὴν μᾶς. Τὸν ἐσηκώσαμεν, πρηγνῇ ὄντα, τὸν ἡρωτήσαμεν τὴν ὑπόθεσιν· μᾶς τὴν εἶπεν, ἐμφανίζωντάς μᾶς ἅμα καὶ τὸ μητρικὸν γράμμα, περιέχον αὐτολεξεῖς ταῦτα: „Ὅθεν, παιδί μου, καλῆςρον μέρος διὰ νὰ ζῇς ἐσὺ δὲν εὐρίσκουμεν, καὶ τὸ ἀπεφάσισα μὲ τὴν εὐχὴν μου καὶ μὲ τὴν εὐχὴν τοῦ Αὐθέντου μᾶς νὰ τὸ τελειώσω καὶ σὲ τὸ φανερώσω, καὶ ἐλπίζω, ὅτι, καθὼς εἰς ὅλα εὐπειθήεις, καὶ εἰς τοῦτο“, καὶ εἰς τὸ κενάρι τοῦ αὐτοῦ γράμματος, πάλιν: „ἤξευρε, ἀγαπητέ μοι υἱέ, ὅτι, τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν, ἔσως πρὸ τοῦ νὰ λάβῃς τὸ γράμμα μου, γίνεται ὁ ἀρραβὼν σου, πρὸ τοῦ νὰ κινήσῃ ὁ ὀφηλότερός μου Αὐθέντης· καὶ νὰ εἶναι μὲ ὥραις καλαῖς, καὶ μὲ τὴν εὐχὴν μου“, καὶ πάλιν εἰς ἕτερον κενάρι: „Κωνσταντῇ μου, τοὺς ἐγγέλους τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ τοὺς ἑκαμὲς μάτι· ἀδελφικούς ἀρραβῶνες σὲ κάμνω“. Ὁμοίως καὶ ὁ ἀδελφός του, ἄρχοντάς τῆς Καμαράσης, ἐν τῷ αὐτῷ γράμματι, συγχαίρων, σημειοῖ: „ἀδελφέ, τὴν Κυριακὴν ἔχω νὰ κάμω τὸν κόσμον ἄνω κάτω, εἰς τὸ ἄγει τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ καὶ φιλάτου μου νόμφης Κα-

† Strălucita-Ți [scrisoare] frățească am primit-o bucuroși; nu puțin ne-am bucurat de dorita-Ți sănătate. Am aflat apoi și cele însemnate în afacerea boierului nostru, nepotul nostru, care, cu toată tinerețea, a scăpat (aibă rugăciunea Ta!) pe Strălucirea Ta și pe noi de această trudă, și a scos din mijloc această neplăcută neînțelegere între noi, ca unul care chiar de la început a răspuns, vădind lucrul mamei sale. Când aceasta, cinsprezece zile înainte de a ni scrie Strălucirea Ta despre aceasta, scrisese celui boier al nostru, fiul ei, că a isprăvit lucrul fără știrea lui, iar el, venind și înfățișându-ni-se nouă, care nu știam nimic de la nimeni, cu lacrimi într'una din zile, când aveam să trimitem călăraș, a căzut la picioarele noastre, rugându-se și implorând foarte călduros să nu-l silim la o afacere de care-i scrie mamă-sa, căci e cu neputință a se învoi, și de aceea poate, nescultând, fără dreptate să cadă în mânia noastră. Noi l-am scos, fiind în genunchi, l-am întrebat de afacere, și el ni-a spus-o, vădindu-ni și scrisoarea mamei sale, cuprinzând chiar acestea: „deci, copile al meu, o mai bună parte ca să trăiești tu nu găsim, și am hotărât cu rugăciunea mea și cu rugăciunea Domnului nostru s'o împlinim; și ți-o arăt, și nădăjduiesc că, precum la toate ai fost supus, și la aceasta“, și, în marginea aceleași scrisori, iarăși: „află, iubite al meu fiu, că în Dumineca viitoare, poate înainte de a primi scrisoarea mea, se face logodna ta, înainte de a porni prea-înălțatul nostru Domn; și să fie într'un ceas bun, și cu binecuvântarea mea“, și, iarăși, la cealaltă margine: „Costachi al meu, tu ai răs de frații tăi, și i-ai făcut nebuni, și i-ai biruit; îți fac logodnă domnească“. De asemenea și fratele lui, boierul Tău Cămărașul, în aceeași scrisoare, felicitând, înseamnă: „frate, Duminecă, am să fac lumea cu susul în jos, întru

τήγος, ἦν τινα καὶ θέλω φιλήσει ἐκ μέρους της, ὥστε τετελειωμένον τὸ πρᾶγμα. Τοῦτο λοιπὸν τὸ τῆς μητρὸς του γράμμα (τοῦ ὁποῦ οὐδεὶς τὸ πρωτότυπον) εἶναι γεγραμμένον κατὰ τὴν ἰσ' τοῦ Ἰουλίου τοῦ τρέχοντος πρ' ἑτοῦς.

Ἀπεκρίθην λοιπὸν τῷ νέῳ ὅτι, ἀγκαλὰ καὶ εἰς συνοικισίων ὑποθέσεις δὲν ἀγαπῶμεν νὰ ἀνακατεῷμεθα, ἐπειδὴ εἶναι ἄδελγος ἡ ἔκθασις, καί, ἂν μέλη νὰ τελεσφορήσῃ ἡ ὄχι, μ' ὅλον τοῦτο τὸ πρᾶγμα μᾶς φαίνεται καλὴν καὶ χαίρειδικον, καὶ τὸ μέρος κατὰ πάντα λόγον ἐξαίρετον· ὁ δὲ μεθ' ὅρκου μᾶς ἀπεκρίθη ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον δὲν τὸ κάμνει καὶ μᾶς παρακαλεῖ, λιλλὰχ οὐτῶν καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν φιλότων μας, νὰ μὴν τὸν διᾶσωμεν, καὶ ἐρξέῃς ἀπεκρίθη τῇ μητρὶ του ὅτι τὸν ἀπεκρίθη.

Μετὰ ταῦτα, περὶ τὰ μέσα Αὐγοῦστου, ἐλάβωμεν καὶ ἀδελφικὸν τῆς ἑκλαμπρον, ἀπὸ τέλους Ἰουλίου γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον ἐπειδὴ εἶναι γνωστὸν τῇ Ἑκλαμπρότητι τῆς τί περὶξαι, λί ἐτζιλὶ ἰχζάρ, μόνον ἐνθυμίζομεν τὴν περιλήψιν του, ὅτι δηλ.: „ἀγκαλὰ ἔπρεπε ἀπὸ αἴης νὰ γράψῃ πρὸς ἡμᾶς περὶ τοῦτου, ὅπου νὰ δώσωμεν τῷ ἡθέντι τὴν ἀδειάν μας, καὶ ἔπειτα νὰ λάβῃ τέλος καὶ ἔκθασιν ὁ ἀρῥαβὼν, πλὴν, διαζόμενος ἀπὸ τὸ στενὸν τῆς εἰς Βασιλεύουσαν ἐραχσίας διαμονῆς τῆς τεκλιφαιζήκ πινάεν πιχάτ ἰστιζανίν, ἐξετέλεσε πρῶτον ἡ Ἑκλαμπρότης τῆς τοῦς ἀρῥαβῶνας, καὶ ἔπειτα μᾶς τὸ φανερώσει, καὶ ἐπομένως ὅτι μᾶς στέλλει ἐσφράγιστον καὶ τὸν δακτύλιον τῆς ἀρῥαβῶνας, καὶ μᾶς διορίζει μουπασίρην, καὶ ἐγχειρίζομεν τῷ ἡμετέρῳ, καὶ ἄρχοντι, καὶ ἐκ φαμηλίας ἀνεψιῷ, Μεγάλῳ Ἀρμάσῃ, ὃν καὶ συνίττισι, τέλος πάντων, εἰς τὴν πόσιν γράτζίαν μας.

Ἢ πρόθεσις μας ἐνταῦθα δὲν εἶναι νὰ ἐξεπεργασθῶμεν καὶ νὰ βασανίσωμεν τὸ τί ἦν εἶναι τοῦ πράγματος, οὔτε τὴν ποιότητα αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπλῶς ἐκθέσις διηγηματικὴ. Ὅθεν, ἀναλαμβάνοντες τὴν ἀκολουθίαν τῆς διηγήσεως, ἐπικέκομεν ὅτι, λαβόντες τὸ τοιοῦτον ἀδελφικὸν τῆς, καὶ ἀντιποιοῦμενοι τοῦ τεκλιφαιζήκίου, ὅπου ὀρίζει ἐν τῷ ἐκλάμπρῳ τῆς, ἀδιστάτως, μετακαλεσάμενοι τὸν νέον, ἐνεγχερίσαμεν αὐτῷ τὸν σταλέντα δακτύλιον, λέγοντές τον καὶ τὰ ὅσα μᾶς ὑπεγόρευεν ὁ ὀλίγος μας νοῦς πρὸς προτροπὴν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ πράγματος, τὰ ὅποια ἡμποροῦμεν νὰ ἀποδείξωμεν, τῆς χρείας καλότητος, ἂν δὲν πιστευόμεθα τῇ Ἑκλαμπρότητι τῆς, ὡσὰν ὅπου, παρόντος καὶ ἄλλου

σἀνἀτητα ἰουbitului frate și a prea-iubitei mele mirese Catinca, pe care o voiu și iubi din partea-ta ca un lucru isprăvit“. Ci această scrisoare a mamei lui (al cărui original se păstrează) e scrisă la 15 Iulie din curentul an [17]82.

Ci am răspuns tânărului că, de și în afacerile de căsătorie nu ni place să ne amestecăm, căci nu e sigură ieșirea, și de iese bine ori nu, totuși lucrul acesta ni se pare bun și cu bucurie, și partida întru toate aleasă; iar el cu jurământ ni-a răspuns că n'o face nici într'un chip și ne roagă, pentru Dumnezeu și pentru viața celor prea-iubiți ai noștri, să nu-l silim, și apoi a răspuns mamei sale ceia ce Ți-a răspuns.

După aceea, pe la mijlocul lui August, am primit și strălucita-Ți scrisoare, scrisă la sfârșitul lui Iulie, care, de oare ce e cunoscut Strălucirii Tale ce cuprinde, s'o lăsăm (?); numai amintim cuprinsul ei: „de și se cădea mai întâiu să ni scrii nouă pentru aceasta, ca să-i dăm aceluia voia noastră și apoi să iea sfârșit și ieșire logodna, dar, silit de strămoșii scurtei rămăneri în Constantinopol, din prietenie ai isprăvit întâiu Strălucirea Ta logodna, și apoi ni-o arăți, și pe urmă că ni trimiteți pecetluit și inelul de logodnă și ni orânduiești inumbașir, și l-am dat alui nostru, și boier și, din familie, nepot, Marele Armaș“, pe care ni-l înfățișezi, la capăt, la *buna grație* a noastră.

Gândul nostru în aceasta nu era să căutăm și să cercetăm ce e lucrul, nici calitatea lui, ci numai expunerea prin povestire. Deci, reluând o urmă această povestiri, adăugim că, luând o astfel de frățescă scrisoare a Ta și, răspunzând îndemnului Tău prietenesc, ce-l poruncești în strălucita-Ți scrisoare, fără zăbavă chemând din nou pe tânăr, i-am dat în mână inelul trimes, spuindu-i și câte ni le-a sugerat puțina noastră minte pentru a îndemna la îndeplinirea lucrului, care putem să le și arătăm, dacă nevoia o cere, dacă nu sântem crezuți de Strălucirea Ta, căci, mai fiind de față și altă

προσώπου, ὠμηνήσαμεν αὐτῷ, καὶ ἅμα τῷ ἐνε-
χειρίσαμεν καὶ γράμμα τῆς μητρός του, ἐπ' αὐ-
τοῖς δὴ τοῦτοις γεγραμμένον· ὁ δὲ μᾶς ἀπεκρίθη
ὅτι ἀποκρίνεται τῇ μητρί του. Καί, μετὰ ταῦτα.
ὅταν τὸν ἠρωτήσαμεν, καθ' ὃν καιρὸν ἐμέλ-
λομεν νὰ εἴγωμεν εἰς Ἰστινπέλο καὶ ἀπόλου-
σιν τῆς Ἐκλαμπρότητός της, τὸ ἀπεφάσις,
μᾶς ἀπεκρίθη ὅτι δὲν ἤμπορεῖ κατ' οὐδένᾳ
τρόπον νὰ τὸ κάμῃ, καὶ ἔστειλε καὶ τὸ δα-
κτυλίδι εἰς Βασιλεῖουσιν, ἐπειδὴ δὲν εἶναι
διὰ συζύγιαν καὶ ἡ μήτηρ του τὸν ἀδικεῖ εἰς
τοῦτον τὸν μαδδέν, καὶ ὅτι ῥεζιλῆς δὲν ἤμ-
πορεῖ νὰ γένῃ, ἐπειδὴ, ἀγκαλὰ καὶ ἀπολαμ-
βάνῃ ἀπὸ τὸ ὀφρικόν του ὅσα δὲν ἐφραντά-
ζετο χωρὶς νὰ ἔχῃ κἀνένα ἱστιχάκι, προ-
καταβλήθησης ἐκδουλεύσεως, μὲ ὅλο τοῦτο
μετ' αὐτὰ μόλις ἄφ' οὗ εὐγάλη τὰ ἐξοδά του,
νὰ ἤμπορέσῃ εἰς δύο χρόνους νὰ ἀποτίσῃ τὰ
χρέη, εἰς τὰ ὁποῖα τὸν καθυπέβαλεν ἡ μη-
τέρα του μὲ τὰς σκολιάς ἀτραπούς, εἰς τὰς
ὁποίας τὸν ἐχειραγωγοῦσε, καὶ ὥσαντι τὸν
ἐδίαζε νὰ ἐκτρέπεται. Καί, ἀγκαλὰ ἀπὸ μέ-
ρους μας τάχα πρὸς αὐτὸν μουςαδέδες πολ-
λοί, καὶ παρὰ πάσαν ἐλπίδαν, μὲ ὅλον τοῦτο,
ἂν δὲν ἀποκτήσῃ ἰδίον του σερμαγέν, καὶ δὲν
ἰδῇ ἐν ἔργῳ ἑαυτὸν ἐφοδισμένον πρὸς γάμον,
δὲν εἶναι τῶν ἐνδεχομένων νὰ στοχασθῇ τοῦ
νὰ σπητωθῇ καὶ νὰ ἀναλάβῃ φαμελίας βάρος
ἐπὶ βάσει ὀλίγου τραχώματος καὶ φιλῶν ἐλ-
πίδων, πολλάκις ἀπατηλῶν.

Μὲ ὅλην τὴν φρόνησιν ὅπου μᾶς ἐφάνῃ νὰ
ἀναφάνεται εἰς τοῦ νέου τοῦς λόγους καὶ τὴν
εὐλογόγητα τῆς ἐκθέσεως, ἡμεῖς πάλιν δὲν
ἐλσιψάμεν, χάριν καὶ τοῦ ἄρχοντος Λογοθέτου
Μάνου, διαβαρομένου ὄντος ὑπὸ τοσοῦτω ἄχθει
φαιηλίας, νὰ τὸν παρακινήσωμεν, — νὰ ζοῦν
τὰ φίλτατά μας—, ἐπαινοῦντες καὶ τοῦς γο-
νεῖς καὶ τὰ ἀτομικὰ πλεονεκτήματα τῆς νεά-
νιδος, ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴν τὴν ἐγνωρίσωμεν,
καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν τὸ τίμιον τοῦ ἀρχοντικοῦ·
νὰ διδάσωμεν ὅμως εἰς μυστήριον, θεδαίως δὲν
ἤμποροῦμεν.

Μετὰ ταῦτα, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν μας, δηλ.
ἀπὸ τὴν ἀπόλουσιν της, μᾶς ἐλόπησεν ὁ αὐτὸς
καὶ τὸ αἶνιγμα τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ ἀδελφοῦ του
ἄρχοντός της Καμαράση (τὸν ὁποῖον ἤξεύρει ἡ
Ἐκλαμπρότης της πῶς δὲν τὸ ἤξεύραμεν, ἐ-
πειδὴ δὲν ἤρρεν εὐλογον νὰ μᾶς τὸ εἰπῇ) ὅτι
δηλ. ἐστάθη παρὰ τῆς Ἐκλαμπρότητός της
διὰ νὰ τὸν καταπέσῃ μουτλάκ νὰ τὸ κάμῃ,
καὶ ὅτι ἀτός του τσεφελκαλὲμ. ἔδωκε τὴν
ἀποφασιστικὴν ἀπόκρισιν ὅτι δὲν τὸ κάμνει·
καί, ἐπειδὴ ἡ μητέρα του τὸν κατεδίκασεν χω-
ρὶς νὰ δώσῃ οὔτε αὐτῷ, οὔτε τῷ Αὐθέντι του

persoană, am vorbit cu dânsul, și tot
odată i-am dat și scrisoarea mamei
lui, scrisă tot pentru acestea; iar el ni-a
răspuns ce răspundea mamei lui. Și, după
acestea, când l-am întrebat pe ce vreme
aveam de gând să ieșim la Istinpelo (?)
pentru întâmpinarea Strălucirii Tale, s'a
hotărît [și] ni-a răspuns că nu poate
în niciun chip s'o facă, și a trimis și
inelul la Constantinopol, căci nu e pen-
tru căsătorie, și mamă-sa îl nedreptă-
țește întru aceasta, și că nu poate fi
batjocurit, căci, de și capătă de la dre-
gătoria lui câte nu-și închipuia, fără să
aibă vre-un drept, ci, ca unul care mai
de'nainte plătise slujba, totuși după a-
ceia abia de-și scoate de acolo cheltuielile,
cum să poată în doi ani să-și
plătească datoriile în care l-a aruncat
mamă-sa cu cărările strămbe, la care l-a
condus, și ca și cum l-ar fi silit să se
abată. Și, cu toate că, din partea noas-
tră, poate i s'au făcut multe îndatoriri,
și peste toată nădejdea, totuși, dacă n'a
câștigat însuși al său capital și nu se
vede de fapt îndreptat către căsătorie,
nu e de adinis să se gândească a se căs-
nici și a lua povara unei familii pe te-
meiul puținei zestri și a slabelor spe-
ranțe, adesea înșelătoare.

Cu toată înțelepciunea ce ni s'a părut
că reiese din cuvintele tânărului și în-
dreptățirea expunerii, noi iarăși nu am
lipsit, și de hatârul boierului Logofăt
Manu, care e împovărat cu atâta greu-
tate de familie, să-l îndemnăm, — așa să
trăiască cele iubite ale noastre—, laudând
și pe părinți și însușirile personale ale
tinerei, de și n'o cunoșteam, și, spui-
nd limpede, cinstea familiei; dar să-l si-
lim la taină, de sigur nu putem.

Pe urmă, după întoarcerea, noastră, a-
decă de la întâmpinarea Ta, ne-a su-
părat el și enigma venirii fratelui bo-
ierului Tău Cămărașul (pe care știi Stră-
lucirea Ta că nu l-am știut, căci n'a
găsit cu cale să ni-o spuie), că, ade-
că, a fost trimis de Strălucirea Ta
ca să-l încredințeze neapărat să o facă,
și din însuși condeiiul său a dat răs-
punsul cu hotărîre că n'o face și, de
oare ce mamă-sa l-a osândit fără de
voia lui, nici cu a Domnului lui știre,

εἰδῆσιν, καθὼς ἀπ' αἰώνων τοῦτο εἶναι σύ-
νηθες, εὐνομον καὶ καὶδὲς παρὰ πᾶσι τοῖς εὐ-
νομουμένοις ἔθνεσι, καὶ ὁ φυσικὸς λόγος τὸ
ἀπαιτεῖ, οὔτε ἀτός του δὲν συγκατατίθεται,
οὔτε συνενεῖ εἰς ἐν ἄτοπον παράλογον πρᾶγμα.

Τώρα δὲ βλέπωμεν, ἐν τῷ ὑστέρῳ τούτῳ
ἐκλάμπρῳ της ὁποῦ μᾶς ἔκαμιν τὴν τιμὴν
καὶ μᾶς ἔγραψεν, ὅτι ἐπανατείνεται κατὰ τὴν
καταπρατικὴν ἢ ἀποπρατικὴν ἡμῶν ἀπόκρισιν
περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως: ἔχει νὰ προσο-
μειώσῃ καὶ νὰ προσαρμόσῃ τὴν πρὸς ἡμᾶς
ἀδελφικὴν της διάθεσιν, καὶ νὰ ἡξέσῃ ἐντεῶ-
θεν πῶς νὰ προσφέρῃται ὁ νοῦς μας.

¹ Ἀδελφε, ὡς πολλαῖς πεπερασμένους καὶ μέ-
τριους, δὲν ἐννοοῦμεν οὔτε τί ὀρέξῃ νὰ σημάνῃ μὲ
τοῦτο, οὔτε ἐκ τίνος αἰτίας προήχθῃ εἰς τοσοῦτον
δυσχερεῖας, εἰς καιρὸν ὁποῦ, ἂν πρέπη ἀπὸ
τοῦς δύο μας ὁ ἓνας νὰ παραπονεθῇ, θαρρῶ
(ἴσως νὰ σφάλλω) ὅτι εἶμαι ἐγὼ αὐτός, ὁ σιω-
πῶν διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον καὶ μὲ τὸ νὰ προῦ-
θῇ νὰ ζήσω ἀδελφικῶς καὶ φιλικῶς, καὶ
κατὰ τὸν ῥιζὴν τῶν Ἀδελφόντων, χοῦσι μου-
δαρεῖ κάτω μουσαρεῖ ἰλὲ μετὰ τῆς Ἐκ-
λαμπρότητός της, καὶ μὲ γσιτονικὴν ἀρμονίαν,
τὴν ὁποῖαν μὲ κάθῃ λόγον ἔπρεπε καὶ πρέπει
νὰ ἐλπίζω μὲ τὴν Ἐκλαμπρότητά της παρὰ
μὲ κάθε ἄλλον Ἀδελφόντην, ὅταν θέλῃ καὶ ἡ Ἐκ-
λαμπρότης της νὰ φρονῇ ὡς περ ἐγὼ εἰλικρινῶς.

² Ἀπλὴν ἔκθεσιν καὶ ἀληθῆ διήγησιν πασῶν
τῶν περιστάσεων τῆς τρατώδους ταύτης ὑπο-
θέσεως ἐκάμαμεν ἀνωτέρω. Ἄς ἐπικρίνῃ ἡ
Ἐκλαμπρότης της μὲ ἀγγλικοὺς καὶ ἔμφρον
της φοραστέι τὸ πρᾶγμα, προλήψων ἀφρη-
μένους, καὶ ἂς κάμῃ τὸ πόρισμα, καὶ δὲν ἀ-
φωλλοῦμεν ὅτι, τῷ ὀρθῷ λόγῳ, θέλει εἶρη:
Ἄς ὅτι κατεδλήθη θεμέλιος οὗκ ὀρθὸς εἰς ταύ-
την τὴν ὑπόθεσιν. Καί, ἂν ἤθελεν ἡ δομνίτσα
Σουλτάνα, ἡ διὰ ἰδίᾳ της ἰντερέσα ἡ ἐθελο-
κακούσα πάντοτε εἰς ἡμᾶς, καίτοι πάντοτε
εὐηργετημένη, ἡ τέλος πάντων ὅπ' ἀνοίας ἐ-
νὸς ἀδελφοῦ τῆς Ὑπερέτας Ἐκλαμπρότης
(ὄνομα)¹, χάγια αὐθεντεῦντος, καὶ διακηρύττει
σαλπίζουσα εἰς ὅλον τὸ Φανάρι: ποῖος τὸν
φηγῶ τὸν Νικολά-δρόδα², διὰ νὰ κτυπήσῃ γιόγια
ζουομιτῆς τὸ ἀγιάρι μας κάτω, ἡ Ἐκλαμ-
πρότης ὅμως, ὡς ἀνὴρ, ὡς Ἀδελφόντης, ὡς φρό-
νιμος, ὡς ἀδελφότης καὶ ὁμόνοιος ἐπαγγελ-
λόμενος, διὰ ὅλα αὐτά, καὶ διὰ ἐν καθ' ἕκα-
στον, ποτὲ δὲν ἔπρεπε νὰ δώσῃ ῥιζὴν³ εἰς ἓνα

cum e datina de veacuri, potrivită și
obișnuită la toate popoarele civilizate,
și însăși firea o cere, el nici nu se
învoiește, nici admite un lucru fără
rost.

Acuma însă vedem, în această din urmă
[scrisoare] a Ta, ce ni-ai făcut cîntea și
ni-ai scris, că Te întinzi cum că după răs-
punsul nostru afirmativ sau negativ pentru
această afacere vei asămăna și potrivii
și aplecarea-Ți frățească spre noi, și [vrei]
să știi de acolo cum se oferă gîndul
nostru.

Frăte, fiind mult încercat și cumpă-
tat, nu înțelegem nici ce vrei să în-
semni cu aceasta, nici din ce pricină
ai fost adus la această supărare, la o
vreme când, dacă se cuvine ca din noi
doi unul să se supere, cred (poate gre-
șesc) că eu sînt acel care am tăcut pen-
tru a nu fi scandal, și pentru că am voit
mai bine a trăi frățește și prietenește,
și după *raisonul* Domnilor..., cu Strălu-
cirea Ta, și cu armonie de vecini, pe
care cu fiecă cuvânt se cuvenia și se cu-
vine să o sper cu Strălucirea Ta mai mult
decît cu orice alt Domn, dacă și Strălu-
cirea Ta gîndești așa de sincer ca mine.

Am făcut mai sus expunere și povestire
adevărată a tuturor împrejurărilor acestei
cîndate afaceri. Judecă și Strălucirea Ta
cu priceperea și înăscuta-Ți pătrundere lu-
crul, îndepărtînd prejudecățile, și să faci
încheierea, și nu ne îndoim, că, la dreptul,
vei afla: întîiu că Te-ai aruncat, temei-
nic, fără dreptate în această afacere. Și,
dacă a vrut domnița Sultana, sau pentru
înseși ale ei interese, sau din rea-voință
totdeauna față de noi, de și totdeauna
i-am făcut bine, sau, în sfîrșit, din nebulia
unui frate al Strălucirii Tale [numele],
acuma domnind, să trîmbițeze în tot Fa-
narul: cine-l consideră pe Nicolae-Vodă,
pentru a lovi... trecerea mea și a o
dărâma, Strălucirea Ta însă, ca bărbat, ca
Domn, ca om cumințe, ca unul care ai
vestit frăție și bună înțelegere pentru
toate acestea și pentru fiecare în parte
una cîte una nu trebuia să dai dreptate

¹ Fiind o eulogere de formular, se înseamnă lipsa numelui.

² Caragea.

³ Iar *raison*.

τοιούτον παράλογον καὶ χιλάφι καὶ δέ τι μεριγέ κίνημα, καὶ ὅχι νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὰ ἄτακτα αὐτῆς κινήματα κατὰ τὴν ἱκτιζάν τῆς ἀδελφότητος, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν ἐλέγξῃ, καὶ νὰ τὴν νοθεύσῃ πατρικῶς, καὶ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ τέλος πάντων νὰ τὸ κάμῃ, κατὰ τὸν πρέποντα μεταξὺ Αὐθέντων καὶ Αὐθέντων ἀδελφῶν τρόπον. Β' ὅτι καί, τοῦτων ὅπως ὄντων, δὲν ἡκολουθήσαμεν τὰς ἐννοίας ὅπου φέρεται παντὶ ἀνθρώπῳ ἐμπνέει ἡ φιλοτιμία: κρεῖττονως πάθους γινόμενοι, ἐπέσαμεν εἰς τὰ ἔχνη τοῦ φιλοκάλου καὶ τῆς μετριότητος, καί, ἀναλογιζόμενοι, ἅμα μὲ εἰς τὸ ἔργον ὅσιον, ἅμα δέ, ὡς εἴπομεν, καὶ τὸ βάρος τοῦ ἀρχοντικοῦ τοῦ ἀρχοντος Λογοθέτου κυρίως Νικολάκη Μάνου, περὶ οὗ, καὶ διὰ τὴν εἰλικρινεῖάν του, εὐγνωμονοῦμεν, εἴπομεν πολλά, παρσκινήσαμεν, ἐπηνέσαμεν, τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐκάμαμεν, τῇ φωνῇ τοῦ εὖ ποιεῖν μᾶλλον, ἢ τῇ εἰς τῆς ἀνθρωπίνης φιλοτιμίας ἐπόμενοι.

Ἄς λάβῃ, παρακαλοῦμεν ἀδελφικῶς, τὴν καλωσύνην νὰ βασανίσῃ ἐν ἑαυτῇ τὸ παράλληλον, καὶ ἅς ἐπιφέρῃ τὴν ψῆφον, ἣν οὐ μέλειαν καθ' ἡμῶν, μὲ βεβαιότητα ἐλπίζομεν, πεπεισμένοι καὶ περὶ τῆς φρονήσεως καὶ περὶ τοῦ φιλοδικαίου τῆς Ὑμετέρας Ἐκλαμπρότητος, ὡσὰν ὁποῦ, ὅταν ἔλθῃ περὶ τιμῆς, εἶναι γνωστὸν τῇ Ἐκλαμπρότητι τῆς ὅτι: α' οὐ ἐγρίχθη ἡ ἰδική μας, καὶ ὅτι, καὶ ἰδιωτεύοντες ἔτι, τὴν τιμὴν μας τὴν ὑπερασπιζόμεθα καὶ τὴν διαφενδεύομεν, μὲ τίμημα τοῦ αἵματός μας, τοιαύτας ἐννοίας ἐμπνευσθέντες παιδίσθεν εἰ ὀρισμός τῆς ἅς στοχασθῇ μετ' ἐπιστάσεως καὶ τὴν περίληψιν τοῦ α' οὐ ἐκλαμπρωτάτου ἀδελφικοῦ τῆς, καὶ τούτων ἤδη, καὶ ἅς περιστραφῇ ἂν εἶναι ἐν αὐτοῖς προτάσεις τινὲς ἀντιθέουσαι, ἐλπίζομεν λοιπὸν μετὰ βεβαιότητος ὅτι ἡ σύνασις τῆς θέλει κάμῃ τὴν κρίσιν ὀρθοτάτην. Εἰ δὲ καί, παρὰ πᾶσαν ἐλπίδαν, ἤθελεν ἐπιμένῃ ἡ Ἐκλαμπρότης τῆς εἰς τοῦτο, ἐπειδὴ ἡμεῖς, ἐξοδεύσαντες ὅλην τὴν ῥητορικὴν δύναμιν (μὲ ὅλον ὁποῦ πολλὰ ὀλίγης μετέχομεν) καὶ ὅλην μας τὴν αὐθεντικὴν προτροπὴν, δὲν ἰσχύσαμεν νὰ καταπείσωμεν τὸν ῥηθέντα ἄρχοντα καὶ ἀνεψιὸν μας, καὶ νὰ διδάσωμεν, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν; εἰς τοιαύτην ὕλην δὲν ἡμποροῦμεν, διὰ τὴν ἐκλαμπροτάτην ἀδελφικὴν εἰλικρινεῖαν καὶ τὴν ἀγαθοῦ ἔργου ἐκτέλεσιν συγκαταβαίνομεν εἰς ἓνα ἄλλο τρίτον μέσον πρὸς εὐκολίαν τοῦ πράγματος καὶ τοῦ αὐθεντικοῦ τῆς ἱραδὲ ἐνέργειας: διδομεν τὴν ἁδαιαν τῷ ῥηθέντι ἀνεψιῷ μας νὰ μεταβῇ εἰς ἐκδοῦλεύειν τῆς χαίρλιδικῆς προθέσεώς τῆς, καὶ ἡμᾶς κοντά, ὁποῦ δὲν μᾶς κακοφαίνεται

la o astfel de pornire fără rost.... și nu să te unești la cele fără rânduială mișcări ale ei contra cerinții frăției, ei s'o și mustri și s'o sfătuiești părintește, și s'o împiedeci: în sfârșit, să faci după felul ce se cuvine între Domni și între Domni frați. Al doilea, că, și acestea fiind astfel, n'am urmat gândurile pe care din fire le insuflă oricărui om amorul propriu: urmând unei mai bune pasiuni, am căzut la pașii iubirii de bine și ai măsurii, și, gândindu-ne și la lucrul cuvincios, și apoi, cum am spus, și la sarcina de familie a dumisale Logofătului chirii Nicolachi Manu, pentru care, și pentru sinceritatea lui, mulțămim, am spus mult, am mișcat, am recomandat, am făcut ce puteam, mai mult cu glasul celui ce vrea binele decât cu sila (contra) filotimiei ome-nești.

Iea, te rugăm frățeste, bunătatea să încerci în aceasta paralela și să pui bila nu cea neagră contra noastră, cum nădăjduim, fiind sigur incredințați și despre înțelepciunea și despre iubirea de dreptate a Strălucirii Tale, așa că, atunci când ar veni lucrul la cinste, e știut Strălucirii Tale că: 1-iu, s'a atins cinstea mea, căci, și fiind încă un particular, ținem sus și apărăm cinstea noastră, cu prețul sângelui nostru, inspirați încă din copilărie de astfel de griji; sau, dacă hotărîrea Ta e să judeci cu luare aminte și cuprinsul celei d'întăiu scrisori prea-strălucite a Tale și, în acestea, să cercetezi de sânt în ele chestii protivnice, nădăjduim cu siguranță că socotința Ta va face judecata cea mai dreaptă. Iar, dacă, peste toată speranța, ar rămânea Strălucirea Ta întru aceasta, de oare ce noi, cheltuind toată puterea elocvenței (cu toate că o avem prea puțină) și tot domnescul nostru îndemn, n'am putut să convingem pe acel boier și nepot al nostru, și să facem silă, cum am spus mai sus, la o astfel de materie nu putem, dar, pentru sinceritatea prea-strălucită frățescă și săvârșirea lucrului bun ne învoim și la un alt, al treilea, mijloc pentru ușurința lucrului și punerea în lucrare a iradelei Tale domnești: dau voie acelui nepot al nostru să se mute la slujba veselului Tău gând, și noi alături, căci nu ni pare rău

διὰ τοιούτου τρόπου, καὶ δέττε συνοικέσιον τοῦτο, καὶ τὸ χαίρομεθα, καὶ τὸ ἐπιθυμοῦμεν βεβαίωτατα.

Ἐν τοσούτῳ θέλει ἡξέραι ὅτι ὁ νέος, κακῶς πάσχων κατὰ τὴν ὑγίειαν του, δι' ἀδείας μας ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν πρὸ ἡμερῶν, καὶ εὐρίσκεται νοσηλευόμενος ἔξω, καί, μὴ δυνάμενος νὰ ἐξακολουθήσῃ οὐδὲ τὰ τοῦ ὀφρικόου του, ἔχων ἔτι νὰ διατρέψῃ καιρόν, καί. ἂν ἀναλάβῃ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Βουκουρέστι, ἂν ὁμῶς ἡ νόσος ἰσχυρογνωμονοῦσα τὸν διαστῇ εἰς τὴν αὐτὴν ἐπισηφάλη κατάστασιν, δὲν ἡξέρωμεν τί θέλει διασθῇ νὰ κάμῃ.

Τὴν δὲ φιλίαν, ἀδελφικὴν σύμπνοιαν καὶ γιτονικὴν ἀρμονίαν, ὅτι τὴν ἐπιθυμοῦμεν, τὴν θέλομεν, καὶ τὴν πρᾶτσωμεν, καὶ διὰ τοῦ παρόντος μας ἤδη, ὡς καὶ πρὸ τοῦτο πολλάκις, τὸ κάμνομεν τῆς ἑκταμπερῆτις της, καὶ ὅτι εἶναι καὶ σωτήριον ἡμῖν, καὶ τοῖς δυοῖς βασιλικοῖς ταμείοις ἐπωφελέστατον, καὶ μουδαφικόν τῷ ῥιζῇ τῶν πολυχρονίων αὐθέντων μας.

Ἄς λάβῃ πρὸς τοῦτοις τὴν καλοσύνην νὰ ἀναλογισθῇ ὅτι ἡμεῖς, ἀγαπῶντες καὶ ἐπιθυμοῦντες, ὡς εἴπωμεν, τὴν φιλίαν καὶ ἀγάπην τῆς ἑκταμπερῆτις της, δὲν κατεχρησάμεθα ὁμῶς ποτὲ τοῦτῳ, καὶ μέχρι τοῦδε κἀνένα τεκλίρι δὲν τὴν ἐκάμαμεν, οὔτε ἐτολήσαμεν νὰ παραδαρῶνωμεν ἕνα μας ἀδελφὸν εἰλικρινῇ, ὅσον ἐκ τῆς ἰδίας μας καρδίας ἡμποροῦμεν νὰ συμπεράνωμεν.

pentru un chip ca acesta..., căsnicia aceasta legiuită, și ne bucurăm, și foarte sigur că o dorim.

Între acestea vei ști că tânărul, ducând-o rău ca sănătate, cu voia noastră a plecat de aici acum câteva zile, și se află bolnav afară, și, neputând să urmeze nici ale dregătoriei lui, având să mai treacă vreme, dacă se îndreaptă trebuie să se întoarcă la București, dar, dacă boala, întărindu-se, îl ține în această stare șubredă, nu știm ce va fi silit să facă.

Iar că noi dorim, voim și pretindem prietenia, frățeasca unire și vecineasca armonie, și prin această scrisoare a noastră, cum și înainte de aceasta adese ori, chemăm asupra acesteia luarea aminte a Strălucirii Tale, și e și mântuitor pentru noi și foarte folositor pentru cele două Vistierii împărătești, și foarte potrivit pentru slujba stăpânilor noștri, cari să trăiască întru mulți ani.

Pe lângă aceasta, să faci bine să Te gândești că noi, iubind și dorind, cum am spus, prietenia și iubirea Strălucirii Tale, n'am abusat vre-odată de aceasta, și până acum nu Ți-am făcut nici un chip, nici n'am îndrăznit să îngreuiem pe un frate al nostru sincer, întru cât din inima noastră însăși putem să tragem încheiere.

CLV.

* Mihai-Vodă Suțu către Postelnicul Costachi Ierachi, despre numirea sa.

1783.

† Τιμιώτατε καὶ εὐγενέστατε ἡμέτεραι ἄρχων πρόφην Μεγάλε Ποστέλνικε Ἱεράκη, ἡμέτεραι προσφιλέστατε ἀνεψιέ, τὴν Εὐγενεῖαν τῆς προσφιλῶς χαιρετοῦμεν.

Εἴη ὑγιαίνουσα ἐν εὐημερίᾳ, ὡς ἐφίεται. Ἐπειδὴ θεῖα συνάρρσι παρελάβαμεν τὰς ἡνίας τῆς ἡγεμονίας τῆς Αὐθεντίας Οὐγκροβλαχίας, δὲν ἐλείψαμεν νὰ γράψωμεν καὶ τῇ Εὐγενεῖᾳ τῆς, διδόντες αὐτῇ τὴν αὐθεντικὴν ἄδειαν διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς. Ταῦτα, καὶ τὰ ἕτη τῆς εἴσαν πολλὰ καὶ ὑγιαινά.

† Prea-cinstite și prea-nobile boier al nostru fost Mare Postelnic, Ierachi, al nostru prea-iubit nepot, salutăm cu iubire pe Nobleța Ta.

Fii sănătos în bună stare, cum dorești. De oare ce cu voia lui Dumnezeu am luat frânele stăpânirii Domniei Ungrovlahiei, n'am lipsit să scriem și Nobleței Tale, dându-ți domneasca voie să vii la noi. Acestea, și anii Țăi fie mulți și sănătoși.

CLVI.

1783. * Mihai-Vodă Suțu către Postelniceasa Ecaterina Suțu, despre numirea sa ca Domn.

† Τιμιωτάτη καὶ εὐγενεστάτη ἀρχ. Ποστελ-
νιτζέσσα, Αἰκατερίνη Σοῦτζη, ἡμετέρα ἀ-
γαπητὴ καὶ περιπόθητη ἀδελφή, τὴν Εὐ-
γενεῖαν τῆς ἀδελφικῶς ἀσπαζόμενοι, ἡδέως
προσαγορεύομεν διαφυλάττοι αὐτὴν τὸ Θεῖον
ἐν ὀγισίᾳ καὶ εὐτυχίᾳ, μετὰ μακροβιότητος,
ὥς ἐφίεται.

Ἐπειδὴ καὶ θεῖα συνάρσει ἐξετελέσθη αἰ-
σίως καὶ τὸ ῥέσμι τῆς βραδευθείσης ἡμῖν
παρὰ τῆς κραταιᾶς Βασιλείας αὐθεντίας τῆς
Οὐγκροβλαχίας, δὲν ἐλείψαμεν, μετὰ τὴν ἐρευ-
ναν τῆς ἐφετῆς ἡμῖν ἀγαθῆς ὀγισίας τῆς, διὰ
νὰ χαροποιηθῇ. Εἴθε δὲ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ εὐ-
δοκήσῃ νὰ εἶναι καὶ αὐτὴ μας ἡ Αὐθεντία
ἐν ὥραις ἀγαθαῖς καὶ αἰσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς
περὶ ἡμᾶς πανεύθυμος. Γνωρίζουσα δὲ ἡ Εὐ-
γενεῖα τῆς τὴν πρὸν αὐτὴν ἡμῶν διάθεσιν, καὶ
ὅτι χαροποιούμεθα λαμβάνοντες γράμμα τῆς,
ὅς μὴν διαλείπη ἀπὸ τοῦ νὰ μᾶς γράφει συ-
νεχῶς τὰ περὶ τῆς ἐφετῆς ἡμῖν ἀγαθῆς ὀ-
γισίας τῆς· ἥς τὰ ἔτη εἴησαν πλεῖστα καὶ ὀ-
γισινά.

Τῆς Εὐγενεῖας τῆς.

[Μιχαὴλ Σοῦτζος.]

† Prea-cinstită și prea-nobilă dumneata
Postelniceaso, Ecaterina Suțu, a noastră
iubită și prea-dorită soră, salutând
frățește pe Nobleța Ta, ne îndreptăm
cu plăcere spre tine: să te păzească
Dumnezeu în sănătate și fericire, întru
mulți ani, cum dorești.

De oare ce și cu voia lui Dumnezeu ni
s'a săvârșit în chip fericit și întărirea
oficială a Domniei Ungrovlahiei, care ni
s'a dat de către puternica Împărăție, n'am
lipsit, împreună cu cercetarea celei dorite
nouă sănătăți a tale, să te bucurăm. De-
ar da sfântul Dumnezeu să fie și Domnia
aceasta a noastră în ceasuri bune și binecu-
vântate, și tuturor celor de pe lângă noi
cu toată buna plăcere. Ci, cunoscând No-
bleța Ta aplecarea noastră bună către
tine și că ni face bucurie primind serio-
soarea ta, să nu lipsești să ni tot scrii
cu privire la sănătatea ta nouă dorită; ai
cării ani fie cât de mulți și sănătoși.

Al Nobleței Tale

[Mihail Suțu.]

CLVII.

1783. * Mihai-Vodă Suțu către Postelnicul Costachi Ierachi, despre îndeplinirea unei porunci.

† Τιμιωτάτε καὶ εὐγενεστάτε, ἡμέτερε ἀρχων
πρώην Ποστέλνικε Κωνσταντῆ Ἱεράκη, εἴης
ὀγισίων ἐν εὐημερίᾳ.

Ἐλάβομεν τὸ γράμμα σου καὶ εἶδομεν ὅτι
... ἔχει ταύτην τὴν αὐθεντικὴν μας ἄδειαν,
μηδὲν ἄμφιβάλλον ὅτι διατελεῖται πάντοτε,
εἰς τὴν αὐθεντικὴν μας εὐνοίαν. Ταῦτα μὲν
ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ οἱ χρόνοι σου εἴησαν
παρὰ Θεῶ πολλοὶ καὶ εὐτυχεῖς.

† Prea-cinstite și prea-nobile al nostru
boier fost Postelnic Costachi Ierachi,
fii sănătos în fericire.

Am primit serisoarea Ta și am văzut
că ai avut o astfel de înagăduință dom-
nească, neavând mieo îndoială că se in-
deplinește totdeauna, pentru domnescul
nostru interes. Acestea deeamdată, și anii
Tăi fie de la Dumnezeu mulți și fericiți.

CLVIII.

1783. * Mihai Suțu-Vodă către capuchehaiaua Alexandru Callimachi, despre senti-
mentele ce-i păstrează².

† Ἐκλαμπρότατε καὶ περίδλεπτε πειζαδέ,
κύριε Ἀλέξανδρε Καλλιμάχη, ἡμέτερε ὡς ἀ-
δελφεῖ ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε, τὴν Ἐκλαμ-
πρότητα τῆς ἀδελφικῶς περιπτυσσόμενοι, ἡ-

† Prea-strălucite și ilustre beizadea,
domnule Alexandru Callimachi, al nostru
ea un frate iubit și mult dorit, îmbrăți-
șând frățește pe Strălucirea Ta, cu plăcere

¹ De-asupra: εἰς ἀδελφήν = „către soră”.

² N-rul următor e dat fără întrerupere, dar tot cuprinsul, venit de la un om inferior și sărăv
arată alt corespondent.

δέως κατασπαζόμεθα, καὶ τιμωτάτοι καὶ εὐ-
γενέστατοι ἡμέτεροι ἄρχοντες καποῦ-κιαχα-
γιάδες τῆς ἡμετέρας Αὐθ[εντίας] Οὐγκροβλα-
χίας, ἡμέτεροι προσφιλέστατοι, τὴν Εὐγενεῖαν
σας προσφιλῶς χαιρετοῦμεν καὶ ἀσπαζόμεθα.
Ὁ Κύριος Θεὸς νὰ σὰς διαφυλάττοι ἐν ἁκρᾷ
ὀφείᾳ καὶ ἐπιτυχίᾳ τῶν ὧν ἐφίεσθε ἀγαθῶν.

Τὰ ἀπὸ κς'ης Ἰουλίου γεγραμμένα γράμματά
σας λαβόντες, ἐπὶ τῇ ἀγαθῇ ὁμῶν ὀφείᾳ ὁπε-
ρσάρημεν. Ἐγνωμεν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ση-
μειούμενα, ὧν ἀπάντων ἤδη τὰς ἀποκρίσεις
ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ περικλειομένων κοινῶν πιτ-
τακίων θέλετε πληροφορηθῇ. Γράφομέν σας
δὲ καὶ ἔτι ἄλλο νεώτερον. Οἱ δὲ χρόνοι σας
πολλοὶ καὶ εὐτυχεῖς.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της καὶ Εὐγενείας σας
ὅλος εὐνοῦστος
Μιχαήλ Σοῦτζος Βοσδόδας.

Te salutăm, și tot așa pe prea-cinstiții și
prea-nobilii noștri boieri capuchehaialele
Domniei noastre a Ungrovlahiei, ai noștri
prea-iubiți; cu dragoste felicităm și îm-
brățișăm pe Nobleța Ta. Domnul Dum-
nezeu să vă păzească în înaltă sănătate
și dobândirea tuturor doritelor bucurii.

Primind scrisorile Tale de la 27 Iulie,
ne-am bucurat la toate de buna voastră
sănătate. Am cunoscut și cele însemnate în
ele, ale căror răspunsuri le veți afla de la
pitacele obișnuite cuprinse în aceasta. Vă
mai scriem și altceva mai nou. Iar anii
voștri fie mulți și fericți.

Al Strălucirii Tale și al Nobleței Voastre
cu totul prea bine-voitor
Mihail Suțu Voevod.

CLIX.

* Scrisoare a unui Grec din Constantinopol către Mihai-Vodă Suțu, despre
ajutorul de 500 de lei ce i se dă și datoria de recunoștință ce o are față de bei-
zadea (Alexandru Callimachi).

1783-6.

Ἄν ἐπιλήψιμος ἄνθρωπος ἢ ἀπὸ μέρους τοῦ δοῦλου της σιωπῆς, θεωρουμένη ταῖς κατὰ
μᾶλλον καὶ ἥττον ἰδιαζούσαις ἡμᾶς περιστάσεσιν, ἀσύγνωστος ὅμως καὶ καταδικαστέα βέβαια,
ὅταν ἡ πρὸς τὸ εὖ ποιεῖν αὐτῆς διάθεσις καὶ διὰ ζητῇ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ καταναγκάζει τὴν
λῶσιν τῆς κάθε σιωπῆς πρὸς ἀπότρεξιν ὀφειλομένων αὐτῇ εὐχαριστήσεων, ἐπεριδόμενος εἰς μόνον
τὸ σαφές καὶ ἄπλαστον τοῦ ἡθους μου, ὅπερ ἀπὸ τύχης ποτὲ καὶ αὐτῇ ἴσως γνωστόν. Ἐλπίζω
ὅτι οὐδὲν τῶν κατωτέρω θέλει ἐκλάβῃ ὡς τετριμμένα πρὸς παράστασιν εὐχαριστήσεων. Ἡ πραγ-
ματικῶς ἐνδείξις τῆς πρὸς ἐμὲ ἀθηντικῆς αὐτῆς εὐποιίας, τῶν κατὰ μῆνα ἤδη διορισθέντων μοι
500 γροσίων, πρὸς ἀνακουφισμὸν τοῦ δυσφόρου βάρους τοῦ πτωχικοῦ μου, προσέθηκέ μοι χρέος
ἀναφαιρέτου εὐγνωμοσύνης καὶ ὁμολογίας τῆς καθυποχρεώσεώς μου, ἥτις τὰ νῦν ὀπερσπερίσ-
σους μέν. Οὐδόλως δὲ συμφωνῶ νὰ ἀναφυῇ ἡδη, ἐπειδὴ ὁ κατὰ τὸν ἱκτιζάν τῆς εὐγενοῦς καὶ
ἀδιαθέτου ψυχῆς συμπαθητικὸς καὶ φιλόκαλος τρόπος τοῦ ἐκλαμπρωτάτου πεῖζαδέ, παμφιλτάτου
αὐτῆς, μὲ τὸν ὁποῖον ἐκ πρώτης ἀρχῆς καὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τὸ νὰ φέρεται ἰδιαι-
τέρως πρὸς ἐμέ, πρὸ καιροῦ ἐνέπνευσε τῷ δούλῳ της αἰσθητικὴν τὴν πρὸς τὸ Ὑψος τοῦ ὀπο-
ληπτικῆς εὐγνωμοσύνης μου, διότι φανερὰ ἡ εὐνοική πηγὴ ἐξ ἧς ἀνέβλυσε τὸ πρὸς τὸν δούλόν
τοῦ εὐδιάθετον τῇ Ἐκλαμπρότητί του, παρσπόμενον τῇ θαυσιλῇ αὐτῆς ἀθηντικῇ βουλῇ καὶ ἰραδῇ.
Ἀπ' ἀρχῆς τοίνυν καὶ ἡδη μάλιστα τρανώτερον πεπεισμένος εἰς τὴν περὶ πάντας καὶ περὶ ἐμοῦ
ἰδιαζόντως εὐνοϊκὴν διάθεσιν τοῦ Ὑψους τοῦ διάθεσιν, καθομολογῶ ἑμαυτὸν θερμὸν ὑπόχρεον
καὶ δοξασιζὴν διάπειρον ὅπερ τῶν κατὰ θυμὸν τῆς αὐτῆς Ὑψηλότητος, ἥντινα εἰς μακραίωνας
ἀλώδητον καὶ ἀνεπηρέαστον διατηροῖ Κύριος. Ἀπειρος καὶ ἀνερμήνευτος, ὀψηλότερος Αὐθέντα,
ἡ θεῖα Πρόνοια ὁμολογῶ ὅτι αὐτῇ προφανέστατα καὶ μὲ δέσσωσε τοσοῦτων καὶ τηλικούτων κιν-
δύνων δεινῶν καὶ συμφορῶν, αὐτῇ καὶ μετὰ ταῦτα „ἀλλ' οὐ μὴ μὴ μὴ“, καί, διὰ νὰ εἰπῶ καλ-
λῆτερα, διὰ θαύματος μέχρι τοῦδε μὲ ἔκαμεν ἰκδάρη μὲ τρόπους τῇ ἀληθείᾳ καὶ εἰς ἐμὲ ἀγνώσ-
τους. Ἠξέσῃω ὅτι δὲν λανθάνουσι τὴν αὐτῆς Ὑψηλότητα τὰ ἐπισυμβάντα μοι ἰδιαιτέρως διά-
φορα καὶ ποικίλα δεινὰ καὶ ἀτυχήματα, ἅτινα ὡς ἀπίθανα ἴσως τοὺς πλείστους νὰ λανθάνου-
σιν. Ὁ λόγος μου τώρα δὲν εἶναι, ὀψηλότερος, περὶ ἐνοχῶν, ὧν τὸ ὑπεροχὸν εἶναι χερὶ δεσπετῆ
ἀσπιδί, ὡς ἀσυγκρίτως ὑπέρτερον τῆς δυνάμεώς μου, περὶ τοῦ πορίζεσθαι τὰ ὧν οὐ καθήκον
εὐδαίμων ἤθελα εἶμαι, ἂν ἡμποροῦσα νὰ προσθέσω, χείρας καὶ εὐτυχέστερος ἂν μὲ ἐμινέτι πρὸς
ἐνέχειρον, παντοῖα γόμνωσις, παντελὴς στέρησις, τελεία ἀμηχανία, βάρος φαιηλίας οὐ τὸ τυχόν,
ἀπαιτῶν ἀφούκτως τὰ πρὸς τὸ ζῆν, τὰ πρὸς οὐσασιν, τὰ πρὸς ἀνατροπὴν καὶ παιδείαν. Ἡ πρὸς
τὴν χριστιανικωτάτην της καρδίαν πεποιθησίς μου μὲ παρσθάρυνε νὰ ἐνοχλήσω τὰς ἐκλαμπρῶς

της ἀκοᾶς μὲ τὴν ἀτελῇ περιγραφῇ τῶν κακῶν μου· τὰ ὅποια ὑπὸ τῆς ἐξ ὕψους δυνάμεως ἐξοικονομήθησαν μέχρι τοῦδε, καὶ ἤδη χρῆζονται, τὰ μέγιστα, συμπαθείας, ἡ αὐθεντικῇ αὐτῆς κηδαιμονία συνέβαλε, καθυποβάλλουσα, εἰς τὸ νὰ δέσμαι ἐκτενῶς ὑπὲρ τῶν πανθ' ὅσων αὐτῇ ἐφειτῶν καὶ ὑπὲρ τῆς ἀμεταπτώτου εὐδαιμονίας τῆς αὐτῆς Ὑψηλότητος.

CLX.

1786,
25 April.

Nicolae Mavrogheni, Domnul muntean, recunoaște o datorie de 67.710 de la giuvaergiul constantinopolitan Manolachi.

Ἰω. Νικόλαος Πέτρος Μαυρογένης, ἐλῶφ Θεῶ
Βοεβόδας, Αὐθεντικῆς καὶ Ἑγεμῶν πάσης
Οὐγγροδλαχίας.

Διὰ τῆς παρούσης αὐθεντικῆς ἐνυπογράφου καὶ ἐνσφραγιστου ὁμολογίης δηλοποιούμεν ὅτι ἐλάβομεν διὰ χρεῖαν τῆς ἡμετέρας Αὐθεντίας παρὰ τοῦ Μανολάκι Τζεδαχερτζή, εἰς εἴκοσι κομμάτια τζεδαχερικῶν, γρόσια 67.710, ἥτοι ἐξήντα ἑπτὰ χιλιάδας καὶ ἑπτακόσια δέκα, ἅπερ ὑποσχόμεθα ἀποδοῦναι τῇ Τιμιότητί του ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς διορίαν μηνῶν ἑξ· διὸ καὶ ἐδόθη ἡ παρούσα αὐθεντικῇ.

ἀφ' ἑσ', Ἀπριλίου κα'.

Ἰω. Νικόλαος Μαυρογένης.

πς', Ἀπριλίου, ἐδόθησαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκ τῶν ὀπισθεν, ἥτοι τρεῖς χιλιάδες καὶ πεντακόσια . . . γρ. 3.500

πς', Νοεμβρίου 3, ἔλαβον διὰ μίαν πόλιτσαν ὁποῦ ἐτράβιξα εἰς ὄνομα Μπασᾶ Πάνου Στέργιου, ἡ ὁποία ἦλθεν ἐξωφλημένη εἰς τὸν ἄρχοντα Ποστελνίκου Σκαναβήν, γρόσι. εἴκοσι χιλιάδες, ἥτοι . . . γρ. 20.000

πς', Δεκεμβρίου 15, ἔλαβον διὰ χειρὸς τοῦ ἄρχοντος Ποστελνίκου Σκαναβῆ γρόσια δύο χιλιάδες διακόσια . . . γρ. 2.200

87, Μαρτίου 9, ἔλαβα διὰ χειρὸς Ποστελνίκου Σκαναβῆ γρόσια ἑπτὰ χιλιάδας δέκα . . . γρ. 7.010

87, Ἰουλίου 19, ἔλαβα μίαν πόλιτσα ὁποῦ ἐτράβιξα ἐξωφλημένην εἰς ὄνομα Πάνου Στέργιου, καὶ ἔγινε ταχέϊ διὰ χειρὸς Ποστελνίκου Σκαναβῆ γρόσι. εἴκοσι χιλιάδες . γρ. 20.000

ἔτι πενήντα δύο χιλιάδες καὶ ἑπτακόσια δέκα . . . γρ. 52.710

1787, Νοεμβρίου, ἔλαβα εἰς πόλιτσαν ἀπὸ χαβαλὲν Ὀκνῶν, παρὰ τοῦ Δημητράκη Τουρναβίτου γρόσια τέσσαραις χιλιάδαις πεντακόσια, ἥτοι γρ. 4.500

1788, ἔλαβον ἔτι εἰς πόλιτσαν ἀπὸ

Io Nicolae Petru Mavrogheni, cu mila lui Dumnezeu Voevod, Domn și stăpân a toată Ungrovlahia.

Cu cea de față domnească de mână mea și pecetluită recunoaștere arătăm că am luat pentru nevoia Domniei Noastre de la Manolachi giuvaergiul, în douăzeci de bucăți de giuvaericeale, lei 67.710, adică șaizeci și șapte de mii și șapte sute zece, pe cari făgăduim a-i da înapoi Cinstei Sale de azi în termin de șase luni; pentru care s'a dat și [serisoarea] domnească de față.

1786, April 25.

Io Nicolae Mavrogheni.

86, April, s'au dat în acea zi din cele de pe dos, adică trei mii și cinci sute . . . lei 3.500

86, Noiembrie 3, am primit printr'o poliță ce am tras-o pe numele lui Bașa Panu Sterghie, care a venit plătită la dumnealui Postelnicul Scanavi, lei douăzeci de mii, adică . . . lei 20.000

86, Dechemvre 15, am luat prin mână boierului Postelnic Scanavi lei două mii două sute . . . lei 2.200

87, Mart 9, am luat prin mână Postelnicului Scanavi lei șapte mii zece . . . lei 7.010

87, Iulie 19, am luat o poliță ce s'a tras plătită pe numele lui Panu Sterghie, și s'a făcut *tahrichi* prin mână Postelnicului Scanavi lei douăzeci de mii, . . . lei 20.000
Și încă cinzeci și două de mii și șapte sute zece . . . 52.710

1787, Noiembrie, am luat la poliță de la havaleaua Ocnelor, de la Dumitrachi Turnavitul, lei patru mii cinci sute, adică . . . 4.500

1788, am luat încă la poliță de la

χαβαλὲν Ὀκνῶν παρὰ τοῦ Δημη-
τράκη Τουρναβίτου, εἰς λογαριασμὸν
τοῦ Ὑφους του, γρόσια τέσσαρες
χιλιάδας πεντακόσια γρ. 4.500
1788, Αὐγούστου κα', ἔλαβον ὁ Τζε-
βαχερτζής Μανολάκης τέσσαραις χι-
λιάδες γρ. 4.000
65.710

havaleaua Oenelor, de la Dumi-
trachi Turnavitul, pentru soco-
teala Înălțimii Sale, lei patru
mii cinci sute 4.500
1788, August 21, a luat giuvaergiul
Manolachi patru mii lei 4.000
65.710

CLXI.

Epigrame către Nicolae-Vodă Mavrogheni.

De la
1786.

Πρὸς τὸν ὑπέρτατον ἡγεμόνα κύριον Νικόλαον ἐπίγραμμα ἡρωοελεγεῖον ἐγκωμιαστικόν, ἐν
ᾧ οἱ μετὰ τὴ τετράστιχον ὁκτὼ στίχοι κατὰ δάθος ἐν τοῖς στοιχείοις ἐκάστης λέξεως τοῖς ἐξ ὧν
ἄρχεται τετράμις περιέχεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νικόλαος.

Σώσας ὑψιμίδων πασιμύροτε ἄφθιτε σῶτερ
Ἐνδι καὶ διέποις θ' ἀστεμφεία κράντορα θεῖον
κοίρανον εὐσεδέα στάθμην σοφίῃ ἀζιγνώτῳ,
ἰδυοσύνη θ' ἀπάσῃ θείοις τ' ἐνὶ δόγμασιν ὄντως.
Νιφαλέον Νικόλαον Νηπενθέα Νηοχαρῆα,
Ἰλαρὸν Ἰσχυρόβουλον Ἰθύντατον Ἰμερόεντα,
Κόσμιον Κλητογενῆ Καλλιστεφέα Κλιτιάδην,
Ὅρχαμον Ὁρθόπολιν Ὁλειςτὴν Ὁλδιόδωρον,
Λαμπραυγῇ Λαμπτήρα Λιγυρὸν Λαμπτόεντα,
Ἄτμισινον, Ἀνθεμόντα Ἀγακλητὸν Ἀστεροέντα,
Σώφρονα Σεμνότατον Σειρήνος Σεμνολόγημα.
Φρούρρε δὴ θεράπον θ' Ὑψίθρονε, σὸν Νικόλαον,
Οὐγγροβλάχων μέγ' ἄσιμα, φάντατον ἔμφρονα φῶτα,
Φαίδωμον ἡγεμόνεσι, σοφώτατον ἔσοχα πάντων,
Πλειόνας ἐς λυκάθαντας ἐν εὐθυμίᾳ καὶ ὑγείᾳ.

ΣΤΙΧΟΙ ΚΑΡΚΙΝΙΚΟΙ.

Ὁ πᾶνυ ναὸν νομῶν, νόα νῶν ἄπο
ἀμαθίας ἄλεν, ἴν' ἐλάσαι θαμά
νόσον ἀπώριον, νορῶν, νόροπ' ἄνοσον
ἀρχηκᾶ Σιωτήρ ἄρα ῥητῶς ἀ κίχρᾶ
ἄρθε νόμιμον ἄνα νόμιμον ἔδρα.

CLXII.

Scrisoare a unui nenumit către Nicolae Mavrogheni, despre meritele lui
(retorică), cu lauda insulei de naștere, Paros.

De la
1786.

Τῷ ὑψηλοτάτῳ, θεοσεβέστατῳ καὶ πανευκλεσεστάτῳ Αὐθέντῃ καὶ Ἡγεμόνι πάσης Οὐγγροβλαχίας,
κυρίῳ, κυρίῳ Ἰω. Νικολᾷ Μαυρογένει τὴν δουλικὴν καὶ ἐφειλουμένην πρσκήνησιν.

Βαθαὶ πόσον ἰσχύει ἡ τῆς ἀρετῆς δύναμις! Τοιαῦτα σοι, Ὑψηλότατε Αὐθέντα, τῶν ἀρε-
τῶν αἱ ἀμοιβαὶ τῆς πρὸς τὸ θεῖον ἀκραιφνοῦς πίστεως, τῆς πρὸς τοὺς ἀγίους διάπυρον φίλτρον
μεγίστης εὐλαβείας, τῆς ἐλσημοσύνης, τῆς φιλαδελφείας, τῆς ταπεινώσεως καὶ τῶν λοιπῶν αἱ σοῦ
περιστρέφουσι τὴν θεῖαν ψυχὴν. Ὅθεν μετ' ἐκπλήξεως ἄξιον βοῆσαι: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ διὰ
τοσούτου χοροῦ τῶν αὐτῆς ἀρετῶν τὴν μεγίστην ταύτην καὶ ἀνωπέρωλκτον χαρὰν χαρισάμενος

παντί τῷ χριστεπωνύμῳ αὐτοῦ πληρώματι ἀρχεῖν καὶ ἐναμιδρύνεσθαι τῇ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ ὑπερτελεῖ δόξῃ αὐτῆς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὅτι ὑπερεκπερισσοῦ ἐδόξασε τὰς κυκλαδονήσους, μᾶλλον δὲ τὴν κοινὴν πατρίδα τὴν νῦν δοξαζομένην Πάρον, ἥτις δικαίως ἐγκαυχᾶται, σάλπιγγος τρανώ-
τερον δοᾷ· συγχαίρεταί μοι πάσαι αἱ νῆσοι· ἀπέλαβον τὰ τροφεία, δεδόξασμαι, ἐμεγαλύνθην, ὑ-
ψώθην παρὰ πάσας τῇ ὑψηλοτάτῃ ἀναβήσκει τοῦ ὑψηλοτάτου μου πολιούχου καὶ Αὐθέντου. Ὅθεν
καὶ ἐγώ, ὁ εὐτελής, ἐνθους ὑπὸ τῆς χαρᾶς γεγόμενος, προσφωνῶ αὐτῇ ἐπυσχόμενος: Πολυχρόνιον
ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ὑψηλότατον καὶ θεοσεβέστατον Αὐθέντην ἡμῶν καὶ Ἰγμεμόνα πάσης
Οὐγκροελαχίας, κύριον, κύριον Νικόλαον Μαυρογέννη, εἰς χαρὰν πάντων τῶν χριστιανῶν, ἡμετέραν
δὲ δόξαν καὶ ἀγαλλίασιν.

CLXIII.

De Ia
1786 (?).

* Fragmente de scrisori cu deosebite destinații în legătură cu Domniile românești.

Εὐσεβίς μένει ὅτι ἐξ ἐκείνου ἀποχρώντως αἰτιολογήσει χρωματίζουσα ἐντέχνως ἡ πολυ-
μάθειά της πᾶσαν εὐθετον ἰδέαν εἰς τὸ ἐφετὸν τέλος, συναποστέλλουσα καὶ τὰ ἴδια αὐτοῦ ἐγ-
γραφα πρὸς οὓς ἂν ἐγκρίνῃ τὴν ἐν τέλει ..., ἐμπράκτου συνειδήσεως, εὐπραγίας καὶ εὐκρινούς
εὐδοκίμησης τῆς, κατὰ τὴν κοινῶς ἀπαιτουμένην εὐαρέστησιν εἰς ἃ δεῖ, οὐ μόνον συνενέσας
ὥφθη, ἀλλὰ καὶ φιλοτιμίαν ἄκραν τρέψει, καὶ ζωηράν, ὥς εἰπεῖν, ὄρεξιν, καὶ αὐθαίρετον ῥοπήν
καὶ κλίσιν εἰς τὸ νὰ ἐξαλείψῃ παντελῶς ὅλους κοινῶς τοὺς φαυλοδοκούντας καὶ ἀντιδαινόντας εἰς
πᾶν ῥιτοῦν βασιλικὸν προσκυνητὸν ὀρισμὸν καὶ τῆς ἐξουσίας πρόσταγμα. Φθάνει μόνον νὰ δια-
γνωσθῇ μέλος γνήσιον καὶ ὀγιαῖνον τῆς ἀρχικῆς δλομελείας καὶ κυριότητος, ὃ δὲ καὶ ἀπεκδέ-
χεται διὰ μόνης, μετὰ Θεόν, τῆς δυνατῆς χειραγωγείας καὶ αὐθεντικῆς τοῦ Ὑψους τῆς ἀντι-
λήψεως καὶ σοφῆς ἐπιτηδεύσεως, καθυποσχόμενος εὐσυνειδήτως μετὰ φρικτῶν κατ' αὐτοὺς ὀρκο-
μοσιῶν, οὐ μόνον, ὥς εἰπεῖν, πραγματικὴν τὴν ἐκτέλεσιν εἰς εὐκαιρον κατάλυσιν καὶ παντελῶς
ἀφανισμὸν πάντων τῶν ἀντιπραττόντων εἰς τὰ βασιλικά προσκυνητὰ δόγματα καὶ ὀρισμούς, ἀλλὰ
καὶ διὰ τοῦ παντὸς ἀφιέρωσίν του καὶ ὑπόκλησιν ἀπαρέγκλιτον εἰς τὴν αὐθεντικὴν αὐτῆς δο-
λῆσιν καὶ γνώμην.

¹ Τὸ πληρέστατον εὐκρινείας καὶ ἀδελφότητος χαροποιόν μοι ἀδελφικόν της, δι' ἣν ἡ-
μην, εἶμαι καὶ ἔσομαι μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς ὑπόχρεως καὶ εὐχάριστος, γνωρίζων τὸν
ἑαυτῶν τῆς εὐεργεσίας της, ἡ ὁποία ἔως, μὴ οὐσα γνωστὴ τῇ Εὐγενείᾳ της, μετὰ τὸ νὰ μὴν ἡμ-
πορῇ ποτὲ νὰ ὑποθέσῃ τὴν σατισφατίζοντα ὁποῦ λαμβάνω ἀπὸ τὴν πληροφορίαν, νὰ ὑποθέτῃ
ὅτι αὐτὰ εἶναι ὑπερβολαὶ καὶ μουκαψέδες.

² Ὁ δοῦλός της, εὐεργετούμενος παρὰ τοῦ ἀγαθῆς μου, δὲν πρέπει νὰ ἀχαριστῶ, ἀλλ' ὁ-
μολογῶν τὴν χάριν, νὰ κηρύττω ὅτι ἡξιώθην τοῦ μόνου ἐφετῶ, τὴν ἀπόλαυσιν δηλαδὴ τῆς καθαρᾶς
εὐνοίας ὑποῦ ἐλάτρευα καὶ λατρεύω, τὸ ὁποῖον μετὰ τὸ νὰ ἐδόξασα δυσκατόρθωτον διὰ τὴν ἀνα-
ξιώτητα τοῦ ἑαυτοῦ μου, νὰ ἰδῶ ὅτι τὸ ἐκατόρθωσα, ἔτι μᾶλλον ἢ ἐπιτυχία αὕτη εὐεργεσία
ἐκρίθη, καὶ τῷ ὄντι εὐτόχημα.

CLXIV.

De Ia
1786.

* Felicitare a unui episcop, poate către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, pentru serbătorile Crăciunului și Epifanie, cerând voie să rămâie de serbători în Scaunul său, pentru bucuria creștinilor din eparhia sa, dar e gata a veni la chemare.

Εὐσεβέστατε, ὑψηλότατε καὶ εὐγενέστατε μοι Αὐθέντα, τὸ θεοφροῦρητον αὐτῆς Ὑψος ἐν Ἁγίῳ
Πνεύματι ταπεινῶς εὐχόμενος, τὴν ὑφειλομένην μοι ἀποδίδω προσκύνῃν.

† Ἐπειδὴ πάλιν ἡ κυκλικὴ τοῦ χρόνου περίοδος ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους καὶ
σεβασμίους θεσποτικὰς ἑορτὰς τῆς διὰ σαρκὸς, λέγω, τοῦ θείου Λόγου ἐπιδημίας, δι' ἧς ὁ ἀό-

¹ Acest paragraf pare a face parte din scrisoarea unui Domn către altul, care se declară încântat de scrisoarea acestuia.

² De aici pare un fragment de raport al capucheleleii. E vorba de binefacerile unui agă.

ρατος Θεός ὁρατὸς τοῖς ἀνθρώποις γίνεται, καὶ τῶν φωτονείμων καὶ θείων Ἐπιφανείων, δὲν λείπω κατ' ὄψειν δουλικὴν καὶ ἀπαραίτητον νὰ ἀποδώσω τῷ θεοφρουρήτῳ αὐτῆς Ὑψι: τὰς ταπεινάς συγχαρητικὰς μου προσκυνήσεις, ἐπευχόμενος τῷ θεανθρώπῳ Σωτῆρι ἡμῶν, τῷ τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεδυμένῳ, ἵνα καταξίῃ τὴν εὐμενεστάτην αὐτῆς Μεγαλειότητα ἐορτάζειν φαιδρῶς καὶ πανηγυρίζειν αὐθεντικῶς καὶ χαρμωδῶς τὰς δεσποτικὰς ταύτας τῆτες, εἰς νέωτα καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ἡλίου κυκλοφορίας, μετ' ἄκρας ὕψις, ἀλήκτου εὐδαιμονίας καὶ ἀκλονήτου στερεώσεως ἐπὶ τοῦ ἐκλάμπρου αὐθεντικοῦ αὐτῆς Θρόνου, προσεπιδορούμενος αὐτῇ καὶ τὸ εἰσερχόμενον ἤδη Νέον Ἔτος πανευδαίμον, πανευτυχὲς καὶ παναίσιον.

Εὐμενεστάτῃ μοι Αὐφθέντῃ (sic), τῇ φιλευσπλάγχῃ καὶ χριστομιμήτῳ αὐτῆς διαθέσει ἐπιστηριζόμενος, θάρρει δουλικῇ παρακαλῶ τὸ θεοφροδότητον αὐτῆς Ὑψος, ἐὰν κριθῇ παρὰ τῇ αὐτῆς Μεγαλειότητι εὐλογον, γινώσκουσα ἀκριβῶς τὰ κατ' ἐμὲ πάντα, νὰ ἔχω τὴν πανέκλαμπρον ἄδειαν νὰ μείνω κατ' αὐτὰς τὰς ἀγίας καὶ δεσποτικὰς ἐορτὰς εἰς τὴν ταπεινὴν μου ἐπισκοπὴν, πρὸς χαραιοίησιν τῶν ἐπαρχιωτῶν μου χριστιανῶν. Οὕτω δέομαι τῆς Ὑμετέρας εὐμενεστάτης Μεγαλειότητος, καί, ὅταν εἶναι ἡ πανέκλαμπρος προσταγή καὶ αὐθεντικὸς ὁρισμὸς καὶ προσκυνητὸς τοῦ Ὑψους τῆς, ἀμέσως καὶ ἀνυπερθέτως ἔρχομαι εἰς προσκύνησίν τῆς.

Ἦς τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἴησαν παρὰ Θεοῦ, κ. τ. λ.

CLXV.

* Fragment de scrisoare cu privire la o vagă afacere în legătură cu „Înălțimea Sa“.

De Ia
1786.

Ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναγκάζομαι νὰ σὲ γράψω ὅτι τὰ ἀκουσθέντα καὶ φημισθέντα εἶναι ἀλλεπάλληλα· ἡ δλίγη σου φροντίς ὅπου μετῆλθες εἰς ὅσα τοῦ χρέους ἐνὸς διορισθέντος ἐφόρου τῶν ἐκεί, τὰ φημιζόμενα ἂν εἶναι ἀληθεύοντα, θέλουν κινήσει τὸ Ὑψος τοῦ εἰς πολλὴν ἀγανάκτησιν, καὶ τότε ἔχεις νὰ λάβῃς τὰ πῆχειρα τῆς κακῆς σας συμπεριφοράς. Σὺ, διορισθεὶς πληρεξούσιος διευθετήης, ἐπιμελοῦ νὰ κατευοδῶται κάθε ὑπόθεσις, ἀποφεύγων τὸ νὰ παρεκτρέψεις εἰς ἄτοπα, καὶ νὰ γίνῃς δι' ὅλου ἔκδοτος εἰς τὸ νὰ εὐχαριστῇς τὸ Ὑψος τοῦ, μὲ ὅσα σὲ ὑπαγορεύει τὸ χρέος σου, νὰ καταβάλλῃς τὴν χρεωστικὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν.

Πολὺ τὸ νουφοῦζι τοῦ, πολλὰ ὅμως περισσότερα ἢ πρὸς τὸ Ὑψος τοῦ εἰλικρινῆς προσήλωσις τοῦ ἀνδρός· διψᾷ δὲ τὴν εἰλικρινῇ ἑνωσίν τοῦ, καὶ σταθερότητα, καὶ εἶναι ὅλως ἔκδοτος εἰς τὸ κατὰ δύναμιν ἐπὶ τῇ βεβήλως ἀποδιδόμενη παρὰ τοῦ Ὑψους τῆς συνήθως συμπαθίᾳ τοῦ καὶ φιλευσπλαγχνίᾳ.

CLXVI.

* Mulțămire a unei nenumite, văduvă, către Domnul Țerii-Românești, pentru numirea ginerelui său, Grigorașcu, în calitate de Comis, ca ispravnic de Ilfov: i-ar trebui ca să mulțamească „elocvența lui Stentor și condeiul lui Demostene“ (!).

De Ia
1786.

† Τὸ πανέκλαμπρον Ὑψος τῆς θεοφρουρήτου αὐτῆς Μεγαλειότητος γονυκλιτῶς προσκυνῶ ἐκ βάθους ψυχῆς, ἐξαιτουμένη αὐτῇ παρὰ Θεοῦ ὕψιαν, εὐτυχίαν καὶ πολυχρόνιον διαμονὴν εἰς τὸν πανέκλαμπρον αὐτῆς Θρόνον καὶ ἀνσπερήαστον τηρουμένην, ἐξ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, πρὸς εὐτυχίαν πολλῶν καὶ καύχημα τοῦ ἡμετέρου Γένους.

† Διὰ γράμματος τοῦ ἡμετέρου γαμβροῦ Γρηγοράσκου, τὸν ὁποῖον τὸ Ὑψος τῆς ἐτίμησε μὲ τὸ ὀφφίκιον τῆς Κομησίας, δίδοντας αὐτῷ καὶ τὴν ἱσπραβνιτζίαν Ὀλφοδο, ἐβεβαιώθην πραγματικῶς ἐκείνο ὅπου διὰ λόγου μοὶ ὑπεσχέθη. Τοῦτο πόσῃ χαρὰν μοὶ ἐπροξένησε καὶ πόσας εὐχὰς ἐκ καρδίας ἀποδίδω τῷ Ὑψι τῆς καὶ πόσας χάριτας ὁμολογῶ καὶ θέλω κηρύττω ἐν ὅσῳ οἱ ἐφθαλμοί μου τὸ τοῦ ἡλίου φῶς βλέπουσι· τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸ παραστήσω, οὔτε διὰ προφορικῶν λόγων, οὔτε μὲ τὸ κονδῆλι, καί, ἐὰν ἤθελε μὲ δοθῇ ἡ εὐγλωττία τοῦ Στέντορος καὶ ὁ Δημοσθένσιος κάλαμος. Συνέπεσον λοιπὸν δύο μαχόμενα: τὸ μέγεθος τῆς ὑπερβολικῆς εὐεργεσίας ὅπου ἐποίησε πρὸς τὸν γαμβρὸν ἐμοῦ τῆς ταπεινῆς δούλης τοῦ Ὑψους τῆς, καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς διὰ λόγου πρεπούσης εὐχαριστίας ὑπ' ἐμοῦ πρὸς τὸ πανέκλαμπρον Ὑψος τῆς. Ἀλλὰ διὰ ταῦτα νὰ σιωπήσω; Μὴ γένοιτο! Μὲ τὴν δύναμιν λοιπὸν ὅπου ἔχει ἡ ἄμουσός

μου γλώσσα ἀποδίδω τὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸ πανέκλαμπρον καὶ εὐεργετικώτατόν μοι Ὑψος της. Εὐχαριστῶ λοιπόν, καὶ ὑπερευχαριστῶ, καὶ μυριάκις εὐχαριστῶ, Αὐθέντα μου ὀφηλότης. Θεός, ὁ πάντα ποιῶν, οἷς οἶδε κρίμασιν, ἐάν διὰ τὰς ἀμαρτίας μου μὲ ὑστέρῃς τὸν ἀγαπητὸν σύνευνον, δὲν ὑπέσπερς νὰ μὲ ἔχη βυθισμένην εἰς τὸ χάος της λύπης διὰ παντός, ἀλλ' εἴχῃ προορισμένον νὰ μὲ παρηγορήσῃ εἰς καιρὸν διορισμένον διὰ τοῦ πανεκλάμπρου αὐτῆς Ὑψους. Αὐτὸς ὁ Προνοητής τῶν πάντων ἐνευσεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ὑψους της νὰ γένῃ πατήρ καὶ προνοητής αὐτοῦ τοῦ ἀπορφανισθέντος κατὰ πάντα γαμβροῦ μου. Τίνας λοιπὸν πρεπούσας ἀποδώσω δόξας τῷ Θεῷ καὶ εὐχαριστίας τῷ Ὑψει της; Ἐξασθενεῖ μου ἡ γλώσσα, ἀδυνατεῖ μου ὁ κάλαμος, ἡ καρδία μου βοᾷ, καὶ ἡ γλῶσσά μου δὲν δύναται νὰ ἐκφράσῃ τὰ δοώμενα. Ἐγὼ λοιπὸν σιωπῶ, καὶ ἄς ἐννοήσῃ τὸ Ὑψος της πόσας εὐχὰς ἀναπέμπω καὶ θέλω ἐκφωνῶ καθ' ἐκάστην πρὸς στεραίωσιν πολυχρόνιον καὶ ὕγιαν μακρόδιον τοῦ ὀφηλοτάτου μου Αὐθέντου, καὶ θέλω κηρύττω τὰς χάριτας πρὸς τὸ Ὑψος της, οὐ καὶ μένω δοῦλη ὑποκλινεσάτη καὶ πρὸς Θεὸν διάπειρος ἰκέτης.

CLXVII.

De la
1786.

* Formulariu de mulțămîță domnească, adresată unui ispravnic după recomandarea Hatmanului, care l-a cercetat.

Αὐθέντου πρὸς ἱσπράδνικον.

† Ἀγκαλὰ καὶ εἴχομεν πληροφορίαν διὰ τὴν εὐταξίαν ὁποῦ ἐκεῖ φυλάττεται μὲ τὸ καλὸν ζαπτηλίκι της καὶ διὰ τὴν ἀγρυπνίαν ὁποῦ ὅσον τὸ δυνατόν κάμνει εἰς τὸ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ κατὰ τοῦτο τὸ παραμικρὸν κουσοῦρι, μὲ ὅλον τοῦτο, ἐπειδὴ ἀπὸ τὸν Χάτμανον, πογιάρην μας, ἥδη ἐκείθεν ἐπιστρέψαντα, εἰδοποιήθημεν ἐκ νέου, τόσον τὸ ἄκρον ἐμνιγέτι ὁποῦ ὅλοι οἱ ἐκείσες ἔχοντες ἐξ αἰτίας τοῦ ζαπτίου της εἶναι κατὰ πολλὰ εὐχαριστημένοι, ὅσον καὶ τὸ γαίρετι καὶ προθυμίαν ὁποῦ ἔχει εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶνται ὅλαι αἱ ἐκείσες τυχοῦσαι μοχίμικαι ὑποθέσεις μας· ἔγινεν αἷτιον τὸ νὰ γραφῇ εἰς αὐτὴν τὸ παρόν μας, πρὸς ἐνδοξίαν τοῦ ὅτι κατὰ πολλὰ ἐκ τούτου εὐηρεστήθημεν καὶ ὑπερβαλλόντως τὸ ἐκάμαμεν χάξι: πὲρ χορδάρ ὁλοσούν ἀκολουθοῦσα δὲ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν αὐτὴν καὶ ἀπαράλλακτον τρόπον, ἄς εἶναι βεβαία ὅτι καὶ ἡμεῖς, γνωρίζοντες τὸ τοιοῦτον καλὸν χιζμέτι της, πάντοτε θέλομεν εἰσθε ἀπὸ αὐτὴν εὐχαριστημένοι.

CLXVIII.

Constan-
tinopol,
1787,
27 Februar.

Raport al capuchehaielelor moldovene către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, despre călătoria lui la Iași, plecarea Doamnei, cheltuielile și pagubele țerii, fuga lui Alexandru-Vodă Mavrocordat Firaris și pârile lui, atitudinea vecinului muntean, călătoria unui Turc ce merge la Oceacov, lupte cu Mohammed-Pașa rebelul și prietenii ce are Vodă la Poartă, în frunte cu Ali-Efendi.

Ὑψηλότης καὶ εὐγενέστατε ἡμῶν Αὐθέντα,

Τὴν Ὑμετέραν θεοφροῦρητον Ὑψηλότητα δουλικῶς προσκυνούμεν, ἀσπαζόμενοι ταπεινῶς τὰ ἔχνη τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν, δεόμενοι ἀδιαλείπτως τοῦ παναγάθου ἁγίου Θεοῦ ἵνα σκέπῃ καὶ περιφρουρῇ τὴν Αὐτῆς Ὑψηλότητα ἄνθρωπον, εὐθυμον, μακρόδιον καὶ ὑπερκειμένην παντὸς ἀνταροῦ συναντήματος.

Τὰ ἀπὸ ἐξῆς τοῦ τρέχοντος ἰδιά τε καὶ κοινὰ προσκυνητὰ ἡμῖν πανέκλαμπρα αὐτῆς μεθ' ὅσης πλείστης χαρὰς καὶ ὑποκλίσεως ἐλάβομεν, ἐξ ὧν πληροφορηθέντες τὴν ὑπὲρ τι ἄλλο εὐκατατοτάτην ἡμῖν πανέκλαμπρον ὕγιαν

Πρεα-ἱνάλτατε καὶ πρεα-nobile Domn al nostru.

Ἰνάλτιμii Voastre de Dumnezeu păzite ne închinăm cu supunere, sărutând cu umilință urmele picioarelor Tale prea-strălucite, rugându-ne neîncetat de prea-bunul Dumnezeu Sfântul să apere și să păzească pe Înălțimea Ta fără boli, bueros, întru mulți ani și mai presus de orice întâmplare supărătoare.

Scrisorile Tale respectate și prea-strălucite de la 16 ale luni trecute, cele proprii și cele comune, le-am primit cu cât mai mare bucurie și supunere, din care aflând prea-strălucita sănătate, prea-dorită

τοῦ Ὑφους της, τὸν διατηροῦντα αὐτὴν Κόριον ὑπερεδοξάσαμεν. Εἶδομεν καὶ τὰ ἐν αὐταῖς αὐθεντικῶς ἡμῖν προσταττόμενα καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἰσ' ἡν τοῦ παρόντος ἐφθασεν εἰς Σιλίστραν, καὶ θαυμάσαμεν μεγάλως τὸ γαῖρετί της, καί, ἀγκαλὰ τοῦ κοπουαίου της ὁ ἰκτιζὰς αὐτὸς νὰ ἦτον καθὼς καὶ τὸ ταχυμῆνι τοῦ δοῦλου της, ἀκούσαντες ὅμως τὸ προγεγονὸς τουράνι, ὅτι τὴν ἐρασιγνέλδισεν εἰς Σεῖμέν-κιορί, τὸ ὅποιον, μὲ τὸ νὰ ἦτον ὑπερβολικόν, ἔκαμε μετ' ἐποῦριδες ὅλους τοὺς γιολ-τζίδες νὰ κάμουν κονάκι, εἰς τὰ μέρη ὁποῦ εὐρέθησαν καὶ νὰ καταδισθοῦν, δὲν ἠλπίζαμεν ποτὲ νὰ ἡμπορέσῃ τὸ Ὑφος της νὰ κάμῃ τόσον γαῖρετί, καὶ μάλιστα ὁποῦ κατόπιν πάλιν ἐμάθομεν ὅτι τὸ ψῦχος καὶ ἡ χιὼν ἦτον ὑπερβολικά, καὶ ἐσοῦρδισαν πολὺ, διὰ τὸ ὅποιον εἰμασθον καὶ πολλὰ ἐγνοιασμένοι. Ἄς εἶναι δὲ δεδοξασμένον τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ διττῶς χαροποιήσαντος ἡμᾶς Κυρίου ἡμῶν, τόσον μὲ τὴν χαροποιάν καὶ χαγιατπαχικὴν μας πληροφορίαν της ἐκτελοῦς ἐκλάμπρου ὀγισίας τοῦ Ὑφους της, ὅσον καὶ τοῦ ὅτι σὺν Θεῷ ἐφθασεν ὁγίως τῇ ἰς εἰς Σιλίστραν, διὰ τὸ ὅποιον τὴν ἐπήνεσαν καὶ οἱ πολυχρόνιοι ἡμῶν αὐθένταις, πεγευδίσαντες τὸ γαῖρετί της. Ὅθεν κάμνωμεν ταχυμῆνι οἱ δοῦλοί της (καὶ μάλιστα ὁποῦ ἐλάδομεν σήμερον καὶ εἶδον παρὰ τῶν ἐλθόντων βλάχων καλαράσῃδων ὅτι σλαμετλέριλε ἐπέραςε καὶ τὴν Τοῦναν ἀπὸ Σιλίστραν) μετὰ πέντε ἡμέρας νὰ εὐδοθῇ σὺν Θεῷ εἰς Γιάσι, διὰ τὸ ὅποιον συγχαιρόμεθα δουλικῶς τῷ Ὑφει της, — ὅπως εἴῃ ἡ πανέκλαμπος ἄφριξ της παναίσιος καὶ πανευδαίμων καὶ πρό-ενης ἡσυχίας πνεύματος, εἰρηνικῆς καταστάσεως, χαράς καὶ εὐτυχίας, χαρίζων Αὐτῇ ἡ ἐξ Ὑφους θεία Πρόνοια μακροχρόνιόν τε ζωὴν καὶ ἀκλόνητον διαμονὴν καὶ στερέωσιν ἐπὶ τὸν πανέκλαμπρον καὶ ἡγεμονικὸν αὐτῆς Θρόνον μέχρι θαυτάτου γήρους καὶ λυπαροῦ.

Δὲν ἀντιβάλλομεν δὲ, Αὐθέντα ἡμῶν ὀφηλότατε, ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τοῦ σὺν Θεῷ αἰτίου κατευοδίου της νὰ ἐξενίησιν τὸν Τατάρ-Ἰπραχίμην μὲ τὴν εἶδον αὐτὴν (τὴν ὁποίαν προσμένουν οἱ πολυχρόνιοι ἡμῶν Αὐθένται μὲ πολλὴν περιμῶραν) καὶ μὲ τὰ ἀναγκαῖα μουρασάλικα ταχυριάτιά της, τόσον ἐτραπίλε ἀηλοτικά της φογῆς τοῦ τρισκαταράτου φυγάδος¹, τοῦ τρόπου καὶ τῶν μέσων (τὸ ὅποιον αὐτὸ, ὡς προσεγράφομεν τῷ Ὑφει της, ζητῆται καὶ προσμένεται παρ' Αὐτῆς διὰ νὰ γίνῃ ἀπόδειξις εἰς χεῖρας τοῦ Δεδιστίου), ὅσον περὶ

nouă peste orice alta, a Înălțimii Tale, am preaslăvit pe Doamnel care te păzește. Am văzut și cele înăuntru domnește poruncite nouă și că la 16 ale lunii de față ai ajuns la Silistra, și ne-am mirat mult de râvna Ta, și, cu toate că strănssoarea osteneții tale era ca și socotința robului Tău, dar că, auzind furtuna ce s'a întâmplat de Te-a prins la Seimen-Chioiu, care, fiind peste măsură, a fost silit pe toți drumetii să facă și ei conac pe unde s'au aflat și să între supt acoperiș, n'am nădălduit vre-odată ca Înălțimea Ta să poată face o astfel de râvnă, și mai ales că pe urmă am aflat iarăși că frigul și zăpada erau peste măsură, și au ținut mult, pentru care am fost foarte îngrijorați. Fie slăvit însă preasfântul nume al Domnului nostru, care îndoit ne-a făcut bucurie, atât cu bucuria și dorita veste a desăvârșitei strălucite sănătăți a Înălțimii Tale, cât și pentru că ai ajuns cu Dumnezeu sănătos la 16, în Silistra, pentru care Te-au lăudat și stăpânii noștri, cari să aibă mulți ani, plăcându-li râvna Ta. De unde chibzuim noi, robii Tăi (și mai ales că am primit azi și știre de la călărașii munteni ce vin că ai trecut cu sănătate și Dunărea pe la Silistra) ca în cinci zile să vii cu Dumnezeu la Iași, pentru care ne bucurăm supus cu Înălțimea Ta, — fie prea-strălucita-Ți sosire foarte cu noroc și cu toată fericirea și pricină de liniște de suflet, de bună stare, de stare pașnică, de bucurie și norocire, hărăzindu-Ți cea din înălțime dumnezeiască Pronie viață îndelungată și netulburată rămânere și întărire pe Scaunul Tău preastrălucit și domnese până la prea-adâncă și senină bătrânețe.

Nu ne îndoim însă, Doamne al nostru prea-înălțate, că, după două zile de la fericita-Ți călătorie cu Dumnezeu, vei fi mișcat pe Tatar-Ibrahim cu această știre (pe care o așteaptă domnii noștri, cei intru mulți ani, cu multă nerăbdare) și cu cele de nevoie rugătoare raporturi ale Tale, tot așa de lămurit vădind fuga celui de trei ori ticălos fugar, felul și mijloacele (care acest lucru, cum am mai scris Înălțimii Tale, se cantă și se așteaptă de

¹ Alexandru Mavrocordat, „fugarul” (Firar), Domn al Moldovei, trecut la Ruși.

καταστάσεως τόπου καὶ λοιπῶν ἄλλων ἀναγκαιῶν ὁποῦ κρίνῃ τὸ Ὑψος της. Πρὸς δὲ θέλει ἡξέσρη ὅτι τόσον περὶ τῶν ἐδῶ μαχπούσι-δων, ὅσον καὶ περὶ τοῦ εἰς τὰ αὐτόθι ἐδρισκομένων ὅλου τοῦ ἐπὶ τοῦ φιραρί, καὶ περὶ τῶν πιασθέντων ἀνθρώπων του, κάμμια ἀπίρασιν δὲν θέλει γίνῃ παρὰ τοῦ Δεδλετίου ἐν ὅσῳ δὲν ἔλθῃ περιγραφὴ παρὰ τοῦ Ὑψους της. Δὲν εἶναι ἀμυρβολία ὅτι θέλει γράψῃ ἰδιαιτέρως καὶ τῷ ὑπερτάτῳ αὐθέντῃ μας¹, ὥσῳ ὁποῦ κοντὰ ὁποῦ ἀμέσως τῇ τὸ ἐπρόσταξ, καὶ τῇ ἔδωκεν αὐτὸ τὸ βουχλή του, φαίνεται ὅτι τὸ θέλει ἡ Μεγαλειότης του. ὅθεν, ἂν καὶ τὸ ἐπαρδέλῃς κατὰ πρώτην φοράν, πρέπει ἀμέσως νὰ τὸ κάμῃ, καὶ νὰ τὸ ἀκολουθῇ εἰς τὸ ἐξῆς μὲ κάθε καλαράσην, καὶ κοντὰ εἰς ἄλλας της ὑποθέσεις νὰ περισέχουν καὶ κἄποιας παρτικουλαρικάς. Καλὸν ἦτον νὰ ἔγραψῃ τώρα ἀμέσως καὶ περὶ τῶν ὠνπερ ἔχει νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ φιραρή, καί, ἂν δὲν τὸ ἔκαμε, ἀνευ ἀναβολῆς πρέπει νὰ τὸ κάμῃ, ἐπειδὴ καὶ οἱ δοῦλοι της, ἀφ' οὗ ἐπαρκαλέσαμεν ἅπαξ καὶ οἱς καὶ πολλάκις, καὶ εὐγῆκαμεν καὶ εἰς τὸν ἴδιον ὑπέρτατον ἐφένδην μας καὶ μᾶς ὑπεσχέθη, καθὼς τὸ προσδηλώσαμεν τῷ Ὑψει της, τώρα ἀπεσιωπήθη, καὶ κανένα σερεμὲν δὲν βλέπουμεν τῶν παρακλήσεών μας, μήτε ἐλπίζουμεν, δηλαδὴ κατὰ τὸ τάρξι ὁποῦ βλέπουμεν. Ἀγκαλὰ ἀκόμη δὲν εἶναι λόγος μήτε περὶ τῶν χρωστομένων εἰς ζαρπαχὰν καὶ μίρι, μὲ ὅλον τοῦτο δὲν ἤθελε φανῇ τόσον πικρὸν καὶ σκληρόν, ἂν δὲν μᾶς ἐδείξαν κἄν διὰ τὰ γνωστά δικαίωσι², μὰ εἰς τέτοιον βαθμὸν μᾶς ἐβίασαν ἀφ' οὗ ἕως τώρα ἐδώκαμεν διαφόρους ἀποκρίσεις καὶ τέλος πάντων κατὶ τζε-βάπι, ὅτι δὲν ἤμποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ δοῦλοι της, ἐντεῦθεν νὰ τελειώσωμεν αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, μόνον ἐγράψαμεν τῷ Ὑψει της, καὶ προσμένουμεν ἀπόκρισιν, ὥσῳ ὁποῦ μήτε χάλε ἔχομεν, μήτε τακάτι πλέον μᾶς ἔμεινε, καὶ πόθεν νὰ τὰ κάμωμεν; Εἰς αὐτὰ τὸ καρτελίμ μας ἦτον τὰ παρὰ τοῦ φιραρή ληφθέντα, ἃς τὰ κάμουν ταχσίλε ἐκείνα καὶ ἃς τὰ κρατῆσουν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλά, ὁποῦ πλέον δὲν ἤμπορέσαμεν νὰ ἀποφύγωμεν κἄποιαν δόσιν, καὶ ἐδώκαμεν ὑπόσχασιν αὐρίον νὰ δώσωμεν δεκαπέντε χιλιάδες γρόσια, ἐπειδὴ εἶδομεν ὅτι τὸ πράγμα ἀνοστεύει μ' ὅλον τοῦτο πάσχομεν καὶ αὐτὰ νὰ μὴν τὰ δώσωμεν γὰρ ταχτάδην, ἀλλὰ, δίδοντας αὐρίον μίαν ποσότητα, νὰ κερδίσωμεν τρεῖς τέσσαρας ἡμέρας τὰ νο-

la Tine, ca să se facă declarație în mâinile Devletului), cât și despre starea locului și celelalte de nevoie ce vei crede Înălțimea Ta. Și să mai afli că, atât cu privire la cei închiși ai lui de aici, cât și pentru ce se află acolo întreaga suită a fugarului, și pentru oamnenii lui prinși, nicio hotărâre nu se va face de către Devlet atâta timp cât nu va veni catastif de la Înălțimea Ta. Nu e îndoială că se va scrie în deosebi și prea-înălțatului nostru stăpân, de oare ce, îndată ce nemijlocit Ți-a poruncit-o și Ți-a dat ordinul (?) său, pare că o voiește Măria Sa; care, și dacă ai fi trecut-o cu vederea întâiași dată, trebuie neapărat să o faci, și să urmezi apoi cu fiecare călăraș, și aproape la fiecare treabă să se cuprindă și unele particularități. Era bine să se fi scris acum de-a dreptul și despre cele ce ai de luat de la fugar, și, dacă nu s'a făcut, fără zăbavă trebuie să se facă, de oare ce și robii Țăi, de când am fost chemați odată și de două ori și adesea, și am ieșit și la însuși cel mai înalt efendi al nostru și ni-a făgăduit, cum am mai arătat-o Înălțimii Tale, acum a trecut-o supt tăcere, și niciun folos nu vedem al rugăciunilor noastre, nici nu sperăm, adevă după starea (?) ce o vedem. De și încă nu e vorba nici de cele datorite la monetărie și la *mîrî* (la Stat), totuși nu ni-ar fi părut aceasta așa de amar și aspru, de nu ne-ar fi silit și pentru cunoscutele două sute, dar până într'atâta ne-a silit, de când până acum am dat deosebite răspunsuri și la sfârșit lămuriri, că nu putem noi, robii Țăi, să îndeplinim de aici această afacere, ei Ți-am scris Înălțimii Tale, și așteptăm răspunsul, că nici hal nu mai avem, nici putere nu ni-au mai rămas, și de unde să-i facem? La o așa împrejurare a noastră erau cele luate de fugar, că să le primească în samă și să le ien, și alte multe ca acestea, de n'am mai putut scăpa de a da un present, și am făgăduit ca mâni să dăm cinsprezece mii de lei, căci văzuserăm că Inerul se strică; totuși răbdăm și acestea ca să

¹ Sultânul.

² De pungi.

σοβρία· ἀγκαλιά, ἂν εἶχομεν καὶ προαίρεσιν νὰ δώσωμεν περισσότερα, καὶ εἰς μίαν ἡμέραν, τῷ ὄντι τρόπον δὲν ἔχομεν, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἄσπρα πολλὰ ἐτραβιχθήσαν ἐξ αἰτίας τῶν ἐτοιμασιῶν καὶ τῶν διαφορῶν λακιδιῶν καὶ παγὰ γὰρ χάτι χουνέρδῃρ νὰ εὔρη τινὰς καὶ χίλια γρόσια. Ὅθεν, ὑποβάττων τὸ ὕψος τῆς τῆν ἀνάγκην μας, καθὼς πλατότερον τῆν περιγράφω καὶ τῷ ἄρχοντι τῆς Χατμάνφ, τῆν παρακαλοῦμεν, νὰ τῆν πολυχρονῇ ὁ ἅγιος Θεὸς, νὰ μᾶς προφθάσῃ ὅσον ταχέως καμμίαν ἱκανὴν ποσότητα, ὅχι ὅμως εἰς πόλιτζαις, ἐπειδὴ καὶ ταχοῖλι δὲν γίνονται, ἀλλὰ εἰς νάκδη, καὶ τὸ καλῆτερον καὶ πλεόν σουχου-λετλίδων ἦτον, ἂν εἶναι τρόπος φλουρία νὰ ἐστέλλοντο εἰς φλουρία, μὲ νεφέρια, χωρὶς γκιου-ρουλτι ἀγριλκίλου· πόλιτζαν ἐντεῦθεν κατὰ τὸ παρὼν δὲν εὐρίσκομεν νὰ τραβίξωμεν.

Πρὸς δέ, μὲ τὸ νὰ ἐκίνησεν ἡ ἐκλαμπροτάτη ἡμῶν κυρία Δόμνα κατὰ τὴν κα' τοῦ λήγον-τος, ὡς ἐν τοῖς κοινοῖς δηλοποιῶμεν τῷ Ὑψι τῆς (καὶ ἄμποτες ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ τῆν κατεσο-δῶσῃ σελαμσελέρις, καὶ νὰ τῆν ἀπολαύσῃ τὸ θεοφραδῆτον Ὑψος τῆς ἐν ἀκροτάτῃ ὕ-γισιᾳ καὶ πάσῃ χαρᾷ, καθὰ κοινῶς ἀφιέμεθα) καὶ, μὲ ὅλον ὁποῦ ἐγινεν ἐντεῦθεν παρὰ τῶν δοῦλων τῆς ἡ δυνατῆ προμηθία τοῦ γιὸς χαρσικίλου, διὰ νὰ μὴν τύχῃ ὅμως εἰς τὴν στράταν δοκιμασθῇ ἑλλειψίς, ἐχτιγιαδὲν ἄς τσεῖλῃ τὸ Ὑψος τῆς καμμίαν ποσότητα τῇ Ἐκλαμπροτάτῃ τῆς.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ φεραρῆ καὶ σήμερον ἔτυχε συνομιλία μετὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου Ἀλῆ-ἐφένδῃ μας καὶ μᾶς εἶπε: „πῆλ πιγκίν τα-χριατινὶ πακάρτζ, ἀντζαλ πῆλκ πῆγ χεπισινὶ τωτοῦν γκιονδερμελί δεδλετὲ μαχπουσέν“.

Μ' ὅλον τοῦτο τὸ Ὑψος τῆς ἐν ὄσῳ δὲν λάβῃ τσεβάπι τοῦ δεδλετίου εἰς τὸ περὶ τοῦτου ἔγ-γραφόν τῆς, στοχαζόμεθα ὅτι δὲν πρέπει νὰ κάμῃ χερσεῖτε, ἐπειδὴ καὶ πότς λέγοον ἕνα καὶ πότς ἄλλο· οἱ πιτσθέντες ὅμως βέβαια οὐ νὰ ζητηθοῦν μὲ καλὴν φλόαξιν.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, γνωρίζων καλῶ-τατα τῆν πρὸς τὸν δοῦλόν τῆς πιλὰ ἱσυχά-κιν αὐθεντικὴν τῆς εὐνοίαν καὶ αὐτοπαρακί-νητον προαίρεσιν, τολμῶ νὰ ἐνοχλήσω τὸ Ὑ-ψός τῆς, καὶ νὰ τῆν ἐνθυμήσω, παρακαλῶν-τας τὴν θερμῶς καὶ δουλικῶς περὶ τοῦ δοῦ-λῳ τῆς γαμβροῦ μου ὅθεν, ὅπως τῆν φω-

nu dăm dintr'odată, ei, dând, mâni o cantitate, o să câștigăm în trei, patru zile la cusururi; de și, dacă am fi avut și de gând a da mai mult, și într'o singură zi, de fapt n'avem cum, căci și mulți bani s'au scos pentru pregătiri și felurite adnări, și e o minune să afle cineva și o mie de lei. Deci, supuind Înălțimii Tale nevoia noastră, precum mai pe larg o descriu și boierului Tău Hatmanul, Te rugăm, ție-Te Dumnezeu sfântul, să ni trimeți cât mai iute o destulă cantitate, nu însă în polițe, căci nu ajung la plată, ci în naht, bine, și, ce ar fi mai bine și mai de folos (?), de s'ar putea ca galbenii să se trimeată în galbeni, cu neferi (ostași), fără greutate; poliță de aici deocamdată nu găsim să scoatem.

Pe lângă aceasta, de oare ce a plecat prea-strălucita noastră stăpână Doamna la 21 ale acestei luni, precum o vestim Înălțimii Tale prin raportul comun (și de ar da Dumnezeu să călătorească sănătoasă și s'o afli Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită în cea mai înaltă sănătate și cu toată bucuria, precum în de obște o dorim), și, cu toate că a fost de aici de la robii Tăi grija ce s'a putut a cheltuielilor, ca să nu se întâmple însă a se încerca pe drum vre-o lipsă de ceva, trimete-i Înălțimea Ta vre-o sumă de rezervă Strălucirii Ei.

Pentru suita fugarului și azi a fost adu- nare cu prea-strălucitul nostru Ali-Efendi al nostru și ni-a spus: „noi azi seriso- rile lui de îndreptățire le vedem, numai poate beiful, toate adunându-le, să trimeată la Poartă pe închiși“.

Însă totuși Înălțimea Ta, până nu vei lua răspuns al Devletului la cel pentru aceasta inseris al Tău, credem că nu se eu- vine să faci vre-o mișcare, de oare ce odată zice una și altă dată alta; cei prinși însă de sigur se vor cerceta cu bună pază.

Prea-înălțate al meu Domn, cunoscând foarte bine prea marea (?) bunăvoință dom- nească și aplecarea de la sine către robul Tău, îndrăznesc să tulbur pe Înălțimea Ta, și să-Ți amintesc, rugându-Te căldu- ros și supus pentru robul Tău, ginerele meu; deci, cum Te va lumina Dumnezeu

Τὸ περὶ Διακικέου φερμάνι γίνεται κατὰ τὸν τρόπον ὅπου ἐν τοῖς κοινοῖς περιγράφομεν δέξαια, δὲν ἐπρόφθασε δὲ μὲ τοὺς παρόντας, καὶ μὲ δ'ὸν στέλλεται ἄνευ ἀργοπορίας¹ ὁμοίως καὶ τὸ περὶ συνώματος ταγινατίων τοῦ Καουσάν μουχαριτζή¹, ἐξάπαντος καὶ αὐτὸ μαζή.

Εἶδομεν καὶ τὸ ἴσον τοῦ ἀπὸ Δοπραλή σαρλέντος ἐκλάμπρου της τοῖς ἄρχουσιν της, καὶ τῷ ὄντι ἐξέρρετον καὶ μουνασιπικώτατον ὁμοίως καὶ ὅσα γράφει περὶ τοῦ προσκοθέντος ὀρισμοῦ, ὁμοῦ καὶ τὰ περὶ τούτου νοήματος, τὰ ὅποια ἀναφέροντες λισανὲν τοῖς πολυχρονίοις ἡμῶν αὐθένταις κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον, μᾶς ἐπρόσταξαν νὰ τὰ πάρωμεν εἰς κονδίλι· τὰ ὅποια καὶ πέρνωντες τα, τὰ ἐκάμαμεν τακτῆμιν σήμερον, καὶ ἰδοὺ ὅπου περικλείωμεν τὸ ἴσον τῷ Ὑψι της διὰ νὰ τὸ στοχασθῇ, τὸ ὁποῖον πολλὰ ἐπεγένηδισεν ὁ ἐκλαμπρότατος Ἀλή-ἐφέντης καὶ τὴν ἐπήνεσε, κάμνοντάς την διάδας πολλοὺς, καὶ ἀμέσως τὸ ἔστειλε τῷ ἐνδοξοτάτῳ Ῥεῖς-ἐφένδῃ μας, μνημόνιάς τον ὅτι ἀμέσως νὰ γίνῃ ἰτζιάς ἢ ζήτησις· ἢ Ἐνδοξότης του δέ, μὲ τὸ νὰ ἦτον πολλὰ μεσγούλης, δὲν εἶχε καίρῳ μῆτε νὰ τὸ θεωρήσῃ, στοχαζόμενος δὲ ὅτι αὔριον δέξαια πρῶτον στέλλεται εἰς ἄρτζι καὶ ὕστερον ἐκδίδεται ὁ ὀρισμός.

Εἶπομεν καὶ τῷ ἐνδοξοτάτῳ πεγλιτζή-ἐφένδῃ τὰ ὅσα ἀποκρίνεται τὸ Ὑψος της, καὶ πολλὰ τὰ ἐνοστιμύθη, καὶ ἐγέλασεν ἀπὸ καρδίας, λέγωντάς μας ὅτι: „Ἰνσταλλάχ, δὲν εὐχαίνει ψεύστης!“.

Τὰ τοῦ Χάνη ἐφρανρώσαμεν, καὶ μάλιστα καὶ σήμερον εἶχομεν συνομιλίαν μετὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου Ἀλή-ἐφένδῃ καὶ ἐρωτήσαμεν ὅτι, ἂν περάσῃ ἀπὸ Γιάση, πῶς πρέπει νὰ φερθῇ τὸ Ὑψος της, καὶ μᾶς ἀπεκρίθη ἢ Ἐκλαμπρότης του ὅτι δὲν περνᾷ ἀπὸ μέσα ποτέ. μῆτε ἔχει τοιαύτην προσταγήν, μάλιστα καὶ προλαβόντως ἐπροστάχθη ὁ καπουτζήπασης μαχμενδάρης² του διὰ νὰ μὴν τύχῃ καὶ τὸν περάσουν ἀπὸ μέσα, καὶ αὔριον εἶναι νὰ τοῦ σταλῇ μεσκέδικος βασιλικὸς ὀρισμὸς περὶ τούτου, καὶ ἐχωριστὸς διὰ νὰ τὸν συκώσῃ χωρὶς τζιρμόνιες πρὸς τὸν Χότιν-μουχαριτζή καὶ πρὸς τὸν καπουτζή-παση. Τὰ τῆς καταστάσεως τόπου καὶ Ὑψους της δὲν παύωμεν ἀπὸ τοῦ νὰ τὰ ἀγγατιρδίζωμεν καὶ τῷ φίλῳ καὶ δι' αὐτοῦ μέσα. Μάλιστα, μίαν ἡμέραν πρὸ τοῦ νὰ κινήσῃ ἢ ἐκλαμπροτάτη κυρία Δόμνα,

Firmanul pentru Diachichi (?) se face în felul în care și în scrisorile comune l-am descris sigur, dar n'a sosit cu cele de față, și cu a doua se trimete fără zăbavă; de asemenea și cel pentru scoaterea tainaturilor muhafizului Căușanilor, întru toate și cu aceasta.

Am văzut și copia scrisorii Tale strălucite trimese de la Dobrali boierilor Tăi, și cu adevărat e ales și foarte potrivit; de asemenea și câte scrii pentru hotărîrea dată mai nainte și, iarăși, pentru acest înțeles, pe care aducându-le din gură la stăpânii noștri, cari să trăiască întru mulți ani, în chipul potrivit, ni-au orânduit să le luăm în condeiu; care, și luându-le, li-am făcut raport azi, și iată că anexăm copia Înălțimii Tale pentru ea să socoți; care mult s'a bucurat prea-strălucitul Ali-Efendi și Te-a lăudat, făcându-Ți multe laude, și îndată l-a trimis prea-strălucitului Reis-efendi al nostru, indemnându-l ca nemișlocit să se facă o cercetare; dar Slăvirea Sa, fiind foarte ocupat, n'a avut vreme nici să-l vadă, socotind însă că mâine de sigur se trimete spre arz (petiție) și apoi se dă porunea.

Am spus și prea-slăvitului begliegî-efendi despre câte răspunde Înălțimea Ta, și foarte i-au plăcut, și a răs din inimă, spunându-mi că: „să dea Dumnezeu să nu iasă [Vodă] mincinos!“.

Ale Hanului le-am lămurit, și mai ales că și astăzi am avut convorbire cu prea-strălucitul Ali-Efendi și am întrebat, dacă trece pe la Iași, cum se cuvine a se conduce Înălțimea Sa, și ni-a răspuns Strălucirea Sa că nu va merge înăuntru, nici nu are o astfel de poruncă, mai ales că înainte a fost orânduit capugibașa mehmendar al lui ca să nu se întâmple a-l duce înăuntru, și mâine e să i se trimeată potrivită poruncă împărătească pentru aceasta, și anume ea să-l scoată fără ceremonii către muhafizul de Hotin și către capugibașa. Ale stării locului și ale Înălțimii Tale nu încetăm să le dăm în grijă prietenului și prin el înăuntru. Mai ales, cu o zi înainte de a pleca dumneaei,

¹ Comandant militar.

² Conducător.

ὀπῆγάμεν καὶ οἱ δύο θράδῳ εἰς τὸ σπῆτι τοῦ καὶ τῷ εἰπωμεν πολλά, ὁμοίως καὶ διὰ τὴν ἐπιπερομένην εἰαν τῶν ἐπιτροπικῶν διακοσίων¹, ὑποθέτει ὅμως τὰς ἀποκρίσεις τοῦ ὅτι αὐτὸς μὲν εἰς τὰ μέσα κουσοῦρι δὲν κάμνει καὶ τὰ λέγει, εἰς δὲ τὴν ἀπαίτησιν αὐτὴν εἰσέρπει τὸ σικλέτι καὶ ἀναγκαίων, ὅθεν καί, μὲ ὅλον ὁποῦ καὶ ἡ κατάστασις μας τοῦ εἶναι γνωστή, νὰ πασχίσωμεν ὅμως ὅσον δυνάμεθα νὰ κάμωμεν κἄν μίαν ποσότητα. Ἡ κονριδάντζα ἡ μεγάλη ὁποῦ μᾶς ἔκαμεν ἦτον τὸ νὰ μᾶς ὁμολογήσῃ ἔκεινο ὁποῦ διὰ τοῦ προλαδόντος τῇ ἐγράφομεν πῶς δὲν ἤθελε νὰ μᾶς εἰπῇ κατ' οὐδένα τρόπον, καὶ ὑποθέσαμεν τὸν Ἀπίκον, μέγιστ' ἦτον διὰ τὸν περιζαδὲν δραγουμάνον. Μᾶς ἔκαμε δὲ πολλὰ διὰ νὰ μὴν τὸ ἐστατομήσωμεν εἰς τινα, καὶ ὅτι, ἂν δὲν ἦτον τὸ χατήρι τοῦ Ὑφους τῆς, ἦτον σχεδὸν ἀποφασισμένον μετὰ δύο ἡμέρας νὰ ἐξοσθῇ καὶ νὰ παιδευθῇ. Τὸ περὶ Ῥαλέτου παράπονον μᾶς τὸ εἶπε καὶ ὁ φίλος, καὶ τῷ ἐδώκαμεν τὴν ἀπόκρισιν, κάμνων τρίτον ἀναπολόγητον: αὐτὰ ὅλα εἶναι τοῦ Στρυανάκη, ὁ ὁποῖος ἀτζιλτίσθη εἰς τὸν φίλον, καὶ τὸ παράπονόν του εἶναι διὰ τί νὰ μὴν τὸν στείλῃ τὸ Ὑφος τῆς χεδιγὲν, καὶ πλέον διαφορὰς πάσχει νὰ μᾶς συγχήσῃ, ἃς καταλάβῃ τὸ Ὑφος τῆς βαθμὸν ἀχρηστότης!

Ὁ γαιτονάς τῆς² γράφει καὶ ἐλέγχει τοὺς καπουκχαγιάδες τοῦ διατὶ νὰ μὴν τὸν δώσουν τὴν εἴδησιν πῶς ἐκίνησε τὸ Ὑφος τῆς, καὶ μᾶς τὸ ἔλεγε σήμερον ὁ Σπαθάριος Βλαστός, καὶ ὅτι ἑάκκα κουσοῦρι ἔκαμαν καὶ δὲν εὔγαλαν μαχσοῦση καλαράτην, μὴ πιστεύοντες ποτὲ ὅτι θέλει ἡμπορέσῃ νὰ διάσῃ τὸ Ὑφος τῆς τόσον τὸν δρόμον τῆς. ὅθεν ἐτόιμασαν ἀπολογία, καὶ τί ὠφελεῖ τὸ νὰ τὸ εἰποῦμεν τὸν φίλον, μ' ὅλον τοῦτο, διηγηματικῶς τῷ τρόπῳ; Ὡς προστατήμεθα, θέλωμεν τῷ εἰπῇ.

Τὰ παρὰ τοῦ Ἀθανασάκη ὅμως γραφόμενα εἶναι τῷ ὄντι νοστιμώτατα: αὐτὸς ἔγραψεν ἀμέσως καὶ μετὰ τὴν φυγὴν τοῦ φεραρῆ (μᾶς τὸ εἶπεν ὁ μεκτουπτζῆ-ἐφένδης) ὅτι ἄπαε καὶ δις εἶχε γράψῃ τῷ Ὑψι τῆς νὰ ἔχῃ προσοχὴν πολλὴν καὶ νὰ διάσῃ πῖρ σαὰτ ἐδβὲλ τὸν κινημὸν τῆς, ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ φεραρῆ ἦτον νὰ φύγῃ, καὶ διὰ νὰ δώσῃ τὸ Ὑφος τῆς τὰς ἀναγκαίας προσταγὰς διὰ νὰ τὸν ἔχουν ἔννοϊαν καὶ πᾶσχουν μὲ κάθε τρόπον νὰ διαδώσουν ὅτι ἡ αἰτία

prea-strălucita Doamnă, am mers și i-am mândoi seara la casa lui și i-am spus multe, de asemenea și pentru sila celor două sute ale epitropiei, însă se bânuieste din răspunsurile lui că el nu face cusur la mijloc și le spune, iar la însăși cererea știe greutatea celor de nevoie, de unde și, cu toate că-i e cunoscută starea noastră, să cercăm însă cât putem să facem măcar o sumă. Încrederea cea mare ce ni-a arătat-o a fost să ni mărturisească aceia ce prin scrisoarea mea de mai nainte Ți-am scris că nu voia să ni spuie în niciun chip, și am bănuț pe Apic, măcar că era prin beizadea dragomanul. Ni-a făcut însă multe ca să nu spunem nimănui și că, de n'ar fi fost hatârul Înălțimii Tale, era cu totul imposibil după două zile să se scoată și să se pedepsească. Supărarea noastră pentru Ralet ni-a spus-o și prietenul, și i-am dat răspunsul, făcându-l de trei ori neiertat: toate acestea sânt de-ale lui Ștefanachi, care s'a plâns prietenului, și supărarea lui este de ce nu-i trimeți Înălțimea Ta darul și îngădui ca multe înecreături să ne supere, ca să vezi Înălțimea Ta până la ce ticăloșie a ajuns!

Vecinul Țău serie și muștră pe capuchehaielele sale pentru că nu i-au dat știre cum a pornit Înălțimea Ta, și ni-a spus-o azi Spătarul Vlastò, și că au făcut greșeală și n'au scos călărașul trebuitor, neîncercându-se că vei putea sili Înălțimea Ta așa de mult calea Ta; pentru care și-a pregătit îndreptățire, și ce folosește să spunem prietenului, cu toate acestea, cu de-amănuntul? Cum ni se va orându, vom spune.

Însă cele scrise de Atanasachi sânt de fapt foarte noutime: el a scris îndată după fuga Fugarului (cum ni-a spus-o mehtupeî-efendi) că odată și de două ori scrisese Înălțimii Tale să ai mare luare aminte și să Te grăbești cu un ceas mai înainte cu plecarea Ta, căci și hotărârea Fugarului era să fugă, și să dai Înălțimea Ta poruncile de nevoie ca să-i aibă grija; și ei îngăduie cu orice chip să se răspândească părerea că pri-

¹ De pungi.

² Nicolae Mavrogheni.

τῆς φυγῆς τοῦ ἦτον τὰ ξυπάσματα καὶ οἱ φοβερισμοὶ τοῦ Ὑψους τῆς ὁποῦ τὸν ἔκαμνε καθημερινῶς· αὐτὰ ὅμως εἶναι διὰ γέλοιου, καὶ ὅχι διὰ νὰ τὰ συνεισθῇ τινὰς καὶ νὰ ἀποκριθῇ ἢ νὰ ἀπολογηθῇ. Τῇ ἀληθείᾳ ἡ ἰδέα τοῦ γυακλαδίσματος τοῦ καλαράσι δὲν εἶναι παίτιες, καὶ πολλὰ καλὸν ἦτον ἂν εὐρίσκατο ὁ τρόπος νὰ ἀνοιγῇ ἡ στράτα τοῦ Ἰαλατζίου· ἂν ἐπῆγαν καὶ κἄτι τι ἔξοδα περισσότερα μανὲ δεγχιλ ἰδί.

Εἴπομεν τῷ Ἀπίῳ περὶ τοῦ γυακλαδίου τοῦ ῥαχτίου, καθὼς προστατεύεσθαι, καὶ ἄρχισε νὰ κάμνῃ κατὰ τὴν συνήθειάν του χιλίους ὅρους, ὅτι τὰ ἔκαμα κουσουρσοῦζικα.

Περὶ τῶν τίτλων τῶν φερμανίων, τὰ εἴπομεν τῇ ἀληθείᾳ πολλάκις, καὶ ὅλον μὲ τὸ ὀνομαζομένη μᾶς σαβάζουν· μ' ὅλον τοῦτο τὸ ἐνοιαζόμεθα πάλιν.

Τὸ περὶ λογαριασμοῦ πιτάκι τῶν ἀρχόντων τῆς τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἀδελφοῦ τῆς, Αἰθέντου Ἀλεξάνδρου¹, κατὰ τὴν πανέκλαμπρον προσταγὴν τοῦ Ὑψους τῆς θέλω τὸ πηγαινῇ· μόνος ὁ δούλος τῆς Λογοθέτης νὰ τὸ δεῖξω (sic) τῇ Ἐκλαμπρότητί του.

Ὡς προσδηλοποιήσαμεν τῷ Ὑψος τῆς, ἐστάλη εἰς τὴν γειτονίαν τῆς ὁ καρχετίπασης τοῦ ὑπερτάτου αἰθέντου μας, εἰς μὲν τὸ φανερὸν μὲ ἐν φερμάνι τατζιλίου τοῦ γενομένου κεραιτῆ-χαῖαλῆ εἰς Ὁζοῦ², εἰς δὲ τὸ μυστικότερον (μὰ τέτοιον μυστικὸν καὶ αὐτὸ ὁποῦ ἡ Πόρτα ὅλη τὸ ἐξέρει, καὶ αὐτοὶ οἱ ἰδιοὶ!) μὲ τὸν προσημειωθέντα μεμχούρικον ἐμειν-μὲν τῆς Μεγαλειότητός του, ταζίρι καὶ φοβέραις γιὰ τὰ ζούλμια ὁποῦ ἔμαθε πῶς κάμνεται καὶ τοῦτο ὅπως τιμῇ.

Ὁ τουτουντζῆς τοῦ Δεφτερδάρ-Ἐφένδῃ μᾶς στέλλεται ἤδη, μὲ τὸν πογτζῆν τοῦ Χοτινίου καὶ μὲ συστατικὰ τοῦ ἐφένδῃ πρὸς τὴν Βλαχίαν καὶ Ὑψος τῆς, διὰ νὰ σεπεπλενδισθῇ αὐτὸς μὲ τὸ ἴδιον μεμουριέτι ὑπῆγεν ἔτι δύο χόδια, δηλαδὴ πέρισι, καὶ ἐπὶ ἡμερῶν τοῦ ἰσπᾶκι Ἀλεξάνδρου, καὶ τῷ εἶχον ὥστε ἂν τρία πουγγεῖα ὁ καθεὶς, ὡς μᾶς λέγει ὁ ἄρχων Ποστέλνικος Ἰωάννης Καρατζᾶς, καὶ ἀπὸ ἓνα πογουζατζίκι 200 ἢ 300 γροσίων τὸ Ὑψος τῆς ὅμως δὲν εἶναι χρεῖα νὰ πάρῃ παράδειγμα παρ' αὐτῶν, ὡς ἂν ὁποῦ τότε ἄλλος καιρός, καὶ εἶχεν ὁ καθεὶς ἀπὸ ἓνα καὶ ἐνάμισι χρόνον τῆς Αἰθέντίας, τὸ Ὑψος

cina fugii lui au fost spaimetele și îngrozirile Înălțimii Tale ce i le făceau zilnic; dar toate acestea sânt de răs, și nu să se certe cineva și să răspundă sau să se apere. Cu adevărat ideea aducerii călărașului nu e fără rost și mai bine ar fi de s'ar găsit chipul de a se deschide drumul Galațului; chiar de s'ar cășuna oareșce cheltuieli mai presus, n'are însemnătate.

Am spus lui Apic pentru auritul rah-tului precum am avut ordin, și a început să facă după obiceiul său mii de jurăminte, că le-a făcut fără lipsă.

Pentru titlurile firmanelor le-am spus cu adevărat adesea, și numai faptul că s'au pierdut ne zăbovia; totuși ne vom îngrijii iarăși.

Pitacul pentru socoteala boierilor Tăi al prea-strălucitului Tău frate, Alexandru-Vodă, după prea-strălucita poruncă a Înălțimii Tale îl voiu îndruma; numai robul Tău Logofătul să-l arăte Strălucirii Sale.

Cum am vestit mai înainte Înălțimii Tale, s'a trimes în vecinătatea Ta cafegl-bașa al prea-înaltului nostru stăpân, fățiș, cu un firman de adunare pentru havaleaua de cherestea la Ozû, iar în mai ascuns (dar ce ascuns când toată Poarta o știe, și ei înșii!) cu cel mai de mult însemnat ordin al Maiestății Sale, muștrare și înspăimântare pentru tulburările ce a aflat că face; însă și aceasta cu plată.

Tutungiul lui Tefterdar-efendi ni se trimete acum, cu bocceaua Hotinului și cu recomandăția efendiului către Țara-Românească și către Înălțimea Ta, ca să se lămurască; acesta tot cu acea misiune a mers încă de două ori, adecă dăunăzi, și în zilele nenorocirii lui (?) Alexandru, și i-au dat la vre-o trei pungi fiecare, cum ni spune dumnealui Postelnicul Ioan Caragea, și pentru un mezelic 200 sau 300 de lei; dar nu e nevoie ca Înălțimea Ta să iei exemplul de la ei, căci atunci eran altele împrejurările, și fiecare era de la un an și unul și jumătate de Domnie, iar Domnia

¹ Să fie o greșeală? Sau Alexandru Mavrocordat „frate“ ca politeză?

² Oceaov, Vozia, la Nipru.

της ὅτι ἐφθασε τέτοιες ἀγκυρίες, δὲν ἔχει καιρὸν νὰ ταῖς συκώνηῃ ὅθεν, τὰ ἤμισυ τῶν ἄλλων ἂν δώσῃ, μᾶς φαίνονται πολικότετα, καὶ ὅπως δρίζῃ τὸ Ὑψος της.

Θέλει ἐξέρρη ὅτι ὁ Πιетроζαχαρίας πρὸ δύο ἡμερῶν ἱφλασὲ τζικδῆ, καὶ μᾶς ἐμήνυσαν ἂν ἔχομεν κἀνένα ἱλισίκι μετ' αὐτοῦ, ἢ νὰ λαμβάνωμεν νὰ στείλωμεν τὴν ὁμολογίαν, καὶ ἀπεκρίθημεν τὸ ὅτι δὲν εἴχομεν, μήτε ἔχομεν, μήτε ἱερόρωμεν.

Ὁ Μαχμούδ-Πασᾶς πάλιν ἀχρσίεψε καὶ ἔκαμε ζάπτι κάμποσους καζάδες ὅθεν ἐδιορίσθη παρὰ τοῦ Δεβλετίου ὁ ὑψηλότετος Ρούμελι-βαλίσῃ Ἀϊνδηνλοῦ Σεγιδ Μεχμέδ-Πασᾶς ὁμοῦ μὲ ἱκανοὺς ἄλλους ἱκίτουγλου διὰ νὰ πηγαίνουν νὰ τὸν κτεπήσουν καὶ νὰ τὸν ἀφανίσουν.

Καὶ ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἴησαν παρὰ Θεοῦ πλεῖστα, ὕγισίαν καὶ πανσυδαιμονίαν τοῦ θεοφρουρήτου αὐτῆς Ὑψους.

αφπζ', Φεβρουαρίου κζ'.

Υἱὸς εὐπειθῆς καὶ δοῦλος εὐτελῆς

Κωνσταντῖνος¹. Καμινάρης Ἰ. Ἀλέξανδρος.

Ta, fiindcă ai găsit atâtea angarii, n'ai prilej să-i scoți; de unde, dacă dai jumătate din ce au dat alții, mi se pare foarte potrivit, și cum poruncești Înălțimea Ta.

Vei afla că Pietrozaharia acum două zile a dat faliment, și ni-a spus că, dacă avem vre-o lipsă cu el, sau să luăm să trimetem sinetul, și am răspuns că nu-l avem, nu l-am avut, nici nu știm.

Mahmud-Paşa iarăşi s'a ticăloşit şi a luat câteva cazale zapt (a ocupat câteva ținuturi), pentru care s'a hotărît de către Devlet prea-înălțatul valli al Rumeliei, Seid-Mehmed-Paşa de Aidin, împreună cu destui Paşi cu două tuiuri, ca să meargă să-l bată şi să-l nimicească.

Şi acestea cu supunere, iar prea-strălucitii Tăi ani fie de la Dumnezeu prea-mulți, cu sănătate şi deplină fericire a Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite.

1787, Fevruar 27.

Fiu supus, şi rob smerit;

Constantin. Căminarul Ioan Alexandru.

CLXIX.

De la
1787.

* Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, către capuchehaiaua sa, despre datoriile ce are: instrucții de caracter general: vor fi credincioși, vor trimite știri, se vor îngriji de tot ce i le datoria.

† Προφθάνω ὑμᾶς τὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν, ἥτις ὅτι ἔχει νὰ πληρώσῃ ὑμᾶς χαράς οὗ τῆς τυχοῦσης, οὗ μόνον τὸ τεκμαιρόμεθα, ἀλλὰ καὶ πεπεισόμεθα, ἐγγυόμενοι τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῆς ἡθός σας καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς διάθεσίν σας. Ὅθεν ἡ κηδαιμονία καὶ περίθλψίς μας εἶναι πράγματα ἐκ φύσεως ἀχώριστα τῆς διαθέσεώς μας, ὡς ἐγνωρίσατε². ... Γράφω δὲ τοὺς ἐπιτετραμμένους τὸ ὁμοῦρι, καί, εἰ ἔννεστι καὶ ἑλλείπον, ἀναζωσάμενοι τὴν φρενικὴν προθυμίαν σας καὶ τὸν πρὸς ἡμᾶς ζήλόν σας, τὰ δύο ταῦτα θέλουν σᾶς ὁπαγορέσῃ τὰ ὅσα παρατρέχονται. Ἀκροθιγῶς μόνον παρενείρομεν.... Καὶ εὐαγγελιζόμενοι νὰ ἐκδώσῃτε δι' ἐγκυκλίων γραμμάτων τὴν ἀγγελίαν μὲ τὰ ἀναγκαῖα νοήματα παραστατικὰ τῆς ἥς ἐδοκίμασαν περιθάλψως ..., ἂν καὶ πῶσα περὶ χρηματικῶν δικαίων συμπεραίνωμεν νὰ τὸ ὑποθέτῃτε καί, τὰ περὶ τοῦτου πάλιν ἀνατιθέμενοι εἰς τὸν πρὸς ἡμᾶς ἐξοιδιασμόν σας καὶ εἰς τὴν γνώσιν τῶν πραγμάτων ὅσοι ἔχετε, ἐν συνόψει γράφωμεν νὰ γίνῃ προσοχὴ εἰς τὸ νὰ καταβληθῇ ἡ ἐνοῦσα ἐπιμέλεια ἐν γένει εἰς ὅλα τὰ ἀφορόντα πρὸς ὄφελος... Ἐν ταύτῃ τῇ γενικῇ λέξει ἐννεητέον (sic) ὅτι κατὰ μέρος ἐμπεριέχεται ἕκαστον κεφάλαιον χρηματολογίαν. Ἀγκαλὰ καί, κεφαλαιωδῶς, ἀπαιτούμενου τοῦ χρέους σας, εἶναι τὸ νὰ καταβάλῃτε ἰδιαιτέρως πᾶσαν σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν εἰς ἐπεξεργασίαν, διαγωγὴν καὶ εὐόδωσιν τῶν ἀνὰ χεῖρας ὑποθέσεων, καὶ ἐλπίζομεν, καθ' ἃ δεῖ, νὰ εἰσθαι κατὰ τοῦτο

¹ Fiul Domnului.

² Gol în text.

αὐτοπαράκλιντοι, μὲ ὅλον τοῦτο ἐκδίδομεν ἐπὶ τούτῳ τῷ ἄρθρῳ τὰς σποδροτέρας προσταγὰς μας εἰς ὅσα, ὧν εἰσέσι, τσελεῖν κατ' ὄνομα ἰδέαν μὴ ἔχοντες, δὲν τὰ προσδιορίζομεν. Γνωστὸν ὅτι ἅμα, λαμβάνοντες τὸ παρόν μας, περισπουδᾶστω καὶ ἐναγωνίως, μὴ φειδόμενοι κόπων, ἔχετε νὰ ἐνασχολήσθε εἰς ὅλα, καὶ, ἀμέσως κατατινόμενοι, ἄνευ δισταγμοῦ νὰ ἐκκινήτε γράμ[ματα].

CLXX.

Constantin Ipsilanti către tatăl său, Alexandru, Domnul Moldovei, despre călătoria spre țară a acestuia, lipsa de politeță a lui Nicolae-Vodă Mavrogheni, ști-
rile ce se caută și paza lor, cu adausul unei scrisori de copil domnesc către Doamnă.

1787,
13 Mart.

Τὴν Ὑπερέραν θεοφροῦρητον Ὑψηλότητα ταπεινῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος τὴν πανέκλαμπρον αὐτῆς δεξιάν.

† Καὶ δέομαι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἵνα διαφυλάττῃ καὶ διατηρῇ τὴν αὐτῆς Ὑψηλότητα ἄνοσον, εὐθυμον, ὁγιᾶ, μετὰ πολυχρονίου ζωῆς καὶ ἀκλονήτου διαμονῆς καὶ στερεώσεως ἐπὶ τοῦ πανεκλάμπρου ἡγεμονικοῦ αὐτῆς Θρόνου. Δὲν ἡμπορῶ νὰ ἐκφράσω, ὕψηλότητά μοι Λοβέντα, τὴν πόσῃν ἄμετρον χαρὰν ἐδοκίμασεν ἡ ψυχὴ μου μαθὼν τὴν σὺν Θεῷ εἰς τὰ ἄντικρυ τοῦ Δουναῖως αἰσίαν διάδασιν τοῦ Ὑψους της, ἐπειδὴ καὶ εἴμουν κατὰ πολλὰ ἐννοιασμένος ἕως ὅπου τὸ πληροφρονηθῶ ὅθεν καὶ δὲν ἔλσιψ νὰ δοξάσω καὶ νὰ εὐχαριστήσω τὸν ἅγιον Θεὸν ὁποῦ μὰς ἐχαροποίησε. Πολλὰ κουριόζα ὅμως ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Μαυρογένη καὶ ἀξία γέλωτος· σὲ πολὺ ἰντιζάρη εἶναι ἐδῶ ὅλοι οἱ αὐθένται μας καὶ σχεδὸν εἰς ἀπορίαν πῶς δὲν ἐφάνη μέχρι τοῦδε κἀνένας ἄνθρωπος· καί, ἐπειδὴ καὶ ὁ καιρὸς εἶναι δελικᾶτος, καὶ ἀκολοῦθως ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχουν πλέον συχνὰς εἰδήσεις· ἂν εἶναι ὀρισμός της, εἰς τὸ ἐξῆς πλέον συχνὰ ἂς ἐκκινή μενζιλια μὲ διάφορα χαδαδίσια παχιχικα (sic). Μὲ τὸν προλαβόντα εἶχα γράψῃ τῇ Ὑψηλότητί της διὰ νὰ μὰς στειλῇ μερικά περιάσια, τόσον καϊμελίκια, ὅσον καὶ ζαρφλίκια· δὲν λείπω καὶ μὲ τὸν παρόντα νὰ τὸ ἐνθυμίσω τῇ Ὑψηλότητί της, ἐπειδὴ καὶ τὰ στολάτα μας νὰ εἶναι ἀναγκαῖα. Ἐδῶσα ἕνα ἐμάνετι τῇ ἐκλαμπροτάτῃ Κυρίᾳ διὰ νὰ ἐγχειρήσῃ τῇ Ὑψηλότητί της. Τὰ κοινὰ ἐνδὲς καὶ ἄλλου γράμματα, Λοβέντα μου, πρέπει νὰ τὰ παρατηρῇ μόνος ἡ Ὑψηλότης της καὶ νὰ μὴν τὰ κάμῃ χαδαλὲ εἰς τοὺς γραμματικούς της, ἐπειδὴ καὶ διάφοροι δίδουν γράμματα, καὶ πολλοὶ ἀγνώριστοι, καὶ εἶναι ἐνδεσχόμενον νὰ γράφουν τίποτες χαρτία, καὶ ἐγὼ, ὁ δοῦλός της, ἀπὸ ἐδῶ δὲν κάμνω κουσοῦρι. Καλαράσῃν ἔξω ἀπὸ αὐτοῦ ὁποῦ ἐκκινούμεν, ἄλλον δὲν

Mă închin smerit Înalțimii Voastre de Dumnezeu păzite, sărutând dreapta-
Ți prea-strălucită.

† Și mă rog de atotputernicul Dumnezeu să păzească și să ocrotească pe Înalțimea Ta fără boli, bucurios, sănătos, întru viața îndelungată și nezgudnită rămânere și întărire pe prea-strălucitul Tău Scaun domnesc. Nu pot să rostesc, prea-strălucite Domn al meu, câtă nemăsurată bucurie a încercat sufletul meu aflând fericita trecere cu Dumnezeu dincolo de Dunăre a Înalțimii Tale, căci și eram foarte îngrijat până ce am aflat-o; pentru care n'am lipsit să slăvesc pe sfântul Dumnezeu și să-i mulțumesc că ni-a făcut această bucurie. Dar foarte *curioasă* primirea lui Mavrogheni și vrednică de răs; în mare nedumerire sânt aici toți domnii noștri și aproape în nelămurire cum de nu s'a arătat până acum niciun om; și, de oare ce vremea e *delicăță*, și de acum doresc să aibă mai dese știri; dacă e voia Ta, de acum înainte să pornești mai des menziluri (poște) cu deosebite, havadișuri... Cu [curierul] de mai înainte am fost scris Înalțimii Tale ca să-mi trimeți niseaiva mărunțișuri atât cu hârtie, cât și cu plicuri; nu lipsesc nici cu cea de față să ți-o amintesc Înalțimii Tale, căci și ... înii sânt de nevoie. Am dat un amanet prea-luminatei Doamne ca să Ți-l dea Înalțimii Tale. Scrisorile deschise ale unuia și altuia, Doamne al meu, trebuie să le cercetezi numai Înalțimea Ta și să nu le faci havaleă grămăticilor Tăi, de oare ce și deosebite persoane dau scrisorile, și mulți sânt necunosători, și se poate să scrie ceva în hârtie, și eu, robul Tău, de aici nu fac niciun cusur. Călăraș afară de acel care-l pornim, n'avem altul. Și anii

ἔχομεν. Καὶ τὰ μὲν ἔτη τῆς Ὑψηλότητός της
εἴησαν θεόθεν πλεῖστα, αἱ δὲ πατρικαὶ μοι
αὐτῆς εὐχαὶ ἄρωγαί μοι διὰ θείου.

αφπζΨ, Μαρτίου ιγ'.

Τῆς Ὑψηλότητός της εὐπειθῆς υἱὸς καὶ
δοῦλος

Κωνσταντῖνος Ὑψηλάντης.

(Mână de copil:)

Τὴν Ὑψηλοτητα της μιτρι μας ἀπο καρ-
διας ἀσπαζομαι σας, ἐγὼ Θεο ελεῖ (sic) ἱμαί
καλα, ὁμος τα φιλτατα μας μπειζαντες και
η δομνιτσα πολα καλα ινε με το ελεος του
Θεου και προσμαινομαι καλαρασιν προς εφθα-
σατε με το καλο και με την γγαλιν τηννορα
σε ολα με την βοηθειαν του Κυριου μου και
της Θεοτοκου της Πορταιτισας και της Ζοο-
δοχου Πιγισ και του Αγιου Γεοργιου και να
απολαυσετε και τη Δομνη σε ιγηα και χαρα.

Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu foarte
mulți, iar părinteștile-Ți rugăciuni să-mi
fie ajutoare în viață.

1787, Mart 13.

Al Înălțimii Tale
supus fiu și rob

Constantin Ipsilanti.

Pe Înălțimea Ta, maica mea, din inimă
o sărut, și eu cu mila lui Dumnezeu sânt
bine, de asemenea prea-iubitele noastre
beizadele și domnița sânt foarte bine cu
mila lui Dumnezeu, și așteptăm călăraș
că ați sosit bine și în ceas bun cu toate,
cu ajutorul Domnului meu și al Născă-
toarei de Dumnezeu Portăreasași al Izvo-
rului de viață făcător și al Sfântului
Gheorghe, și să întâlnești și pe Doamna
cu sănătate și bucurie.

CLXXI.

1787,
28 Mart.

Raport al beizadelei Constantin Ipsilanti către Alexandru-Vodă, Domnul
Moldovei, despre călătoria acestuia la Iași și o chestie de datorii, pentru o tocmire
de divan-efendi, pentru evitarea întâlnirii cu Hanul Șahin-Ghirai și fuga lui Alexan-
dru Ioan Mavrocordat, cu un adaus al mamei Domnului.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Ἐλπίζω εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν ὅπου γράψω
ὁ δοῦλός της τὸ παρὸν δουλικόν μου νὰ ἐ-
φθασεν ἡ Ὑψηλότης της ὀγιῶς εἰς Γιάσι. Εἴ-
μαι ὅμως ἐννοιασμένος ἕως ὅπου νὰ πληρο-
φορηθῶ τὸ πῶς ἐπέρασας τὴν Τοῦνα, ἐπειδὴ
καὶ δὲν ἤξεύρω ἀνίσως καὶ ἦτον παγωμένη
ἀκόμη. Ἐφώναξα τὸν Πορτάρην Ἀραπόγλου
καὶ τὸν εἶπα τὰς ὅσας δυσκολίας ἐτράβιξεν ἡ
Ὑψηλότης της εἰς τὸν δρόμον ἐξ αἰτίας τῶν
ἀλόγων, καὶ μὲ εἶπεν ὅτι τὰ κираτζιδικα ἄ-
λογα δὲν εἶναι τρόπος νὰ βαστάξουν εἰς τὸ
μενζίλι, καὶ μὲ φαίνεται καὶ ἐμένα, τὸν δοῦ-
λόν της, νὰ μὴν πταίῃ, ἐπειδὴ καί, καθὼς ἔ-
μαθον ἀπὸ τοὺς καλαράσιδες, μὲ πολλὴν τα-
χύτητα ἀκολουθοῦσιν ἡ Ὑψηλότης της τὸν
δρόμον, ὅθεν δὲν ἦτον τρόπος νὰ βαστάξουν
τὰ ἴδια ἄλογα εἰς τόσον κόπον χωρὶς νὰ
ἀποκάρουν.

Ἐννοιάσθηκα κατὰ τὴν προσταγὴν της καὶ
ἐσόντωχα πάλιν τὸν πνευματικόν διὰ νὰ μὰς
ἀλιβερίσῃ ταῖς μαλούτικαῖς ὁμολογίαις, λέ-
γωντάς τον ὅτι τὸ νὰ στέκωνται μέσα δὲν τὸ
θέλῃ ἡ Ὑψηλότης της διὰ διαφόρους μούλα-
χαζέδες, καὶ τὸν εἶδισα διὰ νὰ κάμῃ ὅτι καί,
ἂν ἠμπορέσῃ, διὰ νὰ μὰς τὰ ἀλιβερίσῃ. Ὅθεν
προσμένω ἀπόκρισιν ἀνίσως ὅμως καὶ δὲν ἡμ-

Pea-înălțate al meu Domn,

† Nădăjduiesc că, în acest ceas când
scriu eu, robul Țău, cea de față su-
pusă a mea, Înălțimea Ta ai sosit
cu sănătate la Iași. Dar sânt îngrijor-
rat până ce voi afla cum ai tre-
cut Dunărea, de oare ce nu știu poate
să fie încă înghețată. Am chemat pe
Portarul Arapoglu și i-am spus câte
greutăți ai trecut Înălțimea Ta pe cale
din pricina cailor, și mi-a spus că acei
cai de chirie nu e chip să se ție în
menzil, și-mi pare și mie, robului Țău,
să nu cadă, de oare ce și, precum am
aflat de la călărași, cu multă răpe-
ziciune ai umblat Înălțimea Ta la
drum, așa că nu era chip să ție însuși
caili la atâta osteneală fără să ispră-
vească.

M'am îngrijit după porunca Ta și
am întâlnit iar pe duhovnic ca să-mi
dea sineturile, spuindu-i că a sta ele
înăuntru nu vrea Înălțimea Ta pentru
felurite pricini, și l-am silit să facă
așa ca, dacă poate, să ni le dea. Deci
aștept răspunsul; ei, dacă nu voi putea
să o îndrept, n'am alta de făcut de

πορέσω νά τὸ κατορθώω, δὲν ἔχω ἄλλο τί νά κάμω παρὰ τὸ ἐξοφλητικόν· δὲν ἰξέρω ὅμως μὲ ποῖον τρόπον πρέπει νά γίνῃ, ἐπειδὴ καὶ ὁ πνευματικὸς μὲ εἶχεν εἰπῇ προλαβόντως πῶς νά περιέχῃ τὸ ῥηθὲν ἐξοφλητικόν ὅτι ἐπληρώθησαν τὰ ἄκρα· ἐγὼ ὅμως τὸ τοιοῦτον παντελῶς δὲν τὸ εὐρίσκω εὐλογον, ἐπειδὴ καὶ ἡ ὁμολογία γράφει πῶς: ἰχσάν ὁλονυμάγισε, καὶ τὰ ἐξῆς· ὅθεν τότε ἰχσάνι δὲν εἶχε γίνῃ καὶ, ἂν γράφωμεν λοιπὸν εἰς τὸ ἐξοφλητικόν πῶς: „μὲ τὸ νά ἐπληρώθησαν ἂν ἦθελε εὐρεθῇ, νά εἶναι ἄκυρος ἡ ῥηθεῖσα ὁμολογία“· ἔπεται νά εἶναι ψευδὴς ἡ βῆσις τοῦ ἐξοφλητικοῦ, καὶ ὅ,τι εἶναι ὀρισμὸς τῆς Ὑψηλότητος τῆς. Πρὸς τοῦτοις τὸν εἶπα διὰ νά μὲ φέρῃ καὶ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ Ὁσμάν-ἀγά εἰς τὸ ἀρζι-χάλι τῆς Ὑψηλότητος τῆς, ἐπειδὴ καὶ τὴν γυρῶσε ἡ Ὑψηλότης τῆς, καὶ μὲ τὸ ὑπεσχεθῇ· δὲν ἰξέρω ἂν ἐκείνην ὁποῦ ἴσως ἦθελε μὲ φέρῃ εἶναι τοῦ ἰδίου ἢ τοῦ τυχόντος κιατίπι. Τὸ καλίστερον εἶναι ὅμως νά τὸν ἀνταμώσωμεν τὸ ὁποῖον θὰ νά τὸ ζητήσω ὅταν ἀνταμωθῶ μὲ τὸν κάλραν.

Περὶ τοῦ Διβάν-ἐφεντισὶ ὁποῦ μᾶς εἶχε προστάξῃ ἡ Ὑψηλότης τῆς δὲν ἀμελήσαμεν, καί, εἰς καιρὸν ὁποῦ ἐστοχάζουμουν διὰ νά εἶρω κἀνένα τρόπον τινά, νά ἡμπορέσῃ νά χρησιμεύσῃ. Ἐμήνυσεν ὁ Μουσταφάς-ἐφέντης διὰ τοῦ Πετράκη Ἀπίκογλου ὅτι, διατί νά γίνῃ ἰστισκάλι, εἰς καιρὸν ὁποῦ ἐκείνος εἶναι ὅλος ἀπειρωμένος εἰς τὴν Ὑψηλότητά τῆς· ἀπεκρίθην καὶ ἡμεῖς ὅτι τὸ τεργιάζει νά γίνῃ ἰστισκάλι, καὶ ὅτι ἡ Ὑψηλότης τῆς ἐξ ἀρχῆς εἶχε καὶ ἔχει ἐξχωριστὴν κλίσιν εἰς ἐκείνον, ὅμως, ἐπειδὴ καὶ αἱ πρεστυγιόνας του εἶναι μεγάλαις, εἰς τὰ τόσα ἔξοδα ὁποῦ ἔχει ἡ Ὑψηλότης τῆς, τώρα δὲν ἡμπορεῖ νά διδῇ οὔτε εἰς αὐτόν, οὔτε εἰς κἀνένα ἄλλον τόσους χοντροὺς λουφέδες· ἡμεῖς, οἱ δοῦλοι τῆς, ἐπειδὴ καὶ ἦλθε τόσαις φοραῖς καὶ ἀντάμωσεν τὴν Ὑψηλότητά τῆς περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, διὰ νά μὴν γίνῃ ἄνοστον τὸ πρᾶγμα καὶ παραπονῆται αὐτὸς πῶς, ἂν οὐ ἀπεφασίσθη, ἔγινεν ἰστισκάλι, εἶπαμεν τὸν Ἀπίκογλου πῶς, ἀνίσως καὶ δὲν στέρεῃ εἰς τὰ τετρακόσια, νά ἀνέβῃ ἕως εἰς τὰ πεντακόσια χωρὶς νά πρεστυγερῇ μῆτε χαρτζιράχι, μῆτε ἄλλο τι, ἂν οὐ πάχῃ εἰς Γιάσι. Εἰς τὰ ὁποῖα καὶ ἐστέρῃς· ἐπειδὴ ὅμως καὶ θὰ νά ἀφίσῃ ἐδῶ τὴν ὀταλί-κισα ὁποῦ ἔχει, παρακαλεῖ, ἂν εἶναι τρόπος νά δοθῇ τὸν καθέκαστον μῆνα ἓνα παραμικρόν τι εἰς τὸ σπῆτί του. Καὶ αὐτὸς τώρα δὲν ἔρχεται μὲ τὰ καλαπαίγια, ἀλλὰ, τὴν πρώτην ἀνοιξιν, θὰ νά κινήσῃ διὰ θαλάσσης, διὰ νά μὴν κάμῃ

cât să achit; dar nu știu în ce chip trebuie să se facă, de oare ce și duhovnicul îmi spusese mai înainte cum că să cuprindă actul de achitare că s'au plătit banii; dar eu una ca aceasta n'o socot de loc bună, de oare ce și sinetul serie: „cu plata ce va fi, și celelalte“; deci atunci nu ar fi achitare, dacă vam serie apoi pe achitare că: „după ce se vor plăti, dacă se va afla, să fie fără putere zisul sinet“; urmează a fi mincinoasă basa achitării, și ce va fi porunca Înălțimii Tale. Pe lângă acestea i-am spus să-mi aducă și răspunsul lui Osman-Aga la argihalul Înălțimii Tale căci și pe aceia o cere Înălțimea Ta, și mi-a făgăduit-o; nu știu dacă aceia ce mi-o va aduce e a lui ori a întâmplătorului *chiatib* (scriitor). Ce e mai bun însă e să-i răspundem că o voiu căuta când mă voiu întâlni cu calfa.

Despre Divan-efendi ce ni orânduise Înălțimea Ta n'am trecut-o cu vederea și, la vreme când ne vom întâlni, să găsească vre-un chip, care să poată folosi. Mi-a spus Mustafâ-efendi prin Petrachi Apicoglu că de ce să se facă oprire, de vreme ce acela e cu totul închinat Înălțimii Tale; am răspuns și noi că se zăbovește (?) a fi și că Înălțimea Ta de la început a avut și are deosebită aplicare către acesta, dar, de oare ce și *pretențiile* fi sânt mari, la atâtea cheltuieli ce ai Înălțimea Ta, acumă nu poți să-i dai nici lui, nici la vre-un altul lefi așa de grase; noi, robii Tăi de oare ce a venit de atâtea ori și a întâlnit pe Înălțimea Ta pentru această afacere, ca să nu ajungă neplăcut lucrul și să se supere el pentru că îndată ce s'a hotărât să se și facă oprire, i-am spus lui Apicoglu cum că, poate dacă nu-i plac patru sute, să se ridice și la cinci sute, fără a *pretinde* nici *harzirahi* (cheltuială), nici altceva, dacă merge la Iași. La care s'a și învoit; dar, de oare ce va să lase aici odalisca pe care o are, se roagă, dacă ar fi chip, să i se deie pe lună ceva, prea puțin, pentru casa lui. Și el acum nu vine cu calabălăcurile, dar, la cea d'întăiu deschidere, se va porni pe Mare,

πολλά ἔξοδα· τὸ ὅποιον τὸ κάμει πολλά καλὰ, ἐπειδὴ, καὶ ἂν ἤθελε νὰ πάγῃ τώρα, οὔτε ρατιβάνι εἶχαμεν, οὔτε κἄνένα ἀμάξι διὰ νὰ τὸν δώσωμεν.

Πολλὴν δυσκολίαν τραβοῦμεν διὰ τὰ ἀμάξια, ἐπειδὴ καὶ ὅχι τόσα ἄλλα δὴω μοκάνικα νὰ ἦτον παραπάνω πάλιν δὲν ἐφθάναν, καθὼς καὶ, σὺν Θεῷ, θέλει τὸ πληροφορηθῇ καὶ ἡ Ὑψηλότης της, ἀφ' οὗ φθάσῃ ἡ ἐκλαμπροτάτη Κυρία εἰς Γιάσι.

Ἡ ἐκλαμπροτάτη Κυρία, φιλοστοργωτάτη μοι μήτηρ, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, τὴν Κυριακὴν ἡ τὴν Δευτέραν μελετᾷ νὰ κάρῃ χαρσκέτι.

Περὶ τοῦ Σαχίν-γκεράι ἐδηλοποίησα προλαβόντως τῇ Ὑψηλότητι της ὅτι τὸ ἀνέφερα τῷ ἐκλαμπροτάτῳ Κεχαγιά-πεγί καὶ ὅτι μὲ ἀπεκρίθη πῶς καλὸν μουλαχαζὲ ἔκαμε τὸ Ὑψος της, δηλαδή τὸ νὰ σαπίσῃ, εἰς κἄνένα μέρος ἂν τὸν ἀπαντήσῃ καθ' ὁδόν, καὶ νὰ μὴν τὸν ἀνταμώσῃ ὥς τόσον, τώρα εἶναι τὸ μᾶλλον ἐνδεχόμενον, καθὼς στοχάζεται καὶ ἡ Ὑψηλότης της, νὰ εὐρεθῇ εἰς Γιάσι, ὅταν αὐτὸς θὰ νὰ περάσῃ. Δὲν ἀνέφεραμεν ὅμως τίποτες πλεόν περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως τοῖς πολυχρονίοις ἡμῶν αὐθένταις: πρῶτον διατὶ δὲν μᾶς τὸ προστάξῃ ἡ Ὑψηλότης της, καὶ δεῦτερον διατὶ ἐστοχάσθημεν, πῶς ἂν τὸ τανυστίσωμεν, ἡμποροῦσαν νὰ μᾶς προστάξουν νὰ γράψωμεν τῇ Ὑψηλότητι της νὰ μὴν τὸν ἀνταμώσῃ, καὶ αὐτὸς, περνώντας ἀπὸ τὸ Γιάσι καὶ γυρῶντας, νὰ τὴν ἀνταμώσῃ ἱσως, νὰ βιασθῇ ἡ Ὑψηλότης της χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ τὸν ἀνταμώσῃ. Ἐχσι ὅμως ἡ Ὑψηλότης της καλὴν σκούζαν εἰς τὸ νὰ ἀποφύγῃ αὐτὸν τὸν ἐνοχλητικὸν γαῖλέ· ἡ σκούζα εἶναι πῶς ἀκέρῃ δὲν ἔχει τὸ τακίμι της καὶ πῶς κάθεται ἐνὸς γιντο εἰς τὸ Γιάσι, καὶ πῶς δὲν ἡμπορεῖ μὲ τέτοιον τρόπον νὰ ἀνταμώσῃ ἓναν Χάνην.

Ἐγιναν καὶ τὰ τοῦ Σελίμ-πασά καὶ Μολλά-πεγί μεκτούπια καὶ ἐστάλθησαν· καὶ τῷ μὲν Σελίμ-πασά ἡ ριζόγωνα, τῷ δὲ Μολλά-πεγί ἓνας μῆλος ἐστάλθη.

Ἀπὸ τὸ ἐμπεριλειόμενον γράμμα τοῦ Σπαθάρη, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ πρῶτον, θέλει καταλάβῃ ἡ Ὑψηλότης της τὴν ἀχρεϊότητα καὶ τὴν ἄκραν κακίαν τοῦ συστήματος τῶν Βλαχῶν, ἀγκυλὰ καὶ χωρὶς τὰ γράμματα τοῦ Σπαθάρη ἐξ ἀρχῆς ἦτον κατὰ πάντα πληροφορημένη, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ φρόνιμοι ποσῶς δὲν ἀμυβιάλλουν· ὅμως αὐτοὶ οἱ ἀχρεῖοι, κοντὰ ὅπου εἶναι κἄνιστοι, εἶναι καὶ ἀνόητοι, ἐπειδὴ καὶ τὰ ὅσα κάρουν καὶ λέγουν δὲν εἶναι παρὰ ἀλεπάλληλοι ἀντιφάσεις· ὅθεν καὶ κατὰ τοῦτο εἶναι ἄξιοι λύτης. Πολὸ κατέρι ὅμως προξενοῦν, ἐ-

κα σὰ ἴνυ φαῖα multe cheltuieli; ceia ce face foarte bine, de oare ce, dacă ar vrea să vie acumia, n'avem nici rădvan, nici vre-o căruță să-i dăm.

Multă greutate tragem pentru căruțe, de oare ce nici atâtea alte două (*sic*) mocănești, să fie pe de-asupra, iarăși nu s'au arătat, precum și, cu Dumnezeu, vei afla și înălțimea Ta, îndată ce va sosi prea-luminata Doamnă la Iași.

Prea-strălucita Doamnă, prea-iubita mea mamă, cu voia lui Dumnezeu Duminecă sau Luni are de gând să plece.

Pentru Șahin-Ghirai am arătat dăunăzi înălțimii Tale că i-am raportat lui Chehaia-beiu și că mi-a răspuns cum că bună socoteală ai făcut înălțimea Ta, adevă să-l eviți, în orice loc l-ai afla pe cale, și să nu te întâmpini cu el; deocamdată acum e mai de recomandat, cum socoți și înălțimea Ta, să Te afli la Iași, când el va trece. Dar n'am raportat ceva mai mult în această afacere stăpânilor noștri cari să trăiască întru mulți ani: întâiu pentru că nu ni poruncești înălțimea Ta și, al doilea, pentru că ne-am gândit cum că, dacă am fi întrebat, s'ar fi putut să ni poruncească a serie înălțimii Tale să nu-l întâlnești și, el plecând din Iași și întorcându-se, să Te întâlnească poate, așa că să fii silit înălțimea Ta a-l întâmpina. Însă ai înălțimea Ta bună scusă în a fugi de supărătorul bucluc: scusa e că încă n'ai tacâmul Tăm și că stai *incognito* la Iași și că nu poți cu acest chip să întâmpini pe un Han.

Au ieșit și rapoartele lui Selim-Pașa și lui Molâ-beg, și s'au trimis; și lui Selim-Pașa i s'a trimis o blană de răs, iar lui Molâ-beg un *mîlos*.

Din aici închisa scrisoare a Spătarului, cum și din prima, vei afla înălțimea Ta ticăloșia și marea răutate a tagmei Muntenilor, de și chiar și fără serisorile Spătarului, de la început erai întru toate informat, precum și toți cei cuminți nu se îndoiesc de loc; dar acei netrebnici, pe lângă că sânt foarte răi, sânt și fără de minte, căci și câte le fac și le spun nu sânt decât contraziceri unele peste altele; pentru care și întru aceasta sânt vrednici de întristare. Multă greutate însă căsu-

πειδὴ καί, κοντὰ ὁποῦ δὲν κάμουν κἀγὲνα ἱστιρχάμιν διὰ τὰ τόσα τερτιπάτια καὶ χαδαλέδαις, ἀλλὰ ἀμέσως τὰ δέχονται. Ἰσως καὶ κρυφίως μᾶς κατηγοροῦν διὰ τὰς καθημερινὰς παρακλήσεις καὶ τακρίριά μας δηλωτικὰ τῆς ἀδυναμίας τῶν πτωχῶν καὶ περισανλικίου τοῦ τόπου καὶ τὰ ἐξῆς, ἔξω ἀπὸ τὰ τόσα ἄλλα τουρβήχαια καὶ ψευδῆ χαδαίσια, ὁποῦ καθεκίστην δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ διασπείρουν εἰς διάφορα μέρη καὶ μάλιστα ὁ Στεφανάκης, ὁ ὁποῖος ἀκούω νὰ εἶναι παραπονούμενος διατι δὲν τὸν ἔδωκε χρετὶγὲν ἡ Ὑψηλότης τῆς.

Δὲν ἀμφιβάλλω πῶς, πρὸ τοῦ νὰ φθάσῃ τὸ παρόν μου δουλικόν, νὰ γράψῃ ἡ Ὑψηλότης τῆς ἀκριδῆ περιγραφὴν τόσον τοῦ τρόπου τῆς φυγῆς τοῦ φυγάδος¹, ὅσον καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ μεμλεκετίου, μάλιστα ὁποῦ οἱ Βλάχοι λέγουν πῶς ἡ Ὑψηλότης τῆς τὸ ἔσυρε καὶ τὸ ἔκαμεν ἱγμάζι, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐκεῖ ἄνθρωποι τῆς τὸν ἐφόδισαν καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ μεμλεκετίου ἄλλην ἰσχὺν ἤμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ περιγραφὴ τῆς Ὑψηλότητος τῆς ἀπὸ ἐκεῖ. Ὅμως μὲ ὅλα αὐτὰ πολλὰ δύσκολον μὲ φαίνεται τοῦ νὰ γίνουν τακλίλι οἱ χαδαλέδες ἡποῦ ἔγιναν μέχρι τοῦδε ἐλπίζω ὅμως τοῦ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ ἐξῆς. Τὸ χάλι μας, δηλαδὴ τῶν δοῦλων τῆς, καποῦ-νεχαριάδων, ἡμπορεῖ νὰ τὸ πληροφορηθῇ ἀπὸ τὸν ἄρχοντα Καμαράσην καταλεπτῶς. ὁ καιρὸς ὅμως πολλὰ δύσκολος, καθὼς καὶ ἡ Ὑψηλότης τῆς τὸ καταλαμβάνει. Ὅθεν καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἱστιρχάμιν καλόν, καὶ τὸ γαῖρετι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἱητουμένων χαδαλέδων ἀναγκαῖον. Ἀθόεντα μου, πολλὴ τικᾶτι χρεσιάζεται καὶ εἰς τὰ ἐνὸς καὶ ἄλλου γράμματα ὁποῦ στέλλονται, καί, ἂν τὰ ἔδλεπε ἡ Ὑψηλότης τῆς τὸ κάθε ἓνα ξεχωριστά, διὰ νὰ ἱεῦρη ἐκείνους ὁποῦ κορεσποντέρουν, δὲν μὲ φαίνεται νὰ θλάπτῃ.

† Πάσχομεν νὰ εὔρωμεν καὶ τὸ σαῖβάδι ὁποῦ μᾶς ἐπρόσταξεν ἡ Ὑψηλότης τῆς. ἀκόμη ὅμως ἀπόκρισιν δὲν ἔχομεν ἀπὸ τὸν μουπασίρην Χακίλ-ἄγά, ὁ ὁποῖος πρὸ ἡμερῶν μᾶς εἶχεν εἰπῇ ἓνα καλὸν εἰς ἓνα μέρος. ὁ ὁποῖος στέλνει καὶ ἓνα καίμην εἰς τὴν Ὑψηλότητά τῆς μὲ τὸν παρόντα καλαράσην, ἱστιροῦν χαδῖρ ζῆλνιτά.

Ἡ ἐκλαμπρότατη μεγάλη Κυρία ἐξήγησε μαχουσί τὸ πιτάκι μου διὰ νὰ γράψῃ εἰς τὴν Ὑψηλότητά τῆς, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἔγραψε κάτω. Ὁ δοῦλός τῆς κουσούρι δὲν κάμνω εἰς τὰ πρέποντα καὶ ἐλπίζω νὰ εἶναι εὐχαριστη-

nează, de oare ce și, cu toate că nu fac vre-o ispravă (?) cu atâtea tertipuri și havalele, dar deocamdată le primesc; poate că și pe ascuns ne învinuiesc pentru zilnicele rugăciuni și taciruri ale noastre arătând neputința săracilor și pentru suferința locului și celelalte, afară de câte alte mișelii (?) și știri mincinoase, care zilnic nu încețază de a le sămăna în deosebite părți; și mai ales Ștefanachi, care aud că e supărat pentru că nu i-ai dat dar Înălțimea Ta.

Nu mă îndoiesc că, înainte de a sosi această scrisoare supusă a mea, vei fi scris Înălțimea Ta descrierea amănușită atât a felului fugii fugarului, precum și a stării provinciei, mai ales că Munteții spun cum că Înălțimea Ta ai știut-o și nu Ți-a păsat, căci și oamenii Țăi de acolo se temeau de dânsul; și pentru starea provinciei altă putere poate avea descrierea Înălțimii Tale decât de aici. Dar cu toate acestea foarte greu îmi pare să fie iertate (?) havalele ce au fost până acum, dar nădăjduiesc să folosească pe urmă. Halul nostru, adică al robilor Țăi, capuchehaielele, poți să-l afli pe larg de la dumnealui Cămarășul; ei vremea e foarte grea, precum și Înălțimea Ta o înțelege. Deci și pentru aceia isprava bună și graba în săvârșirea havalelelor cerute sânt de nevoie. Doamne al meu, multă luare aminte se cere și în scrisorile unuia și altuia ce se trimet, și, de ai vedea Înălțimea Ta una câte una deosebit, ca să afli pe cei ce corespundea, nu mi se pare că ar strica.

† Cântăm să găsim și saivadul (cortul) ce mi-ai orânduit Înălțimea Ta; ei n'avem încă răspuns de la mumbașirul Halil-aga, care cu câteva zile înainte ni spusese unul bun într'un loc; care trimete și o scrisoare către Înălțimea Ta cu călărașul de față, pentru prietenie.

Prea-strălucita Doamna mare a cerut pitae mahsusî al meu ca să-Ți scrie Înălțimii Tale, căreia Ți-a și scris în jos. Eu, robul Țău, nu lipsesc la cele cuvenite și nădăjduiesc că ești mulțumit de robul Țău.

¹ Alexandru Ioan-Vodă Mavrocordat.

μένος ἀπὸ τὸν δοῦλόν της, καθὼς καὶ ἡμπο-
ρσε νὰ τὸ πληροφορηθῇ ἀπὸ τὴν ἐκλαμπρο-
τάτην Κυρία, φιλοστοργοτάτην μητέρα, ὅταν
σὺν Θεῷ φθάσῃ εἰς Γιάσι.

Τῆς Ὑψηλότητός της εὐπειθὲς υἱὸς καὶ
ταπεινὸς δοῦλος

Κωνσταντῖνος Ὑψηλάντης.

Τὴν Ὑψηλοτίτας ἀπο καρδίας ἀσπάζομαι σας
καὶ παρακαλὼ τον γγυριον μας καὶ τὴν γγι-
ριαν θεοτοκον μερα νυχτα δια το καλον κα-
τεσθοδιον σας.

precum și poți să afli de la prea-strălucita
Doamnă, prea-iubita mamă, când cu Dum-
nezeu va ajunge la Iași.

Al Înălțimii Tale ascultător fiu și su-
pus rob.

Constantin Ipsilanti.

Pe Înălțimea Ta din inimă o salut și
rog pe Domnul meu și pe Doamna năs-
cătoare de Dumnezeu zi și noapte pentru
buna Ta cale.

CLXXII.

Constan-
tinopol,
1787 (?),
2 Maiu.

Mărioara Rizu către Doamna Moldovei, Ecaterina Ipsilanti, pentru fratele
ei, Căminarul, și pentru obiecte de îmbrăcăminte din Constantinopole, cu vestea
căsătoriei fetei „Mavroghenesei” cu „Logofătul”.

Τὸν ὕψηλотаτόν μου Αὐθέντα δουλικῶς προσ-
κυνῶ καὶ ἀσπάζομαι τὰ ἔχνη τῶν ἐκλάμ-
πων ποδῶν, καὶ δὲν γράφω εἰς τὸ Ὑψος
του ἐσχωριστὰ μὲ τὸ νὰ ἡξεύρω τί εἶναι μας.
Τὴν κυρία μου δουλικῶς προσκυνῶ καὶ
φιλῶ τὸ χεράκι της.

Μετὰ τὰς δουλικὰς μου προσκυνήσεις δὲν
λίπω νὰ φανερώσω τὴν κυρά μου ὅτι ἔλαβον
πανέκλαμπρον πιτάκι της, καὶ εἶναι ἀδύνατον
νὰ σὰς περιγράψω τὴν πόσῃ χαρὰν ἐδωκίμα-
σαν βλέποντας ὅτι ἡ κυρά μου, τὸ τέρας μου,
τὸ νοῦρι μου, δὲν ἐξέχασες τὴν δούλην της,
ἀλλὰ σώζει ὅλο τὴν ἰδίαν ἀγάπην, καὶ βλέπον-
τας, κυρά μου, ὅτι δὲν ἐμυμήθης της ἄλλης
δόμνης καὶ ὅτι, μὲ ὅλον ὁποῦ ὁ Δοῦναδης ἔ-
βεν τὰ δυνατὰ του νὰ τὴν κάμῃ νὰ ἐσχάσῃ
τὴν Πόλιν καὶ τὴν ἀγαπημένην της δούλην,
δὲν τὸ ἐκατόρθωσεν ὅμως, καὶ ἀπὸ τὴν λύ-
πην του κυνδινεύει δὲ νὰ ξηρανθῇ, ἐγὼ ὅμως,
ἀπὸ τὴν χαρὰν μου, βλέποντας ὅτι ὅλον μὲ
ἀγαπᾷ, δὲν ἡξεύρω τί γράφω, καὶ, ἂν γράφω
καὶ σερτερπεσιὰ, παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρέσης.

Κυρά μου, δὲν ἡμπορῶ νὰ τὴν περιγράψω τὸ
πόσον εἶμαι ὑποχρεομένη διὰ τὴν ἀγάπην ὁ-
ποῦ δεῖχνει εἰς τὸν δοῦλόν της, Καμινάρην,
ἀδελφόν μου, καὶ εἰς κάθε γράμμα αὐτὸ μὲ
γράφει, καὶ παρακαλῶ τὴν κυρά μου τὸ νὰ
ζάρῃ της ποτὲ νὰ μὴν λείψῃ ἀπὸ τὸν δοῦλόν
της, καὶ, ἂν κάμῃ καὶ κἀνένα σφάλμα, ἀμέσως
ἡ κυρά μου νὰ ἂς φέρῃ εἰς τὴν μνήμην της
ὅτι εἶναι ἀδελφός μου καὶ ἂς μὴν τὸν συνη-
μιστῇ. Τὸ νὰ πηγαίνῃ ὅμως ἡ κυρά μου εἰς
τὸν ὁδὸν του νὰ τὸν ξυπνᾷ, αὐτὸ δὲν τὸ στέρνω,
ἐπειδὴ ἀνέγω (sic) πῶς ὁ ἀδελφός μου ἀχ-
ρήσῃς πολλά.

Salut cu supunere pe prea-înălțatul meu

Domn și sărut urmele strălucitelor pi-
cioare, și nu scriu deosebit Înălțimii
Sale, de oare ce știu ce e al nostru (?).
Către Doamna mea cu supunere mă în-
chin și-I sărut mînuța.

După supusele înclinări nu lipsese de
a vesti doamnei mele că am primit prea-
strălucitul Tău pitac, și e cu neputință
să-Ți zugrăvesc ce bucurie am simțit vă-
zând că doamna mea, minunea mea, nu-
rul meu, n'ai uitat pe roaba Ta, ci o
păstrezi cu totul în a Ta iubire, și vă-
zând, Doamna mea, că, n'ai imitat pe
cealaltă Doamnă și, cu toate că Dună-
rea a făcut ce a putut, ca să Te facă
a uita Constantinopolul și iubita-Ți roabă,
dar n'a ajuns la capăt, și din supărarea
ei se poate întâmpla să și sece, ci eu, din
bucuria mea, văzând că tot mă iubești,
nu știu ce să scriu, și, dacă scriu fleacuri (?),
Te rog să mă ierți.

Doamna mea, nu-Ți pot zugrăvi cât
sânt de îndatorită pentru iubirea ce o arăți
către robul Tău, Căminarul, fratele meu,
și în fiecă scrisoare îmi scrii aceasta, și
rog pe doamna mea ca grija Ta să nu
lipsească vre-odată de la robul Tău, și,
dacă ar face și vre-o greșală, îndată
doamna mea să-și aducă aminte că e fra-
tele meu și să nu se supere pe dănsul.
Că mergi însă doamna mea în odaia lui
ca să-l trezești, aceasta nu-mi place, de
oare ce iese pentru mine că fratele meu e
foarte netrebnic.

Μὲ γράψετε διὰ τὰς ὁδὸν γράψω χαβα-
τίσια· ἐγὼ, κυρά μου, ἀπὸ τὸν καιρὸν ὅπου ἐ-
φύγετε, ἔξω ἀπὸ τὸ σπῖτι δὲν εὐγῆκα, ἐπειδὴ
ὅλα τὰ τοῦ κόσμου μαῦρα φαίνονται εἰς τὰ
μάτια μου, μὲ τὸ νὰ ὑστερήθηκα τὴν κυρά,
τὸ τέρας μου, τὴν μόνην μου παρηγορία. Κυρά
μου, ὅταν ἤθελετε νὰ μανθάνετε χαβατήσια τῆς
Πόλεως, καθὼς τὰ μανθάνουν εἰς τὸ Γιάσι, ἔ-
πρεπε νὰ ἐκλέξετε τὸν Πρύσι διὰ καπὴ-κεχα-
γιά σας, ὅπου νὰ μὴν κατζηρητῆζετε ἢ Ἐκλαμ-
πρότη σας ἀνέναν νέον τῆς Πόλεως. Κυρά μου,
τὸ μόνον χαβατήσι ὅπου ἔχω νὰ σὰς γράψω
εἶναι ὅτι ὁ Τζατμαλῆς ἔφαγε τὰ αὐτιά μου
λέγοντάς με ὅτι θὰ νὰ ἔλθῃ εἰς Βουκουρέστι,
καὶ ἐγὼ ὅλο τὸν ἐμποδίζω.

Κυρά μου, μὲ γράψετε νὰ σὰς στείλω τιστε-
μελάκια: τώρα ὅμως τὰ τηστημελάκια δὲν τὰ
φοροῦν τόσον, μὲ τὸ νὰ φοροῦν ὅλοι κεντημένα,
καὶ ἤθελα νὰ σὰς στέλω, πλήν, μὲ τὸ νὰ Σὰς
φτιάνῃ ἢ δομνίτζα Σμαράγδα, ἢ ἀδελφὴ σας, διὰ
τοῦτο δὲν ἐφτίασα καὶ ἐγὼ, διὰ τὸ νὰ μὴν σὰς στέλ-
λωμεν καὶ ἡ δύο τὰ ἴδια: διὰ τοῦτο δὲν σὰς
ἔστειλα καὶ ἐγὼ τὴν Δομνίτζα, ἀδελφὴ σας,
ἐγὼ τὴν ἔδωσα τὰ ξόπλια. Λάβετε, κυρά μου,
μὲ τὸν παρόντα καλαράσην μόνον ἓνα φακιο-
λάκι, καὶ κατόπι μὲ δεύτερο καλαράσην θέλω
σὰς νοιαστῇ καὶ καλύττερα: αὐτὸ δὲν εἶναι τό-
σον ἀξιόλογον μόνον, μὲ τὸ νὰ εἶναι καινού-
ρια μὸτα καὶ μουντά, ὅπου ἡξερῶ πῶς ἡ
κυρά μου ἀγαπᾷ τὰ μουντά διὰ τοῦτο καὶ
τὸ στέλνω, καὶ νὰ τὸ φορέσετε μὲ ὑγιεινῶν.
Λάβετε καὶ πέντε τενσοῦχια καὶ κατόπι σὰς
στέλνω καὶ τὰ πετῖα.

Παρακαλῶ, κυρά μου νὰ κάμῃ ρίτζα εἰς
τὸν ὀψηλότατόν μου Αὐθέντη νὰ μὲ ἔχῃ
καθὼς καὶ πρῶτον εἰς τὴν ἐννοσίαν του καὶ
ἄλλα (;), ἐπειδὴ, μετὰ Θεὸν εἰς τὸ Ὅψος του
ἐλπίζω.

Παρακαλῶ καὶ αὐθις, κυρά μου, νὰ μὴν δια-
λείπῃ ἀπὸ τὸ νὰ μὲ προστάξῃ εἰς ὅτι μὲ γνω-
ρίξῃ ἱκανῶς, καὶ τὸ ἔχω διὰ μέγαλον μου εὖ-
τόχημα. Ταῦτα, καὶ μένω τῆς κυρᾶς μου

Μαῖου 6'.

Ταπεινὴ δούλη:
Μαριώρα Ρίζου.

Παρακαλῶ τὴν κυρά μου νὰ ἀγαπᾷ τὴν
Μαριώραν, καὶ παραμένων διὰ χατήρι μου.

Τοὺς ἐκλαμπροτάτους πεῖζατέδες προσκυνῶ,
καὶ τὴν δομνίτζαν, τὸ νοῦρί μου, τὸ τέρας
μου, τὴν δομνίτζα Ἐλέγκο, μου προσκυνῶ καὶ
φιλῶ τὰ ματάκια τῆς, μὲ ὅλον ὅπου τώρα

Ἰμισερὶ καὶ σὰ-Τι δαῦ στίρι: eu, doamna
mea, din vremea când ai fugit, n'am ieșit
din casă, căci toate ale lumii se arată negre
în ochii miei, pentru că am fost lipsită de
doamna mea, de minunea mea, de singura
mea mângâiere. Doamna mea, când vrei să
afli știri din Constantinopol, precum le
afli la Iași, trebuie să alegeți pe Prysî în
calitate de capuchehaiă a voastră, ca să
nu-Ți scape Strălucirii Tale nicio nou-
tate a Constantinopolului. Doamna mea,
singura știre ce am a-Ți serie e că Geat-
malăul (*sic*) mi-a mâncat urechile, spun-
du-mi că el ar merge la București, și eu
îl tot împiedec.

Doamna mea, îmi scrii să-Ți trimet
niște mici testemele: acumă însă teste-
mele mici nu se mai poartă atâta, ci
toate numai brodate, și era să-Ți trimet,
de și, trimetându-Ți domnița Smaranda,
sora Ta, de aceia nu le-am trimes și eu,
ca să nu-Ți trimetem amândouă același:
de aceia nu Ți-am trimes și eu; domniței,
surorii Tale, i-am dat și gătelile (?). Iea,
doamna mea, cu călărașul de față numai
o băsmăluță, și apoi cu al doilea călăraș
mă voiu gândi a-Ți trimete și mai fru-
moase: acesta nu e chiar așa de vrednic de
luare aminte, dar numai pentru că e nou și
de modă și negru, și știu cum doamnei mele
îi plac lucrurile negre; de aceia-l trimet,
și să-l porți sănătoasă. Primește și cinci
tensuhuri (pastile) și pe urmă trimet și
betele (?).

Mă rog, doamna mea, să faci o rugămintă
la prea-înălțatul meu Domn să mă aibă
ca și mai nainte în grija Lui și celelalte,
de oare ce după Dumnezeu în Înălțimea
Sa nădăjduiesc.

Te rog și iarăși, doamna mea, să nu
lipsești a-mi orânduî la orice m'ai cunoaște
destoinică, și aceasta o privesc ca o mare
fericire a mea. Aceasta, și rămân a
doamnei mele

Maiu 2.

Smerită roabă:
Mărioara Rizu.

Rog pe doamna mea să iubească pe
Mărioara, și aștept pentru hatârul meu.

Mă închin prea-strălucitelor beizadele,
și pe domniță, nurul meu, minunea
mea, pe domnița mea Elena o salut
și sărut ochisorii ei, cu toate că acum

δὲν εἶναι φασβορίτα της καὶ νὰ τὴν δόσετε αὐτὸ τὸ μαῦρο τὸ πριγντζουκάκι μὲ τὰ πεῖτια της, ὅπου πιάνει ἀπάνω εἰς τὰ χρυσὰ της τὰ μαλιά· καὶ νὰ μὲ γράψῃ τί θέλει ἀπὸ τὴν Πόλιν νὰ τὴν στείλῃ αὐτὸ μὲ τὰ πεῖτια εἶναι μὲν καὶ διὰ τοῦτο τὴν τὸ στέλνω, καὶ ἄς τὸ καταδεχθῇ.

Θέλει: ἡξέρει, ἡ κυρά μου, ὅτι ἀραβονιάστικς της Μαυρογένισας ἡ κόρη μὲ τοῦ Λογοθέτη τὸν υἱό.

nu e *favorita* Ta, și să-i dați „prințisorul” cel negru cu betele (?) ei, care se prind sus de auritu-i obraz; și să-mi scrie ce vrea din Constantinopol, ca să-o trimet; cu betele e modă, și de aceea le trimet și să le primească.

Vei afla, doamna mea, că s'a logodit fata Mavroghenesei cu fiul Logofătului.

CLXXIII.

Belgrad,
1787,
28 Decem-
bre.

Sandu, al doilea Portar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre vânzarea de grâu și orz, legăturile cu Turcii de acolo și schimbările petrecute.

Ἰψηλώτατς καὶ θεοσεβεστατέ μοι Αὐθέντα,

Μὲ τὸ ταπεινὸν καὶ ὑποκλινὲς μου γράμμα δοουλικῶς ἀναφέρω τὸ θεοφροῦρητον αὐτῆς Ἰψὸς ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ εὐχῇ τοῦ Ἰψοῦς της, τὰ ἔζη καράβια ὁποῦ τὰ ἐφώρτωσα ἀπὸ σκέλα Τζομπάνου ἐπέρασαν μὲ σελαμετί τὰ γεράτια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα: 7 εἶναι δέκα ἡμέρας ὁποῦ ἦλθαν ἐδῶ, καὶ ἐπόδησα τὸν ζαχερὰν εἰς τοὺς δεσημεντζήδες καὶ εἰς ἄλλους, καὶ τὰ ἄσπρα τὰ ἔκαμα τσελῆμη τὸν τιμώτατον Γενήτζερ-ἐφένδη, τὰ ἄλλα δὲ τρία εἶναι 5 ἡμέρας ὁποῦ ἦλθαν πάλιν μὲ σελαμετί, πλὴν ὧχι ἐδῶ εἰς τὴν σκάλα, ἀλλὰ παρακάτω, εἰς ἓνα μέρος ὁποῦ εἶναι δύο ὄραις, καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ πολλὰ ἀέρας δὲν ἡμποροῦν νὰ συκωθοῦν ἀπὸ τὸν τόπον· ἀφ' οὗ ὁ ὅμως παύση ὁ ἀέρας, συκωνώντας καί, πωλῶντας τὸν ζαχερὰν, θέλω κάμη τσελῆμη τὰ ἄσπρα ὁμοίως τὸ Γενήτζερ-ἐφέντη, καὶ θέλω πάρῃ τὸ σεπέπη-ταχρήρη παρὰ τὸν Ἡσμάη-λα-τάταρη, ἐπειδὴ, χωρὶς νὰ ἀπογεωμεθοῦν τὰ 50 πουγκιά, μὲ κλόνενα τρώπον, δὲν διδεῖ τὸ σεπέπη-ταχρήρη. Ἐπάσχησα ὅμως, Αὐθέντα μοι ὑψηλώτατς, μὲ κάθε τρώπον διὰ νὰ τὸ πάρω, ὅμως δὲν ἐστάθη τρώπος, ἐπειδὴ καί, ἂν ἡθέλησεν νὰ τὸ δώσῃ ὁ ῥηθεῖς Τάταρης, μὰ ὁ ἔδως ὁ Σαλιαντζής δὲν ἡθέλησεν νὰ τὸ δώσῃ. Πρετεντέρη ὅμως, Αὐθέντα μοι, καὶ τὸ χουσιμέτη¹ του ὁ Ἡσμάη-λας: τὸ παρακάτω γράσια 250 καὶ ἕως 300 οὐάδες σιτάρι καὶ 300 οὐάδες κρηθάρη. Ὁ θαυλός της ὅμως ἀπεκρίθητι ὅτι παρὰ τὸ Ἰψὸς της εἶμαι προσταγμένος τὸ νὰ κάμη τσελῆμη τὰ 50 πουγκιά, διὰ δὲ τὸ χουσιμέτι τοῦτο δὲν ἔχω προσταγὴν καὶ κατὰ τοῦτο μὲ εἶπαν, τόσον ὁ τι-

Prea-înălțate și prea-cucernice Doamne,

Cu serisoarea mea smerită și plecată aduc înaintea Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu că, cu ajutorul lui Dumnezeu și rugăciunea Înălțimii Tale, cele șase corăbii ce le-am dus de la Șchela Ciobanului au trecut cu bine gherdapurile, din care șapte, sânt zece zile de când au venit aici, și am vândut zahereaua la morari și la alții, și banii i-am dat prea-cînstului Ienicer-Efendi, iar celelalte trei sânt cinci zile de când s'au întors iarăși cu bine, dar nu aici la Șchelă, ei jos, într'un punct unde sânt două ceasuri, și de mult vânt nu pot să se scoată din loc; dar, eum va înceta vântul, se vor scoate și, vânzând zahereaua, voi lua banii tot lui Ienicer-Efendi și voi lua chitanța de la Ismail-aga Tatarul, căci, afară numai dacă se vor restitui cele cînzeci de pungă, cu niciun chip nu dă chitanța. M'am străduit însă, stăpâne al mieu prea-înălțate, în orice chip ca să o iean, dar n'a fost chip, căci, și dacă ar fi vrut să o dea zisul Tatar, dar însuși Salianegî n'a vrut să o dea. Însă pretinde, stăpâne al mieu, Ismail-aga pe de-asupra și huzmetul său: cel supt 250 de lei și până la 300 de ocă de grâu și 300 de ocă de orz. Dar robul Tău a răspuns că sânt orânduit de la Înălțimea Ta să dau cele 50 de pungă, iar pentru acest huzmet n'am poruncă; și la aceasta mi-a spus și prea-cînstul Ieni-

¹ Slujba.

μυώτατος Γενήτσερ-άγασής και ὁ τιμιώτατος Γενήτσερ-εφένδης και ὁ ἴδιος ὁ Σαλιανετζής ὅτι χωρίς νά πάρη τὸ χουσιμέτι του ὁ Τάταρος δὲν εἶναι τρώπος νά δώσῃ τὸ συμπέπη-ταχήρη, καί, μὲ ὅλον ὁποῦ περὶ τοῦτο δὲν ἔχω πανέκλαμπρόν της προσταγῇν, πλὴν ἡ ἀνάγκη σθενά μὲ κάμει νά τὸν δώσω, Αὐθέντα μοι ὀφηλώτατε. Τὸ ὅτι ἀργωπωρήθη ὁ ἐρχο-μὸς τῶν караβίων ἕως τώρα, ἀφ' οὗ ὁ δοῦλός της σὺν Θεοῦ βοήθειαν ἔλθω, θέλω φανερώσῃ τὸ Ὑφος της καταλεπτῶς, καὶ ὁποῦ τόσα ἔ-ξοδα ἠκολούθησαν. Ἐπειδὴ ἂν προκαίρῳ ἐ-πρόφθαναν τὰ καράδια, κατὰ τὸ κητλήκη ὁποῦ ἦτον ἐδῶ, πρὸς 10 γρόσια ἡ ἑκατὸ ὠκάδες τὸ σιτάρι ἤθελεν πουληθῇ, ἡμπορῶ νά εἰπῶ, καὶ πρὸς δέκα ἡμῖς γρόσια, μὰ τὰ καράδια μὲ τὸ σιτάρι ἦλθαν εἰς καιρὸν ὁποῦ ἤρχισαν νά φέρουν ἀπὸ πολλὰ μέρη· μὲ ὅλον τοῦτο ὅλο ἡμποροῦσα νά τὸ πουλήσω πρὸς ἐννέα ἡμῖς γρόσια. Πλὴν ὁ Δεφτερδάρη-εφέντης μὲ ἀντι-στάθηκεν πολλὰ ὁποῦ ἐπολέμησεν μὲ πολλοὺς τρώπους νά κόψῃ (τὸ παζάρη) τιμὴν: ἡ ἑκατὸ ὠκάδες, 6 τὸ πολλὰ 7, καὶ τὸ κριθάρι τὸ ἰέμι πρὸς 7 παράδες, ἦτοι τὸ ἰέμι ὁποῦ εἶναι 4 ὠκάδες. Καὶ τοῦτο τὸ ἔκαμνεν νεφσανεσί, διατι δὲν τὸν ἄκουσα νά ξεφωρτώσω τὸν ζαχερεν εἰς τὰ χαμπάρια: ὁ σκωπός του ἦτο νά κάμῃ ζάπτει ὅλον τὸν ζαχερεν διὰ τὰ 50 πουγκιά· πλὴν ὁ δοῦλός της ἐμεταχείρισα τρώπους ὁ-ποῦ δὲν ἠκυλώθησα ὡς ἤθελεν αὐτός, ἀλλὰ τὸν ἐπούλησα ὡς εἴμουν προσταγμένος παρὰ τὸ Ὑφος της· καὶ πάλιν δὲν ἐβασγέστησεν, ἀλλὰ ἐπρόβαλεν τὸν ὀφηλώτατον Πασᾶ ἄλ-λαντάλα, καὶ ἐξέπσεν διὰ προσταγῆς τοῦ Ὑ-φους του μισὸ γρόσι. ἀπὸ τὰ 9 γρόσια ὁποῦ ἔγεινεν ἡ τιμὴ κατὰ ἀπόφασιν ἀπὸ σελαμ-λήμη, καὶ οὕτως ἐπούλησα ἡ ἑκατὸ ὠκάδες ὡχτὼ ἡμῖς γρόσια, τὸ μὲν κριθάρη τὸ ἰέμι ἐνδεκα παράδες ἀπὸ ταῖς 12 ὁποῦ εἶχαν ἀ-ποφασίσουν ἀπὸ τὸ σελαμλήμη. Ὅθεν δὲν ἠπέρασαν δώδεκα ἡμέρες καὶ ἐσυνώθη ὅλο τὸ σερχάτη διὰ νά τὸν παραλαβήσουν διὰ τὰ πολλὰ κακὰ καμώματά του, καὶ μόλις ἐγλύ-τσεν εἰς τὸν ὀφηλώτατον Πασᾶ, καὶ ὁ ἴδιος ὁ ὀφηλώτατος ἤθελεν νά τὸν χαλάσῃ· ὅμως, μὲ τὸ νά ἐχρεωστοῦσεν εἰς τὸ μὴρὶ λογαρια-σμὸν ζαχιρές καὶ χρέος εἰς τοὺς ἐδῶ ἐντο-πίους, τὸν ἔστειλεν εἰς τὸ Νίση νά εἶναι χάρη ἕως νά ἔλθῃ βασιλικὴν προσταγῇν, καὶ τοῦτο τὸ ἔκαμνεν ἡ Ὑψηλότης του διὰ χα-τήρι τοῦ καπη-νεχαγιά του, ὁ ὁποῖος εἶναι καπου-νεχαγιάς καὶ τοῦ ὀφηλωτάτου Πασᾶ. Ἐδίωξαν καὶ τὸν Δελη-Ἀμέδαγα, ὁ ὁποῖος Ἀ-μέδαγας καὶ ῥηθεῖς δεφτερδάρης ἦτον αὐτοὶ

cer-aga și prea-cinstitul Ienicer-efendi și chiar Salianegî că fără să-și aibă huz-
metul Tatarul nu e chip să dea chi-
tanță, și, cu toate că în această pri-
vință nu am strălucita Ta poruncă, dar
nevoia mare mă face să-i dau, stăpâne
al meu prea-înălțate. Că s'a zăbovit so-
sirea corăbiilor până acum, când eu,
robul Tău, cu voia lui Dumnezeu voiū
veni, voiū arăta Înălțimii Tale cu de-
amănuntul, și unde au urmat atâtea chel-
tuiele. Căci, dacă mai înainte ar fi so-
sit corăbiile la lipsa ce era aici, suta
de ocă de grâu zece lei, s'ar fi vâ-
ndut, pot spune, și cu zece lei și jumă-
tate, dar corăbiile cu grâul au venit pe
vremea când începuse a se aduce din
multe părți, și cu toate acestea am pu-
tut să-l vând tot cu nouă și jumătate
lei. Numai cât Tefterdar-Efendi mi-a stat
împotrivă mult, care s'a luptat în multe
chipuri să strice prețul vânzării: cele
o sută de ocă 6, cel mult 7, și iemul
de orz câte 7 parale, adică iemul, care
este 4 ocă. Și aceasta a făcut-o în nă-
caz, pentru că nu l-am ascultat să des-
care zahereaua la hambare; scopul lui
era să oprească toată zahereaua pentru
cele 50 de pungi: dar robul Tău a în-
trebuintat mijloace de nu a urmat cum
vroia el, ci l-am vândut cum eram orân-
duit de Înălțimea Ta, dar tot nu s'a
lăsat, ci a adus înaintea prea-înălțatu-
lui Pașă alandala, și a scăzut din po-
runca Înălțimii Sale o jumătate de leu
din cei 9 lei ce a fost prețul după
hotărârea de la selamlâc, și astfel s'a
vândut suta de ocă opt lei și jumătate,
iar orzul unsprezece parale din cele
douăsprezece care fuseseră hotărâte la
selamlâc. Deci n'au trecut douăsprezece
zile și s'a ridicat tot serhatul ca să-l
facă bucăți pentru multele lui rele, și
abia a scăpat la prea-înălțatul Pașă,
și însuși prea-înălțatul a voit să-l piardă,
dar, cum datoriă Statului socoteala de
zahereă și de datorie la localnicii de
acolo, l-a trimes la Niș ca să fie prins
până va veni poruncă împărătească, și
aceasta a făcut-o Înălțimea Sa de ha-
târul capuchehaielei lui, care e capu-
chehaia și al prea-înălțatului Pașă. Au
gonit și pe Deli-Ahmed-aga, care Ah-
med-aga și zisul tefterdar erau cei cari

ὁποῦ βαστοῦσαν τὸ Πσελγράδι. Καὶ πλέον καταλεπτῶς θέλει πληρωφωρῆσαι τὸ Ὑφος της ἀπὸ τὸν παρὸν Χατζή-Ἀλή-τζαούσην, ὁ ὁποῖος στέλνεται ἀπὸ ἐδῶ πρὸς τὸ Ὑφος της διὰ ζαχερέν, μὲ ὄλον ὁποῦ, Αὔθεντα μοι ὁ-φηλώτατε, τώρα χειμῶνος καιρὸς εἶναι, ἀδύνατον τὸ νὰ δουλεύσουν τὰ καράβια εἰς Δούναβην: μία ἡμισυ ὥρα στράτα ἀπὸ ἐδῶ στέκονται τὰ τρία καράβια ὁποῦ εἶναι ἐξ ἡμέραις καὶ δὲν ἡμποροῦν νὰ ἔλθουν, ἐξ αἰτίας τοῦ ἐναντίου καιροῦ.

Πρὸς τοῦτοις φανερώνω τὸ Ὑφος της ὅτι τὸ ἴσμη τὸ κρηθάρη λογαριάζοντας ἐδῶ 4 ὠκάδες, πλήν, Αὔθεντα μοι, κατὰ τὸ κρηθάρη ὁποῦ νὰ εἶναι: ἐπειδὴ ἐδῶ τὸ κρηθάρη μὲ ὠκά εἰς τὸ καντάρη δὲν πουλᾶται, ἀλλὰ μὲ ἴσμη, καί, ἢ τὸ κρηθάρη εἶναι βαρὺ ἢ ἀλαφρὺ, ὅλο τέσσαραις ὠκάδες λογαριάζεται τὸ ἴσμη, καὶ τοῦτο τὸ κρηθάρη, μὲ τὸ νὰ εἶναι βαρὺ, ἔρχεται τὸ ἴσμη τέσσαραις ὠκάδες καὶ 50 δράμια, ὅθεν τὰ 50 δράμια κατὰ τὸν λογαριασμὸν τοῦ κανταρίου χάνεται τὰ 50 δράμια. Ἐπολέμησα διὰ νὰ πουλήσω τὸ κρηθάρη κατὰ τὸ σιτάρη εἰς καντάρη, μὰ δὲν ἐστάθη τρῶπος, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι τέτοια συνήθεια ἐδῶ. Καί, ἂν ὁ ἐξέκω ὄλον τὸν ζαχερέν καὶ κάμω τσολήμη τὰ 50 πουργιὰ ἐν ἀσφαλείᾳ, θέλω ἔλθαι, ὁμοῦ καὶ μὲ τὸ σμπεπη-ταχρήρη, εἰς τὰς πανεκλάμπρους πόδας τοῦ Ὑφους της. Ἀπὸ τὸ κρηθάρη ἐπείρεν ἕως τώρα 5.000 ἴσμη ὁ ὕψηλῶτατος Πασὰς καὶ ἔχει νὰ πάρη ἀκόμη ἕως 6.000 ἴσμη, καὶ εἶναι νὰ τὸ πληρώσῃ, λογαριάζοντας ὅστερω-τερα καὶ ὅσα ἄσπρα κάμνουν ἔχει, νὰ προσταῆξὶ τὸν Σαλιανετζή νὰ μὲ τὰ βαστάξῃ εἰς λογαριασμὸν. Διὰ ἕτερον ζαχερέν, ὁποῦ ἔρχεται ὁ ἀπεσταλμένος Χατζή-τζαούσης, ὅπως ἀποφασίσῃ τὸ Ὑφος της: πλήν, Αὔθεντα μοι, τί νὰ εἴπῃ ὁ δοῦλός της δὲν εἶναι καιρός, ὅτι τὸ σερχάτι τοῦτο δὲν εἶναι ὥσάν τότε ὁποῦ εἴλθα, ἀλλὰ, ἂν ὁ ἐδίωξαν τὸν Δελη-Ἀμέδαγα, τὸ ἐδῶ ταράζει του, ὁποῦ ἔμεινεν, ὅλο σιάνδαλα δίδουν περὶ καυγὰ νὰ γένη, οὕτως καὶ διὰ τὸν Δεφτερδάρη-ἐφέντη καὶ περὶ ἄλλα εἶναι ἀνακατωμένα τὰ πράγματα. Ὁ δοῦλός της, Αὔθεντα μοι, μὲ ἔξῃ, ἐπὶ ταπεινά μου γράμματα καταλεπτῶς ἐφανέρωσα τὸ Ὑφος της, τὰ ὅποια τὰ ἔστειλλα διὰ μέσον τοῦ ἄρχοντος Καϊμακάμη, καὶ τὸ αἴτιον ὁποῦ εἴλθα ἐμπροστὰ ἐδῶ εἰς Πσελγράδι ἐφανέρωσα τὸ Ὑφος της, ὁποῦ, ἂν δὲν ἔρχομουν ἐμπροστὰ νὰ προβάλω τὸν Κεχαγι-

sprijiniau Belgradul. Și mai cu de-a-mănuntul vei afla Înălțimea Ta de la cel de față Hagi-Ali-ceauș, care se trimete de aici la Înălțimea Ta pentru zahereà, de și, Doamne prea-înălțate, acum e vreme de iarnă și e cu neputință să ne slujească vasele pe Dunăre: la un ceas și jumătate de aici stau cele trei corăbii care de șase zile și tot nu pot veni, din pricina vremii protivnice.

Pe lângă aceasta vestesc Înălțimii Tale că iemul de orz se socoate aici 4 oacă, decât, Doamne al meu, după orzul ce este; căci aici orzul nu se vinde cu oca la cântar, ci cu iemul, și, ori de e orzul greu ori ușor, tot patru oacă se socoate iemul, și, acest orz fiind greu, vine iemul patru oacă și 50 de dramuri, de unde cele 50 de dramuri după socoteala cântărită se pierd, cele cinzeci de dramuri. M'am luptat să vând orzul ca și grâul cu cântarul, dar n'a fost chip, căci nu e un astfel de obicei aici. Și, cum voi face toată zahereaia și voi lăsa cele 50 de pungi în siguranță, voi veni, și cu chitanța, la prea-strălucitele picioare ale Înălțimii Tale. Diu orz a luat până acum 5.000 de iemuri prea-înălțatul Pașa și are să ieie încă până la 6.000 de iemuri, și-l va plăti, socotind apoi și alți bani ce vor face, ca să poruncească lui Salianegî să mă puie în socoteală. Pentru altă zahereà, pentru care vine trimesul Hagi-ceauș, cum va hotări Înălțimea Ta: dar, Doamne al meu, nu e prilej să spuie ceva robul Tău, căci serhatul¹ acesta nu e ca atunci când am venit, ci, de când au gonit pe Deli-Ahmed-aga, taraful² lui de aici, care a rămas, face numai scandaluri fără să se facă vorbă, așa că și pentru Tefterdar-efendi și pentru altele sânt lucrurile amestecate. Robul Tău, Doamne al meu, cu șase, șapte smerite alemele scrisori pe care le-am trimes prin dumnealui Caimacamul, pe larg am arătat Înălțimii Tale și Ți-am însemnat Înălțimii Tale pricina pentru care am venit aici la Belgrad, care, dacă n'aș fi venit de față ca să arăt lui

¹ Cetate vecină cu țara.

² Partidul.

μπεί τήν ἀμέλειαν καί σκωπὸν τῶν βεζιζήδων ὁποῦ ἤθελαν εἰς δῶα τρεῖς μερικαῖς νὰ ξερωρτώσουν τὸν ζαχερέν, ἐστάλησαν τέσσαραις, πέντε μπουμπασήρηδες μὲ μπουγιουριὰ διὰ τζελαχώριδες, νὰ δώσουν τὰ χωριά, καί νὰ τοὺς φέρουν τοὺς βεζιζήδες, χωρὶς νὰ θελήσουν, ὁ αὐτὸς ζαχερές ἐξάπαντος δὲν ἔρχωνταν ἐδῶ· ὁμοίως καί δῶα τζάμια μὲ κριθάρι ὁποῦ ἐρωρτώθη ἀπὸ καδηλίκη Βούλτζα, οἱ βεζιζήδες ἐξεφώρτωσαν τὸ κριθάρι ἐκεῖ, εἰς 'Ρουσάβα, καί ὁ δοῦλός της, εὐθὺς ὁποῦ ἔλαβα εἶδθην, ἔδωσα τὸν Κεχαγιᾶ-μπεί, καί εὐθὺς ἔστειλεν τὸν παρόντα Χατζή-τζαούσην, καί τὰ ἐφώρτωσαν, φέρωντάς τα ἕως ἐδῶ κωντὰ 10 ὥραις. Τὰ ὁποῖα τζάμια, εὐθὺς ὁποῦ φθάσουν καί πουλήσω καί ἐκείνο τὸ κριθάρι, θέλω ἀμέσως κινήσῃ, φέρωντάς ὁμοῦ καί τὸ σπεπνηταχρήρη, διὰ τὸ ὁποῖον ἂς μὴν ἀμφιβάλλῃ τὸ Ὑψος της, ὅτι ὁ δοῦλος της, ἐν ἀσφαλείᾳ θέλω τὸ φέρει.

Διὰ ἀντίκρου χαβαδίσια, θέλει πληρωφωρηθεῖ ἀπὸ τὸν παρόντα Χατζή-τζαούσην. Ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος μου ταπεινοῦ γράμματος, τὰ δὲ ἔτη της Ὑψηλότητός σας εἴησαν παρὰ Θεοῦ πλεῖστα καί πανευδαίμονα.

[17]87, Δεκεμβρίου 28, Πεληγγράδι.

Τῆς Ὑπερέρας Θεοπροουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιςτος δοῦλος

Σάνδουλος, ἑὸς Πορτάρης.

Chehaiabein neîngrijirea și scopul reizilor¹, cari voiau în două, trei părți să descarce zahereaua [și] se trimiseseră patru, cinci întovărășitori cu porunci pentru salahori, să dea satele, și să-i aducă la reizi fără voie, acea zahereă de loc nu venia aici; asemenea și două ceamuri cu orz, care s'au încărcat din județul Vâlciei, reizii au descărcat orzul aici, la Rușava, și robul Tău, îndată ce a luat știre, a dat-o lui Chehaia-beiu, și îndată a trimis pe cel de față Hagiceanuș și le-a încărcat, ducându-le până aici aproape zece ceamuri. Care ceamuri, îndată ce vor veni și voi vinde și acel orz, nemijlocit voi porni, aducând și chitanța, pentru care să n'ai vre-o îndoială. Înălțimea Ta, căci robul Tău în siguranță va duce-o.

Pentru știri de peste apă, vei afla de la cel de față Hagiceanuș. Acestea în cea de față smerită scrisoare a mea, iar anii Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul fericiți.

[17]87, Dechemvrie 28, Belgrad.

Al Înălțimii Voastre de Dumnezeu păzite prea-mic rob

Sandul, al doilea Portar.

CLXXIV.

Sandul, al doilea Portar, către un Căminar, despre zahereaua cerută la Șchelă.

Τῆν Ὑπερέραν Εὐγενεῖαν της, ἄρχων Καμηνάρη, ταπεινῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος τήν τιμίαν της δεξιάν.

† Μὲ τὸ δουλικόν μου φανερώνω τῇ Εὐγενείᾳ της ὅτι ἀπὸ τὸ ὑποκλεινές μου γράμμα ὁποῦ πρὸς τὸν ὑψηλῶτατον Αὐθέντην γράφω θέλει πληρωφωρηθεῖ ἡ Εὐγενεία της, τὸ ὁποῖον παρακαλῶ νὰ τὸ προσφέρῃ τὸ Ὑψος του. Πρὸς τοῦτοις ὁ παρὼν Χατζή-Ἀλη-τζαούσης στέλνεται μὲ καλὴν ἀπὸ τὸ ὑψηλῶτατον Πασᾶ πρὸς τὸ Ὑψος του διὰ ζαχερέν πάλιν, καί τὸ αἷτιον τοῦτου τοῦ ζαχερέν ὁποῦ ζητεῖται εἶναι αὐτό: τὸ Δωδλέτι ἔστειλεν 60 καὶ 40 πουργιὰ ὁποῦ μὲ τὰ ὁποῖα ἄσπρα νὰ ἀγοράσῃ ὁ Δεσπερδάρης ζαχερέν καί νὰ τὸν δάνῃ εἰς τὰ βασιλικὰ χαμπάρια

Nobleței Voastre, jupâne Căminar, mă închin smerit, sărutând cinstita-Ți dreaptă.

† Cu scrisoarea mea supusă vestese Nobleței Tale că din scrisoarea mea plecată ce către prea-înălțatul Domn o scriu, te vei lămuri Nobleța Ta, pe care te rog s'o aduci înaintea Înălțimii Sale. Pe lângă aceasta, cel de față Hagiceanuș îmi trimete cu caimeă de la prea-înălțatul Pașă către Înălțimea Sa pentru o nouă zahereă, și pricina acestei zaherele ce se cere e aceasta: Devletul a trimis 60 ori 40 de pungă pentru ca din acei bani să cumpere Tefterdarul zahereă și s'o puie în hambarele împără-

Belgrad,
1787,
28 Decem-
bre.

¹ De la corăbii.

ὁποῦ νὰ γένη πακσημάδια· καὶ ὁ Δουτερδά-
ρης τὰ ἔκαμεν σιωπῆν, στωχαζόμενος τότε
ὁποῦ ὁ ζαχσερὲς ὁποῦ τὸν ἔφερν ἐγὼ νὰ τὸν
ἀδιάσῃ εἰς τὰ χαμπάρια μὲ τιμὴν τοιαύτην:
αἱ 100 ὠκάδες 6 γρόσια καὶ τὸ ἱέμι τὸ κρη-
θάρη 7 παράδες· καί, βλέποντας ὁποῦ δὲν
ἠμπούρεσεν νὰ μὲ καταπείσῃ ὁποῦ νὰ κάμω
τὸν σκοπὸν τοῦ διὰ νὰ τὸν ἀδιάσω, ἔμειναν
τὰ ἄσπρα ὅλο εἰς αὐτόν. Μετὰ ὀλίγες ἡμέ-
ραις δὲ ἀκολουθώντας τὸ δίωγμά τοῦ ἀπὸ ἐδῶ
παρὰ τοὺς ἐντοπίους πσληγγραδλήδες ὁποῦ
ἦτον νὰ τὸν παραλαλήσου, εὐγῆκεν τὸ πρᾶγμα
εἰς τὸ μεῖδάνι, ἦγουν ἐκεῖνα τὰ ἀπεσταλμένα
τὰ 40 πουγκιά, καὶ ἀμέσως ὁ ὀφηλώτατος
Πασᾶς ἔκαμεν διδάνι καὶ ἐφώναζεν τοὺς γερλή-
ἀγάδες καὶ τοὺς εἶπεν οὕτως: „τὸ δωδλέτη
εἶχεν στείλει 40 πουγκιά διὰ νὰ ἀγορασθῇ
ζαχσερὲς διὰ τὰ χαμπάρια, καὶ ὁ καρπὲς, ἦτοι
ὁ δερτερδάρης, δὲν τὰ ἐφανερώσεν· τώρα ὅ-
μως κοτάεστε ἀπὸ ὅπου ἤξεύρετε καὶ εὔρετε
ζαχσερὲν νὰ ἀγορασθῇ μὲ αὐτὰ τὰ ἄσπρα“.
Οἱ δὲ γερλήδες-ἀγάδες ἀπεκρίθησαν ὅτι „ἡ-
μεῖς δὲν ἤξεύρωμεν ἀπὸ ποῦ νὰ εὔρωμεν, παρὰ
τὸ Ὑψος τῆς, ὡς ἔχει δόναμιν, καί, μὲ τὸ νὰ
μὴν εὐρίσκειται ἀπὸ τὰ ἐδῶ ἐτράφια, ὁ Βλάχ-
μπέις, ὡς γνωστὸς τοῖς πᾶσιν ὅτι εἶναι Πα-
τησαχή-ντώστου καὶ μὲ πῶνον εἰς ὅλους μας
τοὺς μοαμετλήδες, ἄς τὸν γράψῃ ἡ Ὑψηλώ-
της σας παρακαλεστικῶς, ἵσως καὶ βοηθήσῃ
πάλιν αὐτὸ τὸ σερχάτι μὲ μπήρ-μνητάρ-ζα-
χσερὲν“· Καὶ κατὰ τοῦτο ἐπαρακινήθη τὸ Ὑ-
ψος τοῦ νὰ γράψῃ τὸν ὀφηλώτατόν μας Ἀβ-
θέντην, μὲ τὸν παρόντα, καὶ ὅπως ἀποφα-
σίσῃ τὸ Ὑψος τοῦ, πλὴν τώρα, χσιμῶνας και-
ρός, δόσικωλα νὰ φερθῇ, ἄρχων Καμηνάρη.
3 καρᾶδια ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ ἐφώρτωσα εἰς
Σκέλα Τζωμπάνου εἶναι 8 ἡμέρας σήμερον,
ὁποῦ εἴλθαν ἐδῶ κοντὰ μία ἡμισὺ ὥρα, καὶ
ἐξ αἰτίας τοῦ πολλοῦ ἀέρος δὲν ἠμποροῦν νὰ
συκωθοῦν νὰ ἔλθουν εἰς σκέλα, πιά ἀπὸ Φε-
βρουαρίου 20 ἀρχηγᾶ νὰ δουλεύσῃ ὁ Δούνα-
βις. Ὅθεν, εἰ μὲν καὶ ἀποφασίσῃ τὸ Ὑψος
τοῦ νὰ δώσῃ μερικὸν ζαχσερὲν ἀκόμη, μὲ αὐ-
τὸν τὸν τρόπον πρὸς σὺκολίαν ὁ ζαχσερὲς νὰ
κουδανησθῇ εἰς Ποσάβα καὶ ἀπὸ ἐδῶ νὰ
διωρῆσου ἀνθρώπους ὁποῦ νὰ τὸν περιλά-
βουν, καὶ μὲ ἓνα χέρι νὰ πάρῃ ζαχσερὲν καὶ
μὲ τὸ ἄλλο χέρι νὰ μετρήσῃ ἐκεῖ τὰ ἄσπρα,
μὲ τὴν τιμὴν ὁποῦ ἤθελεν ἀποφασίσῃ ἡ Ὑ-
ψηλώτητά τοῦ, κἄν γρόσια 7 ταῖς 100 ὠκά-
δες, καὶ τὸ κρηθάρη τὸ ἱέμι πρὸς 9 παράδες
ἢ 10. Ἡ δέ, μὲ νάβλον τῆς Ὑψηλώτης τοῦ

τεστί pentru a se face pesmeți; și Tefter-
darul le-a trecut supt tăcere, socotind ca
zahereaua ce am adus-o eu s'o puie la
hambare cu acest preț: suta de ocă 6 lei
și iemul de orz 7 parale; și, văzând
că nu m'a putut încredința să fac după
scopul său, ca să-l ajut (?), au rămas
toți banii la el. Iar, după puține zile,
urmând gonirea lui de aici de către local-
nicii din Belgrad, cari erau să-l facă
bucăți, a ieșit lucrul la maidan, adică
acele 40 de pungi trimese, și îndată prea-
înălțatul Pașă a făcut Divan și s'a îndrep-
tat către ierli-agale¹ și li-a vorbit
acesta: „Devletul trimesese 40 de pungi
ca să se cumpere zahereă pentru ham-
bare, și acel fără rușine, adică Tefter-
darul, nu le-a arătat; acuma însă cău-
tați de unde știți și aflați zahereă ca
să se cumpere cu acei bani“. Iar Ierli-
agalele au răspuns că „noi nu știm de
unde să găsim, decât de la Înălțimea Ta,
care are putere și, pentru că nu se gă-
sește pe aici prin prejuri, Vlah-beinl,
ca unul ce e știut la toți că e prieten
al Padușahului și cu trecere la toți ai
noștri Mohammedanii, să-i scrie Înălțimea
Ta cu rugăciune, poate că va ajuta iarăși
serhatul cu o cătime de zaherea de
războiu“. Și intru aceasta s'a pornit
Înălțimea Sa să scrie prea-înălțatului nos-
tru Domn cu cea de față, și ea să hotă-
rască Înălțimea Ta; decât că acum, în
vreme de iarnă, e greu să se aducă, bo-
ierule Căminar. Trei corăbii din cele ce
am încăreat la Șchela Ciobanului acum
opt zile au venit aici aproape într'o
jumătate de ceas, și din pricina mul-
tor vânturi nu pot să iasă să vie la
Șchelă, iar de la 20 Februar începe a
sluji Dunărea. Deci, dacă hotărăște Înăl-
țimea Sa, să se deie ceva zahereă, însă,
în acest chip: pentru ușurință zahereaua
să se ducă la Rușava și de aici să orân-
duiască oameni cari s'o primească și eu
o mână să iea zahereaua și cu cealaltă mână
să măsoare aici banii, cu prețul ce va
hotări Înălțimea Sa, cam grâul cu 7 lei
suta de ocă și orzul cu 9 sau zece parale
iemul. Ori, dacă navlul Înălțimii Sale și
cheltuielile celelalte și încăreatul și des-
cărcarea cer cheltuieli mari, atunci, preemni

¹ Agalele de acolo.

καὶ ἔξοδα ἄλλα καὶ φόρτομα καὶ ἐσφόρτομα, πηγαίνουν ἐξοδα πολλά, ἣ δέ, ὡς φανερώνω ὡς τὴν περιλάβῃ ἐκεῖ καὶ ἀπὸ ἐδῶ διωρίζον-
τας καράβια καὶ τὸν φέρνσι.

Πρὸς τοῦτοις παρακαλῶ, ἄρχων Καμη-
νάρη, νὰ ἀναφέρῃ τὸν ὑψηλώτατον καὶ θεο-
σέβαστόν μας Λυθέντην ὁποῦ νὰ ἐλεῖθῃ τὸ
πτωχικόν μου καὶ μὲ ἐνοῦ μηνὸς λουφές·
οὕτω παρακαλῶ, ἀφέντη μου.

Ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος μου δουλι-
κοῦ, τὰ δὲ ἔτη της εἴψαν παρὰ Θεοῦ πλείστα
καὶ εὐτυχῇ.

[17]87, Δεκεμβρίου 28.

Τῆς Ὑπετέρας Εὐγενείας της
ὅλος εἰς τὰς προσταγὰς της ταπεινὸς δοῦλος
Σάνδουλος, ὅς Πορτάρης.

Τὸ γράμμα ὁποῦ γράφω καὶ εἰς τὸ σπῆτι
παρακαλῶ νὰ τὸ στρίλῃ μὲ κἀνέναν φουρ-
τάσην.

arăt, să-l aducă acolo și de acolo să se
orânduiască vase pentru a-l duce.

Pe lângă acestea te rog pe dumneata, Că-
minarule, să aduci înaintea prea-înălțatului
și de Dumnezeu închinătorului Domn ca să
miluiască sărăcia noastră măcar cu leafa
de o lună; așa te rog, stăpâne al meu.

Acestea deocamdată prin această a mea
supusă scrisoare, iar anii Tăi fie de la
Dumnezeu foarte mulți și fericți.

[17]87, Dechemvre 28.

Al Nobleței Voastre cu totul la porunci
rob supus

Sandul, al doilea Portar.

Serisoarea ce o scriu și către casă mă
rog să se trimeată cu vre-un fustaș.

CLXXV.

* Instrucții ale lui Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, către capu-
chechiaua sa, și despre predecesorul său, fugit în Rusia.

După
1787.

* Ἀς μεταχειρισθῇ δεξιούμενος μὲ τὸν ἔμ-
φυτον ἐκείνον τοῦ ἡθους της χαρεντισμὸν καὶ
ἡδυέπειαν, ὁποῦ τοὺς πάντας ὀχυροῦται, κατα-
δουλοῦσα θαυμασίως, διὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, ἐκθειά-
ζων τὰ ἀξιόγαστα προτερήματα εἰς τοὺς ἐν-
ταῦθα ἀπειροκάλους.

Ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἀφίξώς μας εἰς τὴν
Καπιτάλε ἀρτίως μᾶς ἀνέφερν ὁ ... διὰ ζωσῆς
φωνῆς, διὰ τινὰ κληρονομικὰ δίκαια ὅπερ τοῦ
τραβηγθέντος εἰς Ῥουσίαν¹· ἡμεῖς, ἀντιλέγοντας
εἰς τοιαύτην μορφήν ὁποῦ ἔλαβεν ἡ κρίσις,
ἐπιτηρυχθεῖσα παρὰ τῶν ἱσως χαριζομένων
ἀρχόντων της, ὁ ἐνοχος ἀφ' ἑτέρου μέρους
ἐπιμένει ὅτι δὲν ἐδικάσθη· διὸ ἀξιοῦμεν αὐ-
τήν, ἐπειδὴ ἱσως ἐπιπολαίως ἐθεωρήθη τὸ
πράγμα, καὶ ἐνδεχόμενον νὰ χρήζῃ βαθύτερας
ἐπεξεργασίας, ὁποῦ ἱσως, ἀναθεωρούμενον, διευ-
κρινηθῇ μὲ ἀρκετοὺς δικαίους λόγους διὰ νὰ
καθυποβληθῇ.

Să întrebuințezi amabil cu cel înăscut
al Tău caracter și a Ta eleganță și vorbă
plăcută, care pe toți îi întărește, servind
minunat, ca să mergi acolo, ridicând până
la nori progresele vrednice de admirație
către cei de acolo grosolani.

Din vremea sosirii noastre în Capitală,
îndată ni-a adus... prin viu graiu, pentru
unele drepturi de moștenire asupra celui
trecut în Rusia; noi, răspunzând la o astfel
de formă ce a luat judecata, proclamată
de cei poate câștigați prin daruri boieri
ai lui, pârâțul de cealaltă parte stăruie
că nu s'a judecat; pentru care Te învred-
nicim, de oare ce poate superficial s'a
cercetat lucrul, și e cu puțință să aibă
nevoie de lucrări mai adânci, care poate,
cercetându-se din nou, s'ar judeca bine cu
destule motive drepte, ca să se supuie [ju-
decății].

¹ Alexandru Ioan Mavrocordat, zis Firaris.

1788.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre buna reputație ce are Domnul în ciuda intrigilor fanariote, de care nu se ține samă, nici de pările rusești, având ca sprijin pe Hasân-efendi.

Ἐλαβα καὶ τὸ αὐθεντικὸν τῆς ἰδιόχειρον, καὶ ἶδον τὴν εὐνοίαν καὶ ἀγάπην ὅπου ἔχετε εἰς τὸν σκλάβον σας. Ἐγὼ, Αὐθέντα μου, θυσιάζω τὸν ἑαυτὸν μου διὰ τὸ Ὑψο[ς] σας* μέρα καὶ νύκτα πολέμῳ διὰ νὰ ἐκτελέσω τὰς προσταγὰς, καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ σὰς χαρίσῃ ζωὴν καὶ στερέωσιν, καὶ νὰ δουλέω καὶ ἐγὼ μὲ σατακάτι, καὶ ἴμαι θέβαιος, ἐν καιρῷ τὸ πρέποντι, μουκιαφὰτ ὁλαῖμ.

Αὐθέντα μου, ὁ ὑπέρτατος ἐφέντις μας καὶ ὅλον τὸ Τσελέτι εἶναι ὑπερθέβαιω ὅτι εἶστε σατίκης καὶ θισιάζετε διὰ τὸ Τσελέτι* χούσουσα τόρα, ὅπου ἔριγεν ὁ Ἀλέξανδροβόδας, δὲν ἀκούγο ἄλλο ἀπὸ τὰ στόματα τὸν Τουρκὸν πάρεξ „Μαδρογένι κυπὶ σατίκ γιόκτουρ“* μία πόλις αὐτὸ βοῖζῃ.

Ἐνα σας ταχιράτι ἔστειλεν ὁ ἐφέντις μας μέσα, εἰς τὸν κρατεστότατον ἄνακτα καὶ ἅπανο εἰς αὐτὸ τὸ ταχιράτι ἐτράδιξεν χάτι ὁ Κρατεστότατος, γράφωντας μυρίας εὐχὰς διὰ τὸν Ὑπέρτατον καὶ εὐχὰς διὰ τὸ Ὑψο σας, καὶ γράφει νὰ μὴν συχίζετε διὰ τὰ χαβατίσια ὅπου ἐβγάδουν διὰ τὸ Ὑψο σας καὶ ἐμποδίζετε εἰς τὸ νὰ τελιόνουν ἡ ὑπόθεσις τοῦ Τσεβλετίου, καὶ ἐφώναξεν προῖμερὸν τὸν ἄρχον Δραγομάνον ὁ ἐφέντις μας καὶ τὸν ἐπρόσταξεν διὰ νὰ σὰς τὰ γράφῃ.

Αὐθέντα μου, ὁ σκλάβος σας, ψέσματα, καὶ, διὰ νὰ δεῖξω μόστρα, δὲν γράφο εἰς τὸ Ὑψο σας, διατὶ Αὐθέντις τί θεναιπή, καὶ Τσελέτι τῇ θεναιπεί: ἱξσόρο πολὺ καλὰ, καὶ ἀπὸ ἔντεκα χρόνῳ ἴμε μέσα εἰς τὸ Τσελέτι, καὶ εἰ μόστρες δὲν σουρδίζουν πολὺν καιρόν, μάλιστα ἔχουν καὶ καζά* ὁ σκλάβος σας ἐλαλοῦσα καὶ λαλὸ ἀπὸ στόμα αὐθεντικόν, καὶ Αὐθέντην δὲσάν τὸ Ὑψο σας, καὶ ὅχι σάν τοὺς Φανάρπετδες* καὶ ὅσα ἔγραφα εἰς τὸ Ὑψο σας, τὰ ἔγραφα ἀπὸ στόμα τῶν αὐθέντων μας* ὁ σκλάβος σας ἴμε ὁ ἐλάχιστος ὅλο τοῦ κόσμου* τόρα εἶναι ἕνας χρόνος ὅπου ἴμε εἰς τὸ χισμέτι σας* ἐλπίζω εἰς τὸν ἅγιον Θεόν, καὶ μὲ τὴν εὐχὴν σας, εἰς καμίαν εἰκόθεσιν νὰ μὴν εὐγήκα φέροσθῃς. Ὁ ἄρχον Δραγομάνος δὲν μὲ ἀγαπᾷ* ἐγὼ τὸ χρέος μου δὲν λίπω καθιμερινὸς διὰ νὰ τὸ κάμω, καὶ ὅτι μὲ πὶ ἰ Εὐγενία του, δὲν ἀποφέβο* ὅμος ἰ Εὐγενίαν τῆς δὲν μὲ ὑπο-

Am primit și scrisoarea domnească de mâna Ta, și am văzut bunăvoința și iubirea ce o ai către sclavul Tău. Eu, Doamne al mieu, mă jertfesc pe mine pentru Înălțimea Ta; zi și noapte mă lupt să împlinesc poruncile, și Sfântul Dumnezeu să-Ți hărăzească viață și întărire, și să slujesc și eu cu credință, și sănt sigur, la vremea cuvenită, să Te mulțănesc.

Doamne al mieu, prea-înaltul efendi al nostru și tot Devletul sânt foarte siguri că ești credincios și Te jertfești pentru Devlet; mai ales acum, când a fugit Alexandru-Vodă, nu aud alta din jurul Turcilor decât: „peste Mavrogheni nu mai e altul credincios“; un oraș întreg o strigă.

Un raport al Tău l-a trimis efendi al nostru înăuntru, la prea-puternicul Împărat, și a tras peste acest raport un hat Prea-Puternicul, scriind mii de rugăciuni către Cel Prea Înalt și rugăciuni pentru Înălțimea Ta, și serie să nu te superi de știrile ce le scot pentru Înălțimea Ta și să Te împiedeci de la îndeplinirea trebilor Devletului, și a spus efendi al nostru acum câteva zile dumisale Dragomanului și l-a însărcinat să Ți le serie.

Doamne al mieu, sclavul Tău nu scriu Înălțimii Tale minciuni și ea să-Ți arăt *mostră*¹, că Domnul ce zice, și Devletul ce zice; știu foarte bine, și de unsprezece ani sânt înuntru la Devlet, și *mostrele* nu țin multă vreme, mai ales că au și supărare; sclavul Tău am vorbit și vorbesc din gură domnească, și dela Domn ca Înălțimea Ta, și nu ca beii din Fanar; și câte le-am scris Înălțimii Tale, le-am scris din gura stăpânilor noștri; sclavul Tău sânt cel mai mic din toată lumea; acum e un an de când sântem supt oerotirea Ta; nădăjduiesc în Sfântul Dumnezeu, și eu rugăciunea Ta, ca în orice afacere să nu ies minciunos. Dumnealui Dragomanul nu mă iubeste; eu datoria mea nu lipsesc zilnic să o fac, și ce-mi spune Nobleța Sa, nu mă dau în lături; dar Nobleța Sa nu mă

¹ Ca să mă laud cu ce spun.

φέρει· εἶναι ἐξ ἁμαρτιῶν μου· τώρα ὁμος ἑκατά-
λαβεν τὸν δοῦλον σας, καὶ ἄρχισεν νὰ μὲ
ἀγαπά.

Αὐθέντα μου, εἰ Ὑφοιλότῃ σας μὴν γράψετε
τὰ ὅσα σὰς γράφο διὰ Σπαθάρι Σούτζου,
διατὶ ἔρτε εἰ ὑπόθεσης τοῦ Σπαθάρι εἰς τέ-
τιον βαθμὸν, ἢ ἐγὼ σκοτόνο τὸν Σπαθάρη, ἢ
ἐκείνος σκοτόνι ἐμένα· τὸν ἄρχον Δραγομά-
νον αὐτὰ δὲν τὸν μέλουν.

Αὐθέντα μου, μὲ τὸ νὰ ἔρχεστε ὁ Σπαθάρις
κάθε ἡμέραν εἰς τὸ σπήτι μας, καὶ δὲν ἔχι
τσαρὲ πλέον νὰ καθίσω μὲ τοὺς γονίς μου,
ἀποφάσισα διὰ νὰ ἔβγο νὰ καθίσω χόρια
μου αὐτὸ τὸ καλοκαίρι· ὁ δοῦλος σας δὲν γνο-
ρίζω ἄλλον πατέρα μου καὶ αὐθέντιν μου μόνον
τὸ Ὑφο σας.

Ἐχθές, εἰς τὴν 9 τοῦ τρέχοντος, ἐπάϊσα εἰς
τὸν ἐνδοξότατον Ψεῖζ-ἐφέντι, καὶ μὲ ἐπρόστα-
ξεν νὰ γράφο πρὸς τὸ Ὑφο σας ὅτι σὰς ἀ-
γαπᾷ, καὶ εἰς πῆρον βαθμὸν τραβὰ τὸ γαῖρέτι
σας εἶναι μάρτυρας ὁ ὑπέρτατος ἐφέντις μας,
καὶ μὴν ἀκοῦτε τὰ χάλτια τὸν ἐχθρὸν τοῦ
Τσεβλετίου, ὅπου εὐλόζουσιν διὰ τὸ Ὑφο σας, καὶ
τὸ Τσεβλέτι ἱεσύρι, καὶ εἶναι ἐσέει εἰ αὐθέντε
μας εἰς πῆρον ρουχπὲ εἶναι τὸ σατακάτι σας.

Ἐδῶσα καὶ τὰ 1000 γρόσια τὸ Χαζηνα-
τάραγα, καὶ μὲ ὕπεν ὅτι ῥοτὰ τὸ χατίρι σας,
καὶ ἢ φιλία ὅπου ἔχι μὲ τὸ Ὑφο σας εἶναι ξε-
χοριστὶ καὶ καλότερι ἀπὸ κάθε ἄλλον, καὶ ἀχ-
τζίγη τσλίφ γιόκτουρ. καί, λέγοντάς του τὰ
δόνουτα, καὶ τοὺς Φαναριότες τοὺς χατνίδες,
ὅπου γιρσύουν νὰ σὰς πιράξουν, μὲ ἀπε-
κρίθου ὅτι τὸν Φαναριοτὸν τὰ λακιρδιά πουν-
τάνσογρα τεσσὴρ ἐτμέες, καὶ ὁ ἀφέντις μας ἐ-
κατάλαβε φενέρ κιαδουροῦ νὲ τεμέκ.

Ὁ γραμματικὸς μου εἶναι πολὰ σατίκης· καὶ
μὴν πιστέψετε· ὁ δοῦλος σας ὁμως πουντάν-
σογρα γράφο μόνος μου, κατὰ τὴν προστα-
γίν σας.

Εἰς τὴν 6 τρέχοντος ἐστάλθισαν τζηφτὲ
τάταρι εἰς τὸν Καπετάν-πασά, τὸν ἀφέντι μας,
ὅπου νὰ ἔλθῃ μία ὅρα ἀρχίτερα, καὶ ἐλπί-
ζομεν νὰ εἶναι εἰς τὸν δρόμον, καὶ ὁ ἅγιος
Θεὸς νὰ μᾶς ἀξιόσῃ νὰ προσκυνίσωμεν τὰ ἔχνη
τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν.

Αὐθέντα μου, εἰς τὰς 8 τοῦ τρέχον., ἔγινεν
συνέλευσις μεγάλι εἰς τὸ κονάκι τοῦ Σεχου-
λισλάμη, καὶ ἀνέχθη ἡ ὁμιλία σας, ὅτι ἢ Ῥόση
στέκοντε ἐναντὶ σας· ἀποκρίθη ὁ Χασάν-ἐφέντις
ὅτι: ἄντζακ ποῖλς ἀτέμ λαζήμ. πηζὲ ποῦ ἐσ-
νατά, ὅπου, πρίν νὰ πάγι προσταγὴ τοῦ Τσεβ-
λετίου, νιάζεστε τὸ ἐτράφι καὶ ἐτιμάζεστε ζα-
χρέδες καὶ ἄλλα πολὰ. Αὐτὸ τὸ γαῖρέτι τοῦ
Χασάν-ἐφέντι ὅπου ἔκαμε εἰς τὸ μεσφεράτι,

σufere; e din greșelile mele; dar acum a
înțeles pe sclavul Tău, și a început să mă
iubească.

Doamne al meu, înălțimea Ta să nu scrii
câte-Ți seriu prin Spătarul Suțu, pentru
că a venit afacerea cu Spătarul la astfel
de grad că, ori eu omor pe Spătar, ori el
mă omoară pe mine; dumisale Drago-
manului nu-i pasă de acestea.

Doamne al meu, cum vine Spătarul în
fiecare zi în casa mea, și nu e rost să
mai stau cu părinții miei, m'am hotărât
să ies să stau la țară la mine în această
primăvară; robul Tău nu cunoaște alt
tată și domn al meu decât pe înăl-
țimea Ta.

Ieri, la 9 ale lunii curente, am mers la
prea-slăvitul Reis-Efendi, și mi-a poruncit
să seriu înălțimii Tale că Te iubește, și
la ce grad ajunge răvna Ta martur e
prea-înălțatul efendi al nostru, și nu se
ascultă răutățile dușmanilor Devletului, pe
care le scot pentru înălțimea Ta, și Dev-
letul știe, și sânt siguri stăpânii noștri
de ce grad e credința Ta.

Am dat și cele 1000 de lei lui Haz-
nadar-aga, și mi-a spus că întrebă de
hatârul Tău, și prietenia ce o are cu
înălțimea Ta e deosebită și mai bună decât
oricare alta, și nu mai încape întrebare,
și, spuindu-i cele de nevoie, și despre
Fanarioții haini cari caută să Te încerce,
mi-a răspuns că vorbele Fanarioților de
acum nuse țin în samă, și efendi al nostru
a aflat ce plătește ghiaurul din Fanar.

Grămăticul meu e foarte nesigur; și să
nu-i crezi; dar robul Tău de acuma seriu
eu singur, după porunca Ta.

La 6 ale curente s'a trimes Tatar grab-
nic la Capudan-Pașa, efendi al nostru, ca
să vie cu un ceas mai răpede, și nădăj-
duim să fie pe drum, și Sfântul Dum-
nezeu să ne învrednicească a ne pleca la
urmele prea-luminatelor lui picioare.

Doamne al meu, la 8 ale curente, a
fost adunare mare la conacul Șeiculislă-
mului, și s'a deschis vorba de Tine, că
Rușii stau împotriva Ta; a răspuns Hasan-
efendi că „așa om ni trebuie în acest ceas“,
ca unul care, înainte de a veni porunca
Devletului, Te îngrijești de cele din prejur
și gătești zaherele și altele multe. Această
răvnă a lui Hasan-efendi pe care a făcut-o

μὲ τὰ δηγῆθῃκαὶ ὁ Τζελεπί-ἐφέντης, Σουλ-
τάν-κεχαγιασίς, καὶ γράψετε εἰς τὸν Χασάν-
ἐφέντι ἓνα μεκτοβή, διατὶ εἶναι χρίαν.

Ὁ πατέρας μου σὰς προσκυνῇ καὶ φιλεῖ τὴ
χεράκη σας, καὶ δὲν ἐπρόφθασεν διὰ νὰ σὰς
γράψῃ, καὶ κατόπιν κάμνι τὸ χρέος του.

în discuție, mi-a povestit-o Celebi-efendi,
Sultan-chehaiasi, și scrie-i lui Hasan-efendi
un răvaș, căci e de nevoie.

Tatăl meu Ți se închină să-Ți sărută
mânușă, și n'a ajuns să-Ți scrie, și pe
urmă-și face datoria.

CLXXVII.

1788 (?).

Dragomanul Alexandru către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de
a se răscumpăra de la Turci robii luați la noi, la Hurezi și Mălaia.

Καὶ αὐτοῖς τὰ ἔχνη τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς
ποδῶν δουλικῶς κατασπαζόμεθα.

Ὑψηλότες Αὐθέντα. Οἱ ἀσκέρλιδες ἤφεραν
καὶ πολλοὺς σκλάβους ἀπὸ τὰ ἐκεῖσε χωρία,
γυναῖκας δηλαδὴ, κορίτσια καὶ παιδιὰ (τοὺς
δὲ ἄνδρας φαίνεται τοὺς ἐχάλασαν ἐκεῖ). Οἱ
δοῦλοι τῆς δέ, ὑποτιθέμενοι ὅτι αὐτοὶ οἱ σκλα-
βωμένοι, τόσον διὰ τὴν ἡλικίαν των, ὅσον καὶ
διὰ τὴν ἀσθενῆ γυναικαίαν φύσιν, νὰ εἶναι
ἀθῶοι, τολμῶμεν νὰ παρακαλέσωμεν τὸ θεο-
φροῦρητον Ὑψος τῆς, ὡς κοινὸν πατέρα, ἂν
εἶναι τὸ ἔλεός τῆς, νὰ παρηγορηθῇ τὸ ἀσκέρ
μὲ τίποτε ἀπὸ τὸ θαυσιλὲς ἔλεός τῆς, καὶ νὰ
ἐλευθερωθοῦν οἱ σκλάβοι: τόσον αὐτοὶ, ὅσον
καὶ οἱ εἰς Χωρέζι, ὁποῦ ἐσκληρώθησαν ὅταν
εἰσδύνησεν ὁ Ὀσμάν-ἀγάς εἰς τὸ χωρίον Μα-
λάια, πάλιν τοῦ Λότρου, τοὺς ὁποῖους ὁ
Ὀσμάν-ἀγάς, πέρνωντάς τους ἀπὸ τοὺς ἐπι-
λοίπους ἀσκέρλιδες μὲ μίαν ποσότητα ἡσ-
πρων, τοὺς ἔχει εἰς τὸ ζάπτι του. Ταῦτα
δουλικῶς, καὶ ὅτι εἶναι τὸ ἔλεός τῆς.

Τοῦ θεοφρονήτου Ὑψους τῆς ἐλάχιστοι
δοῦλοι

Δρα. Ἀλέξανδρος.

Și iarăși sărutăm cu supunere urmele prea-
străluciților Țăi pași.

Prea-înălțate Doamne. Ostașii au adus
și mulți robi din satele de aici, adică
femei, fetițe și copii (iar pe bărbați se
pare că i-au ucis acolo). Iar robii Țăi,
socotind că acei robiți, atât pentru
vrâsta lor, cât și pentru slaba fire
femeiască, sânt nevinovați, îndrăznim a
ruga pe Înălțimea Ta de Dumnezeu pă-
zită, ca pe un părinte obșteșc, dacă e
milostivirea Ta, să mângâie oastea cu ceva
din bogata-Ți milă, și să se libereze ro-
bii: atât aceia, cât și cei de la Hurezi,
cari s'au robit când a năvălit Osman-
Aga la satul Mălaia, iar la Lotru, pe
cari Osman-Aga, luându-i de la ceilalți
ostași cu o câțime de bani, îi are în
sama sa. Acestea cu supunere, și ce e
mila Ta.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-miei robi.

Dragomanul Alexandru.

CLXXVIII.

1788.

Dintr'un raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cereri
de la Reis-Efendi, despre cunoscători de rusește și leșește și despre cei prinși la
Sinaia.

Ὁ ἐνδοξότατος Ρεῖς-ἐφένδης μας, ὄντας ἔτι
εἰς Πόλιν, μὲ εἶχεν ἐρωτήσει ἂν γύρω κα-
νένα ὁποῦ νὰ ἤξεύρη τὴν ῥωσικὴν καὶ λέ-
χικην διάλεκτον, ὡς ἂν ὁποῦ μας ἦλθον μερικὰ
γράμματα τοῦ εἰς Λεχίαν γιενεράλε Ποτόcki,
ὁποῦ ἔγραφε πρὸς τὸν ὑψηλότερον Σαχπάζ
Γκιερεῖ Χάνην, καὶ εἰς τὸν Σουλτάν Ἀσλάν
Γκιράι, τὰ ὁποῖα καὶ μόλις εὐρέθη ἄνθρω-
πος νὰ μας τὰ ἐξηγήσῃ ὅθεν ἡ Ἐνδοξότης
του ἔκτοτε ἠθέλησε νὰ γράψῃ τῷ θεοφρου-
ρήτῳ Ὑψει τῆς, ἐγὼ ὁμῶς τὸν ἐμπόδισα, λέ-
γοντας ὅτι γράφω ἐγὼ καὶ ἐλπίζω πῶς εἰσα-

Prea-slăvitul Reis-Efendi al nostru, fiind
încă la Constantinopol, mă întrebase dacă
am găsit pe cineva care să știe limba
rusească și cea leșească, de oare ce ni-au
venit unele scrisori de la generalul Potocki
din Țara Leșească, care scria către prea-
înălțatul Sahpaz-Ghırai Hanul, și către
Sultanul Aslan-Ghırai, care abia s'a și găsit
om în stare a ni le tălmăci; deci Slăvirea
Sa de atunci a vrut să scrie Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite; ci eu l-am oprit,
spunând că scriu eu și nădăjduiesc că voi

κοόμαι, καθὼς καὶ ἔγραψα προλαβόντως μὲ
δύω χαλαράσιδες· ἀφ' οὗ ἐφθάσαμεν δὲ ἐδῶ,
εἰς Ἀνδριανούπολιν, πάλιν μὲ ἠρώτησεν, λέ-
γωντας: „γάλιπε σενὶν μεκδουπόουλε πέϊ· δοσ-
τουμοῦζ μουχλήμ. ἐδιόμασιορ“ καὶ: „πιζήμ. τα-
φιμιζδάν θαχὴ πῖρ μεκτοῦπ γιαζηλσήν ποῦ
μαδδὲ ἰτζοῦν“, καὶ εὐθὺς ἐπρόσταξε καὶ τῆς
ἐγράφῃ τὸ παρὸν μεκτοῦπι, τὸ ὅποιον καὶ ἔ-
δωσα τῷ ἄρχοντι Ποστσλνίκω καὶ τῆς στέλ-
νεται· δὲν ἔλειψα δὲ παρευθὺς νὰ φανερώσω
τῷ Ὑψει τῆς, μὴπως καὶ τὸ ἐκλάδῃ ὅτι διὰ
παρὰ κλήσεώς μου ἐγράφῃ. Ἐγὼ εἶμαι βέβαιος
ὅτι διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ εὐμένειαν καὶ αὐθεντι-
κὴν τῆς ναζάρη θέλει δώσῃ τὰς ἀναγκασιότας
προσταγὰς περὶ τοῦτου καὶ χωρὶς τὸ μεκ-
τοῦπι αὐτό, ὅθεν καὶ τὴν παρὰ κλήσιν διὰ τοῦ
παρόντος μου νὰ προσταξῇ καὶ αὐθις διὰ νὰ
εὐρεθῇ ἀνέναντι τοιοῦτος ὁποῦ νὰ ἡξεύρῃ νὰ
διαβάξῃ ροδνικὰ καὶ λέγνικὰ, ἂν εἶναι καὶ
νέμετζικα· ἔτι μᾶλλον θέλει μὲ ὁποχρεώσῃ καὶ
θέλει προσθέσῃ καὶ αὐτὴν τὴν εὐεργεσίαν
κοντὰ εἰς τὰς τόσας ἄλλας ὁποῦ εἶδον παρὰ
τοῦ Ὑψους τῆς.

Οἱ πολλοὶ μεροῦζιδες καὶ γλώσσες ὁποῦ μας
ἔρχονται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὸ γειτονικὸν μᾶς
εἰσάκουον νὰ ζητοῦμεν αὐτοὺς πολυγλώσσους·
καὶ τῇ ἀληθείᾳ, Αὐθέντα μοι, ταῖς δύο τρεῖς
ἡμέρας μίαν φορὰν φαίνεται ἀπὸ ἑνας ἢ δύο·
ἤρχισαν πλέον οἱ περισσώτεροι νὰ ἀπιστοῦν
καὶ νὰ σκεπτικίζουσι: „ἀλλάχ ταχλίκ ἐίλεγιέ“·
καὶ τὸ περιεπτότερον ὁποῦ μοι κακοφαίνεται,
Αὐθέντα μου, εἶναι ὁποῦ εἰς αὐτὰ δίδουσι πί-
στιν (ἀ γὲ ἐπιθυμεῖ ψυχῇ, ταῦτα καὶ περὶ ἑνὸς
(sic) πρὶν) καὶ, εἰς τὰ ὅσα γράφει τὸ Ὑψος τῆς,
ὄντα τῷ ὄντι τοιαῦτα οἷα τὰ ἱστορεῖ, ἡμποροῦν
νὰ μὴν δίδουσι πίστιν, καὶ τὰ ἀποδίδουσι ἢ εἰς
ἀμέλειαν καὶ εἰς ἀναξιώτητα τὴν νὰ μὴ στέλλῃ
καὶ τὸ Ὑψος τῆς μεδὲν πρὸς γλώσσας καὶ
κελλέδες· καὶ αὐτὸ τῇ γίνεται μέγας ποζμάς.
Δὲν λέπω ὁμως καὶ ἐγὼ νὰ φανερώσω τὴν
πᾶσαν ἀλήθειαν (ὥσαν ὁποῦ τοὺς κάμνω ἱσ-
τιντάι καὶ λισάιν καὶ ταχρινέν, ὅτι εἶναι μόνον
ἐκείνοι οἱ πέντε, ἔξ, ὁποῦ ἐπιάσθησαν εἰς τὸν
βενὴν τοῦ μοναστηρίου Σινάι· ὁποιοτοδῆποτε
εἶναι). Μ' ὅλον τοῦτο τὸ Ὑψος τῆς ἂς ἐ-
νεργῇ ὅσα τὴν ὑπαγορεύει ἡ βαθεῖα αὐτῆς
φρόνησις, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν ἅγιον Θεὸν
νὰ τῇ ἐλθοῦν ὅλα δεξιά, καὶ νὰ εὐχῇ σελα-
μέι· ἢ πῶ (αὐτὸν τὸν) αὐτὸν τὸν κυκλῶν τὸν
ἀσμενιβάστων ὑποθέσεων καὶ ἀκαταστασιῶν.
Ὁ παντοδύναμος Θεὸς μόνον νὰ τὴν ἐνδυνα-
μώῃ καὶ νὰ τὴν διαφυλάξῃ ἀπὸ παντὸς
νοσηροῦ εἰς ἑτῇ πάμπολλα καὶ πανσυνάμυνα.

ἦ ἀσcultat, cum am și scris dăunăzi cu
doi călărași; ei, de când am ajuns aici, la
Adrianopol, iarăși m'a întrebat, spui-
nd: „după cât se pare, la însăși scrisoarea ta
beiul nostru nu dă cuvenita serioșitate“
și: „și din partea noastră să se scrie
o scrisoare pentru această cerere“, și
îndată a orânduit și ți-a scris cel de față
mehtup (scrisoare), pe care l-am și dat dumi-
sale Postelnicului și Ți se trimete; ei n'am
lipsit ea îndată să arăt Înălțimii Tale, nu
cumva s'o iei că prin rugăciunea mea s'a
scris. Eu sânt sigur că prin bunăvoința Ta
către mine și supravegherea Ta domnească
vei da poruncile de nevoie pentru aceasta
și fără acest *mehtup*, pentru care Te și
rog prin aceasta a mea să poruncești și
din nou să se afle unul ca acela care
să știe ceti rusește și leșește, fie și nem-
țește; încă mai mult mă vei îndatora
și vei adăugi și această binefacere lângă
atâtea altele ce le-am văzut de la Înăl-
țimea Ta.

Multe capete (?) și limbi care ni
vin în fiecare ceas din vecini ne silesc să
cântăm pe acei cunoscători de multe limbi;
și, în adevăr, Doamne al mieu, la două, trei
zile apare odată de la unul sau doi; au
început, de altfel, cei mai mulți să nu se
încreadă și să nu se mai arăte: „Dum-
nezeu să li dea de capăt“; și, de alminteri,
ce nu-mi place, Doamne al mieu, e că la
acestea dau credință (ce dorește sufletul,
acelea le și îmbește), iar, la câte scrii Înăl-
țimea Ta, fiind eu adevărat așa cum le po-
vestești, pot să nu dea credință, și să puie
sau în sama neîngrijirii sau a nevredniciei
că nu trimeti și Înălțimea Ta îndată ori
limbi ori capete; și aceasta ajunge a-Ți fi
mare învinuire. Cî nu lipsese nici eu să
arăt tot adevărul (ca unul care li fac
cereetare și din gură și prin scrisoare,
căci sânt numai eei cinci, șase, cari
s'au prins pe muntele mănăstirii Sinaia,
oricari ar fi). Cu toate acestea Înălți-
mea Ta fă câte Ți le sfătuiește a-
dănea-Ți minte, și nădăjduiesc în sfântul
Dumnezeu să-Ți vie toate cu folos, și să ieși
bine din acest chichion al afacerilor și neo-
rânduiriilor ce se petrec. Atot puternicul
Dumnezeu numai să Te împuternicească și
să Te păzească de toată boala în ani cât
de mulți și cu totul fericți.

CLXXIX.

c. 1788.

Capuchehaiaua munteană către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cerându-și leafa pe nouă luni.

Τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα καὶ αὐτοῖς δουλικῶς προσκυνῶ.

† Ἀγαθὰ καὶ νὰ ἔγραφα τῷ Ὑψι της, ἐκ-τραγωδῶν καὶ ταλανίζων τὴν ἁθλίαν μου τω-ρινὴν κατὰστασιν καὶ παρακαλῶν νὰ μὲ σταλ-θοῦν οἱ ἐννέα μηνιαῖοι λουφάδες μου, διὰ νὰ ἔχω μὲ τί νὰ θραφῶ καὶ νὰ μὴν ταλαιπω-ροῦμαι δανειζόμενος, καὶ μήτε κἄν αὐθεντι-κοῦ ἀποκριτικοῦ της δὲν ἤξιώθην (διὰ τὸ ὁ-ποῖον καὶ λίαν ἐθαύμασα, ἐπειδὴ καὶ ἴδιον τοῦ Ὑψους της εἶναι τὸ φιλοδίκαιον), μ' ὅλον τοῦτο ἐγώ, διαζόμενος ὑπὸ μεγίστης ἀνάγκης καὶ ἀπορίας τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, πάλιν γράφω καὶ πάλιν παρακαλῶ νὰ μὲ σταλθῇ τὸ δίκαιόν μου καὶ διὰ νὰ πληρώσω ἐξ αὐ-τοῦ τὰ ἄφρευκτα ἐξοδα τοῦ αὐθεντικοῦ της καπημισχαγιαλικίου εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα τῶν ἐννέα μηνῶν, πασιδῆλως ἔχοντος οὐκ ὀλίγα, καὶ νὰ μὲ μείνῃ καὶ ἐμένα μικρόν τι, διὰ μισθὸν τῶν κόπων μου, ὡς σὺνηθες μένουν εἰς κάθε μισθωτὸν καὶ ἀπλοῦν ἄνθρωπον. Πα-ρακαλῶ λοιπὸν νὰ μὲ λυπηθῇ, διατὶ ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι δὲν ἔχω χάρι, οὔτε τρόπον, οὔτε δύ-ναμιν νὰ ζημιωθῶ, ὡς εἶναι γνωστὸν καὶ τῷ Ὑψι της, καὶ νὰ μὲ ἐλευθερώσῃ τῆς ἐπω-δύνου αὐτῆς ζωῆς ὅπου τραβῶ τώρα, μὲ τὴν ἀποστολὴν τοῦ δικαίου μισθοῦ μου, ὡς Αὐ-θέντης φιλοδίκαιος καὶ φιλόπτωχος, μάλιστα κατὰ τὸ βᾶδε κυρέμι της καὶ κατὰ τὸν εἰ-πόντα: „ἐλκισρίμου ἔζα βόοδς βερφά“.

Înălțimii Tale și iarăși cu supunere mă închin.

† De și Ți-am scris Înălțimii Tale, jăluint și căinând nenorocita mea stare de acum și rugând să mi se trimeată lefile pe nouă luni, ca să am și eu cu ce să mă hrănesc și să nu mă nenorocesc împrumu- tând, și nu m'am învrednicit de vre-un domnesc răspuns (pentru care și foarte m'am mirat, căci însușire a Înălțimii Tale e să iubești dreptatea), totuși eu, silit de prea-mare nevoie și lipsă a celor ce tre- buie pentru viață, iarăși seriu și iarăși Te rog să mi se trimeată dreptul meu și să plătesc din el cheltuielile nelipsite ale domnescului Țău capuchehaielâc în acest timp de nouă luni, care sânt, cum se știe, nu puține, și să-mi rămâie și mie ceva, pentru răsplata ostinelilor mele, cum de obicei rămâne la oricine e plătit și ser- vește bine. De altfel mă rog să nu Te superi, căci ieau pe Dumnezeu de martur că n'am hal, nici chip, nici putere să mi se facă [o astfel de] pagubă, cum e cu- noscut și Înălțimii Tale, și să mă libe- rezî de această viață chinuită pe care o duc azi, cu trimeterea dreptei mele plăși, ca un Domn iubitor de dreptate și de săraci, mai ales după înalta-Ți făgăduială și după cel ce zice: „făgăduiala e lucru sfânt (?)“.

CLXXX.

c. 1788.

Nicolae-Vodă Mavrogheni către capuchehaiaua Țerii-Românești, despre boala lui Divan-Efendi.

Γνωσταὶ τῇ Εὐγενείᾳ σας αἱ αἰτίαι τῆς πρό τινων μηνῶν ἐντεῦθεν ἀποδημήσεως τοῦ λογιωτάτου Διτάν-ἐφένδησῆ μας καὶ τοῦ πρὸς καιρὸν εἰς τὰ αὐτόσε διατριβῆς του. Τῷ ὄντι ἡ Λογιότης του, κατὰ τὸ ὀλίγον ἐκείνο διά-στημα, ἀνέλαθεν ὀπωσοῦν καί, μετὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπιστροφὴν του, δὴν περίπου μῆνας διῆγεν ὁ- γιέστατος· ἐσχάτως δὲ ἐπῆλθε πάλιν αὐτῷ τὸ πρῶτον πάθος τῶν ὑποχονδρίων, καὶ μὲ το- σαύτην ὁρμὴν, ὥστε ἐκ διαλειμμάτων καταναῖ εἰς παντελῇ φρενοβλαβίαν· ὅταν δὲ ἀπαλλαγῇ τῆς φρενοβλαβίας, περιπίπτει εἰς σκυθρωπό-τητα καὶ παντελῇ ἀπάθειαν. Βλέπων ἡ σο-

Știute sânt dumitale pricinile plecării de aici cu câteva luni în urmă a prea-învățatului Divan-efendisi al nostru și a petreerii lui câtva timp acolo. Cu adevărat acest om învățat, după aceea mică trecere de timp, s'a îndreptat întru câtva și, după întoarcerea lui aici, vre-o două luni a dus-o foarte sănătos; la urmă însă a venit asu- pră-i din nou patima d'intăiu a ipohondriei, și cu așa furie, încât une ori ajunge la ne- bunie desăvârșită; iar, când se oprește de la nebunie, cade în supărare și în- deplină apatie. Văzând acest om înțelept

φολογιότης του τὴν τοιαύτην σφοδρότητα τοῦ πάθους καὶ ἐν ἀπελπισίᾳ ὦν τοῦ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀναλάβῃ ἐνταῦθα, μὰς ἐζήτησε καὶ πάλιν τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Βασιλεῖουσαν, ὁποῦ ἐλπίζει νὰ ἀναλάβῃ καθὰ καὶ πρότερον.

Ἡμεῖς, βλέποντες ὅτι τῷ ὄντι ὁ ἄνθρωπος πάσχει μὲν ἄλλως, ἴσως καὶ διὰ τὴν ἀσυμφωνίαν τοῦ κλίματος μὲ τὴν ἰδιοκρασίαν του, καὶ τέλος ὅτι καταντᾷ πάντῃ ἄχριστος διὰ τὸ πάθος του, ἐδώσαμεν αὐτῷ τὴν ζητηθείσαν ἄδειαν, καὶ κατὰ τὴν ἐλευσομένην ἐδόμαθα θέλει κινήσῃ ἐντεῦθεν διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ αὐτόθι, ὅπερ προλαμβάνοντες γνωστοποιοῦμεν τῇ Εὐγενείᾳ σας πρὸς ἰδέαν σας. Γνωρίζοντες δὲ πόσον δυσχερὲς τὸ τεταρῆκι ἄλλου Διδάν-ἐφενδῆσῃ, ἄλλως τε μὴτε χρεῖαν ἔχοντες, διὰ τὴν εἰς τὸ κιταπέτι ὑπερκαπερισσοῦ ἱκανότητα τοῦ ἄρχοντός μας Ποστελνίκου Γεωργίου, ἀπεφασίσαμεν νὰ μὴ φροντίσωμεν δι' ἄλλον Διδάν-ἐφενδῆσῃ. Ἐκρατήσαμεν δὲ ἐνταῦθα κῆποιον Μεχμέτ-ἐφενδῆ, ἄνθρωπος τῆς Σοφολογιότητός του, ἱκανῶς καλλιγράφον, τὸν ὁποῖον θέλομεν μεταχειριζόμεθα μόνον ὡς ἀντιγράφον, ἀνέκτανον ὄντα διὰ τὴν σύνθεσιν· καὶ οὕτως ἐλπίζομεν νὰ ἐξοικονομήσωμεν τὸ μασλαχάτι τοῦ κιταπέτου μας χωρὶς νὰ μὰς ἀποφανῇ παντελῶς ἡ ἔλλειψις τῆς Λογιότητός του.

Χάριν περιεργείας σημειοῦμεν τὸ κατωτέρω τῇ Εὐγενείᾳ σας πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ θαυμοῦ τῆς φρενοβλαβείας τῆς Λογιότητός του:

Ἄφ' οὗ μὰς ἐζήτησε, καὶ ἔλαθε τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ ἀναχωρήσῃ, καὶ ἤρξατο νὰ ἐτοιμάζεται, ἐξαίφνης μίαν νύκτα ἀποφασίζει νὰ φύγῃ· τὸ λέγει εἰς τινας τῶν περὶ αὐτόν, οἱ ὅποιοι, ἀφ' οὗ ἐπάσχισαν νὰ τὸν ἐμποδίσουν, βλέποντες ὅτι ἀδυνατοῦν, ἤλθον καὶ μὰς ἐδώσαν εἰδῆσιν. Ἐστείλαμεν ἀμέσως τὸν ἄρχοντά μας Καμαράσην διὰ νὰ πασχίσῃ νὰ τὸν πείσῃ νὰ μείνῃ ἕως ὅτε νὰ ἐτοιμασθῇ. Ἡ Λογιότης του, ἅμα ὁποῦ τὸν εἶδε, τὸν ἐφοβήριζε, λέγων ὅτι, ἂν πλησιάσῃ, τραβᾷ ἐπάνω του μὲ τὸ πιστόλι· ἐκαθβαλίκευσεν ἐν ἄλογον, καὶ μόνος του, χωρὶς νὰ πάρῃ οὔτε ἄνθρωπον μαζὶ του, μὲ ὅλον τὸν σφοδρότατον ἄνεμον καὶ βροχὴν ἐκείνης τῆς νυκτός, ἐκίνησεν ἀμέσως, χωρὶς νὰ ἤξεύρῃ οὔτε ὁ ἴδιος ποῦ πηγαίνει. Ἐστείλαμεν ἀμέσως κατόπιν του τὸν πᾶς πεσλῆ-ἀγασῇ, παραγγέλλοντες νὰ τὸν προσέχῃ μακρόθεν. Μόλις περὶ τὰς ὀκτῶ ὥρας τῆς νυκτός τὸν ἐπρόφθασεν ὁ ῥήθεις πλησίον τοῦ Κοπατζενίου: τὸν ἐπλησίασε, τὸν ὠμίλησε, καὶ τὸν ἐπεισε νὰ μείνῃ εἰς τὴν χωρίον ἐκεῖ πλησίον, ὁποῦ, ἀφ' οὗ ἀνεπαύθη ὀλίγον, συνῆλθε πάλιν ὁ ἄν-

ο ἀσφαλὲς de putere a bolii și neavând nădejde să se poată reface aici, ni-a cerut iarăși voie să se întoarcă la Constantinopol, unde trage nădejde să se îndrepte ca mai înainte.

Noi, văzând că în adevăr omul suferă mult, poate și din nepotrivirea elimei cu firea lui, și în sfârșit că a ajuns cu totul fără folos pentru boala lui, i-am dat voia cerută, și pe la săptămâna viitoare va porni de aici ca să se întoarcă acolo, ceea ce mai de nainte o facem cunoscut dumitale pentru a d-tale știință. Dar, cunoscând ce lucru greu e a se numi alt Divan-efendisi și, pe de altă parte, neavând nici nevoie, pentru covârșitoarea îndestulare la secretariat a boierului nostru Postelnicul Gheorghe, luasem hotărârea să nu ne gândim la alt Divan-Efendisi. Dar am căpătat aici pe unul Mehmed-Efendi, om al Înțelepciunii Sale, bun caligraf, pe care-l vom întrebuința numai ca prescriitor, nefiind în stare a compune; și astfel nădăjduim să economisim această înlocuire a secretariatului nostru fără să se vadăască de loc lipsa Învățăturii Sale.

Pentru curiozitate fiți însemnăm cele de mai jos dumitale pentru a arăta adâncimea tulburării de minte a acestui om învățat.

De când ne-a cercetat, și a căpătat voie să se retragă, și a început a se pregăti, te-odată într-o noapte se hotărâște să fugă; o spune unora din cei de pe lângă dânsul, cari, după ce încercaseră a-l opri, văzând că nu pot, au venit și mi-au dat de știre. Am trimis îndată pe boierul nostru Cămărașul ca să încerce să-l înduplece a rămânea până se va pregăti. Învățătura Sa, cum l-a văzut, l-a speriat, zicând că, dacă se apropie, trage asupra lui cu pistolul; s'a suit pe un cal și singur, fără să ieie un om cu el, cu tot vântul foarte tare și ploaia din noaptea aceea, a plecat îndată, fără să știe el însuși unde se duce. Fără zăbavă am trimis după dânsul pe bașbeșleagă, poruncind să-l oprească de departe. Abia pe la opt ceasuri de noapte l-a găsit zisul [boier] lângă Copăcenii: s'a apropiat de el, i-a vorbit, și l-a înduplecat să rămâie la un sat aproape de acolo, pentru ca, după ce s'a odihnit puțin, să vie omul iarăși, să-și schimbe gândul, el

θρῶπος, μετεμελήθη, ἀπορῶν μόνος καὶ ἀγνωὼν τὰς αἰτίας ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐκινήθη. Τῇ ἐφεξῆς ἐπέστρεψε πάλιν ἐρωτηθεὶς, λέγει ὅτι οὔτε αὐτὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τὸ χάλι τοῦ αὐτοῦ. Εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν ὑποχονδρίων, ἐξ ὧν εἷς τινὰς περιστάσεις γίνονται πάντῃ ἔξω τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ὁ ἀνθρώπου.

însuși nedându-și samă și neștiind pricinile de care a fost îndemnat. În ziua următoare s'a întors iar; întrebă, spune că nici el nu poate cerceta halul său acesta. Dar este sigur că e o urmare a ipohondriei, pentru care în unele împrejurări își iese cu totul din sine omul.

CLXXXI.

C. 1788.

Raport al agentului Ioan către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre grija de zaherea a Turcilor.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα.

Ἐπάνω ὁποῦ ἐτοιμάζοντο, συναγμένοι ὄντες εἰς τοῦ καθ'ἑ διὰ νὰ γράψωσιν, ὅτι „νὰ φέρετε τὸν Ἰπραήμ-πασᾶν εἰς τὸ Βουκουρέστι“, ἐπῆγα καὶ ὁ δοῦλός της μὲ τοὺς μουσδέδες, διὰ τὸ ὁποῖον ἐχάρηκαν πολλά, καὶ σὰς εὐχρήθησαν, ἀπὸ τὴν ψυχὴν τους, ὁμοίως καὶ ὅτι ἔχετε εἰς τὴν Κραγιώδαν νὰ διορίσητε τὸν Τζαδιδί-ζαδέν· πολλά μνησθήπικον τὸ λέγουν, καὶ τὸ Ὑψος της ἐτζί λέγη ἀπὸ τὸν πανέκλαμπρον Θρόνον σας, „νὰ μὴν εὔγετε, ἀλλὰ ἀπὸ αὐτοῦ νὰ στοχάζεσθε τὰ τεκμήρια καὶ νὰ δίδετε τὸ νιζάμι“. Ὁ πορτάρης ἀπὸ τὴν Ὀλτένιτζαν ἔδειξεν μεγάλον γαῖρέτι διὰ τὸν ζαχιρέν, καὶ τὸν ἐπαινοῦν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοὺς πιστοὺς δοῦλους της, καὶ αὐτοὶ ἐδῶ οὔτε εἷνα κοιλὸν μέχρι τοῦδὲ ἔστειλαν, καὶ οὔτε τοὺς βλέπω κατὰ τὴν προσταγὴν της νὰ στέκωνται καὶ νὰ διαπερῶσι τὸ ἀσκέρι: οὔτε καπετᾶνος εἶναι εἰς τὴν Δάγαν, οὔτε πσολῆ-ἀγασής· χθὲς μόνος μου εὐχρήκα εἰς τὴν Δάγαν καὶ εἰρήνευσα τὸ ἀσκέρι, ὁποῦ δὲν ἦτον ζαχιρές· ἦτον νὰ σκορπίσωσι καὶ τὰ δῶα χωρεῖα καὶ κατὰ τὸ παρὸν τοὺς εἶπα ὅτι „τὸ ἀναφέρω πρὸς τὸν Αὐθέντην μου καὶ διορίζει καὶ ζαχιρέν καὶ ἀνθρώπους φρονίμους καὶ σὰς κυβερνῶσι“, καὶ ἐτζί ἔμειναν ἕως σήμερον, δὲν ἤξεύρω ἕως ἄρτιον. Παρακαλῶ νὰ παιδευθῇ ὁ Ὁσμάνης τοῦ Διδάν-ἐφένδης, διατὶ αὐθαδιάζουσι καὶ ἄλλοι, καὶ γράψετε πρὸς τὸν ἐδῶ Γεννήτζαρ-ἀγασή καὶ καθ'ἑν, τόσον ἀπὸ τὰ αὐθεντικά σας νεφέρια, ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδῶ, καθὼς αὐθαδιάζουσι, νὰ παιδεύωνται· ὁμοίως ἂν ὀρίζετε τὸν Ὁσμάν-παῖρακτάρην, ὁποῦ ἦτον προτῆτερον πσολῆ-ἀγασής εἰς τὴν Ὀλτένιτζαν, ὁ ὁποῖος, ἐνθυμούμενος τὸ ἔλεός σας, μὲ ἤλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν κακίαν τοῦ Ὁσμάνι ἀνθρώπου τοῦ Διδάν-ἐφένδης, καὶ, ἂν τὸ εὔρητε εὖλογον, διὰ ζαπίτην της Ὀλτένιτζας.

Ταῦτα, καὶ μένω προσκυνητικῶς τῆς θεοσεβειᾶς της Ὑψηλότητός της ταπεινότητος δοῦλός της

Ἰωάννης.

Prea-înălțate al meu Domn.

Mai sus când se pregăteau, fiind adunați la cadiu ca să scrie „să aduceți pe Ibrahim-Pașa la București“, am mers și eu, robul Tău, cu *musdezii*, pentru care s'au bucurat mult, și Te-au rugat, din suflet, poate să orânduiești la Craiova pe Ciadirdi-Zadè; o spun cu multă stăruință (?), și Înălțimea Ta încă spune de pe Scaunul Tău prea-strălucit: „să nu ieșiți, ei de acum să vă gândiți la afaceri (?) și să dați orânduială“. Portarul din Oltenița a arătat mare râvnă pentru zahereă, și ei îl laudă, că e și el dintre credincioșii Tăi robi, și ei aici nicio chilă până acum n'au trimes, și nici nu-i văd că după porunca Ta să stea și să străbată oastea: nici căpitan nu e la Daia, nici beșli-agasi; ieri numai eu am ieșit la Daia și am potolit oastea, căci nu era zahereă; erau să împrăstie și cele două sate; și deocamdată li am spus că „o aduc înaintea Domnului meu și el orânduiește și zahereă și oameni cuminți și vă cârmuiesc“, și așa a rămas până azi, nu știu dacă și până mâni. Rog să fie pedepsit Osman al lui Divan-efendi, căci se obraznicește și alții, și scrie către Ienicer-Agasi de aici și către cadiu, atât de la neferii Tăi domnești, cât și de la cei de aici ca, dacă se obraznicește, să se pedepsească; de asemenea dacă s'ar orânduie Osman-Bairactar, care era întâiu beșli-agasi la Oltenița, care, amintindu-și de mila Ta, m'a liberat de răutatea lui Osman, omul lui Divan-efendisi, și, dacă-l găsești bun, [să fie] zabet al Olteniței.

Acestea, și cu închinăciune al preavlavioasei Tale Înălțimi

prea-supus al Tău rob.

Ioan.

CLXXXII.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre noile cereri de zahereă și greutățile ce întâmpină țara și despre socotelile cu Turcii, cheltuilele cu drumul și cu caii, numirile de Pași, greutățile cu carăle mocănești și giurgivănești. C. 1788.

No. 15.

Ἐλάβομεν τὰ ἀπὸ καὶ Ἰανουαρίου πανέκλαμπρα αὐθεντικά τοῦ Ὑφους της, ὁλοφύχως δοξάσαντες τὸν ἅγιον Θεὸν ἐπὶ τῇ ἀκριβοστάτῃ εὐκταιοτάτῃ ἡμῖν ἀγαθῇ ὑγίειᾳ τοῦ Ὑφους της εἶδομεν καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν αὐθεντικά ἡμῖν προσταττόμενα.

Τὰ αὐθεντικά σας ταχυγράτια, ἐμφανισθεῖς ὁ δοῦλός της Ποστέλνικος Σκαναβῆς, μετὰ τοῦ δούλου της Παχαρνίκου Ἀλέξη, τὰ ἔκαμα τακτικῇ τῷ ἐκλαμπροτάτῳ Καίχαγιά-μπέγῃ. Εἶπον τῇ Ἐκλαμπρότῃ του: „ἐφένδῃμ, ὁ πέγης γράφει ὅτι διὰ τὸν ζαχιρὲν ὁποῦ προλαβόντως ἐπροστάχθη νὰ στείλῃ εἰς Πελιγράδι, δέκα χιλιάδες κοιλὰ κριθάρι, καὶ δέκα χιλιάδες κοιλὰ σιτάρι, μ' ὅλον ὁποῦ τότε ἦτον ἀρχαῖ χειμῶνος, ἐδοκίμασε τόσας δυσκολίας καὶ ζαχμέτια εἰς τὴν ἀποστολὴν του, ἐξοδευθεῖς ὅπερ τὰς τέσσαρας χιλιάδες γρόσια μόνον εἰς τὸ πέρασμα τῶν Ἰερδαπιδῶν. Τώρα πάλιν διὰ τὸ ἀλσῆρι ὁποῦ προστάξτε, ἐκτὸς ὁποῦ δὲν εὐρίσκεται ζαχιρὲς εἰς τὸν τόπον, καὶ ἔχει τοὺς χαβαλέδες της Ἰσάκτζας, εἰς τοῦ ὁποῦ τὸ τεκμήλι καταγίνεται, καὶ ἄλλους χαβαλέδες ὁποῦ καὶ ἡμέραν ἐκτελεῖ, εἶναι καὶ μέσα τοῦ χειμῶνος, καὶ οὕτε πιρὲν διὰ τὸν μεσαρὲν, οὕτε νεχρὲν, μὲ τὸ νὰ ἐπάγωσεν ἡ Τοῦνα, εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκομισθῇ ζαχιρὲς εἰς Πελιγράδι, ἀπ' οὗ ὅμως ἐκτελέσῃ τοὺς χαβαλέδες ὁποῦ ἔχει ἀνὰ χεῖρας, καὶ καλωσυνεύσῃ ὁ καιρός, ὅταν εὐρίσκεται ζαχιρὲς εἰς τὸν τόπον, χωρὶς προσταγὴν καὶ παρακλήσιν θέλει προθυμοποιηθῇ νὰ γετιστιρδίσῃ καὶ εἰς Πελιγράδι ὅσον ἀλσῆρι καὶ περισσότερον ζαχιρὲν ἡμπορέσῃ νὰ κάμῃ τεδαρίκι“. Μὲ ἀπεκρίθη ἡ Ἐκλαμπρότης του ὅτι: „αὐτὰ ὁποῦ λέγεις εἶναι ὅλα ἐδικοὶ σας μαγλατάδες καὶ προφάσεις ὁ πέγης εἰς ὅ,τι προσταγὴν τὸν πηγαίνει, περχουδάρ ὁλοῦν, γιὰ δαμέζ, καὶ ὅλα τὰ κάμνει μὲ τὸ γαῖρέτι του“. „Εἰς τὰ δυνάτα, ἐφένδῃμ, κάμνει γαῖρέτι, εἰς τὰ ἀδύνατα τί ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ“.

Διὰ τὸ νιζάμι τοῦ σεπέπι-ταχυριῶ, νυκταῖς ἐδραδίσθηκα ὁ δοῦλός της Ποστέλνικος Σκαναβῆς εἰς τὴν Πόρταν, ἀποδεικνύοντας τὰ δάρη σας, τὰς ἀνάγκας σας, τοὺς τε χαμουλγκιουδάτζικους χαβαλέδες, τὸ κερὰλι γαῖρέτι σας,

No. 15.

Am primit scrisorile prea-strălucite de la 24 Ianuar ale Înălțimii Tale, din tot sufletul slăvind pe sfântul Dumnezeu pentru prea scumpa, mult dorita nouă sănătate a Înălțimii Tale; am văzut și poruncile Tale domnești din ele.

Tahrirurile Tale domnești, înfățișându-se robul Tău Postelnicul Scanavi, cu robul Tău, Paharnicul Alexe, le-am dat prea-strălucitului Chehaia-beg. I-am spus Strălucirii Sale: „efendi, begul serie că pentru zaherea care dăunăzi i s'a orânduit s'o trimeată la Belgrad, zece mii de chile de orz și zece mii de chile de grâu, cu toate că atunci era începutul iernii, a încercat atâtea greutăți și piedeci în trimeterea lor, cheltuind peste patruzeci de groși numai la trecerea gherdapurilor. Acuma iarăși pentru făina ce poruncești, pe lângă că nu se află zahereă în țară, și are havalelele Isaccei, de al căror rost se ocupă, și alte havalele, pe care zilnic le isprăvește, e și mijlocul iernii, și nici pe uscat, nici pe apă, de oare ce a înghețat Dunărea, nu e cu putință să se ducă zahereă la Belgrad, dar, ca să îndeplinească zaherelele ce le are în samă, cum se va îndrepta vremea, când se va găsi zahereă în țară, fără poruncă și îndemn se va grăbi să trimeată și la Belgrad câtă făină și altă zahereă va putea să strângă“. Mi-a răspuns Strălucirea Sa că: „acestea ce le spui sânt toate prefaceri și pretexte ale voastre; begul să trăiască mult și să fie fericit, căci orice poruncă îi ajunge, el nu zice nimic și toate le face cu placul lui“. „La cele ce se poate, efendi, face, dar la ce nu se poate, ce să faci?“.

Pentru afacerea *sebept-tahrirului*¹, la căderea nopții, eu, robul Tău Postelnicul Scanavi, am mers la Poartă, arătând greutățile Tale, nevoile Tale, havalelele grozave (?), râvna Ta cea mare și ru-

¹ Proces-verbal „motivat“, după Șăineanu.

καὶ παρακαλῶντας ὅλους τοὺς αὐθέντας, μικροὺς καὶ μεγάλους, νὰ κάμουν τὸ κερῆμι τοὺς εἰς τὸ νὰ θεωρηθῇ ὁ μουχασεπές σας τοῦ ἱκὶ γιουῦ καὶ νὰ παρθῇ τὸ ἱτζμάλι· ἐπαρρήσια· σθην καὶ εἰς τὸ χουζούρι τοῦ ὑπερτάτου ἐφένδη μας, καὶ ἃς εἶναι μυριάκις πολὺ χρόνος ἡ Μεγαλειότης του, ἔκαμε τὸ δάδι κερῆμι του καὶ ἀπεφασίσθη νὰ θεωρηθῇ ὁ λογαριασμός, ὡς προσεδηλοποιήσαμεν τῇ Ὑψηλότητι σας· τὰ σενέτια τοῦ μυρίου σας εἶναι ὅλα ἔτοιμα θεωρημένα, ἔγειναν ἄβφι καὶ τὰ 29 χιλιάδες γρόσια τοῦ σепіпи-ταχρίριου τοῦ Πενδεριού, καὶ σὺν Θεῷ ἐλπίζομεν εἰς ὀλίγας ἡμέρας νὰ πάρωμεν τὸ ἱτζμάλι. Σήμερον ἐδόθη τὸ νιζάμι εἰς τὸ περὶ σепіпи-ταχρίριου, τὸ ὅποιον ἐδώσαμεν εἰς τὸ μαδένι, καὶ μετρεῖς, τέσσαρας ἡμέρας πέρνομεν καὶ τὸ ἱτζμάλι.

Καθήμενως βραδιάζομαι εἰς τὰς τρεῖς, τέσσαρες ὥρας τῆς νύκτος καὶ εἰς τὴν Πόρταν καὶ κατὰ μέρος εἰς τὰ κονάκια τῶν αὐθέντων, παρακαλῶντας ἕνα ἕκαστον νὰ ἔχουν ἱναγέτι εἰς τὸ αὐθεντικὸν σας δμοῦρι, καὶ μουσααδέν εἰς τὰ αὐθεντικά σας μεσουλάτια, περὶ τοῦ ὁποίου εἶναι μάρτυς καὶ ὁ ἄρχων τῆς Ποστέλνικος Σταθάκης καὶ ἂν εἶναι ὀρισμός σας ἐρωτήστε τον.

Ὁ μουχασεπές σας δὲ τοῦ ἱκὶ γιουῦ πῖρ σενέ μ' ὅλον ὁποῦ ὅλα τὰ σενέτια εἶναι ἔτοιμα θεωρημένα, καὶ μετὰ μόνον αὐτὰ περνᾷ ποσότης περισσότερον δομένα ἀπὸ τὸ καθ' αὐτὸ μάλι μῆρι σας, ἐν ὅσῳ δὲν ἔλθῃ ἐξοφλημένον καὶ τὸ σепіпи-ταχρίρι τοῦ Πελιγραδιοῦ, δὲν πρὸ τοσοῦτου καιροῦ πληρωμένον, δὲν ἡμπορεῖ νὰ σφαλίσῃ καὶ νὰ παρθῇ τὸ ἱτζμάλι· ἀφ' οὗ τὸ στέλνετε καὶ ἐκείνο σὺν Θεῷ, τότε πλέον δὲν ἔχει κἄμμίαν δυσκολίαν καὶ ἐμπόδιον, καὶ ἀμέσως πέρνομεν τὸ ἱτζμάλι.

Ἐνεχερίσια καὶ τὸ πρὸς τὸν ὑπερτάτον ἐφένδην μας εἰς στόφαν περιεχόμενον ἐξχωριστὸν ταχிரάτι σας, εἰπὼν καὶ τὰ περὶ ἀκαταστασίας Πεκλήρ-πασά.

Προδηλοποιήσαμεν τῇ Ὑψηλότητι σας ὅτι ἐσικώθη ἡ δόσις τῶν ταῖνατιων τοῦ Βάρνα-μουχαφίζῃ μετὰ τελειότητα καὶ δὲν μένει πλέον νὰ τὸν δίδετε εἰς τὸ ἐξῆς.

Περὶ σαλοῦπας, ἐγράψαμεν τῇ Ὑψηλότητι σας μετὰ τὸν προλαβόντα καλαράσῃ τὴν προσταγὴν καὶ καραρδαδὲ τοῦ ὑψηλοῦ Δεσπότη. Ὅθεν καὶ προσμένομεν αὐθεντικὴν σας ἀπόκρισιν καὶ προσταγὴν.

Περὶ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν γουναράδων ὁποῦ ἐδώσα τάς δύο σαμουρόγουνες διὰ τὸ ὕψιστον

γάνδου-μᾶ de toți stăpânii, miei și mari, să intervîie pentru a se cerceta socoteala. Ta a doi ani și să se iea descărcarea; m'am înfățișat și la huzurul prea-înălțatului nostru efendi, și să fie de mii de ori întru mulți ani Măria Sa că a făcut intervenția sa și s'a hotărît să se arăte socoteala, precum mai înainte am arătat-o Înălțimii Tale; sinetele de Stat ale Tale sânt gata cercetate; s'au aprobat și cele douăzeci și nouă mii de groși ale *sebec-tahrirului* Benderului, și cu ajutorul lui Dumnezeu nădăjduim ca în puține zile să luăm descărcarea. Azi s'a dat poruncă în ce privește *sebec-tahrirul*, pe care l-am dat la *madeni*¹ și în trei, patru zile luăm și descărcarea.

Zilnic spre seară, la trei, patru ceasuri de noapte merg și la Poartă și pe rînd la conacele stăpînilor, rugînd pe fiecare să facă *inaiet*² la rostul Tău domnesc și îngăduință (?) la nevoile Tale domnești, pentru care martur e și boierul Tău Postelnicul Statachi și, dacă vrei, întrebă-l.

Dar predarea ta de socoteli pentru gestiunea de doi ani de și toate sineturile sânt gata cercetate și cu ele singure iese o cătine prisolnică dată peste datoria Ta către acestea, întru cât nu vine plătit și *sebec-tahrirul* Belgradului, fiind de atîta vreme împlinit, nu poate să se întărească și să se iea descărcarea; îndată ce-l vei trimete și pe acela cu ajutorul lui Dumnezeu, atunci nu va mai avea nicio greutate și împiedecare, și îndată luăm descărcarea.

Am dat și raportul Tău către prea-înălțatul efendi al nostru cuprins în stofă, spunînd și cele despre neastîmpărul lui Bechir-Pașa.

Am arătat mai înainte Înălțimii Sale că s'a scos dajdea tainaturilor muhafizului de Varna cu totul, și nu mai rămîne a-i da de acum înainte.

În ce privește șalupa, am scris Înălțimii Tale cu călărașul de mai înainte porunca și înaltului Devlet. Deci și așteptăm răspunsul Tău domnesc și porunca.

Pentru plata blănarilor, cînd am dat cele două blăni de samur pentru prea-

¹ De fapt: mine.

² Să aibă considerație ?

Κράτος του, εἰδήσει τοῦ ἄρχοντος συμπεθέρου της καὶ τοῦ ἄρχοντος Δραγουμάνου, ἀποκρίνεται τῇ Ὑψηλότητί σας ἡ ἐκλαμπροτάτη Κυρία καὶ ὁ ἄρχων Δραγουμάνος.

Περὶ δὲ τῶν πρὸς ὁδοιπορίαν μας ἀναγκαίων προσδηλοποιήσαμεν τῇ Ὑψηλότητί σας ὅτι ἐγιναν ὅλα ἔτοιμα καὶ ἐτελείωσαν· ἔμεινε δὲ μόνον τὸ τεδαρῆναι τῶν ἀναγκαίων ἀλόγων μας, τῶν ὁποίων ἡ ἀγορά, πῶσον κοστίζει ἐνταῦθα, τὸ ἐφανερώσαμεν, ὅπου ἡ αὐτόθεν πάλιν νὰ κάμετε καὶ τὴν περὶ τούτου προμήθειαν καὶ ἀποστολὴν, ἣ ὅπως ἄλλως εἶναι ὁρισμὸς τοῦ Ὑψους της· νὰ γένῃ ἐν τάχει ἡ φροντίς, μὲ τὸ νὰ ἐπιληφίαισθε καὶ ἡ διορία. Διὰ τὰ πέντε δὲ ἄλλα τοῦ Φαῖκη-ἐφένδη, κατίπι τοῦ δούλου σας, μὲ τὸ νὰ τὰ ἐξήγησε περὶνι, ἐδώσαμεν τῇ Λογιοτήτι του διακρίσια πυνήντα γράσια τὸ πεδὲλι τους, κατὰ τὴν αὐθεντικὴν σας προσταγὴν, μὴν ἔχοντες πρόχειρα ἄλλα· οὗτινος καὶ περικλείομεν καὶ εὐχαριστήριον μετιόπι.

Ἐκ τῶν ἄσπρων τοῦ ζαχίρε ὅπου εἶναι νὰ γιαιτηδισθοῦν εἰς τὸν Ἐνδεροῦνι χαζίνε, θάκομη δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ πάρωμεν διὰ νὰ τὰ κάμωμεν τσολίμι.

Τὰ Ἰωάννινα ἐδόθησαν τῷ Δελετεπενλῇ, Ἀλῇ-πασᾶ.

Τῷ δὲ Κούρτ-πασᾶ Δαματῇ Ἰπραχίμ-πασᾶ ἡ Αἰλῶνια.

Αὔριον οὖν Θεῷ ξεκινώμεν, καὶ ὅσα μᾶς ἐπροστάζειτε νὰ πέμψωμεν πρὸς τὸ Ὑψος σας· κομπαραδέεστε τῆςργιας καὶ χαλάτια, μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν πορδανικῶν ἀγγλικίων, διορίσαντες ἐπιστάτην τὸν δούλόν σας Ἀντωνάκη, υἱὸν τοῦ Χατζῆ-Μιχαλάκη Ῥάλη, καὶ δὲν ἀμφισβάζομεν ὅτι θέλει ἀξιωθῇ καὶ αὐτὸς ἐ Δερδηνιάν της αὐθεντικῆς της κυβερνήσεως καὶ ἐλέους. Ἡ αἰτία ὅπου ἐδράδονε μέχρι τοῦδε ἡ ἀποστολὴ τους εἶναι μὲ τὸ νὰ μὴν εὐρίσκαμεν μῆτε μοκάνικον, μῆτε γηροδάνικον, καὶ μάλιστα τώρα ἡῶραμς ἀρμόδιαν ὀκαζιόνε, καὶ πάλιν αὐτὰ τὰ ἀμάξια ὅπου ἐπιάσαμεν εἶναι ἀδριανοπολίτικα.

Înalta Putere, cu știrea boierului rudă a Ta și a dumisale Dragomanului, răspunde Înalțimii Tale prea-strălucita Doamnă și dumnealui Dragomanul.

Pentru cele de nevoie călătoriei noastre am arătat mai nainte Înalțimii Tale că au fost toate gata și s'au săvârșit; a rămas numai afacerea cailor de nevoie nouă, a căror cumpărare cât costă aici, am arătat-o, pentru ca sau de acolo să faceți iarăși grija și trimeterea pentru aceasta sau cum altfel e porunca Înalțimii Tale; să se facă în grabă îngrijirea, de oare ce s'a apropiat și termenul. Iar pentru cei cinci cai ai lui Faichl-efendi, chia-tipul slugii Tale, de oare ce i-a cerut pe sin (banii), i-am dat dumisale două sute cinzeci de groși pentru ei, după porunca Ta domnească, neavând cai la îndemână; pentru care și închidem și scrisoarea de mulțămită.

Din banii zaherelei cari sânt să se adauge la hazneaua Adrianopolei, încă n'am putut să-i luăm pentru a-i da.

[Pașalâcul de] Ianina s'a dat lui Ali-Pașa de Teleben.

Iar lui Curt-Pașa Damad Ibrahim-Pașa, Avlona.

Ieri cu ajutorul lui Dumnezeu plecăm, și câte ni-ai poruncit să trimetem către Înalțimea Ta: cumbarale (granate), cergi și halaturi, cu întoarcerea argalăcurilor moldovenești, orânduind epistat pe robul Tău Antonachi, fiul lui Hagi-Mihalachi Rali, și nu ne îndoim că se va învrednici și Terzimanul de chivernisirea și mila Ta domnească. Pricina pentru care s'a zăbovit până acum trimeterea lor e că nu aflăm nici [car] mocănesc, nici giurgiuvănesc, și abia acum am găsit o ocașie potrivită, și iarăși carăle acestea ce le-am luat sânt de Adrianopol.

CLXXXIII.

Cristodulo către capuchehaiaua de Câmpulung, Iancu Mavrogheni, Marele-Cămăraș, despre suferințele locuitorilor prădați și uciși, vânzându-li-se tot ce au de către Turcii cari nu-și primesc lefile.

C. 1788.

Προσκυνῶ τὸν πῆί μου.

† Ἀρχων Καμαράση αὐθέντη μου, θέλετε ἰεῖσθαι ὅτι κήνένα κατὰστιχον τῶν λουρέδων δὲν ἔχουν οἱ ἱσπράδνικοι· ὅθεν στείλατέ τους

Mă închin stăpânului meu.

† Jupâne Cămărașe, domnul meu, vei afla că ispravnicii n'au niciun ca-tastif al lefilor; deci trimete-li un ca-

ἔνα κατάστιχον διὰ τὰ ἡξέρουν ὅταν τοὺς ῥωτοῦν, ἀπὸ πότε ἔχει τὰ πάρη ὁ κάθε ἀγὰς μὲ τοὺς μῆνας καὶ μὲ τὰς ἡμέρας ὁ κάθε ἔνας, διὰ τὰ ἡξέρουν, καὶ πίτε τὸν Βιστιάρη τὸν Μεγάλον τὰ κάμη καὶ μιὰ ὀρινδουγιάλα ἀμαξιών ἀπὸ τῷ Ἀρτζεσι διὰ τὰ κουθανοῦν χωρτάρη. ἄς γένει ὀρινδουγιάλα διακοσίων πεντήκοντα ἀμαξιών χωρὶς ἄλλο παρακαλῶ τὰ γένει τοῦτο. Ἐπειδὴ εὐγένουν οἱ Τοῦρκοι μόνοι τοὺς εἰς τὰ χωριὰ καί, ἀφοῦ ξεγυμνώνουν τοὺς πτωχοὺς, τοὺς σκοτώνουν. Τόσα κακὰ εἶναι ὅπου δὲν ἵ[μ]πορῶ τὰ σὰς τὰ περιγράψω, τόσον ὅπου τὰ ῥοῦχά τους, τετζερῆδες καὶ τὰ πουκάμισα τῶν πτωχῶν τὰ πουλοῦν κάθε ἡμέραν εἰς τῷ τζαρὶ ὡς εἶναι τῷ πίτ-παζαρὶ τῆς Πόλης. Ἄν θέλεται τὰ ἀκούσῃς καὶ ἄλλα, διαβάσεις καὶ ἔνα πιτάκι τοῦ ἄρχοντος μεγάλου γραμματικοῦ. Ὡς τόσον τὴν ὀρινδουγιάλα παρακαλῶ τὰ ξανάμετε ἀπὸ ὅποιον κα-δηλίκη στοχασθῇς.

Ὁ καπουτζή-πασῆς στέλει τζοκεδάρην διὰ τὰ τὸν ζητήσῃ ἄδειαν τὰ ἔλθῃ εἰς Βουκουρέστι· μὲ ἐπαρακάλεσε καὶ ἐμένα τὰ γράψω, καὶ ἐγὼ τὸν εἶπα ὅτι γράψω, καὶ ἔγραψα· διὰ τοῦτο ἔστειλεν τζοκεδάρην. Καὶ εἰπῆς τὸν Ἀδ-θέντην ὅπως τὰ μὴν τὴν δώσῃ ἄδειαν, ἐπειδὴ κἀνένας δὲν ἀπομένει ἐδῶ, καὶ ἀκολουθοῦν καὶ χίλια κακὰ.

Δοῦλος καὶ πρόθυμος:
Χριστόδουλος ὅς Ποστ.

Τῷ ἡμετέρῳ καπου-κιαχαγιασὶ Κυμπουλουγίου, Κυρίτζη Γιάνκω Μαυρογένῃ, τῷ Μεγάλῳ Καμαράση.

tastif ca să știe când îi întreabă, de unde are a lua fiecare agă pe luni și zile fiecare, ca să știe, și spune-i Vistierului celui Mare să facă vre-o orânduială de căruțe din Argeș ca să ducă fânul; să fie rânduiala de două sute cînzeci de căruți; fără alta mă rog a se face aceasta. Căci vin Turcii singuri prin sate și, după ce desbracă pe săraci, îi ucid. Sînt atâtea rele de nu pot să ți le descriu, așa că pânzele lor, tingirile și cămășile săracilor le vînd zilnic la târg, ca și cum ar fi acolo bazarul de măruntișuri (?) al Constantinopolei. Dacă vrei să auzi și altele, cetește și un pitac al dumnisale marelui grămătic. Între acestea te rog să faci orânduiala de la ce județ vei crede.

Capugi-bașa trimete ciohodar să-i ceară voie a veni la București; m'a rugat și pe mine să scriu, și eu i-am spus că scriu, și am scris: de aceia a trimis ciohodar. Și spune lui Vodă să nu-i dea voie, că apoi nu mai rămîne nimeni aici, și urmează și mii de rele.

Rob și gata:
Hristodul, al doilea postelnic.

Capuchehaiei noastre a Câmpulungului, dumnisale Iancu Mavrogheni, Marelui Că-măraș.

CLXXXIV.

C. 1788.

Socoteală de leafă pentru oștenii turci din Țara Românească.

Κατάστιχον τῶν λουφέδων ὅπου ἐδῶθησαν.

Γρόσια

1.980 εἰς τριακόσια τριάντα νεφέρια, πρὸς γρόσια 6 τὸν μῆνα.

400 εἰς ἀ[ρ]χαλίγια ὁκτὼ ἀγάδων, ἀνὰ γρόσια πεντήκοντα τὸν μῆνα.

1.150 ὁ λουφές τῶν 230 σαρὶ-γχιολούδων, πρὸς γρόσια πέντε τὸν μῆνα.

3.530 ἤτοι γρόσια τρεῖς χιλιάδες πεντακόσια τριάντα ἐδῶθησαν εἰς λουφέδες κατὰ τὸ κατάστιχον.

Ὁ Σαρὶ-Ὀμέρ-ἀγὰς ἔχει τὰ πάρη ἀπὸ Σεπτεμβρίου ᾶ.

Ὁ Σαλί, πιολούκ-πασῆς, ἔχει τὰ πάρη ἀπὸ 18 Ἀγούστου.

Καὶ τὰ φρωντῆσεις τὰ σταλθοῦν χωρὶς ἄλλο.

Catastiful lefilor ce s'au dat.

Groși

1.980 la trei sute treizeci de neferi, câte 6 groși pe lună.

400 la argalăcurile a opt agale, câte cînzeci de groși pe lună.

1.150 leafa a 230 sari-ghioluzi (de la Sarighiol), câte cinci groși pe lună.

3.530 adică groși trei mii cinci sute treizeci s'au dat la lefi după catastif.

Sari-Omer-Aga are să iea de la 1-iu Septembrie.

Sali, bulucbașa, are să iea dela 18 August.

Și gândeți-vă să se trimeată fără alta.

CLXXXV.

Raport al capucehaielei muntene, Postelnicul Șcanavi, către Nicolae-Vodă C. 1788. Mavrogheni, despre cereri turcești de provisii și ieșirea oștirii.

Εἶδον ὁ δοῦλός σας Ποστέλνικος Σκαναβῆς τὰς αὐθεντικὰς σας ἐπιπλήξεις, διὰ τί, ἡξούροντες τὸ θεροῦνι μεμλεκετὲ κιλλέτι καὶ σπάνιν τῶν ζαχερέδων, νὰ μὴν ἀποκριθῶ τῷ ἐκλαμ-προτάτῳ ἄγῃ, ὅταν μὲ ἐπρόσταξε περὶ τῶν εἰς Ἱπραήλαν εὐρισκομένων καπάν-γμεμλεσῆ, νὰ μὴν ἐπιστρέφουν εὐκαιρία εἰς Βασιλεῦσσαν, ὅτι, μὲ ὅλα αὐτά, ἄφ' οὗ σὺν Θεῷ μὲ τὸ σὺν-νηθες γαῖρετί σας ἐτελειώσατε καὶ τελειοῦτε τοὺς τόσους ζαχερέδων χαβαλέδες, δὲν ἀμεριμνεῖτε καὶ διὰ τὴν χρεῖαν τῆς Βασιλευούσης, ἀλλὰ καὶ μέχρι τοῦδε ἀρετὰ ἐφόρτωσαν, κατὰ τὰ δεξτέρια τῶν αὐτῶν βεβαιοῦν, καὶ χάγια ὅσα εὐρίσκονται εἰς Ἱπραήλαν ὅσον εἶναι δυνατὸν καὶ ἡμπορεῖ νὰ περισεύσῃ ζαχερές, δὲν θέλουν μείνῃ πάντῃ εὐκαιρία καὶ τὸ ἄρισα ἀποσιωπημένον χωρὶς νὰ ἀπολογηθῶ παντά-πασιν. Τὰ τοιαῦτα, Αὐθέντα, καὶ ἄλλα περισσότερα κουσοῦρι δὲν κάμνομεν, ἀγίατηρδίζον-τές τα, δὲν τὰ φανερώνομεν ὅμως καὶ ἐγ-γράφως, διὰ νὰ μὴν θαρρόνωμεν τὰς πανευλάμ-πρους σας ἀκοὰς μὲ περιτολογίαν.

Περικλείομεν μερικὰ μεκτοῦπ-κεσελερί, τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ καλὰ, ἐπειδὴ τὰ ἡβ-ραμεν εἰσιμα γιαπιτριδισμένα, μὲ τὸ νὰ μὴν ἐπροφθάσαμε μὲ τὸν παρόντα καλαράσην νὰ σὰς στείλωμεν μουτζέτεδεν γιαπιτριδισμένα, καὶ, κατόπι, πάλιν ψυάνοντες ἀπὸ τὰ καλὰ, πέμπομεν τῇ Ὑψηλότῃ σας.

Ἐδόθη καὶ τὸ καλαράση ἐν κουτὶ περιέχον δύο μαρπίτζια τῶν ναργκελέδων καὶ μερικὰ μαγγίρα.

Μὰς ἐδόθη ὁ περικλειόμενος περὶ Γερμανῶν ὕψηλῃς προσκυνητὸς ὁρισμός· τὸ ἐν αὐτῷ περικλειόμενον μεκτοῦπι, ἀλτὴ δὲν εἶναι ὁμοιον, ἀλλ' ἔχει διαφορὰν τὸ ἐν αὐτοῖς νόημα, καθὼς διαβάζοντάς το ἡ Ὑψηλότης σας, θέλτε πληροφορηθῇ.

Περικλείομεν ὕψηλὸν ἐμριναμὲν τῆς Μεγαλειότητός [του] πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος σας, πάλιν περὶ Γερμανῶν.

Μετὰ εἰκοσι ἡμέρας σὺν Θεῷ γίνεται ἐπ' αἰσίσις καὶ ἡ ἐξοδος εἰς τὸ Δαδοῦτ-πασά. Εἰς δὲ τὰς ἐννεα τοῦ Τζεμαζί-ἐλ-ἄχῆρ θέλει γίνῃ τὸ χερκεῖδι ἀπὸ τὸ Δαδοῦτ-πασά.

Ἐκίνητος χθὲς καὶ ὁ Ποζουκλούς, ἐσεύρ-τζουκαδάρη, περὶ τοῦ Πελεγιάδου ζαχερεσῆ, περὶ οὗ προσεδηλοποιήσαμεν τὴν προσταγὴν τοῦ ὁ-

Am văzut eu, robul Tău, Postelnicul Șcanavi, muștrările Tale domnești, pentru care, știind starea (?) memlechetului și lipsa zaharelelor, să nu răspund prea-strălucitului Agă, când mi-a poruncit pentru cele aflătoare la Brăila corăbii ale capanului, să nu se întoarcă zădarnic la Țarigrad, căci, totuși, de oare ce cu Dumnezeu în chipul multămitor obișnuit ai îndeplinit și îndeplinești atâtea havalēle de zaherele, nu ești fără grijă și în ce privește nevoia Țarigradului, dar și până acum destul s'a încărcat, după catestișele reisilor înșiși, și câte acum se află la Brăila; cât e cu putință și poate prisosi zahereă, nu vor rămânea cu totul în zădar, și am lăsat-o în tăcere fără să mă apăr de loc. La acestea, Doamne, și la multe altele nu rămânem în lipsă, potrivindu-le, dar nu le vălim în scris, ca să nu împovărăm cu vorbe de prisos prea-strălucitele-Ți urechi.

Închidem unele plicuri cu mehtupuri, care nu sânt din cele bune, căci le-am găsit gata făcute, de oare ce n'am apucat cu acest călăraș să-Ți trimetem din nou făcute și, pe urmă, iarăși primind (?) din cele bune, Îți trimetem Înălțimii Tale.

S'a dat și călărașului o cutie cuprinzând două vârfuri de narghilele și unelte de bucătărie.

Ni s'a dat, aici închisă, porunca înaltă vrednică de închinare pentru Germani; mehtupul ce e închis în ea, sau nu e asemenea, ei are osebite înțelesul din ele cum, străbătându-le Înălțimea Ta, Te vei lămurii.

Închidem o poruncă împărătească a Ma-iestății Sale către de Dumnezeu păzita-Ți înălțime, iarăși despre Germani.

După douăzeci de zile se face cu ajutorul lui Dumnezeu, dacă merg lucrurile bine, ieșirea la Daud-Pașa. Iar la nouă ale lunii Gemazi-el-Ahîr se va face pornirea de la Daud-Pașa.

A pornit ieri și Bozuclû, ciohodarul Vizirului, pentru zaherea de la Belgrad, pentru care am vestit mai înainte orându-

περτάτου ἐφένδῃ μας, καὶ πάλιν εἶπομεν πρὸς τοὺς πολυχρονίους αὐθέντας, τὴν δυσκολίαν ὅπου ἔχει ἡ ἀποκόμισις τοῦ χούσουσα, τώρα ὅπου ἐπάγωσαν τὰ νερά· καὶ πάλιν μὲ ἐπρόσταξεν ὁ ἐκλαμπρότατος ἄγας „ὅτι εἶναι μουχιμικός μάδες, ὁ πέγης ἔχει γαῖρετι, ἄλλον δὲν ἔχομεν, Ἀλλάχ ἐξήκ ἔτρεσιν διὰ τὸ σαδακάτι τοῦ ποῦ πῖρ πουγιόκ χιζμέττηρ Δε-βλετέ, δὲ Ἰνσαλλάχ ἰδέρ“.

iala prea-învăţatului efendi al nostru, şi iar am spus stăpânilor, cari să trăiască întru mulţi ani, greutatea ce o are aducerea, mai ales acum, când au îngheţat apele; şi iarăşi a poruncit prea-strălucitul Agă „că e treabă urgentă; begul are grijă, pe altul nu-l avem. Dumnezeu să nu-i dea lipsă pentru credinţa lui; e o mare slujbă pentru împărăţie, şi să dea Dumnezeu s'o facă“.

CLXXXVI.

C. 1788.

Raport al capuchehaielei muntene către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre iubirea ce-i poartă Domnul, datoriile lui şi ale Doamnei faţă de dânsul, bairam peşcheşul, reserva lui faţă de Fanarioţi, sentimentele tatălui, nestatornicia lui Bechir-Paşa şi cum e judecat, înţelegerea Fanarioţilor cu Austriecii, legăturile cu drago-manul, cu Căminarul medic şi cu signor Giuliani.

Αὐθέντα μου εὐμενέστατε, εἰς τὰς 2 τοῦ τρέχοντος ἔλαβα τὸ ἰδιόχIRON αὐθεντικόν σας πιτάκι. Καὶ ἰδοὺ ὅπου μὲ γράφετε ὅτι, ἂν ἐκατάλαβα πὸς μαὶ ἀγαπάτε· ὁ δοῦλός σας ἔμαι πληροφοριμένος διὰ τὰ ἄπειρά σας ἐφένδηλίκια καὶ ἰναγέτια ὅπου βλέπο καθειμερινῶς δὲν ἔμαι ἱκανὸς διὰ νὰ κάμω τὴν ἐφχαρίστειν, καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ μαὶ ἀξηρόσι νὰ σὰς δουλεύσω μὲ σατακάτι καὶ μὲ πίστιν· ἐλπίζω ὅμως, Αὐθέντα μου, ὅτι ἔος τόρα νὰ σὰς ἐδοῦλευσα μὲ σατακάτι καὶ μὲ γαῖρετι εἰς τρόπον ὅπου νὰ θυσιασθὲ διὰ τὸ ὀγούρι σας, καὶ ἐμβίκα εἰς πολὰ παρὰ δινάμιν μου πράγματα. Τί νὰ κάμω ὅπου ἱ δοῦλεύσις μου δὲν ἀφίει μὲ τὸ νὰ μὴν μὲ ἀγαποῦν; ὁ Θεὸς νὰ τοὺς συγχωρέσι. Ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ σὰς χαρίζη πολυχρόνιον ζῶν· σεις ἐφέντιμ, σὰγ ὅλου· δὲ ἰστέρα πιτοῦν τουρνιά τουρνιάν ὅλ-σουν· ὁ σκλάβο σας, μετὰ Θεόν, ἔχω τὸ Ὑψος σας καὶ Αὐθέντι μου καὶ πατέρα μου.

Μὲ προστάξετε νὰ πληρώσω τὸ γρέος μου· τί περισσότερον ἰναγέτι εἶναι εἰς ἕναν ἄνθρωπον ὅπου νὰ ἱμπορέσι νὰ πληρώσι τὸ γρέος του; Ὁ δοῦλο σας, ἂν μὲ δώσι ἱ κίρια τὰ 28 πουνκία, τὰ κενούρια ἔξοδα ποῦ ἔγιναν, ἱμπορὸ νὰ δώσω μερικὸν γρέος. Στοχασθίτε πόσα ἔξοδα θὲ νὰ κάμω τόρα εἰς τὸν πηγερμόν μου. Δὲν θέλω, Αὐθέντα μου, διὰ νὰ βάλω εἰς τὴν τζέπην μου 10 πουνκία διὰ νὰ ἔχω νὰ τρώγω καὶ νὰ θρέφο τόσα ζῶα καὶ νὰ δίνο καὶ μινισία τοὺς ἀνθρώπους μου· ὁ σκλάβο[ς] σας διὰ τὸ ὀγούρι σας νὰ χίσω τὸ ἔμα μου εἰς ὅσα χιζμέτια μὲ προστάξετε, τὸ ἔχω ἱφι-χάρτι μου· εἰς τὸ σικλέτι τὸν ἄσπρον δὲν ἱ-πορὸ νὰ ταγιαντίσω, διατι ἔμα γουφάς, καὶ

Doamne al meu prea-binevoitor, la 2 ale lunii acesteia am primit pitacul Tău dom-nese de însăşi mâna Ta. Şi iată că-mi scrii că, dacă am aflat că mă iubeşti; eu, robul Tău, sânt înştiinţat prin nesfârşitele mile dom-neşti pe care le văd zilnic; nu sânt în stare să mulţănesc, şi sfântul Dumnezeu să mă învrednicească a-Ţi sluji cu credinţă şi dreptate; dar nădăjduiesc, Doamne al meu, că până acuma Ţi-am slujit cu cre-dinţă şi cu aplecare așa că să mă jertfesc pentru norocul Tău, şi m'am apucat de multe lucruri peste puterea mea. Ce să fac, căci slujba mea nu mă lasă ca să nu fie şi de cei cari nu mă iubesc. Dumnezeu să-i ierte! Sfântul Dumnezeu să-Ţi dea viaţă întru mulţi ani: stăpânul meu să trăiască; toată lumea poate să-mi fie duş-man; eu, robul Tău, după Dumnezeu, am pe înălţimea Ta şi Domn şi tată.

Îmi porunceşti să-mi plătesc datoria; ce milă mai mare poate fi la un om decât să-şi poată plăti datoria? Robul Tău, dacă-mi dă Doamna cele douăzeci şi opt de pungi, cheltuieli nouă ce au fost, pot să dau o parte. Gândeşte-Te câtă cheltuială o să fac la venirea mea acuma. Nu vreau, Doamne al meu, să pun în socoteala mea zece pungi, ca să am ce mânca şi cu ce hrăni atâtea dobitoace şi să țin şi pe oamenii miei; robul Tău pentru plăcerea Ta sânt gata să-mi vărs sângele; la orice slujbe îmi porunceşti, e o plăcere pentru mine: la grija banilor nu pot să resist, pentru

ἄσπρα δὲν ἔχο. Μὲ πολὺν μικροπρέπιαν πηγένω εἰς τὸ ὄρδῃ, μὴν ὑπορόντας νὰ τὰ σιμβιθάσω, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔχο τὰ ἀνανγκά μου, καὶ μένι εἰς τὴν μπροσταγὴν σας καὶ αὐθεντικὴν σας πρόνιαν, διὰ νὰ ἰκονομιθῶν ὅσα ἀρκοῦν διὰ τὸ γιολετζουλόκι μου· μὴν ἀμφιβάλετε ὅτι ἔμαι προθυμότατος, καὶ ἰ εὐχί σας νὰ μὲ δοῖθῃσι.

Τὰ ἑκατὸ τρία πουνκία, τὸν λογαριασμόν μου, ὅπου ἐξήτησα ἀπὸ τὸ Ὑφο σας κατὰ τὸ κατὰστιχον ὅπου ἐσφάλισα ὁ δούλο σας, ἕως Γεναρίου 20, εἶναι ἐξοφλημένον μὲ τὴν χρεοστικὴν σας ὁμολογίαν, ὅπου μὲ ἐστίλετε τὸν τριάντα πουνκίων· ἔμεναν νὰ ζητῶ καὶ ἀπὸ τὴν ἐκλαμπροτάτη Κιρία εἰς νάκτι, ὅπου λέγι πὸς θε νὰ μὲ τὰ δώσει, ἀλλὰ 28 πουνκία. Εἶναι καὶ τὸ περσινὸ τὸ παῖράμ-πεςκέσι τὸ ἴστερον, ὅπου ἔχι νὰ ἐξοφληθῇ εἰς τὸν χρόνον του. Μὲ γράφετε ὅτι, ἂν δὲν κιττιστῇ ὁ πόλεμος, ὅτι θε νὰ μὲ στίλετε καὶ τὰ τριάντα πουνκία τῆς ὁμολογίας: τὸ χάλι μου εἶναι μαλούρικον· ὅτι σὰς φοτίει ὁ ἅγιος Θεὸς κάμετε, ἐδὲλ ἀλλάχ, σόγρᾳ ἐφέντιμ.

Μὲ προστάζετε νὰ μὴν ἀνακατέδομε εἰς ξένας ἱποθέσεις· νὰ ἔχο τὴν κατάραν τίς ἱπαραγίας Θεοτόκου καὶ χαῖρι καὶ προκοπὴν νὰ μὴν ἴδω ἀνίσως καὶ ἀνακατόθι: καὶ σὲ καμίαν δουλιὰ σαρπιτζάεταν· καὶ τοῦ πατρός μου δουλιὰ δὲν ἀνακατόνομαι, ἂν πῆτε φαναριότῶν· μίτε κανένα βλέπω, μίτε κανέναν μὲ βλέπει, ἀλλὰ μὲ σκοτόνουν, ἂν ἔδρουν κερὸν· ἐμένα ἀλλάχ κουρταρσίν!

Ὁ δούλο σας πατήρ μου σὰς προσκυνῇ καὶ φιλεῖ τὸ χερσὶν σας· χαλκὴν λακιδηλαρινὰ κουλάκ ἐέρμαϊν καὶ εἶναι χαῖρ γάκι σας· καὶ πάντα σὰς κάμνει τοβὰ, καὶ εἶναι Χιότις καὶ ὅχι Φαναριότις· καὶ δὲν ἐπρόφθασεν μὲ ταῦτῶν τὸν καλαράσην νὰ σὰς γράψῃ, καὶ κατόπιν κάμνι τὸ χρέος του.

Τὴν ἀκαταστασίαν τοῦ Πεκίρ-πασά τὴν διγῆθεικα τὸν ἱπέρτατον ἐφένδι μας, καὶ ὅτι δὲν σὰς ἔδοσε τὰ τόπι καὶ, ὅταν τῆς τὰ ἔλεγα, ἐκουνούσε τὸ κεφάλι του καὶ μὲ ἔπεν ὅτι „ὁ κατάρ, μουσουρμὰν ἄσκ[s]ρί ζάπτ ἱτέμει θε φακὴρ φουκαράϊ ἰντζητὶ τζούμλεσινέτα χαπερὶμ ἑάρ“, μὲ ἔπεν καὶ, τοῦτο ὅτι „πεῖν χατιρνὶ σοράριμ· ἀλλάχ πεχουρτάρ ἐγλεσίν· τὸ σατακάτι τοῦ πεῖ μουσουρμὰντὰ γιόκ“.

Αὐθέντα μου εὐμενέστατα, ἀπὸ τοὺς προσκονιτοὺς ὁρισμοὺς, καταλαμβάνετε τὸν Νεμ-τῶν ἰ δουλιὰ πὸς τρέχι· καὶ στοχασθῆτε καλὰ, διὰτὶ ἰ Φαναριότις ἔχουν φίλεις μὲ τοὺς Νεμ-τῶν, καὶ ἰ Ἀλλάχ ἱμὰτ ἐγλεσίν!

καὶ σὰντ φάρᾶ μίλλοα, καὶ ν'ἂμ bani. Cu puține ale mele merg la ordie, neputând să le potrivesc, căci n'am cele de nevoie pentru mine, și rămâne la porunca Ta și la domneasca Ta îngrijire a se economisi câte ajung pentru drumul meu; nu Te îndoi că sânt foarte gata, și rugăciunile Tale fie-mi în ajutor!

Cele o sută trei pungi, socoteala mea, ce le-am cerut de la Înălțimea Ta după catastihul ce l-am întărit eu, robul Tău, până la 20 Ianuar, sânt plătite cu sinetul Tău de datorie, ce mi-ai trimis pentru cele treizeci de pungi; a rămas să cer și de la prea-strălucita Doamnă în naht, că spune cum că-mi dă alte douăzeci și opt de pungi. Este și bai ram-peșcheșul de anul trecut cel din urmă, care e de plătit la vremea sa. Îmi scrii că, dacă nu se aprinde războiul, îmi vei trimite și cele treizeci de pungi ale sinetului: halul meu e prost; ce Te va lumina Sfântul Dumnezeu fă-o: înainte Dumnezeu și apoi stăpânul meu.

Îmi poruncești să nu mă amestec în lucruri străine; să am blăstămul prea-sfintei Născătoare de Dumnezeu și noroc și înaintare să nu văd de m'am amestecat la vre-o slujbă serioasă; nici la a tatălui meu slujbă nu mă amestec, dar încă la a unui Fanariot; nici nu văd pe nimeni, nici nu mă vede nimeni, ci m'ar ucide, de ar avea prilej; păzească-mă Dumnezeu!

Robul Tău, tatăl meu, Ți se închină și-Ți sărută mânușita; nu li asculta vorbele, și e om al Tău; și Ție ți se roagă totdeauna, și e Chiot, și nu Fanariot; și n'a apucat cu același călăraș să-Ți serie, și pe urmă-și face datoria.

Nestatornicia lui Bechir-Pașa am arătat-o prea-înălțatului nostru efendi, și că nu ți-a dat tunurile; și, când i-am spus, și-a clătinat capul și mi-a spus, că „o astfel de oaste musulmană n'a putut s'o cucerească și au răbdat săracii prea-săraci, și despre toate acestea am știre“; și mi-a spus și aceasta: „întreb de sănătatea beului; Dumnezeu să-i dea fericire; o credință ca a lui nu e nici la Musulmani“.

Stăpâne al meu prea-binevoitor, după închinatele porunci, află cum merge treaba Nemților, și gândește-Te bine, pentru că Fanarioții au prietenii cu Nemții, și Dumnezeu să ajute!

Παρακαλῶ δουλικός, τόρα, ὁποῦ ἐξοφλίσατε τὰ χρεῖ σας, νὰ μὲ στίλναι τοὺς τσεκερῆδες ὁποῦ ἔδιδαν διὰ τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἐπέρναμεν εἰς τὴν Αὐθεντίαν, ἂν εἶναι ὀρισμὸς σας.

Ὁ ἄρχων δραγομάνος δὲν ἰθὺς εἰσεν νὰ ἰδῇ τὸν λογαριασμὸν μου, καὶ ἅς εἶναι καλὰ· καὶ ἐτζῆ ἐκάθεισα μὲ τὴν κηρία καὶ μὲ τὸν ἄρχων Καμινάρι· ἱατρὸν καὶ τοὺς τὸν ἐπαράδωσα καθὼς καὶ ἄνοθεν σὰς γράφο· εἰς ὅλα τὰ κονδύλια τίς δόσις ἔχο ἀποδητικὰ σενέτια. Ἀλλὰχ τογρουγιά γιαρτιμτζήτιρ.

Ὁ ὑπέρτατος ἐφέντις μας ἐπρόσταξεν διὰ νὰ δοθῶσι τὸ Τζουλιάνες τὰ 800 γρόσια ὁποῦ ἔμειναν ἀπὸ τὰ γιατρικά του, καὶ διὰ ἀγάπην Θεοῦ προστάξεν ὅτι νὰ τὸν δοθῶσι διατὶ θαρὶ πὺς ὁ δοῦλος σας δὲν θέλω νὰ τίς τὰ δώσω· καὶ ἔχι πολὰ νὰ κάμει μὲ τὸν δούλον σας ὁ σινιὸρ Τζουλιάνες¹.

Mă rog supus ca, acum când Ți-ai plătit datoriile, să-mi trimieți teșcherelele ce am dat pentru banii ce i-am dat la Domnie, dacă-Ți e porunca.

Dumnealui dragomanul n'a vrut să vadă socoteala mea, și să fie bine; și acum m'am înțeles cu Doamna și cu dumnealui Căminarul medicul și li l-am dat cum și mai sus îți scriu; la toate condeiele datului am sinete doveditoare. Dumnezeu ajută pe cel drept.

Prea-înălțatul efendi al nostru a orânduie ca să se dea lui Giuliani cei 800 de lei ce au rămas de la datoriile lui, și pentru iubirea lui Dumnezeu orânduiește să i se dea, pentru că de sigur eu, robul Țău, nu pot să i-i dau; și are mult de făcut cu mine, robul Țău, signor Giuliani.

CLXXXVII.

c. 1788.

Raport al capuchehaielelor muntene către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre un hatîșerif pentru oaste și robi fugiți în Oltenia de la Turci.

Καθὰ μὲ ἐπρόσταξε τὸ Ὑψος της, ἐξέταξε διὰ τὸ χᾶτι-σερίφι, καὶ ἐδεδαιώθη ὅτι τὸ νόημά του ἦτον πρὸς καταπολέμεισιν των ἐχθρῶν καὶ εὐχετικὸν εἰς ἐκείνους ὁποῦ φέρονται μὲ ζῆλον καὶ γαῖρεσι, καὶ εἰς τὸ νὰ εἶναι ἠνωμένοι κατὰ τοῦτο ὅλοι, προστάζοντάς τους διὰ νὰ ἀναφέρονται ὅλοι πρὸς τὸ Κράτος Του ἐγγράφως, ἂν ἔχουν κᾶμμίαν χρεῖαν καὶ ἂν εὐρίσκονται μὲ κοινὸν ἰτιφάκι, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμαν ὅλοι τοὺς κοινὴν ἐνσφράγιστον ἀναφοράν, καὶ τὴν ἐξαπέστειλαν.

Τὸν Πελιγράδι-σερσικερῆ, Ἀπτῆ-πασᾶ, τὸν ἔφεραν εἰς τὸ ὕψος διὰ τὴν ἐκείσε σιζάμι ἰντιζάμι, καὶ ἐν ταῦτῳ νὰ σεπσεπλενδισθῇ τὸ ἐκπαγί του, ὁποῦ σχεδὸν δύο χρόνους ἦτον εἰς τὸν μουχαφαζὰν τοῦ Πελιγραδιοῦ.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της ἔκαμεν ἰλτιμᾶσι μὲ αὐθεντικὸν της ταχிரᾶτι διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ μεβατζιπιοῦ τῶν γιγριμιπὲς τζεμαατι καὶ ὀτουζπὶν πελιγιοῦν νῆσφι μεσιανὲς ὀρταλερίν, τῶν εἰς τὰ αὐτόθι μεσμούριδων, ἀποκρίνεται ἡ Μεγαλειότης Του πρὸς τὸ Ὑψος σας μὲ ἐμριναμέν, τὸν ὁποῖον τὸν περικλεῖω εἰς τὰ παρόντα μου δουλικά μου.

Πρὸ ἡμερῶν, μὲ ἓνα τακρίπι ἐπῆρεν ἓνα φερμάνι ἓνας βιδινλῆς σερδεγγεσις χιτάπι πρὸς τὸ Ὑψος σας διὰ κάτι σκλάβους ὁποῦ

După cum mi-ai poruncit Înălțimea Ta, am cercetat pentru hatîșerif, și m'am încredințat că înțelesul lui era pentru combaterea dușmanilor și mulțăminta pentru cei ce se poartă cu râvnă și aplecare, și să fie uniți întru aceasta toți, rânduindu-li ca să se îndrepte toți către Puterea Sa în scris, dacă au vre-o nevoie și dacă se află cu înțelegere de obște, pentru care au și făcut toți un raport obștesc pecetluit, și l-au trimis.

Pe serascherul de Belgrad, Abdi-Pașa, l-au ridicat în slavă pentru cea de acolo bună rânduială și în aceasta s'a îndreptățit *ecpaiaua* (suita) lui, căci aproape doi ani a fost la cărmuirea Belgradului.

De oare ce și Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită ai făcut har cu tahrirul Țău domnesc pentru trimeterea celor douăzeci și cinci și treizeci de mii de ostași, ca parte din oști, în aceste părți de loc, răspunde Măria Sa către Înălțimea Ta cu poruncă împărătească, pe care o cuprind în aceste supuse ale mele.

Acum câteva zile, cu un *tacrip* a luat firman un *serdengheștiu* (voluntar) de la Vidin ordin către Înălțimea Ta pentru niște sclavi

¹ Pentru Scanavi, delegat în lagărul Marelui Vizir, și Giuliani, medicul acestuia, v. Théodore Blancard, *Les Mavroyéni*, I, p. 297.

ἔχασε κατὰ τὰ μέρη τῆς Κραγιώδας, πρὸς τὸν ὁποῖον, μὲ τὸ νὰ μὲ ἐφορτώθῃ ὁ Κιουτζούκ-τεσπερτζή-ἐφένδης, ἔδωσα ἐν δουλικόν μου.

Ἡ Μεγαλειότης τοῦ ὁμοῦ καὶ προλαβόν-
τως λισανὲν διὰ μερικὸς τέτοιους ὁποῦ ἀνέ-
φεραν πῶς ἔχασαν σκλάβους κατ' ἐκείνα τὰ
μέρη, μοὶ εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει ριτζά¹ νὰ εἰσα-
κοῦνται αἱ ἀπαιτήσεις τῶν τοιούτων, καὶ δὲν
ἔλειψα νὰ τὸ ἀναφέρω πρὸς τὸ Ὑψος τῆς.

pe cari i-au pierdut prin părțile Craiovei,
pentru care, de oare ce m'a însărcinat
Chinciuc-teșcheregi-efendi, am dat o [scri-
soare] supusă a mea.

Dar Măria Sa și dăunăzi mi-a vorbit
despre unii ca aceia cari au adus cum că
au pierdut selavi în acele părți [și] mi-a
spus că nu e motiv să asculte cererile
unora ca aceștia, și n'am lipsit să raportez
aceasta Înălțimii Tale.

CLXXXVIII.

Un slujbaş către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre plecarea unui om a C. 1788.
lui All-aga și chestia lefilor.

† Ὑψηλότης Αὐθέντα, αὐτοί, καθὼς φανε-
ρόμεν τῷ Θεοφρουρήτῃ Ὑψι τῆς, ἀφ' οὗ
εἶδον ὅτι ἐγύρισεν ἄπρακτος ὁ ἄνθρωπος τοῦ
'Αλῆ-ἄγᾶ, ἐλέπομεν ὁποῦ ἄρχισαν νὰ μουρ-
μουρίζουν ὅτι πέρνουν αὐτοὶ τὸν οὐλουφέν τους
ἀπὸ τοὺς δούλους τῆς, μὲ τὸ ζόρι δηλαδὴ καὶ
διὰ τοῦτο παρακκαλοῦμεν νὰ ἔχουμε πανέκλαμ-
πρόν τῆς προσταγῇν πῶς νὰ ἀκολουθήσωμεν.

† Prea-înălțate Doamne, noi, precum
arătam Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu,
după ce am văzut că s'a întors fără is-
pravă omul lui All-Aga, vedem că au în-
ceput să murmure că ieau leafa lor de la
robii Tăi, cu zor adecă; și de aceia rugăm
să avem prea-strălucita-Ți poruncă [pentru
a ști] cum să urmăm.

CLXXXIX.

Raport al capuchaielei de la oastea otomană către Nicolae-Vodă Mavro- C. 1788.
gheni, despre greutățile cu dregătorii turci de la oaste, cari pornesc cercetări neîngă-
duite, despre nevoile unităților turcești supuse Domnului și exercițiile de războiu
ce face.

Καὶ αὐθις δουλικῶς προσκυνῶ.

† Δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Θεοφρουρήτῃ Ὑ-
ψι τῆς διὰ τὸ ἀσκέρι καὶ διὰ τοὺς ἐδῶ εὐ-
ρισκομένους ἀγάδες, μὲ ὅλον ὁποῦ καθεμε-
ροῦσιον τοὺς ἐεβαίνω ὅτι κατὰ χρέος τοὺς
μετρῶ ἀπὸ ἓνα πρὸς ἓνα καὶ ἔχω ἀναμετα-
ξύτους τζασίτιδες, αὐτοὶ ὁμοῦ, ἱερόρωντας καὶ
γνωρίζοντας τὰ τοιαῦτα, ὅλον τρόπον τινὰ φυ-
λάγονται, καὶ πολλὰ λάθος ἔκαμε ὁ καπὶ-
γιολλάσης μας μπετλί-ἄγᾶς τοῦ Βουκουρεστίου,
'Ιμπραήμ-ἄγᾶς, καθὼς καὶ ὁ μπύμπισης Μπαγ-
δατλής, ὁποῦ ἔστειλαν δύο ἀνθρώπους ἐνταῦθα
καὶ εἰς τὰ καθήληντα, μὲ γράμματα φανερώ-
νοντας πρὸς τοὺς ἀγάδες ὅτι αὐτοὶ οἱ δύο
εἶναι σταλμένοι τζασίτιδες· πλὴν μὲ αὐτὸ μοὶ
φαίνεται ὅτι δὲν ἐκατέρωθον τίποτες, ἀλλὰ
ἐπροέβησαν πραγμάτως καὶ σὺγγισιν· ἐπειδὴ
καὶ ὁ τζασίτης δὲν πρέπει νὰ φανερώνη τὸν
ἐαυτόν του, μὲ ὅλον ὁποῦ οἱ φίλοι μας με-
γάλοι ἀγάδες δὲν ἔχουν καὶ βέγουλαν καὶ τὸν
τρόπον ὁποῦ νὰ ἔχουν τὴν ἀσκέρι τους σωστόν,
μὲ τὸ νὰ φεύγουν μερικοί, καὶ ἄλλοι νὰ ἔρ-

Și iarăși cu supunere mă închin.

† Supus aduc înaintea Înălțimii Tale
păzite de Dumnezeu pentru oaste și
pentru agalele ce se află acolo, de
și zilnic îi asigur că li împart de
la unul la altul și ani inspectori între
dânșii, dar ei, știind și cunoscând unele
ca acestea, toată vremea păzesc pe
cineva, și mare greșală a făcut tova-
rășul nostru, beșleaga Bucureștilor, Ihra-
him-Aga, precum și bimbașa Bagdadli,
că au trimes doi oameni aici și la ju-
dețe, cu scrisori arătând agalelor că
acești doi sânt trimesi ca inspectori;
decât cu aceasta mi se pare că nu s'au
îndreptat de loc, ei au adus de lucru
și încurcătură; căci inspectorul nu tre-
buie să se arăte, cu toate că prietenii
noștri marile agale nu au și regulă
și chip ca să-și ție oastea întreagă, de
oare ce fug unii, și alții vin zilnic,
precum e știut și Înălțimii Tale. Bim-

¹ *Raison*.

χονται κάθε ημέραν, καθὼς εἶναι γνωστὸν πρὸς τὸ Ὑψος της. Ὁ μπήν-μπασής Ὀμέρ-άγας, φαντάζοντας εἰς τὸν νοῦν τοῦ τοῦς τρεῖς μπουλούκ-πασίδες ὁποῦ ἔχει ἐκτός της αὐθεντικῆς προσταγῆς ὁποῦ εἶχε νὰ λάβῃ διὰ 120 νεφέρια, ἔγραψε καὶ τὸν ἔφεραν ἄλλα νεφέρια, τὰ ὁποῖα: τὸν ἄλσμδάρ Ἀχμέτ-άγαν σαράντα πέντε νεφέρια, καὶ τοῦ Ἐγμένι τοῦ 27, καὶ τοῦ Ἀλλουνοῦ Μουσταφά μπουλούκ-πασῆ 25, ὁποῦ συμποσοῦνται ὅλα νεφέρια 97, καὶ εἶναι τὴν ἑξῆς ἡμέρας ὁποῦ ἦλθαν καὶ ὁ μπήν-μπασής, μὲ δάκρυα θερμῶς παρακαλῶν διὰ νὰ τοῦς γίνεταί κερῆμι ὁποῦ νὰ γένῃ αὐθεντικὴ προσταγὴ νὰ πλερώνωνται καὶ αὐτὰ, καθὼς εἶχεν ἀναφέρει πρὸς τὸ Ὑψος της ὁ ῥήθεις Ὀμέρ-άγας. Ὁ Ἡμής-άγας, ὁποῦ εἶναι διορισμένος μὲ 25 νεφέρια καὶ ὄντος παλικάρι καὶ σαδίκης, θερμῶς παρακαλεῖ διὰ νὰ τοῦ γίνῃ καὶ ἐκείνου κερῆμι νὰ τὸν διορίζωνται ἄλλα 20 νεφέρια, ὁποῦ νὰ γίνωνται εἰς τὸ μπαῖράκι τοῦ 45 νεφέρια, ὑποσχεσόμενος ὁποῦ νὰ ἀνοίξῃ καὶ ἓνα κάστρον, ἃν τὸν προστάξῃ τὸ Ὑψος της, καί, τῇ ἀληθείᾳ, Αὐθέντα μοι, καὶ ὄντος παλικάρι καὶ εἰς τὴν δοκιμὴν τοῦ πολέμου καὶ μούστραν ὁποῦ κάμνωμεν τὸν βλέπω πλέον ἐλαφρὸν καὶ παλικάρι ἀπὸ ὅλους· πλὴν τὸν Μουσταφά-άγαν καὶ τὸν μπήν-μπασήν, τὸν ἓνα διακόσια καὶ τὸν ἄλλον ἑκατόν, καθὼς βλέπω, δυσκολεύονται νὰ τὰ ἔχουν σωστότατα, ἀλλὰ μήτε, καθὼς ἐδηλοποίησαν τῷ Ὑψει της, τόσον ὀλίγα. Ὁ Γεγέν-άγας, μὲ τὰ ἄλλα διορισμένα μπαῖράκια πρὸς τὸν πίν-πασήν, δὲν ἀπολείπουν ἀπὸ τέσσαρα, πέντε εἰς κάθε μπαῖράκι ἑξικλεμέν.

Αὐτὰ κατὰ τὸ παρὸν ἡμπορῶ νὰ φανερώσω πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της, καὶ σήμερον, αὔριον, γίνοντας καλὴ ἡμέρα, μελετοῦμεν νὰ γίνῃ ἓνα μεγάλον μπινῆσι, μὲ ὅλον τὸ ἀσκέρι, καὶ θέλει ὁ δοῦλός της εὐγάλη καὶ τοῦς ἄρχοντας νὰ γίνῃ καὶ μούστρα πολέμου, ὁποῦ νὰ ἐμβαίνει καὶ ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ βασιλέως εἰς τὴν καρδίαν τοῦς νομάτι, καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλει μετρηθῇ τὸ ἀσκέρι ἀπὸ ἓνα ἓνα κατὰ τὸ δουλικόν μου χρέος, θέλω τὸ κάμῃ ἄρτι πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της κατὰ πλάτος.

Νύκτα καὶ ἡμέρα, μὲ ὅλον ὁποῦ, μὲ λογίων τῶν λογίων μεταχειρίσματα πασχίζω ὁ δοῦλός της νὰ μὴ ξεπάζεταί οὔτε ὁ παραμικρός, καὶ μὲ τὴν εὐχὴν τοῦ θεοφροῦρητου Ὑψους της εἴμεθα ἔξυπνοι, κορσπονδάζοντες καὶ μὲ τοῦς λοιποὺς καπῆ-γιολτάσιδες ἀγάδες ἄμην Ἀλλάχ τζιούμλεμιζὶ οὐταντίρμαγια, ἀμήν.

başa Omer-aga, închipuindu-și în mintea sa că acei trei bulucbași ce are afară de orânduirea domnească pe care o avea ca să iea pentru 120 de neferi, a scris și i-au adus alți neferi, cari [sânt]: ai lui Alemdar Ahmed-aga patruzeci și cinci de neferi, și ai aianului lui 27, și ai altui Mustafâ bulucbașă 25, cari fac împreună cu totul neferi 97, și sânt acum șase zile de când a venit și bimbașa, rugându-se călduros cu lacrimi să li se facă har de a se da poruncă domnească de a se plăti și ei, precum arătase Înălțimii Tale zisul Omer-aga-Ibis-aga, care e orânduit cu 25 de neferi, și de fapt viteaz și vrednic (?), se roagă călduros să i se facă și lui harul de a i se orândui alți 20 de neferi, așa că se fie la bairacul lui 45 de neferi, făgăduind să deschidă și o cetate, dacă-l orânduiești Înălțimea Ta; și cu adevărat, Doamne al meu, e și de fapt viteaz și, la încercarea războiului și trecerea în revistă ce facem, îl văd mai sprinten și mai viteaz decât toți; afară de Mustafâ-Aga și de bimbașă, unul cu două sute, altul cu o sută, [cari], cum văd, li e greu să-i aibă deplini, dar nici, cum au arătat-o Înălțimii Tale, așa de puțini. Gheghen-aga, cu celelalte bairace (steaguri) orânduite la bimbașa, nu lipsesc [decât] vre-o patru, cinci la fiecare bairac.

Acestea deoamdată pot să le arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, și azi, mâine, dacă va fi zi bună, avem de gând să se facă un mare marș, cu toată oastea, și robul Tău va scoate și pe boieri ca să se facă și *mostră* de războiu, ca să între puțin și frica lui Dumnezeu și a Împăratului în inima lor, și, în ziua când se va socoti oastea unul câte unul, după datoria mea supusă voi face *arz* (raport) pe larg către Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu.

Noapte și zi, cu tot felul de socoteli încerc mijloace eu, robul Tău, ca să nu se piardă (?) nici cel mai mic, și cu rugăciunea Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu sântem treji, *corespunzând* și cu ceilalți tovarăși agale; să dea Dumnezeu să nu se facă de rușine nimeni dintre ai noștri, amin!

CXC.

Raport al unui ispravnic către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a se face cercetarea situației birnicilor în Mehedinți și Dolj. C. 1788.

Καὶ αὐθις δουλικῶς προσκυνῶ.

† Δουλικῶς ἀναφέρω τῷ θεοφροονήτῳ Ὑψι της ὅτι, εἰς τὸ καθολικὴν Μεσσηνιᾶς βλέπωντας πολλὰς ἀδικίας καὶ ἀκαταστασίας, διὰ τὰς ὁποίας τοσάκις γράφοντας πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἱσπαρβνικούς, οὕτε ἀπόκρισιν ἔλαβον, ἐβιάσθηκα νὰ σταλῶ τὸν δοῦλόν της ἄρχων σατράρην Μπιμπέσκον νὰ κάμῃ εἰς τὰ χωρία ἐκείνου τοῦ καθολικίου μίαν λεπτομερὴν ἐξέτασιν διὰ τὰ δόσιματα, διὰ τὰ ἄλογα τοῦ ὀρδοῦ καὶ τῶν μεσσηνιακῶν, ἃν ἐπλερώθησαν εἰς τοὺς χωριανούς κατὰ τὴν ἐκλαμπρόν της αὐθεντικὴν προσταγὴν, καὶ διὰ τὸ ὁγιαρὶ τον καὶ διὰ κάθε τι ζουλοῦμι ὅπου ἤθελαν ἔξῃ ἀπὸ τοὺς ζαπτιδες καὶ ἄλλους. Ὅθεν, καὶ διὰ νὰ μὴ δοκιμάζῃ ὁ ῥήθεις ἐξεταχθῇς κάμμιαν δυσκολίαν, παρακαλῶ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της νὰ σταλθῇ μία ἐκλαμπρὸς της αὐθεντικὴ προσταγὴ πρὸς τὸν ῥηθέντα σατράρην Μπιμπέσκον διὰ νὰ κάμῃ τὴν πρέπουσαν ἐξέτασιν τοῦ καθολικίου διὰ ὅλα τὰ ἄνωθεν, νὰ μὴν ἀδικηθοῦν οἱ πτωχοὶ ῥαγιάδες εἰς τὸ γεγιάν Δεσλέτι τοῦ Ὑψους της.

Πρὸς τοῦτοις ἀναφέρω τῷ Ὑψι της ὅτι εἰς τὸ καθολικὴν Δόλτζι εἶναι περισσότεροι σοκοτέλνικοι καὶ ποσλούσνικοι ἄρχοντικοὶ ἀσίδωτοι, παρὰ χωριανοὶ μὲ δώσιμον, καὶ ἐκ τοῦτου ἀκολουθεῖ κσῶρι καὶ χαλασμός τῶν χωρίων καὶ τοῦ καθολικίου, διὰ τοῦ αὐτοῦ ὑμῆλιον πρέπει νὰ σταλθῇ ἀπὸ τὴν αὐθεντικὴν Βιστιαρίαν τὸ κατὰστοιχον τῶν ἄρχοντικῶν σοκοτελνίκων καὶ ποσλουσνίκων τοῦ αὐτοῦ καθολικίου, ὅπου μόνον ὅσοι διαλαμδάνονται εἰς τὸ κατὰστοιχον της Βιστιαρίας νὰ μείνουν ἀσίδωτοι ποσνούσνικοι (sic).

Περὶ τοῦτου παρακαλῶ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της νὰ γένῃ μία ἐκλαμπρὸς σφοδρὰ αὐθεντικὴ προσταγὴ πρὸς τὸν δοῦλόν της ἄρχοντα σερδάρην Πανοτζάν, ὅχι πῶς δίχα ταύτης ἀμελεῖ ὁ ῥήθεις τὸ καθολικὴν του, παρὰ διὰ νὰ λείψῃ κάθε γο[γ]γυσμός καὶ παράπονον, καὶ ὁ καθεὶς νὰ βαστᾷ μόνον ὅσους τῷ πρέπει, καὶ διαλαμδάνονται εἰς τὸ κατὰστοιχον της αὐθεντικῆς Βιστιαρίας. Περὶ τῶν ἀμφοτέρων τούτων μωδέδων ἔγραφα ἐσχωριστὰ καὶ τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ Βιστιάρῃ κατὰ τὴν συνήθειαν καὶ παρακαλῶ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της νὰ προσταχθῇ διὰ νὰ μοὶ σταλθῶσιν αἱ ἐκλαμπραι τοῦ Ὑψους της προσταγαὶ ὅτι εἶναι πρὸς τὸ κοινὸν ὄφελος: δὲν θέλει μείνῃ ἢ ἐνέργισιά των μπόσινη.

Σὶ ἰαράσι cu supunere mă închin.

† Supus aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că, în județul Mehedinților, văzând multe nedreptăți și neașezări, pentru care, de atâtea ori scriind către boierii ispravniciei, n'am luat nici răspuns, am fost silit a trimete pe robul Tău Sătrarul Bibescu ca să facă în satele acelu județ o cercetare amănunțită pentru dări, pentru caii ordiei și ai poștelor, dacă s'au plătit sătenilor după strălucita-Ți poruncă domnească, și pentru oierit și pentru orice supărare ce ar fi avut de la zapcii și de la alții. Deci, și ca să nu încerce acel cercetător vre-o greutate, rog pe Înălțimea Ta a se trimete o domnească orânduire către acel Sătrar Bibescu pentru a face cuvenita cercetare a județului la toate cele de mai sus, ca să nu se nedreptățească săracele raiale la înaltul Devlet al Înălțimii Tale.

Pe lângă aceasta aduc înaintea Înălțimii Tale că în județul Dolj sânt prisoselnicii scutelnicii și poslușnici boierești nesupuși la dare, ci numai țerani cu darea, și de aici urmează greutate și peire a satelor și a județului, pentru întemeierea căruia trebuie a se trimete de la domneasca Visterie catastihul scutelnicilor și poslușnicilor domnești ai acelu județ, pentru ca numai cei ce se ieau în catastihul Visteriei să rămâie poslușnici scutiți de dare.

Pentru aceia rog pe Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu să se facă o strălucită aspră poruncă domnească către robul Tău boierul Serdar Panoceanu(?), nu că fără aceasta nu cată județul său, ci ca să lipsească orice plângere și parapon, și fiecare să poarte numai câți i se cad și să se treacă în catastihul domneștii Vistierii. Pentru amândouă aceste *madele* (trebi) am scris osebit și prea-nobilului boier Marele Vistier după obicei, și rog pe Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu să poruncească a mi se trimete strălucitele ordine ale Înălțimii Tale, că sânt spre folosul obștii: nu va rămânea punerea lor în lucrare fără de folos.

c. 1788.

Raport al unui boier din Craiova către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște provizii ale Turcilor, trimeterea dela Târgul-Jiului ca prizonier la Craiova a boierului Otetelișanu și despre ostașii localnici cari pradă.

Καὶ αὐθις δουλικῶς προσκυνῶ.

† Σήμερον ἦλθεν ἀπὸ Μπελιγράδι ὁ ἐπιφύρων τὸ παρὸν δουλικὸν μου, Χατζή-Ἀλή-τζαοῦς-ἀγά, μὲ τὸν ὅποιον μοὶ γράφει ὁ Σανδουλάκης Πορτάρης ὅτι ὁ ῥηθεις Χατζή-τζαοῦς ἦτον διορισμένος καὶ ἐφόρτωσε τὰ δῶα τζάμια ὅπου ἦτον μὲ κριθάρι τῆς Βούλτζας καὶ εἶχαν ἐξφορτωθῇ εἰς Ῥουσόβαν, τὰ ὅποια τῶρα εὐρίσκονται κοντὰ εἰς Μπελιγράδι, ὡρῶν δέκα διάστημα· καὶ διὰ τὸ σπεῖπι-ταχυρίρι μοὶ γράφει ὅτι ἐπάσχισε μὲ κάθε τρόπον νὰ τὸ πάρῃ, μὰ δὲν τὸ ἔδωκεν καὶ ὁ ἴδιος Βαλιαντζής ἕως ὅπου δὲν κάμνει ὅλα τὰ ἄσπρα, τὰ 50 πουργεῖα, τσολήμι, ὁμοίως καὶ τὸ χουζμέτι τοῦ Ἰσμαήλ-ἀγά Τάταρη· ἀφ' οὗ ὅμως πουλήσῃ καὶ τὸν ζαχερὲν ὅπου εἶναι εἰς τὰ τρία καράβια, θέλει κάμῃ τσολήμι τὰ 50 πουργεῖα καὶ θέλει πάρῃ τὸ σπεῖπι-ταχυρίρι, ἀφ' οὗ φθάσουν καὶ τὰ δῶα τζάμια μὲ τὸ κριθάρι τοῦ καδηληκίου Βούλτζας καὶ Γορζίου. Πρὸς τοῦτοις γράφει ὅτι ἔγινε σουργοῦνι ὁ Δελή-Ἀχμέτ-ἀγάς, ὅστις ἔχει παρμένον 1100 γροσίων κριθάρι, καὶ ὅτι καλὸν ἔγινε ὅπου ἐδίωξαν τὸν δευτερδάρ-ἐφέντην, ἐπειδὴ πολὺ μποζμὰν ἤθελε νὰ τὸν κάμῃ καὶ ὅτι, ἂν αὐτὸς δὲν τὸν ἀντιστέκονταν, ἤθελε νὰ πουλήσῃ τὸ σιτάρι ἢ ἑκάτὸν ὀκάδες δέκα γρόσια καὶ τὸ ἴσμι τοῦ κριθαρίου 13 παράδες· ἢ κοινότης, μὲ ὅλην τὴν καρδίαν τοὺς, τὸν ἔπρσαν, δὲν ἐκοίταζαν. Προσέτι μοὶ γράφει ὅτι ὁ Χατζή-τζαοῦς-ἀγάς στέλνεται παρὰ τοῦ ὀφηλοτάτου πασᾶ διὰ ζαχερὲν, χωρὶς νὰ στοχασθῇ τὴν δυσκολίαν τοῦ χειμῶνος καὶ τὴν ἑλλειψιν, καὶ τὸ μακρὸν διάστημα, καὶ τὰ Γκερδάρια, καὶ ἄλλα γνωστὰ περίκουλα· ὁ ῥηθεις Χατζή-τζαοῦς μοὶ ἐρώτησε διὰ τὸ τζιρακλήμι ὅπου ὑποσχέθηκεν αὐτῷ τὸ Ὑφος τῆς, τί θπόγινεν, καὶ, ἂν μοὶ τὸ γράφει, καὶ ἀπεκρίθηκα ὅτι μοὶ φράφει τὸ Ὑφος τῆς πῶς περὶ αὐτοῦ ἔγραψε τὸ Ὑφος τῆς εἰς Βασιλεῖουσιν καὶ προσμένει ἀπόκρισιν.

Τῆς ἄρχητας ὅπου δὲν ἐστάλη μεῖχρι τοῦδε τὸ σπεῖπι ταχυρίρι εἶναι ἡ αἰτία τὸ ἀχμακλήμι τοῦ πορτάρη Σανδουλάκη.

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐξεκινήσαμεν διὰ τὸ Ἀδά-καλσοὶ παξημάδια περὰνω ἀπὸ ἑκατὸν πενήντα καντάρια, κατὰ τὴν ἑκλαμπρόν τῆς προσταγῆν· ἐπιμελούμεθα καὶ διὰ τὰ λοιπά.

Σὶ iarăși supus mă închin.

† Azi a venit din Belgrad aducătorul acestei supuse [serisori] a mele, Hagi-Ali-ceauș-aga, cu care îmi scrie Sândulachi Portarul că zisul Hagi-ceauș era orânduit și a încărcat cele două ceamuri care erau cu orzul Vâlcii și erau să se descarge la Rușava, care acum se află lângă Belgrad, la depărtare de zece ceasuri; și prin *sebeptacir* (raport) îmi scrie că a încercat în tot chipul să-l iea, dar nu l-a dat și însuși Valiangi până ce nu dă toți banii, cele cinzeci de pungi, precum și huzmetul (slujba) lui Ismail-aga Tatarul; ei, îndată ce va vinde și zaherea, care e în cele trei corăbii, va da cele cinzeci de pungi și va lua *sebeptacirul*, când vor sosi și cele două ceamuri cu orz ale județelor Vâlcea și Gorj. Pe lângă acestea scrie că s'a surgunit Deli-Ahmed-Aga, care luase orz de 1.100 de lei, și că bine a fost că au gonit pe testerdar-efendi, căci era să-i facă multă pagubă și, dacă el nu i s'ar fi împotrivit, era să vândă grâul sută de ocă zece lei și iemul de orz treisprezece parale; obștea, cu toată inima lor, a luat-o, nu s'a uitat. Încă îmi scrie că Hagi-ceauș aga se trimete de preafînălțatul Pașă pentru zaherea, fără a se socoti greutatea iernii, și lipsa, și depărtarea cea mare, și Gherdapurile, și alte *pericole* eumoscute; acel Hagi-ceauș m'a întrebat pentru ciraclăcul ce i-a făgăduit Înălțimea Ta, ce s'a făcut, și să-mi scrii despre aceasta, și am răspuns că-mi scrii Înălțimea Ta cum că pentru aceasta ai scris Înălțimea Ta la Tarigrad și aștepti răspuns.

Pricina că până acum nu s'a trimes *sebept-tahrirul* e slăbiciunea Portarului Sândulachi.

În aceste zile am pornit la Ada-calē pesmeți mai mult de o sută cinzeci de cântare, după strălucita-Ți poruncă; ne îngrijim și de celelalte.

Ὁ ἄρχων Στόλνικος Ὅτετελεσάντος, ὁποῦ ἐ-
φέρθη ἀπὸ Τίργου-Ζίγιου ἐνταῦθα, εἰς Κραϊό-
δαν, μὲ αὐθεντικὴν μουμεπασίρηγν, ἔκτοτε ἐξυ-
πάσθηκεν ἡ γυναῖκά του, οὕσα φιλάσθενος καὶ
ἀγνοοῦσα τὴν ὑπόθεσιν, καί, ἀρκετάς ἡμέρας
ἀσθενήσασα, εἶναι ὀλίγος καιρὸς ὁποῦ ἔδωκε
τὸ κοινόν της χρέος, καὶ ἔμεινε ὁ ῥηθεὶς
περίλυπος χήρος ἀπαρηγόρητος καὶ μὲ κόρηγν
νόμου ἡλικίας. ὅθεν παρακαλεῖ νὰ ἔχη τὴν
αὐθεντικὴν της ἄδειαν, ἀφίροντας τὰ παιδιὰ
του ἐδῶ, εἰς Κραϊόδαν, νὰ ὑπάγῃ εἰς Τίργου-
Ζίγιου, εἰς τὸ σπήτι του, καί, ἡ νὰ ἐξευμω-
νιάσῃ ἐκεῖ, νὰ κοιτάξῃ διὰ τὸ σπήτι του, ἡ νὰ
διατρέψῃ μόνον ὀλίγας ἡμέρας καὶ πάλιν νὰ
ἐπιστρέψῃ ἐνταῦθα εἰς τὰ παιδιὰ του, καὶ ὅ-
πως ἤθελεν εἶσθαι ὁ αὐθεντικὸς της ὀρισμός.

Στέλνω πρὸς τὸ Ὑψος της τὸ ἐξάμηνον τῶν
πέντε κλεπτῶν ὁποῦ ἐπιάσθησαν καὶ ἐξετάχ-
θησαν εἰς τὸ τῆς Κραϊόδας δεσπερταμέντο δε-
κρεμεναλιῶνος. Αὐτοὶ εἶναι, Αὐθέντα μοι ὀφη-
λότητας, ἀπὸ τὰ νερέρια ἱποῦ ἔγιναν ἀπὸ τὰ
καὶ ἡλικία μὲ τὸ τῆν δυσκολίαν καὶ ζημίαν τοῦ
χωρίου ἐπροστέχθησαν νὰ ἡσυχάσουν εἰς τὰ
χωρεῖα τοὺς ὥστε νὰ χρειασθοῦν, καὶ αὐτοὶ
ἐπεχειρήθησαν τὴν κλεψίαν. Οἱ τοιοῦτοι ἐν-
τίπιοι, εἰς τοὺς παρελθόντας παλέμους, ἀπεσ-
τίτησαν καὶ ἐχαίνονταν καὶ ἐπῆραν τοὺς ἱ-
δίους τίπους τῶν χωρὶς νὰ πετήσῃ Μότχοδος
ἡ Νέμεζος, ὡς τοῖς πᾶσι δῆλον. Τοῦτ' αὐτὸ
φαίνεται ὅτι ἔχει νὰ ἀκολουθήσῃ τιτὲ διὰ
τοῦτο τὸ καλῆταρον ὅλοι νὰ ὀρθοῦν εἰς τὰ
χωρεῖα, νὰ πληρώσουν ὁόντιμον εἰς τὴν αὐθεν-
τικὴν Βεστιαρίαν¹, ὅτι τοῦτου ὁ ζυγὸς θέλει
τοὺς χαλναγωγήτῃ, χωρὶς νὰ ἡμπορέσουν νὰ
κατορθώσουν τὴν προπατορικὴν τους καὶ τῶν
ιδίων ἀποστατικὴν συνήθειαν καὶ σκοπόν, γενε
φερμὰν ἐφέντιμιζίντιρ.

Dumnealui Stolnicul Otetelișanu, care
s'a adus de la Târgul-Jiului aici, la
Craiova, cu mumbașir domnesc, de atunci
s'a îmbolnăvit soția lui, fiind slabă și
necunoscându-și starea, și, după o boală
de câteva zile, e puțin timp de când și-a
dat obșteasca datorie, și a rămas el
întristat văduv nemângâiat și cu fată de
vrâstă: deci se roagă să aibă voia Ta
domnească, lăsându-și copiii aici, la Cra-
iova, să meargă la Târgul-Jiului, la
casa sa, și ori să ierneze acolo, să caute
de casa-i, ori să petreacă numai puține
zile și iar să se întoarcă aici la co-
pii săi, și cum va fi porunca Ta dom-
nească.

Trimet Înălțimii Tale *examenul* celor
cinci hoți cari s'au prins și s'au cerce-
tat la departamentul de *cremenalion* al
Craiovei. Aceștia sânt dintre neferii
ce s'au făcut de la județe cu atâta
greutate și pagubă a locului; au fost rân-
duiți a se odihni la locurile lor până
ce vom avea nevoie, și ei s'au apucat de
hoție. Astfel de localnici, în războaiele
treceute, s'au răsculat și s'au hainit și
au luat înseși locurile lor fără să sufere
Muscalul sau Neamțul, cum e știut tu-
tutor. Același lucru se pare că va urma
totdeauna; pentru aceia mai bine e ca
toți să se dea la sate, ca să plă-
tească dajdea către Vistieria dom-
nească, pentru că jugul ei îi va înfrâna,
fără a putea ajunge în rostul lor stră-
moșesc și obiceiul lor de răscoală și
scopul lor, și iarăși hotărîrea e a dom-
nului meu.

CXCII.

Raport al aceluiași către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre visita beifului C. 1788.
de Fetislam (Cladova), purtările fostului delibașă domnesc și ale boierului Iacomî,
unit cu Fanarioții și localnicii fără frică de Dumnezeu.

Καὶ αὐθὺς δουλικῶς προσκυνῶ.

† Δουλικῶς ἀναγέρων τῇ θεοφρονητῇ Ὑψει
της ὅτι προλαβόντως ἐπέρασε ἐντεῦθεν ὁ τι-
μιώτατος καὶ ἐνδοξότατος Φετισλάμπης, τὸν
ὁποῖον ἐπεριποιήθηκα μὲ κονάκι καλὸν καὶ
μὲ ὅλα τὰ χρειαζόμενα, τὸν ἐφίλευσα καὶ εἰς
τὸ τραπέζι μου. Καὶ εἰς τὴν κωνημιὸν του τὸν
ἐδιόρισα μηχανοδόρηγν ἔγιναι μπογιεριάσῃ, καὶ

Și, iarăși, cu supunere mă închin.

† Supus aduc înaintea Înălțimii Tale
că dăunăzi a plecat de aici prea-cinstitul
și prea-slăvitul bein de Fetislam, pe care
l-am îngrijit cu conac bun și cu toate cele
de nevoie, l-am postit și la masa mea.
Și la plecarea lui i-am orânduit mehmend-
dar un boierinaș, și am mers împreună până

¹ În original: Βεστιαίαν.

διήλθε μαζὺ ἕως εἰς Σιστόβι, ἐμποδιζώντας τὸν σκοπὸν τοῦ ὁποῦ εἶχε διὰ τὸ Βουκουρέστι.

Ὁ πρῶην δελημπασης τοῦ θεοφρουρήτου Ὑφους της ἔγινε τερπιῆς εἰς τὰ πάντα εἰς τὸν ἀρκετὸν καιρὸν ὁποῦ ἐνταῦθα διατρίβει μὲ ἔξη του νσφέρια, μὲ μπος μποσινά· κλέσι μὲ θερμά δάκουα καθεμεροῦσιον καὶ μαρτυρεῖ τὸ σφάλμα τοῦ ὅτι ἐξ ἀπροσεξίας ἐγελάσθησαν ἀπὸ τὸν πονηρὸν καὶ πανοῦργον πρῶην του-φρεκτῆ-μπάση χαίνην. Παρακαλεῖ δὲ τανῶν σὺν τῷ δοῦλῳ της νὰ ἐλεσηθῇ μὲ ἐν ἑκλαμ-προν αὐθεντικὸν τοῦ Ὑφους της γράμμα ἰτ-λακίου διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Βουκουρέστι ὁποῦ ἔχει τόσα πράγματα τοῦ χαμένα καὶ ἀλυσδερήσια, εἰς τὰ ὁποῖα τοῦ ἐπροξενήθη ἀρ-κετὴ ζημία μὲ τὴν ἐξαφνικὴν καὶ ἀνέλπιστον ὀργὴν τοῦ θεοφρουρήτου Ὑφους της, ὁ Κό-ριος πολυστοίη ἐς μακραίωνας.

Ὁ Κόριος Γακωμῆς, ὄντας τερπιῆς τῶν Φαναριωτῶν, δὲν ἔπαυεν ἀπὸ τὰς ἀταξίας καὶ κακοσυννηθισμένα τοῦ χρεσκέτια· διὰ πάντα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τὸν ἐνοουθετοῦσα καὶ τὸν ἐμποδίζα· αὐτὸς δὲ, ὡς ὁμόγνωμος τῶν ἐντο-πίων, δὲν ἐξεμάκρυνεν ἀπὸ τὰς συμβουλὰς των καὶ φλυαρίας, ἀνυπόφορος γενόμενος ὅλον διό-λου αὐτῶν· ἐλέπωντάς τον δὲ περιπλανόμενον χωρὶς νὰ ἔχη κῆμμιαν δουλειάν, ἀφ' οὗ ἐμα-ζηλεῖσθῃ ἀπὸ τὴν ἱσπραβνητζίαν τῶν Οὐγγου-ράνων, τὸν ἐπρόσταξε νὰ ἐτοιμασθῇ, καὶ αὔριον, θέλων καὶ μὴ θέλων, τὸν ξεκινῶ διὰ τὸ Βου-κουρέστι. Ὅθεν, ἐπειδὴ μόνος τοῦ ἐγνώρισε τὸ σφάλμα τοῦ, λέγωντας ὅτι τὸν ἐμάγευσαν οἱ ἁθεόφοβοι ἐντόπιοι, παρακαλῶντάς με, τὸν ἐ-συγχώρησα ὁ δοῦλός της· διὰ τοῦτο παρα-καλῶ τὸ θεοφροῦρητον Ὑφος της νὰ μὴ τὸν συναιρισθῇ, ἀλλὰ νὰ τὸν συγχωρήσῃ, ὄντας καθὼς μόνος τοῦ ἐμαρτυρήθῃ.

la Siștov, împiedecând scopul lui ce avea la București.

Fostul delibașă al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite a ajuns pedeapsă întru toate în scurta vreme ce petrece aici cu șase neferi ai lui, prin multele nedreptăți; plânge cu calde lacrimi zilnic și-și mărturisește greșeala că din nebăgare de samă a fost luat în batjocură de către răul și vicleanul fost tufecibașa hainul. Ci se roagă acum cu mine, robul Tău, să fie miluit cu strălucită scrisoare de mijlocire a Înălțimii Tale ca să meargă la Bucu-rești, unde și-a pierdut atâtea lucruri ale sale și alișverisuri, la care i s'a făcut destulă pagubă cu neașteptata și nenădăjdnita mân-âie a Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, pe care Domnul s'o fie întru mulți ani.

Comisul Iacomî, fiind pedeapsă fa-narioților, n'a încetat cu neorânduilele și pornirile sale de rău învăț; întru toate și cu vorba și cu fapta l-am sfătuit și l-am oprit; iar el, ca unul ce e de aceeași pă-rere cu localnicii, nu s'a depărtat de la sfaturile și flecăriile lor, ajungând nesufe-rit cu totul al lor; ei, văzându-l rătăcind fără să aibă vre-o slujbă, de când s'a mazilit din isprăvnicia Ungurenilor, i-am orânduit să se gătească, și mâine, vrea ori nu vrea, îl pornese la București. Deci, de oare ce el însuși și-a cunoscut greșeala, spunând că l-au vrăjit localnicii fără frică de Dumnezeu, rugându-mă, l-am iertat cu, robul Tău; pentru aceea rog pe Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită să nu-l strângi, ci să-l ierți, fiind el precum însuși a mărturisit.

CXCIII.

C. 1788.

Un arhieru, probabil Patriarhul de Ierusalim, către un boier trecut în Mol-dova, despre niște orz ce dorește să i se trimeată de acolo.

Τὴν περὶ πόθητόν μοι Εὐχυσίαν της ἀλοφύχως εὐχόμενος, ὁπερὶ ἔδιστα ἐν Κυρίῳ κατασπά-ζομαι.

† Ἐξ ὅτου ἐνταῦθεν ἀνσχωρήσεν, οὐδὲ ἐν μέχρη τοῦδε οὐτῶν της εἰδομεν, ἐν ᾧ ἡμεῖς καὶ παροῦσαν ἐνταῦθα τὴν ἡγάπην, καὶ ἀποδαν αὐτόθι εἰς Πογδανίαν ἐπόθον. Ἐγώ, κατὰ τὴν παράκλησιν καὶ αἰτησίαν της, συνέδραμον καὶ συντρέχω τῇ εὐχνεσστάτῃ ἀρχοντίσῃ της, καὶ τοῖς παμφιλτάτοις τέκνοις της εἰς κάθε ἀνάγ-κην τους, ὅσην μάλιστα ἀποτείνεται εἰς τὴν

Rugându-mă eu tot sufletul pentru Domnia Ta mie prea-dorită, eu cea mai mare plăcere Te sârut în Domnul.

† De când ai plecat de aici, n'am vă-zut până acum nicio fiaseă [scrisoare] a Ta, pe când noi și fiind Tu de față Te iubiam, și lipsind în Bogdania Te doriām. Eu, după rugămîntea și cererea Ta, am ajutat pe prea-nobila Ta cocoană și-i stau în sprijin, și prea-iubiților Tăi fii, la orice nevoie a lor, mai ales cîtă se

κυριαρχίαν μου. Πέρισυ δις εἶχον τῇ γράφῃ, παρακαλῶντάς την νά μοι ἀλιβερδίση ἔως ἐκατὸν κοιλά κριθάρι, περὶ οὗ μήτε γρή μοι ἀπεκρίνατο· καὶ ἐκ τούτου δῶα τινα συμπεραίνω αἷτια: ἡ παραπυσύντα τὰ γράμματα μου δὲν περιήλθον εἰς χεῖρας της, ἡ, καίτοι λαβοῦσα, ἡμέλῃσε τὴν πρὸς ἐμὲ ἐκδοῦλεύσιν της. Μ' ὅλα ταῦτα ἐγὼ, ὡς πνευματικός της πατήρ, ἡθέλησα καὶ διὰ τοῦδς μοι τοῦ εὐχετικοῦ ἐμφανιζόμενος: ἄ'ον μὲν, νά ἐπερωτήσω τὰ της πολυεύκτου μοι ὀγείας της· ὅ'ον δὲ νά τὴν παρακαλέσω καὶ αὐτοῖς νά μοι διαπορθυσήσῃ ἔως ἐκατὸν κοιλά κριθάρι νέον καὶ καλόν, κατὰ τὸ φιάτι ὅπως ὁποῦ ἡ Αὐθεντία δίδει εἰς τὸ καπίνι, τὸ ὁποῖον ἄς τὸ ἐνσρηγήσῃ διὰ τῶν φίλων της ἀρχόντων ὁποῦ εἰς τὸ Γαλάτῃ εἰσρίσκονται, γράφουσα ἐντόνως πρὸς τὴν Εὐγενεῖαν τους, ὁποῦ ἀρεῦκτως νά κατωρθωθῇ, προσεπισημειοῦσα καὶ τὴν περὶ τούτου ἀγοράν, τὴν ὁποῖαν νά μοι γράφῃ, ἡ νά τὴν κατεδάσω ἀπὸ τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἔδωκα τῇ εὐγενεστάτῃ ἀρχοντίσῃ της, ἡ νά ἐγχειρίσω καὶ αὐτὰ τὰ γρόσια πρὸς τὴν Εὐγενεῖαν της. Τὴν παρακαλῶ δὲ νά μὴν ἀμυγήσῃ καὶ τώρα, καθὼς καὶ πέρυσι, ἀλλὰ νά μοι τὰ ἀποστείλῃ, ἐπειδὴ χρῆζω μεγάλως διὰ ἀναγκαίαν τροφὴν τῶν ἱππων μου· καὶ θέλω ὑποχρεωθῇ τὰ μέγιστα δι' αὐτὴν τὴν προμήθειάν της. Τὰ δὲ ἔτη της εἴησαν θεόθεν ὅτι πλεῖστα καὶ πανευτυχῇ.

Εἶναι τοιγαροῦν γνωστὸν πᾶσιν ὑμῖν τοῖς εὐσεβέσιν ὅσαι ἐπίρσαι συνέδησαν πρὸ χρόνων εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον τοῦ Κυρίου μας, καὶ δεινὰ μέγιστα, καί, ἀνέλπιστα ἐπελθόντα, κατεθρόνησαν ἡμῶν ἀπαξιάπαντων τὰς ἀκοάς, ἅπερ οὗ τὴν τυχοῦσαν ἐπέφερον ζημίαν, ἵνα μὴ εἴπω: φθοράν ὀλεσίοικον εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον, ὥστε περιέπλεσεν εἰς χρέος ὑπέρογκον καὶ διςοικονόμητον πρὸς ἐξοικονόμησιν λοιπὸν τοῦ ὑπερόγκου

(Concept.)

ține de chiriaria mea. Anul trecut, de două ori Ți-am fost scris, rugându-Te să-mi tocmești până la o sută de chile de orz, pentru care nimic nu mi-ai răspuns, și de aici bănuiesc două pricini: ori că scrisorile mele, rătăcindu-se, n'au ajuns în mâinile Tale, ori că, de și ai primit [serisoarea], n'ai ținut samă de slujba Ta către mine. Totuși eu, ca un părinte duhovnicesc al Tău, am voit și prin această [scrisoare] a mea de rugămintă să-ți arăt: întâiu, ca să întreb despre sănătatea Ta mie mult rugată; al doilea, însă să te rog și din nou să-mi treci până la o sută de chile de orz nou și bun, după prețul însă pe care-l dă Domnia la capan, pe care să-l pui în lucrare prin prietenii Tăi boierii ce se află la Galați, scriindu-li dumnealor cu hotărâre ca neapărat să se isprăvească, însemnând și prețul pentru aceasta, pe care să mi-l scrii, pentru ca sau să-l trimet în jos din banii ce i-am dat prea-nobilei Tale cocoane, sau să-Ți dau și acești bani Domniei Tale. Ci Te rog să nu neglijezi și acuma, ca anul trecut, ci să mi-i trimeți, căci am mare nevoie pentru hrana cailor miei; și-Ți voi rămâncea foarte mulțămitor pentru această a Ta îngrijire. Iar anii Tăi fie de la Dumnezeu cât de mulți și pe deplin fericiți.

E însă știut nouă tuturor celor evlavioși câte atacuri s'au întâmplat pe vremuri la Preasfântul Mormânt al Domnului nostru, și prea-mari grozăvii și, viind pe neprevăzute, ni-au năvălit tuturora urechile, care au adus nu întâmplătoare pagubă, ca să nu zic: peire deplină la Sfântul Mormânt, așa că a căzut la datorie enormă și de neeconomisit; ci spre economisirea enormei....

(Concept.)

CXCIV.

Tufecibașa Husein-Aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mănăstirea C. 1788.
pe care o păzește (Cozia).

Ὑψηλότατς μοι Αὐθέντα.

Μετὰ τὴν προσήκουσαν προσκῆνησιν ἀναφέρω τῷ θεοπροουρήτῳ Ὑψει της ὅτι ἔλαβον ἑλαμπρον αὐτῆς πουγιουρουλί, τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον, διὰ τοῦ ἀρχοντός της πρώην Σπαθάρη καὶ ἔγων τὰ προσταττόμενά μοι. Μοὶ εἶπεν καὶ λισανέν τὰς προσταγὰς της, καὶ ἐπληρορορήθην, καὶ θέλω ἐξακολουθήσῃ τὰς

Prea-înălțate Doamne al meu.

Cu căzuta închinare aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzită că am primit porunca Ta strălucită, întâia și a doua oară, prin dumnealui boierul Tău fostul Spătar și am aflat cele mie orânduie. Mi-a spus și din gură ordinele Tale, și am aflat, și voi urma orânduiriile Tale,

προσταγὰς της, μὲ τὸ μαχαφῆτι τοῦ δοῦλου της Σπαθάρη. Θέλει ἡξήσει τὸ Ὑψος της ὅτι τὸ μοναστήρι εἶναι μουχκέμικο καὶ δὲν ἔχει κανένα γκρεμισμένον μέρος, ἔχει καὶ πηγὰς μέσα αὐτὸ τὸ μοναστήρι, ἔχει δύο πόρταις: ἡ μία εἶναι γιὰ καπισὶ καὶ ἡ ἄλλη ἀραπὰ καπισὶ. Καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν της θέλομεν ἐξακολουθήσῃ. Ἐπῆρα καὶ τὰ τόπια, τὰ ὁποῖα τὰ ἔβαλα ἀντικρὺ εἰς τὴν πόρταν. Ἀφ' οὗ ἦλθα, κάθομαι μέσα εἰς τὸ μοναστήρι, καὶ ἔκτοτε ἔχω τὴν προσοχὴν αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ. Τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἰς θεόθεν πλείστα καὶ πανευδαίμονα.

Τῆς Ὑψηλότητός της πρόθυμος εἰς τὰς προσταγὰς της

(τ. σφ.) Τουρκετζίπασης Χουσεῖν-ἀγάς.

Τώρα ἔφθασεν καὶ ὁ ὀνζιλ-ἐμινῆς Μεχμέδ-ἀγάς καί, συνομιλῶντας μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Σπαθάρη, θέλω φανερώσῃ τῷ θεοφρονῆτῳ Ὑψει της.

Τῷ ὑψηλοτάτῳ καὶ μεγαλοπρεπεστάτῳ Ἀθρόεντῳ πάσης Οὐγγροβλαχίας.

(Pecete de ceară roșie.)

cu mijlocirea robului Tău Spătarul. Vei afla Înălțimea Ta că mănăstirea e puternică și nu are nicio parte ruinată, este și fântână în acea mănăstire; are două porți: una e poarta pentru cei pe jos, alta e poarta pentru cei cu căruța. Și după a Ta poruncă vom urma. Am luat și tunurile, pe care le-am pus în fața porții. De când am venit, stau în mănăstire și afară am grija ei și a celor din ea. Iar prea-strălucirii Tăi ani fie de la Dumnezeu foarte mulți și deplini fericiți.

Al Înălțimii Tale gata la poruncile Tale.

(Pecete turcească.) Tufeccei-başa Husein-Aga.

Acuma a venit și ingil-eminî Mehmed-Aga și, vorbind cu el și Spătarul, Îți voi vâdi Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite.

Prea-înălțatului și prea-măritului Domn a toată Ungrovlahia.

CXCV.

C. 1788.

Raport al lui Zaim-Muhamed-Aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mișcări ale Turcilor la Dunăre.

Γράφει ὁ Ζαΐμ-Μουχαμέδ-ἀγά πρὸς τὸ Ὑψος του ὅτι ταῖς παρελθούσαις τὸν ἦλθε προσταγὴ βασιλικὴ νὰ κάμῃ τεσάρτιν μίαν ποσότητα 500 ἀσπερλίδων καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Ὀρδοῦ-Χουμαριόν· ὁ δὲ ῥηθεις ἀγάς ἐμάζωξεν ὑπὲρ τοὺς 1000 πολεμάρχους καί, κινώντας μαζὴ τοὺς διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Ὀρδοῦ-Χουμαριόν, ἔφθασεν εἰς τὸ Τόρνοβον, εἰς τὸ κονάκι τοῦ Σελίμ-ἀγά· ἐκεῖ δὲ, ἐπάνω εἰς τὸ σκαμπέτι τους, ἔφθασεν ἄλλη προσταγὴ: ὅτι εὐρέθη εὐλογον νὰ ἔλθουν εἰς Βουκουρέστι.

Ὅθεν γράφει πρὸς τὸ Ὑψος του ὁποῦ νὰ γράψῃ περὶ αὐτοῦ τοῦ μαδὲ εἰς τὸ Ὀρδοῦ διὰ νὰ λάβῃ τελεῖαν ἀπόκρισιν.

Serie Zaim-Muhamed-Aga către Înălțimea Sa că zilele treente i-a venit porunca împărătească să aibă grijă de o cantitate de 500 de ostași și să meargă la Ordia împărătească; iar acel agă a strâns peste 1000 de luptători și, plecând cu ei ca să meargă la Ordia Împărătească, a ajuns la Târnova, la conaetul lui Selim-Aga; iar acolo, peste porunca (?) lor, a venit alt ordin: că s'a găsit bine să meargă la București.

Pentru care scriu Înălțimii Tale ca să scrii pentru aceasta o cerere către Ordie ca să aibă răspuns desăvârșit.

CXCVI.

C. 1788.

Capuchehaiaua Țării-Românești către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre afaceri de bani și mișcări militare ale Turcilor.

Εἶδον τὸ σταλὲν σημείωμα διὰ τὴν ἄλλεψιν ἐκατὸν εὐκασί δύο γρασίον ἐκ τῶν διὰ τοῦ βατάρχου τῶν καλαφάσιδων σταλέντων ἐξήντα προυγγείων. Αὐτὸ, Αὐθέντα μου, καθὼς

Am văzut însemnarea trimisă pentru lipsa a o sută douăzeci și două de groși din cele șaiszeci de pungi trimise prin vătahul călărașilor. Aceasta, Doamne al

καὶ προλαβόντως σὰς ἐφρανέρωσα, δὲν εἶναι ἔλλειψις ἀπὸ λάθος: εἰς τὰ παντακόςια γράσια κρατοῦν δὴ ὁ σεργί-καλφασὶ καὶ θεζνα-τάρ-πασῆς, τὸ ὅποιον εἶναι σύνηθες καὶ μου-κανένικον, καί, ἐπειδὴ ἦτον ἐξήντα πουγγεῖα, ἔλαβον αὐτοὶ τὰ ἑκατὸν εἴκοσι, καὶ τίσχ λείπουν. Μ' ὅλον τοῦτο τὰ ἐξήτησα, καὶ λέγουν ὅτι εἶναι δικαίωμα τῶν.

Προλαβόντως ἐκείνο ὅπου σὰς ἐφρανέρωσα ὅτι αὐτοπαρκαίνητοι ὅπερ τοὺς διακοσίους ἀσ-κέριδες, ἐφοδισμένοι μὲ δουλικὰ μου ἐκίνησαν διὰ τὰ αὐτόθι: τὴ περισσώτερον ἦτον διὰ νὰ ἔχω εἰδῶσιν ἂν ἔρχονται τῇ ἀληθείᾳ ἢ (καὶ δὲν), τὴ ἦσαν θεσιλὲν διὰ νὰ κατξερδίζωνται ἀπὸ τὸ ὀρθή· καὶ παρακαλῶ νὰ ἔχω ἀπό-κρισιν, διὰ νὰ ἤξεύρω ὅπου πλέον εἰς ἄλλους γράμμα μου νὰ μὴν δώσω, καθὼς καὶ δυσ-κολεύομαι νὰ δίδω, ἀγνοῶντας ἂν ἔρχονται ἢ ὄχι.

Ὁ πρὸς ὃν ὄρος τοῦ Ὀρδοῦ-Χουμαγιὼν ἀμέσως ἐνταῦθεν εἶναι τὸ Νίσι, ἐνθα ἐστάλη καὶ ὁ Χασάν-ἐφένδης, πατήρ τοῦ καχαγιά-κιατιπῆ, διὰ νὰ ἰδῇ τὰ ἐκεῖ, ὅ[σ]τις σήμερον ἐγύρισεν, καὶ εἶχον συνέλυσιν πάλιν οἱ αὐ-θένται, καὶ δὲν ἔδωκαν καράρι πότε νὰ κινή-σωμεν, ἐπειδὴ εἶναι ἔλλειψις τροφῆς, καὶ ἔως νὰ προφθασθοῦν ζαχιδέδες καὶ νὰ γένῃ τὸ περὶ τοῦτο τεδαροῦκι, μὲ φαίνεται ὅτι χρσιά-ζεται καιρός, καὶ διημερεύομεν ἀκόμη εἰς τὴν Σόφια εἴκοσι ἡμέρας.

Ἐδὼ μὲ τὰ καλέμια καὶ ἀγερλίκια μένει ὁ Πεπε-Χασάν-ἐφένδης, ἔχοντας πάλιν τὸ μαν-σοῦπί του· ἐδιωρίσθη ὅμως ἐπὶ τῶν ζαχιδέδων, καὶ ἀπὸ τῶρα ἐξέχωρισε τὰ τζαδία του, ἐτραβίχθη κοντὰ εἰς τὴν πόλιν Σόφια καὶ καταγίνεται, φροντίζοντας ζαχιδέδες καὶ γιου-ρουτουρδίζοντας ἀπὸ κάθε μέρος τροφὰς διὰ τὸ Ὀρδοῦ-Χου μαγιὼν εἰς τὸ Νίσι.

Ἵππερυχαριστῶ μεγάλως, Αὐθέντα μου εὖ-μενέστατε, διὰ τὴν πρὸς τὸν δοῦλόν σας γι-ασακτῆν μου, κατὰ τὴν δουλικήν μου παρά-κλησιν, φιλοτιμίαν ὅπου τὸν ἐκάμπετε, ἐλθοῦν-τές τον καὶ μὲ τζελέγκι καὶ μὲ παχτζίσι, καὶ μὲ θεσιλὲν καβαδίου καὶ ἄλλου ἐνταῦθα χιτισδίου. Ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ σὰς διαφυλάττῃ, νὰ σὰς ἐνδυναμώνῃ καὶ νὰ σὰς χαρίτζῃ νίκας κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ τρόπαια, ὅπου, εἰς τὴν σκιὰν τῆς ἐξουσίας σας ὄντας, νὰ σεμνολο-γεῖσθαι καὶ μὲ τὴν λαμπροτάτην τοῦ κλεινοῦ ὀνόματός σας, καὶ μὲ τὸν πλουτισμὸν τῆς αὐ-θεντικῆς στοργῆς καὶ εὐμενείας, ὅπου εἶναι τὸ μόνον τοῦ δοῦλου σας ἐφστὸν καὶ κατα-θύμιον.

mieu, după cum și înainte Ți-am arătat, nu e lipsă din greașeală: la cei cinci sute de groși ieă două serghi-calfasi și vezna-dâr-bașa, ceia ce e obișnuit și neapărat, și, de oare ce erau șaizeci de pungi, au luat ei cei o sută douăzeci, și atâția lip-sesc. Totuși i-am cerut, și spun că e dreptul lor.

Dăunăzi ce Ți-am arătat, că de la sine peste două sute de ostași, aprovisionați prin îngrijirile mele supuse, [merg] pentru aceste locuri, restul era ca să am știință dacă vin în adevăr sau nu, și dacă e de crezut să fugă de la ordie; și mă rog să am răspuns, ca să știu să nu mai dau la alții scrisoarea mea, precum și mi-e greu să dau, neștiind dacă vin ori ba.

Ținta Ordiei Împărătești aici e deocam-dată Nișul, unde s'a trimis și Hasan-efendi, tatăl lui chehaia-chiatip, ca să vadă cele de acolo, care azi s'a întors, și au avut iarăși adunare stăpânii, și n'au dat nicio-dată hotărîre să pornim, căci e lipsă de hrană, și, până a sosi zaherele și a se face gătire pentru aceasta, îmi pare că trebuie vreme, și petrecem încă la Sofia douăzeci de zile.

Aici rămâne cu birourile și bagajele Pepel-Hasan-efendi, având iarăși dregă-toria sa; însă a fost orânduit asupra za-herelelor, și de acum și-a scos corturile, s'a tras lângă orașul Sofia și lucrează, îngrijindu-se de zaherele și căutând din toate părțile hrană pentru Ordia împără-tească la Niș.

Foarte mult mulțămesc, Doamne al mieu prea-binevoitor, pentru bunăta-tea ce ai făcut robului Țău, curierul mieu, miluindu-l și cu decorație și cu baeșiș și cu nădejde de caftan și de altă slujbă aici. Domnul Dumnezeu să Te păzească, să Te întărească și să-Ți hără-zească biruinți împotriva dușmanilor și triumfuri, așa că, fiind supt umbra pu-terii Tale, să mă înăndresc și cu prea-strălucita [faimă] a vestitului Țău nume, și cu îmbogățirea iubirii și bunăvoinții dom-nești, care e singurul lucru dorit și poftit al robului Țău.

CXC VII.

1788,

8 Ianuar.

Sandul Postelnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre boala grea a Cămăraşului.

Κατασπάζομαι δουλικῶς τοὺς πανσεκλάμπρους
αὐθεντικούς πόδας τοῦ θεοστηρήτου Ὑ-
φους της.

† Ὁ ὕψιστος Κύριος περισίποι καὶ περι-
φρουροίη τὴν Ὑμτέραν θεοφρουρήτου Ὑψη-
λότητα ἐν ἀκροτάτῃ ὕψει καὶ διηγεσθε ἁμα-
ταπτώτῃ εὐδαιμονίᾳ μετὰ μακροβιότητος καὶ
ἀκλονήτου πολυχρονίου στερρώσεως ἐπὶ τὸν
πανέκλαμπρον ἡγεμονικὸν αὐτῆς Θρόνον μέχρι
βαθυτάτου γήρους.

Κατὰ τὴν πανέκλαμπρον αὐθεντικὴν Σας
προσταγὴν, ἀφίνοντας τὸν δοῦλόν σας Καμα-
ράσην ἡμιθανῆ, ἀφισρώνοντάς τον εἰς τὸ ἔ-
λεος τοῦ ἀγίου Θεοῦ, ἐξ οὗ μόνου ἢ τῆς σω-
τηρίας του ἐλπίς διὰ τῶν πανσεκλάμπρων σας
εὐχῶν, διότι ἀπὸ ἱατροῦς μεδάρι δὲν ἔμεινε,
κινῶ ὁ δοῦλός Σας κατ' αὐτάς τὰς ἡμέρας
καὶ ἔρχομαι εἰς προσκύνῃσιν τῶν αὐθεντικῶν
σας ποδῶν, παραβλέπωντας ἐκὼν ἀέκων κάθῃ
δυσχέρειαν, μόνον καὶ μόνον διὰ τὰ ἀξιωθῶ
τὰ κατὰσπασθῶ ἐκ τοῦ σὺνεγκυς τὰ πανέκ-
λαμπρα αὐθεντικά Σας κράσπεδα κατὰ τὸν
ἐγκάρδιον πίθον μου, καὶ ὁ πανάγαθος Θεὸς
διὰ τῶν αὐθεντικῶν Σας εὐχῶν τὰ με ἐνισχύσῃ
ὅπου ὅσον τάχος τὰ ἐλλιμενισθῶ ὑπὸ τὴν
πανέκλαμπρον αὐθεντικὴν σας σκιάν καὶ ἡ-
γεμονικὴν σας περιθαλψὴν καὶ κηδεμονίαν ὡς
δοῦλός Σας εὐπειθής, ἀροσιμένος τε εἰς τὰ
αὐθεντικά Σας νάματα καὶ προθυμότατος εἰς
τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπ' ἐμοὶ πανσεκλάμπρων
αὐθεντικῶν προσταγῶν τοῦ θεοστηρήτου Ὑ-
φους της, ὃ τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἶναι παρὰ
Θεοῦ ὡς πλεῖστα, δριμύνα, πανεύθυμα, πανευ-
φρόσυτα καὶ πανευδαιμονέστατα.

ἡ Ἰανουαρίου, [αφ]πῆ.

Τῆς Ὑμτέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
εὐτελέστατος δοῦλος

Σάνδουλος Ποστέλνικος.

Sărut supus prea-strălucitele picioare dom-
nești ale Înălțimii Tale de Dumnezeu
păzite.

† Prea-înălțatul Dumnezeu să încun-
jure și să păzească pe Înălțimea Ta de
Dumnezeu păzită în cea mai înaltă sănă-
tate și necontenită, netulburată fericire
întru ani îndelungați și neclintită întărire
dăinuitoare pe prea-strălucitul Tău Scaun
domnesc până la adâncă bătrânețe.

După prea-strălucita-Ți poruncă dom-
nească, lăsând pe robul Tău Cămărașul
pe jumătate mort, închinându-l la mila
lui Dumnezeu Sfântul, de la care numai
e pădejdea mântuirii lui prin prea-strălu-
cita-Ți rugăciuni, căci de la medici leac
n'a mai rămas, plec eu, robul Tău, în aceste
zile și vin la închinarea picioarelor Tale
domnești, desprețuind, cu voie, fără voie,
orice greutate, numai și numai ca să mă în-
vrednicească a săruta de aproape poalele Tale
domnești strălucite după din inimă pofta mea
și prea-bunul Dumnezeu prin rugăciunile
Tale domnești să mă întărească pentru a
putea cât mai iute să mă adăpostescă sub
umbra Ta domnească și ocrotire stăpâni-
toare și grijă ca rob supus al Tău, închinat
poruncilor Tale domnești și prea-gata la
săvârșirea ordinelor domnești către mine
ale prea-strălucitei Înălțimii Tale de Dum-
nezeu păzite, ai cărui prea-străluciți ani
sînt de la Dumnezeu cât mai mulți, sănătoși,
după toată dorința, cu totul mulțumiți și
prea-fericiți.

8 Ianuar [17]88.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-smerit rob

Sandul Postelnicul.

CXC VIII.

1788,

10 Ianuar.

Nicolae Della Gramatica, Mare Pitar, Gheorghe Jianu, Medelnicer și Dimi-
trie Pitar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre pregătiri ale Imperialilor în Ba-
nat, Sirmiu și Ardeal.

Ὑψηλότητε καὶ εὐσεπλαγγινώτατε ἡμῖν
Αὐθέντα!

† Με τὸ δουλικόν μας ταπεινῶς ἀναφέρο-
μεν τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψει της ὅτι ἀπὸ τοῦς
ἀποσταλμένους μας διὰ χαβαδάρια ἐμάθαμεν

Prea-înălțate și prea-îndurătorule Domn
al nostru,

† Cu supusa noastră [serisoare] unil
aducem înaintea Înălțimii Tale de Dum-
nezeu păzite că de la cei trimiși ai noștri

τὸ πῶς εἰς τὸ Μπανάτι καὶ Σρέμι, ὁποῦ εἶναι πρὸς τὸ μέρος τῆς Μπόσνας καὶ Μπελιγραδίου, νὰ ἐκατέβηκαν πολλὰ στρατεύματα καὶ εἰς τὴν Τρανσυλβάνιαν, καθὼς καὶ εἰς τὸ Χάτςεγο, νὰ ἐσύναξαν ὅλους τοὺς μὴλητάρους καὶ τοὺς ἐφόρουν μὲ καινούργια φορέματα καὶ ἔδωσαν καὶ εἰς ὅλους τοὺς μὴλητάρους σπαθιά καὶ τουφέκια καινούργια καὶ ἀπὸ πενήντα φουσέκια εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ εὐρίσκονται πρὸς τὰ σύνορα· λέγουσιν ὅτι ἦτον νὰ κάμουν καὶ καμπαμέντο εἰς τὸ χωρίον ὀνομαζόμενον Λιδάδι, ἐξ αἰτίας ὅμως τοῦ χιονίου ἔμειναν. Ὅθεν καὶ δὲν ἐλλείψαμεν μὲ τὸ δουλικόν μας νὰ τὸ ἀναφέρωμεν τῷ θεογρονήτῳ Ὑψι της, μὴ διαλλείποντες καὶ εἰς τὴν ἐξῆς, ὅτι ἄξιον εἰδήσεως μάθωμεν νὰ τὸ ἀναφέρωμεν τῷ θεοδοξάστῳ Ὑψι της.

αἴτη, Ἰαννουαρίου ι'.

Τῆς Ὑπετέρως Θεοσηρίκτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστοι δοῦλοι:

Νικόλαος Τελεγραμμάτικας πρῶτος Πιτάρης.

Γεώργιος Ζιάνος Μεδ.

Δημήτριος Πιτάρης.

(Pecete cu ceară neagră, pe dos.)

pentru știri am aflat cum că în Banat și în Srem [Sirmiu], care sânt spre partea Bosniei și Belgradului, s'au coborât multe oști și că în Ardeal, cum și la Hațeg, au adunat pe toți *militarii* și i-au îmbrăcat cu haine noi și au dat și la toți *militarii* spade și puști noi și câte cînzeci de cartușe de om, și se află la hotare; spun că erau să facă și *campament* în satul ce se zice Livade, dar din pricina zăpezii a rămas. Pentru care nici n'am lipsit cu supusa noastră [sorisoare] s'o aducem la cunoștința Înalțimii Tale de Dumnezeu păzite, nelipsind și de acum înainte, ce vom afla vrednic de știut să aducem înaintea Înalțimii Sale slăvite de Dumnezeu.

1788, Ianuar 10.

Ai Înalțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mici robi.

Nicolae Della Gramatica.

Gheorghe Jianu, Medelnicer.

Dimitrie Pitar.

CXCIX.

Teodor întâiul Postelnic către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o numire la Dolj, socotelii de județ, legături cu Vidinul și căpitania de Calafat.

1788,
11 Ianuar.

Ὑψηλότητε, εὐμενέστατε καὶ δικαιοτάτε μοι Ἀδθέντα.

† Πανσελάμπρους τοῦ Ὑψους της προσταγῆς προσκυνητῶς ἔλαβον, καὶ ὑπερήσθην ὁ δούλος της ὁποῦ, κατὰ τὴν δουλικήν μου παράκλησιν, ἐλέησε τὸ Ὑψος της τὸν ἄρχοντα Σερδάρην Πάντζα μὲ τὴν ἱσπραβνητζίαν τοῦ Δολζίου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδώθησαν τὰ ἀδθεντικά ἔκλαμπρα τῆς ἱσπραβνητζίας γράμματα, καὶ εἶμαι εὐέλπις ὅτι κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του θέλει δουλεύσει μὲ κάθε σαδανάτι καὶ ἐπιμέλειαν. Ὁ δὲ ἄρχων Πιτάρης Βλαδογιάνος, κάμνοντας τὰ κατὰστοιχα τῶν λογαριασμῶν τῆς ἀδθεντικῆς Βισιταρίας, μὲ τὸ ἱστοδον θέλει ἔλθῃ διὰ νὰ παραδώσῃ καὶ νὰ σφαλίσῃ τοὺς λογαριασμοὺς του κατὰ τὴν ἔκλαμπρον τοῦ Ὑψους της προσταγῆν. Τὰ ἔκλαμπρα ἀποκριτικά τοῦ Ὑψους της πρὸς τὸν καπουκχαγιάν Βιδινίου εὐθὺς ἐστάλθησαν. Διὰ τὸ ἐδῶ ἀσέρι τοῦ Ὑψους της εἰς πλάτος ἀναφέρω διὰ τοῦ δουλικοῦ μου πιτακίου. Διὰ τὸ σπεπι-ταχρίρι τοσάνις ἔγραφα τὸν ὄν Πορτάρην Σανδουλάκην νὰ τὸ στείλῃ, ἐλέπωντας

Prea-înălțate, prea-bunule și prea-dreptule Domn al meu.

† Am primit cu înclinare poruncile prea-strălucite ale Înalțimii Tale, și m'am bucurat eu, robul Tău, că, după supusa mea rugăciune, Înalțimea Ta a miluit pe dumnealui serdarul Pandza cu isprăvnicia Doljului, la care s'au dat strălucitele-Ți scrisori domnești de isprăvnicie, și am bună nădejde că după făgăduielile lui va sluji cu toată credința și grija. Iar dumnealui Pitarul Vlădoianu, făcând catastișele socotelilor Vistieriei domnești, va veni cu istovul ca să predea și să întărească socotelile lui după porunca strălucită a Înalțimii Tale. Strălucitele răspunsuri ale Înalțimii Tale către capuchehaiaua Vidinului îndată s'au trimes. Pentru oastea de aici a Înalțimii Tale arăt pe larg prin pitacul meu supus. Pentru *sebeș-tahrir* de atâtea ori am scris Portarului al doilea Săndulachi să-l trimeată, văzând că Armașul Grigore, pe care-l rânduiseam ca să

ὅτι ὁ Ἀρμάσης Γρηγόριος, ὃν εἶχα διωρίσῃ διὰ τὰ ἀπεράσῃ τὰ καράβια τὰ Γ'ερδάπια, δὲν τὸ ἔφερεν· ἀφ' οὗ ὅμως ἔμαθα ὅτι ἐσήκωσαν τὸν Τευτερδάρ-ἐφέντην τοῦ Μπελιγράδιου, ἔστειλα μαξοὺς πρακτικὸν μπογιαράσῃ εἰς Μπελιγράδιον, ὅστις εἶναι γνωστὸς καὶ εἰσκιουζάρης, καὶ τὸν ἐξεκίνησα μὲ ἐίαν πρὸς τὸν Σανδουλάκην· τὸν ἔδωσα καὶ γράμμα πρὸς τὸν κεχαγιαπέσην τοῦ ὀφηλοτάτου πασά, ἐπειδὴ καὶ ὁ ὀφηλίστατος Ἀπδὴ-πασᾶς ἦτον Χαλέπ-βαλσής, καὶ ἔχω τὴν γνωριμίαν μετὰ τοῦ ῥηθέντος, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Θεόν, μὲ τὴν σὺγχὴν τοῦ Ὑφους τῆς εἰς ὀλίγας ἡμέρας νὰ προφθάσῃ τὸ σεπέπι-ταχρίρι ὑπογεγραμμένον, καὶ νὰ σταλθῇ πρὸς τὸ Ὑφος τῆς.

Βλέπωντας τὴν ἀκαταστασίαν τῆς καπετανίας τοῦ Καλαφατίου, εἶχα γράψῃ τὸν εὐγενέστατον ἄρχοντα Μέγαν Σπυρίδην, πρὶν νὰ ἀκολουθήσουν οἱ καυγάδες, διὰ τὰ γένῃ ἢ διόρθωσις, καὶ μοὶ ἔγραψεν ἡ Εὐγενεία του ὅτι δὲν ἔμπορεῖ νὰ τὸν μαζήλῃ, ὥστε ὁποῦ ἀκολούθησαν ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν ἔπρεπαν, καὶ ἔφυγεν ὁ καπετάνος ἐδῶ εἰς Κραϊόβαν, καὶ τώρα ἔμεινε τὸ Καλαφάτι μὲ ἕναν ἐσκίλην, καὶ ἀκούσθη ὅτι νὰ ἐπῆγαν χωρικοὶ ἀπὸ Καλαφάτι νὰ δώσουν ἀγωγὴν πρὸς τὸ Ὑφος τῆς διὰ τὸν ῥηθέντα καπετάνον. Ὅθεν παρακαλῶ τὸ Ὑφος τῆς, μὲ τὸ νὰ εἶναι ὁ καιρὸς δευτερεύων, ὥς γνωστὸν τῷ Ὑψει τῆς, νὰ μοὶ σταλθῇ ἐν ἔκλαμπρον αὐθεντικὸν γράμμα ἀνοικτὸν ταύτης τῆς καπετανίας, διὰ νὰ διωρισθῇ ἕνας πρακτικὸς καὶ εἰσκιουζάρης παρὰ τοῦ δούλου τῆς, νὰ μὴν ἀκολουθήσουν τοιαῦτα ἀταξίαι. Καὶ ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα ἔτη τοῦ Ὑφους τῆς εἶψαν θεόθεν πλειοψηφίᾳ καὶ πανευδαίμονέστατα.

ἁπλῆς, Ἰαννουαρίου ια'.

Τῆς Ὑπερέτας Θεοσεβεστάτης καὶ δικαιοτάτης Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δούλος

Θεόδωρος α' Ποστέλνικος.

treacă vasele prin gherdapuri, n'a făcut-o; dar, cum am aflat că au seos pe teftendar-efendi al Belgradului, am trimes anume un boierinaș priceput la Belgrad, care e cunoscut și harnic, și l-am pornit cu grabă la Săndulachi; i-am dat și scrisoare către chehaia-beiu al prea-înălțatului Pașă, căci și Abdi-Pașa a fost valiu de Halep, și am cunosțință cu dânsul, și nădăjduiesc în Dumnezeu, cu ruga Înălțimii Tale ca în puține zile să vie acel *sebep-tahrir* și să se trimeată Înălțimii Tale.

Văzând neorânduiala căpităniei de Calafat, scrisesem prea-nobilului boier Marele Spătar, înainte de a veni certurile, să se facă îndreptarea, și mi-a răspuns dumnealui că nu-l poate mazili, de oare ce au urmat cele ce nu se cuveniau, și a fugit căpitanul aici la Craiova, și acum a rămas Calafatul cu un vechil, și s'au auzit că au mers țerani din Calafat să pârască Înălțimii Tale pe acel căpitan. Deci rog pe Înălțimea Ta ca, fiind vremea delicată, cum e știut Înălțimii Tale, să mi se trimeată o strălucită poruncă domnească deschisă a Ta pentru acea căpitănie, ca să se orânduiească un om priceput și harnic de robul Tău, ca să nu urmeze astfel de neorânduiești. Și acestea cu supunere, iar prea-străluciții ani ai Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu plini de fericire și cu totul mulțumiți.

1788, Ianuar 11.

Al Înălțimii Tale prea-evlavioase și prea-drepte prea-mic rob

Teodor întâiul Postelnic.

CC.

1788,
12 Ianuar.

Foti Clucerul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea unui hatihumaium pentru crușarea locurilor de către oaste și despre Pașa care pleacă la Ismail

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὴν ταπεινήν μου καὶ δουλικήν προσκύνῃσιν, ἀναφέρω τὸ θεοφροῦρητον Ὑφος τῆς ὅτι κατ' αὐτάς τὰς ἡμέρας ἦλθεν ὁ κοιλερτζής τοῦ κηζιάρ-ἀγασής μὲ Χάτι-χουμαγιούν· διαλαμβάνη ὅτι, τόσον ἀπὸ τὸ ἀσκήρη ὁποῦ εἶναι διορισμένον μὲ τοὺς μύρη-μυράνη-

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După închinarea mea smerită și supusă, aduc Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu că în chiar aceste zile a venit chilergiul lui căzlar-aga cu hati-humaium, [care] cuprinde, atât de la oastea ce e rânduită cu miri-mirani ca să vie la Ada

δες διὰ τὰ ἐλθουν εἰς Ἀδὰν καὶ εἰς Χήρσο-
δαν, νὰ μὴν τζαλαπατίσουν τὰ χωρία τοῦ
Φέτι-σλαμίου καὶ τῆς Κράϊνας, ὅσον καὶ
ἀπὸ ἀσκέρι ὁποῦ εὐρίσκεται ἐδῶ εἰς Βιδίνι,
καὶ ἀπὸ τὰ γιαμάκια¹ νὰ μὴν ἔχουν ἐξου-
σίαν νὰ τζαλαπατήσουν τὰ χωρία τοῦ Φε-
τισλαμίου καὶ Κράϊνας· ὁ ὁποῖος, ἐρχόμενος
ἐδῶ, κάμνωντάς το κυράτι τὸ χᾶτι-σερίφη,
ἐπῆγεν εἰς Φέτι-σλάμι, νῦν δὲ ἐπέστρεψεν
καί, μὲ τὸ νὰ ἔχει ὑπερίσταν εἰς Ἡσμάλσι,
μὲ ἐφόναξεν ὁ ὀφηλόμενος Πασάς καὶ μὲ ἐ-
πρόσταξεν εἰς τὸ νὰ τὸν δώσω τὰ μετζήλια
του διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς Ἡσμάλσι. Ὅθεν δὲν
ἔλειψα διὰ τοῦ δουλικῆς μου νὰ τὸ ἀναφέρω
καὶ πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος τῆς. Ταῦτα
μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη τῆς Ὑμετέρας θεο-
φροῦρητου Ὑψηλότητος εἴησαν θεόθεν πλεῖστα
καὶ πανευδαίμονα.

[αφ]πῆ, Ἰανουαρίου 16.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοσπερίτου Ὑψηλότητος
ἐλάχιστος δοῦλος

Φώτης Κλουτζάρης.

Προσέτι ἀναφέρω τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος
τῆς ὅτι, ἀφ' οὗ εἶχα τελειώσῃ τὸ παρὸν δου-
λικόν μου καὶ ἦτον διὰ νὰ τὸ δουλώσω, μὲ
εἶπεν ἡ Τιμότης του ὅτι ὁ ὀφηλόμενος κηζιάρ-
ἀγὰς τὸν ἔχει δοσμένον καὶ καίμην διὰ νὰ
τὸν φέρῃ πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος τῆς.
(Pecete neagră, pe dos.)

[Calé] și la Hârșova, să nu calce în pi-
cioare satele Fetislamului și ale Crainei,
cât și de la oastea ce se află aici la Vidin
și de la iamacii să nu aibă voie a călca
satele Fetislamului și Crainei; care, venind
aici, îndeplinind (?) hatișeriful, a mers la
Fetislam, iar acum s'a întors, și, având
supraveghea la Ismail, mi-au spus prea-
înălțatul Pașă și mi-a poruncit să-i
dau menzilele ca să plece la Ismail.
Deci n'am lipsit prin supusa mea [scri-
soare] să o aduc și înaintea Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite. Acestea cu su-
punere, iar anii Înălțimii Tale fie de
Dumnezeu păzite cât mai mulți și deplin
fericiți.

[17]88, Ianuar 12.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mic rob

Fotie Clucerul.

Încă aduc înaintea Înălțimii Tale de
Dumnezeu păzite că, atunci când era să
mântuin cea de față supusă a mea și s'o
pecetluiesc, mi-a spus Cîntea Sa că prea-
înălțatul căzlar-aga i-a dat și caimea ca
s'o ducă Înălțimii tale de Dumnezeu păzite.

CCI.

Teodor, întâiul Postelnic, către un Căminar, despre greutatea lui în calitate [Craiova],
de Caimacam. 1788,

12 Ianuar.

† Τῇν Εὐγενεῖαν τῆς, ἀδελφικῶς ἀπαζόμενος,
προσικνῶ.

† Ἀδελφικόν τῆς πιτάκι περιχαρῶς ἔλαβον
καὶ ἐχάρην ἐπὶ τῇ εὐκαιροτάτῃ μοι αὐτῆς
ἀγαθῆς ὑμείας· ἔλαβον καὶ τὰ αὐθεντικά
γράμματα τῆς ὑπεραῖνευσεως τοῦ ἀρχοντος
Σερδάρη Πασίαν καὶ εὐχαριστῶ τὴν Εὐγε-
νεῖαν τῆς διὰ τὰ τὸν κόπον καὶ ἀγάπην ἣν
ἐξέδειξες. Ἐκαμια τὴν πρὸς τὸ Ὑψος τοῦ εὐ-
χαρίστησεν τῆς δουλικῆς μου παρακλήσεως·
Κόμης ὁ Θεὸς πολυτοίῃ τὸ Ὑψος τοῦ εἰς
μακραίωνα ἐπὶ ταῦ ἐκλάμπρου καὶ ἡγεμονικοῦ
(Θρόνον).

Εὐχαριστῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς καὶ περὶ τῶν
εὐκαίρων ἐπιεικτικῶν, ὅτι θέλει φροντίσει κοντὰ

Dumitale, frățește sărutându-te, mă în-
chin.

† Frăteșcul tău pitac cu bucurie l-am
primit și m'am bucurat de buna-ți sănă-
tate mie dorită; am primit și scrisorile
domnești ale isprăvniciei dumisale Serda-
rului Pastia și-ți mulțămesc pentru grija
și iubirea ce ai arătat. Am făcut mulță-
mirea către Înălțimea Sa pentru supusa
mea rugăciune: Domnul Dumnezeu să ție
mulți ani pe Înălțimea Sa pe Seamul Ei
strălucit și domnesc.

Mulțămesc dumitale și pentru ale Sfân-
tului Vasile, că te vei îngriji de aproape

¹ Recruții și lăncierilor.

εἰς τοὺς πολλοὺς χαθαλῆδες ὁποῦ ἔχει ἡ αὐθεντικὴ Βιστιαρία πληρωμένα κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας.

Εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὴν εἰς Βασιλεύουσαν ἀποστολὴν τῶν γραμμάτων, παρακαλῶν νὰ σταλθοῦν καὶ τὰ ἐμπερικλυόμενα.

Ἄς λάβῃ καὶ τὰ παρὰ τοῦ Βιδίν-καπου-κεχαγιά σταλέντα εἰς πλῆκον γράμματα.

Εἶδον τοὺς περὶ τοῦ πολιορκνίκου Ἰωαννί-τσα ὅτι ἐξώσθη[σα]ν εἰς Ὀλτένιτζαν διὰ σοφρονισμὸν καὶ παράδειγμα τῶν κακούργων.

Ἐλαβον καὶ τὰ ἀπὸ Πόλεως σταλέντα μετὸν τζοχαδάρην τοῦ ὕψηλοτάτου Μελέκ-πασά γράμματα μετὸ ἐμπερικλυόμενον αὐθεντικόν. Τὸν πανσυγνεστάτον ἄρχοντα Πάνον ταπεινῶς προσκυνῶ: εἰμαι κατὰ πάντα ὀποχρесоμένος ἀπὸ τὴν ἄδολον καὶ εἰλικρινὴν εὐνοίαν του ἃς μὴν ἀμφιβάλλῃ διὰ τὸ συνηθισμένον χαθαίει τῆς Εὐγενείας του, ὅτι θέλω κάμῃ τὸ περπούμενον μουμπασιρλήκι.

Εἰμαι πληροφορημένος εἰς τὴν στεναχωρίαν καὶ συνεχεῖς χαθαλῆδες τῆς αὐθεντικῆς Βιστιαρίας, πλὴν ἃς εἰσέρει ἡ Εὐγενεία σου καὶ τὰ μασαρήφια τῆς Καϊμακαμίας, ὁποῦ ἀκολουθοῦν μετ' ὅσους πηγαινοέρχονται εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα, ὅτι ἄλλοι καϊμακάμοι ὅταν ἐξοδίαζαν ἕνα, ἐφάνερωναν εἰς τὴν αὐθεντικὴν Βιστιαρίαν τρία, καὶ εἰσακούονταν, μάρτυς μου ὁ Κύριος ὁπὲρ τῶν τεσσάρων χιλιάδων γροσίων ἔχω ἐξοδιασμένα εἰς τοιαῦτα μασαρήφια ἀφ' οὗ ἤλθα· μάλιστα μόνον εἰς τοῦτο τὸ δώδεκα ἡμερῶν ἑορτολόγιον ἔχω ἐξοδιασμένα κοντὰ χίλια γρόσια εἰς μπαξήσια καί, εἰς τὴν εἰς τιμὴν τοῦ ὕψηλοτάτου μας Αὐθέντου παράταξιν καὶ τσιριμονίαις ὁποῦ ἔκαμα μετ' ἀλάγια, τόπια, τουφέκια καὶ κυροδοσίαις¹ κ. ἄ. διὰ νὰ χαίρωνται οἱ ἐγκάτοικοι ἐκ καρδίας καὶ ψυχῆς καὶ νὰ μὴ νιώσουν τὴν ἀνωμαλίαν, αἰσθανόμενοι τὴν ἄνυσιν καὶ χαράν τοὺς ὁποῦ ἔχουν ὅτι προσέρχεται ἀπὸ τὴν ἀξιοθαύμαστον διοίκησιν τοῦ Ὑφους του, τὴν ὁποίαν οὕτως εἰς καιρὸν εἰρήνης ἄλλοτε εἶχον, μετὰ κάθε συντύρησιν τοῦ δικαίου εἰς τὰς ὑποθέσεις των διὰ τῆς ἐπιμελείας τοῦ σαδίκου δούλου τοῦ Ὑφους τῆς, καὶ ταῦτα πασίδηλα καὶ παρὰ τῆς κοινότητος μαρτυρημένα. Πλὴν, ἀδελφέ μου, ἱράτι τῆς Καϊμακαμίας τὸ συνηθισμένον ἀπὸ ἄλογα καὶ χρονικά χουζμέτια ἀπὸ τὴν ἐδικήν μου τύχην ὅλα αὐτὰ ἔλειψαν, καὶ τὰ μασαρήφια διπλά καὶ τριδιπλά, καί, ἂν πούττει κἀνένας τοχμετλής, ὁποῦ ἦτον συνήθεια νὰ τὸν πάρουν ὡς ἄλλοι καϊμακάμηδες τζερμεν,

de multele havalele ce le are de plătit Vistieria domnească în aceste zile.

Mulțămesc și pentru trimeterea scrisorilor la Țarigrad, rugând a se trimite și cele închise în ele.

Primește și scrisorile trimese în plic de capuchehaiana de la Vidin.

Am văzut, despre ai polcovnicului Ioniță, că s'au surgunit la Oltenița pentru cumințirea și învățătura răufăcătorilor.

Am primit și scrisorile din Constanti-nopol trimese cu ciohodarul prea-înălțatului Melec-Pașa, împrenmă cu cea domnească închisă în ele. Mă închin supus prea-nobilului boier Panu: sânt întru toate îndatorit de adevărata și curata bunăvoință a lui; să nu se îndoiască de obișnuitul havaet al dumisale, că voi face cuvenitul mumbașirlăc.

Am aflat de lipsa și neconținutele havalele ale domneștii Vistierii, dar să știi dumneata și cheltuielile Căimăcămiei, care urmează cu cei ce se tot poartă prin aceste locuri, care alți caimacami, când cheltuiau una, arătau la Vistieria domnească trei, și erau ascultați; martur mi-e Domnul că peste patru mii de groși [au fost] cheltuiți la astfel de condeie, de când am venit; mai ales că numai la aceste douăsprezece zile de serbători am cheltuit cam o mie de groși cu bacșișuri și, pentru cinstea prea-înălțatului Domn, pompe și ceremonii ce le-am făcut cu alaiuri, tunuri, puști și luminații, ș. a., ca să se bucure locitorii din inimă și din suflet și să nu se întristeze (?) de neorânduială, simțind că ușurarea și bucuria ce au vine de la minunata cărmuire a Înălțimii Sale, pe care n'au avut-o astfel nici în vreme de pace, cu orice păstrare a dreptății în afacerile lor prin îngrijirea conștiinciosului rob al Înălțimii Sale, și toate vădite și mărturisite de obște.

Dar, frate, venitul obișnuit al Căimăcămiei de la cai și huzmeturile (slujbele) anului, mie toate acestea mi-au lipsit, și cheltuielile îndoit și întreite, și, dacă vine vre-un tohmelliu (?), care se obișnuia să-l ieie alți caimacami ca

¹ Κηροδοσίαι?

τώρα ὅλοι συγγενεῖς του καὶ ἀδελφία του γίνονται ἀρίφ ὅλαν ἀγνάρ.

Τὸν Ποστέλνικον Ζιγάνον πολλὸ κορεσπον-δέντζια αὐθεντικὴ δὲν χρειαζεται, ἐπειδὴ ὁ φώνει τὸν ἑαυτὸν του, σόνου σονουντάν τὸν διάζει ὁ καιρὸς νὰ ἀπορίχνηται μοναχὸς του· γενὲ ἀρίφ ὅλαν ἀγνάρ.

Ἐγώ, ἔχοντας τὴν Εὐγενείαν της διὰ ἀδελφὸν καὶ συμβοηθὸν καὶ φίλον εἰληκρινὴν καὶ γιρατῆσι εἰς ἐμένα, ὁποῦ, μάρτυς μου ὁ Κόριος, αὐτὰ ὅλα σοὶ τὰ γράφω ἀπὸ τὴν καρδίαν μου, καὶ εἶμαι ὁποχρεομένος ἀπὸ τὴν πολλὴν εὖνοιαν καὶ ἀγάπην ὁποῦ πρὸς ἐμὲ ἔδειξε καὶ δεῖχνη, ἐλπίζω δὲ εἰς τὸν ἅγιον Θεὸν νὰ ἀξιωθῶ νὰ κάμω τὴν ἀνταμοίωσιν καὶ ἔργον καὶ λόγον.

Μπενήμ ἐφένδημ ἄρχων Καμινάρη, ὁ υἱὸς τοῦ κιορτζιούμπαση τοῦ Σαχίν-Ἀλή-Πασά, ὀνομαζόμενος Δημητρίος, καὶ εἶναι γνωστὸς τῷ Θεορρουρίτῳ Ὑφει του, καὶ πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἐλθῇ εἰς ἐμένα, καὶ ἐπειδὴ εἶναι οἰκτιρῶς μου, τὸν ἔκαμα βατάχον μου, καὶ μὲ ἐδοῦλευσε καὶ μὲ δουλεύει μὲ σαδὰκίτι, καὶ, ἐπειδὴ εἶναι παλαιὸς δοῦλος τοῦ Θεορρουρίτου Ὑφους του, παρακαλῶ νὰ πασχίσῃ ἡ Εὐγενεία της καὶ νὰ παρυσταθῇ ὅπου νὰ τῷ γίνῃ ἔλλαμπρον αὐθεντικὴν γράμμα καὶ νὰ ἐλθῇ μὲ παγιαλῆμ¹ δευτέρως Ποστέλνιτζίας καὶ νὰ σταλθῇ τὸ γράμμα μὲ τὸ καδάδι ἐδῶ, καὶ, ἂν φανῇ δύσκολον, ἄς εἶναι ὡς Ποστέλνιτζία καὶ αὐτό, ἀδελφέ, νὰ μὴ φανῇ δύσκολον πρὸς ἀνέναν, ἐπειδὴ καὶ εἶναι συνηθισμένον ὁποῦ καὶ ἄλλοι μεγαλύτεροι ἐλεῖσθον μὲ γράμματα αὐθεντικά, καθὼς καὶ ὁ πατέρας τοῦ ἄρχοντος Κλουτζάρη Στιρμπέη ἔχινεν Μέγας Ποστέλνικος μὲ αὐθεντικὴν γράμμα καὶ ἐστάλθη τὸ καδάδι του ἐδῶ. Αὐτὰ τὰ φανερώνω τῇ Εὐγενείᾳ της νὰ μὴ σοὶ δεῖχουν δυσκολίαν, ὡς ἄλλοτε· ὁποῦ, ἀδελφέ, ἐγώ, ἂν δὲν ἀπολάσω τοιαῦτα ἱλιμασίᾳ μου, τῇ ἀληθείᾳ, ἀδελφικά σοι τῷ φανερώνω, ὅτι δὲν ἔμπορῶ νὰ τζιβεσδοῦζω τὸ δουλάπι μου.

Ἰαννουαρίου 16^η.

Εἶμι δὲ τῆς Εὐγενείας της ὡς ἀδελφὸς καὶ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

Θεόδωρος α' Ποστέλνικος.

Τὴν παρακαλῶ μὲ πρῶτον νὰ μοὶ στείλῃ τὴν σάνιάν μου ὁποῦ τὴν ἔχω αὐτοῦσε εἰς τὴν Πιτάρειαν· εἰ δὲ καὶ δὲν εὗρεθῇ ὀκαζιῶν, ἄς μοι τὴν στείλῃ μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Χατζῆ Τζαούς-ἀγά.

amendă, acum toate rudele lui și frații lui, — cine-i deștept pricepe.

Postelnicul Jianu n'are nevoie de multă *corespondență* domnească, căci se înalță însuși pe sine; la urma urmei fl silește vremea de cade el singur, — iar cine-i deștept pricepe.

Eu, avându-te pe dumneata frate și ajutor și prieten adevărat și... la mine, care, martur mi-e Domnul, toate astea ți le scriu din inimă și sânt îndatorit de multa bunavoință și iubire ce mi-ai arătat și-mi arăți, nădăjduiesc însă în Sfântul Dumnezeu să mă învrednicesc a-ți răspunde cu fapte și vorbe.

Dumneata Căminare, fiul lui chiurcibașa al lui Șahin-Ali-Pașa, anume Dimitrie, și e cunoscut Înălțimii Sale păzite de Dumnezeu, de mult venise la mine și, fiindu-mi om de casă, mi l-am făcut vătaf, și m'a servit și mă servește cu credință și, fiind vechiu rob al Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu, rog să îngădui dumneata și să ajuți să i se facă strălucită carte domnească și să fie miluit cu paialăcul Postelniciei a doua și să ni fie trimeasă cartea și caftanul aici, și, dacă ar părea greu, fie Postelnicia a treia; și aceasta, frate, să nu pară greu nimănui, de oare ce e lucru obișnuit, de vreme ce și alții mai mari s'au miluit cu cărți domnești, precum și tatăl dumisale Clucerului Știrbei a ajuns Mare Postelnic cu carte domnească și i s'a trimes caftanul aici. Acestea ți le arăt dumitale ca să nu-ți pară greutate, ca altă dată; căci, frate, eu, dacă nu capăt astfel de ocrotiți ai mie, adevărat, frățeste ți-o arăt, nu pot să-mi învârt dulapul.

Ianuar 12.

Sânt al dumitale ca frate și la porunci.

Teodor întâiu Postelnic.

Te rog cu cel d'întăiu [curier] să-mi trimeti sania mea care o am acolo la Pitărie; iar, de nu s'ar găsi *ocazie*, trimete-mi-o cu întoarcerea lui Hagi-ceauș-aga.

¹ Boierle în funcțiune.

Τὰ γράμματα νὰ δωθοῦν τῷ ἄρχοντι Μέγα-Βισιτάρι, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ δώσῃ ἡ Εὐγενεία τῆς γρόσια 16, τὰ ἄσπρα τοῦ Μέγα Λογοθέτου διὰ τὰ γράμματα τῆς ἱσπραβητζίας, τὰ ὁποῖα ἄσπρα θέλω τὰ στείλῃ τῇ Εὐγενείᾳ τῆς μετὰ δύο ἡμέρας μὲ τὰ ἄσπρα τοῦ μουλκίου διὰ τὸν παρελθόντα μῆνα.

Περὶ πάντων ἃ γράφω πρὸς τὸ Ὑψος τοῦ νὰ ἔχω ἀπόκρισιν· καὶ πάλιν ὅλα ἐν κυρίῳ νὰ ἀναγνωσθοῦν πρὸ τοῦ Ὑψους τοῦ. Τὰ τῆς Πόλεως ἔμεινε μὲ ὅν νὰ σταλθῶσι.

Serisorile să se dea Marelui Vistier căruia să-i dai dumneata 16 groși, banii Marelui Logofăt, pentru scrisorile isprăvniciei, pe cari bani ți-i voi trimite dumneata după două zile cu banii moșiei pentru luna trecută.

Pentru toate cele ce le scriu Înălțimii Sale să am răspuns; și iarăși toate la vreme să se cetească înaintea Înălțimii Sale. Cele pentru Constantinopol au rămas a se trimite cu al doilea.

CCII.

1788,
15 Ianuar.

Ștefan Nazirul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre știrile din Ardeal.

Ὑψηλώταται μοι Ἀφθέντα.

† Μὲ τὸ ταπεινὸν μοι δουλικὸν ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψους τῆς, ὅσον ἀπὸ τὰ γειτωνικὰ μέρη, ἱρὸν, ἰσχυρὰ κατὰ τὸ παρόν. τόσῳ μόνον εἰς τὰ ὀλῶγυρα χοριά τοῦ Σιμπινίου διὰ προσταγῆς τοῦ Κέσσαρος εἶναι διορηζόμενοι ἄνθρωποι ὁποῦ περπατοῦν εἰς τὰ χοριά καὶ ὅπου εὗρουν βόδια μεγάλα ὁποῦ νὰ ἡμποροῦν νὰ τραβίξουν εἰς τὸ ἀμάξη, τὰ ὁποῖα βόδια τὰ θέλουν διὰ χρῆσιν τοῦ στρατεύματος, καὶ τὰ πέρνουν ἐνγράφος, καὶ τὰ ἀφίνουν εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἱκοκυρέων, ὁποῦ τὰ ἔχουν ἕως ὁποῦ νὰ τοὺς χρειασθοῦν τότε εἰς νὰ τὰ πάρουν· καὶ εἰς κάθε δύο ζευγάρια βόδια πέρνουν καὶ ἀπὸ ἓναν ἄνθρωπον διὰ νὰ εἶναι καραούρης. Εἰ δὲ ἄλλο τί νέον κατὰ τὸ παρὸν δὲν εἶναι· τὰ στρατεύματά τοὺς στέκουν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖ ὁποῦ ἐδιορῆσθον ἀπὸ ἀπερασμένῳ φθινόπωρο, καὶ καμία κίνησις κατὰ τὸ παρὸν δὲν εἶναι πλὴν ὅλῳ ἔνα χαζορέδονται. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔλειψα ὁποῦ νὰ φανερώω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψους τῆς καὶ μένω

1788, Ἰαννουαρίου 15.

Τῆς Ὑμετέρης θεοφρουρήτου Ὑψηλώτητος ἐλάχιστος δούλος

Στέφανος βατάρος καὶ ναζόρης.

(V^o;) Ῥωμαῖτικο, ἀπὸ τὸν ναζόρη τῶν πλαγιῶν τοῦ Ἀρτζισίου, Καϊνένι.

(Pecete de ceară neagră.)

Prea-înălțate Doamne al mieu,

† Cu supusa mea [serisoare] aduc înaintea Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu că, în ce privește părțile vecine, e acum pace, liniște; atâta numai că în puține sate ale Sibiului din ordinul Chesarului sânt orânduți oameni cari merg prin sate și, unde află boi mari cari să poată trage la căruță, îi vreau pe acei boi pentru nevoia armatei, și-i ieau în scris, și-i lasă în socoteala proprietarilor, ca să-i aibă până ce vor avea nevoie de dâșii și atunci să-i iea; și la fiecare două părechi de boi ieau și câte un om ca să fie păzitor. Și alt ceva nou deocamdată nu e; oștile lor stau în locul unde s'au orânduit din toamna trecută, și nu e pentru moment nicio mișcare decât numai că se pregătesc. Și pentru aceasta n'am lipsit s'o arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, și rămân

1788, Ianuar 15.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mic rob

Ștefan vâtaful și nazir.

(V^o;) Grecească, de la nazirul plaiurilor Argeșului, Căineni.

CCIII.

Ștefan Nazirul către un boier, despre cumpărarea de îndată a rachiului de prune în condiții mai bune decât negustorii raiale.

1788,
15 Ianuar.

Καὶ αὐθις ταπεινὸς προσκυνῶ.

Ἐνδοξώτατε, τῆς φανερόνως ὅτι ἐδῶ εἰς τὰ πλάγια μὲ τὸ ἔλεος τοῦ ἁγίου Θεοῦ ἔγιναν θαμάσκινα πολλά, τὰ ὅποια οἱ λακοῖτῳροι τὰ μεταχειρίζονταν καὶ τὰ κάμνουν ῥακῇ· ἀφ' ὅτ' τὸ ῥακῇ ὁποῦ ἔγινε ἄρχισαν ἀπὸ μέσα ἡ Οὐκ-γροιάνοι νὰ εὐγένουν καὶ νὰ τὸ πέρνουν μὲ τιμὴν νὰ τὸ πηγένουν μέσσα, τὸ ὁποῖον ῥακῇ φένηται νὰ εἶναι ἀνυπερόδισον ἀπὸ τὴν προσταγὴν· τόσον ἀφ' ἧς ἡ συντηγίαις Οὐκγροιάνοι τῆς Νεμτζίας προξενούν μεγάλη ζυμὴα τοῦ ἀφθεντικοῦ δάμματος, ὅτι ἀφ' ἧς πληρόνουν τρία τὰ ἑκατῶ, εἰ δὲ ὅταν τὸ ἀπεράσῃ ῥα-γιὰς, πληρώνη δάμμα ἄσπρα εἴκοσι εἰς τὸ μέτρον. Τόσον εἰς πλάτος, παραστένω τῇ Ἐνδοξότητά της ὅτι ἀφ' ὅτ' τὸ ῥακῇ τρέχῃ ἡ τιμὴ του γρόσι ἔνα τὸ μέτρον· λοιπόν, ὅταν ἔνας μοζίκος σούντιτος φέρῃ μέτρα ἑκατὼ ῥακῇ, πληρώνη δάμμα γρόσια τρία· στοχασθῇ-ται καὶ ὁ ῥαγιὰς· εἰς ἑκατῶ μέτρα ῥακῇ πρὸς γρόσια 20 τὸ μέτρω κάμνουν γρόσια 16, πα-ράδες 80. Τὴ ζυμὴα γίνεται εἰς τὸ ἀφθεντικὸν δάμμα, τόσον φανερόνως τῇ Ἐνδοξότητά της ὅτι εἰς τὸ δάμμα τὸ νέμτζικον τοὺς εἰσινχορέθῃ τὸ δάμμα εἰς αὐτοὺς τοὺς κάτωθεν μαντέδαις, διὰ τὴν ἔλσιψιν ὁποῦ ἔχουν ἡ Νέμτζοι καὶ διὰ τὸ ἐντερέσον τους· καὶ πάλιν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ψέφταις τοὺς ῥαγιάδαις φέρνουν ἀπὸ ἕναν σούντιτω, καὶ γίνετα ὁ σούντιτος οἰκοκί-ρης, καὶ γελοῦν τὸ ἀφθεντικὸν δάμμα.

Τὸ ῥακῇ τὸ εἰσινχώρεσαι ὁ θασιλέας ὁ Κέσ-σαρος τὸ δάμμα τὸ ἐδικόν του, ὅποιος πηγένη μὲ ῥακῇ μέσσα, ὅν τὸν πέρνουν ἕναν ἄσπρον, μὲ τὸ νὰ ἔχουν ἔλσιψιν ἀπὸ ζαχσρέ, καὶ διὰ θασιλέας προσταγῆς ἐμποδίσθησαν ἡ ποδάρ-ναις ὁποῦ νὰ μὴν κάμνουν ῥακῇ· διὰ τοῦτο τοὺς ἐδῶθη ἡ ἄδεια τῶν Οὐκγροιάνων συντη-τηδων νὰ ἔλθουν εἰς τὸν τόπον τῆς Βλαχίας καὶ νὰ ἀγοράσουν ῥακῇ ὅσο θέλουν, καὶ δάμμα νέμτζικον νὰ μὴν δόσουν, διὰ νὰ ἔχουν μπου-λοῦκι εἰς τὸν τόπον τους. Παρόμοια εἰσινχώ-ρεσαν τὸ δάμμα τὸ νέμτζικον, ὅτι ὅποιος ἡ-θελε εἶναι ἄξιος ἀπὸ τοὺς ἐδικούς τους συν-τίτους νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Βλαχίαν καὶ νὰ ἀγο-ράσῃ ζῶα, ἦτοι: βόδια, ἡ ἀγελάδια, κατζίκια, πρόβατα ἡ ζαχσρέ, καὶ ὅταν σταθοῦν ἄξιοι νὰ ἀπεράσουν τὸ χωτάρη χωρὶς νὰ τοὺς πιάσουν, ὅσα ἀπὸ τὰ τοιάφτα ἐμποδισμένα τοὺς σιν-

Și iarăși cu supunere mă închin.

Prea-slăvite, îți arăt că aici la plaiuri cu mila Sfântului Dumnezeu s'au făcut prune multe, pe care locuitorii le ieau și le între- buințează ca să facă rachi; acel rachi ce a fost au început de la ei Ungurenii să vie și să-l ieă cu preț ca să-l ducă înuntru, care rachi pare să nu fie oprit din ordin; atât că Ungurenii aceia ai Nemției că- șunează mare pagubă vămii domnești, căci ei plătesc trei la sută, iar, când îl trece un raiă, plătește vamă douăzeci de lei la măsură. Cât despre întindere, arăt Slăvirii Tale că acel rachi ajunge la prețul de un leu măsură; dar, când un mojie de sudit aduce o sută de măsuri de rachi, plătește vamă trei lei; se gândeste și raiana: la o sută de măsuri de rachi câte 20 de lei măsura, fac lei 16, parale 80. Ce pagubă se face la vama domnească, atâta arăt Slăvirii Tale că la vama nem- țească li s'a iertat vama la madelele de jos, pentru lipsa ce o au Nemții și pentru interesul lor; și iar mulți dintre mincinoșii raiale aduc vre-un sudit, și se face suditul proprietar, și-și răd de vama domnească.

Rachiului i-a iertat Împăratul Che- sarul vama sa: cine vine cu rachi înăuntru, nu-i ieau niciun ban, căci au lipsă de zahereă, și prin poruncă împără- tească s'au oprit povernele să nu mai facă rachi; de aceia li s'a dat voie Ungurenilor sudiți să vie în locul Terii- Românești și să cumpere rachi cât vor, și vamă nemțească să nu dea, ca să aibă bucluc în țara lor. Asemenea au iertat vama nemțească, pentru ca oricine ar fi vrednic din sudiții lor să meargă în Țara-Românească și să cumpere vite, a- decă: boi, sau vaci, capre, oi sau zahe- reă, și, când ar fi vrednici să treacă hotarul fără să-i prindă, cât despre ast- fel de mărfuri oprite li iartă Chesarul vama, pentru lipsa și interesul lor; la acele ce

χορνᾶ δὲ Κέσσαρος τὸ βάμμα, διὰ τὴν ἔλσιψιν καὶ ἡντερέσσον τοὺς εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχη χρίαν καὶ ἔλσιψιν τοῦ τόπου τοῦ τοὺς εἰσινχόρεσαι τὸ βάμμα.

Τόσσον ἐγώ, ὡς δοῦλος πιστὸς τοῦ ὑψηλωτάτου μας Ἀφθέντου, ἐν φόβῳ Θεοῦ φανερόνῳ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ πάλιν φανερόνῳ τῇ Ἐνδοξώτῃ τῆς διὰ ἄφτὸ τὸ ῥακὴ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πραγματσυτάδαις τοὺς ῥαγιάδαις ἐμίρασαν ἄσπρα εἰς τοὺς λακοῦτόρους ἀπὸ τὴν αἰ ἄνοιξη, μὲ τέστιαν συμφωνίαν ὁποῦ νὰ πληρωθοῦν οἱ λακοῦτόροι ὅταν κάμνουν ῥακὴ καὶ τῶρα εὐγένουν οἱ Οὐκροϊάνοι συντεγῆδαις καὶ διδοὺν περὶρροσότερα καὶ πέρνουν τὸ ῥακὴ, ἢ ἐντόπιοι πραγματῡται μένουν καὶ χορὶς ῥακὴ καὶ δίχος νὰ ἔχουν τί νὰ πάρουν ἀπὸ τοὺς Βλάχους καὶ παντοτινᾶ ἀκολουθοῦν κρίσαις. Ἐνδοξώταται, παρακαλῶ νὰ τὸ ἀναφέρῃται τὸν ὑψηλότετόν μας Ἀφθέντη, διὰ τὸ ὁποῖον μὲ ἄφτον τὸν τρόπον ἐφανέρωσα καὶ τῇ Ἐνδοξώτῃ τῆς, ὁποῦ νὰ γένῃ μία διόρθωσις διὰ ἄφτὸ τὸ ῥακὴ: ἢ διὰ προσταγῆς νὰ ἐμποδισθῇ μὲ τελεότῃ ἢ νὰ μὴν ἔχουν τὴν ἄδιαν οἱ συντεγῆδαις νὰ ἀπεράσουν ῥακὴ καὶ μόνον ἢ ῥαγιάδαις νὰ ἔχουν τὴν ἄδιαν.

Καὶ παρακαλῶ θερμὸς νὰ τὸ ἀναφέρῃται τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑφους τοῦ, ὅτι, ἐν ὅσῳ δὲν μοῦ ἔλθῃ προσταγὴ ἀπὸ τὸ Ὑφους τοῦ πὸς νὰ ἀκολουθῶ μὲ ἄφτον τὸν μαντέ, ἐγὼ ἐμποδίζω τοὺς συντεγῆδαις ἀπὸ τὸ ῥακὴ. Καί, καθὼς μὲ ἔλθῃ ἢ προσταγὴ, οὗτος θέλω ἀκολουθῆσαι. Παρακαλῶ μὲ πρόττον λιπκάνον.

1788, Ἰαννουαρίου 15.

Ὁ ἄφτὸς ταπεινὸς δοῦλος τῆς

Στέφανος βατάφος.

ar avea nevoie și lipsă locul său, li se iartă vama.

Atâta eu, ca rob credincios al prea-înălțatului nostru Domn în frica lui Dumnezeu arăt tot adevărul, și iar arăt Slăvirii Tale pentru acel rachiu că mulți din negustorii raiale au împărțit bani la locuitori de la cea d'întăiu deschidere, cu aceea învoială ca să plătească locuitorii când vor avea rachiu; și acuma iese Ungureni sudiți și dau mai mult și iau rachiu, iar negustorii localnici rămân și fără rachiu și fără să aibă ce lua de la Români, și pretutindeni urmează judecăți. Prea-slăvite, mă rog să o aduci la prea-înălțatul nostru Domn; pentru care în acest chip am arătat și Slăvirii Tale, ca să fie o îndreptare pentru acel rachiu: sau prin ordin să se oprească totul sau să nu aibă voie sudiții să treacă rachiu și numai raialele să aibă voie.

Și mă rog călduros să o aduci înaintea Înălțimii Sale de Dumnezeu păzite, căci, de nu-mi va veni poruncă de la Înălțimea Sa cum să urmez cu madeaua aceea, eu opresc pe sudiți de la rachiu. Și, cum îmi va veni porunca, așa voi urma. Mă rog cu întâiul lipcan.

1788, Ianuar 15.

Același supus rob al Tăn

Ștefan vătăful.

CCIV.

1788,
15 Ianuar.

Ștefan vătăful către un boier, despre stricarea podului de la Olt, pe care nu vor să-l refacă țeranii.

Καὶ αὐθὺς ταπεινὸς προσκυνῶ.

† Μὲ τὸ δουλοικόν μοι τῆς φανερόνῳ ἐδῶ εἰς τὴν σκάλαν καὶ εἰς τὸ χωρίον Καϊνάνη εἶναι τὸ νερὸν ὁ Ὀλτος, ὁποῦ τρέχῃ εἰς τὴν μέση: ὅσοι ἔρχονται διὰ τὸ Βουκορέστη ἢ εἰς τὰ 12 καντιλίκεια πρέπη νὰ ἀπεράσουν τὸν Ὀλτην, καὶ ὅσοι πάλιν ἔρχονται ἀπὸ τὸ Βουκορέστη καὶ θέλουν νὰ πηγαίνουν μέσσα πάλιν ἀπέρνου τὸν Ὀλτον, καὶ κοντωλογῆς εἰς τὸν Ὀλτον εἶναι ἀπέραγμα μεγάλῳ μὲ τὰ σινηθειμένα μενζήλια, ὁποῦ πηγυνοέρχονται εἰς ἄφτὸ τὸ ἀπέραγμα τοῦ Ὀλτου· οἱ χωρηανοὶ

Și iarăși supus mă închin.

† Cu supusa mea [scrisoare] îți arăt că aici la șchele și în satul Căineni este apa Oltul, care trece la mijloc: câți vin pe la București sau la cele douăsprezece județe trebuie să treacă Oltul, și câți iarăși vin de la București și vreau să meargă înuntru iarăși trec Oltul, și în scurt la Olt e trecere mare cu obișnuitele menziluri, care vin și pleacă la aceea trecere a Oltului; țeranii din Căineni îl au în samă, și satul Căi-

ἀπὸ τὸ Καϊνάνη τὸ ἐξουσιάζουν, καὶ τὸ χωρίῳ Καϊνάνη ἦτον ὑποχρεωμένοι νὰ φοιτᾶνουν πόδιῳ καὶ λοῦντρα, ὡσὰν ὁποῦ ἀφ'τὸ τὸ χωρίῳ πέριγ τὸ σήμερον· τῶρα ὅμως ὁ πόδος ὁποῦ ἦτον ἐπνίγη εἰς τὸν Ὀλτον καὶ ἐσφαλίσθη τὸ ἀπέραγμα τοῦ Ὀλτου. Ἐκράξα τοὺς χοριανοὺς, τοὺς ἔδωσα ζώρη νὰ φοιτᾶσουν ἄλλον πόδων, καὶ μὲ πρόφασαις δὲν θέλουν νὰ κάμουν· καὶ εἶναι ἕνας μῆνας ὁλόκληρος ὁποῦ ἐσφαλίσθη τὸ ἀπέραγμα τοῦ Ὀλτου. Ἐν ὅσῳ ὁποῦ εἶχαν σιγήθειαν τὸ χωρίῳ Καϊνάνη, καὶ ἐπουλοῦσαν ἀφ'τὸ τὸ σήμερον εἰς ἔξινους, ἦται τὸ ἀπέραγμα τοῦ Ὀλτου, παντοτινῶ ἦττον ἢ πόδοι διορθωμένοι· εἰ δὲ τῶρα ἀφ'τὸ τὸ σήμερον τὸ βαστά τὸ χωρίῳ, διὰ νὰ ὀφελεθοῦν καλῶτερα, καὶ ἄρισαν καὶ ἐπνίγεται ὁ πόδος καὶ ἄλλον δὲν θέλουν νὰ κάμουν, καὶ ἐσφαλίσθη καὶ τὸ ἀπέρασμα τοῦ Ὀλτου, ὅς ἀναγέον ὁποῦ εἶναι ἐτόλμησα νὰ φανερώνω τῇ Ἐνδοξώτῃ τῆς ὁποῦ νὰ τὸ ἀναφέρεται τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑφους τῆς, ὅτι ἤμπορῃ νὰ ἀκολουθίῃ ἀπὸ τὰ σινηθειμένα μενζήλια, μὲ κερὸν καὶ χορὶς κερὸν, ὁποῦ πηγενόερχονται, καὶ δὲν ἔχουν μὲ τί νὰ ἀπεράσσουν. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔλειψα ὁποῦ νὰ τῆς φανερῶσιν ὁποῦ διὰ προσταγῆς νὰ γένῃ διόρθωσις, ὁποῦ νὰ μὴν μὲ εὔρεται ἐμένα ἐττειαν ἂν παραπονεθῇ κανὶς ὅτι δὲν ἐφανερώσα οὕτω. Καὶ μένω, προσκυνῶντες τῇ,

1788, Ἰαννουαρίου 15.

Ὁ ταπεινός της δοῦλος
Στέφανος βατάφης.

Παρόμοιον ἐφανερώσα καὶ τὸν ἀφθοντικὸν ἄρχοντα τσικρετάριον.

neni e îndatorit să facă podul și luntrile, ca unul ce acel sat trage folosul; dar acum podul ce era s'a înecat în Olt și s'a stricat trecerea Oltului. Am chemat pe țerani, li-am dat zor să facă alt pod, și cu pretexte nu vreau să-l facă; și e o lună întreagă de când s'a stricat trecerea Oltului. Cât timp avea obiceiul satul Căineni și vindea acest folos la străini, adevă trecerea Oltului, totdeauna erau podurile îndreptate; iar, dacă acum acel folos îl poartă satul, ca să folosească mai bine, au și lăsat de s'a înecat podul și altul nu vor să-l facă, și s'a stricat și trecerea Oltului, așa că a fost de nevoie de am cutezat să arăt Slăvirii Tale ca s'o aduci înaintea Înălțimii Sale de Dumnezeu păzite, căci poate urma de la obișnuitele menziluri, cu prilej și fără prilej, să tot vie și plece, și să n'aibă cu ce trece. Și de aceea n'am lipsit să-ți arăt pentru ca prin ordin să se facă îndreptare, ca să nu mă aple pe mine vinovat de se va supăra cineva că nu s'a arătat aceasta. Și rămân, închinându-mă dumitale,

1788, Ianuar 15.

Robul Tău supus
Ștefan Vătaful.

Una ca aceasta am arătat-o și dumisale secretariului domnesc.

CCV.

Ioan capuchehaiaua către Căminarul Constantin, despre știrile că Alexandru-Vodă Mavrocordat Fugarul vine spre Moldova cu oști rusești și alte știri de la Turci.

1788,
16 Ianuar.

Τῇν Εὐγενήαν της δουληκῶς προσκυνῶ.

† Μὲ τῷ ταπεινῶν καὶ δουληκῶν μου διλοποιῶ τί Εὐγενήα της ὅτι εἰς τὴν ια' τοῦ παρόντως ἔλαβα ἕνα γράμμα καὶ ἕναν καίμην ἀπὸ τῶν Ζήχνηλη Χ.-Χασάν-ἀγά, κιοπροῦ-ἐμινῇ τῆς Ἰσαάτζας, καὶ μὲ γράφει εἰς τὸ γράμμα ὅτι αὐτὸν τῶν καίμην νὰ τὸν προφθάσω εἰς τῷ Ὑφους τοῦ μὲ πρότων, καὶ δὲν ἔχα μὲ ποίων νὰ τῶν στείλω εὐθὺς.

Ἐτι διλοποιῶ τί Εὐγενήα της ὅτι ἐπληρωμένην παρὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου Ἀγά κοὺλ-καχαγσὶ της Ἰμπραῖλας μερικὰ χαβαδίσια,

Nobleței dumitale cu supunere mă închin.

† Cu supusa și robita mea [serisoare] îți arăt dumitale că la 11 ale lunii de față am primit o serisoare și o caimeă (petiție) de la Hagi-Hasan-aga de Zihne, emin al podului Isaccei, și-mi serie în serisoare ca acea caimeă să o înaintez cât mai inte Înălțimii Tale, și n'am avut cu cine s'o trimet de-a dreptul.

Încă-Ți arăt dumitale că am aflat de la prea-strălucitul aga cul-chehaie al Brăilei unele știri, anume că la 13 ale lunii de

διλαδὴ εἰς τὴν ιγ' τοῦ παρόντος ἦλθεν ἓνας τάταρης ἀπὸ τῷ μέρος τῆς Μπογδανίας, εἰς τῷ κονάκη τοῦ ἐνδοξοτάτου Ναζήρ-άγᾶ, φέρωντας τὰ αὐτὰ χαβαδίσια πολὰ φωδερᾶ, καὶ ὅλη ἡ Ἱμπραϊλίδες ἐσυνχίσθησαν. Καὶ εἰς τὴν ιδ' τοῦ αὐτοῦ ἦλθεν ἓνας ἄνθρωπος τοῦ ὑψηλοτάτου σερασκέρ Ἀλή-πασιά ἀπὸ Ἰσμαίλη διὰ μίαν ὑπόθεσιν, καὶ ἔκαμιν ταρίφη καὶ αὐτῶς τὰ ἡδία χαβαδίσια, ὅτι ὁ Τατάρ-χάνης ἐπῆρεν ἡδιστὴν ἀπὸ τῷ μέρος τῆς Μπούλτζης ὅτι εἰς τῷ μέρος τῆς Λαχίας ἦλθεν ὁ Ἀλεξάνδρι-Βώδας Μαυροκωρδάτως μὲ τέσσαρες χιλιάδες στράτευμα βουσικῶν, ζητῶντας νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ ἄλλα στρατεύματα τῶν Ῥουσῶν, ὁποῦ εὐρίσκονται εἰς τῷ μέρος τῆς Μπούλτζης, μὲ σκοπῶν ὁποῦ νὰ ἀπεσφάσουν εἰς Μπογδανίαν, καὶ ὅλη ἡ ἄκρα καὶ Μπογδανία ἐσυνχίσθη, πλὴν, πέρνοντας τὴν ἡδιστὴν ὁ Τατάρ-χάνης, εὐθὺς ἔγραψεν πρὸς τῶν ὑψηλοτάτου σερασκέρ Ἀλή-πασιά, ὁποῦ νὰ σηκωθῇ μὲ ὅλων τῷ στράτευμά του νὰ ὑπάγῃ εἰς Μπογδανίαν διὰ ἡμᾶς, καὶ ὁ ὑψηλότατος σερασκέρ Ἀλή-πασιάς, βλέπωντας τὰ τιαῦτα, εὐθὺς ἐπρόσταξεν εἰς ὅλους τὲς ὀρτάδες νὰ ἐτίμασθον, γράφοντας καὶ εἰς τὴν Πόλιν νὰ τοῦ ἔλθῃ ἄδεια, ὁποῦ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ Ἰσμαίλη διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τῷ μέρος ἐκείνῳ. Ὅθεν δὲν ἔλειψα νὰ τῷ φανερώσω τὴν Εὐγενία της, καὶ ἡ Εὐγενία της θέλη πληροφόρησιν τῷ Ὑφους τοῦ διὰ τὰ πάντα: ὅτι καὶ εἰς τῷ ἐξῆς, ἤτοι ἤθελεν ἀκολουθήσῃ, θέλω φροντίσῃ, ὡς σκλάβως τοῦ ὑψηλοτάτου μας Αὐθέντου, ὁποῦ νὰ σὰς προφθάσω τὴν ἡδιστὴν.

Ἐτι εἰς τὴν ις' τοῦ αὐτοῦ ἦλθεν τῷ ἀξέλ-φερμάνη τοῦ ἐνδοξοτάτου Ἰσμαίλ-πασιά, Ἱμπραϊλ μουχαφιζή, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἰσμαίλη, καὶ εἰς τῶν τῶπον του ἔρχεται κῆπιως Μαχ-μούτ-πασιάς.

Ὅμως, Αὐθέντι μου ἄρχων Καμηνάρη, ὡς δοῦλος της, παρακαλῶ τὴν Εὐγενία της περὶ τούτου ὁποῦ σὰς ἀναφέρω νὰ μὴν συνχισθῇ κατ' ἐπάνω μου, ὅτι ἐπὶ Θεοῦ μάρτιρα ἐπιμελῶ καὶ ἀγαπῶ νὰ δουλεύσω μὲ κάθε ἐπιμέλῃ καὶ μὲ κάθε σαδανάτι, ὡς σκλάβως τοῦ Ὑφους τοῦ μὲ διορίαν ὅσων εἶναι ἐκ Θεοῦ, καὶ ἀναφέρω τὴν Εὐγενία της περὶ τοῦ ἄγᾶ κοῦλ-κεχαγισί, μὲ πωλὴν ἀγάπην καὶ προθυμίαν προσφέρναιτε πρὸς τῷ Ὑφους τοῦ, φροντίζοντας νὰ δουλεύσῃ τῷ Ὑφους τοῦ, καί, ἂν τῷ εὐρί εὐλογων ἡ Εὐγενία της, νὰ γένῃ κεραῖμοι τοῦ ὑψηλοτάτου μας Αὐθέντου, ὁποῦ νὰ τοῦ σταλθῇ τίπωτας ὡς ἓνα χιλιάλη χεδιγαί, καὶ θέλῃ τῷ ἔχῃ διὰ μεγάλῳ κεραῖμοι καὶ μένῃ εἰς τὴν εὐγενικήν σας προέσσην.

φαῖ a venit un Tatar (curier) din partea Moldovei, aducând aceleași știri foarte grozave, și toți Brăilenii s'au tulburat. Și la 14 ale aceleiași a venit un om al prea-înălțatului Serascher Ali-Pașa din Ismail pentru o afacere, și a lămurit și el aceleleași știri, că Hanul Tatarilor a primit știre din partea Bălților că în partea Lehieii a venit Alexandru-Vodă Mavrocordat cu patru mii de oaste rusească, încercând să vie la celelalte oști ale Rușilor, care se află în partea Bălților, cu scop ca să treacă în Moldova, și toată marginea și Moldova s'au tulburat, dar, luând știre Hanul Tatarilor, îndată a scris către prea-înălțatul serascher Ali-Pașa, ca să se ridice cu toată oastea lui să vie în Moldova în ajutor, și prea-înălțatul Serascher Ali-Pașa, văzând unele ca acestea, îndată a orânduit la toate ortalele să se gătească, scriind și la Țarigrad să-i vie învoire ca să iasă din Ismail, spre a merge la locul acela. Deci n'am lipsit să ți-o arăt dumitale, și dumneata vei înștiința de toate pe Înălțimea Sa; ceia ce și pe urmă, de se va întâmpla ceva, mă voiu gândi, ca selav al prea-înălțatului nostru Domn, să-ți dau știre.

Încă la 15 ale aceleiași a venit grabnicul firman al prea-slăvitului Ismail-Pașa, Ibrahim-muhafizul ca să meargă la Ismail, și în locul lui vine unul Mahmud-Pașa.

Dar, dumneata Căminarule, ca rob al tău, te rog pe dumneata de aceasta ce-ți aduc să nu te superi pe mine, căci, martur mi-e Dumnezeu, mă îngrijesc și-mi place a sluji cu toată luarea aminte și cu toată slujba ca selav al Înălțimii Sale, cu sorocul celor ce sânt de la Dumnezeu, și-ți arăt dumitale despre aga culcheaia că are multă dragoste și grabă către Înălțimea Sa, gândindu-se a sluji Înălțimii Sale, și, dacă aflu cu cale dumneata, să se facă o grație a prea-înălțatului nostru Domn de a i se trimete ceva ca un cuvenit dar, și o va privi ca un mare har; și rămâne la socotința dumitale nobilă.

Ἦτι περὶ τῶν ἐρχομῶν τοῦ μπάσ-τζιαούσι τοῦ ἐνδοξοτάτου Ἰμπρατὶλ-μουχαφιζή Ἰσμαῖλ-πασιά, ὁποῦ ἦλθεν εἰς Βουκουρέστη, καὶ ἐπί-στρεψεν ἀνενεργίτως, πολὰ ἐσυνήσθη, πλὴν περὶ τοῦτου τῶν δοῦλων τῆς καὶ τῶν σελαίφι μου Χ. Ἰωάννη μὰς ἐστενωχόρεσαι ἀπὸ τῶν θημῶν ὁποῦ ἤχαι.

Ταῦτα καὶ ξανά προσκυνῶντας μένο,

[αφ]πῆ, Ἰαννουαρίου ις'.

Τῆς Εὐγενή[ς] σας ταπεινῶς δοῦλος

Ἰωάννης Καπ[ο]υ[κ]εχα[γιάς].

(V^o) Τῷ εὐγεναιστάτῳ ἄρχοντι Καμινάρι, κυρίῳ μοι κυρίῳ Κωνσταντίνῳ προσκυνητῶς.

(Pecete de ceară neagră.)

Încă pentru sosirile lui baș-ceauș al prea-slăvitului muhafiz de Brăila, Ismail-Pașa, care a venit la București și s'a întors fără ispravă, mult s'a tulburat, numai cât pentru aceasta robul Tău și sluga mea Hagl-Ioan au scăzut din cinstea ce aveau.

Acestea și, iar închinându-ne, rămân,

[17]88, Ianuar 16.

Ai Nobleței Tale supus rob

Ioan capuchehaia.

Prea-nobilului domn Căminar, dumnealui, domnul Constantin, cu plecăciune.

CCVI.

Medelnicerul Gheorghe Jianu și Pitarul Dimitrie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște monede nemțești găsite la Novaci.

1788,
16 Ianuar.

Ἐφελότατε καὶ εὐσπλαγχνιώτατε ἡμῖν Ἀδ-θέντα!

† Μὲ τὸ δουλικόν μας ταπεινῶς ἀναφέρο-μεν τῷ θεοφρονήτῳ Ὑψί της ὅτι χθές, κατὰ τὴν ις'ην τοῦ παρόντος, διεξοδικῶς ἀναφέρα-μεν τῷ Ὑψί της διὰ δῶα μονέδαις νέμτζι-καις ὁποῦ εὐρέθησαν εἰς τὸ χωρίον Νοβάτζι ἀπὸ τὸ πλάγι Νοβάτζου, καὶ ἔχει μέσα, ἡ μία ἄσπρα δέκα τέσσαρα· αἱ ὁποῖαι, φοβού-μενοι νὰ μὴ παραπέσουν, εἶχαν διαταχθῇ ἐδῶ, τῶρα δὲ μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Δημήτρη κα-φετζή τοῦ θεοφρονήτου Ὑφους της (ὅστις εἶχεν ἔλθῃ μὲ πανέκλαμπρον αὐτῆς προστα-γὴν διὰ νὰ τῷ κάμωμεν τσολίμι τὸν πολυκό-νικον Ἰωαννάκην καὶ τὸν διατάρον Στογιάνον ἀπὸ τὸ πλάγι Βουλκάνου, καὶ τὸν Κωνσταν-τίνον Κρουδίον διατάρον ἀπὸ τὸ πλάγι Νο-βατζου διὰ νὰ τοὺς σταίλλη πρὸς τὸ θεοφρο-νήτον Ὑφος της) τῷ ἐδώσαμεν ταῖς μονέδαις ἵποῦ εὐρέθησαν, διὰ νὰ τὰ φέρῃ τῷ θεοφρου-ρήτῳ Ὑψί της, λέγωντάς μας ὅτι θέλει διὰ νὰ ὑπάγῃ καὶ εἰς τὸν τόπον ὁποῦ εὐρέθησαν αἱ μονέδαις διὰ νὰ περισργασθῇ τὸν τόπον καὶ τὸ σκάφιμον, ὁποῦ νὰ πληροφορηθῇ πλα-τητέρως τὸ θεοφρονήτον Ὑφος της αὐτὸν τὸν μαδέν. Ὅθεν καὶ δὲν ἐλλείψαμεν νὰ τὸ ἀναφέρωμεν τῷ θεοφρονήτῳ Ὑψί της.

αφπῆ, Ἰαννουαρίου ις'.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοσεβάστου Ἐφελότητος ἐλάχιστοι δοῦλοι

Γεώργιος Ζιάννος μεδ.

Δημήτριος Πιτάρης.

(Pecete neagră pe dos.)

Prea-înălțate și prea-milostive Doamne al nostru.

† Cu supusa noastră [scrisoare] aducem înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că ieri, la 15 ale lunii de față, pe larg am arătat Înălțimii Tale pentru două monede nemțești ce s'au găsit în satul Novaci din plaiul Novacilor, și cuprinde fiecare paisprezece bani; care, temându-ne să nu se piardă, se aduseseră aici, iar acum cu întoarcerea lui Dimitrie cafegiul Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite (care venise cu prea-strălucita-Ți poruncă pentru a-i da pe polcovnicul Ienachi și pe vâtaful Stoian din plaiul Vulcanului și pe Constantin Crudiul vâtaful din plaiul Novaciului ca să-i trimeată la de Dumnezeu păzita-Ți Înălțime) i-am dat monedele ce s'au aflat, ca să le ducă Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, spunându-ni că va merge și în locul unde s'au aflat monedele ca să cerceteze locul și groapa, ca să lă-murească mai pe larg despre această afa-cere pe Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită. Pentru care nici n'am lipsit să o aducem înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite.

1788, Ianuar 16.

Ai Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-miei robi

Gheorghe Jianu Medelnicer.

Dimitrie Pitar.

CCVII.

Oltenița,
1788,
18 Ianuar.

Bimbașa Salî către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre boierul Pană Fili-
pescu, care i-a fost încredințat.

Ἡψηλότατέ μι Αὐθέντι.

Σήμερα ἔλαβα τὴν ἀπὸ Ἰανουαρίου 17
προσταγὴν σας μὲ τὸν ἄρχοντα καφταντζή
τοῦ Ὑψους της, καὶ εὐθὺς, ὃς μὲ προστάζει
διὰ τὸν προΐνμπάνον Πάνον Φηληπέσκουλον,
τὸν ἔκαμα τσελήμη ὁμοῦ μὲ τὸν ὀτάπασι ὁποῦ
τὸν ἔφερσεν καὶ τὸν ἐδικόν μου ὀτάμπασι μὲ
διο νεφέρι, καὶ παρακαλὸ νὰ δόσητε τὸν ὀ-
τάμπασιν μου μὴν ἀπόδηξιν ὅτι τὸν ἔκαμεν
τσελήμη. Καὶ ὅτι εἶναι ἡ προσταγὴ σας.

[17]88, Ἰανουαρίου 18. Ὀλτένητζα.

Τῆς Ἡψηλότισας

δοῦλος

Πίν-πασῆς Σαλῆς.

(Pe dos: pecete turcească de ceară roșie.)

Prea-înălțate Doamne al meu.

Azi am primit porunca Ta de la 17
Ianuar cu dumnealui caftangiul Înălțimii
Tale, și îndată, cum îmi poruncești pentru
fostul Ban Filipescu, l-am primit îm-
preună cu odobașa care l-a adus și cu
odobașa al meu cu doi neferi, și mă rog
să dai odobașei al meu o adeverință că
l-a încredințat. Și ce-Ți e porunca.

[17]88, Ianuar 18. Oltenița.

Al Înălțimii Tale

rob

Bimbașa Salî.

CCVIII.

1878
20 Ianuar.

Vasile Postelnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre Pașa-zadê și
oștile ce trec.

Ἱψηλότατε καὶ εὐμενέστατε μοι Αὐθέντα.

† Μὲ τὸ δουλικόν μου ταπεινῶς δηλοποιῶ
τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψει της ὅτι, φθάσας μὲ
τὴν ἔκλαμπρον εὐχὴν της εἰς Ἀφουμάτζι περὶ
τάς ἑνδεκα ὥρας της ἡμέρας, μὲ πολλὸν κόπον
καὶ μεσανάτι, δὲν ἔλειψα νὰ ἐρουνήσω τὰ περὶ
τοῦ ἀσκερίου, καὶ ὅτι ἡῶρα μεβτζοῦτι τόσον
τὸν Πασά-ζαδὲ μὲ τὸ ἔκλαμπρον τοῦ καὶ μὲ
τὰ νεφερίά του, ὅσον καὶ τὸν καπετάνον τα-
ραπάνο Διαμαντήν μὲ τοὺς λοιποὺς δύο που-
λούκ-πασάδες μὲ τὰ νεφερίά τους, τοὺς ὀ-
ποίους, μὲ τὸ νὰ εἶναι πεζοί, τοὺς ἐδιώρσα
αὔριον τὸ πουργὸ νὰ κινήσουν ἀναμφιβόλλως
ἐμπρὸς ἔνα κονάκι, τὸν δὲ Πασαζαδὲ, μὲ τὸ
νὰ εἶναι καβάλα, τὸν ἔχω μαζὶ μου· ὁ δὲ
πουλούκπασης τῶν Ἀλαβανίων δὲν ἔμπορεῖ
νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ, μὲ τὸ νὰ μὲ εἶπεν ὅτι
ἔχει νὰ λάβῃ τὸν λουφέν του, καὶ ἔρχεται αὔ-
ριον εἰς προσκόνῃσιν τοῦ Ὑψους της. καὶ, ἂν
εἶναι προσταγὴ τοῦ Ὑψους της διὰ νὰ μᾶς
ἀκολουθήσῃ, μὲ εἶπε ὅτι ἔμπορεῖ νὰ μᾶς προ-
φθάσῃ μὲ τὸ νὰ ἔχῃ παλικάρια ἀξιόλογα, καὶ
ὁ ἴδιος εἶναι καὶ ζα[πίτης] καλὸς καὶ παλι-
κάρι, καὶ ὅλον τὸ χωρίον εἶναι εὐχαριστημέ-
νον ἀπὸ αὐτόν· ὅστις καὶ μὲ εἶπεν ὅτι ἐπέ-
ρασαν σήμερον ἀπὸ ἐδῶ ἕως τριάντα, σαράντα
ἀνατολίταις σφερλίδες, ἐρχόμενοι ἀπὸ τὸ Πεν-
δέρι, καὶ δὲν τοὺς ἄρῃς νὰ ἔμβουν εἰς τὸ

Prea-înălțate și prea-bunule Doamne al
meu.

† Cu supusa mea [scrisoare] umil arăt
Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că,
ajungând cu strălucita-Ți rugă la Afu-
mați pe la ceasurile unsprezece din zi,
cu multă trudă și greutate, n'am lipsit
a cerceta pentru oastea turcească, și că
am găsit de față atât pe Pașa-zadê
cu strălucitul tuiu și cu neferii lui,
cât și pe căpitanul de darabani Dia-
mandi cu ceilalți doi bulucbași cu ne-
ferii lor, cari, fiind pedestri, i-am orân-
duit ca mâne dimineață să meargă ne-
apărat cu un conac înainte, iar pe Pașa-
zadê, fiind el călare, îl țin cu mine; însă
bulucbașa Albanesilor nu poate să ne
urmeze, spunându-mi că are a-și lua
leafa, și vine mâni la închinarea Înăl-
țimii Tale, și, dacă e porunca Înălțimii
Tale să ne urmeze, mi-a spus că poate să
ne ajungă, căci are voinici de ispravă,
și el însuși este și bun zabet și voinic,
și tot satul e mulțămuit de dânsul; care
mi-a și spus că au trecut azi pe acolo
până la treizeci, patruzeci de Anatoliți
ostași, venind de la Bender, și nu i-a
lăsat să între în satul acela, și i-au spus

χωρίον αὐτό, καὶ τὸν εἶπον οἱ βηθέντες ὅτι πηγαίνουσι πρὸς τὸ Ὑψος τῆς νᾶ ἔμβουσι εἰς δοῦλοισιν τῆς. Τὸ τόπι εἶναι μὲ ἕνα τοπτζήν μόνον, καί, ἂν δὲν εἶναι διὰ νᾶ ἔλθῃ καὶ ἄλλος, θέλω διορίσει ἕνα ἀπὸ τὰ νεφέρια εἰς τὸν τόπον τοῦ δευτέρου τοπτζή.

Ἵστερον ἀφ' οὗ ἔφθασα ἐδῶ ὁ δοῦλος τῆς ἤρχισαν νᾶ ἔρχονται καὶ οἱ συνδιωριζόμενοι ἄρχοντες, κατακυρωμένοι καὶ παγομένοι ἀπὸ τὴν μεγάλην κακοκαιρίαν καὶ κρύον, καὶ οἱ ἄνθρωποι τοὺς καὶ τὰ ζῶα τοὺς ἀφανισμένα. Ὅθεν, τόσον διὰ νᾶ ἔλθουν καὶ οἱ ἐπίλοιποι, ὅσον διὰ νᾶ ἔμβωμεν εἰς κατάστασιν τοῦ δρόμου καὶ διὰ νᾶ παύσῃ καὶ αὐτὸς ὁ σφοδρότατος ἄερας, ὅπου τῇ ἀληθείᾳ τυφλώνει τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα, τὸ Σάββατον τὸ πουργὸ θέλωμεν κινήσει ἀπὸ ἐδῶ πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Πουζαίου πρὸς τοῖτοις διὰ νᾶ ἔλθουν καὶ τὰ ταξιδίαι καὶ ζουρνάδες, ὅπου νᾶ μὴν μείνῃ κἀνένα κουσοῦρι κατ[όπιν], μὲ τὸ νᾶ εἶναι ὁ δρόμος δυσκολώτατος.

Τὸ ἔκλαμπρον τοῦτ' εἶναι στήμενον εἰς τὸ μέρος ὅπου κάθεται ὁ Πισαζαδὲς, καί, κάθε πουργὸ, ἀφ' οὗ κελδίση τὸ ναμάζιν του, τὸ στήνῃ ἐξω ἀπὸ τὴν πόρταν του, καὶ τὸ ἐράδῃ τὸ πέριγαι μέσα, δάλλωντας εἰς τὸ προσκέραιόν του.

Ἴδου ὅπου περικλεῖω εἰς τὸ παρόν μου δουλικὸν ἐν κατὰστικῇ δηλωτικῇ τῶν ὅσων ἁρχόντων ἦλθαν καὶ τῶν ὅσων ἔμειναν. Καὶ ταῦτα δουλικῶς προσμένωντας τὰς ἐκλάμπρους αὐτῆς προσταγὰς.

αὐπῆψ, Ἰαννουαρίου κ'η.

Τῆς Ὑμπερᾶς Θεοσηρῆκου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος

Βασίλειος Ποστέλνικος.

(Pecete neagră pe dos.)

aceia că merg la Înălțimea Ta ca să între în slujba Ta. Tunul e numai cu un tunar și, dacă nu e să vie și altul, vom orânduî pe unul din neferi în locul tunarului al doilea.

Pe urmă, după ce am sosit eu, robul Tău, au început să vie și cei împreună cu mine orânduîți boieri, încremeniți și înghețați de marea vreme rea și frig, și oamenii lor și vitele prăpădite. Deci, atât ca să vie și ceilalți, cât și ca să ne apucăm de drum și ca să înceteze și acest aier foarte aspru, care cu adevărat orbește pe oameni și vitele, Sâmbătă dinineafă vom pleca de aici pe drumul Buzăului; pe lângă aceasta să vie și tobele și surlele, ca să nu rămâie nicio lipsă îndărăt, căci drumul e foarte greu.

Strălucitu-Ți tuiu e așezat în partea unde stă Pașa-zadè, și în fiecare dimineață, de când își face rugăciunea, îl așează afară de poarta lui, iar seara îl ia, așezându-l la căpătâiul său.

Iată că închid în [scrisoarea] de față supusă a mea un mic catastih care arată câți boieri au venit și câți au rămas. Și acestea cu supunere, așteptând strălucitele-Ți porunci.

1788, Ianuar 20.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, prea-mic rob

Vasile Postelnic.

CCIX.

Ioan capuchehaia către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre condițiile în care se pot avea caicele pentru zahereă.

1788,
31 Ianuar.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Μὲ τῶ ἐντελὲς καὶ δουλικῶν μοι ἀναφέρω τῶ Θεόσταπτων Ὑψῇ τῆς ὅτι εἰς τὰ κγ' τοῦ παρόντος πανέκλαμπρας αὐθεντικῆς τῆς προσταγὰς ἔλαβον μὲ τῶν ἐρχομῶν εἰς Ἱμπρατλα τοῦ ἁρχοντος Παχαρνίκου Κιανή, καὶ κατὰ τὰ πᾶν ἐκλάμπρους τῆς προσταγὰς θέλω ἀκολουθίση, καί, σὺν δμειλόντας μετὰ τοῦ ἁρχοντος Παχαρνίκου Κιανή, μὲ ἔδοσαν κατὰστικον διὰ ὅσον κριθάρι ἐσόναξεν ἕως τῶρα ἢ Εὐγεγεία του ἀπὸ τῶ καδελίκι, καὶ ἐλπί-

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu scrisoarea mea smerită și supusă aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu înecununate că la 23 ale lunii am primit poruncile Tale domnești prea-strălucite cu venirile la Brăila ale dumisale Păharnicului Chianî, și voiu urma după poruncile-Ți prea-strălucite, și, vorbind cu dumnealui Păharnicul Chianî, mi-a dat catastih de cât orz a strâns până acum dumnealui din județ, și nădăjduim ca în puține zile

ζωμεν εἰς ὁλήγας ἡμαίρας νὰ περιλάβω κριθάρι παρὰ τῆς Εὐγενείας του, πλὴν ἀπὸ τὰ ἄλλα καθηλίκια ἕως τὸρα καμίαν ἡδισὴν δὲν ἔχω εἰς τὴ χσρακέτι εὐρίσκωνται.

Ἐβούνιχα καὶ μὲ τὸν ἐνδοξότατον Ναζήρ-ἀγά, ὁποῦ νὰ καὶ δόσι χσίρα βοϊθίας διὰ τὸν ναύλον τῶν καϊκιῶν, καὶ μὲ κάθε λογῆς τρόπους ἐφροντίσασμαι διὰ νὰ ξηπαίσωμεν ἀπὸ τὴν τιμὴν ὅπου ἦχεν πληρόση ἐπέρσι ὁ ἄρχων Στόλνικος Ἰωννήτας, καὶ δὲν ἐστάθη τζαρές, ἐπειδὴ καὶ πρῶτον τοὺς ἦχαι πληροῖσι πρὸς ἦκοσι τρεῖς παράδες τῷ κοιλῶν, ἔπειτα τοὺς ἐπλήρουν πρὸς ἦκοσι ἐπτά· μάλιστα εὐρίσκουν πρῶφασιν ὅτι ἀκόμα εἶναι χειμῶνας καὶ τὰ καϊκια θέλουν μεραμέτι καὶ ἔχουν ἔξοδα θαριά, ἐπειδὴ καὶ ἐφέτος τὰ νερά εἶναι ὁλήγα καὶ τὰ ἀμπάρια τῆς Ἰσάκτζας πεύτουν μακρὰν ἀπὸ τὴν σκάλαν καὶ ἔχουν μεγάλη δημοσιότητα, καὶ ἐκ τούτου δὲν ἐστάθη τζαρές διὰ νὰ ξηπαίσωμεν ἀπὸ τὴν ἐπερσινὴν τιμὴν, καὶ ἔγιναι ἀπόφασις πρὸς ἦκοσι τρεῖς παράδες τῷ κοιλῶ, καὶ ἔδωκαν ἦκοσι ἡμαίρες διορίαν ἕως νὰ παστρευθοῦν τὰ μπούζια ἀπὸ τὴν Δοῦνα, διορθῶνοντας καὶ αὐτὴ τὰ καϊκια τους, καὶ, ἐρχάμενη ἡ διορία, σὺν Θεῷ εὐθὺς θέλωμεν φορτωσὶ ὅσα καϊκια εὐρίσκωνται ἐδῶ, ὅμως κατὰ τῷ παρὸν ἐτίμασα μαγαζιά ὅπου, ἐρχάμενω τῷ κριθάρει, νὰ τῷ ξεφορτώσω.

Ἐτι ὁ ἐνδοξότατος Ναζήρ-ἀγάς στέλνῃ ἐν ταχυρίσιν εἰς τὸ Ὑψος τῆς, εἰς εὐχαρίστησιν τοῦ κριθαρίου, καὶ ἔδωκεν εἰς ὅλους τοὺς ἀγάδες τῆς Ἱμπερατίας ὅτι εὐχαριστήθη πολὺ παρὰ τῷ Ὑψος τῆς.

Ἐτι ἀνάφερα ὁ δοῦλος τῆς καὶ τὰς προσταγὰς τῆς περὶ τοὺς βέλγηδες, καὶ τοῦ εἶπεν καὶ ἡ Ἐνδοξότης του τὰ ὅμοια, ἔπειτα ἐσυνάχθησαν ὅλη καὶ ἤλθον εἰς τὸν δοῦλον τῆς, γιρσῶντας ἄδεια ὅπου νὰ ἀπεράσουν εἰς τὸ μέρος τῆς Βλαχίας νὰ ἀχωράσουν ζαχρηαὶ κεχρί· ὅθεν ὁ δοῦλος τῆς τοὺς ἀπεκρίθη τὰ προσταθέντα μοι καὶ μόλης τοὺς ἐκατάπεισα· ἥστερον πάλιν ἐσυνάχθησαν καὶ ἐπάγισαν εἰς τῶν ἐνδοξότατον Ναζήρ-ἀγά, καὶ πολλὰ τῶν ἐγγιζῶν ὅθεν, ἐλέπωντας ἡ Ἐνδοξότης του ὅπου δὲν εἶναι τζαρές νὰ τοὺς καταπέσι, ἔκραξεν τὸν δοῦλον τῆς καὶ μὲ ἐπρόσταξεν νὰ φανερώσω τῷ Ὑψος τῆς διὰ νὰ προστάξῃ εἰς τὰ καθηλίκια ὅπου νὰ τοὺς δοθῇ ὁλήγων βροχάτι διὰ νὰ ἀχωράσουν κεχρί, ἐπειδὴ ἐδῶ εὐρίσκωνται ἕως δεκαπέντε καράβια καὶ δὲν εἶναι τζαρές διὰ νὰ φορτώσουν, καὶ κωπτιζῇ μεγάλω φροσάτι, μάλιστα τὴν ἀνοίξῃ ἐρχοντες καὶ ἄλλα καράβια καὶ ἡμπορῶν νὰ γράψουν εἰς τὸ Δοβλέτι ὅπου νὰ ἔλθῃ

σὰ ἱεαυ orz de la dumnealui, dar din alte județe până acum n'am nicio știre în ce mișcare se află.

M'am întâlnit și cu prea-slăvitul Nazir-aga, ca să-mi dea mână de ajutor pentru navlul caicelor, și în tot felul ne-am gândit să scădem din prețul ce avea să plătească anul trecut dumnealui Stolnicul Ioniță și n'a fost chip, de oare ce și înainte li se plătia câte douăzeci și trei parale chila, pe urmă li-au plătit câte douăzeci și șapte; mai ales găsesse cuvânt că încă e iarnă și caicele au nevoie de meremet și au cheltuieli grele, căci și anul acesta apele sânt puține și hambarele Isacei vin departe de șchelă și au mare greutate, și de aceea n'a fost chip să scădem din prețul de anul trecut, și s'a făcut hotărîre câte douăzeci și trei de parale chila, și au pus soroc de douăzeci de zile până se curăță ghețurile de pe Dunăre, dregând și ei caicele lor, și, viind sorocul, cu Dumnezeu îndată vom încărea atâtea caice câte se vor afla aici, dar deocamdată am închiriat magazine pentru ea, viind orzul, să-l descare.

Încă prea-slăvitul Nazir-aga trimete un raport către Înălțimea Ta, ca să mulțămesea pentru orz, și a arătat la toate agalele din Brăila că a fost foarte mulțumit de Înălțimea Ta.

Încă am adus înainte eu, robul Tău, și poruncile Tale pentru reizi, și i-a spus și Slăvirea Sa unele ca acestea, apoi s'au adunat toți și au venit la robul Tău, cerând voie de a trece în partea Terii-Românești ca să cumpere zaherea orz; deci robul Tău li-a răspuns cele mie orânduie și abia i-am încredințat; apoi iarăși s'au adunat și au mers la prea-slăvitul Nazir-aga, și mult l-au apăsă; deci, văzând Slăvirea Sa că nu e chip să-i încredințeze, a chemat pe robul Tău și mi-a poruncit să arăt Înălțimii Tale să orânduiască județelor să li se dea puțin răgaz ca să cumpere orz, de oare ce aici se află până la cinsprezece corăbii și nu e chip să le păzească, și stârnește mare tulburare, mai ales că la deschidere vin și alte corăbii și pot serie la Devlet să vie o poruncă la Înălțimea

καθένα χιτάπι εἰς τῷ Ὑφός της καὶ εἰς τὴν Ἐνδοξότη του. Ἐτι μὲ ἐπρόσταξεν διὰ τὰ νόσους εἰς μερικὸς βεζήρδες τσεκεραὶ διὰ τὰ ἀπεράσουν εἰς Βλαχία μὲ μαχανὲ φακῆς καὶ φασουλίων, καί, ἂν ἴμφορέσουν ἔλ-ἀλτηντάν τὰ ἀγωράσουν ὀλήγων κερσί, ὁποῦ τὰ μὴν κοπίση κανένα φεσάτη ἕως τὰ λάβω πα- νέκλαμπρον προσταγὴν της.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, τῶρα μὲ ἐφόν- ἔεν ὁ ἐνδοξότατος Ἰσραήλ-πασα Ἰμπρατλ-μουχαφίζης καὶ μὲ ἔδωσεν ἕναν καϊμὲν πρὸς τῷ Ὑφός της, λέγωντάς μοι καὶ λησανέν ὅτι εἶναι τὰ κατσοῖ εἰς Ἰσραήλ, ὅμως πρωσμένη τὰ ἔλθῃ ὁ ὕψηλότατος Μαχμούτ-πασιάς ἔδω καὶ ἔπειτα τὰ σηκωθῇ, καὶ δαίεται τῷ Ὑφός της ὅτι τὰ κάμνεται ἕνα κερσίμοι διὰ τὰ μιν- νῆα του, ἐπιστῇ καὶ τῶν ἔχουν ἡ μπακάλη- δες μουασεραὶ καὶ μένη εἰς τὸ ἔλεός της καὶ κερσίμοι της.

Ταῦτα μὲν, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη ἔησαν θεόθεν πλῆστα καὶ πανευδαίμωνα.

[αφ]πῇ, Ἰαννουαρίου λα'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοσεπέτου Ὑψηλότητος ἐ- λάχιστως δοῦλος

Ἰωάννης Καπουκεχαία.

Ta și la Slăvirea Sa. Încă mi-a orân- duit să dau la unii reizi teșcherea ca să treacă în Țara-Românească supt cuvânt de linte și fasole și, dacă vor putea supt mână să cumpere puțin orz, ca să nu să stârnească vre-o tul- burare până să ieau prea-strălucita-Ți po- runcă.

Prea-înălțate Doamne al meu, acum mi-a spus prea-slăvitul Ismail-Pașa, muhafiz de Brăila, și mi-a dat o *caimeă* către Înălțimea Ta, spuindu-mi și din gură că e să meargă la Ismail, dar așteaptă să vie prea-înălțatul Mahmud-Pașa aice și apoi să plece, și se roagă de Înălțimea Ta să faci grație pentru lefile lor pe lună, căci îi înennjură băcanii; și rămâne la mila și chere- mul Tău.

Acestea, iar prea-străluciții Tăi ani fie de la Dumnezeu prea-mulți și eu totul fericit.

[17]88, Ianuar 31.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu încu- nunate prea-mic rob

Ioan capucheaia.

CCX.

Un polcovnic și încă un boier către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ocu- pareă Orșovei de Imperiali și apărarea județului lor.

1788,

31 Ianuar.

† Ὑψηλότατε ἡμῶν Αὐθέντα,

† Μὲ τῷ δουλικόν μας φανερώνομεν τὸ Ὑφός σας ὅτι κατὰ τὴν κῆν τοῦ τρέχοντος ἐφανερώσαμεν τῷ Θεοφρονητῷ Ὑφεί της ὅτι τὸ παρελθὼν Σάββατον, εἰς τὰς τρεῖς ὥ- ρας της ἡμέρας, ἐπάτησαν οἱ Νέμτζοι τὴν Ῥουσάκων διὰ τὸ ὅποιον ἐκάμαμεν ἀκριβῆν ἐξέτασιν, καὶ ἐφανερώσαμεν τὸ Ὑφός της μετὰ ταῦθα κάμνοντες ἐκ δευτέρου ἐξέτασιν, ἐπληρωσθέντες ὅτι αὕτη ἡ ὑπόθεσις τρέχει αἷτως: ἅπῃ λαζαρέτο, Ζουπάνικον ὀνομαζό- μένον, ἐκλήθη ἕνας ὀφρτεάλας μαζὴ μὲ τὸν ὀραγομάκων, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ Σάντζον ἀν- τίκρυν εἰς τὸ κάστρον τοῦ Ἀδά, καὶ ἔστειλε καὶ ἐφώνησε τὸν κερσί τοῦ Πασά μὲ καμ- πόρους ἀγῆδες ἐκεῖ, καὶ ἐδιτάσσατο τὸ φερμάνι ὁποῦ ἦτον νέμτζικον, καί, ἐρχόμενος ὁ ὀφ- ρτεάλας εἰς τὸ Σάντζον, καὶ ἄφ' οὗ τὸ διὰ- τασε τὸ φερμάνι, ὄργισσε τὰ κινίση ἡ τόμπαν, καὶ ἔδωκε ἕνα γραμμάτιον βουλομένον τούρκικον εἰς τὸν κερσί τοῦ ἐκλαμπροτάτου πασά, διὰ τὰ τὸ στείλῃ τὸν ὕψηλότατον Βιδόν-πασαίν, καὶ ἐπῆρυν ἕνα σεβέτι ἅπῃ τὸ χέρι του πῶς

† Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu serisoarea noastră supusă ară- tam Înălțimii Tale că la 24 ale lu- nii eurent am raportat Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu că, Sâmbăta tre- cută, la ceasurile trei din zi, au căl- eat Nemții Rușava; pentru care am făcut cercetare de aproape, și am ară- tat Înălțimii Tale; după aceea, făcând din nou cercetare, am aflat că această afacere umblă așa: din lazaret, ce se zice Jupanie, a ieșit un ofițer cu dra- gomanul, și au mers la Șanț, în față cu cetatea Ada, și a trimis și a che- mat chehaiana Pașei cu câțiva agale acolo, și a cetit firmanul, care era nemțesc, și, venind ofițerul la Șanț, când a cetit firmanul, a început să ba- tă toba, și a dat o scrisoare pecetluită turcească acelei chehaiele a prea-stră- lucitului Pașă, ca s'o trimeată la înăl- țatul Pașă de Vidin, și a luat un sened din mâna lui cum că a primit

ἔλαβε τὸ σενέτι τὸ τούρκικον· ὁ ὁποῖος ὀφ-
φικισάλος διὰ ζώσης φωνῆς τοὺς εἶπεν ὅτι
προσταγὴν μετὰ τρεῖς ἡμέρας εἶναι νὰ εὐγοῦν
ἀπὸ τὸ κάστρον· εἰ δὲ καὶ θέλουν πόλεμον,
εἶναι ἑτοιμοὶ διὰ νὰ πολεμήσουν. Καὶ τότε
ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Δουνάδεως ἐγυροῦντισαν
ἕως ὀκτακόσιοι Νέμετσοι καὶ ἐμβῆκαν μέσα
εἰς Ῥουσάδαν. Πρὸς τοῦτοις εὐγῆκεν ἕνας
λόγος ὅτι εἰς Μεσσίαν καὶ εἰς Ζουπάνικον
εἶναι ἑτοιμον στράτευμα τσσαράντα χιλιάδες,
καὶ θὲ νὰ κατεῦον κατ' αὐτὰ τὰ μέρη, καὶ
ἐσχωριστὰ εἶναι ἄλλαις 40 χιλιάδες ἑτοιμοί,
οἱ ὁποῖοι θέλουν κατεῦσι ἀπὸ τὸν Ὀλτον.
Καὶ οὕτω δὲν ἐλείψαμεν ἀπὸ τὸ νὰ φανερῶ-
σωμεν τὸ Ὑψος σας· εἰ δὲ ἐδῶ ἄλλον τινὰ
βοηθὸν δὲν ἔχομεν, εἰ μὴ μόνον τὸν Καρά-
Μουσταφὰ π[ί]μ[ι]πασιν, ὁ ὁποῖος νύκτα τε καὶ
ἡμέραν μετὰ τὰ νεφέρια τοῦ φυλάττοι τὸ κα-
δηληκὶ ὅσον τὸ δυνατόν, μαζὶ μετὰ τοὺς καπετα-
νέους τοῦ καδηληκίου. Πρὸς τοῦτοις δημοποιοῦ-
μεν τὸ Ὑψει της, ἂφ' οὗ μᾶς ἦλθεν ἕαν προ-
σταγὴν διὰ νὰ κάμῃ ὁ π[ί]μ[ι]πασιν 200 νεφέ-
ρια, εἶχε στείλῃ εἰς τὸ Βιδόνι, εἰς κῆποιον Φετᾶ-
ἄγᾶ, ὁ ὁποῖος εἶχε 40 νεφέρια, διὰ νὰ ἔλθῃ
ἐνθάδε, καὶ ἐχθὲς τὸ δρᾶδον ἦλθε, καὶ, ἂφ' οὗ
ἔκρουσεν ὅτι οἱ 40 χιλιάδες ἔχουν νὰ κατεῦῃ εἰς
αὐτὰ τὰ μέρη, ἐσυνώθη τὴν νύκτα καὶ ἔφυγε,
καὶ ἀνίσως καὶ ἐλθῇ εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, νὰ μὴν
τὸν στέρξετε, ὡς ἂν ὁποῦ ἐφάνη ἀπειθής. Ταῦτα
μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη της Ὑμετέρας Ὑψηλό-
τητος εἶψαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

1788, Ἰαννουαρίου 31.

Της Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
ταπεινοὶ δοῦλοι καὶ πρόθυμοι

... Μαργαρίτης πολκόνικος.

(ἰνέα ο ἰσκάlitură.)

(Pecete neagră pe dos.)

senedul cel turcesc; care ofițer din viu
grain li-a spus că e poruncă a ieși
în trei zile din cetate; iar, dacă vreau
războin, sânt gata de luptă. Și atunci
din partea Dunării au alergat până la
opt sute de Nemți și au intrat în
Rușava. Pe lângă acestea a ieșit o
vorba că la Meedia și la Jupanie e
gata oaste de patruzeci de mii și vin
spre acele părți, și osebit sânt alte
patruzeci de mii gata, cari se vor co-
borî de la Olt. Și astfel n'am lăsat
să arătăm aceasta Înălțimii Tale; iar
aici nu avem alt ajutor decât pe
Cară-Mustafă bimbașa, care noapte și zi
cu neferii lui păzește județul după
putință, împreună cu căpitaniul județului.
Pe lângă acestea arătăm Înălțimii Tale
că, de când ni-a venit a doua po-
runcă de a face bimbașa 200 de neferi,
trimesese la Vidin, la un Fetă-aga, care
avea 40 de neferi, ca să vie aici, și
ieri seara a venit, și, după ce a aflat că
acele 40 de mii au să vie în acele părți,
s'a ridicat noaptea și a fugit, și, dacă
poate să și vie în acele părți, să
nu-l primiți bine, căci s'a arătat
neascultător. Acestea cu supunere, iar anii
Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu prea-
mulți și cu totul fericiți.

1788, Ianuar 31.

Al Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu
supuși robi și gata la slujbă

... Murgărit polcounicul.

(ἰνέα ο ἰσκάlitură.)

CCXI.

1788,
5 Februar.

Alexandra Ipsilanti¹ către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu trimeterea unei cereri.

† Ὑψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ μεγαλοπρε-
πέστατε Αὐθέντα καὶ Ἡγεμῶν πάσης Οὐγ-
ροβλαχίας.

† Τὴν Ὑμετέραν θεοφρουρήτου Ὑψηλότητα
δουλικῶς προσκυνῶ καὶ τὴν ἑλαμπρον αὐτῆς
δεξιάν ταπεινῶς ἀσπάζομαι, τοῦ τῶν ὄλων ἁ-
γίου Θεοῦ δόμεθα ὅπως περιφρουροίη καὶ
περιέποι τὴν αὐτῆς Ὑψηλότητα ὅγιᾶ, ἄνθος,
εὐθυμον, μακρόδιον καὶ ἄνωτέραν παντὸς ἐ-
ναντίου συναντήματος, μετὰ πάντων τῶν ἐφ' ἑστώ
αὐτῇ καὶ καταθυμίῳ ἀγαθῶν. Δὲν ἐλείψα καὶ

† Prea-înălțate, prea-evlavioase și prea-
mărețe Domn și Stăpânitor a toată Un-
grovlahia.

† Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
cu supunere mă închin și sărut smerit
strălucita dreaptă a Ta, ne rugăm de
cel sfânt a toate Dumnezeu să Te fie
și îngrijească pe Înălțimea Ta sănătos,
fără boli, bucurios, întru mulți ani și mai
presus de toată întâmplarea protivnică,
împreună cu toate cele bune dorite și după

¹ O fiică poate a lui Alexandru-Vodă.

ἤδη νὰ ἀποδώσω τῇ Ὑμετέρᾳ Ὑψηλότῃ τὰς ὀφειλουμένας μοι προσκυνήσεις, ἐπομένως δὲ καὶ νὰ ἐρσυνήσω τὰ περὶ τῆς εὐκαταιοτάτης μοι ἐκλάμπρου ἀγαθῆς ὑγείας της, ἔτι δὲ ἄλλο ἀναγκαῖον εἶχων ἐκ τοῦ ἐμπειροχόμενου πιττακίου θέλει πληροπορηθῇ ἡ αὐτῆς Ὑψηλότης, καὶ παρακαλῶ θερμῶς, ἐπικάμψασα εἰς οἶκτον, νὰ ἐνεργήσῃ καὶ αὐτὸ κατὰ τὴν χριστομίμητον καλοκαγαθίαν.

Καὶ ταῦτα μὲν δορικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτι παρὰ Θεοῦ ὅτι πλεῖστα εἰς ν καὶ πανευδαιμονέστατα.

αψπηΨ, Φευρουαρίου ε΄.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότης ἐλάχιστος δοῦλος

Ἀλεξάν[δρα] Ὑψηλάντης.

suflet. N'am lipsit și acum a da Înălțimii Tale cuvenitele mie închinăciuni, apoi să și cercetez ce privește foarte dorita mie, strălucită sănătate a Ta, încă și ce de nevoie mai aveam să aflu Înălțimea Ta vei afla din pitacul aiei cuprins, și rog călduros, plecată cu lacrimi, să săvârșești și aceasta după bunătatea-Ți ca a lui Hristos.

Și acestea cu supunere, iar prea-străluciți Țăi ani de la Dumnezeu fie cât mai mulți și mai fericți.

1788, Februar 5.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mică roabă.

Alexandra Ipsilanti.

CCXII.

Nicolae della Gramatica, fost Serdar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre paza hotarului și hoți.

1788,
10 Februar.

Ὑψηλότατε καὶ πολυχρόνιε ἡμῶν Αὐθέντα, δορικῶς προσκυνῶ.

† Κατὰ τὸ χρέος μου καὶ κατὰ τὰς ὑψηλὰς προσταγὰς, δὲν λείπω ἀπὸ τοῦ νὰ φανερώω συχνὰ εἰς τὸ Ὑψος της τὰ πάντα ὅλα πῶς ἀκολουθοῦν ἐδῶ. Εἰς τὰ σύνορα τὰ ἐδικὰ μας δὲν εἶναι καμμία ἐτοιμασία ἀκόμη ὡς τῶρα καμωμένη, παρὰ ἡ στράντζαις, ὅπου ἔγιναν διπλαῖς, μὰ μιλιέται πῶς ἡμέραν τὴν ἡμέραν προσμένουν νὰ καταδοῦν καὶ τῶρα ἄρχισαν τὰ χιόνια ἡμέραν τὴν ἡμέραν νὰ λιώνουν τῶρα ἀπεδῶ καὶ ἐμπρός: τυχαίνει νὰ εἶναι φύλαξις περισσοτέραι, καὶ ἄνθρωποι διὰ φύλαξιν ἐδῶ δὲν μένουν, πηγαίνουν εἰς τὴν Κραϊώδαν ἢ τρεῖς καπατανίαις· ὁ πολκόνικος καὶ οἱ ἄλλαις καπατανίαις τοῦ ἄρχοντος Σπαθάρη ἔχουν νὰ τοὺς στέλουν, ὡς λέγουσιν, οἱ ἄρχοντες ἰσπραδόνικοι. Ἐδῶ δὲν μένουν παρὰ ὀλίγοι, διὰ δούλευσιν τῶν ἄσπρων καὶ χοσμέτια τῶν ἀρχόντων ἰσπραδόνικων, ὅπου στέλνονται ἔξω, καί, ἂν εἶχα ὡς πενήντα ἄνθρώπους ἐδῶ διωρισμένους σὲ λόγου μου, ἦ-θελα ἀκαλοσθῶ τὴν δούλευσιν καὶ φύλαξιν ὑποῦ ἄρχισα τῶρα, μόνον ἐγὼ πάλιν μὲ τοὺς ἐδικούς μου καὶ ποῦ ἔχω νὰ πρωτοφυλάξω. Καὶ ὅτι εἶναι τὸ ἔλεός της.

[1788.] Φευρουαρίου ι΄.

Νικόλαος Τελαγραμμάτικας
καὶ πρῶην Σερδάρης.

† Κατὰ τὰς ὑψηλὰς προσταγὰς ἀκολουθῶ ὡς τῶρα [] χρεο-
ζόμενος εἰς ταγίτους καμαρί ποῦ κάθε ἡμέ-

Prea-înălțate și întru mulți ani trăiască Doamne al nostru, cu supunere mă închin.

† După datoria mea și după poruncile Tale înalte, nu lipsesc a arăta adesea Înălțimii Tale toate câte s'au urmat aiei. La hotarele noastre nu e până acum nicio pregătire făcută, afară de străji, care s'au făcut îndoite, dar au de gând ca din zi în zi să se co-boare; și acum au început zăpezile din zi în zi să se topească de aiei și înainte: poate să fie pază mai tare, și nu mai rămân oameni aiei de pază, merg la Craiova cele trei căpitânii; pe polcovnicul și celelalte căpitânii ale dumisale Spătarului au să-i trimeată, cum spun, dumnealor ispravnicii. Aiei nu rămân decât pușini, pentru paza banilor și treburile dumnealor ispravnicilor, cari se trimet afară, și, de aș fi avut ca la cinzeci de oameni aiei orânduți la mine, aș fi urmat slujba și paza ce am început acum, dar eu iar eu ai miei și unde am a păzi întâiu. Și ce va fi mila Ta.

[17]88, Februar 10.

Nicolae della Gramatica
și fost Serdar

† După înălțatele-Ți porunci am urmat până acum [] de nevoie la ... că-mării cari zilnic [] vin [], eu eu cin-

ραν [] ἰμβανα [], ἐγὼ μὲ πνεύνῃ
ἀνθρώπους ἐτριγύριζα· μέρα νύκτα μὲ μεγάλην
προθυμίαν καὶ φύλαξιν. Βλέποντάς με,
ὅλοι ἐλάμβανον μεγάλην παρηγορίαν, ὅλοι οἱ
καλοὶ βασιλεῖς, ἐδῶ ἔσθον καὶ ἔξωθεν ἡ
τσάρα, καὶ οἱ κακοί, ἂν εἶχαν σκοπὸν νὰ κά-
μουν κλεψικαίς καὶ τὰ συνεισόμενα των ὡς
ἄλλοτε, ἐφοβοῦνταν, διότι ἐδῶ δὲν ἔγιναν
ἄλλην φοράν πολλοὶ κλέπται, ἐπειδὴ καὶ εἶναι
τὰ πλεονονκοντὰ μέρη τὰ δυνά τῆς Οὐγγα-
ρίας, καὶ τοῦ δίνει χέρι· τῶρα, ἐρχόμενος ἡ
ὕψηλὴ προσταγὴ τῆς, εἰς ταῖς τρεῖς τοῦ πα-
ρόντος, διὰ νὰ ὑπάγουν ὅλοι εἰς Κραϊώδαν, οἱ
ἄρχοντες ἱσπράδνικοι, λαμβάνοντες τὴν προσ-
ταγὴν, εὐθὺς τοὺς ἐδιώρισαν καὶ ὑπάγουν.
Ἐσηκώσαμεν ταῖς στράντζαι καὶ φύλαξαι.

zeci de oameni am început zi și noapte
cu o mare grijă și pază. Văzându-mă,
toți s'au înangâiat foarte, toți bunele
raiale, aici înuntru și afară țara, și cei
răi, dacă au avut scop să facă hoții
și cele cu care sânt deprinși ca altă
dată, s'au temut, de oare ce aici n'au
fost altă dată mulți hoți, căci sânt cea
mai mare parte lângă munții Ungariei,
și li dă mâna; acuma, venind porunca-ți
înaltă, la trei ale lunii de față, ca să
meargă toți la Craiova, dumnealor is-
pravnicii, luând poruncă, îndată i-au
îndatorit și vin. Am scos străjile și
pazele.

CCXIII.

1788,
10 Februar.

Mărgărit polcovnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre starea jude-
țului și ținerea Turcilor.

† Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Με τὸ δουλικόν μου φανερώνω τὸ Ὑψος
σας, ἀγκαλὰ καὶ οἱ δύο μας (ἴδιο) γράφωμεν
κάθως ὑπόθεσιν εἰς ἓνα γράμμα δλάχικον, δὲν
ἔλειφα ὅμως ὁποῦ νὰ τὴν γράψαι καὶ ὁ δου-
λός τῆς κατὰ μέρος, δηλαδὴ ὅτι σχεδὸν ὅλον
τὸ καδελήκι εὐρίσκεται εἰς ἀχαμνὴν κατὰ-
στασιν· ὁ δουλός σας ὅμως, καθὼς καὶ ὅπε-
σχέθην ἐμπροσθεν τοῦ Ὑψους σας ὅτι ἔως
οὐ νὰ μὲ κάμουνε κομάτια, δὲν παραδίδομεν,
καὶ ἄμποτες ἡ εὐχὴ σας νὰ ἐγάλη τὸ πρᾶγμα
σαλαμέτι, πρὸς τοῦτοις, Αὐθέντα μοι, τῶρα
μὰς ἐπρόφθασεν ἓνα γράμμα ἀπὸ Κραϊώδαν,
ὅτι φθάνει ἔως αὐρίον ὁ μπίμπασης· διὰ δὲ
τὸν Καρᾶ-Μουσταφᾶ μπίμπασιν, τέσσαρες ἡ-
μέρες καὶ νύκταις μὲ ὅλα του τὰ νεφέρια εἰ-
μεθα στράζα, καὶ μὲ διάφορα παρακαλέματα
καὶ μὲ ὁῶρα ἄσπρων τὸν ἐβαστάξαμεν ἔως
τῶρα, διατὶ ἐγύρευαν τὰ νεφέριά του νὰ φύ-
γουν καὶ νὰ τὸν ἀφίσουν, ἐπειδὴ, ἂν ἔφθυσεν
αὐτός, ἤθελε σπάσῃ ὅλο τὸ τζαρσί¹⁾, καὶ διὰ
τοῦτο ἐπάσχησα, καὶ τὸν ἐβάσταξα. Ἐως τῶρα
μὲ τὴν εὐχὴν σας εἶναι εἰς τὸν τόπον του
ὅλον τὸ καδελήκι, καὶ τὸ παζάρη. Ταῦτα μὲν
δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλό-
τητος εἴησαν θεόθεν πλείστα καὶ πανόλβια.

1788, Φεβρουαρίου ι'.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος

ὑποκλινῆς δουλός

Μαργαρίτης Πολκόνουκος.

(Pecete neagră pe dos.)

† Prea-înălțato Doamne al mieu,

† Cu smerita mea [scrisoare] arăt
Înălțimii Tale că, de și noi doi înșine
seriem orice afacere într'o scrisoare
românească, n'am lipsit totuși să-Ți
seriu și eu, robul Țău, cu de-amănun-
tul, că adecă aproape tot județul se
află în stare slabă; dar robul Țău,
cum am și făgăduit înaintea Înălțimii
Tale, că, până nu ne vor face bucăți,
nu ne dăm, și de ar scoate ruga Ța
lucrurile la bun capăt, pe lângă a-
cestea, Doamne al mieu, acuma ni-a
venit o scrisoare din Craiova că sosește
până mâni bimbaș; iar, pentru Cara-
Mustafă bimbaș, patru zile și nopți
cu toți neferii lui stăm strajă, și cu
deosebite rugăciuni și cu daruri de bani l-am
sprijinit până acum, căci au cântat neferii lui
să fugă și să-l lase, de oare ce, de ar fi fu-
git el, s'ar fi spart tot târgul, și de aceia
am răbdat și l-am sprijinit. Până acum
cu rugăciunea Ța e la loc tot județul, și
târgul. Acestea cu supunere, iar anii Înăl-
țimii Tale fie de la Dumnezeu foarte
mulți și pe deplin fericiți.

1788, Februar 10.

Al Înălțimii Voastre supus rob.

Mărgărit polcovnicul.

¹⁾ Târgul-Jiului. V. memoriul mieu, în *Mem. Academiei Române*, XXXIII, p. 214 și urm.

CCXIV.

Costachi Păharnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre lupta cu niște desertori veniți de la Mohilău.

1788,
21 Februar.

Υψηλότατέ μοι Αὐθέντα.

† Καθὼς καὶ χθές, διὰ τοῦ δουλικοῦ μου ἐφανέρωσα τῷ Ὑψί της ὅτι τοὺς διακοσίους πεντήκοντα ἐκείνους φираρίδαις ἀπὸ Μοηλόδι ὁποῦ ἐπάτησαν εἰς τὰ χώματά μας τοὺς ἐπιστρέψαμεν ὀπίσω, πέρνοντας καὶ τὰ ἄρματα τῶν μερικῶν, τοὺς ὁποίους καὶ τοὺς ἐδώσαμεν δρόμον εἰς τὴν Ἰπραίλαν σήμερον ὅμως, τὴν καΐην, ἐράνησαν ἄλλοι, διακόσιοι τὸν ἀριθμόν, οἵτινες καὶ ἐπέρασαν ἀπὸ Φωξάνι, καί, μὴν ἡμπορώντες οἱ ἐκεῖ πσιλιαγάδαις νὰ τοὺς ἐπιστρέψουν ὀπίσω, ἐπίασαν τὸν δρόμον τοῦ Ῥημνίκου πέρνοντάς τους κατόπιν καὶ ὁ Φεηζι-ἀγάς, μὲ τὰ νεφερίά του ἀπὸ Φωξάνι, καί, ἐλθόντες ἐμπροσθεν δὴ ἄνθρωποι του, μὰς ἔδωσαν τὴν εἰδησιν διὰ νὰ τοὺς καρσιλανδίσωμεν, γινόμενοι ἓνα σῶμα μὲ τὸν Φεηζι-ἀγάν.

Ὅθεν, καθαλισθεὶς καὶ ὁ δοῦλός της, εὐτήκαμεν πρὸς ὑπάντησιν αὐτῶν. Οἱ ὁποῖοι, καὶ φοβηθέντες νὰ ἔλθουν ἀπὸ τὸν τσαδέγιολοῦ, ἐπῆραν τὸ ὄρμάνι ἐπάνω πλησίον τοῦ Ῥημνίκου, καί, ἐμβαλόντες μέσα, ἐπίασαν μετερίτζια, διὰ νὰ μὰς κυπύσουν, ἂν τοὺς ἐναντιωθῶμεν. Οἱ δοῦλοι της, καὶ κοβλαδιζόντες τους, τοὺς ἤθραμεν εἰς τὸ ῖρηθὲν ὄρμάνι, καὶ κατὰ πρῶτον πηγαίνοντες ὁ δοῦλός της καὶ Τζεσαχισρλής μόνον μας πλησίον τους, τοὺς ἐσυμβουλεύσαμεν νὰ ἐπιστρέψουν μετὰ σὺγκαλά τους, ἐπειδὴ καί, ἂν δὲν ἐπιστρέψουν, ἔχομεν προσταγὴν νὰ τοὺς κυπύσωμεν εἰς αὐτὸ δὲ τὸ μεταξὺ, ὁποῦ τοὺς ἐσυμβουλεύσαμεν, ἐκόπτισεν ἓνα σιζιλί ἀπὸ τοὺς ἄλλους γιοδᾶσιδαίς τους, οἵτινες ἦτον οἱ περισσότεροι παιζοί, οἱ δ' ἐπίλοιποι καθάλλα, καί, κάμνοντες ἀρχὴν νὰ μὰς φωνάζουν: τὸ γιουρού, καὶ νὰ ῥίχνουν τουφέκια ἐπάνω μας, πιάνοντες μετερίτζι τὸ ὄρμάνι μας, καὶ βλέποντες ἡμεῖς ὅτι αὐτοὶ ἔχουν κακοὺς σκοπούς, ἐδαῖρανδίσκαμεν ὅλοι μας εἰς τὰ ἄρματα, καί, οὕτως, γενομένου συγκροτισμοῦ πολέμου μεταξὺ μας, ἐσκοτώθησαν δὴ ἀπὸ αὐτούς, τοὺς ὁποίους καὶ εὐθὺς τοὺς ἐφόρτωσαν εἰς τὰ ἄλογα καὶ τοὺς ἐτράβιξαν μέσα εἰς τὸ ὄρμάνι, καὶ τέσσαρη ἀπὸ αὐτούς ἐλαβώθησαν καιρίως, οἱ δ' ἄλλοι, σκορπιζόμενοι ἔνθεν καθεῖθεν εἰς τὸ ὄρμάνι μέσα, ἐπίασαν καλλὰ μετερίτζια, τόσον ὁποῦ οἱ δοῦλοι της, μὲ ὅλον τὸ τζεσαρέτι ὁποῦ ἐκάμαμεν εἰς μίαν ὥραν σχεδὸν διάστημα πολέμου, δὲν ἡμπορέσαμεν

Prea-înălțate Doamne al meu.

† Ca și ieri, prin supusa mea [scri-soare] am arătat Înălțimii Tale că am întors înapoi pe acei două sute cinzeci de fugari de la Mohilău cari au călcat pământurile noastre, luând și armele unora din ei, căroră li-am și dat drumul spre Brăila; dar azi, la 21, s'au arătat alții, două sute la număr, cari au și trecut de la Focșani, și, neputând beșlegii de acolo să-i întoarcă îndărăt, au luat calea Râmnicului; luându-i apoi din urmă și Feizi-aga, cu neferii săi din Focșani, și viind de față doi oameni ai lui, ni-au dat știre să-i întâmpinăm, ca unii ce s'au făcut un trup cu Feizi-aga.

Deci, suindu-se călare și robul Tău, am ieșit înaintea lor. Cari, și temându-se să iasă din drum, au intrat în pădure sus lângă Râmnic, și, intrând în ea, au făcut metereze, ca să ne ciocnească, dacă ne vom împotrivi lor. Robii Tăi, și gonindu-i, i-am găsit în acea pădure, și, la început ieșind eu, robul Tău, și Gezaerli singuri noi lângă ei, i-am sfătuit să se întoarcă de bună voie, de vreme ce, dacă nu s'ar întoarce, avem poruncă să-i lovim; dar, între acestea, când fi sfătuiam, s'a stârnit o gălăgie de la ceilalți tovarăși ai lor, cari erau cei mai mulți pedestri, iar ceilalți călări, și, începând să ni strige: înapoi și să tragă cu puștile asupra noastră, făcând meterez pădurea noastră, și văzând noi că ei au scopuri rele, am alergat noi toți la arme, și, astfel, făcându-se încăierare de războiu între noi, au fost uciși doi dintre ei, pe cari îndată i-au dus la cai și i-au întors în pădure, și patru din ei s'au rănit din vreme, iar ceilalți, împrăștiindu-se ici și acolo în pădure, au apucat bune meterezuri, așa încât robii Tăi, cu toată vitejia ce am făcut într'un ceas de dăinuire a luptei, n'am putut la căpăt să-i scoatem din meterezele lor, căci și ca ploaia treceau gloanțele peste noi. Însă cu strălucita-Ți rugă nu s'a

τελειώς νὰ τοὺς εὐγάλωμεν ἀπὸ τὰ μετερίζια τοὺς, ἐπειδὴ καὶ ἐροχιδὸν ἔτρεχαν τὰ κουρσοῦμια ἐπάνω μας. Μὲ τὴν ἐκλαμπρόν της ὅμως εὐχὴν δὲν ἐλαβώδη κἀνένας μας, ἐπειδὴ καὶ εἴχαμεν πιάσει τόπον πρόσφορον εἰς τὸ νὰ διαφεντευόμεθα. Βλέποντες δὲ οἱ δοῦλοι της ὅτι δὲν ἤμποροῦμεν νὰ κάμωμεν κἀμμίαν δουλειάν, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ ὡς ἀπληπισμένοι γουρουδίσαν ἐπάνω μας, ἐστοχάσθημεν νὰ τραδικοῦμεν, ἐπειδὴ καὶ ὅλοι ὅλοι εἴμεθα μὲ τὸν Φερχί-ἀγά καὶ μὲ τὰ νεφερία του καὶ μὲ τὰ ἐδικὰ μας ἐξήντα τουφέκια, τὰ ὅποια καὶ εἰς ἓνα τοιοῦτον ὁρμάνι δὲν ἤμποροῦσαν νὰ κάμουν δουλειά.

Οἱ ῥηθέντες λοιπὸν φεραρίδαις ἔπιασαν τὸν δρόμον τοῦ θουνοῦ καὶ κατεβαίνουν εἰς τὸ σόνορον τοῦ Ποζαίου περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἔδωσα ὁ δοῦλός της εἰδῆσιν τοὺς εἰς Ποζαίον ζαπίτας διὰ νὰ τοὺς ῥασκελδίσουν καὶ αὐτοί, καὶ πέλκιμ τοὺς ἐμποδίσουν. Ἐρωτώντας ὁ δοῦλός της ἓναν ἀπὸ αὐτοὺς ὅταν ἀνταμώθημεν, ἀπὸ ποῦ ἔφυγαν, μὲ ἀπεκρίθη ὅτι ἀπὸ τὸ Μοηλόβι τῆς Πογδανίας, καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτοί, ἀλλὰ καὶ ἄλλον ἀσκέρι κατόπιν τοὺς, οἵτινες καὶ ἔκαμαν ἐκεῖ ζορπαλίκι, καὶ λέγουσιν ὅτι ἐπαρλάδισαν καὶ τὸν πῆμπασίν τοὺς, καὶ ὁ ῥηθεὶς πῆμπασις τοὺς λέγουσι ὅτι νὰ ἦτον τοῦ Σελήμ-ἀγά Τιρνεβλί, ὁποῦ ἔχει τὸ Ὑφος της πλησίον της πῆμπασιν, καὶ ἦτον αὐτοὶ οἱ περισσότεροι Τιρνεβλίδες.

Ὅτως λοιπὸν ἠκολούθησεν, ἐφένδιμ, τὸ πρᾶγμα αὐτό. Καὶ προλαβόντως ἐπαρκαλέσσα τῷ Ὑψι της νὰ μοὶ σταλθοῦν ἄνθρωποι, ἐπειδὴ αὐτοὶ (sic) ἡ ἄκρα ἔχει τὴν δελικάτεζαν της, καὶ ὁ δοῦλός της ἔχω μεγάλον πόθον διὰ νὰ χύσω τὸ αἷμά μου χίνι-ἱνιζαδὲ εἰς τὰς πανεκλάμπρους ἐκδουλεύσεις τοῦ Ὑφους της, καὶ, ἂν εἶχα κοντά μου ἑκατὸ καδάλλα, οὐχὶ μόνον τοιοῦτους φεραρίδαις ἐπέστρεφα, ἀλλὰ, ἂν ἠκούοντο καὶ τίποτε βολιντίριδαις καὶ ἔχθοι εἰς τὰ μέρη της Πογδανίας, ὁποῦ συνορευόμεθα, μὰ τὴν ζωὴν της, ἐφένδιμ, νιγίετι τὸ ἔχω νὰ τοὺς κτυπίσω τί νὰ κάμω ὅμως χωρὶς συμβοηθούς, ἐπειδὴ καὶ εἷς, οὐδείς, κατὰ τὴν παροιμίαν, καί, ὅταν δὲν φανῇ ἡ δοῦλεύσις μου τώρα, πότε ἄλλην φορὰν θὰ φανῇ; Ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἴησαν θεόθεν ὅτι πλεῖστα καὶ πανευδαίμονέστατα.

αψπηΨ, Φερουαρίου καΐη.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος,

Κωστάκης Παχάρνικος.

ῥᾶνιτ niciunul din noi, de oare ce și luasem un loc potrivit pentru apărare. Ci, văzând robii Tăi că nu putem face nicio slujbă, căci și ei ca niște desperați săriau la noi, ne-am gândit să ne retragem, căci eram singuri singurei cu Feizi-aga și cu neferii lui și cu cele șazeci de puști ale noastre, care într-o pădure ca aceea nu puteau face ispravă.

Cei arătați mai sus fugari au luat însă calea muntelui și se coboară la hotarul Buzănlui; pentru care am și dat eu, robul Tău, știre zabetului din Buzău ca să-i întâmpine și ei, și poate să-i oprească. Întrebând eu, robul Tău, pe unul din ei la întâlnire, de unde au fugit, mi-a răspuns că din Mohilăul Moldovei, și nu sânt numai ei, ci și altă oaste turceacă după dâșii, cari au și făcut acolo zorbalăc, și spun că au rugat și pe bimbașa lor, și acel bimbașa spun că era al lui Selim-aga de Târnova, care-l are înălțimea Ta aproape pe bimbașa, și erau cei mai mulți Târnoveni.

Astfel a urmat, Doamne, acest lucru. Și dăunăzi am rugat pe înălțimea Ta a mi se trimete oameni, căci această margine își are *delicateța*, și eu, robul Tău, am mare poftă să-mi vărs sângele la nevoie pentru prea-strălucitele slujbe ale înălțimii Tale, și, dacă aș fi avut lângă mine o sută de cai, nu numai că pe fugari ca aceștia i-aș fi întors înapoi, ci, de s'ar fi auzit și de ceva voluntiri și dușmani în părțile Moldovei, unde sântem vecini, pe viața Ta, Doamne, am poftă să-i bat; dar ce să fac fără ajutori, căci unul e ca niciunul, cum spune zicala, și, de nu se arată slujba mea acum, când altă dată să se arăte? Acestea cu supunere, iar prea-străluciții Tăi ani fie de la Dumnezeu cât mai mulți și foarte fericțiți.

1788, Februar 21.

Al înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mic rob,

Costachi Păharnicul.

CCXV.

Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre prădăciuni turcești și încurcăturile austriece cu regele Prusiei.

Pitești,
1788,
23 Februar.

Ἡφελότατέ μι Αὐθέντι,

Σήμερα εἰς τὰς ὁκτὼ ὄρες ἔφθασα εἰς Πιτέστη τὸν τιφεντζήμπασι καὶ τὸν σάγ-κόλ-ἀγασού, αὐριον τὸ πουργὸ μὲ τὴν εὐχὴν σας τοὺς ἔσκινὸ εἰς Κουμπολόγκη μὲ διακόσιους ἥκοσι ἀτλήδες εἰς τζιαπούλη, ὁμῶς καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Κιηνέλε ὁμῶς θέλω ἐσκηνίσι. Καὶ τὸν ζαχηρέ τους τὸν στήλαμε ἐχθές, καὶ σήμερα στήλαμε ἥκοσι καὶ ἥκοσι κηλά, διὰ νὰ μὴν ἔχουν πρόφασιν· τρία μπαργιάκια πήγαν σήμερα εἰς τὸ Κιηνέλη, καὶ θέλωμε κάμη ὅς καθὼς μᾶς φοτίσι ὁ Θεός. Ὁ Μπαγτατλὶς ἐχθές ἦλθε εἰς Πητέστη μὲ 150 ἀνθρώπους, ὁποῦ ἀφάνησεν τὴν τζάρα, χαλάσεν καὶ γηνέκες, ἀλλὰ οὔτε κάμη ἡταχάτι τὴν προσταγὴν σας, καὶ ἔχει σκοπὸν νὰ πηγένη ὁποῦ ἤχετε τῆς προάλεις τὸν προσταξή· ἥσος καὶ νὰ σὰς τὰ φανέροσεν ὁ ἄρχων Σπαθάρης: τέτιη ἀνθρώπη μᾶς κάμουν χαλάστρα. Ὁ πεσλή-ἀγὰς τῆς Γιάλομήτζας ἀκόμη δὲν ἔφθασεν: τὸ ἔτιον ἢ ἄργητα, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἡ δρόμη χαλασμένη.

[17]88, Φεβρουάριη 23. Πητέστη.

Τῆς Ἡφελότι σας δοῦλος

Κετχουτὰς Σαλής.

Καθὼς ἀκούο, ὁ ἐχθρός μας ἔχη ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Προυσίας σηκλεῖ, καὶ μὴν ἔχειται κάμητῶν ἐνηαν ὅτι δὲν εἶναι κατὰ τὸ παρὸν τίποτες· τὰ ὅσα ἤκουσα εἰς Βουκουρέσθη ὅλα ψεύματα. Τώρα ἔος δὶο ἡμέρες δὲν γράφο ἔος ὁποῦ νὰ κάμο καὶ ἐγὼ μὲ τὴν εὐχὴν σας τίς τέχνες μου ὁποῦ ἡξούρο· ἔλαβα τόρα καὶ τὴν προσταγὴν σας μὲ τὰ χαδαθήσια· ἄμποτες νὰ μᾶς ἀξίόσι ὁ Θεὸς καὶ ἐμῆς νὰ σὰς γράφομε ὅμια.

Πρεα-ἠνάλτατε Doamne al meu,

Αὐτὸν ὅτ' ἔφθασε a venit la Pitești tufecibaşa şi sag-col-aga, mîne dimineaţa cu rugăciunea Ta fi pornese la Câmpulung cu două sute douăzeci de călări pentru năvălire, tot așa din partea Căinenilor fi vom porni. Şi zahereaui li-am trimes-o ieri, şi azi trimetem două sute douăzeci de chile, ca să nu mai aibă motiv; trei steaguri au plecat azi la Căineni, şi vom veni cum ne va lumina Dumnezeu. Bagdadiul a venit ieri la Pitești cu 150 de oameni, cari au stricat țara, au stricat şi femeii, dar nici nu se supun la porunca Ta, şi are de gând să meargă unde-i vei porunci; poate că ți-a arătat-o dumnealui Spătarul: astfel de oameni ni fac stricăciune. Beşleaga Ialomiței încă n'a venit: pricina e zăbava, căci drumurile sînt stricate.

[17]88, Februar 23. Pitești.

Al Înălțimii Tale rob

Chehaiaua Salî.

După cum aud, duşmanul nostru are din partea Prusiei năcaz, şi să n'aibi nicio grijă, că nu e deocamdată nimic: câte le-am auzit la Bucureşti, toate sînt minciuni. De acum pînă în două zile nu scriu, pînă nu voi face şi eu cu rugăciunea Ta meşteşugurile mele ce le ştiu; am luat acum şi porunca Ta cu ştirile; de ni-ar da Dumnezeu ca şi noi să-Ți scriem unele ca acestea.

CCXVI.

Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cele ridicate la mănăstirea Argeşului şi încă una, şi despre soldații ce-i trebuie.

Pitești,
1788
28 Februar.

Ἡφελότατέ μι Αὐθέντι,

Ἐχθές ἔλαβα τὴν ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου προσταγὴν σας καὶ ἐκατάλαβα τὰ ὅσα μὲ προσταξή διὰ τὰ δὶο μαναστήρια, διὰ νὰ στήλο ἀνθρωπον καὶ νὰ σινάξω μὲ τρυτέρι ὅτι καὶ ἂν ἔχει. Εὐθὺς, τὴν ἡδιαν ὄραν, ἐστηλα ἀνθρωπον εἰς τὸ ἕνα μαναστήρι, Κούρτε-

Πρεα-ἠνάλτατε Doamne al mieu,

Ieri am primit porunca Ta de la 25 Februar şi am înţeles câte-mi porunceşti pentru cele două mănăstiri, că să trimet om şi să adun cu tefter câte pot fi. Îndată, în ceasul acela, am trimes om la o mănăstire, Curtea-de-Argeş, iar cealaltă mă-

ντί-Ἀρτίς, ἡ δὲ τὸ ἄλο μοναστήρι τὰ ὅσα
ἤχεν ὅλα τὰ ἔκαμεν ζάπτι ὁ ἄρχον Σπαθά-
ρης, ἀνεψιὸς τῆς Ἡψηλότι Σας. Καὶ διὰ τζια-
πούλη εἰς κάθε μέρος ἔστηλα ἀσκέρι καὶ
προσμένο ὅρα τι ὅρα χαμπέρι. Ἐδὸ ἦταν
καλὰ νὰ ἔχο πεζὸ ἀσκέρι καὶ πολλοὶ ὀλήγη
ἀτλήδες, διατὶ δὲν εἶναι τόπος διὰ ἀτλήδον
πολλόν. Δὲν προφθάνομε καὶ κριθάρι, ἀνγκαλὰ
εἶναι τόσα ἀρζοχάλια ὁποῦ γράφο τὴν Ἡψη-
λότι Σας, καὶ δὲν ἔχο καμίαν προσταγὴν περὶ
αὐτοὺς τοὺς ματέδες.

[17]88, Φεβρουαρίου 28. Πητέστη,

Τῆς Ἡψηλότι σας δοῦλος

Κεχαγιάς Σαλής.

(Pecete turcească de ceară roșie, pe dos.)

năstiri câte le avea toate le-a luat dum-
nealui Spătarul, nepotul Înălțimii Tale.
Și pentru expediția în ambele părți am
trimes oaste turcească și aștept ceas de
ceas veste. Aici era bine să am ostași
turei pedestri și foarte puțini ostași că-
lări, pentru că nu e loc pentru mulți că-
lări. Nu căpătăm și orz, de și sânt atâtea
argihaluri (plângeri) ce le scriu Înălțimii
Tale, și nu am nicio poruncă pentru a-
ceste afaceri.

[17]88, Februar 28. Pitești.

Al Înălțimii tale rob

Chehaiaua Sali.

CCXVII.

1788,
1-1u Mart.

Chehaia Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de provizii și
de pedestri, căci călării fug.

Ἵψηλότατέ μη Αὐθέντη,

Τὸ ὅσον στράτευμα ἐστάλη, παρακαλὸ νὰ
μὲ στήλη τὸ κατὰστηχον, ἀπὸ πότε ἕως πότε
εἶναι πληρομένη καὶ ἀπὸ πόσα, διατὶ τοῦ
Σελήμ-ἀγά ἡ ἄνθρωποι λένε ὅτι ἀπὸ δέκα
γρόσια τὸν μῆνα. Θέλο κατὰστηχο ὁλονόν, διατὶ
τοὺς στέλνο εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ζητοῦν λιου-
φέν, καὶ δὲν ἤξεύρο πρὸς πόσα νὰ τοὺς δόσο,
καὶ ἀπὸ πότε τοῦ μπάς-μπεσλή-ἀγασοῦ ἦλθαν
30, ἐφῆγαν ἡ δέκα, ἔμειναν 20, ληπὸν τοῦ
Μπεληνάσιογλου τοῦ μπάς-μπεσλή-ἀγασοῦ καὶ
τοῦ Σελήμ-ἀγασὴ σερδέν-γισστήδες εἶναι ἐδὸ
καὶ δὲν θέλουν νὰ πηγένουν εἰς τὸν πόλεμον,
θέλουν τὴν λιουφὲ τους· ἡ σερδέν-γισστήδες
θέλουν νὰ γένουν τσετήχ. Ληπόν, ἄσπρα δὲν
θέλο, μόνον ἀπὸ πότε εἶναι καὶ πρὸς πόσα νὰ
τοὺς δόσο τὰ μηνιάτικά τους, νὰ μὴν προφα-
σίζοντε, τὴν ὁποῦ ἔχομε κερὸν νὰ τοὺς
στήλο καὶ αὐτοὺς κατόπιν ἡμῶν. Κριθάρι
ἀκόμη αὔριον ἔχο καὶ τελίονη. Ληπόν, παρα-
καλὸ, νὰ μὴν σὰς κακοφανῇ διατὶ φηλονικὸ
δίκεα μὲ τὴν Ἵψηλότῃ σας· κανένα νηζάμη
δὲν βλέπο: κριθάρη δὲν ἔχομε ἀτλήδες στέλ-
ντε, πεζοὺς θέλο, καὶ αὐτὴ ἡ ἀτλήδες, ἐκὴ
ὁποῦ πηγένουν, ἀντίκρη εἰς τὸν ἐχθρόν, πεζὴ
γῆνοντε. Ληπόν, δὲ εἶναι κριμα εἰς τόσα ἔ-
ξοδα, καὶ αὔριον, καθὸς τελίόσι τὸ κριθάρη,
ὅλη ἡ ἀτλήδες φεύγουν. Πεζή, ὕψηλότατέ μη
Αὐθέν[τη], πεζὴ καὶ εὐθηνὴ καὶ χρήσιμη! Ἐδὸ
κάθε βίαν ἐκάμαμε διὰ κριθάρη, καὶ δὲν εἶναι,
οὔτε ἐλπήδα εἶναι. Τὸ στράτευμα πεζό, ὅσον
καὶ νὰ στήλετε, χρησιμὸν καὶ ἵταρὲς γίνετε,

Prea-înălțate Doamne al mieu,

Câtă oaste s'a trimes, mă rog să-mi
trimeți catastiful, de când și până când e
plătită și cu cât, de oare ce oamenii lui
Selim-aga spun că de la zece lei pe lună.
Vreau catastif întreg, căci îi trimet la
războiu, și ei cer leafă, și nu știu câte cât
să li dau și de când; au venit 30 de ai
lui baș-beșli-aga, au fugit zece, au rămas
douăzeci, dar ai lui Belinașoglu baș-beșli-
aga și ai lui Selim-aga serdengheșdii
sânt aici și nu vreau să meargă la războiu,
vreau leafa lor; serdengheșdiii vreau să fie
plătiți (?). Dar eu nu vreau bani, numai,
de când sânt ei și câte cât să li dau ce
li se cuvine pe lună, ca să nu secoată
înainte, acumă când avem prilej să-i trimet
și pe dânșii după ajutor. Orz am încă
mâni și se mântuie. De altfel, mă rog
să nu Te superi că mă cert pe drep-
tate eu Înălțimea Ta; nu văd nicio orân-
duială: orz n'avem; trimeteți călăreți, eu
vreau pedestri, și acei călăreți, cum
vin aici, trec în față la dușman, se
fac pedestri. Dar, de altfel, e păcat de
atâtea cheltuieli, și, a doua zi, cum mântuie
orzul, toți călăreții fug. Pedestri,
prea-înălțate Doamne, pedestri, și iefteni
și de folos! Aici ni-am dat toată silința
pentru orz, și nu e, nici nu e nădejde.
Oaste pedestră, oricâtă ai trimete, e de
folos; e și economie, și se face și slujbă,

καὶ δουλιὰ γίνεστε, καὶ οὐτε ἡμποροῦν νὰ φή-
γουν· καὶ εἶναι καλὰ νὰ μὲ ἀκούτε, διατι
δλέπο ἀπὸ τὰ χαρακίτι κανέναν δὲν ἔχετε νὰ
σὰς βοηθῇ, καὶ ληποῦμε. 1000 γέμια χρηά-
ζοντε κάθε μέρα τόρα, ἥστερα παρα[πά]νο.
Πεζοῦς, ὑψηλότατέ μὴ Αὐθέντη, διατι ἐδὼ
εἶναι θουνὸ καὶ ὅτι εἶναι ἡ προσταγή σας.

[1788], Μαρτίου α'.

Τῆς Ὑψηλότης σας δοῦλος

Κεχαγιάς Σαλής.

Ὁ μὲν-μπάσης Μπαγατλῆς ἀκόμη κά-
θ' ἑς Κοῦρτε-ντέ-Ἀρτζις καὶ δὲν ἔχει
σκοπὸν νὰ σικοθῇ· ἐρῆκε κριθάρη μπόλικο
καὶ φομὶ· τόσον ὁποῦ τὸν διάζο, κανένα χαρα-
κίτι δὲν κάμη, καὶ δὲν ἔχει σκοπὸν διὰ τζια-
ποδλη.

(Pecete turcească pe dos.)

și nici nu pot să fugă; și e bine să mă
ascuți, căci văd din ce se petrece că n'ai
cine să te ajute, și-mi pare rău. 1000 de
iemuri¹ se cer pe zi acum, pe urmă și
mai mult. Pedestri, prea-înălțate Doamne
al meu, pentru că aici e munte și pentru
că e și porunca Ta.

[17]88, Mart 1.

Al Înălțimii Tale rob.

Chehaia Salh.

Bimbașa Bagdadli încă mai stă la Curtea-
de-Argeș și nu are de gând să iasă; a
găsit orz destul și pâine; cât îl silesc,
nu face nicio mișcare, și n'are de gând
să năvălească.

CCXVIII.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre biruința lui
de la Câmpulung și furnituri.

1788,
2 Mart.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὴν ταπεινὴν μου δουλικὴν προσ-
κύνῃσιν ἀνατρέφω τὸ θεοβοδῶρητον Ὑψος της
ὅτι τὰ ἀπὸ κήγης τοῦ παρελθόντος καὶ εἰς τὰς
κήγης δύο ἔκλαμπρα αὐθεντικά αὐτῆς γράμ-
ματα προσκυνητῶς ἔλαβον: τὸ μὲν διὰ τὰς χα-
ροποιὰς εἰδήσεις, τὸ δὲ περὶ τῶν ἀλόγων καὶ
ζαχισδῶν, καὶ, κατὰ τὴν ἔκλαμπρόν της προσ-
ταγὴν, εὐθὺς ἐπέρσα ἀντίκρη καὶ ἐπήγα εἰς
τὸ χάκι-πάχι τῶν ὑψηλοτάτων πασιάδων, καὶ
εἰδοποίησα τόσον τὴν Ὑψηλότητά τους, ὅσον
καὶ τὸν ἐνδοξώτατον Γ'ενητζέρ-ἀγά καὶ τοὺς
ἐπιλοίπους ἀγάδες τοῦ σερχατίου τεδατουρέν
τὰς χαροποιὰς εἰδήσεις καὶ νικητήρια καὶ τὸν
ἀφανισμὸν ὁποῦ ἔκαμε τὸ στράτευμα τῆς Ὑ-
ψηλότητός της κατὰ τῶν ἐχθρῶν εἰς τὸ μέρος
τοῦ Κιμπολουγκίου εἰς τὸ Ρούκαλον, ὁμοίως
καὶ διὰ τὰ κεφάλια ὁποῦ ἔπεσαν καὶ ἐστάλ-
θησαν ἀμέσως εἰς Βασιλεύσαν, διὰ τὰ ὅποια
μεγαλοτάτην χαρὰν ἔκαμαν, λέγοντες: „Ἀλά-
μανέτ μπέσι ντοστουμοῦς“, καὶ μὲ ἀπεκρίθησαν
ὅτι „Ἰνσαλάχ ἐγιάμ πιζήμηθηρ, ἐπειδὴ καὶ σὲ
ὅτι μέρος ἔδῃς κεφάλι ἐχαλάσθη“.

Προσέτι, κατὰ τὴν πανέκλαμπρόν της προστα-
γὴν ὁποῦ εἰς τὸ ἕτερον ἔκλαμπρον γράμμα
μὲ προστάζει, εἰδοποίησα εἰς ὅλους καὶ διὰ τὰ
πενήντα ἄλογα τόπ-τζεζένικα ὁποῦ ἔκαμε τε-
περοῦ τὸ Ὑψος της εἰς τὸ σερχάτι τοῦ Βι-
δουλίου, διὰ τὰ ὅποια μεγάλην εὐχαριστίαν ἔ-

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După smerita mea închinare supusă
aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu
păzite că am primit cu închinare cele
două strălucite scrisori domnești ale Tale
de la 23 ale lunii trecute și de la 28: una
pentru știrile aducătoare de bucurie, alta
pentru cai și zaherele și, după strălucita-
Ți poruncă, îndată am trecut în față și
am mers la *hachi-pachi* al prea-înălța-
ților Pași, și am înștiințat și pe Înălțimea
Lor, cât și pe prea-slăvitul Ienicer-Aga și
celelalte agale ale serhatului, vorbind despre
știrile de bucurie și biruințele și distru-
gerea ce a făcut oastea Înălțimii Tale contra
dușmanilor în partea Câmpulungului, la
Rucăr, și de asemenea și capetele ce au
adus și s'au trimes nemijlocit la Ța-
rigrad, pentru care au făcut cea mai mare
bucurie, zicând: „Slavă Domnului, ni e de
folos begul“, și mi-a răspuns: „să dea
Dumnezeu să ni fie amândorora izbândă,
de oare ce și o parte s'a arătat distrusă“.

Încă, după prea-strălucita-Ți poruncă
pe care în cealaltă strălucită scrisoare
mi-o orânduiești, am făcut eunosent tu-
turora și pentru cei cinzeci de cai de ar-
tilerie pe care i-ai dăruit Înălțimea Ta ser-
hatului Vidinului, pentru cari mare bucurie

¹ Măsură.

δηξαν πρὸς τὸ Ὑψος της, τὰ ὁποῖα τὰ ζητοῦν διὰ τὰ τοὺς σταλθοῦν ὀγλίγορα, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἀναγκαῖα. Περὶ δὲ τοῦ σιταρίου καὶ τοῦ κριθαρίου, κατὰ τὴν πανέκλαμπρον προσταγὴν ὁποῦ ἐστάθη πρὸς τὸν ἄρχ. καϊμακάρην, ἄρχησε κατὰ τὸ παρόν, καὶ ἔρχεται νεζεστέ νεζεστέ, καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐλπίζω νὰ ἔλθῃ ὅλον, καὶ, τελειόνοντας, θέλω τὸ κάμη τσολήμι εἰς τὸ βασιλικὸν ἀμπάρι, καὶ νὰ πάρω τὸ σενέτι· διὰ δὲ τὸ ἁλεύρι, εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα, ἀπὸ τὸ ὅσον ἔκαμα τσολήμι καὶ ἐπῆρα τὸ σενέτι, δηλαδὴ πενήντα μία χιλιάδα καὶ ἐνικασίαις ἐξήντα πέντε ὀκάδες, ἔκαμα τσολήμι καὶ ὁ δοῦλός της ἀκόμι ἄλλαις τριάντα ἕξη χιλιάδες καὶ τετρακόσιαις ὀγδόντα ἐπτὰ ὀκάδες, καὶ εἶναι καὶ ἀπάνω, εἰς τὸν Τοσοῦν-ἀγά, διὰ τὰ φέρη, κατὰ τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἔχει παρμένα, τριάντα μία χιλιάδα καὶ τριακοσίαις εἴκωσι μία ὀκάδες ὁποῦ συμποσοῦνται ὅλον ἑκατὸν δέκα ἐνέα χιλιάδες, καὶ ἐπτακοσίαις ἐβδομήντα τρεῖς ὀκάδες· διὰ τὸ ὁποῖον ἔσφιξα τὸν Τοσοῦν-ἀγά διὰ τὰ φέρη μίαν ὥραν ἀρχήτερα, τὸ ὅσον χρεωστῇ, καὶ μὲ ὑπεσχέθη ὅτι κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας νὰ τὸ τελειώσῃ. Προσέτι εἶχα καὶ ὁ δοῦλός της μερικὸν πειλισταγημένω, καὶ εἶναι διὰ τὰ ἔλθῃ καὶ αὐτῷ, καὶ γίνεται ὅλον ἕως ἑκατὸν πενήντα χιλιάδας μὲ τὸ ἄνωθεν, καὶ, ἂν' οὐ τελειώσῃ καὶ αὐτῷ, ἀμέσως θέλω τὸ φανερώσῃ πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της. Διὰ ἄλλου ἁλεύρι δὲν εἶναι τρόπος ὁποῦ νὰ γένῃ ἀπὸ ἐδῶ, ἐπειδὴ καὶ κατ' οὐδέναν τρόπον δὲν ἀφίνουν διὰ τὰ πάρωμε ἀπὸ τὸν ναχιγὲν τοῦ Βιδυνίου. Διὰ δὲ ταῖς σαράντα χιλιάδας ὀκάδες ἁλεύρι ὁποῦ εἶχα δώσει τὰ ἄσπρα τὸν Διστάρχα, καὶ μὲ ἔδοσαν τεσπερέδες τῆς περιλαβῆς αὐτῶν, διὰ τὰ τὸ κάμη τσολήμι εἰς τὸ βασιλικὸν ἀμπάρι, ὁ Διστάρχης μὲ αὐτῷ τὸ λαῖσι, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν τὸ δέχονται κατ' οὐδέναν τρόπον οἱ ἐναποληθέν[τες] ἀγάδες, τὸν ὁποῖον τὸν εἰκόσαν εἰς τὸ κάστρω ὡς χαίνην, καθὼς καὶ προλαβόντως τὸ ἐφανερώνα πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της, καὶ ἔμινε διὰ τὰ μὲ δώσουν τὰ ἄσπρα ὁπίσω καὶ νὰ πάρουν τοὺς τεσπερέδες τους. Διὰ τὸ ἐναποληθὲν ἁλεύρι, δηλαδὴ ταῖς ἑκατὸν πενήντα χιλιάδαις ὀκάδαις ἀπὸ ἐδῶ, Αὐθέντα μοι, δὲν εἶναι ἐλπίς ὁποῦ νὰ γένῃ, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἀφίνουν, τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ χυμέτι τοῦ Ὑψους της διὰ τὰ σταλθῇ, καὶ περὶ τοῦτου δὲν ἔλειφα εἰς τὸ νὰ τὸ φανερώσω πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της, ἐπειδὴ καὶ τὸ ζητοῦν μὲ βίαν διὰ τὰ γένῃ τσολήμη καὶ αὐτῷ εἰς τὸ βασιλικὸν ἀμπάρι.

au arătat către Înălțimea Ta, pe cari [cai] cer ei să se trimeată răpede, pentru că sânt de nevoie. Iar pentru grâu și orz, după prea-strălucita poruncă ce s'a trimes către dumnealui Caimacamul, a început acum, și vine puțin câte puțin, și în aceste zile nădăduiesc să vie tot și, isprăvindu-se, îl voi du la hambarul împărătesc, și să ieau sinetul; iar pentru făină, prea-bine-voitorul meu Domn, de cât am dat și am luat sinetul, adecă cinzeci și una de mii și nouă sute șezeci și cinci de ocă, am dat eu, robul Tău, încă alte treizeci și șase de mii și patru sute optzeci și șapte ocă, și sânt și sus, la Tosun-Aga, ca să ducă, după banii ce luase, treizeci și una de mii și trei sute douăzeci și una ocă, care la un loc fac o sută nouăsprezece mii și șapte sute șaptezeci și trei de ocă; pentru care am strâns pe Tosun-Aga ca să le ducă un ceas mai degrabă, cât e dator, și mi-a făgăduit că în aceste zile chiar o va săvârși. Încă am avut și eu, robul Tău, ceva făgăduit (?), și e să vie și acela, și se face cu totul până la o sută cinzeci de mii cu cele de mai sus, și, îndată ce se va fi isprăvit și acesta, nemijlocit o voi arăta Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite. Pentru altă făină nu e chip să vie de acolo, de oare ce în niciun chip nu lasă să luăm din Ținutul Vidinului. Iar pentru cele patruzeci de mii de ocă de făină cedasem banii lui Dizdar-Aga și mi-au dat teșcherele pentru primirea lor, ca să-i depuie la hambarul împărătesc, dizdarul cu aceasta le va lua, pentru că nu-l primesc în niciun chip agalele lăsate, pe care l-au băgat în cetate ca hain, precum și înainte am arătat-o Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, și a rămas să-mi dea banii înapoi și să-și ieă teșcherelele. Pentru făina lăsată, adecă acele o sută cinzeci de mii de ocă de acolo, Doamne al meu, nu e nădejde să fie, căci nici nu lasă, ceia ce rămâne la voia Înălțimii Tale a se trimete, și pentru aceasta n'am lăsat să nu o arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, căci le iau cu sila ca să se predea și acelea la hambarul împărătesc.

Τὰυτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη τῆς Ὑμε-
τέρας θεοφροσύνης Ὑψηλότητος εἴησαν θεό-
θεν πλείστα καὶ πανευδαίμονα.

[αφ]πῆ, Μαρτίου 6'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοσηρῆτος Ὑψηλότητος,
ἐλάχιστος δοῦλος.

Acestate cu supunere, iar anii Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite fie de la Dum-
nezeu prea mulți și cu totul fericiți.

[17]88, Mart 2.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite.
Prea-mic rob.

CCXIX.

Cheheiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o expediție la
Căineni, ajutoare turcești și lipsa de orz.

1788,
2 Mart.

Ὑψηλότατέ μοι Ἀδθέντα,

Τὸ ἀσκήρι ὁποῦ ἔσται εἰς τὸ Κουινένη διὰ
τζιαποῦλη ἤστερα ἀπὸ τὸν πίνπασι Μπαγ-
τατλή, ἡ ὁπῆη μὲ ἔστηλαν ἄνθρωπον καὶ μὲ
φανερώνον ὅτι ἀπὸ Κιῦνένη ὁ ἐχθρὸς ἐφυγεν
καὶ τὰ τόπια τοῦ πήρεν, καὶ οὔτε φένετε, οὔτε
ἀκούετε, οὔτε εἰς τὰ σινορά μας, οὔτε εἰς τὰ
σινορά του. Ὅθεν, διὰ τὰ μὴν κατξιδίουν
τὸν ῥαγιά τοῦ λόκου, ὅς καθὼς ἀποκριθῆκαν
καὶ ἡ δίο προκαλάπη μαζὴ μὲ τοὺς λακουῖ-
τόρους ἀπὸ Κουινένη, ὅτι τὰ τοὺς κρατίζουν
καὶ τὰ στήλομε ἄλους ἀνθρώπους, καὶ, ἂν ἡ-
θελε φανῇ ἐχθρὸς ἡ εἰς τὰ σινορά μας ἡ εἰς
τὰ σινορά τους, τὰ τοὺς κρυσμάσο, ἡ ὅτι πεδία,
καὶ, ἂν θέλομε τὰ τοὺς κάμομε, ὅθεν ἔκαμαν
νίστι αὐτῇ, ὁποῦ ἔστειλα ἤστερα ὅλη μαζή, ξε-
χοριστὰ ἀπὸ τὸν Μπαγτατλή, τὰ πηγένουν
ἐχθὲς εἰς τὸ μαναστήρι τῆς Κόζιας, καὶ ὅτι
δόσι ὁ Θεός· μὲ αὐτὸ τὸ νίστι κήνισαν ἐχθὲς·
ἡ δὲ ὁ Μπαγτατλῆς κάθετε εἰς τὸ Κούρτε-
ντὲ Ἀρτζις χορὲς τὰ ἔχει κανέναν σκοπόν. Διὰ
τζιαποῦλη καὶ διὰ πόλεμον ἤλθαν καὶ δύο
σερδενγιστῆ-ἀγάσου ρουφτζουκλίδες.

[17]88, Μαρτίου 6'. Πητέστι.

Τῆς Ὑψηλότι σας

δοῦλος: καιχαγιάς
Σαλῆς.

Αὐτῇ ἡ δίο σερδενγιστῆ ἀγαλαροῦ ρουφ-
τζουκλίδες, ὁποῦ γράφετε πὸς εἶναι 80, ἡ ὁ-
πίη εἶναι 34, αὐτῇ ἡ ἡδὴ τοὺς λέν 45, καὶ
πέρνο διὰ 45 ταῖνια καὶ κριθάρι· ὅμος τὸ
κριθάρι πλέον ἐτελίσουν καὶ δὲν ἤξερό τοι τὰ
κάμομε· τέττιο νιζαμσουζλοῦνι χορὲς ζαχερέν,
ὁποῦ γράφο τόσες φορὲς καὶ δὲν μὲ γράφετε
τελὸς διὰ κριθάρι, ἀπορὸ τί εἶναι τὸ ἔτιον·
προφθάστε κριθάρι, διατὶ καὶ ἀπὸ Ἀρτζις καὶ
ἀπὸ Κουμπουλόγκι καὶ ἐδὼ εἰς τὸ Πητέστη
ἀπὸ ἐμένα θέλον ὅλι αὐτῇ κριθάρι, κριθάρι,

Prea-înălțate Doamne al meu.

Oastea ce am trimes la Căineni pen-
tru năvălire după bimbașa Bagdadli,
cari mi-au trimes om și-mi arată că
de la Căineni dușmanul a fugit și și-a
luat tunurile, și nici se arată, nici se
aude, nici la hotarele noastre, nici la
hotarele lui. Deci, ca să nu strice ra-
iaua locului precum au răspuns și cei
doi pârcălabi, cu locuitorii din Căineni,
că să-i stăpânească și să trimetem alți
oameni, și, de se va arăta dușman, sau
la hotarele noastre sau la hotarele lor,
să-i spânzure, sau și copiii (?), și, dacă
vrem să li-o facem, de unde au făcut
scop (?) ei, că am trimes apoi pe toți,
afară de Bagdadli, ca să meargă ieri
la mănăstirea Cozia, și ce va da Dum-
nezeu; cu acel scop s'au pornit ieri;
iar Bagdadli stă la Curtea-de-Arges fără să
aibă vre-un scop. Pentru năvălire și pentru
războiul au venit și doi serdengheșdi-agale
din Ruscine.

[17]88, Mart 2, Pitești.

Al Înălțimii Tale

rob chehaie
Sali.

Acele două agale serdengheșdi din Rus-
ciuc, care scrii că sânt 80, iar ei sânt 34,
ai lor chiar abia 45, și fac tainuri și
orz pentru 45; dar orzul s'a isprăvit
și nu știu ce să facem; atâta neorân-
duială fără zahereă, ce o scriu de
atâtea ori și nu-mi scrieți hotărât de-
spre orz, nu înțeleg ce poate fi pri-
cina, și trimeteți orz, căci și de la Arges
și de la Câmpulung și aici la Pitești
de la mine vreau ei toți orz, orz, orz.

κριθάρι. Ὑψηλότατέ μι Αὐθέντι, γιουλάφη εἶναι, καὶ εὐδρίσκοις, ὅμος δὲν τὸ θέλουν. Καὶ ὅτι εἶναι ἡ προσταγή σας.

(Pecete turcească.)

Prea-înălțate Domn al meu, ovăș este, și aflu, dar nu-l vreau. Și ce va fi porunca Ta.

CCXX.

1788,
3 Mart.

Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre știrile de la Nemți și lipsa de provizii.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

Ἀπόψε, εἰς τὰς πέντε ὥραις, ἔφθασαν αὐτὰ τὰ τρία νεφέρια ἀπὸ Κοῦρτε-ντι-Ἀρζις, ἀπὸ τὸν Μπαγτατλή καὶ ἀπὸ τὸν Τζιάφο, καὶ ἀπὸ τὸν μπελούκ-μπα[σῆ] τοῦ Μπελενάσιογλου, τρία νεφέρια, τὰ ὅπια ἤφεραν ἕναν σουρουτζήν, ὁ ὅπιος, μὲ αὐτὰ τὰ γράμματα ἔρχονταν εἰς Κοῦρτε-ντι-Ἀρζις, τέσσαρες ὄρες μακριά, τὸν ἔπιασαν καὶ τὸν στέλνουν εἰς τὴν Ὑψηλότι σας. Εἰς τὸ Κιϊνένη εἶναι τριακόσι Νέμτζη καὶ ἡ ἐδική μας δὲν πηγαν καταπάνου τους· ἦταν νὰ πηγένον καὶ δὲν πηγαν, καὶ ἀπὸ τὰ γράμματα τὸν Νέμτζον θέλητε καταλάβῃ κάθῃ μαδέν· εἶναι καὶ γαζέτες, τῆς ὁπίς ὅλες τεκμηλήτην τῆς δοῦλοσ. Ἐχθὲς ἦλθεν τοῦ Λήπκα-άγασοῦ ἄνθρωπος, ὁ ὅπιος εἶναι εἰς Πητέστη, καὶ μὲ ἔπεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς τραδῆχθη-κεν καὶ δὲν φένστε, οὔτε τὰ τόπιά του φένοντε. Τώρα βλέπο ἄλλες ἡδίστες καὶ, καθὼς μὲ ἤπον, αὐτὸς ἔτζη καὶ ἐγὼ φανέροσα τὴν Ὑψηλότι σας καὶ βλέπο ὅποῦ εἶναι καντζικλήμια, καὶ ὁ ἄνθρωπός του εἶναι εἰς Πητέστη ὅποῦ μὲ ἤπεν τιοῦτις λογῆς. Ὑψηλότατέ μι Αὐθέντι, ἀπὸ τὸν Βλάχον βεθεδόνεσθε ὅλα καταλεπτὸς, ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἀπὸ Κιϊνένη καὶ ἡξέρη ὅλλα· ἐγὼ τώρα ἔμαθα πολὰ καὶ ἐξήπνησα αὐτοὺς ὅποῦ στέλνομαι εἰς τζιαποῦλη· ἄλλα βλέπουν καὶ ἄλλα μὲ γράφουν.

[17]88, Μαρτίου γ', τὸ πουρνό, τοὺς ἐκί-νησα.

Τῆς Ὑψηλότι σας δοῦλος: κςχαγιάς
Σαλῆς.

Ἐδαλα στὸ χέρι τὸν Κονσταντῖνο μπελιούκ-μπασι¹ καὶ τὸν καπητάν Θεοδόσι, τοὺς ὁπίους τοὺς ἔχω εἰς φήλαξιν καλὴν, διὰ νὰ μάθο καταλεπτὸς τὲς ὑποθέσεις, καὶ τότε τοὺς στέλνω, κάμνοντας τακίρι καὶ τὰ πάντα. Ὁ ἡγοῦμενος τοῦ Ἀρτζις εἶναι εἰς τοὺς Νέμφους· ἐκὴ βρήκατε, ὅς καθὼς θέλετε πληροφορηθῇ ἀπὸ τὸν Βλάχον. Τὸ κριθάρι σήμερα τελιόνη καὶ ἀσκέρι ἔρχεστε· τὶ θὰ νὰ κάμωμε ἀπορό· καθὼς μανθάνω ἀπὸ τὰ μενζήλια, εἰς τὸν δρόμον σὲ

¹ Șters: πολκόνικο.

Prea-înălțate Doamne al meu,

Aseară, la cinci ceasuri, au venit cei trei neferi de la Curtea-de-Arges, de la Bagdadli și de la Ciafo, și de la buluc-bașa lui Belenaș-oglu, trei neferi, cari au adus un surugiu, care, cu acele scrisori venind la Curtea-de-Arges, cale de patru ceasuri, l-au prins și-l trimet la Înălțimea Ta. La Căineni sânt trei sute de Nemți, și ai noștri n'au mers asupra lor: erau să meargă și n'au mers, și din scrisorile Nemților vei afla orice lucru; sânt și gazete, pe care toate, talmăceite (?), le-am pecetluit. Ieri a venit un om al Agăi lipcanilor, care e la Pitești, și mi-a spus că dușmanul s'a retras și nu se arată, nici nu se văd tunurile lui. Acuma văd alte știri și, cum mi-au spus, așa le arăt eu acum Înălțimii Tale, și văd cum că sânt înșelăciuni, și omul lui e la Pitești, care mi-a spus astfel de vorbe. Prea-înălțate Doamne al meu, de la Român Te vei încredința de toate cu de-amănuntul, căci și e de la Căineni și știe toate; eu acum am aflat multe și am priveghiat pe cei ce-i trimet spre a năvăli: altele le văd și altele mi le scriu.

[17]88, Mart 3, dimineața, i-am pornit.

Al Înălțimii Tale rob: chehaiaua

Sali.

Am pus mâna pe Constantin buluc-bașa și pe căpitan Teodose, pe cari-i am în pază bună, ea să aflu cu de-amănuntul trebile, și atunci îi trimet, făcând raport și despre toate. Egumenul de Arges e la Nemți; aici se află, cum vei afla de la Român. Orzul acum se isprăvește și oaste vine; ce să facem nu știu; după cum aflu de la menziluri, în niciun loc pe cale n'au văzut orz să vie de la Pitești, și

κἀνένα μέρος κριθάρι δὲν ἦδαν νὰ ἔρχεστε εἰς Πητέστη, καὶ δὲν ἤξεύρο πὸς ἔχο νὰ κάμω. Διὰ τὰ ἄλογα ὁποῦ μὲ προστάζετε μερικὰ νὰ στέλω καὶ μερικὰ νὰ κρατήσω, αὐτὰ ὅλα εἶναι 15, καὶ εἶναι τάγια μικρά, τὰ ὅπια τὰ ἔστηλα εἰς τὸν κάμπον, διατὶ εἶναι ἄχρηστα καὶ μικρά καὶ ἀμάθητα.

(Pecete turcească. Pe plic:) Κατόπιν ἔρχοντε ἢ τρεῖς μὲ τὰ γράμματα τὸν Νεμετζών, ὃς καθὼς σὰς κάμω ἡφάτην καὶ μὲ τὸν Βλάχον.

Παρακαλὸ νὰ ἔχομεν πρότον προσταγὴν καὶ ἡδέαν περὶ τὸν Νεμετζών τὰ γράμματα, ἀνγκαλὰ καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸν φόδον τοὺς τὰ κάμουν αὐτὰ τὰ γράμματα, διατὶ ἤκουσαν ὁποῦ ἦλθεν πολλὴ στράτευμα κημπηλὴρ τί περηνόει ἔχουν πάλη καὶ τί ψευτιές!

nu știu cum să fac. Pentru caii ce-mi orânduiești pe unii să-i trimet și pe alții să-i țin, ei de toți sânt 15, și sânt mânji mici, pe cari i-am trimes la câmp pentru că sânt fără folos și mici și ne-deprinși.

Pe urmă vin cei trei cu scrisorile Nemților, cum îți fac lămurire și cu Românul.

Mă rog să avem întâiu poruncă și știre despre scrisorile Nemților, de și ei de frica lor ce au, fac scrisorile acelea, pentru că au aflat că a venit multă oaste; cine știe ce cursă au iar, și ce minciuni!

CCXXI.

Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre neregula în plata oștii.

Υψηλότατέ μοι Αὐθέντη,

Θεορίστε μὲ δύο προσταγές: τίς λογίς μὲ προστάζει καὶ τίς λογίς σὰς γράφουν; ληπόν μὲ αὐτὲς τὲς προσταγές τί νὰ κάμω; Μὲ προστάζετε ὅτι νὰ μὴν τοὺς ὁσού οὔτε ἕνα ἄσπρο, διατὶ πληρόθηκαν ἕναν μῆναν μπηρτάμεν τοῦ Χασάν μπουλούκ-μπάσι τοῦ Πελενάσογλου διὰ τὸν Καρά-Ἀπί-ἀγά τοῦ Μιχτή-ἐρέντι Ἰνίμπολου τίποτες δὲν μὲ γράφετε παντάλός· στοχασθῆτε καὶ αὐτὸς τί σὰς γράφη. Ληπόν ἡ δουλιὰ μας εἶναι ὅλον διὰ τὰ μηνιάτικα καὶ διὰ κριθάρι· αὐτὰ κητάζουμε τώρα μὲ σικαιριδίστε καὶ ἐμένα, καὶ δὲν ἤξεύρο τί νὰ κάμω: αὐτὸ εἶναι τὸ νιζάμη τὸν ἀσκαρλήδον ὅσα ἄσπρα τὸν δίδετε, νὰ πέρνετε σενέτι ἀπὸ τοῦ χέρι τοὺς καὶ ἕνα σενέτι ἀπὸ πόττε γράφθηκαν ἕως πόττε εἶναι ὁ μῆνας του, καὶ νὰ μὲ τὰ στέλνετε, καὶ ὅνὰ γκιονὲ μὲ τὰ σενέτιά τοὺς νὰ τοὺς ἀποκρίνομε καί, ἂν ἔχουν νὰ πέρνουν, τότε τοὺς δίδω χωρὶς νὰ σὰς δανητήσο. Ὅμως τώρα οὔτε ἤξεύρο, οὔτε μὲ γράφετε, οὔτε ἐκήγη ὁποῦ γράφουν δὲν ἤξεύρουν τί τοὺς γίνετε· ἀτζιαήπικα πράγματα βλέπω καὶ ληποῦμε τὸ νηζαμισιλήκη. Ὅμως, ἀφοῦ σὰς γράφο τὸ γιολουντά, σὰς κακοφένετε ὅμως τὰ σοστά εἶναι εἰς τὸ πρότον δίσκολα, ὅμως σονοῦ ἐούτουρ. Μὲ πρότον νὰ ἔχο εἰς ὅλο τὸ ἀσκέρι τέτια ταυτέρια τοῦρικια, διατὶ τὸ ἀσκέρι ὅλου μὲ τὸν λιουρὲ τοὺς ἔχει νὰ κάμη.

[17]88, Μαρτίου δ'. Πητέστη.

Τῆς Υψηλότης Σας δοῦλος

Κεχαγιάς Σαλής.

Prea-înălțate Domn al mieu,

Te uită în două porunci: ce fel îmi poruncești și ce fel îți scriu ei; mai la urmă eu aceste porunci ce să fac? Îmi poruncești să nu li dau niciun ban, pentru că s'a plătit o lună de bir (?) lui Hasan bulucbașa lui Belenaș-oglu; pentru Carâ-Abdî-aga al lui Mihti (?) - efendi de Ineboli nu-mi scrieți chiar nimic; cercetați și la dânsul ce vă scriu. De altfel slujba noastră e toată pentru lefi pe lună și pentru orz; de acelea mă îngrijesc eu acum; mă zăpăciți și pe mine, și nu știu ce să fac: aceasta e treaba ostașilor; ce bani li dai, să ieai sinet din mâna lor și un sinet de când s'a scris până când e luna lor, și să mi-l trimeteți, și pentru aceea și un cont (?) cu sinetele lor ca să li răspundem, și, dacă au să ieia, atunci li dau fără să împrumute de la Domnia Ta. Dar acum nici nu știu, nici nu-mi scrii, nici cei ce-mi scriu nu știu ce li se întâmplă; văd lucruri ciudate și-mi pare rău pentru neorânduială; dar, de oare ce-Ți scriu pe șir, Te superi; ei suma la început e grea, dar fie bun sfârșitul. La început să am în toată oastea astfel de tefteruri turcești, pentru că oastea toată cu leafa lor are să vie.

[17]88, Mart 4. Pitești.

Al Înălțimii Tale rob.

Chehaia Sali.

Pitești,
1788,
4 Mart.

CCXXII.

Pitești,
1788,
4 Mart.

Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre lefile și aprovizionarea oștirii.

Υψηλότατέ μοι Αὐθέν[τα],

Ἰδοῦ ὁποῦ στέλνω καὶ τὸ ῥομέϊκο ἀσκέρι τὸ τευτέρι τον, καὶ ζητοῦν τὰ μηνιάτικά τον, καὶ διὰ τὸ ἄλλο τὸ ἀσκέρι τευτέρι νὰ μὲ στήλετε διὰ νὰ ἡξέσωρω τί κάμω, ἀπὸ πότε ἕως πότε καὶ πρὸς πόσα· ὅμως ἡ ἔλσιψις τοῦ κριθαρίου μὲ σιαιοῖδισεν πολὴ καὶ παρακαλῶ νὰ προστάξετε πάλιν, διατὶ ἐγὼ ῥοτό, τὰ μενζήλια ἔρχοντες, καὶ λέν ὅτι εἰς τὸν δρόμον κριθάρι δὲν εἶναι. Ὅθεν ἐγὼ πότε ἔχω κουσοῦρι ὅταν εἶναι ζαχηρὲς καὶ γένη κουσοῦρι, πλὴν, ἀφοῦ δὲν ἔχω κριθάρι, τί ἔμπορὸν νὰ κάμω; Αὐτὸ ἔπρεπε εὐθὺς νὰ μᾶς προφθάσης, διατὶ δὲν εἶναι σὰν ἄλλο· ἡ ἀτλήδες χορὶς κριθάρι δὲν στέκοντες, καὶ παρακαλῶ νὰ μὴν σινχήσετε, διατὶ ἐγὼ πρέπη νὰ γράφο ἐκὼν ὁποῦ χρειάζεται καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ μᾶς δίδι κεδέρι.

[17]88, Μαρτίου δ'. Πητέστι.

Τῆς Υψηλότης Σας δοῦλος

Σαλῆς Κεχαγιας.

Prea-înălțate Domn al meu,

Iată că trimet și tefterul oștii grecești, și ei cer leafa lor pe lună, și pentru altă oaste să-mi trimeti tefter ca să aflu ce fac, de când până când și cât; dar lipsa orzului m'a supărat mult, și rog să hotărâți iarăși, pentru că eu întreb dacă vin poștele, și iată că pe cale orz nu esto. Deci eu am eusur când o zahereă și se face eusur, dar, dacă nu am orz, ce pot să fac? Aceia se cuvenia de-a dreptul să ni orânduiești, căci nu e ca alta; călăreții fără orz nu stau, și mă rog să nu vă supărați, căci eu trebuie să scriu de ce am nevoie, și ce ni stă în cale.

1788, Mart 4. Pitești.

Al Înălțimii Tale rob.

Sali Chihaiia.

CCXXIII.

1789,
8 Mart.

Ahmed-Aga, baș-bulucbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ostași cari au fugit.

Υψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

Μετὰ τὴν δουλικήν μου καὶ ἐδαφιαίαν προσκόνησιν ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψει της ὅτι χθὲς μὲ ἔφυγαν μὲ τὴν ἀδειάν μου εἰκοσι πέντε νεφέρια, δίδωντάς τους καὶ τεσκερὲν εἰς τὸ χέρι τους, οἱ ὅποιοι αὐτοί, μὲ τὸ νὰ ἦτον ἀνάξιοι καὶ φροβεζιάριδες, δὲν ἔμπορεσαν νὰ κρύβουν μὲ ἄλλον τρόπον τὸν φόβον τους, παρὰ, προφασίζόμενοι ἄλλα καὶ ἄλλα, ἐζήτησαν νὰ ἀναχωρήσουν, καὶ δὲν ἠθέλησαν πλέον νὰ ἀντιπαραταχθοῦν εἰς τὸν ἐχθρόν. Ὅθεν ὡς ἔνα τοιοῦτον ἄχρηστον στράτευμα, μὲ τὸ νὰ τρώγουν ἐπὶ ματαίῳ τὸ ταῆνι καὶ τὸν λουφὲν τὸν βασιλικόν, μετρῶντας τὸ ἀμάρτημα τους, τοὺς ἔδωσα δρόμον. Ὅθεν δὲν ἔλειψα διὰ τοῦ παρόντος μου, μετὰ τὴν ταπεινήν μου προσκόνησιν, νὰ τὸ φανερώσω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψει της, καὶ ἐπομένως νὰ τὴν παρακαλέσω ὁποῦ τοὺς τοιοῦτους νὰ μὴν τοὺς δίδῃ πρόσωπον, ὡσὰν ὁποῦ γίνεσται κακὸν παράδειγμα καὶ εἰς τοὺς λοιπούς, μῆτε νὰ τοὺς στείλῃ ἐδῶ, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐδῶ δὲν θέλουν γιαραδίση, ἀλλὰ ἄς τοὺς στείλῃ τὸ

Prea-înălțate Domn al meu,

Cu supunerea mea de rob și închinarea până la pământ aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că ieri mi-au fugit cu voia mea douăzeci și cinci de neferi, dându-li și teșcherele în mâna lor, cari aceia, nefiind vrednici și fiind fricoși, n'au putut aseunde altfel frica lor, decât, scoțând înainte altele și altele, au cerut să se retragă, și n'au mai voit să se împotrivească dușmanului. Deci la o astfel de netrebnică oaste, care mănâncă degeaba tainul și leafa împărătească, chibzuind greșeala lor, li-am dat drumul. Deci n'am lipsit cu aceasta a mea ca, după smerita mea închinăciune, să arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, și apoi să Te rog ca acestora să nu li dai față (*sic*), căci se dă un rău exemplu și la ceilalți, nici să-i trimeti aici, căci și pe urmă aici nu vor fi de folos, ci să-i trimeti Înălțimea Ta în altă parte, unde va fi nevoie de oaste, și atunci vei înțelege ce ipochimene sânt.

Ἦφος της εἰς ἄλλο μέρος, ὅπου ἤθελε εἶναι
χρεῖα στρατεύματος, καὶ τότε θέλει καταλάβῃ
τὴν ὁποῖα εἶναι. Καὶ ταῦτα ταπεινῶς· τὰ
δὲ πανέκλαμπρα ἔτη τῆς Ὑψηλότητος της
εἰς ἐν θεῶθεν ὅτι πλείστα καὶ πανευδαίμονέστατα.

[αψ]πη', Μαρτίου ῥ'.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοσηρῆς Ὑψηλότητος
πρόθυμος εἰς τὰς προσταγὰς

Ἀχμέτ-ἄγᾶς πάς-πουλούνπασης.

(Pecete turcească.)

Și acestea cu supunere; iar anii prea-stră-
luciți ai Înălțimii Tale fie dela Dumnezeu
cât de mulți și prea-fericiți.

[17]88, Martie 8.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
gata la porunci

Ahmed-Aga, baș-bulucbașă.

CCXXIV.

Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște Turci fugari.

1788,
8 Mart.

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὴν ἐδαφίαν μου δουλικὴν προσ-
κύνῃσιν ἀναφέρω διὰ τοῦ παρόντος μου τῷ
θεοφροονήτῳ Ὑψι της ὅτι αὐτοὶ ὅπου φα-
νερῶνσι ὁ πάς-πουλούνπασης τῇ Ὑψηλότητι
της ἔφυγαν μετὰ τὴν ἄδειάν του, διδωντάς τους
καὶ ἔγγραφον εἰς τὸ χέρι τους, τοὺς ὁποίους,
ἂν οὗ τοὺς σοῦλετιρδῆση ἡ Ὑψηλότης της,
θέλει πληροφορηθῇ εἰς πλάτος τὴν αἰτίαν
τῆς φυγῆς των. Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα, τὸ
νὰ σταθεῖν πλὴν εἰς τὸν ἰδίον τους ἄγᾶ
εἶναι ἀδύνατον, ὥσταν ὅπου ἐκρύβοντο ἢ κερ-
δία τους μετὰ τῆς ἐκρήσεως ὅθεν ἡ Ὑψηλότης
της ἂς προστάξῃ κατὰ τὴν αὐθεντικὴν της
θέλησιν. Ἐπείχεται ὁ δοῦλός της νὰ τοὺς
καταπέσω ὅπου νὰ μὴν κάμουν ἕνα τοιοῦτον
κίνημα, ὅμως ὅθεν ἐστάθη τῆς εἶναι καὶ
ἄλλοι νὰ φύγουν ἀπὸ αὐτόν, τοὺς ὁποίους
τοὺς κρατῶ ἕως τώρα μετὰ παντοίους τρόπους,
ὅμως τέλος πάντων θὰ ἀναχωρήσουν καὶ ἐκείνοι.
Εἰς τὸ ἔγγραφον ὅπου ἔχουν αὐτοὶ εἰς τὸ χέρι
τους ἐπείχεται καὶ ὁ δοῦλός της τὴν ἐοῦλλαν μου,
μετὰ τὸ νὰ μὴν ἡμπούρεται νὰ κάμω ἄλλοιῶτα.
Ταῦτα δουλικῶς· τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη
εἰς ἐν θεῶθεν ὅτι πλείστα καὶ πανευδαίμονέστατα.

[αψ]πη', Μαρτίου ῥ'.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοσηρῆς Ὑψηλότητος
ταπεινὸς καὶ ἐλάχιτος δοῦλος

Γεώργιος πρῶτος Σπαθάρης.

(In dos: pecete turcească.)

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După închinarea de rob până la pă-
mânt aduc prin cea de față a mea la
cunoștința Înălțimii Tale de Dumnezeu
păzite că aceia despre cari vorbește baș-
bulucbașa Înălțimii Tale au fugit cu voia
lui, dându-li și inseris la mână lor, pe
cari, după ce li va vorbi Înălțimea Ta,
vei afla pe larg pricina fugii lor. Prea-
înălțate Doamne al meu, să mai stea la
însuși aga lor e cu neputință, căci s'a
răcit inima cu totul; deci Înălțimea Ta
să orânduiești după voia-Ți domnească.
Am încercat eu, robul Țău, să-i înduplec
să nu facă o astfel de mișcare, dar n'a
fost chip; sânt să fugă și alții de la el,
pe cari-i țin până acuma cu felurite mij-
loace, dar la urmă vor pleca și aceia.
Pe serisoarea ce o au ei la mână lor am
pus eu, robul Țău, și pecetea mea, căci
n'am putut face altfel. Acestea cu supu-
nere; iar anii Țăi fie de la Dumnezeu
cât mai mulți, și foarte fericiți.

[17]88, Mart 8.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
supus și prea-mic rob.

Gheorghe întâiu Spătar.

CCXXV.

Sterie Portarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cele de nevoie la oaste.

1788,
Mart 9.

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὰς δουλικὰς καὶ ἐδαφίαις μοι
προσκυνήσεις ταπεινῶς ἀναφέρω τῷ θεοφροον-
ήτῳ αὐτῆς Ὑψι ὅτι ὁ Μαστρονιζολῆς ἐπι-

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După închinările de rob și până la
pământ ale mele cu smerenie aduc înain-
tea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că

μελεῖται, καὶ δουλεύουν ὅλοι οἱ σταλέντες, καὶ μετὰ δύο τρεῖς ἡμέρας σκαρώνεται· πλὴν χρειάζονται τὰ ἐξῆς: νὰ ἔλθῃ ὁ Γιάννης καλαφάτης, ὅπου εἶναι εἰς τὸ κατὰ τὸ Γκιρ-γκιοβὸν καρλαγκεούτζι, νὰ σταλθοῦν ἑπτὰ κανδάρια σίδηρον, τὸ ὁποῖον εἰς Βουκουρέστι ἂν δὲν εὐρεθῇ, εἰς τὸ 'Ρουκτζιούκι εἶναι, ὡς ἤκουσα, νὰ ἔλθουν δύο μπουργουτζήδες, ὅπου εἶναι εἰς τὸ Γαλάτζι, μαζὺ καὶ τὰ τρυπάνια των καὶ ἄλλα των χρειώδη. Χρειάζονται ἔτι τέσσαρα κατάρτια, ὧν τὸ ἓν νὰ γυρίξῃ σπιθαμαῖς τέσσαραις τρουναέτω, καὶ νὰ εἶναι εἰς τὸ μᾶκρος πῆχες τριάντα δύο, καὶ τὰ λοιπὰ τρία νὰ εἶναι ἀπὸ τὰ τρία εἰς τὸ κατάρτι, ὅπερ εὐκόλως ἔρχονται τώρα ἀπὸ τὸ Γαλάτζι μετὰ τὰ εἰς 'Ισακτζαν κατῆκον· διὰ δὲ τὴν ἀρματοσιάν της τὸ 'Υφος της εἰσεύρεται. Ὅμως ἄσπρα νὰ σταλθοῦν, τόσον διὰ τὰ λιανικά ἔξοδα, ὅσον καὶ διὰ τὸν λουφέν τους, διὰ νὰ μὴν ἀργοπορῇ, ὡς ἂν ὅπου ὁ Σαλῆ-ἀγάς δὲν ἄρῃσιν μήτε ἄνθρωπον, μήτε ἔξοδα, καὶ τὰ ἔβλα, ὅλα καὶ σανίδια καὶ ἄλλα τὰ ἐφόρτωσα καὶ τὰ ἐπήγα εἰς τὴν ἄκρην τῆς Τούνας, καὶ τοὺς ἔκαμα ἔκει καὶ καλόδας καὶ δουλεύουν, καὶ νυχθήμερα περαστένομαι διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ ὀγλιγωρότερον. Ἐτι φανερώνω τῷ 'Υφει της, διὰ τὸν ἀπὸ Ζεμνίτζαν ζαχερέν, ὅτι ἐδέχθη ἕως τώρα σιτάρι κοιλὰ 424, ῥῶμι κοιλὰ 448· ἐξ οὗ ἐξελίγησα διὰ Βουκουρέστι σιτάρι κοιλὰ 254 καὶ ῥῶμι κοιλὰ 316· τὸν δὲ λοιπὸν τὸν ἔδωκα εἰς τὰ μαγαζιά, καί, ὅταν λάβω πανέλλαμπρόν της προσταγὴν διὰ νὰ τὸν ξεκινήσω ὅπου προσταγῶ, θέλω ἀκολουθήσει μετὰ πάσης μου προθυμίας. Ὁ ζαμπίτης Γκεζάερλης μετὰ ζητεῖ τὸν λουφέν τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου, καὶ παρακαλῶ τὸ 'Υφος νὰ προστάξῃ νὰ σταλθῇ ὁ λουφές του διὰ 20 πεζοὺς καὶ 10 ἀτλήδες. Ταῦτα δουλετικῶς ἀφ' ἡμῶν, Μαρτίου θ'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφροονήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος καὶ ὑποκλινέστατος δοῦλος

Στέριος Πορτάρης.

Σήμερον ἤλθε μοι ἀπόκρισις ἀπὸ τὸν Τω-τρωνᾶν-ἐμινησῇ ὅτι δὲν εἶναι ἐλπὶς διὰ ἀσκέρι νὰ μαζωχθῇ, μόνον ὁ μπροληγάς λέγει νὰ τοῦ σταλθῇ γράμμα ἀπὸ τὸν Σελήμ-ἀγά Τήρνοβλην, καὶ νὰ ὀπάγῃ νὰ μάσῃ ἀσκέρι.
(Pecete neagră în dos.)

Mastronicoli se îngrijește, și slujesc toți cei trimeși, și după două, trei zile se pune la cale; decât au nevoie de cele ce urmează: să vie Iani calafatul, care e la vasele (?) de la Giurgiu, să se trimeată șapte cântare de fier, care, de nu se va afla la București, este la Ruscine, cum am auzit, să vie doi *burghiugli*, cari sânt la Galați cu burghiele lor și celelalte de nevoie. Mai sânt de nevoie încă patru catarge, dintre care unul să aibă în jur patru șchioape trunchete și să fie în lungime treizeci și doi de coți, și celelalte trei să fie de la trei la catarg, care ușor ar veni acum de la Galați cu caicele din Isaccea, iar pentru armarea lor Înălțimea Ta știe. Însă banii să se trimeată, și pentru cheltuieli mărunte, cât și pentru leafa lor, ca să nu zăbovească, de oarece Sali-aga n'a lăsat nici om, nici cheltuieli, și lemnele toate și scândurile și altele le-am încărcat și le-am dus în susul Dunării, și li-am făcut acolo și colibi, și slujesc, și zi și noapte mă trudesce să se mântuie cât mai degrabă. Încă vădese Înălțimii Tale, pentru zahreana de la Zimnicea, că s'au primit până acum grâu chile 424, orz chile 448; de când am plecat din București, grâu chile 254 și ovăs chile 316; iar restul l-am pus în magazie, și, când voiu primi porunca Ta prea-strălucită, o să-l pornesc; unde voiu fi pus, voiu urma cu toată graba. Zabetul Gezaerli îmi cere leafa trecutei luni Februar, și mă rog de Înălțimea Ta să orânduiești a se trimete leafa lui pentru 20 de pedestri și 10 călăreți.

1788, Mart 9.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mic și prea-supus rob.

Sterie Portarul.

Azi mi-a venit răspuns de la emînul de Turtucaia că nu e nădejde ca oaste să se adune, numai beșleaga spume să i se trimeată scrisoare de la Selim-aga de Târnova, și să meargă să strângă oaste.

CCXXVI.

Sterie Portarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre corăbii, sosirea lui Ismail-Paşa şi nişte desertori.

1788,
15 Mart.

Υψηλότατέ μοι Αὐθέντα.

† Μετὰ τὰς δουλικὰς καὶ ἐδαφιαίας μοι προσκυνήσεις ταπεινῶς φανερώνω τῷ θεοφρουρήτῳ αὐτῆς Ὑψι, ὅτι τὸ ἀπὸ γ' ἡς τοῦ τρέχοντος Μαρτίου πανέκλαμπρον αὐτῆς γράμμα προσκυνητικῶς ἔλαβον, ὅπερ εὐλαδῶς ἀναγνούς, ἔγνων τὰ ἐν αὐτῷ.

Περὶ τῶν τριῶν καταρτίων ὁποῦ δὲν προέγραψα μὲ σαφεστέραν περιγραφὴν ἰδοὺ ὁποῦ πάλιν ξαναγράφω: τὰ τρία κατάρτια νὰ εἶναι εἰς τὸ μπόι πρὸς εἴκοσι τέσσαρες πῆγες καὶ νὰ γυρίῃ δῶα ἡμῖς πιθαμαίς.

Καὶ εἰς ὅσα προστάζομαι ὁ δοῦλός της θέλω ἀκολουθήσῃ.

Ἐτι φανερώνω ὅτι ὁ ὑψηλότατος Ἰσμαήλ-πασσάς ἀπόψε ἐκόνευσεν ἐδῶ καὶ πηγαίνει διὰ τὸ Γκιργιοῦ, καὶ εἰπέ μοι νὰ γράψω πρὸς τὸ Ὑψος της διὰ τὸν τριμηνιαῖον ὀλουμέν, νὰ τοῦ σταλθῇ.

Ἐτι τῇ φανερώνω ὅτι ἔχθες τὴν νύκτα ἦλθον δῶα κωζικίνες, καὶ τοὺς ἐπιάσαμεν μὲ τὸν μπασληγάν, καὶ γυμνώνωντάς τοὺς ἀπὸ τὰ ἄρματα, τοὺς ἐδέσαμεν καὶ τοὺς ἐπέλαμνεν εἰς τὸν Γκιργιοῦ καπουκισχάγαν διὰ νὰ τοὺς περάσουν ἀντίκρυ εἰς τὸ κάστρον, καὶ ἔχομεν τὴν ἐννοίαν διὰ ὅλα. Ταῦτα δουλικῶς.

αψήφ, Μαρτίου 15^η.

Τῆς θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος

Στέριος Πορτάρης.

Μπουργουτζήδες¹ εὐρίσκονται καὶ εἰς τὸ Ὑπραήλοδον.

(Pecete neagră pe dos.)

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După plecăciunile mele supuse și până la pământ cu smerenie arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că prea-luminata-Ți scrisoare de la 13 ale lunii de față, Mart, am primit-o cu închinare, pe care cu evlavie cetind-o, am cunoscut cele din lăuntru.

Pentru cele trei catarge de care nu ți-am scris mai înainte cu mai sigură descriere iată că iarăși îți descriu: cele trei catarge să fie în boiu de douăzeci și patru de coți și să aibă în jur două șchioape și jumătate.

Și la ce sânt orânduit robul tău voiu urma.

Încă arăt că prea-înălțatul Ismail-Paşa dăunăzi a sosit aici și merge la Giurgiu, și mi-a spus să scriu Înălțimii Tale pentru leafa pe trei luni, să i se trimeată.

Încă-Ți arăt că ieri noaptea au venit doi desertori, și i-am prins cu beșleaga și, desbrăcându-i de arme, i-am legat și i-am trimes la capuchehaiaua de Giurgiu ca să-i treacă în față la cetate, și avem și grijă de toate. Acestea cu supunere.

1788, Mart 15.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-umil rob.

Sterie Portarul.

Burghiugii se află și la Brăila.

¹ Pentru burghio.

CCXXVII.

1788,
15 Mart.

Catastih de ostași ce sânt în județele Terii-Românești, cu leafa lor.

Κατάστιχον διὰ ὅσους ζαπιτάνους καὶ νεφέρια εὑρίσκονται εἰς δούλευσιν τῆς Τζαρας, τόσον εἰς τὰ καδιλίικα, ὅσον καὶ ἐδῶ εἰς Βουκουρέστι, καὶ πόσον ὁ λουφές των. ἀφπῆ, Μαρτίου ις'.

Γρόσια	Ῥήμνικο.	Νεφέρια
110 ὁ Ῥάμμα, γιουνλέρ-ἀγᾶς	} τοῦ καδιλίικου εἰς Φοξάνι	76
450 εἰς 75 νεφέριά του πρὸς 6		
10 ὁ Βεσέλ δδ[άπασης] τοῦ Ῥημνίκου		3
120 { 50 ὁ Παῖπουδλοῦ Μεχμέτ-ἀγᾶς	} εἰς Φοξάνι	8
70 εἰς 7 νεφέρια καθάλα		
320 { 50 τῷ ζαπίτη τοῦ Χασάν-ἀγᾶ ῥαζιγραδλῆ	} Μαξηνένη—Κραγιόδα	28
270 εἰς 27 νεφέρια πρὸς 10		
310 { 50 ὁ Τζεζαῆρ Ἰσμαῖλ-ἀγᾶς	} Ῥήμνικο	138
260 εἰς 26 νεφέρια πρὸς 10, 74 προσθ. ἄλ. 24		
992 { 50 ὁ ἀρναούτ-πουλοῦκπασης Ταχίρ-ἀγᾶς		
200 εἰς 20 νεφέρια καθάλα		
747 εἰς 90 πεζοὺς πρὸς 8 γρ. 30	} Κίμπου-λούγγι	55
374 { 50 ὁ ἰσμιδελη Μεσμέτ-ἀγᾶς. Ἀπριλίου 18		
324 εἰς 54 νεφέρια πρὸς 6		
275 { 25 ὁ Μουσταφᾶ-ἀγᾶς ῥαζιγραδλῆς	} Ἀπριλίου 18	26
250 εἰς 25 νεφέρια καθάλα		
700 { 50 ὁ γιοῦζ-πάσης τοῦ Ἀλεξάνδρου-Βόδα	} Ἀπριλίου 18	66
650 εἰς 65 νεφέρια καθάλα		
360 { 50 Ματζήν-καζισινδᾶ Τζήζογλους Χουσεῖν	}	32
καρναὺλ-ἀγᾶσης. Ἀπριλίου 10		
310 εἰς 31 νεφέρια καθάλα		
450 ὁ Μεσμέτ-ἀγᾶς τζαποῦλ-ἀγᾶσης μὲ 40 νεφέρια δίχως γράμμα		41
205 ὁ δεληλπασης Νικόλαος μὲ 35 νεφέρια πρὸς 5, Μάτου α', — ἐδῶ		36
105 ὁ Χαλλῆλ-ἀγᾶς Βεδινλῆς μὲ 15 νεφέρια πρὸς 6, Μαρτίου δ'		16
1130 Δόπροτζα Ἀγιάνηογλου Χουσεῖν-ἀγᾶς μὲ 99 καθάλα καὶ 2 πεζοὺς πρὸς 10, ἀπὸ Μάτου ις'		102
50 ὁ τζερῆχ Ὀσμάνης μὲ 4 καθάλα, Μάτου 23.		5
415 Δόπροτζα Ἀκτουλάχ-ἀγᾶ μὲ 14 πεζοὺς, 25 καθάλα, Μάτου ις'		40
488 ὁ ἐλίνπασης Μεχμέτ-ἀγᾶς Πεχληδᾶν ῥουστζουκλῆ μὲ 10 καθάλα, 41 πεζοὺς, Μάτου 21		52
396 ὁ τετδανλῆ Ἀπδῆ-ἀγᾶς ῥουστζουκλῆς μὲ 15 καθ. 25 πεζ., Μάι 21, Βαλένη		41
516 ὁ σφαλκινκλῆ Μεχμέτ-πεχλιδᾶν μὲ 26 καθ. καὶ 25 πεζ. Μάι. Ῥουστζ.		52
1932 τρεῖς ἀγάδες σουλιστραίους: Μεσμέτ, Μουσταφᾶς καὶ Βελῆ μὲ 3 πατ-ρακτάρια, 158 καθάλα, 19 πεζοὺς. Μάι 23		383

Σλοποζία.

33 ὁ Κουρτ δδᾶμππας	} Βεζήρ-κισλασῆ	21
120 εἰς 20 νεφέρια πρὸς 6 μὲ 2, ἀπὸ Φευρουαρ. 6'.		

Πουζαίο.

50 ὁ Ἀχμέτ πάς-γιοῦζπας γιουνλέρ-παγασῆ ζα-πίτης. Φευρουαρίου αθ'.	} τοῦ καδιλίικου Φοξάνι	41
240 εἰς 40 νεφέρια, πρὸς 6		
95 { τοῦ Ὀπρότζα ἀπὸ Βοδλτζα, ὁποῦ ἐστάλη εἰς Ὀκταν μὲ τὸν θάτ.	}	10
Γιάννη Χιότην 31, ἐξ ὧν ἔμειναν 2		
τοῦ Ἡλῆ ἀπὸ Βοδλτζα 29, ἐξ ὧν ἔμειναν 8, μὲ τὸν Γιουρτζῆν		

Catastih de câți zabeți și neferi se află în slujba Terii, atât la județe, cât și aici în București și care li e leafa.

1788, Mart. 15.

Lei	Râmnic.	Neferi
110	Ramma, ghiuler-agă	
450	la cei 75 de neferi ai lui câte 6 } al ținutului Focșani	76
10	Vesël, odabașa Râmnicului	3
120	{ 50 Baiburdli Mehmed-Aga } la Focșani	8
	{ 70 la 7 neferi cai	
320	{ 50 zabetului lui Hasan-Aga de Razgrad } Măxineni—Craiova .	28
	{ 270 la 27 neferi, câte 10	
310	{ 50 Gezaër-Ismail-Aga	
	{ 260 la 26 neferi câte 10, 74, adaus alți 24	
	{ 50 Albanesul buluc-bașa Tahir-Aga . } Râmnic, Câmpulung .	138
992	{ 200 la 20 de neferi cai	
	{ 747 la 90 de pedestri câte 8 lei 30	
374	{ 50 Ischiindarli Meemet-Aga, April 11 }	55
	{ 324 la 50 de neferi câte 6.	
275	{ 25 Mustafă-Aga de Rasgrad } April 18	26
	{ 250 la 25 neferi, cai	
700	{ 50 inzbășa lui Alexandru-Vodă } April 18	66
	{ 650 la 65 de neferi, cai	
360	{ 50 în cazaua de Măcin Cicioğlu Husein }	32
	{ caraul-aga, April 10	
	{ 310 la 31 de neferi cai	
450	Mehemed-aga căpul-aga cu 40 de neferi fără scrisoare.	41
205	delilbașa Nicolae cu 35 de neferi la 5, Maiu 1, aici.	36
105	Halil-Aga de Vidin cu 15 neferi la 6, Mart 4	16
1130	Lui aianoglu de Dobrogea, Husein-Aga, cu 99 de cai și 2 pe-	
	destri la 10, Maiu 16.	102
50	Gerahul [hirurg] Osman cu patru cai, Maiu 23.	5
415	Dobrogean-Abdulah-aga, cu 14 pedestri, 25 cai, Maiu 16.	40
488	Elimbașa Mehmet-aga Pehlivan de Ruscuc, cu 10 cai, 41 de pe-	
	destri, Maiu 21.	52
398	Tevanli Abdî-aga de Ruscuc cu 15 cai, 25 pedestri, Maiu 21, Văleni.	41
516	Sfalanicli-Mehmed-Pehlivan cu 25 cai și 25 pedestri, Maiu, Ruscuc.	52
1932	Trei agale silistrieni: Mehmed, Mustafă și Velicu, 3 bairactari, 158	
	cai, 19 pedestri, Maiu 23.	383

Slobozia.

33	Curt odabașa.	
120	la 20 de neferi câte 6 cu 2, de la Februar 9. } Vizir-câșla .	21

Buzău.

50	Ahmed baș-iuzbașa ghiulër-bagasi zabet.	
	Februar 29. } al ținutului Focșani	41
240	la 40 neferi, câte 6.	
95	{ Lui Obrocea din Vâlcea, care s'a trimes la Ocnă cu vâtaful	
	{ Iani Hiotul 31, din cari au rămas 2.	10
	{ Lui Pie din Vâlcea 29, din cari au rămas 8, cu Ghiurgiul.	

Γρόσια	Σακογιάννη.	Νεφέρια
190	δ 'Αχμέτ πουλούκ. άρβανίτης με 20 πεζούς, 10 καθάλα	} Αδγούστ. ε'. 62
190	δ Γιουσούφ πουλούκ. άρβανίτης με 20 πεζούς και 10 καθάλα	
23	δ Σειδής παίρακτάρης με εν νεφέρι τοῦ καθηλικίου	2
330	{ 50 Πεκλήρ δδάμπασης 280 εις 28 νεφέρια καθάλα πρὸς 10 }	} Πούκοδον 29
469	{ 50 δ Σατήρ-άγας ἀπὸ 6 τοῦ 'Ρετζέπ, δηλ. 'Απριλίου 3 40 εις 4 νεφ. καθλ. ρουστζουκλήδες τοῦ Τζελεπή-έφέντησης 379 εις 46 πεζούς }	} Βαλένι . 51
471	{ 50 δ Καχέσετζή-ζαδὲ Χασάν-άγας ἀπὸ 28 τοῦ Τζέμι-οῦλ- άχιρ, δηλαδή Μαρτίου 25. 421.30 εις 5 καθάλα και 45 πεζούς, 'Ρουστζούκ. }	} ἔτι . . . 51
443	{ 50 δ Χ. 'Αλῆ-άγας 'Ρουστζούκ., ἀπὸ 10 Τζέμι-οῦλ-άχιρ, δηλαδή Μαρτίου ζ'. 393 εις 3 καθάλα και 44 πεζούς, 'Ρουστζούκ. }	} ἔτι . . 48
463	{ 50 δ 'Ιπής-άγας ὡσαύτως 413.60 εις 10 καθάλα και 38 πεζούς, 'Ρουστζούκ. }	} ἔτι 49
476	{ 50 δ 'Ιπραχίμ παίρακτάρ ἀπὸ 8 τοῦ Τζέμι-άχιρ, δηλ. 5 Μαρτ. 426 εις 8 καθάλα και 42 πεζούς, 'Ρουστζούκ. }	} ἔτι . . 51
471	{ δ 'Απδῆ-άγας Μεμεσετζή-ζαδὲ, ὁμοίως 421.30 εις 5 καθάλα και 45 πεζούς, 'Ρουστζούκ. }	} ἔτι 51
474	{ 50 δ Χασάν-άγας ἀπὸ 6 τοῦ Τζέμι-άχιρ, δηλ. Μαρτίου γ'. 424.90 εις 7 νεφέρια καθάλα και 43 πεζούς, 'Ρουστζούκ. }	} ἔτι . . 51
467	{ 50 δ Καλταλσόγλους 'Ιπραχίμ-πασάς, ἀπὸ 6 Τζέμι-άχιρ 417.90 εις 3 καθάλα και 47 πεζούς, 'Ρουστζούκ. }	} ἔτι . . . 51
466	{ 50 δ Χ. 'Αλῆ παίρακτάρ, ὁμοίως 416 εις 2 καθάλα και 48 πεζούς }	} ἔτι 51
377	δ Καρὰ-Χουσεῖν-ζαδὲ 'Απδῆ-άγας, ἀπὸ 17 Τζέμι-άχιρ, με 8 καθάλα και 30 πεζούς	39
457	δ 'Ομέρ-άγας με 11 καθάλα και 36 πεζούς ἀπὸ 18 Τζέμι-άχιρ . . .	48
339	δ 'Εμίν-άγας με 19 καθάλα και 12 πεζούς, ἀπὸ 18 ὁμοίως	32
	δ Χαλήλ-άγας ρουστζουκλής με 13 καθάλα και 39 πεζούς πρὸς 5 και 6, Μαΐου 18	53
	δ Χασάν-άγας ρουστζουκλής με 23 καθλ. και 26 πεζούς ὁμοίως. Μαΐου 18	50
	δ Τετοδανλῆ Μουσταφά-πεχληδάν με 13 καθάλα και 34 πεζούς, 'Ρουστζούκ., Μαΐου 23	48
	δ Κεσέ-Πραντζόογλου 'Ιπής-άγας ρουστζουκλής, με 15 καθάλα και 31 πεζούς ρουστζουκλήδες, Μαΐου 22	47

Πράχολα.

21	δ πόνναγος Μεμεέτης με εν νεφέρι παλαιὸς τοῦ καθηλικίου	2
400	{ 50 δ Κιούρδ-'Ιπραχίμ γιουνλάρ-άγας γοιανδήρης ὅλων, Φευρουαρ. δ'. 350 εις 35 νεφέρια καθάλα, — 8 ἔτι }	} Πλοέστι 36
250	{ 50 δ Χαρίτζ-άγας γιουρούκ-παίρακτάρ } ἔτι Φοξ. 15 προσθ. Φευρ. 15	
230	{ 200 εις 20 νεφέρια καθάλα 50 δ Νάπογλους Φετζής }	} ἔτι Φοξάνι, με 22, Φευρουαρ. 15 . . . 19
630	{ 50 δ Χουσεῖν-άγας ἱπραίρλής } ἔτι	59
310	{ 580 εις 58 νεφέρια καθάλα 50 δ 'Ισοῦφ παίρακτάρ-μουτερσρίν-άγας }	} ἔτι 27
	260 εις 26 νεφέρια καθάλα	

Lol		Săcuieni.	Neferi	
190	Ahmed bulucbaşa albanes cu 20 de pedestri şi 10 cai.	} August 5.	62	
190	Iusuf bulucbaşa albanes, cu 20 de pedestri, 10 cai.			
23	Seidl bairactarul cu un nefer al ţinutului.		2	
330	{ 50 Bechir odabaşa 280 la 28 de neferi cai câte 10 }	Bucov	29	
469	{ 50 Satâr-aga la 6 cai de la Regeb, adecă April 3 40 la 4 neferi cai din Ruscine ai lui Celebi-efendi 379 la 46 de pedestri }	Văleni	51	
471	{ 50 cahvegî-zadè Hasan-aga de la 28 ale [Iunii] Gemazi-ul- achir, adecă Mart 25 421.30 la 5 cai şi 45 de pedestri, Ruscine. }	încă	51	
443	{ 50 Hagî-Ali-aga de Ruscine de la 10 Gemazi-ul-achir, adecă Mart 7. 393 la 3 cai şi 44 pedestri, Ruscine. }	încă . .	48	
463	{ 50 Ibiş-aga, tot aşa. 413,60 la 10 cai şi 38 pedestri, Ruscine. }	încă	49	
476	{ 50 Ibrahim-bairactar de la 8 ale lui Gemazi-ul-achir, adecă 5 Mart. 426 la 8 cai, 42 de pedestri, Ruscine. }	încă .	51	
471	{ Abdi-aga Memelegî-zadè, tot aşa 421.30 la 5 cai şi 45 pedestri, Ruscine. }	încă	51	
474	{ 50 Hasan-aga de la 6 ale lui Gemazi-ul-achir, adecă Mart 3. 424.90 la 7 neferi cai şi 43 pedestri, Ruscine. }	încă	51	
467	{ 50 Caltaloglu Ibrahim-Paşa, de la 6 Gemazi-ul-achir 417.90 la 3 cai şi 47 pedestri, Ruscine. }	încă	51	
466	{ 50 Hagi-Ali bairactar, de asemenea. 416 la 2 cai şi 48 de pedestri. }	încă	51	
377	Carà-Husein-zadè Abdi-aga, de la 17 Gemazi-ul-achir cu 8 cai şi 30 de pedestri.		39	
457	Omer-aga cu 11 cai şi 36 pedestri de la 18 Gemazi-ul-achir. . .		48	
339	Emin-aga cu 19 cai şi 12 pedestri, tot de la 18.		32	
	Halil-aga de Ruscine cu 13 cai şi 39 de pedestri pe lângă 5 şi 6, Maiu 18.		53	
	Hasan-aga de Ruscine cu 23 cai şi 26 pedestri tot aşa. Maiu 18. .		50	
	Tetovanli Mustafâ-pehlivan cu 13 cai şi 34 de pedestri, Ruscine, Maiu 23		48	
	Chiosè-Brancioglu Ibiş-aga de Ruscine, cu 15 cai şi 31 de pedestri de Ruscine, Maiu 22.		47	

Prahova.

23	Bosniacul Mehemed cu un nefer vechiu al judeţului	2
400	{ 50 Chiurd-Ibrahim ghiuler-aga, comandir al tuturor, Februar 4 350 la 35 de neferi cai, 8 încă }	Ploeşti 36
250	{ 50 Hafiz-aga iuruc-bairactar 200 la 20 de neferi cai. }	încă din Focşani, 15, adauge Februar 15 21
230	{ 50 Napoglu Feizi 180 la 18 neferi cai. }	încă din Focşani, cu 22, Februar 15 19
630	{ 50 Husein-aga din Brăila 580 la 58 neferi cai }	încă 59
310	{ 50 Isuf bairactar mutefarie-aga 260 la 26 neferi cai }	încă 27

Γρόσια	Νεφέρια
410 { 50 δ συστοδλή Ἀπτοουλᾶχ-ἀγᾶς } ἔτι 37 360 εἰς 36 νεφῆρια καθάλα	
410 { 50 δ Σουλσεῦμάν-ἀγᾶς } ἔτι 37 360 εἰς 36 νεφῆρια καθάλα μὲ 17, Φεϋρ. ις'.	
570 { 50 δ Οὐζοῦν-Μεμεῖτης Τροτοκχνλῆς } ἔτι 53 520 εἰς 52 νεφῆρια καθάλα	
230 { 30 δ Ὀμέρ παῖρακτάρ, ζαπίτης τῶν τουρσεκτζίδων } ἔτι 21 200 εἰς 20 νεφῆρια καθάλα	
250 { 50 δ Ἰπραῖλδάν γελέν ἐνισαῖλῃ Σουλσεῦμάν πολουκ. } ἔτι 21 200 εἰς 20 νεφῆρια καθάλα, Ἰαννουαρίου ις'.	
340 { 50 δ δουπνιτζαλῆς Ἀχμέτ-ἀγᾶς } ἔτι 30 290 εἰς 29 νεφῆρια καθάλα	
503 { 50 δ Χ. Σαλῆς πουλούκπασης ῥαζγραδλῆς } ἔτι 51 230 εἰς 23 νεφῆρια καθάλα 223 εἰς 27 πεζοὺς πρὸς 8.30	
191 { 15 δ Ἰπραχίμ παῖρακτάρης Ρουσανὸς } ἔτι 20 110 εἰς 11 νεφῆρια καθάλα 66 εἰς 8 πεζοὺς	
290 { 50 δ Μεμεῖτ-ἀγᾶς Νικοπολίτης πάς-πογλοῦ } ἔτι 25 240 εἰς 24 νεφῆρ. καθάλα, 21 ἔτι, Δεκεμ. 31	
400 { 50 δ Καρά-Ἀπτῆς } ἔτι 36 350 εἰς 35 νεφῆρια καθάλα	
265 { 15 δ Πεκῆρ-ἀγᾶς, Ἰαννουαρίου κς' } ἔτι 26 250 εἰς 25 νεφῆρια καθάλα	
406 { 50 δ Τήρνοδᾶ καζᾶ Ὀσμάν πουλούκ. } ἔτι Φεϋρουαρίου κς' 41 150 εἰς 15 νεφῆρια καθάλα 206 εἰς 25 πεζοὺς	
696 { 50 δ τηρνοδάλῃς Χασάν-ἀγᾶς τοῦ Σελῆμ-ἀγᾶ ἀπὸ Βακ. } Μαρτ. γ' ἔτι 72 290 εἰς 29 νεφῆρια καθάλα 346 εἰς 42 πεζοὺς	
469 { 50 δ Ἐδῆρ πουλούκπασης } ἀπὸ Μαρτίου γ' ἔτι 51 40 εἰς 4 νεφῆρια καθάλα 379 εἰς 46 πεζοὺς	
275 { 50 δ Τζεσελέκ Μεμεῖτ-παῖρακτάρ } ἀπὸ 25 τοῦ Τζέμ-ἐδέλ, δηλ. } 60 εἰς 6 νεφῆρ. καθ. Ῥάζγραδ. } 20 Φεϋρ., ἕως 20 Μαρτ. ἔλα- } 27 165 εἰς 20 πεζοὺς } βεν, Τζέμ-ἀχίρ	
753 { 79 δ Ἀλῆ-ἀγᾶς } ἔτι Πλοέστι ὁμοίως 80 130 εἰς 13 καθάλα 544 εἰς 66 πεζοὺς	
* 1001 { 99 δ Κιοόρτ-Μουσταρᾶς } ἀπὸ 27 τοῦ Τζέμ-ἐδέλ, ἔτι 100 490 εἰς 49 νεφῆρια καθάλα μὲ 4 412 εἰς 50 πεζοὺς μὲ 7 (;) πρόσθ. ἐκσεῖ	
925 { 100 δ Κιοόρτος ἀγᾶ-καρκανδασῆ Σουλσεῦμάν } ὁμοίως ἔτι 101 825 εἰς 100 νεφῆρια πεζοὺς μὲ 20 ἐκσεῖ	
699 { 71 δ κουλεδελῆ Κοτζᾶ-Ἀλῆ-πασᾶ } ὁμοίως ἔτι 72 250 εἰς 25 νεφῆρια καθάλα, 2 ἐκσεῖ πρόσθ. 378 εἰς 46 πεζοὺς 1 ἐκσεῖ προσθ.	
1234 { 100 δ Μεχμέτ-ἀγᾶς μουτραλίκης τοῦ Ὀμέρ-ἀγᾶ πάς-πογλοῦ } ὁμοίως ἔτι 130 400 εἰς 40 νεφῆρια καθάλα μὲ 3 πρόσθ. ἐκσεῖ 734 εἰς 89 πεζοὺς μὲ 1 ἐκσεῖ	
472 { 50 δ Κριμῆς Χουσεῖν-ἀγᾶς } ἀπὸ 29 τοῦ Τζέμ-ἐδέλ 50 100 εἰς 10 νεφῆρια καθάλα 322 εἰς 39 πεζοὺς	

Lel		Neferi
410	{ 50 Abdullah-aga de Siștov } încă	37
	260 la 60 neferi cai	
410	{ 50 Suleiman-aga } încă	37
	360 la 36 neferi cai cu 17, Februar 15	
570	{ 50 Uzûn-Mehemed de Turtucaia } încă	53
	520 la 52 de neferi, cai	
230	{ 30 Omer bairactar, zabet al tufecciilor } încă	21
	200 la 20 neferi cai	
250	{ 50 Ielên-Suleiman bulucbașa de Ienisalê din Brăila } încă . . .	21
	200 la 20 neferi cai, Ianuar 17	
340	{ 50 Ahmed-Aga de Dubnița } încă	30
	290 la 29 de neferi cai	
503	{ 50 Hagi-Sali bulucbașa de Rasgrad } încă	51
	230 la 23 neferi cai	
	223 la 27 pedestri, câte 8.30	
191	{ 15 Ibrahim bairactarul de Ruscioe } încă	20
	110 la 11 neferi cai	
	66 la 8 pedestri	
290	{ 50 Mehmed-aga de Nicopol, baș-boglû } încă	25
	240 la 24 de neferi cai, 21 încă, Decembre 31	
400	{ 50 Carâ-Abdî } încă	36
	350 la 35 de neferi, cai	
265	{ 15 Bechir-aga, Ianuar 25 } încă	26
	250 la 25 de neferi, cai.	
406	{ 50 Osman bulucbașa din cazaua Târnova } încă din Februar 26	41
	150 la 15 neferi cai	
	206 la 25 de pedestri	
696	{ 50 Hasan-aga de Târnova al lui Selim-aga din Vac. } Mart.	72
	290 la 29 de neferi, cai	3 încă
	346 la 42 pedestri	
469	{ Edir-bulucbașa } de la Mart 3 încă	51
	40 la 4 neferi călări	
	379 la 46 pedestri	
275	{ 50 Gevelêc Mehmet-bairactar } de la 25 ale lui Gemazi-ul- } 60 la 6 neferi cai Rasgrad evel, adică 20 Februar, până la } 165 la 20 de pedestri 20 Mart a luat, Gemazi-ul-achir }	27
753	{ 79 Ali-aga } încă la Ploesti, tot așa	80
	103 la 13 cai	
	544 la 66 pedestri	
1001	{ 99 Chiurt-Mustafâ } de la 27 ale lui } 490 la 49 neferi cai, cu 4 Gemazi-ul-evel încă }	100
	412 la 50 pedestri, cu încă 7 (?) acolo	
925	{ 100 Chiurt-aga Caranda și Suleiman } asemenea încă	101
	825 la 100 pedestri cu 20 acolo	
699	{ 71 Culevelî [din Cule, Turnu] Cogea-Ali-Pașa } asemenea încă	72
	250 la 25 de neferi cai, adaugă acolo 2	
	378 la 46 pedestri, adaugă aici încă unul	
1234	{ 100 Mehmet-aga Mutralic (?) al lui Omer-aga și baș-boglû } ase- 400 la 40 de neferi cai, cu adaus aici 3 menea } 734 la 89 pedestri și 1 acolo încă }	130
472	{ 50 Husein-aga de Crâm } de la 29 Gemazi-ul-evel	50
	100 la 10 neferi călări	
	322 la 39 pedestri	

Γρόσια		Νεφέρια
1219	$\left\{ \begin{array}{l} 100 \text{ } \delta \text{ } \delta \eta \rho \kappa \omicron \tau \zeta \alpha \lambda \eta \varsigma \text{ } \mu \omicron \upsilon \rho \tau \alpha \gamma \alpha \zeta \acute{\alpha} \delta \omega \nu \text{ } \Gamma \iota \upsilon \sigma \sigma \omicron \upsilon \phi - \acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \varsigma \\ 360 \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } 36 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha \\ 759 \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } 92 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \upsilon \varsigma \end{array} \right\}$	$\left. \begin{array}{l} \delta \mu \omicron \iota \omega \varsigma \text{ } \acute{\epsilon} \tau \iota \text{ } \end{array} \right\} 129$
925	$\left\{ \begin{array}{l} 100 \text{ } \delta \text{ } \text{Κιούρδ-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \varsigma \text{ } \kappa \alpha \rho \epsilon \nu \delta \alpha \sigma \eta \varsigma \text{ } \text{Μεσμέτ} \\ 825 \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } 100 \text{ } \nu \epsilon \phi \acute{\epsilon} \rho \iota \alpha \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \upsilon \varsigma, \text{ } \mu \acute{\epsilon} \text{ } 20 \text{ } \acute{\epsilon} \kappa \sigma \iota \end{array} \right\}$	$\left. \begin{array}{l} \acute{\alpha} \pi \omicron \text{ } 26 \text{ } \tau \omicron \upsilon \text{ } \text{Τζέμ-}\acute{\epsilon} \delta \acute{\epsilon} \lambda \text{ } \acute{\epsilon} \tau \iota \end{array} \right\} 101$
104	$\delta \text{ } \text{Χρίστος} \text{ } \pi \omicron \upsilon \lambda \omicron \upsilon \kappa . \text{ } \acute{\alpha} \pi \omicron \text{ } \tau \acute{\alpha} \text{ } \tau \omicron \upsilon \text{ } \text{Μεγ. Ποστελνίκου, } \epsilon \iota \varsigma \text{ } \text{Σινά, } \mu \acute{\epsilon} \text{ } \nu \sigma \phi . 11$	12
80	$\tau \omicron \upsilon \delta \text{ } \Delta \omicron \mu \pi \rho \eta \text{ } \kappa \alpha \pi \epsilon \tau . \text{ } \kappa \omicron \nu \tau \acute{\alpha} \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } \tau \omicron \upsilon \varsigma \text{ } \text{Ισπραβνίκους, } 9$	10
80	$\epsilon \iota \varsigma \text{ } \tau \omicron \nu \text{ } \text{Ίλια} \text{ } \kappa \alpha \pi \epsilon \tau . 8 \text{ } \mu \acute{\epsilon} \text{ } \tau \omicron \nu \text{ } \gamma \iota \upsilon \rho \rho \omicron \upsilon \tau \zeta \eta$	10
(Ssters:)	$80 \text{ } \tau \omicron \upsilon \delta \text{ } \text{Νικολάου} \text{ } \kappa \alpha \pi \epsilon \tau . , \acute{\alpha} \pi \omicron \text{ } \text{Όκνα, } \mu \acute{\epsilon} \text{ } \tau \omicron \nu \text{ } \text{Άρμ. Γεωργάκη, } \acute{\epsilon} \tau \iota \text{ } \text{Σινά, } 9,$	
	$\text{π \omicron \upsilon \zeta \kappa \alpha \rho \iota \acute{\alpha}}$	10
450	$\left\{ \begin{array}{l} 50 \text{ } \delta \text{ } \text{Χαφίζ-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \varsigma \text{ } \acute{\alpha} \rho \pi \acute{\alpha} - \acute{\epsilon} \mu \iota \nu \eta \\ 400 \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } 40 \text{ } \nu \epsilon \phi \acute{\epsilon} \rho \iota \alpha \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha \text{ } 40, \text{ } \text{Άπριλλίου } 2 \end{array} \right\}$	$\left. \begin{array}{l} \text{Κίμπινα} - \text{Φοξάνι} \end{array} \right\} 41$
(Ssters:)	$148 \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } 18 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \upsilon \varsigma .$	18
417	$\left\{ \begin{array}{l} 50 \text{ } \delta \text{ } \text{Χασάν-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \varsigma \\ 70 \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } 7 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha \\ 297 \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } 36 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \upsilon \varsigma \end{array} \right\}$	$\left. \begin{array}{l} \acute{\alpha} \pi \omicron \text{ } 2 \text{ } \tau \omicron \upsilon \delta \text{ } \text{Τζέμ-}\acute{\alpha} \chi \iota \rho \text{ } \acute{\epsilon} \omega \varsigma \text{ } 2 \text{ } \tau \omicron \upsilon \delta \text{ } \text{Ψετζέπ, } \\ \delta \eta \lambda \alpha \delta \eta \text{ } \text{Μαρτίου } 29 \text{ } \acute{\epsilon} \lambda \alpha \delta \omicron \nu \end{array} \right\} 44$
472	$\left\{ \begin{array}{l} 50 \text{ } \delta \text{ } \text{Όσμάν-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \varsigma - \mu \omicron \lambda \acute{\alpha} \\ 100 \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } 10 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha \\ 322 \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } 39 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \upsilon \varsigma \end{array} \right\}$	$\left. \begin{array}{l} \acute{\epsilon} \tau \iota \text{ } \text{Πλοόστι} \text{ } \delta \mu \omicron \iota \omega \varsigma \end{array} \right\} 50$
	$\delta \text{ } \kappa \alpha \rho \lambda \omicron \beta [\alpha \lambda \eta \varsigma] \text{ } \text{Μεσμέτ-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \varsigma, 10 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha, 52 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \iota$	63
	$\delta \text{ } \tau \zeta \epsilon \rho \mu \epsilon \nu \eta \text{ } \text{Μεσμέτ-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \varsigma, 10 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha, 20 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \iota$	31
	$\delta \text{ } \sigma \alpha \mu \alpha \kappa \omicron \beta \lambda \eta \varsigma \text{ } \pi \alpha \iota \rho \alpha \kappa \tau . , 109 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha, 11 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \iota$	121
	$\delta \text{ } \text{Ίσματλ-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \text{ } \pi \alpha \zeta \alpha \rho \tau \zeta \iota \kappa \lambda \eta \varsigma, 64 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha, 30 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \iota$	95
	$\delta \text{ } \text{Χ. Άλ\eta \varsigma} \text{ } \pi \alpha \zeta \alpha \rho \tau \zeta \iota \kappa \lambda \eta \varsigma, 21 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha, 31 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \iota$	53
	$\delta \text{ } \text{Ιστημανλ\eta} \text{ } \text{Άλ\η-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \varsigma, 32 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha, 8 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \iota$	41
770	$\left\{ \begin{array}{l} 50 \text{ } \delta \text{ } \text{Χουσεφν-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \varsigma \text{ } \beta \alpha \zeta \gamma \rho \alpha \delta \lambda \eta \varsigma, \text{ } \text{Άπριλλίου } 2 \\ 720.30 \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } 25 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha \text{ } \kappa \alpha \iota \text{ } 57 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \upsilon \varsigma \end{array} \right\}$	$\left. \begin{array}{l} \text{Πλοόστι} \end{array} \right\} 83$
1101	$\left\{ \begin{array}{l} 50 \text{ } \delta \text{ } \text{Ίσματλ-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \varsigma \text{ } \beta \alpha \zeta \gamma \rho \alpha \delta \lambda \eta \varsigma, \text{ } \text{Άπριλλίου } 2 \\ 1051 \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } 21 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha \text{ } \kappa \alpha \iota \text{ } 102 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \upsilon \varsigma \end{array} \right\}$	$\left. \begin{array}{l} \acute{\epsilon} \tau \iota \end{array} \right\} 124$
492	$\left\{ \begin{array}{l} 50 \text{ } \delta \text{ } \text{Ίπραχίμ-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \varsigma \text{ } \chi \iota \rho \sigma \omicron \beta \alpha \lambda \eta \varsigma \text{ } \acute{\alpha} \pi \omicron \text{ } \text{Μαρτίου } 6 \text{ } \eta \text{ } \text{Άπριλλίου } 6 \\ 442 \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } 31 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha \text{ } \kappa \alpha \iota \text{ } 16 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \upsilon \varsigma \end{array} \right\}$	$\left. \begin{array}{l} \acute{\epsilon} \tau \iota \end{array} \right\} 48$
5855	$\delta \text{ } \text{Τζαφέρ-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha}$	622
	$\tau \omicron \upsilon \delta \text{ } \pi \lambda \epsilon \beta \nu \epsilon \lambda \eta \text{ } \text{Όσμάν-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} 50 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha, 121 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \iota - \text{Πλοόστι}$	172
	$\tau \omicron \upsilon \delta \text{ } \kappa \iota \zeta \alpha \mu \epsilon \kappa \lambda \eta \text{ } \text{Άλ\η-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} 25 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha, 61 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \iota - \acute{\epsilon} \tau \iota$	87
	$\tau \omicron \upsilon \delta \text{ } \zeta \lambda \alpha \delta \alpha \lambda \eta \text{ } \text{Μουσταφά-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} 40 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha, 75 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \iota - \acute{\epsilon} \tau \iota$	116
	$\tau \omicron \upsilon \delta \text{ } \lambda \omicron \beta \tau \zeta \alpha \lambda \eta \text{ } \text{Μουσταφά-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} 22 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha, 65 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \iota - \acute{\epsilon} \tau \iota$	88
	$\tau \omicron \upsilon \delta \text{ } \theta \rho \alpha \tau \zeta \alpha \lambda \eta \text{ } \text{Άχμέτ-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} 55 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha, 52 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \iota - \acute{\epsilon} \tau \iota$	108
2447	$\left\{ \begin{array}{l} 250 \text{ } \pi \acute{\epsilon} \nu \tau \epsilon \text{ } \acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \delta \epsilon \varsigma \text{ } \pi \rho \omicron \varsigma \text{ } 50 \\ 300 \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } 30 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha \text{ } \pi \rho \omicron \varsigma \text{ } 10 \\ 1897 \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } 230 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \upsilon \varsigma \text{ } \pi \rho \omicron \varsigma \text{ } 8.30 \end{array} \right\}$	$\left. \begin{array}{l} \tau \omicron \upsilon \delta \text{ } \text{Ίπ\η \varsigma-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \text{ } \beta \alpha \zeta \gamma \rho \alpha \delta \lambda \eta \text{ } 5 \text{ } \pi \alpha \iota - \\ \rho \acute{\alpha} \nu \eta \alpha, \text{ } \acute{\epsilon} \pi \sigma \iota \rho \alpha \nu \text{ } \acute{\epsilon} \omega \varsigma \text{ } \text{Μαρτίου } 10 \end{array} \right\} 265$
489	$\delta \text{ } \text{Άπτοδλ-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \varsigma \text{ } \beta \alpha \zeta \gamma \rho \alpha \delta \lambda \eta \varsigma \text{ } \mu \acute{\epsilon} \text{ } 15 \text{ } \kappa \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha \text{ } \kappa \alpha \iota \text{ } 35 \text{ } \pi \epsilon \zeta \omicron \upsilon \varsigma, \text{ } \text{Μαρτίου } \iota \varsigma$	51
8948	$\text{Τουρνατζ\η} \text{ } \text{Χ. Όμέρ-}\acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \varsigma \text{ } \mu \acute{\epsilon} \text{ } 24 \text{ } \acute{\alpha} \gamma \acute{\alpha} \delta \epsilon \varsigma, \text{ } \pi \rho \omicron \varsigma \text{ } 50, \text{ } \kappa \alpha \iota \text{ } 23 \text{ } \pi \alpha \iota \rho \alpha \kappa \tau \acute{\alpha} \rho \eta -$	
	$\delta \epsilon \varsigma, \text{ } \pi \rho \omicron \varsigma \text{ } 10, \text{ } \kappa \alpha \iota \text{ } 1253 \text{ } \nu \epsilon \phi \acute{\epsilon} \rho \iota \alpha, \text{ } \pi \rho \omicron \varsigma \text{ } 6, \text{ } \acute{\alpha} \pi \omicron \text{ } \text{Μα\tau \omicron \upsilon } \varsigma$	1300

Γράλομ ι τ ζ α.

45	$\delta \text{ } \Delta \alpha \omicron \delta \delta \delta \acute{\alpha} \mu \pi \alpha \sigma \eta \varsigma \text{ } (\text{ssters: } \delta \text{ } \text{Τζάφ-}\text{Ίπραχίμ\η \varsigma})$	
156	$\epsilon \iota \varsigma \text{ } 26 \text{ } \nu \epsilon \phi \acute{\epsilon} \rho \iota \alpha \text{ } \tau \omicron \upsilon \delta \text{ } \kappa \alpha \theta \eta \lambda \iota \kappa \iota \omicron \upsilon$	27
10	$\delta \text{ } \text{Νουρουδ\η \varsigma}$	
24	$\epsilon \iota \varsigma \text{ } 4 \text{ } \nu \epsilon \phi \acute{\epsilon} \rho \iota \acute{\alpha} \text{ } \tau \omicron \upsilon$	5
10	$\delta \text{ } \pi \epsilon \chi \lambda \epsilon \delta \acute{\alpha} \nu - \text{Μουσταφ\α \varsigma} \text{ } \text{Πούτζουλ-Ναλπάντουλου\ι}$	1
10	$\delta \text{ } \text{Ίσμα\η \varsigma, } \text{Φακ\acute{\epsilon} \nu \iota}$	1
240	$(\text{ssters din gregeal\acute{\alpha}: } \tau \omicron \upsilon \delta \text{ } \text{Βελ\η \kappa \iota \upsilon } \text{ } \kappa \alpha \pi \epsilon \tau \acute{\alpha} \nu . \text{ } \text{Αν\η \rho \acute{\epsilon} \sigma \tau \iota - \text{Τζοκ\α \nu \acute{\epsilon} \sigma \tau \iota, } \text{Ίλφ\omicron \delta } \text{ } \epsilon \iota \varsigma \text{ } \tau \omicron \nu \text{ } \text{Άπρ\η \lambda \iota \omicron \nu, } \mu \acute{\epsilon} \text{ } 20 \text{ } \tau \acute{\epsilon} \lambda \epsilon \iota \text{ } \text{Μα\tau \omicron \upsilon } \text{ } \acute{\epsilon} \delta \iota \omicron \chi \theta \eta \text{ } \kappa \alpha \iota \text{ } \acute{\epsilon} \delta \iota \omicron \rho \iota \sigma \theta \eta \text{ } \delta \text{ } \text{Θεσ\alpha -} \text{ } \text{λ\omicron \nu \iota \kappa \iota \omicron \varsigma } \mu \acute{\epsilon} \text{ } 15$	30

Lei		Neferi
1219	{ 100 direcionali al murtahazilor Iusuf-aga 360 la 36 cai 759 la 92 pedestri }	incă asemenea . . . 129
925	{ 109 Chiurd-Aga,arendasi Mehemed } de la 26 ale lui Ge- 825 la 100 de neferi pedestri, cu 20 acolo } mazi-ul-evel încă . . .	101
104	Hristu bulucbaşa de la ale Marelui Postelnic, la Sinaia, cu 11 neferi	12
80	ai lui Dobre căpitanul pe lângă ispravnici, 9	10
80	la Ilie căpitanul, 8 cu iurugiul	10
(Şters:)	80 ai lui Nicolae căpitanul de la Oena, cu armaşul Iordachi, tot la Sinaia, 9, puşcăria	10
450	{ 50 Hafiz-aga arpa-emin 400 la 40 de neferi călări, 40, April 2 }	Câmpina-Focşani . . . 41
(Şters:)	148, la 18 pedestri	
417	{ 50 Hasan-aga 70 la 7 cai 297 la 36 pedestri }	de la 2 ale lui Gemazi-ul-achir până la 2 ale lui Regeb, adecă Mart 29, au luat . . . 44
472	{ 50 Osman-aga-Mollă 100 la 10 cai 322 la 39 pedestri }	tot încă la Ploeşti 50
(Fără leafă)	Mehemet-aga de Carlova, 10 cai, 52 pedestri	63
	Meemet-aga de Cirmen 10 cai, 20 pedestri,	31
	Bairactarul de Samacov, 109 cai, 11 pedestri	121
	Ismail-aga de Bazargie, 64 cai, 30 pedestri	95
	Hagi-Ali de Bazargie, 21 cai, 31 pedestri	53
	Ali-aga de Iştiman, 32 cai, 8 pedestri	41
770	{ 50 Husein-aga de Rasgrad, April 2 720, 30 la 25 de cai şi 57 pedestri }	Ploeşti 83
1101	{ 50 Ismail-aga de Rasgrad, April 2 1051 la 21 cai şi 102 pedestri }	incă 124
492	{ 50 Ibrahim-aga de Hârşova de la Mart 6 sau April 6 442 la 31 de cai şi 16 pedestri }	incă 48
5855	Giafër-aga	622
(Fără leafă, Mart 18.)	{ Ai lui Osman-aga de Plevna 50 cai, 121 pedestri, Ploeşti . . . Ai lui Ali-aga de Chizame (sic) 25 cai, 61 pedestri încă . . . Ai lui Mustafă-aga de Zlada 40 cai, 75 pedestri încă . . . Ai lui Mustafă-aga de Lovcea 22 cai, 65 pedestri încă . . . Ai lui Ahmed-aga de Vraţa 55 cai, 52 pedestri încă . . . }	172 87 116 88 108
2447	{ 250 cinci agale, câte 50 300 la 30 de cai câte 10 1897 la 230 pedestri câte 8.30 }	ai lui Ibiş-aga de Rasgrad 5 bai- race, au luat până la Mart 10 . . . 265
489	Abdul-aga de Rasgrad cu 15 cai şi 35 pedestri, Mart 10 . . .	51
8948	Turnagî Hagi Omer-aga cu 24 agale, câte 50, şi 23 bairactari câte 10, şi 1253 neferi câte 6, de la Maiu 6	1300
I a l o m i Ț a.		
45	Dauid odobaşa (şters: Giaf-Ibrahim) }	27
156	la 26 de neferi ai judeţului }	
10	Nurudi }	
24	la 4 neferi ai lui } Chirani	5
10	Pehlivan Mustafa, Puţul Nalbantului	1
10	Ismail, Făcăeni	1
240	(şters din greşeală: ai lui Velien căpitan, Lichireşti-Ciocăneşti, Ilfov), în April, cu 20; la sfârşitul lui Maiu a fost gonit şi s'a orânduit Tesaloniceanul cu 15.	30

Γρόσια	Ίλ ρ ο θ ο ν.	Νεφέρια
33	ὁ Ἀλῆς ὁδ. τοῦ Τζοκανστίου	} τοῦ καθηλ.κίου παλαιοὶ 34
60	εἰς 10 νεφέρια, πρὸς 6	
33	ὁ Τζεζαέρ-Χ. παῖρακτάρ Ὀλτένιτζας	
60	εἰς 10 νεφέρια	
22	ὁ Ῥουστέμ τοῦ Ὀπιλστίου μὲ 2 πρὸς 6	
22	ὁ Σαράτζ-Ἰπραχίμ τοῦ Πόδου-Πιτάρη ὁμοίως	
22	ὁ Πακάολους τοῦ Κοπατζανίου ὁμοίως	
22	ὁ Ἰπραχίμης τῆς Κριάτζας ὁμοίως	
121	{ 30 ὁ (alb) ἐπιστάτης τοῦ χαζνὲ τῆς Ὀλτένιτζας } { 90.90 εἰς 11 νεφέρια πεζοῦς, πρὸς 8.30 }	12
165	τοῦ Κωνσταντίν. Ἀγραφιώτη, Ὀλτένιτζα, εἰς τὸ τέλος Μαρτ., ἐξεπεθόγησαν 10	20
240	τοῦ Σφέτκου, τοῦ Μαργαρίτη Πολκλόδ., ἔτι εἰς τὸν Ἀπρίλιον, ὁ Κώστας Καστοριανὸς μὲ 20, Ἀναστάσης	30
Δ ή μ π ο θ ι τ ζ α.		
50	ὁ Καρα-Μουσταφᾶς πολκλόδ.-ἀγασῆς, ζαπίτης }	} τοῦ καθηλκίου 25
240	εἰς 24 νεφέρια καθάλα	
330	{ 50 ὁ Μεσμέτ-ἀγᾶς γιαρπεκηολῆς } { 280 εἰς 28 νεφέρια καθάλα }	29
1430	{ 50 ὁ Ἀχμέτ-ἀγᾶς, α' πουλούκπασης } { 60 ἔτσοι 2 πουλούκπασίδες } { 450 εἰς 45 νεφέρια καθάλα } { 874 εἰς 106 πεζοῦς }	} ἀπὸ Ἰανουαρίου 8 154
82	τοῦ ἄρχοντος Καμηνάρη Ῥωμανοῦ, μὲ λουφέν 10 ἔτι τῆς Εὐγενείας του, δίχως λουφῆ 150	
Πιτέστι	{ 721 ὁ Τικηρλάμογλους μὲ 39 καθάλα, 25 πεζοῦς, ἀπὸ Μαΐου γ', 25 παῖ- ρακτάριδες, 100 αὐτὸς }	66
	789 ὁ Καρα-Μέμης σολίστραλης μὲ 31 καθάλα, 43 [πεζοῦς], ὁμοίως . . .	76
	705 ὁ Χασήμ-ἀγᾶς σολίστραλης μὲ 25 καθάλα, 40 πεζοῦς ὁμοίως . . .	67
	180 ὁ Χαρίτζ-Μεσμέτ πουλούκ. μὲ 25 πρὸς 6, Μαΐου 8	26
3549	ὁ Τζουρά-Τουρνιτζή-Μεσμέτ-ἀγᾶς μὲ 10 ἀγάδες πρὸς 50, δέκα παῖ- ρακτάριδες πρὸς 10 καὶ 491 νεφέρια πρὸς 6, ἀπὸ Μαΐου ε'.	515
Βαλένι	157 ὁ Σαλή πουλούκ. μὲ 22 νεφέρια πρὸς 6, Ἰουλίου ιη'. Μαζλαλή . . .	23
Β λ ά σ κ α.		
51	ὁ Μουστάν-ἀγᾶς }	} τοῦ καθηλκ., ἀπὸ Ἀπρ. 10, νὰ τοὺς δοθοῦν δι' αὐτά, } 38
182	εἰς 30 νεφέρια πρὸς 6 } ἐπειδὴ, ὅσον ἦτον εἰς Κιμπουλούγγι, ἐλογαριάσθη }	
40	ὁ Σουλεϊμάνης ἀπὸ Καλογερένι μὲ 5 νεφέρια, πρὸς 6	
Τ ε λ ι - ὁ ρ μ ά ν η.		
100	ὁ Ἰσμαῖλ Πελινάτογλους }	} τοῦ καθηλκίου 62
366	εἰς 61 νεφέριά του, πρὸς 6 }	
235	τοῦ Ῥάδουλου καπταν. ἀπὸ Βούλτζα, κοντὰ εἰς τὸν ζαπίτην	30
Μ ο υ σ τ ζ έ λ ο.		
4020	εἰς 18 ἀγάδες τοῦ Πόζοκλου, ὅπου ἐστάλθησαν Ἀδγοῦστου ιε', μὲ νε- φέρια καθάλα, οὔτινες καὶ διὰ ἀγαλίμ	670
420	{ 50 ὁ Σαβρίη Ὀμέρ-ἀγᾶς δάκκηλιτζ., Ἰανουαρίου 27 } { 370 εἰς 37 νεφέρια καθάλα 35, Ἀδγοῦστου 6 }	} Κίμπουλούγγι 38
400	{ 50 ὁ Τζέτ-ἀγᾶς Οὐζοῦν-Χουσεῖνης, Φεβρουαρ. α'. } { 350 εἰς 35 νεφέρια καθάλα }	

Lei	I l f o v.	Neferi
33	Ali odabaşa de Ciocăneşti	} cei vechi ai judeţului 34
60	la 10 neferi câte 6	
33	Gezaâr-hağî, bairactar de Olteniţa	
60	la 10 neferi	
22	Rustem din Obileşti cu 2 câte 6	
22	Saraciu-Ibrahim de la Podul-Pitarului tot aşa	
22	Bacă-oglu de Copăcenii tot aşa	
22	Ibrahim de Creţa tot aşa	} 12
121	{ 30 (alb), epistatul haznelei Olteniţei 90.90 la 11 neferi pedestri, câte 8.30	
165	Ai lui Constantin de Agraşa, Olteniţa, la sfârşitul lui Mart, s'au scos 10	20
240	Ai lui Sfetcu, ai lui Mărgărit polcovnicul, încă în April, Costa de Castoria cu 20, Anastase	30
D â m b o v i Ț a		
50	Carâ-Mustafâ, polcovnic-aga, zabet	} al judeţului 25
240	la 24 neferi cai	
330	{ 50 Mehmet-aga de Diarbcehir 280 la 28 de neferi cai	} 29
1434	{ 50 Ahmed-aga, întâiu bulucbaşa 60 alţi 2 bulucbaşi 450 la 45 de neferi cai 874 la 106 pedestri	
82	Ai dumisale Căminarului Romanò, cu leafă	10
	Tot ai dumisale, fără leafă	150
Piteşti	{ 721 Tichirlâm-oglu cu 39 cai, 25 pedestri, de la Maiu 3, 25 bai- raetarii, 100 el însuşi	} 66
	789 Carâ-Memi de Silistra cu 31 de cai, 43 [pedestri] tot aşa	
	705 Hasim-aga de Silistra cu 25 cai, 40 de pedestri tot aşa	67
	180 Hafiz-Meemet bulucbaşa cu 25 câte 6, Maiu 8	26
3549	Giurâ-Turnagî-Meemet-aga cu 10 agale câte 50, zece bairactari câte 10 şi 491 neferi, câte 6, de la Maiu 6	515
Văleni	157 Salî bulucbaşa cu 22 neferi câte 6, Iulie 18. Mazlali	23
V l a ş c a.		
51	Mustan-aga	} al judeţului, de la April 10, să li se dea prin
180	Cu 30 pedestri câte 6	
40	Suleiman de la Călugăreni, cu 5 neferi, câte 6	6
T e l e o r m a n.		
100	Ismail Belinaşoglu	} ai judeţului 62
366	la 61 de neferi ai lui, câte 6	
235	Ai Radului căpitan de la Vâlcea, pe lângă zabet	30
M u s c e l.		
4020	la 18 agale ai lui Bozoglu, care s'au trimes la August 15, cu ne- feri cai, cari şi pentru agarlâc	670
420	{ 50 Sari-Omer-aga, dalehiligiu ¹ , Ianuar 27 370 la 37 de neferi cai 35, August 6	} Câmpulung . . . 36
400	{ 50 Ged-aga Uzûn-Husein, Februar 1 350 la 35 de neferi cai	
		} încă 36

¹ Soldat de avangardă, monit jertfel.

835	{ 350 ὁ γιουρκιουνῆς Μουσταφᾶς πίνπασης διὰ 50 νεφέρ., ἀρπαλίμῃ 400 εἰς 40 νεφέρια καθάλα 85 εἰς 10 πεζοὺς πρὸς 7 μὲ 15 γρόσια, χάρις }	ἔτι	51
119	τοῦ Ῥάδουλου κηπετάνου ἀπὸ Δόλζη		15
240	τοῦ Λάμπρου πουλούκπαση μὲ τὸν πίνπασην		30
165	τοῦ Βελισαρίου μὲ τὸν δ'ον Ποστέλνικον		20
240	τοῦ Δημητρίου ἐδρυνελη		30
240	τοῦ Ἀθανασίου πολκόδν., γιουνλέρ-ἀγασῇ		30
127	τοῦ Βιστιάρη Ῥωσέτου		15
127	τοῦ Ἰωαννίτζα τζερναδοδαλη ἐδιόχθη, — Ἰωάννης Πόγδανος, εἰς τὸν Μάρτιον		15
240	τοῦ Γιοδάννου ρουστζουκλῶ, τοῦ ἄρχοντος Ἄγα		30
127	τοῦ Κωνσταντίνου ἀργυροκαστρίτη, τοῦ πουχουρδαντζῇ		15
165	τοῦ Γιοδάννου ρουστζουκλῇ τζεσμτζῇ		20
453	{ 50 ὁ πέργοζλου Σουλεϊμάν-ἀγᾶς, ἀπὸ 6 Τζέμ-ἀχίρ ἔως 6 Ῥετζέπ, δηλαδή ἀπὸ Μαρτίου 3 90 εἰς 9 καθάλα τοῦ Τζελεπῇ-ἐφένδη ρουστζουκλῇ 313 εἰς 38 πεζοὺς }		48
518	ὁ Πραδανδελῇ Ἰπραχίμ-ἀγᾶς, μὲ 32 καθάλα καὶ 18 πεζοὺς, Μαρτίου ζ'.		51
349	ὁ ἐιδιελῇ Σαχίν-Ἀχμέτ-τζαούσης μὲ 20 καθάλα, 12 πεζοὺς, Μαρτίου ιδ'.		33
538	{ 50 ὁ Σεϊντουοντζέ-Ἀχμέτ-ἀγᾶς βρασοδατλῇ ἀπὸ Συλλύστρα τοῦ Ποστ. 488 εἰς 43 καθάλα καὶ 7 πεζοὺς } Μαρτ. 13 }		51
596	ὁ κίζανλικῇ Ἀχμέτ-παϊρακτάρ-ἀγᾶς μὲ 6 καθ., 59 πεζοὺς, Μαρτ. κζ' — ἐδὼ		66
2346	{ 300 ἐξ ἀγάδες μὲ τὸν συλλύστραλῇ Σουλεϊμάν-ἀγᾶν, ἀπὸ Μαρτ. 29 2046 εἰς 165 νεφέρια καθάλα καὶ 48 πεζοὺς }		219
	171,30 εἰς 13 [νεφέρια] καθάλα, 5 πεζοὺς τοῦ κίζανλικῇ Ἀπτούλάχ-ἀγᾶ εἰς τὸν ἄνωθεν Ἀχμέτ κίζανλικῇ, Ἀπριλίου 4		19
(Σters:)	452,60, ὁ Ὄσμάν-ἀγασῇ, Μουστάν-ἀγᾶς, μὲ 32 καθάλ. καὶ 10 πεζοὺς, Φεвр. 12		43
(Πρὸς 6)	450 ὁ Οὐζοδν-Ὄσμάνης γιουσκιουπλῆς μὲ 42 καθάλα, Ἀπριλίου ζ', εἰς τὸν πίνπασην, Μαῖου 13 καὶ 21, — Φοξάν		43
	523 ὁ Μεμῆς-ἀγᾶς συλλύστραλῆς μὲ 44 πεζοὺς καὶ 21 καθάλα, Ἀπριλίου γ'		62
	449 ὁ Μεμῆς-ἀγᾶς Χ.-Ὀγλοὺς παζαρτζικλῆς μὲ 30 καθάλα καὶ 12 πε- ζοὺς, Ἀπριλίου ζ'		43
	168 ὁ δεληλπασῆς τοῦ Ἀλῇ-πασᾶ, Χασάν-ἀγᾶς, μὲ 24 νεφ. πρὸς 6, Ἰουνίου λ'.		25
	280 ὁ τιρνοδαλῇ Ἰσμαήλῆς-ἀγᾶς τοῦ Κιοόρδι-Ἀπτῇ μὲ 40 νεφέρια, πρὸς 6, Ἰουλίου θ'		41
	560 ὁ καϊσερλῇ Ἀχμέτ-ἀγᾶς καὶ Ἰπραχίμ-ἀγᾶς μὲ 80 τουφεκτζίδες, πρὸς 6 εἰς τοὺς δύο, Ἰουλίου ιε'		82
	350 ὁ Ὀμέρ-ἀγᾶς παντερ[μ.]λῆς μὲ 50, πρὸς 6, Ἰουλίου 30		51

Ἀ ρ τ ζ ε σ ι.

626	{ 50 ὁ Μεμῆς Λίπαν-ἀγασῆς 420 εἰς 42 νεφέρια καθάλα 156 εἰς 19 πεζοὺς }	Πιτέστι	62
42	τὰ τοῦ Καρᾶ-Ἀλῇ, ὁποῦ ἐτρελάθη		7
815	{ 50 ὁ Ἰσοδφ παϊρακτάρ σερδενγεσῆς, Φεβρουαρίου 10 600 εἰς 60 νεφέρια καθάλα 165 εἰς 20 πεζοὺς }	ἔτι	83
400	{ 50 ὁ Μεμῆς-ἀγᾶς γιουργιοβλῆς τοῦ Τζαδηρετζῇ-ζαδῆ, Φεвр. 20 350 εἰς 35 νεφέρια καθάλα }	ἔτι	36
910	{ 50 ὁ πλάυτζα Ἀχμέτ-ἀγᾶς, Φεβρουαρίου 25 860 εἰς 20 νεφέρια καθάλα καὶ 80 πεζοὺς }	ἔτι	101

Le1

Neferi

835	{ 350 Mustafă bimbaşa de Giurgiu pentru 50 de neferi, arpalăc } 400 la 40 de neferi cai 85 la 60 pedestri câte 7 cu 15 groşi, dar	încă	51
119	ai Radului căpitan din Dolj		15
240	ai lui Lambru bulucbaşa cu bimbaşa		30
165	ai lui Velisarie cu al doilea Postelnic		20
240	ai lui Dumitru din Adrianopol		30
240	ai lui Atanasie polcovnic, ghiulër-aga.		30
127	ai Vistierului Roset		15
127	ai lui Ioniţă de Cernavoda, s'a gonit — Ioan Bogdan, în Mart . .		15
240	ai lui Giovan de Rusciuc, al dumisale Aga		30
127	ai lui Constantin de Arghirocastro, bulurdangiul		15
165	ai lui Giovan de Rusciuc, ceşmegiu		20
453	{ 50 Suleiman-aga de Burgas, de la 6 Gemazi-ul-achir până la 6 } Regeb, adecă de la Mart 3 90 la 9 cai ai lui Celebi-efendi de Rusciuc 313 la 38 de pedestri		48
518	Ibrahim-aga de Provadia cu 32 cai şi 18 călări, Mart 7 . . .		51
349	Şahin-Ahmed-ceaş de Vidin cu 20 cai, 12 pedestri, Mart 14 . .		33
538	{ 50 Seidungè-Ahmed-aga de Rasova de la Silistra } ai Postelnicului, } 488 la 43 cai şi 7 pedestri } Mart 13		51
596	Ahmet-bairactar-aga de la Chizanlic cu 6 cai, 59 ped., Mart 27, aici		66
2346	{ 300 şase agale cu Suleiman-aga de Silistra, de la Mart 29 } 2046 la 165 neferi călări şi 48 pedestri		219
	171,30 la 13 [neferi] cai, 5 pedestri ai lui Abdulah-aga de Chizanlic, la cel de mai sus Ahmed de Chizanlic, April 4.		19
(Şters:)	452,60, Osman-aga, Mustan-aga, cu 32 cai şi 10 pedestri, Fe- bruar 12		43
(Câte 6.)	450 Uzun-Osman de Useliub cu 42 cai, April 7, la bimbaşa, Maiu 13 şi 21, — Focşani		43
523	Memiş-aga de Silistra cu 44 pedestri şi 21 călări, April 3 . . .		62
449	Meemet-aga Hagl-oglu de Bazargic cu 30 cai şi 12 pedestri, April 7		43
168	delibaşa lui Ali-Paşa, Hasan-aga, cu 24 neferi, câte 6, Iunie 30 .		25
280	Ismail-aga de Târnova al lui Chiurd-Abdi cu 40 neferi, câte 6, Iunie 30		41
560	Ahmed-aga de Cesareia şi Ibrahim-aga cu 80 de tufecii, câte 6 la cei doi, Iulie 16		82
350	Omer-aga de Panderina cu 50, câte 6, Iulie 30		51

A r g e ş.

626	{ 50 Meemet Lipan-aga } 420 la 42 neferi cai 156 la 19 pedestri	Piteşti	62
42	ai lui Cară-All, care a înebunit		7
315	{ 50 Isuf bairactar serdengheşdi, Februar 10 } 600 la 60 neferi călări 165 la 20 pedestri	încă	81
400	{ 50 Mehmet-aga de Giurgiu al lui Ciadârgi-zadè, Februar 20 } 350 la 35 neferi	încă	36
910	{ 50 Plavcea-Ahmet-aga, Februar 25 } 860 la 20 neferi cai şi 80 pedestri	încă	101

Γρόσια	Νεφέρια
481	{ 50 ὁ ῥαζγραδλῆ Ἐμῆρ-Ἀλῆς, Φευρουαρίου 25 } ἔτι 52
300	{ 431 εἰς 6 νεφέρια καθάλα καὶ 45 πεζοὺς } { 50 ὁ Ἰσοῦρ παῖρακτάρης διδηνλῆς } ἔτι — Φοξάνι . . . 26
345	{ 250 εἰς 25 νεφ. καθάλα μὲ 4, Φευρουαρ εἰ. } { 45 ὁ Τζάφ Ἰπραχίμης τῆς Γιάλομιτζας κηκ. σερδ., } { Ἰουλίου 14, καὶ 25 νεφέρια προσθήκη } ἔτι—Γιάλ. 51
550	{ 300 εἰς 50 νεφέρια πρὸς 6 } { 150 ὁ Σαλήχ-ἀγᾶς, ἔκαμε καὶ ἄλλον πουλοῦκ. μὲ 20 καθ. Χασάνην } { 400 εἰς 40 νεφ. καθ. μὲ τὰ 25 τοῦ Ὁσμάν-παῖρακτάρη Πελιγρ- } { δίου φευγάτος καὶ μὲ τὴν τουφεκτῆπασιν Ἀχμέτ-ἀγᾶν } 41
460	{ 50 ὁ Σελημάν-πέις } { 410 εἰς 41 νεφερίά του } ἐστάλθη εἰς Φοξάνη μὲ 30 νεφ., Μαρτίου 24 42
300	{ 50 ὁ Ἀχμέτης, ἀδελφὸς τοῦ Κελές-ἀγᾶ } { 250 εἰς 25 νεφέρια καθάλα } 26
120	{ 20 ὁ Μεσμέτ παῖρακτάρης τοῦ Ἰσπραδνίκου κοῦρτης } { 100 εἰς 10 νεφέρια μὲ 2, Φευρουαρίου εἰ. } 11
1241	{ 50 ὁ Σαλή-ἀγᾶς Πατόογλους } { 1150 εἰς 115 νεφ. καθάλα μὲ 5, Φευρουαρίου α', 17 καὶ 18 } . . . 121
(Sfers:)	{ 41.30 εἰς 5 πεζοὺς πρὸς 8.30 } { 100 ὁ πίνπασης Παγδατλοῦς Χ. Ἰπραχίμης } { 1170 εἰς 117 νεφέρια καθάλα } { 123,90 εἰς 15 πεζοὺς } ἔφυγαν } { 150 ὁ Ἰβραχίμ. Ραζδανλοῦς καὶ 2 ἀτλίδες πουλοῦκ. } Ἀπριλ. γ'. } 193
640	{ 570 εἰς 57 τοῦ Ραζδανλῆ μὲ 12 τοῦ ἐκ Ροῦμελῆς } { 50 ὁ Χουσεῖν-ἀγᾶς τουφεκτῆπασης τοῦ Μεμῆς-πασᾶ } { 590 εἰς 59 νεφ., Μαΐου 17 ἐστάλθη εἰς Φοξ. μὲ 60 } (Sfers:) Κυμ.- } { νεφ. πρὸς 6 } πουλ., Φοξ. } 60
(Σερδ. Μάτ 12.)	{ 50 ὁ Μεσμέτ-ἀγᾶς Ἰπραχίμης ῥεζῆης σάλ-κόλ-ἀγατῆς } (Sfers:) Κυμ.- } { 680 εἰς 68 νεφ. καθάλα μὲ 4, Φευρ. α', 8 καὶ ε'. } πουλ., Φοξ. } 69
643	{ 100 ὁ Μεσμέτ παῖρακτάρ. καὶ ὁ Ἀλῆ παῖρακτάρ., Φευρ. εἰ. } { 180 εἰς 18 καθάλα } { 363 εἰς 44 πεζοὺς } . . . 64
774	{ 50 ὁ Χασάν-ἀγᾶς τοῦ Πελινάσογλου, Φευρουαρίου εἰ. } { 220 εἰς 22 καθάλα } { 504 εἰς 62 πεζοὺς } 85
926	{ 125 ὁ Σουλεῖμάν-ἀγᾶς συλλίστραλῆς ἀπὸ Μαΐου 5 μὲ τὸν παῖρακτ. } { 801 εἰς 28 νεφέρια πεζοὺς καὶ 57 καθάλα } 86
1160	{ 125 ὁ Σουλεῖμάν-ἀγᾶς συλλίστραλῆς ἀπὸ Μαΐου 5 μὲ τὸν παῖρακτ. } 101
90	{ 801 εἰς 28 νεφέρια πεζοὺς καὶ 57 καθάλα } 15
140	{ 50 ὁ Καρᾶ-Ἀπδῆς Νέμπσογλους, Φευρ. 23 } { 220 εἰς 22 καθάλα μὲ 8, Φευρ. 25 } Μαρτίου α' ἔμειναν } { 569.30 εἰς 69 πεζοὺς μὲ 12, Φευρ. 25 } 8 καβ., 12 πεζοὺς } 92
240	{ 50 ὁ Καρᾶ-Ἀπδῆς Νέμπσογλους, Φευρ. 23 } { 220 εἰς 22 καθάλα μὲ 8, Φευρ. 25 } Μαρτίου α' ἔμειναν } { 569.30 εἰς 69 πεζοὺς μὲ 12, Φευρ. 25 } 8 καβ., 12 πεζοὺς } 92
135	{ 50 ὁ Χασάν-ἀγᾶς τοῦ Πελινάσογλου, Φευρουαρίου εἰ. } { 220 εἰς 22 καθάλα } { 504 εἰς 62 πεζοὺς } 85
127	{ 125 ὁ Σουλεῖμάν-ἀγᾶς συλλίστραλῆς ἀπὸ Μαΐου 5 μὲ τὸν παῖρακτ. } { 801 εἰς 28 νεφέρια πεζοὺς καὶ 57 καθάλα } 86
240	{ 125 ὁ Σουλεῖμάν-ἀγᾶς συλλίστραλῆς ἀπὸ Μαΐου 5 μὲ τὸν παῖρακτ. } { 801 εἰς 28 νεφέρια πεζοὺς καὶ 57 καθάλα } 86
127	{ 125 ὁ Σουλεῖμάν-ἀγᾶς συλλίστραλῆς ἀπὸ Μαΐου 5 μὲ τὸν παῖρακτ. } { 801 εἰς 28 νεφέρια πεζοὺς καὶ 57 καθάλα } 86
559	{ 125 ὁ Σουλεῖμάν-ἀγᾶς συλλίστραλῆς ἀπὸ Μαΐου 5 μὲ τὸν παῖρακτ. } { 801 εἰς 28 νεφέρια πεζοὺς καὶ 57 καθάλα } 86
165	{ 125 ὁ Σουλεῖμάν-ἀγᾶς συλλίστραλῆς ἀπὸ Μαΐου 5 μὲ τὸν παῖρακτ. } { 801 εἰς 28 νεφέρια πεζοὺς καὶ 57 καθάλα } 86
384	{ 125 ὁ Σουλεῖμάν-ἀγᾶς συλλίστραλῆς ἀπὸ Μαΐου 5 μὲ τὸν παῖρακτ. } { 801 εἰς 28 νεφέρια πεζοὺς καὶ 57 καθάλα } 86
(*Περδ.)	{ 125 ὁ Σουλεῖμάν-ἀγᾶς συλλίστραλῆς ἀπὸ Μαΐου 5 μὲ τὸν παῖρακτ. } { 801 εἰς 28 νεφέρια πεζοὺς καὶ 57 καθάλα } 86

Lei		Neferi	
	481 { 50 Emir-Ali de Rasgrad, Februar 25 } 431 la 6 neferi cai și 45 pedestri } încă		52
	300 { 50 Isuf bairactarul de Vidin 250 la 25 neferi călări cu 4, Februar 5 } încă, Focșani . . .		26
	345 { 45 Gias-Ibrahim al Ialomiței căre-serdar, Iulie 14, și 25 neferi pe de-asupra } încă Ialomița . .		51
	550 { 300 la 25 neferi câte 6 150 Salih-aga, a făcut și alt bulucbașă, cu 20 de cai, Hasan 400 la 40 neferi cai cu cei 25 ai lui Osman-bairactar de Belgrad fugar și cu tufecibașa Ahmet-aga }		41
	460 { 50 Soliman-beiu } s'a trimes la Focșani cu 30 neferi, 410 la cei 40 de neferi ai lui / Mart 24		42
	300 { 50 Ahmet, fratele lui Cheleş-aga } 250 la 25 neferi cai }		26
	120 { 20 Meemet bairactarul ispravnicului Curtii } 100 la 10 neferi cu 2, Februar 15 }		11
	1241 { 50 Sali-aga Batoglu 1150 la 115 neferi cai cu 5, Februar 1, 17 și 18 41.30 la 5 pedestri câte 8.30 }		121
(Șters.)	2114 { 100 Bimbașa Bagdadli Hagi-Ibrahim 1170 la 117 neferi cai 123,90 la 15 pedestri 150 Ibrahim de Razvan și 2 alți bulucbași 570 la 57 ai lui Razvanli cu 12 ai lui din Rumelia }	au fugit, April 3. }	193
	640 { 50 Husein-aga, tufecci-bașa lui Memis-Pașa 590 la 59 neferi; la 17 Maiu s'a trimes la Focșani cu 60 neferi câte 6 }	(Șters:) Câmpu- lung, Focșani }	60
(Serd. Maiu 12.)	730 { 50 Meemet-aga de Brăila, reiz, sol-col-agă 680 la 68 neferi cai cu 7, Februar 1, 8 și 10 }	(Șters:) Câmpu- lung, Focșani }	69
	643 { 100 Mememet bairactar și Ali-bairactar, Februar 5 180 la 18 cai 363 la 44 pedestri }		64
	774 { 50 Hasan-aga al lui Belinașoglu, Februar 15 220 la 22 cai 504 la 62 pedestri }		85
	926 { 125 Suleiman-aga de Silistra de la 5 Maiu cu bairactarul 801 la 28 neferi pedestri și 57 cai }		86
	1160 lui Sali-chehaia, 2 bulucbași cu 100 neferi cai		101
	90 ai lui Memet-beiu, lângă el 15 neferi câte 6, Maiu 8		15
	140 ai lui Mustafă căpitan, a venit la 1-iu Februar		10
	839 { 50 Carà-Abdi Neboglu, Februar 23 220 la 22 cai cu 8, Februar 25 569.30 la 69 pedestri cu 12, Februar 25 }	Mart 1 au rămas 8 călări, 12 pedestri }	92
	240 ai Marii Postelnicii		30
	135 ai dumisale Păharnicul Mavrogheni		16
	127 ai lui Antoni buluc-galeongi al dumisale Agăi		15
	240 lui Ibir al dumisale Agăi		30
	127 lui Nedeleu al căpitanului de dărăbani		15
	559 ai breslei dumisale Spătarului		62
	165 ai lui Dimitrie din Nauplia al căpitanului de dărăbani		20
	384 catanele Spătăriei		208
(Ilfov)	165 ai lui Mihali de Tesalonie al Pitarului, Iulie 1 la Ciocănești cu 15 neferi împreună cu dânsul		20

Γρόσια	Νεφέρια
127 τοῦ Στάθῃ Ἰωαννίτῃ τοῦ καπετ. δαραπάνων	15
202 τοῦ Σήμου τοῦ ἄρχοντος Ἄγα	25
300 { 50 ὁ Ἀρναούτ-Χουσεϊνῆς κηρσοῦπασης, κατὰ γράμμα τῶν ἱσπραβν. } 250 εἰς 25 νεφέρια καθάλα	26
11023 { 200 δῶω γιούζ-πασήδες } 900 εἰς 18 [δ]ελή-πασήδες } τοῦ Τζεφέρ-πέι ρουστζουκλή, νὰ εἴ 3150 εἰς 315 νεφέρια καθάλα } ρωτηθῇ ὁ Δερβίς-ἄγας, διὰ τὸν και- } 6773,30 εἰς 821 πεζοὺς } ρόν, ἐπῆραν 1 μῆνα } 1156	
100 ὁ Σατόογλους ὁ μέγας εἰς (alb) πουλούα-πασήδες } 2500 εἰς 250 νεφέρια καθάλα } ἀπὸ Κόζια 1815 εἰς 220 πεζοὺς } 180 εἰς 18 καθάλα } τοῦ Τζαρδᾶ καζαϊνδὲν Μεσμέτ-ἄγας, ἀπὸ 91 εἰς 11 πεζοὺς } Μαρτίου 23 } 580	
548 { 50 ὁ συλλοστραλῇ Ὁμέρ-ἄγας Μαμεστατζόογλους ἀπὸ Φερουαρίου 24 } 498 εἰς 30 καθάλα καὶ 24 πεζοὺς } τοῦ Ποστέλν. 55	
801 { 50 ὁ συλλοστραλῇ Ἀπτή-ἄγας ἀπὸ Φερουαρίου 25 } 751 εἰς 52 νεφέρ. καθάλα καὶ 28 πεζοὺς πρὸς 8.30 } ἔτι 81	
1262 { ὁ ἀρναούτ-κιοῖλῇ Ὁμέρ-ἄγας ἀπὸ Συλλόστρα, Μαρτ. 12 } 1212 εἰς 75 καθάλα καὶ 56 πεζοὺς } ἔτι 132	
762 { 50 ὁ συλλοστραλῇ Ἰσμαῖλ-ἄγας, ἀπὸ Μαρτίου 12 } 712 εἰς 44 νεφέρια καθάλα καὶ 33 πεζοὺς } ἔτι 78	
791 { 50 ὁ συλλοστραλῇ Σουλῆν-ἄγας } 741 εἰς 56 νεφέρ. καθάλα καὶ 22 πεζοὺς } ἔτι 79	
591 { 50 ὁ συλλοστραλῇ Ἀχμέτ-ἄγας } 541 εἰς 36 νεφέρ. καθάλα καὶ 22 πεζοὺς } ἔτι 59	
770 ὁ Σουλῆν-ἄγας Ζαῖν-όγλους ἀμζαληλῇ μὲ 70 νεφέρια καθάλα τοῦ τουρνιτζῇ Μεχμέτ Κιοστέντζα ἀριάνη, ἀπὸ Ἀπριλίου κ'. 71	
325 ὁ σταροβιλῇ Σουλῆν-ἄγας μὲ 55 νεφέρ. πρὸς 5, Μαΐου κ'. 56	
325 ὁ Ἀβρουλᾶ-ἄγας σταροβιλῇ μὲ 55 νεφέρ. πρὸς 5, Μαΐου κ'. 56	
ὁ σουλουτζαλῇ Ἀλῆ-ἄγας μὲ 29 καθάλα καὶ 12 πεζοὺς πρὸς 5 καὶ 6, Μαΐου 8 42	
435 ὁ τζεζαετλῇ Μουσταφᾶ-τζαούσης μὲ 75 νεφέρια, πρὸς 5, Ἰουνίου 14 76	
120 ὁ Μουσταφᾶ-ἄγας σελανικλῇ Πικαλτζῇ-ζαδὲ 20 νεφ. πρὸς 5, Ἰουν. κ'. 21	
180 ὁ γιουροῦα-παῖρκατῇ καθάλα-ισαρηλῇ Μαχμούτ-όγλου μὲ 30 νεφέρια πρὸς 5, Ἰουνίου κ'. 31	
285 ὁ Κιοῦρτης Χ. Ἀχμέτ-ἄγας μὲ 47 τουρνιτζίδες πρὸς 5, Ἰουνίου 21 48	
280 ὁ Γάντζ-Μεσμέτ-ἄγας μὲ 40 δεληδες πρὸς 6, Ἰουλίου 8 41	
410 ὁ Χουσεϊν τουρνιτζῇ-πάσης ζεῖπὲ μὲ 60 νεφέρια πρὸς 6, Ἰουλίου κ'. 61	

Ὅ λ τ ο ς.

309 { 39 ὁ Γιακούπ-ἄγας } 270 εἰς 45 νεφέρια πρὸς 6 } τοῦ καδελικίου Σλάτινα 46	
--	--

Ἦ ω μ α ν ἄ τ ζ η.

100 ὁ Μεσμέτ-ἄγας Μπαμπᾶ-Ἰσοῦρ-όγλους πενθερὸς τοῦ πίνπαση } 600 εἰς 100 νεφέρια πρὸς 6, ἀπὸ δὲ Ἀπριλίου κ', ὁ Χαρήζ- } τοῦ καδελ. 101 ἄγας μὲ 50 νεφέρια καὶ 50 γρόσια λουφῆ	
378 τοῦ Πράϊκου καὶ Δομπράτσα καπετάνιοι ὁποῦ ἐπαίσαν εἰς τὰ σπήτια τους, οὔτινες ἐδιορίσθησαν μὲ τὸν καρταντζῇν εἰς τὴν Κραχιόλαν, καὶ ὁ λουφῆς αὐτῶν ἀπ' ἐδῶ 47	

Lei		Neferi
127	ai lui Stati de Ianina, căpitanul darabanilor	15
202	ai lui Simu al dumisale Agăi	25
300	{ 50 Arnăut-Husein chirsubaşa, după scrisoarea ispravnicilor } 250 la 25 neferi călări	26
11023	{ 200 doi iuzbaşi 900 la 18 [d]elibăşi 3150 la 315 neferi cai 6773,30 la 821 pedestri } ai lui Giafêr-beiu de Ruseiuc, să se întrebe Derviş-aga, pe acea vreme, au luat pe o lună	1156
	{ 100 Satooglu cel mare la (alb) buluc-başi 2500 la 250 neferi cai 1815 la 220 pedestri } de la Cozia	510
	{ 180 la 18 cai 91 la 11 pedestri } ai celui de la Ciardă-cază, Mee- met-Aga, de la Mart 23	
548	{ 50 Omer-aga de Silistra Memelecioglu de la Fe- bruar 24 } al Postelnicului	55
801	{ 498 la 30 cai şi 24 pedestri 50 Abdî-aga de Silistra de la Februar 25 } încă . .	81
1262	{ 751 la 52 de neferi călări şi 28 pedestri călări 8.30 } Omer-aga de Arnăut-chioiu de la Silistra, Mart 12 } încă . . .	123
762	{ 1212 la 75 de cai şi 56 pedestri 50 Ismail-aga de Silistra, de la 12 Martie } încă	78
791	{ 712 la 44 de neferi cai şi 33 pedestri 50 Sulin-aga de Silistra } încă	79
591	{ 741 la 56 neferi cai şi 22 pedestri 50 Ahmed-aga de Silistra } încă	59
770	{ 541 la 36 neferi cai şi 22 pedestri Suliman-aga Zaim-oglu de Amza cu 70 neferi cai cai lui tufecci Mehmet, aianul de Chiostenţa, de la Aprilie 27	71
325	Suleiman-aga de Starova cu 55 neferi câte 5, Maiu 6	56
325	Airulă-aga de Starova cu 55 neferi câte 5, Maiu 6	56
	Ali-aga de Sulugiac cu 29 cai şi 12 pedestri câte 5 şi 6, Maiu 8	42
435	Gezaerli Mustafă-ceauş cu 75 neferi, câte 5, Iunie 14	76
120	Mustafă-aga de Salonic Picasgi-zadê, 20 neferi câte 5, Iunie 16	21
180	Iuruc-bairactar de Cavac-Hisar Mahmud-aga cu 30 de neferi câte 5, Iunie 17	31
285	Chiurd-Ahmet-aga cu 47 tufecci câte 5, Iunie 21	48
280	Ganeî Meemed-aga cu 40 de delii câte 6, Iulie 8	41
410	Husein tufecci-başa, zeipê, cu 60 de neferi câte 6, Iulie 15 . . .	61

O l t.

309	{ 39 Iacub-aga 270 la 45 neferi câte 6 } ai judeţului Slatina	46
-----	--	----

Roman a ş i.

100	Meemet-aga Babâ-Isuf-oglu, socrul lui bimbaşa	
600	la 100 neferi câte 6, de la April 15, Hafiz-aga cu } ai judeţului	101
	50 neferi şi 50 lei leafa	
378	ai lui Braicu şi Dumbravă căpitani, cari au mers la casele lor, cari s'au orânduie cu caftangiul la Craiova, şi leafa lor de acolo	47

Γρόσια	Β ο ρ λ τ ζ α.	Νεφέρια
195	τοῦ Μανόλη πολούκ. ἐδρενελεῖ, αὐτὸς ἔφυγεν ἀπὸ Φεβρουαρίου τέλει μὲ τὸν κόμησον	20
165	τοῦ Παναγιώτη Μοραίτη, μὲ τὸν δ' κόμησον Νικόλαον, ὁμοίως καὶ αὐτὸς ἔφυγεν ἀπὸ τέλει Φεβρουαρίου μαζί	20
165	τοῦ Κήρκου πολκοδνίκου	20
165	τοῦ Λάζαρ Παπάζογλου τοῦ Μεγάλου Ἀρμάση	20
450	{ 50 ὁ καρλαζλή Σουλεϊμάν-ἀγάς ἀπὸ α' Ρετζέπ, δηλ. Μαρ. 29 } 400 εἰς 40 νεφέρια καθάλα, εἰς τὸν Σατόγλου	{ Κόζια 41

Κ ρ α γ ι ὀ ὄ α.

80	ὁ (alb)	{ τοῦ καθηλικίου	151
300	εἰς 50 νεφέρια πρὸς 6		
1000	εἰς 100 καθάλα πρὸς 10	{ 50 ὁ Γεγν-ἀγάς διδινλής } { 300 εἰς 30 νεφέρια καθάλα }	31
350			
290	{ 50 ὁ τηρονοδαλῆς Ἰπραχίμ πολούκ. } { 240 εἰς 24 νεφέρια καθάλα }	{ 50 ὁ Ὁμέρ πίνπασης 140 εἴκοσι νεφέρια ἀρπαλίκη } { 60 δύο πολούκ-πασήδες 1000 εἰς 100 νεφέρια καθάλα }	25
1250			
180	{ 30 ὁ Σαδῆκ-ἀγάς 150 εἰς 15 νεφέρια καθάλα }	{ 30 ὁ Δεσῆζ-ἀγάς 60 εἰς 6 καθάλα }	16
321			
450	{ 50 ὁ Ἐμενετζή-δγλοῦς Σουλεϊμάν πολούκ. } { 400 εἰς 40 νεφέρια καθάλα }	{ 50 ὁ Χ. Χασάν-ἀγάς ῥαζιγσαδλῆς } { 220 εἰς 22 νεφέρια καθάλα }	41
270			
1104	{ 50 ὁ Κελές-Ὁσμάν-ἀγάς δελεῖλπασης } { 700 εἰς 70 νεφέρια καθάλα } { 50 ὁ Γιακοῦπ πολούκ. 304 εἰς 18 νεφ. καθάλα καὶ 15 πεζοὺς }	{ 50 ὁ Ἰπραχίμ-ἀγάς ἐρῆρουμλῆς, ἀπὸ Φεβρουαρίου γ' } { 340 εἰς 34 νεφέρια καθάλα }	105
390			
161	τοῦ σερπετζή-πασῆ		20
176	τοῦ Ἰωαννίτζα πολκοδνίκου		20
	τοῦ Πέτρου καὶ Ἰωάννου καπετάν., ἀπὸ ἐπάτησαν εἰς τὰ σπήτια τους		57
314	τοῦ Ἰσπραδνίκου τῆς Κόρτης Γεώργιος Σαφράνπογλου — Κίμπινα . .		40
(Κοόρτ.)	18204 ὁ Κοόρτ-Ἀποδῆ-ἀγάς πίνπασης καὶ ὁ Ὁμέρ-ἀγάς Τοπαράνογλου μὲ Φοζάν.) 699 καθάλα, 1172 πεζοὺς, Ῥετζέπ 2		1871

Γ ὀ ρ ζ η.

50	ὁ Ἀλῆ παῖρακτάρ	{ τοῦ καθηλικίου εἰς Τήρσουλ-Ζήρμουλου	41
240	εἰς 40 νεφ. πρὸς 6		
110	{ 50 ὁ Σουλεϊμάν γιουνλέρ-ἀγάς } { 60 εἰς 10 νεφέρια πρὸς 6 }	{ Τιρμάνα	11
140	ὁ Σερδ. Δελαχραμμάτικα, ἔφυγεν πρὸς τὰ τέλει Φεβρουαρίου		
	Τοῦ Νικολάου καὶ Ἰωάννου καπετ., ἀπὸ ἐπάτησαν εἰς τὰ σπήτια τους, νὰ δάγουν εἰς Κραγιόδαν		108

Lei

Vâlcea.

Neferi

195	ai lui Manoli bulucbaşa de Adrianopol, el a fugit de la sfârşitul lui Februar cu Comisul	20
165	ai lui Panaiot Moraitul cu al doilea comis Nicolae, şi el a fugit împreună de la sfârşitul lui Februar	20
165	ai lui Chircu polcovnicul	20
165	ai lui Lazăr Papazoglu al Marelui Armaş	20
450	{ 50 Suleiman-aga Caralazli de la 1-iu Regeb, adecă Mart 29 } Cozia	41
	{ 400 la 40 neferi călări, la Satoglu }	

Craiova.

80 (alb)	{	al judeţului	151
300 la 50 neferi câte 6			
1000 la 100 neferi călări câte 10	{	31
350 { 50 Ieghèn-aga de Vidin }			
{ 300 la 30 neferi cai }	{	25
290 { 50 Ibrahim bulucbaşa de Târnova }			
{ 240 la 24 neferi călări }	{	103
1250 { 50 Omer bimbaşa }			
{ 140 douăzeci de neferi arpalăe }	{	16
{ 60 doi bulucbaşi }			
1000 la 100 neferi călări	{	35
180 { 30 Sadic-aga }			
{ 150 la 15 neferi cai }	{	41
321 { 30 Deniz-aga }			
{ 60 la 6 cai }	{	23
{ 231 la 28 pedestri }			
450 { 50 Emenegî-oglu Suleiman bulucbaşa }	{	105
{ 400 la 40 neferi călări }			
270 { 50 Hagi-Hasan-aga de Rasgrad }	{	35
{ 220 la 22 neferi călări }			
1104 { 50 Cheleş-Osman-aga delibaşa }	{	20
{ 700 la 70 neferi călări }			
{ 50 Iacub bulucbaşa }	{	20
{ 304 la 18 neferi călări şi 15 pedestri }			
390 { 50 Ibrahim-aga de Erzerum, de la Februar 3 }	{	57
{ 340 la 34 neferi călări }			
161 lui Serbegî-başă			40
176 lui Ioniţă polcovnicul			40
lui Petru şi Ioan căpitani, cari au mers la casele lor			40
314 ispravnicului Curţii, Gheorghe Safranboglu, — Câmpina			40
Focşani.) 18204 Chiurd-Abdi-aga bimbaşa şi Omer-aga Toparanoglu cu 699 cai,			1871
(Curtea) 1172 pedestri, Regeb 2			

Gorj

50 Ali bairactar	{	al judeţului Târgul-Jiuului	41
240 la 40 neferi câte 6			
110 { 50 Suleiman ghiunlër-aga }	{	Tismana	11
{ 60 la 10 neferi câte 6 }			
140 Serdarul della Grammatica, a fugit spre sfârşitul lui Februar			10
Lui Nicolae şi Ioan căpitani, cari au mers la casele lor, ca să se ducă la Craiova			108

Γρόσια	Μεχσδηντζη.	Νεφέρια
100	δ Καρά-Μουσταφάς γιουνλέρ-άγας }	
300	πενήντα νεφέρια άρπαλίκη }	201
1200	εις 200 νεφέρια οπού δουλεύουν του Βλάδουλου και Δημητράσκου καπετ., οπού επάησαν εις τὰ σπήτια τους	100
Βουκουρέστι.		
1394	δ πεσλή-άγας ητοι: 164 αυτός, 45 δ οδάμπαςης, 15 δ παύρακτάρης, 350 εις 50 νεφέρια προς 7, 28 εις δύο ζαπιτάδες, 220 εις 22 νεφέ- ρια καθάλα, 272 εις 33 πεζούς, 42 έτεροι, 3 ζαπιτάδες, 200 άλλα, 20 νεφέρια καθάλα, 58 εις 7 πεζούς — εις 4 καθηλίκια	140
85	δ έμής-Όσμάνης τουγιουντζήπαςης, ητοι: 25 αυτός, 60 εις 6 νεφέρια καθάλ. — Μαρτ. ζ' ήλθαν άλλοι 4 άνε' αυτούς και εδιόχθησαν τούτοι	7
1018	οί Άρβανίταις δύο πουλούκ. καλκάνδερελίδες, ητοι: 100 δ Όσμάνης και δ Σαλής, 530 εις 53 νεφέρια καθάλα με 3, 388 εις 47 πεζούς προς 8.30, [από] Φευρουαρίου θ'. Ό Όσμάνης με 30 καθάλα, 20 πεζούς εις Πράχοδαν, δ άλλος εις Φοξάνην με όλους καθάλα	102
246	δ Όσμάν-Μάλλιου πουλούκ. Άργυροκατρίτης, ητοι: 30 αυτός (sters: με τούς καθ. της Κραγιόδας), 150 εις 15 καθάλ. με σπαχίδες, 66 εις 8 πεζούς προς 8.30, Φευρ. α', — εις Πράχ.	24
20	δ πουμπαρτζήπαςης Άποδουραμάνης	1
10	τοπιτζήπαςης έμήςης	1
27	δ τζαδηρτζήπαςης	1
879	δ Σελήμ-άγας από Βακαρέστι, ητοι: 50 αυτός, 730 εις 73 καθάλα, 18 Φευρουαρίου α', 7 της γ', 4 της ε', 3 της ζ', 41 της ισ', 90 εις 12 πεζούς, από ισ' Φευρουαρίου. — Πιτέστι. (sters:) από τούς άνωθεν του Πελίν-άγας έξεχωρίσθησαν και εις Πιτέστι 30 καθάλα, εις των πουλούκ. Χουσεήν, και 49 καθάλα και πεζούς εις των Ποσνάγ-Άχμέτε πουλούκ., Μαρτίου α' η.	86
(sters:) 579	δ καρλαβ. Μεσμέτης σερδενιστής, Φεβρ. 12, ητοι 50 αυτός, 100 εις 10 καθάλ. 429 εις 52 πεζούς	63
(sters:) 315	δ Τζεργιανή Μεσμέτ-άγας, Φευρ. 12, 50 αυτός, 100 εις 10 καθάλ. και 165 εις 20 πεζούς	31
1020	δ Σοϊταρή Χ. Άλή δελέπαςης, από Φευρουαρίου 20, ητοι: 50 α- τός πάς-άγας έγινεν, 870 εις 87 καθάλα, με 7, Φευρουαρίου κδ', 7 έτι, 5 Μαρτίου 8 — Φοξάν.	107
275	δ Χ. Μέρολου Μεσμέτ-άγας βελτζερμωλής, από Φευρ. κδ', ητοι: 50 αυτός, 60 εις 6 καθ., 165 εις 20 πεζούς, έλαθεν από των πεσλή-άγαν 275	27
1040	δ Τζεράχ-Ίπραχίμ. τζαπούλ-άγας, Φευρ. 28, ητοι: 50 αυτός, 990 εις 83 καθάλα με 30, Μαρτίου ε', (sters), 16 έτι Μαρτίου 26, Κραγιόδαν	84
1500	δ Μεμής-άγας Σέκουλους γουρριμωλής, Φευρ. 24, ητοι: 70 αυτός, 960 εις 96 καθάλα, 470 εις 57 πεζούς, 10 οφύλ. της 24 Μαρτ., έλαθεν 1 μηνός από των χαζνέ-έμηνή έως Μαρτίου 24	154
750	δ δεσλήπαςης Μεσμέτ-Τζεσλήμ-άγας Άνατολίτης, τον Χ. Γεγών-πασά, ητοι: 50 αυτός, από Φευρ. 27, 700 εις 70 καθάλα με 25, Μαρτ. 7, τον έδωσαν δ πεσλή-άγας 150. — Κραγιόδαν	71
250	δ παλπουναρλής Καρά-Άχμέτ βουσετζουαλής, Μαρτ. ζ', ητοι: 50 αυτός, 200 εις 20 καθάλα — Κραγιόδαν (sters: Πιτέστι)	21
798	του Φατεάν άσκερή, ητοι: 50 δύο πουλούκ., δ εις 30 και δ έτερος 20, έμειναν 1 με 50 γρόσια, 220 εις 22 καθάλα με 6, Μαρτ. 17, — Πράχ.	88
400	δ πεχληβάν καζαμετλή Άλή-άγας, ητοι: 50 αυτός, 350 εις 35 κα- θάλα. — Κραγιόδα	36

M e h e d i n ț i		
Lei		Neferi
100	Carà-Mustafa ghiunlër-aga	210
300	cinzeci de neferi arpalâc	
1200	la 200 neferi cari slujese	
	Lui Vlad și Dumitrașcu căpitanii, cari au mers la casele lor . .	100
București.		
1394	bešliaga, adecă: 164 el însuși, 45 odabașa, 15 bairactarul, 350 la 50 neferi câte 7, 28 la doi zabeți, 220 la 22 neferi cai, 272 la 33 pedestri, 42 alți 3 zabeți, 200 alți 20 neferi călări, 58 la 7 pedestri — la 4 județe	140
85	Emir-Osman tuiungibașa, adecă: 25 el însuși, 60 la 6 neferi cai. — Mart 7 au venit alți 4 în locul lor și aceia a fost goniți .	7
1018	Albanesii doi bulucbași de la Calcanderè, adecă: 100 Osman și Sali, 530 la 53 neferi cai cu 3, 388 la 47 pedestri câte 8,30, la Februar 9. — Osman cu 30 cai, 20 pedestri la Prahova, celalt la Focșani cu toți caii	102
246	Ismail Măliu bulucbașa din Arghirokastro, adecă: 30 el însuși (șters: cu caii Craiovei), 150 la 15 cai cu spahii, 66 la 8 pedestri, câte 8,30, Februar 1, la Prahova	24
20	bunbaragibașa Abdurahman	1
10	topcibașa emir	1
27	ciadârgibașa	1
879	Selim-aga de la Văcărești, adecă: 50 el însuși, 730 la 73 cai, 18 Februar 1, 7 la 3, 4 la 5, 3 la 7, 41 la 15, 99 la 12 pedestri, de la 15 Februar, — Pitești. (Șters:) Dela cei de mai sus ai lui Pelin-aga s'an desfăcut și la Pitești 20 de cai, la bulucbașa Hussein și 40 de cai și pedestri la Bosniag-Ahmed bulucbașa, Mat 1	86
(șters)	579 Mehemed de Carlovăț, serdengheșdi, Februar 12, adecă 50 el, 100 la 10 cai, 429 la 52 pedestri	63
(șters)	315 Mehemed-aga de Cirmen, Februar 12, 50 el, 100 la 10 cai, 165 la 20 pedestri	31
1020	Soitarî Hagî-Ali delibașa, de la Februar 20, adecă: 50 el însuși, [când] a ajuns baș-aga, 870 la 87 cai, cu 7, Februar 24, 7 încă, 5 Mart 8. — Focșani	107
275	Hagî-Merolu Meemet-aga de Rasgrad, de la Februar 24, adecă 50 el însuși, 60 la 6 cai, 165 la 20 pedestri, a luat de la bešliaga 275	27
1040	Gerah-Ibrahim ciapîl-aga, Februar 28, adecă: 50 el însuși, 990 la 83 călări cu 30, Mart 5, 16. (Șters:), încă Mart 26, — Craiova. .	84
1500	Memis-aga Secoglu de Giurgiu, Februar 24, adecă: 70 el însuși, 960 la 96 cai, 470 la 57 pedestri, 10 fil. (sic), la 24 Mart, a luat o lună de la haznè-eminî până la Mart 24	154
750	delibașa Meemet Celâc-oglu Anatolitul, al lui Hagî-Gheghen-Pașa, adecă: 50 el însuși, de la Februar 27, 700 la 70 cai cu 25, Mart 7, i-a dat bešliaga 150. — Craiova	71
250	Balbunarli Carà-Ahmet din Ruscinc, Mart 7, adecă: 50 el însuși, 200 la 20 cai. — Craiova	21
798	lui Fateân-asherî, adecă: 50 doi bulucbași, unul 30 și altul 20, a rămas unul cu 50 de lei, 220 la 22 cai cu 6, Mart 17, — Prahova	88
400	Pehlivan Ali-aga de Cazamet, adecă: 50 el însuși, 350 la 35 de cai. — Craiova	36

Γρόσια		Νεφέρια	
769	79 ὁ Χουσεῖν-πασάς } ἀπὸ 4 τοῦ Τζέμ-ἄχιρ ἕως 4 τοῦ Πετεζέπ, } 220 εἰς 22 καθάλα } δηλαδὴ 31 Μαρτίου, ἔλαθεν 12 δελεήλη- } 470 εἰς 57 πεζοὺς } δεσ, 'Ιουλίου (;) ιε' }		80
1250	100 ὁ Σουλχτάρ-ἄγας Τζολάκ-Ὁσμάνης ἀπὸ Μαρτ. 6, 950 εἰς 80 νε- φέρια καθάλα 15, Μαρτίου 30 ¹ , 22 μετὸν Γιαρίμ-ἄγζ, 'Απριλλίου 30		96
270	50 'Οσμάν παῖρακτάρ πελιγραδλής } ἀπὸ Μαρτίου ιη'. — Πράχοβα } 220 εἰς 22 νεφέρια }		23
1110	100 ὁ Σαρκεσιμέ Σουλεϊμάν-ἄγας } ἀπὸ Μαρτ. ιη'. — Φοξάνη . . }		102
650	50 ὁ Τεκελή 'Ομέρ-ἄγας } ἀπὸ Μαρτ. 20 εἰς τὸν πάς-ἄγαν, } 600 εἰς 60 νεφ. καθάλα, 15 ἔτι } τῇ 22 ² ἔμειναν 50, — Φοξάνη }		61
770	50 ὁ Γιουρτζή Σουλεϊμάν-ἄγας Τεπετλή-ἄγας, ἀπὸ Μαρτ. 22, 720 εἰς 26 νεφέρια καθάλα, 6 Μαρτίου, 30, 20 Μαρτίου, 25, 26 ἔτι 'Απριλ- λίου α', 6 νὰ ξεπευθοῦν, 'Απριλλίου 5. — Φοξάνη		73
450	50 ὁ Γιουδελέκ Μεχμέτ-ἄγας } ἀπὸ Μαρτίου 22. — Φοξάνη . . . }		41
384	40 ὁ 'Οσμάν-παζαρχή 'Αλῆ-ἄγας, } ἀπὸ Μαρτίου 23 }		41
341	344 εἰς 8 νεφ. καθάλα καὶ 32 πεζοὺς }		
341	31 ὁ Σοῦμνογλούς Χουσεῖν-ἄγας } ἀπὸ Μαρτίου 23. — Φοξάνη . }		32
341	310 εἰς 31 νεφέρια καθάλα }		
2050	100 ὁ τουρκετζήπασης Πακῆ-ἄγας, 1900 εἰς 25 νεφ. καθάλα, ἀπὸ Μαρ- τίου 19, 70 'Απριλλίου 2, 25 ἔτι 'Απριλλίου 10, 30 'Απριλλίου 21, ἀπὸ 'Απριλλίου 19 πρὸς 5 γρόσια ἁγιάς (sic), 14 'Ιουνίου 26, 'Ιου- λίου 7, 96 καὶ 5 πουλόκ. πρὸς 30 ² , 40 ἔτι 'Απριλλίου 25		316
310	ὁ Σουλῆστραλης Σουλεϊμάν-ἄγας μετὰ 26 καθάλα ἀπὸ Φεβρουαρίου 28 τοῦ Ποστελνίκου, 10 Μαΐου α'		27
1635	70 ὁ Τοῦρκος τοπετζήπασης ἀπὸ 29 'Ρεπι-οῦλ-ἄχιρ ὁ Χαφίζ-ἄγας, 20 ὁ παῖρακτάρης, 1545 εἰς 39 νεφέρια πρὸς 15, νεφέρια 5 ἔτι Μαρτίου 27, 20 ἔτι 'Απριλλίου 10, 6 'Απριλλίου ιδ', 6 ἔτι ὁποῦ ἐπῆραν ἐδῶ, 19 ἔτι ἦλθαν Μαΐου 12		105
480	50 ὁ Καρα-Χασάνης καπουτζηλάρ-πολόμπασης, 430 εἰς 43 νεφέριά του πρὸς 10, ἀπὸ 'Απριλλ. 2, Μαΐου 13—Μαΐου 18 πρὸς 6. — Φοξάνη		44
1624	50 ὁ σελιάμ-ἄγασης Κιοῦρτ-Ἰπραχίμης 'Απριλλίου δ', 1374 εἰς 105 } καθάλα καὶ 15 πεζοὺς, 20 ἔτι, τῇ 12 'Απριλλίου καθάλα, — Φοξάνη }		141
(² Αρτζες.) 500	50 ὁ ἱεζοκαδάρης Σαλίχ-ἄγας ἀπὸ 'Απριλλίου δ'. }		64
	450 εἰς 41 νεφέρια αὐτοῦ καθάλα [sters: 4 ἔτι] 'Απριλλίου 10 }		
6055	150 ὁ δελεήλ-πασῆς τοῦ Πεκέρ-πασά, πηνπάσης 'Οσμάν-ἄγας, 'Απριλλ. ε' }		519
	825 εἰς 100 νεφ. πρὸς 8.30, εἰς 10 ἁγάδες ἀνὰ 10 ἄνθρωποι }		
	5080 εἰς 508 νεφ. καθάλα πρὸς 10, Câmpulung (românește).		
5993	150 τοῦ Μετζήμ-Χουσεῖν-ἄγζ πίνπαση, 550 τοῦ γιοῦζπαση καὶ εἰς 9 ἁ- γάδες ἀπὸ 9 παῖράκια πρὸς 50, 3750 εἰς 375 νεφ. καθάλα, 1542.90 }		562
	εἰς 187 πεζοὺς πρὸς 8.30, — Πιτέστη 'Αρτζεσι, ἀπὸ 'Απριλλ. 9 }		
170	εἰς 17 ἱεζαγάδες μετὰ τὸν πεσκηρετζή τοῦ Πεκέρ-πασά κοντὰ εἰς τὸν πίνπασην Πιτεστίου		17
257	ὁ Σουμλού Χασάν-ἄγας μετὰ 15 καθάλα, 10 πεζοὺς, 'Απριλλ. ιδ'. — Βαλένι		26
(² Αρτζ.) 450	50 ὁ Οὐρφαλής Χουσεῖν-ἄγας, 'Απριλλ. ιδ'. }		48
	400 εἰς 40 νεφέρια καθάλα }		
211	τοῦ Παχδατλή πίνπαση, 5 πεζοὶ καὶ 17 καθάλα, 'Απριλλίου		12
390	50 ὁ Μενγκαλιὰ καζασινδὲ 'Απιτή-ἄγας, 'Απριλλ. ιε' }		35
	340 εἰς 34 νεφ. καθάλα }		

¹ Sters: 6 și două euvinte ilisibile.

² Însemnări puse unele peste altele, indescifrabil.

Lei		Neferi	
	769 { 79 Husein-paşa } de la 4 ale lui Gemazî-ul-achir până la 4 ale 220 la 22 cai } lui Regeb, adică 31 Mart, au luat 12 delii, } 470 la 57 pedestri } Iulie 16		80
1050	100 Silihdar-aga Ciolac-Osman de la Mart 6, 950 la 80 de neferi călări, 15 Mart 30, 22 cu Sarim-aga, April 30		96
270	{ 50 Osman-bairactar de Belgrad } de la Mart 18. — Prahova 220 la 22 neferi }		23
1110	{ 100 Sarchesimò-Suleiman-aga } de la Mart 18. — Focşani . . 1010 la 101 neferi cai }		102
650	{ 50 Techeli Osman-aga } de la Mart 20 la baş-aga, } 600 la 60 neferi călări, 15 încă } la 22 au rămas 50.—Focşani }		61
770	50 Ghiurgî Suleiman-aga Teptil-aga, de la Mart 22, 720 la 26 neferi cai, 6 Mart, 30, 20 Mart, 25, 26 încă din April 1, 6 ca să iasă, la April 5. — Focşani		73
450	{ 50 Ghiuvelès Mehmet-aga } de la Mart 22. — Focşani 400 la 40 neferi cai }		41
384	{ 40 Osman-bazarlı Ali-aga } de la Mart 23 344 la 8 neferi călări şi 32 pedestri }		41
341	{ 31 Husein-aga de Şumla } de la Mart 23. — Focşani 310 la 31 neferi cai }		32
2050	100 tufecci-başa Bachi-aga, 1900 la 25 neferi cai, de la Mart 19, 70 April 2, 25 încă din April 10, 30 din April 21, de la April 19 câte 5 lei aianii(?), din Iunie 26, Iulie 7, 96 şi 5 buluc-başi câte 30, 40 încă de la April 25.		316
310	Suleiman-aga de Silistra cu 26 cai de la Februar 28 al Postelni- cului, 10 Maiu 1		27
1635	70 Turcul topeibaşa de la 29 Rebi-ul-achir Hafiz-aga, 20 bairac- tarul, 1545 la 39 neferi câte 15, neferi 5 încă la Mart 27, 20 încă April 10, 6 April 14, 6 încă ce i-a luat acolo, 19 încă au venit, Maiu 12		105
480	50 Carâ-Hasan capugilâr-bulucbaşa, 430 la cei 43 de neferi ai lui câte 10, de la 2, Maiu 13, Maiu 18 câte 6. — Focşani		44
1624	{ 50 seliam-aga Chiurt-Ibrahim, April 4, 1374 la 105 cai şi 15 } pedestri, încă 20, la 12 April cai — Focşani }		141
(Argeş) 500	{ 50 iciciohodarul Salih-aga de la April 4 } 450 la 41 neferi ai lui, 4 cai încă, April 10 }		46
6055	{ 150 delibaşa lui Bechir-Paşa Osman-aga, April 5 } 825 la 100 neferi câte 8,30, la 10 agale cu 10 oameni }		519
5993	{ 150 ai lui Megie-Husein-aga bimbaşa, 550 ai lui iuzbaşa şi la 9 } agale de la 9 bairace câte 50, 3750 la 375 neferi călări, 1542,90 } la 187 pedestri câte 8,30. — Piteşti, Argeş, de la April 9 }		562
170	la 17 iciaşale cu peşchirgî al lui Bechir-Paşa pe lângă bimbaşa de Piteşti, — 11		17
257	Hasan-aga de Şumla cu 15 cai, 10 pedestri, April 12, — Valeni		26
(Argeş) 450	{ 50 Husein-aga de Urfa, April 14 } 400 la 40 neferi călări }		48
211	ai bimbaşei de Bagdad, 5 pedestri şi 17 cai, April		12
390	{ 50 Abdi-aga al cazalei Mangalia, April 15 } Focşani 340 la 34 neferi călări }		35

Γρόσια	Νεφέρια
1299	<div> <div>150 εἰς 3 παῖράν-ἀγαλάρ Ἐμέρ-δγλοῦ Μουσταφάς, Ἰπίζ- ἀγὰς καὶ Ἰπραάμ-ἀγὰς τροτοκαλήδες, ἀπὸ Ἀπριλλ. 13.</div> <div>580 εἰς 58 ἀτλήδες</div> <div>569 εἰς 62 πεζοὺς, 7 εἰς τὸν Ἐμέρ-δγλοῦ, Ἀπριλλ. 18</div> </div>
750	<div>50 ὁ Πεκλήρ-ἀγὰς ἀπὸ τὴν Πογδανσίαν, ἀπὸ Ἀπριλλ. 13, ἡμέρα 6.</div> <div>700 εἰς 70 νεφέρια καδάλα, Πιτέστι, πρὸς 6</div>
220	ὁ Ἰσλάμ-ἀγὰς 50, καὶ 17 νεφ. πρὸς 10, Πογδ, ὁμοίως Πιτέστι, πρὸς 6
350	<div>50 ὁ Μεσμέτ-πέις, υἱὸς τοῦ Συλλεχτάρ-ἀγὰ, Ἀπριλλίου 13.</div> <div>300 εἰς 30 νεφ. καδάλα</div>
150	ἦτοι ὁ Τζαπραζλή-Ἀλῆ-ἀγὰς μὲ 10 νεφέρ., Ἀπριλλ. 13. — Πιτέστι, πρὸς 6
220	<div>50 ὁ Παῖράμ πουλοῦν., Ἀπριλλ. 29</div> <div>170 εἰς 8 νεφ. καδάλα καὶ 26 πεζοὺς πρὸς 5</div>
(Φοξάνι πρὸς 6.)	600 ὁ Χουσεῖν-ἀγὰς Κιολὶ-δεσλῆπιασης τοῦ Ἀλέξ.-δῶδα, θαλκίλιτζαχασῆς, μὲ 55 νεφέρια καδάλα, Ἀπριλλ. 28
1533	ὁ Τοπάλ-δγλοῦς Ἀλῆ-ἀγὰς κιζιλιτζαλῆς μὲ 83 καδάλα καὶ 67 πεζοὺς, 3 ἡμέρες πρὸς γρόσια 50, ἀπὸ Ἀπριλλ. 23. — Πιτέστι, πρὸς 6
(Πιτέστι.)	1852 ὁ Σιζρί-Ἰσάρ-δγλοῦς κίνπιασης μὲ 267 πρὸς 6 καὶ 30 πρὸς 5, αὐτὸς 100 γρόσια, Μαῖου α΄
(Τιργοδ.)	320 ὁ κουμπαρατζήπιασης Χ. Χουσεῖνης διδινλῆς μὲ 45 πρὸς 6, Μαῖου 8
(Σακογ.)	105 ὁ Χ. Μεσμέτ ἀραπᾶ-πουργασῆ μὲ 15 πρὸς 6, Μαῖου 8
(Σακογ.)	260 ὁ Μεσμέτ-ἀγὰς σταμπολῆς καδάν-ισαρχλῆ μὲ 30 πεζοὺς καὶ 12 καδάλα, Μαῖου 18, πρὸς 5
(Μουστζ.)	177 ὁ Ἀχμέτ-ἀγὰς κουμοῦς-παρμάν μὲ 16 νεφ., Μαῖου 11, 10 καδ., Ἰουν. α΄. 6 τουγγιτζήδες εἰς αὐτόν, πρὸς 10 ἔτι
(Σερδενγες.)	ὁ Ὀσμάν-ἀγὰς σολοσεραλῆς μὲ 32 καδάλα, 8 πεζοὺς, ἀπὸ Μαῖου 8, ἔγινεν σερδέν-γεστί
(Μουστζ.)	180 ὁ Χασάν πουλοῦν. ἐσκαδαρλῆς μὲ 30 νεφ. πρὸς 5, Μαῖου 27
(Μουστζ.)	120 ὁ Χουσεῖν πουλοῦν. ἀρβανίτης μὲ 20 νεφ. πρὸς 5, Μαῖου 27
(Σακογ.)	210 ὁ Καρᾶ-Μεσμέτ φιλιππελῆ θαλκίλιτζ-χιασῆς μὲ 32 πρὸς 5, Ἰουνίου 5.
(Σακογ.)	150 ὁ Χ. Κεγάν δεσλῆπιασης τοῦ Σουλχημάν-πασά μὲ 25 νεφ. πρὸς 6, Ἰουν. 5.
(Μουστζ.)	240 ὁ Χ. Μπιελῆς μὲ 40 νεφ. πρὸς 6, ἀπὸ Ἰουνίου γ΄, Ἀράπης
(Σακογ.)	180 ὁ Ἀχμέτ-ἀγὰς δεζήρ-κιοπροσλοῦ μὲ 26 νεφέρια, Ἰουνίου ε΄
(Μουστζ.)	50 ὁ Ζεῖνέτ πουλοῦν. ἀρβανίτης μὲ 7 νεφέρια, Ἰουνίου δ΄
(Κιμπλ.)	638 ὁ κίρ-σερδάρης Ἰπραχίμ-ἀγὰς μὲ 43 καδάλα, 64 πεζοὺς, Μαῖου 28
(Φοξάνι.)	356 ὁ Χ. Ἰσάφ-ἀγὰς ἐζρανμλῆς μὲ 15 πρὸς 6, Μαῖου α΄, εἰς Σιλιετρα, Ἰουλ. κγ΄, ἐδῶ ἄλλα 36 καὶ ἄρρη μνηδὸς
(Σακογ.)	180 ὁ Παρβάν Μεσμέτ-ἀγὰς μὲ 30 νεφ. πρὸς 5, Ἰουνίου η΄
(Sters.)	ὁ Ἰπραχίμ-ἀγὰς νέμπουργλως μὲ 11 νεφ. πρὸς —, Ἰουνίου ι΄, τοῦ Σιλιετάρη
(Μουστζ.)	662 ὁ Οὐζρόν-Ὀσμάν-ἀγὰς μὲ νεφέρ. 102 πρὸς 6 γρόσι., Ἰουν. κ΄, Σιλιετ 5.
(Βαλένι.)	245 ὁ Μουσσά-ἀγὰς πᾶς-παῖρακατάρ τοῦ Σελήμ-πασά μὲ 35 νεφ. πρὸς 6, Ἰουλ. 8
(Κιμπλ.)	210 ὁ Σουλχημάν-ἀγὰς βαρδολῆς μὲ 30 νεφ. πρὸς 6, Ἰουνίου 29
(Κιμπλ.)	210 ὁ Γερέν-Ὀσμάν-ἀγὰς μὲ 30 νεφ. πρὸς 6, Ἰουνίου 29
(Φοξάνι.)	350 ὁ Ἰσμαήλ-ἀγὰς κίρ-σερδάρης μὲ 35 πρὸς —, Ἰουλίου 10, 15 τῇ ιζ΄, 8 ἔτι τῇ κα΄
(Κιμπλ.)	210 ὁ Κιοῦρτ-ἀγὰς τωγγενῆς τοῦ Πάμια παῖρακατάρ μὲ 10 νεφέρια πρὸς —, Ἰουλίου 11, 20 ἔτι τῆς ις΄
(Ἀρτζες.)	120 ὁ Τασοῦν-ἀγὰς ἀμαντζαλῆς μὲ 15 νεφ., Ἰουλίου 13, πρὸς 6
(Ἀρτζες.)	84 ὁ Χαμτζή-ἀγὰς ἀνατολίτης τοῦ Σιλιετάρη μὲ 12 πρὸς 6, Ἰουλίου 14
(Κιμπινα.)	466 ὁ Ἰσάφ γιοῦρογλου-κεχαρισῆς μὲ 66 νεφ. πρὸς 6, Ἰουλίου 14
(Κιμπινα.)	3750 ὁ Σαλῆς-πένπιασης τῶν Ἀρβανιτῶν μὲ 10 πουλοῦν. πρὸς 50 καὶ 500 νεφέρια πρὸς 6, Ἰουλίου 22

Lei		Neferi
1299	150 la 3 bairac-agale Emèr-oglu Musta à, Ibiş-aga şi Ibrahim-aga de Turtucaia, de la April 15 } 580 la 58 călări } Focşani . . . 130 569 la 52 pedestri, 7 la Emèr-oglu, April 18 }	
750	50 Beehir-aga din Moldova, de la April 17, ziua a doua } 700 la 70 de neferi cai, Piteşti, câte 6 } . . . 71	
220	Iselam-aga 50, şi 17 neferi câte 10, Moldova, în Piteşti, câte 6 . . . 18	
350	50 Meemet-beiu, fiul lui Silihdar-aga, April 17 } 300 la 30 neferi cai } Focşani . . . 31	
	150 adecă Ciaprazli-All-aga cu 10 neferi, April 17, Piteşti, câte 6 . . . 11	
220	50 Bairam bulucbaşa, April 29 } 170 la 8 neferi cai şi 26 pedestri câte 6 } Piteşti 35	
(Focşani câte 6.)	600 Husein-aga delibaşa de Chiolă al lui Alexandru-Vodă dalehiligî- aga cu 55 neferi cai, April 28 56	
	1533 Topal-oglu Ali-aga Chizilgiali cu 83 cai şi 67 pedestri, 3 agale câte 50 lei, de la April 23, — Piteşti, câte 6 153	
(Piteşti.)	1852 Sivri-Isar-oglu bimbaşa cu 267 câte 6 şi 30 câte 5, el însuşi 100 lei, Maiu 1 298	
(Târgo- vişte.)	320 Cumbaragi-başa Hagi-Husein de Vidin cu 45 câte 6, Maiu 8 . . . 46	
(Săcuieni.)	105 Hagi-Meemed de Arabă-Burgas cu 15 câte 6, Maiu 8 16	
(Săcuieni.)	260 Meemet-aga de Stambul, Cavac-Isar, cu 30 pedestri şi 22 cai, Maiu 12, câte 5 43	
(Muscel.)	177 Ahmed-aga Ghiumuş-Parmac cu 16 neferi, Maiu 11, 10 cai, Iunie 1, 6 tuiungii la el, câte 10 încă 18	
(Serden- gheşdi.)	Osman-aga de Silistra cu 32 cai, 8 pedestri, } de la Maiu 8 a ajuns serdengheşdi } 41	
(Muscel.)	180 Hasan bulucbaşa de Seutari cu 30 neferi câte 5, Maiu 27 31	
(Muscel.)	120 Husein bulucbaşa Albanesul cu 20 neferi câte 5, Maiu 27 21	
(Săcuieni.)	210 Carà-Meemet de Filipopol, dalehiligî-aga, cu 32 câte 5, Iunie 2 . . . 33	
(Săcuieni.)	150 Hagi-Chenan delibaşa al lui Suleiman-Paşa cu 25 neferi, câte 6, Iunie 2 . . . 21	
(Muscel.)	240 Hagi-Bileli cu 40 neferi câte 6, de la Iunie 3, Arap 41	
(Săcuieni.)	180 Ahmet-aga din Vezir-Chiopră cu 26 neferi, Iunie 4 36	
(Muscel.)	50 Zeinet bulucbaşa albanes cu 7 neferi, Iunie 4 8	
(Câmpu- lung.)	638 căre-serdarul Ibrahim-aga cu 43 cai, } 64 pedestri, Maiu 28 } 108	
(Focşani.)	356 Hagi Isuf-aga de Erzerum cu 15 câte 6, Maiu 1, la Silistra, Iulie 23, acolo alţi 36 şi începutul lunii 52	
(Săcuieni.)	180 Rahtivan Meemet-aga cu 30 neferi câte 5, Iunie 8 31	
	Ibrahim-aga Nieboglu cu 11 neferi câte —, Iunie 20, al Silihdarului . . . 12	
(Muscel.)	662 Uzun-Osman-aga cu neferi 102 câte 6 lei, Iulie 39, Şeval 7 103	
(Văleni.)	245 Musa-aga baş-bairactar al lui Selim-Paşa, cu 35 neferi câte 6, Iulie 8 . . . 36	
(Câmpu- lung.)	210 Suleiman-aga de Rahova cu 30 neferi câte 6, Iunie 29 } 210 Gheghen-Osman-aga cu 30 neferi câte 6, Iunie 29 } 62	
(Focşani.)	350 Ismail-aga căre-serdar, cu 35 câte —, Iulie 10, 15 la 17, 8 încă la 21 36	
(Câmpu- lung.)	210 Chiurt-aga ruda lui Ramna bairactar cu 10 } neferi câte —, Iunie 11, 20 încă la 16 } 12	
(Argeş.)	120 Tusun-aga de Amangia cu 15 neferi, Iulie 13, câte 6 16	
	84 Hamî-aga de Anatolia al Silihdarului, cu 12 câte 6, Iulie 14 13	
(Argeş.)	466 Isuf chehaiava lui Ghiuroglu cu 66 neferi câte 6, Iulie 18 67	
(Câm- pina.)	3750 Sali, bimbaşa al Albanesilor, cu 10 bulucbaşi } câte 50 şi 500 neferi câte 6, Iulie 22 } 511	

Γρόσια	Νεφέρια
(Ἀρτζες.) 350 ὁ Μουσταφά-ἀγάς παῖπουτλοῦς μὲ 50 νεφέρια, Λόγούστου 2	51
60 ὁ Μουσταφά-ἀγάς σελανικλῆς, ζαπίτης τῶν φηραρήδων, μὲ 15 πρὸς 3	16
ὁ σαντζακτάρης τοῦ Πεκλήρ-πασά, Σερήρ-᾽Ομέρ, ἀπὸ ἰδ' Ζιλχίτζε, Λόγού. κζ'	
ὁ Ἰσμαήλ-ἀγάς βιδυλῆς μὲ 30 νεφέρια πρὸς 6, Σεπτεμβρίου ιε'	
ὁ καφτάν-ἀγασῆς μὲ 40 νεφ. πρὸς 6, Σεπτ. 10, 7 ἔτι τῇ κα'	47
ὁ παῖπουτλοῦ Μσχμέτ-ἀγάς μὲ 20 νεφ. καθάλα, Ὀκτωβρίου 8	
ποσανλῆ Ἰολάρ παῖρακτάρ μὲ 35 χάρτζια καθάλα, Ὀκτ. 12, — Φοξάνι.	

Ἔτι Βουκουρέστι χριστιανοί.

(Φοξάνι.) 240 τοῦ ἄρχοντος Ποστελνίκου Κωστάκη Θεοδωρῆς πολοῦκ. σπαθ., εἰς τὸν Ἀπρίλλ. 15, 20 νεφέρια	30
(Φοξάνι.) 142 τοῦ ἄρχοντος Μεγάλου Κομήσου Γιάννης πουλοῦκ. Φοξ.	17
(Σters: 197 τοῦ Παρασκευᾶ πουλοῦκ. ἔτι τοῦ ἄρχοντος Ποστελνίκου Κωστάκη, ἀπὸ τοῦ Φοξ.) Κομήσου σπαθ., 30 λέξι (sic), κάτω, εἰς τὸν τόπον τοῦ Παρασκευᾶ, ἐδιωρίσθη ὁ Κώστας μὲ 22 νεφ., Ἰουλ. 20, νεφ. 20 Ἰουλίου 20, Πράχ.	80
(Σters:) 135 τοῦ ἄρχ. Παχ. σικριτάρ, Κώστας πουλοῦκ., εἰς τὸν Ἄγαν ἐξεπεσθῆσαν, Πράχ. διὰ Ἀπρίλλ.	
244 τοῦ Πιτάρ, Σερπάνου Πέτρος πολκοδνίκος, εἰς τὸν Ἀπρίλλ. 20	30
240 τοῦ Διαμαντῆ πολκοδνίκου, — Πουζαίο	30
240 τοῦ Γεώργη ἐδρενελῆ τοῦ ἄρχοντος Καμαράση, — Κίμπινα	30
380 τῆς πριάσλας τοῦ ἄρχοντος Ἄγα Νουσοσταθῆ (sters), Ῥάλιος πουλοῦκ.	44
(Φοξάνι.) 1442 οἱ τουφεκτζήδες καὶ δεσλήηδες, εἰς τὸν Ἀπρίλλ. 10	202
(Σters:) 165 τοῦ Γεώργη Σοφιαλῆ τοῦ ἄρχ. Ποστ. Κωστάκη, ἐδιόχθη ὁ πουλοῦκ. καὶ ἐδόθησαν τὰ νεφ. τῷ Παρασκευᾶ, ἄνθρωποι, εἰς τὸν Ἀπρίλλ. —, μὲ τοὺς ἄνωθεν —,	30
127 τοῦ Γεώργη ἐσκιζοραλῆ, τοῦ Κλουτζ. Γολέσκουλου	15
393 οἱ αὐτόθι τοπτζήδες	41
76 οἱ τοῦ ἄρχοντος Σπαθάρη καὶ ἄρχοντος Ἄγα, — Πιτέστι	8
180 οἱ 17 γεμετζήδες ἀπὸ τὸ γαλιώνη μὲ τὸν ῥετζην καὶ καλαφάτην πρὸς 15	17
15 οἱ Μοκάνοι ἀπὸ τὸν πίνπασην	2
22 οἱ σουρουτζήδες καὶ δεζητᾶοι ἀπὸ τὰ τόπια εἰς Πιτέστι	5
142 τοῦ πολκοδνίκου σουγιουλτζήπαση, — Πιτέστι	19
5 ὁ πεκτζῆς τοῦ τζεσμὲ	1
225 ὁ Πέτρος πολκοδνίκος, Μαῦου ε'	41
299 ὁ Γιούρκος τουφεκτζήπασης τῆς Πογδανσίας, Μαῦου ια'. — Φοξάνι	51
232 ὁ Ἀντώνης πουλοῦκπασης μὲ 15 καθάλα πρὸς 6 καὶ 24 πεζοὺς πρὸς 5	40
161 ὁ Τζαπραλῆς πουλοῦκ. μὲ 26 νεφ. πρὸς 6, Ἰουλίου 18, — Βαλένι (sters)	26
153 ὁ Πέτρος πολκοδν. μὲ 11 πεζοὺς, 13 καθάλα, Ἰουλίου 25, — Κίμπινα	25
155 ὁ Ἰπῆρης πουλοῦκ. τζαούσης μὲ 25 νεφ., Ἰουλίου 18, — Βαλένι	26
159 ὁ Παρασκευᾶς Νικόλαος μὲ 25 νεφ., Ἰουλίου 18, — Βαλένι	26
155 ὁ Πείρας τοῦ ἄρχοντος Καμαράση μὲ 10, Ἰουλ. α'.	11
271 ὁ Ζῶτος πουλοῦκπασης μὲ 24 καθάλα καὶ 20 πεζοὺς, Λόγούστου ια'.	46

Γρόσια

35 Λικιρέστι Χουσεῖν-ἀγάς τζοχοδάρ.

35 Ζημνίτζα Μουσταφᾶς τζοχοδάρ.

35 Οὐδα Νικόπολ., Ἰσά τζοχοδάρ.

35 Γιούργιοδον, Χ. Μσχμέτ-ἀγάς τζοχοδ.

τοῦ ὁψ. Πεκλήρ-πασά.

140 μὲ τὸ γεμεκλήμι πρὸς γρόσια 10 ὁ εἰς τὸν μῆναν: τοὺς ἐδόθη ἀπὸ τὴν Βιστιαρίαν ἀπὸ Δεκεμβρίου ιγ' ἕως Ἰανουαρίου ιγ', οἵτινες ἔχουν νὰ φυλάξουν εἰς ταῖς εἰρημέναις σκάλαις νὰ μὴν περάσουν σεφερλήδες ἀπὸ τὴν Τζάραν πρὸς τὸ Χοτίνι καὶ Πενδέρ¹.

¹ Unele cifre sterse din greșală.

	Lei		Neferi
(Argeș.)	350	Mustafâ-aga de Baiburt cu 50 neferi, August 2	51
	60	Mustafâ-aga de Salonic, zabet al firarilor (desertorilor), cu 15 câte 3 Sangiaectarul lui Bechîr-Paşa Şerif-Omer de la 14 Zilhigè, August 17	16
		Ismail-aga de Vidin cu 30 neferi câte 6, Septembre 16	
		Caftan-aga cu 40 neferi câte 6, Septembre 10, 7 încă la 21	47
		Mehmet-aga de Baiburt cu 20 neferi cai, Octombre 8	
		Islar bairactar de Bosna cu 35 cai de harţă, Octombre 12. — Focşani .	

Încă la Bucureşti creştini.

(Focşani.)	240	ai dumisale Postelnicului Costachi Thodorî bulucbaşa al Spătăriei, la April 15, 20 neferi	30
(Focşani.)	142	al dumisale Marele Comis Iani bulucbaşa	17
	197	al lui Paraschevâ bulucbaşa încă al dumisale Postelnicului Costachi, de la ai Comisului Spătăriei, 30, jos (?); în locul lui Paraschevâ s'a orânduit Costa cu 22 neferi, Iulie 20, Prahova	80
(Şters:)	135	al dumisale Păharnicul secretar, Costa bulucbaşa la Aga, s'au cheltuit (?), Prahova, în April	
	244	al Pitarului Şerban, Petru polcovnicul, la April 20	30
	240	lui Diamandî polcovnicul, — Buzău	30
	240	lui Gheorghe din Adrianopol, al dumisale Cămăraşului, Câmpina	30
	380	ai breslei dumisale Aga Nusostathî Rali bulucbaşa	44
(Focşani.)	1442	tufecii şi delii, la April 14	202
(Şters:)	165	al lui Gheorghe Sofiali, al dumisale Postelnicul Costachi, s'a gonit bulucbaşa şi s'au dat neferii lui Paraschevâ, oamenii, în April cu cei de mai sus, 30	30
	127	lui Gheorghe din Eschi-Zagora al Clucerului Goleseu	15
	393	topcii de acolo	41
	76	ai dumisale Spătarului şi ai dumisale Agăi, Piteşti	8
	180	cei 17 iemeegii de la galion cu reizul şi calafatul câte 15	17
	15	Mocani, de la bimbaşa	2
	22	surugii şi vizitii de la tunuri, la Piteşti	5
	142	polcovnicului suinlgî-başa, Piteşti	19
	5	pegiul ceşmelei	1
	225	Petru polcovnicul, Maiu 6	41
	299	Iureu tufecii-başa al Moldovei, Maiu 11, Focşani	51
	232	Anton bulucbaşa cu 15 cai câte 6 şi 24 pedestri câte 5	40
	161	Geaprazli bulucbaşa cu 26 neferi câte 6, Iulie 18, Văleni	26
	153	Peteu polcovnicul cu 11 pedestri, 13 cai, Iulie 25, Câmpina	25
	155	Ibir bulucbaşa ceauş cu 25 neferi, Iulie 18, Văleni	26
	169	Paraschevâ Nicolae cu 25, Iulie 18, Văleni	26
	165	Piras al dumisale Cămăraşul cu 10, Iulie 1	11
	271	Zoto bulucbaşa cu 24 cai şi 20 pedestri, August 11	45

664

35	Lichireşti Husein-aga ciohodar	} al înălţatului Bechîr-Paşa	
35	Zimnicea Mustafâ ciohodar		
35	Odaia Nicopolei, Isâ ciohodar		
35	Giurgiu, Hagi Mehmet-aga ciohodar		
140	cu iemelele câte 10 lei fiecare pe lună: li s'a dat din Vistierie de la Decembrie 13 până la Ianuar 13, cari au a păzi zisele schele ca să nu treacă ostaşi din Ţară spre Hotin şi Bender.		

Σύνολοις.		Suma.	
Γρόσια	Νεφέρια	Lei	Neferi
2312	251 Ῥήμνικο	2312	251 Râmnic
153	21 Σλοποζία	153	21 Slobozia
385	51 Πουζαίο	385	51 Buzău
351	31 Σακογιάννη	351	31 Săcuieni
14728	1470 Πράχοβα	14728	1470 Prahova
495	54 Γιάλομιτσα	495	54 Ialomița
800	96 Ἰλφοδον	800	96 Ilfov
2137	368 Δήμποδιτσα	2137	368 Dâmbovița
253	34 Βλάσκα	253	34 Vlașea
701	92 Τελορμάνι	701	92 Teleorman
3447	345 Μουσιζέλο	3447	345 Mușcel
14804	1686 Ἀρτζεσι	14804	1686 Argeș
309	46 Ὀλτος	309	46 Olt
1078	148 Ῥωμανάτζη	1078	148 Romanați
1690	80 Βούλτσα	1690	80 Vâlcea
6636	702 Δόλζη, Κραγιόβα	6636	702 Dolj, Craiova
540	170 Γόρζη	540	170 Gorj
1600	301 Μεχεδήντζη	1600	301 Mehedinți
51421	5946, ἐξ ὧν οἱ μὲν 4446 εἶναι Τοῦρκοι, οἱ δὲ 1460 Χριστιανοί.	51421	5946 din cari 4446 sânt Turci, cei 1460 sânt Creștini.
10368	545 οἱ Τοῦρκοι	10368	545 Turci
4841	1029 οἱ Χριστ.	4841	1029 Creștini
66130	7520	66130	7520
4486		4486	
1029		1629	
5515 Τοῦρκοι		5515 Turci	
	1460		1460
	545		545
	2905 Χριστιανοί.		2905 Creștini.

CCXXVIII.

1788, 27 Mart. Gheorghe întâiu Spătar și Nicolae fost Agă către Nicolae-Vodă Mavrogheni despre fuga unui bulucbașă.

Υψηλότατέ μοι Αδθέντα.
† Μετά τήν ἐδαρσίαν μου δουλικήν προσ-
κόνησιν ἀναφέρω τῷ θεοπροορήτῳ Ὑψει της
ὅτι ἀπόψε τήν νύκτα ὁ Ταχής-πουλοῦκπαςης μέ-
δλον του τὸ τακῆμι καὶ με μερικὰ ἄλλα νεφέρια
καὶ ἔφυγεν· δὲν ἔχει καθαρὰν εἰδέαν ποίου καὶ
ποίων νεφέρια ἔφυγαν καί, πληροφορούμενος,
θέλω φανερώσει τῷ Ὑψει της. Ταῦτα δουλικῶς
καὶ ἐν δια. Τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶεν
θεόθεν ὅτι πλείστα καὶ πανευδαίμονέστατα.
[αφ]πή, Μαρτίου κζ'.
Τῆς Ὑμετέρας θεοσετήρίτου Ὑψηλότητος
ταπεινὸς καὶ ἐλάχιςτος δοῦλος
Γεώργιος πρῶτος Σπαθάρης,
Νικόλαος πρῶην Ἀγάς.
(Pecete neagră în dos.)

Prea-înălțate Doamne al meu,
† După închinarea mea supusă până la
pământ aduc înaintea Înălțimii Tale de Dum-
nezeu păzite că noaptea trecută Tahir bulue-
bașa cu tot tacâmul său și cu câțiva alți ne-
feri a fugit: n'am idee limpede ai cui și câți
neferi au fugit; și, aflând-o, voi înștiința pe
Înălțimea Ta. Acestea cu supunere și în
grabă. Iar prea străluciții Tăi ani fie de la
Dumnezeu cât mai mulți și foarte fericiți.
[17]88, Mart 27.
Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
și prea-mie rob:
Gheorghe întâiu Spătar,
Nicolae fost Agă.

CCXXIX.

Gheorghe Aga, încă unul și Ioan Medelnicerul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre izgonirea Nemților din mănăstirea Cozia.

1788,
2 April.

Υψηλότατε καὶ εὐμενέστατε ἡμῶν
Αἰθένητα,

† Δουλικῶς καταφιλοῦμεν τοὺς πανσελάμ-
πρους τῆς πόδας, καὶ τῆς φανερώνομεν ὅτι
ἐχθὲς διὰ λιπκάνου τῆς ἐφανερώσαμεν τὸν
κινημὸν τῶν τροπαιοφόρων ἀρμάτων τῆς κατὰ
τὸν ἐχθρόν, ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Κόζιαν σήμε-
ρον δέ, αὐτὴν τὴν ὥραν, ἤλθεν εἰδῆσις ὅτι
ἐκυρίευσαν καὶ τὸ μοναστήρι τῆς Κόζιας, ἐ-
πειδὴ καὶ ὁ ἐχθρὸς, βλέπωντας τόσῃν δύνα-
μιν γὰ πηγάλῃ κατ' αὐτοῦ, καὶ ὄντας καὶ
ἀρχίτερα περὶσμένους, κατὰ τὸ τῆς ἐκείνου
ὁποῦ ἐπῆραν τὴν ἀπερασμένην ἐδόξαζον ἀν-
τίκρῃ εἰς τὸ μοναστήρι, κατέλιξε τοῦ Ἀρτζε-
σίου, ἀπὸ ὅλα τῆς τὰ τροπαιοφόρα στρατεύ-
ματα, δὲν ἡμῶν πλέον γὰ ὑποφέρουν,
ἀλλὰ μὲ ὀλίγον πόλεμον εὐθὺς ἐτραδίχθησαν
εἰς τὰ ὀπίσω, ἀφίσκοντας τὸ μοναστήρι ἁδαιον,
καὶ ἐμῆκαν τὰ θριαμβευτικὰ τῆς στρατεύ-
ματα μέσα, καὶ τὸ ἔκαμαν ζάπτ. Ὅθεν ἡμεῖς,
οἱ δοῦλοι τῆς, καὶ ὅλοι οἱ ἐδῶ εὐρισκόμενοι,
λαδῶντες μεγάλῃ χαρὰν, ἐδοξάσαμεν τὸν ἁ-
γίον Θεὸν καὶ μὲ δοξολογίαις εἰς τὰς ἐκκλη-
σίας καὶ μὲ τὸ μέγιστον ὄλον τῶν τουρκίων
ὁποῦ εὐρέθησαν ἐδῶ, ἐσταίλαμεν γρόνματα
εὐθὺς εἰς ὄλον τὸ κατέλιξε, ἐγύλαμεν μεζέλι
καὶ εἰς τὸν ἄρχ. Ποσιέλνικον καὶ παλάμην
τῆς Κραϊτόδας. Ὅθεν μὲ τῆς ἀτάλ-μεζέλι φανε-
ρώνομεν καὶ πρὸς τὸ θεοφρονητοῦ Ὑψος τῆς
αὐτῇ τὴν χαροποιὰν εἰδῆσιν καὶ τροπαιο-
φόρον νίκην τῶν θριαμβευτικῶν στρατευ-
μάτων τῆς, παρακαλοῦντες τὸν ἅγιον Θεὸν
ἐν τῷ ὀλίγῳ γὰ πανηγυρίζομεν καὶ τὴν ἁλω-
σιν τοῦ Σινπινίου, τοῦ Πρατόβου καὶ ἄλλων
πολλῶν. Παρακαλοῦμεν δὲ θερμῶς τὴν Ὑψη-
λότητά τῆς γὰ μᾶς ἐλπίσῃ τοῦς δοῦλους τῆς
μὲ ὅτι ἤθελεν τὴν φωτίσῃ ὁ ἅγιος Θεός, διὰ
σημαίον τοῦ σαδουατικίου μας. Ταῦτα δο-
υλικῶς καὶ ἐν ὁίῃ.

1788, Ἀπριλίου 2.

Τῆς Ὑπερίρας Θεοφρονητοῦ Ὑψηλότητος
ἐλάχιστοι δοῦλοι

Γεώργιος Ἀγας,...
Ἰωάννης Μεδ.

Prea-înălțate și prea-binevoitor Domn
al nostru,

† Cu supunere sărutăm prea-strălu-
citele Tale picioare, și-ți vestim că
ieri prin lîpean Ți-am arătat pleca-
rea oștilor biruitoare ale Tale împo-
triva dușmanului, care e la Cozia; azi,
la același ceas, a venit știrea că au
luat și mănăstirea Cozia, căci și duș-
manul, văzând atîta putere că vine
asupra lui, și fiind și mai înainte spe-
riat, după înfrîngerea ce a suferit-o săp-
tămîna trecută în fața mănăstirii, în
județul Argeșului, de la toate oștile
Tale biruitoare, n'a putut să mai su-
fere, ci după scurt războiu îndată
s'a întors îndărăt, lăsând mănăstirea
goală, și au intrat înăuntru oștile Tale
biruitoare, și au luat-o în stăpînire.
Deci noi, robii Țăi, și toți cei aflători
aici, simțind o mare bucurie, am lădat
pe Sfîntul Dumnezeu și cu rugăciuni
de slavă în biserici și cu slobozirea tu-
turor tîmbarilor ce s'au aflat acolo am
trimes scrisori de-a dreptul la tot ju-
dețul, am trimes veste și la dumnealui
Postelnicul, caîmacam al Craiovei. Deci
cu poșta arătăm și înălțimii Tale această
veste de bucurie și biruință triumfă-
toare a oștilor Tale prea-învingătoare,
rugînd pe Sfîntul Dumnezeu ca în eu-
rînd să serbăm și luarea Sibiiului, a
Brașovului și a altor multe. Ci rugăm
călduros pe înălțimea Ta să se milosti-
vească de robii Țăi cu ce va avea să Te
lumineze Sfîntul Dumnezeu, ca semn al
credinței noastre. Acestea cu supunere și
în grabă.

1788, April 2.

Ala înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-miei robi

Gheorghe Aga,...
Ioan Medelnicerul.

1788,
2 April.

Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște negustori turci și despre starea Coziei, precum și despre lupta ce se așteaptă.

Υψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Θεοφροῦρητι Υἱ-
ψι της ὅτι ἀπὸ μέσα μᾶς ἔκμυν εἰδῶσιν
ὅτι ἔχουν νὰ ἔλθουν πρᾶγματεῦται τοῦρκοι
μὲ τὸ πρᾶγμά τους, οἱ ὅποιοι ἤλθαν ἐχθές:
εἶναι τέσσαρις ὅλοι, ἐξ ὧν ὁ ἓνας στέλλεται
εἰς τὸ Θεοφροῦρητον Υἱὸς της, παρὰ τοῦ ὁ-
ποίου θέλει πληροφορηθῇ τὴν κατάστασιν τῶν
ἐχθρῶν. Αὐτὸν τὸν πρᾶγματεῦτήν, ἀφ' οὗ τὸν
σεῖκετιρδίσῃ τὸ Θεοφροῦρητον Υἱὸς της, νὰ
τὸν στείλῃ πάλιν ἐδῶ, ἐπειδὴ καὶ τὸν ζητοῦν
οἱ ἀγάδες, ὡς ἀναγκαῖον.

Πανέκλαμπρον αὐτῆς δουλικῶς ἔλαβον, ἐν
ᾧ μοι ἐντέλλεται νὰ φροντίσω τὰ τοῦ μονα-
στηρίου πράγματα, διὰ τὸ ὅποιον θέλω κατα-
βάλλῃ κάθε ἐπιμέλειαν κατὰ τὸ δυνατόν. Ἐλα-
βον καὶ τὰ σταλέντα χιλατλήκια καὶ τζελέγ-
για, καὶ ἐλπίζω μὲ τὴν εὐχὴν της ὁποῦ, γε-
νομένης συμπολοῦς, νὰ γίνῃ τόσος θρίαμβος
ὁποῦ νὰ μὴν ἐξαρκέσουν. Τὰ πανέκλαμπρα
πουγιοσυρουλιὰ, τόσον τὸ πρῶτον, ὅσον καὶ τὸ
δεύτερον, τὰ ἔδωκα τὸ πάς-πόγ, τὰ ὅποια τὰ
ἐδιάδασεν εἰς ἐπήκοον πάντων, καὶ πολλὰ ἐ-
χάρησαν διὰ τὸν ἐρχομὸν τῶν τρικιοσίων πε-
ζῶν, οἱ ὅποιοι, ἂν δὲν φθάσουν, δὲν κάμνουν
αὐτοὶ χρεκέτι ἀπὸ ἐδῶ. Ὁ Μουστάν-ἀγάς
κατὰ τὴν προσταγὴν της κινᾷ μὲ τὸ παη-
ράκι του κατ' εὐθείαν εἰς Βουκουρέστι. Καὶ
ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς
ἔτη εἰς θεόθεν ὅ,τι πλεῖστα καὶ πανευδαι-
μονέστατα.

[αφ]πήψ, Ἀπριλίου 6'4.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοστηρίτου Ὑψηλότητος
ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος δοῦλος

Γεώργιος πρῶτος Σπαθάρης.

Τὸν Μουστάν-ἀγά τὸν ἔχω δοσμένα 50
γρόσια ἀλέλ-χεςάπ. Ἦλθε καὶ Ἰντζέ-Ἀχμέ-
της μὲ τὰ νεφέρια του, καὶ εἶδον τὰ τοῦ οὐ-
λουφέ του ἄσπρα ὅμως δὲν ἔχον, καὶ θὰ νὰ
τραδίξω ἐξίγῃ, καὶ παρακαλῶ τὸ ἔλός της
νὰ μὲ προφθασθοῦν διὰ προσταγῆς της.

(În dos:) Ἦλθεν ὁ τουρσεκτζής καὶ ὁ σαρ-
ράτζης.

(Pecete neagră pe dos.)

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu supunere aduc înaintea Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite că de la noi au fă-
cut știre că au să vie negustori turci cu marfa
lor, cari au venit ieri: sânt patru de toți,
dintre cari unul se trimete la Înălțimea
Ta de Dumnezeu păzită, de la care vei
afla starea dușmanilor. Pe acel ne-
gustor, după ce-l va cerceta Înălțimea
Ta de Dumnezeu păzită, să-l trimeată
iarăși aici, căci îl și caută agalele, fiind
de nevoie.

Scrisoarea Ta prea-strălucită am pri-
mit-o, în care-mi poruncești să mă gândesc
la lucrurile mănăstirii, pentru care voi
avea toată grija după putere. Am
primit și caftanele și surgueiurile, și
nădăjduiesc cu rugăciunea Ta ca, fă-
cându-se încăierarea, să fie atâta biruință
de să nu mai ajungă. Prea-strălucitele-Ți
porunci, atât înainte, cât și a doua oară,
le-am dat lui baș-bog¹, care le-a făcut să
treacă în anzul tuturor, și mult s'au bucu-
rat pentru venirea celor trei sute de pedestri,
cari, dacă nu vin, nu fac aceștia niciun
folos de aici. Mustan-aga după porunca Ta
pornește cu steagul său îndată la București.
Și acestea cu supunere, iar prea-strălucirii
Țăi ani fie cât mai mulți și foarte fe-
riciți.

[17]88, April 2.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
supus și prea-mie rob.

Gheorghe întâiul Spătar.

Îmi Mustan-aga îi dădusem 50 de lei
ca întâie plată. A venit și Inge-Ahmed
cu neferii săi, și am văzut ale lefii lui;
dar bani n'am și să împrumut e greu, și
mă rog de milostivirea Ta să mi se tri-
meată după porunca Ta.

(În dos :) A venit tufecciul și sarhaginul
(curelarul).

¹ Comandantului.

CCXXXI.

Mihail ... către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutățile ce întâmpină
cu provisiile. 1788,
2 April.

Υψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Προσκυνητικῶς ἐδέχθην τὴν ἀπὸ κη' τοῦ παρελθόντος περὶ τοῦ κριθαρίου καὶ σιταρίου πανέκλαμπρόν Της προσταγὴν, καὶ δουλικῶς ἔγνων τὰ προσταττόμενα, ὅτι ἕως εἰκοστῆς ὁγδόης τοῦ ἰδίου μόνον ἑκατὸν τριάντα κοιλὰ κριθάρι εἶχε γένη τσολίμι εἰς Πιτέστι. Αὐθέντα μοι ὑψηλότατε, γράμμα ἔλαβον παρὰ τῶν ἀρχόντων ἱσπραβνίκων τοῦ καδιλίκου Ἄρτζεσιου ὅτι ἕως κη' τοῦ παρελθόντος ἔγιναν τσολίμι εἰς Πιτέστι διακόσια ἐννενηντα ἕνα κοιλὰ, καὶ ἐκτὸς τούτων ὁ δοῦλός της ἐξέκίνησα ἄλλα διακόσια ὁγδόντα κοιλὰ ἀπὸ τὰ Ζίμνιτσα, τὰ μὲν ἑκατὸν διὰ τὸ Κουμπουλοῦγκι καὶ τὰ ἄλλα διὰ τὸ Πιτέστι τὰ ἐμμένοντα δὲ ἐστάλησαν εἰς Βουκουρέστι· καὶ ἀκόμι οὐδὲ ἐν ἀμάξι δὲν ἐγύρισε διὰ νὰ φέρονται εἰς ἀδεσπρίντζαι· τὸ δὲ σιτάρι, Αὐθέντα μοι, πρὸ δύο ἐβδομάδων ἔγιναν ταχσῆλι ἀπὸ τὸ καδιλίκι ἐπτακόσια κοιλὰ, καὶ ἐστάλησαν εἰς τὰ διωρισμένα μέρη. Πλὴν, Αὐθέντα μοι ὑψηλότατε, οἱ δοῦλοι της στέλλομεν ἀμάξια, καὶ κἀνένα δὲν γυρίζει ὀπίσω, καὶ δὲν ἡξέρομεν ποῦ τὰ μεταχειρίζονται, καὶ εἰς τὸ μέτρημα ὅλου αὐτοῦ τοῦ ἄνω ζαχρεῖ ἐπαρσάθηκα μόνος μου, μετρῶντάς το μετὴν αὐθεντικὴν μπάνιτζαν, καὶ, χτυπῶντάς την, διὰ νὰ μὴν εἶγῃ λυθὸς ὁ ζαχρεῖς· ὅμως οἱ ἀρχοντες ζαρετζίδες τοῦ Πιτσετίου τὸ μετροῦν πολλὰ ἄδικα, ὅπου εἰς τὰ δέκα κοιλὰ μόλις εὐχαίνουν ὀκτώ, καὶ, ἂν δεῖχουν λίφην περισσὴν, Αὐθέντα μοι, εἶναι ἀπὸ τὸ ἄδικον μέτρημα, καὶ ὅχι ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ ψεῦματα ἐδικὰ μας, ὥσάν ὅπου ὁ δοῦλός της δὲν ἡσυχάζω, περισερχόμενος ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τὸ καδιλίκι, κἀμνοντας μεγάλο μουμπασιρέτι τοὺς ζαπτζίδες, στέλλοντες καὶ πάντοτε μουμπασιρίδες εἰς τοὺς δρόμους, ὅπου νὰ διάζουν τὰ ἀμάξια νὰ φθάσουν ὀγλήγορα. Γνωρίζομεν, Αὐθέντα μοι, τὰ περιστατικὰ τοῦ καιροῦ, ὅτι ἔχουν μεγαλοτάτην εἶαν, καὶ κατὰ τοῦτο δὲν ἀποτολμοῦμεν νὰ δάλωμεν τὴν ζωὴν μας εἰς κίνδυνον, γράφοντες ψεῦματα, ἀλλὰ φανερώνομεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Ὅθεν θερμῶς παρακαλοῦμεν τὸ Ὑψος της ὅπου νὰ γίνῃ μία διάρθωσις εἰς αὐτά. Ταῦτα δουλικῶς.

αφπῆψ, Ἀπριλίου 6^η.

Της Ὑπετέρως Θεοσηρίτικου Ὑψηλότητος εὐπειθέστατος δοῦλος

Μηχαήλ . . .

Prea-înălțate Doamne,

† Cu închinăciune am primit scrisoarea prea-strălucită de la 29 ale lunii trecute cu privire la orz și grâu, și am aflat cu supunere cele orânduite, că până la douăzeci și opt ale lunii numai o sută treizeci de chile de orz se vor aduce la Pitești. Doamne al meu prea-înălțat, am primit scrisoare de la dumnealor ispravnicii județului Argeș că până la 23 ale lunii trecute au sosit la Pitești două sute nouăzeci și una de chile și afară de acestea robul Tău a pornit alte două sute optzeci de chile de la Zimnicea, o sută pentru Câmpulung și celelalte pentru Pitești; iar cele ce rămân s'au trimes la București; și încă nici un car nu s'a întors ca să aducă adevărurile; iar grâul, Doamne al meu, acum două săptămâni au venit de la județ șapte sute de chile, și s'au trimes la locurile orânduite. Dar, Doamne al meu prea-înălțate, robii Tăi trimetem căruțe, și niciuna nu se întoarce înapoi, și nu știm cum să umblăm cu ele, și la măsurarea întregii acestei zaherele de mai sus am stat eu însumi, măsurând-o cu banița domnească și cântărind-o, ca să nu iasă lipsă zahereaua; dar dumnealor zaheregiii Piteștilor o măsoară foarte nedrept, așa că la zece chile abia iese opt, și, dacă arată mai multă lipsă, Doamne al meu, e pentru reaua măsurare, și nu din neîngrijirea sau minciunile noastre, de oare ce eu, robul Tău, nu mă odihnesc, străbătând zi și noapte județul, făcând mare control al zapeiilor, trimetând și pretutindeni mumbașiri la drumuri, ca să silească a veni răpede căruțele. Cunoaștem, Doamne al meu, împrejurările vremii, că au mare silă, și întru aceasta nu îndrăznim a pune în primejdie viața noastră, scriind minciuni, ci vădim tot adevărul. Deci călduros rugăm pe Înălțimea Ta să se facă o îndreptare întru aceasta. Acestea cu supunere.

1788, April 2.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-supus rob

Mihail..

1788,
2 April.

Sterie Portarul către Nicolac-Vodă Mavrogheni, despre socoteli de bani pentru armată și mulțămirea locuitorilor.

Ἐψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὰς δουλικὰς καὶ ἐδαφιαίας μοι προσκυνήσεις ταπεινῶς φανερώνω τῷ θεοφρουρήτῳ αὐτῆς Ὑψι ὅτι ἰδοὺ ὁποῦ στέλνω τὸν λογαριασμὸν τῶν δώω χιλιάδων γροσίων, ὁποῦ μοι προστάλθησαν μετὰ τοῦ κουσουρίου· στέλλω ἔτι τῇ Βιστιαρίᾳ ἀπὸ τῆ δόσιμον τῆς γ'ης σιάμας, γρόσια δώω χιλιάδες, ὁποῦ ἐσυναξα ἀπὸ τὰς τέσσαρας πλάσας ἕως τῶρα, ἅπερ διὰ περισσοτέρων ἀσφάλειαν τὰ στέλλω μετὰ τὸν Κωνσταντῖνον· νέον πουλούκασην, διὰ νὰ φιλήσῃ καὶ τὰ ἐκλαμπρα κράσπεδα καὶ ἔχνη τῶν παρεκλάμπρων τῆς ἱματίων καὶ ποδῶν, διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αὐθεντικὴν δουλειαν, νὰ γένῃ τζιράκι τῆς, ὅχι ὡς ἄνθρωπος ἐδικός μου, ἀλλ' ὡς ἄξιος καὶ γενναῖος καρδὸς καὶ ἀνδρείος καὶ πιστός, ὁποῦ εἶναι τὸν δὲ Σφέτκον, ὡς ἄχρειον, καὶ χιανέτην, καὶ πεκρήν, τὸν ἀπέβαλα· μάλιστα τὰ νεφρίά του ἦτον ὀλιγώτερα τῆς σούμας τῶν 25, καὶ τῶρα ὁ νέος τὰ ἔκαμε μετ' αὐτοῦ σωστά· ἔκοσι πέντε· περὶ ὧν ὁ λουφὲς πόθεν ἔχει νὰ δοθῇ νὰ ἔχω πανέκλαμπρόν τῆς προσταγῆν, ἢ ἀπὸ τὴν Βιστιαρίαν διδόνται, ἢ ἀπ' ἐδῶ νὰ τὰ δώσω καὶ οὕτω θέλω ἀκολουθήσει. Καὶ διὰ τὸ ἀσκέρι τὸ ἐκ Τωτρωκανίου, ὅτ' ἔλθουν, ἀν μετὰ χρειασθῶσι, θέλω δώσει ἀπὸ τὰ ἄσπρα ὁποῦ συνάζονται ἀπὸ τὸ κἀδηλῆμι. Ἐτι παρακαλῶ τὸ ἑλός τῆς διὰ τὸν μπεσληγάην ὁποῦ μετὰ ζῆσι πρὸς 10 γρόσια διὰ τοὺς ἀτλήδες αὐτοῦ καὶ δι' αὐτόν, πρὸς 50 γρόσια τὸν μῆνα, ἀπὸ ἑξῆ Φεβρουαρίου, καὶ ἐγὼ χωρὶς τοῦ Ὑψους τῆς τὴν προσταγῆν δὲν διδῶ ὀβολόν, καὶ παρακαλῶ νὰ ἔχω πανέκλαμπρόν τῆς προσταγῆν. Ἐψηλότατέ μοι Αὐθέντα, οἱ λακουϊτόροι μεγάλον δουδᾶν κάμνουν διὰ τὸ θεοστήρικτον Ὑψος τῆς, ὁποῦ δὲν τοὺς ἐγγίχθη μῆτε τρίχα, καὶ τοὺς ἐδόθη καὶ ἄδεια νὰ ὀργώσουν, μάλιστα καὶ ὀργώσαν καὶ ὀργώνουν, καὶ παρακαλοῦσι τὸν Θεὸν διὰ τὴν πολυχρόνιον στερέωσιν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας. Ταῦτα δουλικῶς.

αφπῆ, Ἀπριλλίου 6^α.

Τῆς θεοφρουρήτου Ἐψηλότητος ἐλάχιςτος δοῦλος

Στέριος Πορτάρης.

(Pecete neagră pe dos.)

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După supusele și până la pământ închinăciuni ale mele arăt Înalțimii Tale păzite de Dumnezeu că iată trimet socoteala celor două mii de lei, ce mi s'au trimes cu cusurul; trimet încă Vistieriei, din darea sămii a treia, două mii de lei, pe cari i-am strâns de la patru plăși până acum, pe care pentru mai mare siguranță le trimet cu Constantin, noul bulucbașă, ca să sărute și strălucite poalele și pașii prea-strălucitelor Tale veșminte și picioare, ca să se afle la domneasca slujbă, să ajungă cîrac al Tău, nu ca om al meu, ci ca vrednic și nobil și viteaz și de credință, ce este; iar pe Sfetcu, ca netrebnic, și rău, și bețiv, l-am răspins; mai ales că neferii lui erau mai puțin decît suma celor 25, și acum cel nou li-a făcut cu el deplin douăzeci și cinci; pentru cari de unde are a se da leafa să am prea-strălucita-Ți poruncă, sau dacă se dau de la Visterie, sau de aici să le dau; și așa voi u urma. Și pentru oastea de la Turtucaia, că vin, dacă vor avea nevoie de sume, voi u da din banii ce se adună din județ. Mă mai rog de mila Ta pentru beșleaga care-mi cere zece lei pentru călăreții săi și pentru el de lei cinzeci pe lună de la șase Februar, și eu fără porunca Înalțimii Tale nu dau un ban, și rog să am prea-strălucita-Ți poruncă. Prea-înălțate Doamne, locuitorii fac mare rugăciune pentru Înalțimea Ta de Dumnezeu păzită, care nu li-ai atins nici un fir de păr, și li s'a dat și voie să are, și au arat și ară, și roagă pe Dumnezeu pentru întărirea Ta întru mulți ani, zi și noapte. Acestea cu supunere.

1788, April 2.

Al Înalțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mic rob

Sterie Portarul.

CCXXXIII.

Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ce s'a găsit în mănăstirea Cozia și o biruință turcească în Bosnia.

1788,
4 April

Υψηλότατέ μοι Αδθέντα,

† Μετά τήν ἐδαφιαίαν μου προσήνησιν δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Θεοστυρίκτῳ Ὑψει της ὅτι εἰς τὸ προλαβὼν πανέκλαμπρον μὲ προστάζει νὰ ἔχω τήν φροντίδα της οἰκονομίας ὅλων τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ τῶν μουκατάδων καὶ ὅλων τῶν εἰσοδημάτων του. Ὑψηλότατέ μοι Αδθέντα, ὅχι μόνον ὁποῦ δὲν ἔχω καιρὸν νὰ τὰ κάμω αὐτά, καὶ μάλιστα ὁποῦ κάμνει χρεῖα νὰ περιέλθω ὅλα τὰ μούλια· ἐκτὸς τούτου μήτε εἶχα προλαβοῦσαν ἰδέαν, ὁποῦ νὰ μὴν σφάλλω, ἢ νὰ γελασθῶ ἂν εἶναι ἡ προσταγή τοῦ Θεοστυρίκτου Ὑψους της νὰ δοθῇ αὐτῇ ἡ φροντίς εἰς τὸν ἄρχοντά της Ἄγα, ὁποῦ εἶναι τόσον καιρὸν ἐδῶ, καὶ μάλιστα ἡ κατοικία του ἦτον εἰς τὸ ἴδιον μοναστήρι, καὶ ἔχει καὶ ὅλους γνωρίμους τοὺς ἐδῶ καὶ εἶναι ἰδεάτος· μὰ ὁ δοῦλός της, ἀφ' ἧς ὥρας ἦλθα, ἡμέρα καὶ νύκτα εἶμαι ὅλον μὲ τοὺς ἀκαρείδες, καθὼς τὸ ἐπληροφόρηθι, τὸ Θεοστυρίκτον Ὑψος της. Μετὰ εἰς τὸ μοναστήρι ὅ,τι εἶναι, δὲν ἔβαλα χέρι, στέκεται ὅλον κλειδωμένον καὶ δουλωμένον, καὶ ἂν εἶναι ἡ προσταγή της νὰ γίνῃ καταγραφή ὅλου τοῦ πράγματος, τόσον τοῦ μοναστηριακοῦ, ὅσον καὶ τῶν ξένων παραγμάτων, καὶ, ἂν εἶναι ἡ προσταγή της νὰ δοθοῦν μερικῶν ἀρχόντων πτωχῶν ὁποῦ εἶναι ἐδῶ καὶ χηρῶν, ἐπειδὴ καὶ, βλέποντες ὅτι κáθονται Τοῦρκοι μέσα, φοβοῦνται νὰ μὴν χάσουν τὰ ρόδια τους, καὶ ἐνοχλοῦν τὸν δοῦλόν της, καὶ, ἂς εἶναι, διὰ τὴν ζωὴν της, νὰ προστάξῃ τὸν ἄρχον Ἄγα, ὁποῦ τὰ γνωρίζει, νὰ τὰ δώσῃ, καὶ πάλιν ὅ,τι εἶναι ἡ πανέκλαμπρος προσταγή της. Τοὺς ἱετροὺς τοὺς ἐδῶτα δύο ἄλογα ἀπὸ τὰ ἐδικά μου, τὸν ἕνα ἐν αὐτῇ καὶ τὸν ἄλλον ἐν περγίρι, ἐπειδὴ καὶ τοῦ χειργγελῆ πρώτον ὁποῦ δὲν τὸν ἔθελαν καὶ, ἔον, ὁποῦ εἶναι ἀμάθητα ἀπὸ τὸν χειργγελῆ· ἔβαλα νὰ μάθουν ὅλα τὰ ἄλογα ἐκτὸς τῶν φοράδων τῶν ὁμοίων, καὶ μὲν εἶναι ἔγγρα, τὰς ὁποίας θέλω τὰς στείλῃ κατὰ τὴν πανέκλαμπρον προσταγήν.

Ὑψηλότατέ μοι Αδθέντα, τὸ χορτάρι καὶ τὰ ξύλα ὁποῦ ἦτον συναγμένον εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ Τιργουίστου, νὰ γίνῃ πανέκλαμπρος προσταγή εἰς τοὺς ἱσπραβνίκους της Δυμπολίτσας νὰ τὰ στείλουν ἐδῶ, ὡσὰν ὁποῦ ἐδῶ εἶναι χρειάζόμενον καὶ τὸ χορτάρι καὶ τὰ ξύλα, καὶ ἐκεί πάντι ἄχρηστα.

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După plecarea mea până la pământ aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că în prea-strălucita-Ți serisoare de mai nainte îmi poruncești să am grijă de economia tuturor posesiunilor mănăstirești și a arenzilor și a tuturor veniturilor mănăstirii. Prea-înălțate Doamne al meu, nu numai n'am prilej să fac lucrurile acestea, și mai ales că e nevoie să străbat toate moșiile; dar, pe lângă aceasta, nici n'am avut mai nainte ideie, ca să nu greșesc, ori să se rădă de mine; să fie porunca Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite a se da grija aceasta boierului Tău Aga, care e de atâta timp aici, și mai cu samă că locuința lui era chiar la mănăstire, și are și pe toți cunoscuți ai săi acolo și e lămurit; ci eu, robul Tău, din ceasul când am venit, zi și noapte sânt numai eu ostașii, cum ai fost lămurit Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită. În mănăstire ce este, n'am pus mâna, stă înecuit și pecetluit, și să fie porunca Ta a se face însemnare a tot lucrul, atât a mănăstirii, cât și a lucrurilor străine, și, dacă e porunca Ta să se dea unor boieri săraci cari sânt aici și la văduve, căci și, văzând că stau Turci înuntru, se tem să nu-și piardă hainele lor, și supără pe robul Tău, și să poruncești, Te rog mult, dumisale Agăi, care le știe, să le dea, și, iarăși, ce va fi strălucita-Ți poruncă. Medicilor, li-am dat doi cai dintre ai miei, unul un armăsar, celalt un cal de rând, căci și în herghelie întâiu nu l-au vrut și, al doilea, pentru că e neînvățat din herghelie; am pus să învețe toți caii, afară de iepele lor, și sânt îngreunate, pe care le vom trimete după prea-strălucita-Ți poruncă.

Prea-înălțate Doamne, fânul și lemnele ce erau adunate în magazia Tărgoviștii, să fie prea-strălucita-Ți poruncă la ispravniciei de Dâmbovița, să le trimeată aici, de oare ce aici e nevoie și de fân și de lemne, iar acolo sânt cu totul fără folos.

Χθές ἦλθεν πανέκλαμπρον μεκτοῦπι, δηλω-
τικὸν τῆς νίκης ὁποῦ ἔκαμαν τὰ τροπαιοφόρα
στρατεύματα τῶν Ὀθωμανῶν κατὰ τὸ μέρος
τῆς Πόσνας, καὶ τὰ κάστρα ὁποῦ ἐκυρίευσαν,
καὶ ἔγινεν μεγάλο σενλήκι μὲ τόπια καὶ του-
φέκια καὶ δοῦδες· κομάτι ἐγαῖρετλενδίοθησαν·
μὲ ὅλον τοῦτο προσμένουν τὸ στράτευμα πρῶτον
καὶ ὕστερον νὰ κάμουν τὰ γιουρουγιοῦσι τους.

Καὶ ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα
αὐτῆς ἔτη εἰς θεόθεν ὅτι πλείστα καὶ πα-
νευδαιμονέστατα.

[αφ]πὴ'φ, Ἀπριλίου δ'τη.

Τῆς Ἰμετέρας Ἰψηλότητος ἐλάχιστος καὶ
ταπεινὸς δοῦλος

Γεώργιος πρῶτος Σπαθάρης.

(Ἰν dos pecete neagră.)

Ieri a venit o prea-strălucită serisoare,
vădind biruința ce au căpătat-o învin-
gătoarele oști ale Otomanilor în părțile
Bosniei și cetățile ce au cucerit, și s'a
făcut mare demonstrație cu tunuri și puști
și rugăciuni; s'au bucurat mult; totuși
așteaptă oștile întâiu și apoi să facă iurușul
(ieșirea) lor.

Și acestea cu supunere, iar prea-lumi-
nații Tăi ani să fie de la Dumnezeu cât
mai mulți și foarte fericiți.

[17]88, April 4.

Ai Înălțimii Tale cel prea-mie și supus
rob

Gheorghe întâiu Spătar.

CCXXXIV.

1788,
4 April.

Tufeccibaşa Husein-Aga și Mohammed-Aga, împreună cu Gheorghe întâiu
Spătar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre muniții și provizii, cu starea de
lucruri la Cozia.

Ἰψηλότατε ἡμῶν Αὐθέντα,

Μετὰ τὴν προσήκουσαν ἡμῶν προσκίνησιν
ταπεινῶς ἀναφέρωμεν τῷ θεοφρουρήτῳ Ἰψει
τῆς ὅτι ἐλάδομεν τὸ πανέκλαμπρον αὐτῆς,
καὶ εἶδομεν τὰ παρ' ἡμῶν ζητηθέντα στεί-
μενα: ἐν τόπῳ, τόπ-τζεπ'χανεσῆ, τουφένγκ-τζεπ-
χανεσῆ, μὲ τοπτζίδες, καζιμάδες καὶ κιουρέκια,
τὰ ὅποια ὅλα αὐτὰ φθάσαντα τὰ περιλαμβά-
νομεν, καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν τῆς θέλομεν
ἐξακολουθήσῃ. Εἶδομεν προσέτι ὅτι στέλλει
καὶ ἀρκετὸν στράτευμα ἀτληδές διὰ τὸ ὅποῖον
ἡμεῖς εἴχομεν παρακαλέσῃ τὸ Ἰψος τῆς νὰ
μᾶς στείλῃ γιαιγίδες, ὡσάν ὁποῦ οἱ ἀτληδές
μας εἶναι ἀρκετοί, καὶ ἐκτὸς τούτου ὁ τόπος
τοῦ πολέμου μας εἶναι περισσότερον διὰ γιαι-
γίδες, καὶ τὸ κυριότερον ὁποῦ, καθὼς καὶ
προεφανερώσαμεν, τὸ κριθάρι μας εἶναι κίτικον,
ὡσάν ὁποῦ τὴν ἡμέραν χρειάζομεθα ἐπὶ
κοιλὰ τῆς Ἰπραίλας ἀφ' οὗ φθάσουν καὶ αὐ-
τοὶ οἱ ἀτληδές, ἀναγκαίως πρέπει νὰ προστε-
θοῦν ἄλλα τρία κοιλὰ τὴν ἡμέραν: λοιπὸν γί-
νονται δέκα κοιλὰ τῆς Ἰπραίλας τὴν ἡμέραν·
ἐδὼ μάλιστα ἔχομεν δύο ἡμερῶν κριθάρι· προσ-
μένομεν ἀπὸ τὸ Πιτέστι νὰ μᾶς ἔλθουν σή-
μερον, αὖριον πέντε ἀραπάδες. Αὐτὴ ἡ αἰτία
τῆς ἐλλείψεως τοῦ κριθαρίου ἡμπορεῖ νὰ προ-
ξενήσῃ κἀνένα ποζγγουλοῦκι, καὶ δὲν λείπο-
μεν νὰ τὸ φανερώσωμεν τῷ Ἰψει τῆς, ὁποῦ
νὰ κάμῃ τὴν διόρθωσιν.

Τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ μονα-
στηρίου κατὰ τὴν προσταγὴν τῆς τὰ ἐκάμα-

Prea-înălțate Doamne al nostru,

După cuvenita închinare aducem înă-
ntea Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu
că am primit prea-strălucita-Ți [seri-
soare], și am văzut cele de noi cerute
ca trimese: un tun, muniții pentru tun,
muniții pentru puști, cu topeii, cazmale
și lopeți, care toate acestea ce au sosit
le descriem, și după porunca Ta vom
urmă. Am văzut încă și aceia că tri-
meți și destulă oaste de călări; pentru
care noi rugasem pe Înălțimea Ta să
ni trimeți pedestri, de oare ce călăreții
noștri sânt destui, și afară de aceasta
locul luptei noastre e mai potrivit pen-
tru pedestri, și mai ales că, precum
Ți-am mai arătat, orzul nostru e puțin,
de oare ce avem nevoie zilnic de șapte
chile de Brăila; dacă vor veni și acei
călăreți, e de nevoie să se adauge alte
trei chile pe zi: apoi se fac zeece chile
de Brăila pe zi; aici abia avem grâu pe
două zile; așteptăm de la Pitești să ni
vie azi, mâine cinci harabale. Acea
pricină a lipsei grâului poate cășună
vre-o încercătură, și nu lipsim să o ară-
tăm Înălțimii Tale, ca să faci îndrep-
tare.

Cele ce erau de nevoie pentru îndreptarea
mănăstirii după porunca Ta le-am făcut,

μεν τζέμι, καὶ εἰς διάστημα μιᾶς ἐβδομάδος ἐλπίζομεν νὰ εὕρῃ τὸν τόπον τῆς ἡ προσταγῆς. Καὶ ταῦτα ταπεινῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶεν θεόθεν ὅτι πλεῖστα καὶ πανευδαιμονέστατα.

αφπῆ'φ, Ἀπριλίου δ'τη.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος
(Pecete turcescă.) Τουρκετζήπασση Χουσεϊν-ἀγά.
(Pecete turcească.) Σάγ-κάλ-ἀγασή¹ νουζούλ-
ἐμινι Μουχαμέδ-ἀγά,
ἐλάχιστος καὶ ταπεινὸς δοῦλος
(Pecete turcească.) Γεώργιος πρῶτος Σπαθάρης.
(În dos, pecete de ceară roșie.)

și în vreme de o săptămână nădăjduim să-și aibă loc porunca Ta.

Și acestea cu supunere, iar prea-strălu-
ciții Tăi ani fie de la Dumnezeu cât mai
mulți și foarte fericiți.

1788, April 4.

Ai Înălțimii Tale.

Tufecibaşı Husein-aga.

Sag-col-aga, nuzul-emini Muhammed-aga,

Prea-mic și supus rob

Gheorghe întâiu Spătar.

CCXXXV.

Nicolae fost Agă către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre abusuri turcești
și grija ce are de locuitori.

1788,
6 April.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Θεοφρονήτῳ Ὑ-
ψει τῆς ὅτι ἐχθές, εἰς τὰς 5 τοῦ τρέχοντος,
ἐκίνητην ὁ σύντροφός μου διὰ νὰ περιπατήσῃ
τὸ καθήκον ὑποῦ νὰ τοὺς παρακινήσῃ κατὰ
τὴν προσταγὴν τῆς νὰ κατέδουν εἰς τὰ ὁσιότη-
τους καὶ νὰ σπεύρουν, καὶ ἐλπίζω μὲ τὴν εὐ-
χὴν τοῦ Ὑψους τῆς ὅτι θέλουν εὐδοκμήσῃ.
Πρὸς τοῦτοις, ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, ἡ εὐχὴ
τῆς καὶ τὸ ἔλεός τῆς τοὺς παρηγορεῖ, καὶ
ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ μερικοὶ ἀσκητὲς μας,
οἱ ἄτακτοι, τοὺς ἐνοχλοῦν, ὥσάν ὁποῦ τοῦ
Ταχέρη φυγὰ ὁ μισεμὸς μᾶς ἀφάνησεν τρία
χωρία, πέρνοντάς τους ὑπὲρ τὰ πνεύματα ἄ-
λογα καὶ πολλὰ ἄλλα ζάρουρα ὁποῦ ἔκαμαν,
σκοτώνοντας καὶ ἕνα λακωϊτῶρόν μας· τῶρα
πάλιν, εἰς τῆς 4, ὁποῦ ἦτον ὁ πᾶς-πουλού-
πασης εἰς τὸ Ρούκαλον, πασχίζοντας ἡμεῖς
ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἵσως καὶ τοὺς φέρομεν ὁποῦ
νὰ πληρώσουν τὸ χρέος τους, ὥσάν ὁποῦ αὐ-
τοὶ δὲν ἔδωσαν ἔως τῶρα μὲ τελευτήτητα, Δρα-
γοςλάβη καὶ Ρούκαλον, εἰς τὸν ὅμοιον καιρὸν
ὁποῦ εἴχαμεν τοὺς κολακεύσῃ, ἐπίασεν ὁ Ἀρ-
βανίτης ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς καὶ τὸν ἐκρέμασεν.
Αὐθέντα μου, τί φόβον ἔδωκεν αὐτό, ὁμοίως
καὶ τοῦ Ταχέρη, εἰς τοὺς λακωϊτῶρους μας!
Καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ Ὑψους τῆς νὰ μᾶς βοηθῇ
νὰ ἐκτελοῦμεν τὰς προσταγὰς τῆς, καθὼς καὶ
ἡμεῖς πάσχουμεν ὑπὲρ τῆς δυνάμεώς μας. Ὑ-
ψους, Αὐθέντα μου, ὅτι τὸ ἀσκήρη μας ἐπλή-
θυνεν καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τοὺς προφθά-
σωμεν ἀπὸ τὰ χρεωζόμενά τους, ἐπειδὴ, ὑψη-

Prea-strălucite Doamne al meu,

† Cu supunere aduc înaintea Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite că ieri, la
5 ale lunii curente, s'a pornit tova-
rășul meu ca să străbată județul pen-
tru a-i îndemna după porunca Ta să
se coboare la casele lor și să samene,
și nădăjduiesc cu rugăciunea Înălțimii
Tale că se vor supune. Pe lângă ace-
stea, prea-înălțate Doamne, rugăciunea
Ta și milostivirea Ta îi mângâie, și pe
de altă parte cei câțiva ostași ai noș-
tri, cei neregulați, îi supără, de oare
ce lipsa lui Tahir fugarul ni-a nimi-
cit trei sate, luându-li peste cinczeci de
cai și alte multe jafuri ce au făcut,
ucizând și un locuitor al nostru; acum
iarăși, la 4, când era bașbulucbașa la
Rucăr, încercând noi pe de o parte poate
să-i și aducem a-și plăti datoria lor, ca
unii cari n'au dat până acum pe de-
plin, Dragoslavele și Rucărul, tot a-
tunci, când aveam să-i îmbunăm, a
prins Albanesul pe unul din ei și l-a
spânzurat. Doamne al meu, ce frică a
dat aceasta, și a lui Tahir, locuito-
rilor noștri! Și rugăciunea Înălțimii Tale
să ne ajute a săvârși poruncile Tale,
precum și noi încercăm peste puterea
noastră. Află, Doamne al meu, că oas-
tea noastră s'a lărgit și nu putem să-i
servim la nevoile lor, de oare ce, prea-

¹ Comandant al aripii drepte.

λότατέ μου Αὐθέντα, σὲ φανερώνω τὴν ἀλήθειαν: ὅτι πηνήντα ἀμάξια χορτάρι ἀφούκτως πηγένουν τὴν ἡμέραν, καὶ ἑκατὸν ἀμάξια ἔβλα τὴν ἡμέραν, καὶ πηνήντα ἀμάξια τὴν εὐδομάδα ἀφούκτως πηγένουν καὶ ἔρχονται μὲ ζαχσρὲ ἀπὸ Πιτέστη, εἰς τὸν ὅμοιον καιρὸν καὶ οἱ ἄρχοντες ἰσπραδνίκοι ἀπὸ Πιτέστη στέλνουν εἰς τὰ χωριά μας, μὲ τὸ νὰ σηνορεύωνται, καὶ πέρνουν ἀμάξια καὶ τὰ δουλεύουν εἰς τὰ μέρη τους, καὶ γίνεται μέγας ἐσχισμός εἰς τοὺς ἐδῶ λακουϊτόρους, καὶ παρακαλοῦμεν τῷ Ὑψί της νὰ σταλθῇ πανέκλαμπος προσταγὴ εἰς τοὺς ἐκεί ἄρχοντας ὅπου νὰ μὴν γίνονται τὰ τοιαῦτα, ὡς ἂν ὅπου ἡμεῖς δὲν θυνάμεθα νὰ ἐκτελώμεν τὰ ἐδῶ, πολλὰ μᾶλλον νὰ μᾶς ἐνοχλοῦν καὶ ἀπ' ἐκεί.

Πρὸς τοῦτοις, ὁφελότατέ μοι Αὐθέντα, παρακαλοῦμεν νὰ γένῃ πανέκλαμπος προσταγὴ της, εἰς τὸ πάση-μπόγ, ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ντουρεκ-τζήμπαση καὶ σακουλάση, ὅπου νὰ προσέχουν τὸν βαγιάν καὶ νὰ μὴν ἀφανίζεται, καί, εἰς ἡμᾶς, νὰ μὴν μᾶς διτάζουν εἰς ἐκεῖνα ὅπου δὲν θυνάμεθα, καὶ ὅτι εἶναι τὸ ἔλεός της. Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, σὰς φανερώνω καὶ διὰ τὸν πέσ-γιούσ-πασὶ Ταλλήτζη, ὅτι μὲ γυρεῖς λουρέ διὰ τὰ ἑπτὰ νερέρια ὅπου σὰς προσέγραψεν ὁ ἄρχων Σπαθάρης, ὁ ὅποιος καὶ μοῦ ἔδειξεν τὴν προσταγὴν, καί, λέγοντάς τον ὅτι δὲν εἶναι προσταγὴ νὰ σὲ δώσω τῶν ἑπτὰ νερερίων λουρέ, ἀπεφάσις νὰ στείλῃ τὸν ὀντάπασὶ του εἰς τὸ Ὑψός της, καὶ παρακαλῶ τὸ ἔλεός της νὰ τοῦ δώσῃ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴν μᾶς ἐνοχλοῦν. Καὶ ὅτι εἶναι τὸ ἔλεός της, καὶ οἱ χρόνοι της Ὑψηλότης της εἴησαν θεῖοθεν πλεῖστοι καὶ εὐτυχεῖς.

1788, Ἀπριλλίου 6.

(autograf:) τῆς υἱολογιστικῆς ταπινῆς δουλῆς

νικολᾶς προην αγας.

(În dos, pecete.)

Înălțate Doamne al mieu, Îți spun adevărul: că cinzeci de căruțe de orz neapărat vin pe zi, și o sută de căruțe de lemne pe zi, și cinzeci de căruțe pe săptămână neapărat vin și pleacă, eu zaherea, din Pitești, în același timp și dumnealor ispravnicii de la Pitești trimet în satele noastre, căci sânt vecini, și iau căruțe și le întrebuințează la părțile lor, și se face osebite la locuitori, și ne rugăm Înălțimii Tale a se trimete prea-strălucita poruncă la boierii de aici ca să nu se facă unele ca acestea, căci noi nu putem împlini cele de aici, cu atât mai mult să nu se supere și de acolo.

Pe lângă acestea, rugăm, preainălțate Doamne al mieu, să se facă prea-strălucita-Ți orânduială către baș-bog, de asemenea și către tufecibașa și comandantul aripii drepte, ca să erue raiaua și să nu se prăpădească, și către noi, să nu ne silească la aceia ce nu putem, și va fi milostivirea Ta. Prea-înălțate Doamne, Îți vădește și pentru bașghinz-bașa Taleligi, că-mi cere leafa celor șapte neferi de cari Ți-a scris înainte dumnealui Spătarul, care mi-a arătat și mie porunca, și, spîndu-i eu că mi e poruncă a se da leafa celor șapte neferi, s'a hotărît să trimeată pe odabașa lui la Înălțimea Ta, și rog milostivirea Ta să-i dai hotărîre de a nu mă supăra. Și ce va fi milostivirea Ta, și anii Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu foarte mulți și fericiți.

1788, April 6.

Al Înălțimii Tale supus rob.

Nicolae fost Agă.

CCXXXVI.

7 April,
1788.

Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște ostași.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα.

† Δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Ὑψί της ὅτι μὲ τὸ νὰ ἔρχεται εἰς τὰ αὐτόθι ὁ δόξαπατης τοῦ Ὁμέρ-ἀγᾶ διὰ νὰ δογρουλεῖσιν τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἑπτὰ νερερίων ὅπου ἐπερίσταναν εἰς τὸ παῖράνι του, τὰ ὅποια εἶναι ἐκεῖνα τοῦ Πεχ-λιόγ-ἀγᾶ, τὰ ὅποια εἶναι καλὰ παλικάρια, ἀπὸ τὰ ὅποια εἶναι καὶ ἕνα μαζὶ μὲ τὸν δ-

Prea-înălțate Doamne al mieu,

† Cu supunere aduc înaintea Înălțimii Tale că, mergând într'acolo odobașa lui Omer-aga ca să îndrepte afacerea celor șapte neferi cari prisosiseră la baîracul lui, care sânt aceia ai lui Pehlivan-aga, cari sânt bunii voinici, dintre cari e unul și eu odabașa, și rog pe Înălțimea Ta

θάλασση, καὶ παρακαλῶ τὴν Ὑψηλότητά της νὰ τὸ εὐγάλη ἔμπροσθέν της διὰ νὰ ἰδῇ τί καλὸς γέφυρας εἶναι, καὶ παρακαλῶ τὴν Ὑψηλότητά της νὰ τὰ δεχθῇ εἰς τὸν Ὁμέρ-ἀγά, διὰ νὰ γίνῃ πανέκλαμπρος προσταγή διὰ νὰ προσταθῇ ὁ λουφές των. Καὶ ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶεν θεόθεν ὅτι πλεῖστα καὶ πανευδαίμονέστατα.

[αφ]πη', Ἀπριλίου 5'.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοστέπτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος καὶ ταπεινὸς δοῦλος

Γεώργιος Πρώτος Σπαθάρης.

să-l scoți în fața Ta ca să vezi ce frumos viteaz este, și rog pe Înălțimea Ta să se primească la Omer-aga pentru a se face prea-strălucită poruncă spre a li se așeza leafa. Și acestea cu supunere, iar prea-strălucirii Tăi ani fie de la Dumnezeu cât de mulți și foarte fericiți.

[17]88, April 7.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu încununate prea-mic și smerit rob

Gheorghe întâiul Spătar.

CCXXXVII.

Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre confiscarea averilor unor fugari și săftienele lui Jianu.

8 April,
1788.

Ὑψηλώτατε Αὐθέντα,

† Δουλικῶς ἀναγέγων τῷ Θεοφρονήτῳ Ὑψει της, ὅτι ἀπὸ τῆν λα' τοῦ παρελθόντος πανέκλαμπρον αὐθεντικὸν της γράμμα προσκυνητῶς ἔλαβον, καὶ εἶδα τὰ προστατιζόμενα, διὰ νὰ κάμω τὴν καταγραφὴν τῶν φορτῶν καμικρασιῶν καὶ τῶν λοιπῶν φυλάδων χαλκιδῶν, διὰ ὅλα τοὺς τὰ πράγματα, ὅσον καινιτά, τόσον καὶ ἀκαίνητα. Ὁ δοῦλός της εὐθὺς ἐδωόρισα ἀνθρώπους ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, καὶ ἐγὼ, ἀπὸ τὸ ἄλλο, εἰς τὴν αὐτὴν ἐξέτασιν καταγίνομαι· μὲ μεγάλην ἀκριβοσίαν πρέπει ὅπως νὰ ἔχω μερικὴν διορίαν, διὰ νὰ μὴ γίνῃ κἀνὴν λάθος εἰς τὴν καταγραφὴν. Ὅθεν, κατὰ τὸ ἀπαράιτετον δουλικὸν χρέος μου, τῷ φανερώσω εἰς τὸ Ὑψος της, καὶ νὰ ἔχω αὐθεντικὴν της πανέκλαμπρον προσταγὴν, νὰ κάμω καταγραφὴν καὶ διὰ τὰ μούλκια, ἣ ὅσα εὐρίσκονται τοῦ μοναστηρίου της Κόζιτσας, ἣ ὅχι. Πρὸς τοῦτοις φανερώσωμεν τῷ Θεοφρονήτῳ Ὑψει της ὅτι ἐδρέθησαν ἐδῶ τριάντα ἐνέα τένκια παχάκια ἄσπρα τοῦ χαίνη Ζιάνο, καί, εἰς καιρὸν ὅπου τὰ ἐμάθαμεν καὶ ἤθελα νὰ γράψω πρὸς τὸ Ὑψος της, μὲ ἤλθεν γράμμα ἀπὸ τὸν ἄρχον Ποσελνικον Καϊμακάκη της Κραϊώδας διὰ νὰ τὰ στείλλω ἐκεῖ ὅθεν καὶ τὰ ἐστειλά προχθές. Ταῦτα δουλικῶς.

1788, Ἀπριλίου 8.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοφρονήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος

Ἰωάννης Μεδ.

(Pecete neagră pe dos.)

† Cu supunere aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că am primit cu închinare prea-strălucita-Ți scrisoare domnească de la 31 ale lunii trecute, și am văzut cele orânduite ca să fac socoteala fugarilor cămărași și celorlalți fugari haini, pentru toate lucrurile lor, atât mișcătoare, cât și nemișcătoare. Robul Tău am orânduit înlătă oameni, de o parte, și eu, de alta, pentru acea cercetare mă cobor; dar trebuie cu scumpătate mare să am soroc amănunțit, ca să nu fie vre-o scăpare la socoteli. Deci, după neapărata supusă datorie a mea, arăt aceasta Înălțimii Tale, și să am porunca Ta domnească prea-strălucită ca să fac și socoteala pentru moșii, sau câte se află în mănăstirea Cozia, sau nu. Pe lângă acestea arătăm Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu că s'au aflat aici treizeci și nouă teancuri de săftiene albe ale hainului Jianu, și, în vreme ce am aflat și am voit să-Ți scriu Înălțimii Tale, mi-a venit scrisoare de la dumnealui Postelnicul Caimacamul Craiovei ca să trimet acolo; pentru care le-am și trimes alaltăieri. Aceste cu supunere.

1788, April 8.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite rob

Ioan Medelnicrul.

1788,
11 April.

Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre banii le-
filor, provisiu și lupte.

Υψηλότητάς μοι Αὑθέντα,

† Καὶ αὐτοῖς δουλικῶς ἀναφέρω τῷ θεοστυ-
ρίκτῳ αὐτῆς Ὑψι ὅτι καὶ προλαβόντως ἐ-
φανέρωσα δουλικῶς τῷ θεοσεπέτῳ αὐτῆς Ὑ-
ψι ὅτι νὰ γίνῃ πανέκλαμπρος προσταγὴ
νὰ σταλθοῦν ἄσπρα ἄρκετά διὰ τοὺς λου-
φῶδες, ἐπειδὴ, καὶ ἐκτὸς ἐκείνων ὁποῦ ἐ-
πῆρα, τόσον ἀπὸ ἐδῶ, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν
Τιμποβίτσαν, ἄλλα ἄσπρα δὲν μοι ἤλθον·
προχθὲς ἐδανείσθηκα ἀπὸ τὸν τουφεκτζή-
πασην τριακόσια γρόσια καὶ ἔδωσα ἀλλῶ χε-
σάπ· ἐδῶ οἱ ἱσπράδνικοι δὲν ἔμποροῦν νὰ
συνάξουν ἄσπρα, ἀπὸ ἀλοῦ δὲν ἔρχονται.
Ὅθεν παρακαλῶ τὸ ἔλός της νὰ γίνῃ πα-
νέκλαμπρος προσταγὴ ὁποῦ νὰ προφθάσουν
ἄσπρα, διὰ τὴν ζωὴν της, ἐπειδὴ καὶ εἶναι
δυσκολία.

Καὶ προλαβόντως εἶχα ἀναφέρει δουλικῶς
τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι της ὅτι τὸ χορτάρι
ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ Τιργόβιστον, ὁμοῦ καὶ τὰ
ξύλλα, νὰ γίνῃ πανέκλαμπρος προσταγὴ εἰς
τοὺς δούλους της ἄρχοντας ἱσπράδνικούς νὰ
μᾶς τὰ στείλουν ἐδῶ, ἐπειδὴ καὶ ἔχομεν με-
γάλην δυσκολίαν, μὲ τὸ νὰ εἶναι πολὺ ἀσκέρι
καὶ μὲ δυσκολίαν προφθάνουν. Ἀπὸ κριθάρι
τραβοῦμεν δισκολίαν πολλήν, καὶ νὰ μᾶς
προφθάσῃ μία ἄρκετὴ ποσότης ὁποῦ νὰ τὸ
κάμωμεν δέρ-ἀμπάρι, διὰ νὰ μὴν τραδᾷ τὸ
ἀσκέρι δυσκολίαν· ἔως τώρα μᾶς ἐβοηθοῦσαν
οἱ Οὐγγουράνοι εἰς τὰ ξύλλα καὶ εἰς τὸ χορ-
τάρι, τώρα, ὁποῦ ἤλθεν προσταγὴ νὰ παρθοῦν
τὰ ἀμμάξια τοὺς διὰ τὴν Ὀκνα θὲ νὰ στε-
νοχωρηθοῦμεν, καὶ παρακαλῶ, δουλικῶς νὰ
γίνῃ προσταγὴ νὰ μᾶς ἔλθῃ τὸ χορτάρι καὶ
τὰ ξύλλα τοῦ Τιργόβιστου.

Σήμερον ἤλθεν καὶ ὁ κίζανικλῆς μὲ τὸ
στράτευμά του.

Χθὲς ἤλθεν καὶ ὁ καπουτζιλάρ-πολυόκ-
πασης μὲ τοὺς ἀνθρώπους του.

Αὑθέντα μου ὑψηλότητάς, παρακαλῶ τὸ ἔλός
της, τὸν Ὁμέρ-ἀγά ἢ νὰ τὸν σηκώσῃ ἀπὸ
ἐδῶ, ἢ νὰ δεχθῇ τὴν προσθήκην τῶν νεφε-
ριῶν του, γράφωντάς τον ὅτι διὰ τὸ χατῆρι
τοῦ δούλου της τὰ ἐδέχθη ὁποῦ νὰ διορθωθῶ
μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον μαζὶ του, ἢ ἂς στείλῃ
τὸν δούλον της εἰς τὴν Ὀκνα, ἐπειδὴ καὶ
ἄρχῃς νὰ λέγῃ ὅτι κάμνω τζασιτλῆκι καὶ
μέσα εἰς τόσον στράτευμα αὐτὴ ἢ λέσεις εἶναι
ἄρκετὴ νὰ μὲ χάσῃ. Καὶ ταῦτα δουλικῶς, τὰ

Πρεα-înălțate Doamne al mieu,

† Și iarăși eu supunere aduc înaintea
Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că
și mai nainte am arătat eu supu-
nere Înălțimii Tale de Dumnezeu pă-
zite că trebuie să se facă o prea-
strălucită poruncă de a se trimete bani
destui pentru lefi, de oare ce, și fără
aceia ce i-au luat, atât de aici, cât și
din Dâmbovița, alți bani nu mi-au
mai venit; alaltăieri am împrumutat de
la tufecibașa trei sute de lei și am dat
provisoriu; aici ispravnicii nu pot să adune
bani, iar de aiurea nu vin. Deci rog mila
Ta să se facă poruncă prea-strălucită ca
să vie bani, pe viața Ta, de oare ce și e
greutate.

Și mai nainte adusesem înaintea Înăl-
țimii Tale de Dumnezeu păzite că, [pentru]
fânul ce este la Târgoviște, cum și lemnele,
să se facă o prea-strălucită poruncă la robii
Țăi dumnealor ispravnicii ca să mi le trim-
tească aici, de oare ce și avem mare
greutate, căci e multă oaste, și greu vin.
De orz suferim mare lipsă, și să ni vie
o cătime îndestulătoare ca să o facem de-
posit, ca să nu mai rabde greutate oastea;
până acuma ne-au ajutat Ungurenii la
lemne și la fân, acum, când a venit po-
runcă să li se ieie căruțele pentru Ocnă,
vom fi lipsiți, și rog supus să se facă
poruncă pentru a ni veni fânul și lem-
nele Târgoviștii.

Azi a venit Chizanieli cu oastea sa.

Ieri a venit și capugilar-buluebașa cu
oamenii săi.

Doamne al mieu prea-înălțate, rog mila
Ta ca pe Omer-aga sau să-l scoți de aici,
ori să primească adausul neferilor lui,
seriindu-i că pentru hatârul robului Țău s'a
primit să îndrept cu el chipul, împreună cu
dânsul, ori să trimeți pe robul Țău la
Ocnă, căci a și început a se spune că fae
hatâr și în atâta oaste acest cuvânt e
destul ca să mă piardă. Și acestea cu supu-
nere, iar anii Țăi prea-străluciți fie de

δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτι εἶεν θεόθεν ὅτι
πλεῖστα καὶ πανευδαίμονέστατα.

[αψ]πή, Ἀπριλίου 11.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοσηρῆτικου Ὑψηλότητος
ἐλάχιστος καὶ ταπεινὸς δοῦλος

Γεώργιος Πρώτος Σπαθάρης.

Ἄν εἶναι ἡ προσταγή της νὰ στείλω ἕνα
γχιουλὲν ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ μᾶς ἐκτόπησαν
οἱ ἐχθροί, οἱ ὁποιοὶ ὅλοι ἐπῆγαν ἐπὶ ματαίῳ
μὲ τὴν εὐχὴν της οἱ ἐδικοὶ μας ὅμως ὅσοι
ἐφθασαν ἔκαμαν δουλειά.

(Pecete neagră pe dos.)

la Dumnezeu cât mai mulți și foarte
fericeți.

[17]88, April 11.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mie și supus rob.

Gheorghe întâiul Spătar.

Dacă e porunca Ta să trimet o ghiulea
din acelea cu care ne-au lovit dușmanii,
eari toți au lovit în vânt cu a Ta rugăciune;
însă ai noștri toți câți au venit au făcut
treabă.

CCXXXIX.

Chehaia Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre caftanul de cacom ce
i-a trimes și atacul ce ar vrea să deie.

1788,
11 April.

Ὑψηλότατέ μι Αἰθέντι,

Σήμερα ἔφεραν τὰ δύο νεφέρια μὲ δύο κα-
ροῦτζες, τὸν τζεπχανὲν καὶ τὴν κακουμόγουννα
ὁποῦ μὲ στέλνῃ τὸ Ὑψη της. Ὑπερευχαριστό,
ὅμως ἀκόμη δὲν ἦταν κερὸς διὰ νὰ μοῦ στείλῃ
γούνα, διότι δὲν ἔγινεν δούλεψης διὰ κακου-
μόγουννα. Αὐτὰ πρέπη εἰς τοὺς ξένους νὰ γί-
νουντε. Ἦσιαλα ἀφ' οὗ φθάσι καὶ τὸ στράτευμα
ἀπὸ Νικόπολιν, εὐθὺς, χωρὶς ἀναβολὴν κερὸς,
θέλωμε κάμη γιουρουσόσι, καθὼς πρέπη, καὶ,
ἦσιαλα, ἀπὸ ὅσα ἐλπίζῃ περισσότερα δὲ νὰ
γίνουν. Ἐμὲν τὴν εὐχὴν σας θέλωμεν.

[17]88, Ἀπριλίου 11.

Τῆς Ὑψηλότι σας δοῦλος

Κεχαγιάς Σαλής.

(Pecete turcească pe dos.)

Prea-înălțate Doamne al mieu,

Azi au adus pe cei doi neferi cu două
cărute, geophaneaua (praful) și caftanul de
cacom ce-mi trimeti Înălțimea Ta. Mulțā-
mesc foarte, dar încă nu era vreme să-mi
trimeti caftan, căci nu s'a făcut slujbă ca
pentru un caftan de cacom. Acestea se cu-
vine a se face la străini. Ișala!, dacă ar
veni și oastea de la Nicopol, îndată, fără
zăbavă de vreme, am face iurus cum se
cade, și, ișala!, s'ar face mai mult decât
nădăjduiești. Noi voim rugăciunea Ta.

[17]88, April 11.

Al Înălțimii Tale rob.

Chehaia Sali.

CCXL.

Costachi Păharnicul și Teodor către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre
luarea Iașilor de Ruși și certele dintre comandantii turcești.

1788,
11 April.

Ὑψηλότατε ἡμῶν Αἰθέντα,

Δουλικῶς φανερώνομεν τῷ Θεοφρονητῷ Ὑ-
ψει της ὅτι, ἀγκαλὰ καὶ σήμερον νὰ ἐφανε-
ρώσαμεν πλατυτέρως τῷ Ὑψει της διὰ τὴν
εἰσοδὸν ὁποῦ ἔκαμαν οἱ ἐχθροὶ εἰς τὸ Γιάσι
καὶ τὴν κατὰστασιν τοῦ ἐδῶ ἀσκερίου μας
καὶ τῶν ζαπίτων τους, οἱ ὁποιοὶ καί, καθὼς ὕ-
κουσαν τὸ τοιοῦτον μουχίτικον χαδαδίσι, εὐθὺς
ἔτρεξαν εἰς τὰ χωρία τὰ πλησιέστερα τοῦ Φο-
ξνίου, καὶ ἄρπαξαν τῶν πτωχῶν τὰ πράγ-
ματα, τὰ ἄλογα καὶ ὅτι ἄλλο ἡῶραν, καὶ ἔ-
δοσαν ἕνα φόδον εἰς τοὺς πτωχοὺς λακουϊτό-

Prea-înălțate al nostru Domn,

Cu supunere arătăm Înălțimii Tale
de Dumnezeu păzite că, de și și astăzi
am arătat mai pe larg Înălțimii Tale
pentru năvălirea ce au făcut-o duș-
manii la Iași și starea oștirii noastre
turcești de acolo și a zabeților lor, cari
și, îndată ce auziră o astfel de știre
rea, răpede s'au întors la satele cele
mai aproape de Focșani, și au răpit
lucrurile săracilor, caii și orice alta au
găsit, și au dat o frică săracilor lo-

ρους, εἰς τρόπον ὁποῦ ἄφηναν τὰ ὀσπῆτιά τους καὶ ἔφυγαν, καὶ ὁ Θεὸς τὸ ἱεζεῖρει πόσα χωρία ἔφυγαν καὶ δὲν ἔφθασε τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τώρα, πρὸς τὴν ἐννάτην ὥραν, εἶδομεν καὶ ἀπὸ τρεῖς μερικαῖς τοῦ πιζαρίου φωτιάν, καὶ ἐτρέξαμεν οἱ δοῦλοι τῆς νὰ τὴν σόδωμεν, καὶ δὲν ἐστάθη τρόπος, ὦντας ἄνεμος σφοδρὸς, ὡς τόσον, κατακάψας ἐργαστήρια καὶ ὀσπῆτια ἀριστὰ δολχοπογδάνικα, μὲν ἐκαταπράυνε.

Καὶ προλαβόντος ἐγράψαμεν τῷ Ὑψει τῆς περὶ τῆς ἀκαταστασίας τοῦ ἐδῶ ἀσκηρίου καὶ ὅτι αὐτὴν τὴν ἀκαταστασίαν ἄλλο δὲν τὴν προξενεῖ παρὰ οἱ πολλοὶ ἀγάδες καὶ τὰ πολλὰ κεφάλια ὁποῦ εἶναι διωρισμένοι: ἐδῶ, ἐπειδὴ τώρα ἄρχισαν καὶ κατατρῶγονται μεταξὺ τους ὁ Ποσαν-Ἀχμμέτ-ἀγάς καὶ ὁ Τζιβελέν-Μεχμεμέτ-ἀγάς, διὰ τὰ πρωτῖα διαφερόμενοι: τῶν ὁποίων ἡ διαφωνία καὶ ὁ νεῖς ἐλέσμεν ὅτι θὰ καταντίσῃ εἰς ἐμφύλιον πόλεμον. Οἱ δοῦλοι τῆς δὲ καὶ ὁ Παῖπουτλη-ἀγάς, ὅσα καὶ ἂν τοὺς εἴπαμεν διὰ νὰ διορθωθοῦν καὶ νὰ ἡσυχάζουν, τζαρὲς δὲν ἐστάθη, καὶ ἐλέσμεν ἐκ τούτου ὅτι γίνεται κιόερε εἰς τὴν δουλειάν τοῦ καδιλίκιου καὶ τῶν πτωχῶν, καί, ἂν σουρδίσῃ αὐτό, πῶς ἔχομε νὰ δουλεύσωμεν τῷ Ὑψει τῆς, ἀποροῦμεν καὶ μόνον ὁ ἅγιος Θεὸς καὶ ἡ εὐχὴ τῆς νὰ μᾶς βοηθήσῃ. ἐπειδὴ μὲ τοιαύτην ἀκαταστασίαν καὶ ἡ ζωὴ τῶν δούλων τῆς κινδυνεύει καὶ παρακαλοῦμεν θερμῶς τὸ Ὑπος τῆς νὰ τὰ βάλλῃ εἰς μίαν τάξιν, ἐπειδὴ καί, ἂς ἀφῆτωμεν ὅτι δὲν εἶναι καιρὸς ἀκαταστασιῶν, κανέναν δοῦλό τῆς δὲν θέλει ἡμπορέσει νὰ τὸ ἐξιδιεύσῃ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον. Μέχρι τοῦδε κανένα ἄλλο χαβαδίσι δὲν μᾶς ἤλθεν ἀπὸ Γιάσι, ἐπειδὴ καὶ ἐσφαλίσθησαν οἱ ὁρόμοι τῆς Πογδανίας. Κατὰ τὸ δυνατὸν ὅμως θέλομεν πασχίσει ὁποῦ νὰ στείλωμεν κανέναν τζαπήτην διὰ νὰ πληροφορηθῇ τὴν ἐκεῖ κατὰστασιν, καὶ θέλομεν φανερώσει τῷ Ὑψει τῆς. Ἐκ τούτου δὲ ὅτι ἡκολούθησε μεγάλον ἐμπόδιον τοῦ ταχίλιου τῆς ἀναχίρας σάμματος καὶ τῶν ἄσπρων τοῦ ζαχίρε οὐδεὶς λόγος, ἐπειδὴ καὶ μέχρι τοῦδε εἶτι δὲν ἐκάρκαμεν ταχίλι οὔτε τὸ ἥμισυ τῶν ἄσπρων: ἐτροχάσθη δὲ ὁ δοῦλός τῆς ὁ Παχάρνικος νὰ εἴγω εἰς τὰς πλάσας νὰ πιάσω τοὺς ζαπτζήδες, διὰ νὰ κήμω ταχίλι τὰ ἄσπρα, ἐπειδὴ καὶ εὐρίσκουν ἀφορμὴν τώρα ὅλοι, καὶ προφασίζονται καὶ δι' ἐκεῖνα τὰ χωρία ὁποῦ δὲν ἔφυγαν, πῶς ἔφυγαν, καὶ μᾶς μένουν τόσα ἄσπρα ἕξω εἰς τὸ καδιλίκι, καλῶς καὶ ὁ μερικὸς ἀξεκλήνητος ζαχίρε ἀπὸ μερικὰ χωρία, καὶ παρακαλοῦμεν τὸ θεοφροῦρητον Ὑπος τῆς νὰ διορθώσῃ τὸ ἀκατάστατον αὐτό,

cuitori, așa că au părăsit casele lor și au fugit, și Dumnezeu știe câte sate au fugit; și n'a ajuns aceasta, ei și acum, la al noulea ceas, am văzut și din trei părți ale tîrgului foc, și am alergat noi, robii Tăi, să-l stingem, și n'a fost chip, fiind vînt tare, așa că, arzînd prăvălii și case destule vlaho-moldoveneste, abia s'a potolit.

Și dăunăzi am scris Înalțimii Tale pentru neliniștea oștirii turcești de aici și că aceasta neliniște n'o căsunează alta decât multele agale și multele căpetenii care sînt orînduite aici, căci acum au început de se mînîncea între ei Boșnag-Ahmed-aga și Giveléc-Mehemed-aga, neînțelegându-se pentru comandă; a căror osebite și rivalitate vedem că vor să ajungă la un războiu lăuntric. Iar robii Tăi și Baiburdli-aga, oricâte li-am spus ca să se în drepte și să se liniștească, n'a fost chip, și vedem din aceasta că se face piedecă la slujba județului și a săra-cilor și, dacă ține aceasta, nu știm cum să slujim Înalțimii Tale; și numai Sfîntul Dumnezeu și ruga Ta să ne ajute, de oare ce cu o astfel de neliniște se primejduiește și viața robilor Tăi; și rugăm călduros pe Înalțimea Ta să le puie într'o rînduială, căci, lăsînd la o parte aceia că nu e vreme de neliniști, niciun rob al Tău nu va putea să cărmuiască aici în acest chip. Până acum nicio altă știre nu mi-a venit din Iași, căci s'au și închis drumurile Moldovei. Dar după puțință vom încerca să trimitem vre un curier ca să afle starea de acolo, și vom arăta-o Înalțimii Tale. Ci că din aceasta a urmat mare împiedecare a străngerii dării sumei în curs și a banilor zaherelei nici vorbă, de oare ce și până acum încă n'am strîns nici jumătate din bani; m'am gîndit eu, robul Tău Păharnicul, să ies în plăși, să ieau zapeii, ca să fac strîngerea banilor, căci și află îndreptățire acum toți, și scot înainte și pentru acele sate care n'au fugit, cum că ar fi fugit, și ni rămîn afară atîtia bani la județ, precum și partea de zahereă neridicată din unele sate, și rugăm pe Înalțimea Ta de Dumnezeu pîzită să îndrepte această stare

ἐπειδὴ καὶ τζαρὲς δὲν εἶναι νὰ διορθωθῇ
αὐτὸ τὸ κακόν, μὲ τὸ νὰ ἄρχισαν οἱ ἐδῶ καὶ
κάμουνον τζαποῦλι τὸν κόσμον. Καὶ ταῦτα
δουλικῶς.

[αφ]πῆ, Ἀπριλίου ια'.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος,
ἐλάχιστοι δοῦλοι

Κωστάκης Παχάρνικος,
Θεόδωρος Μέγας Σλουγ(ι).

neasezată, de oare ce nu e niciun chip
să se îndrepte acest rău, căci au început
cei de aici și pradă lumea. Și acestea cu
smerenie.

[17]88, April 11.

Ai Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-miei robi.

Costachi Păharnicul
Teodor Marele Sluger (?).

CCXLI.

Șătrarul Anastase Kalavrias către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște
fugari Turci.

1788,
April 12.

Ἠψηλότατέ μι Ἀφθέντα μι, ταπινὸς
προσκυνῶ.

Mε τὴν δουληκὴν μου προσκλίνειν φανερόν
ἐς τὸ Θεοφροόρητο Ἰφὸς τῆς ὄτῃ, μανθάνοντας
ὅτῃ ἤλθαν φηγάδες πενίντα Τοῦρκι ἐς Κάσσορα,
ἔστηλα ἐφθῆς τὸν πολ[ου]γγπάσι Κωσταντῇ Ἀ-
γραφερότι μὲ τὰ νεφέρια, καὶ ἐπάγεσεν καὶ ὁ
πασλάγας, τοὺς ὀπίους τοῦ ἐπίρην ὁ πασλῆς
ὁ Ποτοποδοπιτάρη καὶ τοὺς ἔφερην ἐς Κάσσορη,
καὶ τοὺς ἐπέρασεν ἐφθῆς, καὶ ἔμαθον ὅτου
τοὺς ἐπίρην καὶ ἄσπρα, καὶ τοὺς ἐπίρην καὶ
ἔξῃ ἄλογα, καὶ ἂν ἔνε τὸ ἔλκος τῆς νὰ στήλο
τὸν πασλάγα καὶ τὸν πολουγγπάση νὰ τὸν
πίσσουν νὰ τὸν φέρουν ἐς τὸ Ἰφὸς τῆς, καὶ,
φθῆς γράφοντας, μὰς ἔλθεν χαμπάρη ὅτῃ ἔλθαν
φηγάδες τριακοσί ἐς χορίο Πανσόφῃ, καὶ ἐφθῆς
κινίσαμς καὶ πιγένο, καὶ ᾗ μαζῇ διὰ νὰ τοὺς
γυρίσομε, καὶ ἔμς πάντα ἐς τὸ ἔλκος τὸ
Ἰφὸς τις.

[17]88, Ἀπριλίου 12.

Τῆς Ἠψηλότῃτα τῆς ταπινὸς δοῦλος
Σατράρ Ἀναστάσις Καραβρίας.

(Pecete neagră pe dos.)

Prea-înălțate Doamne al meu, smerit mă
înechin.

Cu supusa mea închinăciune arăt Înăl-
țimii Tale de Dumnezeu păzite că, a-
flând că au venit cinzeci de fugari turci
la Casora (!), am trimes îndată pe bu-
lucbașa Constantin Agrafiotul cu ne-
feri, și a venit și beșleaga, pe cari i-a
luat beșliul de la Podul Pitarului și i-a
dus la Casora, și i-a trecut îndată, și
am aflat că li-a luat și banii și li-a luat
și șase cai, și să fie mila Ta să trimet
pe beșleaga și pe bulucbașa să-l prindă
și să-l aducă la Înălțimea Ta, și, ieri
scriind, ni-a venit habar că au venit trei
sute de fugari la satul Pansofi (Bașcov?),
și ieri am pornit, și merg și eu cu ei ca
să-i căutăm, și sânt eu totul la mila Înăl-
țimii Tale.

[17]88, April 12.

Al Înălțimii Tale supus rob.

Șătrarul Anastase Kalavrias.

CCXLII.

Nicoli Calafatul și Șătrarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia
de a se trimete calafați la corăbii și despre fugari Turci.

1788,
15 April.

Ἠψηλότατε ἱμὸν Ἀφθέντῃ ταπινὸς
προσκηγῶ.

Μετὰ τὴν δουληκὴ μὴ προσκλίνειν φαναι-
ρόν σὸ Θεοφροόρητο Ἰφὸς τῆς ὄτῃ ἐγὼ ὁ
Νικόλης κάλφας ἔχο μὲ ὀλο καὶ τρῆς φορὲς
ὁποῦ γράφο ἐς τὸ Ἰφὸς ὅτῃ νὰ σταλθοῦν κα-
λαφάτες καὶ περὶ τοῦτο δὲν ἐστάλθησαν, καὶ
περηναλὸ τὸ ἔλκος Τῆς νὰ σταλθοῦν μίαν ὄρα

Prea-Înălțate al nostru Domn, cu supunere
mă înechin.

După supusa mea închinăciune arăt că
eu, Nicoli Calfa, am scris de două, trei
ori Înălțimii Tale să se trimeată ca-
lafați, și pentru aceasta nu s'au trimes,
și rog mila Ta să se trimeată cu un
ceas mai de vreme ca să se ungă cu

ὁμπρὸς διὰ τὰ καλαφατιστὴ τὴν ῥήξουσι
 ἐς τὸ γιᾶλό, ἐπιδὶ καὶ τὰ νερά στρέβουν καὶ
 ἥστερον ἱμπορῇ νὰ μᾶς δόσι ζαχμέτι, καὶ, ἂν
 τίχη καὶ ἔρουν πρόφασιν ὅτι καλαφάτες δὲν
 ἴνε, καὶ ἥς τὸ Γαλάζη ἴνε καὶ ἐς τὸ Προηλάβο
 καλαφάτες, περῆσι, καὶ ἂν ἴνε ὀρηζμός τοῦ
 Ἰφὸς τῆς χριάζετε, ἴνε ἀναγγέα νὰ γένι καὶ
 μία βάρκα τῆς σιαλούπας ὀκτόπιχο, καὶ κοσ-
 τάρη καὶ ἀφτί ἕως εἰς ὀγδόντα γρόσια, καὶ ἐ-
 στῆλας ἐς τὸ βουνὸ καὶ ἐκόψαμε τὰ κιζάκια
 καὶ τὰ φαλάγγια, καὶ ἴνε ἔτιμα, καὶ νὰ προσ-
 ταξῇ τὸ Ἰφὸς τῆς νὰ ἔλθουν, καὶ μένο ἐς τὸ
 ἔλτος τῆς.

[17]88, Ἀπριλίου 15.

Τῆς Ἰφηλότης τῆς ταπινῶς δοῦλως

Νικόλης καλαφάτης.

Καὶ ἡγὼ, ὁ ταπινὸς σκλάβος Σατράρ, ταπινὸς
 προσκινὸς. Σὰς ἔγραψα τὲς προάλες ὅτη ἴλθαν
 πενήντα φιγάδες καὶ τοὺς ἀπέρασεν ἕνας πεσ-
 λῆς, καὶ τοὺς ἐπῆρεν καὶ παράδες καὶ ἔξε ἄ-
 λογα, καὶ ἔστηλα τὸν πολουγγπάσι καὶ πεσ-
 αγά, καὶ ἤτον περασμέν ἴστερον ἴλθον ἄλους
 τρακόσιη, καὶ ἐπάγισα καὶ ἀτός μου, καὶ δὲν
 ἔλαβα ἀπόκρισιν. Σήμερον πάλε ἐς τὸ Ἀλμένι
 ἴλθον ἄλλη φιγάδες.

(Pecete neagră pe dos.)

păcură și să o tragem în apă, căci și
 apele sead și apoi poate să ni facă greu-
 tate, și de s'ar întâmpla să aște cuvânt
 că [aici] calafați nu se află, și la Ga-
 lați sânt, și la Brăila calafați de anul
 trecut, și dacă e porunca Înălțimii Tale;
 se cere, e nevoie să fie și o barcă a șa-
 lupei de opt coți, și costă și ea până la
 optzeci de lei, și am trimes la munte
 și am tăiat și sprijinele și scândurile de
 alunecat, și sânt gata, și să orânduiești
 Înălțimea Ta să vie, și eu rămân la
 mila Ta.

[17]88, April 15.

Al Înălțimii Tale supus rob.

Nicolis Calafatul.

Și eu, robul supus Sătrarul, cu supunere
 mă închin. Ți-am scris dăunăzi (?) că au
 venit cînzeci de fugari și i-a trecut un
 beșliu, și li-a luat și paralele și șase cai,
 și am trimes pe bulucbașa și beșleagă, și
 erau trecuți, apoi au venit alți trei sute,
 și am mers și eu însumi, și n'am avut răs-
 puns. Azi iar la Ulmeni au venit alți
 fugari.

CCXLIII.

1788,
23 April

Hristodul, al doilea Postelnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greu-
 tățile cu ostașii turci.

Ἰφηλότατε καὶ εὐσπλαχνικότατέ μοι
 Αὐθέντα,

† Μετὰ θερμῶν δακρύων ἀναφέρω τῷ Ἰ-
 φει τῆς ὅτι εἶδον τὴν ἐκλαμπρὴν πρωσταγὴν
 τοῦ Ἰφους τῆς καὶ τῷ πόσον μὲ γκετζιρδισαν
 διὰ χιγανέτην εἰς τῷ Ἰφει τῆς καλότατα τῷ
 ἐκατάλαβα. Κατὰ τὴν πρωσταγὴν τοῦ Ἰφους
 τῆς εὐθὺς ἐζήτησα νὰ συκοθῶ νὰ ἔλθω εἰς
 Βουκουρέστι, ὁ Ἰσάκ-ἐφένδης ὅμως μὲ εἶπεν
 ὅτι ἡ πρωσταγὴ τοῦ Ἰφους τῆς εἶναι διὰ
 νὰ ἔλθωμεν μαζὶ εἰς Βουκουρέστι, ὅθεν ἔμεινα
 κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἐφένδη. Ἰφηλότατέ μοι
 Αὐθέντα, ἐγὼ τὸ νὰ ἔλθω εἰς Βουκουρέστι
 εἰς τέτοιους καιροὺς εἶναι μεγάλο κερέμι εἰς
 ἔμεινα, ἐπὶ δὴ εὐρίσκομαι ὑπὸ τὰς πτέρυγας
 τοῦ Ἰφους τῆς, καὶ ὥχει μεταξὺ τῶσων ἀσ-
 κριδῶν καὶ εἶμαι μόνος, καὶ νὰ γηρεῖουν
 νὰ μὲ παραλαβίσουν: καθὲς 15 ἡμέρας ἐγὼ
 αὐτὰ ὅλλα τὰ τραβῶ, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ
 φανῶ εὐάρεστος τῷ Ἰφει τῆς, ὥχει γκατὶ

Prea-înălțate și prea-milostive Doamne
 al meu,

† Cu calde lacrimi aduc înaintea Înăl-
 țimii Tale că am văzut porunca strălucită
 a Înălțimii Tale și că atâta m'au pârât
 ea nerecunoscător către Înălțimea Ta am
 aflat-o foarte bine. După porunca Înăl-
 țimii Tale îndată am căutat să ies ca să
 vin la București, dar Isac-efendi mi-a
 spus că porunca Înălțimii Tale este să
 venim împreună la București, așa că am
 rămas după vorba efendiului. Prea-înăl-
 țate Doamne al meu, să vin eu la Bucu-
 rești pe astfel de vreme e mare har pen-
 tru mine, ca unul ce mă aflu supt aripile
 Înălțimii Tale și nu în mijlocul atâtor
 ostași turci și sânt singur, și ei să caute
 a mă face bucăți: la fiecare cînspre-
 zecé zile eu sufăr toate acestea, numai
 și numai ca să mă arăt plăcut Înăl-

κατσαντίζω, καὶ τὰ ὅσα κακὰ κατσαντίζω καὶ ἐξιγίετια θέλεται πληρωφωρηθῇ ἐρχόμενος ὁ σκλάβος σας μετὰ τοῦ Ἰσάκ-ἐφένδῃ· ὅμως θέλει φανῇ καὶ πόσον κέρδος ἔγχειναι τῇ αὐθεντικῇ Βισιταρία ἀπὸ ζαχηρεδαίς, μάλιστα ἀπὸ τῶν κριθάροι ὁποῦ τῶν ἔδαλα τῶρα εἰς τάξιν, καὶ δίδονται μίαν ἡμέραν τεκμήλι τὰ χάρτζια τοὺς καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν μισὰ τὰ γέμια τοὺς, ὁποῦ ἡ μισὴ ἡμέρα κάμνει 18 κοιλὰ τῆς Ἰπρατίας. Πρὸς τοῦτοις φανερώνω τῷ Ὑφει τῆς ὅτι καὶ μὲ τὰ θεριμῶν θακρίων παρακαλῶ τῷ Ὑφει τῆς νὰ ἐξετάσῃ, ἀκριβῶς καὶ αὐθεντικῶς, τὸν ἄνθρωπον ὁποῦ εἶπεν ὅτι εἰς τῷ Κιμπουλοῦνγκι εἶναι μόνον 400 ἀσκηρίδαις, εἰς καιρῶν ὁποῦ εἰς τῷ Κιμπουλοῦνγκι εἶναι ὑπὲρ τὰς τρεῖς χιλιάδαις ἀσκηρίδαις, καθὼς τοὺς εἶδεν καὶ ὁ Ἰσάκ-ἐφένδῃς μόνος του· πῶς γίνεσται, Αὐθέντα μοι, νὰ κάμω τέττα χιγανετλίκια μὲ ἀσκηριῶν μαδεδάις εἰς καιρῶν ὁποῦ ἐγὼ εἰξήρω καλότερα πόσον δελικάτος μαδὲς εἶναι καὶ πόσον μεγάλον χιγανετλίκι τὸ νὰ εἶναι τῷ πογάζι χορσεῖς ἀσκήρι, μόνον 400 ἢ καὶ 1000 ἀσκηρίδαις. Πῶς γίνεσται νὰ μὴν εἰδοποιήσω τῷ Ὑφει τῆς εὐθύς! Αὐτὰ τὰ ψεῆματα ὁποῖος σὰς τὰ εἶπεν, μόνον καὶ μόνον τὰ εἶπεν διὰ νὰ κάμει περυσανλίκι εἰς τῷ ἀσκήρι καὶ νὰ μὲ καζά-δγρ-δίσῃ ἐμένα τὸν δυστιχῇ δοῦλον τῆς. Καὶ ταῦτα μὲν δουλικῶς φανερώνω τῷ Ὑφει τῆς.

Ἀπριλίου κγ'.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος

Χριστόδουλος β' Ποστέλνικος.

Παρακαλῶ, Αὐθέντα μοι, νὰ στείλεται σερ-δεσχεττίδαις γιαγιάδαις, κάμποσα παῖράκια.

ἱμῖι Tale, nu pentru vre-un câștig, și câte rele le întâmpin și le sufăr vei afla când va veni robul Tău cu Isac-efendi; dar se va vădi și ce folos a' ieșit pentru Vistieria domnească de la zaherele, mai ales de la orz, pe care l-am pus astăzi la rânduială, și se dau într'o zi desăvârșit porțiile lor și în altă zi pe jumătate iemurile¹, așa că jumătate de zi face optsprezece chile de Brăila. Pe lângă acestea arăt Înălțimii Tale ceva și cu lacrimi calde rog pe Înălțimea Ta să caute, cu luare aminte și domnește, pe omul care a spus că la Câmpulung sânt numai 400 de ostași turci, pe când la Câmpulung sânt peste trei mii de ostași turci, cum i-a văzut și singur Isac-efendi; cum se face, Doamne al meu, să fac eu atâta greutate eu lucrurile ostașilor turci pe o vreme când eu știu prea bine cât de *delicată* afacere e și ce mare încercătură este să fie la un pas fără oaste, numai 400 sau și 1000 de ostași turci. Cum să nu fac știut Înălțimii Tale de-a dreptul! Acele minciuni cine Ți le-a spus, le-a spus numai și numai pentru a face miserie în caste și să mă scoată vinovat pe mine, nenorocitul rob al Tău. Și acestea cu supunere le arăt Înălțimii Tale.

April 23.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mie rob.

Hristodul al doilea Postelnic.

Mă rog, Doamne al meu, să se trimeată serdengheșdii pedestri, câteva steaguri.

CCXLIV.

Gheorghe L... către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre socotelile Ocnelor Mari date omului lui Dimitrachi Turnavitul.

1788,
24 April.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Τὸ ἀπὸ ἰδ'ης τοῦ λήγοντος πανέκλαμπρον γράμμα τοῦ Ὑφους τῆς προσκυνητῶς ἔλαβον· εἶδον δὲ καὶ τὰ ἐν αὐτῷ προσταττόμενα περὶ τῶν ἐδῶσε Μεγάλων Ὁκνῶν, ὅτι, ἐπειδὴ στέλλεται ἀπὸ μέρους τοῦ κῆρ Δημητράκι Τουρναδίτου ὁ Μαρῖνος, ἄνθρωπός του, νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν δόσιν καὶ λήψιν τοῦ μαδὲ τῆς Ὁκνας, καὶ νὰ βαστάξῃ καθαρὴν λογαριασμόν, καὶ προστάζομαι ὁ δοῦλός της

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Prea-strălucita-Ți scrisoare de la 14 ale lunii trecute cu plecăciune am primit-o; am văzut și cele orânduite în ea despre Ocnele Mari de aici, ca, trimetându-se din partea lui Dimitrachi Turnavitul Marin, omul lui, să privergeze la darea și lipsa afacerii Ocnei și să fie catastif curat, și sânt însărcinat, eu, robul Tău, să-i predau so-

¹ Măsură.

νά παραδώσω εἰς αὐτὸν τὸν λογαριασμὸν τοῦ
 ὅσου καιροῦ ἐστάθην εἰς τὴν ἐπιστάσιαν ταύ-
 την. Ὅθεν φανερώων τῷ θεοφρουρήτῳ Ὅψει
 της ὅτι, κατὰ τὴν πανέκλαμπρον προσταγὴν
 ἀκολουθῶν, παρέδωκα εἰς τὸν ῥηθέντα ὅλον
 τὸν λογαριασμὸν, καθὼς καὶ ὁ ἴδιος φανε-
 ρώνει. Ὁ δοῦλός της εἶμαι εἰς Ῥίμνικον, ἐ-
 νασχολούμενος εἰς τὰ τῆς ἱσπραβνιτζίας.
 Ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα ἔτη τοῦ
 θεοφρουρήτου Ὅψους της εἶησαν θεόθεν ὅτι
 πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

αψπηΨ, Ἀπριλλίου κδ'η.

Τοῦ θεοφρουρήτου Ὅψους της ἐλάχιστος
 δοῦλος

Γεώργιος Ἰ...ρης.

coteala trimisului cât am fost în a-
 ceastă supraveghere. Deci arăt Înălțimii
 Tale de Dumnezeu păzite că, urmând
 după prea-strălucita poruncă, că i-am
 predat aceluia toată suma, precum o
 mărturisește și însuși. Eu, robul Tău,
 sânt la Râmnic, prins cu ale isprăvniciei.
 Acestea cu supunere, iar anii Înălțimii
 Tale de Dumnezeu păzite fie de la Dum-
 nezeu cât mai mulți și pe deplin feri-
 ciți.

1788, April 24.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
 prea-mic rob.

Gheorghe I...rul.

CCXLV.

Pitești,
 1718,
 29 April.

Ioan Armașul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutatea cu Turcii.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Μὲ τὰς ἐδαφείας μου ὑποκλίσεις δουλι-
 κὸς φανερώων τῷ θεοφρουρήτῳ Ὅψει της,
 διὰ τὸν ἐδῶ νουζούλ-ἐμηνί Μεχμέτ-ἀγά, ὅτι
 πέρνει λουφὲν διὰ 35 νεφέρια καὶ ἕναν τοῦ
 κεχαϊά του, καὶ διὰ τοῦ λόγου του πέρνει γρό-
 σια 200 τὸν μῆναν, τὰ ὁποῖα νεφέρια τὰ 25
 πέρνουν πρὸς 10 γρόσια τὸν μῆναν, τὰ δὲ
 δέκα πρὸς ὀκτώ, καὶ ὁ κεχαϊάς του 25, ὁποῦ
 συμποσοῦνται γρόσια 557. ἕως τὴν σήμερον
 12 νεφέρια ἐδαστοῦσεν, τώρα δὲ ἀπὸ τοὺς ἀ-
 γάδες ἐπῆρην ἄλλους ἐπτά, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους,
 ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντη, οὔτε ἀσπροῦ διάφο-
 ρον δὲν γνωρίζωμεν. ἐξ ὧν, ἀπὸ τὴν ζημίαν,
 αὐτόν, Αὐθέντη μου, τὸν ζητοῦμεν ἀνθρώπους,
 ὅταν ἐστέλνωμε τὸν ζαχρεὲν εἰς Κοῦρτι-δέ-
 ᾿Αρτζεσι, νὰ εὐρίσκονται μαζὺ μὲ τὰ ἀμάξια,
 νὰ μὴν πειράζεται ὁ ζαχρεὲς ἀπὸ τοὺς φυ-
 γάδες, καὶ δὲν θέλει νὰ μᾶς δώσῃ. Εἰς τὸ
 κασάπιον τὸν λέγω νὰ στείλλῃ ἀνθρώπους, τό-
 σον καὶ εἰς τὰ φωμάδικα, ὅταν διδῇ τὸ ταῖνι,
 νὰ μὴν ἀρπάξουν καὶ ἀδικοῦν τοὺς εὐρίσκο-
 μένους εἰς αὐθεντικὴν δούλευσιν, καὶ οὔτε ἐκεῖ
 θέλει νὰ στείλλῃ, καὶ μὴν ἡμποροῦντες νὰ
 ὑποφέρουν τόσον οἱ κασάπιδες, ὅσον καὶ οἱ
 φωμάδες, διωρίσκαμεν τοῦ Σαλῆ-ἀγά, τοῦ ἑ-
 κίλη Ἀλῆ-ἀγά, τοὺς ἀνθρώπους, καὶ αὐτοὶ εὐ-
 ρίσκονται καθ' ὥραν εἰς ἐκάθε ὑπηρεσίαν μας.

Εἰς τὸ μαγαζὶ ὁποῦ διδεται τὸ κριθάρι, τὸ
 ταῖνι τῶν ἀσκερλίδων, καὶ ἐκεῖ μὲ κἀγέναν
 τρόπον δὲν ἐθέλησες νὰ βάλῃ ἀνθρώπους του
 νὰ μὴν χιρπαλαδῆζουν τοῦ ζαρετζί, καὶ πέρ-
 νουν καθὼς θέλουν. Βλέπωντας ὁ δοῦλός της

Πρεα-ἐνῆλταε Doamne al mieu,

† Cu plecăciunile mele până la pământ
 arăt supus Înălțimii Tale păzite de Dum-
 nezeu, prin cel de aici nuzul-eminî Meh-
 met-aga, că ieia leafă pentru 35 de ostași
 turci și unul al chehaiiei lui, și pentru
 el însuși ieia 200 de groși pe lună, din
 cari ostași turci 25 ieau câte 10 groși
 pe lună, iar alții zece la opt, și cheha-
 iaua lui 25, care se adună la un loc
 groși 557; până azi 12 neferi s'au ținut,
 iar acum de la agale a luat alți șapte,
 de la cari, prea-înălțate Doamne al mieu,
 nu cunoaștem nicio deosebire de un ban;
 de la cari, din pagubă, îi cerem, Doamne
 al mieu, oameni, când am trimes za-
 hereaua la Curtea-de Argeș, ca să se aște
 cu căruțe, ca să nu se atace zahereaua
 de fugari, și nu vrea să ni-i dea. Îi spun
 să trimeată oameni la căsăpie, cât și la
 pitărie, când dă tainul, ca să nu prade
 și să nu nedreptățească pe cei ce se
 află în slujba domnească, și nici acolo
 nu vrea să trimeată, și, neputând să sufere
 atât casapii, cât și pitarii, am orânduit
 pe oamenii lui Salî-aga, vechilul lui Ali-
 aga, și aceștia se află în acest ceas la
 orice slujbă a noastră.

La magazia unde se dă orzul, tainul
 ostașilor turci, și acolo cu niciun chip n'a
 vrut să puie oamenii lui ca să nu șter-
 pelească pe zaheregiu, și ieau cum vor.
 Văzând robul Tău astfel de nedreptăți,

τὰ παρόντα ἐρεκάτια, ἐδιώρισα καὶ εἰς τὸ μα-
γαζὶ δύο ἀνθρώπους τοῦ Ἀλῆ-ἄγα καὶ δύο
τοῦ δοῦλου τῆς μετ' ἐκκλησίαν, ἐξ ὧν, ἀπὸ τὰ
νεφέρια τὰ ἀδιαφόρητα ὅπου ἔασα, τὸν ἐδώ-
σαμεν καὶ ἔναν Βλάχον γραμματικόν, ὃ ὁποῖος
γράφει τοὺς τεσσερέδες, καὶ αὐτὸς μόνον ὑ-
πογράφεται, καὶ τὸν ὁποῖον γραμματικὸν τὸν
πληρώνη ὃ δοῦλός τῆς πρὸς 12 γρόσια τὸν
μῆναν, ἐξ ὧν, ἀπὸ τὸ φαγὴ του, καὶ ἄλλον
Βλάχον τὸν ἐδώσαμεν θελήτως καὶ ἀθελήτως
διὰ σαῖσι, καὶ αὐτὸς πέντε γρόσια τὸν μῆναν
τὸν δίδει ὃ δοῦλός τῆς.

Προσέτι ὅσοι φυγάδες ἔρχονται καὶ ὅσοι
ἄλλοι ἀδιαφόρητοι στρατιῶται περνοῦν, τὰ
ὅσα ταῖνια τὸν ζητοῦν, τοὺς δίδει, χωρὶς
νὰ κάμῃ κάμειαν ἐξέτασιν, καὶ δὲν ἔλ-
λειψα νὰ τὸ φανερώσω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑ-
ψει τῆς. Θεσμῶς δέομαι εἰς τὰ φιλελεήμονα
σπλάγγνα τοῦ Ὑψους τῆς νὰ μὴν τὸ μάθῃ
ὅτι φανερώσει ὃ δοῦλός τῆς τῷ Ὑψει τῆς,
καὶ προστάξει τοὺς ἐσκιᾶδες τὰ νεφερίά του
καὶ μετ' ἐστερήσουν ἀπὸ τὴν ζωὴν. Ταῦτα μὲν
δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη τῆς Ὑψηλότητός τῆς
εἴησαν θεόθεν πλείστα καὶ πανευδαίμονα.

[17]88, Ἀπριλίου 29. Πιτέστι.

Τῆς Ὑψηλότητός τῆς ἐλάχιστος δοῦλος

Ἰωάννης Ἀρμάσις.

(Pecete neagră pe dos.)

am orânduit și la magazie doi oameni
ai lui Ali-aga și doi ai robului Tău cu
plată, dintre cari, din ostașii turci fără
folos ce țin, am dat și un Român gră-
mătic, care scrie teșcherelele, și el numai
se iscălește, și pe care grămătic îl plă-
tește robul Tău cu 12 groși pe lună,
din cari, de la hrana lui (*sic*), și alt
Român l-am dat cu voie și fără voie
ca vizitiu, și aceleia-i dă cinci groși
pe lună robul Tău.

Pe lângă aceasta câți fugari vin și
câți alți ostași fără folos merg, câte
tainuri îi cer, li dă, fără a face nicio cer-
cetare, și n'am lăsat să n'o arăt. Înăl-
țimii Tale păzite de Dumnezeu. Mă rog
călduros de milostivele măruntaie ale Înăl-
țimii Tale să nu se afle ce spune robul
Tău Înălțimii Tale, căci va pune pe tică-
loșii lui de neferi să mă lipsească din
viață. Acestea cu supunere, iar anii Înăl-
țimii Tale fie de la Dumnezeu foarte
mulți și pe deplin fericiți.

[17]88, April 29. Pitești.

Al Înălțimii Tale preamie rob

Ioan Armașul.

CCXLVI.

Fotie „*Chi*” către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre podul ce e a se face
peste Dunăre.

1788,
29 April.

Ὑψηλότητάς μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὴν ταπεινὴν μου καὶ δουλικὴν
προσκύνησιν ἀναφέρω τὸ θεοφρουρητὸν Ὑψος
τῆς ὅτι ἐπροχθὲς ἦλθαν εἰς Βιδίην ἀπὸ τὸ
Ὁρδού-χουμαγιὸν ὃ ἐνδοξότατος καπουτζή-
μπασης Ταῆρ-ἄγας καὶ ὃ ἐνδοξότατος καπου-
τζήμπασης Χουσεῖν-ἄγας τερναβαλῆς, οἱ ὁποῖοι
εἶναι διορισμένοι ἀπὸ τὸ κραταῖον Δοβλέτι
διὰ νὰ φηγάσουν τὸ κιουπρί ἀπάνου εἰς τὴν
Τούνα. Τὸν δὲ προσκυνητὸν ὁρισμὸν μετ' ἀπε-
κρίθισαν ὅτι ἀπὸ Νικόπολιν τὸν ἔστειλαν
πρὸς τὸ θεοφρουρητὸν Ὑψος τῆς, διὰ νὰ διω-
ρισθῶν τὰ χρειώδη τοῦ κιουπροῦ, δηλαδὴ κε-
ρεστές καὶ ἄλλα, καὶ, μετ' ὅτι νὰ εἶναι ἔλ-
ατζεῖς διὰ νὰ πάρῃ τέλος τὸ κιουπρί ἕως σαράντα
ἡμέρες, ἐπειδὴ καὶ τὸ κραταῖον Δοβλέτι εἰς
τοὺς προσκυνητοὺς ὁρισμοὺς οὕτως προστάξῃ καὶ
ἰδοῦ, εὐμενέστατάς μοι Αὐθέντα, ὅπου στέλνουν
ἢ Ἐνδοξότης των τὸν παρόντα Σεῖτ-Ἀλεμτάρ-

Prea-înălțate Doamne al meu,

* † După închinarea mea supusă și de
rob aduc înaintea Înălțimii Tale de Dum-
nezeu păzite că alaltăieri a venit la Vi-
din de la ordia împărătească prea-slăvitul
capugibașă Tahir-aga și prea-slăvitul ca-
pugibașă Husein-aga de Târnova, cari
sânt orânduiți de puternicul Devlet ca să
facă podul sus pe Dunăre. Iar porunca
vrednică de închinare mi-au răspuns că
de la Nicopol au trimes-o către Înălțimea
Ta de Dumnezeu păzită, ca să se orân-
duiască lucrurile de nevoie podului, che-
resteană adecă și altele, și, pentru că e
neapărat să iea capăt podul până în pa-
truzeci de zile, de oare ce și puternicul
Devlet în poruncile vrednice de închi-
nare așa poruncește, iată, prea-îndu-
rătorule Doamne, că trimete Slăvirea

ἀγᾶ, μὲ τοὺς τεπρήν-ναμέδες, ὁμοῦ καὶ μὲ τὸ κατὰστιχον τοῦ ζητουμένου κερσετὲ πρὸς τὸ θεοφροδότητον Ὑψη της, ἐπειδὴ καὶ ἔχουν νὰ φθηασθοῦν τοῦ κιουπριοῦ τὰ τουμπάζια, ὁμοῦ καὶ τὰ ἐν ἀπολυθέν[τα] χρειώδη αὐτοῦ, εἰς Βιδίτι, καὶ μετέπειτα ὅπου προσταζή τὸ κραταῖον Δοβλέτι ἐκεῖ ἔχουν νὰ τὴν κουρτίσουν, καὶ περὶ τούτου καὶ ὁ ταπεινός της δοῦλος δὲν ἔλειψα εἰς τὸ νὰ τὸ φανερώσω πρὸς τὸ θεοφροδότητον Ὑψη της. Ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ ἐτὴ της Ὑμετέρας θεοφροδότητου Ὑψηλότητος εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

[αφ]πῆ, Ἀπριλίου κθ'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφροδότητου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος

Φώτης Κ.η.

Lor pe acest Seid-Alemdar-aga, cu înștiințări și cu catastihul cherestelei cerute către Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, de oare ce au a se face și picioarele podului, și cele ce mai sânt de nevoie ale lui, la Vidin, și după aceea poruncește puternicul Devlet ca acolo să-l așeze, și pentru aceasta robul Tău supus n'am lipsit să o arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite. Acestea cu supunere, iar anii Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite fie de la Dumnezeu foarte mulți și pe deplin fericiți.

[17]88, April 29.

Al Înălțimii Voastre de Dumnezeu păzite prea-mie rob.

Fotie Chi.

CCXLVII.

1788,
22 Maiu.

Gheorghe Postelnicul și Dimitrie Pitarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ivirea unor cete de hoști.

Ὑψηλότης ἡμῶν Αὐθέντα,

† Μὲ τὸ παρόν μας δουλικὸν φανερώνομεν τῷ θεοφροδότητῳ Ὑψει της ὅτι οἱ κλέπται ἀπὸ τὸ Γκόρτζι, καθὼς καὶ ἄλλοτε ἐφανερώσαμεν τῷ Ὑψει της, ὅτι ἐκτάνθησαν καὶ εἰς τὸ καθλίμι μας, ὅπου συνορθεύεται μὲ τὸ Γκόρτζι, καὶ ἐξ αἰτίας αὐτῆς ἡ μισή πλάσα τοῦ Ὀλτέτζου καὶ τὸ μισὸ πλάγι τοῦ Χουρτζίου ἐσκόρπισε, καὶ μένουν ὅλαις ἡ προσταγαῖς εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος ἀνενέργηταις. Τώρα ἐλάβομεν εἴδησιν ὅτι, ἀφ' οὗ ἐκτάνθησαν καὶ ἕως κοντά εἰς τὴν Κραγιώθαν, ὅπου ἔκαμην πολλὰ κηκὰ, σκοτώνοντες καὶ πολλοὺς μπογιαρινάσιδες, πάλιν νὰ ἐγύρισαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ καθλίμι μας, καὶ, ἄγκαλα ἡμεῖς ἔχομεν σταλμένην καλὴν πότεραν κατ' αὐτῶν, ἐγράψαμεν ὅπως δύο φοραὶς καὶ τῷ ἄρχοντι Καϊμακάνμη νὰ στείλλῃ καὶ ἡ Εὐγενεία του ἀπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος πάλιν καλὴν πότεραν, ὅπου ἐκεῖνοι ἀπ' ἐκεῖ καὶ οἱ ἐδικοὶ μας ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος πάλιν νὰ τοὺς σάλουν εἰς τὴν μέστην καὶ νὰ τοὺς σκορπίσουν, καὶ ἐτὶ νὰ φέρουν καὶ τὰ χωρία εἰς ἰσάτι καμμίαν ἐνέργειαν ὅπως ἀπὸ μέρος τῆς Κραγιώθας δὲν βλέπομεν, καὶ, ἂν δὲν γίνῃ αὐτὸς ὁ τρόπος ὅπου νὰ σταλῇ καὶ ἀπὸ τὴν Κραγιώθαν πότερα (ὥσάν ὅπου οἱ κλέπται ἐμάθομεν ὅτι εἶναι ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους μὲ κῆποιον Τροκάνον), ἀλλέως δὲν καταδαμάζονται, καὶ, ἂν κτυπηθοῦν μὲ μόνην τὴν πότεράν μας, καὶ ὑπερισχύσουν (ὁ μὴ

Prea-înălțate Doamne al nostru,

† Cu cea de față supusă arătăm Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că hoșii din Gorj, cum și altă dată am arătat Înălțimii Tale, s'au arătat și în județul nostru, care se mărgenește cu Gorjul, și din această pricină jumătate de plasă a Oltețului și jumătate de plaiu al Hurezului s'au împrăștiat, și rămân toate poruncile în acea parte fără urmare. Acuma am luat știre că, de oare ce s'au arătat și până lângă Craiova, unde au făcut multe rele, uicigând și mulți boierinași, iarăși s'au întors în partea județului nostru și, cu toate că am trimis o poteră bună contra lor, dar am scris de două ori și dumisale Caimacamului să trimeată și dumnealui din acea parte iar o poteră bună, așa că ei de acolo și ai miei din această parte să-i prindă la mijloc și să-i împrăștie, și încă să aducă și satele la supunere; dar nicio acțiune din partea Craiova nu vedem, și, dacă nu se face acest chip de a se trimete și din Craiova poteră (de oare ce am aflat că tâlharii sânt peste cinci sute și cu mulț Trocan), altfel nu se potolește, și, dacă s'ar ciocni numai cu potera noastră și birnie (ferească Dumnezeu!) hoșii, în-

γένοιτο) οί κλέπται, ή βήηλή φρόνησίς Της ήμπορεί νά στοχασθή πόσον πρόσωπον πέρ-
νουν οί κλέπται, και πόσον χαλασμών προσε-
νούν και εις τὸ καδηλίμ μας. Ὅθεν παρακα-
λοῦμεν τὸ θεοφροδότητον Ὑψος της νά προσ-
ταχθῇ ὁ ἄρχων Καϊμακάμης νά βοηθήσῃ τοῦς
ἐδικούς μας ἀπ' ἐκείνου τὸ μέρος, ὅπου ἐγρά-
ψαμεν ἡμεῖς τὴν Εὐγενείαν του, φανερώοντες
του και τὰ τερτήτιά μας και πῶς νά κτυ-
πήσουν τοῦς κλέπτας. Ὅτι, καθὼς φανερώου-
μεν, ἀν δὲν χαλασθοῦν αὐτοὶ οί κλέπται, φο-
βοῦμεθα ὅτι μεγάλον κεδέρι ἔχουν νά μᾶς
προξενήσουν εις τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀθροεντικῶν
προσταγῶν. Ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκ-
λαμπρα ἔτη τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους της
εἴησαν θεόθεν ὅτι πλεῖστα και πανάλδια.

αφπῆψ, Μαῖου 24.

Τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους της ἐλάχιστοι
δούλοι

Γεώργιος Ποστέλνικος
Δημήτριος Πιτάρης.

alta-Τι minte poate să judece ce obraz
vor lua hoții, și câtă pagubă fac și în
județul nostru. Deci rugăm pe Înălțimea
Ta păzită de Dumnezeu să se orându-
iască dumnealui Caimacamul să ajute pe
ai noștri din aceea parte, cum i-am scris
noi dumisale, arătându-i și planurile
noastre și cum să lovească hoții. Că,
dacă, precum arătăm, nu se prăpădesc
hoții aceia, ne temem să nu ni aducă o
mare împiedecare întru îndeplinirea dom-
neștilor porunci. Acestea cu supunere, iar
prea-străluciții ani ai Înălțimii Tale de
Dumnezeu păzite fie de la Dumnezeu cât
de mulți și cu totul fericii.

1788, Maiu 22.

Ai Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mici robi.

Gheorghe Postelnicul
Dimitrie Pitarul.

CCXLVIII.

Gheorghe Postelnicul și Dimitrie Pitarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni,
despre lefile Turcilor.

1788,
22 Maiu.

Ὑψηλότητας ἡμῶν Αὐθέντα,

† Μὲ τὸ παρὼν μας δουλικῶν φανερώνομεν
τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψει της ὅτι ὁ Ἀλή-ἀγάς
Σατιογλους μπίνμασης ἦλθε και μᾶς ἐπαρα-
πυνέθη ὅτι ἔχῃς ἄνθρωπον σταλμένον πρὸς
τὸ Ὑψος της διὰ τοῦς οὐλουφές, και ἦλθεν
διωγμένος και χωρὶς ἀπόκρισιν, και ὅτι οἱ
μπουλούκ-μπασιδες του και τὰ νεφέρια ἤξευ-
ραν ὅτι ἐκείνος ἦτον σταλμένος διὰ τοῦς οὐ-
λουφές, και τῶρα βλέπομεν και ἔρχονται
εἰς τοῦς δούλους Της. ζητοῦντες τὸν οὐλουφέν
ἡμεῖς και περὶ τοῦτου κημμίαν προσταγήν δὲν
ἔχομεν. Ὅθεν παρακαλοῦμεν νά ἔχομεν πα-
νέκλαμπράν της προσταγήν, τί ἀπρίκριν νά
τοῦς δώσωμεν. Ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκ-
λαμπρα ἔτη τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους της
εἴησαν θεόθεν ὅτι πλεῖστα και πανευδαίμονα.

αφπῆψ, Μαῖου 24.

Τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους της ἐλάχιστοι
δούλοι

Γεώργιος Ποστέλνικος
Δημήτριος Πιτάρης.

Prea-Înălțate Doamne al nostru,

† Cu cea de față a noastră supusă
arătăm Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
că Ali-aga Satioglu bîmbașa a venit și
ni s'a plîns că avea om trimis la Înăl-
țimea Ta pentru lefi, și a venit gonit și
fără răspuns, și că bulucbașii lui și neferii
au aflat că acela era trimis pentru lefi,
și acum vedem că vin la robii Tăi, cerînd
leafa, iar noi și pentru aceasta n'avem
nicio orînduială. Deci rugăm să avem
prea-strălucita-Ți poruncă pentru a ști ce
răspuns să li dăm. Acestea cu supunere,
iar prea-străluciții ani ai Înălțimii Tale
de Dumnezeu păzite fie de la Dumnezeu
cât mai mulți și cu totul fericii.

1788, Maiu 22.

Ai Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mici robi

Gheorghe Postelnicul
Dimitrie Pitarul.

1788,
25 Maiu.

Teodor Comisul și Ioan polcovnicul către Nicolac-Vodă Mavrogheni, despre pătrunderea voluntirilor la Râmnic și la Topliceni și atitudinea Turcilor.

Υψηλότης καὶ εὐμενέστατος ἡμῶν Αὐθέντα,
† Φανερώνομεν τῷ Θεοφρουρήτῳ αὐτῆς Ὑψι ὅτι εἰς Ῥίμνικον ἦλθον βολεντίρηδες μὲ Νέμτζους ἐχθροὺς ἕως 50 καὶ ἐπῆγαν κατ' εὐθείαν εἰς τὸ μοναστήρι καὶ ἐπῆραν τὸν ἡγούμενον καὶ τὸν Σατράρην Νικολέσκουλον καὶ τοὺς ἔστειλαν εἰς Φωξάνι. Εἶναι καὶ εἰς τὸ Τοπλιτζένι βολεντίρηδες μὲ Νέμτζους ἐχθροὺς ἕως 400 καὶ ἀπέχει ἕνα κάρτο τὸ Τοπλιτζένι ἀπὸ τὸ Ῥίμνικον. Ἐρχόμενος καὶ ὁ Μερχεμέτ-ρῆς ἀπὸ Ἰπραίλαν, ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ ἀγάδες ὁποῦ ἀπὸ Φωξάνι εἶχον ὑπάγη, ἐπίασαν καὶ ἕναν γκραδινάρην ἀπὸ τὸ Ῥίμνικον καὶ τὸν ἔφεραν ἐδῶ, ὁ ὁποῖος ἦτον παρὼν ὅταν ἐπῆραν τὸν ἡγούμενον ἀπὸ Ῥίμνικον καὶ τὸν ῥηθέντα Σατράρην. Ἐσυντήχαμεν τοὺς ἐνταῦθα ἀγάδες, μεγάλους καὶ μικροὺς, διὰ τὰ πηγαίνωμεν πρὸς τὸ Ῥίμνικον, καὶ ἀποκρίνονται ὅτι δὲν εἶναι τὸ ἀσκέρι μας ἀρκετὸν καὶ ἄλλα συμπράγματα, καὶ τὸ τελευταῖον μᾶς εἶπαν νὰ συλλογισθοῦν ἕως αὐριον. Ὑψηλότης ἡμῶν Αὐθέντα, ἄς τοὺς γράψῃ τὸ Ὑψος τῆς διὰ τὰ πηγαίνουσιν δίχως ἄλλο, ἄς σταλθοῦν καὶ ἀρκετὰ σαλκίμια καὶ μερικὰ τσελέγκια διὰ νὰ μὴν πρόφρασιζονται ὅτι δὲν ἔχουν.

Διὰ τὸν ἀπὸ Ἰπραίλαν ζαχιρέν, οἱ δοῦλοι Τῆς, καὶ χωρὶς νὰ λάβωμεν τὴν ἐκλαμπρον προσταγὴν, εἶναι πέντε ἡμέραις ὁποῦ ἔστειλαμεν τὸν Γκιούρον τουρκετζίτσασην διὰ τὴν ἀπειθειαν τῶν λακοῦτόρων, νὰ κάμῃ κάθε τρόπον καί, κέρνωντας ἀμάξια, νὰ τὰ στείλουν εἰς Ἰπραίλαν διὰ τὸν ζαχιρέν ἐδιορίζαμεν καὶ τρεῖς ἀνθρώπους ἐδικούς μας τί ὅμως θέλουν κάμῃ, οἱ δοῦλοι Τῆς δὲν εἰξέδρωμεν, καὶ ἂν ἡμπορέ[σῃ] νὰ μᾶς ἔλθῃ ὁ ζαχιρές τῆς Ἰπραίλας ἐξ αἰτίας τῶν ἐχθρῶν! Ὅθεν, ἂν φανῇ εὐλογον παρὰ τοῦ Ὑψους τῆς, νὰ σταλθῇ διὰ προσταγῆς μερικὰ κοιλὰ ἄλεδρι ἐδῶ εἰς Πουζαῖον, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔχουν οἱ ἄρχοντες ἱσπράθνικοι ἐδῶ περισσότερον ἀπὸ 38, μὲ ὅλον ὁποῦ καταγίνονται εἰς τὸν μαδὲν αὐτόν, πλὴν καὶ ἐδῶ οἱ περισσότεροι κατεσκορπίσθησαν. Οἱ ἐνταῦθα ἀγάδες ὅτι χερσεκίτι θέλουν κάμῃ αὐριον, θέλομεν φανερώσῃ τῷ Ὑψι τῆς. Εἰς Φωξάνι ἐμάθαμεν ὅτι ἐπῆγαν καὶ ἐκεῖ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς Νέμτζους, τὸν ἀριθμὸν ὅμως δὲν εἰξέδρωμεν, καὶ ἔστειλαμεν ἀνθρωπον ὁ ὁποῖος δὲν ἦλθεν ἕως τώρα, καί, ἐρχόμενος, θέλομεν φανερώσῃ τῷ Ὑψι τῆς.

Prea-înălțate și prea-bunule Domn
al nostru,

† Arătăm Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că la Râmnic au venit voluntiri cu Nemți dușmani până la 50 și au mers răpede la mănăstire și au luat pe egumen și pe Șătrarul Nicolescul și i-au trimes la Focșani. Sânt și la Topliceni voluntiri cu Nemți dușmani până la 400, și e departe un sfert Toplicenii de Râmnic. Viind și Mehemet-reis de la Brăila, și celelalte agale care erau să vie de la Focșani, au prins și pe un grădinar de la Râmnic și l-au adus aici, care era de față când au luat pe egumen din Râmnic și pe zisul Șătrar. Am întâlnit pe agalele de acolo, mari și mici, ca să mergem la Râmnic, și ei răspund că oastea noastră nu e de ajuns și alte îndreptățiri, și la urmă ni-au spus să se gândească până mâni. Prea-înălțate Doamne al nostru, serie-li Înălțimea Ta să meargă fără alta, să se trimeată și destule salcâmuri (*sic*) și unele celenghiuri ca să nu aducă înainte că n'au.

Pentru zahereaua de la Brăila, robii Tăi, și fără să luăm porneca-Ți strălucită, acum cinci zile am trimes pe Ghiur tufecibașa pentru neascultarea locuitorilor, ca să facă orice chip și, luând căruțe, să le trimeată la Brăila pentru zahereă; am orânduit și trei oameni ai noștri; dar ce vor face, noi, robii Tăi. nu știm, și de ar putea să ni vie zahereana Brăilei din pricina dușmanilor! Deci, dacă ar părea potrivit din partea Înălțimii Tale, să se trimeată din ordin câteva chile de făină aici, la Buzău, căci nici n'au dumnealor ispravnicii aici mai mult de 38, cu tot ce se tradese la slujba lor, decât că și aici cei mai mulți s'au imprăștiat. Agalele de aici ce mișcare vor face mâni, vom arăta-o Înălțimii Tale. La Focșani am aflat că au venit și acolo dintre dușmanii Nemți, dar numărul nu-l știm, și am trimes om, care n'a venit până acum, și, venind, vom arăta Înălțimii Tale.

Ὁ τιμιώτατος Τουρνατζή-ἀγᾶς, θέλοντες νὰ πλωρώσωμεν δῶα ἀγάδων λουφέςδες, τοῦ Ἰνέ-πολου Φεϊζή-ἀγᾶ καὶ τοῦ γιουροῦκ-παῖρακ-τάρη Χαφίτζη-Γλέντζ-ἀγᾶ, χωρὶς ταχβίλι δὲν μᾶς ἔδωκεν ἄσπρα, λέγωντας ὅτι „εἰς τὸ ἐξῆς ἔχει ἡ Τιμιότης τοῦ νᾶ πληρώνη λουφέςδες“, καὶ διὰ 800 γρόσια τοῦ λουφῆ τοὺς μᾶς ἐπλη-ρυν ταχβίλι. Ταῦτα δουλικῶς καὶ ἐσμεν ἀφ᾽ ἡμῶν, Μαῖου κα΄.

Τῆς Ὑπεστέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστα δοῦλοι

Θεόδωρος Κεσλτου Κόμις,
Γιάννης Πολκιδνίκος.

(Pecete neagră pe dos.)

Prea-cinstitul Turnagi-aga, vrând să plătim noi lefile a două agale, a lui Feizi-aga de Ineboli și a lui iuruc-baractar Hafizi-Ghenciu-aga fără mandat, nu ni-a dat bani, spuind că „de acum înainte Cinstea Ta ai să plătești lefile“, și pentru 800 de lei ale lefilor lor mi-a luat mandat. Acestea cu supunere și sântem

1788, Maiu 25.

Ai Înălțimii Voastre de Dumnezeu păzite prea-mici robi

Teodor Chesltu Comisul,
Iani polcovnicul.

CCL.

Gheorghe Aga și Dimitrie Pitarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre untul ce a adunat din Dolj, podul de la Fetislam și împrăștiat satului Călimănești.

1788,
26 Maiu.

Ὑψηλότατε ἡμῶν Αὐθέντα,

† Μὲ τὸ παρόν μας δουλικὸν φανερώνομεν τῷ Θεοφρουρῇ τῷ Ὑψεῖ της ὅτι, κατὰ τὰς παρελθούσας ἡμέρας, λαμβάνοντες οἱ σελέφιδές μας μίαν προσταγὴν τοῦ ἄρχοντος Καϊμακάμη νὰ τσιλοῦτσουν εἰς τὸ καδηλίκι ἐξακόσια καντάρια βοῦτυρον διὰ τὴν χρεῖαν τοῦ Βιδουλιού, ἦτοι τὴν ὀρινδουιάλαν τῆς ἀνοίξεως, δὲν εἶχον κάμη τὴν ἐνέργειαν, προσμένοντες ἀπὸ τὸ Ὑψος της ἀπόκρισιν εἰς τὴν εἰδοποίησιν ὅπου εἶχον κάμη περὶ τούτου, καὶ μὴν ἐλθούσης κῆμιας ἀποκρίσεως, κατόπιν δὲ ἦλθε καὶ εἰς ἡμᾶς παρομοία προσταγὴ τοῦ ἄρχοντος Καϊμακάμη καὶ μὲ μουπασίρην διὰ τὸ αὐτὸ βοῦτυρον, καὶ, βλέποντες οἱ δοῦλοι της τὴν ἀνάγκην ὅπου μᾶς γράψει ὁ ἄρχων Καϊμακάμης (ἄγκαλα ἡ σοῦμα ὑπέρογκος), ἐκάμαμεν τσίσα εἰς τὸ καδηλίκι, δάξοντες νὰ βοηθήσουν εἰς αὐτὸ τὸ βοῦτυρον καὶ ἱερεῖς, καὶ μοναστήρια, καὶ μαζιλίδες, καὶ πρεσλάσιδες, καὶ σκουτέλνικοι, καὶ ποσλούτνικοι, καθὼς μᾶς ἔγραψεν ὁ ἄρχων Καϊμακάμης, καὶ χωρὶς ἀναβολὴν ἐξεκινήσαμεν καὶ μίαν ποσότητα ὅθεν δὲν ἐλλείψαμεν νὰ φανερώσωμεν τῷ Θεοφρουρῇ τῷ Ὑψεῖ της. Ἐτε φανερώνομεν ὅτι ὁ ἄρχων Καϊμακάμης τόσον τοὺς σελέφιδές μας, ὅσον καὶ [εἰς] ἡμᾶς ἔγραψεν ὅτι ἀπὸ ὅλα τὰ πρόβατα τῶν λακοῦτέρων νὰ παρθῇ ἀπὸ τὰ δέκα ἓνα, καὶ, συναζόμενα ὅλα, νὰ τὰ στέλλωμεν εἰς τὴν Κραγιώδαν καὶ δὴ κατὰ τὴν προσταγὴν τῆς Εὐγενείας τοῦ ἐγράψαμεν εἰς τοὺς ζαπτζίδες καὶ, μαζόνοντας οἱ δοῦλοι της, ὅμως δὲν τὰ στέλλομεν εἰς Κραγιώδαν, ἕως δὲν τὸ φανερώσωμεν τῷ Ὑψεῖ της, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἔλθῃ περὶ τούτου πανέκλαμπρος προσταγὴ.

Prea-înălțate al nostru Domn,

† Cu aceasta a mea supusă arătăm Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că, în zilele trecute, luând selefii noștri o poruncă a dumisale Caimacamului să cisluiască în județ șase sute de cântare de unt pentru nevoia Vidinului, adecă orânduiala deschiderii, n'au făcut lucrarea, așteptând de la Înălțimea Ta răspuns la înștiințarea ce făcuseră despre aceasta, și, neviind vre-un răspuns, pe urmă însă a venit și la noi o poruncă asemenea a dumisale Caimacamului și cu bumbașir pentru acest unt, și, văzând robii Tăi nevoia de care ni scrie dumnealui Caimacamul (de și suma era covârșitoare), am făcut cislă la județ, mergând să ajute la acel unt și preoții, și mănăstirile, și mazilii, și breslașii, și scutelnicii, și poslușnicii, cum ni-a scris dumnealui Caimacamul, și fără zăbavă am și pornit o parte; deci n'am lipsit a o arăta Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite. Încă-Ți arătăm că dumnealui Caimacamul și la selefii săi, cât și nouă ni-a scris că din toate oile locuitorilor să se iea de la zece una, și, strângându-le toate, să le trimitem la Craiova; și deci după porunca dumisale am scris la zapcii și, adunându-le robii Tăi, nu le trimitem însă la Craiova, până n'o arătăm Înălțimii Tale, și rugăm să ni vie pentru aceasta prea-strălucită poruncă.

Ἔτι φανερώνομεν τῷ ᾿Υψει τῆς ὅτι πάλιν ὁ ἄρχων Καϊμακάμης μᾶς ἔγραψε προχθές ὅτι ἦλθεν βασιλικὸς προσκυνητὸς ὁρίσμενός νὰ γένῃ γερφύρι εἰς τὸ Φατισλάμη, καὶ ὅτι νὰ στείλωμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὸ καθολικὸν ἑκατὸν σαλχώριδες, καὶ δὴ κατὰ τὴν προσταγὴν τῆς Εὐγενείας τοῦ ἐκάμαμεν ὀρινδοῦτάλα, καὶ δὲν ἐλλείψαμεν νὰ τὸ φανερώσωμεν τῷ ᾿Υψει τῆς. Ἔτι φανερώνομεν τῷ ᾿Υψει τῆς περὶ τοῦ χωρίου Καλιμανέστι, ὅπου εἶναι κοντὰ εἰς Κόζιαν μοναστήρι, καὶ ἦτον σκορπισμένον ἔνθεν καθεῖθεν, καὶ εἰς τὰ παδοῦρια καὶ βουνά, οὓσης ἐπάνω τους, καὶ ὡς τριακόσια γρόσια ῥαμασίτζαις ἀπὸ χαράτζι, καὶ ἀπὸ τὴν τρίτην σάμαν ὅλα τὰ ἄσπρα κατ' αὐτάς δὲ τὰς ἡμέρας φανερωθέντος εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ Στογιάνου Ἀρμάσου κλέπτη καὶ μὲ ἄλλους κλέπτας τοῦ, ὁ δοῦλός τῆς Πιτάρης ἔστειλα τὸν πουλοῦκασην Στάμον μὲ τὰ νεφερίά του καὶ τὸν Τζάφαν Ἰπραχίμ-ἄγᾶν, παραγγέλωντάς τους νὰ κυνηγήσουν τοὺς κλέπτας, καὶ ἀπὸ τοὺς χωριανούς τοῦ Καλιμανεστίου ὅσους εὗρουν νὰ τοὺς πιάσουν καὶ νὰ τοὺς φέρουν ἐδῶ. Καί, πηγαίνοντες οἱ μὲν κλέπται, εἶχον τραχιχθῇ μέσα ἀπὸ δὲ τοὺς χωριανούς πιάνοντας ἀπάνω ἀπὸ τὴν Κόζιαν ὡς δεκαεπτὰ ἀνθρώπους καὶ μερικὰ ζῶά τους, τοὺς ἔφεραν ἐδῶ, καὶ μερικοὺς μὲν τοὺς ἐσφαλίσαμεν καὶ τοὺς ἔχομεν, τοὺς δὲ ἄλλους, ἅφ' οὗ μᾶς ἔδωσαν ὁμολογίαν ὅτι θέλουν ἔλθῃ νὰ κατακαθήσῃ εἰς τὸ χωρίον καὶ πληρώσουν τὸ ὀσιμον καὶ ταῖς ῥαμασίτζαις, τοὺς ἀφίσταμεν, δίδοντές τους καὶ ὅλα τὰ ζῶα, καὶ ἔτζι ἐπάτησαν, καὶ ἕως τῶρα ἐμαζόχθησαν καμμια εἰκοσαριά.

Στέλλομεν τῷ ᾿Υψει τῆς τὸ παρὸν κατὰ-στιχον διὰ τὰ χωρία ὅπου ὅλα ἦτον σκορπισμένα ἐξ αἰτίας τῶν κλεπτῶν, μὲ τὸ νὰ εἶναι σόνορον τοῦ Γκορζίου, καὶ δὲν ἔχουν πληρωμένα μῆτε τὰ ἄσπρα τοῦ χαρατζίου, μῆτε τῆς γ'ης σάμματος καὶ ἄλλαις ῥαμασίτζαις ἀπὸ τοὺς λαχιρέδες, ἀπὸ τὰ ὅποια τῶρα, ἅφ' οὗ ἐστειλάμεν ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν ἀνθρώπους πότσαν κατὰ τῶν κλεπτῶν, ὡς ἐφανερώσαμεν τῷ ᾿Υψει τῆς, μερικὰ ἀπ' αὐτὰ ἔφεραν εἰς εὐπερίθειαν, φέρωντάς τα εἰς τὸν τόπον τους. Ἐλπίζομεν μὲ τὴν εὐχὴν τοῦ ᾿Υφους τῆς νὰ φέρωμεν καὶ τοὺς ἄλλους· ἕνας χωριανὸς ἀπ' αὐτὰ τὰ χωρία ἐσκοτώθη ὑπὸ τῆς πότσης, μὲ τὸ νὰ ἐράνη μὲ ἀνταρσίαν. Ταῦτα δουλικῶς, καὶ μένομεν [αφ]πήψ, Μαῖου κς'.

Τοῦ θεοφρουρήτου ᾿Υφους τῆς ἐλάχιστοι

Γεώργιος Ἀγας,
Δημήτριος Πιτάρης.

Ἰνὰ ἀράτῃ Ἰνάλτιμii Tale εἰς ἰαρ dunnéalni Caimacamul ni-a scris alaltăieri εἰς a venit poruncă împărătească vrednică de închinare a se face pod la Fetislam, și să trimetem și noi din județ o sută de salahori, și deci după porunca dumsale am făcut orânduială și n'am lipsit s'o arătăm Ἰνάλτιμii Tale. Ἰνὰ ἀράτῃ Ἰνάλτιμii Tale pentru satul Călimănești, care e lângă mănăstirea Cozia, și era risipit ici și colo, și în păduri și la munți, fiind asupra lor și la trei sute de groși rămășițe de la haraci, și de la sama a treia toți banii; zilele acestea însă, arătându-se în acea parte Stoian Armașul hoț și cu alți hoți ai săi, robul Tău Pitarul am trimes pe bulucbașa Stamo cu neferii lui și pe Giasan Ibrahim-aga, vestindu-l să vâneze pe hoți și pe locuitorii Călimăneștilor câți fi vor găsi, să-i prindă și să-i aducă aici. Și, venind hoții, s'au luat la mijloc; și de către țerani prinzându-se sus de la Cozia ca la șaptesprezece oameni și câteva vite ale lor, i-au adus aici, și pe unii i-am închis și-i avem, iar pe alții, de oare ce ni-au dat învoială εἰς vor merge să se așeze în sat și vor plăti darea și rămășițele, i-am lăsat, dându-li și toate vitele, și așa s'au dus, și până acuma s'au strâns și ceva icosari.

Trimetem Ἰνάλτιμii Tale acest catastif pentru satele care toate erau risipite din pricina hoților, fiind în hotar cu Gorjul, și n'au fost plătit nici banii haraciului, nici ai samei a treia și alte rămășițe de zaherele, din care acum, de oare ce am trimes pe cei o sută de oameni poteră contra hoților, cum am arătat Ἰνάλτιμii Tale, pe unii din ei i-au adus la supunere, ducându-i la locurile lor. Nădăjduim cu rugăciunea Ἰνάλτιμii Tale să aducem și pe ceilalți; un țeran din acele sate a fost ucis de poteră, arătându-se răsculat. Acestea cu supunere, și rămânem

[17]88, Maiu 26.

Ai Ἰνάλτιμii Tale de Dumnezeu păzite cei prea-miei

Gheorghe Aga,
Dimitrie Pitarul.

CCLI.

Gheorghe Cond[uratu], Păharnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre un informator secret al lui Vodă care să fie cercetat de Comis, căci nu știe decât românește.

1788,
26 Maiu.

Υψηλότατε, ἐλαμπρότατε καὶ εὐμενέστατε
μοι Αὐθέντα.

† Μὲ τὸ δουλικόν μοι ταπεινῶς ἀναφέρω
τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι τῆς ὅτι, ἐπιστρέφόμε-
νος καὶ ὁ ἕως ἀποσταλμένος ἀπὸ τὴν μυστι-
κὴν του ὁδηπορίαν, κατὰ τὰς πανεκλάμπρους
ἐντολάς, εὐθὺς σήμερον ἀρ' οὐ ἔφθασεν, τὸν
ἐξεκίνησα διὰ νὰ διηγήσῃ τῇ Ὑμετέρᾳ θεο-
φρουρήτῳ καὶ θεοσεβεστάτῃ Ὑψηλότῃ μο-
νός του, διὰ ζώσης φωνῆς, — ὅστις καὶ ὀνομά-
ζεται Μάνε, — ὅτι εἶδεν καὶ ἤκουσεν τὸν ὁ-
ποῖον ἀμέσως ἀτέλων μὲ γράμμα μοι πρὸς
τὸν ἄρχον Μέγα Σπαθάρην, ὡς καὶ τὸν προ-
λαβόντα, διὰ νὰ τὸν παρῆρσιάζῃ εἰς τοὺς πα-
νεκλάμπρους πόδας, καί, μὲ τὸ νὰ μὴν ὀμιλῇ
ἄλλην διάλεκτον εἰ μὴ τὴν ἐντοπίαν, τὸ Ὑ-
ψος τῆς ἁς προστάξῃ τὸν ἄρχον Μέγα Κό-
μισον νὰ ἀκούσῃ αὐτὸν καὶ νὰ τῆς ἐξηγήσῃ
τὰ λεχθέντα του.

Καὶ μένω ἐν σέβει καὶ ἐν προσηκούσῃ τα-
πεινώσει.

[ᾠφ]πήφ, Μαῶν κς' η'.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότῃτος δοῦλος ταπει-
νός καὶ ἐλαχίστος

Γεώργιος Κονδ. Παχ.

(Pecete neagră pe dos.)

Prea-înălțate, prea-strălucite și prea-bine-
voitorule Domn al meu.

† Cu supusa mea (scrisoare) supus
aduc înaintea Înălțimii Tale de Dum-
nezeu păzită că, întorcându-se și al
doilea trimes din tainica-i călătorie, du-
pă poruncile prea-strălucite, îndată, în
ziua când a sosit, l-am pornit ca să
arăte Înălțimii Tale de Dumnezeu pă-
zite și prea-evlavioase el însuși, prin
vin grain, — care se și numește Manea
—, ce-a văzut și auzit; pe care îndată
trimetându-l cu scrisoarea către dum-
nealui Marele Spătar, ca și pe cel de
mai înainte, ca să-l înfățișeze la picioa-
rele-Ți prea-strălucite, și ca unul care nu
vorbește altă limbă decât cea locală, Înăl-
țimea Ta poruncește dumisale Marelui Co-
mis să asculte și să-ți înșire ce va spune.

Și rămân cu respect, și în cuvenită sme-
renie.

[17]88, Maiu 26.

Al Înălțimii Tale rob supus și prea-mic
Gheorghe Cond., Păharnic.

CCLII.

Nicolae Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a fi
ajutat ca să treacă de la Văleni la Vamă.

1788,
29 Maiu.

Υψηλότατε μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερόν τοῦ Ὑψι τῆς ὅτι
ὁ Ὑπερέρ-ἁγὰς ὁ μπήνμπας ὅτι πῶς τὸν
μῆναις ἀπὸ Βαλένι ὁ Χατζῆ-Ὀμέρ-ἁγὰς σα-
ρακέρης διὰ νὰ σηκοθοῦν τὴν πούτη νὰ πά-
γουν ἀπᾶνοι εἰς Βίμα τὸ ὁποῖον πωλλὰ τῷ
ἐχάρις ὁ μπήνμπας, ἐπειδὴ διὰ αὐτὴν τὴν
αἰτείαν ἦλθε ἐδῶ ὅπως περιεκαλῇ ὁποῦ νὰ τοῦ
σταλθῇ ἀκόμη μερικὸν ἡμιδάν. ἐπειδὴ ἐμή-
ναις εἰς Βαλένι διὰ νὰ τοῦ σταλθῇ, καὶ τὸ
ἐμήναισαν ὅτι τῷ ἁκέρῃ ὁποῦ ἔχουμεν ἐδῶ
εἰς Βαλένι μετὰ τῶναι διὰ λόγῳ μας, μῶνον νὰ
μηνύσεται τὸν Αὐθέντι „ὁποῦ νὰ οἶς σταλθῇ
ἡμιδάν ἀπ' τοῦ Βουκορέστη, δεκά ἀπὸ ἐδῶ δὲν
πέλνω“. Διὰ τοῦτω ἀπαρκαλλοῦμαι, Αὐθέντα
μου, ὁποῦ νὰ μᾶς σταλθῇ ἀμέσως μερικὸν ἡμ-

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale că
lui Gefër-aga bimbașa i-a dat de știre de
la Văleni Hagi-Omer-aga serascherul să
secoată pihota să meargă sus la Vamă;
de care mult s'a bucurat bimbașa, căci
pentru această pricină a venit aici; dar
cere să i se trimeată încă puțin ajutor,
căci a dat știre la Văleni să i se tri-
meată, și i-au făcut cunoscut că oastea
ce avem acolo la Văleni, abia ajunge
pentru noi, dar să scrie Domnului, „ca
să-ți trimeată ajutor de la București, căci
de aici nu trimet“. De aceea rog,
Doamne al meu, să ni se trimeată ne-
mijlocit ceva ajutor, ca să mergem și

δάδη, ὁποῦ νὰ πάμε καὶ ἐμεῖς ἀπάνω εἰς Βάμα, νὰ μὴν ἐδρουμπηστοῦμεν, καὶ ἐλπίξω, Ἀδθεντά μου, μὲ τὴν εὐχὴν τῆς Ὑψηλοτητῶς τῆς ὅτι θέλομε φανί πιστεῖ δοῦλει, καὶ νὰ μὰς σταλθῇ, Ἀδθεντά μου, καὶ ζαχσραῖς, ἐπειδὴ κοντέβη διὰ νὰ σωθῇ. Καὶ ἐπάγησαι ὁ δοῦλος τῆς εἰς Βαλένσι, καὶ ἀνδάμοσαι τὸν ἄρχ. Κλουτζιάρη σερασκέρη, καὶ μὲ ἤπε ὅτι πῶς ὁ ζαχσραῖς τῆς Κάμπινας θέλη ἔρθῃ ἀπὸ Βουκορέστη. Διὰ τοῦτο δὲν ἔληφα νὰ φανερῶσου τῷ Ὑφους τῆς, καὶ ὅτι εἶναι τὸ ἑλός τῆς.

1788, Μαῖου 29.

Τῆς Ὑπετέρως θεωφρουρήτου Ὑφους τῆς κατὰπάντα δοῦλος

Νικόλαος Ὑμπερικτάρης.

noi sus la Vamă, ca să nu lipsim (?), și nădăjduiesc, Doamne al mieu, cu rugăciunea Înălțimii Tale că ne vom arăta credincioși robi, și să ni trimeti, Doamne al mieu, și zaherea, de oare ce se apropie de sfârșit. Și am mers eu, robul Tău, la Văleni, și am întâlnit pe dumnealui Clucerul serascher, și mi-a spus cum că zaherea Cămpinei va veni de la București. Pentru aceea n'am lipsit să arăt Înălțimii Tale, și ce va fi mila Ta.

1788, Maiu 29.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite intru toate rob

Nicolae Ibrictarul.

CCLIII.

1788¹,
prin Maiu.

Nicolae-Vodă Mavrogheni către capuchehaiaua munteană, despre răsplata ce merită Osman-Pașa și despre ostașii lui cari luptă pe la Focșani, și victoria de la Șanț.

Ἐγράψαμεν καὶ χθὲς τῇ Εὐγενείᾳ σου, δημοποιοῦσαντες καὶ διὰ ταχυρατίου μας τὴν εἰς τὸ Σάντζο τῶν ἐχθρῶν, πλησίον τοῦ Πρασσοβοῦ, γενομένην νίκην τῶν στρατευμάτων μας. Σήμερον, ἐλθόντα τὰ ἀσκήρια τῶν ἀνδραγαθημάτων, ἐκάμαμεν ἀριστὸν συνίξι μὲ τὰ συνήθως διδόμενα αὐτοῖς παρ' ἡμῶν αὐτῶν ἰδιοχείρως παχτίζισι καὶ γκιῆροδριζόμενα χιλιάττι. Ἦτον παρὼν ἐν τούτοις ἅπασι καὶ ὁ ἐνδοξότατος καπουτζή-πασῆς Μεχμέτ-Ἀληάγας, ὁ ἐλθὼν ἐνταῦθα μὲ βασιλικά μισουριγέτια· ἐκάμαμεν τσελίμι τῇ Ἐνδοξότητι τοῦ ἤδη ἐπιστρέφοντι εἴκοσι τρεῖς αἰχμαλώτους, ἐξ ὧν ὁ εἰς εἶναι τοπτζή-πάσης τους, κεράλια ἐξήντα ὀκτὼ ἐχθρικά, δύο γυναῖκας συλληφθείσας εἰς τὴν μάχην νεμτζόικας, δύο παγιδάκια τῶν μεγαλητέρων ἐχθρικῶν ἰεργιμένων, δύο ἔτι μικρὰ καὶ ἓνα ταβοῦλι: μέσσα εἰς ὅλους τοὺς σκλάβους φέρεται καὶ ὁ δαβουλτζής ὁ ἴδιος. Ἔγινε μέγας ἀφανισμὸς εἰς τοὺς ἐχθροὺς· καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μάχην ἐξωλοθρεύθησαν, καὶ μετ' αἰσχύνην κακὴν κακῶς κατεδιώχθησαν οἱ ἐχθροί.

Ὁ ἐνταῦθα ἐκλαμπρότατος ἀγά-πασᾶς Ὁσμάν-πασᾶς ἐξ ἀρχῆς ἐφέρθη χωρὶς κουσουρι καὶ γάλια ἕως τῶρα ἀπαραλλάκτως φέρεται· εἶναι καὶ σαδίκης, καὶ ἰσπιτιρετζής, καὶ τῇ ὄντι οὐσκιοζάρης, φακίρης ὅμως, καὶ δὲν ἐξαρκεῖ νὰ δουλεύσῃ ὡς ἀγά-πασᾶς τὸ κραταῖον Δίνοι Δεβλέτι· ἂν οἱ πολυχρόνιοι αὐθέν-

Ți-am scris și ieri duminică, arătându-ți și prin tahrirul nostru biruința oștilor noastre la Șanț, lângă Brașov. Azi, venind oștirile turcești ale isprăvilor, am făcut destul *şenlâc* (luminație) cu cele de obicei date lor de noi cu însăși a noastră mână bacșișuri și veșminte. Era de față la toate acestea și prea-strălucitul capugi-başă Mehmet-Aliaga, care a venit aici cu slujbe împărătești; i-am dat Strălucirii Sale care se întoarce acum douăzeci și trei de robi, dintre cari unul e topci-başă (căpitan de artilerie) al lor, şaizeci și opt de capete dușmane, două femei nemțoaice prinse în luptă, două bairace (steaguri) ale celor mai mari regimente dușmane, încă două mici și o tobă: între toți robii se aduce și însuși toboșarul. A fost mare prăpăd la dușmani; și în acea luptă s'au prăpădit cu totul, și cu o rea rușine rău au fost goniți dușmani.

Cel de aici prea-strălucit Agă-Pașa Osman-Pașa de la început s'a purtat fără cusur și de fapt până acum neschimbat se poartă; e și credincios și om de treabă și cu adevărat de ispravă, de asemenea și sărac, și nu ajunge să slujească în calitate de Agă-Pașa puternicul Devlet; dacă stăpânii, cari

¹ E vorba de luptele din Maiu ale lui Mavrogheni pe la Bacău.

ται ἔκαμαν τὸ κερῆμι ἰναγέτι τοὺς νὰ τὸν ἁ-
λιθερδῆσουν κἀνένα μασοῦπι, διὰ νὰ καρποῦ-
ται τὸ ἱράτι τοῦ, μεγάλον καλὸν ἤθελον κάμη.
Ἀνάφερé το τῇ Μεγαλειότητί τοὺς, καὶ νὰ ἔ-
χωμεν μὲ ἄ'ον πληροφορίαν σου· τὰ τοιαῦτα
εἰς τοὺς τοιοῦτους ἐν τοιοῦτοις καιροῖς διδό-
μενα, ἀφ' οἷς εἶναι μουσταάκι, ἐμποιοῦν καὶ
γαγίρετι καὶ προθυμίαν καὶ ταμικότερον σα-
δακάτι, κοιτάζεται καὶ δουλειά.

Προσεγράψαμεν τῇ Εὐγενείᾳ σου ὡς ἐν συν-
τόμῳ τὸ πόσον μᾶς κατεκόστισεν αἱ δῶ συμ-
πλοκαὶ τῶν στρατευμάτων μας κατὰ τῶν εἰς
Κομανές καὶ Γροζέστι ἐχθρῶν. Ἰδοὺ καὶ τὰ
κατάστιχα τῶν ἐκείθεν, ὅπου μᾶς ἔστειλεν ὁ
εἰς Φωξάνι ἐσκήλης μας· διάβασέ τα καὶ κα-
ταλαμβάνεις τὰ ἐν αὐτοῖς ταχαμουλγκιουδά-
ζικα ζητήματά τοὺς· τὰ ὅποια ὅλα, ἀφ' οὗ
ζιαδεστίλεν τὰ ἐπληρώσαμεν, πολλὰ περισσό-
τερα κατεξοδεύθημεν, διὰ νὰ τοὺς ἐμποιήσω-
μεν καὶ πάλιν γαγίρετι καὶ πῖρ πιρλερινέ
φιλοτιμίαν εἰς τὴν τσελεῖαν καταπολέμησιν τῶν
Δίνι Δεδλét δουσμανλσρί.

să trăiască întru mulți ani, ar fi făcut înalta
lor milă ca să-i dea vre-un *mansûp* (mijloc
de trai), ca să-și capete întreținerea, mare
bine ar fi făcut. Adu aceasta Măriei Lor, și
să avem cu cea d'întăiu [scrisoare] vestea de
la Tine; astfel de lucruri date către unii ca
aceștia în astfel de vremi, de oare ce sânt
drepte, aduc și răvnă și grabă și o credință
mai deplină în sarcini, provoacă și slujbă.

Ți-am scris mai înainte dumitale pe
seurt cât ne-au costat cele două încăierări
ale oștirilor noastre împotriva dușmanilor
la Comănești și Grozești. Iată și catasti-
șele celor de acolo, pe care ni le-a trimis
vechilul nostru de la Focșani; cetește-le și
vei afla cererile lor...; care toate, de oare
ce eu prisos le-am îndeplinit, mult mai
mult am cheltuit, ca să li facem și iarăși
îndemn și ambiție între ei pentru cea de
săvârșit biruire a dușmanilor Înaltului
Devlet.

CCLIV.

Raport al comandantului muntean către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre
lupta dată Austriecilor în Ținutul Bacăului.

1788,
prin Malu.

Υψηλότατέ μοι Αδθέντα,

† Μετά τὴν ἐδαφιαίαν μου δουλικὴν προσ-
κόνησιν δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Θεοφρουρητῷ
αὐτῆς Ὡφει ὅτι τὸ Σάββατον τὸ ὁράδου, εἰς τὴν
μίαν ὥραν τῆς νυκτός, εὐγῆκεν τὸ παιζὼν στρά-
τευμα καὶ εἰς τὰς ὀκτὼ εὐγῆκεν ὅλη ἡ καθ-
βάλα μαζῇ μὲ τοὺς ἀγάδες, καὶ ἐκστράτσο-
σαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Μετά τὴν θέσαν λει-
τουργίαν εὐγῆκεν καὶ ὁ δοῦλος τῆς μὲ τοὺς
ἐδικούς μου καί, φθάσας ἐκεῖ, ἤρξα τὸν πό-
λεμον ἀνοικτόν, ὁ ὅποιος ἐδάσταξεν ἕως εἰς
τὰς δέκα ὥρας τῆς ἡμέρας· εἴχομεν καὶ τὸ
μεγάλο τὸ τόπι μαζῇ καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ μικρὰ τὸ
μεγαλότερον. Εἰς ἡμᾶς δὲν ἔγινε φοβρά, ἐκτός
ἐνός ὅπου ἔγινε σέττης, ἀπὸ τὸ παῖράκι τοῦ
πᾶς-πουλούκ-πασῇ, καὶ δύο ἐγιαραλανδίσθη-
σαν· ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ὅμως ἔπεσαν πολλοί,
οἱ ὅποιοι ἐφαίνοντο ὅμως, μὲ τὸ νὰ ἴτον εἰς
τὴν καγιά ἐπάνω, δὲν ἐστάθη τρόπος νὰ παρ-
θοῦν τὰ κεφάλια τοὺς· τόπια ἔχουν τρία· τὸ
στράτευμά τοὺς τὸ ἔκαμα ταχμῆνι ἕως 250
παιζοὶ καὶ καθβάλα, ὅποθῆτω νὰ ἴτον καὶ εἰς
τὰ μετρίτζια κρυμμένοι ἄλλοι τόσοι· οἱ ἐχθροί,
Αδθέντα μου, πολλὰ ἀδύνατοι, ὅμως ἡ θέσις
τοῦ τόπου τοὺς κάμνει δυνατούς.

Prea-înălțate al meu Domn,

† După supusa mea închinăciune de
rob până la pământ aduc Înălțimii Tale
de Dumnezeu păzite că, Sâmbătă seara, la
un ceas de noapte, a ieșit oastea pedestră
și la opt a ieșit toată călărima împreună
cu agalele, și s'au bătut cu dușmanii.
După dumnezeiasca liturghie a ieșit și
robul Țău cu ai miei și, venind acolo,
am găsit războiul deschis, care a ținut
până la zece ceasuri din zi; am avut și
tunul cel mare cu noi și unul din cele
mici mai de samă. La noi n'a fost pier-
dere, afară de unul care a ajuns sfânt¹,
din steagul lui baș-buluc-bașa, și doi au
fost răniți; însă dintre dușmani au căzut
mulți, cari s'au vădit; ei, pentru că erau
pe stâncă sus, n'a fost chip a li se lua
capetele; au trei tunuri; oastea lor am
socotit-o până la 250 pe jos și călări;
bănuiesc că erau și la metereze ascunși
tot atâția; dușmanii, Doamne al meu,
sânt foarte fără putere, dar așezarea lo-
cului îi face puternici.

¹ Căzut pentru lege.

1788,
29 Maiu.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mișcările Turcilor și lefile lor.

Υψηλότατε καὶ εὐμενέστατέ μοι Ἀδθέντα,
Τώρα, ἀφ' οὗ ἐξούλλωσα τὸν πλοῦτον, μὲ
ἐξήτησαν εἰς τὸ Πασά-καπησή, καί, εὐγαίνων-
τας εἰς τὸν Πασάν, ἤδρα καὶ τὸν Τοπαράν-
όγλου ἀπὸ Κραγιώδαν, ἕναν πουλοῦκ-πασήν
καὶ τὸν πουλοῦκ-πασήν τοῦ Ἀπτι-ἀγά ἀπὸ
Πουκουρέστι, εἰς τὸ χουζούρι τῆς Υψηλότη-
τός του, ἵσως συντυχάινοντας περὶ τοῦ λουφέ
τους τί.

Ὅθεν μ' ἐπρόσταξεν ἡ Υψηλότης του νὰ
γράψω καὶ τῷ Ὑψει της, καὶ εἰς Κραγιώδαν,
ὅτι ἡ Υψηλότης του τοὺς ἐσυμφώνησε πρὸς
δέκα γρόσια τὸν ἀτλί, καὶ ὀκτῶ καὶ ρούπι
τὸν πεζόν, λουφὲν τὸν μῆνα, καί, ἂν θελήσουν
ταῖνι, τότε νὰ πάρουν λουφὲν πρὸς ἑπτὰ γρό-
σια ὁ ἀτλὶς καὶ ἕξη ὁ πεζός.

Καί, ἂν τὸν παρελθόντα μῆνα τοὺς ἐδόθη
καὶ ταῖνι, ἐπειδὴ ἐδόθη αὐτοῖς σωστὸς ὁ λου-
φές, αὐτὸν τὸν μῆνα νὰ τοὺς δοθῇ λουφές,
μόνον πρὸς ἕξη τὸν ἀτλί καὶ πέντε τὸν πε-
ζόν, καὶ τὸν ἐρχόμενον νὰ τοὺς δοθῇ πρὸς
ἑπτὰ γρόσια καὶ ἕξη κατὰ τὴν συμφωνίαν,
ἔγραψε τοιοῦτον πουγιουρουλτί, καὶ τὸν ἕναν
καὶ τὸν ἄλλον ἐπρόσταξε καὶ ἐμένα νὰ γράψω
τῷ Ὑψει της καὶ εἰς Κραγιώδαν, ὁμοίως καὶ
ἔγραψα.

Παρόντος μου ἐξελίνης καὶ τὸν Δελί-
πασή καὶ μὲ δύο πουλοῦκ-πασήδες εἰς τὰ μέρη
Τουρνόδου, νὰ ἀποκεφαλίσῃ τὸν Δαγλί-όγλου
Ἀχμέτην, ὁποῦ ἔφυγεν ἀπὸ Βλαχίαν μὲ στρά-
τευμα. Κατὰ τὸ φερμάνι ὁποῦ ἤλθεν εἰς τὸ
Ὑφος του, ἐξήτασε καὶ διὰ τὸν γαμῆρόν τοῦ
Μουσταφά-ἀγά Ἰσμαῖλι καὶ ἔμαθε ὅτι δὲν ἔ-
φυγεν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, ἀλλὰ νὰ ὁπάγῃ εἰς
τὸν Χάνην. Ἐπρόσταξε νὰ πιάσῃ τοὺς φεράρη-
δες ἀσκερλήδες τοῦ Ἀχμέτι, νὰ κώφουν με-
ρικῶν ταῖς μύταις καὶ τὰ αὐτία, καὶ τοὺς ἄλ-
λους νὰ τοὺς φέρουν ἐδῶ, νὰ διορίσῃ ὁ Πασάς
πίμπασης καὶ νὰ τοὺς πέμψῃ εἰς τὸ Ὑφος
της, καί, ἐπειδὴ μ' ἐπρόσταξε νὰ φανερώσω
περὶ τούτων τῷ Ὑψει της, κατὰ τὴν προστα-
γήν, δηλοποιῶ. Τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη
θεόθεν εἶναι πάμπολα καὶ πανευδαίμονα.

[αφ]πῇ, Μαῖου κθ'.

Τῆς Ὑπετέρως Θεοφρουρήτου Υψηλότητος.
Εὐτελέστατος δοῦλος

Prea-înălțate și prea-bunule mie Domn,

Acum, de când am pecetluit plicul, m'au chemat la Pașa-Capusi, și, ieșind la Pașa, am găsit și pe Toparan-oglu de la Craiova, un buluc-bașa și pe buluc-bașa lui Abdî-aga din București, la huzurul Înălțimii Sale, poate adunați cumva pentru leafa lor.

Deci mi-a poruncit Înălțimea Sa să scriu Înălțimii Tale, și la Craiova, că Înălțimea Ta i-a tocmît cu zece groși, cu calul, și opt și un șfert cel pe jos, ca leafă pe lună, și, de vor voi tain, atunci să ia leafă șapte groși călărețul și șase pedestrul.

Și, dacă luna trecută li s'a dat și tain, de oare ce li s'a dat leafa deplin, în această lună să li se dea leafă, numai cu șase călărețul și cinci pedestrul, și luna viitoare să li se dea câte șapte lei și șase; după învoială, s'a scris un astfel de ordin, și unul și altul; mi-a poruncit și mie să scriu Înălțimii Tale și la Craiova, cum am și scris.

În această lună a pornit și pe Delibașa și cu doi bulucbași în părțile Târnovei, ca să taie pe Dagli-oglu Ahmet, care e fugit din Țara-Românească cu oastea. După firmanul ce Ți-a venit Înălțimii Tale, am cercetat și pentru ginerele lui Mustafă-aga de Ismail și am aflat că n'a fugit în acele părți, ci că merge la Hanul. A poruncit a se prinde ostașii fugari ai lui Ahmet, ca să li se taie unora urechile și nasurile, și pe ceilalți să-i aducă aici, ca să rânduiască Pașa bimbașa și să-i trimeată Înălțimii Tale, și, de oare ce mi-a poruncit să arăt despre acestea Înălțimii Tale, după poruncă, arăt. Iar preastrălucii Țăi ani fie de la Dumnezeu foarte mulți și pe deplin fericiți.

[17]88, Maiu 29.

Al Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu
prea-mie rob.

(iscălitură neînțeleasă.)

CCLVI.

Nicolae-Vodă Mavrogheni către capuchehaiaua Terii-Românești, despre ostașii ce se trimet în Moldova, numirea lui Manole-Vodă Giani, legăturile cu acesta, venirea unui Pașă la Vidin, scrisorile de la Constantinopol ale Doamnei și totala sa lipsă de bani.

1788,
după Main.

Ἐπεραπολογεῖται ἡ Εὐγενεία της, καὶ μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὅλα ὅσα γράφομεν δι' αὐθεντικῶν πιτακίων μας, γινόμενα τερζουμέ, δίδονται καὶ ταχρίρεν, ἀναφέρονται καὶ λισάνεν τοῖς πολυχρονίοις ἡμῶν αὐθέντες καί, κατὰ τὸ ἐγχοροῦν εἰς τὰ προσταττόμενά μας, κουσοῦρι δὲν γίνεται, καὶ τὸ ἐπεγινεδιαμεν ὥσάν ὁποῦ θέλομεν νὰ εἶναι περὶ πάντων ἀγκιᾶχιδες οἱ αὐθένται, καὶ μάλιστα ὁποῦ εἰς ὅλα τὰ ταχρίράτιά μας κάμωμεν χαβαλὲν κάθε διεξοδικήν μας ὑπόθεσιν εἰς τὰ πρὸς τὴν Εὐγενείαν του πιτάκιά μας, ἐκτὸς τῶν ὅσων ἰδιαίτερώς γράφομεν καὶ ἡμεῖς ἐντεῶθεν.

Ἰδομεν τὰς ἀποκρίσεις ὁποῦ ἔκαμεν ὁ ἐκλαμπρότατος ἀγᾶς καὶ ὁ ἴδιος ὑπέρτατος ἐφένδης μας εἰς τὰ περὶ τῆς ἐνταῦθα ἀποστολῆς τῶν εἰς Πογδανίαν ταῖν ἐσομένων ἀσκιέρων, καὶ τὰ περὶ τοῦ Μανόλδοδα, ὅτι σταλήσεται αἶτον εἰς ἡμᾶς, καί, ὁδηγούμενος εἰς ὅλα τὰ πρακτεῖα ὡνὰ κίρεκ ἀλίη, νὰ κάμη χαρκεῖτι πρὸς Πογδανίαν, μὲ τὸ νὰ ἀπενκατεστήθῃ Αὐθέντης· ἐπειδὴ ὁ ὑπέρτατος ἐφένδης μας ἐνθυμᾶται νὰ ἐκάμαμεν παράκλησιν ποτὲ διὰ περιβαλψίν του, ἡμεῖς ὅμως ὅτι, εἰς τοιαύτας περιστάσεις, διὰ τὸν γνήσιον ἀδελφόν μας δαχί, μὴ ἔχοντες ἐμριγές της, δὲν προβάλλομεν τὸ προσεγράψαμεν, τὸ ἔμρι, παρὰ τοῖς πολυχρονίοις αὐθένταις μας, καὶ ἐκείνο ὅπου ἔκαμεν, ἀφ' οὗ τὸ ἔκαμεν πολλὰ γιολουνδά.

Ἀντὶ τῶν πρώην βεκιᾶπ-τσαδοόσπαση καὶ βεκιᾶπ-μεκτουπτζή ποιοὶ ἀπενκατέστησαν εἰς Βασιλέουσιν δὲν μᾶς γράφεις.

Ὁ σκοπὸς καὶ τὸ καράρι τοῦ πολυχρονίου αὐθέντου, εἰς τὸ νὰ ἀκολουθήσουν τὴν εἰς Βιδὸν, πολλὰ γιολουνδά, καὶ πρόσφορον μᾶς φαίνεται διὰ τὰς τόσας αἰτίας ὁποῦ σὰς προσεγράψαμεν καὶ προλαβόντως καὶ προσεχστερώς, καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ διευθύνῃ τοὺς σοὺς ἀγαθοὺς σκοποὺς καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν ὁδοποιεῖαν του μὲ τέλος ἀγαθὸν καὶ μὲ τρόπαια κατὰ τῶν ἐναντίων.

Τὰ πρὸς τὸν ὑψηλότατον Ἰπραχίμ-πασᾶν ἐδόθησαν, ἐφανερῶσαμεν, καὶ ποῖος διωρίσθη καποῦ-κισχαρίας της Ὑψηλότης τοῦ περὶ

Te aperi mult dumneata, și ne înștiințezi că toate câte scriem prin pitacele noastre domnești, traduse, se dau și în scris și se aduc și verbal stăpânilor noștri, cari să trăiască întru mulți ani, și, în ce privește cele poruncite mie, nu se face lipsă, și ni-a plăcut ca unii ce voim să fie întru toate mulțămiți (?) stăpânii, și mai ales că la toate rapoartele noastre facem havalea¹ orice afacere de cheltuială în pitacele noastre către dumneata, afară de câte în deosebi scriem și noi de aici.

Am văzut răspunsurile ce a făcut prealuminaatul agă și însuși prea-înălțatul nostru efendi la cele pentru trimeterea aici a ostașilor turei ce vor fi orânduți în Moldova cu tain și cele despre Manole-Vodă², că se va trimete întâiu la noi și, condus la toate cele de făcut în socoteală, să meargă în Moldova, ca unul ce a fost așezat Down; de oare ce prea-înălțatul nostru efendi se gândește să facem o rugămintă cândva pentru mângâierea lui, ci noi i-am scris că, la astfel de împrejurări, pentru fratele nostru drept, neavând și poruncă, nu putem să o scoatem înainte; aceasta am scris-o, porunca, la stăpânii noștri, cari să trăiască întru mulți ani, și ceia ce a făcut, de vreme ce a făcut, e foarte în rânduială.

Nu ni scrii cine s'au numit la Constantinopol în locul fostului Rechiab-ceauș-bași și Rechiab-mehtupeiu.

Scopul și gândul stăpânului, care să trăiască întru mulți ani, ca să-l urmeze la Vidin, e foarte în rânduială, și nouă ni se pare de folos pentru atâtea pricină pe care ți le-am scris și mai înainte și mai stăruitor, și Sfântul Dumnezeu să îndrepte bunele Tale scopuri și să călăuzească drumurile lui cu capăt bun și cu izbândă împotriva protivnicilor.

Cele ce s'au dat către prea-înălțatul Ibrahim-Pașa am arătat, și cine s'a orânduie capuchehaie al Înălțimii Sale; iar

¹ Punem în socoteală.

² Giani, numit în Moldova (Main—Oct.), apoi prins de Ruși.

της ὑποθέσεως τοῦ μαλικανέ του, κατὰ τὸ δυνατόν σὺνδραμε.

Ἐλάθουμιν καὶ τὰ ἀπὸ Βασιλευούσης γράμματα τῆς ἐκκλημπροτάτης, παμφιλιτάτης μας Δόμνης· ἔανε τὸν ἡμέτερον γραμματικόν, ὅταν στέλλουμιν σοι αὐτόθι γράμματά μας, νὰ κάμνη περιλήψιν τῶν φουτουχατίων τῶν ἐνταῦθα καὶ κάθῃ ἄλλου ἀξιολόγου ἀπὸ τὰ ἐδῶ, καί, βουλόνοντάς τα εἰς γράμμα τῆς Εὐγενείας σου, νὰ τὸ ἐγχειρίζης τῷ Τατάρη, ὅπου στείλλει παρὰ τοῦ ὑπερτάτου ἐφένδῃ μας, ὅστις νὰ προσταχθῇ παρὰ τῆς Μεγαλειότητός του διὰ νὰ τὰ ἐγχειρίζη ἀσφαλῶς εἰς Βασιλεύουσαν.

Ἀλλαχτὰν πουλοῦσὸν αὐτὸς ὁ Κιοῦρτη-πασάς Δαμάτ· μὲ τὴν ἀργοπορίαν του μέγαλον κεδέρι μᾶς ἐπροξένησε· ἀναμφιδόλως ἠθέλαμεν τὸν βοηθήσῃ, ἂν εὐχαινε καθὼς τὸν περιγράφει ἡ Εὐγενεία σου, καὶ πάλιν εἰπὲ καὶ παρακίνησε νὰ προφθάσῃ μίαν ὥραν προτήτερα.

Προσμένουμιν ὥρα τῇ ὥρᾳ τοὺς Ἀλβανίτας κατὰ τὸ δάδῃ κερέμι τοῦ ὑπερτάτου ἐφένδῃ μας, καὶ ἄμποτε νὰ φθάσουν!

Τὰς τριάντα χιλιάδες γροσίων ὁποῦ σὰς ἔδωκεν νὰ μᾶς στείλῃς δὲν ἐξαρκοῦν μῆτε εἰς ἑνὸς πογαζῇ μασαρίφι· ἀναγκαίως πρέπει νὰ μᾶς στέλλωνται ἀδιακόπως κιοιλιετλιδικοὶ χαζνέδες· ἀλλέως εἶναι ὁδύνατον νὰ οἰκονομηθῇ τὸ πρᾶγμα, τὸ ὅτι ὁδολοῦ ταξίλι δὲν ἔχομεν ἀπὸ τὴν τσάραν· πρὸ τόσου καιροῦ ἤδη σὰς τὸ ἐγράψαμεν· ἐδῶ νὰ θανεισθῶμεν πλέον δὲν εὐρίσκομεν, καὶ λοιπὸν πῶς νὰ τὸ οἰκονομήσωμεν δὲν ἠξεύρωμεν καὶ μὴ εἶναι ὅλως ὁ τρόπος.

Ἰδοὺ καὶ αὐθις κατὰστίχα ταῖνατίου καὶ σενέτια· ἐπιστήσατε καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἔξοδα κάμνουμιν χωρὶς νὰ ὠφελοῦμεν ἐπιμελήσου δὲ διὰ νὰ γίνουν μαχουζόπι.

pentru afacerea cheltuielii (?) sale, după putință a ajutat.

Am primit și scrisoarea de la Constantinopol a prea-luminatei, prea-iubitei noastre Doamne; pune pe grămaticul nostru, când îți trimetem acolo scrisorile noastre, să facă însemnarea de știrile (?) de acolo și a orice lucru vrednic de a fi știut de acolo și, pecetluindu-le în scrisoarea dumată, s'o dea Tatarului, care se trimete de prea-înălțatul nostru efendi, care să fie orânduit de Măria Sa ca să le dea cu siguranță la Constantinopol.

Să-l iea dracul pe Chiurt-Paşa Damad: cu zăbava lui mare pagubă ni-a pricinuit; de sigur că am fi vrut să-l ajutăm, dacă ar fi venit cum arăți dumneata, și iarăși spune-i și îndeamnă-l să vie cu un ceas mai iute.

Așteptăm din ceas în ceas pe Arvaniți după înalta făgăduință a prea-înălțatului nostru efendi, și de-ar veni!

Cele treizeci de mii de lei ce ți-a dat să ni-i trimeți nu ajung nici la cheltuială de o gură; neapărat trebuie să ni se trimeată îndată multe hasnale; altfel e cu neputință a se economisi lucrul, căci n'avem niciun ban de strâns de la țară; de atâta vreme încă ți-am scris-o: aici să împrumutăm nu mai găsim, și, mai la urmă, nu știm cum s'o economisim; și să nu fie cu totul [pierdut] lucrul.

Iată și iarăși catastifuri de tainat și sinete; știi și la acestea ce cheltuieli facem, fără să fim datori: aibi grijă însă a se trece în altă socoteală.

CCLVII.

1788,
8 Iunie.

Bimbaşa Ismail-aga Belinaşoglu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre oaste și provisii.

Υψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὸ ταπεινόν μου ταπεινῶς ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψει τῆς πῶς τῆς ἀνέφερον ταπεινῶς διὰ τὴν ἀνάγκην ὁποῦ ἔχει ἡ Κραγιόδα διὰ κριθάρι καὶ σιτάρι, διὰ τὸ ὅποιον δὲν ἔλα[βα] ἀπὸ τὸ θεοφροδρητον Ὑψος τῆς κάμμιαν εἰδήσιν. Τώρα πάλιν ἐκατέστην εἰς Ἰσπλάξι ὁ ἄρχων Ἀρμάσης, δοῦλος τῆς, μεμεντάρης, καὶ μὲ γράφει πάλιν διὰ τὴν ἔλσι-

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După supusa mea (înechinare) smerit aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că Ți-am arătat umilit nevoia ce are Craiova de orz și grâu, pentru care n'am primit de la Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită nicio știre. Acum iarăși s'a coborât la Izlaz dumnealui Armașul, robul Țău, ca mehmendar, și-mi scrie iarăși

φιν τοῦ ζαρεῖ. Τώρα, Ὑψηλότετάς μοι, εὐρίσκομαι μέσον φθορᾶς καί ἀφθαρσίας· ἀπὸ τὸ θεοφροόρητον Ὑψος της καμμίαν προσταγήν δὲν ἔχω, αὐτοὶ μοῦ γυρεῖουν ζαρεῖ, ἅπρα δὲν ἔχω, χρεοστῶ· πλὴν ἐγὼ καταγίνομαι ὅλον εἰς τὸ νὰ κάμω ζαρεῖ τὸ κατὰ δύνανμιν· καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς καὶ ἡ ὑψηλὴ Της εὐχὴ νὰ προφθάσῃ κενούργιος ζαχερές· καί, τὸ πρῶτον ὁποῦ εἶγῃ ὁ ζαρεῖς, ὅσον ζαρεῖ εὐδοκήσῃ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ κάμῃ τὸ τζεφτελῆν τοῦ ταπεινοῦ της μπήμπασῃ, εὐθὺς νὰ τὸν προφθάσῃ. Δέομαι ἱκετικῶς τῷ θεοφροορήτῳ Ὑψει της, ὁποῦ νὰ προτιᾷ τί εἶναι ἡ προσταγή της διὰ νὰ μείνῃ καὶ ὁ ταπεινός της εἰς ἡσυχίαν. Πρὸς τοῦτοις ἀπὸ τὴν πόλητζαν ὁποῦ ἐστάλθη εἰς τοὺς καμαρασαίους της Ζήμνιτζας εἰς ὄνομα τοῦ δούλου της γ' Ποστ. δὲν ἐπῆραμεν κἀνέναν παρὰ, μὲ τὸ νὰ ἦλθεν προσταγὴ τοῦ Ὑψους της διὰ νὰ τὰ λάβῃ ὁ Καμαράσης Παρατσουᾶς, καὶ τὰ ἔλαβεν. Καὶ ἦτοι εἶναι τὸ ἅπειρον ἔλσός της. Τὸ ἀσκέρι, τὰ σαράντα παῖράκια, ἔφθασαν σήμερον εἰς Νικόπολιν, καὶ ἔστω πρὸς εἰδήσιν της Ὑψηλότητός της.

1788, Ἰουνίου 8.

Της Ὑπερέρας Ὑψηλότητος ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος

Μπήμπασης Ἰσμαήλ-ἀγάς
Μπεληνάογλου.

(Pecete turcească de cerneală a lui Ismail-aga.)

(Pe dos: pecete ruptă de coară roșie.)

pentru lipsa zaherelei. Acum, Prea-înălțate al mieu, mă aflu între peire și mântuire; de la Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită n'am nicio poruncă, ei îmi cer zaherea, bani n'am, împrumut; ci eu mă străduiesc numai să fac zahereă după putință; și Sfântul Dumnezeu și ruga Ta înaltă să capete nouă zahereă; și, cum va ieși zaherea, câtă zahereă va binevoi Sfântul Dumnezeu să facă în ciftlicul smeritului Tău bimbașă, îndată să-l capete. Mă rog mult de Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu să orânduiești ce-Ți e porunca pentru ca și robul Tău smerit să rămâie în liniște. Pe lângă acestea din polița ce s'a trimes la cămărașii Zimnicii pe numele robului Tău al treilea Postelnic n'am luat nicio pară, căci a venit porunca Înălțimii Tale să-i iea cămărașul Paraschevă, și i-a luat. Și ce va fi mila nemăsurată a Ta. Oastea turcească, cele patruzeci de steaguri, au sosit ieri la Nicopol, și fie spre știința Înălțimii Tale.

1788, Iunie 8.

Al Înălțimii Tale supus și prea-mic.

Bimbașa Ismail-aga
Belinașoglu.

CCLVIII.

Ioan vâtaful, ispravnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre convorbirea lui cu Selim-Pașa.

1788,
9 Iunie.

Ὑψηλότητάς καὶ εὐμενέστατέ μοι
Αὐθέντα

† Τώρα, κράζωντάς με ὁ ὑψηλότετος Σελίμπας, μ' ἔδωκε αὐτὰ τὰ δύο ἔγγραφα, λέγοντάς μοι νὰ τὰ πέμψω τῷ Ὑψει της καὶ νὰ της γράψω ὅτι ὕστερα, ἀπὸ τὰ προχθεσινὰ γράμματα, ἐστάλθησαν τῇ Ὑψηλότητί της αὐτὰ ἀπὸ Κραγιώδαν, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ γνώμη τῶν κατὰ τοῦ Τοπαράνογλου ἐγύρισεν, καὶ μοὶ εἶπεν νὰ της φανερώσω ὅτι καθὼς εὔρει εὐλογον τὸ Ὑψος της, ἔτσι νὰ γένῃ.

Διὰ τὸν ἐλῆ-τουγιοῦλοῦ Ἀλή-παζά, μοὶ εἶπεν νὰ γράψω τῷ Ὑψει της ὅτι εἶναι ἐξαίρετος, καλὸς καὶ εὐλαβὴς ἄνθρωπος, καὶ ἔχει πόθον νὰ πολεμήσῃ· ἔτσι μοὶ εἶπαν νὰ τὸν γνωρίσῃ τὸ Ὑψος της.

Prea-înălțate și prea-blânde Domn
al mieu,

† Acum, chemându-mă prea-înălțatul Selim-Pașa, mi-a dat aceste două scrisori, spuindu-mi să le trimet Înălțimii Tale și pe urmă, din scrisorile de alaltăieri, s'au trimes Înălțimii Tale cele din Craiova, în care părerea celor contra lui Toparanoğlu s'a întors, și mi-a spus să-Ți arăt că, precum vei găsi cu cale Înălțimea Ta, așa să fie.

Pentru Ali-Pașa cu trei tuiuri, mi-a spus să-Ți scriu Înălțimii Tale că e om ales, bun și sincer, și are poftă să facă războiu; mi-a mai spus să-l cunoască Înălțimea Ta.

Ζαχερὲν ἀλιδέρδῃσα τὸν Ἀρμάσῃν Γεωργάκην εἴκοσι χιλιάδας ὀκάδας ἀλσῶρι, καὶ τὸ ἔπειθε εἰς Κραγιώδαν ἤρραμεν καὶ ἄλλο νὰ ἀγοράσῃ. Καὶ ἃς εἶναι γνωστὸν τῷ Ὑφείτης, τὰ δὲ ἐκλαμπρα αὐτῆς ἔτη θεόθεν εἰς ὅτι πλεῖστα, πανευδαίμονα καὶ εὐφρόσυνα.

αφπῆψ, Ἰουνίου θ' η'.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος εὐτελέστατος δοῦλος

Ἰωάννης βατάφης
β. ἴσ.

Zahereà am adunat, cu Armașul Iordachi, douăzeci de mii de oacă de făină, și le-a trimes la Craiova; am găsit și alta de cumpărat. Și să fie știut Înălțimii Tale, iar străluciții Tăi ani fie de la Dumnezeu cât mai mulți, prea-fericiți și mulțămiți 1788, Iunie 9.

Al Înălțimii Tale prea-smerit rob

Ioan vătăful (?),
ispravnic.

CCLIX.

1788,
9 Iunie.

Ioan vătăful, ispravnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre convorbirea cu Pașa Ali.

Ὑψηλότης καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Τὸ ἀπὸ ε' ης τοῦ παρόντος ἐκλαμπρον αὐθεντικὸν αὐτῆς γράμμα προσκυνητῶς ἔλαβον, καὶ α' ὄν περὶ τοῦ Ζαχερὲς κριθαρίου, εἶδον τὰ ὅσα μοι προστάζει. Ὅθεν καὶ ἀναφέρωντας τῷ ὑψηλωτάτῳ Πασά, μ' ἔδωκε καὶ τὸ παρὸν ταχέϊ διὰ πάντες χιλιάδες καὶ πεντακίσια σταμπόλ-κοίλεσι κριθάρι, ὅτι ἐπερίλαβεν ἀπὸ τὸν Ἰπραῖλ-Ναζίρι, καὶ μεκτοῦπι ἴδιον πρὸς τὸν ναζίρην διὰ νὰ κάμῃ τσελίμι εἰς τὸν Ἰπραῖλας καπηχεγαγὶν τοῦ Ὑφους της, εὐθὺς ὅπου λάβῃ τὸ γράμμα, καὶ ἐν τοσοῦτῳ μ' ἐπρόσταξε νὰ βαστάξῃ ὁ Παρασκευᾶς τὸ κριθάρι, ἕως νὰ γένῃ τσελίμι τὸ τῆς Ἰπραῖλας, καὶ ἔπειτα νὰ τὸ περιλάβῃ ὁ πασάς.

Διὰ τὸν Ἀπτεῖ-ἀγά, ἐχάρη πολὺ ὅπου τὸν ἔπειθε εἰς Φοζάνι, καὶ τὸν ἔκαμε μεγαλῆτερον τῶν ἄλλων, καὶ διὰ τὰ μενσοῦπια αὐτῶν τῶν δύο, εἶπε νὰ μείνουν, ἐν ὅσῳ δουλεύσουν τὴν Ὑψηλότητά της, καὶ ἃς τῆς δουλεύσουν ὅσον θελήσῃ.

Διὰ τὰ ξύλα τῆς φωτιᾶς εὐχαρίστησε τῇ Ὑψηλότητί της.

Διὰ τὸν Σατόγλου ἐχάρη ὅπου ἐγλήτωσεν τὸ Ὑφος μοι εἶπεν, ὅμως ἂν ἡ Ὑψηλότης τοῦ τὸν ἔδωκε πέραν τοῦ Δουνάδεως εἰς τὸ χέρι, ἤθελε τὴν γλοτώσῃ ἄλλως.

Διὰ τὸ παροῦτι, γκιουλέδες, καθὼς τὰ ἐξήτησε τὸ Ὑφος της, εὐθὺς ὅλα τὰ ἔκαμα τσελίμι, τὸν Καδρί-παίρακτάρην, κρουσοῦμια ὅμως δὲν ἦτον ἐδώ· διὰ τοῦτο ἔπειθε καὶ τὸ ταχέϊ ὅπισω διὰ νὰ ἀλλάξῃ καὶ νὰ τὸ κάμῃ μόνον διὰ παροῦτι καὶ γκιουλέδες, διὰ δὲ τὰ κρουσοῦμια ἔπειθε σουρέτ φερμάνι καὶ πογγιουρούλι διὰ νὰ τὸ περιλάβῃ ἀπὸ Σύβιστραν τὸ Ὑφος της.

Prea-înălțate și prea-bunul meu Domn,

† Scrisoarea-Ți strălucită de la 6 ale lunii de față am primit-o cu închinare, și întâiu pentru zahereana orzului, am văzut ce-mi poruncești. Deci și aducând-o înaintea prea-înălțatului Pașă, mi-a dat și *tahvilul* de față pentru cinci mii și cinci sute de chile de Stambul orz, că le-a luat de la nazirul de Brăila, și scrisoarea lui însuși către nazir ca să le dea capuchehaielei din Brăila a Înălțimii Tale, îndată ce va primi scrisoarea, și în acest timp mi-a poruncit să iea Parachevâ orzul, până ce va primi pe cel din Brăila, și apoi să-l iea Pașa.

Pentru Abdî-aga, s'a bucurat mult că l-a trimes la Focșani și l-a ținut mai mare decât alții, și, pentru mansupurile celor doi, a spus să rămâie, intru cât slujese pe Înălțimea Ta, și să Te slujească atâta cât vrei.

Pentru lemnele de foc a mulțămit Înălțimii Tale.

Pentru Satoglu s'a bucurat că l-a scăpat Înălțimea Ta: mi-a spus însă că, dacă Înălțimea Ta l-ar fi trecut peste Dumăre în urmă (?), l-ar fi mântuit altfel.

Pentru praf, ghiulele, cum ai cerut Înălțimea Ta, îndată le-am dat toate lui Cadri bairactarul, dar gloanțe nu erau aici; de aceea am trimes și înscrisul înapoi ca să-l schimbe și să-l facă numai pentru praf și ghiulele, iar pentru gloanțe a trimes suret-firman și buiurldiu ca să-l iea de la Silistra Înălțimea Ta.

Αἰρίον κινῶ ἀπ' ἐδῶ καὶ ὁ ἐκλαμπρότατος Ἀλή-πασάς διὰ Βουκουρέστι.

Ὁ Χ. Ἰσμαῖλ-εφέντης παρακαλεῖ καὶ αὖ-θις τὴν Ὑψηλότητά της, διὰ νὰ γένῃ ταξίλι τὸ χρέος τοῦ ἀπὸ τὸν γαμβρὸν τοῦ Πελίν-τζαουσού. πολλά παρακαλεῖ. Καὶ ταῦτα δου-λικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη θεόθεν εἶεν πάμπολλα, πανευτυχῇ καὶ πανευδαίμονα. ἀφπῇ, Ἰουνίου 6¹.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος εὐτελέστατος δοῦλος

Ἰωάννης βατ. 6. ἱσ.

Mâne pleacă de aici și strălucitul Ali-Paşa la Bucureşti.

Hagi-Ismail-efendi roagă iarăși pe Înăl-țimea Ta să se iea datoria lui de la gi-nererele lui Pelin-ceauș; mult se roagă. Și acestea cu supunere, iar prea-străluciții Tăi ani fie de la Dumnezeu cât de mulți, deplin fericiți și cu totul norociți.

1788, Iunie 9.

Al Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu prea-supus rob.

Ioan vâtaful, 2 ispravnic.

CCLX.

Ioan vâtaful, ispravnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre biruința de la Vama Buzăului și ce a spus el despre isprăvile Domnului precum și adunarea de provisii.

788,
9 Iunie.

Ὑψηλότης καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Τὴν ἀπὸ δ'ης τοῦ τρέχοντος πανέκλαμ-προν χαροποιᾶν τοῦ Ὑψους της ἀγγελίαν, προσκυνητικῶς ἔλαβον διὰ τοῦ Καδρι παῖρα-τάρῃ ἔχθες τῇ η'ῃ ἐχαροποιήθην πολὺ ὁ εὐ-τελής δοῦλός της διὰ τὴν νίκην ὅπου ἔκαμαν τὰ αὐθεντικά της στρατεύματα εἰς Βάμρα τοῦ Που'αίου. ἄμποτε ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ βοηθήσῃ αὐτὰ διὰ νὰ φέρουν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τρύ-παια καὶ εἰς τὰ ἐνδοτέρω. Ἐχαροποιήθην ὅμως ἄλλο τόσον ὁ δοῦλός της διὰ τὸν πρόσφορον καιρόν, καθ' ὃν ἔλαβον τὸ εὐαγγελίζον αὐτὸ τὸ αὐτῆς αὐθεντικὸν γράμμα· διατὶ ἔχθες, τῇ η'ῃ, ἔφθασεν ἐδῶ καὶ ὁ ἱεὶ-τουγιουλόος Ἀλή-πασάς καὶ, ἐπειδὴ εἰς τὸ Ἰφτάρι ἔχθες ἦτον νὰ ὑπάγῃ ἡ Ἐκλαμπρότης του, εἰς τὸν ὕψη-λότατον Σελίμ-πασά, ὁ δοῦλός της ἐπήγα προτῆτερα ἀπὸ τὸ ἀκσάμ-ναμαῖ εἰς τὸν ὕψη-λότατον Πασά, καὶ τὸν εἶπα τὰς νίκας καὶ τὰ φουτουχάτια, καὶ ὑπερσχάρη δοάδες ἰδερῶν τῷ Ὑψει της. Τὸν εἶπα ὅμως ὅτι ἔχω νὰ ἔλθω ὅταν ἔλθῃ καὶ ὁ Ἀλή-πασάς μέσσω, καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ φέρῃ καὶ τὸν ὀρδοῦ-άγάτη. Καὶ ἐν συντόμῳ ἔγιναν αὐτὰ ὅλα. Ὅθεν, διαβάζοντας παρρησίᾳ τὸ ἐκλαμπρον αὐτῆς, τὸ ἐξήγησα λέξιν πρὸς λέξιν, καὶ, προσθέτον-τας καὶ ὅσα ἄλλα μ' ἐφάνησαν εὐλογα, ἄρ-χισα τοὺς ἀξιοπρεπεῖς ἐπαίνους της, ὅτι: „ἵστε ὁ ἐλάχ-πέγρης γεδὶ κρала τσεδάπ βερδὶ σίμδὶ γέδες“, διατὶ αὐτὸ ἔχει νὰ εἰπῇ Ἰμπερίον, καὶ χωρὶς ἄλλο ὑμῶν, τὸν ἐχθρόν, ὅπου ἐ-προχώρησεν καὶ εἰς τὰ ἀπάνω μέρη, ὡς πασί-δηλον, καὶ εἰς τὰ κάτω εἰς Πογδανίαν, εἰς

Πρεα-înălțate și prea-bunule Domn al meu,

† Πρεα-στράlucita aducătoare de bucu-rie veste a Înălțimii Tale de la 4 ale lunii curente am primit-o cu închinare prin Cadri bairactarul ieri la 8; s'a bucurat mult smeritul Tău rob pentru biruința ce au câștigat oștile Tale domnești la Vama Bu-zăului; de ar ajuta sfântul Dumnezeu să ducă trofeele împotriva dușmanilor și mai în adânc! Dar s'a bucurat tot atâta robul Tău pentru vremea potrivită în care am primit serisoarea Ta domnească ves-tind aceasta, și, de oare ce ieri, la 8, sosise aici și Ali-Paşa cu două tuiuri și, de oare ce, de Iftar¹, ieri, era să meargă Strălu-cirea Sa la prea-înălțatul Selim-Paşa, robul Tău a mers înainte de rugăciunea de seară la prea-înălțatul Paşă, și i-am spus biruințele și isprăvile, și s'a bucurat peste măsură, rugându-se pentru Înălțimea Ta. Însă i-am spus că voi veni când va veni la mijloc Ali-Paşa, și l-am rugat să aducă și pe aga ordiei. Și în scurt s'au făcut acestea toate. Deci, străbătând liber strălucita-Ți (serisoare), am cetit-o cuvânt de cuvânt și, adăugând ce și câte altele mi s'au părut potrivite, am început cuvenitele Tale laude, că: „uite că Vlah-begul a răspins șapte crai până acum, pentru că aceasta în-seamnă Imperiul, și, fără vre-un ajutor, [a bătut] pe dușman, a înaintat și în părțile de sus, cum e știut tuturora, și în cele de

¹ Prânzul de Ramazan.

τὴν Βλαχίαν δὲν τὸν ἄρῃσεν ὁ πέγῃς, σίμδι ἐφίντιμ. πουντὰν σογγρά νοπέτ σιζίν-δέρ, καί, ἴνσαλάχ, πάλιν, μὲ τὰ τετπίρια καί μὲ τὸ χιμῆτι καί τζισαρέτι τοῦ πέγῃ, μεζμοὺλδουρ τὴν Ἑρδελίαν νὰ κάμστε ζάπτι, τόσην χαράν καί κοράτζιο ἔλαδαν, ὅποῦ δὲν εἴξευραν πότς νὰ ἀπεράσουν ἀντίκρου. Ὡς τόσον, μὲ τὸ νὰ ἐ-συνέδη λάθος, καί ὁ μιχμαντάρης του, λαμ-βάνωντας διὰ τοῦ καπικεχαγιά ἀπὸ τὸν ὕψη-λότατον πασάν ἰδεάν ὅτι αὐτὸς ὁ πασὰς ἔχει νὰ ἀπεράσῃ ἀπὸ Σιστόδι, ἀφ' οὗ εἶχεν ἔλθει: ἐδῶ, καί ἀπ' ἐδῶ ἐπῆγεν ἐκεῖ, νὰ φυλάξῃ εἰς Ζιμνίτζα, λοιπὸν ὁ πασὰς ἀπ' ἐδῶ, ὅποῦ ἔχει χρσίαν ἀπὸ 80 βοδάμαξα, δὲν εἶχε μὲ τί νὰ συκωθῇ, δῆν εὐθὺς ὁ δοῦλός της ἔκαμα τζι-σαρέτι καί ἔκαμα δύο βολνιτζιάις ἐδικαῖς μου, μὲ προσταγὴν τῆς-ἐλδὲν μίαν εἰς τὸν καπε-τάνον Οὐδας καί ζαπτζὴν τῆς πλάσας καί πέντε πουρκαλαπέους ἀπὸ καδηλίκι Ὀλτου, εἰς τὰ πέριξ χωρία, νὰ μοὶ προφθάσουν πε-νῆντα βοδάμαξα ἕως σήμερον τὸ κεντὶ ἐδῶ ἀντίκρου, καί ἄλλην εἰς τὸν καπετάνον Πιά-τρας καί ζαπτζὴν νὰ κάμουν καί ἀπὸ τὰ πέ-ριξ Τελσορμανίου ἄλλα σαράντα ἀμάξια, καί ἔστειλα τὸν καπικεχαγιάν εἰς Πιάτραν, διὰ νὰ μοὶ προφθάσῃ καί τὰ ἀμάξια καί νὰ κάμῃ καί ἓνα κονάκι αὐτὸς ἐκεῖ, μὲ γράμμα μου, ὁρνεδοιγιάλας διὰ τὰ δυνάτα, καί προσμένω νὰ φθάσουν τὰ ἀμάξια σήμερον, καί νὰ ἀπε-ράσω καί τὸν πασάν καί τὸ ἀσκέρι ἀντίκρου. Αὐτὸ ἐπενόησα, καί ἔκαμα χαρεκέτι, καί, ἄμ-ποτε νὰ εἰσακουσθῶ, ἔστειλα ἀπὸ ἐχθὲς τὸ πουρνὸ νὰ προφθάσῃ καί ὁ μιχμαντάρης ἐδῶ, ἄγκαλα καί ἄς τοὺς εὐγάλω σήμερον ἀπ' ἐδῶ, ὁ μιχμαντάρης καί εἰς τὴν στράταν τοὺς εὐ-ρίσαι, διατὶ ἀπὸ Πιάτραν πηγαίνουν εἰς Ζιμ-νίτζα. Πολὺ ἐδοξάσθη τὸ ὕψος της διὰ τὸ σατακάτι, κόπους, γενναιότητα καί τὰ ἐξῆς.

Σήμερον ἐφθασεν ἐδῶ καί ὁ Ἀρμάτης Γεωρ-γάκης, μιχμαντάρης τοῦ ἀσκερίου τῆς Κρα-γιόδας, ὅστις ἦλθεν εἰς ἐμένα, ἀμὰν δεσρέχ, νὰ τὸν βοηθήσω, διατὶ δὲν τὸν ἔμεινεν ζαχερές ἐκεῖ παρὰ διὰ τέσσαρας ἡμέραις, ἐπειδὴ μῆτε ἀπὸ Γκιργκιοδον δὲν τὸν ἦλθε ζαχερές, μῆτε ἀπὸ Ζιμνίτζα, καί ἔμεινεν ἐκστατικὸς ἔλαθεν ἀπὸ τὸν Παρασκευᾶν 50 κοιλὰ, μὰ τί ἐκατά-λαθεν; Καταγίνομαι λοιπὸν νὰ τὸν ἀλιθερδήσω ὁ δοῦλός της μερικὸν ζαχερὲ ἀπὸ τὸν πασάν, καί νὰ εἰδῶ τὸ δράδι τί ἔχω νὰ κάμω. ἔχει ἐδῶ αὐτὸς ὡς χίλια γρόσια, παρακαλεῖ ὅμως νὰ τὸν προφθάσῃ ζαχερέν, καί, ἂν εὖρη εὐ-λογον, ἄς γράψῃ τὸ ὕψος της τὸν ὕψηλότα-τον πασάν νὰ τὸν δώσῃ ἀπὸ τὸν ζαχερέν ὅποῦ ἔχει νὰ πέμψῃ εἰς Βιδήνι καί Φιλουρδίνι, καί

jos spre Moldova, nu l-a lăsat în Țara-Românească begul; de acum, doamne, e rîndul d-voastră, și, de ar da Dumnezeu, cu mijloacele și norocul și *curajul* begului, se poate să luați Ardealul, atîta bucurie și curaj au luat, că n'au știut cînd să-i iasă în față". Deocamdată, de oare ce s'a întîmplat uitare, și mehmendarul lui, luând de la prea-înălțatul Pașă ideia că el, Pașa, o să treacă de la Sîstov, de unde era să vie aici, și de aici a mers acolo, să păzească la Zimnicea, dar Pașa de aici, care are nevoie de 80 de care cu boi, nu avea cu ce să iasă, deci îndată robul Tău m'am îndemnat și am făcut două volnicii de-ale mele, cu o po-runcă deocamdată una la căpitanul de Uda și la zapeiul plășii și la cinci pîrcălabi din județul Oltului, la satele de prin prejur, ca să-mi trimeată cînzeci de care cu boi pînă mîni la amiazi aici în față, și alta la căpitanul de Piatra și la zapeiu ca să vie și de la cele din jurul Teleormanului alte patruzeci de care, și am trimes pe capu-chehaie la Piatra, ca să-mi aducă și că-ruțele și să facă și un conac el însuși acolo, cu scrisoarea mea, orânduiești pen-tru cele cu putință, și aștept să vie carele azi, și să trec și pe Pașă și oastea turcească în față. La aceasta m'am gân-dit, și am pus în mișcare și, de aș fi as-cultat, am trimes de ieri dimineață ca să vie și mehmendarul aici, poate să-i scot azi de aici, și mehmendarul îi va afla și pe stradă, căci de la Piatra merg spre Zimnicea. Mult a fost lăudată Înălțimea Ta pentru credință, osteneți, vitejie și celelalte.

Azi a sosit aici și Armașul Iordachi, meh-mendar al oștii turcești a Craiovei, care a venit la mine, cu aman, să-l ajut, pentru că nu i-a rămas zahereă acolo decât pe patru zile, căci nici de la Giurgiu nu i-a venit zahereă, nici de la Zimnicea, și a rămas uimit; a luat de la Parachevâ 50 de chile, dar ce a luat? Ci caut să-i află eu, robul Tău, ceva zahereă de la Pașă și să văd deseară ce să fac; el are aici la o mie de groși, dar se roagă să i se dea zahereă, și, dacă affi potrivit, să serii Înălțimea Ta prea-înălțatului Pașă să-i dea din zahereaua care e să o trimeată la Vidin și la Florentin și-l află Înălțimea Ta acolo, din județele

τὸν προφθάνει τὸ Ὑψος της ἐκεῖ, ἀπὸ τῆς Κραγιώδας τὰ καθήλεια. Σὰν εἶγγ τὸ νέον σιτάρι, θέλω ὁμιλήσει καὶ ὁ δοῦλός της καὶ νὰ εἰδῶ τί ἀπόκρισιν λαμβάνω. Ἄς γένῃ χιμέτι, ἐφέντιμ, διὰ νὰ μὴν εἶρη πρόφασιν τὸ στράτευμα. Τὰ δὲ πανέλλαμπρα αὐτῆς ἔτη θεόθεν εἶεν πάμπολλα καὶ πανευδαίμονα.

αφπῆ, Ἰουλίου θ'.

Τῆς Ὑπετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος εὐτελέστατος δοῦλος

Ἰωάννης.

Craiovei. Și, când va ieși noul grâu, voui vorbi și robul Tău, și să văd ce răspuns ieau. Să se facă, Doamne, cu plăcere, ca să nu aște prilej de plângere oastea. Iar prea-străluciții Tăi ani fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul fericiți.

1788, Iunie 9.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-umil rob.

Ioan.

CCLXI.

Păharnicul Hurmuzachi către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea la Dunăre a lui Manole-Vodă.

Nicopol,
1788,
11 Iunie.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Δὲν ἔλειφα διὰ τοῦ παρόντος μου δουλικῶς νὰ εἰδοποιήσω τῷ Ὑψει της ὅτι ἐχθὲς ἦλθεν Τάταρης τοῦ ὕψηλοτάτου συναδέλφου της, Μανουήλ-Bosynόδα μὲ γράμματα πρὸς τὸν ὕψηλότατον Σελήμ-πασάν, σήμερον δὲ αὐθις ἦλθεν ἕνας ἱεζ-εζοχαδάρης του, ὁμοίως μὲ γράμματα. Ὁ ὁποῖος συνάδελφός της εἶχε σκοπὸν νὰ ἀπεράτῃ ἀπὸ Συστάβι διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸ Ὑψος της ὁ ὕψηλότατος ὅμως Σελήμ-πασάς ἔγραψε πρὸς αὐτὸν νὰ ἀπεράτῃ ἐντεῦθεν, ἀπὸ Νικόπολιν. Ὅθεν δὲν ἔλειφα κατὰ τὸ δουλικόν μου χρέος νὰ δώσω τὴν εἰδησιν τῷ Ὑψει της. Ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ πανέλλαμπρα ἔτη τοῦ Ὑψους της εἴησαν θεόθεν ὅτι πλεῖστα, ὅγιστά τε καὶ πανευδαίμονέστατα.

αφπῆ, Ἰουλίου ια' η, Νικόπολιν.

Τῆς Ὑπετέρας θεοφρουρήτου Ὑψους της ἐλάχιστος δοῦλος

Χ[ο]ρμ[ουζάκης] Παχάρουας.

Prea-înălțate Doamne al meu,

† N'am lipsit prin aceasta supusă a mea să înștiințez pe Înălțimea Ta că ieri a venit un Tatar al prea-înălțatului confrate al Tău, Mannil Voevod, cu scrisoare către prea-înălțatul Selim-Pașa, azi iar a venit un ici-ciohodar al lui, tot cu scrisori. Care confrate al Tău avea de gând să treacă de la Siștov, să vie către Înălțimea Ta; dar prea-înălțatul Selim-Pașa i-a scris să treacă de aici, de la Nicopol. Deci n'am lipsit după datoria mea de rob să dau de știre Înălțimii Tale. Acestea cu supunere, iar anii Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu cât de mulți, sănătoși și foarte fericiți.

1788, Iunie 11, Nicopol.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mic rob.

H[u]rm[uzachi] Păharnicul.

CCLXII.

Bimbașa Ismail-aga Belinașoglu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o comandă de șele, cu un postscript al lui Hurmuzachi despre venirea lui Manole-Vodă.

1788,
12 Iunie.

Ὑψηλότητα μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὸ ταπεινὸν μοι ταπεινὸς ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψει της ὅτι, μὲ τὸ νὰ ἐπρόκειτο τὸ θεοφρονητὸν Ὑψος της, σέλλωντας καὶ εζοχαδάρην εἰς τὸν βοσδόνδα τοῦ Σιστοβίου καὶ καθή, διὰ νὰ προφθάσῃ διακρίσει ἡ πραγματικὴ σαρμάρα πρὸς τὸ θεοφρονητὸν Ὑψος της, εἰρησκόμενος ὁ δοῦλός της, ἡ Παστέλν-

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu smerita mea (serisoare) umil aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că, de oare ce a orânduit Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, trimetând și ciohodar către voevoda din Siștov și către eadlin, ca să aducă două sute și trei sute șele la Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu,

κος, εἰς Σιστώδι διὰ κριθάρι τοῦ ἄσκериου
ὁποῦ ἐπέρασεν διὰ τὰ αὐτῶθι, καί, βλέπωντας
τὸν τζοχανδάρην ὁποῦ κάθεται δίχως νὰ τοῦ
κάμουν κάμμιαν δουλιάν, εὐθὺς ἐπῆγεν ὁ δοῦ-
λός της γ' Ποστέλνικος εἰς τὸν Μουσταφά-
ἀγά Μπεσλ' ὄγλου καὶ ἔκραξεν τέσσερης σαμαρ-
τζιδαῖς ὁποῦ εὐρίσκονται εἰς Σιστώδι, καὶ τοὺς
ἔδωσεν πέη, καὶ εἰς κάμμιαν δεκαργιὰ ἡμέρας
προφθάνουν κάμμιαν ὀγδοηνταριὰ σαμάρια, καὶ
τὰ στέλλομεν ὁμοίως ἔστειλεν καὶ εἰς Τοῦρνοβον,
ὅσα εὐρουν καὶ ἐκεῖ νὰ τὰ πάρουν, καὶ θέλει
τελειωθῇ ἡ ὀφηλὴ προσταγῇ της· καὶ ὁ ἴδιος
τζοχανδάρης θέλει τῆς ἀναφέρει ἐκ στόματος
τὴν ἐπιμελίαν ὁποῦ ἔκαμαν ὁ βοεβόδας καὶ
ὁ καθὼς εἰς τὴν ὀφηλὴν προσταγῇ της.

1788, Ἰουνίου 12.

Τῆς Ὑπεστέρας Ὑψηλότητος

ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος

Μπέμπασης Ἰσμαήλ-ἀγάς

Μπεληνάσογλου.

(Pecete turcească cu cerneală.)

Τώρα ἦλθεν ἓνας Τάταρης καὶ εἶπεν πῶς
ἦλθεν ὁ ὀφηλότερος Μανὸλ Βοεβόδας εἰς
Νικόπολιν· καὶ ἰδοὺ ὁποῦ ταπεινὸς τὸ ἀνα-
φέρομεν τῷ θεωροϋρήτῳ Ὑψι της, εἰ μὲν
καὶ ἔλθῃ ἀπὸ τὰ μέρη τὰ ἐδικὰ μας, μὲ τι
τρόπον νὰ προσφερθῶ, καὶ ὁ δοῦλός της
γ' Ποστέλνικος. Καὶ ἦτις εἶναι ἡ ὀφηλὴ προ-
σταγῇ της.

(Pe dos, pecete de ceară roșie.)

aflându-se robul Tău, al treilea Postelnic,
la Siștov pentru orzul oștirii care a tre-
cut pe aici și văzând pe cîohodar că stă
fără a-i face vre-o slujbă, îndată a mers
robul Tău al treilea Postelnic la Mustafă-
aga Beșlioglu și a cerut patru samargii
(șelari) cari se află la Siștov, și li-a dat
arvună, și în vre-o zece zile vin vre-o
optzeci de șele, și le trimetem; tot așa
trimetem și la Târnova, câte se află și
acolo să le iea, și se va împlini înalta-Ți
poruncă; și însuși cîohodarul Îți va spune
din gură ce grijă au avut voevoda și
cadiul pentru înalta-Ți poruncă.

1788, Iunie 12.

Al Înălțimii Tale

supus și prea-mic

Bimbașa Ismail-aga

Belinașoglu.

Acum a venit un Tatar și a spus că a
venit prea-Înălțatul Manole Voevod la
Nicolopol; și iată că smerit o aducem înain-
tea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
pentru ea, și dacă ar veni din părțile
noastre, cu ce chip să ne purtăm, și robul
Tău, al treilea Postelnic. Și care e înalta
poruncă a Ta.

CCLXIII.

1788,
17 Iunie.

Vlad Medelnicerul către Marele Clucer Constantin Baratov, despre nevoia
de orz.

Τὴν Εὐγενεῖαν της, ἄρχον Κλοτζάρι, ταπεινὸς
προσκυνῶ,

† Φανερόνω τῇ Εὐγενεῖαν αὐτῆς ὅτι κριθάρη
δὲν ἔχομεν· αὐριον ἂν μᾶς φθάξῃ, εἰ δὲ μὲ-
θαύριον, δεῖμεδέ· καὶ δὲν ἡξούρω τί θέλει κά-
μομεν. Καὶ πρέπη νὰ γράψῃ ἡ Εὐγενεῖα της
εἰς τὸν ὀφηλότερον Αὐθέντη καὶ τὸν ἄρχοντα
Βιστιάρην ὅτι ἐδῶ πιγένῃ τὴν ἡμέραν ὁπὲρ
τὰ 60 κηλὰ, ἐξαχριστὰ ὁ μανδῆς ὁποῦ γίνεται
τῆς Γαλουμίτζας κριθάρι ὁποῦ ἐστάλθη αὐτοῦ
114 κηλὰ καὶ εἰς τὴν Κήμπινα 50 κηλὰ.
Βλέπω ὅτι γράψῃ ἡ Εὐγενεῖα της τὸν ἄρχον
ἡσπράδνικον διὰ νὰ σταλθῇ αὐτοῦ κριθάρη,
καὶ ἐγὼ στέκομαι παγομένος ὅτι δὲν θέλει μᾶς
ἔλθῃ κριθάρη καὶ δὲν ἡξούρω τί θέλει κάμω,
ὅτι ἡ ἀγάδες ὅλου ἐτοίος γιρεύουν εἰς τὸ

Dumitale boierule Clucer cu smerenie mă
îchin.

† Arăt dumitale că orz n'avem: mâni
să ni sosească, iar, dacă poimâne, nu se
poate; și nu știu ce vom face. Și trebuie să
scrii dumneata către prea-înălțatul Domn
și dumnealui Vistierul că aici trebuie să
zile peste 60 de chile, afară de afacerea
ce se face cu orzul Ialomiței care s'a
trimes; aici 114 chile și la Câmpina 50
de chile. Văd că scrii dumneata dumisale
ispravnicului ca să se trimeată aici orz,
și eu stau înghețat că nu ni va veni
orzul și nu știu ce voi face, de oare ce
agalele cată toată pricina la pâine, că e
neagră, și o due rău; ieri și azi s'au ri-

φωμῇ, ὅτι εἶναι ἐσμέρικον, καὶ τραδῶ τὰ ἄνικα· ἐχθὲς καὶ σήμερον σικόθικαν ζουρλόμην καταπάνο μας, γιρέθουν φωμῇ χάσιον σάν τοῦ Βουκουρεστίου, θαρέθικαν καὶ γιρέθουν ὅλου ἐτοίας. Ἐξανά ἔγραψα τῇ Εὐγενείᾳ τῆς ὁποῦ νὰ γένῃ τζαρές, καθὼς ἐκάμαται εἰς τὴν Κήμπινα, νὰ ξεπυθοῦν τὰ ταῖνια τὸν ἀγάδων ὁποῦ δὲν ἔχουν ἀνθρώπους, ὅτι γίνεταί μεγάλη φθορὰ εἰς τὸν ζαχερέν, ὅτι τὸ τρῆτω μέρως τὸν ἀφίνουν μανδῆ· δέκα μπαϊράκια δηλαδὴ ἀγάδες ἀσκήρη δὲν ἔχουν μὲ τελιότιτα καὶ σικόνουν τὸ φωμῇ καὶ τὸ πυρλοῦν εἰς τὰ παζάρια ἐδῶ καὶ εἰς τὰ τριγυρινὰ διὰ περισότερον κέρδος τοὺς, καὶ, ἂν δὲν γένῃ τζαρές νὰ ξεπυθοῦν, θέλει ἔλθῃ κερὸς νὰ μὴν ἔχομεν νὰ τοὺς προφθάξωμεν· οὗτος κάμνουν καὶ τὸ κριθάρη. Καὶ μένω.

[17]88, Ἰουνίου 17.

Τῆς Εὐγενείας τῆς ταπεινὸς καὶ δοῦλος
Βλά[δος] Μεδελ.

Μπέι μου, μὴν μὲ ξεχνάς, στίλς με ραβ. διὰ τὰ 100 γρόσια καὶ βαδάση διὰ τὰ πρόδατα ὁποῦ ἔστειλα, καὶ τὸν τζομπάνον νὰ τοῦ δοθῇ δρόμον νὰ ἔλθῃ, ὅτι δὲν ἔχει ποῖος νὰ φιλάξῃ τὰ πρόδατα.

(V^o.) Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι πρώην Μεγάλῳ Κλοτζάρι κυρίῳ Κωνσταντίνῳ Μπερατόδ, προσκυνητῶς.

(Pecete ruptă.)

dicat cu tulburare asupra mea, cer pâne albă ca a Bucureștilor, s'au supărat și caută tot pricini. Încă odată ți-am scris dumitale să se facă un chip, cum ați făcut la Cămpina, ca să se reducă tainurile agalelor cari n'au oameni, căci se face mare pagubă la zahereă, de vreme ce a treia parte lasă lucrul; adevă zece steaguri ale agalelor n'au oaste deplină și scot pânea și o vând prin târguri aici și prin prejur pentru mai marele câștig al lor, și, dacă nu se află chip să fie reduse, o să vie vremea să nu avem cu ce să-i slujim; așa fac și cu orzul. Și rămân

[17]88, Iunie 17.

Al dumitale supus și rob

Vlad Medelnicerul

Stăpâne al mieu, nu mă nîta, trimite-mi răvaș pentru cei 110 de groși și răvaș pentru oile ce am trimis și ciobanului să i se dea drumul să vie, căci n'are cine păzi oile.

(V^o.) Prea-nobilului dumisale fostul Mare Clucer, dumnealui Constantin Baratov, cu supunere.

CCLXIV.

Gheorghe Armașul și Alexe Armașul către Clucerul Constantin Baratov, despre lipsa de orz pentru tainuri.

1788,
17 Iunie.

Τὴν Εὐγενείαν τῆς ταπεινὸς προσκυνοῦμεν.

† Τὸ γράμμα τῆς ἐλάδωμεν, καὶ διὰ τὰ τρικλῶσια πενήντα κοιλὰ κριθάρη ὁποῦ μᾶς ἦλθαν, ἐκ τῶν ὁποίων 114 κοιλὰ σᾶς ἐστάλησαν αὐτοῦ, εἰς Βαλένη, καὶ 50 κοιλὰ ἐστάλησαν εἰς Κήμπινα, καὶ τὰ 186 κοιλὰ ἐξεφορτώθησαν ἐδῶ εἰς Πλοέστι· ὅθεν μᾶς γράφει ἡ Εὐγενεία τῆς νὰ τῆς προφθάξωμεν καὶ ἄλο κριθάρη τὸ ὀτλγορώτερον. Μὲ τὸ νὰ δίδεται ἀπὸ τόσα κοιλὰ τὴν ἡμέραν, καὶ ἡμᾶς μᾶς ἐφρανέρωσεν ὁ μεδ. Λούπας ὅτι ἀπὸ 70 κοιλὰ δίδει τὴν ἡμέραν ταῖνάτη, ὁποῦ, κατὰ τὴν σοῦμαν ὁποῦ ἔχομεν, μάλιστα φθάνει δέκα ἡμερὸν ταῖνη, ἃς στοχασθῇ ληπὼν ἡ Εὐγενεία τῆς ὅτι τὸ σεκλῆτη ὁποῦ ἔχεται αὐτοῦ διὰ τὸ κριθάρι τὸ ἔχομεν καὶ οἱμοῖς ἐδῶ, καὶ

Dumitale cu smerenie ne închinăm.

† Serisoarea ta am luat-o și [am aflat] pentru cele trei sute cincizeci de chile de orz care ni-au venit, din care 114 chile ți s'au trimis aici, la Văleni, și 50 de chile s'au trimis la Cămpina, și cele 186 de chile s'au descărcat aici la Ploesti; pentru care-mi scrii dumneata să-ți procurăm și alt orz cât mai iute. Dându-se atâtea chile pe zi, și nouă ni-au spus Medelnicerul Lupa că din 70 de chile dă zilnic tainul, care, după suma ce avem, abia ține două zile tainul, gândește-te însă dumneata că greutatea ce aveți acolo pentru orz o avem și noi aici, și ce să fac cu frigul

τί νά κάμῃ ὁ κρίγιος τὸν παγωμένον, ἀποροῦ-
μεν καὶ οἱμοῖς τί νά κάμωμεν, καὶ μένωμεν
[17]88, Ἰουνίου 17.

Τῆς Εὐγενείας τῆς ταπηνοῖ δοῦλοι

Ἰσώργιος Ἀρμάσης,
Ἀλέξι Ἀρμάσης.

Διὰ τὸ κρηθάρι ὁποῦ σιντόχαμεν ὅτι εὑ-
ρίσκεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, εἰντοχα μὲ τὸν σίν-
τροφόν μου ἄρχον Ἀρμάσης Ἀλέξις: μὲ ὅπο-
σ[γέ]θαι ὅτι θέλη περιπατήσῃ καὶ ὅτι ποσό-
της εὔρει σὰς φανερώνη.

(V⁰:) Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχωντι πρώτῳ Με-
γάλῳ Κλουτζιάρι, κυρίῳ, κυρίῳ Κωνσταντίνῳ
Μπαρτόδ, προσκυνητῶς.

(Pecete peste hârtie.)

și înghețul! nu știm nici noi ce face, și
rămânem

[17]88, Iunie 17.

ai dumitale supuși robi

Gheorghe Armașul,
Alexe Armașul.

Pentru orzul care am vorbit că se
află aici și acolo, am vorbit [și] cu tova-
rășul meu dumnealui Armașul Alexe: mi-a
făgăduit că va cerceta și ce câtimi va afla
ți-o va arăta.

(V⁰ :) Prea-nobilului boier fost Mare
Clucer, dumnealui domnul Constantin Ba-
rator, cu supunere.

CCLXV.

1788,
19 Iunie.

Nichita Ibrictarul către Nicolac-Vodă Mavrogheni, despre o ciocnire cu
Turci prădalnici.

Ὑψηλότετε ἡμῶν Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερόνῳ τοῦ θεοφρουρήτου
Ὑφους τῆς, ὅτι ἐδιόρησεν ὁ ἄρχον Κουλου-
τζήαρης σαρσασέρης καὶ ὁ Χαζή-Ὀμέρ-ἀγάς
σαρσασέρης τὸν Μεῖμετ πουλοῦκπαση διὰ
κῆρ-σερδάρη μαζή μὲ τὸν Γεόργι πολκῶνι-
κον διὰ νά πάγουν νά κατευάσουν τὸν βαγιά
ἀπὸ πάνω μὲ τὸ αὐθεντικόν τῆς γράμματος οἱ
ὁποῖοι εὐγῆκαν ἔξω διὰ νά γυρίσουν τὰ χω-
ρηά, ὁποῦ νά μὴν ἀρῆσουν τοὺς ἀσκερλήδες
διὰ νά πιράξουν τὸν βαγιά, καὶ, πηγενάμενοι
εἰς ἓνα χωρίῳ ὀνόματι Τζήντα, καὶ εὐρήκαν
ἐκεῖ μερικὰ νεφέρηα, τὰ ὁποῖα νεφέρια ἔκαμαν
τὰ ἀνίατα: ἐπάϊσαν εἰς τοῦ ἄρχον Καμαράση
τὸ σπήτι τοῦ Ἀποστολάκη, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ
Δημητράκη Τορναβίτη, καὶ τοῦ ἐτζάκισαν ἓνα
σεντοῦκι, μὴν μπάτισκα καὶ ἓνα βαντισάνη.
λοιπόν, πηγενάμενος ὁ Μεῖμετ πουλοῦκπασης
διὰ νά τοὺς συντήξει, ἄρχισαν εὐθὺς κατα-
πάνο τοὺς νά τοὺς κτυποῦν· βλέποντας καὶ ὁ
Μεῖμετ πουλοῦκπασης, καὶ ἄρχισαν καὶ αὐτου-
νοῦ τὰ νεφερίά του νά τοὺς κτυποῦν· ὁ ὁποῖος
Μεῖμετ πουλοῦκπασης ἦττον μὲ δεκ(ρ)ατρήα
νεφέρια, ἐπειδὴ τὰ ἄλλα νεφέρια ἦττον ἀπὸ
τὰς ἄλλας μερεῖς, καὶ, κτηπόντας ἓνας ὅπερ
τοῦ ἄλλου, ἐλαβόθησαν ἀπὸ τοῦ Μεῖμετ που-
λοῦκπαση τρεῖς νεφέρια καὶ ἓνα ἀπὸ τοῦ
μπήμπαση καὶ τὸ ἓνα νεφέρι τοῦ κῆρ-σερ-
δάρη ἐσκοτώθηκαν ὁμοῦ, καὶ τὸ ἄλογον του
ἐλαβόθημε, καὶ ἀπὸ ἐκείνους ἐσκοτώθηκαν, καὶ
ἐπίασαν καὶ πέντε νεφέρια καὶ τοὺς ἔχουν
σφαλισμένους.

Prea-înălțate Doamne al nostru,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale
păzite de Dumnezeu că a orânduit dum-
nealui Clucerul serascher și Hagî-Omer
aga serascherul pe Meimet bulucbașa
drept căre-serdar împreună cu Gheorghe
polcovnicul ca să meargă să coboare
raiaua de sus cu scrisoarea Ta dom-
nească; și cari au mers afară ca să
cerceteze satele, ca să nu lase pe os-
tașii turci să încerce raiaua, și, mer-
gând la un sat anume Țintea, și au
găsit acolo câțiva neferi, cari neferi au
făcut cele rele: au mers la casa dum-
nealui Cămărașului Apostolachi, fratele
lui Dimitrachi Turnavitul, și i-au luat
o ladă, o *batișcă* (*sic*) și o natișancă
(?); apoi, mergând Meimet bulucbașa ca
să-i întâmpine, au început îndată asupra
lor să-i lovească; văzând și Meimet
bulucbașa, au început și neferii lui să-i
lovească: și acel Meimet bulucbașa era
cu treisprezece neferi, căci ceilalți neferi
erau din alte părți, și, lovindu-se unii
pe alții, s'au rănit de Meimet bulucbașa
trei neferi și unul de la bimbașa și un
nefer al lui căre-serdar încă s'au ucis, și
calul lui s'a luat, și de la dânsii s'au
ucis, și au prins și cinci neferi și-i țin
închiși.

Καὶ ἐγράφαμεν καὶ εἰς τὸ Βαλένι, εἰς τοὺς
σαρσασκέρηδες, τὸ πῶς ἀκολούθησε. Διὰ τοῦτο
δὲν ἔληψα νὰ φανερώσω τοῦ Ὑφου της καὶ
ὅτι εἶναι ἡ πανέκλαμπρος προσταγή της.

1788, Ἰουνίου 19.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοφρουρήτου Ὑφου της
ὁ κατὰ πάντα δοῦλος

Νικήτας Ἱμπρικτάρης.

Și am scris și la Văleni, la serascheri,
cum a urmat. Pentru aceea n'am lipsit să
o arăt Înălțimii Tale, și ce va fi prea-
strălucita-Ți poruncă.

1788, Iunie 19.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
întru toate rob.

Nichita Ibrictarul.

CCLXVI.

Gheorghe polcovnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre coborârea
satelor din munte, sălbătăciile Turcilor de la Ploești și Văleni, cari s'au luat la
luptă și cu dânsul.

1788,
19 Iunie.

Υψηλότης ἡμῶν Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερόνουν τὸ Θεοφρουρήτου
Ὑφους της ὅτι ὁ ἄρχον Κλουτζιάρης σαρσασ-
κέρης καὶ ὁ Χατζή-Ομέρ-ἄγας σαρσασκέρης
ἀπὸ Βαλένι μετ' αὐτοὺς μετ' τὸν Μεχμέτ
πουλούπασι κάρ-σερδάρη διὰ νὰ πηγμένο νὰ
κατεδάσομεν τὰ χωρία ὅπου εἶναι φευγάτη.
Ἀμὰ τῇ ὄψει, Αὐθέντα μου, σὰν τοὺς κα-
τεδάσομε, καὶ τοὺς πηγάνον ἡ Τοῦρκη, καὶ τοὺς
ἐξημενῶνον, καὶ ἐνδροπιάζον καὶ τῆς γυνέκεις
τούς καὶ τὰ κορυήτεια τούς ἡ Τοῦρκη ὅπου
φεύγουν ἀπὸ Πλοέστη καὶ ἀπὸ Βαλένι καὶ
περπατοῦν ἀπὸ χωριὸν σὲ χωριὸν καὶ κάμνον
τὰ ὀνίατα. Ὑψηλότης ἡμῶν Αὐθέντα, ἔχτες
ἐπίστην καμινὰν τριανταριὰ Τοῦρκη εἰς ἓνα
χωριὸν ὀνομαζώμενον Τζήντια, καὶ ἀνέδεικνυν εἰς
τὸ σπήτι τοῦ Καμαράση τοῦ Ἀποστολάκη
Τουρναβίτη, καὶ ἴδραν ἓνα σηνοδοκίη, καὶ τὸ
ἐξέδικησαν, καὶ πῆραν ὅτι εἶταν μέσα, καὶ μίαν
ποῦτη καὶ τὴν κομμάτισαν ἐκείνησαν καὶ
ἐκατέδωκαν εἰς τὰ ἀμπέλια, καὶ ὅσης πήμ-
ναιτες καὶ ἂν ὄρηκαν σφ[α]λισμένους, ταῖς
ἐξέδικησαν, καὶ πῆραν ὅτι καὶ ἂν ἐορήσαν
τὸν Βλαχόν, καὶ ἐπεισαν ἓνα κορυήτεια καὶ
τὸ ἐνδροπίσαν ὅλοι, καὶ τῶραν κηνημέστη νὰ
ἀποθάνῃ τὸ κορυήτεια. Ὑψηλότης μη Αὐθέντα,
περιῶντας καὶ ἡμῆς ἀπὸ τὸ χωριό, ἔτρεξαν ἡ
Βλάχη κλέοντας ὑπὸς μας καὶ λέγοντας „ἀπὸ
τὰ ἔχτες κλέοντες καμινὰ τριανταριὰ Τοῦρκη
ἐδῶ εἰς τὰ ἀμπέλια, καὶ μᾶς ἀφάνισαν“. Πη-
γόνοντας καὶ ἐμῆς διὰ νὰ κηνημέσθαι τῇ ἄν-
θρωποι εἶναι, καὶ, ὅτι πῆγαμεν κοντά τους,
πληροὺς νὰ τοὺς ῥοτήσομε, ἐτήμασαν τὰ του-
πέκιά τους καὶ ἀρχήμασαν διὰ νὰ μᾶς χύθη-
ποῦν, καὶ ἐχθιπῆσαν πάντες ἄνθρωποι καὶ ἓνα
ἄλλοι, ἡ δὲ ὁ ἓνας ἄνθρωπος ἀπόθανε, ἡ μὲν
ἡ τέσσαρες ζῶν: ἡ τρεῖς τοῦ Μεχμέτ που-
λούπασι καὶ ἓνας δημῶς μῶν καὶ ἓνας τοῦ

Prea înălțate Doamne al nostru,

† Cu supunere arăt de Dumnezeu pă-
zitei Tale Înălțimi că dumnealui Clu-
cerul serascher și Hagi-Omer-Aga se-
rascherul de la Văleni m'au orânduit
cu Mehmet bulucbașa căre-serdar ca să
merg să coborâm satele ce erau fugare.
Dar ce folos, Doamne al meu, că-i
coborâm, și-i prind Turcii, și-i desbracă,
și necinstesc și femeile lor și copilele
lor Turcii ce fug de la Ploești și
de la Văleni și rătăcesc din sat în
sat și fac rele? Prea-înălțate Doamne
al nostru, ieri au mers cam treizeci
de Turci la un sat anume Țintea, și
s'au dus la casa Cămarășului Apos-
tolachi Turnavitul, și au găsit o ladă,
și au luat-o, și au luat ce era în ea,
și o bute și au sfărâmat-o; au plecat
și s'au coborât la vîi și câte pivniți
au găsit lăcătnite, le-au stricat, și au luat
ce au găsit de-ale Românilor, și au
prins și o copilă și au necinstit-o
toți, și acum se stă să moară copila.
Prea-înălțate Doamne al meu, mer-
gând și noi din sat, au venit Ro-
mânii plângând înaintea noastră și
spuînd „că de ieri stau vre-o treizeci
de Turci aici în vîi și ne-au pră-
pădit“. Mergând și noi ca să cău-
tăm ce oameni sînt, și, căud am venit
lîngă ei, înainte de a-i întreba, au
seos puștile lor și au început a ne
lovî, și s'au rănit cînei oameni și
un cal, și un om a murit, cei patru
trăiesc: cei trei ai lui Mehmet buluc-
bașa și unul al meu și unul al lui
bimbașa, căci ni dăduse zece neferi

μπήνπασι, ἐπηδείτης μᾶς ἔχη δώση δέκα νε-
φέριμ μαζή μας ὁ ἄρχον μπήνπασις, καὶ ἐ-
πάσαμεν πέντε ὀνομάτη Τοῦρκη ζουντανεῖ,
καὶ τοὺς πείραμς τὰ ἄρματά τους, καὶ τοὺς
ἐφέραμεν εἰς τοῦ μπήνπασι καὶ τοὺς ἐσφαλλί-
σαμεν. Ἐπειδὴ εἶταν ἀπὸ Βαλένι, ἐστήλαμε
γράμμα εἰς τὸ Χατζή-Ουέρ-ἀγά, καὶ μᾶς
ἐστῆλε γράμμα ὅτι δῆχος νὰ ἔχουν δηκόν
του τσεκρεῖ δὲν εἶναι ἀσκέρη δηκὸ του, καὶ
ὥποιον καὶ ἂν πιάσουν, ὅτι θέλουν ἄς τὸν κά-
μουν. Ὑψηλότατέ μη Αὐθέντα, παρακαλοῦμε
τὸ Ὑψος της ὅτι νὰ μᾶς σταλθῇ καμία προ-
σταγή αὐτουνοὺς τοὺς φευγάτους ὅπου περ-
πατοῦν μπηλοῦκια-μπηλοῦκια ἀπὸ ἡμοσι καὶ
ἀπὸ τριάντα καὶ ξηγημνώνουν τὰ χοριά, καὶ
παρακαλοῦμε τὸ Ὑψος της διὰ ἐκείνους ὁποῦ
ἐναντιόνοντες νὰ ἔχομε τὴν ἄδιαν διὰ νὰ τοὺς
χθιμποῦμεν καὶ ἡμῆς. Καὶ ὅτι εἶναι ἡ προ-
ταγὴ της.

1788, Ἰουνίου 19.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψος της ἐ-
λάχιςτος δοῦλος

Γεώργιος Πολκόβνικος.

eu noi dumnealui bimbaşa şi am prins
cinci cu numele Turci, vii, şi li-am luat
armele, şi i-am dus la bimbaşa şi i-a
încis. De oare ce erau de la Văleni,
am trimis scrisoare la Hagi-Omer-aga,
şi ni-a trimis scrisoare că fără să aibă
teşcherea de la el nu sânt ostaşi ai lui,
şi pe care-l prind, să facă orice vreau
cu el. Prea-înălţate Doamne, rugăm pe
Înălţimea Ta să ni se trimeată vre-o
poruncă privitor la acci fugari cari stră-
bat buluc-buluc câte douăzeci şi treizeci şi
despoaie satele, şi rugăm pe Înălţimea
Ta ca pe aceia ce se împotrivesc să
avem voie a-i lovi şi noi. Şi ce e po-
runca Ta.

1788, Iunie 19.

Al Înălţimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mie rob

Gheorghe Polcovnicul.

CCLXVII.

1788,
26 Iunie.

Nichita Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre prădăciunile
Turcilor sosiţi şi nevoia de zahereă.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Ὑψος της ὅτι,
ἐρχόμενος ἐδὼ ὁ Παυγουδιζοαυλός, τὴν πρώτην
βραδιά ὁποῦ ἐφθασαι ἐδῶ μὲ τὸ ἀσκέρη του,
ἔκαμαν τὰ ἀνίατα μὲ ζητοῦν ἰέμη τέσσερες
ὠνάδες ῥήζη, βοῦτερω καὶ μέλη, διὼ ὁπῆα δὲν
εἶναι προσταγῆς παρὰ τοῦ Ὑψος της νὰ τοὺς
δίδομεν ταήγη αὐτά ὁποῦ ζητοῦν, καί, ἀνίσως
δὲν τοὺς δόσουν αὐτά, δὲν θέλουν σταθῇ εἰς
Κήμπηνα. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὸ Ὑψος της
νὰ ληπηθεῖ τὸν δοῦλο της, ὅπως νὰ τοὺς στή-
λεται ζαχερέν ἄριστόν, διατί, ἀνίσως καὶ δὲν
ἔρθη ζαερές, ἡμῆς χαμένος, ἐπειδὴ δὲν εἶναι
μήται εἰς Πλοέστσι ζαερές, διὰ νὰ σταλθῇ καὶ
ἐδῶ, καὶ οὕτοι κἂν δύο ἡμερῶν ζαερέν δὲν ἔ-
χομεν ἐδῶ εἰς Κήμπηνα, καθὼς θέλει σᾶς τὸ
φανερῶσαι καὶ ἐκ στόματος ὁ δοῦλος της,
ποστελνίτζελος μεῖμανδάρης, καὶ νὰ μὲ σταλθῇ
ὁ ζαερές ἡσῆα ἐδῶ εἰς Κήμπηνα, ἐπειδὴ ἄ-
ληγοτήζεται εἰς Πλοέστσι καὶ δὲν μὲ τὸν στέ-
λουν, ἐπειδὴ ἔχουν σκοπὸ ἄλλοι ἢ ἀσκερλίδες
ὁποῦ εἶναι Πλοέστσι διὰ νὰ ἔλθουν ἀπ' ἐδῶ, νὰ
κάμουν ιουρούση. Διὰ τοῦτο, ὕψηλότατέ μου
Αὐθέντα, νὰ σταλθεῖ ἀμέσως ὁ ζαερές, διὰ

Prea înălţate Doamne al meu,

† Cu supunere aduc Înălţimii Tale că,
venind aici Pavgudizo-oglu, îndată ce
a sosit aici cu oastea sa, au făcut lucruri
rele: îmi cer patru poveri de ocale
orez, unt şi miere, pentru care nu e poruncă
de la Înălţimea Ta să li dăm tain acelea
ce le cer, şi, dacă nu li se dau cumva
acestea, nu vreau să steie la Cămpina. De
aceia rog pe Înălţimea Ta să-ţi fie milă
de robul Tău, ca să li se trimeată zahereă
destulă, de oare ce, dacă, poate, nu e zahereă,
sânt pierdut, căci nu e nici la Ploesti za-
hereă ca să se trimeată şi aici, şi nici pe
două zile n'avem zahereă aici, la Cămpina,
cum îţi va spune şi din gură robul Tău,
postelnicelul mehmendar, şi să mi se
trimeată zahereaua de-a dreptul la Cămpina,
căci se opreşte la Ploesti şi nu mi-o trî-
mete, căci au de scop toţi ostaşii turci
cari sânt la Ploesti să vie de aici să
facă inruş. De aceia, prea-Înălţate Doamne
al meu, să se trimeată nemijlocit zahe-
reaua, ca să nu aibă vre-o lipsă robul Tău.

νά μὴν κάμοι ὁ δοῦλος της κανένα κουσοῦρη.
Διὰ τοῦτο δὲν ἔλειψα νὰ φανερώσω τὸ Ὑψος της,
καὶ ὅτι εἶναι πανέκλαμπρος προσταγὴν της.

1788, Ἰουνίου 26.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψος της
ὁ καταπάντα δοῦλος της

Νικήτας Ἡμπερικτάρης.

Pentru aceasta n'am lipsit s'o arăt Înălțimii Tale, și ce va fi prea strălucita-Ți poruncă.

1788, Iunie 26.

Al Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu
întru toate rob

Nichita Ibrictarul.

CCLXVIII.

Nichita Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a se trimete provisiile Turcilor veniți la Câmpina.

1788,
27 Iunie.

Ὑψηλώτατε ἡμῶν Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερόνω τὸ Θεοφρουρεῖτο Ὑψει της ὅτι ἕως τὴν σήμερον τὴ ἀσκήρει μας τὸ ἐτζηθερδῆσαμεν πολλὰ καλὰ, ἐρχόμενος ὁμοῦς ὁ Μπαγκουτούς-ὀγλούς, μᾶς κάμνει πολὺν σεκλέτι διὰ ζαχαιρὲς, μᾶς γυρσοῦς πρὸς τέσσαρες ὁκάδες καὶ ἐκατὼ δράμια τὸ κρηθάρι μὲ τὸ ζῆσι, ψωμὶ ἄσπρω καὶ πρόδατα παχὰ, δοῦτηρον καὶ ῥήζει, τὰ ὅποια δὲν εἶναι διορισμένα παρὰ τοῦ Ὑψους της. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ, ὑψηλότα[τέ] μοι Αὐθέντα, ὅπου νὰ ἐὺσπλαχνιστεῖ τὸν δοῦλον της καὶ νὰ τοῦς σταλθῇ ζαχαιρὲς ἀρκετῶς ἐδῶ εἰς Κίμπινα, εἰσα ὅπου νὰ ἡμπορέσει ὁ δοῦλος της νὰ τζηθερδῆσει τὸ ἀσκήρι, διὰ νὰ μὴν γένει κανένα κουσοῦρη καὶ πέσει ὁ δοῦλος της εἰς ὀργήν, ἐπειδὴ λέγει ὁ Μπαγκουτούς-ὀγλούς ὅτι, ἐὰν ἀνίσως καὶ δὲν τοῦ δῇδεται ἔτζι τὸ γεμεκλεῖκη του, δὲν κάθεται μὴν ὄρα, ἐπειδὴ λέγει ὅτι „ἐμεῖς ἔνα μπαρὰ δὲν μπερνομεν, μόνον διὰ ἔνα γεμεκλεῖκη“, λοιπὸν τὸ ζητοῦμεν καθὼς ἀνωτέρω φανερόνωμεν. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ, Αὐθέντα [μου], ἀμέσως νὰ μὲ σταλθῇ ζαχαιρὲς εἰσα εἰς Κίμπινα, ὁμοῦ καὶ πρόδατα, ἐπειδὴ τὰ πρόδατά μας ἐτελείωσαν καὶ ἀγελάδες δὲν θέλουν νὰ σφάζουν. Διὰ τοῦτο δὲν ἔλειψα νὰ φανερώσω τὸ Θεοφρουρήτω Ὑψει της, καὶ ὅτι εἶναι ἡ πανέκλαμπρος προσταγὴ της.

1788, Ἰουνίου 27.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψος της ὁ
κατὰ πάντα δοῦλος

Νικήτας Ἡμπερικτάρης.

Prea-înălțate Doamne al nostru,

† Cu supunere arăt de Dumnezeu păzitei Tale Înălțimi că până azi oastea noastră turcească a învățit multe lucruri bune, dar, venind Bangudüz-oglu, ni face mare năcaz pentru zahereă, ni cere câte patru oacă și o sută de dramuri orzul cu cântar, pâne albă și oi grase, unt și orez, care nu sânt orânduie de Înălțimea Ta. Pentru aceia rog, prea-înălțate Doamne, să te milostivești de robul Tău și să ni trimeți zahereă destulă aici la Câmpina de-a dreptul, ca să poată mulțami robul Tău oastea, ca să nu se facă vre-o lipsă și să cadă robul Tău la urgie, căci spune Bangudüz-oglu că, dacă poate nu i se dă cuiva astfel hrana lui, nu stă niciun ceas, de oare ce zice că „noi nu luăm nicio para, numai pentru o hrană“; deci o cerem cum arătăm mai sus. Pentru aceia rog, Doamne al meu, ca nemijlocit să mi se trimeată zahereă de-a dreptul la Câmpina, precum și oi, căci oile noastre s'au isprăvit și ei nu vreau să taie vaci. Pentru aceasta n'am lipsit a o arăta Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, și ce va fi porunca Ta strălucită.

1788, Iunie 27.

Al Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu
întru toate rob.

Nichita Ibrictarul.

CCLXIX.

Nichita Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre banii pentru provisiile.

1788,
28 Iunie.

Ὑψηλώτατε ἡμῶν Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερόνω τοῦ Θεοφρουρήτου Ὑψους της ὅτι ἔλαβον τὰ σταλθέντα γρόσια 2.000 διὰ νὰ ἀγοράζω τὸν ὅσον ζαχαιρὲς πε-

Prea-înălțate Doamne al nostru,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că am primit cei 2.000 de groși trimeși ca să cumpăr câtă zahereă

ρισέσσι παρὰ τοὺς ἀσκερλήδεις μας, τὸ ὅποιον θέλω ἀκολουθήσει ὡς καθὼς προστάζομαι παρὰ τοῦ Ὑψους της· τὸ ὅποιον, Ἀθθέντα μου, ἔγιναι πολλὰ καλὰ ἐπειδήτης, καὶ ἐσκορπίζοντον ὁ ζαχαίρης, πουλόντες τον εἰς τὰ χωρεία, καὶ ἡμῖς ἐτραβούσαμεν μέγαλον σεκλέτι.

1788, Ἰουνίου 28.

Τῆς Ὑπερέρας θεοφρουρήτου Ὑψους της ὁ κατὰ πάντα δοῦλος

Νικήτας Ἱμπερικτάρης.

prisosește de la ostașii noștri turci, ceia ce vouu urma cum mi se poruncește de Înălțimea Ta; lucru care, Doamne al meu, a fost foarte potrivit, și se împrăștiase zahereaua, vânzând-o la sate, și noi trăgeam mare năcaz.

1788, Iunie 28.

Al Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu intru toate rob

Nichita Ibrictarul.

CCLXX.

1788,
28 Iunie.

Iordachi Armașul și Alexe Armașul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea prietenului domnesc Ali-Pașa la Ploști, nevoile cu Turcii și bivoliile lui Dinu Cantacuzino cel fugit în „Nemția“.

Ὑψηλότατε ἡμῶν Ἀθθέντα.

† Δουλικῶς ἀναφαιροῦμε τὸ Ὑψει της ὅτι σήμερον εἰθασεν ἐδῶ εἰς Πλοέστι ὁ ἐνδοξότατος φῶλω σας Ἀλί-πασάς, ὁμοῦ καὶ μετὸν ὀρδοῦ-ἀγασί καὶ μετὰ ὅλα τὰ μπαϊράκια, καὶ κατὰ τὸ ἀσκέρι ὁποῦ εἴλθεν τζαρές δὲν ἐστάθη νὰ τοὺς προφθάσοῦμε κόσες καὶ ἀμάξηα, μετὰ ὅλων ὁποῦ εἰ δοῦλη σας, ἀπὸ τὴν πολὴν μας χαράν, ἐλέποντες ὁποῦ μᾶς εἴλθεν ἀσκέρι ντίντζικο καὶ παστρηκό, ἐβάλαμεν κάθε μας ἐπιμέλειαν καὶ τζάχτι διὰ νὰ τοὺς τὰ προφθάσοῦμε· δὲν ἡμπορέσαμε ὅμως, μετὰ τὸ νὰ μὴν ἔμειναν εἰς τὰ χορῆα τοῦ καδιληκίου μας μήτε ἀμάξηα, μήτε κόσες, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐπὶ πῆραν προτῆτερα καὶ ἄλλοι ὁποῦ εἴτον ἐδῶ καὶ εἰς Κίμπινα. Καὶ παρακαλοῦμαι τὸ Ὑψὲ της τὸ ὀγληγώτερον νὰ μᾶς προφθάσεται καμία 200 κόσες καὶ 200 ἀμάξηα ἀπὸ ἄλλο καδιλίχκει, διὰ νὰ ἡμπορέσοῦμε νὰ κάμοῦμε ἰνταρέν, χωρὴς νὰ ἀκολουθήσει κανένα κουσοῦρι, ἐπειδὴ, ὡς ἄνοθεν δολοπηροῦμεν τὸ Ὑψὲ της ὅτι ἀπὸ αὐτὸ τὸ καδιλίχκει δὲν εἶναι τζαρές τὸ νὰ τὰ προφθάσοῦμε. Ὁμῆος παρακαλοῦμαι νὰ μᾶς σταλοῦν καὶ ἄλλα 1.500 ἢ καὶ περησότερα, ἀπὸ τὰ ὅπῃ ἔχοῦμαι νὰ δόσοῦμε τὰ 360 τὸν Σελήμ-ἀγά, μετὰ τὸ νὰ ἐπαραστάθηκε ἐπροχθὲς μόνος του, ὅταν δὲν εἴχαμε κριθάρι, καὶ ἀγώρας 60 κολὰ πρὸς 6 γρόσια ἀπὸ τοὺς ἀγάδες μπαϊρακτάριδες καὶ σιγάδες, ὅπου καὶ ἂν ἡμπορέσει, καὶ δὲν ἔφουε νὰ δαγλιτιστὶ καὶ τὸ ἀσκέρι, τὰ δὲ 400 γρόσια ἔχοῦμε νὰ τὰ δόσοῦμε τὸν Χατζὶ-Τορνατζί, μετὰ τὸ νὰ ἐδανιστήκαμε παρὰ τῆς Τιμιότης του καὶ ἀπογεμίσαμε τὸν ἐχθεσινὸν μαντέν, ἐπιδεῖ τὰ 1.500 γρόσια ὁποῦ μᾶς ἐστάλθησαν

Prea-înălțate Doamne al nostru,

† Cu supunere aduc înaintea Înălțimii Tale că azi a sosit aici în Ploști prea-strălucitul Tău prieten Ali-Pașa, împreună și cu aga Ordiei și cu toate steagurile, și la oastea turcească ce a venit, n'a fost chip să li găsim cocii și căruțe, cu toate că robii Tăi, de multă bucurie, văzând că ni-a venit oaste turcească tânără și curată, ni-am cheltuit toată grija și osteneala ca să li le găsim; dar n'am putut, căci n'au rămas în satele județului nostru nici căruțe, nici cocii, de oare ce le-au și luat mai înainte și alții ce-au fost aici și la Câmpina. Și rog pe Înălțimea Ta să ni capeti cât mai iute 200 de cocii și 200 de căruți din alt județ, ca să putem face rânduiala, fără a urma vre-un eusur, căci, cum o arătăm mai sus Înălțimii Tale, din acest județ nu e chip să le căpătăm. De asemenea mă rog să ni se trimeată și alte 1.500 sau și mai multe, din care avem a da cele 360 lui Selim-aga, de oare ce s'a înfățișat numai el, când n'aveam orz, și a cumpărat 60 de chile câte 6 lei de la agalele bairactari și sacale, unde a putut, și n'a lăsat să se împrăstie și oastea turcească, iar cei 400 de lei avem a-i da lui Hagî-Turnagi, ca unul care i-a împrumutat de la Cîntea Sa și am îndeplinit afacerea de ieri, de oare ce și cei 1.500 de lei ce ni s'au trimis n'au ajuns, fiindcă face afacerea 1.900 de lei,

δὲν εἶθασαν, μὲ τὸ νὰ κόψῃ ὁ μαντὲς 1.900 γρόσια, τὰ δὲ ἀναποληρθέν[τα] νὰ τὰ ἔχουμαι εἰς τὸ χέρι, σερμεγμέν, ἐπιθεῖ καὶ τὰ μπαῖράκια ὁποῦ εἴλθαν σήμερον κάμνουιν καὶ αὐτὰ μαντέν καὶ τὰ ζητοῦν πεσίνι, καί, ἂν ἐβρεθῇ εὐλογων παρὰ τὸ Ὑψη της, καλῶ ἦτον νὰ σταλθῇ ἓνας ἀνθρωπός[ς] σας μὲ ἄσπρα, ὁποῦ νὰ ἔχει νὰ πληρόνι αὐτὸς τὸν μαντέν ὁποῦ γίνεσται, καὶ ἔτσι ἡμπορὴ νὰ μὴν ἡποπτεύεσται καὶ τὸ Ὑψη της πρὸς τοὺς δοῦλου σας, καὶ νὰ ἡμποροῦμε νὰ μιτάζουμε καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς δουλικαῖς ἐν εὐκολίᾳ, λήποντας αὐτὸς ὁ γαῖλὲς τοῦ μαντέ ἀπὸ πάνου μας.

Πρὸς τοῦτοις θέλει ὁ ἐξέρῃ τὸ Ὑψη της ὅτι ἐδῶ, εἰς τὸ καδιλῆκει μας, εἰς χωρὶον Κοκορέστι, ἐβρύσκονται 30 βουδάλια, μικρὰ καὶ μεγάλα, τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ Δήνουλου Κατακουζινῶ ὁποῦ ἔφυγεν εἰς Νεμετζήν, καὶ αὐτὰ τὰ βουδάλια εἶναι ἀξημένα εἰς τὸ ῥηθὲν χορῶ παρὰ τοῦ Μουσταφᾶ καπετάνου Κριτικῶ, καί, μανθάνοντάς το εἰς δούλη σας, δὲν ἐλίφαμε τὸ νὰ σᾶς τὸ φανερόσουμε, ζητόντας πανέλ-λαμπρόν σας προσταγὴν τῇ νὰ κάμομε: νὰ τὰ στηλοῦμαι εἰς Βουκουρέστι ἢ νὰ τὰ ἀφύσουμε ἐκεῖ· ὅθεν στοχαζόμεθα ὅτι καλῶ ἦτον τὸ νὰ τὰ στηλοῦμαι, διὰ τῇ ἐδῶ ἡμποροῦναι νὰ χαθοῦν, καὶ ὅτι εἶναι ἡ προσταγὴ σας.

1788, Ἰουνίου 28.

Τῆς Ὑμεταίρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχησται δοῦλοι

Γεοργιάκις Ἀρμάσης,
Ἀλέξης Ἀρμάσης.

iar ce a rămas să le am la mână, de rezervă, dat fiind că și steagurile ce au venit acum fac și ele o afacere, și cer peșin, și, dacă s'ar găsi potrivit de Înălțimea Ta, ar fi bine să se trimeată un om al Tău cu banii, care să aibă a plăti însuși treaba ce se face, și astfel poate să nu bănuiască Înălțimea Ta pe robul Tău, și să putem îngriji și celelalte slujbe ale Tale cu înlesnire, lăsând de asupra noastră această grijă a afacerii.

Pe lângă acestea vei afla Înălțimea Ta că aici, în județul nostru, în satul Cocorăști, se află 30 de bivoli, mici și mari, cari sânt ai Dinului Cantacuzino care a fugit în Nemția, și acei bivoli sânt lăsați în zisul sat de Mustafă căpitanul din Creta, și, aflând aceasta robii Tăi, n'am lipsit să Ți-o înfățișăm, cerând prea-luminata-Ți poruncă despre ce să facem: să-i trimetm la București ori să-i lăsăm acolo; pentru care mă gândesc că ar fi bine să-i trimetm, căci aici poate să se piardă, și ce va fi porunca Ta.

1788, Iunie 28.

Ai Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-miei robi

Iordachi Armașul,
Alexe Armașul.

CCLXXI.

Ștefan, al treilea postelnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre felul cum se procură zahereaua de el și de alții, cari-l părăsc.

1788,
6 Iulio.

Ὑψηλώτατέ μοι Αὐθέντα.

† Μετὰ τὴν δουλικὴν καὶ ἐδαφιαίαν προσκύνῃσιν, ταπεινῶς ἀναφέρω τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψει της ὅτι ἔλαβον ὑψηλὴν προσταγὴν της διὰ τὸ ντερῆ, καὶ θέλει ἀκολουθήσω κατὰ τὴν ὑψηλὴν προσταγὴν της πρὸς τοῦτοις, διὰ τὰ σαμάρια, κάθε ἡμέραν γίνονται· ἐφές ἔστειλλον εἴκοσι, καὶ ἕως τὸ Σάββατον στέλλω ἄλλα εἴκοσι, ἐπειδὴ καὶ μόνον εἰς τὸ Σιστώβι γίνονται· καὶ τὰ ἀπὸ Τοῦρναβον δὲν ἔρχονται. Καὶ ἀνέφερσιν ταπεινῶς τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψει της διὰ νὰ προστάξῃ πόσα ἔχουν νὰ γίνουιν. Ἐτερὸν, ὑψηλώτατέ μοι, προστάζει διὰ τὸ σιτρί: ὁποῦ ἔστειλλαμεν εἰς Κραγιόβαν, πῶς εἶναι τζουρούτικον, καὶ οὔτε ζημῶνεται, οὔτε τρώγεται· ἡμεῖς τὸν ὅσον ζασρέ ἐφονείσαμεν,

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După supusa și până la pământ închinare, cu smerenie aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că am primit înalta-Ți poruncă pentru piele, și va urma după înalta-Ți poruncă; pe lângă acestea, pentru șele, zilnic se fac; ieri s'au trimes douăzeci, și până Sâmbătă trimet alte douăzeci, căci numai la Sîstov se fac; și cele de la Târnova nu vin. Și am adus smerit înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, ca să orânduiești câte au a se face. De altfel, prea-înălțate al meu, orânduiește pentru grâul ce l-am trimes la Craiova, că e stricat, și nici nu se strică; nici nu se mănâncă; noi câtă za-

εἶναι ὅλος καλός, καὶ ἐδῶ εἰς Σιστώβι εἶναι ἀγάδες καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ὁποῦ ἐφονίσαμεν εἶναι γνωστόν, καὶ ἄς προστάξῃ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της, καὶ ἄς ἐξετάσῃ ἀνίσως καὶ ἐπῆραμεν τελείως ἀχαμνὸν ζασρῆ· εἰδὲ, ὕψηλῶτατέ μοι, διὰ τὸν ζασρῆ τὸν ἀχαμνὸν ὁποῦ προστάξῃ τὸ Ὑψος της, ἐρχόμενος ὁ Ἱμπραήμ-πασὰς εἰς Κραγιόβαν, ἐκατέβη ὁ Ἀρμάσης Ἑσκή-Σταμπολῆς κάτω εἰς Ἰσλάζι, καὶ ἐπῆγεν εἰς Νικόπολιν, καὶ ὅσος τζουρούτικος ζασρῆς εἰσέρισκοντο εἰς Νικόπολιν, ὅλον τὸν ἐπῆρεν, ὁμοίως ἐπῆρεν καὶ ὅσον γιουλάφι ἤρρεν εἰς τόπον κριθαρίου· περνώντας δὲ ἐγὼ ἀπὸ ἐκεῖ, ἦτον καὶ ἓνας Ἀλέκος, καὶ αὐτὸς ἀρμενογύρισμα καὶ ἀγόραζεν ἄλεῦρι τσεσάρων χρονῶν, ὁποῦ ἐπῆγεν τὸ σιτάρι ὁ νικοκήρης εἰς Βιντήνη καὶ δὲν τὸ ἐπούλησεν, καὶ τὸ ἔκαμεν ἄλεῦρι, καὶ τὸ ἔδωσεν αὐτὸν τὸν Ἀλέκο. Ἐγὼ, ὄντας ἐκεῖ, εἶπον: δὲν φοβοῦνται τὸν Θεὸν νὰ φονήζουσιν τέτοιους ἀχαμνοὺς ζασρέδες; ἐγὼ θέλει τὸ ἀναφέρω πρὸ τὸν ὕψηλῶτατον Αὐθέντη. Καί, πηγαινάμενος ὁ Ἀλέκος εἰς Νικόπολιν, εἶπεν τόσα καὶ τόσα διὰ τὸν δοῦλον της, ὁμοίως ὁ Ἀρμάσης εἰς Κραγιόβαν, μάλιστα μοῦ τὸ ἔγραψαν καὶ ἀπὸ Νικόπολιν, καὶ ἰδοὺ της περικλείω καὶ τὸν ἴδιον ντεσκαρῆ. Ἐγὼ πάλιν μὲ ὅλον τοῦτο δὲν ἠθέλησα νὰ τὸ ἀναφέρω πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της, διὰ νὰ μὴν πέσω εἰς τὸ γνωμικὸν ὁποῦ λέγῃ: „προδωσίαν μὲν φιλῶ, προδῶτην δὲ οὐ φιλῶ“, πλὴν τώρα, ὁποῦ προστάξῃ τὸ Ὑψος της πῶς ἐφονίσαμεν σάπιον ζασρῆ, τώρα της τὸ ἀναφέρω ταπεινῶς. Ὁ δοῦλος της δουλεύει τὸν Ἀφθέντη του καθαρά, χωρὶς κἀνέναν δόλον, καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν πορπατῶ διὰ νὰ τελειώω τὰς ὕψηλὰς προσταγὰς τοῦ Ἀφθέντου μου. Ὁ δοῦλος της δὲν στέλλει ἄλογον τοῦ Σελίμ-πασά, ὡσὰν τὸν Ἑσκή-Σταμπολὶ Ἀρμάση, ἢ, ὡσὰν τὸν Ἀλέκο, νὰ πηγαινῇ εἰς Νικόπολιν νὰ λέγῃ ὡσὰν δὲν τοῦ δίδουν χέρι· ὁ δοῦλος της οὔτε κανέναν θέλει νὰ ἱεσύρη, οὔτε κανενὸς κάμνει μινέτι, μόνον εἶναι ὅλος δι' ὅλου δεσδομένος νὰ ἐπιτελῇ τὰς ὕψηλὰς προσταγὰς της, ὡσὰν ὁποῦ εἶναι πιστὸς δοῦλος της παλαιῶθεν, καὶ ὅχι τραϊτούρος ὡσὰν τὰ ἀρμενογυρίσματα· καὶ ἄς ἐξετάσῃ τὸ Ὑψος της τὸ τί λογῆς δουλεύω. Σήμερον ἐλάβομεν νέας χαροποιὰς ἀγγελίας, καὶ θέλει ἀπεράσω τώρα εἰς Σιστώβι διὰ νὰ τὰς κυρήξω. Καὶ ἦτοι εἶναι τὸ ἄπειρον ἑλσός της.

1788, Ἰουλίου 6.

Τῆς Ὑμπερέας Ὑψηλότητος

ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος δοῦλος
Στέφανος γ' Ποστέλνικος.

herea am cumpărat, e toată bună, și aici la Siștov sânt agale, și de aici, de unde au cumpărat e știut, și să poruncească Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, și să cerceteze, poate că am luat zaherea ne-trebnică; iar, prea-înălțate al mieu, pentru zahereaua cea netrebnică pe care o orânduiești Înălțimea Ta, viind Ibrahim-Pașa la Craiova, s'a coborât Armașul Eschi-Stamboli la Islaz, și a mers la Nicopol, și câtă zaherea stricată s'a găsit la Nicopol, toată a luat-o, de asemenea a luat și cât ovăș a găsit în loc de orz; iar, eu plecând de acolo, era și un Alecu, și el fost Armean, și a cumpărat făină de patru ani, pe care a adus-o ca grâu proprietarul la Vidin și n'a vândut-o, și a făcut-o făină, și a vândut-o aceluia Alecu. Eu, fiind acolo, am spus: nu se tem de Dumnezeu cumpărând astfel de netrebnice zaherele? eu o voi aduce înaintea prea-înălțatului Domn. Și, mergând Alecu la Nicopol, a spus atâtea și atâtea pentru robul Tău, de asemenea Armașul la Craiova, mai ales mi-au scris aceasta și de la Nicopol, și iată Îți închid aici și însăși teșchereaua. Eu iarăși cu toate acestea n'am vrut s'o aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, ca să nu ead în zicala care spune: „îmi place trădarea, dar nu-mi place trădătorul“, ci acum, când îmi orânduiești Înălțimea Ta cum că am cumpărat zaherea stricată, acumă Ți-o aduc înaintea cu smerenie. Robul Tău își slujește Domnul curat, fără vre-o înșelăciune, și noapte și zi tot umblu ca să îndeplinească înaltele porunci ale Domnului mieu. Robul Tău nu trimete calul lui Selim-Pașa, ca Armașul Eschi-Stamboli, sau, ca Alecu, să merg la Nicopol să spună că nu-i dă mâna; robul Tău nu vrea să știe de nimeni și nu se teme de nimeni, ei e numai eu totul lui tot dat să îndeplinească înaltele Tale porunci, ca unul ce este credincios rob al Tău de de mult, și nu trădător ca renegații Armeni; și să cauți Înălțimea Ta cum slujese eu. Azi am primit noi vești îmbucurătoare, și voi trece azi la Siștov ca să le vestesc. Și va fi nemăsurată-Ți milă.

1788, Iulie 6.

Al Înălțimii Tale

supus și prea-mic rob
Ștefan al treilea Postelnic.

(Pe o foiță osebită, scrisoare de necărturar.)

Προσκυνό.

Ἀρχων Ποστέλνιτζε, ἤξευρε ὅτι σὲ κατα-
τρέχει ὁ Ἀλέξης Ζαχιστεζις ἀρμενογίρισμα
διὰ τῶν Ζαχερὲ τὸ σιτάρι ὅπου στίλντε στὶν
Κραγιόδα, καὶ ὀλιμερινός, ὅμως μὲ τὸν πύμ-
ασιν, προσκυνό. Δοῦλος τῆς

Γ'νοστός.

Μά ἱνchin.

Dumneata Postelnice, află că mă pri-
gonește Alecu zaheregiul, renegatul armean,
pentru zahereana de grân ce trimeti la
Craiova, și toată ziua, împreună și cu
biubașa, mă ἱnchin. Robul Tău.

Cel știut.

CCLXXII.

Ismail-aga Belinașoglu, bimbașa, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, pentru
pretinsa zahereă stricată.

1788,
6 Iulie.

Ἵψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὸ ταπεινὸν μοι, ταπεινῶς ἀνα-
φέρω τῷ Θεοφροδύτῳ Ὑψι τῆς ὅτι προστά-
ζει τὸ Ὑψος τῆς διὰ νὰ σταίλλω γενικὸν
λογαριασμόν. Ἐγὼ τὸν ἔσταλλον τὸν λο-
γαριασμόν, πλὴν διὰ τοὺς ντεσχερέδες ἐγὼ
ἐδῶς ἔσταλλον εἰς Κραγιόδαν διὰ νὰ μοῦ
σταλθοῦν οἱ ντεσχερέδες, ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἀρ-
μάσης, ὅσος Ζαερὲ ἐδικὸς μας, ὑπάγει ἐκεῖ, δὲν
θέλει νὰ τὸν μετρήγῃ, μόνον ἀμέτρητον τὸν
βάξει εἰς τὸ μαγαζί. Ἐγὼ δὲν ἰξέρω τὸ τί
νὰ εἰπῶ μὲ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸς φαν-
τάζεται πῶς δὲν ὀρίζεται ἀπὸ κανέναν, καὶ
κάμνει τέτοια πράγματα διὰ δὲ τὸν Ζαερὲ
τὸ σιτάρι ὅπου προστάζει τὸ Ὑψος τῆς πῶς
ἐφονήσαμεν σάπιον, ἐδῶ στέκεται τὸ ὀτρνέει
τοῦ, καί, ὥσάν εἶναι σάπιον, ἄς προστάξῃ τὸ
Ὑψος τῆς νὰ σταλθῇ ἐδῶ, εἰς Ζημνήτζαν, καὶ
ἐγὼ τὸν δίδω τὴν σακπή του. Πλὴν, ὕψηλῳ-
τάτέ μοι, τοὺς σάπιους Ζαερέδες ὅπου ἐπῆρην
αὐτούς, γυρεύει νὰ τῆς φορτώσῃ πρὸς τοὺς
δούλους τῆς. Δὲν τὸ κάμνω καθόλι νὰ δου-
λεύω τὸν Ἀφθέντη μου ἴσια μὲ ἕναν Ἀρμένι
καὶ ἄς ἐξετάσῃ τὸ χουσιμέτι τὸ ἐδικόν μου
καὶ ἐκείνων. Καὶ ἄς γράψῃ τὸ Θεοφροδύτητον
Ὑψος τῆς διὰ τὸ σιτάρι, νὰ μοῦ τὸ σταίλλουν
ἐδῶ, ὥσάν εἶναι ἀχαμνόν. Καὶ ἄς προστάξῃ
νὰ μοῦ σταλθοῦν τὰ ἄσπρα τοῦ κριθαρίου,
διὰ νὰ ξενοιάσω τοὺς ἀνθρώπους ἐπειδὴ καὶ
ἐντρέπομαι πλέον τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ἦτοι
εἶναι τὸ ἄπειρον ἑλᾶς τῆς.

1788, Ἰουλίου 6.

Τῆς Ὑπετέρης Ἵψηλότητος

ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος

Ἰσμαήλ-ἀγάς μπῆμπαςης

Μπεληνάσoglou.

(Pecete turcească cu cerneală.)

(Pe dos: pecete de ceară roșie.)

Prea-ἱνălțate Doamne al mieu,

† După smerita mea [scrisoare], cu
umilință aduc înaintea ἱνălțimii Tale că
orânduiești ἱνălțimea Ta să trimeț o so-
coteală de obște. Eu am trimis socoteala,
dar, în ce privește teșcherelele, eu de-a
dreptul am trimis la Craiova să mi se
expedieze teșcherelele, căci și Armașul
câtă zahereă este a mea [și] merge
acolo, nu o va măsura, ci nemăsu-
rată o va pune în magazie. Eu nu știu
ce să spun cu acest om. El umblă cu ἱn-
chipuirea că nu e poruncit de nimeni, și
face astfel de lucruri; iar, pentru zahereă,
grâul ce poruncești ἱνălțimea Ta că l-am
cumpărat stricat, acolo stă însușirea lui
și, dacă e stricat, poruncește ἱνălțimea
Ta să se trimeată aici, la Zimnicea, și
eu îl dau proprietarului lui. Dar, prea-
ἱνălțate al mieu, zaherelele stricate pe
care le-a luat el, cearcă să le puie în
spinarea robilor Tăi. Nu primesc să slu-
jesc pe Domnul mieu în rând cu un Ar-
mean; și să se cerceteze slujba mea
însăși și a acelora. Și scrie ἱνălțimea Ta
de Dumnezeu păzită pentru grâu, să mi-l
trimeată aici, căci nu e stricat. Și porun-
cește să mi se trimeată banii orzului, ca
să ușureze pe oameni, de oare ce prea
mi-e rușine de oameni. Și ce va fi nemă-
surata-Ἵ milă.

1788, Iulie 6.

Al ἱνălțimii Tale
supus și prea-mic
Ismail-aga bimbașa
Belinașoglu.

1788,
6 Iulie.

Nichita Ibrictarul către Clucerul Constantin Baratov, despre plecarea șefilor turci la războiu.

Τὴν Εὐγενσίαν τῆς ἀδελφικῶς προσκυνῶ.

Με τὸ ἀδελφικόν μου σὰς φανερώνω ὅτι τῶσα εἰς τέσσερες ὥρες τῆς ἡμέρας ἐκείνησεν ἀπὸ ἐδῶ μπήμεπασης Τζαφέρ-ἀγὰς καὶ Μπανγουδοῦζωγλους, σκαιδὸν καὶ ὅλη ἡ ἀσκερλίδες, καὶ ὁ μπήμεπασης Τζιαφέρ-ἀγὰς με πεντακόσους νομάτους, ὁ Μπανγουδοῦζωγλους διακόσους σαράντα, ὁ Σουλιημάν-ἀγὰς ἑστηλε τρηάντα ὠχτῶ, ὁ Μπεκλήρ-ἀγὰς με ἑπτὰ νομάτους, καὶ Ὁμέρ-ἀγὰς με δόδεκα ἀνθρώπους, καὶ ἐπάησαν ἀπάνω, λέγοντας ὅτι τὸ Σαβάτω, με τὴν εὐχὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Αἰθέντου μας καὶ με τὴν εὐχὴν σας θὰ νὰ χτιπηθοῦν, καὶ νὰ τοὺς βοηθήσει ὁ Θεός. Τὸν Σουλιημάν-ἀγὰς καὶ τὸν ἀδελφὸν τοῦ μπήμεπαση τοὺς ἄρισταιν με δύο νεφέρια τοῦ Σουλιημάν-ἀγὰς καὶ με διακόσους νομάτους ἀρβανίτες τοῦ μπήμεπασι· διὰ τὸ ταῆναι ὅμως δὲν μποροῦν νὰ ἔβρουν πρόφασιν, διὰ τὸ τοὺς ἔδωσα φομὴ, κριθάρι καὶ μπαξιμάδια ἀρκετῶ, καὶ αὐριον θέλω κηνήσῃ ἀπ' ἐδῶ ζαχερὲν κατῶπι τοὺς ἐκείνησεν καὶ ὁ πολκὸδνικος ὁ Γεόργης με ἡκοσηπένται νομάτους, καὶ ὁ πολκὸδνικος Πέτρος πάλιν με ἡκοση πένται, καὶ πάλαις εἰς τὰ τόπια. Νὰ με φανερόσεται ἡ Εὐγενσία σας ἀπ' αὐτοῦ. Μένοντες δὲ

[17]88, Ἰουλίου 6.

Τῆς Εὐγενσίας τῆς ὡς ἀδελφῶς καὶ δοῦλος
Νικήτας Ἡμπρηκτάρης.

Ἐλαβε καὶ ὁ μπήμεπασης Τζαφέρ-ἀγὰς τὸ γράμμα τῆς καὶ ἐκατάλαβε τὸ τι τὸν γράφεται· λιπὸν ἤσηα 'στὸ Σάντζο πιγένει· Καὶ τοὺς ἔδωσα καὶ ἐκατὸν πενήντα σαλαχόριδες, διὰ νὰ ἀνίξουν τὸν δρόμον καθῶς με γράφεται.

(V^o) Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ
Κλουτζιάρη Μπαράτωδ, προσκυνετός.

Dumitale frățește mă închin.

Cu frățeasca mea [serisoare]-ți arăt că pe la patru ceasuri din zi a plecat de aici bimbașa Giafêr-aga și Bangudûz-oglu, și mai toți ostașii turei, și bimbașa Giafêr-aga cu cinci sute de inși, Bangudûz-oglu cu două sute patruzeci, Suliman-aga a trimis treizeciși opt, Bechir-aga cu șapte inși, și Omer-aga cu doisprezece oameni, și au mers în sus, spunând că Sâmbătă, cu ruga lui Dumnezeu și a Domnului nostru și cu rugăciunea ta, să dea luptă, și să-i ajute Dumnezeu. Pe Suliman-aga și pe frațele lui bimbașa i-au lăsat cu doi neferi ai lui Suliman-aga și cu două sute de inși arvaniși ai bimbașei; dar pentru tain nu pot găsi cuvânt, căci li-am dat pâine, orz și pesmeți destui, și mâne voiu porni de aici zahereâ după ei; a pornit și Polcovnicul Gheorghe cu douăzeci și cinci de inși, și Polcovnicul Petru iarăși cu douăzeci și cinci, și ghiulele la tunuri. Să-mi arăți dumneata de acolo. Ci, rămânând

1788, Iulie 6.

Al dumitale ea frate și rob

Nichita Ibrictarul.

A luat și bimbașa Giafêr-aga serisoarea Ta și a aflat și ce-i serii; dar merge drept la Șanț. Și li-am dat și o sută cincizeci de salahori, ca să deschidă drumul, cum îmi serii.

Prea-nobilului domn Marelui Clucer Baratov, cu închinăciune.

[1788],
7 Iulie.

Nichita Ibrictarul și Alexe Armașul către Clucerul Constantin Baratov, despre cele d'întălu lupte la Vamă ale oștii cu „Nemșli”.

Δουλικῶς προσκυνῶ.

Αἰθέντι μου ἄρχον Κλουτζάρη, ἤξευραι ὅτι τὸν δρόμων ἀνηξά τόρα, ἡ ὅρα εἰς τῆς πέντε, καὶ ἐφανερόθηκεν καὶ ὁ ἐχθρὸς κοντὰ εἰς τὸ Βάμμα, καὶ ἐκείνησεν τόρα μερικῶ ἀσκέρη,

Cu supunere mă închin.

Dumneata arhon Clucere, află că am deschis calea acum, la ceasurile cinci, și s'a înfățișat și dușmanul lângă Vamă, și s'a mișcat acum o parte din oaste, precum

μαζή και ὁ Χ. Ὁμέρογλους, και δὲν ἐλειψα
κατὰ τὴν προσταγὴν σας νὰ σὰς φανερώσω,
καὶ ὡς τὸ βράδην, ἂν κτηπηθεὺν, θέλω σὰς
φανερώσω. Καὶ ὁ ἄρχον Κοπαρὶ ἂν ἀγαπᾷ ἄς
ἐλθῃ, ἐπειδὴ και τὸρα ἐβαλαν τῆς δουλιᾶς
εἰς στάξι, και ἐλπίζω νὰ πᾶι καλὰ ἡ δου-
λιά. Μόνων ἡ Εὐγενείαν τῆς παρακαλῶ ζαῖρε
νὰ τιμάσῃται, και νὰ τὸν ξεκηνήσεται νὰ εἶναι
ἐτιμῶς, και διὰ ἐδῶ παρακαλῶ μὴν σηνχί-
ζεται τίποτα, ὅτι ὡς καθὼς ἡμπορέσωμαι ἡ-
μοῖς τὰ ἡκουνομῶμαι, ζαῖραις μόνων νὰ εἶναι,
νὰ μὴν μᾶς λήψῃ. Καὶ μένω

Ἰουλίου 7.

Τῆς Εὐγενείας τῆς ταπεινῶς δοῦλος

Νικήτας Ἑμπερηκτάρης.

Ἀλέξις Ἀρμάσης.

Τώρα, τελιώνοντας τώρα βράδαι, ἀρχήνησαν
εἰς τὴ Τζένκι, και ἀκοοῦνται και τὰ τόπια, και
τὴ τέλος πάρη θέλω σὰς φανερόση τὸ βράδην.

și Hagî-Omer-oglu, și n'am lipsit după a
Ta poruncă să ți-o arăt, și către seară,
de se vor ciocni, ți-o vom arăta. Și
dumnealui Cuparul dacă vrea să vie,
căci și acum și-au pus slujbele în rân-
duială, și nădăjduiesc să meargă bine
slujba. Numai pe dumneata te rog să se
gătească zahereà și s'o porniți să fie gata,
și de aici mă rog să nu se tulbure ceva,
căci cum voi putea voi economisi, nu-
mai zahereà să fie, să nu ni lipsească. Și
rămân

Iulie 7.

Al dumitale smerit rob

Nichita Ibrictarul,

Alexe Armașul.

Acuma, isprăvind răvașul, au început la
Cenchiu, și se aud și tunurile, și ce capăt
va lua iți voi arăta deseară.

CCLXXV.

Ștefan, al treilea Postelnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre șelele
ce a făcut pentru oaste.

1788,
8 Iulie.

Ἐψηλώτατέ μοι Ἀδθέντα,

† Μετὰ τὴν δουλικήν μοι και ἐδαφιαίαν
προσκύνησιν, ταπεινῶς ἀναφέρω τῷ θεοφρου-
ρήτῳ Ὡψει τῆς ὅτι ἕως σήμερον ἔγινον δώ-
δεκα σαμάρια, και ἰδοὺ ὁποῦ τὰ στέλλω, μὲ
τὸ νὰ βλέπω πῶς εἶναι χρῆμα μεγάλη ἐπα-
ράγγελον ὁποῦ ἀδιαλείπτως νὰ γίνονται σα-
μάρια, και προσμένω ὑψηλὴν προσταγὴν τῆς
τὸ πόσα θέ νὰ γίνουν, και, ἐρχομένη ἡ ὑψηλὴ
προσταγὴ τῆς, ἔχω νὰ κινήσω πρὸς τὸ Ἰο-
τλάξι, νὰ εὐγάλω ὅλο τὸ νταγι, νὰ τὸ ἐγε-
ρήσω, νὰ τὸ παστρεύσω και ἔτσι νὰ τὸ χαρ-
κάρω εἰς τὰ κατὰ, στέλλωντάς το ἡ εἰς Ἱμ-
πρατῆλαν ἡ εἰς Βέντην, ἡ εἰς ἄλλον μέρος
ὅπου ἤθελεν μὲ φωτῆσαι ὁ Θεὸς και ἡ ὑψηλὴ
εὐχὴ τῆς, και ἀνίσως και εὐρὼ ἀνθρώπων
πιστὸν, τὸ στέλλω, εἰ δὲ πηγαίνει ὁ δοῦλος
τῆς. Πρὸς τοῦτοις διὰ τὴν μουσίαν τῆς Ζήμ-
νητζας εἶναι μουστέρης διὰ νὰ τὴν ἀγοράσῃ,
ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Ἰωάννης Ξανθόπουλος,
και ἀνίσως και εἶναι ὑψηλὴ προσταγὴ τῆς, ἄς
προστέξῃ τί νὰ τοῦ γυρῶσω καθ' ἑκαστον
χρόνον. Ἐτερον, ὑψηλώτατέ μοι, ἄς προστέξῃ
τὸ Ὡφος τῆς διὰ νὰ μοῦ σταλθοῦν ἄσπρα,
ἐπειδὴ και ἐγὼ ἄσπρα δὲν ἔχω εἰς χεῖρας
μου: ἐγὼ θανείζομαι και κάμνω ἐξοδα ἀπὸ
τὸν Μουσταφά-ἀγά Μπέσλ-ὀγλου, ὁμοίως και

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După supusa și până la pământ
închinare a mea, aduc smerit înaintea
Înălțimii Tale că până azi s'au făcut
douăsprezece șele, și iată că le tri-
met, văzând cum că e nevoie mare;
înștiințase ca neapărat să se facă șe-
lele, și aștept înalta-Ți poruncă pentru
câte să se facă și, viind înalta-Ți po-
runcă, mă voiu porni la Islaz, să scot
tot stocul (?) și să-l ridice, să-l curăț
și astfel să-l îmbare pe caice, trime-
tându-l sau la Brăila sau la Vidin
sau în altă parte, unde m'ar lumina
Dumnezeu și înalta-Ți poruncă, și poate
găsesc om credincios, dacă nu vin eu,
robul Țău. Pe lângă acestea pentru
moșia Zimnicii este mușteriu ca să o
cumpere, care se chiamă Ioan Xan-
topol, și poate că e și poruncă înaltă
a Ta ca să orânduiești ce să-i cer pe
an. Alta, prea-înălțate al meu, orându-
iește Înălțimea Ta să mi se trimeată
bani, căci nici eu n'am bani la mîna
mea: eu împrumut și ieau bani de la
Mustafă-aga Beșli-oglu; asemenea și pen-
tru șele: de la acela ieau și le plătesc.

διὰ τὰ σαμάρια: ἀπὸ ἐκείνων πέρνω καὶ τὰ πληρώων. Καὶ ἦτοι εἶναι τὸ ἄπειρον καὶ ὁ-
πέρλαμπρον ἔσος της.

1788, Ἰουλίου 8.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος ταπεινὸς καὶ
ἐλάχιστος δοῦλος

Στέφανος γ' Ποστέλνικος.

Și ce e nesfârșita și prea-strălucita milă
a Ta.

1788, Iulie 8.

Al Înălțimii Tale supus și prea-mic
rob

Ștefan al treilea Postelnic.

CCLXXVI.

1788,
8 Iulie.

Ismail-aga Belinașoglu, bimbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre
sosirea la Siștov a lui Selim-Pașa.

Ὑψηλώτατέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὸ ταπεινὸν μου ταπεινῶς ἀνα-
φέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι της ὅτι σήμερον
τὸ πουνρό, πρὶν ξυμειώσῃ, ἦλθεν ὁ Σελίμ-
πασάς ὀψηλότατος εἰς Σιστώδι τεπτῆλι, εἰς
τὸν ὁποῖον, μανθάνωντάς το, εὐθὺς ἐπάχιστα εἰς
προσκόνησίν του· ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς Σιστώδι
διὰ τὸν ζασρέ, καὶ ὅσα κατὰ ἡτον, τὰ ἐφόρ-
τωσεν ἄλσורי, αἰτᾶρι, κριθᾶρι, παξομάδι καὶ
τὰ στέλλει πρὸς τὸ Βίντηνη, εἰς τὸ Ὅρντῃ, καὶ
ἔχει νὰ ἐγλεντήσῃ πέντε, ἕξ ἡμέρες εἰς Σισ-
τώδι διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ζασρέ. Ἐγώ, ὄντας
πάντοτε συνεισισμένος εἰς τὸ νὰ κοιτάζω τὸ
χοουμέτι τοῦ θεοφρουρήτου Ὑφους της, πα-
ρακινούμενος καὶ ἀπὸ τὸν δοῦλον της, γ' Ποσ-
τέλνικον, τοῦ ἀνέφερον διὰ τὸ χρέος ὁποῦ ἔ-
χουν πρὸς τοὺς παλαιοὺς καμαρασάλους οἱ
Συστοδιανοί. Καὶ μὲ εἶπεν ὁ πολυχρόνιος Σελίμ-
πασάς νὰ ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι
της, νὰ τοῦ ἔλθῃ ἔναν γράμμα ἀπὸ τὸ Ὑφος
της, καὶ εὐθὺς θέλῃ: ξεμπερδεύσῃ αὐτὰ τὰ
ἄσπρα. Ἐτὶ εἶναι ὁ ταπεινός της μπήμπασης,
καὶ κάθε ἡμέραν κοιτάζῃ τὸ διάφορον τοῦ
θεοφρουρήτου Ὑφους της. Πρὸς τοῦτοις τοῦ
εἶπον καὶ τὰς νέας ὀνδραγαθίας της, καὶ ἔ-
καμην πολὺ ντοβὰ διὰ τὸ Ὑφος της, λέγων-
τας: „ὁ Θεὸς νὰ μᾶς στερώνῃ τὸν μπήμ μας
διὰ νὰ κατατροπώνῃ τοὺς ἐχθροὺς μας“, ἄμ-
ποτες ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ στερεώνῃ καὶ νὰ ὀ-
φώνῃ τὸ θεοφρουρήτον Ὑφος της πρὸς καύ-
χημα καὶ σκέπος τῶν δοῦλων της, ὀλεθρον
δὲ καὶ ἀφανισμόν τῶν ἐχθρῶν της. Ἦτοι δὲ
εἶναι τὸ ἄπειρον ἔσος της.

1788, Ἰουλίου 8.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος ταπεινὸς καὶ
ἐλάχιστος

Ἰουαήλ-ἀγάς μπήμπασης
Μπεληνάσογλου.

(Pecete turcească cu cerneală.)

(Pe dos: pecete turcească de ceară roșie.)

Prea-înălțate Doamne al mieu,

† Cu supusa mea [serisoare] umilit aduc
înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu pă-
zite că azi dimineață, până să se facă de
ziua, a venit Selim-Pașa, prea-înălțatul,
tiptil la Siștov, la care, aflând aceasta,
îndată am mers pentru închinarea lui;
care a venit la Siștov pentru zahereă, și
câte caice erau, le-a încărcat cu făină,
grâu, orz, pesmeți și le trimete la Vidin,
la Ordie, și va petrece cinci, șase zile la
Siștov pentru treaba zaherelei. Eu, fiind
totdeauna deprins să caut slujba Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite, îndemnat și de
robul Tău, al treilea Postelnic, i-am adus
înainte după datoria ce aveau către vechii
cămărași locuitorii din Siștov. Și mi-a spus
Selim-Pașa, care să trăiască întru mulți
ani, să aduc înaintea Înălțimii Tale de
Dumnezeu păzite că să-i vie o serisoare
de la Înălțimea Ta, și îndată va descurea
acei bani. Astfel e supusul Tău bimbașă,
și toată ziua caută interesul Înălțimii Tale
de Dumnezeu păzite. Pe lângă acestea
i-am spus și noile Tale vitejii, și a făcut
mare rugăciune pentru Înălțimea Ta, zicând:
„Dumnezeu să ni întărească pe beii nostri
ca să calce supt picioare pe dușmanii noștri;
de-ar da Dumnezeu sfântul să-l întărească
și să înalțe pe Înălțimea Ta de Dumnezeu
păzite spre slava și ocrotirea robilor Tăi
și peirea și nimicirea dușmanilor Tăi“.
Și ce e nesfârșita-Ți milă.

1788, Iulie 8.

Al Înălțimii Tale supus și prea-mic

*Ismail-aga bimbașa
Belinașoglu.*

CCLXXVII.

Ismail-aga, bimbaşa, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre oprirea vânzării zaharelei la serhaturi.

1788,

19 Iulie.

Υψηλότητέ μοι Αδθέντα,

† Μετά τὸ ταπεινόν μοι, ταπεινῶς ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι της, κατὰ τὴν ὑψηλὴν προσταγὴν της, γυρίζοντας εἰς τὰς ἀκριάς τοῦ κανδηλικίου, διὰ νὰ μὴν πουληθῇ ζαερέζ, ἔδραλον καὶ νεφέρια νὰ φυλάττουν ἐπάρια καὶ εἰς τὸ Πετροשאני, ὁποῦ εἶναι κοντὰ εἰς τὸ σήγορον τοῦ Γκιουργιόδου δύο ὄρας, καί, ἐξετάζοντας, μὲ εἶπον οἱ τοῦ χωρίου ἄνθρωποι πῶς ἔνας Τοῦρκος ἀπὸ τὸ Γκιουργιόδον, ὀνόματι Μεημέτ-ἀγὰς Μποστάνογλους, διὰ μέσου ἐνὸς Βλάχου, Ἰωανήτσα Λογοθέτη, ἀγόρασεν βενήτουρα ἀπὸ δύο μουσείας: ἡ μία Γαουζάν καὶ ἡ ἄλλη Πετροשאν τὴν μίαν τὴν ἀγόρασεν ἀπὸ τὴν Παλαντζάνα, τὴν δὲ ἄλλην ἀπὸ τὴν Μαρίαν Τερέζια, συμβία τοῦ ποτὲ Ζαφουράκη Στόλνικου. Λοιπόν, κατὰ τὴν ὑψηλὴν προσταγὴν της, εἶπον διὰ νὰ φέρουν εἰς τὸ χωρίον τὴν δῆσμα, καὶ ὅχι νὰ τὴν ὑπάγουν εἰς Γκιουργιόδον, καὶ εἶπον εἰς τὰ ἐκείσε νεφέρια ὁποῦ, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴς Βλαχίας τὰ μέρη ὁ Γιοβανήτσα, νὰ τὸν πιάσουν καὶ νὰ τὸν στρίλλω εἰς τὸ Ὑψος της.

Αὐτὴ ἡ μουσία τοῦ Πετροשאνίου εἶναι εἰς τὸ κανδηλικί τοῦ Τέλ-Ρομανίου, ἡ δὲ ἄλλη Γαουζάν καὶ τὸ Παραπάνι, ἄλλη μουσία, εἶναι εἰς τὸ κανδηλικί της Βλάχας, πλὴν εἶναι σήγορον εἰς τὸ κανδηλικί τοῦ Τέλ-Ρομανίου, καὶ ἃς προστάξῃ τὸ Ὑψος της κανέναν της δοῦλον εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὸ δῆσμα ζάρτη. Ἐγώ, ὡς πιστός της, δὲν λείπω εἰς τὸ νὰ τὸ φανερώσω τῷ Ὑψι της, καὶ ἔτσι εἶναι ἡ ὑψηλὴ προσταγὴ της. Ἐτερον, ὑψηλότητέ μοι, κατὰ τὴν ὑψηλὴν προσταγὴν της, δὲν ἀφίνω οὔτε σιτάρι, οὔτε κριθάρι νὰ δοθῇ, οὔτε μία πάνιτζα, ἢ εἰς Γκιουργιόδον ἢ εἰς Νικόπολιν ἢ εἰς Κοῦλε ἀπὸ τὸ κανδηλικί τοῦ Τέλ-Ρομανίου, καὶ περὶ τούτου ἃς μείνῃ τὸ Ὑψος της ἡσυχόν. Πρὸς τοῦτοις, ὑψηλότητέ μοι, ἀναφέρω τῷ Ὑψι της ὅτι ἀπὸ τὸ Πλουέστι φραρῆδες, ἀμυμῖαν ἐξακοσαριά, ἐπῆγαν εἰς τὸν τόπον τοῦ Γκιουργιόδου, εἰς ἓνα χωρίον ὀνομαζόμενον Μάλ, καὶ ἐκεῖ εἶναι μπογάζι, τὸ ὁποῖον ἐξηράνθη, καὶ εἶναι εἰς τὴν Πάλτα μποστάνια τῶν Ρουσεζουκλίδων καὶ Γκιουριοδλήδων, ἐπάνω εἰς τὸν τόπον τοῦ Γκιουργιόδου, καὶ ἔρχονται πέντε, ἕξ τομπάζια ἐκεῖ διὰ νὰ φορτώσουν καούνια καὶ καρποβίτα: τὰ ἐπίασαν καὶ ἐπέρασαν μὲ αὐτά. Οἱ Βλάχοι

Πρεα-ἱνάλῃτε Doamne al meu,

† După smerita mea [scrisoare] cu supunere aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că, mergând, după porunca Ta înaltă, prin plaiurile județului, ca să nu se vândă zaharea, am pus și neferi să păzească; am mers și la Petroșani, care e la hotarul Giurgiuului cale de două ceasuri și, cercetând, mi-au spus oamenii satului că un Turc din Giurgiu, anume Meemetaga Bostanoglu, prin mijlocirea unui Român, Ioniță Logofătul, a cumpărat venituri de la două moșii: una Găozani și alta Petroșani; una a cumpărat-o de la Bălăceanca, cealaltă de la Maria-Teresa. soția răposatului Zamfirachi Stolnicul. Însă, după înalta-Ți poruncă, am spus să ducă în sat dijma, și să n'o care la Giurgiu, și am spus neferilor că, atunci când va veni în părțile Țerii-Românești Ioniță, să-l prindă, și să-l țină la Înălțimea Ta.

Acea moșie a Petroșanilor e în județul Teleorman, iar cealaltă, Găozani și Parapanul, altă moșie, sânt în județul Vlașca, dar e hotar la județul Teleormanului, și să orânduiești Înălțimea Ta vre-un rob ca să ieie dijma. Eu, ca un credincios al Tău, nu lipsesc să arăt Înălțimii Tale, și ce e înalta poruncă a Ta. Alta, prea-înălțate al meu, după înalta-Ți poruncă, nu las, nici grâu, nici orz să se dea, nicio baniță, sau la Giurgiu sau la Nicopol sau la Cule (Turnu) din județul Teleormanului, și despre aceasta să rămâi Înălțimea Ta liniștit. Pe lângă acestea, prea-înălțate al meu, aduc înaintea Înălțimii Tale că de la Ploiești, fugari, cam vre-o șase sute, au mers la locul Giurgiuului, la un sat anume Malu, și acolo e bogaz, care a secat, și sânt la Baltă bostani ai Ruscueliilor și ai Giurgiuvenilor, de-asupra locului Giurgiuului și vin cinci, șase bărci acolo ca să încarce pepenii galbeni și pepenii verzi: i-au luat și au plecat cu ei. Românii din Petroșani mi-au spus că nu lipsese

ἀπὸ τὸ Περρουσάν με εἶπον πῶς δὲν λείπουν
ἀπὸ τὰ μπιστάνι τὰ τομπάζια, ἐπειδὴ καὶ τὰ
ἔχουν οἱ σααπήδες ἐνσί. Καὶ ὁ Κούρτ-ἀγάς
ἀπὸ τὸ 'Ραζγράτ ξμαθον πῶς ἀπέρασεν ἀπὸ
τὴν Πέτρην καὶ ἐπῆγον διὰ τὸν Κουλέ. Λοι-
πόν, ὡς πιστός της, τὰ ἀναφέρω ἅπαντα πρὸς
τὸ θεοφροῦρητον Ὑφος της, καὶ ἦτοι εἶναι
τὸ ἄπειρον ἔλεός της.

1788, Ἰουλίου 19.

Τῆς Ὑμετέρης Ὑψηλότητος

ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος

Μπήμπασης Ἰσμαήλ-ἀγάς

Μπεληνάσογλους.

(Pecete turcească cu cerneală.)

de la bostani bărcile, căci fi și au stă-
pânii acolo. Și Curt-aga de la Razgrad
am aflat cum că a trecut de la Piatra
și a mers prin Cule (Turnu). De altfel,
ca un credincios al Tău, le aduc îna-
inte pe toate către Înălțimea Ta de
Dumnezeu păzită, și ce e nesfârșita milă
a Ta.

1788, Iulie 19.

Al Înălțimii Tale

supus și prea-mic

Bimbașa Ismail-Aga

Belinasoglu.

CCXXVIII.

1788,
19 Iulie.

Ismail-aga Belinasoglu, bimbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre
sosirea unui grup de ostași din Giurgiu, cari cer să se bată.

Ὑψολώτατέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὸ ταπεινόν μοι, ταπεινὸς ἀνα-
φέρω τῷ θεοφροῦρητῷ Ὑφει της πῶς, ἀπερ-
νῶντας ἀπὸ Πέτρα ἕνας ὀρτάς, τριακόσιοι γι-
νιτζαρέοι ἀπὸ τοὺς τριάντα ἕνα, ἤλθεν καὶ με-
ἀντάμωσεν ὁ οὐστάς Οὐσέην-ἀγάς, λέγωντάς
μου πῶς τῆς ἔκαμην σουργούνηδες εἰς Γκιουρ-
γιόδον ὁ πολυχρόνιος ἐξέντης μας Βεζήρης,
καὶ με εἶπεν εἰς τὸ νὰ γράψω τῷ Ὑφει της
πῶς ἔχει μπαῖράκι αὐτὸς σερντεκιστῆ-ἀγασῆ
καὶ εἶναι τὸ μπαηράκι ἀνοιχτό, καὶ, ἀνίσως
καὶ εἶναι ἡ ὑψηλὴ προσταγή της, ἃς προστάξῃ
διὰ νὰ γράψω εἰς Γκιουργιόδον, νὰ ἔλθῃ αὐτὸ
τὸ ἀσκέρι πρὸς τὸ Ὑφος της, ἐπειδὴ καὶ
εἶναι παστρικό ἀσκέρι καὶ ὁ οὐστάς ἄνθρωπος
ζαμπήτης με γνῶσιν, καὶ λέγουν πῶς „ἡμεῖς
θέλομεν νὰ ὑπάγομεν εἰς τὸ σεφέρι· τί νὰ
κάμωμεν εἰς Γκιουργιόδον;“.

Τὸ ἀσκέρι εἶναι, ὑψηλῶτατέ μοι, πολλὰ κα-
λόν· πείθονται εἰς τὸ ζαμπήτι τους. Καὶ χωριστὰ
ἀπὸ αὐτὸ τὸ μπαηράκι εἶναι ἀκόμη ἑτσοὶ τρια-
κόσιοι με τὸν ὀρτά, εἰς τὸ ὅποιον, ἀνίσως καὶ
εἶναι ὑψηλὴ προσταγή της, θέλει πάρη ὅλον τὸν
ὀρτά, εἰ δὲ θέλει μόνον, ἃς προστάξῃ διὰ τὸ
σερντεκιστῆ μπαῖράκ-οὐστά Οὐσέην-ἀγά. Καὶ
ἦτοι εἶναι ἡ ὑψηλὴ προσταγή της.

1788, Ἰουλίου 19.

Τῆς Ὑμετέρης Ὑψηλότητος

ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος

Μπήμπασης Ἰσμαήλ-ἀγάς

Μπεληνάσογλους.

(Pecete turcească cu cerneală.)

Prea-înălțate Doamne al mieu,

După supusa mea [scrisoare], smerit
aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu
păzite cum că, plecând de la Piatra o
ortă, trei sute de ieniceri din cei treizeci
și unul (*sic*), a venit și m'a întâmpinat
șeful, Husein-aga, spuindu-mi că i-a sur-
gunit la Giurgiu stăpânul nostru Vizirul,
care să trăiască întru mulți ani, și mi-a
zis să seriu Înălțimii Tale că are steag
acel agă al *serdengheșdiilor*, și e steagul
deschis, și, dacă e înalta poruncă a Ta, să
orânduiești să seriu la Giurgiu, ca să vie
acea oaste turcească la Înălțimea Ta, căci
e oaste proaspătă și șeful om zabet cu
cunoștință, și spun că „noi vrem să
mergem la războiu; ce să facem la
Giurgiu?“.

Oastea e, prea-înălțate al mieu, foarte
frumoasă; ascultă de zabetul lor. Și afară
de acest steag sânt încă alți trei sute cu
ortaua, cu care, dacă e și înalta-Ți poruncă,
vei lua toată ortaua, și, numai dacă vrei,
poruncește prin căpetenia steagului *ser-
dengheșdiilor*, Husein-Aga. Și ce va fi și
înalta-Ți poruncă.

1788, Iulie 19.

Al Înălțimii Tale

smerit și prea-mic

Bimbașa Ismail-aga

Belinasoglu.

CCLXXIX.

Turnagi-Ismail-aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea unui capugibașă pentru paza lui și alte mișcări militare.

1788,
28 Iulie.

Υψηλότης, εὐμενέστατε καὶ δικαιοτάτῃς ἡμῶν
Αἰθέντα,

Με τὸ δουλικόν μου φανερόνω τῷ Θεοφρου-
ρήτῳ Ὑψι της ὅτι γθές, Πέμπτη, ὁ ἐνδοξό-
τατος καπουτζήμπασης (ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς
τὰ αὐτῶν), μαζῇ καὶ μεῖς ἔσαν τουρνατζήν με
χιλίους τριακοσίους στρατιώτας, καθὼς ὁ ἐν-
δοξότατος καπουτζήμπασης με εἶπεν, καὶ ἔρ-
χονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της Ὑψηλότητός
της τοὺς ὁποῖους τοὺς ἐδεχθήκαμεν ἐδῶ, δι-
δοντάς του τὰ ταῖνια τοὺς ὁ ἱσπράδνικος,
καὶ αὐρίον, Σάδδατον, κοινοῦν διὰ τὸ Πιτέστη,
κατὰ τὴν προσταγὴν της, μαζῇ καὶ με τοὺς
μαχμεδάρηδες ὁποῦ ἐδιωρήσεται τὸ Ὑφος
της. Συνήστανται οἱ ἄνωθεν στρατιῶται ἀπὸ
δύο ὀρτάδες: ἀπὸ τοὺς 16 καὶ ἀπὸ τοὺς δώ-
δεκα. Καὶ δὲν ἔλλειψα ἀπὸ τὸ νὰ τὸ φανε-
ρώσω τῷ Ὑψι της.

Πρὸς τοῦτης φανερόνω τῷ Ὑψι της ὅτι
τοῦτην τὴν ὥραν ἔφθασεν ἕνας τάταρης με
φερμάνη τοῦ ὑπερτίτου Δεδλέτ-Ἐφένδη μας,
τὸ ὁποῖον γράφει πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον
Ἱμπραήμ-πασιά καὶ εἰς ἐμέ, τὸν δοῦλόν της,
ὅτι μᾶς στέλνει χιλίους ντάλ-κίλητζήδες, καὶ
σήμερον, Παρασκευὴν, ἀπερνοῦν εἰς Καλαφάτι
ὄθεν δὲν λείπω με τὸ δουλικόν μου νὰ τὸ
φανερώσω τῷ Ὑψι της. Ταῦτα, τὰ δὲ ἔτη
της Ὑψηλότητός της εἶησαν ὅτι πλείστα καὶ
πανευδαίμονέστατα.

ἁφπῆψ, Ἰουλίου κηΐ.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
ταπεινὸς δοῦλος

Τουρνατζῆς Ἰσμαήλαγας.

(Pecete turcească cu cerneală.)

(V^o.) Τῷ ὑψηλοτάτῳ, εὐγενεστάτῳ καὶ δι-
καιοτάτῳ ἡμῶν Αἰθέντι κω, κω, κω Νι-
κολάφ Πέτρον Μαυρογένη Βοσδόντζ καὶ Ἡ-
γεμῶν πάσης Οὐγγροδλαχίας. Προσκυνητῶς.
(Pecete de ceară roșie.)

Prea-înălțate, prea-bunule și prea-drept
al nostru Domn,

Cu [scrisoarea] mea supusă arăt Înăl-
țimii Tale de Dumnezeu păzite că ieri,
Joi, prea-slăvitul capugibașă (care vine
într'acoace), împreună și cu un turna-
giu cu o mie trei sute de ostași, pre-
cum mi-a spus prea-slăvitul capugibașă,
vin în spre paza Înălțimii Tale; pe cari
i-am primit aici, dându-li tainurile lor
ispravnicul, și mâni, Sâmbătă, pleacă la
Pitești, după porunca Ta, împreună și
cu mehmendarii ce i-ai orânduit Înăl-
țimea Ta. Fac parte acești ostași din
două ortale: de la șaisprezece și de la
doisprezece. Și n'am lipsit să o arăt
Înălțimii Tale.

Pe lângă aceasta arăt Înălțimii Tale
că în acest ceas a venit un Tatar cu
firman al prea-înălțatului Devlet-Efendi
al nostru, care serie prea-strălucitului
Ibraim-Pașa și mie, robul Tău, că-mi
trimete o mie de *dalchiligi*, și azi, Vineri,
pleacă la Calafat; pentru care nu lipsese
s'o arăt prin supusa mea [scrisoare]
Înălțimii Tale. Acestea, iar anii Înăl-
țimii Tale fie cât mai mulți și cu totul
fericiți.

1788, Iulie 28.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
smerit rob

Turnagiul Ismail-aga.

Prea-Înălțatului, prea-nobilului și prea-
dreptului nostru Domn, domnului domn Ni-
colae Petru Mavrogheni Voevod și Domn
a toată Ungrovlahia.

Cu închinăciune.

CCLXXX.

Ismail-aga Belinașoglu, bimbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre
sosirea și trimeterea unor Turci.

1788,
29 Iulie,

Υψηλότης μοι Αἰθέντα,

† Μετὰ τὸ ταπεινὸν μου ταπεινῶς ἀνα-
γέρω τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψι της ὅτι με τὸ

Prea-înălțate Doamne al mieu,

† Cu smerita mea [scrisoare] cu supu-
nere aduc înaintea Înălțimii Tale de Dum-

νὰ ἦλθεν ἐδῶ τοῦ ντελήμπασης ὁ ὀντάμπασης Μουσταφᾶς, διὰ τὸ ἀσκέρι ὁποῦ εἶναι διὰ νὰ ἔλθῃ ἀπὸ Σέλδα, ἔστειλλον ἄνθρωπον μαξοὺς ἐδικόν μου διὰ νὰ ἰδῇ ποῦ σὀρίσκειται, καὶ ἐρχόμενον τὸ ἀσκέρι θέλει προσπαθήσῃ τὸ κατὰ δύνανμιν διὰ νὰ ἔλθῃ μία ὥρα ἀρχήτρων. Πρὸς τοῦτοις διακόσιοι ἐξήντα δύο Ἀρβανῆτες ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Κήνπηνα, προφασίζόμενοι πῶς δὲν πέρνουν λουρέδες. Μανθάνωντάς το ὁ ἐκλαμπρώτατος Πασᾶς ἀπὸ Γκιουργιόδον, ἔστειλεν τοῦ τζιρακίου τοῦ Ὑφους της, τοῦ υἱοῦ μου Ταφούς-ἀγὰ τὸν μπαίρακ-τάρην, καὶ τῆς ἐγύρισε, καὶ ἐγύρευσαν νὰ ὑπάγουν εἰς Κρχιόδαν πλὴν τῆς ἐγύρισε καὶ τοὺς ἔστειλλον εἰς Πιτέστι. Καὶ ἄς προστάξῃ διὰ νὰ τοὺς διδεται τὰς ταγὰς καὶ λουρὲς διατὶ εἶναι στράτευμα παστρικὸν καὶ ἀναγκαιόν. Πρὸς τοῦτοις, διὰ ὀψηλῆς καὶ πανεκλάμπρου προσταγῆς της νὰ προστάξῃ καὶ ἔναν τῆς δοῦλον διὰ νὰ τῆς ὀδηγῇ, διατὶ χωρὶς αὐτὰ δὲν στέκονται. Καὶ ἤτοι εἶναι ἡ ὀψηλὴ προσταγὴ της.

1788, Ἰουλίου 29.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος

Μπῆμπασης Ἰσμαήλ-ἀγὰς
Μπελινάσογλους.

(Pecete turcească cu cerneală.)

(Pe dos: pecete turcească de ceară roșie.)

nezeu păzite că, viind aici al deli-bașii odobașa, Mustafa, pentru oastea turcească ce este să vie din Sliven, am trimis om anume al meu ca să vadă unde se află și, sosind oastea, va căuta după putere să vie un ceas mai curând. Pe lângă acestea două sute șazeci și doi de Arvaniți au fugit din Câmpina, aducând înainte că nu primesc lefii. Aflând aceasta prea-strălucitul Pașă din Giurgiu, a trimis pe bairactarul ciracului Înălțimii Tale, a fiului meu Tafuz-aga, și i-a întors înapoi, și s'au întors să meargă la Craiova; dar i-au întors și i-au trimis la Pitești. Și orânduiește să li se dea tain și lefi, căci e oaste tânără și de nevoie. Pe lângă acestea, prin înalta și prea-strălucita-Ți poruncă orânduiește și un rob al Țău ca să-i conducă, căci fără aceasta nu stau. Și ce va fi înalta-Ți poruncă.

1788, Iulie 29.

Al Înălțimii Tale

supus și prea-îmic.
Bimbașa Ismail-aga
Belinașoglu.

CCLXXXI.

1788, 16 August. Adeverința mai multor boieri către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre afa- cerea de moșie a unui Robescu.

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα.

† Διὰ τοῦ ταπεινοῦ μοι δουλικῶς ἀναφέρομεν τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψει της ὅτι κατὰ τὴν ἰδ' τοῦ τρέχοντος ἐλθὼν ὁ Κωνσταντῖνος τζοκαδόρης μὲ πανέκλαμπρον αὐθεντικόν της γράμμα ἀνοικτὸν διὰ νὰ σηλώσῃ ἀπὸ τὸν Ἀσανάκην ποστελνιτζέλον Ῥοπέσκον τὰ ἄλογα κῆποιον Θωμᾶ Ξωγίου, ὅστις ἔφυγεν εἰς τοὺς ἐχθρούς, κατὰ τὴν ἀγωγὴν ὁποῦ ἔδωσε τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψει της ὁ Πέτρος Ποστέλνικος ἀπὸ Βουζαίου, δι' ὃ θέλει ἡξορῇ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της ὅτι, τυχὼν καὶ ὁ δοῦλός της Κωνσταντῖνος Κλοτζάρης εἰς Ῥιμνικὸν δμοῦ μὲ τοὺς ἄρχοντας ἰσραβνίκοις τοῦ καδὴληκίου, ἐξετάξαμεν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, φέροντας παρῆρσία καὶ τὸν ῥηθέντα Ποστέλνικον (μ' ὅλον ὁποῦ ὁ ἐνάγων Πέτρος Ποστέλνικος δὲν ἐφάνη καθ' ὅλον ἐδῶ νὰ παρ-

Prea-Înălțate Doamne al meu.

† Prin supusa mea [scrisoare] eu smerenie aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, că, la 14 ale lunii curente, viind Constantin ciohodarul cu prea-strălucita-Ți scrisoare domnească deschisă ca să scoată de la Asanachi postelnicele Robescu caii unui anume Toma Xoniu, care a fugit la dușmani, după raportul ce l-a dat Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu Petru Postelnicul din Buzău, pentru care vei afla Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită că, întâmplându-se și robul Țău Constantin Clucerul la Râmnic împreună cu dumnealor ispravnicii județului, am cercetat afacerea aceasta, aducând de față și pe acel Postelnice (de și pârâșul

ρήσιασθῇ), τὸν ἐρωτήσαμεν μὲ ποῖον λόγον
 βαστά τὰ ῥηθέντα ἄλογα τοῦ φηραρί, καὶ μᾶς
 ἀπεκρίθη ὅτι, ἀκόμη ἀπὸ τὸν περασμένο χει-
 μῶνα ἐρχόμενος ὁ ῥηθεὶς Θωμᾶς, μὲ εἰκο-
 σιῆς ἄλογα, ἠθέλησε νὰ τὰ πωλήσῃ, μὲ τὸ νὰ
 ἐχρεωστοῦσε καὶ ποιεῖ Δημητράκη Πεπεκλή
 γρόσια 290 δι' ὁμολογίας, καὶ, πιάνωντάς τον
 νὰ τὸν πληρώσῃ τὸ χρέος, καὶ, μὴν ἔχοντας
 ἄλλον τρόπον, ἐπούλησεν τὰ ἄλογα τῷ ῥηθέντι
 ποστελνιτζέλω πρὸς γρόσια 23 τὸ καθ' ἓν
 ἓνα μὲ τὸ ἄλλο, πέρνωντας ὅλα τὰ ἄσπρα
 ἐπὶ χεῖρας· οἱ δοῦλοι τῆς ὁμῶς, μὴ δίδοντες
 πίστιν εἰς τὰ λεγόμενα τοῦ ῥηθέντος Ποστελ-
 νιτζέλου, τὸν ἐζητήσαμεν μάρτυρας ἐκείνους
 ὅπου ἔτυχαν εἰς τὴν ἀγαθὴν τῶν ἀλόγων, καὶ
 μᾶς ἔφεραν τρεῖς ἀξιοπίστους μάρτυρας, ἀν-
 θρώπους τοῦ καθηληκίου τούτου, τὸν Στογιά-
 νον καπετάνον, τὸν Ἀσανάκη Κηριτζόγι καὶ
 τὸν Μανολάκη Κόπτζα, καὶ ἐμαρτύρησαν ἐν
 πρόφῃ δὲ Θεοῦ τὴν ἀλήθειαν: ὅτι ὁ Ἀσανάκης
 Ποστελνιτζέλος ἀληθινὰ ἀγώρασεν αὐτὰ τὰ
 ἄλογα μὲ τὴν ῥηθεῖσαν τιμὴν, εἰς τοῦ ὁποῖου
 τὴν ὁπόθαιον ἠύραμεν εὐλογον (ὡς πρᾶγμα
 ὁποῦ τὸ ἀγόρασεν μὲ ἄσπρα ἐπὶ χεῖρας καὶ
 μὲ συμφωνίαν ἐπ' ἀνδρῶν μαρτύρων) νὰ μὴν
 μείνῃ ζημιωμένος. Ὅθεν ἡ ὑπόθεσις αὕτη
 οὕτως ἔχοντας, δὲν ἐλσιψάμεν δουλικῶς νὰ
 τὴν φανερώσωμεν τῷ Ὑψί τῆς, ἡ δὲ τσελεα
 ἀπόφρασις μένει νὰ γίνῃ παρὰ τῆς Ὑμετέρας
 θεοστηρήτου Ὑψηλότητος, ἧς καὶ τὰ πα-
 νέκλαμπρα ἔτη εἶσαν θεόθεν πανευδαιμονέ-
 τατα καὶ πανευφρόσυνα.

ἡφπη', Λύγούστου ιε'.
 Ἀπὸ καθηληκί Φωξάνιου.
 Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
 ἐλάχιστοι δοῦλοι

Γιάνης Πολκόβνικος,
 Ἀλέξανδρος Δεδουλέσκουλος Πιτάρης
 Κλω Κου
 Κωστάκις Κημ Κλοτζ .
 (Pecete neagră pe dos.)

Petru Postelnicul nu s'a arătat de loc
 pe acolo, ca să fie de față), l-am în-
 trebat în ce chip ține acei cai ai
 fugarului, și ni-a răspuns că, încă din
 iarna trecută viind acel Toma, cu două-
 zeci și șase de cai, a voit să-i vândă,
 de oare ce datoriă unui Dimitrachi
 din Bebec 290 de lei cu sinet, și,
 strângându-l să plătească datoria, și ne-
 având alt chip, a vândut caii acelui
 postelnicel cu 23 de lei, unul cu altul,
 luând toți banii în mână; robii Tăi însă,
 nedând credință celor spuse de acel pos-
 telnicel, i-au cerut marturi pe acei cari
 s'au întâmplat la cumpărarea cailor, și
 ni-au adus trei marturi vrednici de cre-
 dință, oameni ai județului acelaia: pe Stoian
 căpitanul, pe Asanachi Chirițoiu și pe Ma-
 nolachi Copcea, și au mărturisit în frica
 lui Dumnezeu adevărul: că Asanachi pos-
 telnicelul în adevăr a cumpărat acei cai
 cu zisul preț, în a cărui afacere am găsit
 bine (ca lucru ce l-a cumpărat cu bani în
 mână și cu înțelegere de oamenii marturi),
 să nu rămâie păgubit. Deci, treaba aceasta
 așa fiind, n'am lipsit cu supunere s'o ară-
 tăm Înălțimii Tale, iar cea desăvârșită
 hotărîre rămâne a se face de Înălțimea Ta de
 Dumnezeu păzită, căreia și prea-strălucirii
 ani să-I fie de la Dumnezeu cu totul feri-
 ciți, cu toată mulțămirea.

1788, August 16.
 De la județul Focșani.
 Ai Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
 prea-miei robi.

Iani Polcovnicul.
 Alexandru Dedulescul Pitar
 Clo Chi
 Costachi Chim. Clucer.

CCLXXXII.

Mihail Armașul către Marele Grămătic Nicolachi, despre nevoia de cherestea. 1788,
 10 Septembrie

Τὴν Εὐχυσίαν τῆς ἀδελφικῶς προσκυνῶ.
 † Μὲ τὸ ἀδελφικὸν μου δὲν ἐλσιψα νὰ ἐ-
 ρευνήσω τὰ τῆς ἐφ'εστότητος μοι αὐτῆς ἀγαθῆς
 ὑγείας καὶ ἐπειτα νὰ τῇ φανερώσω ὅτι ἐρχό-
 μενος ἐδῶ, εἰς Κραγιῶδα, καὶ ἐρευνῶντας, ἠύρα
 εἰς τὰ κατὰστιχα τοῦ Ἰωαννίτζα Μαρδατζή ὅτι
 ἀπὸ τὴν ὀργανδουγιάλαν τοῦ παλαιοῦ κερσετῆ

Mă închin frățește dumitale.
 † Cu frățeasca mea [scrisoare] n'am
 lipsit să cercetez despre prea-dorita mie
 sănătate a Ta și apoi să-ți arăt că, viind
 aici la Craiova și cercetând, am aflat în
 catastișele lui Ioniță Mardagiul că de la
 orânduiala vechii cherestele foarte puțin a

πολλά ὀλίγος ἔμεινεν ἄκοπος· εἶδα καὶ τὴν
τῆς ὁλάν τοῦ καινοῦρίου κερσετὲ ὅπως ἔγεινεν
καὶ ἔκαμαν ἀρχὴν καὶ νὰ κόψουν, διδωντάς
τοὺς καὶ ἐγὼ ὄχι ὀλίγον ζῶρι ὁποῦ νὰ κά-
μουν ταηγέτι διὰ νὰ κούβανισθῇ τὸ ταχύτε-
ρον τόσον καὶ διὰ σαλαχώριδες, ἀπὸ τοὺς ὁ-
ποίους ἐξεκινήθησαν ἀρκετοί, καὶ ἐλπίζω εἰς
τὸν πανάγαθον Θεὸν νὰ μὴν μείνῃ κανένα ἐμ-
πόδιον· πλὴν διὰ τὸ πλεόν συγουρότερον πα-
ρακαλῶ τὴν Εὐγενείαν της νὰ κάμῃ τὸν τζα-
ρὲν διὰ νὰ σταλθῇ τῶν ἐδώσε ἀρχόντων της
Κραγιώδας ἑλλαμπρον γράμμα ὁποῦ νὰ ἐ-
γνοιασθοῦν μὲ πλεόν προθυμίαν, διὰ νὰ μὴν
γίνῃ ἄργητα εἰς τὰ ἀνέκοντα της ἐκκινήσεως
τοῦ αὐτοῦ κερσετὲ, παλαιῶ τε καὶ νέου. Πρὸς
τούτοις, διὰ τὸ Καλαράτι, μὲ τὸ νὰ μὲ ἔδω-
σεν ὁ Ἰωαννῆς Μαρδατζῆς σωστήν εἰδέαν
καὶ δὲν ἤττον χρεῖα νὰ πηγαίνω ἐκεῖσε, ἔμεινα
καὶ ἐκινήσαμεν μετὰ τοῦ Ἰσπραβνίκου διὰ τὸ
Φετισλάμι, περῶντας ἀπὸ τὸ θουνὸν ὁποῦ
κόπτεται ὁ κερσετὲς, διὰ νὰ δώσωμεν καὶ ἐκεῖ
ἀμφοτέρω ζῶρι διὰ νὰ μὴν ἄργήσουν. Ἐδέχ-
θην καὶ ἐξῆντα λεφτουργοὺς ἀπὸ αὐτοῦ ἀπὸ
Βουκουρέστι, καὶ τοὺς ἐξεκίνησα. Τὰ δὲ ἔτη
της εἴσαν θεόθεν πλείστα καὶ πανευδαίμονα.

1788, Σεπτεμβρίου 10.

Τῆς Εὐγενείας της ὡς ἀδελφῆς καὶ δοῦλος
Μηχαήλ Ἀρμάσης.

(V^o.) Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ
Γραμματικῷ, κυρίῳ μοι κυρίῳ Νικολάκη, τῷ
ὡς ἀδελφῷ μοι λίαν περιποθήτῳ. Προσκυνητῶς.
(Pecete neagră pe dos.)

rămas necheltuit; am văzut și cîsla noii
cherestele cum s'a făcut și au început
și s'o taie, dîndu-li și eu nu puțin zor
ca să facă un chip de a se aduce cît
mai iute și cu salahori, din cari s'au
și pornit destui, și nădăjduiesc în prea-
bunul Dumnezeu să nu rămăie nicio
împiedecare; dar pentru mai mare si-
guranță te rog pe dumneata să faci un
chip de a se trimete o strălucită seri-
soare a boierilor în Craiova ca să se
cîmoască, și cu și mai mare grabă, spre
a nu fi zăbavă la cele de nevoie pen-
tru pornirea acelei cherestele, vechi și
noi. Dar. pe lângă acestea, pentru Ca-
lafat, de oare ce ni-a dat Ioniță Mar-
dagiul socoteală deplină și nu era nevoie
să merg acolo, am rămas și am pornit
cu ispravnicul spre Fetislam, luînd de
la munte unde cherestea se taie, ca să
dăm și acolo amândoi zor spre a nu
zăbovi. S'au primit și șaizeci de muncitori
de acolo din București, și i-am pornit.
Iar anii dumitale fie cît de mulți și pe
deplin fericiți.

1788, 10 Septembrie.

Al dumitale ea frate și slugă

Mihail Armașul.

(V^o.) Prea-nobilului boier dumisale Ma-
relui Grămatie, dumnealui domnului Nico-
lachi, ea frate mic mult dorit. Cu plecă-
ciune.

CCLXXXIII.

1788,
16 Septem-
bre.

Alexandru Dudesco Pitar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre tainurile
pentru Turci.

Υψηλότατέ μοι Αδθέντα,

† Δουλικῶς φανερόνῳ τῷ Ὑψεί της ὅτι
ἐν ἀποκριτικῶν προσκυνητῶς ἔλαβον, προστά-
ζοντάς με ὅτι νὰ δίδω ταῖνάτι τοῦ τιμιωτά-
του Χάζι-Καδέρ-ἀγά Δεζελέογλου: κρέας ὁ-
κάδες 120, φωμιά 600 καὶ κριθάρη γέμια 600,
διὰ τὰ ὁποῖα ὑπερευχαριστῶ τὴν Ὑψηλότητά
της, λέγοντας ὅτι: „Ἀλλάχ Πατησα[χη]μῆς
μπαγιαλασίν“, καὶ καλὴν στερέωσιν τοῦ Ὑψους
της. Παρακαλεῖ ὅμως τὴν Ὑψηλότητά της νὰ
κάμῃ τὸ κερέμῃ της, διὰ κρέας καὶ φωμῆ,
νὰ δίδωνται ἑκατὸν πενήντα ὀκάδες κρέας
καὶ ὀκτακόσια φωμιά, ἐπειδὴ, κατὰ τὴν προσ-
ταγὴν της, δὲν ἄρκοῦν ὁ δοῦλος της ὅμως

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale că
am primit eu închinare un răspuns,
poruncindu-mi să dau tainat prea-cins-
titului Hagi-Cadër-aga Develeoglu: carne
ocă 120, pâni 600 și 600 de *icmuri* de
orz, pentru care mulțămeste Înălțimii
Tale, spuind: „Alah să-i răsplătească
foarte“, și [dorind] buna întărire a Înăl-
țimii Tale. Ci se roagă Înălțimii Tale
să-i faci placul, pentru carne și pâne,
a se da o sută cinzeci de ocă de
carne și opt sute de pâni, căci, după
porunca Ta, nu ajung; iar eu, robul

ἀκολουθῶ μέχρι τοῦδε κατὰ τὴν προσταγὴν
της. Προστάζομαι παρὰ τὸ Ὑψος της ὅτι νὰ
δίδω φωμιὰ, κρέας καὶ κριθάρι ἀπὸ τὸ ἐδῶ
μαγαζί. Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, φωμι καὶ
κριθάρι εὑρίσκονται ἐδῶ, τὸ κρέας ὅμως ἐδῶ
δὲν εἶναι, καὶ παρακαλῶ τῷ Ὑψει της νὰ
μοῦ γένῃ προσταγὴ ἀπὸ ποῦ ἔχω νὰ δώσω
κρέας, ἐπειδὴ ὁ δοῦλος της, μὴν ἔχοντας ἀπὸ
ποῦ νὰ δώσω, ἔκαμα τζίσλα εἰς σὲ τρεῖς πλά-
σες, καὶ μοῦ ἦλθαν πενήντα πρόβατα, καὶ πα-
ρακαλῶ δουλικῶς, εἰ μὲν καὶ εἶναι, διὰ νὰ μὲ
σταλθοῦν διὰ προσταγῆς της ἀπὸ αὐτῶθεν
πρόβατα, ἥδη, καλῶς, ὁποῦ νὰ μὴν πηράζων-
ται ἐδῶ αἱ πλάσες· εἰ δὲ μὴ, νὰ ἔχω πανέκ-
λαμπρόν της προσταγὴν κατὰ τὴν τζίσλαν
ποῦ ἔκαμα νὰ μοῦ ἔλθουν πρόβατα.

Ἐτι φανερώνω τῷ Ὑψει της διὰ τοὺς πε-
ρασιτικούς ἀσκερλοῖδες, πάλιν ἀπὸ τὸ μαγαζί
νὰ δίδωνται ταῖνάτι, ἢ νὰ ἔχη ὁ δοῦλος της
ἐσχωριστὸν κονάκη, νὰ ἔχη ὁ δοῦλος της καὶ
δι' αὐτὸ προσταγὴν. Φανερώνω ἔτι τῷ Ὑψει
της διὰ τοὺς ἀσκερλοῖδες ὁποῦ ἐντεῦθεν ἀ-
περνουοῦσι καὶ φέρνουν γράμμα παρὰ τὸ Ὑψος
της ὅτι νὰ τοὺς δῇδωμεν τόσα ταῖνάτια, καὶ
ὅσον γράφει καταλεπτῶς: τόσον κρέας, τόσα
φωμιὰ καὶ τόσον κριθάρι, ἀλλὰ μόνον μὲ ἕναν
λόγον, δηλαδὴ, ἂν εἶναι ἑκατὸν ὀνόματα, νὰ
τοὺς δῇδωμεν ἑκατὸν ταῖνάτια· ἂν καλὰ ὁ
δοῦλος της ἡξεύρει πόσα νὰ τοὺς δώσῃ, ὅμως
αὐτοὶ ζητοῦν τὸ παραπάνω, μὲ τὸ νὰ μὴν
εἶναι ἀπορρατισμένον. Ὅθεν καὶ δι' αὐτὸ παρα-
καλῶ καταλεπτῶς: τόσες δόξας κρέας, τόσα
φωμιὰ καὶ τόσον κριθάρι. Ἰδοὺ ὁποῦ στέλλω
ὁ δοῦλος της καὶ φῶλον διὰ τὰ γενήματα τῶν
φυράρηδων λακουγιτόρων καὶ τοῦ Σατράρη
Γεωργάκη.

Ταῦτα δουλικῶς, καὶ ὅτι εἶναι ἡ προσταγὴ της.
αψπῆ. Σεπτεμβρίου 15'.

Τῆς Ὑπερέρας Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος
Ἀλέξανδρος Δεδουλέκουλος, Πιτάρης.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, ἂν εἶναι ὁρισμὸς
της, νὰ γράψῃς τοῦ τιμοτάτου Δεδελέογλου,
ὅταν ζητοῦν οἱ ἀσκερλοῖδες ταῖνάτη παρα-
πάνω, νὰ τοὺς ἐμπ[οδ]ίξῃ, νὰ πέρνουν μόνον
τὰ διατταχμένα.

(Pecete neagră pe dos.)

Τᾶν, urmez până acum după porunca
Ta. Mi se poruncește de Înălțimea Ta
să dau pâne, carne și orz de la magazia
de aici. Prea-înălțate Doamne, pâne și
orz se află aici, dar carne nu e, și mă
rog de Înălțimea Ta să mi se facă o
arătare de unde am să dau carnea, căci
robul Tău, neavând de unde să dau,
am făcut cislă la trei plăși, și mi-au
venit cinzei de oi, și mă rog supus,
dacă sânt, să mi se trimeată din po-
runca Ta de acolo oi, bine, ca să nu
se încerce aici plășile; iar, de nu, să am
prea-strălucita-Ți poruncă ca după cislă
ce am făcut să-mi vie oi.

Încă arăt Înălțimii Tale pentru os-
tașii turci cei noi, iarăși din magazie
să se dea tainul, sau să am eu, robul
Tău, un conac osebit; să am eu, robul
Tău, și pentru aceasta poruncă. Încă
arăt Înălțimii Tale pentru ostașii turci
cari vin de acolo și aduc carte de la
Înălțimea Ta ca să li dăm atâtea
tainaturi, și nu serie cu de-amănun-
tul: atâta carne, atâtea pâni și atâta
orz, ci numai cu un cuvânt, adecă, fiind
o sută de nune, să li dăm o sută de
tainuri; de și robul Tău știe, câte să
li dau, însă ei cer pe de-asupra, nefind
hotărât. Deci și pentru aceia mă
rog cu de-amănunțul atâtea oacă de
carne, atâtea pâni și atâta orz. Iată
că trinete robul Tău și filă pentru nea-
murile locuitorilor fugari și ale Șătra-
rului Iordachi.

Acestea cu supunere, și ce e porunca Ta.
1788, Septembrie 16.

Al Înălțimii Tale prea-mic rob.

Alexandru Dedulescul, Pitar.

Prea-înălțate Doamne al mieu, dacă e
porunca Ta, să scrii prea-cinstului De-
veleoglu, când cer ostașii turci tain pe
de-asupra, să-i împiedece, să iea numai
cele orânduite.

1788,
23 Septem-
bre.

Alexandru Stolnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre prădăciunile ce se fac la Nicopol de când cu vestea mutării Pașei, rugându-se a fi lăsat să se întoarcă la Craiova.

Υψηλότατε Αδθέντα,

† Δουλικῶς φανερώνω τῷ Ὑψει της ὅτι κατὰ τὴν δουλικὴν ἱκεσίαν ὁποῦ ἀμέσως ἔ-
καμα εἰς τὸ θεοφροδύρητον αὐτῆς Ὑψος, μοι
ἐδόθη ἡ αὐθεντικὴ της ἄδεια καὶ ἐμετοίκησα
εἰς Νικόπολιν μὲ ὄλον μου τὸ σπῆτι, ὁποῦ,
καὶ ζῶν εἰρηνικῶς καὶ ἡσυχῶς, δὲν ἔπαυσα
μέχρι τοῦδε ἀπὸ τοῦ νὰ παρακαλῶ τὸν ἅγιον
Θεὸν διὰ τὴν πανέκλαμπρον ζωὴν καὶ εὐδαι-
μονίαν τοῦ Ὑψους της. Πλὴν τῶρα, ὕψηλό-
τατε Αδθέντα, ἐχάσαμεν ἐκείνην τὴν εἰρηνι-
κὴν ζωὴν, ἐπειδὴ καί, εὐθὺς ὁποῦ διεφημίσθη
ὁ κινήμους τοῦ ὕψηλότητου Σελήμ-πασᾶ διὰ
νὰ δπάγῃ εἰς τὸ μέρος ὁποῦ ἐπροστάχθη,
ἄρχισαν μερικοὶ ἐδεπισίζιδες νὰ ἀτακτοῦν, καί,
ἄφ' οὗ ἐπάτησαν νόκτα τὸ κονάκι τοῦ ἄρ-
χοντός της πρώην Μεγάλου Λογοθέτου Κω-
στάκη Γκίκα, ἤλθαν καὶ εἰς τὸ κονάκι τοῦ
δοῦλου της δύο φοραὶς, καί, εὐρίσκοντάς μὲ
ἀγρυπνοῦντα, δὲν ἤμπορεσαν νὰ ἐκτελέσουν
τὸν σκοπὸν τους. Ὅθεν, ὕψηλότατε Αδθέντα,
ἂν τῶρα, ὁποῦ ἀκόμι εὐρίσκεται ὁ ὕψηλότα-
τος Πασᾶς ἐδῶ, αὐθαδιάζουσι καὶ πατοῦν τὰ
ὁσπῆτια τῶν δούλων της, πολλῶ μᾶλλον μετὰ
τὸν κινήμουν της Ὑψηλότητός του εἰ δὲν θέ-
λουν μᾶς κάμει; Αὐτὰ λοιπὸν προβλέπωντάς
τα καὶ οἱ λοιποὶ εὐγενέστατοι ἄρχοντες καὶ
δοῦλοι τοῦ Ὑψους της, ἐτόλμησαν ἱκετικῶς
νὰ ζητήσουν τὴν αὐθεντικὴν της ἄδειαν διὰ
νὰ μετοικήσουν εἰς τὸ Ἀρβανιτοχώρι ὁ δοῦ-
λός της δέ, μὴ ἔχοντας τὸν τρόπον της με-
τοικεσίας, διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων
ἐξόδων, ὡς ἀπηλπισμένος, προστρέχω εἰς τὸ
ἄπειρον ἔλσος τοῦ Ὑψους της, παρακαλῶν
θερμῶς νὰ λυπηθῇ ἕναν ξένον πτωχὸν καὶ
δυστυχῆ, καὶ νὰ μὲ προφθάσῃ τὸ ἔλσός της,
δίδωντάς μοι πάλιν τὴν αὐθεντικὴν της ἄδειαν
της ἐπιστροφῆς μου εἰς Κραγιόβαν, ἐπειδὴ
ἐδῶ κοντά, ὁποῦ δὲν ἤμπορῶ νὰ κατοικήσω,
φοβοῦμενος τὰς ἀταξίας, ὅττε ἔχω τὸν τρόπον
τοῦ ζῆν, ὄντας ὀστερημένος οὐ μόνον τῶν ἀ-
ναγκαίων ἐξόδων, ὡς εἶπον, ἀλλὰ σχεδὸν καὶ
αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, καὶ δι' αὐτὸ τὸ
ἔλσος ὁποῦ ἤθελε κάμῃ τὸ θεοφροδύρητον Ὑ-
ψος της εἰς ἐμένα, δίδωντάς μοι τὴν ἄδειαν
της εἰς Κραγιόβαν ἐπιστροφῆς, τόσον ἐγώ,
ὁ δοῦλός της, ὅσον καὶ περὶ ἐμέ, θέλομεν
μείνει ἡμερονόκτιοι δοατζίδες πρὸς τὸν ἀπει-

Πρεα-ἱνᾱλῡατε Δοαμνε,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale că
după supusa rugăciune ce am făcut ne-
mijlocit Înălțimii Tale de Dumnezeu pă-
zite, mi s'a dat învoirea Ta domnească și
m'am strămutat la Nicopol cu toată casa
mea, în care, și trăind pașnic și liniștit,
n'am încetat până acum să rog pe Sfân-
tul Dumnezeu pentru prea-strălucita viață
și fericire a Înălțimii Tale. Dar acum,
prea-înălțate Doamne, am pierdut acea
viață pașnică, de oare ce, îndată ce s'a
vestit mișcarea prea-înălțatului Selim-Pașa
ca să meargă la partea unde a fost orân-
duit, au început unii nerușinați să se tul-
bure, și, de când au călcat noaptea co-
nacul dumisale fostului Tău Mare Logofăt
Costachi Ghica, au venit și la conacul
robului Tău de două ori și, aflându-mă
treaz, nu și-au putut ajunge scopul. Deci,
prea-înălțate Doamne, dacă acum, când
se află încă prea-înălțatul Pașa aici,
cutează și calea locuințele robilor Tăi, cu
mult mai mult după plecarea Înălțimii
Tale ce nu vor voi să facă? Ci, prevă-
zând acestea și ceilalți prea-nobili boieri
și robi ai Înălțimii Tale, au îndrăznit
rugător să ceară voia Ta domnească pentru
a se strămuta la Arvanitochori; iar robul
Tău, neavând chip de strămutare, din lipsa
cheltuielilor de nevoie, ca un desnădăjduit,
vin către nesfârșita milă a Înălțimii Tale,
rugând călduros să compătimești pe un
străin sărac și nenorocit, și să-mi întinzi
mila Ta, dându-mi iarăși domnească
Ta voie a întoarcerii mele la Craiova,
de oare ce aici aproape, unde nu pot
locui, de frica neorânduinelor, nici n'am
chip de traiu, fiind lipsit nu numai de
cheltuielile de nevoie, cum am spus, dar
aproape de însăși pâinea zilnică, și de
aceia mila ce vei face-o Înălțimea Ta de
Dumnezeu păzită cu mine, dându-mi voia
întoarcerii la Craiova, atât eu, robul Tău,
cât și cei de pe lângă mine, vom rămânea
zi și noapte rugători către Sfântul Dum-
nezeu care răsplătește nesfârșit, pentru
strălucita viață și întărire a Înălțimii

πίρως ἀνταμοίβοντα ἄγιον Θεόν, διὰ τὴν ἐκ-
λαμπρον ζωὴν καὶ στερέωσιν τοῦ Ὑφους της,
καί, αἵροντες χεῖρας ἱκέτιδας, θέλομεν παρα-
καλεῖ ἐκτενέστερον τὴν θείαν αὐτοῦ Μεγαλειό-
τητα ἵνα ἐνισχύσῃ καὶ τοῦ λοιποῦ τὰ νικη-
φόρα ὅπλα τοῦ Ὑφους της, καί, δι' αὐτῶν
θριαμβέσων, προχωρήσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη
τῶν ἐχθρῶν, πρὸς στηλίτευσιν καὶ ἐξολοθρευ-
μὸν αὐτῶν, πρὸς ἔπαινον καὶ καύχημα τοῦ
Ὑφους της καὶ πρὸς κοινὴν χαρὰν καὶ ἀ-
γαλλίασιν πάντων τῶν πιστῶν ὑπηκόων καὶ δοῦ-
λων της. Τὰ δὲ ἐκλαμπρα ἔτη τοῦ Ὑφους της
εἴησαν θεόθεν πλεῖστα, ὕψιμα καὶ πανόλβια.

αἴπη' ψ, Σεπτεμβρίου κγ' ς.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
ἐλάχιστος δοῦλος

Ἀλέξανδρος Στόλνικος.

Tale și, ridicând mâni rugătoare, vom
ruga mai stăruitor Măria Sa dumnezeiască
pentru ca să întărească și de acum înainte
biruitoarele arme ale Înălțimii Tale, și,
prin acelea triumfând, să înaintezi în păr-
țile mai dinăuntru ale dușmanilor, pentru
rușinarea și nimicirea lor, pentru lauda și
slava Înălțimii Tale și pentru cea de
obște bucurie și veselie a tuturor credin-
cioșilor supuși și robi ai Tăi. Iar anii
străluciți ai Înălțimii Tale fie de la Dum-
nezeu foarte mulți, sănătoși și cu totul
fericiți.

1788, Septembrie 23.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mic rob

Alexandru Stolnicul.

CCLXXXV.

Constantin Baratov Spătarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre răsplata ce
i s'ar cuveni lui Dinu Vernescu, pus de Domn pe lângă Turcii de la Vălenii-de-Munte.

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερώνω τῷ Θεοφρουρήτῃ αὐ-
τῆς Ὑψις ὅτι, ἀφ' οὗ δουλικῶς ἔγραψα τὸ
Ὑψος της διὰ τὸν Ποστέλνικον Ντίνουλον
Βερνέσκουλον καὶ τὸν ἐδιόρισεν ἐδῶ, εἰς Βα-
λένι, εἰς δοῦλους τοῦ ὀρδιοῦ, ἐστάθη ἀδια-
κόπως δουλεύοντας μὲ καθε πίστην καὶ σαθα-
κάτι εἰς ὅλαις ταῖς ὑπηρεσίαις τοῦ ὀρδιοῦ
ὄντας ὁμῶς τῆς ἡλικίας ἀνθρωπος, ἔχοντας
καὶ παιδιὰ, παρακαλεῖ δουλικῶς τὸ Ὑψος
της διὰ τὰ τιμῇ μὲ κανένα πατριαλκή. Διὰ
τὸν ὅποιον δουλικῶς παρακαλῶ τὸ Ὑψος της,
ἂν εὐρεθῇ εὐλογον, γὰρ τὸν τιμῇ μὲ τὸ πα-
τριαλκή της ὡς Βασιταρίας, καί, ἔξω ὁποῦ
θέλει εἶναι ἱκέτης πρὸν τὸν Ὑψιστον Θεόν
νύκτωρ τε καὶ ἡμέραν διὰ τὴν πολυχρόνιον
ζωὴν καὶ ἐπιθρόδευσιν τοῦ Ὑφους της ἐπὶ
τῶν ἡγεμονικῶν Θρόνων τῆς Ὑψηλότητός της,
θέλη ἔχει καὶ μέγα μιστόν, καὶ διὰ τὰ ἰδοῦν
καὶ ἄλλοι ὅτι ὅσοι δουλεύουν τὸ Ὑψος της
μὲ πίστην καὶ σαθακάτι ἀπολαμβάνουσι χά-
ριν καὶ ἔλσος παρὰ τὸ Ὑψος της. Καὶ ταῦτα
δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη της πανεκλάμπρου Ὑψη-
λότητος εἴησαν θεόθεν πάνπλειστα καὶ πα-
νυδαίμυνα.

αἴπη', Σεπτεμβρίου κη'.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
ἐλάχιστος δοῦλος

Κω. Μπαρ. Παθάρης.

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale de
Dumnezeu păzite că, de când am scris cu
supunere Înălțimii Tale pentru Postelnicul
Dinu Vernescu și l-a orânduit aici, la
Văleni, pentru slujba ordiei, a stat ne-
curmat slujind cu toată credința și grija
la toate privigherile ordiei; dar, fiind om
în vârstă, având și copii, roagă supus pe
Înălțimea Ta să se cinstească și el cu
vre-un *paialăc*¹. Pentru care rog supus pe
Înălțimea Ta, dacă se va găsi cu cale, să-l
cinstească deci cu *paialăcul* Vistieriei a
doua și, afară de aceia că va fi rugător
către Prea-Înaltul Dumnezeu zi și noapte
pentru viața îndelungată și întărirea Înăl-
țimii Tale pe domnescul Scaun al Înăl-
țimii Tale, vei avea și mare răsplată și
prin aceia că vor vedea și alții că toți
acea cari slujesc Înălțimii Tale cu cinste
și râvnă capătă mulțămire și milă de la
Înălțimea Ta. Și acestea cu supunere, iar
anii prea-strălucitei Tale Înălțimi fie de
la Dumnezeu cât de mulți și cu totul fe-
riciți.

1788, Septembrie 28.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mic rob

Constantin Barat[ov] Spătar.'

¹ Bolerie actîvă.

CCLXXXVI.

1788,
Septembre.

Socoteala sumelor restituite sătenilor din Râmnicul-Sărat.

Σλάμ-Ρίμνικο.

Ὁ ζαχιρὲς τῶν φυγάδων, ὁποῦ διὰ προσταγῆς ἐμαζώχθησαν, καὶ πάλιν διὰ προσταγῆς ἐδόθησαν εἰς τοὺς ἐρχομένους εἰς τὸν τόπον, καθὼς φαίνονται. [17]88, Σεπτεμβρίου.

οιτάρι κριθάρι
κοιλ. πάντιζ. κοιλ. πάντιζ.

87	—	18	—	Τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τρία χωριά: Κοδρέστι-νόϊ, Κοδρέστι-θέκι καὶ Γραδιστένιδους ἀπὸ Κοδρέστι.
62	3	—	—	Τοὺς ἀνθρώπους μενζη-λιτζίδες ἀπὸ Γράδιασια.
13	6	14	—	Τοὺς Παλέστιδες.
239	—	472	—	Μπάμπα-Βισάνιλορ.
—	—	80	—	Τοὺς Πραιλέστιδες.
10	—	—	—	Τοὺς Βατζένιδες.
411	9	584	—	Ἐδόθησαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Τὸ φερμένο εἰς μαγαζὶ
Ῥίμνικου.

63	5	27	—	Ἀπὸ τοὺς φυγάδας ὁποῦ δὲν ἦρθαν, ὡς καθὼς φανερώνουν οἱ τεσκερέδες τῶν μαγαζινέριδων.
12	1	17	—	Ἀπὸ τὸν Σατράρη καὶ Τζανέτου, φηληρήλη ἀπὸ τὰ μούλκια.
13	4	—	—	Ἦτοι ἀπὸ αὐτὸν παλαιὸ ὁποῦ εὐρέθη εἰς τὸ Ῥίμνικον, ὡς καθὼς φανερώνει ἡ τεσκερέδες τῶν μαγαζιέριδων.

89 2 44 — Ἦτοι: τὸ οιτάρι ὁποῦ ἐλήφθη (sic) ὄλο, καὶ ἕνα ἔγινε ἀλεῶρι, ὡς καθὼς φανερώνουν οἱ τεσκερέδες.

Ἀλέξανδρος Πιθ.

Ὁ τεσκερέδες ἐστάλησαν.

Râmnicul-Sărat.

Zahereaia fugarilor, care din poruncă s'a adunat, și iarăși din poruncă s'a dat la cei ce se vor întoarce acasă, precum se arată; [17]88, Septembrie.

grâu orz
chile banițe chile banițe.

87	—	18	—	Oamenii din trei sate: Codreștii Noi, Codreștii Vechi și Grădiștenii din Codrești.
62	3	—	—	Oamenii de la menzila de la Grădiște.
13	6	14	—	Băleștii.
239	—	472	—	Baba-Vișanilor.
—	—	80	—	Brăileștii.
10	—	—	—	Văcenii.
411	9	584	—	S'au dat la oameni.

Ce s'a dus la magazia
Râmnicului.

63	5	27	—	De la fugarii cari n'au venit, precum o arată teșcherelele magazierilor.
----	---	----	---	--

12	1	17	—	De la Șătrar și de la Gianet, lefurile (?) de la moșii.
----	---	----	---	---

13	4	—	—	Adecă de la cel vechiu ce s'a aflat la Râmnic, precum o arată teșcherelele magazierilor.
----	---	---	---	--

89 2 44 — Adeca grâul care s'a luat tot, și unul s'a făcut făină, precum arată teșcherelele Alexandru Pitarul.

6 teșcherele s'au trimes.

CCLXXXVII.

1788,
21 Octom-
bre.

Constantin Baratov Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre petrecerea sa în munți cu Turcii, întărirea Focșanilor, nevoia de a se da orz oștirii și cereri turcești.

Υψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Τὸ ἀπὸ 18 τοῦ τρέχοντος πανέκλαμπρον προστακτικὸν τοῦ Ὑψους της κατὰ τὴν κ' τοῦ ἰδίου δουλικῶς ἔλαβον, καὶ εἶδον τὰ ὅσα ἐν

Prea-înălțate Doamne al mieu,

† Prea-strălucita poruncă, de la 19 ale acestei luni, a Înălțimii Tale am primit-o la 21 ale aceleiași cu supunere, și am

αὐτῷ προστάζομαι, ὅτι τὸ Φωξάνι τὸ ἐνδυναμύνεται καὶ ὅχι τὸ μپοσαδίζεταί, διὰ τὸ ὁποῖον ἄμποτες ὁ παντοδύναμος Θεὸς νὰ ἐνδυναμόσῃ καὶ νὰ ἐπιδραβεύσῃ τὸ Ὑφος της ἐπὶ τῷ[ν] ἡγεμονικὸν Θρόνον διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ στερεώσῃ καὶ νὰ διαφυλάξῃ τὴν ἐπικράτιαν αὐτῆς ἁδλαθον, καὶ ἐμεῖς ἐδῶ ἡμεθα πάντα ἐξίπνη, στέλνοντας καρπούλια εἰς τοὺς δρόμους καὶ μονοπάτια ὁποῦ κάμνουν χρεῖαν διορίζοντας καὶ τὸν Ἀγγελον Ἀθηνέον ναζίρη καὶ εἰς τὰ τρία πλάγουρα, δηλ.: εἰς τὸ πλάγῃ Πράχουας, Ταλιάζινω καὶ Μπουζέω, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς βατάχους δίδοντας τον καὶ τοὺς ἐκκτὸν ποτεράσιδες, ὅλους ἀρματομένους εἰς τὸ χέρι του, συμβουλεύοντάς τον τί λογῆς νὰ ἀκολουθήσῃ ἐπεσαν καὶ δύο πιθαμὲς χιόνῃ ἐπάνω εἰς τὰ βουνὰ καὶ ἐκλίσιταν οἱ δρόμοι. Σήμερον ἐμαζόχισαν ὅλοι οἱ ἀγάδες καὶ οἱ παίρακτάριδες εἰς τὸν μπίνπασῃ Ὁσμάν-ἀγά, κάμνοντας ἀρκετὸ σιζηλτὶ διὰ κριθάρῃ, λέγοντας ὅτι εἰς τὰ ἄττα ἔχουσιν ταῖς ἐλπίδες των: ἐὰν τοὺς λήθουν τὸ γέμι των, ἀφείκτως διασκορπίζονται, καὶ οὕτως ἐσυμβουλεύθησαν ὅλι, γράφοντας ἀρζουχάλλῃ πρὸς τὸ Ὑφος της, ζητώντας ἀπόκρισιν. Ὑψηλότες μοι Αἰθέντα, δύο χιλιάδες γέμια δίδεται τὴν ἡμέραν ὁποῦ κάμουν 31 Ἰπρατλ-κοιλεσί: τὸ ἐν ὀλίγον, μὰς χρειάζεται διὰ νὰ ἔχωμεν ἐδῶ 1500 κοιλὰ κριθάρῃ, διότι, καθὼς μιὰ βραδυὰ τοὺς λείθουν τὸ γέμι τους, εὐθὺς ζητοῦν ἀφορμὴν νὰ διασκορπιστοῦν. Πρὸς τοῦτοις σήμερον δὴνω προσταχάς τοῦ Ὑφους της, τὸ ἐν βλαχιστῇ καὶ τὸ ἐν βρωμαίστῃ, δουλικῶς ἔλαθον: τὸ μὲν βλαχιστῇ ἀπὸ ιγ', τὸ δὲ βρωμαίστῇ ἀπὸ ιε', καὶ εἶδον ὅτι μὲ ὀνιδίζῃ τὸ Ὑφος της, προστάζοντάς μοι διὰ τί νὰ πάρω κριθάρῃ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἀγοραστὰς ἀπὸ τὸ καδδελικῇ Σακογιανίου χορίς πανέκλαμπρον προσταγῇ τοῦ Ὑφους της. Ὑψηλότες μοι Αἰθέντα, παστρινὰ γερὰ δουλικῶς φανερώνω τὸ Ὑφει της ὅτι εὐρίσκομαι μέσα εἰς τὰ βουνὰ μὲ ἀσκήρη ἄτακτον, καθὼς εἶναι γνωστὸν τὸ Ὑφει της, καὶ δὲν μὲ κόφει νὰ χάσω τὴν ζωὴν μου μούδερε, καὶ εὐρίσκομαι ἀναμταξῇ εἰς τὸ στράτευμα, γνωρίζοντας ἢ οὕτως ἢ ἄλλως ὅλω εἶμαι χαμένως ἄνθρωπος, μένον μὲ κκοφένεται ὅτι ἐξ αἰτίας τοῦ ζαχερέ νὰ διασκορπισθῇ τὸ στράτευμα. Ὑστερον ἀπὸ τόσους κόπους ὁποῦ ἐπράξιζα εἰς ἑξῇ μῆνας, εἰς καιρὸν ἀνάγγης μὲ πρόβον Θεοῦ φανερώνω τὸ Ὑφος της ὅτι καὶ τὸ εἶδιον μάλλῃ τὸ Ὑφος της, δηλαδὴ ζαχερέν, νὰ εἶρω, τὸ πέρω, καὶ δίδω τὸ στράτευμα διὰ νὰ μὴν διασκορπισθοῦν φοβοῦμαι δέ, ὄνταν κάμω, χιλιάλλῃ. Ἀμποτες ὁ Πανά-

văzut câte în ea mi se hotărâsc, că Focșanii se întăresc și nu se părăsesc, pentru care a tot puternicul Dumnezeu să imputernicească și să întărească pe Înălțimea Ta pe Scaunul Tău domnesc ca să poți stabili și păzi stăpânirea Ta nevătămată, și noi aici sântem cu totul treji, trimetând caraule la drumuri și poteci unde e nevoie, orânduind și pe Anghel Atenianul nazir și la cele trei plaiuri, adică: la plaiul Prahovei, Teleajinului și Buzăului, și peste vătafi dându-i și cei o sută de poterași, toți armați, în mâna lui, sfătuindu-l ce chip să urineze; au căzut și două palme de zăpadă sus pe munți și drumurile s'au închis. Azi s'au strâns toate agalele și bairactarii la bimbașa Osman-aga, făcând destul zgomot pentru orz, zicând că în cai au nădejdiile lor: dacă li lipsește hrana lor, neapărat se împrăstie, și astfel s'au sfătuit cu toții, scriind plângere către Înălțimea Ta, cerând răspuns. Prea-înălțate Doamne, două mii de porții se dau pe zi, care fac 31 de chile de Brăila; pe puțin ni trebuie să avem aici 1.500 de chile de orz, de oare ce, cum li lipsește o seară porția lor, îndată caută prilej să se împrăstie. Pe lângă acestea azi am primit supus două porunci ale Înălțimii Tale, una românește și alta grecește: cea românească de la 13, iar cea grecească de la 17, și am văzut că mă mustră Înălțimea Ta, poruncindu-mi de ce să ieau orz de la boierii cumpărători din județul Secuienilor fără prea-strălucita poruncă a Înălțimii Tale. Prea-înălțate Doamne al meu, cu supunere îți spun curat și serios Înălțimii că mă găsește în munți cu oastea turcească neașezată, cum e știui Înălțimii Tale, și nu-mi pasă să-mi pierd viața odată, și mă găsesc amestecat eu oastea, știind că așa sau altfel tot sânt un om pierdut, dar îmi pare rău ca din pricina zaherelei să se împrăstie oastea. Apoi, din atâtea osteneli ce am răbdat în șase luni, la vreme de ananghie în frica lui Dumnezeu arăt Înălțimii Tale că și însăși averea Înălțimii Tale, adică zaherea, dacă o aflu, o ieau și dau oștirii, ca să nu se împrăstie; dar mă tem, unde mă due, de strămbătate. De ar da Cel

γαθος νά διορθώση τοὺς καιροὺς, νά στρεψώσῃ καὶ νά ἐπιδραβεύσῃ τὸ Ὑψος της ἐπὶ τὸ ἡγεμονικὸν Θρόνον, καὶ θέλῃ ἔχουν ὅλα τὰ πράγματα τὴν διορθοῦν, καὶ θέλῃ φανῇ καὶ ἡ δουλεύσεις τοῦ καθ' ἑνὸς εἰς τὸ ἐξῆς. Εἶμαι βέβαιως, ὑψηλότερᾷ μοι Αὐθέντα, ὅτι ἔχω πολλοὺς φίλους, οἱ ὅποιοι ζουλεύουν οἱ κακορίζικη καὶ ποθοῦν διὰ νὰ ἀπολαύσουν ἐκείνα ὁποῦ δὲν εὐρίσκει ὁ Θεὸς εὐλογον νὰ τοὺς χάρισῃ κατακυλοῦν, καὶ αὐτοὶ, μὲ ταῖς ψευταῖς καὶ νεφσανίετι πολυμόντας, ἴσος καὶ ἀποκτίσσουν τίποτες, καὶ δὲν στοχάζονται ὅτι ὅλα τὰ πράγματα μὲ πρόνια Θεοῦ καὶ νεύσεις Αὐθέντου ἀποκτόνται, καὶ ὅχι μὲ ψευταῖς.

Καὶ ἄλλοτε δουλικῶς ἐφανερώσα τὸ Ὑψος της ὅτι τὸ καδδιλίκη Πράχοντας ἰσπραδνίκους δὲν ἔχει: ὁ ἄρχων Ἀρμάσης Γεωργάκης Ζαφίρογλους ἐπάρισεν μὲ τὸν Ἀγά-Πασά εἰς Γιούργοβον, ὁ Νικίτας ὁ Ἀρμάσης εἰς Βουκουρέστι, ὁ Σερδάρης Καπλέσκουλος φεύγοντας ἀπὸ Πλοῦστι· ἐμεινεν μόνον ἡ ταῖτιζιδες, ὁ μαγαζιέρης ὁποῦ δέχεται τὸ χορτάρι καὶ τὰ ξύλα, καὶ τὸ τί γράφῃ θέλῃ πληροφορηθῇ τὸ Ὑψος της ἀπὸ τὸ εἶδιον γράμμα του. Ὑψηλότερᾷ μοι Αὐθέντα, τὸν Ὀσμάν-ἀγά μπίνμπαση τὸν βλέπω πολλὰ παραπονεμένον, καθὼς θέλῃ ἐπληροφορηθῇ τὸ Ὑψος της ἀπὸ τὸν ἴδιον μουχορδάρη-ἀγασί, ὁποῦ μόλις μετὰ βίας τὸν ἐκάμαμεν καὶ ἐδέχθη τὸ μπινμπασιλίκη, πλὴν εἶναι τώρα μερικαῖς ἡμέραις ἀφ' οὗ τὸν βλέπω ὅλω μὲ κρυότητα δουλεύῃ, καὶ μάλιστα εἶναι ἔνα δύο ἡμέρες ἀφ' οὗ μὲ ἐξέτισαν μίαν γούναν, λέγοντάς μοι: „ὅλοι ἐφόρεσαν γούνες καὶ μπερέτες παρὰ τὸ Ὑψος της, μόνον αὐτὸς δὲν ἀξιώθη“. Ἄν εὐλογοφανῇ τὸ Ὑψος της νὰ τοῦ σταλθῇ κἀμία ζηνιχόγουνα, ἕως ἐκατὸν πενήντα γροσίον, καὶ μίαν μπερέτα. Καὶ ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη τῆς πανσελάμπρου Ὑψηλότητος εἴησαν θεόθεν πάνπλειστα καὶ πανευδαίμονα.

αἴψῃ, Ὀκτωβρίου κα'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφροσύνης Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος

Κωνστ. Μπαρ. Σπαθάρης.

Prea-bun să îndrepte împrejurările, să întărească și să împuternicească pe Înălțimea Ta pe Scaunul domnesc, și toate lucrurile-și vor avea îndreptarea, și se va arăta și slujba fiecăruia pe urmă. Sânt sigur, prea-înălțate Doamne al mieu, că am mulți prieteni, cari invidiază nenorocirii și poftesc să capete aceia ce nu află Dumnezeu binecuvântat să li dea spre răsbunare, și ei, cu minciunile și ambițiile lor luptându-se, poate că vor căpăta ceva, și nu gândește ei că toate lucrurile se capătă cu pronia lui Dumnezeu și hotărârile Domnului, și nu cu mincinoșii.

Și altă dată cu supunere am arătat Înălțimii Tale că județul Prahova nu are ispravnici: dumnealui Armașul Iordachi Zamfiroglu a mers cu Aga-Pașa la Giurgiu, Nichita Armașul la București, Serdarul Căpleseul fugise de la Ploiești; au rămas numai cei cu tainul, magazionerul care primește fânul și lemnele, și ce scrie el. vei afla Înălțimea Ta din însăși serisoarea lui. Prea-înălțate Doamne, pe Osman-aga bimbașa îl văd foarte paraponisit, cum vei afla Înălțimea Ta de la însuși muhurdar-aga, care abia cu sila l-am făcut de a primit bimbașalăcul, dar sânt acuma câteva zile de când îl văd slujind cu re-ceală, și mai ales sânt o zi, două de când mi-a cerut o blană, spunându-mi „toți au purtat blăni și berete de la Înălțimea Sa, numai eu nu m'am învrednicit“. Dacă binevoiești Înălțimea Ta să i se trimeată vre-o blană, de *zinih*, până la o sută cinczeci de lei, și o beretă. Și acestea cu supunere, iar anii prea-strălucitei Tale Înălțimii fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu totul fericiți.

1788, Octombrie 20.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mie rob

Constantin Barat[ov]/ Spătar.

CCLXXXVIII.

1788,
6 Novem-
bre.

Mirișă (?) și Alecu Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre boala lui Hagi-Ali-Pașa.

Ὑψηλότης ἡμῶν Αὐθέντα,

† Μὲ τὸ δουλικόν μου φαισρώνω τῷ Ὑψει της ὅτι, ἔστωντας Ζαΐρης ὁ ἐκλαμπρότατος Χατζι-Ἀλί-Πασάς, μὲ ἔδωσεν τὸ παρὸν με-

Prea-Înălțate Doamne al nostru,

† Cu supusa mea [serisoare] arăt Înălțimii Tale că, fiind bolnav prea-strălucitul Hagi-Ali-Pașa, mi-a dat meh-

τούπι, διὰ τὰ τὸ στίλω τῷ Ὑψει της, τὸ δ-
ποῖον εἶδοῦ ὁποῦ τὸ ἔστιλα, καὶ ἐξόχως σὰς
φανερῶνα καὶ ἐγὼ ὁ δοῦλος της ὅτι, μετὰ τὴν
εἶναι ὁ ἐκλαμπρότατος Πασὰς ζαΐρης, παρα-
καλῇ τῷ Ὑψει της διὰ τὰ τοῦ σταλθῇ ἕνας
ἡτρὸς μετὰ ἡτρικόα, διὰ τὰ κυταχθῇ. Ταῦτα
δουλικῶς.

[17]88, Νοεμβρίου 6.

Τῆς Ὑπετέρως Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
ἐλάχιστο[ς] δοῦλος

Μηρητζα(;) καὶ Ἀλέκος Σερδάρης.

tupul de față, ca să-l trimet Înălțimii
Tale, care iată că l-am trimes, și deo-
sebit Îți arăt și eu, robul Tău, că, fiind
prea-strălucitul Pașă bolnav, roagă pe
Înălțimea Ta să i se trimeată un doftor
cu medicamente, ca să se caute. Acestea
cu supunere.

[17]88, Novembre 6.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mic rob

Mirișă (?) și Alecu Serdarul.

CC.LXXXIX.

Foti Clucerul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cereri de provizii
din partea Turcilor.

1788,
8 Novem-
bre.

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὴν ταπηνὴν μου καὶ δουλικὴν
προσκύνησιν ἀναφέρω τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψει
της ὅτι οὐμουμεν τὸ σερχάτι ἐκαμαν πάλην
σελιαμλῆκι, καὶ ἐφώναξαν τὸν εὐτσελῇ της
δοῦλον, ὁμοῦ καὶ τὸν διορισθέντα ἀνθρωπον
παρὰ τῶν πραγματευστῶν γιαντζήν, καὶ μὰς εἶ-
παν ὅτι κατὰ τὸ ἐκπάλες ζητεῖ τὸ σερχάτη τὴν
διορηθεῖσαν ποσώτητα τοῦ βοῦτου καὶ ἀ-
λήμματος καὶ μέλητος. Ὁ εὐτσελῆς της δοῦλος
τοὺς ἀπεκρίθη ὅτι ὀφθαλμοφανῶς βλέπουν
τὴν κατάστασιν τῆς αὐθεντικῆς της Τζάρας
καὶ ὅτι οὐκ ὀλίγα στρατεύματα εἶναι, καὶ πολ-
λάκις, κατὰ καιροὺς, ὁποῦ μετὰ ἐφώναξεν τόσον
ὁ ὑψηλότητος Μουχαφής-πασιὰ-ἐφέντης, ὁ-
μοίος καὶ ὁ δακτανῆς περὶ αὐτῆς της ὑπο-
θέσεως ἐγραψα πρὸς τὸν Τουρνατζή-ἀγά, καὶ
μακάμην τῆς Κραχιόδας, καὶ ὅτι μετὰ ἀπεκρίθη
μολῆς καὶ μετὰ διὰς κάμνει ἰνταρὲ τὸ στρά-
τευμα ὁποῦ εἶναι εἰς Κραχιόδα, ἐξ ἐτίας τῶν
ματραπάζηδων, μετὰ τὴν ἐμάζοξαν τὸ βοῦτο-
ρον. Ὁ εὐτσελῆς της δοῦλος, εὐρίσκοντας βεση-
λὲν ὅτι τὰ ἐδῶ γιαντζία τοῦ Βηδηνίου περιστρί-
χονται εἰς τὴν αὐθεντικὴν Τζάραν καὶ μαζό-
νουν τὸν ζαχερὲν διὰ πραγματευστάς τους, εἰς
τὸ ὅποιον εὐθὺς ἐδιόρησαν κουλτζαουσιάδες
εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσουν τὸ τοιοῦτον τοὺς χαρα-
κτεῖ, προσέειπε προβάλλοντές με ὅτι ἰσχύρουν εἰς
τὸν παρόντα καιρὸν ὅτι τόσον τὸ βοῦτορον
καὶ ἄλλημματα καὶ μέλη εἶναι εἰς τιμὴν, καὶ διὰ
ἐτοῦτο οὐμουμεν ἀπόφασιν ἐκαμαν νὰ ἀνεδά-
σουν τὴν τιμὴν: τὸ μὲν βοῦτορον πρὸς δέκα
πέντε παράδες τὴν ὀκά, τὸ δὲ ἄλλημματα καὶ

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După închinăciunea mea supusă și
de rob aduc înaintea Înălțimii Tale
de Dumnezeu păzite că tot serhatul a
făcut iarăși selamlâc, și au chemat
pe numitul Tău rob, de asemenea și
pe omul orânduit de către negustori
iacgiu¹, și ni-au spus că de obicei cere
serhatul câtimea orânduită de unt și de
grăsime și de miere. Umilul Tău rob
li-a răspuns că privesc cu ochii starea
Țerii domnești și că sânt oști nu puține,
și adesea, pe vremuri, când mi-a spus
atât prea-înălțatul Muhafiz-Pașa-Efendi,
de asemeni și vactangîul pentru această
afacere, am scris către Turnagi-aga,
Caimacamul Craiovei, și mi-a răspuns că
abia și cu sila pleacă oastea care e
la Craiova, din cauza precupeților, pen-
tru că au adunat untul. Supusul Tău
rob, aflând veste că iamacurile de aici
ale Vidinului pornesc spre Țara dom-
nească, și adună zahereă prin negus-
torii lor, la care de-a dreptul s'au orân-
duit cul-ceauși ca să împiedece o astfel
de mișcare a lor, adăugând și aceia că
știu în vremea de față că și untul și
grăsimea și mierea sânt la preț, și de
aceia cu toții s'au hotărît să ridice
prețul: untul la cinsprezece parale ocaua,
iar grăsimea și mierea câte zece pa-
rale, și au rugat pe prea-înălțatul Mu-
hafiz-Pașa ca să serie Înălțimii Tale

¹ La unt.

μέλη πρὸς δέκα παράδες, καὶ ἐπαρχάλεσαν τὸν ὑψηλότερον Μουχαφής-Πασιὰ εἰς τὸ νὰ γράψῃ πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως. Ἦ Ὑψηλότης του ἔγραψεν πρὸς τὸν ἄρχοντα Καϊμακάμη τῆς Κραγιόδας καὶ ἐδιόρησεν ἐν σακκῆ-ἀγά του ὁ ταπεινός της δοῦλος ἐπάσχησεν νὰ πάρῃ τὸ μεκτούπι ὁποῦ νὰ μὴν σταλθῇ ἄνθρωπος τῆς Ὑψηλότητος του εἰς Κραγιόδαν, καὶ ἐστάθῃ ἀδύνατον.

Προσέτι ζητοῦν κατὰ τὸ ἐκπάλει εἰς τὸ νὰ ἔρχεται καὶ ὁ ἐξνάξη ζαχερὲς ἀπὸ τὴν αὐθεντικὴν της Τζάραν εἰς τὸ Χασάν-Πασή-Κουλουγοῦ, δηλαδὴ σιτάρι, ἀλεῦρι καὶ κριθάρι, καὶ νὰ πουλεῖται βραϊζή-οὐζρέ· ὁ εὐτελής της δοῦλος τοὺς ἀπεκρήθην περὶ τοῦτου ὅτι εἶναι γνωστὸν, ὅποσος ζαχερὲς ἔγινεν, ἡστηράς διὰ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ, καὶ τὸ πόσον στράτσυμα θρέφεται ἀπὸ τὴν αὐθεντικὴν της Τζάραν, καὶ τὸ πόσον ματραπαζλήκη ἔκαμαν οἱ Βιδονλήδες· αὐτοὶ δὲ ἐπιμένουν καὶ τὸ ζητοῦν ὅτι ὀλδοῦκτιζας νὰ ἔρχεται, ὑποσχόμενοι ὅτι θέλουν ἀμύνη τέφρῃ τοὺς ματραπάζηδες τοῦ Βιδονίου, καὶ ἐπὶ τοῦτου ἐδιόρισαν δύο κούλ-τζαουσαρή περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως: ὁποῦ ἂν τύχῃ καὶ πιασθῇ τις, νὰ πεδεύεται. Ὅθεν, κατὰ τὸ ἀπαράττητον καὶ δουλικόν μοι χρέος, δὲν ἔλειψα νὰ τὸ φανερώσω πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της, ὁποῦ, καθὼς ἤθελεν προστάξῃ, νὰ ἔχῃ νὰ τοὺς ἀποκριθῇ ὁ εὐτελής της δοῦλος. Καὶ ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη τῆς Ὑμετέρας θεοστηρίκτου Ὑψηλότητος εἴησαν θεόθεν πλήστα καὶ πανευδαίμονα.

αἴπη·φ, Νοεμβρίου ἡ'η.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφροῦρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος

Φώτης Κλουτζάρης.

(Pecete de ceară neagră, pe dos.)

de Dumnezeu păzite pentru această afacere. Înălțimea Sa a scris dumisale Cai-macamului Craiovei și a orânduit un sacali-agă al lui; supusul Tău rob a încercat să iea mehtup ea să nu se trimeată om al Înălțimii Tale la Craiova, și a fost cu neputință.

Încă încearcă după obicei să vie și zahereaua eznazi din domneasca Ta Țară la Hasan-Pași-Culugù, adică grâu, făină și orz, și să se vândă cu preț maximal; supusul Tău rob li-a răspuns la aceasta că e știut cum că, oricâtă zahereă a fost, tot după poruncă împărătească venerată, și câtă oaste se hrănește din domneasca Ta Țară, și cât matrapazlăc au făcut cei din Vidin; ei însă stăruie și o cer să vie neapărat, făgăduind că vor izgoni pe matrapazii Vidinului, și pentru aceasta au rânduit doi cul-ceauși pentru această afacere: unde s'ar întâmpla și s'ar prinde cineva, să fie pedepsit. Deci, după neapărata și supusa Ta nevoie, n'am lipsit s'o vădese către Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, pentru ea, așa cum vei porunci, să aibă a li răspunde smeritul Tău rob. Și acestea cu supunere, iar anii Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul fericiți.

1788, Noiembrie 8.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mie rob

Foti Clucerul.

CCXC.

1788,
20 Novem-
bre.

Costachi Postelnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre plățile Turcilor și starea de lucruri la Valenii-de-Munte și la Urziceni.

† Ὑψηλότης μοι Αὐθέντα,

† Μὲ τὸ παρόν μου δουλικὸν φανερώσω τῷ θεοφροῦρήτῳ Ὑψει της ὅτι, καθὼς καὶ χθὲς σὰς ἐδηλοποίησα, ὁ Ἀάτ-Ἀχμέδαγας ἦλθε εἰς τὰ ὧδε, εἰς Προῦξον, μὲ τὰ νεφέριά του, περὶ τῶν ὁποίων καὶ μὲ ἐπροστάξετε νὰ φερθῶ κατὰ τὸ νουζάμι ὁποῦ ἔδωκε ὁ Μεχμέδαγας Παϊπουρτλής, δηλ.: διὰ ὅσα εἶχε λάμει ὄντας

Prea-Înălțate Doamne al mieu,

† Cu cea de față supusă a mea arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că, precum și ieri Ți-am vădit, Laz-Ahmed-aga a venit într'acolo, la Buzău, cu neferii lui, față de cari mi-ai și poruncit să mă port după regula ce a dat-o Mehmet-aga de Baiburd, adică: pentru câte a făcut

του εις Κήμπινα μουκαθελὲ μετὸν ῥηθέντα ἀγᾶ· ὁ ῥηθείς δὲ Μεχμέδαγας, μετὸν νὰ μὴν εἰδέσθῃ ἐδῶ, καὶ εἶχε κινήσῃ εἰς Βουκουρέστι, ἐρώτησα τὸν ῥηθέντα Λάζ-Ἀχμέδαγα, καὶ μοι εἶπε ὅτι εἶχε συμφωνίαν μετὸν Παῖπουρτλῆ διὰ 420 χάρτζια καὶ 100 γρόσια διὰ τὸ ἀγαλίκην του· τὰ ὁποῖα, καὶ μετὸν νὰ ἐδουλεύσῃσαν διὰ ἕναν μῆναν, τὰ ζητεῖ, ἐπειδὴ καὶ ἐτζῆ ἐπροστάξετε νὰ ἔλθῃ νὰ τὰ πάρῃ ἀπ' ἐδῶ, ἀπὸ τὸν δοῦλον της. Ἐγώ, ὁ δοῦλος της, καὶ δὲν ἔχω ἀνὰ χεῖρας καθόλου ἄσπρα λουφέδων, ὡσὰν ὁποῦ ἐπλήρωσα τὸ μνηνικὸν τόσων ἀσπερλίδων τριῶν ὀρδίων: Γιαλομίτης, Πουζέου καὶ Φωζάνιου, καὶ χρεωστῶ κιόλας ἀπὸ ἐκείνων, ὡσὰν ὁποῦ ἔκοφα καὶ τόσων χάρτζια, καθὼς δὲν σὰς λαμβάνῃ, καὶ ἐπληρώθησαν μέχρι τῆς ἡμέρας ὁποῦ ἐκόπικαν τὰ χάρτζια τους. Προσμένω λοιπὸν ἄσπρα νὰ μοι σταλοῦν, ἀπ' οὗ κοιταχθοῦν τὰ δεφτέρια τῶν λουφέδων, τὰ ὁποῖα καὶ τὰ ἐστειλλὰ πρὸ ἡμερῶν διὰ χειρὸς τοῦ δ'οῦ Ποστελνίκου Δημητράκη, δοῦλου της, διὰ νὰ τὰ ἐμφανίσῃ τῷ Ὑψί της, ὁποῦ νὰ προστάξῃ νὰ θεωρηθοῦν. Ὁ ζαχερὲς τοῦ κριθαρίου τοῦ ἐδῶ ὀρδιοῦ τοῦ Πουζέου τελειώνει, καὶ κάμμιὰ ὀρενδουγιτάλιν δὲν ἔχομεν πλέον κριθαρίου ἐδῶ, καὶ νὰ γίνῃ προσταγή της εἰς κἀνέναν μεσεμόρηγ, δοῦλον της, νὰ στειλλῇ κριθάρι· καθὼς καὶ ἄλσορι μοι λέγουν οἱ ἱσπράθνικοι τοῦ Πουζέου ὅτι ἔχουν μόνον 60 κοιλὰ εἰς τὸ μαχαζι, καὶ χρειάζεται καὶ διὰ ἐκείνο προμήθια. Ἦλθε τώρα καὶ ἕνας τζοχαδάρης τοῦ Ὑψους της μετὸν ὑψηλὸν φερμάνι καὶ πουργουρουλδῆ της πρὸς τοὺς ἀσπερλίδες, καὶ ἐδιαδόσθη εἰς ὑπήκοον πάντων, δηλ.: διὰ νὰ εἶναι ὑπήκοοι εἰς τὰς προσταγὰς σας, καὶ εἰς ὅποιον μέρος τοὺς διορίσετε, νὰ πηγαίνουν, καὶ ἀπεκρίθησαν: „τὸ σέμαν δὲ ταχέν“, καὶ αὐριοι κινᾷ ὁ τζοχαδάρης διὰ τὸ Φωζάνι. Τὰ ἀσκέρια ὁποῦ εὐχαίνουν ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι νὰ προστάξετε, ἐφέντημ, νὰ τοὺς δίδωνται κουλαοῦζιδες καθ' ὁδόν, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔρχονται ἀπὸ τὴν εὐθειαν ὁδόν, ἀλλὰ σαπνίζουσιν εἰς τὰ χωρία καὶ ἐνοχλοῦν τοὺς πτωχοὺς, καὶ δὲν κάμνουν ἕνα κονάκι, ἀλλὰ πέντε καὶ ἑξῆ εἰς ἕνα χωρίον. Πρὸς τοῦτοις, διὰ τὸ ἀσκέρι ὁποῦ στέλνεται εἰς ἕνα καὶ ἄλλο μέρος, νὰ μοι φανερώσετε καὶ τῷ δοῦλῳ της, ὁποῦ νὰ τοὺς περνῶ καὶ εἰς τὸ κατὰστιχόν μου, ἐπειδὴ καὶ μετὰ αὐτὸν τὸν τρόπον ἀκολουθεῖ κονφουζιόνε εἰς τὴν δουλειάν τῶν ταγινατίων καὶ οὐλουφέδων της. Ὁ Γιαουρτζῆς Σπαθάρης ἀπὸ Βαλένι μοι γράφει ἀπὸ ἐκείνο τὸ μέρος ὅτι εἶναι ἡσυχία μετὰ τὴν εὐχὴν της, καὶ ἐσφάλισαν οἱ δρόμοι τῶν

fiind la Câmpina toameală cu zisul agă; iar zisul Mehmed-aga, ne mai aflându-se aici, și având să plece la București, am întrebat pe zisul Laz-Ahmed-aga, și mi-a spus că avea înțelegere cu Baiburtli pentru 420 de părfi și 100 de lei pentru argalăcul lor; pe cari, și pentru că au servit o lună, îi cere, de oare ce și așa i-ai poruncit să vie să le iea de aici, de la robul Tău. Eu, robul Tău, nici n'am de loc în mână banii lefilor, pentru că am plătit leafa pe lună atâtor ostași turci de la trei ordii: Ialomița, Buzăul și Focșanii, și am nevoie chiar de acelea, căci am și tăiat atâtea cheltuieli, cum nu ți-e ascuns, și s'au plătit până în ziua când s'au tăiat cheltuielile lor. Dar aștept bani să mi se trimeată, de când privesc tefterele lefilor, cari i-am și trimes acum câteva zile prin al doilea Postelnic Dimitrachi, robul Tău, ca să le înfățișeze Înălțimii Tale, ca să orânduiești a se cerceta. Zahereaia orzului ordiei de aici de la Buzău se isprăvește, și n'avem vre-o orânduială pentru orz aici, și să se facă o poruncă a Ta către orice dregător, rob al Tău, ca să trimeată orz; precum și pentru făină îmi spun ispravnicii Buzăului că au numai 60 de chile în magazie, și trebuie și pentru aceasta prevedere. A venit acum și un ciohodar al Înălțimii Tale cu înalt firman și buiurldiu al Tău către ostașii turci, și s'a cetit în auzul tuturor, adecă: să fie supuși la poruncile Tale și în ori ce parte îi vei orându, să meargă, și au răspuns: „vom asculta“, și mâne pleacă spre Focșani ciohodarul. Oștile turcești care iese din București poruncește, Doamne, să li se dea călăuze pe cale, căci nu vin pe calea dreaptă, ci o ieau pe de lături în sate și supără pe săraci, și nu fac un singur conac, ci cinci și șase într'un sat. Pe lângă acestea, pentru oastea turcească ce se trimete într'un loc și în altul, arată-mi și mie, robului Tău, ca să-i trec și în catastihul mieu, căci și cu acest chip urmează *confusie* la slujba tainaturilor și lefilor ei. Ghiurgi Spătarul de la Văleni îmi scrie din acea parte că e liniște cu rugăciunea Ta, și s'au închis căile dușmanilor de zăpezi, numai din spre zaherea

ἐχθρῶν ἀπὸ τὸ χιῶνι, πλὴν ἀπὸ ζαχίρην τρα-
δοῦν τὰ ἀσκήρια τῶν ἐκεί μερῶν ἐζιγίετι.
Ταῦτα δουλικῶς, καὶ εἰμι

αψπηΰ, Νοσηρίου κ'η.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλόττος
ἐλάχιστος δοῦλος

Κωστάκης Ποστέλνικος Κ. Φ.

Ἀρχησαν καὶ ζητοῦν καὶ ἀπὸ τὸ Οὐρζη-
τζένι οἱ ἐκεῖ ἀγάδες τοὺς οὐλουφέςδες των, καὶ
μὲ ζητοῦν καὶ εἰς ἐκείνο τὸ μέρος, καὶ παρα-
καλῶ τὸ Ὑψος τῆς νὰ μὲ προφρασθοῦν ἄσπρα,
ἐπειδὴ καὶ τὰ ζητοῦν ἀνυπερθέτως, καὶ ἐπέρα-
σεν καὶ (;) ὁ μῆνας τους· καλὸν ἦτον τὰ ἄσπρα
καὶ τῆς Γκαλομίτζας νὰ τὰ διορίσετε εἰς τὸν
δοῦλον τῆς, διὰ νὰ κάμωμεν ἰδαρὲν καὶ τοὺς
ἐκεῖ οὐλουφέςδες, καὶ ὅπως εἶναι ὁρισμός τῆς.

Ὁ γκιονουλέρ-ἀγασῆς Χασάναγας, μὲ τὸ νὰ
ἔχῃ νὰ θεωρήσῃ κἀποιος ὑποθέσεις του εἰς
Βουκουρέστι, ἐζήτησεν τὴν ἄδειαν διὰ νὰ ἔλθῃ
ἔως ἐκεῖ καὶ πάλιν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὦδε,
καὶ τοῦ ἐδόθη παρὰ τοῦ ἀγᾶ ὅθεν καὶ διὰ
νὰ τὸ εἰσεύρῃ τὸ Ὑψός τῆς δὲν ἔλειψα νὰ τὸ
φανερῶσω.

(Pecete de ceară neagră, pe dos.)

trag oștile acelor părți lipsă. Acestea cu
supunere, și sânt

1788, Novembre 20.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mic rob

Costachi Postelnicul C. F.

Au început și caută și de la Urziceni
agalele de acolo lefile lor, și mă cer și în
acel loc, și rog pe Înălțimea Ta să mi se
trimeată bani, căci fi și cer fără zăbavă, și
a trecut și (?) luna lor: bine ar fi fost ca și
banii Ialomiții să-i orânduiești la robul
Țău, ca să luăm și lefile de acolo, și cum
e porunca Ta.

Ghionulër-aga Hasan-aga, având să cer-
ceteze unele locuri ale sale la Bucu-
rești, a cerut voie să vie până aici și
iar să se întoarcă acolo, și i s'a dat de
la aga; pentru care și ca s'o știe Înăl-
țimea Ta n'am lipsit s'o arăt.

CCXCI.

1788,
3 Decem-
bre.

Ismail-Aga Turnagi către un boier, despre îndatoriri ce i-a făcut acesta.

Τὴν Εὐγενεῖαν σας φιλικῶς ἀσπάζομαι.

† Μετὰ τὴν φιλικήν μου ἔρουναν τῆς ἀγα-
θῆς ὕγιαιας τῆς, τῇ δηλοποιῶ ὅτι, ἐλπώντας
τὰ πλείστα καὶ ἀνυπόφορα χρευστέια, εἰς πλά-
τος τὰ φανερώνω τοῦ ὑψηλοτάτου μας Αὐθέν-
του, καὶ ἡ Ὑψηλότης του θέλει ἄς τὰ πει-
σῇ. Ἐγὼ τὸ χρέος μου τὸ ἔκχαμ. Παρα-
καλῶ δὲ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς ὅπου σὺν καιρῷ
προσήκοντι νὰ τὰ ἐμφανίσῃ τῷ Θεοφρουρήτῳ
Ὑψει τῆς, ἔχοντας καὶ τὴν ἀπόκρισιν. Εἰμαι
εἰς μεγάλην λύπην, ἐπειδὴ καὶ βλέπω ὅτι τώρα
εἶναι ἀρκεταῖς ἡμέραις ὅτι εὐγενικόν τῆς
γράμμα δὲν ἔλαβον, καὶ ἀπορῶ τί ἐστὶ τὸ
αἷτιον: ἂν εἶναι διὰ τὸν πολυκόδινον Σάββα,
ἔχει καὶ δίκαιον, ὅμως πάλιν τὸ σφάλμα μου
δὲν εἶναι, ἀλλὰ τὸν ἐδικόν σας ἄκρον φίλον
ἄρχοντα Σπαθάρι Τσάνογλου, ὅλος ἐξ ὅλου,
διὰ νὰ κάμῃ ἔναν ἀνηψιόν του, ὅπου εἰς τόσον
μὲ ἐκατάστησεν ὅπου νὰ μὲ γελᾷ καὶ νὰ
γράφω χωρὶς νὰ ἔχῃ κἀνένα καπαέτι. Τὴν
πρὸς ἐμὲ δοῦλευσιν καὶ κόπους σας εἶναι
πολλοί, τοὺς ὁποῖους δὲν ἡμπορῶ νὰ τοὺς ἀ-
ποπληρώσω, πλὴν τὸ κατὰ δύναμιν μου ἰδοῦ

Pe dumneata cu prietenie te sărut.

† După cercetarea prietenească a bunei
tale sănătăți, îți arăt că, văzând foarte
multele și nesuferitele mișcări, pe larg
le arăt prea-înălțatului nostru Domn,
și Înălțimea Sa va face cum va vrea;
eu datoria mea mi-am făcut-o. Ci te
rog pe dumneata ca la vreme potrivită să
le arăți Înălțimii Sale de Dumnezeu pă-
zite, având și răspunsul. Sânt în mare
întristare, de oare ce văd că acum sânt
multe zile și n'am primit nobila-Ți seri-
soare, și nu pricep ce e pricina: dacă
e pentru polcovnicul Sava, are și drep-
tate, dar iar nu e greșeala mea, ci a
însuși marele tău prieten dumnealui Spă-
tarul Geanoglu, cu totul lui tot, ca să facă
pe un nepot al său, așa că m'a adus acolo
de să rădă și de mine și să scriu fără să
aibă vre-o vină. Slujba pentru mine și
ostenelile tale sânt multe, pe care nu le
pot răsplăti, decât că, după puterea mea,
iată-ți trimet patruzece de galbeni zeria

ὁποῦ τῇ στέλνω φλουρία ζέρια σαράντα, τζέπ-
χαρζηλιῖ, καὶ παρακαλῶ νὰ τὰ δεχθῇ καὶ νὰ
τὰ ἔχῃ διὰ τετρακόσια, ἔχωντάς με καὶ εἰς
τὸ ἐξῆς ὑποχρεωμένον. Ταῦτα μὲν, τὰ δὲ ἔτη
τῆς εἴησαν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

[17]88, Δεκεμβρίου 3.

Τῆς Εὐγενείας τῆς φίλος

Τουρνατζή Ἰσμαήλ-ἄγας.

(Pecete turcească de cerneală.)

cheltuieli de buzunar, și te rog să-î primești
și să-î socoți ca patru sute, avându-mă pe
mine și de acuma ca îndatorit. Acestea,
iar anii tăi fie foarte mulți și pe deplin
fericiți.

[17]88, Decembre 3.

Al dumitale prieten.

Turnagi Ismail-Aga.

CCXCII.

Ioan Buzescu Păharnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greu-
tățile la zahereă ale Doljului, neajutat de Romanai.

Υψηλότης, εὐμενέστατε καὶ δικαιοτάτε Λο-
θέντα,

† Μετὰ τὰς ἐδαφιαίας μου καὶ εὐτελεῖς
προσκυνήσεις, καὶ αὖθις δηλοποιῶ τῷ Θεοφρου-
ρήτῳ Ὑψι τῆς, καθότι προλαβόντως ἐφανε-
ρώσα τῷ Ὑψι τῆς, ὅτι οἱ ἄρχοντες Ἰσπράβ-
νκοι τοῦ Ῥωμανατζίου, κατὰ τὴν ἀμέλειαν
ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὸ ταχοῦλι τοῦ ζαΐ-
χερέδων, ὁποῦ ἔχουν τόσην βλαμίστσα ἀπὸ
μὲν κριθάρι: δύο χιλιάδες καὶ τόσα κιλιά,
ἀπὸ χωράρι: ὅπερ ταῖς τρεῖς χιλιάδες ἀμά-
ξια, τὰ ὅποια δὲν ἐπιμελήθησαν, ἕως ἴττον
καλὸς καιρὸς, νὰ τὰ ἐξαπωστρίλωσι εἰς Κραϊώ-
ταν, ἀλλὰ μόνον ἐγὼ ὁ καίμενος μόνον μὲ τὸ
Δόλζι ἔθρεψα τόσον ἀσκέρι, καί, οὕτως μετα-
χειρίζομενος καταπολέμιστα εἰς τὸ νὰ ἀπο-
πληρώσω τὰ ζητήματα τῶν ἀσκερίδων, καί,
μὴν ἡμιπορώντας πλέον οἱ λακουιτόροι τοῦ
Δολζίου νὰ φέρωσι τὴν ὀλίγην βλαμίστσα ὁποῦ
χρεωτοῦν, τὸ ὅποσον ἀκολούθησεν ἐξ αἰτίας
τῆς πτώσεως τοῦ βαρυστάτου χειμῶνος, ὅχι
χειμῶνος, ἀλλὰ ὀργῇ Θεῆς, καὶ μὴν μένωντας
τινάκι πλέον εἰς αὐτὸ τὸ Δόλζι, τὸ ὅποσον
ἀτόμισεν ἀπὸ τοῦς βαρυστάτους καὶ ἐπαλλίλους
μπαλάδες, μὴν ἔχοντας ἄλλο τί νὰ κάμωμεν.
ἐταῖσκαμεν τοὺς ἀσκερίδους ἀπὸ τοῦς ἔτοιμους
ζαΐχερέδους ὁποῦ εἴχαμεν, ὥστε ὁποῦ ἐτελεῖω-
σιν, καί, ἐλᾶσκοντας ὁ ἀσπὸς τῆς οὕτως, διὰ
νὰ μὴν ἀκολούθησῃ καὶ σύγχρησις (ἥ ὅποια
ἀκολουθεῖ καὶ ἔπεται ἐξ αἰτίας τῶν Ἰσπραβί-
κων τοῦ Ῥωμανατζίου), ἐσυνώθηκα μόνον μοῦ
μὲ τέτοιον κλαμῆτι δὲ νὰ ἔλθω εἰς Μπραχνο-
βάνι νὰ φορτώσω τὸ περσινὸν χορτάρι καὶ νὰ
τὸ ἐξαπωστρίλω εἰς Κραϊώταν, καὶ οὕτως
χωρὶς ὀργῆων ἦλθα ἕως εἰς Μπραχνοβάνι, κα-
κὸς ἔχοντας, καὶ εὐθὺς ἐφάρτοσα ἀρκεταῖς
σάνις καὶ τὰς ἐστειλλα, καὶ πάλιν χωρὶς ἀ-
ναβολῆς καιρῶ θέλω ξεκονίσω καὶ ἄλλα.

Prea-înălțate, prea-bunule și prea-drepte
Doamne,

† După plecaciunile mele până la
pământ și smerite, iarăși arăt Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite, precum dău-
năzi am arătat Înălțimii Tale, că bo-
ierii ispravnicii ai Romanatului, după
lipsa de grija ce o întrebuițează la
încasarea zaherelelor, care au atâta ră-
mășiță din orz: două mii și atâtea
chile, din fân: peste trei mii de cărnțe,
care nu s'au îngrijit, până era vremea
bună, să se trimeată la Craiova, ci
numai eu nenorocitul cu Doljul singur
am hrănit atâta oaste turcească, și,
astfel tratat, m'am războit să plătesc
cererile ascherliilor, și, ne mai putând
locuitorii Doljului să poarte puțină ră-
mășiță ce o datoresc, care a urmat din
pricina căderii iernii foarte grele, nu iar-
nă, ei urgie dumnezeiască, și nemai ră-
mânând putere în acest Dolj, care a
slăbit de prea-grelele și neconținutele
belele, neavând alt ce să facem, am
hrănit ostașii turei din zaherelele gătite
ce aveam, până le-am isprăvit, și,
văzând robul Tău așa, ca să nu urmeze
și tulburare (care urmează și vine din
pricina ispravnicilor Romanatului), am
ieșit eu singur pe o astfel de grozăvie
ca să merg la Brâncoveni să încerc
fânul de anul trecut și să-l trimet la
Craiova, și așa fără drum am venit
până la Brâncoveni, eu greutate, și îndată
am încercat destule sânni și le-am trimes,
și iarăși fără zăbavă de vreme voiu mai
porni și altele.

Brânco-
veni,
1788,
20 Decem-
bre.

Ἵψηλότατέ μοι Αὐθέντα, ἀμαρτία εἶναι εἰς ἐμὲ τὸν ταλαίπορον, ἀφ' οὗ ἀδιαλείπτως καταβάλλω εἰς Κραϊῶδαν τόσους κόπους, τόρα νὰ διορισθῶ πάλιν ἐγὼ εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσω καὶ τοὺς ἀγκαρῆδες τοῦ Ῥωμανατζίου, καὶ οἱ ἄρχοντες ἱσπράδνικοι νὰ χουζουρσούουν χωρὶς νὰ ἰεσύρουν ὅτι ἔχωμεν στρατεύματα εἰς Κραϊῶδαν, ἀλλὰ ὅλοι οἱ ἀσκερλίδες νὰ ἀποβλέπουν εἰς ἐμὲ τὸν ταλαίπωρον νὰ τοὺς ἀπαντήσω ὅλα τοὺς τὰ ζητήματα καὶ νὰ τοὺς δυσοπίσω. Ἐγὼ κατὰ τὸ ἀπαρέττητόν μου χρέως φανερόνω τῷ Ἵψι της, καὶ ὅπως εἶναι ἡ πανέκλαμπρός της προσταγή. Ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα ἔτη τοῦ Ἵφους της εἴησαν θεόθεν πλεῖστα δευμωνέστατα (sic).

αἴψη, Δεκεμβρίου κ'. Μπραγκοδάνι.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοφρουρήτου Ἵψηλότητος ἐλάχιτος δοῦλος

Ἰωάννης Μπουζέσκος Παχάρνικος.

Prea-înălțate Doamne al meu, greșeală e la mine săracul, de când neconținut cheltuiesc la Craiova atâtea osteneți, acum să fiu orânduit tot eu să săvârșesc și angaralele Romanatului, și boierii ispravnici să huzurească fără a ști că avem oști la Craiova, ei toți ostașii turci să cete la mine săracul pentru a li îndeplini toate cererile și a-i liniști. Eu după neapărata mea datorie arăt Înălțimii Tale, și cum va fi prea-strălucita-Ți poruncă. Acestea cu supunere, iar anii prea-străluciți ai Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu foarte mulți și pe deplin fericiți.

1788, Decembre 20. Brâncoveni.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite rob

Ioan Buzescu Păharnicul.

CCXCIII.

1788,
29 Decem-
bre.

Ecaterina, botezată de Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia ei de ajutor.

Ἵψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ ἐκλαμπρότατε Αὐθέντα καὶ Ἡγεμὼν μεγαλοπρεπέστατε πάσης Οὐγγρωδλαχίας, κύρις, κύρις Ἰωάννη Νικόλας Πέτρου Μαυρογένη Βοϊδῶδα, τὰ ἔχνη τῶν πανεκλάμπρων ποδῶν τοῦ Ἵφους αὐτῆς δουλικῶς κατασπάζομαι.

† Δεομένη ἀδιαλείπτως τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὅπως περιφρουρή καὶ περισκέπη τὸ Ἵφος αὐτῆς ἐν ἀκροτάτῃ ὀρίσει καὶ πολυχρονίῃ διαμονῇ καὶ πανευδαίμονι στερρώσει ἐπὶ τοῦ πανεκλάμπρου ἡγεμονικοῦ αὐτῆς Θρόνου μέχρι γήρως βαθυτάτου καὶ λιπαροῦ, καὶ παρκαλῶ, γλυκίτατε καὶ σπλαχνικώτατέ μου Αὐθέντα, ὡς καθὼς παρακαλῶ καθεκάστην ἡμέραν τὸν ἅγιον Θεὸν καὶ τὸν Ἅγιον Νικόλαον καὶ κάθε ἡμέραν πορπατῶ καὶ ἄντο τῆς ἐκκλησίαις (sic) διὰ σκέπη τῆς Σῆς Ἵψηλότητος καὶ τοὺς παρακαλῶ μὲ δάκρυα καὶ ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας διὰ νὰ σὲ φυλάττουν ἀπὸ παντὸς κακοῦ. Τώρα λοιπόν, Αὐθέντα μου καὶ πατέρα μου, σὲ προσκυνῶ καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μὴν μὲ ληπτήσης καὶ ἐμένα τὴν ὀρφανῇ, ὡς καθὼς ὁποῦ ἡξεύρει ὅπως δὲν ἔχω ἀλαχόθε καμίαν ἐλπίδα ἢ παρηγορία ἢ παρά μόνον εἰς τὸ ἔλκος τῆς Σῆς Ἵψηλότητος κρέμουμε. Ὡς καθὼς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀναρτήθητες ἐκκηθέρνησες ὁποῦ δὲν ἔμπορῶ νὰ τῆς περιγράψω, ἔτῃ ἐλπίζω καὶ ἐγὼ νὰ μὲ κυβερνήσεις καὶ νὰ μὴν μὲ ληπτήσεις τῶρα εἰς τὸ κερὸ τῆς Ἵψηλότητός της, νὰ μὴν ὁστερηθῶ ἀπὸ τὸ ἔλός σου, διὰ νὰ μὴν ἔχεις τὸ κρήμα μου, ἐπιδὴ καὶ τὸ πέλαγος τῆς γνώσεως γνωρίζετε τὴν ἀνάγκη μας καὶ χορεῖς νὰ σου γράψω, ἐπιδὴ καὶ ἄλλοι, νὰ κυβερνήσεις καὶ ἐμένα νὰ μὲ ἀρήσης παραπονεμένη, δὲν τὸ στέργω. Μὲ πάλιν παρακαλῶ, καὶ προσμένο μὲ ἀνοικτάς τὰς ἀγκάλας νὰ δῆξεις καὶ εἰς ἐμένα, γλυκίτατέ μου Αὐθέντα, τὸ σπλάγχθος σου καὶ νὰ μὲ ληπτήσεις.

Τῆς Ὑπετέρας μεγαλοπρεπεστάτης καὶ εὐσπλαχνικωτάτης Ἵψηλότητος εὐτελεστάτη καὶ ἐλαχίστη δοῦλη, Αἰκατερίνα βαπτιστική σας, γράφω καὶ προσκυνῶ.

1788, Δεκεμβρίου 29.

(V^o.) Τῷ Ἵψηλοτάτῳ, εὐσεβεστάτῳ καὶ εὐσπλαχνικωτάτῳ Αὐθέντῃ καὶ Ἡγεμόνι μεγαλοπρεπεστάτῳ πάσης Οὐγγρωδλαχίας, κυρίῳ, κυρίῳ Ἰωάννη Νικολάῳ Πέτρου Μαυρογένῃ Βοϊδῶδα, δουλικῶς προσκυνῶ.

(Pecete de ceară roșie.)

CCXCIV.

Raport de capuchehaie probabil către un boier, despre ce a avut cu Pașa dela Vidin, privitor la purtările muhafizului de Adâ-calê, la un Turc prădat, la un cal de dat.

1788-9.
Ianuar.
(v. nr.
CXCIX).

Ἔτι εἰδοποιῶ τὴν εὐσεβεικωτάτην μοι αὐτῆς Πανευγενεῖαν ὅτι τὸν ἀρχῆ τοῦ Θεοφρουρήτου Ὑφους τοῦ πρὸς τὸν ὑψηλότατον Τζελαλεδῆν-Πασᾶ, περὶ τοῦ ἐνδοξοτάτου Δερβίς-πεγι Ἀδᾶ-μουχαφιζῆ καὶ περὶ τῶν ἐν τῷ Ἀδᾶ ἐνδιατριβόντων τριῶν κακοῦργων, περὶ τῶν ὁποίων τόσον ἡ αὐτῆς Πανευγενεία, ὅσον καὶ ὁ ἄρχων Καϊμμεκάμης, μοι ἔγραψεν εἰς πλάτος, εἰσέτι δὲν τὸν ἐνεχείρισα τῇ Ὑψηλότητι τοῦ, ἐξ αἰτίας ὅτι, ἀφ' ὅτου ἔλαβον τὸν πλοῖον τῆς Εὐγενείας τῆς, ἐμπεριέχοντα τοῦτον τὸν ἀρχῆ, ἀσίποτε εἶδον τὸν ὑψηλότατον Πασᾶν ὀργισμένον καὶ θυμωμένον, καὶ ἔκρινε ὁ δοῦλός της ὅτι ἐν τοιαύτῃ διαθέσει τῆς Ὑψηλότητος τοῦ ἂν τὸν ἐγχείρισω, ὅχι μόνον οὐδὲν ἄξιον κατορθωθῆσεται, ἀλλ' ἔσως καὶ ἔτι μᾶλλον ἐρθεῖσθῃ ἡ Ὑψηλότης τοῦ καὶ ἐμποιήσῃ καμμίαν ἔντριγγα μετὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου Δερβίς-πεγι καὶ τοῦ Θεοφρουρήτου Ὑφους τοῦ, καί, διὰ τοῦτον τὸν στοχασμὸν συστελλόμενος, δὲν τὸν ἐνεχείρισα, περιμένων ἀρμοδιωτέραν σὺγκρισιν· ἐν τοσοῦτῳ δὲ συνέβη καὶ τὸ κάζο τοῦτο τοῦ δοῦλου της, καὶ δὲν ἔλειφα νὰ εἰδοποιήσω τὴν εὐσεβεικωτάτην μοι αὐτῆς Πανευγενείαν.

(Pe altă foaie:)

Ἀποκρίνομαι ὁ δοῦλός της ἐν ταύτῃ καὶ εἰς τὸ εὐγενὲς αὐτῆς πιττάκι περὶ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Λόφτζα-ἀγριανῆ, καταπατηθέντος πρὸ δύο περὶπου μηνῶν, ὑπὸ τῶν κλεπτῶν καθ' ὁδόν, εἰς τὴν πόσταν τοῦ Ραδαβανίου, ἐν ᾧ ἤρχστο ἀπὸ Νικοπόλεως εἰς τὸ Βιδύν. Περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης στοχάζομαι νὰ εἰδοποιήσῃ καὶ ὁ εὐγενέστατος ἄρχων Καϊμμεκάμης. Αὐτὸς ὁ Τοῦρκος, ἀφ' οὗ τότε μετὰ τὴν καταπάτησιν ἐφύλασεν εἰς τὸ Καλαφάτι, διηγῆθῃ τῷ δούλῳ της, ἐν ᾧ ἦσαν καὶ ἄλλοι τινὲς παρόντες καὶ ἤκουον, ὅτι κοντὰ εἰς τὴν ἀνωτέρω ὀνομασθεῖσαν πόσταν τὸν καταπάτησαν κλέπται, καὶ τοῦ διήρπασαν τὰ πιστόλια τοῦ καὶ τὸ πουγγὶ μὲ τὸ χαρτζιλίκι τοῦ. Κατόπι, διαβὰς ἀντικρὺ εἰς τὸ Βιδύν, ὁποῖαν διηγῆσιν θέλει ἔκαμε δὲν εἰσεύρω εἶδον δὲ ὅτι μετ' ὀλίγον ἐκράχθην ἐνώπιον τοῦ ὑψηλοτάτου Πασᾶ, ὅπου παρῆν καὶ ὁ καχαγιάς του, καὶ μοι ἐπρόβαλλον ἀμφοτέρω ὅτι ὁ ἀνωτέρω Τοῦρκος εἶχε μαζὶ του καὶ εἴκοσι πέντε πουγ-

Încă înștiințez pe Nobleța Ta foarte binefăcătoare față de mine că arzul Înălțimii Sale de Dumnezeu păzite către prea-înălțatul Gelaledin-Pașa, cu privire la prea-strălucitul Derviş-beg, muhafiz de Adâ, și pentru cei trei făcători de rele cari petrec în Adâ, cu privire la cari atât Nobleța Ta, cât și dumnealui Caimacumul, mi-a scris pe larg, încă nu l-am dat Înălțimii Sale, din pricină că, de când am luat plicul dumitale, cuprinzând acel arz, l-am tot văzut pe prea-înălțatul Pașă mâniat și supărat, și am crezut, eu, robul Tău, că, dacă i-l dau în această aplecare a Înălțimii Sale, nu numai că nimic vrednic nu se va îndrepta, dar poate și încă mai mult se va aprinde Înălțimea Sa și va face vre-o *intrigă* între prea-strălucitul Derviş-beiu și Înălțimea Sa de Dumnezeu păzită și, pentru acest gând temându-mă, nu i l-am dat, așteptând o împrejurare mai potrivită; între acestea s'a întâmplat și *casul* acela al robului Tău, și n'am lipsit să-l fac cunoscut Nobleței Tale foarte binefăcătoare.

Răspund eu, robul Tău, în aceeași [scrisoare] și la nobilul Tău pitac cu privire la omul aianului de Lovcea, călcat, acum vre-o două luni, de hoți pe cale, la poșta Radovanului, când venia de la Nicopol la Vidin. Pentru această afacere mă gândesc că a înștiințat și prea-nobilul dumnealui Caimacumul. Acest Turc, după ce în urma acestei călcări a ajuns la Calafat, a povestit robului tău, fiind și alți câțiva de față și auzind, că lângă poșta mai sus arătată l-au călcat hoții, și i-au furat pistoalele și punga cu ceva parale. Apoi, mergând în față la Vidin, ce povestire va face nu știu; ei am văzut că după puțin timp s'a plâns înaintea prea-înălțatului Pașă, unde era și chehaiana lui, și mi-au adus înainte ambii că Turcul de mai sus avea cu el și douăzeci și cinci de pungi, pe care i le-au luat hoții;

γεία, τὰ ὁποῖα τοῦ τὰ ἐπῆραν οἱ κλέπται· ὁ δοῦλός της ἀπεκρίθη ὅτι ὁ Τοῦρκος, ἐν ᾧ πρὸ ὀλίγου διηγῆθη ἐν Καλαφατίῳ τὴν καταπάτησίν του, καὶ ἦσαν καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι παρόντες καὶ ἤκουον, δὲν ἀνέφερε ποσῶς ὅτι εἶχε καὶ ἄσπρα μαζῇ του, ἀλλ' εἶπεν ὅτι μόνον τὰ πιστόλιά του ἐπῆραν οἱ κλέπται καὶ τὸ ὀλίγον χαρτζιλίκι ὁποῦ εἶχε· ἡ Ὑψηλότης του καὶ ὁ κεχαγιάς ἐπέμενον ὅτι εἶχε μαζῇ καὶ τὴν ῥηθείσαν ποσότητα τῶν εἰκοσι πέντε πουγγεῖων γροσίων. Ὁ δοῦλός της ἀνθυπέβαλον ὅτι, ἂν εἶχε τὰ γρόσια αὐτά, ἐπόμηνον ἦτον νὰ εἶχε μαζῇ καὶ γράμμα περὶ τῶν γροσίων τούτων, διαλαμβάνον παρὰ τίνος τὰ γρόσια καὶ πρὸς ποῖον στέλλονται, καὶ διὰ ποῖαν ὑπόθεσιν, καὶ εἰς ποῖαν μονέδα· ἐπειδὴ δὲ τοιοῦτο γράμμα δὲν εἶχεν, ἄρα οὔτε τὰ γρόσια, ὥστε τὸ περὶ τῶν εἰκοσι πέντε πουγγεῖων γροσίων εἶναι πλάσμα· τότε ἡ Ὑψηλότης του, γενόμενος ἰλζάμι ἀπὸ αὐτὸν τὸν λόγον τοῦ δοῦλου της, ἐσιώπησε. Παρῆλθε δὲ πολὺς καιρὸς κατόπι, κοντὰ σαράντα ἡμέρας, καὶ δὲν εἶπε τῷ δοῦλῳ της πλὴν μηδὲν περὶ τῶν γροσίων τούτων· μὲ μερικὰς δὲ ἡμέρας, πρὶν τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἱμυροῦ τοῦ, καὶ πρὶν τῶν συγχίσεών του, μυστικῶς τῷ τρόπῳ εἶπεν μίαν ἡμέραν τῷ δοῦλῳ της ἡ Ὑψηλότης του ὅτι ἐπληροφορήθη πῶς ὁ Τοῦρκος ἐκείνος τῷ ὄντι εἶχε τὰ εἰκοσιπέντε πουγγεῖα, διότι γράφει ὁ Λόφτζα-ἀγιανῆ τῷ κεχαγιά τῆς Ὑψηλότητος του νὰ ἀναφέρει τῇ Ὑψηλότητι του μὲ τρόπον ὅτι τῷ ἔστειλλε τὰ εἰκοσιπέντε ἐκεῖνα πουγγεῖα δι' ἐκείνου τοῦ Τοῦρκου πεσκέσι, καὶ τοῦτο νὰ τὸ φυλάξῃ μυστικόν. Τὴν τελευταίαν δὲ ἡμέραν, τῇ 14^ῃ τοῦ τρέχοντος, ὅτι ἤμην ἐνώπιον τῆς Ὑψηλότητος του, ἐπειδὴ εἶχεν ἀκοήσῃ καὶ ἡ Ὑψηλότης του ὅτι ἐπιάσθησαν οἱ κλέπται, μετὰ τῶν ἄλλων ὁποῦ μοι ὤμιλησε, μοι εἶπε καὶ τοῦτο ὅτι ἔμαθε πῶς ἐπιάσθησαν οἱ κλέπται ὅτινες ἐπάτησαν τὸν ἄνθρωπον τοῦ Λόφτζα-ἀγιανῆ, καὶ μὲ ἡρώτησεν, ἐκείνοι τάχα νὰ εἶναι οἱ ἴδιοι; Καὶ ἀπεκρίθη τῇ Ὑψηλότητι του: „ναί, ἐκείνοι οἱ ἴδιοι“, καὶ μάλιστα πρὸ ὀλίγου ἐφθασαν τρεῖς Τοῦρκοι ἀπὸ Κραγιώδαν, ἧτοι ὁ πρόγονος τοῦ Λάζ-Ἀχμέδ-ἀγᾶ καὶ ἄλλοι δὴ τὸν τουρτζίδες ἀπὸ Βιδόνη, καὶ διηγῆθησαν ἐν τῷ Καλαφατίῳ ὅτι, ἐν Κραγιώδαν ὄντες, παρεννόησαν ἐκεί ἐπὶ διδανίῳ ἐν ᾧ ἐγένετο ἡ ἐξέτασις τῶν κλεπτῶν, καὶ αὐτοὶ ἐμαρτύρισαν πῶς ἐπάτησαν τὸν Τοῦρκον, νομίζοντες νὰ εὔρουν ἄσπρα ἐπάνω του, καὶ εἶχαν σκοπὸν μόνον νὰ τοῦ πάρουν τὰ ἄσπρα καὶ νὰ τὸν ἀφῆσουν, καί, ἐπειδὴ ἀμέσως ὁποῦ ἐναρμόσθησαν ἐμπροσθέν

ροβὺ Τᾶν αὐτὸν ἀπάντησε ὅτι ὁ Τούρκος, ἀνθυπέβαλον ὅτι, ἂν εἶχε τὰ γρόσια αὐτά, ἐπόμηνον ἦτον νὰ εἶχε μαζῇ καὶ γράμμα περὶ τῶν γροσίων τούτων, διαλαμβάνον παρὰ τίνος τὰ γρόσια καὶ πρὸς ποῖον στέλλονται, καὶ διὰ ποῖαν ὑπόθεσιν, καὶ εἰς ποῖαν μονέδα· ἐπειδὴ δὲ τοιοῦτο γράμμα δὲν εἶχεν, ἄρα οὔτε τὰ γρόσια, ὥστε τὸ περὶ τῶν εἰκοσι πέντε πουγγεῖων γροσίων εἶναι πλάσμα· τότε ἡ Ὑψηλότης του, γενόμενος ἰλζάμι ἀπὸ αὐτὸν τὸν λόγον τοῦ δοῦλου της, ἐσιώπησε. Παρῆλθε δὲ πολὺς καιρὸς κατόπι, κοντὰ σαράντα ἡμέρας, καὶ δὲν εἶπε τῷ δοῦλῳ της πλὴν μηδὲν περὶ τῶν γροσίων τούτων· μὲ μερικὰς δὲ ἡμέρας, πρὶν τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἱμυροῦ τοῦ, καὶ πρὶν τῶν συγχίσεών του, μυστικῶς τῷ τρόπῳ εἶπεν μίαν ἡμέραν τῷ δοῦλῳ της ἡ Ὑψηλότης του ὅτι ἐπληροφορήθη πῶς ὁ Τοῦρκος ἐκείνος τῷ ὄντι εἶχε τὰ εἰκοσιπέντε πουγγεῖα, διότι γράφει ὁ Λόφτζα-ἀγιανῆ τῷ κεχαγιά τῆς Ὑψηλότητος του νὰ ἀναφέρει τῇ Ὑψηλότητι του μὲ τρόπον ὅτι τῷ ἔστειλλε τὰ εἰκοσιπέντε ἐκεῖνα πουγγεῖα δι' ἐκείνου τοῦ Τοῦρκου πεσκέσι, καὶ τοῦτο νὰ τὸ φυλάξῃ μυστικόν. Τὴν τελευταίαν δὲ ἡμέραν, τῇ 14^ῃ τοῦ τρέχοντος, ὅτι ἤμην ἐνώπιον τῆς Ὑψηλότητος του, ἐπειδὴ εἶχεν ἀκοήσῃ καὶ ἡ Ὑψηλότης του ὅτι ἐπιάσθησαν οἱ κλέπται, μετὰ τῶν ἄλλων ὁποῦ μοι ὤμιλησε, μοι εἶπε καὶ τοῦτο ὅτι ἔμαθε πῶς ἐπιάσθησαν οἱ κλέπται ὅτινες ἐπάτησαν τὸν ἄνθρωπον τοῦ Λόφτζα-ἀγιανῆ, καὶ μὲ ἡρώτησεν, ἐκείνοι τάχα νὰ εἶναι οἱ ἴδιοι; Καὶ ἀπεκρίθη τῇ Ὑψηλότητι του: „ναί, ἐκείνοι οἱ ἴδιοι“, καὶ μάλιστα πρὸ ὀλίγου ἐφθασαν τρεῖς Τοῦρκοι ἀπὸ Κραγιώδαν, ἧτοι ὁ πρόγονος τοῦ Λάζ-Ἀχμέδ-ἀγᾶ καὶ ἄλλοι δὴ τὸν τουρτζίδες ἀπὸ Βιδόνη, καὶ διηγῆθησαν ἐν τῷ Καλαφατίῳ ὅτι, ἐν Κραγιώδαν ὄντες, παρεννόησαν ἐκεί ἐπὶ διδανίῳ ἐν ᾧ ἐγένετο ἡ ἐξέτασις τῶν κλεπτῶν, καὶ αὐτοὶ ἐμαρτύρισαν πῶς ἐπάτησαν τὸν Τοῦρκον, νομίζοντες νὰ εὔρουν ἄσπρα ἐπάνω του, καὶ εἶχαν σκοπὸν μόνον νὰ τοῦ πάρουν τὰ ἄσπρα καὶ νὰ τὸν ἀφῆσουν, καί, ἐπειδὴ ἀμέσως ὁποῦ ἐναρμόσθησαν ἐμπροσθέν

ροβὺ Τᾶν αὐτὸν ἀπάντησε ὅτι ὁ Τούρκος, ἀνθυπέβαλον ὅτι, ἂν εἶχε τὰ γρόσια αὐτά, ἐπόμηνον ἦτον νὰ εἶχε μαζῇ καὶ γράμμα περὶ τῶν γροσίων τούτων, διαλαμβάνον παρὰ τίνος τὰ γρόσια καὶ πρὸς ποῖον στέλλονται, καὶ διὰ ποῖαν ὑπόθεσιν, καὶ εἰς ποῖαν μονέδα; iar, neavând acea scrisoare, poate nici banii, așa că vorba despre cele douăzeci și cinci de pungi de bani e o plăsmuire; atunci Înălțimea Sa, rușinat de acest cuvânt al robului Tău, a tăcut. Apoi a trecut multă vreme, la vre-o patruzeci de zile, și n'a mai spus robului Tău nimic despre acești bani; dar, după câteva zile, înainte de întoarcerea imbrohorului său, și înaintea năcazului său, în chip tainic a spus într-o zi robului său Înălțimea Sa că a aflat cum că Turcul acela de fapt avea cele douăzeci și cinci de pungi, pentru că serie aianului de Lovcea chebaielei Înălțimii Sale să aducă înaintea Înălțimii Sale cu chip că i-a trimis cele douăzeci și cinci de pungi prin acel Turc ca peșcheș, și aceasta s'o fie în taină. Iar, ultima zi, la 13 ale curente, și când eram înaintea Înălțimii Sale, de oare ce auzise și Înălțimea Sa că se prinseseră hoșii, între altele ce mi-a spus, a fost și aceia că a aflat cum că s'au prins hoșii cari au căleat pe omul aianului de Lovcea, și m'a întrebat dacă poate sânt aceiași. Și am răspuns Înălțimii Sale: „da, chiar aceia“, și mai ales că puțin timp înainte au venit trei Turci de la Craiova, adecă fiul lui Laz-Ahmed-aga și alți doi negustori de sare de la Vidin, și povestiau la Calafat că, fiind în Craiova, s'au aflat acolo la Divanul în care s'a făcut cercetarea hoșilor, și ei au mărturisit că au căleat pe Turc, crezând să afle bani la el, și aveau numai scopul să-i iea banii și să-l lase, și, de oare ce, îndată ce s'au înfățișat înaintea lui, el s'a împotrivit asupra lor și, cu două pistoale față de unul (!), au sărit și ei asupra lui și, după

του, αὐτὸς ἐδαθράδισε κατ' ἐπάνω των καὶ μὲ τὰ δύο πιστόλια διὰ μιᾶς, ἐρρίψαν καὶ αὐτοὶ ἐπάνου του καί, ἄφ' οὗ τὸν ἐπλήγωσαν καὶ τὸν ἐπιασαν, καὶ ἐξήγασαν, καὶ δὲν ἦδραν γρόσια ἐπάνω του, τοῦ ἐπῆραν μόνον τὰ πιστόλια, διὰ πείσμα μόνον διότι ἐδαθράδισε μὲ αὐτά, καὶ τὸν ἄφρησαν. Αὐτὴν τὴν διήγησιν ἴσως ἔσφαλον διότι τὴν εἶπον τῇ Ὑψηλότητί του, ἐπειδὴ παρευθὺς ἤλλαξεν ὄφιν καὶ ἔδειξαν ὅτι σφόδρα διαταράχθη ἐνδομύχως. Ἰσως διότι εἶχε φθάσῃ νὰ εἰπῇ τῷ δοῦλῳ της τὸ μυστικόν του. Καὶ δὲν ἔλειψα νὰ εἰδοποιήσω τῇ Πανευγενεῖᾳ της.

(Pe altă foaie:)

Ἄφ' οὗ ἐπαρρούσιάσθη ἐνώπιον τοῦ ὕψηλοτάτου Πασᾶ ὁ ἱμπροχώρης τῆς Ὑψηλότητός του, φέρων ὀπίσω τὸ πρὸς τὸν διδάν-ἐφενδοῦ τῷ Ὑφους του σταλὲν ἄτι, ἔκραξεν ἡ Ὑψηλότης του τὸν δοῦλόν της καὶ μοὶ εἶπεν ὅτι „ὁ ἀχμᾶκης ὁ ἱμπροχώρης μου ἔφερε τὸ ἄτι τὸ πρὸς τὸν διδάν-ἐφενδοῦ ὀπίσω, τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν καταδέχομαι νὰ τὸ ξαναλάβω πάλιν ὀπίσω, οὔτε εἶναι ὡς μανλι-λίαι τὸ τοιοῦτον· ὅθεν ἐπαρέτο ἄντικρυ“. Οὕτω καὶ ὁ δοῦλός της τὸ ἐπῆρα. Καὶ δὲν ἔλειψα νὰ εἰδοποιήσω δουλικῶς καὶ περὶ τούτου τὴν εὐσεβειωτάτην μοι Εὐγενεῖαν της.

(Pe altă foaie:)

Τὴν μὲν ἀλήθειαν δι' ἣν ἀνεχώρησα ὁ δοῦλός της ἀπὸ Καλαφάτι εἰδωποιῶ ἐν ἐτέρῳ μοι δουλικῷ πιτακίῳ πρὸς τὴν εὐσεβειωτάτην μοι αὐτῆς Πανευγενεῖαν. Ἐκείθεν δ' ἀναχωρήσας, ἐν ᾧ ἐπεσφύρωσα τῷ καπετάνι τοῦ Καλαφατίου, Στανίκα, διὰ νὰ φροντίσῃ τὰς ἐκεῖ ὑποθέσεις καὶ τὰς προσταγὰς τοῦ ὕψηλοτάτου Πασᾶ διὰ νὰ μὴν γίνῃ κανένα κουσοῦρι, καὶ διέταξα καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα, τὸν ἐδίδαξα καὶ τοῦτο ὅτι, ἂν γίνῃ ἀπὸ μέρους τοῦ ὕψηλοτάτου Πασᾶ ἐρώτησις περὶ τοῦ δοῦλου της, νὰ εἰπῇ ὅτι, ἐπιστρέφων ἀπὸ τὸ σαράϊ της Ὑψηλότητός του καὶ παραγενόμενος ἕως εἰς τὴν μέσῃν τοῦ Δουνάδωος, μὲ κατέλαβε μία φοβερά ἀνδράλλα, καὶ, φθάσας εἰς τὸ Καλαφάτι, μοὶ ἦλθε σιωτοδηγίαις, ὥστε κόντευσα νὰ λυποθυμήσω, καὶ, φοβίθεις νὰ μὴν μὲ πῶσῃ δαμπλᾶς, ἔτρεξα εἰς Κραγιώβαν διὰ νὰ βοηθῶ τὴν ὀφείαν μου μὲ ἱατρικά. Καὶ δὲν ἔλειψα νὰ εἰδοποιήσω δουλικῶς καὶ τοῦτο τῇ αὐτῆς Πανευγενεῖᾳ.

ce l-au bătut și l-au prins, și l-au cercetat și n'au aflat banii asupra lui, i-au luat doar pistoalele, numai de năcaz că s'a împotrivit cu ele, și l-au lăsat. Această povestire poate am greșit spunind-o Înalțimii Sale, pentru că îndată și-a schimbat privirea și a arătat că foarte s'a tulburat înăuntru. Poate pentru că apucase a spune robului tău taina lui. Și n'am lăsat să n'o fac știut Nobleței Tale.

De când a înfățișat înaintea prea înălțatului Pașă, imbrohorul Înalțimii Sale, aducând înapoi calul trimis către divan-efendi al Înalțimii Sale, Înalțimea Sa a chemat pe robul tău și mi-a spus că „prostul de imbrohor al meu a adus calul către divan-efendi îndărăt, pe care nu-l primesc să-l ieau îndărăt, și nici nu e obiceiul otoman unul ca acesta; așa că luați-l dincolo“. Așa și robul tău l-am luat. Și n'am lipsit să fac cunoscut cu supunere și pentru aceasta Nobleței Tale foarte binefăcătoare.

Iar adevărul pentru care a plecat robul tău de la Calafat îl arăt în alt supus pitac al meu către Nobleța Ta foarte binefăcătoare. Ci, plecând de acolo, însărcinând pe căpitanul Calafatului, Stănică, să se ocupe de lucrurile de acolo și de poruncile prea-înălțatului Pașă pentru a nu se face vre-un cusur, și am orânduit și celelalte de nevoie, l-am învățat și aceia ca, dacă ar veni din partea prea-înălțatului Pașă întrebare despre robul tău, să spuie că, plecând de la palatul Înalțimii Sale și ajungând până la mijlocul Dunării, m'a prins un grozav tremur și, ajungând la Calafat, mi-a venit amețeală, de mai că era să mă pierd și, temându-mă să nu mă lovească damblana, m'am dus la Craiova ca să-mi ajut sănătatea cu doftorii. Și n'am lipsit să fac cunoscut cu supunere și aceasta Nobleței Tale.

1788-9.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre plata făcută de un Turc, despre boierii de la Nicopol, trimesi în exil, și despre mulțămirea Chioților cu noul lor șef bisericesc.

Δηλοποιῶ τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑφει σας ὅτι ὁ Τζελλιογλους ἐστάθη εἰς τὴν παρόλαν του καὶ ἐστειλεν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις πρὸς τὸν φίλτατον ἀνεψιὸν σας Λογοθέτην, μὲ μαχσοῦσιον ἀνθρωπὸν του, τὰ ἐβδομηντα πέντε πουγγεῖα, τὰ μὲν εἴκοσι εἰς φλωρία βενέτικα πρὸς πέντε γρόσια καὶ δεκαπέντε παράδες, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς ἀσημένια, τὰ ὅποια καὶ τὰ παρέλαβον σῶα, καὶ ἐνεχσίρισα τῷ ἀνεψιῷ, κατὰ τὴν αὐθεντικὴν παραγγελίαν, τὰ περὶ τούτων φερμένα διὰ τὰ στείλη τῇ Ἐνδοξότητί της.

Καί, μὲ τὸ νὰ μὲ συγχοπροστάξετε ὅτι, εὐθὺς ὁποῦ παρθοῦν τὰ ἄσπρα, ἢ διὰ πολιτῶν, ἢ εἰς νάκτι μὲ χαζνέγ, νὰ τὰ προφθάσω πρὸς τὸ Ὑφος σας, ἐφρόντισα εὐθὺς καὶ ἐξέτασα περὶ πολιτῶν καὶ ἔως ἀπόψε ἡδὺρα μόνον ταῖς περικλειομέναις τέσσαραις πόλιτζαις, ἐπτα χιλιάδων ἐννεακοσίων εἴκοσι γροσίων, τῶν ὁποίων τὰ ἄσπρα θέλετε τὰ παραλάβῃ κατὰ τὸ περικλειόμενον κατὰστοιχόν. Μὲ δεύτερον καλαράσην θέλω ἐξαποστειλῇ πρὸς τὸ Ὑφος σας καὶ ὅσας ἄλλας σίγουρας πόλιτζαις ἡμπορέσω νὰ εἶρω. Τὰ δὲ εἴκοσι πουγγεῖα βενέτικων φλουρίων, μὲ τέσσαρας, πέντε ἡμέρας εἶναι νὰ ἐκκινήσῃ ὁ καποῦ-νεχαγιὰς τοῦ ὑπερτάτου ἐφέντη μὲ σίγουρην ὀκκαζιόνε πρὸς τὴν Μεγαλειότητά του εἰς τὸ βασιλικὸν Ὁρδῇ, καὶ θέλω τὰ στείλῃ μὲ αὐτὴν τὴν ὀκκαζιόνε εἰς ἐσχωριστὸν πουγγὶ ἐπιγεγραμμένου πρὸς τὸ θεοφρουρητὸν Ὑφος σας· ὑπεσχέθη ὁ καποῦ-νεχαγιὰς νὰ τὸ στείλῃ μὲ κἀθε ἀσφάλειαν.

Ἐτοίμασα καὶ τὰ καπὸτα πίνιον (*sic*) καὶ γούναις ὁποῦ ἐπροστάξετε, καί, μὲ αὐτὴν τὴν ἰδίαν ὀκκαζιόνε, θέλω τὰ στείλῃ πρὸς τὸ Ὑφος σας, γράφουσα καὶ τῷ αὐθεντικῷ σας καποῦ-νεχαγιᾷ εἰς τὸ Ὁρδῇ νὰ τὰ περιλάβῃ καὶ νὰ τὰ στείλῃ ἀσφαλῶς πρὸς τὸ Ὑφος σας.

Πρὸ τοῦ ἐρχομοῦ τῶν καλαράσιδων διεφθέρθη εἰς τὸ Φανάρι ὅτι ἐξωρίσθησαν εἰς Ῥόδον οἱ εἰς Νικόπολιν ἐντόπιοι ἄρχοντες, ἀλλὰ, ἐλθόντων τῶν αὐθεντικῶν σας καλαράσιδων, εἶδον τὸ περὶ αὐτῶν ζήτημα γραφόμενόν μοι: ὅτι δηλαδὴ ἔλαβον τὰ ἐπίχειρα των, παθόντες ἄξια ὧν ἔδρασαν, χωρὶς νὰ μὲ προστάξετε τίποτε πλατυτέρως ἢν εἶναι χρεῖα κἀμμιᾶς φροντίδος διὰ τὸ πόθεν καὶ ποῦ νὰ ὑπάγουν· ἡκούσθη ὅτι ἐφθασαν εἰς Καλλιόπολιν· δὲν ἰξούρω ἂν ἀληθὺς ᾖ.

Ἰπὶ fac știut Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că s'a ținut de cuvânt Cilic-oglu și a trimes zilele acestea către prea-iubitul Tău nepot Logofătul, cu un om al său anume, cele șaptezeci și cinci de pungi, cele douăzeci în galbeni de Venetia câte cinci groși și cinsprezece parale, iar celelalte în argint, care le-am și luat întregi, și le-am dat nepotului după înștiințarea domnească, iar firmele pentru acestea să le trimeată Slăvirii Sale.

Și, de oare ce îmi pomenești ea, îndată ce se vor lua banii, ori prin polițe, ori în naht cu hazneana, să-i aduc Înălțimii Tale, m'am gândit îndată și am cercetat pentru poliți; și până mai ieri am găsit numai cele patru poliți aici închise, de șapte mii nouă sute douăzeci de groși, ai căror bani îi vei lua după catastiful aici cuprins. Cu al doilea călăraș voi trimete Înălțimii Tale și câte alte poliți sigure voi putea să aflu. Iar, cele douăzeci de pungi de galbeni de Venetia, după patru, cinci zile stă să plece capuchehaiaua prea-înaltului efendi cu *ocasie* sigură către Măria Sa, la Ordia Împărătească, și voi trimete cu acea *ocasie* în pungă osebită adresată către Înălțimea Ta; a făgăduit capuchehaiaua să o trimeată cu toată siguranța.

Am gătit și capotul... și blăniile ce mi-ai poruncit, și, cu aceeași *ocasie*, le voi trimete Înălțimii Tale, scriind și capuchehaielei Tale domnești la Ordie să le iea și să le trimeată sigur Înălțimii Tale.

Înainte de venirea călărașilor s'a zvonit în Fanar că s'au surgunit la Rodos boierii localnici de la Nicopole, dar, venind călărașii Tăi domnești, am văzut cererea cu privire la ei scrisă mie: că, adecă, și-au primit plata, pățind ce li se cuvine pentru ce au făcut, fără să-mi fi poruncit ceva mai pe larg dacă e nevoie de vre-o îngrijire pentru aceia de unde și unde să meargă; s'a auzit că au ajuns la Galipole; nu știu dacă e adevărat.

Ὁ παναγιώτατος δεσπότης ἔγραψε πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος σας προλαβόντως εὐχε-
τικόν του καὶ δὲν ἡξιώθη αὐθεντικῆς σας ἀ-
ποκρίσεως, καὶ ἂν εἶναι ὁρισμός σας νὰ ἀπο-
κριθῇ τῇ Παναγιότητί του, ἐπίσης τὸ ἔχει διὰ
ἐξχωριστὴν χαρὰν καὶ παρηγορίαν. Κάμποσα
σέζαλα (*sic*) εἶχεν ἡ Παναγιότης του αὐταῖς
ταῖς ἡμέραις. Ἀπέθανεν ὁ μακαρίτης Χίου,
ἐχειροτόνησαν Χίον τὸν ἀρχιδιάκονον, τὸν υἱὸν
τῆς Κοζώνεας, χωρὶς νὰ δανασιλιστοῦν καὶ
οἱ Χίοι, οἱ ὅποιοι τὸ ἐξέλαβον μέγα ἀφρόντι-
τους, μὲ τὸ νὰ εἶχαν σκοπὸν νὰ ἀποκαταστή-
σουν ἄλλον, Χίον, ὁποῦ τοὺς ἔδιδε χέρι. Ἐν
τοσοῦτῳ, ἀφ' οὗ σωρηδὸν κατεδοῦσαν εἰς τὰ
τοκάνια μὲ τὸ δὲν τὸν θέμεναι, κατέφυγον
καὶ εἰς τὸν Σουλτάν-κεχαγιασῇ, πρῶτῃν ζαρπ-
χανέν-ἐμίνῃ¹, ἐνδοξότατον Μεχμέτην-ἐφέντην,
προσκλιόμενος ἀπὸ τὴν Παναγιότητά του.
Μόλις μὲ διάφορα μέσα ἐδυσωπήθη καὶ ἡ Ἐν-
δοξότης του, πληροφορηθεὶς ὅτι δὲν εἶναι μι-
νασίπης ὁ παρὰ τῶν Χίων προβαλλόμενος, διὸ
καὶ δὲν τὸ στέργει ὁ Κετζίχανές· μὲ βίαν ἐδάξ-
γέσταν καὶ οἱ Χίοι ἀπὸ τὴν παράλογον ἐπι-
μονήν τους.

Preasfințitul Stăpân a scris către Înăl-
țimea Ta de Dumnezeu păzită mai înainte
o rugămintă a sa și nu s'a învrednicit
de domnescul Tău răspuns, și, dacă pof-
tești să răspunzi Preasfinției Sale, poate
să-i fie spre deosebită bucurie și mân-
gâiere. Oarecare năcaz a avut Preasfinția
Sa în zilele acestea. A murit răposatul
de la Chios, au hirotonisit la Chios pe
arhidiacon, fiul Cozonesei, fără să se în-
trebe și cei din Chios, cari au socotit-o
ca un mare *afront* al lor, căci aveau de
scop să așeze pe un altul, din Chios,
care li-ar fi dat mână. Întru aceasta,
după ce au strigat în gloată pe ulițe că
nu-l primesc, au alergat și la chehaiana
Sultanului, fostul zarphané-emin, prea-
slăvitul Mehmet-efendi, plângându-se de
Preasfinția Sa. Abia cu deosebite mij-
loace s'a îndemnat și Slăvirea Sa, aflând
că nu e potrivit cel propus de Chioți, de
oare ce nu place la Checis-hanè; cu greu
s'au îndepărtat și Chioții de la stăruința
lor cea fără rost.

CCXCVI.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre isprăvile de războiu ale acestuia, ce a vorbit cu Turcii despre nevoile lui și surgunirea boierilor Brâncoveanu și Fălcoianu, precum și harta ce a trimes. C. 1788-9.

Ἀνῆγγισα τῷ ὑπερτάτῳ ἐφένδῃ μας καὶ
τὸ τακίρι ὁποῦ ἔδωκεν αὐτόθι περὶ τοῦ χαῖνι
ἐκείνου οἱ βολεντίριδες, καὶ τὸ συμπέρασμα
ὁποῦ οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ἐκάματε· ἐνταῦθα ὅμως
τὰ τακίρια ὁποῦ ἔδωκεν τοῦ ἐνὸς μὲ τοῦ
ἄλλου ἦτον διαφορετικά.

Περὶ τοῦ πογδάνου ἄρχοντος ὁποῦ γράφετε,
ἔδω τοιοῦτοι ἄνθρωποι δὲν ἐράνηκαν· ὡς τό-
σον κατὰ τὴν αὐθεντικὴν σας προσταγὴν ἐ-
διηγρήθη καὶ περὶ τούτων τῇ Μεγαλειότητί του
οὐζούν-οὔζαδигε τὰ ὅσα εἰδοποιεῖτε, καὶ τί τε-
ριάζει νὰ τοὺς ἀρίσουν ὦρα ζωντανούς, καθὼς
τοὺς βάλουν εἰς τὸ χέρι· ἔτσι μὲ εἶπεν ὁ ὑ-
πέρτατος ἐφέντης μας καὶ ὅτι ἐκάματε πολλὰ
γιολινδᾶ, ὁποῦ ἔδωκατε τὴν εἰδήσιν, καὶ ἐγρά-
ψατε περὶ αὐτῶν καὶ εἰς Ἰσμαήλι.

Ἰδοὺ καὶ ἐν βεζήρ-μεκτουποῦ, βουλλωμέ-
νον, πρὸς δὲ καὶ ἐν ψερμάνι, τὸ ὁποῖον ἀνα-
γινώσκοντες το, θέλετε καταλάβῃ τὸ μυσ-
χοῦμι του.

Am vestit prea-înălțatului efendi al
nostru și tacirul ce au dat acolo pen-
tru hainul acela volintirii, și încheierea
ce ați făcut nu fără scop; acolo însă
tacirurile ce au dat, mul cu altul erau
deosebite.

Pentru Domnul Moldovei ce scrii, aici
astfel de oameni nu s'au arătat; totuși
după porunca Ta domnească s'a arătat și
Măriei Sale și pentru acestea pe larg câte
le faci știute, și ce gândești (?) să-i lași
acuma vii, precum li dă mâna (?); încă
mi-a spus prea-înălțatul nostru efendi și
că ai făcut multe pe calea cea bună,
despre care i-ai dat știre, și ai scris
pentru acestea și la Ismail.

Iată și un mehtup al Vizirului, pecet-
luit, și încă și un firman, pe care cetindu-l,
ii vei afla înțelesul.

¹ Eminul monetăriei.

Εἶπον τὸ ὑπερτάτω ἐφέντη μας ὅτι ἐστειλετε προσέτι τὸν Πραγκοβάνον καὶ Φαλκογιάνον μὲ τὰ χαρέμιά των εἰς Νικόπολιν, καὶ ὤρισεν ὅτι πολλὰ καλὰ τὸ ἐκάμει¹.

Τώρα ἡμουν εἰς τὸν ὑπερτάτον ἐφένδην μας, ἐπενθυμίζων καὶ αὖθις τῇ Μεγαλειότητι τοῦ τὸ χάλι ἐχθάλι σας, καὶ δὲν εἶναι νὰ τὸ παραβλέπουν καὶ νὰ ἀναβάλλουν τὸν καιρόν, καὶ μὲ ἐχαροποιήσας, ἃς εἶναι μυριάκις πολὺ χρόνος, ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας σὰς στέλλει πάλιν ἐξήντα πουργεῖα κατὰ τὸ παρόν, καὶ ὕστερον στέλλονται καὶ ἄλλα καὶ στρατεύματα, καθὼς φθάσουν, ὁποῦ προσμένουν ὥρᾳ τῇ ὥρᾳ, θέλει τὰ ἐκκινήσει πρὸς τὸ Ὑψος σας ἀμέσως, καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ τὸν χαρίῃ ὕψιαν καὶ ζώην καὶ σὺνσειν εἰς τὸ νὰ διευθύνῃ τοὺς οἰκτας τῆς ἀπεράντου ἐξουσίας καὶ προνοίας τοῦ κατὰ θυμὸν καὶ ἐφρσιν. Τί νὰ σὰς κάμῃ ὁμως καὶ ἡ Μεγαλειότης τοῦ καὶ ὅλοι οἱ πολυχρόνιοι αὐθένται! Προθυμοποιοῦνται μεγάλως, πλὴν καὶ ἡ κατὰστασις τῶν πραγμάτων δὲν σὰς λανθάνει: εἶναι βέβαια μαλοῦγικε τὸ Ὑψει σας. Καὶ ἡ θεία Πρόνοια, ἡ ἐξ ὕψους συμμάχια καὶ δυνάμεις, νὰ τὰ διευθετήσῃ ὅλα πρὸς τὸ συμφέρον καὶ δέον!

Ἐλαβον καὶ τὴν σταλσίσαν χάρταν, ὁποῖα μετεφράσθη εἰς τὸ τούρκικον, καὶ κατὰ τὴν αὐθεντικὴν σας προσταγὴν τὴν ἐνεσχίρισα τῷ ὑπερτάτῳ ἐφέντῃ μας. Τὴν ἐπιστεργάσθη ἡ Μεγαλειότης τοῦ καὶ σὰς εὐχέσθη καὶ ἐπὶ τούτῳ, ἐννοῶν πόσον ἐπαγρυπνεῖτε κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἔχοντες ὡς ἐπ' ὄψιν ὅλον τὴν ὀρίζοντα τῆς αὐθεντικῆς σας τζάρας καὶ προνοοῦντες σθένει παντὶ τὴν ἐκάστου μέρους ἀναγκαίαν ὀχύρωσιν, γνωρίζοντες ποῦ πρέπει φύλαξις, καὶ ὅθεν καταπολεμοῦνται οἱ ἐχθροί, καὶ ὅτι ἐστὶ ἀνήσυχος, τεχνούμενοι κατ' αὐτῶν τὰ δέοντα.

Δὲν λανθάνει, Αὐθέντα μου εὐμενέστατε, τὴν Μεγαλειότητά τοῦ εἶναι πληροφορημένος καὶ γνωρίζει τὴν ὅσῃ ἀνάγκην ἔχετε καὶ ἀπὸ στρατεύματα καὶ ἀπὸ ἄσπρα, μ' ὅλον τοῦτο αὖθις αὐτολεξέει δὲν ἔλειψα νὰ ἀγνατιρδίσω τῇ Μεγαλειότητι τοῦ, κρατῶντας εἰς τὸ χέρι μου τὸ αὐθεντικόν σας πιττάκι καὶ ἀπὸ περιόδον εἰς περίοδον μεταγλωττίζοντας τὰ ὅσα γράφετε, καὶ τὰ ἡκουσεν ὅλα μὲ προσοχὴν καὶ στεναγμοὺς διὰ τὴν ἣν ἔχετε στενοχωρίαν καὶ διὰ τὴν ἀδράνιαν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ νὰ σὰς γετιστιρδίσῃ ἀμέσως βοήθειαν κατὰ τὴν χρεῖαν, καὶ ἡ ἀπόκρισίς τοῦ ἦτον νὰ σὰς γράψω νὰ μὴν κάμνετε κασαβέτι, καὶ ἰνσαλλάχ ἐντὸς ὀλίγου θέλει τὰς προφθάσει στρατεύματα ἱκανὰ καὶ ἀποχρῶσαν δυνάμιν εἰς καταπολέμεισιν τῶν ἐχθρῶν κατὰ τὴν ἐφρσίν σας.

Am spus prea-înălțatului nostru efendi că ai trimes încă pe Brâncoveanu și Fălcoianu cu haremurile lor la Nicopol, și a hotărât că ai făcut-o foarte bine.

Acuma eram la prea-înălțatul nostru efendi, arătând din nou Măriei Sale starea Ta, și nu e să o treacă cu vederea și să zăbovească prilejul, și mi-a dărnit, fie de o mie de ori întru mulți ani, că după două zile Îți trimete iar șaizeci de pungi deocamdată, și apoi se vor trimete și altele; și oștile, îndată ce vor sosi, căci le așteaptă din ceas în ceas, le va porni îndată către Înălțimea Ta, și Dumnezeu Sfântul să-i dea sănătate și viață și pricepere ca să ducă frânele puterii Sale nesfârșite și prevederii, fără margini după plac și voie. Dar ce să-ți faci și Măria Sa și toți stăpânii, cari să trăiască întru mulți ani! Se îngrijese foarte, dar și starea lucrurilor nu-Ți scapă: e de sigur știută (?) Înălțimii Tale. Și domneasca Pronie, ajutorul și puterea de Sus, să îndrepte toate spre ce e de folos și trebuință!

Am primit și harta trimeasă, care s'a tălmăcit în turcește, și după domneasca-Ți poruncă am dat-o prea-înălțatului nostru efendi. A cercetat-o Măria Sa și Ți-a mulțumit și pentru aceia, văzând cât veghiezi contra dușmanilor, având ca supt ochi toată zarea domneștii Tale țeri și prevăzând cu toată puterea întărirea de nevoie a fiecării părți, știind unde trebuie pază, și de unde atacă dușmanii, și că ești fără odihnă, îndeplinind contra lor cele de nevoie.

Nu-Ți scapă, doamne al mieu prea-bun, că Măria Sa află și știe ce nevoie ai și de oști și de bani, de și din nou prin viu graiu n'am lipsit să o lămuresc Măriei Sale, fiind în mână pitacul Tău domnesc și din loc în loc tălmăcind câte serii, și ei au ascultat toate cu luare aminte și cu suspine pentru strâmtoarea ce ai și slăbiciunea în a-Ți veni îndată ajutor după nevoie, și răspunsul i-a fost să-Ți scriu să nu ai grijă, și cu ajutorul lui Dumnezeu în scurt Îți vor veni oști destule și putere îndestulătoare ca să combați pe dușmani după voia Ta.

¹ V. n-l precedent.

Περὶ ἄσπρων ἐσόντοχα καὶ μετὰ τοῦ ἐκ-
λάμπρου ἄγᾶ, δεικνύων καὶ τῇ Ἐκλαμπρό-
τητί του τὸ σταλὲν περιάξει καὶ κουῖρουκλὸυ-
τερτέρει, καὶ λέγων ὅτι ἐν τοιούτοις ὄντως
πάλιν διὰ νὰ μὴν γείνη κουσοῦρι, ἐκ τοῦ ὁ-
στερήματος ἐδώκατε καὶ διὰ τὰ γκερδάπια τοῦ
Φετισλαμίλου τέσσαρας χιλιάδας γρόσια, καὶ
νὰ καταλάβουν τὴν προθυμίαν καὶ γαυρίσει-
σας, καὶ, ὅτι ἂν εἴχετε, δὲν ἤθέλετε γράφῃ
τὰ ὅσα γράφετε· πλέον ὅμως περὶ τακατὶ
κάλμαδι· ἐπειδὴ τώρα, τόσους μῆνας, χωρὶς
παντελῶς νὰ ἔχῃ ὁβολὸν ἱράτι, πληρώνει οὐ-
λουρῆδες ἄδρούς, θρέφει στρατεύματα πολυά-
ριθμα, ὅλα οὐλουρῆδικα καὶ ἀφούκτως, διὰ
νὰ ἡμπαρέσῃ νὰ κοιτάξῃ δουλειὰ ὁ πέρις,
πρέπει νὰ τὸν ἐξαποστείλετε καὶ ἄσπρα κίου-
λιγετλίδικα, ὥσάν ὁποῦ ἄλλως νὰ οἰκονομηθῇ
τὸ πράγμα εἶναι ἀδύνατον, καὶ τὰ σταλέντα
ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων οὕτε
ἐφάνησαν.

Καὶ μὲ ὕπερχέθη ὅτι κατ' αὐτάς τὰς ἡ-
μέρας πάλιν θέλουν σὰς στείλῃ καὶ ἄσπρα.

Ἐν φόβῳ Θεοῦ, βλέποντας τὰ ὅσα γρά-
φετε, καὶ τὴν ἀναβολὴν ὁποῦ γίνεται, εἰς και-
ρὸν ὁποῦ ἔπρεπε νὰ ἐκτελῶνται ἡμέσως τόσον,
στενοχωροῦμαι, ὁποῦ καὶ τὸν ὕπνον μου τὸν
ἔχασα καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ σὰς ἐνδυναμώσῃ!

Pentru bani m'am întâlnit și cu stră-
lucitul Agă, arătând și Strălucirii Sale
trimesul tefter definitiv (?), și spuind
că în acestea, de fapt, ca să nu fie
cusur, din lipsă ai dat și pentru gher-
dapurile Fetislamului patru mii de
groși, și să aplecarea și silința
Ta, și că, dacă ai avea, n'ai serie
câte le serii; totuși beifului nu i-a
mai rămas putere; de oare ce acum,
de atâtea luni, fără să aibă de loc
un ban venit, plătește lefi destule, hră-
nește oști numeroase, toate cu leafă;
și neapărat, ca să-și poată face slujba
beiful, trebuie să-i trimeți și bani din
bielsug, căci altfel a economisi lucrul
nu e cu putință, și cele trimise nici nu
s'au arătat [destule] pentru starea lu-
crurilor.

Și mi-a făgăduit că în aceste zile iarăși
Îți vor trimete și bani.

În frica lui Dumnezeu, privind câte serii,
și zăbava ce se face, în vreme ce trebuie
să se îndeplinească neapărat atâta, mă
supăr, așa că mi-am pierdut și somnul;
și Sfântul Dumnezeu să-Ți dea putere!

CCXCVII.

Nicolae-Vodă Mavrogheni către capuchihaietele Terii-Românești, despre
cele treizeci de pungi trimese, care nu ajung pentru datorii și cheltuielile oștilor
impărătești, căroră și până la Viena li dorește biruință.

1789.

Ἐλάδομεν παρὰ τοῦ Ἀπουραχμάν-ἄγᾶ τὰ
σταλέντα ἡμῖν τριάντα πουγγεῖα τῶν ἄσπρων,
καὶ ἀπορήσαμεν ἀφ' οὗ, μὲ πῖρ πῖρ οὐστουνῆ
σφοδρὰς ἰστικτάλικας προσταγὰς. ζητεῖτε τόση
μία ποσότης ζαχίρῆ νὰ γιστικτιρδισθοῦν μοῦτ-
λικᾶ ἀφούκτως εἰς τὸ Ὁρδοῦ-Χουμαγιὸν.
'Αφ' οὗ ἡ Εὐγενεῖα σου μᾶς γράφετε ὅτι πα-
ρχιὰ πακμασλάρ καὶ νὰ σὲ φανερώσωμεν τὴν
ποσότητητα τῶν ἄσπρων ὁποῦ μᾶς κοστίζει,
καὶ ὕστερα ἀπὸ αὐτά, ἀφ' οὗ ἡμεῖς πλέον ἀ-
ποκάμαμεν, δίδοντες καὶ κατεξοδεύοντες τόσα
καὶ τόσα ἄπειρα ἔξοδα, ὡς εἶναι γνωστὸν τοῖς
πᾶσι, μόλις τώρα νὰ μᾶς στέλουν τριάντα
πουγγεῖα ἄσπρα, τί πρῶτον νὰ κάμωμεν μὲ
αὐτὰ ἡμεῖς;

Βλέπομεν πρὸς τοῦτοις καὶ ἄλλοι: νὰ
μᾶς γράφετε οὐζὸν οὐζαδιῆ νὰ κάμωμεν
συγκατάβασιν ὡς τάχα, μὲ τὸ νὰ εἶναι προ-
σταγή, καὶ κατὰ τοῦτο νὰ δοζγισοῖσιν ὡς
ἀπὸ τὸ νὰ πέρνωμεν καὶ ἀπὸ ἱραγιάδες μας

Am primit de la Abdurahman-aga cele
treizeci de pungi de bani trimese nouă, și
am rămas nelămurit, de oare ce, cu necon-
tenite porunci strașnice, aspre, cereți ca
atâta câtime singură de zahereă să se afle
nelipsit la Ordia împărătească. Fiindcă
dumneata ni scrii că nu se au în vedere
banii și să-Ți arătăm câtimea banilor ce ne
costă și, pe urmă, după ce noi cădem de
osteneală, dând și cheltuind atâtea și
atâtea ieșiri de bani fără număr, cum
e cunoscut tuturor, abia acum să ni se tri-
meată treizeci de pungi de bani; ce să fa-
cem noi întâiu cu ele?

Pe lângă aceasta, ne mai uităm și
la alta: că ni scrii de mult că să fa-
cem învoială cât de iute, căci e po-
runcă, și după aceasta să renunțăm a
lua și de la raialele noastre dajdea le-

τὸ κανονικὸν δόσιμον, καί, ὥς φαίνεται, μὲ γράμματα νομίζεται καὶ μὲ λόγια ὅτι θρέφονται τὰ τόσα πλήθη τῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια καὶ τοὺς λουφέδες τοὺς ζιαδσοῖλεν θέλουν καὶ τοὺς καθημερινούς γκιῦδιρμέδες τοὺς καὶ τὰ παξίσια τοὺς καὶ τόσα ἄλλα ἀναγκαῖα τοὺς, ἄνευ τῶν ὁποίων μῆτε νὰ σταθοῦν εἶναι δυνατόν, μῆτε νὰ πολεμήσουν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, μῆτε κἄμμιαν δουλειάν νὰ κυττάξουν. Αὐτὰ ὅλα νὰ τὰ ἐκτελέσωμεν ἡμεῖς· ὅταν δὲν βοηθοῦμεθα ἀπὸ τοὺς ῥαγιάδες, πρέπει νὰ ἔχωμεν χαζινέδες βασιλικούς, καὶ πάλιν καὶ ἐκεῖνοι ἕως εἰς ἓνα καιρὸν θεὰ τελειώσουν· ἂς μᾶς βοηθοῦν τέλος πάντων οἱ πολυχρόνιοι Αὐθένται ὅπως οὖν, μῆτε αὐτὸ ὅμως δὲν τὸ κάμνουν, μάλιστα μᾶς στέλλουν τριάντα πουργεῖα καὶ μᾶς ζητοῦν τριακοσίων πουργεῖων ζαχινέδων· ἀγκί πινὲς λοιπὸν ἡμεῖς μόνον μᾶς νὰ προφθάσωμεν; Μόνον ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ μᾶς ἐνδυναμώη!

Προλαβόντως ἐζητοῦσες νὰ μᾶς κάμης νὰ μάχωμεν καὶ νὰ θάλωμεν μὲ περισσοτέραν τιμὴν εἰς τὸν λογαριασμὸν τὸν ζαχινὲν ὁποῦ, ἀγοράζοντες, πέμπομεν εἰς τὸ Ὁρδοῦ-Χουμαγιοῦν, ὡς τάχα μὲ τοῦτο θέλει μᾶς σταλθῇ κιουλιστλίδικος χαζινές, τῶρα ἔξαφνα μᾶς στέλλονται τριάντα πουργεῖα. Ὅλα λοιπὸν τὰ τῆς Εὐγενσίας σου ὅσα μᾶς γράφεις ἐκ τοῦτου φαίνεται ὅτι εἶναι ψευδῆ.

Τὸ παρὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἀγά ἀποκριτικὸν ἐλάβομεν, καὶ διὰ τὴν κερτέαν ὁποῦ ζητεῖ μ' ὅλον ὁποῦ εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ εἰσέλθῃ ἄλλη τοιαύτη, φροντίζομεν ὅσον τὸ δυνατόν, καὶ, ἂν μὲν εἰσέλθῃ, θέλομεν στείλῃ κατόπιν.

Ἐλάβομεν καὶ τὰ τέσσαρα μενζήλ-φερμανλαρί καὶ τὰ ἐμπεριεχόμενα λοιπὰ μεκτούπια, καὶ φερμάνια, καὶ ἔγνωμεν τὰ γραφόμενα.

ὑπερεχάρημεν διὰ τὸ μέχρι Λαζαρέτου χερκετέη τοῦ Ὁρδοῦ-Χουμαγιοῦν: ἄμποτε ὁ παντοδύναμος ἅγιος Θεὸς νὰ τὸ καταξιώσῃ καὶ μέχρι Βιέννης, ἑνσαλλάχ, μὲ τελείαν κατατρόπως τῶν ἐχθρῶν τοῦ κραταιοῦ Δεβλετίου ὅπως εἶη ἀκαταμάχητον!

gală, și, după cât se pare, cu scrisori și cu vorbe se socoate că se hrănese atâtea mulțimi de oști, care și lefile lor pe de-asupra și înbrăcăminte lor zilnică și bacșișurile lor și câte altele de nevoie, fără care nu pot nici și să stea, nici să se lupte cu dușmanii, nici să facă vre-o slujbă. Toate acestea să le săvârșim noi; atunci când nu sântem ajutați de la raiale, trebuie să avem haznale împărătești, și iarăși și acelea până la o vreme și tot se isprăvesc; să ne ajute câtva, la capătul tuturor, stăpânii cari să trăiască întru mulți ani, dar nici aceasta n'o fac, ei ne trimet treizeci de pungi și ni cer zaherele de trei sute de pungi; ei la care din toată noi singuri să ajungem? Numai Sfântul Dumnezeu să ni dea putere!

Dăunăzi ni-ai cerut să ne faci să luptăm și să aruncăm cu mai mulți bani la socoteala zaherelei pe care, cumpărând-o, o trimetem la Ordia împărătească, ea și cum cu aceasta ni s'ar trimete o haznă de bani (?), iar acum de-odată se trimet treizeci de pungi. Deci toate ale dumitale pe care ni le serii din aceasta se arată a fi mincinoase.

Am primit răspunsul de la prea-luminatul agă, și pentru carăta ce o cere; de și e din cele cu neputință să se afle încă una ca aceea, căutăm cât se poate, și, de nu se va găsi, vom trimete pe urmă.

Am primit și cele patru firme de menzil și celelalte mehtupuri închise cu ele, și firme, și am aflat cele scrise.

Ne-am bucurat de înaintarea până la Lazaret a Ordiei împărătești; de ar învrednici-o atot puternicul Sfântul Dumnezeu și până la Viena, isală¹, cu deplină biruire a dușmanilor puternicului Devlet să fie neînvinsă!

CCXCVIII.

1789.

Fragment de scrisoare a lui Nicolae-Vodă Mavrogheni către unul din capuchehaiele Țerii-Românești, despre provizii și niște socoteli de bani pentru oastea turcească.

Λαβόντες τὰ ἀπὸ κγ' τοῦ τρέχοντος πιτάκια σου, εἶδομεν τὰ ἐν αὐτοῖς ἡμῖν σημειούμενα ἀποκριτικῶς. Ὅθεν δὲν ἐλείψαμεν, ἔσκι-

Primind pitacele Tale de la 23 ale lunii trecute, am văzut cele într'insele însemnate nouă ca răspuns. Deci n'am lipsit,

¹ „Să dea Dumnezeu.”

νοῦντες καὶ ἤδη καλαράσῃν μας διὰ τὰ αὐτόθι, νὰ σοὶ γράψωμεν καὶ τοὺς λογαριασμοὺς σιταρίου καὶ κρηθρίου ὁποῦ, ὡς μᾶς γράφεις, ἔχεις αὐτοῦ, καὶ τὰ σενέτια τοῦ αὐθεντικοῦ δμουροῦ μας ὅλα, ὡσὰν ὁποῦ δὲν ἀπέχει τὴ Βιδύνη πολὺ διάστημα, ξεμπερδεύοντες καὶ πέρωνοντάς τα ὅλα τεκμίλλεν, ὅσον τάχος νὰ συκωθῇς καὶ νὰ ἔλθῃς εἰς τὸ Βουκουρέστι μίαν ὥραν τὸ ὀγληγορώτερον, καθὼς καὶ προσγράψαμεν δις καὶ τρεῖς περὶ τοῦτου τῇ Εὐγενείᾳ σου.

Περὶ τῶν ἑπτακοσίων πενήντα γροσίων ὁποῦ, κατὰ προσταγὴν τοῦ ἐνδοξοτάτου Χαζνετάρ-ἁγᾶ, ἐκρατήθησαν ἀπὸ τὸν σταλέντα χαζνέν, ἐγράψαμεν τῇ εἰς Κραγιόβαν Τουρναατζή-Ἰσματλ-ἁγᾶ, καὶ νὰ ἰδοῦμεν τι ἔχει καὶ ἐκεῖνος νὰ ἀποκριθῇ.

trimețând și acum călărașul nostru într'acolo, să-ți scriem și socotelile grâului și orzului, care, cum îmi serii, le ai acolo, și sineturile *umurului*¹ împărătesc al nostru toate, de oare ce nu e departe Vidinul; socotindu-le și făcându-le toate împreună, cât mai iute să ieși și să vii la București cu un ceas mai curând, cum și mai nainte de două și de trei ori ți-am scris despre aceasta dumitale.

Pentru cele șapte sute cinzeci de lei care, după porunca prea-slăvitului Haznadar-aga, s'au luat de la hazneaua trimasă, am scris celui de la Craiova Turnagi-Ismail-aga, și să vedem ce are și acela să răspundă.

CCXCIX.

Un dregător către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cererile lui Topci-bașa pentru tunuri și provisiile de la Râmnicul-Sărat.

1789.

Παρακαλῶ τὸ Ὑψος της νὰ προστάξῃ νὰ σταλθοῦν εἰς τὸν ἐδῶ Τοπτζή-Πασήν μας σαράντα πήχαις ἀπὸ κανάβι καὶ ἓνα βαρέλι παροῦτι καὶ κάμπουσας τεστέδες ράμματα καὶ καμπόσα βελόνια μεγάλα διὰ νὰ κάμουν καρτούσια τῶν τοπίων, καὶ νὰ μᾶς προφθασθοῦν μίαν ὥραν προτίτερα, ἐπειδὴ καὶ μᾶς χρειάζονται. Πρὸς τοῦτοις εἶδον ὅτι ἐπροστάξετε εἰς Ῥήμνικον νὰ δεχθοῦν τὰ ἀπὸ Πουζαίου ξύλα καὶ χορτάρι, καὶ ἐδῶ τὸ μαγαζὶ μας μένει ἄδειον ἀπὸ ξύλα καὶ ἀπὸ χορτάρι, εἰς καιρὸν ὁποῦ μέχρι τοῦδε οὔτε ἓνα ἀμάξι ξύλα δὲν ἔχομεν εἰς τὸ μαγαζὶ. καί, ἐξ ἐναντίας, εἰς τὸ Ῥήμνικον ἔμεινε ἀπὸ τὴν περσινὴν ὀρενδουγιάλαν πολλότατον χορτάρι καὶ ξύλα, σχεδὸν ὅλη ἢ περσυνὴ ὀρενδουγιάλα. Ὅθεν καλὸν ἦτον νὰ προστάξετε νὰ μᾶς ἔλθουν ἐδῶ τὰ ξύλα καὶ τὸ χορτάρι, ἐπειδὴ καί, ὅταν χεσιμωιάσῃ καὶ γίνουν ἢ λάσπαις, τραβοῦν οἱ πτωχοὶ μεγάλην δυσκολίαν καὶ ἐξιγίετι εἰς τὸ νὰ τὰ ἀποκομίσουν ἐδῶ. Πρὸς τοῦτοις ἂν εἶναι ὀρισμός της ἄς ἐγχειρίσῃ εἰς κλνένα δοῦλόν της τὰ πράγματα τῶν τριῶν τουρκατζίδων ὁποῦ ἐστάλθησαν πρὸς τὸ Ὑψος της, καὶ νὰ προστάξῃ νὰ σταλθοῦν ἐδῶ, ἐπειδὴ καὶ γίνονται κερφιλίδες, ὅτι, ὅπου τὰν τοὺς ζητήσετε, νὰ σᾶς τοὺς δώσουν, καθὼς σᾶς γράφουν καὶ οἱ δύο ἀγάδες γράμμα, καὶ νὰ ἔχω τὴν περὶ τοῦτου αὐθεντικὴν της ἀπόκρισιν.

Rog pe Înălțimea Ta să orânduiești a se trimete la Topci-Bași al nostru de aici patruzeci de coți de cânepă și un butoiu de praf și câteva testele de ață și câteva ace mari pentru a face cartușele tunurilor, și să ni ajungă cu un ceas mai răpede, căci ni sânt și nouă de nevoie. Pe lângă acestea am văzut că ai orânduit la Râmnic să se primească lemnele și fânul de la Buzău, și aici magazia noastră rămâne goală de lemne și de fân, în vreme ce până acum nicio căruță de lemne n'avem la magazie, și, din potrivă, la Râmnic a rămas de la orânduiala de anul trecut foarte mult fân și lemne, aproape toată orânduiala de anul trecut. Pentru care era bine să orânduiești să ni vină aici lemnele și fânul, de oare ce și, când va veni iarna și se vor face noroaie, vor trage săracii mare greutate și năcaz ca să le aducă aici. Pe lângă acestea să fie poruncă a Ta să se dea la vre-un rob al Tău lucrurile celor trei tufecii cari s'au trimes la Înălțimea Ta, și să poruncești a se trimete aici, de oare ce sânt și cheazăși, așa că, atunci când îi veți cerceta, să Ți-i dea, precum Ți scriu scrisoare și cele două agale, și să am răspunsul Tău domnesc despre aceasta.

¹ Afacere.

1789.

Părți dintr'un raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o tocmire de Turci cu leafă, despre lupte turcești la munte, afaceri de bani și de furnituri, boala unui Turc influent, care-și cere medic de la Domn.

1. Ἀπόψε ἦλθεν ὁ ὑπέρτατος Ἐφένδης μας, πρὸς τὰς ἑνδεκα ὥρας, καὶ αὐριον, σὺν Θεῷ, ὅτι καράρι ἤθελε δοθῇ εἰς τὰ ὅσα ἀνέφερα ὁ δοῦλός σας, θέλω κάμῃ λεπτομερεῖς πληροφορίας διὰ δουλικοῦ μου πρὸς τὴν Ὑψηλότητά της μὲ εἶν λιπκάνον.

Εἶδον τὰ ὅσα προστάζομαι εἰς ἀπόκρισιν περὶ τοῦ Μαχμούδ-πέη Σκενδερειλῆ· πλὴν αὐτὸς περὶ ἐκ μέρους τοῦ Ὑψους τὰ ἄσπρα δὲν ἐζήτησε, παρὰ μίρῃ ταραφινδάν νὰ τὸν δοθῇ διὰ χιλίους ἀνθρώπους τὸ συνεισισμένον μίρῃ ὁποῦ ἐδόθη καὶ εἰς ἄλλους πινπασιδες, μὲ τὸ ἰλιμάση τῆς Ὑψηλότητός σας, καὶ τότε καὶ αὐτὸς νὰ στείλῃ νὰ φέρι τὸ ἀσκέρι· ἂν ὅμως καὶ ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλότητός της κάμετε ἱραδὲ νὰ τὸν ἔχετε, καθὼς καὶ ἄλλους ἀσκερίδες ὀλουφελίδες, προστάξετέ με νὰ τὸν ἀποκριθῶ μὲ σαφὲς τζεβάπι.

2. Τὰ διὰ λιπκάνων ἀπὸ ε' καὶ ζ' Μαρτίου πανέκλαμπρα αὐθεντικά της προσκυνητῶς ἔλαβον, καὶ εἶδον τὰ ὅσα προστάζομαι εἰς ἀπόκρισιν τῆς Μεγαλειότητός του· καί, μὴν ὄντας ἐδῶ ὁ ἴδιος, ἀνέφερα πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Κεχαγιά-πέην τὰ ὅσα ἐπροσταζόμουν, καὶ μάλιστα ἡ περὶ τοῦ ὕψηλοτάτου Ἀπτῆ-πασᾶ, διὰ τὰ ὁποῖα μὲ ἀπεκρίθη ὅτι μετὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἐφένδῃ μας θέλει δοθῇ καράρι.

Ἐκαμα τερτζοῦμὲ καὶ τὸ ἀπὸ Σιπίνι τοῦ πολιορκητικοῦ γράμμα, προσθετῶντας καὶ τὰ ὅσα ἦτον εἰς τὸ τοῦ β' Βεστιάρη πρὸς τὸ Ὑψος σας, δηλαδὴ τὴν εἶδῃσιν ὁποῦ τὸν ἔστειλεν αὐτὸς λισάνεν διὰ τὴν ἐφόρμησιν τῶν ἐχθρῶν εἰς τὸ Ῥίμνικον τῆς Βοόλτζας, καὶ τὰ ὅσα αὐτὸς ἀναφέρει πρὸς τὸ Ὑψος της διὰ τὴν χρείαν τῶν πεζικῶν στρατευμάτων, τὸν ὁποῖον τερτζοῦμέν τὸν ἔκαμα τακτίμι, δίδοντας καὶ τὸ γράμμα τὸ τούρκικον τῶν ἐκείσε στρατιωτῶν τους, ὁποῦ καὶ εἰς αὐτὸ ἐπεριλαμβάνετο καὶ ἡ χρεία τῶν στρατευμάτων ὁποῦ ἔχουν καὶ ὁ πόλεμος ὁποῦ ἔκαμαν μετὰ τῶν βολεντῆριδων καὶ ἡ νίκη ὁποῦ θεία θυνάμει ἔκαμαν κατ' αὐτῶν, γινόμενοι ἐγκρατεῖς ἀπὸ γλώσσας καὶ κεφάλια. Περὶ τούτου καὶ διὰ τὸ τζαποδλι τῶν ἀπὸ Κιμπουλοῦγγι ἐχρησλάμικων ἀσκερίων καὶ κατοίκων, κατὰ τὸ πρὸς τὸ Ὑψος της τοῦ τε πίνπαση καὶ εἶς Ποσ-τελνίκου, δοῦλων της, καὶ διὰ ταῖς γλώσσαις

1. Dăunăzi a venit prea-înălțatul efendi al nostru, pe la nnsprezece ceasuri, și mâne, cu Dumnezeu, ce hotărîre se va da la cîte am adus înainte eu, robul Tău, voi face pe larg înștiințare prin raportul meu supus către Înălțimea Ta cu al doilea lipcan.

Am văzut cîte mi se poruncește ca răspuns cu privire la Mahmud-beiu Schenderiell; numai cît el n'a cerut pe în banii de la Înălțimea Ta, ci numai ca datorie către Stat să i se dea pentru o mie de oameni datoria obișnuită, care s'a dat și altor bimbași, cu hatârul Înălțimii Tale, și atunci și el să trimeată ca să aducă oastea; dacă însă și din partea Înălțimii Tale faceți poruncă pentru a-l avea, ca și pe alți ostași turci cu leafă, poruncește-mi să-i dau răspuns sigur.

2. Am primit cu supunere prea-luminatele domnești porunci ale Tale prin lipcani de la 6 și 7 Mart, și am văzut cîte mi se orânduiesc la răspunsul Măriei Tale; și, nefiind aici acela, am adus înaintea prea-luminatului Chehaia-beiu cîte mi s'au poruncit, și mai ales ce privește pe prea-înălțatul Abdi-Pașa, pentru care mi-a răspuns că la venirea lui efendi al nostru se va da hotărîrea.

Am tălmăcit și scrisoarea de la Sibiu a polcovnicului, orânduind și cîte erau în scrisoarea Vistierului al doilea către Înălțimea Ta, adică știrea ce Ți-a trimis-o el din gură pentru pornirea dușmanilor la Râmnicul-Văleii, și cîte le aduce el către Înălțimea Ta pentru nevoia armatei pedestre, care tălmăcire am dat-o, adăugând și scrisoarea turcească a celor de aici oameni (?) ai lor, care și în aceasta se cuprindea și nevoia de oaste ce au și războiul ce au făcut cu voluntarii și biruința care cu puterea lui Dumnezeu au câștigat-o împotriva lor, luând limbi și capete. Pentru aceasta și pentru năvala ostașilor musulmani și a locuitorilor de la Câmpulung, după raportul bimbașei și Postelnicului al doilea, slugile Tale, către Înălțimea Ta, și pentru limbile ce le-a luat bimbașa al Tău din Craiova,

ὁποῦ ἔπιασεν ὁ εἰς Κραγιόβαν πίνπασής της, Καρᾶ-Μουσταφᾶς, ἅφ' οὗ ἔδωσα καὶ λισάνεν τικρίρη πρὸς τὴν Ἑκλαμπρότητά του, διὰ προσταγῆς του ἔδωσα καὶ ταχίρεν.

Καθὼς προανέφερα τῷ Ὑφει της, ἐπειδὴ καὶ εὐγάζουν ἑκατὸν πέντε χιλιάδες γροσίων, πῶς ἔχουν σταλμένα εἰς τὸ Ὑφος της διὰ τὴν τιμὴν τοῦ εἰς ζαχερέ, μὲ τὸ νὰ μένῃ ὀλίγη ἢ ποσότης της ἀποπληρωμῆς, τὴν ἔκαμαν μαχσοῦπι εἰς τὸ μίρι ὁποῦ μέλλει νὰ δώσει τὸ Ὑφος της μετὰ τὴν ἀγάπην.

Τὰ τσιγγενέκιουμουρλερὶ κατὰ τὸ Κουῖρου-κλου κατὰστιχον, ὁποῦ προλαβόντως μὲ φερμάνι ἔκαμαν χαβαλὲ νὰ δοθοῦν ἀπὸ Βλαχίαν εἰς τὰ ὀτζάκια τῶν τζεπετσιδων καὶ ἀραπατσιδων, τὰ ζητοῦν μίαν ὥραν ἀρχίτερα.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ χαζνατάρ-βεκιλῆς τοῦ ὑπερτάτου ἐφένδῃ μας εἶναι ἄρβωστος ἀπὸ τὸ ποδάρι του, μὲ ἐπρόσταξεν ὁ ἑκλαμπρότατος Κεχαγιά-πέσης νὰ ἀναφέρω πρὸς τὸ Ὑφος σας ὁποῦ νὰ σταλθῇ ἀπὸ Βουκουρεστίου ἕνας προκομμένος ἱατρὸς διὰ πανεκλάμπρου προσταγῆς σας, διὰ νὰ τὸν κοιτάξῃ, καὶ τὸν ζητοῦν μίαν ὥραν ἀρχίτερα.

Carà-Mustafă, după ce am dat și știre verbală către Luminăția Sa, după porunca Ta am făcut și raport.

Precum am adus mai înainte Înălțimii Tale, de oare ce iese o sută cinci mii de lei, cum s'au trimes Înălțimii Tale pentru plata Ta la zahereă, fiindcă rămâne puțină suma plătirii, am făcut-o să treacă la datoria noastră către Stat ce are s'o dea Înălțimea Ta după pace.

Cărbunii țigănești după catastiful lui Cuiruclî, pe care dăunăzi i-au pus prin firman în samă să se dea din Țara-Românească la ogeacurile gebegiilor și harabagiilor, le cer ei cu un ceas mai curând.

Cum și hazzadar-vechilul prea-înălțatului nostru efendi e bolnav de picior, mi-a poruncit prea-luminatul Chehaia-beiu să arăt Înălțimii Tale ca să se trimeată de la București un medic priceput cu prealuminata poruncă a Ta, ca să-l caute, și-l cer cu un ceas mai curând.

CCCCI.

Parte dintr'un raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre aceleași lucruri și despre dorința Domnului de a conduce oștile turcești în Moldova, mulțămirea Turcilor cu el, greutățile Pașei din Moldova în ce privește aprovizionarea, nehotărirea Pașei Abdi dacă să meargă în Țara-Românească¹.

1789.

Πρὸ ἡμερῶν ἐξέκρινεσα δύο καλαράσιδες, ἀποκρινόμενος διὰ δουλικῶν μου εἰς τὰ ὅσα ἐπροστάζουμου· οἱ ὁποῖοι καὶ δὲν ἠμπούρεσαν νὰ ἀπεράσουν νὰ ἔλθουν ἀπὸ τὴν πληθὺν τῶν νερῶν, καθὼς ἐπληροφόρηθην ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τὸ τακίρι, ὁποῦ, ἐπιστρέφωντας, μοὶ εἶπεν, τὸν ὁποῖον ἐσκινῶντάς τον ἦδη, δὲν ἔλειψα νὰ παρουσιασθῶ καὶ αὐθις διὰ δουλικῶν μου, ἀναφέροντας, καθὼς καὶ προλαβόντως, ὅτι τόσον τὰ περὶ τοῦ Ἀπτή-πασά καὶ περὶ τῆς χρείας τῶν στρατευμάτων καὶ διὰ τὸ ἀπὸ Κιμπουλούγγι τζαποῦλι, καὶ διὰ τὸν πόλεμον ὁποῦ ἔκαμαν εἰς Πιμνικον μετὰ τῶν βολεντίριδων, τοὺς ὁποῖους κακοὺς κακῶς τοὺς ἀπεδίωξαν, πέρνοντας κερφάλια καὶ γλώσσαις, ἅφ' οὗ μὲ ἔγγραφον τακίρι μου τὰ ἔκαμα ἱραδὲ πρὸς τοὺς πολυχρυσίους αὐθέντας, εἰπον καὶ λισάνεν τῇ Μεγαλειότητί του, καθὰ ἐπροστάζουμου, τὰ περὶ ἀποστολῆς στρατευμάτων, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ αὐθις μὲ ἀπεκρίθη ὅτι, καθὼς ἔλθουν στρατεύματα, σὰς στέλλει.

Acum câteva zile am pornit doi călărași, răspunzând prin supusele mele scrisori la câte am fost orânduit; cari, și dacă n'au putut trece să vie de mulțimea apelor, după cum am aflat din raportul unuia, care, întorcându-se, mi-a spus, pe care pornindu-l acum, n'am lipsit să o înfățișez din nou prin smeritele mele [scrisori], aducând înainte, ca și mai nainte, că, în ce privește atât pe Abdi-Pașa și nevoia oștilor și năvala din Câmpulung, cât și războiul ce au făcut la Râmnic cu volintirii cei răi, pe cari rău i-au gonit, luând capete și limbi, de oare ce eu în scris raport al meu le-am împărtășit stăpânilor cari să trăiască întru mulți ani, Ți-am făcut știut și din gură Măriei Tale, cum am primit poruncă, lucrurile despre trimeterea oștilor, la care și iarăși mi-a răspuns că, îndată ce vin oștile, Ți le trimet.

¹ V. Blancard, o. c., I, pp. 433-4.

Εἶπον καὶ περὶ τὸν Ἀπτῆ-πασᾶν, ὅτι, ἂν θέλουν νὰ τὸν κάμουν σουρουτζῆ, ὁποῦ νὰ γιουρουτουρδῆσῃ, τόσον τὰ εἰς Γαλάτζι στρατεύματα, ὅσον καὶ τὰ εἰς Φωξάνι καὶ Μαξινένι, κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ νὰ τὸν κάμουν ἱανέτη καὶ βοήθειαν μὲ ἀποστολὴν στρατευμάτων καὶ μὲ δόσιν ἀσπρῶν ἱκανήν, διορίζωντάς τον κατ' εὐθείαν ἀπὸ ἐδῶ, νὰ τὸν στείλουν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον κατ' ἐκείνα τὰ μέρη, ὁποῦ νὰ ἡμπορέσῃ καὶ ἡ Ὑψηλότης του νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ νὰ ἐπιφορτισθῇ μὲ τὸ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ἰστιχιάμι, διὰ νὰ ἡμπορέσῃ καὶ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος σας νὰ ἐνδυναμώσῃ τὰ λοιπὰ πογάζια, καὶ νὰ καταγίνεται εἰς τὴν καταπολέμειν τῶν ἐχθρῶν, ὁποῦ, κατὰ τὸ παρόν, μάλιστα κατὰ τὸ ἀπὸ Σιπίνι γράμμα, εἶναι εἰς ἐτοιμασίαν καὶ χρεκέτια οἱ ἐχθροὶ ἐμφανίζοντα καὶ τὸ γράμμα τοῦ Σερασκέρη ἀπὸ Ἰσμαήλι, εἶπον κατὰ τὴν πανέκλαμπρόν της προσταγὴν διὰ νὰ τὸν προστάξουν καὶ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος νὰ γιουρουτουρδῆσῃ τὰ στρατεύματα ἐναντίον εἰς τοὺς ἐχθρούς. Ἡ Μεγαλειότης του ὁμῶς μὲ ἀπεκρίθη ὅτι, ἔως νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ὁ νέος Χάνης, τὸ κατὰ τὸ Γιάσι χουτζούμη ἀνθάλλῃ, μάλιστα καὶ διὰ τὴν κακοκαιρίαν. Διὰ δὲ τὸν Ἀπτῆ-πασᾶ ἀκόμη κάμειαν ἀπόφασιν δὲν ἔκαμε.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της, κατὰ τὸν ἄκρον πόθον ὁποῦ ἔχει διὰ τὸ ἄχξι ἰντικάμη μὲ χιλιάτια καὶ παχίσια καὶ μὲ ἄλλα, ἐκτὸς τῶν λουφέδων καὶ ταῖνατιῶν, παροξύνει τὰ κατὰ τὴν Πογδανίαν αὐθεντικά της στρατεύματα εἰς τὸ γιουρουτουρδίσμα κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ διὰ περισσότερον γαῖρετλένδισμα προστάζει τὸν δοῦλόν της νὰ ἀναφέρω ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑψους της νὰ γίνῃ φερμάνι χιτάπι εἰς τὰ ὀνόματα ὁποῦ ἐμπειρίχοντο εἰς τὸ τσεφδέρη μεδουγγιονέδικον ἰλιφατιῶν καὶ προστακτικὸν ἅμα εἰ τὸ νὰ ἐφορμήσουν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καί, μὲ κοινὸν ἰδιφάκι, νὰ προσπαθήσουν διὰ τὸ ἰστιχλάσι της Πογδανίας, ἔδωκα, καθὰ ἐπροστάζουσιν, ἔγγραφον τακίρι, καὶ ἔγινε προσταγὴ νὰ γίνουν τὰ φερμάνια, μάλιστα καὶ ἕνας ἐμῖρνα-μὲς ἀποκρίσεων της Μεγαλειότητός του εἰς τὰ ὅσα περὶ της χρείας τῶν στρατευμάτων ἀνέφερα, ὡς ἂν ὁποῦ εἶπον εἰς τὴν Μεγαλειότητά του ὅτι μέχρι τοῦδε σαράντα φοραίς ἀπεκρίθην εἰς τὸ Ὑψος του ὅτι ἔκαμε βάδῃ νὰ σᾶς στείλῃ στρατεύματα, καί, ἔως τώρα, μὲ τὸ νὰ μὴν ἐπῆγαν στρατεύματα, τὰ ὅσα σᾶς γράφω, θέλετε τὰ νομίσει καθὼς τὰ ἀπερασμένα.

I-am spus și despre Abdi-Paşa că, dacă vreau să-l facă surugiu (*sic*: comandant), ea să adune oștile, atât de la Galați, cât și de la Focșani și Măxineni, contra dușmanilor, și să-i facă sprijinire și ajutor cu trimetere de oști și cu dare de bani destui, orânduindu-l cu îndemnare de aici, să-l trimeată în acest chip în acele locuri, spre a putea și Înălțimea Ta să pleci asupra protivnicilor și să Te însărcinezi în acea parte cu tranșea, ca să poți și Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu să întărești celelalte trecători, și să cauți a bate pe dușmani, căci acum, mai ales după scrisoarea din Sibiu, sânt în pregătire și bună stare dușmanii; arătând și scrisoarea Serascherului din Ismail, am spus după prea-luminata-Ți poruncă să-i dea ordin ca și din acea parte să pornească oștile împotriva dușmanilor. Dar Măria Sa mi-a răspuns că, până va sosi acolo noul Han, atacul împotriva Iașului s'a contramandat, mai ales și pentru vremea rea. Iar pentru Abdi-Paşa n'a dat încă nicio hotărîre.

De oare ce și Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, după marea dorință ce ai pentru aprinsa răsplătire cu caftane și baeșisuri și cu altele, afară de lefuri și tainaturi, îndemni oștirile-Ți împărătești din Moldova spre grăbirea împotriva dușmanilor și poruncești robului Țău spre mai multă râvnă, ca să cer din partea Înălțimii Tale a se face firman scris pentru numele ce se cuprindeau în teftër cu toate lămuririle și ordin ca să pornească împotriva dușmanilor și, conlucrând, să se silească pentru liniștirea Moldovei, am dat, cum mi se poruncise, raport în seris, și a ieșit poruncă să se facă firmele, mai ales și un ordin împărătesc de răspunsuri al Măriei Sale pentru câte am arătat de nevoie oștilor, de oare ce I-am spus Măriei Sale că până acum de patruzeci de ori am răspuns Înălțimii Tale că s'a pus termin a Ți se trimete oști și, până acum, neviind oști, câte Ți le scriu, le vei socoti ca și cele trecute.

CCCII.

Scrisoare de capuchehaie, despre purtarea lui Serascher-Paşa şi numirea scriitorului într'o dregătorie. 1789.

Εἶδωμεν καὶ τὰ περὶ τοῦ Σερασκιέρ-πασά, εἴμεθα πεπληροπορημένοι, ἐπειδὴ ὁ καθ' εἰς φιλεῖ θαυμάζων τὴν ἀλήθειαν καὶ μῆτε ἡμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ καὶ νὰ κρύβῃ ἐκεῖνο ὅπου παρὰ πάντων ὁμολογεῖται καὶ παρὰ πάντων κηρύσσεται. Ὁ προλαβὼν τρόπος μὲ τὴν δποῖον ἐφέρθη μὲ ἡμᾶς δὲν ἦτον ἄλλο παρὰ ταυμάχι καὶ αἰσχοκέρδεια· τὰ ἐγράφαμεν ἡμεῖς ἀπαραλλάκτως τότε τῆς Εὐγενείας του.

Εἶδωμεν καὶ τὸν εἰς Τζερνέτζι τέλος πάντων διορισμὸν τῆς Ὑψηλότητός του.

Εἶδωμεν καὶ τὰ περὶ Πανίας τῆς Εὐγενείας σου· εἴξουρς ὅτι ἡ Εὐγενεία σου εἶσαι ἐπικερδέστερος τοῦ ἀνεφιοῦ μας μὲ ὅλον τὸ λογοθετάτον του· δὲν σὲ λανθάνει ὅτι τὰ ἐκκλησιαστικά ὄφρεια πάντοτε εἶναι ἀναπιδεκτα χαλέφῃ περιούτοις τῶν τοῖς οὐσι τοῦ σελέφῃ των. Μάδδαμ, λοιπὸν καὶ αὐτὸ εἶναι ἐκκλησιαστικόν, πάντοτε εἶναι ἐπιρρεπὲς καὶ μουχαγιάρικον· τὸ τῆς Εὐγενείας σου ὅμως, κἄν εἴτε γένηται πάλιν Πάνος, καὶ μάλιστα ἐπ' ἐλπίσιν εἰς τὸ νὰ θξιωθῇς ἐγκρίτως καὶ μεζόων ἱλτιφαιών καὶ ὀφριών, χωρὶς ποτὲ νὰ ἔχῃς τινὰ τὸν ἀντίζηλον. Ὅθεν πρόπει νὰ τὸ ἐνσπερνηθῇς τὸ ὀφριον τοῦτο, καὶ νὰ τὸ δοξάζῃς καὶ θεοαιώτερον καὶ καλλίτερον· καὶ χέμμαν εἴη σοι καὶ καλοῖσιζιον.

Am văzut și cele pentru Serascher-Paşa, sântem lămurîți, căci fiecăruia-i place să adune adevărurile și nu poate tăgădui și ascunde ceia ce de toți se recunoaște și de toți se vestește. Felul de mai nainte cu care s'a purtat cu noi nu era alta decât lăcomie și câștig rușinos; am scris noi atunci întocmai dumitale.

Am văzut și hotărîrea ultimă la Cerneți a Înălțimii Sale.

Am văzut și cele despre Bănia dumitale; află că dumneata ești mai cu folos decât nepotul nostru, cu toată logofeția lui; nu-ți scapă din vedere că dregătoriile bisericești în genere sânt neîngăduitoare față de acelea ale înaintașilor lor (?). Dacă însă și aceasta e bisericesc, e cu povârniș și neșigur; iar al dumitale, chiar dacă nu se face din nou Ban, și mai ales în nădejde de a te învrednici cu vremea și de mai mari cinstiri și dregătorii, fără să ai vre-odată pe cineva împotrivă. Pentru care se cere să primești cu mulțămire acea dregătorie și s'o slăvești ca și mai sigură și mai bună, și deocamdată fie-ți și în ceas bun.

CCCIII.

Capuchehaiaua Terii-Românești către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mulțămirea Pașei Selim din Moldova cu isprăvile Domnului în această țară contra dușmanilor și despre provisiu și furnituri, precum și despre greutățile Pașei prieten. 1789.

Μὲ τὸν δ' αὖν καλαράστην ἔλαδον τὸ ἀπὸ λ' Ἰουλίου προσκυνητὸν ἔγγραφον τοῦ Ὑφους τῆς, καὶ ἐπῆγα εἰς τὸν ὀφηλότετον Πασάν, καί, λέξιν πρὸς λέξιν, κοιτάζων τὸ αὐθεντικὸν πιττάκι τῆς, ἔκαμα τὴν ἐξήγησιν εἰς τὸν ὀφηλότετον Πασάν, ὅλην, καί, ὅψ' οὐ ἐτσελίωσα, μοι εἶπεν: „καὶ δὲν εἶναι ἐτζῃ; Ὁ ὀφηλὸς Χάνης ἔως τῶρα κἀνένα κίνημα δὲν εἴχε κάμει, μάλιστα καί, ὅψ' οὐ ἔφυγαν οἱ ἐχθροί, ἀπερασαν καὶ τόσαις ἡμέραις ἔως νὰ ὑπάγῃ εἰς Γιάσι· ἂν δεῖσται ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἔφυγαν ἀπὸ τρέδον (διὰτὶ ἡ φυγὴ ἀπὸ τινὰ φόδον ἔχει νὰ γένῃ), δὲν τοὺς ἐφοβέρισς ἄλλος παρὰ ὁ φίλος μας Μαυρογένης, ἐπειδὴ ἄλλος δὲν ἐτσαπαλάδησεν εἰς Πογδανίαν παρὰ μόνος του,

Cu al doilea călăraș am primit respectata scrisoare de la 30 Iunie a Înălțimii Tale, și am mers la prea-înălțatul Pașă și, cuvânt de cuvânt, cercetând pitacul Tău domnesc, am făcut expunerea prea-înălțatului Pașă, întreagă, și, când am isprăvit, mi-a spus: „și nu mai este? Înălțatul Han până acum nu făcuse nicio mișcare, mai ales că, de când fugiseră dușmanii, trecuseră și atâtea zile, până să ajungă la Iași; dar, dacă ar fi ca dușmanii să fi fugit de frică (de oare ce fuga trebuie să vie de la frica de cineva), nu i-a speriat alteineva decât prietenul nostru Mavrogheni, căci nimeni altul n'a

καὶ δὲν ἔπαυσε κυτυπώντας τους, πότε Βασιλοῦχι, πότε Ἀτζοῦδι, πότε Φωξάνι, ὅθεν σήμερον ἐθέρισε μερικοὺς, αὐριον μερικοὺς, ὡς τὸσον ἐθέριξε, καὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι εἶναι, ὀλιγόστευσαν γκιτίκτζας, ἐφοδίσθησαν, ἔφυγαν: δάλλαχά ποδ ποϊλέ-δὴρ! Γράψε ὅμως καὶ ἐσὺ, μοὶ εἶπεν, „τὸν πέγυν ὅτι μὲ τοὺς κόπους του καὶ μὲ τὴν ἔντονον καὶ ἀκριβὴν ἐπιμέλειάν του, ἤμπορῶ καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω μέρος, μὲ τὸ πάχτι μου καὶ ὀγοῦρι μου, εἰς αὐτὴν τὴν φυγὴν, διὰ τί ἔτυχε νὰ γείνη ἀφ' οὗ ἐδιορίσθην μεσημόρης διὰ τὸ Γιασί καὶ πὰς-πογοδ τῆς Βλαχίας, οἱ δὲ ἄλλοι δὲν ἔχουν μέρος το ἀνέννα“. Καὶ νὰ εἶναι πεπληροφορημένη ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ πιττακίου τοῦ αὐθεντικοῦ τὸ μαζμοῦνι ὅλον τὸ ἔγραψε, ἀπὸ μέρους του, εἰς τὸ ὑψηλὸν Δεθλέτι, ἐν εἶδει ῥεφλεξιόνες ἀπάνω εἰς τὴν φυγὴν, παραστήνων αἰτίαν: τὴν ἐπιμέλειαν καὶ σαθακάτι τοῦ Ὑφους της· καὶ τὸ ἐφρόντισα, κατὰ τὸ χρέος μου, καὶ τὸ εἶδα.

Ἐπρόσφερα καὶ τὸ τεφτέρι τοῦ ἀπὸ παρελθόντος ἔτους ζαχερέν σταλέντος εἰς Σουλίστραν.

Διὰ τῆς Κραγιώδας τὸν ζαχερέν ἔγραψα τὸν Ἀρμάσην Γεωργάκην ἐχθές, κατὰ τὴν προσταγὴν της, νὰ μοὶ γράψῃ πόσον κριθάρη ἢ ἀλεύρι θέλει, καὶ νὰ μοὶ στείλλῃ τὰ ἄσπρα καὶ νὰ τὸν προφθάσω τὸν ἀληθέρδῃσα πρῶτα 30.000 δανάδες ἀλεύρι καὶ διακόσια Ἱπραῖλ-κοίλεσι κριθάρι, καὶ ἔμεινεν ἀκόμη ὀλίγον κουσοῦρι ἄσπρων νὰ μοὶ πέμψῃ ἀπὸ αὐτά. Ἔστειλλε πάλιν ἄνθρωπόν του ἐδῶ, καὶ τὸν ἀληθέρδῃσα ἄλλα 120 σακία χάσικον ἀλεύρι, χωρὶς ἄσπρα, μὲ δημολογίαν μόνον τὸν ἔγραψα ἐχθές νὰ μοὶ στείλλῃ καὶ αὐτὰ τὰ ἄσπρα καὶ ἄλλα διὰ τὸ ὅτι εἶδος ζαχερέν τὸν χρειαζεται.

Περὶ τοῦ ἀπὸ Σουλίστρας ζαχερέ, μοὶ εἶπεν ὁ Πασὰς ὅτι τὸν ἔγραψαν ἀπ' ἐκεῖ πῶς δὲν εἶναι ἄλλο κριθάρι· λοιπὸν μοὶ εἶπεν: „ἄς πάρῃ πρῶτα ὁ φίλος μας τὰς δέκα χιλιάδας κοιλὰ ὅπου ἔγραψα, καὶ, ἂν περισσεύῃ ἀκόμη, νὰ ἱεσέρω, καὶ τὸ δεῖω ὅλον ἂν θελήσῃ ὅμως ἄλλο εἶδος ἀπ' ἐκεῖ, νὰ ἱεσέρω“.

Αὐριον φορτώνονται καὶ αἱ πέντε χιλιάδες σταμπολία κριθάρη διὰ τὴν Ἱπραῖλαν, τὸ κουσοῦρι ὅπου ἔμεινεν νὰ πέμψῃ ὁ Παρασκευᾶς ἀπὸ τὸ δανικόν, τὰς ἑνδεκα χιλιάδας.

Σήμερον ἔλαβον καὶ τὸ ἀπὸ γ' τοῦ παρόντος προσκυνητὸν γράμμα τοῦ θεοφρουρήτου Ὑφους της, καὶ τὸν καῖμὲν ὁμοῦ, καὶ ἐπήγα εἰς τὸν ὑψηλότατον πασάν, καὶ ἐπρόσφερα τὰ τζαδῆρια, καὶ μὲ πολλὴν εὐγένειαν καὶ ἀπό-

atacat Moldova decât numai el, și n'a încetat să-i bată, când la Vaslui, când la Agind, când la Focșani, de unde azi a secerat câțiva, mână câțiva, atâția i-a secerat, și ei, oameni sănți, că tot s'au împuținat, s'au speriat, au fugit: slavă Domnului așa e! Serie însă și tu“, mi-a spus el, „beiului că prin ostenele lui și cu necontenita și strânsa lui grijă, pot și eu să am o parte, cu soarta mea și cu norocul meu, la această fugă, pentru că s'a întâmplat a fi de când am fost orânduit a fi comandant la Iași și baș-bog (comandant suprem) în Țara-Românească, iar ceilalți n'au niciun merit“. Și să fii înștiințat că el a scris întreg cuprinsul pitacului domnesc, din partea lui, către Înaltul Devlet, sub forma de *reflexiuni* cu privire la fugă, înfățișând pricina: grija și bunul gând al Înălțimii Tale; și m'am îngrijit, după datoria mea, și l-am văzut.

Am înfățișat și socoteala zaherelei trimise anul trecut la Silistra.

Pentru zaherea Craiovei am scris ieri Armașului Iordachi după porunca Ta, să-mi scrie cât orz și făină vrea, și să-mi trimeată banii și să-i dau înainte; i-am mijlocit întâiu 30.000 de oacă de făină și două sute de chile de Brăila grâu, și a rămas încă un mic cusur de bani să mi-i trimeată pentru dănele. A trimes iarăși omul lui aici, și i-am mijlocit alți 120 de saci de făină curată, fără bani, numai cu sinet; i-am scris ieri să-mi trimeată și acei bani și alții pentru ce fel de zahereă îi trebuie.

Pentru zaherea de la Silistra, mi-a spus Pașa că i-am scris de acolo cum că nu mai e alt grâu; ei el mi-a spus: „să iea întâiu prietenul nostru cele zece mii de chile ce am scris, și, dacă ar mai prisosi, să știu, și dau tot; iar, dacă ar vrea alt fel de aici, să știu“.

Mâne se încarcă și cele cinci mii de standoale de orz pentru Brăila, rămășița ce rămăsese să trimeată Parascheva din împrumut, cele unsprezece mii.

Azi am primit și respectata scrisoare a Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite de la 3 ale lunii de față, și tot odată și cai-meaua, și am mers la prea-înălțatul Pașă, și am înfățișat corturile, și cu multă no-

δειξιν, ὡσάν νά ἐντρέπη, τὰ ἐδέχθη, καί εὐχαρίστησεν τήν Ὑψηλότητά της, λέγων: „ὡσάν νά τὸ ἔξευρα ὅτι ἔχει νά κάμῃ ὁ πέγρης ἐτζη ἐγὼ τεκλιψάμην τὰ ἐζήτησα, ὅχι ὅμως χάριν· ἀφ' οὗ ὅμως τὸ ἡῶρεν ἐτζη εὐλογον, εὐχαριστῶ“.

Διὰ δὲ τὸν εἰς τὰ αὐτόθι ἐρχομόν του, ἀφ' οὗ τὸν ἀπόδειξα, „πόσον εἶναι ἀναγκαῖος“, μοι ἀπεκρίθη, „τσανιμὰ μινέτι, καί πόσον τὸ τσιρίζω, ἔχοντας μάλιστα ἔφρουν νά γκιουρτσίσω μὲ τὸν πέγην. Εἶδες ὅμως καὶ ἡξέρεις τὰ κατ' ἐμέ, καὶ γράψα τα τῷ πέγῃ, τὴν κάθε ἡμέραν“. Λοιπόν, νά ἰξέρῃ τὸ Ὑφος της ὅτι τὸν ἐρχονται τρία, τέσσαρα φερμάνια: τὸν ἐζήτησαν πρῶτα μὲ τεφερί ἑκατὸν χιλιάδες ὀκτάδες ψωμὶ καὶ ἑπτὰ χιλιάδες σταμπόλια κριθάρη τὴν ἡμέραν, καὶ ξεχωριστὰ παξιμάδι σούμμαν, καὶ αὐτὰ γράφουν ὅλα ἀπὸ Ἑσένα τὰ ζητοῦμεν: ἀκαταπαύστως νά τὰ προφθάσῃς εἰς Βιδόνιον καὶ Φιλουρδίνι, καί, ἐκτὸς τῶν φερμανίων, ἔγραψα καὶ τῶν ριτζάλῃδων: τὴν ἡμέραν δύο, τρεῖς Τατάροι δὲν παύουν, φανερώωντές του ὅτι ἀλλοῦθεν δὲν ἔχει νά ὑπάγῃ ἐκεῖ ζαχέρῃς παρὰ ἀπ' ἐδῶ. Ὁ Πασάς, ἔχων ἐξ ἀρχῆς αὐτὸ τὸ μεζμουριγέτι, εἶχε πέμψει τοὺς ἀνθρώπους του τοὺς πλέον ἀξιούς, καπουτζιλέρ-καχαγιασή, μιραχόρι καὶ τοιοῦτους, παντοῦ μουπασίριδες, διὰ ζαχερέν· τὸν ἦλθε μετὰ ταῦτα προσταγὴ νά ὑπάγῃ εἰς Ἰασί· ἔκαμε χρεῖα νά συνάξῃ τοὺς ἀνθρώπους του, τοὺς ἔφρουν ὀπίσω, καὶ ἔγραψε εἰς τὸ Ὁρδῇ νά τὸν πέμψουν τζαδῆρια καὶ στράτευμα καὶ νά κινήσῃ, ἀντὶς ἐκείνων, λοιπόν, τὸν ἐρχονται φερμάνια: ζαχερέ καὶ πάλιν ζαχερέν, καὶ 1.800 ἀμάξια νά πέμψῃ εἰς Ὁρδῇ· κάθεται μόνος εἰς τὴν σκέλαν ἀπὸ τὸ πουργὸ ἕως τὸ θράδν καὶ φορτώνει τὰ καῖκια, καὶ τὰ ἐδῶ ἐπῆγαν ὅλα· διὰ πηγαιμόν, καὶ τζαδῆρια καὶ στράτευμα, σουκιοῦτι!

Ὅθεν εἶναι τώρα ἔξ, ἡεπτὰ ἡμέραις ὁποῦ ἔγραψεν εἰς τὸ Ὁρδῇ, τί νά κάμῃ ἀπὸ τὰ δύο: νά κινήσῃ εἰς Βλαχίαν, ἢ νά φροντίσῃ τὰ περὶ ζαχερέ; Τί προστάζει τὸ Δεδλέτι; Καὶ προσμένει αὐτὴν τὴν ἀπόκρισιν ἀνησυχῶς, καί, τσανλαρινὰ μινέτ, νά τὸν ἔλθῃ ἀπόκρισις διὰ νά ἔλθῃ εἰς Βλαχίαν! Ἄν ὅμως τὸ Ὑφος της εὐρίσκει εὐλογον διὰ τὰ εἰς Φωξάνη στρατεύματα, ὁποῦ ἦλθαν εἰς νεφσανιγέτι, καὶ προσέρχεται ἀπὸ τὸ νά μὴν ἔχουν ἐκεῖ κερὰλὴν ἕως νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ τελεῖα ἀπόκρισις καὶ ἀπόφασις ἀπὸ τὸ Δεδλέτι περὶ τοῦ εἰς τὰ αὐτόθι ἐρχομοῦ της Ὑψηλότητός του, ὁποῦ νά διορισθῇ ἕνας ἱκλ-τουγισιλοῦ τῶν αὐτόθι καὶ νά σταλθῇ εἰς Φωξάνη: παρακαλεῖ νά

bleță și dovadă de mulțămire, de să mă umple de confuzie, le-a primit, și a mulțămît Înălțimii Tale, spuind: „știam că o să facă begul așa; eu le-am cerut ca între prieteni, dar nu fără plată, însă, de vreme ce a găsit el bine așa, mulțămesc“.

Iar, pentru venirea sa aici, cum i-am arătat-o, „cât e de nevoie“, mi-a răspuns, „slavă Domnului, și cât o doresc, având mai ales aplecare să mă întâlnesc cu beîul. Însă știi și cunoști lucrurile mele, și serie-le beîului, în fiecare zi“. De altfel, să știi Înălțimea Ta că-i vin trei, patru fermene: i-au cerut întâiu cu tefter o sută de mii de ocă de pâine și șapte mii de standoale de orz pe zi, și deosebit o sumă de posmag, și scriu ca toate acestea de la Tine să le cerem: fără zăbavă să le trimieți la Vidin și la Florentin și, afară de firmene, scrisori și de la regeale: în fiecare zi doi, trei Tataři nu încetează, arătându-i că de aiurea nu poate veni aici zahereă decât de aici. Pașa, având de la început această sarcină, trimesese pe oamenii săi cei mai vrednici, capugilăr-chehaiă, imbrihor și alții ca aceștia, ca mumbașiri pentru zahereă; după aceea i-a venit poruncă să meargă la Iași; a avut nevoie să-și strângă oamenii, i-a adus înapoi, și a scris la Ordie (la oastea cea mare) să-i trimeată corturi și oaste și să plece, iar, în loc de acestea, îi vin firmene: zahereă și iarăși zahereă, și să trimeată 1,800 de cară la Ordie; stă el singur la schelă de dimineată până seara târziu și încarcă el caicele, și cele de aici au plecat toate; pentru sosire, și corturi și oaste, pace!

Pentru care, acum șase, șapte zile a scris la Ordie, ce să facă din două: să plece spre Țara-Românească, ori să se îngrijească de zahereă? Ce orânduiește Devletul? Și așteaptă acel răspuns cu neli niște, și, halal de el, să-i vie răspuns să meargă în Țară-Românească! Dacă însă Înălțimea Ta găsești că e bine pentru oștile de la Focșani, care au ajuns la rea stare, și aceasta vine din faptul că nu au aici o căpetenie, până să vie răspunsul desăvârșit și hotărîrea de la Devlet pentru venirea acolo a Înălțimii Sale, să se orânduiască un Pașă cu două tuiuri, dintre cei de acolo, și să se trimeată la Focșani, se

ἔχη ἀπόκρισιν τῆς ἡ Ὑψηλότης του, καὶ νὰ πέμψῃ πουγιουρουλτί, καὶ εἰς τὸν Πασᾶν, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Φωξανίῳ πινπασήδες. Ἄν ὅμως τὸν ἔλθῃ ἀπόκρισις διὰ νὰ ἔλθῃ αὐτοῦ, εἰς δύο ἡμέρας κινᾶ χωρὶς κῆμμίαν ἀμφιβολλίαν.

Τὰ κατὰ τὸν Πασᾶ ἔτζη τρέχουν: ἀνάγκη εἶναι νὰ ἔλθῃ εἰς Βλαχίαν· καὶ διορισμένος εἶναι, καὶ φερμάνια τὸν ἤλθαν περὶ τούτου ἀρχετὰ πρὸ τῆς ἀλώσεως Ἰασιίου.

Ἀνάγκη εἶναι, καὶ πολλὰ μεγαλητέρα, Αὐθέντη μου, νὰ προφθάσῃ ζαχερέν εἰς τὸ Ὀρδῆ, ὅπου γράφουν ὅτι ἀπ' ἐδῶ μόνον προσμένεται καὶ ἐλπίζεται („ἐδῶ“ λέγων, τὴν Βουλγαρίαν ἐννοῶ τὴν μιστὴν, μέχρι Σουλίστρας καὶ Ἰπρατλας), ὅπου εἶναι ὁ Πασᾶς μεσεμύρης. Ποίαν λοιπὸν ἀπὸ τὰς δύο ἀνάγκας ἔχει νὰ προκρίνῃ τὸ ὑψηλὸν Δεβλέτι; Μετὰ δύο, τρεῖς ἡμέρας λαμβάνει ὁ Πασᾶς τὴν ἀπόκρισιν, καὶ εὐθὺς θέλω τῆς πέμψῃ ὁ δοῦλός της πληροφορίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐκράτησα καὶ ἔναν καλαράσῃν ἐδῶ.

Τὸ κατὰ τὸν ὑψηλότατον Σελίμ-πασᾶ ἔτζη τρέχουσι, καθ' ὅσον ἡμπώρεσα νὰ γνωρίσω, καὶ, ὡς χρέος μου, πληροφοροῦ τὴν Ὑψηλότητά της¹.

Ἡ Ὑψηλότης του, ἀκόμη καπουτζήπασης εὐρισκόμενος, εἶχε τὸ μεσεμυριγέτι τοῦ τσδαρικίου τοῦ ζαχιρέ τούτων τῶν μερῶν, καὶ, πυχάσπουλ ἡμικιάν, ἔκαμνε ἰχτιμάμι· ἐδόθη ἐν τοσοῦτοις πρὸς καιρὸν τὸ μεσεμυριγέτι αὐτὸ εἰς τὸν Χασᾶν-ἑφένδῃ, καί, τέλος, προσκαλούμενος ἡ Ἐνδοξότης του εἰς τὸ Ὀρδῆ-Ἐδρενέ, ἐδόθη πάλιν ὡς ἐξ ὑπαρχῆς αὐτῇ ἡ φροντίς εἰς τὸν Πασᾶν, καὶ πάλιν ἀκολούθησε τὰ τοῦ χρέους του, ἕως προσεκλήθη εἰς τὸ ὑψηλὸν Δεβλέτι διὰ τὸν ῥουτεπὲν τῶν τουγιῶν. Ἰξέρει τὸ θεωροῦρητον Ὑψος της εἰς τὰς μεταβολὰς γίνεται στάσις ὅποσων τῶν οὐμούριων λοιπὸν ἔγιναν διάφοραι στάσεις. Ἐπέστρεψεν ἐν τοσοῦτῳ ὁ Πασᾶς μὲ προσταγὰς νὰ φροντίσῃ δικαίως περὶ τοῦ ζαχερέ, καὶ, γτεῖκ δερμιάν ἰδερέν, ἄρχισε μὲ μεγάλην φόρτζαν νὰ κυτάζῃ αὐτὸ τὸ οὐμούρι· ἔπεμψε παντοῦ τοῦς πλέον μουτεπέρηδες ἀνθρώπους του ἐπὶ τούτου, καὶ δὲν ἔπαυε εἰς τὸ νὰ κινήσῃ τὸ πᾶν πρὸς ἔκθεσιν τοῦ πόθου. Ἐξοδόθη ὁρισμὸς ὅπου μὲ τὸ πᾶς-πογουλοῦνι τῆς Βλαχίας νὰ ἀπέλθῃ εἰς Πογδανίαν. Ἐφρόντισε ὅθεν νὰ ἐκτελέσῃ καὶ ἔκτεινον χωρὶς νὰ παύσῃ ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τούτου, ἐπειδὴ ἔτζη ἐπροστάζετο, καὶ ἐπροσκάλεσε τοὺς πρῶτους μουπασίρηδες διὰ

ροαγὰ σὰ αἰβὰ ρᾶσπνσλ Τᾶν Ἰνᾶλτῖμεα Σα, σὶ σὰ se trimeată buiurldiu, σὶ Πασει, σὶ bimbasilor de la Focșani. Dacă însă-i vine ρᾶσπνσ pentru a veni acolo, în două zile se pornește fără îndoială.

Cele de spre Pașă așa merg: e de nevoie să vie în Țara-Românească, e și orânduit [la aceasta], și i-au venit pentru aceasta și destule firmane înainte de luarea Inșului.

E nevoie, și eu mult mai mare. Doamne al mieu, să vie zahereà la Ordie, căci seriu că numai de aici se așteaptă și se nădăjduiește („aici“ spuind, înțeleg: Bulgaria-de-mijloc, până la Silistra și Brăila), unde e însărcinat Pașa. Deci care din cele două nevoi o va alege Înaltul Devlet? După două, trei zile primește Pașa ρᾶσπνσλ, și îndată robul Τᾶν va trimete știre, și de aceia am oprit și un călăraș aici.

Cele cu privire la prea-înălțatul Selim-Pașa așa merg, după cât am putut să aflui, și, cum e datorita mea, o vestese Înălțimii Tale.

Înălțimea Sa, încă aflându-se atunci capugi-bașă, a avut sarcina de a îngriji de zahereana acestor părți și, slavă Domnului (?), a făcut ispravă; s'a dat între acestea deocamdată sarcina aceasta lui Hasan-efendi și, la urmă, chemată fiind Slăvirea Sa la Ordie la Adrianopol, s'a dat iarăși ca dintru început grija aceasta Pașei, și iarăși au urmat ale îndatoririi lui, până s'a chemat la înaltul Devlet pentru treapta tuiurilor. Știi Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu la ce schimbări e supusă starea, oricum, a trebilor; deci au fost deosebite stări. S'a întors între acestea Pașa cu porunci să se îngrijească luător aminte de zahereà, și, ca să fie de ajutor, a început cu *forță* mare să caute această treabă: a trimes pretutindeni pe cei mai de ispravă oameni ai săi lui pentru aceasta, și n'a încetat să miște totul pentru îndeplinirea dorinții. S'a dat poruncă pentru ea prin comanda din Țara-Românească să meargă în Moldova. S'a gândit de unde să îndeplinească și aceasta fără a se opri de la îndeplinirea celeilalte [porunci], de oare ce așa s'a orânduit, și

¹ De aici, scrisoarea fiind aceeași, extrem de îngrijită, în deosebire de celelalte, s'ar putea să fie din alt raport.

νά τοὺς πάρη μαζί. "Επεμψε ὁμιος μικροτέρους διὰ νὰ μὴν παύσῃ καὶ ἡ ὑποτακτικὴ χρεια τοῦ ζαχερέ, μὲ ὅλα φορτωμένους. Λοιπὸν σήμερον ἔνα φερμάνι περὶ πάς-πογλουκίου Βλαχίας καὶ περὶ Ἰασίου, αἷριον ἄλλο φερμάνι, περὶ ζαχερέδων καὶ ἀμαξίων καὶ ἄλλων τοῦτου τοῦ μεσμουριγετίου· ὅθεν φροντὶς νὰ ἐκτελέσῃ ὅλα, ἡ δύναμις δὲ μεμμοιρασμένη, καθὼς καὶ τὰ μεμμοιριγετία ἐζήτησε διὰ τὸ ἄλλο μεμμοιριγετί τζαδῆρια, στρατεύματα, καὶ, ἀντὶς ἀποστολῆς ἐκείνων, φερμάνια διὰ ζαχερέν ἀκατάπαυστα, καὶ μὲ τερτέρι τόσαις ὀκάδες ἀλεῦρι τὴν ἡμέραν, τόσον κριθάρη, τόσον παξιμάδι ἀπὸ λόγου σου θέλομεν, μὴν προσμένοντες ἄλλοῦθεν σπηρί. Λοιπὸν καταγίνεται μόνος, ἀπὸ τὸ πουργὸ ἕως τὸ ἑράδου, στέκεται εἰς τὸν Δούνανδιν εἰς τὴν σκέλαν, φορτώνει ἀπ' ἐδῶ καῖκια καὶ ξεκινᾷ· δέχεται τὰ ἀπὸ ἄλλα μέρη καὶ σκέλαις, τὰ ξεκινᾷ, καὶ ἐδῶ ἔξω ἀπὸ μικραῖς λούντραις δὲν ἔμειναν. Τέλος, βλέπων ὅτι δὲν ἰσχύρει εἰς τί ἔχει νὰ καταγίνεται τέλος πάντων, ἔγραψε μὲ δικάτι εἰς τὸ Δουδῆτι, νὰ ἰσχύρῃ, ζητῶν ποῖον ὀρισμὸν νὰ κοιτάξῃ ἐντονότερον: τὸν τοῦ πάς-πογλουκίου Βλαχίας, καὶ νὰ ὑπάγῃ, ἡ τὸν τοῦ πάς-πογλουκίου Δουνάθειας, καὶ νὰ στέλνῃ ζαχερέν κατὰ τὸ δυνατόν· καὶ αὐτὸ τὸ ζήτημα τὸ ἔκαμε ὕστερα ἀπὸ τὰ εὐαγγέλια τῆς ἀλώσεως τοῦ Ἰασίου. "Οθεν τώρα προσμένει ἀνησυχῶς τὴν ἀπόκρισιν καὶ τσελεῖν ἀπόφασιν, καὶ ἄμποτε κατὰ τὸν πόθον του νὰ ἔλθῃ προσταγὴ διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς Βλαχίαν, καὶ νὰ μὲ πιστεύσῃ ὅτι ἀμέσως, εἰς ὁδο ἡμέρας, κινᾷ. καὶ εὐκολότερον ἐκείνο τὸ μεμμοιριετί καὶ διατὶ ἔχει πόθον νὰ τὴν ἀναμώσῃ μεγάλην, καὶ τέλος ἐδῶ ὅποσόν ἐξ ἰδίων βιοτεύει καὶ ἐξοδεύει.

"Οτι ἀπόκρισιν δὲ λάβει, εὐθὺς ὁ δουλὸς τῆς τὴν ξεκινᾷ μὲ τὸν ἕναν καλαράστην ὅπου ἐπὶ τοῦτου ἐκράτησα ἐδῶ.

Εἰς αὐτὸ τὸ μεταξύ, ὅτι ὀρίζει νὰ τὸν γράψῃ, ἡ εὐλόγως νὰ τὸν δανιστίσῃ, ἐλπίζω ὁ δουλὸς τῆς νὰ εὐδοκίμησῃ ἐπιθεξιότατα εἰς τὸν σκοπὸν τῆς, ὡς πιστὸς τῆς Ἰψηλότητός τῆς, καθὼς πλέον ἐλπίζω νὰ τὸ εὐδοκίμασε, καὶ πολυτρόπως νὰ τὸ ἐπληροφορήθῃ.

'Ο ὑψηλότετος πασᾶς μ' ἐφόρτωσε τὸν δουλὸν τῆς νὰ τὸν ἀλιβερδέσω μερικὰ φουρνίσματα διὰ χρειαῖν του, ἕως διακόσια γρόσια καὶ ἑτὶ πρὸς¹. "Οθεν ὁ δουλὸς τῆς, μὴ ἔχων

a chemat pe cei d'întâiu mumbaşiri ca să-i iea la mijloc. A trimis şi mai mici ca să nu înceteze şi *importantisima* nevoie a zaherelei, fiind însărcinat cu toate. Dar azi un firman pentru comanda Terii-Româneşti şi pentru Iaşi, mâni alt firman, pentru zaherele şi căruţi şi altele ale acestei îndatoriri; de unde grija de a săvârşi toate, iar puterea împărţită, ca şi însărcinările; a cerut pentru cealaltă însărcinare corturi, oştiri, şi, în loc de trimeterea aceloră, firmele pentru zahereă necontenite, şi cu tefter atâtea oacă de făină pe zi, atâta orz, atâta posmag vrem de la el, neaşteptând de aiurea ajutor (?). Dar munceşte singur, de dimineaţă până seara târziu, stă la Dunăre la schelă, încarcă de acolo caice şi le porneşte; primeşte şi pe cele din alte părţi şi schele, le porneşte, şi aici afară de luntre mici n'au mai rămas. În sfârşit, văzând că nu ştie la ce capăt va ajunge la urma urmelor, a scris cu stăruinţă la Devlet, ca să afle, cerând [a i se spune] care poruncă să o caute mai ales: aceia a comandai Terii-Româneşti, şi să meargă [acolo], sau a comandai Dunării, şi să trimeată zahereă după putere; şi această cerere a făcut-o după vestea bună a luării Iaşului. Deci acum aşteaptă cu nelişte răspunsul şi hotărârea din urină, şi de ar putea să-i vie după dorinţa lui porunca de a intra în Ţara-Românească, şi să mă crezi că îndată, în două zile, se porneşte, şi e mai uşoară această sarcină şi pentru că are poftă mare să Te întâlnească, şi în sfârşit aici oricum trăieşte şi cheltuieşte din ale sale.

Şi, cum va primi răspuns, îndată robul Țău îl pornesc cu un călăraş pe care pentru aceasta l-am oprit aici.

Iar pentru cele de până atunci, pentru că hotărăşti să-i serii, sau în chip potrivit să-l sfătuieşti, robul Țău nădăjduiesc să găsească mijlocul cel mai potrivit pentru scopul Țău, ca un credincios al Înălţimii Tale, precum mai mult nădăjduiesc să-Ți fi plăcut, şi în multe feluri să o fi aflat.

Prea-înălţatul Paşă m'a însărcinat pe mine, robul Țău, să mijlocesc unele cumpărături pentru treaba lui, până la două sute de lei şi mai mult încă. Deci robul

¹ Pe altă foaie, cu acelaşi scrisoare.

ἄλλον τρόπον εὐκολότερον, ἔγραψα τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Βεσιτιάρῃ νὰ μοὶ τὰ ἀγοράσῃ, καὶ νὰ μὲ κίμῃ πόλιτσιν, νὰ τὰ δώσω ἐδῶ, εἰς τὸν Καμαράσῃν Παρασκευᾶν καὶ ὅπου ἄλλοῦ χρειασθοῦν. Μὲ τὸ νὰ εἶναι ὅμως χρεῖα διὰ νὰ γείνουν αὐτὰ μὲ τὴν ἔκλαμπρον αὐτῆς ἄδειαν καὶ προσταγὴν, παρακαλῶ δουλικῶς τὴν Ὑψηλότητά της νὰ προσταχθῇ ὁ ἄρχοντάς της Μέγας Βεσιτιάρης περὶ τούτου νὰ φροντίσῃ, καί, μάλιστα, ἂν τυχόν δὲν εὐρεθοῦν ἔξω εὐκολα, νὰ ἔχῃ καὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ ἄρχοντός της Μεγάλου Καμαράσῃ καὶ ὅπως εἶναι ὁ ἔκλαμπρος ὁρισμός της.

Ὑψηλότετε καὶ εὐμενέστατε Αὐθέντα,

† Εἰς τρεῖς λιπκάνους σταλέντας ἐδῶ ἔχω νὰ κάμω τὰς δουλικὰς μοῦ ἀποκρίσεις εἰς τὸ θεοφροδύητον Ὑψος της. Μὲ τὸν αὐτὸν τούτων, ἐπειδὴ καὶ ἦτον μόνον πρὸς τὸν ὑψηλότετον πασᾶ ἔγγραφα διὰ τὰς κατὰ τὴν Ὀκταν νίκας καὶ φουτουχάτια (;), τὰ ἐπρόσφερα ὁ δοῦλός της, καὶ μὲ πολλὴν χαρὰν τὰ ἐδέχθη ἡ Ὑψηλότης του, καί, κίμνοντας ἀρκετοὺς δοάδας καὶ ἐγκώμια τῷ Ὑψει της, „δὲν μὰς ἔμειναν“, εἶπεν, „κάμμια δουλειὰ πλέον εἰς Πογδανίαν“ ἢ ἀξιότης καὶ γενναιότης τοῦ φίλου μας πέστη μὰς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ ἐκεί“. Ὅθεν καὶ ἐπρόσταξε νὰ γένει ἡ ἀποκρίσις εἰς τὸ Ὑψος της, καὶ εὐχαλεν καὶ τάταρην εἰς τὸ Ὑψηλὸν Δεδ-λέτι μὲ αὐτὴν τὴν χροποϊὰν ἀγγελίαν.

Tău, neavând alt chip mai ușor, am scris prea-nobilului domn Vistierul să mi le cumpere, și să-mi facă poliță, ca să le dau aici, la Cămărașul Parascheva și oriunde alta ar fi de nevoie. De oare ce e însă de nevoie a se face acestea cu luminata Ta voie și poruncă, mă rog supus Înălțimii Tale să se orânduiească boierul Marele Vistier a se îngriji de aceasta, și, mai ales, dacă poate nu s'ar afla acolo ușor, să mai aibă ajutorul boierului Tău Marele Cămăraș; și cum va fi luminata-Ți poruncă.

Prea-înălțate și prea-luminate Domn,

† Ia trei (serisori) trimese aici cu lipcani am a face supusele mele răspunsuri către de Dumnezeu păzita Ta Înălțime. Cu cea d'întăiu din ele, de oare ce și erau numai către prea-înălțatul Pașa pentru cele de la Ocna biruinți și isprăvi (?), le-am înfățișat robul Tău, și cu multă bucurie le-a primit Înălțimea Sa, și, făcând multe mulțămiri și laude Înălțimii Tale, „nu ni-a rămas“, spunea el, „niciu slujbă în Moldova; vrednicia și virtutea prieteniei beîului m'a liberat de acolo“. Pentru care a și poruncit a se face răspuns către Înălțimea Ta, și a trimes și Tatar la Înaltul Devlet cu această veste imbueurătoare.

CCCIV.

1789.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre isprăvile acestuia în Moldova, despre lipsa de ajutor de la Pașa de Vidin și de la Serascher.

Τῇ 15-ῃ τοῦ ἡδὴ λήγοντος, ἐσκινήσας τὸν Ἀπτή Τάταρην, καὶ πάλιν τῇ 18-ῃ διὰ τοῦ Σελίμ-ἀγά Σαΐμη ἐφανερώσα δουλικῶς ὅτι εἶχον. Ἡδὴ, λαδὼν τὰ ἀπὸ 15-ῃς διὰ τοῦ καπουτζιλάρ-καχγιασι καὶ τὰ ἀπὸ 15-ῃς τοῦ αὐτοῦ διὰ τοῦ Ἀλῆ-ἀγά γιασακζή ἐπὶ τε τῇ πληροφορίᾳ τῆς ὑπὲρ τι ἄλλο εὐκαισιότης μοι ἐκλάμπρου ὕψις σας καὶ διὰ τὰ σταλέντα κεφάλια καὶ αἰχμαλώτους βολεντίριδες, μεγάλως ἐδόξασα τὸν ἄγιον Θεόν.

Εἶδον καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς αὐθεντικὰς σας προσταγὰς, καί, ἐσκινῶντας σήμερον τὸν παρόντα καλαράσιν, ἀποκρινόμενος δηλοποιῶ ὅτι τὰ κεφάλια καὶ τοὺς αἰχμαλώτους βολεντίριδες μὲ τὸν γιασακζήν καὶ νερέρι τοῦ τουφεκτζι-πασῆ, ἀμέσως τοὺς ἐπαρρήσιασα εἰς

La 17 ale lunii trecute, pornind pe Abdi Tatarul, și iarăși la 19 prin Selimaga Saimi am arătat cu supunere ce aveam. Apoi, primind scrisoarea de la 12 prin capugilăr-chehaiasi și cea de la 16 ale aceleiași luni prin Ali-aga iasacgiul, pentru aflarea strălucitei Tale sănătăți, preadorită mie peste orice alta, și pentru capetele trimese și volintirii prinși, mult am slăvit pe sfântul Dumnezeu.

Am văzut și poruncile Tale domnești din ele și, pornind azi pe călărașul de față, răspunzând îndată Îți fac știut că am înfățișat capetele și volintirii prinși cu iasacgiul și neferul lui tufeci-bașa prea-înălțatului nostru efendi, spuindu-i și

τὸν ὑπέρτατον ἐφένδην μας, λέγωντας καὶ ὅσα περὶ αὐτῶν γράφετε, καὶ ὅτι ἐλήφθησαν κατὰ τὴν Πογδανίαν ὑπὸ τῶν ἐκείσε αὐθεντικῶν σας στρατευμάτων πλησίον τοῦ Γιασίου, καὶ τόσον ἡ Μεγαλειότης του, ὅσον καὶ οἱ πολυχρόνιοι αὐθένται, πληροφοροῦμενοι τὴν προχώρησιν τῶν ἀσκερίων σας, καὶ βλέποντας τοὺς διηγεσις φόνους καὶ ζωγρίας τῶν ἐχθρῶν, ἤσθησαν καὶ ἐπὶ τοῖτοις ὑπερβαλλόντως, ἐπυσχόμενοι ἀπὸ καρδίας τῷ θεοφρουρητῷ Ὑψί σας μὲ δοάδες εἰς τὸ νὰ ἀναφανῆτε ὅσον οὐπῶ, ἀποδιώκοντες ἐκείθεν τοὺς ἐχθροὺς, ἐγκρατεῖς καὶ ὅλης τῆς Πογδανίας, καὶ ἡ ἀμυγδαλὶς δυνάμεις καὶ ἐνίσχυσις τοῦ Ὑψίστου ῥωννύουσα τὰ αὐθεντικά σας ὅπλα μὲ ἐμπνευσιν τόλμης καὶ καρτερίας, νὰ σὰς ἀναδυσκυνῇ πάντοτε, Αὐθέντα μου εὐμνεσάτε, νικητὰς καὶ τροπαιοῦχος, ὅπου, καθὼς μέχρι τοῦδε, νὰ χαιροποιῆτε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τοὺς πολυχρόνιους αὐθέντας μὲ διηγεσις ἀνδραγαθίας καὶ κατατροπώσεις τῶν ἐχθρῶν τοῦ ὑψηλοῦ Δεδεσίου, κατὰ τὴν ἐφεσὶν Σας.

Ἀνέφερον τῷ ὑπερτάτῳ ἐφένδῃ μας καὶ τὰ ὅσα ἰδιοχέρως εἰδοποιεῖτε τῷ δοῦλῳ σας περὶ τοῦ Βίδου-πασαση, καὶ ὥριος νὰ γράψετε περὶ τούτου κατ' εὐθείαν εἰς τοὺς αὐθέντας ὅπου νὰ γένῃ προσταγή, καὶ νὰ σταλῇ εἰς τὴν Ὑψηλότητά του, διὰ νὰ ἀκολουθῇ κατὰ τὸ βέλτε σας, χωρὶς νὰ κάμνῃ χερσεῖται κατὰ τῶν ἐχθρῶν μόνος του, ἀλλ' εἰς ὅσα τὸν γράφετε νὰ ἀκολουθῇ ἀπαράλκτως. Μ' ὅλον τοῦτο καὶ σήμερον τὸν γράφουν ἐπ' αὐτῷ, ἐλέγχοντες τον μεγάλως τὸ διὰ τὴν ἀντίστασιν ὅπου ἔκαμψεν περὶ ἐνὸς ἀπὸ Κραγιόδας ἄρχοντός σας, ὅπου ἠθελήσατε νὰ σηκώσατε ἐκείθεν, καὶ τάχα αὐτὸς ἔκαμψεν ἀντίστασιν, ἔχοντας ἀνθρώπους του εἰς Κραγιόδαν.

Εἶπον τῇ Μεγαλειότητί του καὶ περὶ Σεραιχέρ-πασα ὅτι μέχρι τοῦδε, μ' ὅλον ὅπου τὸν ἐγράψατε διὰ νὰ σταλῇ καὶ ἡ Ὑψηλότης του στρατεύμα εἰς Πογδανίαν, ὅπου, ἐνωθέντες μὲ τὰ αὐθεντικά σας ἐκείσε ἀσκέρια, κυνηγοῦν ὅλοι ὁμοῦ τοὺς ἐχθροὺς καὶ νὰ τοὺς ἀποδιώξουν, δὲν ἐπάρῃ ἀκόμη κάμψιν του δοξεία, καὶ ἀπεκρίθη: „ἂ ὀγλοῦμ ὅτι εἶναι μόνος ὁ πέγης εἰς τὰ μέρη ἐκείνα, οὐτε ἀμφιδόλλω τὸ ἡξήρω πολλά καλὰ. καὶ ἀλλὰ χαίρετ εἰρην“.

εἰς ὅσα περὶ αὐτῶν γράφετε, καὶ ὅτι ἐλήφθησαν κατὰ τὴν Πογδανίαν ὑπὸ τῶν ἐκείσε αὐθεντικῶν σας στρατευμάτων πλησίον τοῦ Γιασίου, καὶ τόσον ἡ Μεγαλειότης του, ὅσον καὶ οἱ πολυχρόνιοι αὐθένται, πληροφοροῦμενοι τὴν προχώρησιν τῶν ἀσκερίων σας, καὶ βλέποντας τοὺς διηγεσις φόνους καὶ ζωγρίας τῶν ἐχθρῶν, ἤσθησαν καὶ ἐπὶ τοῖτοις ὑπερβαλλόντως, ἐπυσχόμενοι ἀπὸ καρδίας τῷ θεοφρουρητῷ Ὑψί σας μὲ δοάδες εἰς τὸ νὰ ἀναφανῆτε ὅσον οὐπῶ, ἀποδιώκοντες ἐκείθεν τοὺς ἐχθροὺς, ἐγκρατεῖς καὶ ὅλης τῆς Πογδανίας, καὶ ἡ ἀμυγδαλὶς δυνάμεις καὶ ἐνίσχυσις τοῦ Ὑψίστου ῥωννύουσα τὰ αὐθεντικά σας ὅπλα μὲ ἐμπνευσιν τόλμης καὶ καρτερίας, νὰ σὰς ἀναδυσκυνῇ πάντοτε, Αὐθέντα μου εὐμνεσάτε, νικητὰς καὶ τροπαιοῦχος, ὅπου, καθὼς μέχρι τοῦδε, νὰ χαιροποιῆτε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τοὺς πολυχρόνιους αὐθέντας μὲ διηγεσις ἀνδραγαθίας καὶ κατατροπώσεις τῶν ἐχθρῶν τοῦ ὑψηλοῦ Δεδεσίου, κατὰ τὴν ἐφεσὶν Σας.

Am adus prea-înălțatului nostru efendi și câte de mâna Ta le faci știute robului Tău despre Pașa de Vidin, și a orânduit să scrii pentru aceasta în voie la stăpâni ca să se dea poruncă, și să se trimeată Înălțimii Sale, ca să urmeze după voia Ta, fără să facă mișcare contra dușmanilor el singur, ci la câte-i scrii să urmeze neapărat. Totuși și azi ei îi scriu pentru aceasta, muștrându-l tare pentru împotrivirea ce a făcut cu privire la un boier al Tău de la Craiova, care ai vrut să se scoată de aici, și parcă s'a împotrivit, având oamenii lui în Craiova.

I-am spus Măriei Sale și pentru Serascher-Pașa că până acum, de și i-ai scris să trimeată și Înălțimea Sa oaste în Moldova, pentru ca, unindu-se cu ostașii Tăi domnești de acolo, să lovească toți de o potrivă pe dușmani și să-i gonească, nu s'a arătat încă vre un ajutor al lui, și a răspuns „ah, copile, nu mă îndoiesc că e numai begul în acele părți; o știu foarte bine, și Dumnezeu să dea putere“.

1789.

Capuchehaiaua Terii-Românești, Postelnicul Scanavi, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre întrebările cu privire la știri ale lui Chehaia-beiu, banii dați la Vidin, mulțămiri turcești, cereri de zahereă, daruri la Turci cari-l străgăniau, despre dragoman, nepotul Domnului, datoria lui Mihai-Vodă Suțu, despre neputința lor de a-l servi mai bine în afaceri bănești, gătirea unei șalupe la Galați și Oltenița și diferite datorii la Turci.

No. 10. Λαδόντες τὰ ἀπὸ κη' Δεκεμβρίου αὐθεντικά σας ταχυγράτια ἐμφανισθεῖς ὁ δοῦλός της Ποστ. Σκαναβής, τὰ ἐνεχειρίσας τῷ ἐκλαμπροτάτῳ Καίχαγιά-πεγῇ. Ἀναγινώσκωντός τα ἡ Ἐκλαμπρότης του, μὲ ἠρώτησε: „σιζὲ χαδαδὶς γιάζματι πέγ;“. „Χάϊρ ἐφένδῃμ“. Καὶ πάλιν, ἐκ δευτέρου, μὲ ἐξαναρώτησε: „δὲν σὰς γράφει ὁ πέγῃς κἀνένα χαδαδίσι εἰς τὰ βουμὶ ταχυγράτιά του;“. „Ἐφένδῃμ, δὲν μὰς γράφει χαδαδίσια ὁ πέγῃς ἔξω ὅτι χαδαδίσια γράφει εἰς τοὺς καὶμέδες του ὁποῦ στέλλει πρὸς τὸ Ὑψηλὸν Δεβλέτι“.

Ἐδεῖξα τῇ Ἐκλαμπρότητί του καὶ τὸ σενέτι τοῦ Χατζή-Ἀχμέτ-ἀγᾶ, Βιδὺν Σαλιακς-τζισῇ, διὰ τὰ ἐννέα χιλιάδας γρόσια ὁποῦ τὸν ἐκάμετε τεσλίμι ἡ Ὑψηλότης του ἐκ τῶν 30.400 γροσιῶν ὁποῦ σὰν ἐδιωρίσθησαν νὰ δώσετε ἐκ τοῦ μεγάλου σепεπι-ταχυρίου τοῦ Πενδερσιῶ τοῦ ἱκί-γούλ, διὰ μεδατζίπι Βιδυνίου. Σὰς εὐχρίθη ἡ Ἐκλαμπρότης του, εἰπών: „περχουδάρ ὀλοσὺν ὁ πέγῃς διὰ τὸ γαῖρέτι του“.

Ἐνεχειρίσας καὶ τὰ εὐχαριστήρια μεκτούπια τοῦ ὕψηλωτάτου Πεκίρ-πασᾶ ἱφλάκ πᾶς-πωγοῦ καὶ τοῦ τιμιωτάτου Ὁρδοῦ-ἀγασῇ, τὰ ὁποῖα τὰ ἔστειλεν ἡ Ἐκλαμπρότης του τῷ ἐνδοξωτάτῳ Μεκτουπτζή-ἐφένδῃ, ὁποῦ, μαζὶ μὲ τὰ αὐθεντικά σας ταχυγράτια, νὰ τὰ ἐμφανίσῃ καὶ αὐτὰ τῷ ὑπερτάτῳ ἐφένδῃ μας.

Μὰς ἐδόθη ὁ περὶ ζαχίρῃς ὕψηλὸς προσκυνητὸς ὀρισμός, τὸν ὁποῖον ἰδοῦ περικλειόμεν διαβάζοντες τον, ἡ Ὑψηλότης σας θέλετε καταλάβῃ τὴν ἐννοιάν του, ὅτι δηλ., στέλλοντες ἡ Ὑψηλότης σας ἐνταῦθα ἀτίμ ἀτίμ σενέτια τεσλιματιῶν, νὰ λογαριάζωνται καὶ νὰ μὰς δίδωνται ἀπὸ τὸ μὴρὶ τὰ ἄσπρα μὴρὶ φέγ οὔζρέ, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ μερχοῦμι τοῦ πρὸς τὸ Ὑφος του προσταλέντος ὕψηλοῦ ἐμειραμὲ τοῦ ὑπερτάτου ἐφένδῃ μας νὰ κάμωμεν τεσλίμη εἰς τὸν ἐνδεροῦν χαζινεσῇ μαχσοῦπι εἰς τὸν τζεϊζέν¹ πεσίνοι, διὰ νὰ μὴν μείνῃ ἡ ὀπόθεσις ἀνενέγγητος. Βλέποντες ὅτι ἡ Ὑψηλότης σας μέχρι τοῦδε δὲν μὰς ἔστειλετε ἄλλα σενέτια καπζινέ-μουσίρ, ἀρχίσουμεν νὰ γιουρουτουρδίσωμεν τὰ παρσυρεθέντα σενέδια, μ' ὅλον

No. 10. Luând scrisorile domnești de la 23 Decembre prin înfățișarea robului Tăn Postelnicul Scanavi, le-am dat prealuminatului Chehaia-beg, Cetindu-le, Luminăția Sa m'a întrebat: „știri nu-ți trimete beiul?“. „Nu, efendi“. Și iar, a doua oară, m'a întrebat: „nu-ți serie beiul vre-o știre la scrisorile tale grecești?“. „Efendi, nu-mi dă știri beiul afară de știrile cele serise în raporturile sale ce le trimete Înalțului Devlet.“

I-am arătat Luminăției Sale și senedul lui Hagi-Ahmed-aga Saliaghegiși de Vidin, pentru cele nouă mii de lei ce i-ai dat Înalțimea Ta din cei 30.400 de lei ce s'au orânduit să dai după marele sebeb-tahrir, două sute de [pungi] la Bender, pentru nevoia (?) Vidinului. Ți-a mulțumit Luminăția Sa, spuind: „să trăiască beiul pentru silința sa“.

Am dat și mehtupurile de mulțămire ale prea-înălțatului Bechir-Pașa Iflac-baș-bog și cu ale cinstiului Ordū-agasī, pe care le-ai trimes Luminăția Ta prea-slăvitului Mehtupeî-efendi, care, cu taceriurile Tale domnești, să le arăte și pe acelea prea-înaltului nostru efendi.

Ni s'a dat hotărîrea înaltă vrednică de închinăciuni pentru zahereă, pe care iată că o închidem aici; cetind-o, Înalțimea Ta vei afla rostul ei, că, adecă, trimetând Înalțimea Ta aici puțin câte puțin sineturi de zaherele, să se puie în socoteală și să ni se dea de la mirie (Stat) banii datoriei de la Stat, pe cari, după cuprinsul înaltei porunci împărătești a prea-înălțatului nostru efendi trimese către Înalțimea Ta, să-i dăm la socoteala haznalei, la geaigea, pe șin, că să nu rămăie afacerea fără ispravă. Văzând că Înalțimea Ta până acum nu mi-ai trimes alte sinete *capzind-musir*, am început să înfățișăm sinetele aflate, cu toate că sânt pentru o sumă mică,

¹ Dar către Poartă.

ὁποῦ εἶναι ὀλίγη ποσότητος, καί, ἐπειδὴ εἶναι ἀναγκαῖοι ὁ Μεκτουπζή-ἐφένδης καὶ ὁ Κεσε-δάρ τοῦ ἐνδοξοτάτου Τερτερδάρ-ἐφένδης, Σερίφ-ἐφένδης, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἡ δουλειὰ τοῦ καλε-μιού¹ εἰς χεῖρας τους, κάμνοντας μουζακερὲν μετὰ τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος δραγομάνου, παμφιλιτάτου σας ἀνεψιού, τοὺς ἐδώσαμεν ἀνὰ διακόσια πενήντα γρόσια τὸν καθ' ἓνα χάριν, καὶ ἔγιναν μουτεγίπιδες, ὥσταν ὁποῦ μέχρι τοῦδε, μὲ τὸ νὰ μὴν ἐρωτήθη τὸ χατήρι τους, μὰς ἐπροξενούσαν δυσκολίας εἰς τὰς ὑποθέσεις μας καὶ ἀργοπορίαις εἰς τὸ νὰ γίνωνται ὀγλή-γορα τὰ ἀναγκαῖα φερμάνια.

Προσδηλοποιήσαμεν τῇ Ὑψηλότῃ σας τὸν τρόπον καὶ τὸ τέλος ὁποῦ ἔλαβεν ὁ περὶ ἄσ-πρων μαδὲς τοῦ σελέρι σας, Αὐθέντου Μη-χάλη-Βόδα, διὰ τοῦ ταξιλείου τῶν ὁποίων πάσχομεν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἀγωνιζόμεθα ὁποῦ νὰ γίνῃ πέρ-ἄν-ἐβόσλ, καὶ νὰ ἐξορ-ληθοῦν.

Γκιουρνετίζοντας μετὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου Τερ-τερδάρ-ἐφένδης μὲ τὰ σενέδια τοῦ ζαχίρε πέρ τακρίπιλε, μὲ ἐδοκοῦνδισε διὰ τὴν κουδι-μεγέν του, λέγωντάς μς: „ἀκόμη δὲν ἦλθε τὸ ταπρήκ-μεκτοῦπι τοῦ πέγῃ-ματαριφιμῆζ δάρ“ καὶ παρακαλῶ νὰ κάμετε καὶ κατὰ τοῦτο πρόνοιαν, διὰ τὴν εἶναι ἄρκετος ἡ δόσις τοῦ κουδουμγὲ τῆς Ἐνδοξότητός του, καὶ περὶν ἄρχις νὰ τὸν ζητῇ.

Εἰδομεν νὰ ἀπορήτε ἡ Ὑψηλότης σας πῶς οἱ δοῦλοι σας, γράφοντας, παρακινούμεν διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἐννενηντα τόσων χιλιάδων γροσίων, ὁποῦ σὰς ἔγιναν χαδάλῃ ἐκ τοῦ σε-πέπι-ταχίριου τοῦ Πενδεριού, τοῦ ἱκὶ γούζ διὰ μεδατζέπι Ὁζούς καὶ Βιδוניού, εἰς καιρὸν ὁποῦ ἡξέσρωμεν τὰ δάρη σας καὶ τὰ σικλέ-τιά σας, καὶ μὰς ἐπιπλήττετε, συμπεραίνοντες ὅτι παραβλέπομεν τὸ χρέος μας, ἀμελοῦντες τοῦ νὰ ἐπεξηγούμεθα τὰ δίκαιά σας καὶ νὰ πληροφοροῦμεν τοὺς αὐθέντας: μὴ γένοιτο, εὐμενέστετε ἡμῶν Αὐθέντα, οἱ δοῦλοί σας, εἰς ὅσα μὰς ὑπαγορεύει τὸ δουλικόν μας χρέος, κουσοῦρι δὲν κάμνομεν, ὁποῦ, πλέον ἀπὸ τὰς καθήμερινὰς συγχὰς καὶ θερμότητας παρα-κλήσεις μας, γίνονται τατζίτζιδες οἱ πολυχρό-νισι αὐθένται, δὲν παύομεν νὰ παρακαλοῦμεν τοὺς αὐθέντας καὶ νὰ ἐξαιτούμεθα τὸ κερέμι ἵνα γέτι τους εἰς τὰ αὐθεντικά σας μεσουλά-τια, καὶ νὰ σὰς κάμνουν τὸν ἀναγκάσιον μου-σαδὲν εἰς τὰ ἀδύνατα. Εἰς ὅσα περνᾷ ἀπὸ τὸ χέρι μας τακιασοῦλι δὲν κάμνομεν, ἀγια-τηροῦντες τὰ δάρη σας, τὸ γαῖρέτι σας, τὰ

și, de oare ce sânt de nevoie Mehtupel-efendi și Chesedarul prea-slăvitului Tef-terdar-efendi, Serif-efendi, căci slujba ca-lemului e în mâinile lor, făcând sfātu-ire cu prea-nobilul domn dragomanul, prea-iubitul Tău nepot, li-am dat câte două sute cinzeci de lei la fiecare, și au fost mulțamitori, ca unii ce până acum, de oare ce nu li s'a întrebat ha-târul, ni-au făcut greutăți la trebile noastre și zăbăvi în a veni răpede fir-manele de nevoie.

Am arătat înainte Înălțimii Tale felul și sfârșitul ce a luat afacerea de bani a înaintașului Tău, Domnul Mihai-Vodă, după ale cărui datorii suferim și ne luptăm cât putem ca să se facă pe cât mai răpede învoială (?) și a se plăti.

Sfātuindu-ne cu prea-slăvitul Tefterdar-efendi cu sinetele de-amănuntul, ale za-herelei, m'a cam muștrat cu dojană, spu-nând: „încă n'a venit raportul beifului; noi avem cheltuieli“, și mă rog să aveți grijă și pentru aceasta, căci e de nelipsit darea prezentului Slăvirii Sale, și peșin a început să-l ceară.

Am văzut că te miri Înălțimea Ta cum robii Tăi, scriind, îndemnăm a se plăti așa de greaua sumă de nouăzeci de mii de lei, cari ți-au venit havaleă de la sebeb-tahrirul Pașei de Bender, pentru două sute la nevoia de la Ozû și Vidin, pe o vreme când știm greutățile Tale și năcazurile Tale, și Te superi pe noi, trăgând încheierea că trecem peste datoria noastră, nevroid să socotim drepturile Tale și să înștiințăm pe stăpâni: ferească Dumnezeu, prea-bunule nostru Domn, noi, robii Tăi, la câte ni cere datoria noastră supusă, nu lipsim, căci, afară de zilni-cile dese și prea-călduroase rugăciuni, pe care ni le tot fac stăpânii cari să trăiască mulți ani, nu încetăm a ruga pe stăpâni și a cere grația lor la trebile Tale dom-nești și să Te amâne la cele cu nepu-tință. La câte trec prin mâna noastră nu le trecem cu vederea, înșirând greu-tățile Tale, nevoia Ta, drepturile Tale, și rugăm pe stăpâni de mărinimie: la unele

¹ Secretariatului.

δικαιά σας, καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς αὐθέντας εἰς μερχαμέτι: εἰς ὅσα εἰσακουόμεθα καλῶς, εἰς ὅσα ὁμῶς δὲν εἰσακουόμεθα: τί ἄλλο ἡμποροῦμεν νὰ κάμωμεν; Χρέος ἔχουμεν, Αὐθέντα, ὅταν λαμβάνουμεν κάμμιαν προσταγήν, νὰ τὴν φανερώνωμεν πρὸς τὸ θεοφροόρητον Ὑψος σας, καί, ἐν τοσοῦτῳ ὅταν στοχαζόμεθα τὸ ἀδύνατον, πάλιν τσαπαλαδῆζομεν ἂν εἶναι τζαρὲς νὰ γίνη δέφι.

Διὰ τὴν ἐξόφλησιν αὐτῶν τῶν μεδατζιπίων, τώρα μάλιστα, ὁποῦ ἔλαβε τέλος ἡ διαφορὰ ὁποῦ εἶχατε μετὰ τοῦ σελέφη σας Μηχάλ-Βόδα, ὡς προσδηλοποιήσαμεν τῷ Ὑψει σας, καθ' ἡμέραν συχνοερωτούμεθα ἂν τὰ ἐξοφλήσετε αὐτὰ τὰ μεδατζίπια ὡς ἀναγκαῖα, καί, ἂν μᾶς γράψετε ἡ Ὑψηλότης σας, οἱ δοῦλοί σας τὸ φανερώνομεν κατὰ χρέος, βὲ ἔμρι σιζινδῆρ, εἶναι ἀπαραίτητος, καὶ τῶν ὠφελιμωτάτων, ἡ ἐξόφλησις αὐτῶν τῶν μεδατζιπίων, Αὐθέντα.

Διὰ τὴν σαλούπαν ὁποῦ ἐγράψατε ὅτι, ἐτοιμάσαντες ὅλον τὸν κεραστέν, τὴν εἶχετε κουρδῆση εἰς Γαλάτοι, καί, ἐν τῷ μεταξὺ τούτων, ἐκ τῶν ἐπισυμβάντων ἐκείσας περιστάτικων, ἡρπάγη καὶ ἐσκόρπισεν ὅλος ὁ κεραστές, ἔπειτα μουτζέτεδεν ἐκάμστε τεδαρίκη ἄλλον κεραστέν διὰ τὸ τεκμήλι τῆς σαλούπας, καὶ τὴν γιαιπηρδίζετε αὐτόσας, εἰς Ὀλτένιτσαν, καὶ πῖρ ὁτοῦζ γκιόν ζαρφινδὰ γίνεται τεκμίλι, καὶ τὴν κατεβάζετε εἰς τὸν Δοῦναβιν, ὁποῦ νὰ τὴν ἐξαποστείλτε ἐνταῦθα, καὶ ἐπομένως ἐξαίτεισθε εἰς τὸ νὰ σταλθῇ ἡ ἀρματοσιά της Ἐρσανέ-ἄμιριδέν, ὁ χουλιασὲ τοῦ καίμς της ἐστάλη εἰς τὸν ὑψηλότατον Καπουδάν-πασά, ἐφένδην μας, ὁποῦ νὰ κάμῃ ἰλάμη ὅλα τὰ χρειώδη τῆς σαλούπας ὅθεν καὶ τὸ ἔκαμεν ἰλάμι ἡ Ὑψηλότης του, καὶ ἔγινε πουγουρουλτῇ εἰς τὸν Λιμάν-ῤεῖσιν ὁποῦ νὰ ἐτοιμάσῃ ταῖς ἄγγυραις, τὰ σχοινιά καὶ ὅτι ἄλλο χρειαζέται: τὰ ὁποῖα καὶ τὰ ἐτοίμασε, καί, ἅμα ὁποῦ ἀνοίξῃ ὁ καιρός, μὲ πρῶτον καράβι θέλουν σταλθῇ εἰς Ἰπραήλαν ὅθεν καὶ δηλοποιεῖται τῷ θεοφροορήτῳ Ὑψει σας διὰ νὰ εἰσθε ἀμέριμνος ἀπὸ τὰ τῆς ἀρματοσιᾶς της.

Περικλείομεν πρὸς τὸ θεοφροόρητον Ὑψος της ἐμινναμέν τοῦ ὑπερτάτου ἐφένδῃ μας, ἀποκριτικὸν εἰς ταχυρίاتیά σας, καὶ ὅτι, κατὰ τὴν αἵτησίν σας, θέλουν ὅς σταλθῇ τὰ λεβαζιμάτια διὰ τὴν ἀρματοσιᾶς της σαλούπας.

Πρὸ ἡμερῶν ἐγεννήθη περιφανεστάτῃ Σουλτάνῃ τῷ γαληνοτάτῳ καὶ εὐσπαγγινικωτάτῳ ἡμῶν Ἀνακτι (οὗ τὸ κράτος διαωνίζον!), ὁνομασθεῖσα Ἐμινέ-Σουλτάν. Ἐγινεν ὁ συνή-

σάντεμ ἀσcoltați bine, dar la altele nu sântem ascultați: ce alta putem face? Datoria noastră, Doamne, e, când primim vre-o poruncă, s'o vădăm Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, și, pe când ne gândim la ce e cu neputință, iarăși așteptăm dacă e chip să dispară.

Pentru plata acelor datorii (?), acum mai ales, când a luat capăt neînțelegerea ce ai avut-o cu înaintașul Tău Mihai-Vodă, cum Ți-am arătat mai înainte Înălțimii Tale, zilnic sântem întrebați dacă ai plătit acele datorii de nevoie, și, dacă ni serii Înălțimea Ta, noi, robii Țăi, arătăm după datoria noastră și, dacă e porunca Ta însăși, e neapărată, și din cele mai de folos, plata acelor datorii, Doamne.

Pentru șalupe ce ai scris că, gătindu-se toată cheresteaua, o așezi la Galați și, între acestea, din pricina împrejurărilor ce au venit acolo, s'a furat și s'a imprăștiat toată cheresteaua, apoi ai rânduit altă cherestea pentru îndeplinirea corpului șalupei, și o pregătești din nou aici, la Oltenița, și în treizeci de zile se face gata, și vei cobori-o pe Dunăre, ca s'o trimeti aici, și pe urmă cei să se trimeată echiparea ei de la căpetenia Arsenalului, cuprinsul cererii Tale s'a trimis la prea-înălțatul Capudan-Pașa, stăpânul nostru, ca să pregătească toate cele de nevoie ale șalupei; ceia ce a și făcut-o Înălțimea Sa, și s'a făcut buiurldiu (ordin) la reisul limanului ca să gătească ancorele, funiile și orice alta e de nevoie; pe care le-a și pregătit, și, îndată ce se va deschide vremea, cu cea d'întăiu corabie se vor trimete la Brăila; pentru care se și face eunoscut Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite ca să fii fără grijă pentru armarea ei.

Închidem în scrisoarea către Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu porunca împărătească a prea-înălțatului nostru efendi, ca răspuns la rapoartele Tale, și că, după cererea Ta, Ți se vor trimete cele de nevoie pentru armarea șalupei.

Acum câteva zile s'a născut o prea-frumoasă Sultană prea-seninului și milostivului nostru Împărat (a cărui putere fie veșnică!), numită Eminē-Sultana.

θης δοναμᾶς καὶ σελίκι¹, καὶ ἐπολυχρόνησαν ἀπαξάπαντες τὴν Γαληνότητά του, εὐχρηθέντες πολυχρόνιον ζωὴν καὶ ὕψιν καὶ τῇ Μεγαλειότητι της.

Κατ' αὐτάς τὰς ἡμέρας ἄλλαξεν ὁ Πουχιούκ-Ἰμπροχόρης, ἐνδοξότατος Τζερκέζ-πέγης, καὶ [ἐδωρίσθη] ἀντ' αὐτοῦ Μεγάλος Ἰμπροχόρης ὁ ἐνδοξότατος Ρουτήτ-πεγης Ἰζέτ-πασᾶ-ζαδές, [ὁ] Καπουτζηλάρ-καιχαγιασή.

Καπουτζηλάρ-καιχαγιασή ἔγινεν ὁ ἐνδοξότατος Σαίτ-πέγης Μουχσοῦνογλου Δαμάτ.

Ἐγινεν καὶ νέος Κιουτζούκ Ἰμπροχόρης ὁ ἐνδοξότατος Τζαίρογλου.

Ἐνεχείρισα τὸ πρὸς τὸν ἐνδοξότατον Πείτ-ἐφένδη αὐθεντικόν σας τεπρήκ-μεκτοῦπι· ἄφ' οὗ τὸ ἐδιδάσας, μὲ εἶπεν ἡ Ἐνδοξότης του: „ἀλλὰ χητὴ σεβέρσα, σικλεδήμ δάρ, σαρχὰ τσολήμ, εἴλε κουδουμχηγῆ“. Ἀπεκρίθην καὶ ὁ δοῦλός σας ὅτι „δὲν ἔχω, ἐφένδημ, τρόπον καὶ τζαρέν, ἐπειδὴ νὰ δανεισθῶ εἰς τοιοῦτους καιροὺς δὲν εὐρίσκω“. Γιὰ χατήρι μου, ὦρισε καὶ πάλιν: „κάμει τρόπον σὲ δόο, τρεῖς ἡμέρας νὰ τὰ δώσης, ἐπειδὴ, ἄφ' οὗ περάσουν ἡμέραις, τότε καὶ ἐγὼ θαζκεστήζω: δὲν τὰ θέλω, καὶ θὰ κακοφανῇ τὸν πέγην ὁποῦ δὲν μὲ τὰ ἔδωσεν εἰς καιρὸν ὅπου ἔχω σικλέτι“. Ἀπεκρίθην καὶ ὁ δοῦλός της, βλέποντας τὸν τρόπον τῆς Ἐνδοξότητος τοῦ ὅτι „πακαῖμ, ἐφένδημ, πὶρ κατζίγκιουν ἰδζινδὲ τσδαρίκ ἐδέρημ, ἐφένδημιζὲ δερίρημ“· αὐτὰ ὁ (sic).

Ἐνεχείρισα καὶ τῷ ἐνδοξοτάτῳ πεγληκτζή-ἐφένδη τὸ αὐθεντικόν σας τεπρήκη διαβάζωντάς το, μὲ ἐρώτησε τὰ χατήρι τοῦ Ὑφους σας· ἔπειτα μὲ εἶπε νὰ κάμω τὸν τρόπον νὰ δώσω τὸν κουδουμχηγὲν του. Ἀπεκρίθην ὁ δοῦλός της ὅτι: „ἐφένδημ, ὁ πέγης ἔχει τόσα σικλέτια καὶ δάρη, καὶ κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἔχει τρόπον, μ' ὅλον ὁποῦ γνωρίζει τὸ πρὸς τὴν Ἐνδοξότητά της χρέος τοῦ“. Μὲ ἀπεκρίθη: „καλδί, καλδί, τὸν ἐδικόν μου κουδουμχηγὲν νὰ μὴ δώσῃ, καὶ ἐγὼ ἔχω τόσα ἔξοδα ἐκτὸς ὁποῦ εἶναι τὰ πολλὰ ἄλλα ἔξοδα τοῦ πέγην, ἃς εἶναι καὶ πεντακόσια γρόσια“. Ἀπεκρίθην καὶ ὁ δοῦλός της ὅτι: „ἐφένδημ, πασχίζω, πέλκημ κάμω τζαρέν διὰ τὸ τσδαρίκη τους, νὰ κάμω τατζίπι τὸ χατήρι τῆς Ἐνδοξότητος τοῦ“. Ὑψηλότατὲ μοι Αὐθέντα, αὐτὰ εἶναι ἄφρευκα, καί, ἂν δὲν τὰ δώσω, δὲν ἔμπορῶ νὰ παρῶρυσιασθῶ εἰς τὸ χοζόρι τους μὲ θάρρος καὶ νὰ γιουρπουρδίζω τὰς ὁποθέσεις μας, καὶ ἔμποροῦν νὰ μᾶς κάμουν χαλάστραν.

Καὶ προλαβόντας ἐγράψαμε τῷ Θεοφρουρῇ τῷ Ὑφει της διὰ τὸ τρίτον κέσσι της πε-

Σ'α făcut obișnuita dumanmă și șenlic, și i-au urât toți mulți ani Seninătății Sale, dorind viață lungă și sănătate și Măriei Ei.

În aceleași zile s'a schimbat Marele-Imbrohor, prea-slăvitul Cerchez-beiu, și s'a orânduit în locul lui ca Mare Imbrohor prea-slăvitul Rușid-beiu Izet-Pașa-zadê, Capugilâr-chehaiasi.

Capugilâr-chehaiasi a ajuns prea-slăvitul Said-beg Muhzun-oglu Damad.

S'a făcut și un nou Mic-Imbrohor, prea-slăvitul Ceairoglu.

Am dat prea-slăvitului Reis-Efendi serisoarea Ta domnească; după ce a cetit-o, mi-a spus Slăvirea Sa: „dacă tu crezi în Dumnezeu, am nevoie; dă-le zarafului“. A răspuns și robul Tău că „n'am, efendi, chip și mijloc, căci să împrumut în astfel de vremuri, nu găsesc“. Pentru hatârul mieu, a hotărît iarăși: „Fă chip ca în două, trei zile să dai, căci, eu cât vor trece zile, eu atât cad la nevoie: aceasta n'o vreau, și să superi pe beiu că nu mi le-a dat în vremea ce aveam nevoie“. A răspuns și robul Tău, văzând felul de a fi al Slăvirii Sale: „Să văd, efendi, în curs de câteva zile, să fac rost și să dăm lui efendi al nostru“. Acestea.

Am dat și prea-slăvitului begliegî-efendi mulțămirea Ta domnească: cetind-o, m'a întrebat de hatârul Înălțimii Tale; apoi mi-a spus să fac eu chip să dau prezentul lui. Am răspuns, eu, robul Tău, așa: „efendi, beiu are atâtea încercături și greutăți, și în clipa de față nu află mijloc, de și eumoaste datoră sa față de Slăvirea Ta“. Mi-a răspuns: „bine, bine, el să nu-mi dea prezentul mieu, și eu am atâtea cheltuieli; pe lângă că sânt multe alte cheltuieli ale beiuului, să fie și cinei sute de lei“. Am răspuns și eu, robul Tău, așa: „efendi, încerc, poate să aflu chip pentru grija lor, ca să mulțămesc și hatârul Slăvirii Tale“. Prea-înălțate al mieu Domn, acestea sânt de neînlăturat, și, dacă nu le dau, nu pot să mă înfățișez în fața lor cu curaj și să înaintez lucrurile noastre, și pot să ni facă pagubă.

Și dămnăzi am scris de Dumnezeu păzitei Tale Înălțimi pentru al treilea căș-

¹ Luminărie și tragere cu tunul.

[ριφανε]στάτης Χανήμ-Σουλτάνης, ὁποῦ νὰ κά-
μ[ετε αὐθεν]τικὴν πρόνοιαν νὰ τὰ ἐξαποστείλετε,
μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχω τζαρὲν νὰ τὰ δώσω ὁ
δοῦλός της, Ποστέλνικος Σκαναδῆς· μεγάλο
σικλᾶτε μᾶς κάμνη ὁ ἐνδοξότατος Μαψεϊντζή
Μουσταά-πέγης· καθ' ἡμέραν μᾶς στέλλει ἀπὸ
ἓνα τζ[οχο]δάρην του· ἔτσιτε καὶ εἰς τὸν
ἄρχοντα Δραγουμάνον, παμφίλτατόν σας ἄ-
νεψιόν, καὶ μόλις ἐδησωπήθη νὰ μὴν κάμνη
σικιαγέτι ὥς τεδριῆς νὰ τὸν δίδωνται· καί, νὰ
σᾶς πολυχρονῇ ὁ ἅγιος Θεός, προφθάστε μὲ τὰ
ἴδια ἀπὸ τὰ ἄφσυκτα, καί, ὅταν μεσολλα-
δῇση περισσοτέρα ἀργοπορία, ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ
σιζιλτί· καὶ νὰ ἀ[ποφα]σίση προσταγὴ εἰς τὸ
νὰ τὰ δώσωμεν.

Κατὰ τὴν αὐθεντικὴν σας προσταγὴν ὁ
ἄρχων Σπαθάρης Βλαστός ἐφυσυχάζει εἰς
τὸ ἀρχοντικόν του, κάμνοντας δοᾶ ὅπερ τοῦ
θεοφρουρήτου Ὑφους της. Παρέλαβον ὁ δοῦ-
λός σας, Ποστέλνικος Σκαναδῆς, διὰ καταστί-
χου καθαροῦ ὅσα σενέδια μηρίου μὲ ἔδωσεν,
καὶ εἰδικὰ ἄλλα αὐθεντικά σας ταχிரιάδια
εἶχεν εἰς χεῖράς του ἡ Εὐγενεία του.

[Τὰ] πρὸς ὁδοπορίαν μας ἀναγκαῖα παρα-
[καλοῦμεν] τὴν Ὑψηλότητά σας καὶ αὐθις νὰ
μᾶς [παρασκευα]σῇτε μίαν ὥραν προτήτερα
διὰ νὰ κάμωμεν τὸ τεδαρίκη μας μὲ εὐκο-
λίαν, ὥς ἀκδεμικὴν μας δουλειά· ὁ καιρὸς
πλησιάζει τῆς παναισίου σὸν Θεῷ ἐξόδου τοῦ
τροπαιοφόρου βασιλικοῦ Ὁρδιοῦ· οἱ δοῦλοι της
ἐντεῦθεν τρόπον δὲν ἔχουμεν, καὶ μάλιστα ἔ-
χομεν στενοχωρίαν καὶ κηλλέτι παράδων, ὁποῦ
καὶ κατὰ τοῦτο θέλετε κάμνη ἡ Ὑψηλότης
σας τὴν προσήκουσαν αὐθεντικὴν σας πρό-
νοιαν, διὰ νὰ ἔχωμεν ἀραλῆκι καὶ ἄδειαν μὲ
ἄνεσιν μας, καὶ ὅχι ἀτζελὲν καὶ βίαν, νὰ
φροντίσωμεν διὰ ὅλα τὰ χρειώδη μας, ὁποῦ
νὰ μᾶς κοστί[σουν] καὶ φτινώτερα.

Κατὰ τὴν αὐθεντικὴν σας προσταγὴν, ὁ
ἄρχων Ποστέλνικος Σταθάκης, ἐτοιμαζόμενος,
κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας κινᾷ διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς
προσκύνησιν τοῦ θεοφρουρήτου Ὑφους της.
Ὁ δὲ δοῦλός της Καμαράσης Γεωργάκης
ὅλο εἶναι χαρὶα καὶ εἰς κίνδυνον, ὁ ζάδαλης,
κατάκοιτος εἰς τὸ στρώμα· ὁ ἅγιος Θεὸς διὰ
τῶν πανεκλάμπρων σας εὐχῶν νὰ χαρίσῃ τὴν
ὕγιάν του.

Ἦδη, περὶ τὸ ξεκινεῖσθαι τὸν καλαράην
ἐλάβομεν τὰ ἀπὸ κς' Δεκεμβρίου αὐθεντικά
σας, δοξάσαντες τὸν ἅγιον Θεὸν διὰ τὴν ἀ-
κριβεστάτην, εὐκαιριστάτην ἡμῶν ἀγαθὴν ὁ-
γισίαν τοῦ Ὑφους της· εἶδομεν καὶ τὰ ἐξ αὐ-

τιῦ al prea-vestitei Sultano-Hanâm, ca
să purtați domnească grijă să-l trime-
teți, pentru că nu am cum să-l dau
eu, sluga Ta, Postelnicul Scanavi; mare
năcaz ni face prea-slăvitul Mabeingiu
Mustà-beg: zilnic ni trimete câte un
ciohodar al lui; a trimes și la dum-
nealui Dragomanul, prea-iubitul Tău ne-
pot, și abia s'a potolit să nu facă de
știre să i-l dea ca...; și, să-Ți dea mulți
ani Dumnezeu Sfântul, grăbește-Te cu ale
Tale la cele neapărate, și, dacă ar inter-
veni o mai mare zăbavă, poate să se facă
tărăboiu; și să ni dai poruncă pentru
ca să le dăm.

După porunca Ta domnească, dumnealui
Spătarul Vlastòs se odihnește la casa lui
boierească, rugându-se pentru Înălțimea Ta
de Dumnezeu păzită. Am luat eu, robul
Tău, Postelnicul Scanavi, cu catastih curat
câte seneduri ale miriei (Statului) mi-a
dat, și felurite alte rapoarte domnești ale
Tale ce le avea în mâinile sale dumnealui.

Cele de nevoie nouă pentru călătorie
rugăm pe Înălțimea Ta și din nou să ni fie
pregătite cu un ceas mai degrabă, ca să
facem drumul nostru cu ușurință, cum e
slujba noastră personală; se apropie vremea
ieșirii prea-fericite cu Dumnezeu a Ordiei
împărătești biruitoare; noi, robii Tăi de
aici nu avem chip, și mai ales că avem
strâmtoare și lipsă de parale, așa că și
într'aceasta va face Înălțimea Ta cuvenita
domnească grijă, ca să avem bani și voie
cu răgazul nostru, și nu în grabă și cu
sila, ca să ne îngrijim pentru toate cele
de nevoie ale noastre, ca să ne și coste
și mai ieftin.

După porunca Ta domnească, dumnealui
Postelnicul Statachi, fiind gata, pornește
zilele acestea ca să vie spre închinarea
Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite. Iar
robul Tău Cămărașul Iordachi e cu totul
bolnav și în primejdie, săracul, în pat;
Sfântul Dumnezeu prin prea-strălucitele-
Ți rugăciuni să-i dea sănătate.

Acum, la plecarea călărașului, am primit
scrisorile Tale domnești de la 27 Decem-
bre, slăvind pe Sfântul Dumnezeu pentru
prea-scumpa, prea-dorita nouă bună să-
nătate a Înălțimii Tale; am văzut și cele

¹ De aici fără număr de quadern.

τῶν αὐθεντικῶς ἡμῖν προσταττόμενα, περὶ οὗ μὴν ἔχοντες καιρὸν διὰ τὴν ἐπεῖγον τοῦ καλαράτη, μὲ κατοπινὸν καλαράτην θέλομεν ἀποκριθῆ τῷ θεωρουρήτῳ Ὑψει τῆς.

Τὰ αὐθεντικά σας ταχυράτια αἴριον θέλομεν τὰ κάμη τακτίμη τῷ ἐκλαμπροτάτῳ Καίχαγιά-πέγη.

Ἐλάδομεν καὶ τὸ σεπέπι-ταχόρι τῶν ἐν-νενηντα τόσων χιλιάδων γροσίων μεδατζίπου Ὁσοῦ καὶ Βιδονίου ἐξωφλημένων.

intr'însele poruncite nouă domnește, pentru care neavând vreme din pricina grabei călărașului, vom răspunde cu un călăraș următor Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite.

Rapoartele Tale domnești mâne le vom înfățișa prea-strălucitului Chehaia-beiu.

Am primit și sebeb-tahrirul celor nouăzeci de mii de lei, datoriti la Ozû și Vidin.

CCCVI.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu știri de la un Turc trimis în secret de Pașa de la Babadag.

1789.

Εἰς τὰς τέσσαρας ὥρας τῆς νυκτὸς ἐπέρασεν ὁ Σοφρατζὶ-πασῆς τοῦ ὑψηλοτάτου Μπαμπά-Πασᾶ διὰ τὴν Ἰπράτλαν. Ἀκούοντας ὅτι ἔρχεται ἀπὸ τοιοῦτον, τὸν ἐθάλα νὰ κάμη κομάτι-καθαλί, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ μεταξὺ ἄρχισα νὰ τὸν ἐρωτῶ διὰ τὸν ὑψηλότητα Πασᾶ καὶ διὰ χαδαῖσια τῆς Πόλεως· ὁ ὁποῖος μὲ λέγει πῶς σχεδὸν τὴν Πόλιν δὲν τὴν εἶδεν, ἐπειδὴ καὶ ἡ προσταγὴ τοῦ Πασᾶ δὲν ἦτον παντελῶς νὰ ἐμπῇ μέσα εἰς τὴν Πόλιν, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ Τζιερδάκι νὰ ἔλθῃ κατευθεῖαν, ἀπερνώντας ἀπὸ τὴν Καλήπολιν· ἀλλ' ὅμως, μὲ τὸ νὰ τὸν εἶχεν δώσῃ δῶα χοόρτζικ, μὲ τὴν βοῦλαν τῆς Ὑψηλότητός του δουλωμένα, προσταζόντάς τον ὅτι νὰ μὴν τύχῃ καὶ τὰ ἀφήσῃ κἀνέναν καὶ τὰ ἀνοίξῃ, ἐστοχάσθῃ, λοιπόν, ἀπερνώντας εἰς Καλήπολιν, ἐκεῖ ἐνδεχόμενον ὁ γκιουμπρουκτζής, νὰ τὰ ἀνοίξῃ νὰ ζητήσῃ· ἐγὼ καὶ δὲν θενὰ τὸν ἀφήτω· ἰκτιζὰ ἐτέρ νὰ τὰ στείλλῃ ὁστὴν Πόλιν, καὶ τότες πάντῃ ἄνοστον, ἐπειδὴ καὶ ὁ γκιουμπρουκτζής εἶναι καποῦ-καίχαγιάς τῆς Ὑψηλότητός του. Ὅθεν ἀπεφάσθησα καὶ ἐπῆγα κατ' ἐθέσιν εἰς τὴν Πόλιν, καί, πηγαίνοντας εἰς γκιουμπρουκ, κουκουλομένος, διὰ νὰ μὴν μὲ γνωρίσῃ τινάς, εὐγῆκα εἰς τὸν ἀγὰ καὶ τὸν εἶπα τὰ τρέχοντα, καὶ οὕτω τὰ ἐδούλωσεν καὶ ἐκείνος μὲ τὴν βοῦλαν του, δηλαδὴ τὰ χοόρτζικ. Καὶ ἦλθα κατευθεῖαν ἐδῶ, καὶ ἔσχε δέκα ὁκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τὸ Ἐρζιουρούμι τὸν ἐρώτησα ἕως ὅπου ὁ δρόμος, καὶ μὲ ἀπεκρίθη ὅτι ὅπου θέλει ὁ Θεός. „Κατὰ τὸ παρὸν θενὰ πηγαίνω εἰς Ἰπράτλαν, ὅπου ἔχω γράμματα πρὸς τοὺς ἀδελφούς τοῦ χαζνετάρ-ἀγά, οὗτοι εἶναι Ἰπραῖρλῆς, καὶ πρὸς τὸν Χατζή-Ἰσπηρλῆ, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς Γιάσι, καὶ ἀπὸ Γιάσι πλέον, ἀλλὰχ πιλίρ“. Πάλιν μὲ τρόπον ἐπειτα τὸν εἶπα, ὅτι „ἐκατάλαθα ὁ δρόμος σου εἶναι

La patru ceasuri de noapte a trecut Sofragi-Sbaşı al prea-înălțatului Pașă de Babadag spre Brăila. Auzind că vine de la unul ca acela, l-am pus să facă un *komati-kavaltî* (popas?), și între acestea am început să-l întreb pentru prea-înălțatul Pașă și pentru știri din Țarigrad; care-mi spune că Țarigradul mai nu l-a văzut, căci și porunca Pașei nu era de loc să între în Țarigrad, ei să meargă drept de la Cerdac, plecând de la Galipole; dar totuși, pentru că avea să deie două scrisori (?) pecetluite cu pecetea Înălțimii Sale, poruncindu-i ca nu cumva să se întâmple să lase pe cineva să le deschidă, s'a gândit, de altfel, ca, plecând la Galipole, întâmpinându-l acolo vameșul, să nu-i ceară a le deschide; iar eu nu-l voi lăsa: poate să le trimeată la Țarigrad, și atunci e cu totul neplăcut, de oare ce și vameșul e capuchehaie al Înălțimii Sale. Deci m'am gândit și m'am dus drept la Țarigrad, și, mergând la vamă, supt glugă, ca să nu mă cunoască nimeni, am mers la agă și i-am spus ce se petrece, și astfel le-a pecetluit și el cu pecetea lui, adecă *hurgicul*. Și am mers drept acolo, și avea optsprezece zile de la Erzerum: l-am întrebat până unde-i e drumul, și mi-a răspuns că până unde vrea Dumnezeu. „Acum merg îndată la Brăila, unde am scrisori către frații lui haznadar-aga, care e din Brăila, și către Hagi-Ismirli, și de acolo la Iași, și de la Iași apoi unde va da Dumnezeu“. Apoi iar cu socoteală l-am întrebat că „am aflat că-ți e drumul lung“; mi-a

μακρός· μὲ εἶπεν ἕως „τετρακοσχαριά, πεντακοσχαριά ὥραις ἀκόμῃ“.

Πάλιν μὲ τρόπον τὸν ξυναρωτῶ· μὲ λέγει πῶς „δὲν ἰξέρω οὔτε γιατί πηγαίνω, οὔτε ὡς ποῦ πηγαίνω· αὐτὸ εἰξέρω ὅτε, εἰς τὰς δέκα αὐτοῦ τοῦ Φεγγαρίου (sic), εὐγαίνοντας ἐγὼ ἀπὸ τὸν λουτρόν, ἀκούω ὅτι ὁ Πασᾶ-ἐφένδης μας ἐσκοτώσεν τὸν καχαγιά-μπεϊ του, καὶ ἐν ταύτῃ θιλέπω ὅτι τὸν ἔδεσαν ἀπὸ τὸ ποδᾶρι καὶ τὸν ἐκολόδερναν· τὸ δὲ κεντὶ μὲ ἐρώναξεν καὶ μὲ ἔδωσεν τὰ γράμματα καὶ μὲ ἐπρόσταξεν ἐκεῖνα ὅπου μὲ ἐπρόσταξεν, μπου καταρτίξῃ μπιλέρημ.“ αὐτὸς ἐστάθη τουτουνηζῆς τοῦ παῖρακτάρ Μουσταά-πασᾶ· εἶναι καθ’ αὐτῷ ὁ Ῥουτζουκλὸς· τὸν καιρῷ ὅπου ἐσκοτώθη ὁ Μουσταά-πασᾶς αὐτὸς ἦτον εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου καὶ εἶχεν μείνῃ ἕως ὅπου ἐπήγεν Μπαμπᾶ-μπασᾶς τὸν λὲν Ἀχμέτ-ἀγά· ξανθός, ἕως τριανταπέντε χρόνων ἄνθρωπος. Ὁ δοῦλός της ἔγραφα πρὸς τὸν ἄρχοντα Παχάρνικον καποῦ-καχαγιά Ἰπραῖλας περὶ αὐτοῦ, ὅπου νὰ ἐμῶ εἰς περιέργειαν νὰ μάθῃ τίποτες καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ καταχρέως.

ráspsuns: „până la patru sute, cinci sute de ceasuri încă“.

Iarăși cu meșteșug îl întreb; îmi spune: „nu știu nici de ce merg, nici până unde merg; aceasta o știu că la zece ale acestei luni Februar, ieșind eu de la baie, aflu că Pașa-efendi al nostru a ucis pe chehaiaua al său, și tot odată văd că l-a legat de picior și l-a schingiuit; iar la chindie m’a chemat și mi-a dat scrisorile și mi-a poruncit cele ce mi le-a orânduit: *bu-catargie bili-rim*“; el a fost tutungiu al bairactarului Mustafâ-Pașa; e de loc din Ruscuc; pe vremea când au ucis pe Mustafâ-Pașa, el era în Anatolia, unde a fost și a rămas până ce a atacat Pașa de Babadag pe fostul Ahmed-Aga: e bălan, om de până la treizeci și cinci de ani. Robul Tău am scris către dumnealui Păharnicul capuchehaiaua Brăilei pentru el, ca să între în cercetare să afle ceva și să înștiințeze după nevoie.

CCCVII.

1789.

Capuchehaiaua munteană către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște blăni de samur pentru dregătorii haznelei turcești.

Καὶ αὐθις προσκυνῶ δουλικῶς τὸ θεοφροῦρη-
τον αὐτῆς Ὑψος.

† Εἰς τὸ κατὰ τὴν ἑγὼ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου δουλικόν μου πιττάκι ἔγραψον τῷ Ὑψει της ὅτι ὁ χαζναδάρ-ἀγάς τοῦ κραταιοτάτου καὶ εὐσπλαγγνικωτάτου ἡμῶν Ἀνακτος ἐζήτησεν διὰ νὰ πέμψῃ αὐτῷ τὸ Ὑψος της μὲ τοὺς παράδες του δύο σαμουροκουλιαῖς ἕως χιλίων διακοσίων γροσίων, καὶ ὅτι ἐγὼ ἔδωκα τὴν περὶ τῆς ζητήσεως ταύτης ἀπόκρισιν, αἰτιολογούμενος τὴν ἀποτυχίαν τῶν τοιοῦτων πραγμάτων αὐτόθι εἰς τοὺς ἐνεστώτας καιροὺς καὶ τὴν εὐκολίαν τοῦ νὰ εὖρη ἐδώ, εἰς Κωνσταντινούπολιν. Εἶδον ὅμως ἥδη νὰ μὴ γράψῃ, πέμπουσα καὶ μεκοῦπι πρὸς τὸν ἐνδοξότατον Ὅσμαν-ἀγάν, χαζνέ-βεκιλῆν, ὅτι τῇ ἔγραψον πῶς ὁ χαζνέ-βεκιλῆς ἐζήτησε ταῖς ῥηθείσαις γούναϊς φαίνεται ὅμως νὰ εἶναι λάθος ἢ εἰς τὸν γραμματικόν μου, ἐπειδὴ ἔγραψα, „χαζνέ-βεκιλῆς“, ἢ εἰς τὸν γραμματικόν της, ἂν ἐξέλαβε τοῖς: „χαζναδάρ-ἀγάς τοῦ κραταιοτάτου Ἀνακτος“, ὡς „χαζνέ-βεκιλῆς Ὅσμαν-ἀγάς“ ἢ ἀλήθεια ὅμως ἔχει ὅτι ὁ χαζναδάρ-ἀγάς τοῦ κραταιοτάτου καὶ πολυχρονίου ἡμῶν Ἀνακτος

Și iar mă închin supus Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite.

† La 10 ale lunii trecute Decembre am scris pitacul meu supus Înălțimii Tale că haznadar-aga al prea-puternicului și prea-milostivului nostru Împărat a cerut să-i trimești Înălțimea Ta cu banii lui două pânțee de samur de până la două sute de lei, și că eu am dat răspuns la această cerere, pretinzând lipsa unor lucruri ca acestea acolo în vremurile ce sânt și ușurința cu care le poate afla aici, la Constantinopol. Am văzut însă că-mi scrii, trimetând și mehtup către prea-slăvitul Osman-aga, vechilul haznelei, că Ți-am scris cum că vechilul haznelei a cerut zisele blăni: se pare însă că e o greșeală sau la grămăticul meu, de vreme ce a scris „vechilul haznelei“, sau la grămăticul Tău, de vreme ce a luat: pe „haznadar-aga al prea-puternicului Împărat“ drept „vechilul haznelei Osman-aga“; ei adevărul e că haznadar-aga al prea-puternicului nostru Împărat, care să trăiască

τάς ἐξήγησε, ὅστις, καθὼς καὶ ἐν ἐκείνῳ μου τῷ δουλικῷ πιτταλίῳ τῇ εἰδοποιέουν, τῇ ἀληθείᾳ φέρεται τὸ γαῖρετι της καὶ τὴν πονεῖ ὡς φίλος εἰλικρινέστατος. Ὅθεν, ἂν τὸ κρῖνῃ εὐλογον καὶ ἡ Ὑψηλότης της, ἃς τὸν ἀναπαύσῃ, καθὼς τῇ προέγραφον, ἡ διὰ αὐθεντικοῦ της μεκτουπίου, ἡ ἄλλως πῶς, ὡς ἤθελε τὸ εὔρη μινασίπικον.

întu mulți ani, le-a cerut, care, cum Ți-am vestit-o și în acel pitac supus al meu, în adevăr poartă străduința Ta și Te ajută ca prieten foarte drept. Deci, dacă socoți potrivit și Înălțimea Ta, să-l mângâi, cum Ți-am scris mai nainte, sau prin meh-tup domnese al Tău, sau altfel, cum vei găsi potrivit.

CCC VIII.

Gheorghe Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a implini bani de la mănăstirea Tismana, care nu dă zahereă, și despre retrimeterea trimșilor austriei, cari n'aveau plenipotență de la feld-mareșal, ci numai de la generalul din Timișoara.

1789,
2 Iannar.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

Prea-înălțate Doamne al meu,

Καὶ αὐθις δουλικῶς φανερώνω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι της ὅτι, κατὰ τὴν πανέκλαμπρον προσταγὴν τοῦ Ὑψους της, ἔστειλα εἰς τὸ μοναστήρι Τησιάνας νὰ ἐμπληρῶσῃ τὸν ζαχρηέν, τὰ 80 κοιλὰ κριθάρη καὶ σαράντα σιτάρι, καὶ τὰ 50 πρόβατα, καὶ δὲν εὐρέθη κανέναν ἀνθρώπου τοῦ μοναστηρίου ἐκστ' οἱ σελέφιδές μου ὅμως, ὕψηλότατέ μοι Αὐθέντα, διὰ προσταγῆς εἶχαν διωρίσῃ ἀνθρώπους εἰς τὰ μούλκικα τοῦ μοναστηρίου, καὶ μόνον τὰ ἄσπρα της ἑάτρως κόφτουν περίπου τῶν ἐπιτακοσίων γροσίων, ἐξόχως ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῶν ἀμπέλων καὶ ἄλλων, καί, ἂν εἶναι προσταγὴ τοῦ Ὑψους της, νὰ ἔχω πανέκλαμπρον γράμμα, νὰ πάρω ἀπὸ τὰ ἄσπρα τῶν εἰσοδημάτων τοῦ μοναστηρίου καὶ νὰ ἀγοράσω τὸν ῥηθέντα ζαχρηέν, ἡ ὄχι. Πρὸς τοῦτοις γνωστὸν ἔστω τῷ Ὑψι της ὅτι, ὡς ἔμαθον, τὸ δόσιμον τῶν Κατζίβελων τοῦ μοναστηρίου, ὁποῦ τῶρα εἶναι ὁ καιρὸς του, κόφτει δύο καὶ τρία πονγκεῖα ἄσπρων, καί, ἂν τὸ στοχασθῇ τὸ Ὑψος της καὶ θελήσῃ, ἃς προσταῇ τὸν ἄρχων Ἀρμάτην τὸν Μεγάλον νὰ στείλῃ ἀνθρώπον ἄξιον καὶ πιστὸν νὰ συνάξῃ ἀπὸ αὐτοὺς τὸ δώσιμόν τους. Προσέτι γνωστὸν ἔστω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι της ὅτι οἱ δύο ἐκείνοι ἀπὸ τοὺς Νέμετζους ἀπεσταλμένοι, ἐλθοῦσης προσταγῆς ἀπὸ τὸ Οὐρδοῦ-Χουμαχιὸν νὰ ἐπιστρέψουν μὲ τὸ γράμμα ὁποῦ εἶχαν φέρῃ, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἦτον ἀπὸ τὸν καθ' αὐτὸ Φέλτ-Μαρσιάλην, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν γκενεράλην ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ Τέμεσδαρ, ἐπῆγαν, ἀφίνοντες καὶ τὰ καλαμπάλικα τους ἐδῶ εἰς τὸ Σιάντζον, ὁποῦ ἦσαν κονεμένοι, νὰ φέρουν γράμμα ἀπὸ τὸν ἴδιον Φέλτ-Μαρσιάλην, καὶ δὲν ἔλειψα νὰ τὸ φανερώσω τῷ Ὑψι της. Μὲ ἤλθε καὶ τὸ πα-

Și iarăși cu supunere arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că, după prea-luminata poruncă a Înălțimii Tale, am trimes la mănăstirea Tismana să împlinesc zahereaua, cele 80 de chile de orz și patruzeci de grâu și cele 50 de oi, și nu s'a găsit niciun om al mănăstirii acolo; înaintașii miei însă, prea-înălțate Doamne al meu, aveau poruncă să orânduiască oameni la moșiile mănăstirii, și numai banii vetrei fac peste șapte sute de lei, afară de veniturile viilor și altora, și, dacă e porunca Înălțimii Tale, să am prea-luminată poruncă de a lua din banii veniturilor mănăstirii și de a cumpăra zahereaua aceea, ori ba. Afară de acestea să fie știut Înălțimii Tale că, precum am aflat, dajdea Țiganilor mănăstirii, care acum e vremea ei, face două și trei pungi de bani, și, dacă gândești Înălțimea Ta și vei vrea, orânduiește dumisale Armașului celui Mare să trimeată om vrednic și credincios să adune de la dânșii dajdea lor. Încă să fie cunoscut Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu că acei doi trimeși de la Nemți, viind poruncă de la Ordia împărătească să se întoarcă înapoi cu scrisoarea ce erau s'o aducă, de oare ce nici nu era de la însuși feldmareșalul, ci de la generalul care e la Timișoara, au plecat, lăsându-și și calabalăcurile lor aici, la Șanț, unde erau așezați, ca să aducă scrisoarea de la însuși feldmareșalul, și n'am lipsit s'o arăt Înălțimii Tale. Mi-a venit și această poruncă de la prea-înălțatul serascher Hasan-Pașa cu patruzeci de cară (?) de

ρὸν μπουγιουρτὶ ἀπὸ τὸν ὑψηλότατον σερασ-
κὲρ Χατὴν-Πασᾶν μὲ τρακὰ σαρᾶντα ταη-
νατίων, καὶ ἰδοὺ ὁποῦ τὸ περικλείω τῷ Ὑψει
της· τὰ δὲ ἔτη της εἴησαν θεόθεν ἄτε
πλεῖστα καὶ πανσυτοχῇ.

αφθ' Ἰανουαρίου δ'.

Ἦς Ὑμστέρας Ὑψηλότητος ἐλάχιστος καὶ
ὁποκλινέστατος δόδλος

Gheorghe Serd., Ἐσχι-Σταπόλ.

tainaturi, și iată că o închid [în scrisoare]
Înălțimii Tale; iar anii Tăi fie de la
Dumnezeu cât mai mulți și pe deplin fe-
riciți.

1789, Ianuar 2.

Al Înălțimii Voastre cel mai mic și cel
mai supus rob

Gheorghe Serdarul, Eschi-Stambul.

CCCIX.

1789,
3 Ianuar.

Gheorghe Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre Turcii ce au
venit la Cernăuți și cum i-a împărțit.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

Καὶ αὐθις δουλικῶς φανερῶνω τῷ θεοφρου-
ρήτῳ Ὑψει της, ὅτι σήμερον ἔρχονται εἰκοσι
παργιάκια ἀσκέρι, τὰ 15 Ἀρβανίταις, τὰ δὲ
πέντε ἀπὸ τὸ Καζανλήμι· ἐξ αὐτῶν εἶναι τρια-
κόσιοι ἀτλήδες καὶ, κρηθάρι μὴν ἔχοντες, πα-
ρακαλῶ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της νὰ οἰ-
κονομήσῃ διὰ νὰ προφθασθῇ ὅσον τάχος, ἐ-
πειδὴ καὶ εἶναι ἐδῶ νὰ συναχθῇ πολὺ ἀσ-
κέρι, ὥσάν ὁποῦ τὸ τερτήπι ἦττον διὰ τὸ
κησλιά-ἀσκέρι νὰ εἶναι στὰ τρία μέρη, δη-
λαδὴ εἰς Μεγεδιάν, Ρωσσιάβαν καὶ Λαζαρέτο,
καί, μὲ τὸ νὰ εἶναι καμμένα αὐτὰ τὰ μέρη, ἐ-
πακομβοῦν ὅλοι ἐδῶ εἰς Τζερνέτζι, καὶ παρα-
καλῶ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της νὰ στο-
χασθῇ ἂν εἶναι τρόπος νὰ χωρέσουν, ὅτι
ἔπειτα τόπον δὲν ἔχω ποῦ νὰ τοὺς βάλλω,
ἐπειδὴ καὶ τὸ Σάντζο εἶναι γεμᾶτον καὶ τὰ
ἐπίλοιπα ὅλα φέρουν μεγαλοτάτην δυσκολίαν
διὰ τὸ ταῖνι τους καὶ τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα·
μόνον ἡ θεία Δύναμις δι' εὐχῶν τοῦ Ὑψους
της νὰ συνδράμῃ ὁποῦ νὰ βοηθῇ οἰκονομι-
κῶς ἢ διόρθωσις, καί, ὡς προσέγραφον τῷ
θεοφροῦρητῷ Ὑψει της, διὰ νὰ συκωθοῦν οἱ
ἄνθρωποι τοῦ Ἡμπρίς-ἀγᾶ, καὶ αὐτὸς νὰ διο-
ρισθῇ εἰς ἄλλο μέρος, ἐπειδὴ καί, ὡς γνωστὸν
τῷ Ὑψει της, αὐτοὶ, ὄντες παραδυναβίται, θέ-
λουν ὅλα νὰ τὰ ἔχουν μὲ ὑπερβολήν, καθὼς
καὶ τὰ δύο παργιάκια ὁποῦ πρὸ ἡμερῶν ἦλ-
θαν, τοὺς ἐγερλεστήρδισα εἰς δύο χωρία, καὶ
δὲν εἶναι περισσότεροι εἰς τὸ παργιάκι ἀπὸ
ἐκατὸν εἴκοσι ἢ 130, εἰς καιρὸν ὁποῦ ἐγὼ
εἰς αὐτὰ τὰ χωρία ἤμπορῶ νὰ γερλεστήσω
καὶ 15 παργιάκια. Ὅθεν παρακαλῶ τὸ θεο-
φροῦρητον Ὑψος της νὰ τοὺς συκώσῃ ἀπὸ
ἐδῶ, ὡς τοιοῦτους ὁποῦ δὲν εὐχαριστοῦνται
καθόλου νὰ δοκιμάσουν καὶ εἰανδῆποτε στε-
νοχωρίαν· ὅτι ἐδῶ, ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

Prea-Înălțate Doamne al meu,

Și iarăși cu supunere arăt Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite că azi sosesc
douăzeci de bairace (steaguri) de aseheri
(ostași), cinsprezece de Arvaniți, cinci de
la Cazanlâc: dintre ei sânt treizeci că-
lăreți, și, neavând orz, mă rog de Înăl-
țimea Ta păzită de Dumnezeu să economi-
sești ca să se aducă pe cât se poate mai
iute, căci e să se și adune aici multă oaste,
de oare ce planul era pentru soldații din
căsărmi să fie în trei părți, adică la Meha-
dia, Rușava și la Lazaret, și, pentru că acele
locuri sânt arse, merg toți acolo la Cer-
neți, și rog pe Înălțimea Ta păzită de
Dumnezeu să Te gândești să fie chip de
a încăpea, căci alt loc n'am unde să-i
pun, căci și Șanțul e plin și celelalte toate
înfățișează greutate foarte mare pentru
tainul lor și celelalte de nevoie; numai
Puterea dumnezeiască prin rugăciunile
Înălțimii Tale să ajute ca să se poată
economisi rânduiala și, cum am mai scris
Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu, să se
scoată oamenii lui Ibris-aga, și el însuși
să fie orânduit la alt loc, de oare ce, cum
e cunoscut Înălțimii Tale, ei, fiind de la
Dunăre, vreau ca toate să le aibă cu pri-
sos, precum și pe cele două bairace care
acum câteva zile au venit, le-am așezat
în două sate, și nu mai sânt la bairac
decât la o sută douăzeci sau 130, într-o
vreme când eu în acele sate pot să orân-
duiesc și cinsprezece bairace. Deci rog
pe Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită
să-i scoată de acolo, ca pe unii cari
nu se mulțămesc de loc să sufere orice
îngustare; căci aici, prea-înălțate Doamne

εἶναι νὰ ἔλθῃ πολλότατον ἀσκέρι, καὶ ὅς εἶναι τὸ Ὑψος τῆς ἀναπαυμένου. Ἐπειτα οἱ Ἀρβανίταις αὐτοὶ εἶναι καὶ τρόπον τινὰ εὐπειθεῖς καὶ ὑπακούουν εἰς τὰς χρεῖας ὁποῦ προσταθῶσι, ὁποῦ νὰ ἡμπορέσω νὰ τοὺς ὑποχωρέσω, λυπούμενοι τὸν δοῦλον τοῦ Ὑψους τῆς καὶ τοὺς πτωχοὺς λακουητόρους. Πρὸς τοῦτοις, ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, διὰ τὸν ξεπεσμὸν ὁποῦ καὶ αὐτοὶς ἐξαναφάνερωσα δουλικῶς τῷ Ὑψει τῆς, καὶ τῶρα θερμῶς παρακαλῶ νὰ λυπηθῇ καὶ τὸν δοῦλόν τῆς, εὐπλαγχνίζόμενος καὶ ἐπὶ τῇ ἀθλιότητι τῶν πτωχῶν λακουητόρων, διὰ νὰ λάβουν κἄποιον ἄνεσιν καὶ παρηγορίαν, μάλιστα τὰ χωρία τῶν πλασσῶν τῆς ἄκρης, ὁποῦ ἀκαταπαύστως περνᾷ ἀσκέρι, καὶ τὰ πλησίον τοῦ Τζερνετζίου, ὁποῦ εἶναι τὸ ἀσκέρι ἐπάνω τους, καὶ νὰ μὲ στείλῃ πῖρ ἂν ἐδῶκεν πανέκλαμπρον προσταγὴν νὰ τοὺς ξεπέσω πρὸς παρηγορίαν τους. Καὶ ὅτι εἶναι τὸ ἔλσός τῆς.

αφπὺ, Ἰανουαρίου 3.

Τῆς Ὑπετέρρας Θεοφροσύνης Ὑψηλότητος ἐλάχιςτος ὑποκλινὴς δοῦλος

Gheorghe Serd. Ἐσχι-Σταπόλ.

al meu, e să vie foarte multă oaste, și să fii Înălțimea Ta liniștit. Pe urmă Arvaniții aceia sânt oarecum disciplinați și se supun la nevoile locului unde sânt așezați, așa că o să pot să-i așez, cruțând pe robul Înălțimii Tale și pe săracii locuitori. Pe lângă acestea, prea-înălțate Doamne al meu, pentru scăderea ce iarăși am arătat-o supus Înălțimii Tale, și acuma călduros mă rog să cruți și pe robul Tău, fiind compătimitor și la starea nenorocită a săracilor locuitori, ca să capete oareșice ușurare și mângâiere, mai ales satele plășilor de sus, unde necontenit trece oaste, și cele de lângă Cerneți, unde e oastea turcească asupra lor, și să-mi trimeți îndată poruncă prealuminață să-i scad pentru mângâierea lor. Și ce va fi mila Ta.

1789, Ianuar 3.

Al Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu prea-mic supus rob

Gheorghe Serd. Eschi-Stambul.

CCCX.

Gheorghe Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o trimetere de bani și un dragoman al lui Hasan-Pașa. 1789, 26 Ianuar.

Ὑψηλότατε καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Μὲ τὸ εὐτελές μοι δουλικῶς φανερώνω τῷ Θεοφροσύνῃ Ὑψει τῆς ὅτι ὡς χθὲς διὰ μενζιλίων ἐφανερώνα πῶς σήμερον θέλω ξενικήσῃ χαλῶν. Ἰδοὺ ὁποῦ στέλω μὲ τὸν παρόντα Μεσμέτ πουλούκ-πασήν, ὁποῦ εὐρίσκειται κοντὰ μου, γρόσια εἰκοσι χιλιάδες ἀπὸ τὰ ἄσπρα τοῦ ζαχέρῃ τῆς ὀρανδουριάλας τοῦ Ἰωνίου, καὶ πάλιν χωρὶς ἄργητα θέλω πασχίτῃ καὶ διὰ ἄλλα ἄσπρα νὰ προφθάσω τὴν ἀποστολὴν των. Προσέτι, ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, κατὰ τὴν πανέκλαμπρον τοῦ Ὑψους τῆς προσταγὴν διὰ [νὰ] στείλω τὸν δραγχομάκων ὁποῦ ἦτον ἐδῶ παρὰ τὸν ὑψηλότατον Σερπασκέρ Χασάν-Πασά, ἰδοὺ ὁποῦ ἔρχεται πρὸς τὸ Ὑψος τοῦ: μὲ εἶπε καὶ ὁ Σερπασκέρης ὅτι εὐχαριστήθη εἰς τὴν δαύλευσίν του.

Τὰ δὲ ἔτη τῆς εἴησαν θεόθεν ἄτε πλεῖστα καὶ πανευτυχῆ.

αφπὺ, Ἰανουαρίου κς'η.

Τῆς Ὑπετέρρας Θεοφροσύνης Ὑψηλότητος ἐλάχιςτος καὶ ὑποκλινὴς δοῦλος

*Gheorghe Serdάρης
Ἐσχι Σταπόλ.*

Prea-înălțate și prea-bunule Domn al meu.

† Cu [serisoarea] mea simplă arăt supus Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu că ieri prin menzil Ți-am arătat cum că azi voi pleca hazneaua. Iată că trimet cu cel de față Mehmet buluc-bașa, care se află pe lângă mine, douăzeci de mii de lei din banii zaherelei orânduilei lui Iunie, și iarăși fără zăbavă voi căuta și pentru alți baci să îngrijese trimeterea lor. Încă, prea-înălțate Doamne al meu, după prea-strălucita poruncă a Înălțimii Tale de a trimete pe dragomanul ce era aici pe lângă prea-înălțatul Serascher Hasan-Pașa, iată că vine la Înălțimea Ta: mi-a spus și Serascherul că a fost mulțămît de slujba lui.

Iar anii Tăi fie de la Dumnezeu cât de mulți și cu totul fericiți.

1789, Ianuar 26.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mic și plecat rob.

*Gheorghe Serdarul,
Eschi-Stambul.*

1789,
12 Februar.

Un Grigore către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre Arnăuții ce-i trimete, mănăstirea din Moldova ce se va cuceri și o „schimbare“ de la oastea turcească.

Υψηλότητα, εὐσεβέστατε καὶ εὐμενέστατέ μοι
Αὐθέντα καὶ Ἡγεμὼν μεγαλοπρεπέστατε
πάσης Οὐγγροδλαχίας,

† Τὴν Ὑμετέραν θεοφροῦρητον Ὑψηλότητα
δουλικῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος ταπεινῶς τὰ
ἴχνη τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν. Μετὰ
τὴν δουλικήν μου προσκύνησιν ταπεινῶς ἀνα-
φέρω τῷ θεοφροονήτῳ Ὑψι της ὅτι, κατὰ
προλαβοῦσαν πανέκλαμπρον προσταγήν της,
ἀνέφερα τῇ Μεγαλειότητί του, ζητώντας ἕως
ἐπτακοσίους, ὀκτακοσίους ἐκλεκτοὺς Ἀλβανή-
ταις, διὰ νὰ στείλῃ πρὸς τὸ Ὑφος σας. Ὅθεν
ἡ Μεγαλειότης του, ἐπειδὴ σήμερον ἐφθασαν
εἰς Ὀρδοῦι-Χουμαγιὼν ἀπὸ τὸ Δέπρῳ χίλιοι
ἐκλεκτοὶ ἀσκήριδες, αὐριον σὺν Θεῷ τοὺς ἐξα-
ποστέλλει πρὸς τὸ Ὑφος σας, καὶ μὲ ἐπρόσ-
ταξε λισάνεν διὰ νὰ δώσω τὴν εἰδήσιν τόσον
εἰς τὸ Ὑφος σας, ὅσον καὶ εἰς τὰ χωρία ὅπου
θὲ νὰ κάμουν κονάκι, διὰ νὰ ἐτοιμάσουν τὰ
χρειαζόμενα, ὅπου μῆτς αὐτοὶ νὰ δοκιμάσουν
ζαρουρέτι, μῆτς οἱ πτωχοὶ λακουϊτόροι κάμ-
μῖαν δυσκολίαν. Ὁ δοῦλός σας εὐθὺς ἀπόψε
ἐξεκίνησα τὸν παρόντα λιπκάνον, δίδωντάς τον
γράμματα εἰς τε Δάγριαν καὶ Κοπατζένι, ὅπου
νὰ κάμουν τὴν ἐτοιμασίαν κουσουρζούζικα οἱ
ἐκείσες καπετάνοι, καὶ τὸ παρὸν μου δουλικὸν
πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑφος σας. Αὐτοὶ οἱ
ἀσκήριδες εἶναι, Αὐθέντα μου, πολλὰ ἐκλεκτοὶ
καὶ πιστοί, καί, καθὼς μὲ εἶπεν ἡ Μεγαλειό-
της του, καλλίτεροι καὶ ἀπὸ τοὺς δαλκιλίτζι-
δες ὅπου προλαβόντως ἐζητήθησαν παρὰ τοῦ
Γιακούβ-ἀγᾶ ὕθεν, ἐπειδὴ καὶ ὁ ὑπέρτατος
ἐξένδης μας στέλλει τοὺς παρόντας, γνωρί-
ζοντας τὴν ἀξίαν, μὲ ἐπρόσταξε νὰ γράψω εἰς
τὸ Ὑφος σας διὰ τὸ εἰς Μολδόβα μοναστήρι,
ὅτι ἐλπίζει μὲ τὸ γαῖρέτι τοῦ Ὑφους σας
ὅπου νὰ γενῇ ἄλωμα τῶν αὐθεντικῶν σας
στρατευμάτων, μαζὴ μὲ τοὺς ζαχιρέδες, τζεπ-
χανέδες καὶ τόπια ὅπου ἐρίσκονται ἐν αὐτῷ
καὶ ὅτι προσμένει ἰσασαλλάχ καὶ τὴν χαρο-
ποιὰν ἀγγελίαν τοῦ πασίματος τοῦ ῥηθέντος
μοναστηρίου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων.
Ὅθεν δὲν ἔλπιζα νὰ τὸ φανερώσω, ἀποβί-
δωντα τὰς μεθ' ὑποκλίσεως δουλικὰς μου
προσκυνήσεις τῷ θεοφροονήτῳ Ὑψι της, οὗ
τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἶησαν παρὰ Θεοῦ
πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

αφπθ'ψ, Φευρουαρίου 16'η.

Prea-înălțate, prea-evlavioase și prea-
bunule Domn al meu și stăpân prea-
măreț a toată Ungrovlahia,

† Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
mă închin cu supunere, sărutând umil
pașii picioarelor Tale prea-strălucite. După
închinarea mea supusă cu plecare aduc
înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu pă-
zite că, după cea de mai nainte prea-stră-
lucită poruncă a Ta, m'am îndreptat
Măriei Sale, cerând până la șapte sute,
opt sute de Albaneși aleși, ca să-i trimeată
Înălțimii Tale. Deci Măria Sa, de oare
ce azi sosiseră la Ordia Porții de la
Debra o mie de ostași aleși, mâne cu
Dumnezeu Ți-i trimete Înălțimii Tale, și
mi-a poruncit din gură să dau știrea atât
Înălțimii Tale, cât și în satele unde vor
face conac, ca să gătească lucrurile de nevoie,
pentru ca nici ei să nu ducă lipsă, nici
săracii locuitori vre-o greutate. Robul Tău
îndată după aceea am pornit pe acest
lipean, dându-i scrisori către Daia și Co-
păcenii, ca să facă gătire fără cusur căpi-
tanii de acolo, și cea de față supusă seri-
soare a mea către Înălțimea Ta păzită de
Dumnezeu. Acești ostași turci sânt, Doamne
al meu, foarte aleși și credincioși, și, cum
mi-a spus Măria Sa, mai buni și decât
dalchiligii, cari mai nainte s'au cerut de
la Iacob-aga; pentru care, de oare ce și
prea-înălțatul efendiu al nostru trimete pe
cei de față, cunoscându-li vrednicia, mi-a
poruncit să seriu Înălțimii Tale pentru
mănăstirea din Moldova, că nădăjduiește
cu hatârul Înălțimii Tale să se cuprindă
de oștile Tale domnești, împreună cu za-
herelele, munițiile și tunurile ce se află
acolo și că așteaptă, de-ar da Dumnezeu,
și bucuroasa veste a cuceririi acelei mănă-
stiri cu lucrurile din ea. Deci n'am
lipsit s'o arăt, dând închinăciunile mele
supuse cu plecăciune Înălțimii Tale de
Dumnezeu păzite, ai cării prea-străluciți
ani fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu
totul fericiți.

1789, Februar 12.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος δοῦλος

Γρηγόριος.

Ὁ παζαργιάν-πασης τοῦ Ἀγά-καπησιοῦ ἄλ-
λαξ, καὶ ἔγινε ὁ πρῶην, τὴν προχθές.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
supus și prea-mic rob.

Grigore.

Bazarghian-başa al Agăi Porții s'a
schimbat, și s'a făcut cel de'nainte, alal-
tăieri.

CCCXII.

Costachi Spătarul C. către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre numirea unui
beşleagă la Buzău, ca să apere satele de Turcii în trecere.

1789.
21 Mart.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερώων τῷ Θεοφρουρῇτῳ Ὑ-
ψει της ὅτι εἰς τὸ καθηλικι Πουζαίου εἶχα
διωρίση πειρίλαγαν τὸν Γιουνούζ-ἀγά διὰ νὰ
μὴ κάμουν ζουλούμια οἱ ἀπεραστικοὶ ἀσκερί-
δες εἰς τὰ χωρία τοῦ βῆθεντος καθηλικίου.
Ὅθεν εἶχα γράψῃ καὶ διὰ τὸν λουφέν του ὁποῦ
νὰ τὸν πέρνῃ ἀπ' ἐκεῖ ἀπὸ τοὺς ἰσπραδνίκους
τοῦ καθηλικίου, διὰ νὰ μὴν ἀκολουθῇ κονφου-
ζιόνε εἰς τοὺς λογαριασμοὺς μου. Περὶ τοῦ ὁ-
ποίου εἶχα γράψῃ καὶ τῷ Ὑψει της. Τώρα δὲ
ἔλαβον αὐθεντικὸν της, ἐν ᾧ μοὶ προστάξῃ τὸ
Ὑψος της ὁποῦ νὰ πληρώνηται ὁ λουφές του
ἀπ' ἐδῶ, κατὰ τὸ ὅποιον θέλω ἐξακολουθήσῃ
ὁ δοῦλος της εἰς τὸ ἐξῆς. Ὅμως παρακαλῶ νὰ
προστάξῃ τοὺς ἰσπραδνίκους τοῦ βῆθεντος κα-
θηλικίου ὁποῦ νὰ δίδουν τὸν λουφέν του
ἀπ' ἐκεῖ, καὶ τὸν δοῦλον της νὰ ξεπέσῃ με...
τὸν ἀγάν, ἐπειδὴ καὶ εἶναι πολλὰ ἀναγκαιὸς
ἐκεῖ εἰς διαφέντευσιν τῶν χωρίων, καθὼς καὶ
οἱ ἴδιοι ἰσπραδνικοὶ παρακαλοῦν διὰ νὰ τὸν
ἔχουν, καθὼς θέλει πληροφορηθῇ τὸ Ὑψος της
καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιόν τους γράμματα. Δι' ὃ δὲν ἔλειψα
νὰ εἰδοποιήσω τῷ Ὑψει της. Ταῦτα δουλικῶς.

[17]89, Μαρτίου 21.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
ἐλάχιστος δοῦλος

Κωστάκης Σπαθάρης Κ.

(Pecete de ceară roșie pe dos.)

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale
păzite de Dumnezeu că în județul Bu-
zăului orânduiseam beşleagă pe Iunuz-aga,
ca să nu facă tulburări ostaşii turci în
trecere prin satele aceluia judeţ. Deci
seriseseam şi pentru leafa lui, ca s'o iea
de acolo de la ispravnicii judeţului, ca
să nu urmeze *confusie* în socotelile ei.
Pentru care seriseseam şi Înălțimii Tale.
Îar acum am primit serisoarea-Ți dom-
neasă, în care-mi pomenești Înălțimea
Ta să se plătească leafa lui de aici,
după care va urma robul lui la cele
de pe urmă. Ci mă rog să poruncești
ispravnicilor aceluia judeţ să-i dea leafa
de acolo, şi robul Țău să fie scos de
la... Aga, căci şi e foarte de nevoie acolo
spre apărarea satelor, precum şi isprav-
nicii chiar roagă să-l aibă, cum vei afla
Înălțimea Ta şi de la chiar serisoarea
lor. Pentru care n'am lipsit s'o aduc la
cunoștința Înălțimii Tale. Acestea cu su-
punere.

[17]89, Mart 21.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mic rob.

Costachi Spătarul C.

CCCXIII.

Mărioara Suflu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu felicitări de Paști.

1789,
25 Mart.

† Ὑψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ εὐμηνέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα δουλικῶς προσκυνῶ καὶ τὰ ἔχνη τῶν ἐκλάμπρων αὐτῆς
ποδῶν κατασπάζομαι, δομένην τοῦ παναγίου Θεοῦ ὅπως διαφυλάττοι αὐτὴν ἄνωση, εὖθυμον,
ὀμῆ καὶ ἀνωτέραν παντὸς ἐναντίου συναντήματος. Μετὰ τὸ νὰ πλησιάσῃ ὅσον οὐκ ἔστιος ἀνάμνη-
σις τῶν πανσεδάστων, φρικτῶν καὶ ζωοποιῶν παθῶν καὶ ἡ μεθεξῆς κοσμοσωτήριος ἔγερσις τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔλειψα καὶ γὰρ ἡ ταπεινὴ δοῦλη της νὰ ἀποδώσω τῷ Θεοφρου-
ρήτῳ Ὑψει αὐτῆς τὰς περὶ τούτου ὀψιλομένας μοι δουλικὰς προσκυνήσεις, ἐπικαλουμένη θερ-
μῶς τὸν τὰ φρικτὰ πάθη ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σαρκὶ ὑπομῖναι καταδεξάμενον Κόριον καὶ θεῖον αὐτοῦ

δυνάμει τριήμερον ἐξαναστάντα τοῦ μνήματος καταξιώση καὶ τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα ἐορτᾶσαι καὶ πανηγυρίσαι αὐτὰς ταύτας τὰς σεβασμίους τε καὶ χαρμοσύνους ἐορτάς ἐφέτος καὶ εἰς ἄλλας πολλές κυκλικὰς περιόδους, φαιδρῶς καὶ γηθοσύνως, μετ' ἀκλονήτου στερεώσεως, εἰρηνικίας τε καὶ γαληνικῆς καταστάσεως καὶ ἡσυχίας πνευμάτων, ἐν πολυχρονίῳ στερεώσει ἐπὶ τοῦ αὐθεντικοῦ ἡγεμονικοῦ αὐτῆς Θρόνου, μετ' τὴν μακρόδιον ζωὴν τῆς ἐκλαμπροτάτης κυρίας Δόμνης καὶ τῶν ἐκλάμπρων κλόνων ὧν, σὺν πᾶσι τοῖς εὐκταίοις ὧν ἐφετοῖς καὶ καταθυμίαις. Παρακαλῶ δέ, εὐσπλαγχνικώτατέ μοι Αὐθέντα, νὰ εὐρίσκωμαι ὑπὸ τὸ σκέπος καὶ αὐθεντικόν τῆς ναζάρι ὡσάν ὁποῦ μετὰ Θεὸν εἰς αὐτὴν ἐλπίζω. Ἦς τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἴησαν θεόθεν πάμπολλα καὶ πανευτυχῆ.

αψθ'ψ, Μαρτίου κς'η.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος

δούλη ταπεινὴ
Μαριώρα Σούτζη¹.

CCCXIV.

1789,
25 Mart.

Ruxandra Suțu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu felicitări de Paști și din partea copiilor (textul ca în n-1 precedent).

† Ὑψηλότης, εὐσεβέστατε καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα δουλικῶς προσκυνῶ καὶ τὰ ἔχνη τῶν ἐκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν κατασπάζομαι, δεομένη τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὅπως διαφυλάττει αὐτὴν ἄνωση, εὐθυμον, ὑγιᾶ καὶ ἀνωτέραν παντός ἐναντίου συναντήματος. Μὲ τὸ νὰ πλησιάζῃ ὅσον οὐκ ἔστιν ἀνάμνησις τῶν πανσεβάστων, φρικτῶν καὶ ζωοποιῶν παθῶν καὶ ἡ μεθεξῆς κοσμοσωτήριος ἔγερσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔλειψα καὶ γὰρ ἡ ταπεινὴ δούλη τῆς νὰ ἀποδώσω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι αὐτῆς τὰς περὶ τούτου ὀφειλομένας μοι δουλικὰς προσκυνήσεις, ἐπικαλουμένη θερμῶς τὸν τὰ φρικτὰ πάθη ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σαρκὶ ὑπομείνας καταδεξάμενον Κύριον καὶ οὕτω αὐτοῦ δυνάμει τριήμερον ἐξαναστάντα τοῦ μνήματος καταξιώση καὶ τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα ἐορτᾶσαι καὶ πανηγυρίσαι αὐτὰς ταύτας τὰς σεβασμίας τε καὶ χαρμοσύνους ἐορτάς, ἐφέτος καὶ εἰς ἄλλας πολλές κυκλικὰς περιόδους, φαιδρῶς καὶ γηθοσύνως, μετ' ἀκλονήτου στερεώσεως, εἰρηνικίας τε καὶ γαληνικῆς καταστάσεως καὶ ἡσυχίας πνευμάτων ἐν πολυχρονίῳ στερεώσει ἐπὶ τοῦ αὐθεντικοῦ ἡγεμονικοῦ αὐτῆς Θρόνου, μετ' τὴν μακρόδιον ζωὴν τῆς ἐκλαμπροτάτης κυρίας Δόμνης καὶ τῶν ἐκλάμπρων κλόνων ὧν, σὺν πᾶσι τοῖς εὐκταίοις ὧν ἐφετοῖς καὶ καταθυμίαις. Παρακαλῶ δέ, εὐσπλαγχνικώτατέ μοι Αὐθέντα, νὰ εὐρισκώμεθα ἐγὼ τε καὶ τὰ ταπεινά μου τέκνα ὑπὸ τὸ σκέπος καὶ αὐθεντικόν τῆς ναζάρι καὶ νὰ γινόμεθα μέτοχοι τοῦ αὐθεντικοῦ αὐτῆς θαυματοῦς ἐλέους, ὡσάν ὁποῦ μετὰ Θεὸν εἰς αὐτὴν ἐλπίζομεν. Ἦς τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἴησαν θεόθεν πλείστα, εὐτυχῆ καὶ πανευδαιμονέστατα.

αψθ'ψ, Μαρτίου κς'η.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος

δούλη ταπεινὴ
Ῥωξάνδρα Σούτζη.

CCCXV.

1789,
31 Mart.

Alexandru, caimacamul Moldovei², către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cererea lui Ibrahim-Paşa de Silistra de a i se da și paza Galașilor, rugând a se găsi un loc celui vechiu.

Ὑψηλότης καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Σήμερον πρὸ ὀλίγου διὰ τῶν νεφερίων ὁποῦ ἔφεραν τὰ ἔσπρα ἐφάνερωσα δουλικῶς τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι σας τὸ νάσι τοῦ Σηλίστραλῃ Ἰπραχ'ήμ-πασᾶ καὶ διορισμὸν εἰς τὸ

Prea-înălțate și prea-bunule Domn al mieu,

† Azi de curând prin neferii ce au adus banii am arătat cu supunere Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite serisoarea (?) lui Ibrahim-Paşa de Silistra și hotă-

¹ Frumoasă caligrafie.

² Manoli-Vodă Gianl trecuse la Ruși; v. memoriul nostru eltat mai sus, p. 217. Cf. și mai jos, no. CCCXXXIX.

νὰ εἶναι ἐνταῦθα εἰς Γαλάτζι μουχαρίτζης ἢ Ἐκλαμπρότης του. Ἦδη δὲ πάλιν, ἐπειδὴ ὁ πρῶην μουχαρίτζης πέμπει μαχσοὺς Τάταρή του πρὸς τὸ Ὑφος του, μὲ παρακλητικὸν καίμει του εἰς τὸ νὰ ἔχῃ τὸ ἐφενδιλίκη καὶ αὐθεντικὴν σας προστασίαν καὶ μὲ τὸ χιμμέτι σας νὰ διορισθῇ εἰς κἀνένα μέρος πάς-πογούς, καὶ νὰ μὴν τὸν ἀφίστατε καὶ τζουρουδίσει εἰς κἀνένα μέρος καθήμενος πηχουδέ, ἐπειδὴ ἐξήτησας νὰ ἐφοδιάσω καὶ ὁ δοῦλός σας τὸν ἄνθρωπὸν του μὲ δουλικὸν μου, δὲν ἔλειψα νὰ ἀποδώσω καὶ αὐτὸς τὰς δουλικὰς μου προσκυνήσεις τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψι σας, δηλοποιῶν ὅτι ὁ ῥήθεις εἶναι εἰς τοιοῦτον καιρὸν χρήσιμος, καὶ διὰ πόλεμον καλός· ἀπὸ δελιπασης ἔγινε μῆρι-μιράνης, καὶ ἄντζακ τοιοῦται χρησιμεύουν τώρα. Εἶναι καὶ ἄκρος ἐπαινέτης σας, καὶ ἀναμριδόλως ἐλπίζει ὅτι εὐεργετίζεται καὶ αὐτός, καὶ ὡς ἐδόκιος γράφει καὶ παρακαλεῖ, ἐκζητῶντας τὴν δοξασίαν καὶ προστασίαν τοῦ Θεοφρουρήτου Ὑψους σας. Οὐ τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἶχαν ὁσὸς ὅτι πλίσιστα καὶ πανευδαίμονα.

ἀφ' ὧν, Μαρτίου λαΐ.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος πιστότατος δοῦλος

Ἀλέξανδρος, Καϊμακάρης Πογδανίας.

(Pecete cu ceară roșie, pe dos.)

rirea să fie aici la Galați muhafiz Strălucirea Sa. Acum din nou, de oare ce muhafizul de mai nainte trimete azi pe Tatarul său către Înălțimea Ta, cu scrisoare de rugămintă ca să ai domnia și îngrijirea Ta domnească și cu bunătatea Ta să se orânduiască la vre-un loc baș-bog, și să nu-l lași a putrezi stând undeva degeaba, de oare ce a cerut să înzestrez și eu, robul Tău, pe omul lui cu [scrisoarea] mea supusă, n'am lipsit să dau și din nou supusele mele închinări Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, arătând că el e la o astfel de vreme de folos, și bun la războiu; din delibașă a ajuns mirimiran, și numai de aceștia trebuie acum. E și foarte lăudător al Tău, și neapărat trage nădejde că va fi îndatorit și el, și scrie ca sigur și se roagă, cerșind ajutorul și ocrotirea Înălțimii Tale. Ai cării ani prea-străluciți fie de la Dumnezeu cât mai mulți și cu totul fericiți.

1789, Mart 31.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-credincios rob.

Alexandru, Caimacamul Moldovei.

CCCXVI.

„Ioan Grămaticul a toată Moldova“ către Iordachi Romanò Postelnicul, despre o afacere cu Turcii, adăogând o scrisoare intimă.

1789,
5 April.

Τὴν Εὐγενεῖαν τῆς ταπεινῶς προσκυνῶ, ἄσπαζόμενος τὴν δεξιάν της.

† Ὁ ἄρχων Κλουτζιάρης, ἐφοδιάσας τὸν παρόντα μὲ τὸ εἰς χεῖρας γράμμα πρὸς τὸ Θεοφρούρητον Ὑφος του, ὥρισε τοῦτο μὲν διότι εἶχε δουλειὰ ἡ Εὐγενεῖα του, καὶ τὸ περισσότερον ὡσὰν ὁποῦ ἔτιζι πρέπει κεχαγιάς μὲ κεχαγιά νὰ κορισπογδέρει, νὰ γράφω ἐγὼ ἐκ μέρους του τῇ Εὐγενεῖᾳ της ὅτι τὴν προσκυνεῖ, ἔρωτᾷ τὸ σερῖφι χατῆρι της καὶ τὴν παρακαλεῖ διὰ χατῆρι του νὰ κάμῃ χιμμέτι καὶ νὰ λάβῃ τέλος ἡ ὑπόθεσις περὶ ἧς ἔρχεται ὁ Πεκτάς-ἁγάς, μὲ τὴν παράστασίν της, ἐπειδὴ ἔχει ὁ Σαρί-Ὀμέρ-ἁγάς τὰ νεφέρια ἐδώ, καὶ πέρεται καὶ πολλὰ καλὰ, μὲ ἄκραν ὑποταγὴν εἰς τὸ ῥεῖ τιγκίρι του καὶ ἐπάμιλλον γαγίρετι εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν καταπολέμησιν. Λοιπόν, ἂς μὴν νομίσῃ ἡ Εὐγενεῖα της ὅτι ἐξέχασα τὴν ἐπισφράγησιν τῶν ἀπειρῶν εὐεργε-

La dumneata cu supunere sinerit mă închin, sărutându-Ți dreapta.

† Dumnealui Clucerul, întovărășind aceasta cu cea de aici scrisoare către Înălțimea Sa de Dumnezeu păzită, a hotărît aceasta pe de o parte, pentru că avea slujba dumnealui, și mai ales că încă trebuie un chehaie cu altă chehaie să *corespundă*, să scriu eu din parte-i dumitale că ți se închină, întrebând de sănătatea dumitale și te roagă ca de hatârul lui să aibi bunătate și să ieie capăt afacerea pentru care vine Bectas-Aga, cu înfățișarea ei, căci Sarî-Omer-Aga își are neferii aici, și se poartă și foarte bine, cu înaltă supunere către porunca lui și dorință din amândouă părțile pentru combaterea dușmanilor. De altfel, să nu crezi dumneata că am istovit pecetluirea nesfârșitelor Tale binefaceri;

αιῶν της, ἐκείνο μόνον ἐπιτόμιος πέτρα τὸ
ἐξαλείφει ἀπὸ τὴν μνήμην μου. Πάλι βαλλαχί.
Ὡς τόσον εἶμαι.

αφθ'ψ, Ἀπριλλίου ε'η.

Κοσσελέτος δοῦλος της

Ἰωάννης, γραμματικὸς πάσης Μολδοβλαχίας.

Ὁ χρυσοῦς ἄρχων Μέγας Γραμματικὸς μὲ
ἐγραψε, ἀμεί τον ἀπευρίθην: „ἐρωτᾷτε τον τζά-
νουμ“, καὶ ἐπειτα εἰπέτε τον τῇ Εὐγενείᾳ του
ὅτι τὸν προσκυνῶ, καὶ ἔως τότε καὶ γράμμα
τοῦ ἀδελφοῦ μου νὰ μὴν λάβω, ἀπὸ τὸ διάβολο
νὰ τὸ εὐρεῖτε. Ὁ Σαρή-Ὀμέρ-ἀγάς ἐρωτᾷ ἀμ-
φοτέρων τὸ χατῆρι σερίφι, καὶ εἶναι δοατζής
σας, ἀμνησίκακος φίλος.

(V^o.) Τῷ πανευγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ
Ποστελνίκῳ, κυρίῳ Γεωργιάκῃ Ῥωμανῷ, προσ-
κυνητικῶς.

(Pecete cu ceară roșie.)

aceia numai piatra de mormânt o va
șterge din amintirea mea. Iarăși cu Dum-
nezeu. Până atunci sânt.

1789, April 5.

... robul tău.

Ioan gramăticul a toată Moldovlahia.

Anritul boier Marele Grămatic mi-a
scris, dar i-am răspuns: „întrebați su-
fletul meu, și apoi spuneți-i dumisale că
mă închin lui și până acum să nu fi primit
nicio scrisoare a fratelui meu, dracul s'o
știe“. Sarî-Omer-aga întreabă de sănătatea
amândurora, și se roagă pentru tine, ca
un prieten care nu-și aduce aminte de rău.

(V^o.) Prea-nobilului boier Marelui Pos-
telnic, dumisale Iordachi Romanò, cu în-
chinăciune.

CCCXVII.

1789,
12 April.

Doamna Mărioara Mavrogheni către soțul ei, despre trimeterea unor cor-
turi și a trei butoaie de vin din via pusă de mâna lui.

Ἵψηλότετε, εὐσεβέστατε καὶ σὺμενέστατέ μοι
Αὐθέντα,

† Τὴν Ὑμετέραν θεοφροῦρητον Ἵψηλό-
τητα ταπεινῶς προσκυνῶ σὺν τῷ ἁσπασμῷ
τῆς πανεκλάμπρου αὐθεντικῆς σας δεξιᾶς,
δεομένη τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὅπως περίεπη καὶ
περιφρουρῇ αὐτήν ἄνυσον, εὖθυμον, ὕγια, μα-
κρόδιον καὶ ὁπερκειμένην παντός ἐναντίου σὺν
τῇ ἐπιτυχίᾳ παντός λαμπροτάτου ἐφετοῦ καὶ
καταθυρίου. Μετὰ τὰς ταπεινάς μου προσκυ-
νήσεις δηλοποιῶ τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι σας
ὅτι τώρα ἐξεκίνησα τὰ τζάδιρα μὲ πέσ-τζιφτέν,
μαχούσιον, διὰ τοῦ Χ. Παναγιώτι καπανλῇ
διὰ τὴν Βάρναν, ὅστις γράφει τῷ ἐκείνῳ ὄντι
ἀνθρώπῳ του ὅτι, εὐθὺς ὅπου φθάσουν, ἀμέσως
νὰ τὰ ἐκκινήσῃ πρὸς τὴν εἰς Σουλίστραν αὐ-
θεντικὴν σας καπουκαίχαγιά, πρὸς τὸν ὁποῖον
γράφω ὅτι, εὐθὺς ὅπου τὰ περιλάβῃ, ἄνευ ἄρ-
γοπορίας νὰ τὰ ἐξαποστείλῃ πρὸς τὸ θεοφροῦ-
ρητον Ὑψος σας, ὡς πολλὰ ἀναγκαῖα: πενήντα
τέφγιας εἶναι καὶ εἴκοσι κουπελίδικα τζάδιρα
καὶ ἑκατὸν εἴκοσι δέρφια. Τὰ τζάδια καὶ
τζέργιας εἶναι εἰς δεκαεπτὰ τζουβάλια. Στέλλω
καὶ ἥδη μὲ τὰ τζάδιρα μαζί πρὸς τὸ θεοφροῦ-
ρητον Ὑψος σας καὶ τρία βαρέλια κρασί ἀπὸ
τὸ μαξούλι τοῦ ἀμπελιοῦ τοῦ νησιοῦ, τὸ ὁ-
ποῖον ἔβαλε καὶ τὸ ἐπαραστάθηεν, καὶ ἔγινε
πολλὰ καλόν, καὶ νὰ τὸ μεταχειρισθῇτε ἐν

Πρεα-ἱνᾶλτάτε, πρεα-εὐλαβίωσε καὶ πρεα-βλάν-
δουε Domn al meu,

† Ἰνᾶλτίμii Tale de Dumnezeu păzite
cu supunere mă închin, cu sărutarea prea-
strălucitei Tale drepte domnești, rugându-mă
de Sfântul Dumnezeu ca să Te îngrijească
și să Te păzească fără boli, bueros, să-
nătos, întru mulți ani și mai presus de
orice împotrivire, cu dobândirea a tot ce
cu cea mai mare strălucire dorești și po-
tești. După supusele mele închinăciuni
arăτ Ἰνᾶλτίμii Tale de Dumnezeu păzite că
acum am pornit corturile cu cele cinci
părechi, anume (sic), prin Hagi-Panaioti
capanlâul, spre Varna; care serie omuldi
Tău ce se află acolo ca, îndată ce vor
sosi, nemijlocit să le pornească spre cel
de la Silistra capuchehaie domnese al
Tău, către care scriu ca, îndată ce le va
primi, fără zăbavă să le trimeată Ἰνᾶλ-
τίμii Tale de Dumnezeu păzite, ca fiind
foarte de nevoie: sânt cinzeci de cefghii
și douăzeci de corturi cupelidice și o
sută douăzeci de derfii. Ceadurile și cef-
ghele sânt în șaptesprezece fuhali. Trimit și
acum cu ceadurile către Ἰνᾶλτίμii Ta de
Dumnezeu păzită și trei buți de vin din
rodul viei din ostrov, care l-ai pus și l-ai

πάση καὶ παντοίᾳ ὑγίαια: θέλει σὰς ἀρέσει
αὐτὸ τὸ κρασί διότι εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν τοῦ Ὑφους σας, οὐ τὰ πανέκλαμπρα
ἔτη εἴησαν παρὰ Θεοῦ ὡς πλεῖστα, ὑγισινὰ
καὶ πανευδαιμονέστατα.

αφθ'ω, Ἀπριλλίου 16'η.
Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
ταπεινὴ, ἀγαπητὴ
Μαριώρα Δόμνα Μαυρογένη.

Ἐρχεται καὶ ἕνας βιζιταῖος ἤδη, τὸν ὁποῖον
μὰς τὸν ἔστειλεν ὁ Σουλτατάρ-ἀγάς, λέγοντας
ὅτι εἶναι ἐκείνος ὁποῦ τὸν ἐδώσατε ἡ Ὑψη-
λότης σας.

(V°:) Τῷ ὑψηλοτάτῳ, εὐσεβέστατῳ καὶ εὐ-
μενεστάτῳ μοι Λόθνεντι καὶ Ἐγεμόνι, μεγαλο-
πρεπεστάτῳ πάσης Οὐγγροβλαχίας, κυρίῳ μοι
κυρίῳ Ἰωάννῃ Νικολάῳ Πέτρου Μαυρογένῃ
Βοεβόδα, προσκυνητῶς.
(Pecete de ceară roșie, cu coroana vultu-
rului între steaguri și inițialele M. P. Δ. Ου.¹)

înfățișat, și a ieșit foarte bun, și să-l
gusti în toată sănătatea de tot felul: îți
va plăcea acel vin pentru că e din fap-
tele mânilor Înălțimii Tale, ai cării ani
fie de la Dumnezeu cât mai mulți, sănă-
toși și foarte fericiți.
1789, April 12.
A Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
supusă, iubită
Mărioara Doamna Mavrogheni.

Vine și un vizitiu acum, pe care ni l-a
trimes Silihdar-aga, spunind că e acela pe
care i l-ai dat Înălțimea Ta.
(V°:) Prea-înățatului, prea-nobilului și
prea-blândului meu Domn și Stăpân,
prea-mărețului a toată Ungrovlahia, dom-
nul meu domn Io Nicolae Petru Mavro-
gheni Voevod, cu plecăciune.

CCCXVIII.

Socoteala banilor luați de Portarul Sterie de la Clucerul Colescu.

1789.
April.

Ὁ λογαριασμός τῶν τετρακοσίων δέκα γρο-
σίων ὁποῦ ἐπῆρσεν ὁ ἄρχων Πορτάρης Στέ-
ριος ἀπὸ τὸν σύντροφόν του, ἄρχοντα Κλου-
τζίάρη Κολέσκουλον.

Socoteala celor patru sute zece lei ce a
luat dumnealui Portarul Sterie de la to-
varășul tău, dumnealui Clucerul Colescul.

Γρόσια
180 ἔδωσεν διὰ τὸ περὶ τῶν καϊκιῶν ἀπὸ
Ῥουσιούκι, ὁποῦ ἦτον νὰ φορτώσουν
ἀπὸ τὴν Ὀλταίνητσα κρηθάρι διὰ τὴν
Ἰσάκσια, καὶ ὕστερον ἐστάλθησαν εἰς
τὴν Σολήστρα διὰ νὰ φορτώσουν.
30 εἰς ἑξοδὰ των ἔως ὁποῦ νὰ ἔλθουν εἰς
τὴν Ὀλταίνητσαν.
200 εἰς 50 κυλὰ κρηθάρι ὁποῦ ἐφωνίσθη
ἀπὸ τὸ καδελήκι τοῦ Ἰλφόδου καὶ ἐ-
στάλθη εἰς Βουκουρέστι.

Lei
180 a dat pentru chiria caicelor de la
Rusiuc, care erau să încarce de la
Oltenița grân pentru Isaccea, și apoi
s'au trimes la Silistra ca să încarce.
30 la cheltuielile lor ca să vie la Ol-
tenița.
200 la 50 de chile orz, care s'a cumpă-
rat din județul Ilfovului și s'a trimes
la București.

¹ Μαριώρα Δόμνα Οὐγγροβλαχίας.

CCCXIX.

1789,
April.

Socoteala banilor luați de la Ploești, etc.

Ὁ λογαριασμός ὁποῦ εἶχα μὲ τὸν ἄρχοντα Ἀρμάσην Ἀλέξην διὰ τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἐπῆρσεν ἀπὸ Πλοῦσι καὶ διὰ τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἐδώθησαν ἀλέλ-χεςάπ, καὶ ἐφορτώθη ἡ Εὐγε-νεία του, ὁμοίως καὶ μὲ τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἐπείραν ἀπὸ τοὺς ζαπτζήδες ταῖς πλάσαις, ὡς κάτωθεν φαίνονται, [αψ]πθ', Ἀπριλλίου.

Τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἐπάρθησαν ἀπὸ Πλοῦσι.

Γρόσια

450 μὲ ἐν ράβάσι.
2.000 ἔτι μὲ ἄλλο, ἔξω ἀπὸ ἄλλαις 2.000 ὁποῦ ἦσαν σταλμένα ὕστερον καὶ ἐκοί-ταξεν τὸν λογαριασμόν του.
400 ἔτι μὲ ἄλλο.
2.850

Ἀλέλ-χεςάπια ὁποῦ ἐδώθησαν εἰς τοὺς ἀγάδες καὶ ἐφορτώθη καὶ μὲ αὐτά.

2.250 ὁ Χαλῖλ-ἀγάς πᾶσ-πογοῦ, ἦτοι:
1.550 μὲ ἐν ταχβίλι
600 ἔτι μὲ ἄλλο
100 ἔτι
2.250
250 ὁ Γεώργιος καπετάν δαραπάνος.
2.500

Τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἐπῆρσεν ἀπὸ τὴν πλάσα Φιλιππέσκουλου.

375 διὰ χειρὸς τοῦ Ἀναστάσι καπετάνου, ἄσπρα τοῦ ζαχρεῖ μὲ ράβάσι, Δεκεμ. 3'.
460 ἔτι ἀπὸ τὸν Ἀναστάσι καπετάνον ἐκ τῶν ἄσπρων τοῦ ζαχρεῖ καὶ δοσίματος, Δεκεμβρίου κ3'.
80 ἐκ τοῦ ἰδίου ἀπὸ σοκοτέλνικον τοῦ δρόσλα, διὰ χειρὸς τοῦ Γεώργι καπετάν δαραπάνου.
200 ἔτι ἀπὸ τὸν ἰδιον καπετάν Ἀναστάσι ἐκ τῆς ραμμασίτζας διὰ χειρὸς τοῦ Βιστιάρη Λιποδιάνου.
100 ἔτι ἀπὸ τὸν ἄρχοντα γ' Βιστιάρη Λιποδιάνου, Δεκεμβρίου ιδ'.
150 ἀπὸ τὸν Κωστάκη Λιποδιάνον ἐκ τῶν ἄσπρων τοῦ ζαχρεῖ, Δεκεμβρίου ιδ'.
525 ἀπὸ τὸν ἄρχοντα γ' Βιστιάρη Μηχάλην Λιποδιάνον ἀπὸ σάμμαν τοῦ χα-ρατζίου, Ἰαννουαρίου κα'.

Socoteala ce am avut cu dumnealui Armașul Alexe pentru banii ce a luat de la Ploești și pentru banii ce s'au dat deo-camdată, și s'a încărcat dumnealui, ase-menea și cu banii ce au luat de la zapezii plășii, cum se arată mai jos; [1789], April.

Banii ce s'au luat de la Ploești.

Banii

450 cu un răvaș.
2.000 cu altul încă, afară de alți 2.000 cari se trimeseseră pe urmă; și pri-viau socoteala lui.
400 cu altul încă.
2850

Banii provisorii ce s'au dat agalelor și s'a încărcat și cu aceia.

2.250 Halil-aga, baș-bogù, adică:
1.550 cu un răvaș
600 cu altul încă
100 încă
2.250
250 Gheorghe căpitanul de dărăbani.
2.500

Banii ce i-a luat din plasa Fili-pescului.

375 prin mâna lui Anastase căpitanul, bani de zahereà cu răvaș, Decem. 5.
460 încă de la Anastase căpitanul din bani, zaherelei și dajdiei, Decem-bre 25.
80 din al lui de la scutelnicii breslei, prin mâna lui Gheorghe căpitanul de dărăbani.
200 încă de la același căpitan Anastase din rămășiță prin mâna Vistierului Lipoianu.
100 încă de la dumnealui treti Vistier Lipoianu, Decembre 12.
150 de la Costachi Lipoianu din banii zaherelei, Decembre 12.
525 de la dumnealui treti Vistier Mihai Lipoianu din sama haraciului, Ia-nuar 21.

- 274 ἐδώθησαν τοῦ Πέτρου καπετάνου δα-
ραπάνου μὲ ἐν ράβδῳ, Ἰαννουαρ. λα΄.
540 ἐδώθησαν τοῦ Ἰεώργη καπετάνου δα-
ραπάνου ἐκ τῶν ἄσπρων τῆς σάμμιας
τοῦ χαρατζίου, Ἰαννουαρίου λ΄.
470 ἐδώθησαν ἀπὸ τὴν σάμμαν τοῦ χαρα-
τζίου εἰς τὸν προκεῖμενον, Φεβρ. ς΄.

3.174,00

Τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἐπερίλαβε ἀπὸ τὴν
πλάσαν Τελέγας.

- 270 ἀπὸ τὸν Λογοθέτην Δημάκην, ἄσπρα
τῆς δ'ας σάμμιας, Δεκεμβρίου ι΄.
120 ἔτι ἀπὸ αὐτόν, ὁμοίως τῆς δ'ας σάμ-
μιας, Δεκεμβρίου κ΄.
300 ἀπὸ τὸν Ποστέλνικον Γιαννάκην ὁ-
μοίως, Δεκεμβρίου κβ΄.
20 ἀπὸ τὸν Δημάκην Λογοθέτην, ὁμοίως
τῆς δ'ας σάμμιας, Δεκεμβρίου κς΄.

79,72 ἔτι ἀπὸ τὸν Δημάκην ὁμοίως, Δε-
κεμβρίου κη΄.

500 ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον, ἐκ τῆς σάμμιας
τοῦ χαρατζίου, λα΄.

300 ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον ὁμοίως, Ἰανν. ια΄.

200 ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον, Ἰανν. κς΄.

194 ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον ἀπὸ τὰ ἄσπρα
τοῦ χορταρίου καὶ ξύλων, Ἰανν. κθ΄.

206 ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον ὁμοίως, Φεβρ. ε΄.

100 ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον ὁμοίως, Φεβρ. ι΄.

1.250 ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον, ἐκ τὰ ἄσπρα τῆς
σάμμιας τοῦ χαρατζίου καὶ ἀπὸ τὰ
ἄσπρα τῶν σοκοτελνίκων, διὰ χειρὸς
τοῦ Ἰεώργη καπετάνου δαραπάνου,
Ἰανν. ιη΄.

3.539,72

1.483 ἐπάρθησαν προετήτερα, εἰς τὴν ἱσπραβ-
νιτζίαν τοῦ ἄρχοντος Σερδάρη Καπ-
λέσκουλου.

Τὰ ἄσπρα τοῦ πλαγίου.

Γρόσ. ἄσπ.

1.787,60 λοφ. 250 εἰς τὴν σάμμαν τοῦ χαρα-
τζίου, πρὸς γρόσια 6 καὶ 60
ἄσπρα παλαιά.

620,— 125 ἀμάξια χορτάρι πρὸς γρόσ. 5.

166,30 125 ἀμάξια ξύλα.

2.578,90

274 s'au dat lui Petru căpitanul de dă-
răbani cu un răvaș, Ianuar 31.

540 s'au dat lui Gheorghe căpitanul de
dărăbani din banii sâmmii haraciului,
Ianuar 30.

470 s'au dat din sama haraciului la
aceasta, Februar 6.

3.174,00

Banii ce a luat din plasa
Telega.

270 de la Logofătul Dimachi, bani
ai sâmmii a doua, Decembre 10.

125 încă de la el, tot din sama a
doua, Decembre 20.

300 de la Postelnicul Ianachi ase-
menea, Decembre 22.

20 de la Dimachi Logofătul, ase-
menea din sama a doua, De-
cembre 25.

79,72 încă de la Dimachi asemenea,
Decembre 28.

500 încă de la dânsul, din sama ha-
raciului, 31.

300 încă de la el asemenea, Ia-
nuar 11.

200 încă de la el, Ianuar 26.

194 încă de la el din banii de fân și
lemne, Ianuar 29.

206 încă de la dânsul asemenea, Fe-
bruar 5.

100 încă de la același asemenea, Fe-
bruar 10.

1.250 încă de la el, din banii sâmmii
haraciului și din banii scutel-
nicilor, prin mâna lui Gheorghe
căpitanul de dărăbani, Ianuar
18.

3.539,72

1.483 s'au luat mai nainte la isprăvnicia
dumisale Sendarului Căplescul.

Banii plaiului.

Lei bani

1.787,60 lei, 250 la sama haraciului,
câte lei 6 și 60 de bani vechi.

620,— 125 de căruțe de fân, câte 5 lei.

166,30 125 de căruțe de lemne.

2.578,90

Ἡ σύνωψις τῶν συμμῶν.

2.850	τὸ ὅτι ἔλαβε ἀπὸ Πλοέστι.
2.500	ἀλέλ-χασάπια ὅπου ἐδώθησαν εἰς τοὺς ἀγάδες καὶ ἐφορτώθη μὲ αὐτά.
3.174, 60	ἀπὸ τὴν πλάσαν τοῦ Φιλιππεστίου.
3.539, 72	ἀπὸ τὴν πλάσαν Τελέγαν.
1.483	ἐπείραν προτήτερα εἰς τὴν ἰσπραβ- νιτζίαν τοῦ ἄρχοντος Σερδάρη Κυρίτζα Καπλέσκουλου.
2.578, 90	τὸ πλάγι.
16.125, 102	

Ἐξ αὐτῶν ξεπεύτουνται ἐκείνα ὅ-
που ἐφανερώσαν εἰς τὸν λογαρια-
σμόν, ὅταν ἐστάλθῃ κατὰστιχον διὰ
ὀλουφέδες ὅπου ἐπληρώθησαν ἕως
τέλει Δεκεμβρίου.

14.605 1/2	7.752, 72 ἀπὸ τὸ κα[τάστιχον] ἄσπρα τοῦ δοσίματος καὶ τοῦ ζαχρεῖ.
2.500	ἀλέλ-χασάπια ὅπου ἐδώ- θησαν ἀπὸ Πλοέστι εἰς τοὺς ἀγάδες διὰ μέσου τοῦ Λογοθέτη Δήνου.
2.450	ἔλαβαν ἀπὸ τὸν ἄρχοντα Σπαθάρην διὰ μέσον τοῦ Λογοθέτη Δήνου.
1.912, 108	τὰ κουσοῦρια ὅπου ἔ- μειναν εἰς τὸν λογαριασ- μὸν τῶν ὀλουφέδων ὅ- που ἐπληρώθησαν καὶ ἐ- πάρθησαν καὶ ἐπληνί- σθη.

14.605. 60

1.520, 42

Ἐξ αὐτῶν:

1.225	607 ἀπὸ τὸν λογαριασμόν ὅπου εἶ- χαν μὲ τὸν σύντροφόν του.
618	τὰ ἐξοδα τοῦ ὀρδίου μὲ τοὺς ὀλουφέδες τῶν ψωμάδων καὶ κασάπιδων ὅπου ἔδειξεν εἰς τὴν αὐθεντικὴν Βιστιαρίαν τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός.

1.225

295, 42 μένον

170	ὁ λουφὲς τοῦ Γεώργι Λακηοτάνο τοῦ μηνός Δεκεμβρίου, ὅπου μὲ ἐ- διώρισεν ὁ ἄρχων Ἀρμάσης Ἀ- λέξης καὶ τὸν ἐπλήρωσα, διὰ τὰ ὅ- ποια εἶναι ξεπεσμένοι εἰς τὸν λο- γαριασμόν τῆς Βιστιαρίας.
-----	---

465, 42 ἦτοι τετρακόσια ἑξήντα πέντε καὶ

Κυπρίνδεια sumelor.

2.850	ce a luat de la Ploesti.
2.500	cele provisorii ce s'au dat aga- lelor si s'a încărcat cu ele.
3.174, 60	din plasa Filipeștilor.
3.539, 72	din plasa Telega.
1.483	au luat mai nainte în isprăv- nicia dumnisale Serdarului Chi- riță Căplescul.
2.578, 90	plaiul.
16.125, 102	

Din aceștia se scot acei ce
s'au arătat în socoteală, când
s'a trimes catastih pentru lefi
ce s'au plătit până la sfârșitul
lui Decembre

14.605 1/2	7.752, 72 din catastih, bani ai dăjdii și ai zabe- relei.
2.500	provisorii ce s'au dat de la Ploesti aga- lelor prin Logofătul Dinu.
2.450	au luat de la dum- nealui Spătarul prin Logofătul Dinu.
1.912, 108	ousurarile ce au ră- mas la socoteala le- filor ce s'au plătit și s'au luat și s'au împlinit.

14.605. 60

1.520, 42

Din ei:

1.225	607 din socoteala ce a avut cu tovarășul său.
618	cheltuielile Ordiei cu lefile pitarilor și casapilor ce le-au arătat la domneasa Vistierie în luna lui Ia- nuar.

1.225

295, 42 rămân.

170	leafa lui Gheorghe Lăcusteanu pe luna lui Decembre, ce mi-a orânduit-o dumealui Armașul Alexe și i-am plătit, pentru care e scos la socoteala Vis- tieriei.
-----	--

465, 42, adică patru sute șizeci și cinci

ἄσπρα σαράντα δὴ μόνον χρεώ-
στης.

253 ἐπεσῶτε ἡ ῥασούρα τοῦ ἄρχον-
τος Ἀρμάση Ἀλέξη, ἀπὸ τὴν
σοῦμμαν τοῦ χαρατζίου, τὸ μερτι-
κόν του.

212,42

Ὁ λογαριασμὸς διὰ τὰ ἀλέλ-χρεάπια ὅπου
ἐδῶθησαν εἰς τὴν Κίμπινα τοῦ Φεδρουαρίου
μηνός, ὡς καθὼς ὁ ἄρχων Ἀρμάσης Ἀλέξης
ἐκοίταζεν λογαριασμὸν μετὰ τὸν ἄρχοντα Ἀρ-
μάσην Νικολάκη.

2.148 ἀλέλ-χρεάπια ὅπου ἐδῶθησαν εἰς τοὺς
ἀγάδες λουρελήδες, ὡς καθὼς φανερώνει
τὸ φύλλον τὸ ὑπογεγραμμένον τοῦ ἄρ-
χοντος Ἀρμάση Νικολάκη, ἦτοι:

1.605 προτέτερα εἰς 2 ἀγάδες

212,42 πάλιν ἀπὸ τὸ παλαιὸν χρέος.

330,78 ἐδιωρίσθησαν εἰς τὴν πλάσαν
Τελέγας νὰ τὰ πάρῃ.

2.148.00

Ἀλέξης Ἀρμάσης.

și bani patruzeci și doi rămâne
dator.

253 se scoate răsura dumisale Ar-
mașului Alexe, din suma hara-
ciului, merticul lui.

212,42.

Socoteala pentru plata provisorie ce s'a
dat la Câmpina în luna lui Februar,
precum dumnealui Armașul Alexe a făcut
socoteală cu dumnealui Armașul Nico-
lachi.

2.148 bani provisorii ce s'au dat la agale
leafă, cum o arată foaia iscă-
lită a dumisale Armașului Nico-
lachi, adecă:

1.605 mai întâiu la 2 agale.

212,42 iar la vechea datorie.

330,78 s'au orânduit să se iea la
plasa Telega.

2.148,00

Alexe Armașul.

CCCXX.

Un Păharnic către Nicolac-Vodă Mavrogheni, despre aplecarea sa spre
servicii credincioase.

1789,
10 Maiu.

Ἵψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ εὐμενέστατέ μοι
Αὐθέντα,

† Δεόμενος ἐκτενῶς τοῦ παναγάρχου Θεοῦ
ὅπως περιρρορῇ καὶ περισκέπῃ τὸ Ἵψος
αὐτῆς ἐν ἀκροτάτῃ ὑψείᾳ καὶ ἀμεταπτώτῳ
εὐδαιμονίᾳ μετὰ πανσυχούδς μακροβιότητος,
στερεώσεως ἀκλονήτου ἐπὶ τὸν ἡγεμονικὸν αὐ-
τῆς Θρόνον καὶ ἐπιτυχίας θεόθεν πάντων τῶν
ἐκλάμπρων αὐτῆς ἐφεσῶν. Μετὰ τὴν δουλικήν
μου ὀφειλουμένην προσκύνησιν, φανερώνω ὅτι,
δεξιόμενος ἐκδεδομένον, ὑπερεχάρην, δοξάζων-
τας τὸν ἅγιον Θεόν, ὡσάν ὅπου με κατηξίωσε
διὰ τοῦ πανεκλάμπρου της νὰ λάβω καὶ αὐ-
θεντικὰς της εὐχὰς, δι' οὗ καὶ με προσταττει
νὰ ἀκολουθῶ με δικάτι εἰς τὴ νὰ τὴν δου-
λεύω διὰ τὰ ἄξια ἄκνουε, πρὸς εἰδοποίησιν
καὶ πληροπορίας της Ἵψηλότητός της. Αὐ-
θέντα μοι εὐμενέστατε, ἡ πίστις, ἡ εὐπίθεια,
ἡ ὑποκοή, ὅπερ ὑπεσχέθην πρὸς τὸ Ἵψος
της, με διαύουν. οὐ μόνον νὰ εἶμαι ἄκνος
εἰς τὴν δοῦλυσίν της, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν
ἰδίαν ζωὴν μου νὰ τὴν θυσιάσω ὑπὲρ της

Prea-înălțate, prea-evlaviosule și prea-
bunule Domn al meu,

† Rugându-mă neconținut de prea-bunul
Dumnezeu să păzească și ocrotească pe
Înălțimea Ta în cea mai înaltă sănă-
tate și neîntreruptă fericire întru mulți
ani cu totul fericiți, întărire nezguduită
pe Scaunul Tău domnească și dobândirea de
la Dumnezeu a tuturor celor ce strălucire
dorite ale Tale. După cuvenita mie închi-
nare supusă, arăt că, primind [serisoarea]
Ta prea-strălucită dată la 20 ale lunii
trecute, m'am bucurat peste măsură,
slăvind pe Sfântul Dumnezeu, care m'a
învrednicit prin prea-strălucita-Ți [seri-
soare] să primesc și rugăciunile-Ți domnești,
prin care-mi și poruncești ca să slujesc, cu
stăruință la cele vrednice neobosit, spre ști-
ința și aflarea Înălțimii Tale. Doamne al
mieu prea-bun, credința, supunerea, ascu-
tarea, ce le-am făgăduit Înălțimii Tale mă
silesc, nu numai să fiu neadormit la slujba
Ta, ci și viața mea chiar s'o jertfesc pentru

Ἵψηλότητός της, καὶ μεῖς ὅλον ὁποῦ τὸ χάλι μου εἶναι περυσάνικον, καθὼς καὶ προλαβόντως ἐφανερώσα πρὸς τὸ Ἵφος της, δὲν παύω ὅμως ἀπὸ νὰ τὴν δουλεύω, μένωντας ἄς αἰ ἀφθ'ψ, Μαΐου 17.

Τῆς Ἵμετέρας Ἵψηλότητος ὁπῆκοος δοῦλος καὶ ἐλάχιστος

Γνωστὸς Παχάρνικος.

Înălțimea Ta, și, cu toate că halul meu e nenorocit, cum și mai nainte am arătat-o Înălțimii Tale, nu încetez a sluji, rămânând totdeauna

1789, Maiu 10.

Al Înălțimii Tale supus rob și prea mic

Știutul Păharnic

CCCXXI.

1789,
22 Iunie.

Saim-Husein-Derviș-aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre îndemnarea trupelor turcești de la Cerneți să intre în Ardeal, în timp ce Domnul trece spre Brașov cu 20,000.

Ἵψηλότητάς μοι Αὐθέντα,

Ταπεινῶς ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ αὐτῆς Ἵψει ὅτι τὸ ἀπὸ κ'ης τοῦ τρέχοντος ἔκλαμπρον προστακτικόν, ὁμοῦ καὶ ἔστρον ἔκλαμπρον πρὸς τὸν τιμ[ιώτατον] Χαζεκῆ-Καρὰ-Μουσταφᾶ, τὸ ὁποῖον μὲν μενζήλι τῷ τὸ ἔσσιλα, γράφωντάς τον καὶ ἐκ μέρους μου νὰ γαιρσετλενδίσῃ ὅλους τοὺς ἀσκαίριδες, χαπερλεσιτίζωντας καὶ τὴν ὀψηλότητον Τζερνέτ-μουχαφιζῆ, Μεμχέδ-πασᾶ, εἰς τὸ νὰ κάμουν χουτζοῦμι γιουροῦσι πῖρ σατ ἐδὲλ κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καθὼς καὶ τὸ Ἵφος της ἐγιουροῦδισ κατὰ τοῦ κάστρου τοῦ Πρασόδοῦ με εἰκοσι χιλιάδες στρατεύματα. Ὅθεν γαιρσετλενδισθέντες ἐπεσχύμεθα, ἀλλάχ σελαμὲτ βερσιν δὲ κουβὲτ πιζέ, διὰ νὰ κατατροπώσωμεν τοὺς ἐχθροὺς διπιδοῦζ, ὡς ἂν ὁποῦ δερμάνι εἰς τοὺς ἐχθροὺς δὲν ἔμεινε. Τῇ Κυρικῇ ξεκινῶ τὴν Τζαδηρτζόγλου μεῖς ἄσπρα διὰ νὰ δώσῃ ὅλους τοὺς οὐλουφέδες, μόνον καὶ μόνον μανὲ πουλοῦνμασιλαρ, καὶ ἰνσαλλάχ δὲν ἀμφιδόλομεν ὅτι θέλουν γετισιτιρδιοθῇ ὄξια φουτουχάτια τῷ Ἵψει της, προχωρήσαντα τὰ στρατεύματά μας εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ταῦτα ταπεινῶς.

[αφ]πθ', Ἰουνίου 18.

Τῆς Ἵμετέρας θεοφρουρήτῳ Ἵψηλότητος ταπεινότητος δοῦλος

Σαῖμ-Χουσεῖν-Δερβίς-ἄγας.

(Pecete turcească cu cerneală neagră.)

Prea-înălțate Doamne al mien,

Cu supunere aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că [am primit] scrisoarea Ta strălucită de poruncă de la 20 ale lunii eurgătoare, precum și altă strălucită [scrisoare] către prea-cinstitul Hazechi-Carà-Mustafă, care menzil i l-am trimes, scriindu-i și din partea mea ca să îndemne pe toți ostașii turci, înștiințând și pe prea-înălțatul muhafiz de Cerneți, Mehmed-Pașa, ca să facă un iurș cu un ceas mai înainte asupra dușmanilor, precum și Înălțimea Ta ai înaintat contra cetății Brașovului cu oaste de douăzeci de mii. Deci, îndemnându-ne, ne rugăm ca Dumnezeu să dea bun sfârșit și putere pe dușnouă, ca să-i călcăm în picioare cu totul, căci n'a mai rămas putere la vrăjmași. Duminecă pornesc pe Ciardirgi-oglu cu banii ca să dea toate lefile, numai și numai să nu găsească pricină, și, cu ajutorul lui Dumnezeu, nu ne îndoim că vor da vrednice isprăvi Înălțimii Tale, înaintându-ni oștile în părțile mai din lăuntru ale dușmanului. Și acestea cu supunere.

[17]89, Iunie 21.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-supus rob

Saim-Husein-Derviș-aga.

CCCXXII.

1789,
26 Iunie

Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre înștiințarea făcută lui Turnagi-Ismail-aga și Clucerului de pe lângă el, ca să meargă la oaslea domnească.

Ἵψηλότητάς καὶ εὐμενέστατάς μοι Αὐθέντα,

† Πανέκλαμπρον τοῦ Ἵφους της προσταγὴν κατὰ τὴν κέ'ην τοῦ ἡδὴ λήγοντος γεγραμμένην μεθ' ὁποκλίσεως προσκωνητῶς ἐδέχθην,

Prea-înălțate și prea-bunule Domn al mieu,

† Am primit la 25 ale lunii eurento, cu plecăciune închinându-mă, prea-strălucita poruncă a Înălțimii Tale, și am aflat cele

καὶ τὰ παρ' αὐτῆς προσταττόμενά μοι ἔγνων.
 Ὅθεν ἀμέσως εἰδοποίησα τὸν Τουρνιτζή-Ἰσ-
 μαὶλ-ἄγᾶ καὶ τὸν σὺν αὐτῷ ἄρχοντι Κλου-
 τζιάρη ὁποῦ, ἐτοιμαζόμενοι ἄνευ ἀργοπορίας
 νὰ κινήσουν σήμερον διὰ τὸ αὐθεντικόν της
 στρατόπεδον. Περὶ μὲν τοῦ γατισιριδύματος τῶν
 ζαχηρέδων στέλλω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑφει της
 κατάστιχον διὰ ὅσον ἐξεκινήθη μέχρι τοῦδε
 ἂφ' ἧς ἡμέρας ἐκατευοδώθη ἀπὸ ἐνταῦθα. Ἐ-
 πιμελούμεθα ὅσον τὸ δυνατόν ὁποῦ κατὰ τὴν
 χρεῖαν νὰ προφθάσωμεν καὶ ἕτερον μουπάχι-
 κὸν ζαχίρην, μ' ὅλον ὁποῦ δυσκολευόμεθα διὰ
 τοὺς ἀραμπάδες, ἐπειδὴ καὶ οἱ διορισμοὶ ἀπὸ
 τὰ καθιλίκια δὲν φαίνονται νὰ ἔλθουν εἰσέτι.
 Καὶ ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα
 αὐτῆς ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευ-
 φρόσυνα.

[αψ]πθ'φ, Ἰουνίου κς'η.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος ταπεινὸς δοῦλος

Σκαρλάτος Β.

(Pecete cu ceară neagră pe dos.)

orânduie de Tine. Deci îndată am în-
 științat pe Turnagi-Ismail-aga și pe
 dumnealui Clucerul care e cu dânsul,
 pentru ca, gătindu-se fără zăbavă, să
 plece astăzi la oastea Ta domnească.
 Pentru adunarea zaherelelor trimet Î-
 nălțimii Tale de Dumnezeu păzite ca-
 tastih ce s'a pornit până acum din ce
 zi am plecat de acolo. Ne îngrijim cât
 se poate ca după nevoie să dăm și
 altă zaherea, de și avem greutăți cu
 harabalele, căci și orânduiele de la
 județe nu par să vie încă. Și acestea cu
 supunere, iar prea-strălucii Tăi ani fie
 de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul
 mulțămiiți.

[17]89, Iunie 26.

Al Înălțimii Tale supus rob.

Scarlat V.

CCCXXIII.

Scarlat Vistierul și Dimitrachi Turnavitul către Nicolae-Vodă Mavrogheni,
 despre tunul ce se trimete.

1789,
 26 Iunie.

Ὑψηλότητε ἡμῶν Αὐθέντα,

Δηλοποιούμεν τῷ Ὑφει της δουλικῶς ὅτι,
 ἀγκαλὰ καὶ νὰ εἰδοποιήσωμεν τῇ Ὑψηλότητι
 της περὶ τοῦ τοπίου ὅτι τὸ στέλλομεν, μᾶ, ἐ-
 πειδὴ καὶ εὐρέθησαν μαϊστοροὶ καὶ ὅλα τὰ
 ἀναγκαῖα, ἐθάλλαμεν οἱ δοῦλοι της καὶ τὸ
 φτιάκουν, καὶ αἷριον ἐξάπαντος τὸ ἐκινούμεν.
 Καὶ περὶ τοῦτο δὲν ἐλείψαμεν νὰ τὴν εἰδο-
 ποιήσωμεν.

[17]89, Ἰουνίου 26.

Τῆς Ὑψηλότητός της ταπεινοὶ δοῦλοι

Σκαρλάτος Β., Δημητράκης.

Prea-înălțate Doamne al nostru,

Arătăm Înălțimii Tale cu supunere că,
 de și am făcut știut Înălțimii Tale pentru
 tun că-l trimetem, dar, de oare ce s'au și
 găsit maistori și toate cele de nevoie, am
 pus noi, robii Tăi, să se și facă, și mâni
 de sigur îl pornim. Și pentru aceasta n'am
 lipsit a Ți-o împărtăși.

[17]89, Iunie 26.

Ai Înălțimii Tale supuși robi

Scarlat V., Dimitrachi.

CCCXXIV.

Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cartușe și șoimi.

1789,
 1-ii Iulie.

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Τὴν διὰ φτιάσιν ὅσον τάχος τῶν εἰδῶν
 πρὸς χρεῖαν τῶν γενησομένων καρτουσιῶν αὐ-
 θεντικῇ της προσταγῇ μεθ' ὑποκλίσεως ἐ-
 δέχθην, ἅπερ φωνίζοντάς τα κατ' ἐπιταγὴν
 τοῦ Ὑφους της χωρὶς ἄργηταν θέλει τὰ ἐξα-
 ποστειλῇ.

Τὸν δὲ Μάλια καὶ Ζαχαρίαν φωμάδες ὁποῦ

Prea-înălțate Doamne al meu,

Am primit cu supunere porunca Ta
 domnească spre a se face cât mai iute
 felurile pentru trebuința cartușelor ce se
 vor fabrica, care cumpărându-se după po-
 runca Înălțimii Tale, fără zăbavă se vor
 trimete.

Iar pentru Malia și Zaharia pitarii ce

προστάζει τὸ Ὑψος της νὰ στείλωμεν ἐντεῦ-
θεν, αὐτοί. μὲ τὸ νὰ ἔχουν νὰ παραδώσουν
λογαριασμὸν ἀλευρίου ὁποῦ ἀπὸ μαγαζι ἐπε-
ρίλαβον, δὲν ἐστάλθησαν, ἀλλ' ἄντ' αὐτῶν ἐ-
ξεκινήθησαν οἱ καθ' αὐτὸ καλφάδες των, μὲ
τὰ τακίμια των, εἰς τὸ αὐθεντικόν της ὁρδῆς.

Πρὸς τοῦτοις δηλοποιῶ τῇ Ὑψηλότητι της
ὅτι μέχρι τοῦδε ἐμαζώχθησαν δέκα ἐπτὰ σα-
χίγια, διὰ τὰ ὁποῖα τῶρα ἐφθασεν ὁ καιρὸς
νὰ σταλθοῦν, ἐπειδὴ καὶ προξενοῦν τόσην ζη-
μίαν μὲ τὸ κρέας, καὶ νὰ ἔχω καὶ περὶ τοῦ-
των προσταγὴν τὴ νὰ τὰ κάμωμεν.

[αφ]πθ'ψ, Ἰουλίου α'η.

Τῆς Ὑψηλότητός της ταπεινὸς δοῦλος

Σκραλάτος Β.

orânduiești Înălțimea Ta să-i trimetem
de aici, ei, având a da socoteală de făina
ce au luat din magazie, nu s'au trimes,
dar în locul lor au plecat calfele lor,
cu tacâmurile lor, la ordia Ta dom-
nească.

Pe lângă acestea arăt Înălțimii Tale că
până acum s'au adunat șaptesprezece șoimi.
pentru cari acum a venit vreme a se tri-
mete, căci și fac atâta cheltuială cu car-
nea, și să am și pentru ei ordin ce să
facem.

[17]89, Iulie 1.

Al Înălțimii Tale supus rob

Scarlăt V.

CCCXXV.

1789,
1-iu Iulie.

Scarlăt Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre noile orânduiești
de zahereă.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Ἐτοιμάζοντας ὁ δοῦλός της καὶ τὰ περὶ
τοῦ νέου ξαχίρε γράμματα καὶ διορισμοὺς μὲ
φύλλα, στέλλω τῷ θεοφρονῆτῳ Ὑψει της
διὰ νὰ βουλωθοῦν, καὶ νὰ σταλθοῦν κατ' ἐν-
θεῖαν εἰς τὰ καθηλίκια ἀπὸ τὰ αὐτόθι. Ὅθεν
καὶ δὲν ἔλειψα νὰ εἰδοποιήσω τῷ Ὑψι της.

[αφ]πθ'ψ, Ἰουλίου α'η.

Τῆς Ὑψηλότητός της ταπεινὸς δοῦλος

Σκραλάτος Β.

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Gătind eu, robul Tău, și scrisorile
pentru noua zahereă și orânduielele în foi,
le trimet Înălțimii Tale de Dumnezeu
păzite spre a se pecetlui, și să se tri-
meată grabnic la județe de acolo. Deci
n'am lipsit a o face știut Înălțimii Tale.

[17]89, Iulie 1.

Al Înălțimii Tale supus rob.

Scarlăt V.

CCCXXVI.

1789,
1-iu Iulie.

Scarlăt Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre caii ceruși la tunuri.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Καὶ ἔτερον πανέκλαμπρον αὐτῆς γράμμα
κατὰ ἄην Ἰουλίου προσκυνητῶς ἐδέχθην, ἐν
ᾧ προστάττομαι ὅτι ὅσον τάχος νὰ ἀγοράσω
ἐκατὸν ἄλλα μαθημένα εἰς τὸ χαμοῦτι διὰ
χρεῖαν τῶν αὐθεντικῶν της τοπίων, πρὸς 30
γρόσια τοῦ ἐκάστου ἢ τιμῇ, καὶ νὰ τὰ ἐξα-
ποστείλω. Φανερώνω τῷ Ὑψει της ὅτι εἰς τὸ
Βουκουρέστι τέτοια ἄλλα δὲν εὐρίσκονται,
πλὴν ἐθδὸς ἕκαμα αὐτῶν τὸν διορισμὸν εἰς
αὐτὰ τὰ καθηλίκια, ἥτοι:

20 εἰς Μπουζάου,

20 εἰς Ἰλφοβο,

30 εἰς Γιάλομιτσα,

30 εἰς Δίμποδιτσα.

100, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἐξαπέστειλα ἄξιους
μουπασίριδες, γράφωντας μὲ δικάτι εἰς τοὺς

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Și altă prea-strălucită scrisoare a
Ta am primit-o cu închinăciune la 1-iu
Iulie, în care mi se poruncește cât mai
înte să cumpăr o sută de cai deprinși la
ham pentru nevoia tunurilor Tale domnești,
cu preț de 30 de lei fiecare, și să-i tri-
met. Arăt Înălțimii Tale că la București
astfel de cai nu se află, dar îndată am
făcut această orânduială la aceste județe,
adeeă:

20 la Buzău,

20 la Ilfov,

30 la Ialomița,

30 la Dâmbovița.

100, pentru care am și trimes vred-
nicii mumbașiri, scriind cu luare aminte is-

ἰσπραθνίκοις ὅτι νὰ τὰ ἀγοράσουν καὶ μέχρι
τῆς προσταχθείσης διορίας νὰ τὰ προφθάσουν
ἀφελήτως διὰ τὸ αὐθεντικόν τῆς στρατόπε-
δον, Ὅσον καὶ δὲν ἔλειψα νὰ εἰδοποιήσω τῷ
Ῥφει της.

[17]89, Ἰουλίου 1.

Τῆς Ῥφελότητος της ταπεινὸς δοῦλος
Σκαρλάτος Β.

pravnicilor să-i cumpere și până în so-
rocul așezat să se afle nelipsit la tabăra
Ța domnească. Deci n'am lipsit s'o și îm-
părtaşesc Înalțimii Tale.

[17]89, Iulie 1.

Al Înalțimii Tale supus rob

Scarlat V.

CCCXXVII.

Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre grâul ce i se cere
la Focșani și care s'ar putea lua de la Dimitrachi Turnavitul.

1789,
1-iu Iulie.

Ῥφελότατέ μοι Αὐθέντα,

† Καὶ ἐτέραν προσταγὴν τοῦ Ῥφους της
προσκυνητῶς ἔλαβον, ἐν ᾗ προστάττομαι ὅτι
ἀπὸ τῶ ἐνταῦθα μαγαζι τοῦ σιταρίου νὰ δώσω
καὶ νὰ κάμουν χίλια καντάρια παξιμάδι, τὸ
ὅποιον εἰς κίςτια νὰ ἀποκομισθῇ διὰ τὸ Φω-
ξάνι πρὸς χρεῖαν τῶν ἐκείσε ἀσκηρίδων. Ἐγὼ
κατὰ τοῦτα ὁ δοῦλος της εἶμαι πρόθυμος,
πλὴν φανερώων τῷ Ῥφει της ὅτι παρὰ
ἀπὸ χίλια ἐκατὸν πενήντα ἐννέα κοιλὰ σιτάρ-
ις τὸ μαγαζι δὲν εἶναι, ἐκτὸς τῶν τριακοσίων
κοιλῶν σιταρίου ὁποῦ ἐδόθησαν πρὸς φτιάσιν
ἐπτακοσίων κανταρίων παξιμαδίων κατὰ προσ-
ταγὴν. Ὅθεν διὰ τὴν ῤηθισαν ποσότητα ὁποῦ
μὲ προστάζει νὰ γένῃ καὶ νὰ σταλθῇ εἰς Φω-
ξάνι χρειαζονται σχεδὸν ἑξακόσια κοιλὰ σι-
τάρια, καί, ἂν δώσωμεν, πλεόν ζαχρὲν δὲν ἔ-
χομεν νὰ προφθάσωμεν διὰ τὸ αὐθεντικόν τῆς
στρατόπεδον καὶ ἀνάγκην τῶν ἐνταῦθα ταί-
νατιων, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη
εὐρίσκεται ὁ ζαχρὲς τοῦ κύρ Δημητράκη
Τουρναδίτη, νὰ εἶναι πανέκλαμπρός της προσ-
ταγῇ ὁποῦ ἀπ' ἐκεί νὰ γένῃ καὶ νὰ δωθῇ,
ὥσάν ὁποῦ εὐρίσκεται καὶ πλησιέστερον, καὶ
ἡμπορεῖ νὰ κορυφωθῇ ἐν εὐκολίᾳ. Καὶ ὅτι
εἶναι ὁρισμός της.

[17]89, Ἰουλίου 1.

Τῆς Ῥφελότητος της ταπεινὸς δοῦλος
Σκαρλάτος Β.

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Și altă orânduială a Înalțimii Tale
cu închinăciune am primit-o, în care mi
se poruncește ca din magazia de aici a
grâului să dau și să fac o mie de cântare
de posmag, care să se ducă în câștiuri la
Focșani pentru nevoia ostașilor turci de
acolo. Eu, robul Țău, sânt gata la aceasta,
însă arăt Înalțimii Tale că mai mult
de o mie o sută cinzeci și nouă de
chile de grâu nu sânt în magazie, peste
cele trei sute de chile de grâu ce s'au
dat pentru facerea celor șapte sute de
cântare de posmag după poruncă. Deci
pentru acea câtime ce-mi poruncești a
fi și a se trimete la Focșani trebuie la
șase sute de chile de grâu, și, dacă le
dăm, nu mai avem zahereă să trimetem
la domneasca Ța tabără și pentru nevoia
tainurilor de aici, dar, de oare ce și în
acele părți se află zahereaua dumisale
Dimitrachi Turnavitul, fie porunca-Ți
prea-strălucită ca de acolo să se facă și
să se dea, de oare ce se află și mai
aproape, și se poate strămuta ușor. Și ce
va fi porunca Ța.

[17]89, Iulie 1.

Al Înalțimii Tale smerit rob

Scarlat V.

CCCXXVIII.

Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutatea găsirii
de provizii, ce se poate aștepta de la noua recoltă și lipsa de bani.

1789,
1-iu Iulie.

Ῥφελότατε καὶ εὐμενέστατε μοι Αὐθέντα,

† Πανέκλαμπρον τοῦ Ῥφους της γράμμα
κατὰ τὴν λ' ἡν τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου γε-
γραμμένον σήμερον, α' ἡ Ἰουλίου προσκυνῇ-

Prea-înălțate și prea-bunule Domn al meu,

† Am primit cu închinăciune azi, la 1-iu
Iulie, prea-strălucita scrisoare a Înalțimii
Tale la 30 ale trecutei luni Iunie, în care

τῶς ἔλαβον, ἐν ᾧ προστάζομαι καὶ αὐθις ὅτι, ἐκτὸς τοῦ μεθιζούτικου ζαχηρὲς ὁποῦ ἔχω, νὰ διορίσω ἀνθρώπους μου νὰ ἀγοράσουν καὶ ἄλλον, ὥστε νὰ ἀπογεμισθοῦν τέσσαρες χιλιάδες κοιλὰ κριθάρι καὶ χίλια κοιλὰ σιτάρι, καὶ νὰ τὸ προφθάσω εἰς Φωξάνι, διὰ τὴν ἐκείσε σδροσκομένην χρεῖαν τοῦ στρατεύματος. Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα, περὶ τούτου τοῦ μαντέ ἀπὸ τῆς κη'ης τοῦ παρελθόντος μὲ λειπκάνον εἰδοποίησα τῷ Ὑψει τῆς ὅτι παράνω ἀπὸ χίλια πεντακόσια πεννήντα κοιλὰ κριθάρη καὶ ἑκατὸν κοιλὰ σιτάρι δὲν ἔχω μεθιζοῦντι, διὰ τὸν ὅποιον τοῦτον ζαχίρην ἔκαμα αὐθεντικά Της γράμματα, καὶ τὰ ἔστειλα τοῦ ἄρχοντος Βιστιάρη διὰ νὰ τὰ βουλῶσῃ καὶ νὰ μὲ τὰ στείλῃ διὰ νὰ τὰ ξεκινήσω μὲ μουπασιρίδες διὰ νὰ τὸν προφθάσουν εἰς Φωξάνι, καὶ ἀκόμη μέχρι τοῦδε δὲν ἐφάνησαν. Ἀπὸ τοὺς διορισθέντας μου πρὸς ἀγορὰν ζαχερὲς ἀνθρώπους ἔλαβον ἀπόκρισιν ὅτι τρόπος τὸ νὰ εὑρεθῇ πλεόν ζαχηρὲς παλαιὸς δὲν εἶναι, πάρσῃ μόνον εἰς τὸν ῥαγὰ τῆς Ἱμπρατίλας μὲν εὑρέθησαν ἀκόμη τριακόσια κοιλὰ κριθάρι, πρὸς ὅκτῳ γρόσια τὸ κοιλό, καὶ ἑκατὸν κοιλὰ σιτάρι πρὸς δέκα ἕξ γρόσια τὸ κοιλό· πλὴν, Αὐθέντα μοι, ἀπορῶ ὁ δοῦλός τῆς μὲ τί νὰ ἀγοράσω ζαχηρὲν, ἐπειδὴ καί, καθὼς προέγραφα τῷ Ὑψει τῆς, ἄσπρα δὲν ἔχομεν, καὶ εἰς τὴν ἀποπλήρωσιν τοῦ ἀγορασθέντος ζαχηρὲς ἐδανείσθην ὁ δοῦλός τῆς ἀπὸ πραγματευτὰς πέντε χιλιάδες ἑκατὸν γρόσια, μὲ διάφορον, ὥσάν ὁποῦ ἀπὸ τοὺς ἐνταῦθα ἀρχόντους δυσκόλως ἱμπληνίζονται. Ἀπὸ μερικὰ καθήκεια πάλιν μὲ ἤλθεν ἀπόκρισις ὅτι ἐδόθησαν εἰς λουφέδες ἀσπερίδων, ἀπὸ ἄλλα βλέπω ὅτι γίνεται ἀργοπορία τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν. Ἀπὸ τὰ Περαινὰ ἰδοὺ στέλλω τῷ Ὑψει τῆς τὸ παρὰ τοῦ Χουσεῖν-Δερβή-ἄγὰ γράμμα, ὅτι πέντε χιλιάδες γρόσια ἱμπληνίσθησαν καὶ ἐδώθησαν εἰς λουφέδες καὶ ὁ σταλθεὶς μουπασίρης ἔμεινεν ἄπρακτος. Ὅθεν ὁ δοῦλός τῆς εἶμιι πρόθυμος κοντὰ εἰς τὸ ἔχειν μου νὰ θυσιάσω καὶ τὴν ζωὴν μου διὰ τὴν Ὑψηλότητά τῆς, καὶ ἂς μὲ προστάξῃ τί νὰ κάμω. Ὁ δὲ κύρ Δημητράκης Τουρναδίτης μοι εἶπεν ὅτι ἔχει ζαχηρὲν εἰς τὰ μέρη τῆς Ἱμπρατίλας, ὅπου καὶ πλησίον τοῦ Φωξανίου, πλὴν ἐπροστάχθη παρὰ τοῦ Ὑψους τῆς νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸ ἐνταῦθα μαγαζὶ τοῦ Βουκουρεστίου. Καλὸν ἦτον, Αὐθέντα μοι, ὁποῦ ἐκ τοῦ ζαχηρὲς τῆς Τιμιότητός του, καὶ μὲ τὸ μεθιζούτικον ὁποῦ ἔχω ὁ δοῦλός τῆς νὰ γένῃ ὁ διορισμὸς τῆς προσταχθείσης ποσότητος. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐπειδὴ καὶ τὸ μπάχτι τῆς

mi se poruncește din nou ca afară de zahereaua de față ce am, să orânduiesc oameni de-ai miei să cumpere și alta așa ca să se împlinească pentru mii de chile de orz și o mie de chile de grâu, și să le trimet la Focșani, pentru nevoia de acolo a oștirii. Preaînălțate Doamne al meu, pentru această treabă de la 28 ale [Iunii] trecute eu lipcan am arătat Înălțimii Tale că peste o mie cinci sute cincizeci de chile de orz și o sută de chile de grâu n'am acuma, pentru care această zahereă am făcut scrisorile domnești ale Tale, și le-am trimis dumisale Vistierului ca să le pecetluiască și să mi le trimeată ca să pornesc cu mumbașiri ca să le ducă la Focșani, și până acum nu s'au înfățișat. De la oamenii miei trimesi pentru cumpărarea zaherelei am primit răspuns că nu e chip de a se mai găsi zahereă veche, decât numai în raiaua Brăilei abia s'au aflat încă trei sute de chile de grâu, cu câte opt lei chila, și o sută de chile de grâu câte șaisprezece lei chila; decât, Doamne al meu, eu, robul Tău, nu știu eu ce să cumpăr zahereă, căci și, precum am scris mai nainte Înălțimii Tale, bani n'avem, și la plata zaherelei cumpărate am împrumutat eu, robul Tău, de la negustori cinci mii o sută de lei, cu dobândă, căci de la boierii de aici eu greu se împlinesc. De la unele județe i-ar mi-a venit răspuns că s'au dat la lefile ostașilor turci, de la altele văd că se face zăbava trimeterii lor. De dincolo (de peste Dunăre) iată-Ți trimet Înălțimii Tale scrisoarea de la Hussein-Derviş-aga, că acele cinci mii de lei s'au împlinit și s'au dat la lefi și mumbașirul trimes a rămas fără ispravă. Deci eu, robul Tău, sânt gata ca după puțința mea să jertfesc și viața mea pentru Înălțimea Ta, și poruncește-mi ce să fac. Iar dumnealui Dumitrachi Turnavitul mi-a spus că are zahereă în părțile Brăilei, care sânt și aproape de Focșani, dar i s'a poruncit de Înălțimea Ta să o ducă la magazia de acolo a Bucureștilor. Era bine, Doamne al meu, ca din zahereaua Cinstei dumisale, și cu ce am acum eu, robul Tău, să se facă orânduiala cătinii poruncite. Ci afară de

Ἐψηλότης της εἶναι μεγάλο καὶ καλορίζικον, ἄρχησαν πανταχοῦ νὰ θερίσουν καὶ τὸ νέον κριθάρι. Ὅθεν ὁ δοῦλος της, προβλέπων τὴν ἀνάγκην καὶ ἑλλειψιν ὅσον οὐπω τοῦ ζαχηρῆ, ἔκαμα ἕνα τερτήπι τοῦ νέου ζαχηρῆ εἰς μερικά καθήλεια διὰ δέκα ἑξή χιλιάδες κοιλὰ κριθάρι, ὁποῦ μὲ τὴν εὐρεθεῖσαν εὐλογον τιμὴν παρὰ τοῦ Ὑψος της νὰ εἶναι προσταγὴ της νὰ ἀγορασθοῦν καὶ κατὰ τὰς χρεῖας νὰ διορισθοῦν, τὸ ὁποῖον ἔστειλα τῇ Ἐψηλότῃ της διὰ τοῦ ἄρχοντος Μεγάλου Βιστιάρη καὶ ἀμμιάν ἀπόκρισιν μέχρι τοῦδε δὲν ἔλαβον. Καὶ μετὰ παρέλθουσιν δέκα πέντε ἡμερῶν ἐλπίζω νὰ εὐγῇ καὶ τὸ νέον σιτάρι, καὶ οὕτως, ἂν δοῦσιν ἄσπρα δι' ἀγορὰν τοῦ ῥηθέντος νέου ζαχηρῆ ἀπὸ τὰ καθήλεια, δὲν ἀκολουθῇ δυσκολία. Ἢ μεγάλη ὅμως ἀνάγκη εἶναι ἡ ὑστέρησις τῶν ἄσπρων ὅθεν καὶ νὰ ἔχω ἔκλαμπρον προσταγὴν τοῦ Ὑψους της πῶς νὰ ἐξακολουθήσω. Πρὸς τοῦτοις διὰ τὸ κουδάνισμα τοῦ ἀπὸ Γιοργιόδου ζαχηρῆ, ὁποῦ προστάττομαι νὰ στείλω ἀμάξια ἐνταῦθα διὰ νὰ ἀποκομισθῇ εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ Βουκουρεστίου, φανερώνω τῷ Ὑψει της ὅτι μέχρι τοῦδε οἱ διορισμοὶ τῶν ἀμαξίων ὁποῦ ἔγιναν διὰ τὴν ἀποστολὴν των δὲν ἦλθον, καὶ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν μὲ τί νὰ προσφθάσωμεν ζαχηρὲν εἰς τὸ αὐθεντικὸν της στρατόπεδον, πόσω μᾶλλον νὰ στείλωμεν ἀμάξια νὰ τὸν σηκώσουν, εἰς καιρὸν ὁποῦ ἀπὸ διπλοῦς μουπασίριδες ἔστειλα νὰ προσφθάσουν τοὺς διορισμοὺς τῶν ἀμαξίων, καὶ ἀκόμη δὲν ἐφάνηκαν.

[ᾠψ]πῶψ, Ἰουλίον α'η.

Τῆς Ἐψηλότης της ταπεινὸς δοῦλος

Σκαρλάτος Β.

aceasta, de oare ce și bafta (trecerea) Înălțimii Tale e mare și fericită, au început pretutindeni să secere și noul orz. Deci robul Tău, prevăzând nevoia și lipsa aproape a zaherelei, am făcut un plan al zaherelei cele noi în unele județe ca la șaisprezece mii de chile orz, care la prețul ce se va afla bun de Înălțimea Ta să fie poruncă a se cumpăra și a se orânduî la nevoie, pe care [plan] l-am trimis Înălțimii Tale cu dumnealui Marele Vistier și până acum n'am primit niciun răspuns. Și după trecere de cinsprezece zile nădăjduiesc să iasă și grâul cel nou și astfel, dacă se dau bani pentru cumpărarea acelei noi zaherele de la județe, nu va urma greutate. Dar marea nevoie e lipsa de bani; deci să am poruncă strălueită a Înălțimii Tale cum să urmez. Pe lângă acestea pentru transportul zaherelei de la Giurgiu, pentru care mi se poruncește să trimet acolo căruți ca să se aducă la magazia Bucureștilor, arăt Înălțimii Tale că până acum orânduîelile căruților ce s'au făcut pentru trimeterea lor n'au venit, și noi n'avem cu ce să trimetem zahereana la domnescul Tău lagăr, cu atât mai mult să trimetem căruți ca să o scoată, de vreme ce am trimes de două ori mumbașiri ca să facă orânduîelile căruțelor, și încă nu s'au înfățișat.

[17]89, Iulie 1.

Al Înălțimii Tale supus rob.

Scarlat V.

CCCXXIX.

Nicolae-Vodă Mavrogheni către Marele-Vistier, despre banii ce vor plăti provisiile lagărului.

1789,
1-1u Iulie.

Ἰωάννης Νικόλαος Πέτρου Μαυρογένης Βασίλειος, ἐλέω Θεῷ Αὐθέντης καὶ Ἱερωῶν πάσης Οὐγγροβλαχίας.

† Ἡμεῖς τρεῖς ἄρχων Μέγα Βιστιάρη, νὰ στείλῃς τέσσαρες χιλιάδες γρόσια εἰς Οὐντουροάσαν τῷ Ποστέλνικῳ Κωνσταντίνῳ Ζήσῳ, καπιτάνῳ τῆς Οὐντουροάσας, δι' ἀγορὰν τριακοσίων κοιλῶν κριθάρι πρὸς ὑπὸ γρόσια τὸ κοιλὸ καὶ ἑκατὸν κοιλὰ σιτάρι πρὸς δεκάξῃ γρόσια τὸ κοιλόν, ἀπὸ τὸν βασιλὸν τῆς Ἱμπραίας, τὰ ὁποῖα ἄσπρα νὰ δοῦσιν ἐκ τῶν ἄσπρων τῆς τζήσλας τῶν περὶ τῶν ἐξόδων τῶν στρατευ-

Io Nicolae Petru Mavrogheni, cu mila lui Dumnezeu Voevod și Domn și Stăpân a toată Ungrovlahia.

† Dumneata al nostru Mare Vistier, trimete patru mii de lei la Unturoasa Postelnicului Costachi Zisu, căpitanul de Unturoasa, pentru cumpărarea a trei sute de chile de orz câte opt lei chila și a o sută de chile de grâu câte șaisprezece lei chila, din raiaua Brăilei, cari bani să se dea din banii cislei celor pentru cheltuielile oștilor și cu arătarea primirii, și cu acest

μάτων καὶ μετὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς περιλαβῆς,
καὶ μετὰ τὸ παρόν μας αὐθεντικὸν πιτάκι θέ-
λουν σοὶ πιασθῇ εἰς λογαριασμόν.

[αφ]πθ'ψ, 'Ιουλίου α'η.

Μεγάλη Βισιταρία.

al nostru domnese pitac ți se vor pune
în socoteală.

[17]89, Iulie 1.

La Marea Vistierie.

CCCXXX.

1789,
7 Iulie.

Dumitrachi Turnavitul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre provisiile, car-
tușe și oastea ce o chiamă Domnul, precum și despre Turcii ce pradă la Călărași.

Υψηλότητε Αὐθέντα,

† Δύω προσταγὰς σου σήμερον ἔλαβον: ἡ
μία με προστάτεις διὰ τὰ στεῖλλω εἰς τὸ
μποῶζι τοῦ Φωξανίου πεντακόσια κηλὰ σι-
τάρη καὶ πεντακόσια κηλὰ κριθάρι, καί, ἂν
δὲν προφθάσουν καὶ ἀμάξια τῆς Βλαχίας, τὰ
κάμω ἐγὼ παντοίους τρόπους ἀπὸ τὸν ῥαγιάν
τῆς Ἰσραήλ, καὶ τὰ τὸν φορτώσω μίαν ὥ-
ραν ἀρχήτερα εἰς τὸ Φωξάνι, ἐπειδὴ καὶ ἡ
Υψηλότης Σου σὺν Θεῷ ἀγίῳ ἔχεις τὰ κα-
τεβῆς ἐκεῖ, ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος τὰ εἶναι μαζὶ
σου. Ἐκείνην τὴν ὥραν ὅπου ἔλαβον τὴν προ-
σταγὴν, εὐθὺς ἐξεκίνησα ἄνθρωπον μαζοὺς ὅ-
που τὰ εὐκολαῖναι ἡ δουλιὰ.

Διὰ εἴκουσι χιλιάδες τεστέδες φισέκια ὅπου
με προστάτεις διὰ τὰ κάμω καὶ τὰ στεῖλλω
διὰ τὸ μποῶζι τοῦ Βαλενίου, σταλιστίζω καί,
ὅσα ἤμπορῶ τὰ κάμω, εὐθὺς τὰ στεῖλλω.

Διὰ τὸ ἀσκέρι ὅπου με προστάτεις, ὅπου,
ὅσον ἀσκέρι εἶναι, τὰ στεῖλλω διὰ τὰ αὐ-
τόθι, Αὐθέντη, ἄλλα νεφέρια δὲν εἶναι ἐδῶ,
πάρει τὰ νεφέρια ὅπου ἔχω εἰς δὲ ἄλλο στρά-
τευμα ὅπου ἐμβαίνει μέσα, παρευθὺς στα-
λιστίζω καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τὰ ἐκκινῶ
δι' αὐτοῦ.

Εἰς τὸ Καλαφάτι, Αὐθέντη, εἶναι ὅπερ τοὺς
πεντακοσίους ἀσκερλίδες, καὶ στέκονται ἐκεῖ,
μετὰ τὸ νὰ μὴν τοὺς ἀφήναι ὁ Πασὰς νὰ ἀπε-
ράσουν, καὶ μῆτε ἐμπροστὰ πηγαίνουν, μῆτε
πίσω ἔρχονται, ἀλλὰ στέκονται καὶ τζαλαπα-
τοῦν τὰ χωριά. Καὶ πρόσταζε ἡ Υψηλότης
Σου νὰ γένῃ κἀνένα χάλι περὶ τοῦτου.

1789, 'Ιουλίου 7.

Τῆς Ὑπερέας θεοζρουργήτου Υψηλότητος
ἐλάχιστος δοῦλος

Δημητράκης.

Prea-înălțate Doamne.

† Am primit ieri două porunci ale
Tale: prin cea d'întăiu îmi pomenești să
trimet la pasul Focșanilor cinci sute de
chile de grâu și cinci sute de chile de orz,
și, de nu vor veni și carăle Țerii-Româ-
nești, să fac eu tot felul de chipuri din
raiaua Brăilei, și s'o duc [zahereaua] eu un
ceas mai răpede la Focșani, de oare ce
și Înălțimea Ta cu Dumnezeu sfântul e să
Te cobori acolo, Dumnezeu sfântul fie eu
Tine. În acel ceas ce am primit porunca
Ta, îndată am pornit oameni anume ca să
se ușureze slujba.

Pentru douăzeci de mii de testele de fiși-
curi (cartușe) ce-mi poruncești să le fac și
să le trimet prin pasul Vălenilor, mă sâr-
guiesc și, câte pot să fac, îndată le trimet.

Pentru oastea turcească ce-mi po-
runcești, ca, oricâtă oaste e, să o trimet
într'acolo, Doamne, alți ostași turci nu
sânt aici, decât neferii ce-i am; dar, de va
veni altă oaste aici, îndată o trimet și
în chiar aceea zi le fac se plece pentru
aceia.

La Calafat, Doamne, sânt peste cinci
sute de ostași turci, și stau acolo, căci
nu-i lasă Pașa să treacă, și nici nu merg
înainte, nici nu se întorc înapoi, ei stau și
strică satele. Și poruncește Înălțimea Ta,
să se facă o rânduială pentru aceasta.

1789, Iulie 7.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mic rob

Dumitrachi.

CCCXXXI.

Banul Scanavi către Marele Postelnic Ioan Pantazoglu, despre greutatea
cu tainurile turcești la Sinaia.

1789,
12 Iulie.

Τὴν Εὐγενεῖαν τῆς ἀδελφικῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος ἀκριβῶς.

† Μετὰ τὴν ἔρσουναν τῆς ἐφρευτάτης μοῖ ὀγμείας τῆς, δὲν ἔλειψα νὰ τῇ δηλοποιήσω ὅτι ἔχω δῶν ἡμέρας νὰ λάβω γράμμα τῆς ἀδελφικῶν καὶ μὴν ἐρωτᾷτε εἰς ὅποιον ἐννοιοιαν ἐδρίσκομαι· ἄς ἰδῇ τὸ γράμμα τοῦ ἄρχοντος Κομίσου, ὁποῦ μοῖ γράφει ἀπὸ Σινάγιαν, καὶ ἄς πληγωφορηθῇ τὴν κατάστασιν τῆς Σινάγιας. Αὐτοί, ἀδελφέ, δὲν ἔμειναν μῆτε πέντε χιλιάδες. Ἐμποροῦσε νὰ γένῃ αὐτὸ τὸ μετλοῦπι ὁποῦ κάμνουν αὐτοί, ἂν ἐγένετο ἡ διανομὴ τῶν ταῖνατιῶν μεδτζουτλερινὲ γκιорέ, εἰδὲ 22.000 (χιλιάδες) ταῖνια, κρέας, ψωμὶ καὶ κριθάρι νὰ τοὺς δοθῇ πέντε ἡμερῶν πεσῖνι, ὁποῦ συμποσούνται 110.000 (χιλιάδες) ταῖνάτια. Πῶς ἡμπορῇ νὰ γένῃ αὐτό! Στοχασθῆτε τί ἀδύνατα μετλούπια ζητοῦν, ἐπὶ κακίᾳ τους, ὁποῦ νὰ εἰδρουν πρόφασιν, καὶ νὰ μὴν κοιτάξουν καμμίαν δουλειάν· ἐκείνο ὁποῦ ἔπρεπε δὲ ἀπεκρίθην τῷ ἄρχοντι Κομίσῳ. Ἐγὼ εἰδῶ, ὅσος ζαχίρες μὲ ἤλθεν, ὅλον τὸν ἐξεκίνησα παραχρήμα, χωρὶς νὰ τὸν ἱλιστιρδῇσω οὐδὲ ἐν λεπτόν· ἐγὼ δὲρ-ἀμπάρι ζαχίρεν ἄλλον δὲν ἔχω, ἐκτὸς ἀπὸ ἄλσῳρι, καὶ εὐγάζω τὸ νοχθήμερον 5.000 ψωμί, καί, καθὼς τὸ κάμω δέκα χιλιάδες, εὐθὺς τὸ στέλνω ἐπάνω εἰς Σινάγιαν. Λοιπὸν στοχασθῆτε τί κακὰ τραβοῦμεν, καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς μόνον νὰ γένῃ ἔλεος. Στελεῖτε τὰ γράμματα, ἂν σὰς φανοῦν εὐλογα, τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι τοῦ, ὁποῦ νὰ πληρωφορηθῇ καὶ ἡ Ὑψηλότης του.

Ἦλθον ἀπὸ τὸν Χατζῆ-Σάνθου (;) 300 πρόβατα, καὶ μὲ αὐτὸ τί ἔκαμην τάχα ἡ Εὐγενεῖα του; 300 πρόβατα μίαν ἡμέραν δὲν φθάνουν. Παρακαλῶ νὰ τὸν εἰπῆτε νὰ προσφθάσῃ ἀγελάδες καὶ πρόβατα, διατι βλέπετε ἡ Εὐγενεῖα σας τί πρετεντσιόνες ἔχουν· πολλῶ μάλλον ἂν δὲν ἔχουν καὶ τὸ καθημερινῶς διορισμένον τους, πῶς ἔχουν νὰ διοικηθοῦν, ὥσάν ὁποῦ ἔχουν καὶ 4, 5 ἡμέρες κρέας, καὶ πλέον ἄλζησαν εἰς τὸ κρέας, καὶ ἀμὰν γετίσιν κρέας! Ὁ Ζαῖμογλου εἰς ἀδύνατον εἶναι νὰ καταπεισθῇ διὰ νὰ ὁπάγῃ ἐπάνω, καὶ προσμένει, διὰ νὰ ἰδῇ ποῦ θέλει τὸν διορίσει τὸ Ὑψος του. Ταῦτα, καὶ μένω

[αψ]πθ'φ, Ἰουλίου εἴη.

Τῆς Εὐγενεῖας τῆς ὡς ἀδελφὸς καὶ δοῦλος
δι. (sic) Σαβ. Πάνος.

Dumitale frătește mă închin, sărutându-Te
cu dragoste.

† După cercetarea prea-doritei mie să-nățăți a Tale, n'am lipsit să-ți arăt că acum două zile aveam să primesc scrisoarea-ți frățească și nu întreba în ce grijă mă află; vezi scrisoarea dumsale Comisului, care-mi scrie de la Sinaia, și să afli starea Sinaiei. Ei, frate, n'au rămas nici cinci mii. S'ar fi putut face acel lucru ce-l fac ei, dacă s'ar fi împărțit tainurile pe oamenii ce sânt de față, adecă 22.000 (de mii) de tainuri, carne, pâine, și orz să li să dea cinci zile pe șin, care fac laolaltă 110.000 (de mii) de tainuri. Cum se poate să se facă aceasta! Gândește-te ce lucruri cu neputință cer, în răutatea lor, ca să afle pricină, și să nu facă nici o slujbă; iar ceia ce se cuvenia i-am răspuns dumsale Comisului. Eu, aici, câtă zahereă mi-a venit, toată am pornit-o îndată, fără să adaug nimic; eu altă zahereă în magazie n'am, afară de făină, și scot zi cu noapte 5.000 de pâni, și, cum fac zece mii, îndată le trimet sus la Sinaia. Însă gândește ce rău o ducem, și numai Dumnezeu Sfântul să fie milostiv. Trimete scrisorile, dacă-ți par bune, Înălțimii Sale de Dumnezeu păzite, ca să afle și Înălțimea Sa.

Au venit de la Hagi-Sandu (?) 300 de oi, și cu aceasta ce-a făcut oare dumnealui? 300 de oi n'ajung pe o zi. Te rog să-i spui să trimeată vaci și oi, căci vezi dumneata ce *pretenții* au; mai ales, dacă nu vor avea și ce li s'a orânduit zilnic, cum vor să se poarte, ca unii cari au și patru, cinci zile carne, și s'au învățat mai mult cu nărav la carne, și trimete carne cât mai iute! Zaimoglu e cu neputință să fie înduplecat a merge în sus, și așteaptă să vadă unde-l va rânduî Înălțimea Sa. Acestea, și rămân

[17]89, Iulie 12.

Al dumitale ca frate și slugă

Scanavi Banul.

(V^o;) Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ Ποσ-
τελνίκῳ, κυρίῳ Ἰωάννῃ Πανταζόγλου, τῷ ὡς
ἀδελφῷ μοι περιποθήτῳ, πανευτυχῶς,
εἰς Βαλένι.

Γράμμα τοῦ ἄρχοντος Πάνου Σκαναβῆ, εἰς
τὸ ὁποῖον τὸν ἀπεκρίθημεν νὰ κάμῃ εἴτι ἡμ-
πορέσῃ διὰ τὸ σιγιανέτι τῶν ζαχισέδων.

(Pecete cu ceară roșie.)

Prea-nobilului boier Marelui Postelnic,
dumisale lui Ioan Pantazoglu, celui ca un
frate mie prea-dorit, cu toată fericirea,
la Văleni.

Serisoarea dumisale Banului Scanavi,
cărnia i-am răspuns să facă și el ce
poate pentru treaba zaherelelor.

CCCXXXII.

1789,
30 Iulie.

Capugilār-Chehalasi Selim-aga și Chiurd-Ibrahim, „serascherul Vălenilor“,
cătρε Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre plecarea lor la Ploești și venirea fără voie
de la Văleni a unui Ibrahim-aga.

Ἐψηλότατε καὶ εὐμενέστατέ μοι
Αὐθέντα,

Μετὰ τὰς ἐδαφιαίας μας δουλικὰς προσκυ-
νήσεις, ταπεινῶς ἀναφέρομεν τῷ θεοφρουρήτῳ
Ἐψι της ὅτι σήμερον ὁ δοῦλός της, σερασ-
κέρης Κιοῦρτ-Ἰπραχίμ-ἄγᾶς ἀπὸ Βαλένι, κατέ-
βηκα εἰς Πλοέστι διὰ νὰ ἐβάλωμεν εἰς νιζάμι
τοὺς μαδέδες τῶν οὐλουφέδων, τῶν ζαχισέ-
δων καὶ ἄλλων ἀναγκαιῶν ὑποθέσεων, καὶ εὐ-
θὺς ὁ πάς-πεσλοῦ-ἄγασῇ Ἰπραχίμ-ἄγᾶς ἐπει-
ρσεν ὅλον τὸ ἀσκέρι ὁποῦ εἶχεν εἰς τὸ μεσγέτι
του, καὶ ἐσηκώθηκεν ἀπὸ τὸ Βαλένι, καὶ ἔρ-
χεται εἰς τὸ Πλοέστι, πρᾶγμα ὁποῦ μᾶς ἐ-
πείραξεν ὅλους. Ἀλλαχθὰν κορκμάζ; Παδι-
σαχθὰν κορκμάζ; Πιρ χερίφδερ; Τί χάλι εἶναι
ἐδὼ νὰ ἀφῆσῃ καὶ νὰ σηκωθῇ νὰ ἔλθῃ εἰς
Πλοέστι χωρὶς ἀκμυίαν αἰτίαν; Δὲν λείπομεν
διὰ νὰ σὰς δώσωμεν τὴν εἴδησιν, διὰ νὰ τὸν
γράψετε καὶ νὰ τὸν προστάξετε σφοδρὰ μούτ-
λακ νὰ ὑπάγῃ μὲ τὸ ἀσκέρι τοῦ εἰς Βαλένι.
Καὶ ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα
τοῦ Ἐψους της ἔτη εἴησαν θεόθεν ὅτι πλεῖ-
στα, πανευφρόσυνα καὶ πανευδαίμονα.

[αψ]πθ'ψ, Ἰουλίου λ'η.

Τῆς Ὑπετέρης θεοφρουρήτου Ἐψηλότητος
ἐλάχιστοι δοῦλοι

Καπουτζιλάρ-Καιχαγιασῇ
Σελήμ-ἄγᾶς.

Κιοῦρτ-Ἰπραχίμης,
Σερασκέρης Βαλσνιοῦ.

(Peceți turcești cu cerneală.)

(Jos:) Ὁ Ποστέλνικος.

(Pe dos, pecete cu ceară roșie.)

Prea-înălțate și prea-blândule Domn
al meu,

Cu închinăciunile noastre supuse până
la pământ, cu supunere aduceam înaintea
Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că azi
eu, robul Tău, serascherul Chiurd-Ibrahim-
aga din Văleni, m'am coborît la Ploești
ca să punem în rânduială trebile lefilor,
zaherelelor și altor lucruri de nevoie, și
îndată baș-bešli-aga Ibrahim-aga a luat
toată oastea de supt comanda lui, și a ieșit
din Văleni, și vine la Ploești, lucru care
ne-a jignit pe toți. Nu se teme de Dum-
nezeu? Nu se teme de Împărat? Ce om
este? Ce hal e să lase acolo și el să
iasă ca să vie la Ploești fără vre-o pri-
cină? Nu lipsim a-Ți da știre ca să-i
scrii și să-i orânduiești foarte neapărat
să meargă cu oastea lui la Văleni. Și
acestea cu supunere, iar anii prea-strălu-
ciți ai Înălțimii Tale fie de la Dum-
nezeu cât mai mulți, foarte mulțămiiți și
fericiți.

[17]89, Iulie 30.

Al Înălțimii Tale prea-mici robi

Capugilār-Chehalasi
Selim-aga.

Chiurd-Ibrahim,
serascherul Vălenilor.

(Jos:) Postelnicul.

CCCXXXIII.

Socotelile de zahereă ale județului Dolj.

1789,
11 August.

Καθηλίκι Δόλζοι.

Περίληψις τοῦ λογαριασμοῦ τῶν ζαχερέδων
σιταρίου, κριθαρίου, ξύλων καὶ χορταρίου, ἔτι
καὶ κεχρίου, ἀπὸ ὀρανδοιγιάλεις τοῦ ἀπε-
ρασμένου χρόνου.

1789, Αὐγούστου 11.

Σιτάρι

κοιλὰ πάνιτζ. ὀρανδοιγιάλα ἀπὸ τὸν Ἰούνιον.

903 6 ὅλη ἡ ποσότης τῆς ὀρανδοιγιάλας εἰς
λοῦδουρα 3.615 τῶν τῆς γ' ἡς σάμμιας.79 2 ἔτι προστίθεται διὰ 317 σκουτελνί-
κους καὶ τῶν φαζλά πρὸς πάνιτζες 2.

988

188 5 ἐσπεύτονται, ἦτοι:

127 6 διὰ 550 $\frac{1}{2}$ λοῦδουρα, ἐσπε-
σμεὶς τῆς δ' ἡς σάμμιας.

30 τὸ χωρίον Τζουορόι.

1 3 τὸ Καναλέτζι.

9 ἡ Ζανοάγκα.

8 4 τὰ Πούτζουρα.

6 διὰ 24 σκουτελνίκους πεθα-
μένους καὶ φευγάτους, περὶ ὧν
καὶ εἰς τὸν περιειρηδὸν ζαχερὲν
ἀπὸ τὸν Φευρουάριον ἐφανε-
ρώθη τῇ αὐθεντικῇ Βιστερία.

188 5

794 3 ἔγιναν τσελημάτι στοῦ μαχαζι, ἦτοι:

358 $4\frac{1}{2}$ μὲ ἐν τσεκερὲν ἀπὸ Δε-
κεμβρίου 16.78 $3\frac{1}{2}$ μὲ ἔτερον, Ἰανουαρίου 4.215 1 ἔτι μὲ ἔτερον, ἀπὸ τοῦ αὐ-
τοῦ 28.652 1 μὲ τοὺς τοῦ Κλουτζάρη
Πάρπου Ὁτετσησιάνου.

142 2 μὲ τὸν τοῦ Παχρ. Πενέσκου.

794 3 καὶ ἰστοβήθη, στελλόμενοι καὶ
οἱ τσεκερέδες εἰς τὴν Βηστεριαν.

Κριθάρι

1807 4 ἡ ποσότης σὲ 3615 λούντουρα, πρὸς
4 πάνιτζες.

158 4 διὰ τοὺς σκουτελνίκους 317 πρὸς 4.

1966

92 ἐξεπύθησαν τῶν μενζήλιων διὰ 184
λούντουρα.1874 ἔμειναν καὶ ἔγιναν τσελημάτι εἰς μα-
χαζία, ἦτοι:1521 1 μὲ ἐν τσεκερὲν τοῦ Ἀρμά-
ση Μανολάκη Φαρφαρά.

Județul Dolj.

Suma socotelii zaherelelor de grâu, orz,
lemn și fân, și încă și a meiului, de la
orânduilele anului trecut.

1789, August 11.

Grâu

chile baniți orânduiala din Iunie.

903 6 toată câtimea orânduilei în linde
3.615 ai sâmmii a treia.79 2 încă se adauge pentru 317 scu-
telnici și prisosul la 2 baniți.

988.

188 5 se scot, adecă:

127 6 pentru 550 $\frac{1}{2}$ liude, scă-
derea sumei a patra.

30 Satul Gioroiu.

1 3 Căcalețul.

9 Zănoaga.

8 4 Puțurile.

6 pentru 24 scutelnici morți
și fugari, pentru cari și
la zaherea trecută din
Februar s'a arătat Vistie-
riei domnești.

188 5

794, 3 s'au dat la magazie, adecă:

358 $4\frac{1}{2}$ cu o teşcherea de la De-
cembre 16.78 $3\frac{1}{2}$ cu alta, Ianuar 4.215 1 încă și cu alta din aceeași
lună 28.652 1 cu ai Clucerului Barbu
Oteteleşanu.142 2 cu al Păharnicului Pe-
nescu.794 3 și s'au istovit, trimețând
și teşcherelele la Vistierie.

Orz

1807 4 câtimea la 3615 linde, câte 4
banițe.

158 4 pentru scutelnici 317 câte 4.

1966

92 s'au scos ale menzilorilor pentru
184 liude.1874 au rămas și s'au dat la magazii,
adecă:1521 1 cu o teşcherea a Arma-
șului Manolachi Farfară.

10 με ἐν ἑτερον τοῦ αὐτοῦ.
 207 3½ ἔτι τοῦ αὐτοῦ.
 2 2 ἔτι τοῦ αὐτοῦ.
 9 ἔτι τοῦ αὐτοῦ.
 1 2 με ἐν ἑτερον τοῦ αὐτοῦ.
 1751 ½
 115 4 ἔτι με τσεκερὲν τοῦ ἱσ-
 πραβνίκου Κωνσταντίνου.
 7 3½ με ἐν ἑτερον ἔτι τοῦ
 αὐτοῦ.
 1874 — καὶ ἡστοδῆθη, στελλόμενοι
 καὶ οἱ τσεκερέδες εἰς τὴν Βηστε-
 ρίαν.

Χορτάρι ἀμάξια

3615 ἡ ὀρανδοιγιάλα τοῦ Ἰουνίου.

317 τῶν σκουτελνίκων.

3932

805 ἐξεπεύθησαν, ἤτοι:

550 ὁ ἐσπεσμός τῶν λουδοῦρων τῆς
 δ'ης σάμικας.

66 τὸ Κακαλέτζι.

93 τὸ Τζουορόγι.

31 ἡ Ζανόαγκα.

41 τὰ Πούτζουρα.

24 τῶν φευγάτων σκουτελνίκων καὶ ἀ-
 πεθαιμένων.

805

3127 ἔμεινεν ἡ ποσότης νὰ γίνη τσελημάτι
 εἰς τὸ μαγαζί, ἐξ ὧν ἐδῶθη:

2244 ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ καδεληγίου,
 ὁποῦ ἐδῶσαν καὶ ἀπὸ σκου-
 τελνίκους.

166 4 τὰ ὅσα ἐκοιμήθησαν ἀπὸ τοῦς
 σαλαχώρηδες καὶ, φέροντάς το
 εἰς τὸ μαγαζί, τὸ ἐπλήρωσαν τὰ
 χωρία τῷ Κλουτζάρη Ἰωα-
 νίτση.

716 1 ἐπληρώθη τῷ Δερβίς-ἀγᾶ, πρὸς
 γρόσια 5 τὸ ἀμάξι.

3127

Ξόλα ἀμάξια

3615 ἡ ὀρανδοιγιάλα τοῦ Ἰουνίου, πάλιν σὲ
 3615 λούντουρα.

317 τὰ τῶν σκουτελνίκων

3932

805 ἐκρίπτονται, ἤτοι:

550 τὰ τῶν σκουτελνίκων ἀπὸ τὴν δ'ην
 σάμικαν.

66 τὸ Κακαλέτζι.

93 τὸ Τζουορόγι.

31 ἡ Ζανόαγκα.

41 τὰ Πούτζουρα.

10 cu un altul al lui.

207 3½ tot al lui.

2 2 tot al lui.

9 tot al lui.

1 2 cu un altul al lui.

1751 ½

115 4 tot cu teșchereana is-
 pravnicului Constantin.

7 3½ cu un altul tot al lui.

1874 — și s'a istovit, trimefân-
 du-se și teșcherelele la Vis-
 tierie.

Fân căruți

3615 orânduiala lui Iunie.

317 ale scutelnicilor.

3932

805 s'au scos adecă

550 căderea liudelor sămii a patra

66 Căcalețul.

93 Cioroiul.

31 Zănoaga.

41 Puțurile.

24 ale scutelnicilor fugari și morți.

805

3127 a rămas cătimea ca să se depuie în
 magazie, din care s'a dat:

2244 din satele județului, care s'au
 dat și de la scutelnici.

166 4 câte s'au cosit de la sala-
 hori și, ducându-le la ma-
 gazie, au plătit satele Cluce-
 rului Ioniță.

716 1 s'a plătit lui Derviş-aga, câte
 5 lei căruța.

3127

Lemne căruți

3615 orânduiala lui Iunie, iarăși la 3615
 liude.

317 ale scutelnicilor.

3932

805 cad, adecă:

550 ale scutelnicilor de la a patra
 samă.

66 Căcalețul.

93 Cioroiul.

31 Zănoaga.

41 Puțurile.

24 τῶν φευγάτων σκουτελνίκων καὶ ἀ-
πεθαμμένων.

805

3127 ἔμειναν νὰ δωθοῦν εἰς τὸ μαγαζὶ καὶ
ἐδώθησαν:

2982 { 1645 ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ καθηληκίου
καὶ ἀπὸ τοὺς σκουτελνίκους.
1337 ἐπλήρωσαν τὰ χωρία, πρὸς ἐν
γρόσι, ἄσπρα 90, καὶ ἐδώθησαν
τὰ ἄσπρα τῷ Δερβίης-ἀγά.

145 μένουν γιόσι εἰς τὰ χωρία.

Σιτάρι

κοιλὰ πάνιτζ. ἡ ὀρανδουγιάλα ἀπὸ τὸν Ὀκ-
τώμβριον.

849 2 ἡ ποσότης τῆς ὀρανδουγιάλας σὲ
3.397 λούδουρα, κατὰ τὸ κατὰστιχον
ὁποῦ ἐστάλθη εἰς τὴν Βηστρίαν.

79 2 προσθέττονται ἔτι διὰ τοὺς 357 σκου-
τελνίκους, πρὸς πάνιτζες 2.

928 4 γίνονται.

168 5 ἐκπίπτει δ' ἐσπεσμὸς 674 1/2 λουν-
τίων τῆς αἴης σάμματος μὲ ἐκείνα τὰ
προτητερινά.

759 7 μένει νὰ ἱμπληνισθοῦν εἰς τὸ μαγαζὶ,
καὶ ἐδώθησαν, ἦτοι:

122 1 1/2 μὲ ἐν τεσχερὲν τοῦ Παχαρ-
νίκου Γκανέσκου, ἀπὸ Μαρ-
τίου 28.

183 3 μὲ ἄλλον τοῦ πορτάρη Γιαν-
νάκι Γκιορτζός.

85 6 1/2 μὲ ἔτερον τοῦ αὐτοῦ πορ-
τάρη.

13 4 μὲ ἔτερον τοῦ αὐτοῦ.

20 μὲ ἔτερον τοῦ αὐτοῦ.

91 1 μὲ ἔτερον ὁποῦ ἐδόθη στὸ
Τήργκου-Ζουήουλου.

516

243 7 ἐπληρώθησαν τῷ Δερβίης-ἀγά
μὲ 2438, 90, πρὸς γρόσια 10
τὸ κοιλόν.

759 7

11 Κριθάρι

111874 ἡ ποσότης ἀπὸ τὸν Ὀκτώμβριον ἱμ-
πληνίσθη στὸ μαγαζὶ, καθὼς καὶ τοῦ
Ἰουνίου, καὶ ἐστάλθησαν εἰς τὴν Βηστρίαν οἱ
τεσχερές, ἦτοι:

1036 4 ἕνας τεσχερὲς ἀπὸ } τοῦ ἱσ-
Δεκεμβρίου 30 } πραβνικ.
24 6 ἔτερος, Δεκεμ. 30 } Κωνσταν-
812 6 ἔτερος λιανότερος } τίνου.

1874

24 ale scutelniciilor fugari și morți.

805

3127 au rămas să se dea la magazie și
s'au dat:

2982 { 1645 de la satele județului și de
la scutelnici.
1337 au plătit satele, câte un leu,
bani 90, și s'au dat banii
lui Derviş-aga.

145 rămân la sate.

Grâu

chile baniți. Orânduiala din Octombrie.

849 2 câtimea orânduiei la 3.397 liude
după catastihul ce s'a trimes la
Vistierie.

79 2 se adaugă încă pentru 357 de
scutelnici, la banițe 2.

928 4 se fac.

168 5 cade scăderea a 674 1/2 liude ale
sămii întâiu cu acelea de mai
nainte.

759 7 rămâne să se împlinească la ma-
gazie, și s'au dat, adecă:

122 1 1/2 cu o teșcherea a Păhar-
nicului Gănescu, de la
Martie 28.

183 3 cu alta a portarului Ie-
nachi Ghioreiu.

85 6 1/2 cu alta a aceluiași por-
tar.

13 4 cu alta tot a lui.

20 cu alta tot a lui.

91 1 cu alta care s'a dat la
Târgul-Jiului.

516

516 7 s'a plătit Derviş-Aga cu
2438, 90, câte lei 10 chila.

759 7.

Orz

1874 câtimea de la Octombrie s'a împli-
nit la magazie, ea și a lui Iunie, și
s'au trimes la Vistierie teșcherelele,
adecă:

1036 4 o teșcherea de la }
Decembre 30 }
24 6 alta, Decembre 30 }
812 6 alta mai slabă } ispravnicul
Constantin.

1874

Χορτάρι, ἀμάξια, πάλιν ἡ ὀρανδοιγιάλα τοῦ
Ὀκτωβρίου.

2750 $\frac{1}{2}$ ἡ σωστή σοῦμμα τῶν πιρνίκων ἐκτὸς
τῶν σκουτελνίκων ὧν ὁ λογαριασμὸς
ἐσχωριστὰ ἐστάλθη εἰς Βηστερίαν.

621 8 ἐπληρώθη τῷ Δερβίης-ἀγά, πρὸς γρό-
σια πέντε τὸ ἀμάξι.

2128 4 γηρόσι εἰς τὰ χωρία.

Ξόλα, ἀμάξια ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον.

2750 $\frac{1}{2}$ ἡ σωστή σοῦμμα τῶν πιρνίκων ἐκτὸς
τῶν σκουτελνίκων ὧν ἐστάλθη χω-
ριστὰ ὁ λογαριασμὸς τῶν εἰς Βησ-
τερίαν καὶ μένει ὅλον γιόσι στὰ
χωρία.

Κεχρί

κοιλὰ πάντες

4.000 μία ὀρανδοιγιάλα ἀπὸ τὴν ὁποίαν, διὰ
ὅσον ἐφέρθη ἀπὸ τὰ χωρία εἰς χεῖρας
τοῦ Ποστελνίκου Ζσηγιάνου ψηραρῆ, ἐστάλθη
κατάστιχον εἰς τὴν Βηστερίαν, τὸ δὲ ἐπίλοι-
πον δὲν ἐζητήθη πλέον ἀπὸ τοὺς λακουητά-
ρους, μὲ λόγον πῶς ἐσυγχωρέθη διὰ προστα-
γῆς τοῦ τότε καιροῦ Καϊμακάμη, λέγωντας πῶς
εἶχε πανέκλαμπρον προσταγὴν περὶ τοῦτου
τὸν ὁποῖον μαδὲ ἡξέσκει τόσον ὁ ἄρχων Πα-
χάρνικος Ἰωαννίτζας Μαρδατζής, ὅσον καὶ ὁ
ἄρχων Κλουτζέρης Ἰωαννίτζας, οὔτινας, εὐρι-
σκόμενοι αὐτοῦ, θέλουν ἐρωτηθῇ.

Fân, căruța, iar orânduiala lui Octom-
bre.

2750 $\frac{1}{2}$ suma întreagă a birnicilor afară
de scutelnicii a căror socoteală
osebită s'a trimes la Vistierie.

621 8 s'a plătit lui Derviş-aga, câte
lei cinci căruța.

2128 4 tot la sate.

Lemne, căruți de la Octombre.

2750 $\frac{1}{2}$ suma întreagă a birnicilor afară
de scutelnicii a căror socoteală
s'a trimes deosebit la Vistierie
și rămâne totul la sate.

Meiu

chitile baniți

4.000 o orânduială din care, după cât s'a
adus din sate în mâinile Postelni-
cului Jianu fugarul, s'a trimes catastihul
la Vistierie, iar rămășița nu s'a mai cerut
de la locuitori, supt cuvânt cum că s'a
iertat din porunca aceluia de atunci Cai-
macam, spunând cum că a avut poruncă
prea-strălucită pentru aceasta; care afa-
cere o știe atât dumnealui Păharnicul
Mardagiu, cât și dumnealui Clucerul
Ioniță, cari, aflându-se acolo, se vor în-
treba.

CCCXXXIV.

1789, Corniță Brăiloiu Clucerul către Iancu Mavrocordat, despre niște socoteli și
29 August. despre prădăciuni și ucideri turcești.

Τὴν Εὐγενεῖαν τῆς δουλικῶς προσκυνῶ.

† Πανσυγενὲς αὐτῆς προσκυνητικῶς ἔλαθον
μετὰ τοῦ ἄρχοντος καπετάν ταραπάνου Ἰωάν-
νου μουμπασίρη, καὶ εἶδον τὰ ἐν αὐτῷ μοι
προστατόμενα παρὰ τῆς Εὐγενείας τῆς εἰς τὸ
νὰ γίνουιν ταχίσλη ὅλας ἡ ῥαμασιτζαῖς τῶν
παρελθόντων ζαχρέδων, ὁμοίως καί, ἂν ἱμ-
πληνίσθησαν μὲ ἄσπρα, νὰ παρθοῦν ἀπὸ ἐ-
κείνους ὅπου τὰ παρέλαβαν καὶ νὰ σταλθοῦν
εἰς τὴν αὐθεντικὴν Καμάραν, ὁμοῦ μὲ ὅλους
τοὺς λογαριασμοὺς τὸν σάμμεσην τοῦ καδι-
λικίου διὰ νὰ σφαιλισθοῦν καὶ νὰ πάρουν τέλος.

Ὅθεν, κατὰ τὴν πανέκλαμπρον προσταγὴν
τοῦ θεοφρονήτου Ὑψους τοῦ, ἰδοὺ ἐπῆρσεν
ὁ ῥηθεὶς μουμπασίρης τὸν σάμμεσην τοῦ κα-
δηλικίου μὲ ὅλους τοὺς λογαριασμοὺς, ὅπου,
θεωρούμενοι εἰς τὴν Βιστιαρίαν, νὰ σφαιλισθοῦν.
Παρακαλῶ δὲ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς, τζελεπῆ, νὰ
λυπηθῇ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν πτωχῶν

Dumitale cu supunere mă închin.

† Prea-nobila ta [serisoare] cu închină-
ciune am primit-o cu dumnealui căpitanul
de dărăbani Ioan mumbașirul, și am văzut
cele acolo poruncite mie de dumneata ca
să se încaseze toate rămășițile trecutelor
zaherele, de asemenea și, dacă s'au îm-
plinit în bani, să se ia de la cei ce le-au
luat și să se trimeată la Cămara dom-
nească, unde cu toate socotelile same-
șului județului să se întărească și să ia
sfârșit.

Deci, după prea-strălucita poruncă a
Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, iată
a luat acel mumbașir pe sameșul ju-
dețului cu toate socotelile, pentru ca,
fiind cercetate la Vistierie, să fie întă-
rite. Însă te rog pe dumneata, celebă,
să-ți fie milă de nenorocita stare a să-

αὐτοῦ τοῦ καδελικίου, καὶ νὰ προστατεύσῃ εἰς τὸ νὰ πιασθῶν εἰς λογαριασμὸν ἢ βραμσί-
τζαις ὁποῦ ἐμφανίζονται εἰς τοὺς λογαρια-
σμοὺς διὰ τοὺς ὅσους ἀνθρώπους ἐφυγαν καὶ
διὰ ὅσα χωρία ἐδιορίσθησαν διὰ τοὺς μενζι-
χανέδες, ἐπειδὴ, ἂν καταντήσῃ ἀπὸ τοὺς ἐυ-
ρισκομένους, νὰ γίνουν καὶ αὐτὰ ταχσίλι. Τῇ
ἀλλοθείᾳ Χριστοῦ εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸ χάλε
ὁποῦ κατήντησαν, καὶ μάλιστα ἔχοντες ἀπάνω
τοὺς τόσας νέας ὀρεντουγάλας, ὁποῦ τὰ ἀνά
χεῖρας δὲν ἡμποροῦμεν νὰ εὐβάλωμεν, καί,
ἐκτὸς τῶν ὅσων ἔχουν νὰ ἀποκριθῶν, δοκι-
μάζουν πολλὰ κακὰ ἀπὸ τοὺς κατζκίνιδες
ἀσκαρλίδες, ὁποῦ ἐγέμης τὸ καδελίκι καὶ τοὺς
ἐσχυμῶνον, μάλιστα ὄρχισαν καὶ νὰ σκοτώ-
νουν. Τὰ ὅσα δὲν ἡμπόρεσαν νὰ γίνουν ταχ-
σίλι μὲ ἄσπρα ἀπὸ ταῖς βραμσίτζαις τῶν ὀ-
ρεντουγάλων ἔγιναν τσελήμι τὰ ἄσπρα διὰ
προσταγῆς τῷ εὐγενεστάτῳ Ζαΐμ-Χουσεΐν-
Δερβίς-ἄγῃ, ναζίρη τῶν πάντε καδελικίων, καὶ
ἔχω ταχσίλια περὶ αὐτῶν. Περί δὲ τοῦ πο-
ρουμπίου θέλει εἰσεύρει ἡ Εὐγενεία της ὅτι,
ὄχι πεντακάσια ὁποῦ διαλαμβάνει τὸ σταλθὲν
κατάστιχον, ἀλλὰ χίλια καὶ ἥτον περίον ὀ-
ρεντουγάλα εἰς αὐτὰ τὸ καδελίκι, τὸ ὁποῖον
ὅλον ἡμπληρώθη εἰς νατοῦρα καὶ ἐστάλη εἰς
τὸ μαγαζὶ τῆς Κραγιώδας, τοῦ ὁποῖου τὸ
κατάστιχον μὲ ταῖς καϊτάντζαις μετὰ δύο,
τρεις ἡμέρας τὰ προσβάνω μὲ σλουζιτόρον.

Καὶ αὐθις παρακαλῶ τὴν Εὐγενείαν της νὰ
δώσῃ πίστιν εἰς ὅσα γράφω, καὶ νὰ πάρουν
τέλος οἱ λογαριασμοὶ μου μετὰ τῆς Βιστιρίας,
καὶ θέλω μείνει παντοῦνός δοατζῆς της διὰ
τὴν πολυτιμὸν μοι ὀγειάν της. Τὰ δὲ ἔτη
αὐτῆς εἶχαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

αἰφθ'φ, Αὐγούστου κθ'η.

Τῆς Εὐγενείας της εἰς τοὺς ὀρισμοὺς προ-
θυμότετος δούλος ταπεινός

Κορνίτζας Παυλίδης Κλουτζάρης.

(V^o.) Τῷ πανευγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ
Καμαράτῃ, κυρίῳ μου τζελεμπῇ Πιάγκῳ Μαυ-
ρογένῃ, προσκυνητῶς.

(Pecete de ceată neagră.)

racilor aceluia județ, și să poruncești să
se ia în socoteală rămășițele ce se înfă-
țișează în socoteli pentru câți oameni
au fugit și pentru câte sate s'au orân-
duit pentru menziluri, de oare ce, dacă
s'ar întâmpla de la cei aflați, să fie și
acelea încasate. În adevărul lui Hristos
e cu neputință în halul la care au a-
juns, și mai ales având asupra lor a-
tâtea orânduile noi, de nu putem scoate
cele de acum, și, afară de câte au să
răspundă, sufăr multe rele de la cei fu-
giți ostași turci, cari au umplut județul
și-i despoaie, ba au început a-i și ucide.
Câte n'am putut să le încasăm cu bani
de la rămășițele orânduilelor s'au dat
banii prin poruncă prea-nobilului Zaim-
Husein-Derviș-aga, nazirul celor cinci
județe, și am adevăruri pentru ei. Iar,
cât despre porumb, vei afla dumneata că,
nu cinci sute care le spune catastihul tri-
mes, ci o mie de chile erau peste orân-
duială în acel județ, care tot s'a plă-
tit în *natură* și s'a trimis la magazia
Craiovei, al căreia catastih cu chitanțele
după două, trei zile le trimet cu slu-
jitor.

Și iar te rog pe dumneata să dai cre-
dință la câte scriu, și să ia capăt so-
cotelile mele cu Vistieria, și vouă rămânea
neconținut rugător al tău pentru mie
scumpa-ți sănătate. Iar anii tăi fie de la
Dumnezeu foarte mulți și pe deplin fericiți.

1789, August 29.

Al dumitale la porunci prea-gata rob
supus.

Cornică Brăileiului Clucer.

(V^o.) Prea-nobilului boier Marele Că-
măraș, demnului meu cilibiul Iancu Ma-
vrogheni, cu închinare.

CCCXXXV.

Un boier către Iancu Mavrogheni, despre împlinirea locuitorilor și cata-
nele ce au pătruns.

1789,
30 August.

Τῇ Εὐγενείᾳ της ταπεινῆς προσκυνοῦ.

† Εὐγενεὶς γράμματα της ταπεινῆς ἑλαδὸν
καὶ εἶδον τὰ ἐπ' ἐμοὶ προστατιώμενα της.
Διὰ τὰ ἔθλα καὶ χορτάρη ὁποῦ ἔμειναν νὰ

Dumitale cu supunere mă închin,

Nobila-ți scrisoare cu supunere o am
primit și am văzut cele mie orânduite.
Pentru lemnele și fânul ce au rămas

ἀποπληγισθοῦν ἀπὸ τὰ λόκουρα τῶν καλαρά-
σιδων τοῦ ἐδῶ καδιλικίου, διὰ τὸ ὅποιον θέλει
εἰσεῖρσι ἡ Εὐγενεία της ὅτι μάξουσταν ἐδιό-
ρησα μουμπασηρέσι εἰς τὸ νὰ τὰ ἱμπληγήσουν,
καί, καθὼς θέλουν γένουν τακσίλι, ἄμείως, μὲ
τὸν μουμπασίρην ποῦ εἶναι ἐδῶ, θέλω σὰς τὰ
προφθάξῃ. Διὰ τὸ κσχρὶ καὶ ποροῦμπι, πάλιν
ἐδιόρησα ἀξίους ἀνθρώπους νὰ κάμη ἐξέτασιν
εἰς τὸ καδιλικί, καὶ ἐγὼ πασχίζω ὅσον τὸ
δυνατόν, καὶ ὅτι θέλω βεβαιωθῇ ἀπὸ τὴν ἐξέ-
τασιν θέλω σὰς φανερῶσῃ. Προσέτι εἰδοποιῶ
τῇ Εὐγενείᾳ της ὅτι ὁ ὑψηλότατός μας Αὐ-
θέντης διὰ προσταγῆς τοῦ Ὑψους τοῦ ἐδιο-
ρίσθηκα ἐξεταστής εἰς τὸ καδιλικί, νὰ ἐξετάσω
ταῖς ὠραντουγιάλλες τῶν σελέρην μας καὶ ὅτι
ἄλλο ἔκαμην εἰς τὸ καδιλικί. Ὅθεν ἐγὼ, κατὰ
τὴν πανέκλαμπρον προσταγὴν, ἐδιόρισα καὶ ἀν-
θρώπους περὶ αὐτὴν τὴν ἐξέτασιν, ὅμως θὰ
γένῃ μὲ ἄρχητα, μὲ τὸ νὰ εἶναι οἱ λακουϊτό-
ροι σκορπισμένοι, μερικοὶ εἰς τοὺς χαβχλέςδες.
μάλιστα τῶρα καὶ μὲ τοὺς κατάνους ποῦ γέ-
νονται συγχίσιτικαν ὅλα! Καὶ διὰ αὐτὸ παρα-
καλῶ τὴν Εὐγενείαν της ὅπου, ἐδρίσκοντας
ἀρμόδιον καιρόν, νὰ πληροφορήσῃτε τοῦ Ὑ-
ψους τοῦ, διὰ νὰ μὴν παῖσω εἰς καμμίαν ὀρ-
γὴν· ἐπειδὴ αὐτὸ πρέπει νὰ γένῃ μὲ ἀκριβίαν
ἐξέτασιν, καθὼς γνωστὸν εἶναι καὶ τῇ Εὐγενείᾳ
της, διατὶ δὲν εἶναι ἓνα ἢ δύο μαδέςδες ὅπου
νὰ ἱμφορέσης ἐν τάχει νὰ τὰ προφθάξῃς
μὲ τὴν ἐξέτασιν, ἀλλὰ εἶναι τόσοι καὶ τόσοι
μαδέςδες, καὶ ἀπαιτεῖ νὰ γένῃ ἄρχητα ἕως οὗ
νὰ γένῃ ἡ ἐξέτασις. Ταῦτα μὲν ταπεινῶς, τὰ
δὲ ἔτῃ της Εὐγενείας της εἶησαν θεόθεν πλεῖ-
στα καὶ πανευτυχῇ.

[17]89, Αὐγοῦστου λ'α.

Τῆς Εὐγενείας της ταπεινὸς καὶ δοῦλος.

(Indescifrabil.)

(V^o.) Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ
Καμαράσῃ, κυρίῳ μοι κυρίῳ τσελεμπῇ Γιάνκῳ
Μαυρεγένῃ, προσκυνητῶς.

(Pecete cu bulină.)

a se plăti de la locurile călărașilor
acelui județ, pentru care vei afla dum-
neata că anume am orânduit mumba-
șiri ca să se împlinească și, cum se vor
preda, îndată, cu mumbașirul ce e a-
colo, ți le voi trimete. Pentru meu și
porumb, iar am orânduit oameni vred-
nici să facă o cercetare în județ, și eu
încerc cât pot, și ce voi afla din cer-
cetare ți-o voi arăta. Pe lângă aceasta
fac știut dumitale că de prea-înălțatul
nostru Domn prin porunca Înălțimii Sale
am fost orânduit cercetător în județ, să
cant orânduilele înaintașilor miei și ori-
ce alta au făcut în județ. Deci eu, după
porunca prea-strălucită, am orânduit și
o am pentru acea cercetare, dar va fi
cu zăbavă, de oare ce locuitorii sânt îm-
prăștiați, unii la havalele, mai ales că
acuma și cu catanele ce se fac s'au în-
curcat toate! Și de aceia te rog pe dum-
neata ca, aflând vreme potrivită, să în-
științezi pe Înălțimea Sa, ca să nu cad
la vre-o mânie; căci aceasta se cuvine
a se face cu cercetare de aproape, cum e
știut și d-tale, căci nu sânt una sau două
trebi ca să le poți răpede lua în cercetare,
ci sânt atâtea și atâtea trebi, și se cere
a fi zăbavă până ce se face cer-
cetarea. Acestea cu supunere, iar anii du-
mitale fie de la Dumnezeu foarte mulți
și cu totul fericiți.

[17]89, August 30.

Al dumitale smerit și rob.

(Indescifrabil.)

(V^o.) Prea-nobilului dumisale Marelui
Cămăraș, dumnealui domnul celebī Iancu
Mavrogheni, cu închinăciune.

CCCXXXVI.

1789,
16 Octom-
bre.

Smaranda Hangeri către Nicolae-Vodă Mavrogheni, rugând a i se trimete
fiul, Nicolachi.

Τὴν θεοφροῦρητον αὐτῆς Ὑψηλότητα γονυ-
κλιτῶς προσκυνῶ σὺν τῷ ἀσπασμῷ τῶν
πανεκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν.

† Δομένη τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὅπως διαρυ-
λάττη τὸ Ὑψος σας ἐν ἄκρα ὕψει καὶ ἀμε-
ταπτῶτι εὐημερίᾳ, μετὰ ἀκλονήτου στερῶ-

Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite cu în-
genunchere mă închin, sărutând prea-
strălucitele-Ți picioare.

† Rugându-mă de Sfântul Dumnezeu să
păzească pe Înălțimea Ta în deplină să-
nătate și nestrămutată mulțămire, cu ne-

σεως ἐπὶ τοῦ πανευκλάμπρου σας αὐθεντικοῦ
θρόνου μέχρι θαυτάτου λιπαροῦ γήρους, καὶ
μετὰ πάντων τῶν καταθυμιῶν σας ἀγαθῶν.
Ἀγκαλα τὸ ἔχω διὰ μέγαλο μου ἱπτικῆρι
τὸ νὰ εὐρίσκετε πάντοτε κοντά σας καὶ ὑπὸ
τὴν αὐθεντικὴν Σας ἀκέπην ὁ ταπεινός σας
δοῦλος Κόμιστος καὶ ἔγκονός μου, Νικολάκης,
μὲ ὅλον τοῦτο ἡ ἀθλία μου κατάστασις καὶ
τὸ ἀχαμνὸν χάλι τῆς ὕψεως μου μὲ ἀναγ-
κάξει νὰ προσθέσω διὰ τοῦ παρόντος δουλι-
κοῦ μου εἰς τοὺς πανευκλάμπρους πόδας Σας
καὶ νὰ Σᾶς παρακαλέσω θερμῶς ὅπου τώρα,
εἰς τὰ τέλη τῆς ζωῆς μου, νὰ μὲ ἐλεήσετε
καὶ νὰ προφύγετε νὰ μὲ τὸν ἐξαποστείσετε
τὸν ῥηθέντα ἔγκονόν μου μὲ τὴν αὐθεντικὴν
σας ἄδειαν, κἄν καὶ ἔνα μῆνα νὰ τὸν ἰδῶ,
καὶ πάλιν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν δοῦλυσίν Σας,
ὅπου, ἂν τύχῃ καὶ ἀποθάνω, νὰ μὴν μείνω ἡ
ἀθλία παραπονεμένη, καὶ ἂς εἶναι διὰ τὴν ὁ-
γισίαν καὶ στερῶσιν Σας καὶ διὰ τὰς φυγὰς
τῶν ἀσιδίων γονέων Σας. Αὐτὰ παρακαλῶ
δουλικῶς. Τὰ δὲ ἔτη Σας εἴησαν θεόθεν πᾶμ-
πλειστα, πανευτυχῆ καὶ πανευδαίμονα.

ἀφ' ἑσ' ὁ, Ὁκτωβρίου 15' 9.

Τῆς θεοφροσύνης αὐτῆς Ὑψηλότητης εἰς
τοὺς ὑρισμὸς ἐπὶ τῆς δούλης

Σμαράγδα Χαντζερή.

zguduită întărire pe Scaunul Tău domnesc
prea-strălucit până la adâncă senină bă-
trâneță, și cu toate cele dorite bune ale
Tale. De și socot ca mare mulțămire a
mea a se afla totdeauna lângă tine și
supt domneasca-Ți pază smeritul Tău rob
Comis și odraslă a mea, Nicolachi, totuși
nenorocita lui stare și halul bolnăvicios
al sănătății mele mă silește să înfățișez
prin cea de față supusă a mea la prea-
strălucitele-Ți picioare și să Te rog căl-
duros ca acum, la capătul vieții mele, să
Te milostivești de mine și să orânduiești
a mi se trimete acea odraslă a mea cu
voia Ta domnească, ca să-l văd măcar o
lună, și iar să se întoarcă la slujba Ta,
așa că, de se va întâmpla să mor, să nu
rămân săracă întristată, și să fie pentru
sănătatea și întărirea Ta și pentru sufletele
fericiților Tăi părinți. De acestea mă rog
cu supunere. Iar anii Tăi fie de la Dum-
nezeu cât mai mulți, pe deplin fericiți și
mulțamiți.

1789, Octombrie 16.

A Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
roabă sfioasă la porunci

Smaranda Hangeri.

CCCXXXVII.

C. Marele-Ban către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre felul cum se pot
distruge hoții.

† Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Τὸ πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους ἄρχοντας
τῆς σταλῆν γράμμα αὐθεντικὸν τοῦ Ὑψους
τῆς εἰδῶν, ἐν ᾧ προστάτουμε καὶ ὁ δοῦλος
τῆς νὰ κάμω γκέσι γκισοῦς εἰς τὴν Τζά-
ραν, μόνον καὶ μόνον διὰ μερικῶς κλέπτας
ὅπου περιφέρονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ περιά-
ζουν τοὺς πτωχοὺς μὲ τὰς κλεψίδες των. Εὐ-
μενεστάτε μοι Αὐθέντα, εἰς τὰ πέριξ τοῦ Βου-
κουρεστίου κλέπται δὲν ἀκούονται, εἰς τὰ μα-
κρινὰ ὅμοις μέρη, ὡς τὴν Πλοσιέσι, Βαλένι,
Ὀλτος, Πιτέσι καὶ ἄλλα μέρη περιπατοῦν
ἐπ' αὐτῶν κάτω, καὶ ἐδῶνται ὁδὸν εἰς τοὺς πτω-
χοὺς, καθὼς θέλει τὸ πληροφόρηθῃ καὶ ἀπὸ
ἑνα γράμμα των ὑπογραμμένων τοῦ Βαλενίου,
ὅπου τώρα μὰς ἤλθε· ἐξ οἰκείων ὅμοις τὰ
βέλη, ὡς τὸν ὅπου ἀπ' ἡς ἡμέρας ἀνεχώρησε
τὸ Ὑψος των ἀπὸ Βουκουρεστί· οἱ πασί-πῶς
Ἀλβανίτες ἀπὸ δέκα καὶ δεκαπέντε φεθέρου
διὰ νουατῶς, καὶ πηγαίνου καὶ γίνονται κλέπ-

Prea-înălțate Doamne al meu,

Serisoarea domnească a Înălțimii Tale
trimeasă către prea-nobilii Tăi boieri
am văzut-o, în care se poruncește și ro-
bului Tău să fac cercetare (?) în Țară,
numai și numai pentru niște hoți cari
se poartă ici și colo și încearcă pe
săraci cu hoțiile lor. Prea-binevoitorule
Domn al meu, în împrejurimile Bucu-
reștilor nu se aude de hoți, însă la părți
îndepărtate, ca Plocești, Vălenii, Oltul,
Pitești și alte părți, merg în sus și în
jos, și au băgat frica în săraci, cum
o să afli și dintr'o scrisoare a isprav-
nicilor din Văleni, care mi-a venit a-
cuma; iar din veștile (?) celor de casă,
cum ai plecat Înălțimea Ta din Bu-
curești, Albanesii baș-buzuei câte zee
și cinsprezece fug noaptea, și merg de
se fac hoți, și strică lumea; însă a-

1789.

18 Octom-
bre.

ται, καὶ ἀφανίζουσιν τὸν κόσμον· τοῦτο ὅμως διὰ τὰ γίγνη δέφι, καὶ διὰ τὰ δώσωμεν ῥαπιδῶς εἰς τὸν μαδδὲν αὐτόν, ἄλλο δὲν γίνεται, παρὰ, διὰ τὰ παστρευθῇ τὸ ἔξω μέρος, χρειάζεται τὰ εἶγω ἐγὼ ὁ ἴδιος δοῦλος της, ἢ ἄλλος κανεῖς μὲ διακοσίους, τριακοσίους ἀνθρώπους καὶ τὰ περιφερθῶμεν εἰς ὅλα τὰ καδιλίκια ὅπου τὰ τοὺς φέρωμεν εἰς ἰταάτι τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπειδὴ καὶ ἄλλῶς γίνεται σιραγιέτι τὸ κακόν. "Οθεν ἂν συγκατανεύσῃ τὸ Ὑψος της τὰ προσταξήν τὰ γέννη ἓνα ἀνοικτὸν γράμμα βλάχικον τοῦ Ὑψους της πρὸς ὅλους τοὺς ἰσπραβνίκους, τὰ δώσουν ὑπακοήν εἰς τὸν δοῦλον ὅπου θὲ τὰ διορίσῃ, καὶ χεῖραν βοηθείας, καὶ πρὸς τοὺς λακοῦτόρους ἄλλο γράμμα, πρὸς δὲ εἰς τὸν πσοληγαστὴν της αὐθεντικόν της γράμμα διὰ τὰ μᾶς δώσουν Τούρκους νεφέρια, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐδῶ πελουκπασίδες τὰ μᾶς ἀκολουθήσουν, καὶ ἐλπίζω μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ἁγίου Θεοῦ καὶ μὲ τὴν εὐχὴν της τὰ δωθῇ τὸ ἀνέκαθεν νιζάμι, ὁ δοῦλος της δὲ (ἂν στοχασθῇ τὰ ὑπάγω ἐγὼ, ὁ δοῦλος της) θέλω ἀφήσει δεκίλην, καθὼς καὶ πρότερον, εἰς τὰς ὑποθέσεις της Σπαθαρίας. Ἀναγκασίον λοιπόν, ἐφένδῃμ, τοῦτο, ἢ ὁ δοῦλος της, ἢ ἄλλος, τὰ εὐγὴ διὰ τὰ τὰ δάλη εἰς τάξιν, κρεμῶντας τοὺς κλέπτας πρὸς παράδειγμα τῶν ἄλλων. Ταῦτα δουλικῶς, καὶ τὰ ἔχω ἐν τάχει τὴν αὐθεντικὴν της προσταγὴν, καὶ εἰμὶ

αψπθ', Ὀκτωβρίου ιη'.

Τῆς Ὑπερέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος

K.: Μέγας Πάνος.

Τὸν μετλῇ Ἀλή-ἀγά, ἐφένδῃμ, ἀπὸ Γαλομίτζαν τὸν ἐξύσαμεν, καὶ ἐστειλάμεν ἄλλον εἰς τὸν τόπον του, μὲ προσταγὴν ὅτι, ἀφ' οὗ πηγαίνῃ ἐκεῖ, καὶ τὰ τὸν κατακυνηγήσῃ, καὶ τὰ τὸν ἀποδιώξῃ.

ceasta, ca să se facă rânduială (?) și ca să dăm liniște (?) la acea treabă, alta nu e, decât, ca să se curățe partea de afară, trebuie să ies eu însumi, robul Tău, sau alt careva cu două sute, trei sute de oameni și să ne învârtim în toate județele ca să-i aducem pe oameni la ascultare, căci altfel și crește (?) răul. Deci, dacă Te învoiești Înălțimea Ta să poruncești a se face o scrisoare românească deschisă a Înălțimii Tale către toți ispravnicii, să dea ascultare robului ce vei orândui, și mână de ajutor, și către locuitori altă scrisoare, iar către beșleaga al Tău domnesc srisoare ca să ni dea Turci nefeeri, precum și la bulucbașii de aici ca să ne urmeze, și nădăjduiesc cu ajutorul Sfântului Dumnezeu și cu a Ta rugăciune să se dea de ambele părți rânduiala, iar eu, robul Tău (dacă socoți să merg eu, robul Tău), voi lăsa vechil, precum și mai înainte, la trebile Spătăriei. Dar e de nevoie, Doamne al meu, aceasta ca, sau robul Tău, sau altul, să iasă pentru a pune în rânduială, spânzurând pe hoți spre învățătura altora. Acestea cu supunere, și să am răpede porunca Ta domnească, și sânt

1789, Octombrie 18.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite supus și prea-mic.

C., Mare Ban.

Pe vestitul Ali-aga, Doamne al meu, l-am scos din Ialomița, și am trimes pe altul în locul lui, cu ordin ca, îndată ce va merge acolo, și să-l urmărească, și să-l gonească.

CCCXXXVIII.

1789,
10 Decem-
bre.

Ioan Armașul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre abuzurile Turcilor de la Zimnicea.

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερόνω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψο της ὅτι ἐχθὲς ἦχα φανερόσει τοῦ Ὑψους του τὸ ὅτι εἶχε ἔλθῃ ὁ ἐχθρὸς εἰς τὰ Ζήμνιτσα καὶ ὅτι εἶχε πιάσει ἕναν ἄνθρωπον τοῦ δοῦλου της καὶ ἕναν ἄνθρωπον τοῦ Οὐσεήνα, τὸ τζηράκι της, χριστιανούς· ταύτην τὴν ὥραν,

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că ieri arătasem Înălțimii Tale că venise dușmanul la Zimnicea și că luase pe un om al robului Tău și pe un om al lui Husein-Aga, cîracul Tău, creștini; în acest ceas, la

στης ένδεκα, τῇ Δευτέρᾳ, βλέπωμε καὶ ἔρχον-
ται καὶ οἱ δύο καὶ φέρνοντες μαζή τους καὶ
πέντε, ἑξή ρααίδαις, οἱ ὅποιοι ἤλθαν γδημνή
καὶ μὰς ἔδωσαν τὴν εἰδίσιν ὅτι ἐτραβήχθη-
καν ὀπίσω καὶ δὲν ἔμεινε κανεὶς εἰς τὰ Ζήμ-
νιτζα· τοὺς ὁποίους καὶ ἐπάησα καὶ ἔδωσαν
ταχρήρη εἰς τὸν Πασᾶν καὶ εἰς ὅλους τοὺς
ἀγάδες. Ἡθελᾶ νὰ τὸν στείλω εἰς τὸ Ὑφος
του. Ἀπὸ τοὺς ὁποίους τὸν ἔνα ὅμως, μετὰ νὰ
εὐγγῆς μὲ τζιφτέ-μεντζίλι ὁ ἄνθρωπος τοῦ
Πασᾶ, δὲν ἔλειψα νὰ τὸ φανερώσω τὸ θεοφροῦ-
ρητον Ὑφος της, καὶ μὲ δεύτερον θέλω στείλει
καὶ ἄνθρωπον τοῦ δοῦλου της. Ἀδθέντα μου
ὀφηλότατε, πολλὰ κακὰ ἔκαμε ὁ Ποστάνου-
λους Ἀχμέδαας ἔστοντας εἰς τὰ Ζήμνιτζα, καὶ
ἔγινε ἔτος, καὶ δὲν ἠμπούρεσα νὰ κάμω ζαα-
ρέν, καὶ τώρα, ὁποῦ ἤλθους οἱ ρααίδες καὶ
λέγουν κάθε ἀλήθειαν καὶ ζητοῦν ἔλεος ἀπὸ
τὸ Ὑφος του, διὰ νὰ φυλαχθοῦν μόνον ἀπὸ
τοὺς Συστοβλόυδες, καὶ τώρα δὲν ἡσυχάζει καὶ
δάξει σκάνδαλα εἰς τοὺς ἀγάδες διὰ νὰ τοὺς
χαπώσουν, νὰ τοὺς συκώσουν στανικὸς μὲ τὰ
πεδιά τους καὶ νὰ τοὺς φέρουν εἰς Συστόβι.
Καὶ παρκαλῶ τὸ ἔλεός του διὰ νὰ σταλθῇ
ἓνα μεχτούπη τοῦ Ὑφος του, τώσον εἰς τὸν
Πασᾶν, ὅσον καὶ εἰς τὸν βώσβοδαν, εἰς διαφέν-
τεψιν τῶν ρααίδων, καί, ἂν ἀκολουθήσῃ ἀπὸ
τοὺς Ζημνητζάνους κανένα χιανετλίκι, ὁ δοῦ-
λος της νὰ παιδίσῃ. Ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ
ἔτη τοῦ Ὑφος του ἦσαν θεόθεν πλεῖστα καὶ
πανευδαίμονα.

αφ' ἡμῶν, Δεκεμβρίου 10.

Τῆς Ὑμετέρης θεοφρονητοῦ Ὑψηλότητος
ἐλάχιστος δοῦλος

Ἰωάννης Ἀρμάσης.

(Pecete neagră, pe dos.)

unsprezece, Luni, vedem că vin și cei
doi și aducând cu ei și cinci, șase raiale,
cari au venit goi, și ni-au dat de știre
că s'au întors înapoi și n'a rămas ni-
meni la Zimnicea; pe cari i-am și pus
de au dat hârtie la Pașa și la toate
agalele. Am vrut să-l trimet la Înăl-
țimea Ta. Dintre cari pe unul însă, pen-
tru că a ieșit cu îndoit menzil omul Pa-
șei, n'am lipsit s'o arăt Înălțimii Tale
păzite de Dumnezeu, și cu al doilea
voiu trimete și om al robului Tău.
Doamne al meu prea-înălțate, multe rele
a făcut Bostanoglu Ahmed-Aga stând
la Zimnicea, și s'a făcut anul, și n'am
putut să fac zahereă, și acum, când
au venit raialele și spun tot adevărul
și caută milă de la Înălțimea Ta, nu-
mai să fie păziți de Turcii din Siș-
tov, și acumina nu se liniștește și face
scandale agalelor ca să-i oprească, să-i
scoată cu sila cu copiii lor și să-i
ducă la Siștov. Și rog mila Ta să se
trimeată un mehtup al Înălțimii Tale,
atât către Pașă, cât și către voevod,
pentru apărarea raialelor, și, dacă ar
urma de la Zimniceni vre-o răutate, ro-
bul Tău să pedepsească. Acestea cu su-
punere, iar anii Înălțimii Tale fie de
la Dumnezeu foarte mulți și cu totul fe-
riciți.

1789, Decembre 10.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mie rob

Ioan Armașul.

CCCXXXIX.

Capuchehaiaua Terii-Românești către Nicolac-Vodă Mavrogheni, despre nu-
mirea lui și în Moldova și supunerea Terii.

1789.

Εἶδα, ὀφηλότατέ μας Ἀδθέντα, καὶ ὅτι, γε-
νόμενος μεμοῦρης διὰ προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ
καὶ εἰς τὰ περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς Πογδα-
νίας, ἐγυρουρουρδῆσας κάμποσα νέα ὀθω-
μανικὰ ἀθθεντικὰ στρατεύματά σας εἰς τὰ
μέρη τῆς Πογδανίας καὶ ἐπὶ μαλστηκιονέδικα
ἀθθεντικὰ σας γράμματα πρὸς τοὺς ἐκείσε
ἐγκατοίκους. Μ' ὅλον ὁποῦ ἦτον καὶ πολλοὶ
νοθευμένοι ἀπὸ τοὺς ἀχρεῖους βολσντίριους,
ὀπήκουσαν οἱ περισσότεροι τῶν μερῶν ἐκεί-

Am văzut, prea-înălțate Doamne al
nostru, și că, ajungând locțiitor prin po-
runcă respectată și pentru ale liberării
Moldovei, ai făcut să intre câteva noi
oștiri otomane ale Tale în părțile mol-
dovenesti și ai trimis vestitoare (?) scrisori
domnești ale Tale către locuitorii de acolo¹.
De și erau și mulți supărați de către
ticăloșii de volintiri, cei mai mulți din-
tre cei de acolo au ascultat, și s'au

¹ La 1-Iu Mart. V. Blancard, l. c. pp. 445-6 (după Urechia).

νων, καὶ ἔσπεραν μὲ καθὲς εὐπελθεῖαν καὶ ὁποταγὴν νὰ προθυμηθοῦν εἰς τὸ ἐξῆς ὡς πιστοὶ βασιλεῖς τοῦ κραταιοῦ Δεδλετίου, εἰς ἐκτέλεισιν καθὲς βασιλικῆς προσταγῆς, τὸ ὁποῖον τὸ ἐπληροφόρησαν τῷ Ὑψι σας καὶ μὲ κοινὸν ἐνυπόγραφον μετὰ τῶν βορονιτζέλων καὶ πικαλάμπους. Ἄς ἔχει δόξαν ὁ πανάγαθος Θεὸς ὁποῦ καὶ κατὰ τοῦτο εὐτύχισαν τὰ αὐθεντικά σας τεκμητήρια καὶ ἐπιχειρήματα. Δυνάμει Θεοῦ ἐλπίζω μὲ τὸ ἀπαράμιλλον αὐθεντικὸν σας γαῖρετε νὰ ἐξωστρακίσῃτε τέλειον καὶ ἀπὸ τὸ Πογδάν-μεμλεκατι τοὺς ἐχθροὺς τῆς κραταιᾶς Βασιλείας καὶ νὰ διασώσῃτε καὶ αὐτὴν τὴν τζάραν ἀπὸ τὰ τσαλοῦτια τῶν ἐχθρῶν καὶ νὰ τὴν καταστήσῃτε μὲ τὴν χρεωστομένην ὁποταγὴν καὶ εὐψιθεῖαν πρὸς τὸ κραταῖον Δεδλέτι, ὅπερ εἴη ἀκαταμάχητον.

Ἐλαβον καὶ τὸ ἀπὸ 15ης Δεκεμβρίου μὲ Τάταρην πανέκλαμπρόν της, καὶ ἐδόξασα τὸν ἅγιον Θεὸν διὰ τὴν ἀκριβοστάτην ὕψισαν τοῦ Ὑψους σας.

supus cu toată aplecarea și închinarea ca să fie mai curând și de acum înainte ca niște credincioase raiale ale puternicului Devlet, spre săvârșirea oricărei porunci împărătești, ceia ce ți-au făcut știut Înalțimii Tale și cu un magzar de obște iscălit de vornici și părcălabi. Slavă prea-bunului Dumnezeu că și întru aceasta au izbutit întreprinderile Tale ... domnești. Prin puterea lui Dumnezeu nădăjduiesc cu neasămănatul Tău noroc domnese să se izgonească pe de-a'ntregul și din provincia Moldovei dușmanii puternicei Împărății și să scapi și acea Țară de relele (?) dușmanilor și s'o așezi cu supunerea și ascultarea cuvenită către puternicul Devlet, care să fie nebiruit.

Am primit cu Tatarul și prea-strălucita-Ți (scrisoare) de la 15 Dechemvre, și am lăudat pe Sfântul Dumnezeu pentru prea-scumpa sănătate a Înalțimii Tale.

CCCXL.

1789.

Raport despre schimbarea și exilarea Patriarhului Prucopie, înlocuit cu Mitropolitul de Maroneia, totul cu conlucrarea arhierilor și al archonților sufești și ipsilantești.

Τῇ λ' τοῦ ἡδὴ παρελθόντος συνερχία ἀρχιερέων καὶ ἀρχόντων Σούτζιδων καὶ Ὑψηλάντιδων ἐξ αἵφνης περὶ τὸ πρῶν πορευθεῖς εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τζαδοῦσης τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας εἰσίκωσεν τὸν Πατριάρχην κὺρ Προκόπιον καὶ τὸν ἐκπέμψας εἰς τὸ Γυμνοῦκι διὰ νὰ ἐξωρισθῇ. Καί, εὐθὺς συνελεύσας, γενομένης ἔχοντες προστοιμασμένον οἱ ἀπὸ τὸ ταράφι τῶν ῥηθέντων ἀρχιερεῖς τὸν ἅγιον Μαρωνεῖας, τὴν ἐψήφησαν διὰ Πατριάρχην, καὶ τῇ ἐπιούσῃ ἐπῆγεν εἰς τὴν Πόρταν καὶ ἐφόρεσεν τὰ συνήθη καθάδια καὶ ἀπεκατεστάθη ἐντελὼς μὲ τὸν κανωνικὸν τρόπον, καὶ συμπατριρχεῖουσιν ἡδὴ καὶ οἱ ῥηθέντες μετ' αὐτοῦ. Οἱ δὲ λοιποὶ συνεδριάζοντες ἅγιοι ἀρχιερεῖς, ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴν συναινοῦσι εἰς τὰ τοιαῦτα καὶ νὰ δυσχεραστοῦνται ὑπερβολῇ, ὅμως, βλέποντες τὴν ὁρμὴν τῶν ῥηθέντων, ἀκολούθησαν μέχρι τοῦτου εἰς αὐτὰ, καὶ ὅλο ἀκολουθοῦσι ἅκοντες διὰ τὸ ἀκατάστατον τοῦ καιροῦ. Κατὰ Προκοπίου ὅμως κινεῖται κακῶς, καὶ πάσχουν διὰ νὰ γυνώσκουν τὸν ἄνθρωπον καὶ νὰ μὴν τὸν ἀφίσουν τὸν τρόπον διὰ νὰ ζῇ ἐν ἀνέσει ὅθεν καὶ τὸν εὐχάζουσιν πῶς εἶναι περκαμένα ἅπαντα τοῦ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ὡς ἐκαστὸν πουργεῖα, πρᾶγμα ὁποῦ δὲν εἶναι κατὰ ἀλήθειαν, ἐπειδὴ οἱ λογαριασμοὶ τοῦ ἐφάνησαν καθαροὶ χωρὶς χιλῶν, μάλιστα οἱ περὶ τῶν ἀτσιμῶν ὁποῦ ἐσυνάζοντο μὲ τὸ μαριφέτι τοῦ διὰ τοῦς ὁποίους αὐτοὶ κατεβωοῦσαν καὶ ἔλεγον πῶς εἶναι ἑπάνω τοῦ ἐξ αὐτῶν τριακῶσια καὶ τετρακῶσια πουργεῖα καὶ θεωροῦντες τοὺς εἶδον καθαρωτάτους, καὶ μάλιστα εἰς αὐτοὺς περκαμένα ἐδικὰ τοῦ ἄσπρα τέσσαραις χιλιάδαις γρόσια. Ὅθεν αὐτοὶ ἡδὴ ἐπιμένουν εἰς τοῦτο καὶ ζητοῦσι τὰ ἐκαστὸν πουργεῖα, στοχαζόμενοι ἴσως νὰ τοῦ πάρουν τὰ ἥμισυ ἢ καὶ ἐπὶ πλεόν, κατὰ τὸ παρὸν τὸν ἔχουσι εἰς τὸ νηοὶ τῆς Πρινιάπου ἄχρις οὗ τὰ δώση καὶ νὰ τὸν στείλῃσι εἰς τὰ Μστεῶρα καθὼς λέγουσιν πῶς πάσχουν, ὥστέσον ἐπειδὴ ἀπὸ ὅσα τὸν διαβάλλον εἶναι ἀνεύθυνος, καὶ τοὶ τῶν χαιρεκἀκων δυστροποῦντων. Μήτε οἱ πολυχρόνιοι Αὐθέντες, μήτε ἄνθρωποι τῶν φρονίμων δὲν θέλουν παραχωρήσει νὰ πειραχθῇ περισσότερον, ἀλλὰ δίδωντες ὅσα ἤθελε εἶρουν εὐλογον οἱ φρονιμώτεροι, θέλει ἀπέλθῃ εἰς Μιτυλήνην· ἐκεῖνος μὲν νὰ ἡσυχάσῃ, ὁ δὲ χαλῖφης τοῦ ἐγκυλινδομένου μὲ τοὺς ματαίους θέλει γοδίρει μίαν ἀνῆσυχον ἀνισυχίαν, καθὼς καὶ περὶν ἄρχισε νὰ τὸ καταλαμβάνῃ.

Ἡ πτώσις ἐνεργήθη μὲ πλαστὴν ἀρξουχάλη οἱ ἐνεργοῦντες μαλιοῦμικοι, ἐξ ὧν καὶ ἡ ψήφος προδιατεθειμένη· ἐπροξένησε μίαν μεγάλην ζημίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἃς ὀφῶνται οἱ μάταιοι.

Ὁ δοῦλός σας ἐξ ἀρχῆς διὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἐκκλησίας μέχρι τοῦδε μὲ τὸ πανέκλαμπρόν της χιμμέτι ἐπάσχησα ἀρκετὰ καὶ δὲν ἄφησα νὰ προχωρήσουν οἱ χαιρέκακοι, ἀποβλέποντες τὸν ὀλεθρον καὶ τὴν ζημίαν τοῦ κοινοῦ, καὶ μάλιστα εἰς τοιοῦτους καιροὺς ὅπου τὰ τοιαῦτα εἶναι ὀλέθρια, δὲν ἤθελεν ὁμως ἡ Παναγιότης του νὰ βαλῇ στίση ἀπὸ μερικὰ ταπισιὰ-κιά του μὲ τὰ ὅποια ἔδωσε αἰτίαν νὰ ἀδιαφορήσουν οἱ καλοθελῆται καὶ νὰ προχωρήσουν οἱ χαιρέκακοι, μὲ ὅλον τοῦτο καλὸν τὸν ἔκαμαν εἰς τοιοῦτους καιροὺς ὅπου ἔχει νὰ πηγαίῃ νὰ ἡσυχάσῃ.

Ὁ δοῦλός σας ἐστάθηκα ἀδιάφορος καταγινόμενος εἰς τὸ χιμμέτι μου, καὶ ἄφησα τοὺς νεκροὺς θάπτειν τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς, ἐπειδὴ βλέπω πῶς καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς εἰς τὰ τοιαῦτα παραχωρεῖ.

CCCXLI.

Unul din boierii munteni exilați către Nicolae-Vodă Mavrogheni ca să-și 1790.
poată schimba la Arvanitochorion locul de reședință, care e nesuferit.

Κατὰ τὸ ἀπρασμένον Σάββατον, μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ λιπκάνου ὅπου ἐστάθη παρὰ τοῦ ἄρχοντος Βεσιτάρη Γκρετζάνου πρὸς τὸν ἄρχοντα Βεσιτάρην Βακαρέσκουλου, ἐπρόσφερα ἓνα δουλικὸν γράμμα μου τῇ Ἰμπετρίτζι Ἰ-ψηλόττι, καί, μὴ ἀξιωθείς τῆς πανεκλάμπρου ἀποκρισέως της, ὑποπτύομαι (ἀγκαλὰ καὶ ἀ-πέθανον καὶ κινδυνῶδες τὸ νὰ τολμήσῃ τινὰς ἕως ἐκεῖ ὥστε νὰ κρατήσῃ αὐθεντικὸν πλη-κον) πῶς νὰ ἐκρατήθῃ· τὸ ὅποιον ἦτον πα-ρακλητικὸν διὰ νὰ μοὶ δώσῃ τὴν αὐθεντικὴν εὐχὴν, μετὰ καὶ τῆς ἀδσίας τοῦ Ἰψους της, νὰ πηγαίνω μετὰ τοῦ αὐταδέλφου μου εἰς τὸ Ἀρβανιτοχώρι. Ἐπειδὴ εἶναι ἀνυπόφερτον ἡ στενοχωρία τῆς ἐλλείψεως, ἡ μεγάλη ἀκρί-βεια καὶ ἡ δυσκολία τοῦ χιμῶνος. Μάλιστα δὲ μετὰ τὸν κινήμην τοῦ ὑψηλοτάτου Πασᾶ εἰς ἀδύνατον, Αὐθέντα μοι, νὰ σταθῶμεν ἐδῶ πλέον, ἀπὸ τὰ κακὰ τῶν ἐντοπίων· μόλις τὸ Ἰψος του τοῦς καταπραΰνει ἀπὸ τὰ κακὰ τους, ἀλλ' ὅχι νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ αὐτοὺς μὲ τσιεσιόττητα ἀπὸ τὰ ἐδουσιζλήκιά των τοὺς δὲ ἀγάδες δὲν τοὺς ψυφοῦν παντελῶς. Ὅθεν ἔπεται νὰ εἴμεθα πάντοτε εἰς κίνδυνον. Διὸ παρακαλῶ τὸ Ἰψος της νὰ ἀξιωθῶμεν, μὲ α'-ον τὴν εὐχὴν της καὶ τῶν συστατικῶν μας γραμμάτων διὰ νὰ κινήσωμεν ἐν ὅσῳ εὐρίσ-κεται ὁ ὑψηλότετος Πασᾶς ἀκόμη ἐδῶ, νὰ μᾶς δώσῃ καὶ ἀνθρώπους του πρὸς φύλαξίν μας διὰ τὸν δρόμον. Ὅτι καὶ οἱ δρόμοι εἰς τὸ ἐξῆς γίνονται ἀδιάδοτοι ἀπὸ τὰ πηγαίνονερ-χόμενα στρατεύματα καὶ κισλὰ ἀσπερλήδες.

Sâmbăta trecută, cu întoarcerea lipca-
nului ce s'a trimes de dumnealui Vis-
tierul Greceanu către dumnealui Vistie-
rul Văcărescu, am îndreptat o supusă
serisoare a mea Înalțimii Voastre, și,
neînvrednicindu-mă de prea-strălucitul răs-
puns al Tău, bănuiesc (de și e cas de
nesupunere și primejdios a îndrăzni ci-
neva până acolo încât să oprească un
plic domnesc), că s'a oprit; care era
de rugămintă ca să-mi dea rugăciunea
domnească, împreună și cu voia Înal-
țimii Tale, să merg cu fratele meu la
Arvanitochori. Căci e de nesuferit strâm-
toarea lipsei, marea scumpete și greu-
tatea iernii. Și mai ales după plecarea
prea-înălțatului Pașă e cu neputință,
Doamne, să mai stăm aici, de răul lo-
cutorilor: abia Înălțimea sa îi îmblân-
zește de la relele lor, dar nu să-i îm-
piecede cu totul de la faptele lor rele;
iar pe agale nu-i ascultă de loc. De unde
urmează că, sântem totdeauna în primejdie.
Pentru care rog pe Înălțimea Ta să ne
învrednicim, întâiu prin rugăciunea Ta și
prin scrisorile noastre de recomandăție,
să plecăm cât se află încă prea-înălțatul
Pașă aici, ca să ni dea și oameni ai săi pen-
tru paza noastră în cale. Căci și drumurile
pe urmă ajung de nestrăbătut din pricina
oștilor ce vin și pleacă și ostașii căsăr-
milor.

Δὲν ζητοῦμεν τὴν εὐχὴν καὶ ἄδειαν τῆς νὰ πηγαίνωμεν εἰς ἄλλους τόπους ξένους, ἢ εἰς Βλαχίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εὐγήκαμεν μόνον καὶ μόνον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τοῦ σδιακατίου ὁποῦ φυλάττωμεν πρὸς τὸ κραταῖον Δεβλίτι, ὁποῦ καὶ ἐκείνην τὴν ἄδειαν ἂν τὴν ἐζητούσαμεν, πάλιν ἔπρεπε νὰ μᾶς τὴν δώσῃ τὸ Ὑψος τῆς κατὰ τὸ δίκαιον καὶ καθὼς παρῆρσις ὑπεσχέθη: ὅτι, μὲ τὴν ἀράδαν ἡμεῖς πρῶτοι, ἔπειτα μετὰ παρέλευσιν καιροῦ νὰ ἔλθουν ἄλλοι ἄρχοντες εἰς τὸν τόπον μας, καὶ ἡμεῖς νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὰ ὁσπίτιά μας διὰ νὰ κοιτάξωμεν τὰ μούλκιά μας καὶ τὰ πράγματά μας ὁποῦ χάνονται ἔνθεν κἀκεῖθεν. Πάριμ νὰ ἀκολουθήσωμεν κἄν τὴν τάξιν τῶν στρατευμάτων, γιὰς ἀσκερῇ καὶ κίς ἀσκερῇ, ἀλλὰ πάλιν ἔξω αὐτῆς, καὶ εἰς τόπον τῆς κραταιοτάτης καὶ πολυχρονίου Βασιλείας τῶν Ὁθωμανῶν διὰ νὰ ἡσυχάσωμεν ἀνενοχλήτως, ὄντες ὑπὸ τὴν αὐτὴν σκέπην τοῦ ἀηττήτου αὐτῆς Κράτους.

Καὶ αὐθις παρακαλῶ, Αὐθέντα μοι, διὰ τὴν αὐθεντικὴν τῆς εὐχῆς καὶ ῥηθείσαν ἄδειαν, ὁποῦ ἐν τάχει νὰ μᾶς χαροποιήσῃ μὲ τὸ ποθοῦμενόν μας.

Nu cerem rugăciunea și voia Ta ca să mergem în alte locuri străine, sau în Țara-Românească, din care am ieșit numai și numai pentru arătarea credinței și a devotamentului ce păstrăm către puternicul Devlet, care și aceea voie de am cerut-o, iarăși se cuvenia să ni-o dea Înălțimea Ta după dreptate și precum de față s'a făgăduit că: pe rând noi întâiu, apoi după trecerea de vreme să vie alți boieri în locul nostru, și noi să ne întoarcem la casele noastre ca să ni căutăm de moșiile noastre și de lucrurile noastre, care se pierd de ici de colo. Barim să urinăm rândul oștilor, ostași de vară și ostași de iarnă, ei iar, afară de aceasta, și să ne odihnim pe locul prea-puternicei și întru mulți ani Împărăției a Otomanilor fără tulburare, fiind supț acciași oerotire a nebiruitei ei Puteri.

Și iar mă rog, Doamne al meu, pentru domneasca-Ți rugăciune și zisa voie, pe care să ni-o hărăzească grabnic cu ceia ce ni e dorit nouă.

CCCXLII.

1790,
15 Mart.

Un boier către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu urări de Înviere.

Ὑψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα.

† Τὴν Ὑμετέραν εὐσεβεστάτην Ὑψηλότητα δουλικῶς προσκυνῶ, ταπεινῶς ἀσπάζομενος τὰ ἔχνη τῶν ἐκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν καὶ ἀδιαλείπτως, δέομενος τοῦ Παντοδυναμοῦ Θεοῦ ὅπως διαφυλάττῃ καὶ περιφρουρῇ τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα ἐν ἅρᾳ ὀγισίᾳ καὶ εὐημερίᾳ διηγεσέῃ, μετὰ μακροδιότητος καὶ ἐπιτυχίας πάντων ὅσων ἐπιποθεῖ ἀγαθῶν καὶ λαμπρῶν κοσμοφωμάτων.

Ὡτας ὁ ταπεινὸς δούλος τῆς βεσιχάχης εἰς τὸ παρῶνταισθῇ διὰ δουλικῶς μου πρὸς τὸ θεοφροῦρητον αὐτῆς Ὑψους πρὸς ἀπόδοσιν τῶν δουλικῶν μου προσκυνήσεων, ἐπέστη καὶ ἡ λαμπροφόρος καὶ κοσμοχαρμόσυνος τρεῖςμερος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὅθεν, χρέος δουλικῶν ἀποπληρῶν, δὲν λείπω ἅπλῃ τοῦ νὰ συγχαρῶ ἐπ' αὐτῶ τῶ θεοφροῦρητῶ αὐτῆς Ὑψει, ἐπευχόμενος ἐκ μέσης καρδίας ὅπως αὐτὸς ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς Θεὸς ἡμῶν καταξίῃ τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα νὰ ἐορτάξῃ καὶ νὰ πανηγυρίξῃ καὶ ἐξέτος καὶ εἰς ἄλλους παμπόλλους ἐνιαυσίους κύκλους τὴν κοσμοχαρμόσυνον ταύτην ἐορτὴν μὲ ἡρωστάτην ὀγισίαν καὶ εὐδαιμονίαν ἄκραν μὲ τὴν πολυχρόνιον ζωὴν τῆς ἐκλαμπροτάτης Κυρίας καὶ ἐκλαμπροτάτων πειζαδέδων τῆς καὶ δομνίτων καὶ παντὸς τοῦ ἐκλάμπρου αὐτῆς ἡγεμονίας γνωρίζουσά με δὲ ἡ Ὑμετέρα θεοσεβεστάτη αὐτῆς Ὑψηλότης ἀνέκαθεν δούλον τῆς ταπεινότητος καὶ ἀφοσιωμένον ὅλως διόλου εἰς τὰ νούματά της, παρακαλῶ ὑποκλινέσθαι νὰ μὲ ἔχῃ εἰς τὸ ἐκλαμπρον αὐτῆς καὶ ἐξέτος καὶ ἐν ἡμέρᾳ πρὸς ἐπιτυχίαν καὶ καύχημα καὶ χαρὰν τοῦ δούλου τῆς, ὅστις ἀείπτως μετὰ τῆς δούλης τῆς Κατίγκας, σωζόμενος μου, παρακαλοῦμεν τὸν ἅριον Θεὸν ὅπερ τῆς Ὑψηλότητός της, ἥς τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα, πανευτυχῆ καὶ πανευδαίμονα.

αἰβ', Μαρτίου ιε'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφροῦρητον Ὑψηλότητας

ἐλάχιστος δούλος.

CCCXLIII.

Scrisoare a lui Paisie de la Xenofont, către Gheorghe Hristodul (soția: „coana Ana“), despre niște afaceri ale episcopilor de Heracleia și Samocov, cu pomenirea lui Răducanu Voinescu.

Θ. 1790,
30 Octom-
bre.

† Τὴν περιπόθητόν μοι αὐτῆς ὕγιαν ἐκ ψυχῆς σὺχόμενος [] προσαγορεύω.

† Ἰδοὺ ὁποῦ τὴν ἐξαποστέλω ἓνα γράμμα διὰ τὸ Βουκουρέστι, πρὸς τὸν ἄρχων Ῥαδοκάνον Βοϊνέσκου, τὸ ὁποῖον θέλει τὸ περικλίσσει εἰς ἐδικόν σας, καί, ἐάν εἶναι ὀρισμός σας, ἅς τὸν γράψῃ καὶ ἡ Εὐγενεία της ἕνα, δῶ λόγους διὰ τὴν κατεπείγουσαν χρεῖαν ὅπου ἔχομεν.

Θέλετε λάβει καὶ ἑστρον γράμμα διὰ τὸ μοναστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλετε περικλίσσει καὶ τὸ ἐξοφλιτικὸν τοῦ ἁγίου Ἰρακλίου, τὸ πρὸς τὸν ἅγιον πρῶην Σαμακοβίου, καὶ πολλὰ τὴν παρακαλῶ νὰ μὴν παραπέσουν, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ὁ γέρω δεσπότης· στοχάζομαι νὰ ἐπληρώσων καὶ τὰς 2.696 καὶ 20, δῶ χιλιάδας καὶ ἐξακόσια ἐννενηντα ἑξὶ γρόσια, καὶ νὰ ἔλαβεν τὸ ἐξοφλητικόν. Ὅθεν ἅς τὸ περικλίσσῃ καὶ αὐτό, καὶ νὰ γράψῃ τὸν εἰς Θεσσαλονίκην νὰ τὰ ἐπιμεληθῇ.

Ἐχω μερικά ἄσπρα συναγμένα, καί, ἂν ἀγαπᾷ, ἅς περάσῃ ὁ ἄνθρωπος της νὰ τὰ λάβῃ, καὶ ἅς φέρῃ καὶ ἓνα γιὰ παστρικὸν νὰ σᾶς κάμω ἁγιασμὸν μὲ τοὺς θησαυροὺς πρὸς βοήθειαν, ἀγκαλὰ καὶ κάθε ἡμέραν κάμω ἁγιασμὸν καὶ μνημονεύω τὰ σεπτὰ ὁμῶν ὀνόματα, καὶ τὸ βράδυ παρακλήσιν, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν κατιδίαν· καὶ ἡ κυρία Θεοτόκος νὰ σᾶς βοηθήσῃ ψυχῇ τε καὶ σώματι. Πλὴν, τέκνον μου, νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἀνθρώπινα, καθὼς ὁ Κύριός μας ἀναχωρήσας ἀπὸ τὴν Βηθλὲμ, ἐπάγησεν εἰς Αἴγυπτον, διὰ ἐδικόν μας παράδειγμα, ὁμοίως καὶ ὁ ἅγιος Παῦλος, καὶ μὴν μᾶς ὑπερνικᾷ ἡ πλεονεξία· ἐπειδὴ τὰ πάντα ματαιότης, καὶ μετὰ ταῦτα θάνατος, καὶ οὐαὶ τὸ ἀντίμωφ· πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιὰς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· οὐαὶ μοι τῷ ἀθλίῳ ὅπου διδάσκω, καὶ ἐγὼ ὅπως εἶμαι βεδορομένος εἰς πᾶσαν ἀμαρτίαν, καὶ ὁ Κύριος νὰ μοὶ ἀξιώσῃ τέλος σωτήριον.

Εἰ μὲν καὶ χρειάζεται νὰ ἔλθω νὰ σᾶς κάμω ἁγιασμὸν ἐπάνω εἰς τὸ ἀρχοντικόν σας, νὰ μοὶ εἰδοποιήσῃ· πολλάκις ἤθελα νὰ ἔρχομαι νὰ σᾶς βλέπω καὶ νὰ ἐκτελῶ ἁγιασμούς· μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχω κωνάκι, δυσκολεύομαι καὶ δὲν ἡμπορῶ νὰ κάμω τὸ χρέος μου, καὶ φαίνομαι ἀκουσίως ἀχάριστος, μάλιστα ὅπου μοὶ γράφουν οἱ πατέρες συγγάνικς νὰ σᾶς ἐκτελῶ ἁγιασμούς καὶ παρακλήσεις, ἐπειδὴ εἶναι μὲ τὴν ἔγνωιάν σας. Ὅποτεν ὁμῶς κατέδει εἰς τὴν Πόλιν, παρακαλῶ νὰ μὲ δώσετε τὴν εἴδοσιν νὰ ἔλθω νὰ κάμω ὀλίγας ἡμέρας κάτω εἰς τὴν αὐλὴν εἰς κανεᾶ ὀνθαδάκι, διὰ νὰ σᾶς κάμω ἁγιασμούς, καὶ πάλιν ἐπιστρέφω· δὲν σᾶς παραδάρῶ, ἐλπίζω· ἐστεναχωρήθηκα ἐδῶ, καὶ νὰ μὴν ἀποτύχῃ τοῦ αἰτήματός. Ὑγίενε ἐν Κυρίῳ κατὰ τὸ διπλοῦν.

Ὁκτωμβρίου λ'.

Ὁ σὸς σὺχέτης Παΐσιος Ἐσσηφωτινός.

† Τὴν εὐγενεστάτην καὶ εὐσεβεστάτην κοκκίνα Ἀνναν εὐχομαι ἐν Κυρίῳ πατρικῶς, ὁμοίως καὶ τὴν ἀνεψιάν σας καὶ πᾶσαν τὴν κατ' οἶκόν σας ἐκκλησίαν. Ἐχω μέσα εἰς τὸ γράμμα καὶ τὸν καγμὲ τοῦ ἁγίου Σαμακοβίου διὰ τὰ ὅσα ὅπου σᾶς ἔκαμον χαδαλὲ καὶ ἐδώσατε, διὰ τοῦτο νὰ μὴν παραπέσῃ.

[Ρ. V^o.] Τῷ εὐγενεστάτῳ καὶ ἐν Χριστῷ μοι ἀγαπητῷ κυρίῳ, κυρίῳ πασᾷ Γεωργίῳ Χρηστοδοόλῳ, σὺχετικῶς.

CCCXLIV.

Scrisoare a Domnului către capucehaiele despre scăderi de la zahereă. După 1792¹.

Λαβόντες τὰ διὰ τῆς ἐσχάτως ἐλθοῦσης ῥωσικῆς πόστεας σταλέντα ἡμῖν πιττάκια σας, ἔγνωμεν ὅσα ἐν τινι τῶν αὐτῶν σημειοῖτε περὶ

Luând pitacele Tale trimese nouă prin poșta rusească venită acum în urmă, am aflat câte în cutare din ele însemnați

¹ Data pachei de la Iași.

τῆς ἐλαττώσεως τοῦ πελιγραδικοῦ τερτιπίου εἰς εἴκοσι μόνον χιλιάδες κοιλὰ Πόλεως σιταρίου καὶ εἰκοσιπέντε χιλιάδας κεχρίου, ἐλά-
θουμεν δὲ καὶ τὸ συναποσταλὲν μεκδοῦπι-ζαμί
τῆς Ὑπερτάτης αὐτοῦ Μεγαλειότητος. Ἀμην-
χανοῦμεν νὰ περιγράψωμεν, ἡμέτεροι ἄρχοντες,
ὅπως ἐχάρημεν ἐπὶ τῷ τοιούτῳ μουσααδέ,
ὅστις ἀπὸ ἡλλὰς πολλοὺς τῶν δυστυχῶν λα-
κουϊτῶρων τοῦ τελείως ἀφανισμοῦ, καὶ ἡμᾶς
δὲ τῶν ἐπαπειλουμένων φροντίζων τε καὶ ἐ-
ξόδων. Ἄς εἶναι μυριάκις πολύχρονος ἡ Με-
γαλειότης τῶν εὐμενιστάτων ἡμῶν αὐθέντων,
διὰ τοὺς πρὸς τοὺς δυστυχοὺς βαριάδες ἐδ-
σπλαγγνίαν των, οἵτινες περὶ τούτου ἄλλοις
δεινοῖς ἐπαπειλοῦνται καὶ ἀπὸ πείναν, διὰ τὴν
ἐφστεινὴν ἀφορίαν, ὡς προσεγράφομεν, καὶ ἐκ
τοῦ ἐλλείματος ἤθελον ὑποχρεωθῆναι νὰ προμη-
θεύσῃ τὴν ὑπέρρογκον ποσότητα τοῦ ζαχίρε
ὅπου ἐζητεῖτο. Ἦδη δὲ, ἅμα λαβόντες τὸν ἐ-
μιρναμὲ τῆς Μεγαλειότητος του, ἐξέδομεν τὰς
ἀναγκαῖας προσταγὰς διὰ τὸν ξεκινημὸν αὐτοῦ
τοῦ ζαχίρε, γράφαντες καὶ τῷ ὑφ'ηλοτάτῳ
Βέδην-Μουχαφιζῇ διὰ νὰ μᾶς στέλῃ τὰ ἀ-
ναγκαῖα καίμια, τὰ ὁποῖα, μὲ τὸ χιμμέτι τῆς
Ὑψηλότητος του καὶ κατ' ἐπιταγὴν τρόπον
τινὰ πρὸς τοὺς ῥεῖτες, μάλιστα ἐσυμφωνήσαμεν
πρὸς 6 γρόσια εἰς τὰς ἑκατὸν ὀκτάδες τοῦ
φορτώματος ἀπὸ Καλαφάτι ἕως εἰς τὸ Πε-
λιγράδι· ὥστε ὁ μὲν ναῦλος τῶν 20.000 σι-
ταρίου συμποσοῦται εἰς 24.000 γρόσια, ὁ δὲ
τοῦ κεχρίου, τοῦ ἡμετέροις ἀναλώμασι, καὶ
ὅχι ἀπὸ Βιδονίου μετακομισθέντος, εἰς 15.360,
καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ ὅλη παρ' ἡμῶν
δοθήσετε καὶ δοθησομένη τοῦ ναύλου ποσότης
συνίσταται εἰς 39.360 γρόσια. Ταῦτα σημειοῦν-
ται ἐπὶ τῷ παρὸν πρὸς ἰδέαν τῆς Εὐγενίας
σας, μετ' οὗ πολὺ δὲ θέλει γραφῇ καὶ ἄρχας
μας ἀποκριτικὸς πρὸς τοὺς πολυχρονίους ἡμῶν
αὐθέντας, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ἀναφέρεται
καὶ ἡ ποσότης τοῦ ναύλου καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἀ-
γορᾶς τοῦ ὅλου ζαχίρε· τὴν δ' ἐξ αὐτῶν συμ-
ποσομένην ποσότητα θέλετε πασχίσει ἡ Εὐγε-
νία σας νὰ κοπαρδῇσῃ ὅσον ἔνεστι τάχιον.

Ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἐλάθουμεν γράμματα ἀπὸ
τὸν εἰς Βιδὸνι καποῦ-κεχαγιασῇ μας, ἐν οἷς
μᾶς γράφει ὅτι ἡτοιμάσθησαν τὰ ἀναγκαῖα
καίμια διὰ νὰ φορτωθῶσι 256.000 ὀκτάδες
κεχρί, ὅσαι ἔμειναν νὰ δοθῶσι εἰς Πελιγράδι,
ἐκτὸς τῆς ὅσης ποσότητος ἐδόθη προλαβόντως
εἰς Βιδὸνι, πρὸς τελείαν ἀποπλήρωσιν τῶν
25.000 κοιλῶν. Πόλεως, ἐκ δὲ τοῦ ἀναγκαιῶ
ναύλου, συμποσοῦμένον ὡς ἀνωτέρω, ἐγράψαμεν
εἰς 15.360 γρόσια τὰ δύο τρίτα, δηλ.: γρό-
σια 10.240 ζητοῦνται περὶν ἀπὸ τοὺς ῥεῖ-

πεντρου scăderea tertipului Belgradului
numai la douăzeci de mii de chile con-
stantinopolitane de grâu și douăzeci și
cinci de mii de meu, și am primit și
mehtupul trimes în același timp al
Măriei Sale prea-înalte. Nu putem des-
crie, voi, boieri ai noștri, cât ne-am
bucurat de o scutire ca aceasta, care
a scăpat pe mulți dintre nenorociții lo-
citori de afanisirea de istov, și pe
noi de amenințatoarele griji și cheltu-
ieli. Fie de o mie de ori întru mulți
ani Măria Lor, a stăpânilor noștri prea-
binevoitori, pentru mila lor către nenor-
ociții raiale, cari pe lângă aceasta sânt
amenințați cu alte lucruri grozave și de
foame, pentru nerodirea anului, cum am
mai scris, și din rămășiță s'ar fi îndatorat
să furnizeze coplesitoarea sumă de za-
hereă ce se cerea. Deci, și luând emir-
namê (ordinul) Măriei Sale, am dat po-
runcile de nevoie pentru plecarea acelei
zaherele, scriind și prea înălțatului Vidin-
Muhafiz ca să ni trimeată caicele de ne-
voie, care, cu ajutorul Înălțimii Sale și
după felul orânduit către reiți, abia
ne-am învoint cu 6 lei la o sută de
ocă de conducere de la Calafat până
la Belgrad; așa că navlul celor 20.000
(de ocă) de grâu se adună la 24.000 de lei,
iar al meiului, pe socoteala noastră și nu
aduse prin Vidin, la 15.360, și în acest
chip suma întreagă ce s'a dat și se va da
a navlului de către noi se face la 39.360
de lei. Acestea se înseamnă acum pentru
știrea Domniilor Voastre, iar după nu mult
se va serie și arzul nostru, răspunzând
stăpânilor noștri cari să trăiască întru
mulți ani, în care se aduce și suma
navlului și prețul cumpărării întregii za-
herele; iar suma ce se face din ele reți
cânta Domniile Voastre a o rupe câte
mai iute.

În acest ceas am primit serisori de la
capuchehaiaua din Vidin al nostru, în care
ni serie că s'au gătit caicele de nevoie ca
să ducă 256.000 de ocă de meu, câte rămă-
neau a se da la Belgrad, afară de câtă sumă
se dăduse mai nainte la Vidin, spre plata
de săvârșit a celor 25.000 de chile ale
Tarigradului, iar din navlul de nevoie,
care se adună ca mai sus, am scris: la
15.360 de lei cele două treimi, adică: lei
10.240 se cer pe șin de către reiși și altă

αιδες, καὶ τὸ ἄλλο τρίτον μετὰ τὴν ἐπιστο-
φὴν· οὐδεμία λοιπὴν ἀμφιβολία ὅτι καὶ ἐκ τῶν
24.000 (sic) ναύλου τοῦ σιτηρίου θέλωμεν ὑπο-
χρεωθῆναι νὰ δώσωμεν τὰ δύο τρίτα δηλ.: τὰς
16.000 πεισίνι. Γνωρίζοντες ἡ Εὐγενία σας, ἡ-
μέτεροι ἄρχοντες, πόσῃν δυσκολίαν μᾶς προ-
ξενεῖ αὐτὸ τὸ πεισινάει τοῦ ναύλου, μ' ὅλον
τοῦτο ὅπως δυνηθῶμεν, καὶ ἐκ θανείου, ἀνάγκη
νὰ τὸ οἰκονομήσωμεν· διὰ δὲ τὴν ἀγορὰν τοῦ
ζαχίρε ἀμνηχανόντες νὰ πληρώσωμεν πεισίνι
τοὺς λακουῖτόρους, θέλωμεν ἀναβάλλει τὴν
πληρωμὴν ἄχρις ὅτου νὰ μᾶς γένῃ μαχσοῦπι
τὰ γρόσια εἰς τὸ μίρι, τὸ ὅποτον φιλοτιμη-
θεῖτε νὰ ἐπιταχύνετε, ἡμέτεροι ἄρχοντες, διότι,
ἀφ' οὗ ἡ ἀγορὰ γίνεται μὲ τοιαύτην μετρίαν
τιμὴν, ὥς γνωστὸν τῇ Εὐγενίᾳ σας, τὸ νὰ μὴ
λάβουν τὰ γρόσια τῆς ἀγορᾶς εἶναι καὶ ἀδι-
κία καὶ τοὺς φέρει εἰς ἀπελπισίαν τὸ ὅτι θί-
λουν πληρωθῆναι, ὅπως οὔτε τοῖς πολυχρονίοις
αὐθένταις δὲν ἐπεται νὰ εἶναι δεκτόν. Ἄν
ἰδῇται τὴν εἰθιμὴν ἀργοπορίαν εἰς τὴν
πληρωμὴν αὐτοῦ τοῦ ζαχίρε, γράψετε μοι διὰ
νὰ γράψω ἐπίτηδες ἀρτζάν μου τόσον περὶ
τοῦτου, ὅσον καὶ περὶ ὅσων ἄλλων μὲ χρεω-
στῇται.

treime la întoarcere; dar nu e nicio în-
doială că și din cei 24.000 (sic) ai na-
vlului grâului, vom rămânea îndatorîți
să dăm cele două treimi, adică: cele
16.000 pe șin. Știind Domniile Voastre,
boieri ai noștri, câtă greutate îmi că-
șunează această plată peșin a navlului,
dar, cum vom putea, și din împrumut,
e nevoie s'o economisim; iar, pentru cum-
părarea zaherelei neputând plăti peșin
pe locuitori, vom zăbovi plata până ce
ni va veni plata banilor la mirie (Stat),
pe care să binevoiți a o grăbi, bo-
ieri ai noștri, căci, de oare ce cum-
părarea se face cu un așa de modest
preț, cum vă e cunoscut Domniilor Voastre,
a nu lua banii cumpăraturii e și nedrep-
tate și-i duce la desnădejdea de a fi plătiți,
ceia ce nici stăpânilor cari să trăiască
întru mulți ani nu urmează a li fi primit.
Dacă s'ar vedea obișnuită zăbavă la plata
acelei zaherele, scrieți-mi ca să scriu
și eu îndată arzul mieu, atât pentru
aceasta, cât și pentru câte altele am
nevoie.

CCCXLV.

Act din Săciște, cu privire la o vânzare de casă între Români ca Ianovia
(Zenobia) și Triandafil Coci, Ioan Țurlea, Țațu al lui popa Agură, Mițu Bleșo.

Săciște,
1794,
18 Mart.

Ὁ Σισανίου Νεόφυτος ἐπιθεσδιοῖ.

Ἴσον ἀπαράλακτον τοῦ πρωτοτύπου γράμματος.

Ἐνώπιον τῆς ἡμῶν Υπαπανότητος καὶ τῶν παρσυσθέντων ἐντίμων κληρικῶν καὶ λοιπῶν
τιμίων προσώπων παρασταθείσα ἡ κυρία Γιαννοδιά Χ. Κώτζη, ἐζήτησε γράμματα τῆς αὐλῆς ἡ-
μῶν προσμαρτυρῆται καὶ ἐπιθεσδιοῦσαι τὴν οἰκιοθεσλῶς, ἀπαρχειάστως τε καὶ αὐτοπροαιρέτως
ἤδη γενομένην παρ' αὐτῆς πώλησιν τοῦ εἰς τοῦ Βάκεου τὸν μαχαλᾶν εὐρισκομένου ὁσπιτίου
τῆς καὶ συνορευομένου μὲ τὰ ὁσπίτια τοῦ κυρ Γεωργίου Θ. Ἐμμανουήλ, τοῦ Τριανταφύλλου Χ.
Κώτζη, τῆς Μπασινοῦς, τοῦ Ἰωάννου Τζούρλια καὶ τῆς αὐλῆς τῆς πρὸς τὸ μέγα σωκάκιον
κειμένης, ἐν ἣ καὶ ἡ μεγάλη πόρτα καὶ ἡ παραθυρίς τῆς ἐξόδου του, ἔχοντός τε ἐν ἐαυτῇ ἔ-
ξωθέν του μὲν διπλοὺν ὁδορὸν λιθόστρωτον μετὰ μιᾶς οὐστέρνης, δὴω τε μαγειρίων, ἐνὸς φοῦρ-
νου, κρουτοστασίου τε καὶ ἀκουρίου, καὶ ἔσωθεν τῆς μέσης πόρτας του χαμηλὰ μὲ πλακόστρω-
τον προσταρίκην, μαχαζέιον, κατώγαιον, δὴω τε ὀντάδες μὲ ἐν κελάριον καὶ ὕψηλὰ τέσσαρας
ὀντάδες, ἐν κελάριον καὶ δὴω σιαχνισία μὲ ἀνώγαιον, τὰ πάντα ταβανισμένα, πλὴν τοῦ κατω-
γαίου καὶ ἐνὸς ὀντὰ ὕψηλὰ, μετὰ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ τῷ ὁσπιτίῳ εὐρισκομένων πραγμάτων τῆς,
ἐπὶ βαγκνίων δηλ.: ἐνὸς δεκατσεσarıου φόρτων κρασίου, δὴω ἐννέα, ἐνὸς ὀκτώ, ἐνὸς ἑξί, ἐνὸς
τεσσάρου, καὶ τοῦ ἐβδόμου δὴω, δὴω τε ῥακοδαγκνίων, ἐνὸς ῥακοκαζανίου μὲ τὸ καπάκιον, ἐνὸς
χαρνίου, δὴω μεγάλων γκιουμίων καὶ δὴω μικρῶν, ἑκατὸν ὀγδοῇντα κομματίων σχεδὸν καλαϊ-
κῶν καὶ μπακηρικῶν, ἐνὸς μεγάλου σινίου καὶ δὴω μικρῶν, δεκαπέντε μεγάλων καὶ μικρῶν μην-
τερίων καὶ στρωμάτων, δεκαπέντε προσκαφάλων, εἴκοσι στρωσιδίων, συγκεμισμένων εἰς βελέντζες,
γιάννια καὶ κηλόμεια, ἐνὸς κρουτίου καὶ ἐνὸς πισταβίου, πρὸς δὲ καὶ πέντε ἀμπελίων εὐρισκο-

μένων: τὸ μὲν εἰς Μπορλέγκια ντονουμίου ἐνὸς καὶ ἡμίσεως, τὸ δὲ εἰς Βήγλαν ντονουμίου ἐνός, τὸ γ' οὖν εἰς Κάτω-Μαγούλα, καὶ τοῦτου ντονουμίου ἐνός, τὸ δ' οὖν εἰς τὴν αὐτὴν Μαγούλαν τσσαρῶν καλαμίων καὶ τὸ ε' οὖν εἰς Ἀργυροῦ καλαμίων ὀκτώ. Ὅτε δὴ ταῦτα πάντα τὰ ἐπώλησε τῇ πρὸς ἀνδρὸς ἀνεψιᾷ αὐτῆς κυρίᾳ Σουλτάννῃ, θυγατρὶ γνησίᾳ τοῦ ἐντιμοτάτου κυρίου Κωνσταντίνου Λαζάρου καὶ γυναικὶ νομήμῃ τοῦ κυρίου Δημητρίου Λάζου Κατζάνου, διὰ 1500, ἤτοι χίλια καὶ πεντακόσια γρόσια, ἅτινα ἔλαβε παρ' αὐτῆς εἰς μετρητά, διαμερῆσασα ταῦτα οἰκιοθελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως διὰ ψυχικὴν καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησε καὶ ἐξώφλησεν. Ἀλλοτριοῦται τοιγαροῦν τοῦ λοιποῦ ἡ ἄνω ῥηθείσα κυρία Γιαννοβιά Χ. Κ. ἀπάντων τῶν διαληφθέντων, μένει δ' ἐπὶ πάσι τούτοις κυρία αὐτοδеспότης ἡ Σουλτάνα, ἀνεψιᾷ της, παρ' οὐδενὸς (τῶν τε συγγενῶν αὐτῆς καὶ κληρονόμων) ἐνοχλουμένη ἢ ἐπηρσαζομένη ποσῶς τούτων ἕνεκα, ὡς ἀπολαθοῦσης τῆς κυρίας Γιαννοβιάς Χ. Κ. παρ' αὐτῆς τῆς ἀνεψιᾶς της τὴν ὀλόκληρον ἀποπλήρωσιν τῆς τιμῆς των, καὶ ἐξωφλησάσης κατὰ πάντα ἱμπρά, ἰσκά, ἀμῆτ', νταθαντάν' ἀκυροῦσιν πρὸς τούτοις τῆς αὐτῆς Γιαννοβιάς Χ. Κ. καὶ τὴν πρὸ χρόνων ἱκανῶν γενομένων τῶν ῥηθέντων ἀπεμπώλῃσιν πρὸς τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Γεώργιον Λαζάρου, ὅτε δὴ μὴ φυλάξαντος αὐτοῦ τε καὶ τῆς αὐτοῦ συμβίας τὰς ἐαυτῶν ὑποσχέσεις, μὴδ' ὁδολὸν ἕνεκα τούτων προσεπιμετρήσαντος αὐτῇ. Τοῖνον, τῆς Ταπεινότητος ἡμῶν ἀποδεδεμένης τὴν οἰκιοθελῶς ταύτην παρὰ τῆς Γιαννοβιάς Χ. Κ. πρὸς τὴν ἐαυτῆς ἀνεψιᾶν Σουλτάννῃν γενομένην πώλῃσιν καὶ ἐξόφλησιν, ὅτε δὲ δικαίαν καὶ εὐλογον οὖσαν, δέδωκε τὸ παρὸν αὐλικὸν γράμμα τῇ ἐπιθεδαιώσει αὐτῆς ἐπιθεδαιωθέν, καὶ τῇ τῶν παρσυρθέντων τιμῶν προσώπων μαρτυρίᾳ μαρτυρηθέν, ὅντος τε περιπλέον ἐπιτρόπου καὶ τοῦ κδρ Μήτζίου Μπλέτζου ἕνεκα τοῦ τῆς βασιλικῆς κρίσεως συνήθους περὶ τούτων χοτζετίου, ἵνα ἔχωσι τὸ κῶρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντί τόπῳ κριτηρίου δικαιοσύνης, καὶ ἔστω εἰς ἐνδείξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἀμῆν.

1794, Μαρτίου 1ῃ. Ἐν Σιατίστῃ.

Ἐγώ, ἡ Σουλτάνα, θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Χατζῆ Μιχαήλ καὶ γυνὴ τοῦ Ἰωάννου Χατζῆ Κώτζῃ, μὴ εἰσεύρωντας νὰ γράψω, παρακαλεστικῶς διὰ χεῖρὸς τοῦ Τζάτζιου Παπᾶ Ἀγόρα θεβαιώνω τὰ ἄνωθεν.

Ἰωάννης ἱερὸς μαρτυρῶ.

Ἰωάννης ἱερὸς μαρτυρῶ.

Γεώργιος Θεοδώρου Ἐμμανουήλ μαρτυρῶ.

Τζάτζος Παπᾶ Ἀγόρα τὴν ὑπόγραψα ὡς ἐκ στόματός της, καὶ μαρτυρῶ.

Ἀναστάσης Κωνσταντίνου μάρτυς.

Ἰωάννης Παπᾶ Νικολάου Οἰκονόμου παρακαλεστικῶς ἔγραψα καὶ μαρτυρῶ.

Ὁ Σισανίου Νεόφυτος μαρτυρεῖ ὅτι ἴσον ἐστί.

Μάρκος Χ. Δημοῦ μαρτυρεῖ ὅτι ἴσον ἐστί.

Δημήτριος Χ. Μιχαλὴ μάρτυς ὅτι ἴσον ἐστί.

Ἰωάννης Ἀθανασίου μαρτυρῶ ὅτι ἴσον ἐστί.

Μάρκος Νηκολαοῦ μαρτυρῶ ὅτι ἴσον ἐστί.

Μιχαὴλ Ζυγούρη μαρτυρῶ ὅτι ἴσον ἐστί.

Γεώργιος Ἰωάννου Θεοδώρου μαρτυρῶ ὅτι ἴσον ἐστί.

CCCXLVI.

1794, Sinet al doctorului Darios și al unui Serghie, pentru un împrumut de 4.000 l-iu Matu. de la Hătmăneasa Eufrosina Mavrocordat.

[Semnătură de episcop] θεβαιοί.

† Διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν ἐνοπογράφου, ἐναρραγίστου καὶ ἐμμετῆρου ὁμολογίας φανερώνομεν ἡμεῖς οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι ὡς ἐλάβομεν ἤδη θανειακῶς διὰ χρεῖαν καὶ ἀνάγκην μας παρὰ τῆς εὐγενεστάτης ἀρχοντίσεως Χατμανέσας κοκκῶνας Εὐφροσύνης Μαυροκορδάτης γρόσια τὸν ἀριθμὸν τέσσαρες χιλιάδες, ἐπὶ συμφωνίᾳ τόκου, λογαριασμένα πρὸς τεσσαράκοντα πέντε εἰς τὸ πούγγιον τὸν χρόνον, ἅτινα ὑποσχόμεθα πληρῶσαι τῇ αὐτῆς Εὐγενείᾳ ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς διωρεῖαν χρόνου ἐνὸς ὀλοκληρίου καὶ ἐξοφλῆσαι εὐχαρίστως, δι' ἅπερ γινώμενοι καὶ ἐγκληταὶ ὁ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου μας καί, ἐρχομένης τῆς αὐτῆς διωρείας ἀπροφασίστως καὶ ἀναντιρρόητως θέλομεν ἀποπληρώσει καὶ ἐξοφλήσει αὐτὰ μετὰ τοῦ συμπεφωνιμένου αὐτῶν διαφόρου,

ὡς εἴρηται. "Οθεν καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων ἔνδειξιν καὶ διηγετὴ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παρούσα ἡμῶν ἐνυπόγραφος καὶ ἐμμέλτρυρος δημολογία καὶ ἐδόθη τῇ αὐτῆς Εὐγενείᾳ.

αφ' ἧδ' ὧ, Ματοῦ α' η'.

Ντάσιος ἱατρὸς ὑπόσχομαι (pecete).

Σέργιος ἱποσχωμ. (pecete).

Ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐδώθησαν γρόσια χίλια, Ἰουνίου ιγ'.

Ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐδώθησαν γρόσια χίλια, Ἰανουαρίου ιγ'.

Ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐδόθησαν γρόσια ἑπτακόσια πεντήκοντα, Φεβρουαρίου ιε'.

Ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐδώθησαν γρόσια χίλια διακόσια πεντήκοντα, Μαρτίου κγ'.

(Pe altă foaie:) Ἡ δημολογία τοῦ δεσπότη τοῦ ὅπου τῆς πλήρωσα χιλιάδης 4.000.

Γρόσια διακόσια εἴκοσι τρία.

CCCXLVII.

Alexandru Manu (?) către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, cu felicitări.

1797,
16 Februar.

Υψηλότατε καὶ εὐμενέστατέ μοι.

Αὐθέντα,

† Τὴν Ὑμετέραν θεοφροῦρητον Ὑψηλότητα δουλικῶς προσκυνῶ ταπεινῶς, κατασπασόμενος τὰ ἔχγη τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν, δεόμενος ἀδιαλείπτως τοῦ θεανθρώπου Σωτήρος ἡμῶν ἵνα σκέπη καὶ περιφρουρῇ τὴν αὐτῆς Ὑψηλότητα ἄνωση, εὐθυμον, ὁγισιᾶ, μακρόδιον καὶ ὑπερκαίμενην παντὸς ἀνιάρου συναντήματος, ἐν ἀκλωνήτῳ διαμονῇ καὶ στερεώσει ἐπὶ τοῦ ἐκλάμπρου καὶ ἡγεμονικοῦ αὐτῆς Θρόνου μέχρι γήρας βαθυτάτου. Μὲ τὸ νὰ ξεκινῶμεν τοὺς παρόντας διὰ τὰς ὑποθέσεις ὁποῦ ἐν τοῖς κατιοῖς φανερώνωμεν τῷ θεοφροονήτῳ αὐτῆς Ὑψι, δὲν ἔλειψα καὶ ἰδίᾳ ὁ δοῦλος τῆς, ἀποδίδων τὰς ἐδαφιαίας μοι δουλικὰς προσκυνήσεις, νὰ συγχαρῶ δουλικῶς τῷ Ὑψι τῆς, νὰ διέλθῃ τὸ στάδιον τῆς Ἀγίας Τεσσαρακονθήμερου νηστείας θεοφιλῶς καὶ θεαρεστῶς ἐν ἄκρᾳ ὁγισιᾶ, χαρᾷ καὶ εὐδοκίμῳ καὶ νὰ τὴν καταξιώσῃ Αὐτὸς ὁ δεὺς ἡμᾶς πλοῦν καὶ ἀναστάς Σωτὴρ ἡμῶν νὰ προσκυνῇ τὰ τε φρικτὰ καὶ ἅγια πάθη καὶ τὴν τριήμερον αὐτοῦ ἔγερσιν, λαμπρῶς τε καὶ αὐθεντικῶς, καθὰ τὸ Ὑψος τῆς ἐπιποθεῖ καὶ ἐφίστα, καὶ οἱ πιστοὶ δοῦλοι τῆς θεόθεν ἐξαυτούμεθα. Εἴτε δὲ ἔτερον εἶχον πρὸς δῆλωσιν ἐκ τοῦ ἐμπερικλειομένου δουλικοῦ μου πιττακίου θέλει καταλάβῃ τὸ Ὑψος τῆς. Καὶ τὰ πανεκλάμπρα αὐτῆς ἔτη εἶησαν παρὰ Θεοῦ πλεῖστα, ὁγισιᾶ καὶ πανευδαίμονέστατα.

αφ' ἧδ' ὧ, Φεβρουαρίου ιε' η'.

Τοῦ θεοφροονήτου αὐτῆς Ὑψους
εὐπειλῆς δοῦλος

Ἀλέξανδρος Μάνος (·).

Prea-înălțate și prea-binevoitorule mie
Domn,

† La Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită mă închin umil, sărutând pașii preastrălucitelor Tale picioare, rugându-mă neconținut de Mântuitorul nostru făcând om ca să ocrotească și să păzească pe Înălțimea Ta fără boală, cu voie bună, sănătos, întru mulți ani și mai presus de orice întâmplare nenorocită, în nezguduită rămânere și întărire pe strălucitul și domnescul Tău Scaun până la bătrânețea cea mai adâncă. Pornind pe cei de față pentru afacerile pe care le arătăm în cele de mai jos Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu, n'am lipsit și în deosebi eu, robul Tău, ea, închinându-mă până la pământ, să mă bucur și eu cu supunere împreună cu Înălțimea Ta, ca să treacă sorocul Sfântului Post de patruzeci de zile cu evlavie și în chip plăcut lui Dumnezeu, în cea mai înaltă sănătate, bucurie și fericire și să Te învrednicească Acel care a suferit și a înviat, Mântuitorul nostru, a serba și pătimile lui cele grozave și sfinte și Învierea Lui de trei zile, strălucit și domnește, cum dorește și pofteste Înălțimea Ta, și o cerem noi, credincioșii robi ai Tăi, de la Dumnezeu. Iar, dacă am avut alt ceva de vădit, o vei afla Înălțimea Ta din supusa mea [scrisoare] aici închisă. Și anii Tăi preastrăluciți fie de la Dumnezeu foarte mulți, sănătoși și foarte fericiți.

1797, Februar 16.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
simplu rob.

Alexandru Manu (?).

Καὶ ἡ δοῦλη τῆς ταπεινῶς προσκυνεῖ τὸ Ὑψος τῆς καὶ ἀσπάζεται τὴν πανέκλαμπρον δεξιάν τῆς. Μεγάλην χαρὰν μὲ ἐπροξένησεν, Αὐθέντῃ μου, τὸ ἐκλαμπρον ἰδιόχειρόν τῆς: ἐδόξασα τὸν Κύριόν μου, μανθάνοντας τὴν πανέκλαμπρον, σὺγκταιοτάτην μοι ὕψειαν τῆς· θείῳ ἐλέει καὶ διὰ τῶν ἐκλάμπρων πατρικῶν τῆς εὐχῶν καὶ ἡ δοῦλη τῆς ὀφθαλμῶν. Αὐθέντα μοι, εὐχαριστοῦμεν, καὶ μὲ δύο ἀράδες βλέπω πῶς μὲ ἐθυμάτε, εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἀμφιβάλλω τελείως, μὲ τὸ νὰ ἡξούρω πόσον ἀναξίως μὲ ἀγαπᾷ. Ὁ Κύριός μου νὰ τὴν χαρίζῃ ζωὴν ἀρκῶ ὕψειαν καὶ χαρὰ καὶ πολυχρόνιον στερῶσιν μετὰ τῆς ἐκλαμπροτάτης Κυρίας, ἀμήν!

Și eu, roaba Ta, smerit mă închin Înalțimii Tale și sărut prea-strălucita-Ți dreaptă. Mare bucurie mi-a căsunat, Doamne al meu, strălucita-Ți scrisoare de mână Ta: am slăvit pe Domnul meu, aflând de prea-strălucita, mult prea-dorita mie sănătate a Ta; cu mila lui Dumnezeu și prin strălucitele Tale rugăciuni părintești, și eu, roaba Ta, sânt sănătoasă. Doamne al meu, mulțămesc, și în două rânduri văd cum Ți aduci aminte de mine, de care nu mă îndoiesc de loc, ca una ce știu cât de fără vrednicia mea mă iubești. Domnul meu să-Ți dea viață în sănătate înaltă și bucurie și întărire de mulți ani cu prea-strălucita Doamnă, amin!

CCCXLVIII.

1797,
16 Februar.

Alexandru Manu (?) către Alexandru Vodă Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, despre cheltuieli cu fortificațiile Chiliei și deosebite legături cu Turcii.

Τὸ τερτίπι τοῦ Κιλέου, ὀφηλότερό μοι Αὐθέντα, διὰ τὰ κατορθωθῆ εἰς αὐτὸ ὅπου ἔγινεν, ἡκολούθησαν πολλά, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἐνδοξότατος Τζελεπῆ-ἑφένδης μας ἐφρονοῦσεν ὅτι, γινόμενον νισφιγέτι-οὐζρὲ μὲ τὴν Πογδανίαν, τὸ Ὑψος τῆς πρέπει νὰ ὑπερευχαριστηθῇ καὶ νὰ γνωρίξῃ ἐσχωριστὴν χάριν τῇ Ἐνδοξότητί του. Ὁ δοῦλός τῆς, καὶ βλέπων ὅτι μὲ ὅλας τὰς παρακλήσεις καὶ ἰδιαίτερα σαριλδίσματα ὁποῦ ἔκαμα εἰς τὴν Ἐνδοξότητά του, δὲν ἡμπόρεσα νὰ κατορθώσω τὸ παραμικρότερον τενζήλι, καὶ ὅχι νὰ μείνῃ ἀνεγόχλητον δι' ὅλου τοῦ Ὑψους τῆς ἀπὸ τὸν χαδαλὲν αὐτόν, ὡς ἐξήτει τὸ Ὑψος τῆς, μάλιστα βλέπων ὅτι ἀρχισὲ νὰ πικάρεσαι ἡ Ἐνδοξότης του διὰ τὸ ταιρίρι μας καὶ διὰ τὰ κήδια ὁποῦ ἐκαριστιρδίσασμεν, καὶ ἀκολούθως διὰ τὸ ὅτι εἶδε ἰλτιζάμι τῆς Πόρτας, ἐπρόσταξα εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον Ἀγᾶ-ἑφένδῃ μας, καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ πολιστῇ τὴν Ἐκλαμπρότητά του, καὶ μὲ ὅλον ὁποῦ εἶχεν ἰδέας καὶ ἡ Ἐκλαμπρότης τζελεπιδίικες, τὸν ἔκαμα ἰλζάμι, καὶ μὲ σουχουλέτι ἔφερε εἰς βαθμὸν τὸν Τζελεπῆ-ἑφένδῃ νὰ φωνάξῃ ἰδιαίτερος τὸν δοῦλόν τῆς, καὶ, δειχνωντάς με ὅλον τὸ τερτίπι ὁποῦ ἀναγκαίως χρειαζέται διὰ τὸ Κιλί νὰ μὲ ἐρωτήσῃ εἰς πόσον εὐχαριστεῖται ὁ δοῦλός τῆς, διὰ τὸν χισὲν τῆς Βλαχίας, ὁ δοῦλός τῆς, ἀποκριθεὶς ὅτι δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ κάμω ῥάγι, μήτε τεργιάζει νὰ μὲ ἐρωτήσῃ, ἀλλὰ ὅτι ἤθελε προστάξῃ, „ὁ πέγης εἶναι πρόθυμος νὰ δάλλῃ εἰς πρᾶξιν τὴν προσταγὴν σου, τὸ ἐδι-

Afacerea Chiliei, prea-înălțate Doamne al meu, ca să se îndrepte cum a ajuns, am urmat multe, căci și prea-slăvitul Celebi-efendi al nostru se gândia ea, ținându-se o parte cu Moldova, Înălțimea Ta trebuie să Te bucuri foarte și să-i ții deosebită recunoștință Slăvirii Sale. Robul Țău, văzând și aceia că din toate rugăciunile sale și osebitele îmbrățișări ce am făcut către Slăvirea Sa, n'am putut să îndrept nici cea mai mică schimbare ca să nu rămâi cu totul netulburat Înălțimea Ta de această havalea, cum o cerea Înălțimea Ta, mai ales că începuse a se pichirisi Slăvirea Sa pentru raportul meu și pentru însemnările ce le-am cuprins în cerere, și, pe urmă, pentru că a văzut neorânduiala Porții, am orânduieat prea-strălucitului-Aga-efendi al nostru, și Dumnezeu Sfântul să-i dea mulți ani Strălucirii Sale, și, cu toate că avea și Strălucirea Sa idei osebite, l-am lămurit, și cu socoteală a adus la treapta lui Celebi-efendi ca să vorbească mai osebit cu robul Țău, și, arătând ca [în] toată socoteala ce neapărat se cere pentru Chilia [e bine] să mă întrebe întru cât mă mulțămesc eu, robul Țău, pentru partea Țerii-Românești, eu, robul Țău, răspunzând că nu sânt vrednic a-mi arăta părerea, nici nu trebuie să mă întrebe, ci ce voia să poruncească, „beitul e gata să puie în practică porunca

κόν μου μεμυριγέτι ἀπὸ τὸν πέγην εἶναι μόνον νὰ παρακαλέσω ἰδιαιτέρως τὸ ἱναγέτι καὶ ἐρσνδλίλι σου, τὸ ὁποῖον παρακαλεῖ καὶ ἐλπίζει χάσσετς ἀπὸ ἐσένα, καὶ ὅχι ἀπὸ ἄλλον τινά, κατὰ τὸ θάδη-κέρεμι ὁποῦ ὁ ἴδιος ἱναγεδὲν ἔκαμν εἰς τὸν πέγην, θὲ ἔμιρ αἰζίν, μὲ ἀπεκρίθη, διὰ τὸ ἐάδι ὁποῦ εἶχα δώσει, εἶναι ὁποῦ ἤθελα νὰ κάμω νισφιγέτ-οὔζρέ, „ἐλέπω ὅμως ὅτι δὲν ἐπέρσσε μακπούλικον· λοιπὸν θέλω τὸ κάμῃ εἰς τρόπον ὁποῦ νὰ πέσῃ εἰς ἐσὰς τὸ ἔνα τρίτον, διὰ νὰ γνωρίστε τὸ ἱναγέτι μου“. Καὶ οὕτω ἔδωκε τὸ νιζάμι αὐτό· εἰς τὸ ὁποῖον πλέαν δὲ εἶχον τί νὰ εἰπῶ παρὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσω καὶ νὰ τὸν εἰπῶ ὅτι θέλω γράψαι τῷ Ὑψει της τὸ ἱναγέτι του.

Ἦ ὁπόθεις τοῦ τερτζιμανλικίου τοῦ Πάνου ἔμεινε κατὰ τὸ παρὸν ἀνενέργητος, ἐπειδὴ ὁ ὑψηλότατος Καπουδάν-Πασάς, ἐρσνδης μας, εἰς καιρὸν ὁποῦ εἶχε γίνῃ ἱλζάμι, πρὸ ἡμερῶν, ἔπειτα τὸ ἐμετανόησε, καὶ ὁ μὲν Πάνος σχεδὸν ἀπελπίσθη, ὁ δὲ ἐνδοξότατος Ῥασήδ-ἐρσνδης μας ἐλπίζει πάλιν νὰ τὸ κατορθώσῃ, καὶ οὕτω στέκει ἡ ὁπόθεις.

Ὁ ἐκλαμπρότατος, φίλατός της περιζαδὲς μὲ εἶπε νὰ γράψω τῷ Ὑψει της ὅτι παρακαλεῖ διὰ τὸν Καμινάρην ὁποῦ ἔχει εἰς δοῦλευσίν του ὡς κερχαγιάν, καὶ ἐν χρήσιμον παιδί, Ἀλέκον, τῷ μὲν νὰ διορισθοῦν ἐκατὸν γρόσια τὸν μῆνα, τῷ δὲ πυνήντα, τὰ ὁποῖα νὰ λογαριασθοῦν ἀπὸ αἰ Ὀκτωβρίου, καὶ νὰ δοθοῦν τὰ δεδουλευμένα, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τὴν πληθὺν τῶν ἐξόδων παραζαλίσθη, καὶ δὲν ἡμπορεῖ νὰ γστειρσιρδίσῃ. Εἶπον ὁ δοῦλός της νὰ τὰ δώσω, καὶ ὅτι εἰμαι ἐσδαίος ὅτι τὸ Ὑψος της θέλει τὸ νοστιμευθῇ καὶ ὅχι νὰ δυσαρσστηθῇ, πλὴν δὲν τὸ ἐστερξεν ἡ Ἐκλαμπρότης του, λέγων ὅτι, ἂν δὲν ἔλθῃ ἡ ἀπόκρισις του Ὑψους της, δὲν τὸ δέχεται· καὶ ὅτι εἶναι ἡ ἀθθενικὴ της προσταγῇ.

Ὁ Ἀζίζ-ἐρσνδης ἀγόρασε διὰ πυνήντα πουργεῖα τὸ εἰς Ἀκιντί-Πασῇ γιὰ τὸ Ῥαῖά-Ἀλη-ἐρσνδῇ, τὸ ὁποῖον, μὲ τὸ νὰ τὸ εἶπεν ἄπαξ καὶ δις τῷ Πάνῳ, μὲ εἶπεν ὅτι πρέπει νὰ τὸ γράψωμεν τῷ Ὑψει της διὰ νὰ τῷ στείλῃ κῆμμιαν ἀνάλογον ποσότητα, καὶ εἶπον καὶ ὁ δοῦλός της ὅτι γιολουνδὰ εἶναι νὰ τὸ γράψωμεν, καὶ ἐσδαία ἤθελεν εἶσθαι γιολουνδὰ ἂν δὲν ἦτον τὰ ἄλλα γνωστά· εἰς καιρὸν ὅμως ὁποῦ εἶναι ἐκείνα, τί τεργιάζει νὰ στοχασθῇ τινὰς ἄλλα· ἐξ ἐκείνων ὅμως πρέπει τοῦλάχιστον, καὶ ὁρισμός της νὰ τῷ στείλῃ τὰ ἡμισυ μὲ αἶον. Καί, ἂν ὁ Πάνος τῇ γράψῃ περὶ τοῦ Ἀζίζ-ἐρσνδῇ εἰς τὰ ἴδια, ἡμπορεῖ νὰ ἀ-

Ta, iar slujba mea de la beiu e numai să rog mai osebit mila și nobleța Lui, pentru care se roagă și nădăjduiește binefacere de la Tine, și nu de la altcineva, după făgăduita bunătate pe care însuși milostiv a (?) făcut-o către beiu după voia dumitale“, mi-a răspuns că; pentru făgăduiala ce aveam să-i dau, să fie cum am vrut a face partea, „dar văd că n'a ieșit bine; deci voi face așa ca să cadă la voi o treime, ca să cunoașteți mila mea“. și așa și-a dat porunca; la care n'am avut ce mai spune decât să-i mulțămesc și să-i spun că-Ți voi scrie Înălțimii Tale pentru mila lui.

Afacerea terzimanlăcului Banului a rămas deocamdată neisprăvită, de oare ce prea-înălțatul Capudan-Pașa, efendi al nostru, la vremea când era să se lămurească, acum câteva zile, și-a schimbat apoi gândul, și Banul aproape și-a pierdut nădejdea, iar prea-slăvitul Rașid-Efendi al nostru nădăjduiește iarăși a o îndrepta, și astfel stă lucrul.

Prea-strălucitul, prea-iubitul Țău beizadea mi-a spus să-Ți scriu Înălțimii Tale că se roagă pentru Căminarul ce-l are la slujba sa ca pe un chehaiâ, și pentru un copil de ispravă, Alecu, să i se orânduiască unuia o sută de lei pe lună, iar altuia cinzeci, cari să se socoată de la 1-iu Octombre, și să dea cele servite, căci și din mulțimea cheltuielilor s'a zăpăcit, și nu poate să ajungă. Am spus eu, robul Țău, să dea și că sânt sigur că Înălțimea Ta o va primi cu plăcere și nu se va supăra, dar nu i-a plăcut Strălucirii Sale, spunând că, dacă nu vine răspunsul Înălțimii Tale, nu o primește; și ce va fi porunca Ta domnească.

Aziz-efendi a cumpărat cu cinzeci de pungi chioșeul de la Achindi-Pași al lui Raiâ-Ali-efendi, care, cum a spus-o odată și de două ori Banului, mi-a spus că trebuie s'o scriem Înălțimii Tale ca să-i trimeti vre-o sumă potrivită, și am spus și eu, robul Țău, că e de scris în regulă aceasta, și de sigur ar fi fost în regulă, de n'ar fi cunoscute altele; dar, la sorocul la care sânt acelea, ce folosește a se gândi cineva la altele(?); din acelea însă se cuvine cât de puțin, și porunca Ta [să fie] a i se trimete jumătate cu întâiul. Și, dacă Banul Îți scrie despre

ποκριθῇ τὸ Ὑφος της τῇ Εὐγενείᾳ του νὰ συν-
τόχη μετὰ τοῦ δοῦλου της, καὶ ἐκείνο ὁποῦ
ἠθέλαμεν κρίνῃ ἀμφοτέρω εὐλογον, νὰ κά-
μωμεν.

Μὲ εἶπεν ὁ Χοτζᾶ-Ἐμὸνης καὶ αὐτὸς νὰ
γράφω τῷ Ὑφει της ὅτι ἀσπάζεται δουλικῶς
τὴν πανέκλαμπρον δεξιάν τοῦ Ὑφους της, καὶ
ἐκ τῆς γνωστῆς ποσότητος τῆς Μεγαλειότητός
του κερ:χανιζδάν ὀλαράν, ἐντὸς τοῦ Ῥαμαζα-
νίου νὰ προφθάσῃ ἓνα μέρος, τοῦλάχιστον τὸ
ἐν τρίτον· αὐτὸ σαδανάτου γαῖρετινδὲν νὰ πῇ
τὸ ἐνθυμίζει μὲ τὸ νὰ ἱεσόρῃ ὅτι θὲ νὰ φα-
νοῦν μακροῦλτικα ὅταν γίνουν προτοῦ νὰ ζη-
τηθοῦν· ἄρα φαίνεται νὰ ἔχῃ ἱδῇσιν ὅτι ἔ-
χουν νὰ ζητηθοῦν.

Ἰδοὺ καὶ ἀποκριτικὸν τοῦ ἐνδοῦ. Σουλτάν-
κετχουδασῇ Ἰπραχίμ-ἐφένδῃ, πρὸς ὃν ἐπρόσ-
φερα καὶ μίαν ὥραν ἱγλέςικην μουτζεδχίρικην
πολλὰ ζαρίφικην, γρόσια 1350, τὴν ὁποίαν ἐ-
πεγένδισε πρῶτον ὁ Χοτζᾶ-Μουῆς, φίλος της·
μὲ ἐπρόσταξες δὲ ἡ Ἐνδοξότης του νὰ γράψω
τῷ Ὑφει της ὅτι τὸν Ἀλῆ-ἄγᾶ, μὲ τὸ νὰ ἔ-
δωκε καὶ τοῦ ἐφετεινοῦ χρόνου τὸ ἱλιτζάμι τοῦ
Φετιχισλαμίου, παρακαλεῖ τὸ Ὑφος της, γνω-
ρίζουσα αὐτὸν ἄνθρωπον τῆς Ἐνδοξότητός του,
νὰ τὸν ἐγνοιάζεται καὶ νὰ τὸν βοηθῇ εἰς τὰς
τυχοῦσας χρεῖας του, καὶ ἂν ἤθελε προβάλλῃ
τῷ Ὑφει της διὰ νὰ στείλῃ κάμμιαν ποσότητα
ἄσπρων διὰ μέσου τοῦ Ὑφους της ἐδῶ εἰς
Πόλιν διὰ τὸ ἐπιφοδὸν τῆς στρατάς, νὰ κάμῃ
χιμμέτι τὸ Ὑφος της εἰς τὸ νὰ τὸ οἰκονο-
μήσῃ διὰ πολιτζῶν ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἱεσόρῃ ὅτι
τοῦτο εἶναι χάμικον τεκλίρι, μὲ τὸ νὰ ἔχῃ τὸ
Ὑφος της χρεῖας καὶ ἀνάγκας πολιτζῶν με-
γαλητέρας, μὲ ὅλον τοῦτο νὰ γίνῃ καὶ εἰς τοῦτο
τὸ δυνατόν χιμμέτι της καὶ θέλει ὁποχρεωθῇ.

Ὁ Ἀζίζ-ἐφένδῃς ἐπιστατεῖ καὶ ἐπιμελεῖται
διὰ νὰ τὴν γιαντιρδίσῃ ῥέσμι καλὸν τοῦ σὺν
Θεῷ ἀγίῳ οἰκοδομηθησομένου πινᾶ εἰς Κου-
ροῦτζεσμε, εἰς τὸν Μινὰς κάλφα. Μόλις ὁ Κομ-
νιγὴς μὲ ἔφερσεν ἓνα ῥέσμι, τὸ ὁποῖον δὲν μὲ
ἄρσσε, καὶ τὸν ἐπκρήγγειλα νὰ κάμνῃ ἄλλο.

Ὁ ἅγιος Λαρίσης, ὅστις προσκυνεῖ τὸ Ὑ-
φος της, μὲ ἔστειλε μερικὸς τενεκῆδες ταπά-
κον ἀρβανίτικον, ὁποῦ τὸν ἤλθε τώρα, διὰ νὰ
στεῖλω τῷ Ὑφει της, καὶ μὲ τὸ νὰ ἀμφι-
βάλλω ἂν τὴν ἄρσῃ, στέλλω ἥδη διὰ τῶν πα-
ρόντων ἓνα τενεκὲν διὰ ὀρνεῖν τῷ Ὑφει της,
καὶ, ἂν τῇ φανῇ ἀρσστόν, ἄς μὲ προστάξῃ νὰ
τῇ στείλω καὶ τὸν ἄλλον.

Μὲ ἔδωκε σήμερον καὶ ὁ ἐκλαμπρότατος,
φιλιτατός της πεγῆζαδὲς μίαν πότζαν κορ-
φιάτικον καλόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον μόνον δύο
πότζες ἡμπόρεσε νὰ βάλλῃ εἰς τὸ χέρι ἀπὸ τὸν

Aziz-efendi ἰν ale lui, îi poți răspunde
dumisale Înălțimea Ta să se ajungă cu
mine, robul Tău, și ce vom judeca bun
amândoi s'o facem.

Mi-a mai spus Hogeia-Emini să-ți mai
seriu Înălțimii Tale că sărută cu supunere
prea-strălucita dreaptă a Înălțimii Tale și
din cunoscuta sumă a Măriei Sale pentru...,
pe vremea Ramazanului să se dea o parte,
măcar o treime; aceea cinstită voință să
spuie să Te gândești, căci știi că nu se
arată [lucrurile] mai bune când se fac
înainte de a se cere; poate să se a-
răte că ai știre cum că eran să se
ceară.

Iată și răspunsul prea-slăvitului Sultan-
chethudasi Ibrahim-efendi, căruia i-am
adus și un ceasornic englezesc masiv foarte
gingaș, de lei 1.350, care i-a plăcut întâiu
lui Hogeia-Misl, prietenul Tău; mi-a po-
runcit Slăvirea Sa să-ți seriu Înălțimii
Sale că pe Ali-Aga, de oare ce a dat și
anul acesta vre-o rânduială Fetihislamului,
se roagă Înălțimea Sa, știindu-l om al
Slăvirii Tale, să-l aibi în grijă și să-l
ajuti la nevoile lui întâmplătoare, și,
dacă vrea să aducă înaintea Înălțimii
Tale ca să trimeată o câțime de bani
prin Înălțimea Ta aici în Constantinopol
pentru fiica dumnealui, să faci bunătate
Înalțimea Ta ca s'o economisești cu po-
liți; de și știe că aceasta este curată prie-
tenie, având Înălțimea Ta lipsuri și nevoi
de poliți mai mari, totuși să se facă și
în aceasta bunătatea cu puțință, și va ră-
mânea îndatorit.

Aziz-efendi supraveghiază și poartă
grijă de planul bun pentru binana ce se
va clădi cu Dumnezeu Sfântul la Curî-
ceșmê, la arhitectul Minâ. Abia mi-a adus
Comnen o socoteală, care nu mi-a plăcut,
și i-am dat veste să facă alta.

Preasfințitul de Larisa, care se închină
Înalțimii Tale, mi-a trimis câțeva tini-
chele de tabac albanes care i-a venit
acum, ca să-l trimet Înălțimii Tale, și,
nefiind sigur că-ți va plăcea, trimet
acum cu cele de față o tinichea de probă
Înalțimii Tale, și, dacă-ți va părea plăcut,
poruncește-mi să-ți trimet și altul.

Mi-a dat azi și prea-strălucitul prea-
iubitul Tău beizadea o bocceă de tutun de
Corfû, bun, din care numai pe două boc-
cele am putut pune mâna de la noul

νέον ἐλτζήν, ἐξ ὧν τήν μίαν ἄρπαξεν ὁ ἐνδοξότατος Πέτς-ἐφένδης μας, καί ἡ ἄλλη εἶναι αὐτή· δὲν ἐπρόφθασε δὲ τὸ κουτί ὁποῦ ἐπαρρήγεια διὰ τὰ τήν γερλεσιτρίδισω μέσα, καὶ ἔμεινε μὲ δ'ὄν καλαράσην.

Ὁ ἐνδοξότατος Ἀλίζ-ἐφένδης μὲ ἐπρόσταξε νὰ γράψω τῷ Ὑψι της ὅτι τήν παρακαλεῖ νὰ τὸν στείλῃ διὰ τὸ κονάκι του πέντε χιλιάδες δακάδες μαλί, νὰ προστάξῃ ὅμως νὰ τὸ πλύουν καλὰ, ὁποῦ νὰ εἶναι παστρικόν, καὶ θέλει ὁποχρεωθῇ.

Ὁ Μεσρόπης, μὲ τὸ νὰ ἔχῃ γράψιμον τοῦρ-κικόν πιστινικόν καὶ καλῆτερον ἀπὸ ὅλους τοὺς Ῥωμαίους ὁποῦ ἔχει εἰς δούλευσίν της τὸ Ὑψος της, εἰ ὀρισμὸς τοῦ Ὑψους της, νὰ προστάξῃ ὅσα ταχυρίδια στέλλονται, ὁποῦ δὲν εἶναι γραμμένα παρὰ τοῦ Δισάν-ἐφένδης, νὰ τὰ γράφῃ αὐτός, καὶ στοχάζομαι ὅτι ἡμπορεῖ νὰ πιάσῃ τόπον κιατίπη, μάλιστα ὁποῦ ἔχει καὶ κῆποιον ἰνσασιῖκι καὶ ἰστιδάτι· ἂν τὸν μεταχειρισθῇ τὸ Ὑψος της, ἐλπίζω νὰ γένη καὶ τερπιγές.

Πρὸς τὸν ἐνδοξότατον Ρουστέμ-ἀγὰ προσμένω ταχυρίδι της, καὶ ἂπορῶ διατί μέχρι τοῦδε δὲν ἐστάλη· ὁ ὅποιος, μὲ τὸ νὰ ἐτελειώσῃ τὸ γιολί του καὶ τὸ στρώνει, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας θὲ νὰ πηγαίῃ, πρέπει νὰ τὸν προσφέρωμεν μερικὰ μουνασίπικα πράγματα, εἰς τῶν ὁποίων τὸ τεδάρικι εὐρίσκομαι.

Ἐστρωσε καὶ ὁ ὑπέρτατος ἐφένδης μας τὸ γιολί του καὶ ἐγιαπτίρδισε καὶ ἐν νέον δαϊρέ, ὁ ὅποιος καριπὲν τελειώνει, καὶ ὅλοι προσφέρουν διάφορα πράγματα, καὶ κατὰ χρέος πρέπει καὶ οἱ δούλοι της ἕως πέντε, ἐξ πουγγεῖα πρᾶγμα μουνασίπικον νὰ προσφέρωμεν.

Μὰς ἐζήτησε καὶ ὁ Ἀλίζ-ἐφένδης διὰ τὸ νέον γιολί του ἕνα ἀβιζέ, δύο φανούς καὶ ἐν ζευγάρι καθρέπταις.

Ὁ Ἰζέτ-πέγγ-ἐφένδης μὲ ἔδωκε μίαν πότσαν ταπάκον κορφιάτικον διὰ πολλὰ καλόν, νὰ στείλῃ τῷ Ὑψι της, ὁ ὅποιος, ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴν ἐφάνῃ καλὸς εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον πεγγιζαδὲ καὶ δούλόν της, μὲ ὅλον τοῦτο ἦθελα νὰ τὸν στείλῃ μὲ τοὺς παρόντας ἂν δὲν εἶχον ἄλλα ἄφρευκα ἀμυνέτια. Ὅθεν ἔμεινε διὰ κατόπι.

Ὁ γιουδοῦρδισα ἕνα ῥέσμι, Αὐθέντα μοι, πολλὰ καλὸν διὰ τὸν σὺν Θεῷ γενησόμενον πινάν, καὶ ἐλπίζω νὰ τὸ πεγγυδίσῃ καὶ τὸ Ὑψος της· δὲν ἐπρόφθασεν ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ μὲ δ'ὄν θέλω τὸ στείλῃ τῷ Ὑψι της.

eleu (ambasador), din care pe una a răpit-o prea-strălucitul Reis-Efendi al nostru, și cealaltă e aceasta; n'a ajuns însă cutia ce Ți-am vestit ca s'o așez înuntru, și a rămas cu al doilea călăraș.

Prea-slăvitul Aziz-efendi mi-a poruncit să-Ți scriu Înălțimii Tale că Te roagă să-i trimieți pentru conacul lui cinci mii de oca de lână, însă să orânduiești să o spele bine, așa ca să fie curată, și va rămânea îndatorit.

Mesrop, având scrisoare mai *matură și mai frumoasă decât toți Grecii ce-i ai în slujbă Înălțimea Ta, dacă e voia Înălțimii Tale, poruncește ca toate rapoartele care se trimet, ce nu sânt scrise de Divan-efendi, să le scrie el, și socotesc că poate lua locul de secretar turcesc, mai ales că are și ceva talent și experiență (?): dacă l-ar întrebuița Înălțimea Ta, nădăjduiesc să ajungă și mai bine.

Către prea-slăvitul Rustem-Aga aștept raportul Țău, și nu știu de ce până acum nu s'a trimes; care, isprăvind conacul său și podindu-l, și peste câteva zile intră în el, se cuvine să-i aducem ceva lucruri de împodobire, la a căror alegere mă aflui.

A podit și prea-înălțatul nostru patron conacul lui și a clădit și un nou chioșc, care aproape e gata, și toți aduc în dar deosebite lucruri, și după nevoie se cade ca și robii Țăi să aducem lucruri de împodobit până la cinci, șase pungi.

Ni-a cerut și Aziz-efendi pentru conacul său un *avizé*¹, două policandre și o păreche de oglinzi.

Izet-beg-efendi mi-a dat o bocceă de tabac de Corfù ca foarte bun, pentru a-l trimete Înălțimii Tale, care, de și nu s'a arătat bun la prea-strălucitul beizadea și rob al Țău, totuși am vrut să-l trimet cu cei de față, dacă n'ar fi avut alte mici lucruri nelipsite. Deci a rămas pentru mai pe urmă.

Am potrivit un plan. Doamne al mieu, foarte bun pentru binaua ce e a se face cu Dumnezeu, și nădăjduiesc să-Ți placă și Înălțimii Tale; dar n'a sosit până acum, și eu al doilea îl voi trimete Înălțimii Tale.

¹ Fel de polieandru.

CCCXLIX.

1797,

18 Februar.

Doamna Smaranda către fiul ei, Alexandru Ipsilanti, Domnul Terii-Românești, cu urări.

Τὴν θεοφροδότηον αὐτῆς Ὑψηλότητα μητρικῶς ἀπὸ καρδίας ἀσπαζομένη, ἐκ ψυχῆς ἐπεύχομαι.

† Ἦν διαφυλάττοι τὸ θεῖον ἐν ἀκροτάτῃ ὕψει καὶ διηγουμένη εὐμερίᾳ, μετὰ μακροζωίας καὶ ἐπιτεβύσεως πάντων τῶν ἐκλάμπρων αὐτῇ καταθυμίων. Μετὰ τὴν ἀκριβῆ ἔρουναν τῆς εἰπέρ τι ἄλλο εὐχταισιότητος μοι ἐκλάμπρου ὕψεως τῆς, δὲν ἔλειψα νὰ τῇ δηλοποιήσω ὅτι καὶ ἡμῖς χάριτι θεῖα ὕψινομεν. Τὰ δὲ ἐκλαμπρα ἔτη τῆς Ὑψηλότητός τῆς εἴσαν θεόθεν λαμπρὰ καὶ εὐδαίμονα.

αφ᾽ ἧς, Φεβρουαρίου ιη΄.

Τῆς Ὑψηλότητός τῆς

Μίτηρ Σμαράδα.

Και παλιν ἀφεντι μου εκ ψυχης και καρδιας μιτρικως ασπαζομε σας και ο κυριος μου και ο θεος μου και ο κυρια μου θεοτοκου να σας χαροποι σε ολα αμην αμιν και σας ευχουμαι απο καρδιας δια ολα¹.

Pentru Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită din inimă ca o mamă sărutând-o, din suflet mă rog.

† Pe care să te păzească Dumnezeu în cea mai înaltă sănătate și neocurmată fericire, în viață lungă și cu căpătarea tuturor celor strălucite dorite Ție. După cercetarea de aproape a strălucitei Tale sănătăți foarte dorită mie mai presus de orice alta, n'am lipsit a-Ți arăta că și noi cu harul lui Dumnezeu sântem sănătoși. Iar anii străluciți ai Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu străluciți și fericiți.

1797, Februar 18.

A Înălțimii Tale.

Mamă: Smaranda

Și iar, Doamne al meu, din inimă de mamă Te sărut, și Domnul meu și Dumnezeuul meu și Doamna mea născătoarea de Dumnezeu să Te bucure, la toate, amin, amin, și mă rog pentru Ține din suflet la toate.

CCCL.

1797,

18 Februar.

Doamna Smaranda către nora ei, Doamna lui Alexandru Ipsilanti, Domnul Terii-Românești, cu urări.

Τὴν θεοσεβειστέτην αὐτῆς Ἐκλαμπρότητα, μητρικῶς ἀπὸ καρδίας ἀσπαζομένη, ἐκ ψυχῆς ἐπεύχομαι.

† Ἦν διαφυλάττοι καὶ περέμποι ὁ Κύριος ἡμῶν ἐν ἀκροτάτῃ ὕψει καὶ ἀμειψαπώτῃ εὐδαιμονίᾳ, μετὰ μακροδιότητος καὶ ἐπιτεβύσεως πάντων τῶν ἐκλάμπρων αὐτῇ καταθυμίων. Μετὰ τὴν ἀκριβῆ ἔρουναν τῆς εἰπέρ τι ἄλλο εὐχταισιότητος μοι ἐκλάμπρου ὕψεως τῆς, δὲν ἔλειψα νὰ τῇ δηλοποιήσω ὅτι καὶ ἡμῖς ὅλοι χάριτι θεῖα ὕψινομεν. Τὰ δὲ ἐκλαμπρα ἔτη σας εἴσαν λαμπρὰ καὶ εὐδαίμονα.

αφ᾽ ἧς, Φεβρουαρίου ιη΄.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός τῆς

Και παλιν εκ ψυχης και καρδιας ασπαζομε την εκλαμπροτητα της και ευχουμε μιτρικως

Sărutând din inimă ca o mamă pe Strălucirea Ta prea-cucernică, din inimă mă rog pentru Ține.

† Pe care să Te păzească și ocrotească Domnul nostru în cea mai înaltă sănătate și neschimbata fericire, întru mulți ani și cu căpătarea tuturor acelor strălucit dorite ale Tale. După cercetarea de aproape a sănătății Tale strălucite prea-dorită mie peste orice alta n'am lipsit să-Ți arăt că și noi toți slavă Domnului sântem sănătoși. Iar anii Țăi străluciți fie luminați și fericiți.

1797, Februar 18.

A Strălucirii Tale.

Și iar din suflet și din inimă sărut pe Strălucirea Ta și dorese ca mamă a primi

¹ Acest alineat e autograf.

να λαβανουμε χαρουμενα γραματα και λαμπρα
και να λαβανετε αμιν αμην και παλιν αμιν
0s[s] μου.

Μιτηρ Σμαραγδα¹.

plăcute scrisori și Strălucite și să le luați,
amin, amin, și iar amin, Doamne al
mieu.

Mama: *Smaranda*.

CCCLI.

Constantin Ipsilanti către tatăl său, Alexandru-Vodă al Țerii-Românești, 1797,
despre știri din Europa apuseană și afaceri curente ale Domniei. 18 Februar.

Τὴν Ὑψηλότῃτά της οὐκῶς προσκυνῶ, ἀσπ-
ζόμενος τὴν πανέκλαμπρον αὐτῆς δεξιάν,

† Δεόμενος τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἵνα
διαφυλάττῃ καὶ διατηρῇ αὐτὴν ἄνοσον, εὖθυ-
μον, ὑγιᾶ, μακρόβιον καὶ ὑπερκειμένην παν-
τὸς ἐναντίου συναντήματος. Μὲ τὸ νὰ κινῶ
ὁ παρών, δὲν λείπω διὰ τοῦ παρόντος μου δου-
λικοῦ νὰ ἐρρυνήσω τὰ περὶ τῆς ὑπὲρ τι ἄλλο
εὐκαταίας μοι ἐκλάμπρου ἀγαθῆς ὑγείας της,
ἅμα δὲ νὰ δηλοποιήσω τῷ Ὑψι της ὅτι χά-
ριτι Θεῆς καὶ διὰ τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς
πατρικῶν εὐχῶν καὶ ἡμεῖς ὑγιαίνομεν. Πρὸ
ὀλίγων ἡμερῶν διὰ ὑψηλῆς προσταγῆς τοῦ
ὑπερτάτου ἐρρύνει μας ἔδωκε ἕνα γράμμα πρὸς
τὴν Ὑψηλότῃτά της κῆποιρ Παγτατλι Ἰπρα-
χίμ-ἀγά. Ἐπειδὴ καὶ μὲ μεγάλην βίαν ἔγραψα
τὸ ῥηθὲν γράμμα καὶ σχεδὸν ἀγίακ οὐζερινέ,
δὲν ἡμπόρεσα νὰ κάμω ταφσίλι τὴν ὑπόθεσιν,
Ὁ ῥηθεις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχεν ἔλθῃ ἔδω
ἀπὸ Νικιόπολιν μὲ μουχίμικα ταχυράτια περὶ
τῶν γνωστῶν ὑποθέσεων· ἔξω ἀπὸ τὰ ταχυρι-
ράτια ὅπου ἔρρην, ἔδωκε καὶ ταχυρίρι λισάνεν
τῶν τρεχόντων πραγμάτων καὶ τῶν ὅσων ἐν-
δεχομένων νὰ ἀκολουθήσουν, καὶ μὲ τὰς ἀπο-
κρίσεις αὐτῶν ἔγιναν ἱατέ, καθὼς θέλει πλη-
ροφορηθῇ τὸ Ὑψος της καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον.

Προσιόμενος μὲ ἄκρον ἰντιζάρι καλαράσην
της διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν τὰ της Ἰταλίας.
Μὲ τὸν ἀπὸ Πόσνα κουριέρην της Ἰσπανίας
ἐλάττωμεν τὴν ῥελατζιόνε ἐνὸς φοβεροῦ συγ-
κροτισμοῦ μεταξὺ Φραντζέζων καὶ Γερμανῶν,
εἰς τὸ ὑποῖον ἐγράθη κατὰ κράτος τὸ αὐσο-
τριανὴν στράτευμα: εἰκοσιτρεις χιλιάδες μόνον
ἔμειναν πριτζιονέροι καὶ ἐξήκοντα τόπια. Λέγου-
σιν ὅτι μέχρι τοῦδε νὰ ἐπάρθη καὶ ἡ Μάντοβα.

Ὁ Προδσις ἰνδιάτος μὲ εἶπεν ὅτι ὁ βα-
σιλεὺς του νὰ ἦτον ἄρρωστος καὶ ὅτι τώρα
εἶναι καλὰ.

Στέλνω διὰ τοῦ παρόντος τὸ μουλτέρετι-
κον περάτι ὁποῦ μὲ ἔκαμιν ἰχσάνι τὸ Τσβλέτι-

Înălțimii Tale fiește mă închin, sărutând
prea-strălucita-Ți dreaptă,

† Rugându-mă de atot puternicul Dum-
nezeu să Te păzească și ocrotească fără
boli, bucuroasă, sănătos, întru mulți ani și
mai presus de toată întâmplarea protiv-
nică. Plecând cel de față, nu lipsesc prin
cea de față a mea supusă să cercetez cele
despre strălucita bună sănătate a Ta care
mie îmi e dorită peste orice alta și tot
odată să arăt Înălțimii Tale că slavă
Domnului și prin prea-strălucitele Tale
rugăciuni părintești și noi sântem sănă-
toși. Cu câteva zile înainte prin înaltă
poruncă a prea-înălțatului efendi al nostru
am dat o scrisoare către Înălțimea Ta
unui Bagdadli Ibrahim-aga. De oare ce
și cu grabă mare am scris acea scrisoare
și aproape în picioare, n'am putut lămuri
lucrurile. Acel om acum câteva zile ve-
nise aici din Nicopol cu niște rapoarte
aspre despre știutele lucruri; afară de
rapoartele ce a adus, a dat și un raport
din gură despre lucrurile de față și cele
ce se așteaptă a urma, și cu ale lor răs-
punsuri s'a înapoiat, cum vei afla Înălți-
mea Ta chiar de la el.

Așteptăm cu cea mai mare nerăbdare
călărașul Țău ca să aflăm cele din Italia.
Cu curierul din Bosnia al Spaniei am pri-
mit *relația* unei grozave ciocniri între
Francesi și Germani, în care s'a pierdut
mai toată oastea austriacă: numai douăzeci
și trei de mii au rămas prizonieri și sai-
zeeci de tunuri. Spun că până acum s'a
luat și Mantova.

Trimetul Prusiei mi-a spus că regele
său era bolnav și că acum e bine.

Trimet cu cea de față beratul *multefetic*
ce mi-a făcut Devlet-Aliè² (a cărui putere

¹ Pe sonda din dos a precedentei.

² Curtea.

Ἀλιγίς (οὗ τὸ κράτος εἶη ἀκαταμάχητον) διὰ
νὰ μὲ εὐχῇθῃ. Ἐλουμούρου μερχόμενον π'
ἐδράτιστα. Ἐνθυμείται τὸ ὕψος τῆς τὰ ὅσα
εἶχαν ἀκολουθήσῃ περὶ αὐτοῦ τοῦ περατοῦ
προλαβόντως. Τί ἐκατόρθωσαν; Μόνον τὸν
ἑαυτὸν τοὺς ἐβλάσαν. Ἀς εἶναι δοξασιμένον τὸ
ὄνομα τοῦ ἁγίου Θεοῦ, ὅπου μᾶς ἐφύλαξεν
ὥς κόρην ὀφθαλμοῦ ἀπὸ τὰ τόσα καὶ τόσα
χουτσοῦμιά των, καὶ ἐλύτρωσε καὶ τὸ Τεθλέτι
ἀπὸ τὸ σέρρι των.

Παρακλῶ τὸν ὑψηλότατον Ἀλέξανδροδόδα
νὰ μὴν τὸν ἐσχάσῃ.

Καὶ τὰ μὲν πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶσαν
θεόθεν πλεῖστα, ὅγισινὰ καὶ πανευδαίμονα, αἱ
δὲ πατρικαὶ μοι αὐτῆς εὐχαὶ ἄρωγαί μοι διὰ
εἶου.

αψήζω, Φευρουαρίου ιη'η.

Τῆς Ὑψηλότητος τῆς υἱὸς καὶ δοῦλος

Κωνσταντῖνος Ὑψηλάντης¹.

Στέλλω τῇ Ὑψηλότῃ τῆς μίαν πότσαν
Κόρφια ἀπὸ τὸν πολλὰ φίνον· ἐλπίζω νὰ τὸν
πεγενδίσῃ. Δὲν ἔμπορῶ νὰ περιγράψω πόσον
καλὴ γίνεται διὰ αὐτὴν τὴν Κόρφια ἐδώ: ὅλοι
ἀπὸ αὐτὸν τὸν φῖνο θέλουν, καὶ δὲν εὐρίσκεται.

fie nebiruită) ca să mă roage (*sic*).
(Neinteligibil.) Îți aduci aminte Înăl-
țimea Ta câte urmaseră mai înainte
pentru acest berat. Ce au câștigat? Numai
pe ei înșii s'au vătămat. Fie slăvit numele
lui Dumnezeu Sfântul care, ne-a păzit ca
lumina ochiului de atâtea și atâtea atacuri
ale lor, și a scăpat și Devletul de rân-
tatea lor.

Rog pe prea-înălțatul Alexandru-Vodă
(Callimachi) să nu-l lase.

Și anii Tăi prea-străluciți fie de la
Dumnezeu foarte mulți, sănătoși și prea-
fericiți, iar părințelești-Ți rugăciuni mie
ajutătoare în viață.

1797, Februar 18.

Al Înălțimii Tale fiu și rob

Constantin Ipsilanti.

Trimet Înălțimii Tale o bocceă de tu-
tun de Corfū foarte fin; nădăjduiesc să-Ți
placă. Nu-ți pot descrie ce rău se face
aici pentru acel tutun de Corfū: toți vreau
din cel fin, și nu se află.

CCCLII.

1797,
11 April.

Safta Ipsilanti către tatăl ei, Alexandru-Vodă al Țerii-Românești, despre
starea familiei.

Τὴν Ὑμετέραν εὐσεβεστάτην καὶ θεοφορόρητον
Ὑψηλότητα, δουλικῶς προσκυνῶ, τὴν πα-
νέκλαμπρον αὐτῆς δεξιάν ἀσπασομένην,

† Ἦν μοι καὶ διατηρητοί, περιφρουρῶν, ὁ
ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστὸς ἄνοσον, εὐθυμον, ὀρεῖα, μακροημε-
ρούουσαν καὶ ὑπερκειμένην πάσης καὶ παν-
τοίας περιπετειάς, μετὰ μακροδιότητος καὶ ἐ-
πιτυχίας πάντων τῶν ἐκλάμπρων αὐτῇ ἀγαθῶν.
Ἐλάβον τὸ πανέκλαμπρον καὶ προσκυνητὸν
μοι γράμμα τῆς, ἐχάρην ὑπερβαλλόντως τὴν
θεοφορόρητον αὐτῆς καὶ ἀκριβεστάτην μοι ὁ-
γισίαν. Εἶδον καὶ ὅσα μοι πατρικῶς ἐν αὐτῇ
ἐπεύχεται, ἀνθ' ὧν καὶ ὑπερευχαριστῶ τῇ Ὑ-
ψηλότῃ τῆς. Δὲν ἔλειψεν ἡ δούλη τῆς νὰ τῇ
συγχαρῇ περὶ τῆς πανσέπτου καὶ ζωηφόρου
τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐξαναστάσεως καὶ μὲ τὸν
πρὸ τοῦτου καλαράσῃ, ἥδη δέ, τὸ αὐτὸ τοῦτο
ποιῶσα, δέσεται τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ ὅπως ἁ-
ξιώσῃ τὸ θεοφορόρητον αὐτῆς Ὑψος ἑορτάσαι

Mă închin eu supunere Înălțimii Tale
prea-evlavioase și de Dumnezeu păzite,
sărutând prea-strălucita-Ți dreaptă,

† Pe care să mi-o și păzească, prive-
ghind-o, cel din morți înviat Domnul
nostru Isus Hristos fără boli, bucură, sănătoasă,
întru mulți ani și mai presus
de toate și de tot felul peripeției, întru
mulți ani și cu căpătarea tuturor celor
strălucite bunuri ale Tale. Am luat prea-
strălucita și închinata-Ți scrisoare, m'am
bucurat peste măsură de sănătatea-Ți de
Dumnezeu păzită și prea-scurpă mie. Am
văzut și câte părintește îmi dorești în
ea, pentru care și foarte mulțămesc Înăl-
țimii Tale. N'a lipsit roaba Ta să se bu-
cure cu Tine pentru prea-venerata și de
viață aducătoare Înviere a Doamnei
nostru și cu călărașul de'naintea acestuia,
și acum, făcând același lucru, mă rog de

¹ Aceste două rânduri autografe.

λαμπρὸς καὶ ἐνδόξως τὴν Ἀγίαν Ἀνάστασιν
εἰς ἔτη πάμπολλα, μὲ ἀκλόνητον στερέωσιν
ἐπὶ τὸν πανέκλαμπρον καὶ ἡγεμονικὸν αὐτῆς
Θρόνον, ὡς ἐπιποθοῦμεν ἡς καὶ τὰ πανέκλαμ-
πρα ἔτη εἶσαν παρὰ Θεοῦ πολυάριθμα, πα-
νευφρόσυνα καὶ πανευδαίμονέστατα.

αψῆς' ψ, Ἀπριλλίου ια' η'.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
τῆς ἡ ταπεινῇ δοῦλη,
Σαῦτα Ὑψηλάντη.

Αυφθεντη μου μεγαλοπρεπεστατε μου φηλο
το ποδαρι σας και το χερρακη σας και πα-
ρακαλο να με σιχωρσεστε δια το να μη σας
ενοχλησω, Αυφθεντη μου, δεν σας γραφω
συγγνω, με ωλα ωπου παντοτε φηλο το ποδαρι
σας εις τα γραματα της κριας μου, και σας
ευχαριστω, Αυφθεντη μου, δια την πολητεα
ωπου με στηλετε ω αγιος Θεως να σας χα-
ριση ζωειν υγηα και πωληχρονιων στερεωσιν και
να σας φηλαῖ παντοτε ως κωριν οφθαλμου.
Αυφθεντη μου, ω Αλεκος φηλα το ποδαρι
σας και παρακαλη να μην τον ξεχασετε, και
ολα τα φλητατα μου εγκονακηα σας φηλουν
το ποδαρι σας. Αυφθεντη μου, σας παρακαλο
δια τον αδελφων μου να μην τον ξεχασετε, να
σιχωρσεστε τα κουσουρια μου, και παρακαλο,
Αυφθεντη μου, παντοτε να τον να τον (sic)
μαλοτσετε δια τα κουσουρια του, και τα σπανη
σας παρακαλο, Αυφθεντη μου, και δια τον
γαμερον μου Μηχαλακη να μην τον ξεχασετε.

(Pe plic:) Τῷ ὑψηλοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ
Αὐθέντῃ καὶ Ἱηγερόνι πάσης Οὐγγροβλαχίας,
κυρίῳ μοι κυρίῳ Ἰωάννῃ Ἀλεξάνδρῳ Ἰωάν-
νου Ὑψηλάντῃ Βοεβόδα, προσκυνητῶς.

(V^o: Pecete cu ceară roșie, cu seuturile
ambelor țeri.)

Dumnezeu din cer să învrednicească pe
Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită aserbă-
tori strălucit și slăvit Sfânta Înviere întru
prea-mulți ani, cu nezguduită întărire pe
Seamul Tău prea-strălucit și domnesc, cum
dorim; ai cărui ani fie de la Dumnezeu prea-
numeroși, foarte mulțămiiți și foarte fericți.

1797, April 11.

A Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
supusa roabă.

Safta Ipsilanti.

Doamne al meu prea-mărit, sărut pi-
ciorușul Tău și mănua Ta și rog să mă
iertăți, că, pentru ca să nu Te supăr,
Doamne al meu, nu-Ți scriu des, de și
că totdeauna sărut piciorușul Tău, în scri-
sorile Doamnei mele, și-Ți mulțămesc,
Doamne al meu, pentru polița ce-mi tri-
meți: Dumnezeu Sfântul să-Ți dea viață,
sănătate și întărire pe mulți ani și să Te
păzească pretutindeni ca lumina ochiului.
Doamne al meu, Alecu sărută piciorușul
Tău și se roagă să nu-l uiți, și toți prea-
iubiții Tăi copii Îți sărută piciorușul.
Doamne al meu, Te rog pentru frații
miei să nu-i uiți, să-mi ierți cusururile, și
rog, Doamne al meu, ca totdeauna, să-i
mustru pentru cusururile lor, și iarăși Te
rog Doamne al meu de măruntaiele Tale
rog și pentru ginerele meu Mihalachi, să
nu-l uiți.

(Pe plic:) Prea-înălțatului și prea-cucer-
nicului Domn și stăpân al toată Ungro-
vlahia, domnul meu domn Io Alexandru
Ioan Ipsilanti Voevod, cu închinăciune.

CCCLIII.

Alexandru Manu către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, 1797,
despre datoriile față de Turci, hrăpirile predecesorului, legăturile cu Pasvantoglu 13 April.
și Turcii de la Dunăre.

Ὑψηλότατε καὶ εὐμενέστατέ μοι
Αὐθέντα,

† Τὴν Ὑμετέραν Θεοφροήρητον Ὑψηλότητα
δουλικῶς προσκυνῶ, ταπεινῶς κατασπαζόμενός
τὰ ἔγνη τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν, τοῦ
ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν ἀκατα-
πάστως θεόμενος ἵνα σκέπη καὶ περιφρουρή

Prea-înălțate și prea-binevoitorule meu
Domn,

† Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
cu supunere mă închin, sărutând cu smer-
renie pașii prea-strălucitelor Tale picioare,
rugându-mă neîncetat de cel din morți în-
viat Mântuitorul nostru ca să apere și să

τὴν αὐτῆς Ὑψηλότητα ἄνοσον, εὐθυμον, ὕγια, μακρόδιον καὶ ὑπερκειμένην παντὸς ἀνιάροῦ συναντήματος ἐπὶ τοῦ ἐκλάμπρου καὶ ἡγεμονικοῦ αὐτῆς Θρόνου μέχρι γήρας βαθυτάτου. Τὸ ἀπὸ τῆς κς'ης Μαρτίου προσκυνητόν μοι ἰδιαίτερον πανέκλαμπρον αὐτῆς μεθ' ὅσης πλείστης χαρᾶς καὶ ὑποκλίσεως ἔλαβον, ἐξ οὗ πληροφορηθεὶς τὴν εὐκταϊοτάτην μοι πανέκλαμπρον ὕγισίαν τῆς, τὸν διατηροῦντα αὐτὴν ὑπερσδόξασα Κόριον, οὗ τῷ ἀπειρώ ἐλῆσι, καὶ διὰ τῶν πανεκλάμπρων τῆς εὐχῶν, καὶ ἡμεῖς ἅπαντες καλῶς ὕγιαίνομεν.

Ἐλαβον καὶ τὴν πόλιτζαν τῶν δεκαπέντε χιλιάδων γροσίων, ἐκ τῶν ὁποίων διορίζει ὁκτὼ χιλιάδες διὰ ἐξοδα τοῦ δούλου τῆς, ἐφοδιάζοντάς τα καὶ μετὰ τὰς πανεκλάμπρους αὐθεντικές τῆς εὐχᾶς, δι' ἃ ἀπειράκις πολυχρονήσας τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος τῆς, δὲν λείπω νὰ ἀποδώσω αὐτῇ τὰς δουλικὰς μοι εὐχαριστίας, παρακαλῶν τὸν πανάγαθον Θεὸν νὰ διαφυλάττῃ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος τῆς ἐν ἀκροτάτῃ ὕγισιᾳ καὶ ἀκλονήτῳ διαμονῇ, ὅπου εἰς πάμπολλους χρόνους νὰ ἀπολαμβάνω τὰ τοιαῦτα αὐθεντικά τῆς ἐλέη καὶ ἰναγέτια· τὰ δὲ ἑπτὰ χιλιάδες γρόσια, κουσούρια τῆς πόλιτζας, θέλουν διαμοιρασθῇ εὐθὺς ὅπου γενοῦν ταχσίλι εἰς τὰ μέρη ὅπου προστάζει τὸ Ὑψος τῆς, καθὼς καὶ τοῦ Σεργίου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὴν χαράν του μετὰ δάκρυα ὑπερσυχήθη.

Μετὰ τὴν ἄριξιν καὶ τοῦ ἀπὸ δ'ης τρέχοντος τάταρη, ἀρ' οὗ ἐκίμαμεν τακδίμι τὰ ἔγγραφα τῆς τόσον τῷ ὑπερτάτῳ ἐφένδῃ μας, ὅσον καὶ τοῖς λοιποῖς τῶν αὐθέντων μας, μαζὶ μετὰ τοῦ ἄρχοντος Πάνου, πρὸς ταῖς ἐννέα ὥραις ἐξήτησε τὸν δούλόν τῆς ἡ Μεγαλειότης του μόνον, καὶ, ἀπελθὼν ἀμέσως εἰς τὸ γουζούρι του, ὕστερον ἀπὸ πολλὰ ἱλιφάτια καὶ παρ' ἀξίαν ἱκράμια καὶ τσιῖδι τῶν προλαβόντων τσιτσισιών περὶ τῆς πρὸς τὸ Ὑψος τῆς ἀνακτορικῆς ὑπολήψεως καὶ μεμνονιγείου, μετ' ἡρώτησεν ἂν ἔχω νὰ τὸν ἀναφέρω καὶ κανένα τι ἰδιαίτερον ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑψους τῆς, καὶ ἀπεκρίθη ὅτι κατὰ τὸ παρὸν ἐσχωριστόν τι δὲν ἔχω, παρὰ τὰ αὐτὰ ὅπου πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔγραφα περὶ καταστάσεως τόπου, ἅτινα ἐν συνόψει εἶχον ἀναφέρει τῇ Μεγαλειότητί του, καὶ, κάμνωντάς τον διεξοδικωτέραν περιγραφὴν, τοῦτε γεδδάρικου τρόπου, καὶ γιουρουδησματος τῶν προκατόχων, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐπροξενήθη ὁ τέλειος σχεδὸν ἀφανισμὸς τῆς Τζάρας καὶ τὸ νιζαμισλίκι αὐτό, διὰ τὸ ὁποῖον δοκιμάζει τὸ Ὑψος τῆς μεγάλην δυσκολίαν, καὶ διηγοῦμενος ὅτι ἀκαταπαύστως ἀ-

πᾶζεască pe Înălțimea Ta fără boli, bucurios, sănătos, întru mulți ani și mai presus de orice întâmplare nenorocită pe strălucitul și domnescul Tău Scaun până la bătrânețā prea-adâncă. Scrisoarea Ta mie în deosebi prea-strălucită de la 25 Mart am primit-o cu cât mai multă bucurie și închinare, din care aflând de cea mie prea-dorita, prea-slăvita sănătate a Ta, am prea-slăvit pe Domnul care Te ține, prin a cărui nemărginită milă, și prin prea-strălucitele-Ți rugăciuni, și noi toți sântem în bună sănătate.

Am primit și polița celor cinsprezece mii de lei, din cari orânduiești opt mii pentru cheltuielile robului Tău, întovărășindu-i și cu prea-strălucitele-Ți domnești rugăciuni, prin care, nesfârșit făcând urări Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu, nu lipsese să-Ți dau supusele mie mulțămiri, rugând pe prea-bunul Dumnezeu să ție pe Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită în cea mai înaltă sănătate și nezguduită rămânere, așa că în foarte mulți ani să primese astfel de domnești mii și milostiviri; iar cele șapte mii de lei, cusrurile poliței, se vor împărți cum vor veni în părțile unde poruncești Înălțimea Ta, precum și ai lui Serghie, care de bucurie s'a rugat cu lacrimi.

După plecarea și a Tatarului de la 4 ale lunii, după ce am dat scrisorile Tale atât prea-înălțatului nostru efendi, cât și celorlalți dintre domnii noștri, împreună cu ale dumisale Banului, la ceasurile nouă a chemat Măria Sa numai pe robul Tău, și, plecând îndată la odihna Sa, apoi de multe laude și einstiri peste vrednicie și uneltirile celor de mai înainte nerușinați pentru trecerea și mulțămirea împărătească a Înălțimii Tale, m'a întrebat dacă am ceva în deosebi să-i aduc din partea Înălțimii Tale, și am răspuns că deocamdată n'am nimic osebit decât cele ce acum câtera zile am scris pentru slava locului, pe care în scurt le adusesem Măriei Sale, și, făcându-i mai amănunțita descriere a lor și a felului prost și năvăltor al înaintașilor, din care s'a căsunat aproape desăvârșita ruină a Țării și aceasta lipsă de rânduială, pentru care rabdă Înălțimea Ta mare greutate, și arătând cum necentenit Te lupți spre a găsi Înălțimea Ta chipuri pentru mângâierea

Ἐπειδὴ καὶ ἔρθασεν ὁ καιρὸς τῶν μεθ' αὐτῶν τοῦ Χοτινίου καὶ Πενδερίου, θέλει ἱεσόρη ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὲ νὰ μᾶς ζητηθοῦν αἱ πόλιτζαις παρὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου ἱράδι-τζεδιδ δερτερδάρ-ἐφένδη, αἱ ὁποῖαι πάλιν διὰ τῶν δούλων της, καθὼς καὶ τὸ ἄλλο χρόνι, θέλουν σταλῇ τῷ Ὑψι της, καὶ δὲν ἔλσιψα νὰ δώσω τὴν περὶ τοῦτου εἰδήσιν τῷ Ὑψι της, καὶ τὰ ἄσπρα τὰ μὲν θέλει κρατήσῃ ἡ Ἐνδοξότης του, διὰ τὰ ἄσπρα ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῶν ἄσπρων τοῦ τζιζιγέ, τὰ δὲ θέλουν γιαιτριδισθῇ εἰς ζαρχανέ.

Ἰδοὺ ἀποκριτικὸς καὶ μὲς τοῦ φιλτάτου της Δερδίζ-ἐφένδη, μετὰ τοῦ ὁποῖου ἐγίνανμεν γιά-γούπαλ' περτενδέρει ὅμως ζαρχρέν.

Ὁ Χαρίτζ-Ἀλῆ-ἀγᾶς κακιά πληγὴ μᾶς ἔγινε. Διὰ τὸν κερσετὲ ὁποῦ ἐξήτησε δόσας τὴν ἀπόκρισιν τοῦ Ὑψους της ὁ δούλος της, δυσαρσετήθη, καὶ τὸν ζήτησ' ἀμέσως νὰ τὸν ἀγοράσω καὶ νὰ τῆς τὸν δώσω ἐδῶ, καὶ μὲ μεγάλην εἶαν γράφοντάς με τεσκερέδες περὶ πῖρ ἀρδήςειρα, λέγων ὅτι: αὐτὴ εἶναι ὑπόσχεσις ὁποῦ τὸν ἔδωκεν τὸ Ὑψος της κεριχανιζδέν, ἄρχισεν τὸ γιαιπὶ του, θεμελιώνων εἰς τὴν ὑπόσχεσιν αὐτὴν τοῦ Ὑψους της, καὶ τώρα νὰ ἀκοῦῃ ὅτι δὲν ἐκώπη, καὶ ἂν ἐρσεθῇ, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, δὲν θέλει νὰ τὰ ἱεσόρη, μήτε τὰ ἀκούῃ, μόνον νὰ τὸν δεῖξω μέρος ὁποῦ νὰ στρίλῃ νὰ τὸν πάρῃ, ἐπειδὴ καὶ τὸ Ὑψος της ἔτιζι τὸν εἶχε εἰπῇ ὅτι ἡ ἀπὸ ἐδῶ ἢ ἀπὸ ἐκεῖ τὰ οὐγιουρδήςει καὶ νὰ μὴν ἐγνοιάζεται κωστήζει ἐν τοσοῦτω καὶ ἀρκετὴν σοῦμαν καὶ δὲν ἱεσόρω πῶς ἔχει νὰ γένῃ καὶ νὰ οἰκονομηθῇ. Καὶ τὰ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶχαν παρὰ Θεοῦ πλίσιστα, ὅγισινά καὶ πανσυδαιμωνίστατα.

αψήζ' ψ, Ἀπριλίου ιγ' η'.

Τοῦ θεοφρουρήτου αὐτῆς Ὑψους εὐτελῆς δούλος

Ἀλέξανδρος Μάνος (;).

De oare ce a venit și vremea aprovisionării (?) Hotimului și Benderului, vei afla că peste puține zile ni se vor cere polițiile de către prea-slăvitul teftedar-efendi pentru recolta nouă, care iarăși prin robii Tăi, ca și mai înainte, se vor trimete Înălțimii Tale, și n'am lipsit a da veste despre aceasta Înălțimii Tale, și banii îi va lua Slăvirea Sa prin ce are a lua din banii *giaigelci*, iar alții se vor depune la Vistieria împărătească.

Iată o scrisoare de răspuns a prea-iubitului Tău Derviş-efendi, cu care am fost prieten de aproape; însă *pretinde* zahereâ.

Hafiz-Ali-aga a ajuns a ni fi rea plagă. Dând robul Tău pentru cheresteaua ce o cerea răspunsul Înălțimii Tale, nu i-a plăcut, și-mi cere neapărat să-i-o cumpăr și să i-o dau aici, scriind și cu mare silă prin teșcherele una după alta, spunind că: aceasta e făgăduiala ce i-ai dat-o Înălțimea Ta pe cînste, și-a început clădirea. întemeindu-se pe acea făgăduială a Înălțimii Tale, și acuma să audă că încă nu s'a tăiat, și dacă se va găsi, și altele ca acestea, nu vrea să le știe, nici să le audă, numai să-i arăt partea unde să trimeată să le iea, căci și Înălțimea Ta încă i-ai spus că ori de aici ori de acolo i-o porrivește și să nu-și facă grijă; ci costă întru aceasta și destulă ruină și nu știu cum o să se facă și să se economisească. Și prea-străluciții Tăi ani fie de la Dumnezeu foarte mulți, sănătoși și cu totul fericiți.

1797, April 13.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite supus rob.

Alexandru Manu (?).

CCCLIV.

1799.

Același (?) către un corespondent din țară, despre ataceri.

† Ἀδελφικῶς προσκυνῶ τὴν Εὐγενεῖαν της καὶ, ἐρωτῶν ἀκριβῶς τὰ της ἀγαθῆς ὀγισίας της, εἰδὼν τὰ ὅσα μοι σημεῖοι περὶ τῆς γούνας, τὴν ὁποῖαν παρακαλῶ νὰ ἐγγισίρῃ τῷ Γρηγοράκη Περιστερή διὰ νὰ μοι τὴν φέρῃ. Μὲ τὸ νὰ μοι ἔγραψε δὲ ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν Τετράδην πρέπει νὰ περιμένω τὸν παρὰ τοῦ βακουρίου κιατόπην¹, καίτοι ἔχων

† Frățește mă închin dumitale și, întrebând cu dragoste de sănătatea ta, am văzut câte-mi însemnezi pentru blană, pe care te rog să o dai în mână lui Grigoriachi Peristeri ca să mi-o aducă. De oare ce însă mi-ai scris că în chiar acea Miercure trebuie să aștept chiatipul vacufului, de și aveam nevoie să merg la Cură-Ceșmê,

¹ Seriitorul fundației.

δουλειάν νά κατέδω εἰς Κουροῦτζεσμεν, δὲν ἐ-
κατέδωκα. Μὲ τὸ νά ἔχω δὲ χρεῖαν ἄσπρων,
βιάζομαι νά εὐχαριστηθῶ καὶ εἰς τὰ ἐξακό-
σια γρόσια διὰ τὸ σελίμι μου· διὸ παρακαλῶ
τὴν Εὐγενεῖαν της, ἐγχειρίζουσα αὐτὰ τῷ ῥη-
θέντι Γρηγοράκη, νά κάμῃ χιμμέτι εἰς τὸ νά
ἀκηρωθῇ τὸ πρῶτον ὄνομα καὶ νά περάσῃ εἰς
ἄλλο ὁποῦ θέλει ὁ μουστερής, καί, ἐκ τοῦτου
ὅλου τοῦ νοήματος εἰκαζομένη τὴν χρηματι-
κὴν μου στενοχωρίαν, δὲν ἀμφιδόλω ὅτι θέλει
φροντίσει διὰ νά μοὶ σταλθοῦν ὅσον τάχος,
καὶ τὰ διάφορα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἅτινα,
ἂν εἶναι πρόχειρα, θέλει τὰ ἐγχειρίσει ὡσαύ-
τως τῷ ῥηθέντι.

Ἡ φιλοστοργότατη μοι προσκυνεῖ τὴν τε
Εὐγενεῖαν σας καὶ φιλόταταις Κοκῶναις.

Μένω δὲ τῆς Εὐγενεῖας της.

n'am mers. Având însă nevoie de bani,
sânt silit să mulțămesc și pentru cei șase
sute de lei spre liberarea mea; pentru care
te rog pe dumneata, dându-i acelui Gri-
gorachi, să faci bunătate să se anuleze
numele d'întăiu și să treacă la altul
care-l va voi mușteriu, și, din toată
această afacere judecând strâmtoarea mea
de bani, nu mă îndoiesc că vei gândi
să mi se trimeată cât mai uite și do-
bânda Sfântului Dumitru, care, dacă le
vei avea la în demână, le vei da tot
aceluia.

Prea-iubita mea se închină dumitale și
prea-iubitelor cocoane.

Rămân al dumitale.

CCCLV.

Contract pentru lucrările la palatul din Curù-Ceșmê al lui Constantin-Vodă Ipsilanti.

1799.

Συμφωνητικὴν ἐπ' οἰκοδομῆς αὐθυστικῆς
Κούρτης.

† Διὰ τοῦ παρόντος ἐμπαρτήρου γραμμα-
τός μου ὁ ὑπογράφμενος φανερῶναι ὅτι διὰ
τὸ εἰς Κουροῦτζεσμεν ὁσπῆτιον τοῦ ὀφηλοτά-
του Αὐθέντου Μολδαβίας, κυρίου, κυρίου Κων-
σταντίνου Ὑψηλάντου Βοσδόδα (ὅπερ, οἰκο-
δομηθὲν ἐκ θεμελίων πρὸ καιροῦ παρὰ τοῦ
Μηγάση-κάλα, καὶ γενόμενον κατὰ, ἐν ὅσῳ
ἐσκεπάσθη μὲ γιαντὴ καὶ κεραμίδια, ἔμεινεν
ἀτελείωτον ἐκ περιστάσεως), ἐπειδὴ ἤθελον
τώρα οἱ πανευγενέστατοι ἄρχοντες καποῦ-
κιαρχιάδες τῆς Ὑψηλότητός του, ἄρχων Με-
γάλος Λογοθέτης κύριος Ἀλέξανδρος Μάνος
καὶ ἄρχων Μεγάλος Προστάνικος κύριος Γιάγ-
κος Καρατζᾶς, διορισθέντες βασιλεῖς εἰς
αὐτὸ ὡς ἐκ μέρους τοῦ Ὑφους του, διὰ νά
μεταβληθῇ κατὰ μέρος, τὸ ῥέτσι τοῦ ῥηθέν-
τος πινᾶ πρὸς τὸ μέρος ὁποῦ ἄφορᾷ πρὸς
τὴν παρτζέν, καὶ ἐπομένως νά μετατοπίσωσιν
εἰς μερικὰ μέρη καὶ τὰ θεμέλια, διὰ μὲν τὸ
κρήμνισμα τῆς ξυλικῆς καὶ μετατόπησιν αὐ-
τῶν τῶν θεμελίων καὶ φτιάξιμον τοῦ πινᾶ
αὐτοῦ τοῦ μέρους κατὰ τὸ νῶστοι γενόμενον
βουλομένον ῥέτσι, ἡδουαρτισθῇ, μεταχειριζό-
μενος πάλιν τὴν ἰδίαν ξυλικήν, νά μοὶ δώσωσιν
ἡ Εὐγενεῖα των μακροδὲν ... γρόσια, χωρὶς
νά πρετεντέρω πλέον διὰ αὐτὸ ὅσολον περισ-
σότερον· διὰ νά κάμω ὅμως τεκμήλι ἐπειτα
ὅλην τὴν οἰκοδομήν κατὰ τὸ ῥέτσι ἐσυμφώ-
νησα μετὰ τῆς Εὐγενεῖας των, καὶ ἀνέλαβον

Învoială pentru clădirea Curții
domnești.

† Prin cea de față cu marturi scrisoare
a mea eu, cel mai jos iscălit, arăt că
pentru casa din Curù-Ceșmê a prea-înăl-
țatului Domn al Moldovei, domnul domn
Constantin Ipsilanti Voevod (care, clă-
dită din temelii pe vremuri de Minasi-
calfa și devenită [cu] zăbrele, după ce
a fost învelit cu țigle (?) și cărămizi,
a rămas neisprăvită din împrejurări), de
oare ce au voit acum prea-nobilii boieri
capuchehaiele ale Înălțimii Sale, boierul
Marele Logofăt dumnealui Alexandru
Manu și boierul Mare Postelnic dum-
nealui Iancu Caragea, orându-iți vechili
pentru aceasta ca din partea Înălțimii
Sale, ea să se schimbe în parte pla-
nul acelei binale pentru partea ce pri-
vește spre grădină și prin urmare să
se schimbe din loc în unele părți și
temeliile, pentru cufundarea lemnăriei și
mișcarea temeliilor înseși și stricarea bi-
nalei acelei părți, după cel din nou fă-
cut și pecetluit plan, m'am mulțămit,
întrebuintând iarăși însăși lemnăria, să-mi
dea dumnealor material (?) pentru... lei,
fără să pretind mai mult un singur ban
pentru aceasta; ca să tocmesc însă pe
urmă toată clădirea după plan m'am în-
țeles cu dumnealor, și am luat lucrul

αὐτὸ ἐπάνω μου γκιουτουροῦ μὲ κσκομμένην τιμὴν πρὸς ... γρόσια τὴν πῆχυν, ὅποσ' ὀφείλουμαι νὰ ἀκολουθήσω καὶ νὰ δάω εἰς πρᾶξιν ἀπαράλλακτα ὅσα ἐν τῷ εἰς χεῖρας τῆς Εὐγενείας των δοθέντι ἐσχωριστῷ ὁπογεγραμμένῳ μοι καταστίγῳ, περιλαμβάνοντος διὰ τὸ μετανέτι, τεζγίνι καὶ τεκμίλι, τοῦ ἀπολειφθέντος αὐτοῦ πινᾶ, ὥστε, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι τῶσον εἰς τὰ μείναντα χρειώδη εἶδη τῆς ξυλικῆς, ὅσον καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα, μέχρι τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ, δὲν φυλάξω ἀμετατρέπτους τὰς ὀποσχέσεις μου κατὰ τὸ ῥηθέν κατὰστίγον, τότε νὰ εἶμαι ὑπόχρεως νὰ λάβω ὀλιγώτερα τῆς συμφωνίας μας, δηλ. πρὸς ... γρόσια τὴν πῆχυν, καὶ, λαμβάνοντας ἐγὼ ἐκ τῶν εἰρημένων ἄσπρων τὸ πρῶτον κίσιτι ἥδη μετ' ὀλίγας ἡμέρας παρὰ τῆς Εὐγενείας των, καὶ τὸ δεῦτερον ἂφ' οὗ προχωρήσῃ ἡ νυκάσιχη καὶ σουδατζιδικὴ δουλειά, καὶ τὸ τρίτον, ἂφ' οὗ σὺν Θεῷ τελειώσῃ, ὑπόσχομαι, κάμνοντας ἀρχὴν ἀπὸ Αὐγούστου πρῶτης ἀναμνηστικῶς μέχρι τέλους Νοεμβρίου, νὰ τὸ τελειώσω καὶ νὰ ἐγχειρήσω τὰ κλειδιά τῆς Εὐγενείας των.

Καί, ἐπειδὴ ὕστερον ἀπὸ ἐδικὸν μου ἀκριβὴ λογαριασμὸν καὶ ἐκτίμησιν ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ τῷ πινᾷ γενησομένων πραγμάτων κατὰ τὸ κατὰστίγον, ἐγίνεν ἐν ἡμῖν ἡ τοιαύτη συμφωνία, μετὰ τελείας εὐχαριστήσεώς μου, ἡ κέρδος ἡ ζημία (μὴ γένοιτο) ἦθελε μοι ἀκολουθήσῃ, καὶ τὰ δύο αὐτὰ ἐξ ἴσου εἰς ἐμὲ ἀνήκουσι, χωρὶς ὅπως νὰ μετέχωσι τούτων ἡ Εὐγενεία των ὡς δεκτικῆς. ἢ ὁ ὑψηλότερος Αὐθέντης, ὡς κύριος τοῦ ὁσπιτίου, καὶ χωρὶς πλέον νὰ δύναιται ἐγὼ λόγῳ ζημίας νὰ κάμω ἰδιάν τι περισσότερον ἀπὸ τὴν συμφωνηθεῖσαν τιμὴν, ἢ παρὰ τῆς Εὐγενείας των, ἢ παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου, διό, μετὰ τὸ αἶσιον τέλος αὐτοῦ γενομένου ἀκριβοῦς λογαριασμοῦ ὅλων τῶν πηγῶν τῶν τζαμτζαρχῶν τοῦ ῥηθέντος πινᾶ, μετὰ τῶν τζατίων του (ὡνπερ ὄντων τουραγλίδικων, αἱ δύο πηγῆς κατὰ τὸ σύνθημα ἀντὶ μιᾶς λογίζονται, καὶ ἐκπεπτομένων τῶν ἀπὸ τῶν γκιουγιριῶν καὶ ἀνδινλικῶν πηγῶν), ἂφ' οὗ λάβω καὶ τὰ ἀπολειπόμενα ἄσπρα σῶα κατὰ τὴν συμφωνίαν μας, νὰ εἶναι τότε ὑπόχρεως νὰ δώσω μετὰ προθυμίας τὸ ἐξοφτικόν μου, κάμνοντας ἀρμεί διὰ ἐαδὲν ἱπράβε ἰσκιὰτ τὸ ζυμῆτι τῆς Εὐγενείας των. Καὶ οὕτω, εἰς τὴν περὶ τοῦτο ἐνδειξίν καὶ τῶν δύο μερῶν ἄσφαλειαν, οἰκισθελῶς δεδαιώσας τὸ παρὸν μου μὲ ὁπογραφὴν καὶ σφύλλαν, ἔδωκα εἰς χεῖρας τῆς Εὐγενείας των.

cu ghiotura cu preț tăiat ... lei cotul făgăduind a urma și a pune în practică neschimbat câte sunt scrise în catastihul deosebit dat în mâinile dumnealor, cuprinzând cele pentru schimbarea și desăvârșirea acelei binale, așa că, dacă se va dovedi că și la felurile cele de nevoie ce rămân ale lemnăriei și la toate celelalte, până la isprăvirea ei, nu păzesc neschimbate făgăduielile mele după catastihul de mai sus, atunci să fiu dator a lua mai puțin de cât învoiala noastră, adică... lei cotul, și, luând eu din acei bani întâiul câștig încă după puține zile de la dumnealor, și, al doilea, de când va înainta zidăria și tencuiala, și, al treilea, când cu Dumnezeu se va sfârși, făgăduiesc, începând din prima zi a lui August neapărat până la capătul lui Noiembrie s'o isprăvesc și să li dau cheile dumnealor.

Și, de oare ce, după socoteala și prețuirea mea a tuturor lucrurilor ce au a se face cu binăua după catastih, s'a făcut între noi și această învoială, eu deplina mea mulțămire, ca, ori câștig ori pagubă (care să nu fie!) mi-ar urma, amândouă de o potrivă mă privesc pe mine cu totul, fără ca dumnealor ca vechili să se împărtășească, sau preaînălțatul Domn, ca stăpân al casei, și fără să mai pot eu supt cuvânt de pagubă să cer ceva mai mult decât prețul învoielii, sau de la dumnealor sau de la preaînălțatul Domn, de aceea, după fericitul sfârșit al socotelii exacte ce se va face la acea bină, a tuturor coșilor, cu ferestile și geamurile lor (care fiind statornicite, cei doi coși după obicei se vor socoti în loc de unul și seofându-se cei de la ziduri și ferestă), de când voi lua și banii rămași deplină după învoiala noastră, atunci să fiu dator a da cu grabă chitanța mea, făcând învoială pentru isprava le vadea, dumnealor. Și astfel, pentru arătarea acestora și siguranța celor două părți, de bună voie întărind cea de față a mea istălitură și pecete, am dat-o în mâinile dumnealor.

CCCLVI.

Scrisoare a unui Constantinopolitan către un chir Manolachi, pentru afacerea unui Mastromanoli Tziotul și unui Andrei Pelaphantes, care a plecat în Crimeia: beizadeaua dragomanul, foarte ocupat, n'a dus afacerea la capăt, — cu pomenirea „răposatului Hangeri“.

1799.

Τὴν Λογιότητά της, κὺρ Μανολάκη, χαιρετῶ.

† Εἴης ὑγιαίνων ἐν εὐημερίᾳ. Ἐπειδὴ κάποιος ἄνθρωπός μου, Μαστρομανόλης Γεωργάκη Σκληθάνου, Τζιότης, εἶχε δανίσῃ εἰς κάποιον ἄλλον Τζιότην, Ἀνδρέαν Πελαφάντην, γρόσια πεντήκοντα ἐδῶ εἰς τὴν Πόλιν, μὲ συμφωνίαν τόκου τὰ δέκα ἐνδεκάμισυ, κατὰ τὴν περίληψιν τῆς εἰς χεῖράς του ὁμολογίας, καὶ ὁ ῥηθείς, λαμβάνοντας τὰ ἄσπρα, ἀνεχώρησεν εἰς τὸ Κρίμι καὶ πλέον δὲν ἐπέστρεψεν ἢ εἰς τὴν πατρίδα του, ἢ ἐδῶ, ὁ δὲ ἄνθρωπός μου, μανθάνοντας ὅτι αὐτὸς ἐχάθη, τὰ πρεσβυτέρει ἤδη ἀπὸ τὸν πατέρα του, Μανολάκην, ὄντα εἰς Τζιάν, περὶ τῆς ὁποίας ὑποθέσεως εἶχε στήλῃ περίου καὶ γράμμα εἰς Τζιάν ὁ μακαρίτης ἀδθέντης Χαντζερής, προστάτων διὰ νὰ γίνουν ταχίλι τὰ ῥηθέντα ἄσπρα ἀπὸ τὸν Μανολάκην καὶ νὰ δωθοῦν εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, περὶ οὗ οἱ τότε προστώτες τοῦ τόπου, ἀμελήσαντες, δὲν ἐνήργησαν τὴν προσταγήν, εἰδοποίησα περὶ τούτου τῷ ἐκλαμπροτάτῳ πεῖζαδὲ Δραγουμάνῳ, παρακαλέσας διὰ νὰ κάμῃ τὸ χυμῆτι του νὰ μὴν ἀδικηθῇ ὁ ῥηθείς, καθ' ὁποῖον τρόπον στοχασθῇ ἢ Ἐκλαμπρότης του ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ γαῖλάδες ἢ Ἐκλαμπρότης του εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ τὸ ἀλησμονήσῃ, παρακαλῶ καὶ τὴν Λογιότητά της νὰ φροντίσῃ περὶ τούτου διὰ νὰ μὴν χάσῃ ὁ ῥηθείς τὸ δικαίον του, καὶ θέλω τὸ γνωρίζει χάριν.

Τῷ αὐτῷ.

CCCLVII.

* Corespondentul lui Grigore Kalliarchi, către un boier, despre oglinda ce era să i-o trimeată din Chios Nicolae Gavalachi, cu pomenirea Mitropolitului din Chios.

1799.

† Ἐπειδὴ κάποιος μισερ Νικόλαος Γαβαλάκης, εὐρισκόμενος ἤδη εἰς Χίον, ἔχει νὰ μοὶ στείλῃ ἐκείθεν ἕναν μεγάλον καθρέπτην, καὶ, μὴ εὐρίσκων ὀκαζιόνεν μέχρι τοῦδε, δὲν μοὶ τὸν ἔστειλε, γράφω τὸ παρόν μου πρὸς τὸν πανιερώτατον ἅγιον Χίου, ἐν ᾧ περιλαμβάνεται καὶ γράμμα μου πρὸς τὸν ῥηθέντα, διὰ νὰ ἐγγερίσῃ αὐτὸν τῇ Λογιότητί της νὰ μοὶ τὸν φέρῃ ἀσφαλῶς σὺν Θεῷ ἐπὶ τῆς ἐπιστροφῆς της, παρακαλῶ νὰ λάβῃ ἢ Λογιότης της τὴν περὶ τούτου φροντίδαν, καὶ, σὺν Θεῷ περγαίνουσα εἰς Χίον καὶ ἐγγερίζουσα τὸ πρὸς τὸν Δεσπότην γράμμα μου, νὰ περιλάβῃ ἀπὸ τὸν ῥηθέντα Γαβαλάκην τὸν καθρέπτην καὶ νὰ τὸν τοποθετήσῃ εἰς μέρος τοῦ καραδίου, ὅπου νὰ μὴν κακοπάθῃ, καὶ θέλω τῇ γνωρίζει χάριν διὰ τὴν τοιαύτην της δοῦλευσιν.

Τῆς Λογιότητός της....

CCCLVIII.

* Un necunoscut către Hatmanul Gheorghe Mavrocordat, cu felicitări de serbătorile Crăciunului și Bobotezei, și despre sora lui, cu pomenirea și a Domnului.

1799.

† Ἀδελφικώτατα προσκυνῶ τὴν Εὐγενεῖαν της καί, ὅς' ἡμέραν καθικετσῶν τὸν Πανάγαθον ἐν' χαρίζοιτο τῇ Εὐγενείᾳ της ζωὴν μακρόβιον καὶ εὐδαιμονίαν ἀδιάλειπτον, ἐπιχωρηγήσει ἀπάντων τῶν εὐκαίων ἀγαθῶν, ζητῶ τὴν εἰκοῦσαν συγνώμην διότι, μὴ θέλων συνεχῶς νὰ ἐνοχλῶ μὲ ἴδια ἀδελφικά μου τῇ Εὐγενείᾳ της, ἡδχαριστούμην νὰ μανθάνω πάντοτε τὰ κατ' αὐτὴν παρὰ τῆς εὐγενεστάτης κοκῶνας ἐξαδελφῆς (ἦτις θεῖν ἐλέει ἐντελῶς ὑγιαίνει, ὡς καὶ τὰ φίλτατα). Ἦδη ὅμως, μὲ τὸ νὰ προσέγγισαν αἱ πάνσεπται καὶ κοσμοχαρμόσονται ἑορταὶ τῆς πανσεδάστου Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν θεῶν αὐτοῦ Ἐπιφανείων, εὐλόγως ἤθελον καταδικασθῇ ἀνίσως δὲν ἀποδώσω τὸ ὑπερλόμενον: διό, μετὰ τὴν ἀκριδῇ ἐρώτησιν τῆς πολυεύκτου μοὶ ἀγαθῆς ὑγείας της τε Εὐγενείας της καὶ εὐγενεστάτων φιλιτάτων της (ἅπερ ἀσπαζόμενος προσκυνῶ), συγχαίρω ἐγκαρδίως περὶ αὐτῶν τούτων, καὶ καθικετσῶ τὸν δι' ἡμᾶς

γεννηθέντα Κύριον νὰ ἀξιοῖ αὐτὴν ἑορτάζειν καὶ πανηγυρίζειν αἰσίως τε καὶ εὐδαιμόνως αὐτὰς τὰς πανσεβάστους δεσποτικὰς ἀγίας ἑορτὰς εἰς πάμπόλλα ἔτη, διὰ τῆς πολυχρονίας ἐν τῷ αὐθεντικῷ Θρόνῳ διαμονῆς τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν Λθθέντου, ἐπιγινομένου αὐτῇ καὶ τοῦ Νέου Ἑτους παραιτίου ἀπολαύσεως ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν. Δὲν γράφω δέ, ἐφένδιμ ἄρχων Χάτμανε, παρκαλῶν τὴν Εὐγενσίαν τῆς διὰ νὰ μὲ ἀξιοῖ ἀμειψιότητος τῆς προτέρας ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ εὐνοίας τῆς, μὲ τὸ νὰ ἐγνώρισα ἐν ταῖς ἄλλαις αὐτῆς ἀρσταῖς ὑπερέχουσιν τὴν φιλικὴν σταθερότητά τῆς. Ἄμποτε δέ, τῆς διὰ γραμμάτων ὁμοῦ ἐντελέσεως ἐλλειπούσης, νὰ ἀξιοθῶ νὰ ἀπολάβω τῆς Εὐγενσίας τῆς ἐν τσεῖα ὕγειά τε καὶ εὐδαιμονίᾳ, καὶ ὁ Πανάγαθος χαρίζοιτο αὐτῇ ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ καὶ ἔτη παμπληθέστατα.

Τῷ πανευγενεστάτῳ ἄρχ. Χατμάνῳ, κυρίῳ Γεωργίῳ Μαυροκορδάτῳ, τῷ ὡς ἀδελφῷ μοι περικοπῇ, πανευτυχῶς.

CCCLIX.

1799.

* Același către Marele Postelnic Costachi Caragea, cu aceleași felicitări, adăugând că-i află sănătatea de la frate, tot Postelnic.

† Ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος, προσκυνῶ τὴν Εὐγενσίαν τῆς, τῆς ἐξ ὕψους δυνάμεως ἐγκαρδίως δεόμενος ἵνα διαφυλάττῃ αὐτὴν καὶ διατηρῇ ἄκρως ὑγιαίνουσαν καὶ ἐντελῶς εὐδαιμονοῦσαν, ἐπιδραβεῖσι ἀπάντων τῶν εὐκαίῳ ἀγαθῶν. Εἰ καὶ ἀπὸ τινος, διὰ νὰ μὴ φαινῶμαι ἐν τοῖς εἰκαζομένοις περισπασμοῖς τῆς Εὐγενσίας τῆς ἐνοχλητικὸς, δὲν ἔγραψα, περιορίζων τὴν εὐχαρίστησίν μου εἰς τὸ νὰ μανθάνω συνεχῶς περὶ τῶν κατ' αὐτὴν παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου κοινοῦ ἀδελφοῦ ἄρχ. Ποστelnίκο, κατὰ τὸν ἀνέκαθεν ἐνυπάρχοντα ἡμῖν δεσμόν τῆς φιλίας, ἥδη ὅμως, μὲ τὸ νὰ προσήγγυσαν αἱ πάνσεπται δεσποτικαὶ ἑορταὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως, θαλαίως ἤθελα προσκρούσῃ ἀνίσως δὲν γράφω τῇ Εὐγενσίᾳ τῆς. Ὅθεν, ἀκριδῶς ἐρουνῶν τὰ τῆς εὐκαίῳ τῆς μοι ἀγαθῆς ὕγειας τῆς τε Εὐγενσίας τῆς καὶ εὐγενεστάτης κοκῶνας (ἢν ἀκριδῶς προσκυνῶ), συγχαίρω περὶ αὐτῶν τούτων ἐγκαρδίως καὶ καθικεστῶ τὸν δι' ἡμᾶς γεννηθέντα Κύριον ἵνα ἀξιοῖ τὴν Εὐγενσίαν σας νὰ συνορτάξῃ αἰσίως εἰς παμπόλλους χρόνους καὶ μετ' ἄκρας χαρᾶς καὶ εὐδαιμονίας, διὰ τῆς πολυχρονίας ἐν τῷ αὐθεντικῷ Θρόνῳ διαμονῆς τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν Αὐθέντου, αὐτὰς τὰς κοσμοχαρμώδεις δεσποτικὰς ἀγίας ἑορτὰς, ἐπιγινομένου καὶ τοῦ Νέου Ἑτους, παραιτίου ἀπολαύσεως ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν. Περιστὸν δέ, ἐφένδιμ, στοχάζομαι, ἀφ' οὗ ἐγνώρισα πόσον περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὸ ἱερὸν τῆς φιλίας χρόνος καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ἀληθινὰ ἐκ θρησκευτικῆς ἡλικίας ἀδιδάσκτον ἀμοιβαίαν, φιλίαν τε καὶ ἀγάπην. τὸ νὰ τὴν παρκαλέσω νὰ φυλάττῃ ταύτην ἀναλλοίωτον. Χὲ μὲν (sic) ὁ κοινὸς Προστάτης νὰ μὲ ἀξιώσῃ ὅσον οὕτω κατὰ τὸν δυσπερίγραπτον πόθον μου νὰ ἀπολάβω αὐτῆς ἐντελεῖ ὕγειά καὶ τῇ αὐτῇ εὐδαιμονίᾳ. Καὶ τὰ ἔτη αὐτῆς πληθυνθείησαν.

Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχ. Μεγάλῳ Ποστelnίκῳ, κυρίῳ Κωνσταντίνῳ Καρατζῇ, τῷ ὡς ἀδελφῷ μοι περικοπῇ, πανευτυχῶς.

CCCLX.

1799.

O jupăneasă din Constantinopol către Doamna Safta a lui Constantin Ipsilanti, Domnul Moldovei, cu felicitări pentru Crăciun, Anul Nou și Bobotează.

Τὴν Ὑμετέραν θεοσεβέστατην Ἐκλαμπρότητα προσκυνῶ, ἀσπαζομένη τὴν ἔκλαμπρον αὐτῆς δεξιάν.

† Καὶ νοχθημέρως ὅλη καρδίᾳ τῆς ὑπερτάτης Προνοίας καθικεστῶντα ἵνα περισκέπῃ καὶ διαφυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν θεοσεβήστην Ἐκλαμπρότητα ἐντελῶς ὑγιαίνουσαν καὶ πανεκλάμπρως εὐδαιμονοῦσαν, ἐπιδραβεῖσι ἀπάντων τῶν εὐκαίῳ ἀγαθῶν, δὲν λείπω ἀποπληρῶσα τὸ διὰ βίου ἀπαιτούμενόν μοι νὰ ἐμφανισθῶ διὰ τοῦ παρόντος μου δουλικῷ καί, ἀσπαζομένη τὴν ἔκλαμπρον αὐτῆς δεξιάν, νὰ συγχαρῶ διὰ τὰς ἥδη πλησιαζούσας δεσποτικὰς ἀγίας ἑορτὰς τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τῶν ἐφεξῆς θείων αὐτοῦ Ἐπιφανειῶν, ἐκ θαθέων καρδίας ἐκλιπεύουσα καὶ δεομένη αὐτοῦ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν σαρκοθέντος Κυρίου ἵνα χωρηγῇ τῇ Ὑμετέρᾳ εὐσεβέστατῇ Ἐκλαμπρότετι μακροχρονίαν ζωὴν, ὅπως ἐπὶ πολλῶν ἑορτάξῃ καὶ πανηγυρίξῃ αὐτῆς πανεκλάμπρως τε καὶ πανευδαιμόνως μετὰ τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους του (ὃ Κύριος ἐραβεῖς)

καὶ ἔτη παμπληθέστατα καὶ εὐδαιμονίαν ἀδιάλειπτον ἐν τῷ αὐθεντικῷ αὐτοῦ Θρόνῳ), προσεπι-
γινόμενου καὶ τοῦ Νέου Ἑτους παραιτίου ἀπολαύσεως ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν. Ἐν ὀλίγῳ δὲ
διαστήματι γνωρίσασα κάλλιστα (κυρία μου) τὴν τῷ ὄντι ἀσύγκριτον εὐμένειαν καὶ ἀγαθότητα
τῆς καρδίας τῆς, ὡς δοῦλη αὐτῆς, παρακαλῶ νὰ ἀξιούμαι ἀμετατρέπως τῆς ἐκλάμπρου αὐτῆς
εὐνοίας. Ἦς τὰ πανέκλαμπρα ἔτη πολλαπλασιασθεῖσαν ἐν ἀμεταποιήτῳ εὐδαιμονίᾳ.

Τῆς Ὑμετέρας εὐγενεστάτης μοι Ἐκλαμπρότητος.

Τῇ ἐκλαμπροτάτῃ καὶ θεοσεβεστάτῃ Δόμνῃ πάσης Μολδαβίας, κυρίᾳ, κυρίᾳ Σούτῃ Ὑ-
ψηλάντου, τῇ εὐμενεστάτῃ μοι, δουλικῶς.

CCCLXI.

Correspondentul lui Grigore Kalliarhi din Constantinopol către un boier
din Moldova, despre greutățile cu moșia lui, din partea vătafului și țeranilor, ce-
rând să se ajute, și în folosul mamei sale, cu Hatmanul și Vistierul, pomenind și
pe Postelnicul Gheorghe Suțu și pe Dumitrachi Hangeri; ar putea să o deie cu
arendă la negustori din Galați.

1799.

Ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος, προσκυνῶ τὴν
Εὐγενεῖαν τῆς.

† Καίτοι εἰς δύο ἀδελφικά μου εὐγενὲς
ἀποκριτικόν τῆς δὲν ἔλαβον, ἀπεδίδων αὐτὸ
εἰς τὰς εἰκαζομένας φροντίδας τῆς. καὶ ὅχι
εἰς μείωσιν (μὴ γένοιτο!) τῆς ἐκ μέρους τῆς
ἀμοιβαίας ἀδελφικῆς ἀγάπης, καί, αὐθις ἐρсу-
νὼν τὰ τῆς τρισεπεράστου μοι ἀγαθῆς αὐτῆς
ὕψις, ὅλη ψυχῇ καὶ καρδίᾳ συγχαίρω τῇ
Εὐγενείᾳ τῆς περὶ τῶν ἤδη πλησιαζουσῶν παν-
σέπτων θεσποτικῶν ἑορτῶν, τῆς κατὰ Σάρκα
Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τῶν θείων
Ἐπιφανειῶν, καθιεστῶν αὐτῶν ἵνα ἐν παμ-
πόλλοις ἡλιακαῖς περιόδοις ἀξιοῖ αὐτὴν νὰ
ἐορτάζῃ καὶ νὰ πανηγυρίσῃ τὰς κοσμοχαρμο-
σύνας θεσποτικὰς αὐτὰς ἑορτάς αἰσίως τε καὶ
εὐδαιμόνως διὰ τῆς πολυχρονίας ἐν τῷ αὐθεν-
τικῷ Θρόνῳ διαμονῆς τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν
Αὐθέντου, γενομένου καὶ τοῦ Νέου Ἑτους πα-
ραιτίου (sic) ἀπολαύσεως ἀπάντων τῶν εὐκαιρῶν
ἀγαθῶν. Πρὸς δὲ ἐρεϊδόμενος εἰς τὴν ἐν ἡμῖν
ἀδιόλουτον φιλίαν, πάλιν ἐνοχλῶ καὶ παρα-
καλῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς νὰ μοὶ εἰδοποιήσῃ
ἂν ἔλαβῃ τὰ γνωστά, παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου
ἀρχ. Χατζμάνου Γκίκα ἐξακόσια δέκα γρόσια,
καὶ ποῖαν ἀπόκρισιν ἔλαβῃ διὰ ὅσα πρὸ ὀλί-
γου διεξοδικῶς ἔγραψα διὰ νὰ εἰπῇ τῇ Εὐγε-
νεῖᾳ του, ὥστε νὰ πληροφορηθῶ τὸ αἶτιον τῆς
ἀφορήτου αἰσχροκαρδίας τοῦ βατάχου τοῦ νῦν,
ἐξ ἧς εὐλόγως ἔχω καὶ συνεχῇ παράπονα τῆς
φιλοστοργιστάτης μοι κυρίας, μὲ τὸ νὰ ἦτον
μὲ παμπόλλους ἐπαίνους περὶ αὐτοῦ τοῦ μουλ-
κίου προσκατηλημμένη παρ' ἐμοῦ τε καὶ ἄλ-
λων, ὥστε, φρονούσα ὅτι ἐκ τοῦτου πολλὰ θέ-
λει ἀνακουφίσεται εἰς τὰς ἡδὴ δυσφορήτους
ἀνάγκας τῆς τὰς οἰκιακὰς, βλέπει ἐν ὅλῳ
αὐτῷ τῷ διάστημα, πότε ἀπὸ φυσικῶν καὶ
πότε ἀπὸ ἠθικῶν περιστάσεων νὰ τῇ προσε-

Ἰοαρτε frățește îmbrățișându-Te, salut pe
Nobleța Ta.

† De și la două frățești ale mele n'am
primit nobilul răspuns al Tău, puind-o în
sama grijilor ce probabil ai, și nu a scă-
derii (care să nu fie!) din partea iubirii
reciproce frățești și, iarăși cercetând
despre sănătatea Ta bună de trei ori nouă
dorită, din tot sufletul și din toată inima
mă bucur cu dumneata pentru apropiatele
prea-venerate serbări ale Domnului, cea
după trup Naștere a Domnului, nostru
și dumnezeiasca Epifanie, rugându-L ca
în toate perioadele soarelui să te în-
vrednicească a serba și stăpâneștile-I ser-
bători care bucură lumea cu fericire și
mulțămire prin îndelungata rămânere în
Scaunul domnesc a prea-înălțatului nos-
tru Domn, venind și întoarcerea Anului
Nou cu căpătarea tuturor bunurilor do-
rite. Pe lângă aceasta, sprijinindu-mă pe
iubirea cea nedesfăcută în noi, din nou
te tulbur și te rog pe dumneata să-mi
spui dacă ai primit cele știute, de la
prea-nobilul boier Hatmanul Ghica șase
sute zece lei, și ce răspuns ai luat la
câte de emrând pe larg ți-am scris să-i
spui dumisale, ca să află pricina ne-
suferitului câștig nelegiuit al vătafului de
acum, pentru care cu dreptul am și ne-
conținute supărări de la prea-iubita
mea doamnă, ca una ce e prevenită cu
foarte multe laude cu privire la această
moșie de la mine și de la alții, așa că,
gândindu-se că din ea să ușureze mul-
tele, nesuferitele ei nevoi casnice, vede
că în tot acest răstimp, une ori din îm-
prejurări fizice, alte ori și din cele mo-

νήται ἀνέλπιστος ζημία. Διὸ μητρικῶς εὐχομένη καὶ προσκυνούσα τὴν Εὐγενεῖαν τῆς, παρακαλεῖ, καθὼς [εἰς] τὰ εἰς Βλαχίαν μούλκια τῆς ἡ Εὐγενεῖα τῆς ἐστάθη ἀξία, καὶ ἔλαβον τὴν ἐνσεστώσαν καλὴν κατάστασιν, καὶ ἤδη περὶ τούτου τὸ αὐτὸ κερέμι νὰ κάμῃ καὶ, συνομιλοῦσα μετὰ τοῦ ἄρχ. Χατμάνου, νὰ κατορθώσῃ οὐ μόνον νὰ δεῖξῃ ὁ βατάχος καθαρὸν λογαριασμὸν ἀπὸ τοῦ καιροῦ ὅπου ἔλαβεν αὐτὸ τὸ μούλκι κρεδίντζα καὶ νὰ παραλάβῃ ἡ Εὐγενεῖα τῆς ὅλα τὰ ἄσπρα, ἀλλὰ, μέχρις οὐ σὺν Θεῷ ἐγὼ νὰ ἔλθω, νὰ συμπροστατεύῃ μετὰ τῆς Εὐγενεῖας τοῦ διὰ νὰ χαλιναγωγῇται ὁ ῥήθεις βατάχος ἀπὸ φόβου τῆς Εὐγενεῖας τῆς, βεβαιώνουσα αὐτῷ ὅτι ἀπόφασιν εἶχεν ἡ κυρία μητέρα μου, ὡς πρὸ ὀλίγου ἔγραψα καὶ τῷ ἄρχοντι Χατμάνῳ, νὰ στείλῃ πατριαρχικὸν ἀπορριπτικὸν κατὰ τοῦ βατάχου, καὶ ἐγὼ τὴν ἐμπόδισα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Εὐγενεῖα τῆς ἀπεφάσισε πλέον διὰ νὰ πωλῇται χρονικῶς μακτοῦς ὅλον τὸ βενίτον ἀπὸ τοῦ ἐλσυσομένου Ἀγίου Γεωργίου, διὰ νὰ μὴν δοκιμάζομεν καὶ πὰς ἀγιοσιὰ καὶ ζημίας, παρακαλεῖ ἐπιπόνως τὴν Εὐγενεῖαν τῆς νὰ κάμῃ τὸ τζελεπηλίκι τῆς καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μεταξὺ νὰ ἐρσουν ἀπὸ τώρα διὰ νὰ εὐρεθῇ κἀνένας ὀρεδάσης εἴτε ἀπὸ τοὺς Γαλατζιανούς, εἴτε ἄλλος γνωστὸς τίμιος καὶ ὅπου νὰ δώσῃ τὴν προσήκουσαν τιμὴν διὰ τοιοῦτον μούλκι, περὶ τοῦ ὁποίου χάλια λέγουσι, καὶ ὁ Ποστέλνικος Γεώργιος Σοῦτζος, ἄκριος ἐπιλεγόμενος, καὶ ὁ Δημητράκης Χαντζαρής, ὁ διὰ τὴν δεσποτικὴν ἐξουσίαν τοῦ περιώνυμος, ὅτι ἡξούρου Γαλατζιανούς μουστερίδες νὰ δίδουν μὲ πρῶτον λόγον δύο χιλιάδας γρόσια, ζητοῦντες ὅμως τὴν παρὰ τοῦ κατὰ καιρὸν Μεγάλου Βιστιάρη διαφέντευσιν περὶ τῆς διευκρινήσεως τῶν δικαιωμάτων τους ἀπὸ τοὺς ἐκείσιν τῷ ὄντι κακοήθεις τζαράνους. Κατὰ τοῦτο, ἐρένδην, δύναται μεγάλως νὰ συντρέξῃ καὶ ὁ εὐγενέστατος, εἰλικρινέστατός μοι φίλος ἄρχων Βιστιάρης, ὅστις, ὅταν ἠγόρασα αὐτὸ τὸ μούλκι, συγχάριων μοι ἐκ καρδίας, ἐν ἄλλοις ἐπαίνοις μοι ἔλεγε καὶ ὅτι, ἂν καλοκοιταχθῇ, δύναται μεγάλως νὰ ὠφελεῖται τὸ σπῆτί μας. Πρὸ πάντων ὅμως παρακαλῶ νὰ οἰκονομήσῃ ἡ Εὐγενεῖα τῆς μὲ τοὺς συνήθεις εὐγενεῖς τρόπους τὴν αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, διὰ νὰ μὴν κακοφανῇ τῷ φίλῳ μοι ἄρχοντι Χατμάνῳ. Καί, τέλος πάντων, ὡς ἴδιος κύριος αὐτοῦ τοῦ μούλκιου, χωρὶς νὰ θανιστήσῃ ἡ Εὐγενεῖα τῆς, θέλει κάμῃ τὸ παρ' αὐτῆς εὐλογώτερον. Καὶ ταῦτα ἐν ἐνοχλητικωτάτῃ διεξοδογραφίᾳ περὶ τοῦ μούλκιου μας.

rale, i se cășunează neașteptată pagubă. Pentru care rugându-se ca o mamă și implorându-te pe dumneata, te roagă, precum la moșiile ei din Țara-Românească ai fost dumneata vrednic, și am aflat cea de acum bună stare a lor, și acum pentru aceasta să faci aceeași grijă și, vorbind cu dumnealui Hatmanul, să îndrepti nu numai ca să aibă ce arăta vătaful socoteală din vremea ce a luat acea moșie în credință și să iei dumneata toți banii, dar, până ce eu Dumnezeu eu o să vin, să privilezi împreună cu dumnealui ca să se înfrâneze acel vătaf de frica dumatule, asigurându-l că avea curânt dumneaei mama mea, când de curând am scris și dumisale Hatmanului, să trimeată afurisenie patriarhicească împotriva vătafului, și eu am împiedecat-o. Însă, de oare ce dumneata ai hotărît ca mai curând să se vândă cu anul tot venitul de la Sfântul Gheorghe viitor, ca ca să nu mai avem bătaie de cap și pagube, te roagă cu stăruință pe dumneata să faci mijlocire pentru dânsa și între acestea să cercetezi, de acum să se afle vre-un orândar sau dintre Gălățeni, sau alt cunoscut om de cinste și care să deie cuvenitul preț pentru o moșie ca aceasta, pentru care spun și acum, și Postelnicul Gheorghe Suțu, zis sălbatecul, și Dumitrachi Hangerli, vestit pentru stăpâneasca lui putere, că știu mușterii gălățeni cari să dea din capul locului două mii de lei, căutând și sprijinul de la Marele Vistier ce va fi pentru judecarea dreptăților noastre de la acei țerani de acolo, cari sânt cu adevărat răi. La aceasta, efendi, mult poate să ajute și prea-nobilul, prea-sincerul meu prieten, boierul Vistier, care, când am cumpărat acea moșie, felicitându-mă din inimă, între alte laude mi-a spus și că, dacă se administrează bine, mult poate folosi casei noastre. Dar înainte de toate mă rog să economisești dumneata cu obișnuitele-ți mijloace nobile această afacere, ca să nu se supere prietenul meu, dumnealui Hatmanul. Și, în sfârșit, ca stăpânul însuși al moșiei aceleia, fără să împrumuți dumneata, vei face ce va fi mai bine cu dânsa. Și acestea în preasupărătorearea înseamnă a cheltuielilor pentru moșia noastră.

CCCLXII.

* Scrisoare a aceluiași către fratele Marelui Vistier al Moldovei, cu privire la noua Domnie, care și pe el l-a miluit.

1799.

† Ὡς ἄσπάζομαι τὴν πανσυγενὴ αὐτῆς δεξιάν, ὅλη καρδίᾳ καθικεστῶν τὸν Πανάγαθον κατὰ τὸ ὀφειλόμενόν μοι ἵνα περισκέπη καὶ διαφυλάττῃ αὐτὴν ὑγιαίνουσιν καὶ ἀμταποιήτως εὐδαιμονοῦσαν, ἀπολαύσει ἀπάντων τῶν εὐκταίων ἀγαθῶν, μετὰ τὴν ζήτησιν τῆς εἰκόσεως αὐτῆς συγγνώμης, διὰ τὸ ὅτι ἐν ὅλῳ αὐτῷ τῷ δικαστήματι, χωρὶς νὰ ἐμπανισθῶ διὰ υἱοῦ μου, ἐμμέσως διὰ φίλων ἐμάνθανον τὰ κατ' αὐτὴν· ἥδη δὲν λείπω ἀμέσως νὰ ἐρσυνήσω τὰ τῆς πολυεὐκτου μοι ἀγαθῆς πανοικί ὕγιστας, σὺν τῇ τοῦ εὐγενεστάτου ἐξαδέλφου ἄρχοντος Βιστιάρη, τὸν ὁποῖον, ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος, προσκυνῶ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ παντέφορον θεῖον Ὅμμα ἐπιθλέπων ἐχάρισε τῷ ἐκείνῳ αὐθεντικῷ Θρόνῳ τὰ νῦν τὴν αἰσιωτάτην καὶ πανευδαίμονα ἡγεμονίαν τοῦ ἐπιεικεστάτου καὶ φιλανθρώπου Ὑφους του, γνωρίσας δὲ κάλλιστα τὴν ἀνέκαθεν εἰς ἐμὲ τῷ ὄντι ἰδιόζουσαν ὡς πατρικὴν αὐτῆς ἀγάπην, καὶ ἐπομένως εἰκαζόμενος πόσον χαίρει ἡ Εὐγενεία τῆς διὰ τὸ ὅτι ἀπὸ ἀγαθωτάτης τύχης μου συνταχθεὶς καὶ ἐγὼ εἰς τὴν σειρὰν τῶν εὐδαιμόνων δοῦλων τοῦ θεοφρονητοῦ Ὑφους του, σὺν Θεῷ θέλω ἔλθῃ εἰς ἀπύλασίν σου, ἐπεύχομαι ἐμαυτῷ διὰ νὰ ἀπολαύσω τῆς Εὐγενείας τῆς, κατὰ τὸν υἱὸν πόθον μου, παντὸς ἐναντίου ὑπερκειμένης, ἐν τσείρᾳ ὕγιστά, ἄκρα εὐδαιμονία καὶ ἐπιδραβεύσει παμπόλλων ἐτῶν.

Τῆς Εὐγενείας τῆς.

CCCLXIII.

* Învoială pentru cumpărarea unui loc de clădiri la Balata în Fanar de la Hătmăneasa Ierachi, a cărui fiică, Tarsița, are a lua pe fiul cumpărătorului, Dumitrachi.

1799.

Συμφωνητικὸν πρὸς ἀγορὰν τόπου.

† Διὰ τοῦ παρόντος μοι δῆλον γίνεται ὅτι, μετὰ τὸ νὰ ἀπερξαίσα νὰ οἰκοδομήσω τὸν ἐν τῷ Φινάρι ἄρσάν μου, καὶ χρήζω ἔτι μερικοῦ τόπου, ἀγοράσας παρὰ τῆς εὐγενεστάτης ἀρχοντίσεως Χατμανέσας Ἰεράκη, περιποθήτου μοι συμπεθέρας, τὸν εἰς Παλατὰν γειννιάζοντά μοι τόπον τῆς χαλιδίκου μετὰ τοῦ ἀντικρυνοῦ χαλιδίου του, διὰ δέκα χιλιάδας γρόσια, καθὼς ἠγόρασαν ἡ Εὐγενεία τῆς αὐτοῦ παρὰ τῆς φιλοστοργωτάτης κυρίας μητρός τῆς, ὑπόσχομαι νὰ πληρώσω τῇ Εὐγενείᾳ τῆς τὴν ῥηθείσαν ποσότητα σφῶν μετὰ παρέλευσιν πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον. Παρερχομένου δὲ τοῦ ῥηθέντος διαδῆ, ἐάν δὲν πληρωθῶσιν μέχρι τῆς σὺν Θεῷ ἀγίῳ ὅσον οὕτω ἐκτελέσεως τῶν αἰσίων γάμων τοῦ φιλτάτου μοι υἱοῦ Δημητράκη μετὰ τῆς κοκῶνας Ταρσίτζας, φιλτάτης θυγατρὸς τῆς Εὐγενείας τῆς, νὰ ἐκπίπτῃ ἡ Εὐγενεία τῆς τὴν ῥηθείσαν ποσότητα ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἐν ἡμῖν δηλωτικὰ ἰδιαιτέρη γράμματα, ἀνηκόντων τῇ παμφιλτάτῃ μοι νόμφῃ, κληρονομικῶν γνωστῶν ἄσπρων, καὶ νὰ μένω ὑπόχρεως ἐγὼ νὰ ἀποκρίνωμαι τῷ ἀνωτέρῳ φιλτάτῳ μοι υἱῷ τὴν ῥηθείσαν ποσότητα τῶν δέκα χιλιάδων γροσίων. Καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἐνδειξὴν ἔδωκα τὸ παρόν μοι τῇ Εὐγενείᾳ τῆς, καὶ ἔλαβον τὰ σενέτια τῶν ῥηθειῶν τόπων, διὰ νὰ γείνῃ ἀμέσως τὸ φεράγι.

CCCLXIV.

* Corespondentul lui Grigore Kalliarachi către Mitropolitul, fratele acestuia, în afacerea lui cu Nicolae Gavalachi, cu pomenirea și a Mitropolitului din Efes.

1799.

† Τὴν θεοπρόδλητον αὐτῆς Πανισρότητα εὐλαχῶς προσκυνῶν, ἀσπάζομαι τὴν πανίσρον αὐτῆς δεξιάν, τοῦ Παντοδυνάμου δεόμενος ἵνα περισκέπη καὶ διαφυλάττῃ αὐτὴν παντὸς ἐναντίου ὑπερέχουσιν, ἐπιχορηγήσει τῶν εὐκταίων κατ' ἄμρω ἀγαθῶν. Ἀγκαλὰ καὶ δὲν ἔλαβον ἀπόκρισιν εἰς τὸ διὰ τοῦ φιλοστοργωτάτου αὐτῆς πατρὸς σταλὲν γράμμα μου, δὲν λείπω καὶ αὐθὺς νὰ ἐρσυνήσω τὰ τῆς πολυεὐκτου μοι ἀγαθῆς αὐτῆς ὕγιστας. Πρὸς δὲ νὰ τῇ εἰδοποιήσω ὅτι εἶμαι εἰς ἄκραν ἀπορίαν, διατί, ἂν ὁ μισερ Νικόλαος Γαβαλάκης (τὸν ὁποῖον φιλικῶς χαιρετῶ, ἐρωτῶν τὰ τῆς ὕγιστας του), ἔγραψεν ἐδῶ εἰς τὸν ἀδελφόν του ὅτι, ἐκ τῶν ἄσπρων ὁποῦ με χρεωτῶσει, τὰ τετρακόσια γρόσια ἦτον ἑτοίμα διὰ νὰ τὰ ἐγχειρίσῃ τῇ Πανισρότῃ τῆς, νὰ

μοί σταλθοῦν, κάμνωντας χαθαλὲν διὰ τὰ πάρω τὰ ἑκατὸν γρόσια ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του, μέχρι τοῦδε παρήλθον τόσοι μῆνες, καὶ ἕως τῶρα δὲν ἔλαβον τὰ ῥηθέντα τετρακόσια. Μὲ τὸ νὰ ἔχω λοιπόν, Δεσπότη μου, μεγάλην χρεῖαν ἄσπρων, ὥστε ἀφούκτως πρέπει νὰ μοί σταλθοῦν τώρα, ἐκτὸς τῶν τετρακοσίων, καὶ τὰ ἐναπολειπούμενα πεντακόσια γρόσια μετὰ τῶν δουλευθέντων διαφόρων τους, παρακαλῶ τὴν Πανισρότητά της, ἀμέσως νὰ φέρῃ τὸν ῥηθέντα καὶ νὰ τὸν στενοχωρήσῃ διὰ τὰ πάρη ἕως ὁδολοῦ, νὰ μοί τὰ στείλῃ, διὰ νὰ μὴν διασθῶ καὶ περιπέσω εἰς ἄλλο ἀτοπότερον ὁποῦ θέλω νὰ ἀποφύγω, μὲ τὸ νὰ ἐγνώρισα τὸν χριστιανισμόν, τὴν θεοφοβίαν καὶ τὴν φιλίαν τοῦ μιστρ Νικολάου Γαδλάκη, εἰς τὸν ὁποῖον, μὲ τὸ νὰ ἔγραφα εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ὁποῦ ἔγραφα τῇ Πανισρότητί της καὶ δὲν ἔλαβον ἀπόκρισίν του, δὲν ἔχω τί νὰ τὸν γράψω.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ πανισρώτατος Δεσπότης ἅγιος Ἐφῆσου κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἀναχωρεῖ διὰ τὴν ἐπαρχίαν του, ἡ Πανισρότης της ἡμπορεῖ νὰ μοί τραδίξῃ πόλιτζαν τὰ ῥηθέντα ἄσπρα, μὲ χέρι τινὸς τῶν ἐκείσε ὁποῦ ἔχει ἐδῶ κορισπονδένδεν πραγματευτήν, καὶ οὐδέποτε θέλω ἀληθινότησι τὴν τοιαύτην φιλικὴν προθυμίαν της, μένων διὰ θίου ὑπόχρεως διὰ νὰ δουλεύω καὶ ἐγὼ κατὰ τὰ ἐπ' ἐμοὶ τῇ Πανισρότητί της, καὶ προσμένω ἐν τάχει τὴν ἐκτελεστικὴν περὶ τοῦτου ἀπόκρισίν της.

Ὁ δὲ πανάγαθος Κύριος χαρίζοιτο αὐτῇ ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ καὶ ἔτη πάμπολλα καὶ κατ' ἄμω εὐδαίμονα.

CCCLXV.

1799.

* Felicitare a unui necunoscut pentru serbătorile Paștilor.

† Ἀγαλὰ καὶ ἐξ ἀτυχίας μου δὲν ἠξιώθην ἄχρι τοῦδε διὰ νὰ ἀποδώσω τῇ Πανευγενείᾳ της τὰς προσωπικὰς μοι ὑποκλινεῖς προσκυνήσεις, πλην ἡ πεφημισμένη εὐγένεια καὶ πανευγένεια τῆς Πανευγενείας της καὶ μακρόθεν καὶ ἀγνωρίτως μοι ἔδωκε τόλμην εἰς τὸ νὰ ἀποδώσω καὶ νοσρὼς τὰς δουλικὰς μοι πρὸς αὐτὴν προσκυνήσεις διὰ τοῦ παρόντος μου δουλικοῦ, συγκαίρων τῇ Πανευγενείᾳ της, θάρρσι δουλικῶ, ἐπὶ τὰς ζωηφόρους ἐορτὰς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ἐπεύχομαι αὐτῇ ὅπως κατεξιώσει αὐτὴν ὁ ἐκ νεκρῶν τριήμερος ἀναστάς ἐορτάσαι λαμπρῶς καὶ πανευκλεσεστάτως τὴν κοσμοσωτήριον αὐτοῦ τριήμερον Ἐγερσιν, εἰς ἐγκικλίους καὶ τρισολβίους ἡλίου περιόδους μέτρον νικούντας, σὺν ἐπιτύξει ἀπάντων τῶν λαμπρῶν εὐδαιμονιῶν. Καί, ἐπειδὴ γνωστόν μοι εἶναι ὅτι ἡ τοῦ αἱματος αὐτῆς λαμπρότης ἅπαντας ἐδεργεται, προστρέχω καὶ γὰρ ὁ ὑποκλινῆς αὐτῆς εἰς τὴν δόξιν τῶν χαρίτων της, ἐπικαλούμενος θερμῶς τὴν πανευγενὴ αὐτῆς ἀντίληψιν ἵνα φιλοτίμως ἐπισκιάσῃ καὶ μετὰ τὸν ὑποκλινῆ αὐτῆς λάτρην, ὅστις καὶ ἀριστρώομαι τῇ ἰσχυρᾷ αὐτῆς προστασίᾳ, καὶ ὅπως συγκατατάξῃ με εἰς τὴν εὐτυχὴ στείραν τῶν ἐπιλοιπίων ὑποκλινῶν αὐτῆς τζιραλίων, καὶ οὐ μόνον δὲν θέλω φανῇ καὶ ὁ εὐπειθέστατός της ἀγνώμων πρὸς τὸν ἐδεργέτην μου, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ διὰ θίου δοατζῆς διὰ τὴν κοινοφελὴ καὶ πανευκλεῆ μοι αὐτῆς στερέωσιν εἰς ἔτη πλειστευδαίμονα καὶ πανευφρόσυνα.

Τῆς Πανευγενείας της.

CCCLXVI.

1799.

* O Fanariotă din Constantinopol către fratele din Moldova, despre năcazuri casnice, la care se adaugă răutatea ginerelei, Spătarul.

† Ἀποδίδων τὴν ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ἀπὸ Βασιλευούσης μέχρι τοῦδε σιωπὴν της εἰς τὸ πολυάσχολον, καὶ καταδικάζων αὐτὸς ἐμαυτὸν ἂν ἤθελα φυλάξῃ τὴν αὐτήν, τοσαύτην σφαλὴν ἄγων, δὲν λείπω νὰ ἀποδώσω καὶ ἤδη τὰς ἐν εἰλικρινείᾳ ἀδελφικῆς προσοφείας, ἅμα μὲν ἀνερευῶν τὰ καθ' ὑμᾶς πανοικί, ἅμα δὲ δηλωποιοῶν ὅτι τῇ τοῦ Κραίττουος χάριτι ὑμῶν, καὶ κατὰ τὸν ἐξω ἄνθρωπον, καὶ ἡμεῖς ἐν κακοπραγίᾳ, ἥτις ποτὲ δὲν ἤθελε ταράξῃ μίαν φυγὴν ὁποῦ ἡ ἰδία ἀπεκατέστησεν ἐκόντι ἢ ἄκοντι νὰ φιλοσοφῇ (τὰς μὲ ὅλον τὸ βάρος μιᾶς ἀπόρου τὸ γενοῦν ἔχων φραμῆλιας), ἂν δὲν ἦτον τὰ οἰκειακά, τὰ ὁποῖα, μὲ τὸ νὰ πραγματεύονται αἰσχροῦς καὶ ἀτίμως (καὶ δὲν ἠξέσβω μέχρις ὅτου) βάθουν καθὲς ἄνθρωπον καὶ τὸν πλέον φιλότιμον νὰ χάσῃ καὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὸν τρόπον τοῦ πολιτῆσεσθαι. Βιάζομαι, ἀδελφέ, νὰ εἶπω, ἐναντίων καὶ τῶν φιλοσοφικῶν δογματῶν καὶ τῶν τῆς θρησκείας παραγγεμάτων, ὅτι ἔστι πε-

πρωμένον. Βλέπω ὅτι ὅλα λαμβάνουν ἀλλοίωσιν, τὰς δὲ καθ' ἡμᾶς ὄχι μόνον ἀναλλοίωτα, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας προκόπτουν ἐπὶ τὸ χεῖρον. Ἐπὶ μάρτυρι Θεῷ, τῇ λέγω ὅτι χειροτέρα κατὰστασις οἰκειακῶν δὲν γίνεται: μία ἄνοια μὲ ὑψηλὰ ἀτελεσφόρητα φρονήματα, πρὸς τὴν τούτων κατόρθωσιν μάταια ὑπέρογκα ἔξοδα, καὶ ἐν τοσοῦτῳ πρόσκλαυσις τῆς καταστάσεώς μας. Τόσα ἐπ' ἐλπίδι τοῦ νὰ μᾶς θάλουν εἰς τὸ δολάπι, ἐπὶ ὑποσχέσει χειμεριῶδων κατορθωμάτων, πραγματευτάκια ὅλα, κορτεζάνοι μας. Ἡμεῖς, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ αὐτὴν τὴν γυναικείαν φύσιν καθυδρίζοντες, περικοστοῦμεν τινὰς τῶν μεγιστάνων, προσφέροντες ἄλλοῦ γλυκᾶ, ἄλλοῦ ποχτζαλίκια, ἄλλοῦ ὑποσχέσεις ἀδράς. Δὲν ἤξεύρω τί ἁμαρτίαις εἶναι αἱ ἐδικαί μας ἀτσελῶνται, μὰ, διατί ἐγκαλῶμαι τὰς ἁμαρτίας, ἴσως καὶ αὐτὴ ἡ ἁμαρτία νὰ ἐπεξέρισεν ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ μίαν φορὰν ἐμπῆκεν εἰς τὸ χέρι, καὶ δὲν τὴν ἀφήνομεν νὰ ἡσυχάσῃ. Πῶς νὰ εἰπῶ, ἀδελφέ, ἡ πεπρωμένον ἡμῖν ἐστὶ τὸ ἁμαρτάνειν, ἢ ἔγινεν ἕξις καὶ φύσις.

Εἰς αὐτὰ μὲν ἦλθεν καὶ ὁ μυριοπόθητος ἡμῶν γαμβρός, ἄρχ. Σπαθάρης, μόνῃ τῷ ὀνόματι μεταβολὴν λαβὼν, τῷ δὲ τρόπῳ καὶ τοῖς ιδιώμασιν οὗτος αὐτὸς ὁ γνωστὸς ἡμῖν καὶ ὑμῖν, γέμων ματαιοφροσύνης, κακοηθείας, καὶ παιδαριωδῶν, καὶ λόγων, καὶ φρονημάτων, καὶ κινήματων, ἀδικιῶν καὶ τὴν τῶν παιδῶν, καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἡλικίαν, καὶ ἐθαυμάσαμεν πάντες οἱ καὶ πρότερον αὐτὸν εἰδότες καὶ νῦν βλέποντες, πότερον ἢ φύσις εἶναι ἀνένδοτος εἰς αὐτόν, ἢ αὐτὸς εἰς τὴν φύσιν· μὰ δὲν σφάλλω νὰ εἰπῶ ὅτι εἶδον τὸν ἄνδρα καὶ μὲ πρόοδον εἰς τὰ ιδιώματά του, ὥσάν ὁποῦ, πρότερον ὦν κάλαμος ἀπὸ ἀνέμου σαλευόμενος, ἦτον ἴσως καὶ πρῶτος εἰς τὰς ὁρμάς του. Δὲν τὸ λέγω τοῦτο ἀδικωντάς τον, ὅτι ἤξευρε νὰ κρύπτεται, ἀλλὰ κατὰ λόγον φυσικὸν τοῦ νὰ ὑποχωροῦν τὰ ὑποδεέστερα τῶν ζῶων εἰς τὰ προκριτώτερα. Τώρα δὲ ἦτον, ἀδελφέ, ἀφόρητος καὶ διὰ τοὺς λόγους, ἀληθινὰ ἄξιος διὰ νὰ ὀνομάζεται υἱὸς τοῦ παπᾶ του καὶ τῆς νεγῆς του, καὶ τῷ ὄντι εἰς αὐτὸν ἡμπορεῖ νὰ εἰπῇ τινάς: ὁ ἑωρακὼς αὐτὸν ἑώρακε τὸν παπᾶ του, καὶ ἀντιστρόφως. Καὶ ταῦτα μὲν ἄλλις περὶ τοῦ αὐτομάτου τοῦτου, ὡς διεξοδικὰ καὶ σύντομα ἐν ταῦτῳ.

CCCLXVII.

* Felicitări ale unui I'fanariot necunoscut către nou-numitul Patriarh ecumenic.

1799.

† Παναγιώτατε, Θεότατε καὶ ἐν Χριστῷ ἡμῶν πάτερ σεβασμιώτατε, ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικῆ Πατριάρχᾳ, τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα εὐλαβῶς προσκυνοῦντες, τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιὰν υἱικῶς ἀσπαζόμεθα. Τοῦ ἁγίου Θεοῦ δεόμενοι ὅπως¹ ἡ διὰ πολλοῦ πρὸς ἡμᾶς τῆς αὐτῆς Παναγιότητος πατρικὴ τε καὶ πνευματικὴ ἀγάπη, τοιαύδε ἐξ ἀρχῆς, ὥστε δικαιοτάτα ἀνεξέλεπτον ἀνεχάραξεν ἡμῖν τὴν ἀμοιβαίαν ἐποφειλομένην υἱικὴν διαθεσιν· καὶ οὐκ ἄγνωστον αὐτῇ ὅτι διηνεκὴ ἀνέπνευσεν ἡμῖν τοῦ ἐν παντὶ καιρῷ νὰ ἐνσπνενιζώμεθα ἐπὶ τοῖς κατ' αὐτὴν αἰσίοις. Καί, τοῦτου ἀνενδοῦς λόγου καὶ ἀποδείξεων τυγχάνοντες, περιττὸν καὶ ἀπᾶδον νὰ περιγράφωμεν ἤδη ἂν καὶ πόσον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ καὶ αὐθις πρσπεωδιστάτῃ ἀνακαλέσει καὶ ἀναγορεύσει τῆς εἰς τὸν οἰκιστάτον αὐτῇ ἀποστολικὸν καὶ οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἐρ' ἢ καὶ ἀπὸ μέσης τῆς φίλης ψυχῆς συγχαίρωμεν, πάνθ' ὅσα θυμῆρη καὶ ἐρετὰ ἐξαίτουμένοι, ὅλοσχερῇ τε καὶ παντοίαν εὐαρέστησιν εἰς ἀπαξάπαντα ὁπόσα ἀπαιτεῖ τὸ πολυάσχολον τῆς μεγάλης ἐπιστάσεως, εἰς ἣν εὐκλεῶς μάλᾳ, καὶ οὐχ ἦττον εἰκότως, προσεκληθῇ ἡδῇ. Ὅτι ἡ εὐκαταία αὕτη πατριαρχεῖα τρανώτατον ἀπεδείχθη γέρας τῆς περὶ τὰ πράγματα σειότητος προνοίας καὶ δοκίμου ἱκανότητος τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς ὀποκειμένου δομολογούμενον. Καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον εὐωδωθήσονται ἀρωγῷ θεῷ τὰ κατ' αὐτὴν, ὅσῳ ἐν ἀρμοδιωτέρῳ καιρῷ καὶ ἐν περιστάσει τοιαύτῃ παρὰ τῆς ἄνω Προνοίας ἐναποταμιεύεται, ὡς ἔοικεν, ἵνα ἀναλάβῃ τοὺς οἶκας τῶν καθ' ἡμᾶς κοινῶν. Καὶ δι' αὐτὰ ταῦτα καὶ πολλὰ ἄλλα πασιδῆλα αὐτῆς πλεονεκτήματα, ἀνάγκη χαίροντες καὶ συγχαίρειν τῇ κοινῇ ἡμῶν μητρί, τῇ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει τοῦ ἀξίου αὐτῆς προστάτου (ὃ τινι ἀπέκτιστο), καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον πάντως τὰ νῦν νὰ ἀναγνωσθῇ, ἵνα ἀριδηλότερον καὶ εὐκλεέστερον ἐπαπολαύσῃ τὸν ἐν τῇ ἐπιδεξιότητί της ἔπαινον. Ταῦτα ἐπὶ τὸ παρόν, περιμένοντες ἐν ὀλίγῳ τὴν ἄμεσον αὐτῆς ἐντευξιν, ἥς καὶ τάχιον ἀξιωθείμεν, ἐν ἀκροτάτῃ ὑγιείᾳ καὶ χαρᾷ. Αἱ θεοπειθεῖς δ' αὐτῆς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν διὰ δίου, καὶ τὰ πανάγια αὐτῆς ἔτη.

¹ In text.

CCCLXVIII.

1799.

* Corespondentul lui Grigorie Kalliarchi către prietenul din Moldova, Comisul, despre ale moșiei sale, care nu i-a plăcut s'o cumpere, despre grăul ce n'a vrut să i-l iea Costachi Cantacuzino Pașcanul cu toată porunca domnească de a nu-l supăra, și cearta pentru forma unor scrisori, de a fost nevoie să se recurgă la un dascăl.

Ἡδιστα κατασπαζόμενος, προσκυνῶ τὴν Εὐγενεῖαν της.

Τὸ ἀπὸ ζ'ης τοῦ πίπτοντος πλήρες ἀδελφικῆς ἀγάπης ἀδελφικὸν αὐτῆς μολὶς ἔλαβον τῇ κ'ῇ τοῦ αὐτοῦ πρὸς οὐπὲρ τὴν πολυπόθητόν μοι αὐτῆς πεπληροφορηθεῖς ὑγείας, ἐς τὰ μάλιστα ὑπερήσθη. Ἰδὼν δ' ἐφεξῆς νὰ μοι γράφῃ ὅτι δὲν τῇ ἐφάνη τὸ χωρίον μου κατὰ τὴν περὶ αὐτοῦ ἐπαινετικὴν ἐξιστορήσιν μου, διὰ τὰ καταριθμούμενα παρὰ τῆς Εὐγενείας της αἷτια, γράφων ἀνταποκρίνομαι περὶ αὐτοῦ τούτου. Ἐγὼ δὲν εἶχα τῇ ἐξιστορήσει ὥραιότητα ἢ ἀγαθότητα τοῦ χωρίου μου, οὔτε εἶπον περὶ αὐτοῦ φιλὸν ἔπαινον, ἀλλ' ἔλεγον, ἐπαινῶν τὸν μεσχοῦρον καὶ ἀξιόλογον θατάχον μου τὸν ἐκείσε, ὅτι ἄξιος εἶναι διὰ δουλειὰν καὶ προκομένος (ἀποθάλω δὲ αὐτὸν τῆς τοιαύτης ἐκδουλεύσεως, φανέντα νῦν (οὐκ οἶδ' ὅπως) ἀχρεῖον ἐλθών. Σπεύδω δὲ μάλιστα διὰ νὰ ἔλθω ὡσάν ὅπου καὶ ὑπερπεθύμησα τῇ ἀληθείᾳ νὰ τὴν ἰδῶ καὶ νὰ τῆς ἀπολαύσω ἀδελφικῶς). Ἡ Εὐγενεία της ὅμως, ὡς φαίνεται, λάθος ἐπῆρε τὸν ἔπαινον, καὶ προσέθετο ἐπὶ τοῦ χωρίου μου (ὃ, κατὰ τὴν γνώμην της, ἀναξιότητος γέμει).

Ἀδελφε ἄρχων Κόμισε, ἐὰν ὁ Κωνστάντης Σπαθάρης Πασχάνος Κατακουζουνὸς (sic) δὲν ἤθελε μοι πάρῃ τὸ σιτάρι, μὲ ὅλον ὅπου εἶχεν αὐθεντικὴν προσταγὴν νὰ μὴν μὲ ἐνοχλήσῃ, ὡς οἶδε καὶ ἡ Εὐγενεία της, μὲ τὸ νὰ πάρῃ τι (ὡς δὲ αὐθεντικαὶ κατ'ἰδοῦλαι, καὶ διὰ σποράν, καὶ διὰ τροφήν ἐνικύσιον τοῦ ἀρχοντικοῦ ἐκείνου νὰ ἀφήνουν ἐπρόσταζον). τότε μὲ λόγον καὶ συγγνώμην τὸ τῆς Εὐγενείας της ἀλλ' ἔλαβε καὶ αὐτός, καὶ ἡ Εὐγενεία της.

Ἐπὶ τέλους οὐδὲν δίκαιον, ἀπὸ τὰ 27 ἢ 28 κοιλὰ ὅπου εὐρέθησαν (ὡς γράφῃ) νὰ πάρῃ δέκα, οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ δίκαιον ἦν δίκαιον ἐν νὰ λάβῃ, ὅθεν καί, εἰ ὀργίσθη, δικαίως ὀργίσθη. τῷ αὐτῷ ὁμοίως δὲ ἀντασπαζόμενος, προσκυνῶ αὐτήν, διότι ἔλαχε καὶ ἐγὼ νὰ ἀλησμονήσω νὰ ἐπιτιγλήξω τὸ Ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος, προσκυνῶ τὴν Εὐγενεῖαν διὸ καὶ τὸ ἡδιστα κατασπαζόμενος ἐπεθύμην.

Εἶδον κοντὰ εἰς τὸν νεοφανῆ μοι τοῦτον τίτλον καὶ ἔσαν ἀλλοιότικον τρόπον διὰ νὰ λαμβάνωνται τὰ ἀδελφικά, καὶ μάλιστα ὑποθέσεων ἀποκριτικά: οὕτως ἔλαβον τὸ ἀδελφικὸν αὐτῆς ἔλαχε νὰ τὸ εὔρη ἕνας τοῦ κόσμου ἄνθρωπος ἀπεριμμένο, δὲν ἠξέβρω, ἢ εἰς τὴν Ποστελνιτζίαν, ἢ Βιστιαρίαν μέσα. Καί, γνωρίσας, λαθὼν, ἐνεχείρισεν ἕνα διδασκαλῆοντι παρ' ἡμῖν, καὶ παρὰ τοῦ διδασκάλου ἔλαβον, ἐγχειρίσας μοι αὐτὸ ὡς ἐξουτελείας γράμμα. Τῇ ἀληθείᾳ νεοφανῆς τρόπος διὰ νὰ λαμβάνωνται τέτοια γράμματα παρὰ τοιούτων. Ἀλλὰ, γνωρίσας ἀκριδέστατα τὴν πολλὴν προθυμίαν ὑποῦ ἔδειξε νὰ στείλῃ τῇ Κατήκῳ (ἧγε ἀκριδέστατα ἀσπάζεται τὴν Εὐγενεῖαν της) τὰς ὅσας εἶχε πεστρόφας, τῇ ὑπερευχαριστῶ, καίτοι δὲ δι' εὐλογον αἰτίαν οὐκ ἔλαβον, ἀλλ' ὑπερβαλλόντως ἐπαινῶ τὸ λίαν αὐτῆς πρόθυμον ὅπερ ἀποδεικνύει εἰς ἐκτέλεισιν ἡμετέρας παρακλήσεως ἢ γραφῆς καὶ ταῦτα μὲν ἐν ἐξοδικωτάτῃ διεξοδογραφίᾳ. Τὰ δὲ ἔτη της Εὐγ[ενείας της], κ.τ.λ.

CCCLXIX.

1799.

Plângere către Constantin-Vodă Ipsilanti, pentru un proces de moșie care ține încă de pe vremea lui Grigore-Vodă Calimachi.

† Ψηλότατε καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Ὑψί τῆς Ὑμετέρας Ἡγεμονίας ὅτι, ἀποθανόντος τοῦ πατρός μου, ὁ ἀδελφός μου, ὡς ἀνὴρ τέλειος, ἔμεινε ἐπὶ τῶν πατρικῶν παραγράτων ἀποθανόντος δὲ καὶ τούτου, διμοιράσθησαν ἡμῖν τὰ πατρικά καί, πρὸς τῷ λοιπῷ τῆς οὐσίας μέρεϊ, ἔλαχον καὶ τριάκοντα καὶ ὀκτώ ψυχῶν

† Prea-înălțate și prea-bunule Domn,

† Cu supunere aduc înaintea Înălțimii Domniei Tale că, murind tatăl mieu, fratele mieu a rămas, ca un bărbat desăvârșit, asupra lucrurilor părintești; dar, murind și el, ni s'au împărțit nouă cele părintești; și, pe lângă ce a mai rămas din avere, am avut ea parte și treizeci și opt

κατ' ἐβέλλων (ἔγινε δὲ παρ' ἡμῶν καὶ ἱπαρ-
τῶν διὰ τὴν ἀκολουθήσῃ περὶ τινος κἄμ-
μία διαφορά). οἱ ὅποιοι, ἅρ' οὐ μερικὰς ἡμέ-
ρας ἐστάθησαν εἰς ἐμένα, ὕστερον ὅλοι ὁμοῦ
ἐδραπέτευσαν εἰς Βλαχίαν, εἰς τὴν ὑπανδρου-
θεῖσαν ἐκεῖ ἀδελφὴν μου. Ἐγραψα λοιπὸν ἀ-
μέσως πρὸς αὐτὴν διὰ τοῦτο, καὶ μήτε κἄν
μοὶ ἀπεκρίθῃ. ὅθεν ἀνέφερον τὴν ὑπόθεσιν τῇ
τότε ἡγεμονεύοντι, εὐσεβεστάτῃ Αὐθέντῃ, μα-
καρίτῃ Γρηγόρ-δῶδᾶ Καλλιμάχῃ, προσαναφέ-
ρουσα καὶ τὸ: ἔχουσα ἡ ἀδελφὴ μου ἐνταῦθα
δύω μούλκια, εἰ δίκαιον νὰ μοὶ δοθῇ τὸ ἐν
αὐτῶν καὶ ὁ εὐσεβεστάτος ἐκείνος Αὐ-
θέντης, κρίσει ἰδὼν τὰ δίκαιά μου, δι' αὐθεν-
τικῆς αὐτοῦ κριτοδοῦλᾶς μοὶ ἔδωκε τὴν ἐ-
ξουσίαν νὰ ἐξουσιάζω καὶ τὰ δύω μούλκια.
Ἀνυπερθέτως λοιπὸν πάλιν ἔγραψα τῇ ἀδελφῇ
μου, εἰδοποιούσα τὴν δοθεῖσαν μοι αὐτὴν ἐπὶ
τῶν μούλκιων αὐτῆς αὐθεντικὴν ἄδειαν· μὴ
εὐχαριστηθεῖσα δέ, ὥς φαίνεται, μοὶ ἔγραψε,
δίδουσά μοι τὴν κάθῃ πληρεξουσιότητά ἐπὶ
μόνου τοῦ ἐνὸς μούλκιου, Ποσκετενίου τὸ ὄ-
νομα. Ἄλλ' ἐγὼ, κατὰ τὴν ἀναχειράς μοι αὐ-
θεντικὴν ἄδειαν, ἀπελάμβανα καὶ τὰ δύω, καὶ
αὐτὴ ἠπεισιωποῦσε μέχρι διάστημα τριαντα-
πέντε χρόνων. Μετὰ τὴν παρέλευσιν δὲ ταύ-
την, ἦλθεν ἐνταῦθα εἰς Ἰάσιον ἓνας υἱὸς ἐκεῖ-
νης, λέγων ὅτι: „ἐγὼ, ὡς υἱὸς τῆς μητρὸς μου,
ἔχω κάθῃ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς“.
Καὶ οὕτως, ἀνυπερθέτως, χωρὶς νὰ ἔχω κἄμ-
μίαν εἰδήσιν, ἐπώλησε τὸ ἐν μούλκιον ὁποῦ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ μοὶ ἔδιδε, τὸ Ποσκετένι, καὶ, ζητῶν
μάλιστα καὶ κρίσιν, καταναγκάζωντα τὸν ἀπο-
θανόντα σύζυγόν μου, εὐγῆκαν εἰς τὸ διδάναι
τοῦ τότε αὐθεντεύοντος, ἐκλαμπρωτάτου καὶ ὑ-
ψηλοτάτου Αὐθέντου Μιγάλ-δῶδᾶ, καὶ, χωρὶς
μηδὲν ἔγω νὰ δώσω εἰς τὸν σύζυγόν μου
κἄνένα ἐκελεμὲν περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως,
ἐλθὼν εἰς κρίσιν ἐδικαιώθη. Μετακλήσαντος
δὲ πάλιν αὐτὸν ἐκείνος, καὶ (οὐκ οἶδα ὅπως)
δικαιωθέντος τότε, ἔμεινα ἕκτοτε, καὶ τῆς πα-
τρικῆς μου οὐσίας ὑστερημένη, καὶ τοῦ δι-
καίως δοθέντος μοι μούλκιου. Μετὰ τὴν πα-
ρέλευσιν δὲ τῶν 35 χρόνων, γνωρίσασα ἐγὼ
ἐνταῦθα τρεῖς ψυχὰς ἐκείνων τῶν κατ' ἐβέλλων,
τοὺς ἐπῆρα, παντελῶς ἀδικουμένη. Τώρα, κρί-
σεως τῶν ἀρχόντων γενομένης, ἡρωτήθην οὕ-
τως: „δέχσθαι ὅρκον ὅτι ὁ ἄνδρας τοῦ ἐδι-
καιώθη χωρὶς νὰ τοῦ ἔχῃς ἐκελεμὲν δεδο-
μένον“; Ἐδέχθην ἐγὼ, καὶ δέχομαι διὰ τὴν ἀ-
λήθειαν τοῦ λόγου μου· ὁ δὲ ὄρκων νῦν Με-
γάλης Λογοθέτης μοὶ ἀπεκρίθη ὅτι εἶναι νο-
μικὸν νὰ μὴν ἀνατραπῇ οὐδὲν ἀνδρικὸν ὑπὸ
γυναικός. Ἄλλ' Αὐθέντα μου ὑψηλότατε, οἱ ζη-

de suflete de Țigani (s'a făcut între noi
și împărțeala ea să nu urmeze pentru ceva
vre-o ceartă); cari, după ce au fost câteva
zile la mine, pe urmă toți au fugit în
Țara-Românească, la sora mea măritată
acolo. Ci i-am scris îndată pentru aceasta,
și nici că mi-a răspuns; pentru care am
adus afacerea înaintea celui ce domnia
atunci, prea-cucernicul Domn, răposatul
Grigore-Vodă Callimachi, înfățișând și
aceia că: având sora mea acolo două
moșii, e drept oare să mi se dea una în
locul lor; și acel prea-cucernic Domn, vă-
zând la judecată dreptățile mele, prin
domneasca-i hotărîre judecătorească mi-a
dat voie să stăpânesc și cele două moșii.
Fără zăbavă deci am scris din nou
surorii mele, înștiințând-o de voia dom-
neasca ce mi s'a dat asupra moșiilor
ei; ei ea, nemulțămîtă, cum se pare, mi-a
scris, dându-mi toată puterea asupra numai
unei singure moșii, anume Boșcătenii. Dar
eu, după voia domneasca din mâna mea,
le-am luat și pe amândouă, și ea a tăcut
până la vreme de treizeci și cinci de
ani. Iar, după trecerea acestui timp, a venit
aici la Iași un fiu al aceleia, zicând că
„eu, ca fiu al mamei mele, am orice
voie asupra lucrurilor ei“. Și astfel, îndată,
fără să am vre-o știre, a vândut o moșie
pe care mama mea mi-o dăduse mie, Boș-
cătenii, și, cântând mai ales și judecată,
sînd pe răposatul meu soț, au ieșit la
Divanul celui ce domnia atunci, prea-stră-
lucitul și prea-înălțatul Domn Mihai-Vodă,
și, fără ca eu să dau soțului meu vre-o
vechilemea pentru această afacere, venind
la judecată, a fost judecat. Și, chemându-l
din nou acela și (nu știu cum) judecându-se
atunci, am rămas de atunci, și lipsită de
averea mea părintească, și de dreapta moșie
ce mi s'a dat. Iar după trecerea celor
treizeci și cinci de ani, cunoscând eu aici
trei suflete ale acelor Țigani, i-am luat,
fiind eu totul nedreptățită. Acuma, făcân-
du-se judecată a boierilor, am fost între-
bată așa: „primești jurământ că bărbatul
Țău s'a judecat fără să-i fi dat vechi-
limea?“. Am primit eu, și primese cu
adevărat din partea mea; iar boierul acum
Mare Logofăt mi-a răspuns că e legiuit
să nu se întoarcă nimic bărbătesc de o fe-
meie. Dar, Doamne al meu prea-înălțate,
boierii cercetători, prin prea-strălucita și

τούμενοι ἄρχοντες, διὰ τῆς πανεκλάμπρου καὶ ἡγεμονικῆς κερξιδούλας σας ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ κρίσει, δὲν ἦτον ὅλοι· ἔλειπε γάρ· ὁ Λογοθέτης Νικόλ. Ῥωσέτος, ὁ Λογοθέτης Γεώργ. Γκίκα καὶ ὁ Λογοθέτης Θρακάκης. Ὅθεν ἡ θεοφροῦρητος καὶ πανέκλαμπρος Ὑμετέρα Ἥγεμονία, οὐσα (ὡς πραγματικῶς διαδηλοῦται ἡλίου φανώτερον) τοῖς ἀδυνάτοις βοηθός, καὶ ὡς ὑποδεχομένη ὅσ' ὦρας εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἰδίας δικαιοσύνης τοὺς ἀδικουμένους, ἃς ὑποδεχθῇ καὶ ἐμὲ, τὴν χῆρα καὶ ἀπροστάτευτον, μετὰ δακρύων δέομαι· κρίνασα δὲ καὶ θεωρήσασα τὰ δίκαιά μου, ἃς μὲ δικαίωσῃ τὴν τάλαιναν, ὅχι κατὰ μίαν, κατὰ δὲ δύο ἀδικουμένην ἀδικίας, καὶ ἔσομαι διὰ τοῦ, ὡς καὶ εἰμὶ, κατὰ χρέος, δοατῆς πρὸς Θεὸν διὰ τὴν ἀκλόνητον καὶ πολυχρόνιον πανευδαίμονα ἐπιστήριξιν τῆς Ὑμετέρας πανεκλάμπρου Μεγαλειότητος ἐπὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ καὶ θεοσυντηρήτου Θρόνου τῆς Ἥγεμονίας.

domneasca Ta Țidulă în această judecată, nu erau toți; căci lipsia Logofătul Nicolae Roșet, Logofătul Gheorghe Glica și Logofătul Dracachi. Deci de Dumnezeu păzita și prea-strălucita Domnie a Ta, fiind (cum de fapt s'a lămurit mai strălucitor ca soarele) ajutător celor neputincioși, și ca unul care primești în orice ceas în sânul dreptății Tale pe cei nedreptățiți, primește-mă și pe mine, văduva și nesprrijinita, mă rog cu lacrimi; și, judecând și cercetând dreptățile mele, să mă judeci pe mine, nenorocita, nu o dată, ci de două nedreptăți nedreptătită, și voi fi în toată viața, cum și sânt, după datoria mea, rugătoare către Dumnezeu pentru neclintita și îndelungata, prea-fericita înțărare a Măriei Tale prea-strălucite pe domnesul și de Dumnezeu sprrijinitul Scaun al Domniei.

CCCLXX.

1799.

Cerere a unei femei către Constantin-Vodă Ipsilanti, ca să dea surorii ei zestre.

Ὑψηλότατε καὶ εὐσπλαγχνικότατε Ἀδθέντα,

† Ἐπειδὴ περὶ τὸ ἄπειρον θεῖον ἔλεος, εὐσπλαγχνισθὲν ἡμᾶς, τοὺς ἀχρεῖους οἰκέτας αὐτοῦ καὶ ταπεινοὺς δοῦλους τῆς Ὑμετέρας πανεκλάμπρου Ὑψηλότητος, κατηξίωσε νὰ φθάσωμεν ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀληθινῶς χρυσοῖς αἰῶνοις τῆς Ὑμετέρας θεοσυντηρήτου Ἥγεμονίας, ἵνα ἀπολαμβάνωμεν οἱ ἄποροι παρ' αὐτῆς, ὡς ἀπὸ τινος ἄλλου ἀνενώτου Ὁκεανοῦ, τῶν ὧν χρεῖαν ἔχομεν, ἥμιστα διστάζοντας ἐπὶ τοῦτω, ὅσ' ἡμέραν ὡς βλέποντας πραγματικῶς αὐτοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν ἀλήθειαν, διὰ τοῦτο κηρῶ, ἡ ταπεινοτάτη δοῦλη τῆς ἡγεμονικῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος, ἱκετικῶς καὶ δουλικῶς ἀναφέρω τῇ τῷ φιληκῶ καὶ φιλευσπλάγγῳ Ὑμετέρῳ θεοσυντηρήτῳ Θρόνῳ ὅτι ἀρκετὸν καιρὸν ἔχω, ὅπου καθὰ δύνανται, ἡ ταπεινή, καὶ τρέφω καὶ ἐπισκέπτομαι μίαν μου ἀδελφὴν, πατρὸς καὶ μητρὸς ἡσυχασμένην καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀπάντων. Τώρα δὲ, μὲ τὴ νὰ εὐδόκησεν ἡ θεία Πρόνοια νὰ εὐρεθῇ ἕνας ἐπὶ γάμῳ αὐτῆς, ζητεῖ δὲ παρ' αὐτῆς τοιαύτην προίκαν ὅταν αὐτὴ οὐδὲ καθ' ὅσον ἐπλούτησεν, μὴ ἔχουσα ἡ δυστυχὴς ποῦ ἄλλοῦ νὰ καταφύγῃ βοηθείας χάριν, προσέδραμεν εἰς τὴν πλημύραν τοῦ ἐλέους τῆς Ὑμετέρας Ἥγεμονίας, μετὰ δακρύων θερμῶν, ἐπισκιασθῆναι ὅπῃ τῇ πληρελέῳς ἡγεμονικῆς Ὑμετέρας ἐπισκιάσεως δέσ-

Prea-înălțate și prea-bunule Domn.

† De oare ce nesfârșita dumnezeiască milă, care s'a îndurat de noi, ticăloșii rugători ai ei și smeriții robi ai strălucitei Tale Înălțimi, a binevoit să căpătăm în aceste vremi cu adevărat de aur pe Domnia Ta de Dumnezeu sprjinită, ca să avem de la Tine, noi cei strâmtorați, ca de la alt nesfârșit Ocean, lucrurile ce ni trebuie, neîndoindu-ne de aceasta, văzând în faptă zilnic cu înșiși ochii noștri adevărul, de aceea și eu, prea-supusa roabă a Înălțimii Tale domnești, cu rugăciune și cu supunere aduc înaintea Scaunului Tău ascultător și milostiv, de Dumnezeu păzit, că de multă vreme am, cum pot, eu, smerita, și hrănesc și păzesc o soră a mea, lipsită de tată și de mamă și de toate ale traiului. Acuma însă, pentru că a binevoit Pronia dumnezeiască să se afle unul s'o iea, dar cere de la dânsa o astfel de zestre câtă ea nici în somn n'a avut, neaflând nenorocita unde alt să alerge pentru ajutor, s'a îndreptat spre potopul milei Domniei Tale, cu lacrimi calde, și se roagă să fie umbrită supt umbrirea Ta domnească plină de milă, să căpătăm de la Tine

ται, ἐπιτυχεῖν τε ὁμὴν τοῦ δόξαντος τοῖς ἡγε-
μονέουσιν ἐλέους, οὕσα δέ, κατὰ χρέος τῶν
πιστῶν ὑποκειμένων, ἐκείτης πρὸς Κύριον, καὶ ἔ-
σται διὰ βίου, διὰ τὴν ἀκλόνητον ἐπιστήρησιν
τῆς Ὑμετέρας πανεκλάμπρου ἡγεμονίας ἐπὶ τοῦ
ὀφηλοῦ καὶ θεοσυντηρήτου τῆς δόξης Θρόνου.

Τῆς Ὑμετέρας πανεκλάμπρου Ὑψηλότητος
ταπεινοτάτη δούλη.

mila care face glorie Domniilor, fiind,
după datoria credincioșilor supuși, rugă-
toare către Domnul, și va fi în toată viața,
pentru neclintita întărire a Domniei Tale
prea-strălucita pe înaltul și de Dumnezeu
păzitul Scaun al gloriei.

A Înălțimii Tale prea-strălucite roabă
prea-supusă.

CCCLXXI.

Aceiași către Doamna Safta Ipsilanti, a Moldovei, cerând ajutor pentru soră.

1799.

Ἐκλαμπροτάτη, Θεοσέβαστε καὶ φιλελεήμων
Δόμνα,

† Τὸ παντέφορον Θεῖον ὄμμα πᾶσι τοῖς
ὕψ' ὁμᾶς τὴν Ὑμετέραν Θεοφροσύνην ἡγε-
μονίαν, μίαν ἑωῶσιν ἐλέους, μηδέποτε διαπα-
νομένην ἢ τελειομένην ἀνέδειξε, πανέκλαμπρε
καὶ Θεόσταπτε Δόμνα. Αὐτὴ ἡ τοῦ ἐλέους ἑω-
σὶς ἔκαμιν, ὡς καὶ πηρὶ ὀφελόν, καὶ κάμνει
ὅσ' ὥρας, τοῖς ἀειδύμοις βόιμασιν αἰτῆς τὰ
ξηρὰ καὶ ἄκαρπα ξύλα νὰ ἀναβλαστάνουν καὶ
νὰ εὐγάλουν καὶ φύλλα καὶ καρποὺς τοῖς
ἀπόροισ καὶ παντελῶς τῶν ἀναγκαζίων ἐνδεεῖς
νὰ ἀναλαμβάνωσι, καὶ νὰ φαίνονται καὶ εὐ-
τυχοῦντες. Διὸ δὲ κἀγὼ, ἡ ταπεινοτάτη Ὑμε-
τέρα δούλη, ἔχουσα ἀδελφὴν ὀρφανὴν κατ' οἶ-
κον τὸν πτωχικώτατον τοσοῦτον χρόνον, καὶ
εὐρεθεῖς δι' αὐτὴν ἕνας, ὁ ὁποῖος γυρεύει ἀπὸ
αὐτῆς, ἐν τωσάτῃ οὕσαν ἐνδεῖα, τωσάτῃν
προΐκν, οἶαν οὐδὲ ὄνειροφαντάσθη, ἐγὼ δέ,
διὰ τὴν πτωχίαν μου, κατ' οὐδένα τρόπον δὲν
δύναμαι νὰ τῇ βοηθήσω, ἔχουσα καὶ ἐγὼ με-
γάλην τὴν ἐνδειαν, ἀναφέρω περὶ αὐτῆς τῇ Ὑ-
μετέρᾳ φιλευσπλάγχυν διαθέσει τῇ ἡγεμονικῇ,
καὶ συνεκλιπαρῶ ταύτῃ, θερμῶς θαυρούσα,
ἀξιῶται αὐτὴν τῆς Ὑμετέρας τοῦ ἐλέους.

Ὅθεν, πανέκλαμπρε καὶ Θεόσταπτε Δόμνα,
μετὰ παντὸς κλαυθμοῦ πυκροῦ δεομένη, δεῖ-
ξον καὶ ἐπ' αὐτῇ τῇ ὀρφανῇ καὶ τὰ τῆς ὀρ-
φανίας πασχούσῃ, ἀποσταλάξου ἐν μέρος τοῦ
διὰ παντὸς ἀπορρέοντος ἐλέους πρὸς (!) τῆς Ὑ-
μετέρας Θεοδοξίας τοῦ Ὑψηλότητος, εὐδοκήσασα
ὅπου καὶ αὐτῇ, ξηρὸν οὕσα καὶ ἄκαρπον δέν-
δρον, τῇ τοῦ ἐλέους καταρδεύσει τοῦ Θεομνη-
του Ὑμετέρου Ὑψους δλαστήσαν, καὶ νὰ ἀ-
ποκαρπωθῇ, καὶ νὰ ἰδῇ τὸ ἡλιακὸν φῶς ἐν
χαρᾷ καὶ θαλοῦσῃ καρδίᾳ, ὡς οἶδεν ἡ χρι-
στομνητος Ὑμετέρα ἡγεμονικὴ ψυχὴ. Ἔσ-
ται δέ, ὡς καὶ κατὰ χρέος ἄφρευκτον τοῖς ὑπο-
κειμένοις ἐστί, ἀδιάπαυστος πρὸς Θεὸν ἐκεί-
της

Prea-strălucită, de Dumnezeu închinătoare
și iubitoare de mili Doamnă,

† Ochiul dumnezeiesc, ce toate le vede,
ni-a arătat tuturor supușilor Tăi Domnia Ta
păzită de Dumnezeu ca o hrană de milă,
care nu se cheltuiește și mântuie niciodată,
prea-strălucită și de Dumnezeu încununată
Doamnă. Însuși izvorul milei a făcut, cum
se vede lămurit (?), și face în fiecare ceas,
cu veșnic curgătoarele-i unde ale ei ca lem-
nele uscate și fără rod să dea vâlstare și să
scoată și foi și roade; cei fără mijloace
și cu totul lipsiți de cele de nevoie să se
îndrepte și să pară și fericiți. Pentru
aceia și eu, prea-smerita roabă a Ta,
având o soră orfană în casa cea mai să-
racă atâta vreme, și aflându-se unul pentru
dânsa, care cere de la ea, aflându-se într-o
astfel de lipsă, o așa de mare zestre de
nici nu și-a închipuit ea, iar eu, pentru
sărăcia mea, în niciun chip nu pot s'o
ajut, având și eu mare lipsă, mă îndrept
pentru ea la aplecarea Ta domnească iu-
bitoare de milă și mă rog călduros îm-
preună cu dânsa, cu lacrimi calde, ca să
se învrednicească de mila Ta.

Deci, prea-strălucită și de Dumnezeu
încununată Doamnă, rugându-mă cu la-
crămi amare, arată și Tu pentru ea orfana
și care suferă ale vieții de orfană, picură
o parte din mila care pretutindenea
curge a Înălțimii Tale de Dumnezeu
slăvitoare, binevoind ca și ea, copac
uscat și neroditor, dând vâlstă prin re-
vârsarea milei Înălțimii Tale îndreptate
spre Dumnezeu, să dea și roade, și să vadă
lumina soarelui cu bucurie și inimă înflo-
rită, cum știe sufletul Tău domnesc urmă-
tor al lui Hristos. Și va fi, cum e și
neapărata datorie a supușilor, neobosită

διὰ τὴν ἀρρώγη ἐπιστήριξιν τῆς Ὑμετέρας
θεοσεβάστου Πανσεκλαμπρότητος ἐπὶ τοῦ ὀψη-
λοτάτου τῆς Ἡγεμονίας Θρόνου.

rugătoare către Dumnezeu pentru întărirea
puternică a Prea-strălucirii Tale de Dum-
nezeu închinătoare pe Scaunul prea-înăl-
țatei Domnii.

CCCLXXII.

1799.

* Cerere de ajutor către Constantin-Vodă Ipsilanti, Domnul Moldovei.

Ὑψηλότατε, θεοσεβέστατε καὶ εὐσπλαγχνικώτατέ μοι Αὐθέντα,

† Ὅτι μὲν κυριακὸς ὁ τῆς ἐλεημοσύνης μακαρισμός, ἡλίου φανώτερον, ὅτι δὲ καὶ ἡ
πανέκλαμπρος Ὑμῶν Μεγαλειότης τοῖς ἔχουσι βαίνει τοῦ λόγου, αἱ πράξεις αὐταὶ στεντορίῳ τῇ
φωνῇ ἀνακηρύττουσι. Καὶ ὅτι πάλιν αἱ ἀρεταί, ὡς συναδελφαί, ἅπασαι τῇ μιᾷ συνεπόμεναι εἰσὶ,
τοῖς ἱεροῖς ἀληθεστάτοις παραδείγμασι διδασκάλοις δεδιδασκται καὶ φιλοσόφοις. Ὅθεν τοῦ μισ-
θοποδοῦ Θεοῦ, τοῦ κατ' ἔχνος τοῦ λόγου ἡγεμονικοῦ ὑμετέρου δῆματος πλέξαντος καὶ ἐπιθέν-
τος, ὡς τινα τῆς εὐσεβείας χρυσὴν σειράν, τὴν τῆς ἡγεμονικῆς δόξης στέφανον ἐπὶ τῆς θεο-
στέπτου Ὑμετέρας κορυφῆς ἐκ προγόνων, καὶ ἀναδείξαντος τὴν Ὑμετέραν Ἡγεμονίαν ὡκεανὸν
ἄλλον ἀγαθῶν, ἀποπληροῦντα τοὺς κενοὺς οἴκους, οἱ, μηδεμίαν ἄλλην ἔχοντες ἀναφυγὴν καὶ
δοθήσειαν, μετὰ θάρρους, καὶ εἰ σμικρότατοι, τῷ λιμένει προσορμισθῆναι σπεύδουσι τῆς Ὑμετέ-
ρας Γαληνότητος, μετὰ θάρρους, καὶ μὴ δισταύοντες ἐπὶ τῷ τῶν ἑαυτῶν αἰτήματι, τὰς ἐνεργείας
πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες, ὅθεν καὶ γὰρ, ὁ ὑποκλινὴς δοῦλος τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος, εἰς τῶν
μάλιστα δεομένων καταριθμούμενος, μετὰ δακρύων βρόντων ἀπὸ θαθέων καρδίας, τῇ φυσικῇ ἡ-
γεμονικῇ Ὑμετέρᾳ εὐδιαθέσει καταφύγω, θαρρῶν τῇ σπουδαίᾳ Ὑμῶν ψυχῇ. Εἶναι πῶς τὸν ὑπὸ
πολλῶν κακῶν καταπιεζόμενον, ὑπὸ χορὸν ἀνηλίκων παιδῶν, ἀπὸ τυχερῆς ἐκλοπῆς, ἔν' οὕτως
εἶπω, τοῦ αὐταρκοῦ πλούτου ἐν συνομιλίᾳ, ἀφ' ὕστερήσεως ὅλως τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγ-
καίων, πῶς λέγω τὸν τοιοῦτον, ὁ ποταμὸς τοῦ ἐλέους τῷ ἰδίῳ οὐκ ἐπιδρέξει ἐλέει; Πῶς ὁ εὐ-
δαίμων λιμὴν οὐκ ἐπιδέξεται τῇ εὐδαίμονι ἑαυτοῦ τὸν ἐν δυστυχίῳ δοθῆ καταβυθιζόμενον καὶ ἀνα-
κύψει εἰς τὸ παντελὲς μὴ δυνάμενον; Μετὰ Θεὸν δὴ ὅλας μοι τὰς ἐλπίδας σαλεύοντα ἐφ' ὑμῖν
τοῖς ἡγεμονεύουσι, μὴ ἐάσας, Αὐθέντα μου θεοφύλακτε, χρονίζειν μὲ ἐν τῷ αὐτῷ δυστυχίῳ, ἀλλὰ
δὸς χεῖρα τῆς ἡγεμονικῆς καὶ θαψηλοῦς βοηθείας, καὶ ἀνάστησον, ὄντα, ὡς καὶ διὰ βίου ἔσο-
μαι, δοατὴν ἅπαστον ὑπὲρ τῆς ἀδιακλονήτου ἐπιστηρίξεως τῆς Ὑμετέρας Ἡγεμονίας ἐπὶ τοῦ
ὀψηλοῦ καὶ θεοσυντηρήτου ἡγεμονικοῦ Θρόνου.

Τῆς Ὑμετέρας κτλ.

CCCLXXIII.

1799.

* Cerere de ajutor către un boier moldovean.

† Ἐν ὑποκλίσει δουλικῇ προσκυνῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς, καταφιλῶν τὴν πανευγενῆ αὐτῆς
χεῖρα, καί, μετὰ τὴν κατ' ἀφελὴν δουλικωτάτην προσοφειλομένην μοι τῆς πανευγενοῦς ὕψους
τῆς ἔρσαναν (ἣν χαρίζοιτο αὐτῇ τὸ θεῖον ἅπασι τῆς κατὰ θυμὸν) ἐπιστηρίξων, εὐεργετικώτατέ
μοι τῆς ἐλεεινῆς, ἐπὶ τῇ ἐμφύτῳ καὶ ἀπὸ γεννήσεως αὐτῆς, ὡς ἀληθῶς, ἀνατρεφόμενῃ τε καὶ αὐξά-
νομένη ἐν αὐτῇ εὐσπλαγχνείας πλημμυροῦσα εὐδιαθέσει τῆς, τὸ δουλικώτατον θάρρος μου, καὶ
ἐν ἅκρᾳ τῇ ταπεινώσει θρηνησάντων πρὸς αὐτῆς τῷ δουλικῷ μου τὰς ἐπαναβείσας μοι χαλεπὰς,
ἐπικινδύνους καὶ θανατογενεῖαιζούσας, μᾶλλον εἰπεῖν (παρ' ἀξίαν τῶν κακῶν μου) ἀσθενείας καὶ
δε' αὐτὰς τὸ δυστυχέστατον, ὡς καὶ ἰκάζεται ἡ κριτικωτάτη αὐτῆς Εὐγένεια, ἐπομένως χάρι μου
καὶ ἀθλίαν κατὰστασιν, λαμβάνω ὅποσόν θάρρος νὰ φανῶ τῇ Πανευγενεῖᾳ τῆς, μὲ τὸ δουλικὸν
μου, ἐνοχλητικὸς, ἐν τοιοῦτῳ νυχθημέρῳ πολυσχόλῳ.

Ὅθεν νοερῶς διὰ τοῦ παρόντος μου, δακρύων πλήρης πικρῶν, προσπίπτων εἰς τοὺς
πανευγενεῖς αὐτῆς πόδας, θερμῶς παρακαλῶ νὰ δεῖξῃ καὶ ἄλλην μίαν φορὰν ὡς καὶ οἷς καὶ ὁ-
σοῖς εἶδεν αὐτῇ πρὸς τὸν ὑποκλινῆ καὶ δυστυχέστατον δοῦλόν τῆς τὸ ἐθισμένον τῆς διαθέσεως
μεταδοτικὸν καὶ εὐσυμπαθείαν γάμον (sic)· διότι καὶ χρημάτων καὶ ἱματίων καὶ πάντων ἐν γένει
ἐστέρημαι ὁ δυστυχής. Ἐν τῷ αὐτῷ γὰρ ἀποστασίᾳ καὶ ἐξενίᾳ καὶ ἐν οἴκῳ δευτέρᾳ καθ' ὅλα
(ὡς καὶ κατὰ γυναικείαν γυνῶσιν) τάξεως, οὐδαμῶς δὲ δισταζῶ περὶ τούτου, ὡς ἂν ὁποῦ καλῶς

οἶδα τὴν πηγὴν ἀντλουμένην καὶ μηδέποτε δαπανομένην· καὶ ὁ μισθοποδότης Θεὸς ἀποδώῃ αὐτῇ ἑκατονταπλάσιον τὸν μισθὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἐν τούτοις, καὶ ἐπὶ πάσι τοῖσι, θέομαι λίαν αὐτῆς νὰ μὴν ἀποβάλλῃ ἀπὸ τὸν δούλον τῆς τὴν ὡς πατρικὴν εὐγενικὴν καὶ εὐσεβτικὴν ἀγάπην τῆς, γνωρίζουσα με δὲ μετὰ πάσης πληροφορίας ὅτι ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ φιλοτιμοῦμαι καὶ καυχῶμαι νὰ εἶμαι καὶ νὰ λέγωμαι αὐτῆς δούλος, νὰ μὲ ἀξιοῖ τῆς εἰρημένης ἀγάπης τῆς καὶ πληθυνθείσῃ αὐτῆς τὰ πανευγενῆ ἔτη μετ' ἄκρας ὑγείας καὶ ἀλλοιώτου εὐδαιμονίας, ἐπαπολαύσῃς τε παντὸς θυμηρέου.

Τῆς Εὐγενείας τῆς.

CCCLXXIV.

* O soră către o altă soră, poate Doamna lui Ipsilanti, despre durerea pentru lipsa ei și apropiata ei naștere.

1799.

Τὴν Εὐγενείαν τῆς ἀδελφικώτατα κατασπαζομένη προσκυνῶ.

† Ἀπὸ θαθέων φυγῆς δεομένη τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ διαφυλάττειν αὐτὴν ἄκρως ὑγιαίνουσαν καὶ ἐντελῶς εὐδαιμονοῦσαν, ἐπ' ἀπολαύσει ἀπάντων ὧν ἐξαιτεῖται παρ' αὐτοῦ ἀγαθῶν, τῇ εἰδοποιῶ ὅτι ἔλαβον τὸ εὐγενὲς αὐτῆς ἀδελφικόν, παρ' οὗ καὶ πληροφορηθεῖσα τὴν περισσό-
τερον παντὸς ἄλλου τιμίου τιμωρεστέραν ὑγείαν τῆς, λίαν καὶ ἐς ἄκρον θαυμὸν ἐχάρην.
Ἄλλ' ἐγὼ, τῇ ἀληθείᾳ, γλυκυτάτῃ ἐξαδέλφῃ, τῇ ἀληθείᾳ, ἀδύνατον νὰ τῇ περιγράψω τὴν πόσῃ θλίψιν κατὰ καρδίαν ἔχω καὶ πόσον διὰ τὴν ὑστερήσιν τῆς καρδιοθλίβομαι. Σχεδόν, ἔν' οὕτως εἴπω, λειποφυγίαν πάσῃ, τῆς χαρᾶς ἐμαυτῆς ὑστερηθεῖσα· καί, διὰ νὰ τὴν πληροφορήσω κατὰ τοῦτόν μου τὸν λόγον, μὴ ἔχουσα ἄλλως, ἤδη μὲν εἰς τὸ παρὸν καταφύγω ἀδελφικόν μου.
Ἄμποτε δὲ νὰ ἀξιωθῶ παρὰ τοῦ Παντάνακτος (νυχθημέρως ἐξαιτοῦμαι) καὶ ἐν τάχει αὐτοπρο-
σώπως νὰ ἀπολαύσω αὐτῆς, ὅπου οὕτω νὰ γνωρισθῇ ἡ ἀλήθεια τοῦ λόγου μου. Ὑπερευχαριστῶ δὲ καὶ διὰ τοὺς χαιρετισμοὺς τοὺς ὄντως εὐγενεῖς καὶ ἀδελφικούς τῆς, ἀλλ' ἄμποτε νὰ εἶναι αἰ-
σιοι, ὥσάν ὅπου οὐκ ἠλευθερώθην εἰσέτι· κατ' αὐτὰς δὲ προσμένω τὰς ἡμέρας, καὶ δῶ μοι τὸ θεῖον, σὺν πάσῃ ἐλευθερίᾳ καὶ ἀνάσει. Ὑποχρῶσθην φοβερὰ πρὸς τοῦτοις, περιπόθητος ἐξαδέλφῃ, ἐπὶ ταῖς σεσημειωμέναις αὐτῆς γνωσταῖς ἀποκρίσεσιν. Ὅθεν ἐξαιτοῦμαι παρὰ Θεοῦ νὰ φανῶ καὶ ἐγὼ πρόθυμος εἰς τινα δούλευσιν τῆς. Ἐπὶ πάσι τοῖσι ὅμως παρακαλῶ νὰ ζῇ ἡ χρυσὴ ἐξαδέλφῃ, νὰ μὴν λείπω τοῦ παρηγορεῖν με δι' ἀδελφικῶν αὐτῆς τῆς εὐκατίας μοι ὑγείας τῆς δηλοτικῶν· ἧς εἶναι τὰ εὐγενῆ ἔτη μυριάριθμα καὶ εὐδαιμονέστατα.

CCCLXXV.

* Scrisoare către un tânăr Grec învățat, cu laude.

1799.

Νικόλαος Ἰωάννη, τῷ εὐγενεῖ καὶ λογίῳ, ὑγιαίνειν.

† Εὐφραίνειν οἶδε τοὺς ἀγαθοὺς (ἵνα τι καὶ νσανισύσωμαι) τῶν ἀνδρῶν ἢ τῶν ἐπ' ἄ-
ρετῇ, οἵαδήποτε ἄρετῇ, γνωρίμων φήμη. Διόπερ ἀνείπον σε εὖ, πρὸς τῆς μητρὸς ἐπιβεβαιωθείς
τῆς σαυτοῦ, τὸ ἐπὶ σοὶ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς ἄκρον· ὅς καὶ πρὸς πανθ' ὅσαις τοῖς ἀγαθοῖς καὶ
τὴν παιδίαν ἐκέρασας τὸ τῶν ἀγαθῶν ἄκρον· καὶ νῦν πλουτεῖς πλούτον ἄσειλον, μετὰ τε θά-
νατον συνεπόμενον καὶ διακείμενον. Μακαρίζω καὶ τοὺς τεκότας, τοιοῦτον περιθάλλοντας παῖδα,
ἀνταποδόντα αὐτοῖς δέπας χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πεπληρομένην, καὶ τοὺς συμπολίτας εὐδαίμο-
νας ἀνακηρύττω αὐτὴν οἷον τὴν σοφίαν πλουτοῦντας. Μηδὲ διὰ ταῦτα τὰ πρὸς ἐμέ, εὐγενέστατε
καὶ σοφώτατε γόνε, θαύμαζε, ὅτι εὐφραίνεσθαι καὶ θάλλειν ποιεῖ τὴν καρδίαν, ἐξερευγομένην τε
οὕτω ἢ τῶν σπουδαίων, ὡς φθὰς εἶπον, φήμη. Αἰτοῦντά με δὲ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχεῖν (καὶ ἐπὶ
τοσαύτῃ τῇ ἀγνοίᾳ) εὐνοίας μὴ πηνελόπιον ἱστὸν ἐξυφαίνειν ἐσάσης. Ἐπιστείλας δὲ διαδηλὸν τὰ
κατὰ σαυτὸν γράμμα, καὶ τῆς τελείας ἀγάπης ἀξίωσον, θέομαι.

1799.

Scrisoare anonimă despre frumuseța primăverii la Roman.

Τὴν εἰκοῦσαν ἀπονέμω πρόσρησιν τῇ Ὑμετέρᾳ ἐλλογίμῳ κεφαλῇ, σὺν τῷ σωτηρίῳ προσρήματι, „ὁ Χριστὸς ἀνέστη“.

† Τίνα μὲν που, τίνα, παρὰ τῶν οἰά εἰσι τὰ κατὰ Ῥώμανον προσήκει θαυμάζεσθαι, ἐν ᾧ παντὸς τάξις, σὺν εἰκούσῃ καὶ κοσμίᾳ εὐταξίᾳ, κεκόσμηται; Ἐστὶ γὰρ ἰδεῖν ἐν αὐτῷ (ἵνα μὴ τᾶλλα λέγω) τὸν Θεὸν πρὸ πάντων, ἐν πάσαις μὲν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῇ ἐπισκοπικῇ πανενδόξῳ τε καὶ πανευσεβῶς δοξολογούμενον, γλώσσαις πολλαῖς καὶ φωναῖς ἑτέραις ἱσρέων λογίων τε καὶ πεπαιδευμένων. Καὶ πάντως ἐξεζητήσεν ἂν τις ἐκεῖσε παρὰ Θεοῦ πάντα διπλοῦν γενέσθαι, πρὸς τὸ δύνασθαι ὁρᾶν καὶ ἀκοῦειν τὰς (εἰ θεὸν λέγειν) ὡς ἀγγελείας τάξεις καὶ παρατάξεις καὶ μουσικὰ μελουργήματα. Συντέθειλθεν ὄντως ἄρα τῷ ἔαρ Ῥώμανον, καὶ πᾶσι τοῖς κόσμοις κεκόσμηται, ὅς περ γε ἀπαριθμῶσιν ἄπορον. Ἐνα δὲ μόνον ὑπεραγόμενος, ὡς ἐν βραχεὶ διηγῶμαι, τὸν τοῦ χειμαρίου ἐκείνου ὕδατος. Ἐκεῖ γὰρ σύνδενδρος τόπος, δεινοὺς μουσικοὺς ἔχων τῶν πετεινῶν τὸ διάφορον φύλον καὶ ἦλιος, μετὰ ζεφύρου πνοῶν ἐπισκιάζων δένδροις, ἄνθεσιν εὐωσμίαις καὶ φύλλοις, ἡρέμα πως ἐπισιομένοις καὶ ψυχῇς διάλυσιν οὐ τὴν τυχοῦσαν φροσύνης, ῥόθουσιν ἄνθρωποι τε ἐνυδρόβιοι πλείστοι, παρὰ ταῖς ὄχθαις αὐτοῦ τοὺς οἰκίσκους ἔχοντας, οἱ μὲν ἀλισθόντες, οἱ δὲ τὰ γλυκεροῖα γάλακτα πυγνόντες τε καὶ κατασκευάζοντες ἐν ταλάρυσιν, οἱ δ' ἄλλ' ἄλλως τὰ ἐν τῷ θίῳ κατεργαζόμενοι, καί, ὡς ἔπος εἰπῆσιν, κόσμος ἐκείνος κόσμος (παντὸς) εὐπρεπέστερος. Ἄλλ' ἐμοῦ τούτοις τε καὶ πλείστοις ἄλλοις ἐγκατατριφῶντα καὶ πάντα τᾶλλα καλῶς ἔχοντα, ἐν μόνον τὸ σφόδρα θλίβον καὶ κατατίκον: τῆς φίλης μοι σοῦ κεφαλῆς καὶ λόγια, ἢ διάστασις, ἀντιφάρμακον οὐπερ οὐδὲν εἴ μὴ γε τὰ παρ' αὐτῆς γράμματα διὸ δὲ μὴ παύοιτο καὶ συστῆναι μοι καὶ προσάξειν τὴν εὐφροσύνην· ἐγὼ γάρ (Θεὸν μαρτύρομαι τὸν φίλον), κἄνπου καὶ εἰς αὐτὰς ἀπέλθω τῆς ὕψλης τὰς ἐσχατίας, οὐ λήσομαι φίλου, καὶ φίλου τοιούτου, οἷος ὁ χρυσοῦς Θεοδώσιος· ἄλλ' εἶδα καλῶς ἐν ἐμαυτῷ προῖοσαν τὴν τοῦ φίλτρου προσθήκην.

Ὅθεν, ἀντιφιλῶν ἀπὸ τοῦ φιλοῦντας, βραχεὶ χάριτι καὶ μέλανη, ἔρρωτο.

Cuvenita îndreptare către învățatu-ți cap, cu mântuitoarea salutare: „Hristos a înviat“.

† Care, care, din câte sânt pe la Roman se cuvine a admira, în care rânduiala a toate, cu cuvenita și împodobita așezare, s'a împodobit? Căci se vede acolo (ca să nu zic și altele) Dumnezeu înainte de toate, în toate, dar mai ales în Episcopie cu toată slava și cucernic slăvit în multe limbi și cu alte glasuri ale preoților învățați și cultivați. Și în genere ar cere cineva acolo de la Dumnezeu ca toate să fie îndoite, ca să poată vedea și auzi (dacă se poate zice) rânduilele și para-rânduilele aproape îngerești și cântările musicale. A înflorit cu adevărat cu primăvara Romanul, și cu toate podoabele s'a împodobit, pe care a le și număra nu se poate. Ci, ridicând numai una, ca să povestesc în scurt, aceia a acelei ape hârbare (?). Căci acolo e loc cu copaci, având ca strașnici cântăreți felurita seminție a păsărilor; și soarele, cu suflările zefirului umbrind copacii, cu florile mirositoare și frunzele, mișcându-se liniștit și aducând nu puțină alinare sufletului se răsfăță; iar oamenii, cei mai mulți trăind în apă, lângă malurile lui avându-și căsuțele, unii pescuind, alții mulgând dulcele lapte și pregătindu-l în doniți (?), și alții în alte feluri lucrând în viață, și, ca să zic așa, aceea podoabă e mai frumoasă decât toată lumea. Iar pe mine, care mă desmierd cu acestea și cu foarte multe altele, și toate celelalte le am după plac, un singur lucru mă turbură și mă supără foarte: depărtarea capului tău iubit și învățat, față de care nu e leac decât scrisorile de la tine; pentru care nu înceta să mă sprijini și să-mi crești bucuria; căci eu (ieau martor pe Dumnezeul prieteniei), chiar dacă merg la aceste depărtări ale lumii de supt soare, nu voi uita de prieten, și de un astfel de prieten cum e Teodosie cel de aur; dar am văzut bine în mine însumi înaintând adausul iubirii.

Deci, răspunzând cu iubire celor ce mă iubesc, în scurtă hârtie și cu cerneală fi sănătos.

CCCLXXVII.

Scrisoare de laudă către Constantin Ipsilanti, Domnul Moldovei.

1799.

† Τὴν Ὑμετέραν ἐνδοξωτάτην Εὐγένειαν ἐν ταπεινότητι προσκυνῶ, καί, ὀλοφύχως τῆς πανσθενοῦς ὑπερτάτης θείας Προνοίας θεόμενοι, ἵνα περὶ αὐτὴν ἐπήρας πάσης ὑπερκειμένην καὶ παντὸς ἀνιαροῦ ὑπερέχουσαν, ἐν μακροχρονίῳ ὀγισίᾳ καὶ ἀμεταποιήτῳ πανευδαιμονίᾳ, ἐπιτεύξει τε πάντων τῶν θυμηρέων, ἀγκυλὰ καὶ βέβαιος εἶναι ὅτι εὐρίσκεται εἰς ἐν ἄχανες πέλαιος περισπαστικοῦ ὑποθέσεων καὶ εἰκαζόμενον βεβαίως εἶναι τὸ μακρὸν αὐτῆς πολυάσχολον, μ' ὅλον τοῦτο, ἐρριμμένος ὢν ὁ δοῦλος τῆς ἐπὶ τῇ ἐμφύσῳ αὐτῆς καλοκἀγάθῳ διαθέσει, καὶ μάλα καλῶς εἰδὼς αὐτῆς τὸ πρὸς τοὺς ἐνσουμένους (sic) εὐγνωμον, ἀποθαρρύνομαι κἀγὼ νὰ φαίνομαι ἐνοχλητικός. Ἐπειδὴ λοιπόν, Αὐθέντα μου, καλῶς ἐγνώριζα ἐμαυτὸν ὑπερασπιζόμενον καὶ περιθαλπόμενον ὡς πατρικῶς παρ' αὐτῆς, καὶ τοῦτο τὸ μέγιστον τῶν κατ' ἐμὲ εὐτυχιμάτων ἀπομετρῶ, εἰ καὶ περιττόν, ἀλλ' οὖν παρακαλῶ νὰ μείνω ἀνεξάλειπτος ἀπὸ τὴν εὐγενικὴν αὐτῆς ὑπεράσπιν καὶ ἀγάπην. Παρακαλῶ νὰ εἶναι ἐπισκιαζόμενος πάντοτε ὑπὸ τοὺς κλάδους αὐτῆς τοῦ πανευγενοῦς δένδρου. Τοῦτο μοι μόνον τὸ καὶ χῆμα καὶ τῆς κατ' ἐμὲ εὐτυχίας ἡ ζωῖρά καὶ χαρμόσυνος σύστασις, τὸ γινώσκειν ἐν ἐμαυτῷ τὴν εὐγενὴ αὐτῆς εἰλικρινὴν ἀγάπην ἀλλοιωτόν, ὡσὰν ὁποῦ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ μεγαλοπρέπειά μοι τὸ ἀκοῦειν δοῦλος αὐτῆς ὑποκλινής, καὶ τοῦτο μόνον φιλοτιμοῦμαι νὰ ἀποδεικνύω, ὅτι αὐτῆς ἐν εἰλικρινείᾳ ὑποκλινέστατος εἰμί. Ἀγκυλὰ δὲ καὶ τῆς εὐχαριστίας οὐδὲ τὸ δεκατημόριον μέρος ἀποδοῦναί μοι δυνατόν, ὅμως καὶ τὸ μέγιστον οὐκ ἐμπεδῶν μοι γενήσεται εἰς τὸ νὰ εἶναι πρὸς Κύριον ἀδιάλειπτος δοατῆς ὑπὲρ αὐτῆς. Καὶ ζῶη μοι αὐτῆς ἡ Πανευγενεία εἰς παμπόλλους πανευδαίμονας δεκάδας ἡλίου πανευδαιμόνως...

Ἐκ προγόνων γὰρ ὡς μία τις τῆς εὐσεβείας χρυσῇ σειρᾷ ἡ τῆς Αὐθεντίας διαδοχῇ ἐπὶ τὴν σαυτοῦ κορυφὴν ἐτετρανοῦτο, οἶά τις κοροννίς θεῖα τε καὶ ὑπέρλαμπρος...

CCCLXXVIII.

Același către același, despre „frigurile moldovenesti” care l-au atins.

1799.

Τὴν ἐν λογίοις πεφλημένην μοι ψυχὴν, ὅλη τῇ ψυχῇ περιπτυσσόμενος, προσκυνῶ.

† Τὸ μὲν πρὸς τὴν μουσοτραφῇ αὐτῆς ψυχῇ, τῆς ἐμαυτοῦ πρόωρον ἀγάπης δένδρον καὶ ἔξωρον, ἔν' οὕτως εἶπω, ἐλαττωνηθὲν ἤμισα, μὴδ' ἀλλοιωθὲν πως, καταρδεύμενον δὲ παρὰ τῶν τῆς ἡδῆ ζωτικῆς πηγῆς τῆς πρὸς αὐτῆς ἀρδεύσεων ἀναρβίει καρπίμους μάλιστα κλάδους ἀνανεούμενον, καὶ ὥστε κέδρος τῇ καταρδεύσει μεγαλυνόμενον ἐν καρδίᾳ καὶ ὑφούμενον διὰ παντὸς θάλλει τοῦ χρόνου ἀνθέοις οἰώσμοις καὶ καρποῖς δρόθον τῆς φερνύμοις. Εἰ δὲ Θεός, πάντ' εἰδὼς, καὶ τοῦτο: „Ὁ εἰκὼς τεξεύσαι” (ἔξη γὰρ ἐν ἐμαυτῷ κατηγορησάμην τὴν ἁμαρτίαν) τῷ πυρετῷ τῷ μολδαβίᾳ ἐκείνῳ, ἢ, μᾶλλον, θανατογενετινιζουσῶν ἀσθενειῶν ἐπαλληλίᾳ τῶν κακῶν με παρ' ἀξίαν ἐτόξευσεν, ὃ μοι πολλῶν ἀτυχημάτων προταίτιον, καὶ τὰ νῦν γὰρ ἔτι τὸ τόξευμα τὰ κατ' ἐμαυτὸν μακροσχελῶς γράφειν οὐκ ἐπιτρέπει καὶ πρὸς μακρὴν φέρειν κίονα, ἀλλ' ἐπιτρέξει μοι αὖθις ἅπαξ γε τῶν ἐαυτῆς ὠνησίμων ναμάτων τὸν υἱετόν, ὡς καὶ ῥοδίους φασί, χρυσῷ (Δίας), Ζεὺς, ἦν μὴ μῦθος ἦν μηδύλως κατὰ τοὺς νεοσσοὺς τετριγόντα, ἐν τῷ, προσπεστομένην τὴν χελιδῶναν ὀρῶν, κεληνότα μόνον παραλιποῦσα καὶ γινῶσιν τῶν κατ' αὐτὴν λαθεῖν με ἰδίᾳ καταξιώται γραφῇ, ἡ ἐν παντὶ καὶ πᾶσι ἐν κρίσει δείνουσα. Ἔστι γὰρ οὕτω πάντας ἰδεῖν με,

δρενθόντα ἐν ταῖσιν ὁδοῖς

καὶ σοβαροβαδίζοντα,

ὅφρ' εὖ ἰδῶ, τὴν

ἀλλὰ μὴν

κατ' αὐτὴν μέλανος καὶ χάρτης μακρὰν φεῖδῶ πληθυνθείησαν δι' αὐτῆς τὰ ἔτη ἐν ἐπαλληλίαις τῶν θυμηρέων.

CCCLXXIX.

C. 1799.

* Felicitare a unui boier, vechiu prieten și subaltern, către Marele Vistier Gheorghe Balș, pentru numirea lui odată cu venirea noului Domn al Moldovei, Constantin Ipsilanti, (formulariu).

† Τίνας ἂν εἴποι συγχαρίσ. λόγους διὰ γράμματος ἄρχων πρὸς ἄρχοντα.

† Κατὰ τὸν ἐν ἡμῖν ἀρχαιότατον δεσμὸν τῆς ἀμετατρέπτου εὐκρινεστάτης φιλίας, εἰ καὶ μέχρι τοῦδε εὐλόγως ἐξαρκοῦν μοι, ἔκρινον ἐμμέσως διὰ φίλων καὶ παντὶ ὁποιοδήποτε ἐπετύγχανον εἰδότες, ἐρωτῶν ἀκριβῶς τὰ κατ' αὐτὴν νὰ μανθάνω, ἥδη ὅμως, ἐπειδὴ ἡ ὑπερτάτη θεία Πρόνοια ἐδωρήσατω τῷ ἐκείσῃς ἀθθεντικῷ Θρόνῳ τὴν τῷ ὄντι τῆς τε εὐγενοῦς ἀρχοντικῆς χορίας καὶ ὅλης τῆς ἀθθεντικῆς τζάρας, ὡς κοινοῦ πατρὸς φιλανθρωποτάτου Ὑψους τοῦ αἰσιωτάτην Ἡγεμονίαν, καὶ ἐν τοσοῦτῳ ἔλαβον καὶ χαρμόσυνον εἰδοποίησιν τοῦ ὅτι ἐκλεχθεῖσα ἡ Εὐγενεία τῆς ἐδιορίσθη εἰς τὴν Μεγάλην Βεστιάριαν, δεδαίως, ὡς εἰς ἐγκληματικὸν περιπέσας σφάλμα, ἤθελον καταδικασθῆ, ἀνίσως δὲν γράψω τώρα ἀμέσως τῇ Εὐγενείᾳ τῆς, συγχαίρων καὶ ἐγκαρδίως ἐξαιτούμενος ἵνα ἡ μὲν πρὸς τε γενικὴν καὶ μερικὴν εὐτυχίαν θεοδώρητος αὕτη Αἰθεντία, γέμουσα παντσίας σὺδαιμονίας, γένοιτο παντὸς ἐναντίου ὑπερκειμένη καὶ ἐπιμήκεστος, ἡ δὲ Βεστιάρια τῆς Εὐγενείας τῆς, διὰ τῆς γνωστῆς ἐθίμου αὐτῆς ἐμψρονεστάτης καὶ μετὰ ζήλου εὐθυτάτης δουλεύσεως, γένοιτο αὐτῇ παραιτία ἀπολαύσεως πολλῶν καὶ διαφόρων αὐθεντικῶν περιθάλψεων παρὰ τοῦ θεοστέπτου αὐτοῦ Ὑψους. Ἀξιωθεὶς δὲ καὶ ἐγὼ νὰ συνταχθῶ τῇ σειρᾷ τῶν εὐτυχῶν δούλων τοῦ Ὑψους τοῦ, μακαρίζω ἐμαυτὸν τῇ ἀληθείᾳ, ἐν τοῖς ἄλλοις στοχαζόμενος καὶ ὅτι θέλω ἀπολαύσει τοῦ τοιοῦτου παλαιοῦ πολυτιμωτάτου μοι φίλου, οὐδὲρ οὐδέποτε, μὰ τὴν ζωὴν μου, ἐλησιμόνησα τὰς φιλικὰς περιθάλψεις καὶ τῷ ὄντι ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ ἰντερσεστέζαν. Διὸ πάλιν ἀπὸ καρδίας παρακαλῶ τὸν Πανάγαθον ἵνα διαφυλάττῃ αὐτὴν παντὸς κακοῦ ὑπερέχουσαν, ἐν τελείᾳ ὀγισίᾳ καὶ ἀμεταπτώτῳ εὐτυχίᾳ καὶ ἐπιδραβεύσει παμπόλλων ἐτῶν.

Τῆς Εὐγενείας τῆς...

Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι, νῦν Μεγάλῳ Βεστιάρῃ, κυρίῳ Γεωργίῳ Παλσᾷ, τῷ ὡς ἀδελφῷ μοι περιποθήτῳ, πανευτυχῶς.

CCCLXXX.

C. 1799.

* Felicitare ca de la un frate către Hatmanul moldovean Săndulachi Sturdza și către soția sa, Domnița, arătând că și el e în sânul celor numiți și că va veni să-l întâmpine.

† Ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος, προσκυνῶ τὴν Εὐγενείαν τῆς, καὶ ἐγκαρδίως δεόμενος τῆς πανσθενοῦς δυνάμεως ἵνα διαφυλάττῃ αὐτὴν ὀγισίνουσιν ἐν ἄκρᾳ εὐτυχίᾳ καὶ ἀπολαύσει ἀπάντων τῶν εὐκαίμων ἀγαθῶν, σὺν τῇ ἐκλαμπροτάτῃ κυρίᾳ δομνίτζᾳ (ἣν ταπεινότητα προσκυνούμεν, μετὰ τῆς φιλετίας μοι). Ζητῶ τὴν εὐλογον ἀδελφικὴν τῆς συγγνώμην διὰ τὸ ὅτι ἐν ὅλῳ αὐτῷ τῷ διαστήματι ηὐχαριστοῦμην, ἐμμέσως ἐρωτῶν νὰ μανθάνω τὰ κατ' αὐτὴν, καὶ ἥδη δὲν λείπω, ἀμέσως ἀποδίδων τὸ ὀφειλόμενον, νὰ ἐρευνήσω τὰ τῆς πολυεύχτου μοι ἀγαθῆς ὀγισίας ἀμφοτέρων, συγχαίρων καὶ ὅλη καρδίᾳ καθικεστῶν τὸν Πανάγαθον ἵνα ἡ αἰσιωτάτη σὺδαιμονία τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους τοῦ γένοιτο καὶ τῇ Εὐγενείᾳ τῆς παραιτία ἀπολαύσεως παμπόλλων τε καὶ διαφόρων αὐθεντικῶν περιθάλψεων, διὰ τῆς σὺν Θεῷ ἐπιμηκεστάτης στεραιώσεως ἐν τῷ ἡγεμονικῷ αὐτοῦ Θρόνῳ. Ἐκ τῆς ἐν ἡμῖν δὲ ἀρχαιοτάτης τῷ ὄντι ἀδόλου καὶ ἀναλλοιώτου φιλίας συμπεραίνω κάλλιστα πόσον ἔπεται τῇ ἀληθείᾳ νὰ ἐχάρῃ ἡ Εὐγενεία τῆς διὰ τὸ ὅτι, ἀγαθωτάτῃ τύχῃ κἀγὼ συνταχθεὶς εἰς τὴν σειρὰν τῶν σὺδαιμόνων τοῦ Ὑψους τοῦ, σὺν Θεῷ θέλω ἔλθῃ εἰς ἀπόλαυσίν σας. Ἐπεύχομαι ἐμαυτῷ διὰ νὰ ἀξιωθῶ, ὅτε θεὸς ὀρισμός, νὰ ἀπολαύσω αὐτῆς ἐν τελείᾳ ὀγισίᾳ καὶ ἀπάντων τῶν ἐφετῶν ἐπιτυχίᾳ, ἐν παμπόλλοις ἔτεσιν.

Τῆς Εὐγενείας τῆς...

Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Χατράνῳ, κυρίῳ Σανδουλάχῃ Στοόρτζᾳ, τῷ ὡς ἀδελφῷ μοι περιποθήτῳ, πανευτυχῶς.

CCCLXXXI.

* Felicitare a unui necunoscut către „părintele” său Marele Logofăt Nicolae Roset că a fost numit de noul Domn al Moldovei, căruia i se urează toată fericierea, Mare Logofăt, adăugând și o amintire a fratelui lui Roset; fiind și el numit, va veni să-l întâmpine. C. 1799.

† Γιτῶς ἀσπάζομαι τὴν πανευγενῆ αὐτῆς δεξιάν.

† Ὅλη καρδίᾳ καθικετεύων τὴν Πανάγαθον κατὰ τὸ ὑφειλόμενόν μοι, ἵνα περισκέπη καὶ διαφυλάττῃ αὐτὴν ὑγιαίνουσιν καὶ ἀμεταποίητως εὐδαιμονοῦσαν, ἀπολαύσει ἀπάντων τῶν εὐκταίων ἀγαθῶν. Μετὰ τὴν ζήτησιν τῆς εἰκούσης αὐτῆς συγγνώμης διὰ τὸ ὅτι ἐν ὧ αὐτῇ τῷ διαστήματι, χωρὶς νὰ ἐμφανισθῶ διὰ υἱοῦ μου, ἐμμέσως διὰ φίλων ἐμάνθανον τὰ κατ' αὐτὴν, ἥδη δὲν λείπω ἀμέσως νὰ ἐρευνησῶ τὰ τῆς πολυεύχτου μοι ἀγαθῆς πανοικί ὑγείας, σὺν τῇ τοῦ εὐγενεστάτου ἐξαδέλφου, φιλετάτου τῆς ἄρχοντος Βισιάρη, τὸν ὅποιον, ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος, προσκυνῶ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ παντέφορον θεῖον ὄμμα, ἐπιδέπων, ἐχάρισε τὰ νῦν τῷ ἐκείσε αὐθεντικῷ Θρόνῳ τὴν αἰσιωτάτην καὶ πανευδαίμονα Ἡγεμονίαν τοῦ ἐπισκεπτάτου καὶ φιλανθρωποτάτου Ὑψους τοῦ καὶ ἐν τοσοῦτῳ ἔλαβον καὶ χαροποιᾶν εἰδοποιήσιν διὰ τὴν βραβεύεισιν αὐτῇ Μεγάλῃν Λογοθετίαν, ἐπ' ἀμφοτέρων αὐτῶν συγχαίρων τῇ Εὐγενείᾳ τῆς, ἐκ θαθέων καρδίας ἐξαίτουμαι ἵνα ἡ Αὐθεντία αὕτη καὶ γενικῶς καὶ μερικῶς γένοιτο παραιτία παντοίας εὐτυχίας τε καὶ εὐδαιμονίας, διὰ τῆς ἐπιμνησεστάτης ἐν τῷ αὐθεντικῷ αὐτῷ Θρόνῳ ἀκυράντου διαμονῆς τοῦ Ὑψους τοῦ. Γνωρίσας δὲ κάλλιστα τὴν ἀνέκαθεν εἰς ἐμὲ τῷ ὄντι ἰδιάζουσιν, ὡς πατρικὴν αὐτῆς ἀγάπην, καὶ ἐπομένως εἰκαζόμενος πόσον χαίρει ἡ Εὐγενεία τῆς διὰ τὸ ὅτι, ἀπὸ ἀγαθοτάτης τύχης μου συνταχθεὶς καὶ ἐγὼ εἰς τὴν σειρὰν τῶν εὐδαιμόνων δούλων τοῦ θεοφρουνήτου Ὑψους τοῦ, σὺν Θεῷ θέλω ἔλθῃ εἰς ἀπόλαυσίν σας, ἐπεύχομαι ἐμαυτῷ διὰ νὰ ἀξιωθῶ νὰ ἀπολαύσω τῆς Εὐγενείας τῆς, κατὰ τὸν υἱοῦν πόθον μου, παντὸς ἐναντίου ὑπερκειμένης, ἐν τελείᾳ ὑγείᾳ, ἄκρα εὐδαιμονίᾳ καὶ ἐπιβραβεύσει παμπόλλων ἐτῶν.

Τῆς Εὐγενείας τῆς...

Τῷ πανευγενεστάτῳ ἄρχοντι νῦν Μεγάλῳ Λογοθέτῃ, κορίτῳ Νικολάῳ Ῥωσσέτῳ, τῷ ὡς πατρί μοι προσκυνεστάτῳ, προσκυνητῶς.

CCCLXXXII.

* Un necunoscut din Constantinopol către Căminarul Grigore Kalliarchi, despre niște afaceri de moșie și de bani în Moldova. 1799.

Τὴν Εὐγενείαν τῆς ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος ἀκριβῶς προσκυνῶ.

† Ζητῶν. ἐφένδιμ. τὴν εἰκούσαν συγγνώμην διὰ τὸ ὅτι ἀπὸ τινος δὲν τῇ ἔγραψα κατὰ τὸ ἐν ἡμῖν ὑφειλόμενον, δὲν λείπω ἥδη νὰ ἐρευνησῶ τὰ τῆς πολυεύχτου μοι ἀγαθῆς αὐτῆς ὑγείας, ἣν Κύριος διαφυλάττει παντὸς ἀνιανοῦ ὑπερέχουσιν, ἐπιβραβεύσει ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν, πρὸς δὲ νὰ τῇ εὐχαριστήσω διὰ τὴν καλλοσύνην ὅπου ἔκαμει καὶ μὲ ἡλευθέρωσεν ἀπὸ τὰς τῷ ὄντι θνητορήτους ἐνοχλήσεις τοῦ μαχοῦδῃ, καθ' ὃ πρόπει νὰ γνωρίζω διπλασίαν χάριν, μὲ τὸ νὰ μοι ἔκαμει χαβαλὲν εἰς τὸν Πανισρώτατον Δεσπότην, αὐτάδελφόν τῆς, ὅστις ἀμέσως μοι τὰ ἔδωκεν. Ἐν τοσοῦτῳ, ἐρσιμμένος εἰς τὴν γνωστὴν μοι αὐτῆς διάθεσιν, βιάζομαι νὰ τὴν ἐνοχλήσω καὶ νὰ τὴν παρακαλέσω, ἐπειδὴ ὁ εὐγενέστατος ἄρχων Χάτμανος Γαίνας ἀπὸ πολλῶν μνηῶν δὲν μοι

Pe Domnia Ta foarte frățeste salutând-o, cu dragoste mă închin.

† Cerând, efendi, cuvenita scusă pentru că de câtra timp nu ți-am scris după cum ni se cuvenia, nu lipsese să cercetez acum ce privește buna-Ți sănătate, nouă dorită, pe care Domnul s'o păzească mai presus de tot ce e supărător, cu înzestrarea în toate cele bune, și pe lângă aceasta să-ți mulțămesc pentru bunătatea ce ai făcut și m'ai ușurat de supărările în adevăr nesuferite ale mahudului, pentru care se cuvine să recunosc îndoită îndatorire, pentru că mi-ai făcut havalea către preasfințitul Mitropolit, fratele Țău, care îndată mi-a dat-o. Între acestea, sprijinit pe cunoscuta mie aplecare a Ța, vin să te supăr și să te rog ca, de oare ce prea-nobilul boier Hatmanul Ghica de multe luni nu mi-a

εἰδοποίησεν ὅπως περὶ τοῦ ἐκείσε μουλκίου μας, καὶ ἐν καιρῷ ὁποῦ τῷ ἔγραψα ἐκτεταμένως διὰ νὰ μάθω τί πακιδεῖς ἐμεινεν ἀπὸ τὸ περισινδὸν μαχσοῦλι, καὶ τί ἐσυνάχθη φέτος ἀπὸ τε τῆς ὀρέδας καὶ λοιπῶν μαχσοῦλιων, καὶ δὲν ἔλαβον εἰσέτι ἀπόκρισιν, νὰ δ-πενθυμῆσω αὐτὸ τοῦτο τῇ Εὐγενείᾳ του καὶ μὲ τὸν συνήθη εὐαρεστῶτατον τρόπον της (διὰ νὰ μὴν τῷ κακοφανῇ) νὰ μάθῃ τί τὸ αἴτιον ὁποῦ ἐμπόδισε τὸν βατάχον νὰ δώσῃ τόσον τὰ ἀπολειφθέντα ἄσπρα ἐκ τοῦ περσινοῦ μαχσοῦλιου, ὅσον καὶ τοῦ τρέχοντος ἔτους, μαζὶ μὲ τὸν λογαριασμόν, καί, ἂν εἶναι προσερχόμενον τοῦτο ἀπὸ κακοθείας τοῦ βατάχου, ἡ Εὐγενεία του, ὡς πληρεξούσιος, νὰ τὸν εὐγάλλῃ καὶ νὰ διορίσῃ ὅποιον τῷ φανῇ εὐλογον καὶ νὰ τὸν διάσῃ οἷς οἶδε τρόποις ἡ Εὐγενεία του, διὰ νὰ δισκδικήσῃ τὴν τόσῃν ζημίαν τοῦ ὁσπιτίου μου, ὡς τῷ ὄντι ἀρχαῖος εἰλικρινέστατος φίλος, καὶ ἀγαθωτάτης διαθέσεως. Θέλει ἡξέρει δὲ ἡ Εὐγενεία της ὅτι ὁ εὐγενέστατος ἄρχων νῦν Μεγάλος Βιστιάρης ἀπὸ καλὸσύνης του μοὶ ἔγραψεν ὅτι διὰ τὴν ἐν ἡμῖν φιλίαν, χωρὶς νὰ τῷ γράψω ἐγώ, ἡ Εὐγενεία του ἰντερεσάρεται καὶ διαφθεντεῖται αὐτὸ τὸ μούλι ὅσον ἐπιτρέπεται, ὅπερ καὶ αὐτὸ ἔπρεπε νὰ δώσῃ κῆμποςιν αὔξησιν εἰς τὸ ἱράδι αὐτοῦ τοῦ χρόνου, καὶ ἐκ τούτων πρόδηλος ἀποκαθίσταται ὁ κακὸς τρόπος τοῦ βατάχου.

Ἦθελα νὰ γράψω καὶ τώρα τῇ Εὐγενείᾳ του (τοῦ Χατμάνου¹) περὶ τούτου, μὲ τὸ νὰ μὴν ἡξέρω ὅμως ὅθεν αἰν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τζάρας, κάμνω τοῦτο χαθαλὲν εἰς τὴν Εὐγενείαν της, ὁποῦ ἢ νὰ γράψῃ, ἢ νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τῆς Εὐγενείας του περὶ τούτου, καί, ἂν ἡ Εὐγενεία του δὲν ἡμπόρσεν ὡς τώρα νὰ μοὶ τραβίξῃ πόλιτζαν τὰ γνωστὰ ἐξακόσια γρόσια, παρακαλῶ καὶ περὶ τούτου τὴν Εὐγενείαν της νὰ φροντίσῃ καὶ νὰ μᾶς τὰ ἐξαποστείλῃ ὅσον τάχος, ὡς ἂν ὁποῦ εἴ-μῃθα εἰς χρηματικὴν στενοχωρίαν, οἷαν ἴσως δὲν ἰδεάζεται ἡ Εὐγενεία της, οὕσα ἐν τῇ πηγῇ τῶν γροσίων, ἐμοῦ δὲ ἀπέχοντα αὐτῆς, ὅσον πολλὰ καλὰ ἡξέρει ἡ Εὐγενεία της. Πρὸ πάντων δὲ παρακαλῶ νὰ φυλάττῃ ἀναλλοίωτον τὴν πρὸς ἐμὲ ἀδελφικὴν της ἀγάπην καὶ ἐπομένως νὰ μοὶ συγχωρῇ διὰ τὰ ἀλλεπάλληλα χάμ. τεκλήρια μου. Πρὸ ὅσων ἡμερῶν ὑστερηθεῖς της συντροφίας τοῦ Δεσπότη μου, μὲ τὸ νὰ ἔκαμε γαιόττι, κισλαδίτζω, κατὰ ἀνάγκην, εἰς Θεραπεία, τὰ ὅποια κατὰ τὸ παρὸν εἶναι ἀηδέστατα, συνεχῶς ὅμως καταβαίνω

împărtașit chiar nimic despre moșia de acolo a noastră și, în vremea când i-am scris pe larg ca să aflu ce datorie a rămas de la împrumutul (?) de mai înainte și ce s'a strâns pe an de la arendă și de la celelalte venituri, și n'am primit încă răspuns, ca să-l amintesc dumisale, și cu obișnuitul chip foarte plăcut al tău (ca să nu-ți pară rău) să afli ce e pricina care a împiedecat pe vătaf de a da și banii rămași din venitul de mai înainte, cât și ai anului de față, împreună cu socoteala, și, dacă aceasta vine de la răntatea vătafului, dumnealui, ca deplin imputernicit, să-l scoată și să așeze pe cine i-ar părea potrivit și să-l silească, prin ce mijloace știe dumnealui, ca să răsbune atâta pagubă a casei mele, ca unul care în adevăr e vechiu foarte sincer prieten și de cea mai bună aplecare. Ci vei afla dumneata că prea-nobilul boier acum Mare Vistier din bunătatea sa mi-a scris că, pentru prietenia față de noi, fără să-i scriu eu, dumnealui se *interesează* și îngrijește acea moșie cât poate, ceea ce și aceasta trebuie să deie ceva creștere la recolta acestui an, și din acestea prea-lămurit reiese răul fel de a îngriji al vătafului.

Era să-i scriu și acumă dumisale (Hatmanului) pentru aceasta, dar, cum nu știu singur dacă nu s'a întors de la țară, fac această havalea dumată, ca ori să scrii, ori să vorbești cu dumnealui despre aceasta, și, dacă dumnealui n'a putut până acum să-mi tragă poliță știuții șase sute de lei, mă rog și pentru aceasta de dumneata să te gândești și să ni-i trimiți cât mai iute, de oare ce sântem în lipsă de bani, cum poate nu-ți închipui dumneata, fiind la izvorul banilor, iar eu fiind departe de dânsul, cum bine o știi dumneata. Ci înainte de toate te rog să păstrezi neschimbată iubirea frățească față de mine și apoi să mă ierți pentru neconținută întrebare cu supărare din parte-mi. Acum zece zile, lipsit de societatea stăpânului nostru (Mitropolitul), de oare ce a făcut strămutare, de nevoie socot, la Terapia, care în acest moment e foarte neplăcută, neconținut mă cobor însă la Cuiu-Ceșmă ca să urmez după datorie

¹ Adaus pe margine.

εἰς Κουρούτςεσμεν διὰ τὰ ἀκολουθῶ κατὰ
χρῆος τὸ μεμυριγίετι μου. Ἄμποτε δὲ ὁ κοι-
νὸς Προστάτης νὰ μὲ ἀξιώσῃ ὅσον οὕτω νὰ
σὰς ἀπολαύσω, κατὰ τὴν ἐν ἡμῖν δυσπερί-
γραφτον πόθον μου, μὲ τὸ νὰ ἄρχισα πλέον
αἰσθητότατα νὰ πειράζωμαι διὰ τὴν χω-
ρισμόν σας. Ὅλους τοὺς εὐγενεστάτους ἄρ-
χοντας καποῦ-γιολδάσιδες, καὶ ἐν αὐτοῖς ἰ-
διαίτερον τὸν εὐγενεστάτον ἄρχ. Χάτιμανον
καὶ ἄρχ. Μεγάλον Ποστέλνικον, ἀδελφικώτατα
προσκυνῶ καὶ παρακαλῶ ὁμογνωμόνως ὅλοι
νὰ μὲ ἀγαποῦν καὶ νὰ μὲ ἐνθυμοῦνται. Ἡ
φιλοστοργιστὴ μοι κυρία, ὁπρευμαριστοῦσα
διὰ τὴν προντίδαν αὐτῶν τῶν κοινῶν ἄσπρων,
προσκυνεῖ τὴν Εὐγενεῖαν της. Καὶ ὁ Πανάγα-
θος διαφυλάττει αὐτὴν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ,
εἰς ἔτη πάμπολλα καὶ εὐτυχίας πλήρη.

Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ Καμα-
ράση κυρίῳ Γρηγορίῳ Καλλιάρχη, τῷ ὡς
ἀδελφῷ μοι περιποθῆτῳ, πανευτυχῶς.

dregătoriea mea. De-ar da Stăpânul tutu-
rora să mă învrednicească pe mine cât
mai iute să te întâmpin, după nespusa
poftă a mea din noi, căci am început să
fiu tot mai simțitor încercat pentru despăr-
țirea de tine. Pe toți prea-nobilii boieri
capuchehaiele, și între ei mai ales pe
dumnealui Hatmanul și pe dumnealui Ma-
rele Postelnic, cu cea mai mare frăție
ți salut și-i rog ca împreună cu toții să
mă iubească și să-și aducă aminte de
mine. Prea-iubita mea doamnă, foarte
mulțămind pentru grija acelor bani co-
muni, se închină duminică. Și Prea-bunul
să te păzească pe tine ca lumina ochiu-
lui, întru ani prea-mulți și plini de fe-
ricire.

Prea-nobilului boier Mare Cămăraș,
dumnealui Grigore Kalliarchi, ca frate al
mieu prea-dorit, cu toată fericirea.

CCCLXXXIII.

* Același către Marele Logofăt Dimitrie Ralli, despre scrisori pierdute, cu
pomenirea lui Apostoll Papă și preotului Țigară, despre o sumă de bani și starea
familiei rămasă la Constantinopol, precum și șederea sa la Terapia.

C. 1799.

† Τὴν Εὐγενεῖαν της ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος, ἀκριδῶς προσκυνῶ καὶ, ἐγκαρδίως
δεόμενος τῆς παντοδυνάμου Θεῆας Προνοίας ἵνα διαφυλάττῃ αὐτὴν ὑγιαίνουσαν ἐν μακροβιότητι
καὶ ἐπιτεύξει ἀπάντων τῶν εὐκαίμων ἀγαθῶν, δὲν λείπω καὶ διὰ τοῦ παρόντος μου ἀδελφικοῦ
νὰ ἐρουνήσω τὴν εὐκαίμοσίν μοι ἀγαθὴν αὐτῆς ὑγιαίνουσαν, πρὸς δὲ νὰ ἐρωτήσω τὸ αἶτιον ὅπου
ἀπέτυχον ἀσπαρίσας εἰς ἐν ἀδελφικὴν ὁποῦ πρὸ δύο μηνῶν μὲ κοριέστην τῇ ἔστειλα διὰ τοῦ
Ἀποστόλη Παπα, ὅστις μὲ πληροφορεῖ ὅτι ὅσα γράμματα τῷ ἐδόθησαν, ὅλα σύγουρα τότε ἐ-
στάλησαν μὲ τὸ νὰ εἰκάζωμαι δὲ ὅτι, ἐν ᾧ ἦτον ἡ Εὐγενεῖα της ἔξω, ἵσως νὰ παρέπεσε, παρα-
καλῶ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Παπᾶ Νικόλαν Τζιγαράν, καὶ ὁποιοῦδήποτε ἄλλῳ στοχάζεται εὐλογον
περὶ τούτου, διὰ νὰ εὐρεθῇ. Ἐλπίζων δὲ ὅτι ἐν αὐτῷ τῷ μεταξὺ ἔλαβε κῆποιον εὐκολίαν ἢ Εὐ-
γενεῖα της, μὲ μεγάλην μου ἐντροπὴν, βιασμένος ἀπὸ ζαρουρέτι, τὴν παρακαλῶ, ἂν, ὡς ἐλπίζω
εἶναι, νὰ μοὶ στείλῃ τὰ γνωστὰ πεντακόσια γρόσια, καὶ θέλω τὰ ἐκλάβῃ ὡς μεγάλην χάριτα,
μένων διὰ παντὸς ὑπόχρεως τῇ Εὐγενεῖᾳ της, περιττὸν τὸ νὰ τὴν παρακαλέσω νὰ μοὶ συγχω-
ρήσῃ περὶ τούτου, μὲ τὸ νὰ εἰκάζεται καλῶς ὅτι, ἂν δὲν εἶχον πολλὴν χρηματικὴν στενοχωρίαν,
οὐδέποτε ἤθελα γράψῃ περὶ τούτου. Δὲν λείπω δὲ νὰ τὴν πληροφορήσω ὅτι θεῖον ἔλσει ὅλοι οἱ
τῆς ἐνταῦθα φαιηλίας της ὑγιαίνουσιν, ἐκτὸς τοῦ Κωνσταντῆ, ἐγκονοῦ της, ὁποῦ, πάσχω ἀπὸ
μῆαν γενικὴν ὅλης τῆς μηχανῆς ἀλμύραν τοῦ αἵματος, καὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἠμπόρεσα νὰ λάβῃ τὴν
ἱακίαν. Ἡ φιλοστοργιστὴ μοι κυρία, εὐχομένη ἀπὸ καρδίας καὶ τῇ Εὐγενεῖᾳ της καὶ τῇ εὐγε-
νεστάτῳ ἄρχ. Λογοθέτῳ, προσκυνεῖ καὶ ἀσπάζεται φιλοστοργικῶς τὸν κοινὸν φίλον Ἀλέξαν-
δρον ὁποῖον καὶ ἐγὼ μετὰ τῆς παμφιλτάτης μοι ἀσπάζομαι, ἐπευχόμενοι ὅλα τὰ ἀγαθὰ, προσκυ-
νοῦντες ἀμφοτέρω τὴν εὐγενεστάτην παμφιλτάτην αὐτῆς. Ἡμεῖς ἐφέτος εἰς Θεραπείαν κισλαδίζο-
μεν διὸ καὶ, ἂν δὲν τῇ γράψω συνεχῶς ἐντεῦθεν, συγγνωστὸς εἴμι, καὶ ὁ Πανάγαθος χαρίζοιτο
τῇ Εὐγενεῖᾳ της ἔτη παμφιλοφύεστατα καὶ εὐδαιμονίας πλήρη.

Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχ. Μεγάλῳ Λογοθέτῳ, κυρίῳ Δημητρίῳ Ῥάλλῃ, τῷ ὡς ἀδελφῷ μοι
περιποθῆτῳ, πανευτυχῶς.

CCCLXXXIV.

c. 1799.

* Același către Mitropolitul Kalliarhi, pentru afaceri cu un Nicolae Gavalachi, cerând smochine, migdale și mastic, și despre buna păstorie a lui, cu pomenirea părintelui acestui cleric.

† Τὴν Πανιερότητά της εὐλαβῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος τὴν πανίερον αὐτῆς δεξιάν καί, ἐγκαρδίως δεόμενος τῆς παντοδυνάμου θείας Προνοίας ἵνα σκέπη καὶ διαφυλάττῃ αὐτὴν κατ' ἄμφω ὑγιαίνουσιν καὶ ὡσαύτως αὐδαιμονοῦσιν, δὲν λείπω νὰ εὐχαριστήσω ἐγκαρδίως τῇ Πανιερότητί της διὰ τὴν πρόνοιαν ὅπου ἔλαβε διὰ τὰ ὅσα ἄσπρα ἔχομεν νὰ λαμβάνωμεν παρὰ τοῦ τιμιωτάτου μισερ Νικολάου Γαβαλάκη, ὅστις, μὲ τὸ νὰ μοι ἔγραψεν ἐσχάτως ὅτι κατὰ τὸ παρὸν θέλει ἐγχειρήσει τῇ Πανιερότητί της τετρακόσια γρόσια διὰ νὰ μοι τὰ ἐμβάση ἐνταῦθα, στοχαζόμενος ὅτι ἕως τώρα τὰ ἔλαβε, παρακαλῶ τὴν Πανιερότητά της νὰ μοι τὰ ἐξαποστείλῃ ἐν τάχει, φροντίζουσα καὶ διὰ τὰ ἐναπολειφθέντα, ὥστε, εἰ δυνατόν, πρὸ τοῦ ἐαδὲ τῶν ὁμολογιῶν νὰ μᾶς σταλθοῦν, τόσον μὲ τὸ νὰ ἔχωμεν χρηματικὴν στενοχωρίαν, ὅσον καὶ διὰ νὰ μὴν πληρῶνῃ ὁ μισερ Νικόλαος διάφορα κατὰ ἀνάγκην. Ἐχὼν δὲ καὶ ἐγὼ μεγίστην προθυμίαν διὰ νὰ δουλέσω διὰ βίου τῇ Πανιερότητί της καθ' ἡ δύναμαι, λαμβάνω τὸ θάρρος καὶ τὴν παρακαλῶ νὰ μοι στείλῃ ἀπὸ τὰ ματάχια¹ τῆς ἐπαρχίας της σῶκα καὶ ἀμύγδαλα καὶ ὀλίγην μαστίχαν διὰ τὴν κοκῶναν, ἥτις, ἀσπαζομένη τὴν πανίερον αὐτῆς δεξιάν, προσκυνεῖ αὐτήν. Πόσον δὲ χαίρω, Δεσπότη μου, ἀκούων παρὰ πάντων τὴν εὐφημίαν της διὰ τὴν καλὴν ὑπόληψιν ὅπου ἐσύστησεν ἐν ὅλῃ τῇ ἐπαρχίᾳ της, καί, πόσον κατὰ χρέος, καὶ ἐγὼ κοινολογῶ αὐτὸ τοῦτο εἰς τὴν χωρίαν ὅλων τῶν πανιερωτάτων συναδελφῶν της, ἡμπορεῖ νὰ τὸ πληροφορηθῇ παρὰ τοῦ φιλοστοργότατου αὐτῆς πατρός, ὅστις ὑπερχαίρων νοχθημέρως παρακαλεῖ τὸν ἅγιον Θεὸν διὰ τὴν ὑγίειαν της. Τὸ ἐμπερικλειόμενον θέλει ἐγχειρισθῇ τῷ ῥηθέντι μισερ Νικολάῳ. Ταῦτα, καὶ ὁ Πανάγαθος χαρίζοιτο τῇ Πανιερότητί της ἐντελὴ ὑγίειαν καὶ εὐδαιμονίαν ἄκραν, ἐν πανιπόλλοις ἔτεσι.

Τῆς Πανιερότητός της.

CCCLXXXV.

c. 1799.

* Același probabil către Hatmanul Ghica, pentru resturile sale de moșie.

Καὶ αὐθις ἀδελφικώτατα προσκυνῶ τὴν Εὐγενεῖαν της.

† Τὸ ἀπὸ Ἰουνίου ἀδελφικόν της μετ' ἄκρας χαρᾶς δεξάμενος καὶ πληροφορηθεὶς περὶ τῆς ἐφ'εστιαίας μοι ἀγαθῆς πανοικί αὐτῆς ὑγείας, ἄκρως ἐχάρην, δοξάσας τῷ Παναγὰθῳ, οὐ τῷ ἀπειρῷ ἐλέει καὶ ἐγὼ ὑγιαίνω. Εἶδον δὲ ἐφεξῆς καὶ ὅσα μοι σημεῖοι περὶ τοῦ ἐκείσε μουλκίου μας, καί, θαυμάσας διὰ τὴν συνέχειαν τῆς κατὰ τοῦτο ἀτυχίας μου, ὥστε ἐφ' ἐνὸς ὁλοκλήρου χρόνου νὰ δεῖξῃ ὁ βατάχος ἱράδι ἑξακόσια δέκα γρόσια, ἐλυπήθην κατὰ πολλὰ ὅπου μῆτε ἐφέτος δὲν ἐκατορθώθῃ νὰ πωληθῇ τὸ ἱράδι μὲ ἱκανὴν τιμὴν, ὥστε καὶ κατὰ τοῦτο νὰ χαροποιηθῶμεν, καὶ νὰ μείνωμεν πάλιν ἐφέτος μουχδάτζιδες εἰς τὸ ἰνσάφι καὶ εὐσυνειδησίαν τοῦ βατάχου. Γνωρίζω ὅμως ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀποτελέσματα τῆς τύχης μου, ὥσάν ὅπου ἡ Εὐγενεία της ἔκαμεν ὅλα τὰ δυνατὰ διὰ τὴν καλὴν αὐτοῦ ἀποκατάστασιν. Μὲ τὸ νὰ μοι γράφῃ δὲ ὅτι τὰ ῥηθέντα ἄσπρα δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὰ ἐμβάση ἐνταῦθα, θέλει τὰ

Σὶ iar foarte frățeste mă închin dumin-tale.

† Primind cu cea mai mare bucurie frățeasca-ți (serisoare) din Iunie și aflând de mult dorita bună sănătate a întregii case a tale, m'am bucurat foarte, slăvind pe Cel prea-bun, prin a cărui nesfârșită milă și eu sânt sănătos Am văzut apoi și câte-mi însemnezi despre moșia mea de acolo, și, minunându-mă pentru statornicia nenoro-eirii mele întru aceasta, de oare ce într'un an întreg arată vătaful ca venit șase sute zece lei, m'am întristat foarte că nici în acest an nu s'a îndreptat ca să se vândă recolta cu destul preț, pentru ca în aceasta să ne bucurăm, și rămânem iarăși în acest an datori către mila și conștiința vătafului. Dar cunosc că toate acestea sânt urmări ale soartei mele, de oare ce dum-neata ai făcut tot ce se putea pentru buna-i stare. De oare ce-mi scrii însă că acei bani nu poți să-i trimeți aici, fi vei da

¹ Μετόχια.

ἐγχειρίσει τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι νῦν Μεγάλῳ Καμαράση¹, πρὸς ὃν ἔγραψα καὶ ἐγὼ διὰ τὰ λάθῃ, καὶ, ἔχων μουνασιπέτια μὲ πραγματσοτάς, νὰ μὰς τὰ στείλῃ ἐν τάχει. Περιμένω δὲ καὶ τὸν ὀλίγον τοῦ περισινού χρόνου λογαριασμόν τοῦ βατάχου, καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλει εἶναι συντροφισμένος καὶ μὲ μερικὰ ἀκόμῃ ἄσπρα ἀπὸ τὸ περισινὸν ἱράδι. Οὐδόλως δὲ ἀμφιδάλλω ὅτι καὶ εἰς τὸ εἶς θέλει τῷ γράφει δραστηρίας προσταγὰς διὰ τὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὥστε φοδοῦμενος νὰ ἀγωνίζεται καὶ νὰ μὴν παρατρέχῃ ἐκ τῶν δικαίων μου, ἐν καιρῷ ὅπου ἐκείνος κρατεῖ τὴν συμφωνηθεῖσαν πληρωμὴν του, ἐκτὸς καὶ τῶν ἄλλων ὅπου ἡμπορεῖ ὡς βατάχος νὰ νέμεται. Ἐπληροφόρηθην δὲ ὅτι θεῖον ἔλεει ἐφέτος εἶναι τὰ ἐκείσε σπαρτὰ ἐν ἀφρονίᾳ καὶ κατὰ πολλὰ ἐχάρην. Ταῦτα, καὶ ὁ Πανάγαθος χαρίζοιτο τῇ Εὐγενείᾳ τῆς ἅπασαν καὶ παντοῖαν εὐδαιμονίαν ἐπιχορηγήσει παμπόλλων ἐτῶν.

În mâna prea-nobilului boier acum Mare Cămăraș, căruia i-am scris și eu să-i iea și, având prilej cu negustori, să ni-i trimeți în grabă. Ci aștept socoteala deplină a anului trecut de la vătaf, și nădăjduiesc că va fi întovărășită și cu încă oarecari bani după recolta din anul trecut. Ci nu mă îndoiesc că și de acum înainte vei serie porunci drastice pentru anul curent, pentru ea, fiindu-i frică [vătafului], să se trudească și să nu treacă peste drepturile mele, într'un timp când acela-și are plata lui cu care ne-am învoit, afară și de altele pe care poate ca vătaf să le iea. Dar am aflat că din mila lui Dumnezeu în acest an sânt din bielsug sămănături, și foarte m'am bucurat. Acestea, și Cel prea-bun să-ți dea dumitale întreaga și felurita ferice, cu dăruirea de foarte mulți ani.

CCCLXXXVI.

* Același către Nicolae Gavalachi, pentru moartea unui tânăr, trimeterca C. 1799.
unei oglinzi și afaceri bănești.

Τιμιώτατε μισέρ Νικόλαε Γαβάλακη, φιλικῶς ἀσπαζόμενος, χαιρετῶ.

† Διαφυλάττοι αὐτὴν ὁ Πανάγαθος ἐν ἄρχῃ ὕγιειᾳ. Πόσον μὲ ἐλόπησεν ὁ ἄωρος θάνατος τοῦ μακαρίτου φιλάτου τῆς. ἡμπορεῖ νὰ τὸ συμπεράνῃ, μὲ τὸ νὰ ἦτον νέος τῷ ὄντι ἄξιος ἀγάπης. Μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχωμεν ὅμως ἐπὶ τῶν τοιούτων περιστάσεων τί νὰ κάμωμεν παρά, εὐχαρίστως δεχόμενοι τὰ παρὰ Θεοῦ γινόμενα, νὰ παρηγορώμεθα μὲ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς αἰωνίας μακαριότητος, πρέπει καὶ ἡ Τιμιότης τῆς, ὡς τῷ ὄντι φρόνιμος καὶ θεοσεβής, νὰ παρηγορῇ μόνῃ τῆς τὸν ἑαυτὸν τῆς πρὸς δόξαν Θεοῦ. Εὐχαριστῶν δὲ διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ καθρέπτου ὅστις πρὸ ἡμερῶν εὐδοκῶθη, ὀλίγον γιαραλαδισμένος εἰς τὸ κενάρι, ἐκατάλαβα καὶ τὴν κατὰ τοῦτο γαλαντόμικην παρόλαν τῆς. Λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ ἀδελφείου τῆς, μισέρ Δημήτρη, τὰ ἐκατὸν γρόσια, ὅπου μοὶ σημειοῖ, δὲν ἀμφιδάλλω ὅτι ἐνεχείρισεν ἕως τώρα καὶ ἡ Τιμιότης τῆς τὰ τετρακόσια γρόσια τῷ πανιερωτάτῳ Δεσπότη διὰ νὰ μοὶ τὰ ἐμδάσῃ ἐνταῦθα, περὶ οὗ γράφω ἥδη καὶ ἐγὼ τῇ Πανιερότητι του, ἅτινα καὶ ἐκείνα λαμβάνοντας, θέλω τὰ κάμει ζαχριγιέν εἰς τὴν ὁμολογίαν τῆς παρόντος τοῦ ἀδελφείου τῆς. Ἢ φιλοστοργοτάτῃ μοι κυρία τὴν χαιρετᾷ, καὶ ἐρωτᾷ τὸ χατήρι τῆς. Ὡσαύτως καὶ ἡ φιλάτῃ μοι κοκῶνα, ἥτις μὲ θάρρος τὴν παρακαλεῖ νὰ τῇ στείλῃ ὀλίγαις παρδάσαις καὶ καλὸν ἀθόνερρον, καὶ θέλει τῇ γνωρίσει μεγάλην χάριν, καὶ ἡ κυρὰ ζητεῖ τὸ γισσουμίαχι ὅπου τῇ ὑπεσχέθη. Ὁ δὲ Πανάγαθος νὰ τὴν διαφυλάττοι ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἐπιχορηγήσει πολλῶν καὶ εὐτυχῶν χρόνων.

Τῆς Τιμιότητός τῆς.

CCCLXXXVII.

* Același către un prieten Vistier din Moldova, despre moșia sa din Covurlui, pentru care se scrie ispravnicilor, și o reclamație de Țigani a Spătăresei Smaranda Costandachi, pomenind și pe Vornicul Conachi, prietenul său, și un Șerban. C. 1799.

Τὴν Εὐγενεῖαν τῆς ἀδελφικώτατα προσκυνῶ.

† Ὅλη καρδίᾳ δεόμενος τῆς πανσθενούς ὑπεράτης Προνοίας ἵνα διαφυλάττῃ αὐτὴν ὕγιαίνουσιν ἐν μακροδιότῃ καὶ ἀπολαύσει ἀπάσης καὶ παντοίας εὐδαιμονίας, μὲ ἀσύγκριτόν μου χαρὰν ἔλαβον τὸ πανευγενὲς αὐτῆς δηλωτικὸν τῆς εὐκταιοτάτης μοι ἀγαθῆς ὕγιειας τῆς,

¹ Grigore Kalliarcti.

καὶ τὰς ὀφειλομένας μοι ἐκ ψυχῆς εὐχαριστίας ἀπέδωκα τῷ Παντοδυνάμῳ. Ἐκ τῶν ἐφεξῆς δὲ σημειουμένων γνωρίσας τὴν ἀμετάθετον φιλικὴν αὐτῆς διάθεσιν καὶ ἄκραν σταθερότητα εἰς τὴν πρὸς ἐμὲ ἀδελφικὴν τῆς ἀγάπην καὶ ἰντερεσατέεζαν, ὥστε μὲ πληροφορεῖ διὰ τὴν προστασίαν τῆς καὶ ὀλικὴν οἰκαιοποίησιν τοῦ ἐκείσε μουλκίου μας, καθυπερσυχαριστῶ τῇ Εὐγενείᾳ τῆς, ὣν διὰ βίου ὑπόχρεως, καὶ, μὴ ἀμφιδάλλων ἐπομένως ὅτι, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς προνοοῦσα ὅλα τὰ πρὸς καλὴν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ, γράφει συνεχῶς τοῖς εἰς Κουχουρλούϊ ἄρχουσιν ἰσπραθνίκαις διὰ νὰ μὴν ἐπιθαρύνωσιν, αὐτὸ πέρα τοῦ δυνατοῦ καὶ εὐλόγου, ἀνοίκειον στογάζομαι τὸ νὰ τὴν παρκαλέσω πλέον περὶ τοῦτου. Ἐφένδιμ, ἄρχων Βιστιάρης, ἐπειδὴ ἡ ἐκείσε ἀρχόντισσα Σπαθαρέσσα Σμαράγδα Κωνστανταχιόγια μοὶ γράφει τὸ ἐμπερικλειόμενον, πρεσταντέρουσα τρεῖς ψυχαῖς κατζί-βέλλους, κατὰ τὰ εἰς χεῖράς τῆς σενέτια μου, ὡς γράφει, ἐγὼ δὲ ὅπως ἡλησμένηα τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν πῶς ἔτρεξε, παρακαλῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς, διὰ νὰ μὴν μὲ τύπτῃ τὸ συνειδὸς μου ὅτι ἐξ αἰτίας μου ἀδικεῖται, ἡ Εὐγενεῖα τῆς νὰ ἀναδεχθῇ τὴν ἐνόχλησιν, ὡς φιλοδίκαιος, καὶ, ἐξετάζουσα τὸ πρᾶγμα, ἐκ τε τοῦ εἰς χεῖράς τῆς σενεδίου μου καὶ ἀπὸ τὸν εὐγενέστατον ἄρχ. Βόρνικον Κονάκην (τὸν ὁποῖον ἀδελφικώτατα προσκυνῶ), νὰ κάμῃ κάθε τρόπον διὰ νὰ εὐγάλῃ τὰς τέσσαρας ψυχὰς ὁποῦ μοὶ χρεωστεῖ ὁ Σερπάνος, καὶ νὰ δοθοῦν ἐξ αὐτῶν αἱ τρεῖς εἰς τὴν ῥηθείσαν ἀρχόντισσαν, διὰ νὰ μὴν μένῃ ἀδικημένη, καὶ θέλῃ μὲ ὑποχρεώσει καὶ ἡ κατὰ τοῦτο ἀγαθοεργία τῆς. Ἦς εἰς τὰ ἔτη πᾶμπολλα καὶ εὐτυχίας πληρέστατα.

Τῆς Εὐγενείας τῆς.

CCCLXXXVIII.

C. 1799.

* Același către Hatmanul Săndulachi Sturdza, cu urări și pentru soția lui domnița, cu pomenirea Domnului Constantin Ipsilanti, în serviciul căruia stă.

Ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος, προσκυνῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς.

† Καί, ἐγκαρδίως θεόμενος τῆς πανσθενοῦς Δυνάμεως ἵνα διαφυλάττῃ αὐτὴν ὑγιαίνουσαν ἐν ἄκρῃ εὐτυχίᾳ καὶ ἀπολαύσει ἀπάντων τῶν εὐκαίων ἀγαθῶν, σὺν τῇ ἐκλαμπροτάτῃ κυρίᾳ Δομνίτζᾳ (τὴν ταπεινότητα προσκυνοῦμεν μετὰ τῆς φιλετίας μου), ζητῶ τὴν εὐλογον ἀδελφικὴν τῆς συγγνώμην διὰ τὸ ὅτι ἐν ὅλῳ τῷ διαστήματι ἡὐχαριστοῦμένη ἐμμέσως, ἀποδίδων τὸ ὀφειλόμενόν μοι νὰ ἐρουνήσω τὰ τῆς πολυσύκτου μοι ἀγαθῆς ἀμφοτέρων ὑγείας, συγχάριων καὶ ὅλη καρδίᾳ καθικετεύων τὸν Πανάγαθον ἵνα ἡ αἰσιωτάτῃ ἡγεμονίᾳ τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους τοῦ γένοιτο καὶ τῇ Εὐγενείᾳ τῆς παραιτία ἀπολαύσεως ἐν τῷ ἡγεμονικῷ αὐτοῦ Θρόνῳ. Ἐκ τῆς ἐν ἡμῖν δὲ ἀρχαιοτάτης τῇ ὄντι ἀδόλου καὶ ἀναλλοιώτου φιλίας συμπεραίνων κάλιστα πόσον ἔπεται τῇ ἀληθείᾳ νὰ ἐχάρῃ ἡ Εὐγενεῖα τῆς, διὰ τὸ ὅτι ἀγαθωτάτῃ τύχῃ καὶ ὡς συνταχθεῖς εἰς τὴν σειράν τῶν εὐδαιμόνων δούλων τοῦ Ὑψους τῆς, σὺν Θεῷ θέλω ἔλθαι εἰς ἀπόλαυσίν σας, ἐπεύχομαι ἐμμετῶς διὰ νὰ ἀξιωθῶ, ὅτε ὁ θεὸς ὀριζμός, νὰ ἀπολαύσω αὐτῆς ἐν ὑγείᾳ καὶ ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν ἐπιτυχίᾳ, ἐν παμπόλλοις ἔτεσιν.

Τῆς Εὐγενείας τῆς...

Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχ. Χατμάνῳ κυρίῳ Σανδουλάκη Στούρτζᾳ, τῷ ὡς ἀδελφῷ μοι περιποθήτῳ, πανευτυχῶς.

CCCXXXIX.

C. 1799.

* Același către Camărașul Grigore Kalliarchi, despre moșia sa din Moldova, pe care să i-o îngrijească până la venire, cu sprijinul Domnului și ajutorul Marelui Vistier, și despre ciuma din Moldova, cu privire la care, intristat, cere știri.

Τὴν Εὐγενεῖαν τῆς ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος, προσκυνῶ.

† Ἐκ τοῦ προλαβόντος τρισαπεράστου μοι ἀδελφικοῦ τῆς πληροφορηθεῖς τὴν πολέμου μοι ἀγαθὴν αὐτῆς ὑγείαν, ἐς ἄκρον βαθμὴν ἐχάρην, ἐγκαρδίως καθικετεύσας τὸν Πανάγαθον ἵνα ἐς αἰὶ διαφυλάττῃ αὐτὴν ὑγιαίνουσαν, ἐπιχορηγήσει ἀπάντων καὶ παντοίων ἀγαθῶν ὧν ἐφίεται. Ἐκ τῶν ἐφεξῆς δὲ περιλαμβανομένων εἰδῶν ἐμψυχον εἰκόνα τῆς εὐλικρινεστάτης καρδίας τῆς καὶ ἀναλλοιώτου εἰς ἐμὲ ἀδελφικῆς τῆς ἀγάπης (ὡς μετὰ βεβαιότητος ἐφρόνουν), δυσπεριγράπτου ἐπλήσθην τῇ ἀληθείᾳ χαρᾶς, ἀποδεικνυμένου αὐτοῦ τοῦτου καὶ ἐκ τῆς φροντίδος ὁποῦ

αὐτοπροσώπως ἔλαθε μετ' ἄκρου ζήλου διὰ τὴν καλὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἐκείσε μουλκίου μας, περὶ οὗ καὶ ἡ κυρὰ μήτηρ μου, εὐχομένη καὶ προσκυνούσα, τὴν Εὐγενεῖαν τῆς εὐχαριστεῖ.

Ἐφένδην ἄρχων Καμαράση, δὲν τὴν πονοκεφαλῶ με δετάλιά μου περὶ αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ ὁσιτικῶ ἱντερέσου μας, ὡν πεπεισμένος ὅτι ἡ Εὐγενεῖα τῆς, ἐν ὅσῳ σὺν Θεῷ ἀγίῳ ἐκείσε νὰ ἔλθω, ὡς ἴδιος κύριος αὐτῆς ἐπεξεργαζομένη ὅλα τὰ ἐπωφελῶς ἀνήκοντα αὐτῷ, θέλει τὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν, δι' ἐλέους καὶ αὐθεντικῶ χιματίου τοῦ θεοστέπτου Ὑψους του, συνομιλοῦσα μετὰ τοῦ εὐγενεστάτου ἀρχαιοτάτου μοι φίλου ἄρχοντος Μεγάλου Βιστιάρη. Με τὸ νὰ εἶναι δέ, ὡς ὀφείλω, κατὰ πολλὰ ἔμφροντις περὶ τοῦ θαυμοῦ τῆς συμδράσης ἐκείσε πανόλης, παρακαλῶ νὰ μοι εἰδοποιήσῃ, καί, ἀποδίδουσα ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν εὐγενεστάτων ἀρχόντων φίλων καὶ καποῦ-γιολδάσιδων μου τὰς εἰκούσας προσκυνήσεις καὶ ἀδελφικὸς ἡσπασμούς μου, παρακαλῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς νὰ ἀναλάβῃ καὶ τὸν κόπον τὸ νὰ στείλῃ ἀσφαλῶς τὰ ἐμπερικλειόμενα ὡς ἐπιγράφονται, προστάτουσά με ἐλευθέρως καὶ ἡ Εὐγενεῖα τῆς κατὰ τὰ ἐπ' ἐμοί, διὰ νὰ ἐκτελῶ τὰ διὰ τοῦ ὀφειλόμενα χρέη μου.

Μένων τῆς Εὐγενεῖας του.

CCCXC.

* Același, venit în Moldova, către Marele Logofăt Alexandru Manu, scutându-se că, fiind bolnav din cauza vremii reci, nu poate îndeplini o poruncă a Domnului, și pentru niște meșteri, cari vor trebui să lucreze la Curte (v. n-l următor).

C. 1799.

Καταπροσκυνῶ τὸν ἐφένδην μου.

† Με τὸ νὰ ἐξαίφλάντισα ὀλίγον ἀπὸ προχθές, καὶ ἐξ αἰτίας τῆς σημερινῆς ὁροσερᾶς ἡμέρας, δὲν ἔμπορῶ νὰ κατέδω κατὰ τὸν ἐκδοθέντα μοι προσκυνητὸν ὅρισμὸν τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου, παρακαλῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς μετὰ τὴν πρὸς τὸ Ὑψος του προσφορὰν τῶν ἐδαφιαίων μου δουλικῶν προσκυνήσεων σὺν τῷ ἡσπασμῷ τῆς ἐκλάμπρου αὐτοῦ δεξιᾶς, εἰδοποιούσα περὶ αὐτοῦ τοῦτου. Ὁ κάλφας ἀνίσως σήμερον ἔλθῃ καὶ φέρῃ τὰ ῥέσμια, νὰ τῷ προσδιωρίσῃ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀφεύκτως πρέπει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Εὐγενεῖαν τῆς, σημειοῦσά μοι αὐτὴν, διὰ νὰ παρευρεθῶ καὶ ὁ δοῦλός τῆς, ὥστε νὰ γένῃ ἡ ἀκριβὴς ἀπαρίθμησης ὅλων τῶν πρὸς τὴν σύνθεσιν τοῦ πινᾶ ἀναγκαίων καί, ἐπειδὴ, ὡς εἴπομεν, συμφέρει τὸ νὰ παρευρεθῇ καὶ ὁ Γιάννης κάλφας, ἡ Εὐγενεῖα τῆς θέλει τὸν μνηύσει, ἢ θέλει μοι προστάξῃ περὶ τοῦτου διὰ νὰ τῷ εἰδοποιήσω.

Ὁ τῆς Εὐγενεῖας τῆς...

Τῷ πανευγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ Λογοθέτῃ, κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Μάνῳ, πανευδαίμονως.

CCCXCI.

Capuchehaiaua Țării-Românești, către Domn (probabil Alexandru Moruzi), despre știrile trimise de Domn, prețul grânelor la Brăila, lipsa aianilor și atitudinea valiului de Rumelia, despre luptele cu hoții din Balcani, trecerea de Poloni prin Moldova, critica Domnului Alexandru Callimachi, uciderea unui mare demnitar otoman și clădiri ce se fac de ocrotitorul lui Ipsilanti pentru plăcerea Sultanului.

1799,
Mart.

Ὑψηλότατε καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα, τὰ ἔχνη τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν δουλικῶς κατασπάζονται.

Τὸ ἀπὸ κ' τοῦ παρελθόντος πανέκλαμπρον αὐτῆς ἔλαδον, ὁμοῦ καὶ τὰ εἰς ὅσο καϊμέδες καὶ συνκάδες χαβάδισια, ἅπερ τῷ ὄντι ἀξιόλογα, καί, καλῶς ἐκτεθειμένα ὄντα, ἐδείχθησαν κατὰ πρῶτον τῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἀγᾶ, ἐφένδῃ μας, καὶ ἔπειτα εἰς τὴν Πόρταν, καὶ ἐφάνησαν αὐθις ἀρροτά. Καί, ὡς παρὰ τοῦ

Prea-înălțate și prea-bunule al meu Domn, urmele prea-luminatelor Tale picioare ca un rob le sărut.

Am primit prea-luminata-Ți [scrisoare] de la 20 ale lunii trecute, precum și cele două caimele și... știri, care în adevăr sânt vrednice de pomenire și, fiind bine alcătuite, s'au arătat întâiu prea-luminatului Agă, efendi al nostru, și apoi la Poartă, și iarăși au părut plăcute. Și, cum

ὁπερτάτου ἐφένδῃ μας πληροφοροῦμαι, τὸ ὑ-
φιστον Κράτος του πάντοτε εὐχαριστεῖται, καὶ
κατ' ἐξοχὴν διὰ τὰ τορινὰ χαθαδίσια μᾶλλον
εὐχαριστήθη καὶ ἡδύναται, ἀναγινώσκων τὰς
παρὰ τοῦ Ὑφους τῆς ἐρχομένης εἰδήσεις·
ἄμποτε ἡ ἐξ Ὑφους βοήθεια νὰ τὴν ἀξίῃ τὴν
αὐτὴν εὐχαρίστησιν εἰς ὅλας τὰς βασιλικὰς
ἐκδουλεύσεις! Ὁ δὲ ἐνδοξότατος Τερσανέ-
'Αμική-ἐφένδῃ ὡς εἰς Τερσανέ δὲν συμβιβά-
ζεται πάντοτε νὰ βλέπῃ τὰ χαθαδίσια, ὁ δοῦ-
λός τῆς, ὅμως ἅμα ὅπου τὰ δώσω εἰς τὴν
Πόρταν, πηγαίνω εἰς προσκύνειν του, καὶ
τοῦ τὰ διηγοῦμαι διεξοδικῶς μὲ τὴν προσή-
κοντα τρόπον, ὡς μεμολόγησεν παρὰ τοῦ θεο-
φρουρήτου Ὑφους τῆς· καὶ εἰς ἄλλους τῶν αὐ-
θέντων, ὡς εἰς τὸν ἐνδοξότατον Τζελεπή-ἐφένδῃ,
δίδομεν πάντες ὅταν εἶναι ἀξιόλογαις εἰδήσεις.

Τὸ περὶ οὐγιαρίτου πολλὰ τὸ ἐπεφένδῃσεν
ὁ ἐκλαμπρότατος ἄγᾶ, ἐφένδῃ μας, πρὸς ὃν
δεύωντας τὸν αὐθεντικὸν τῆς καὶ μὲν ὁ δοῦ-
λός τῆς, τὸν ἀπέδειξε διεξοδικῶς ὅποῖαν ζη-
μίαν ἀνέχεται τὸ Ὑφός τῆς, προκρίνοντα τὸ
ὄφελος τῶν πτωχῶν λακοῦτόρων· τὰ αὐτὰ
καὶ πρὸς τὸν ὁπερτάτον ἐφένδῃ μας καὶ λοι-
ποὺς αὐθέντας τῆς Πόρτας, ἵνα ἕκαστον ἰδιαι-
τέρως εἰπὼν ὅσα ἔδει· ἐξήτησα ξεχωριστὸν
ἐμριναμὲν ταχισί-χαδὶ περὶ τοῦτου, ὅστις
γράφεται, καὶ κατόπιν σταλίσεται· αἱ δὲ λοι-
παὶ ἀποκρίσεις τῶν αὐθεντικῶν τῆς ταχί-ρα-
τίων ἐμπεριέχονται εἰς ἕνα ἐμριναμὲν ὅστις
στέλλεται ἤδη διὰ τοῦ παρόντος.

Ἡ ἀπόκρισις τοῦ προσταλέντος ἱσραηλιτέ-
δεφτερῇ τῶν πενήντα τριῶν καραβίων φορτω-
θέντων ἀπὸ τὴν Ἰπραίλαν δὲν ἔγινε, μὲ τὸ
νὰ ἡσθένησεν ὁ ἐνδοξότατος ζαχίρ-ναζιρή-
ἐφένδῃ, καὶ εἶναι ἕως δέκα ἡμέρας ὅπου κεί-
τεται εἰς τὸ στρώμα, καὶ ἔμεινεν ὁ περὶ τοῦ-
του αὐθεντικὸς τῆς καὶ μὲν μετὰ τῶν δεφτε-
ρίων παρὰ τῇ Ἐνδοξότητί του, σταλὲς ἀπὸ
τὴν Πόρταν διὰ νὰ τὸν θεωρήσῃ κατὰ τὸ
σὺνῃ τῆς.

Ἡκοῖσθῃ ὅτι εἰς Ἰπραίλαν ἡγοράσθῃ τὸ
κριθάρη παρὰ τῶν καπανλίδων ἀνὰ πέντε χρο-
σια τὸ Ἰπραίλ-κίλεσῃ, καὶ ὅτι ἀνέβῃ καὶ ἡ
τοῦ σιταρίου τιμή, καὶ, ὅσον μὲν διὰ τὸ κρι-
θάρη, μὲ τὸ νὰ εἴθιστε νὰ πωλῇται ῥαῖτζι θάκτ
οὐζρέ, δὲν πειράζει τόσον, ἡ τιμὴ ὅμως τοῦ
σιταρίου, μὲ τὸ νὰ εἶναι κεκομμένη δι' ὀφηλοῦ
ὀρισμοῦ, καταντᾷ εἰς κίλου κᾶλι, ὅταν αὐξήσῃ
ἡ τιμὴ του, καὶ προξενεῖ σύγχησιν εἰς τὸ
πράτι τοῦ καπανίου, ὅπερ, ὅταν ἐκόπη, ἀναλο-
γίσθῃ μὲ τὴν τιμὴν τῆς Ἰπραίλας, καὶ, τέλος,
ὅταν δὲν καταβαίνει ζαχίρ-εἰς εἰς τὴν σκέλαν

αflu de la prea-înălțatul efendi al nostru,
prea-înalta-I Putere e cu totul mulțămită,
și mai ales pentru știrile de acum s'a
bucurat mai mult și-i fac plăcere, cetind
informațiile venite de la Înălțimea Ta:
de-ar da ajutorul de sus să Te învredni-
cească de aceeași mulțămire în toate slujbele
împărătești! Iar, cum prea-slăvitului Ter-
sanè-Amirî-efendi nu i se potrivește de loc
ca la Arsenal să vadă știrile, robul Tău,
mergând să le dau la Poartă, mă duc la în-
chinarea lui, și i le povestesc cu de-amă-
nuntul în felul potrivit, ca un dregător
pe lângă Înălțimea Ta de Dumnezeu
păzită; și la alții dintre stăpâni, precum
la prea-slăvitul Celebi-efendi, dăm parte
când sânt știri de samă.

Cu privire la oierit, foarte i-a plăcut
prea-luminatului Agă, efendi al nostru,
cărui arătându-i robul Tău domnească
Ta caimeă, I-am lămurit pe larg ce pa-
gubă suferi Înălțimea Ta, preferând folosul
săracilor locuitori; tot așa și către prea-
înălțatul efendi al nostru și către ceilalți
stăpâni ai Porții, fiecăruia în deosebi
spunându-i câte trebuiau; am cerut o ose-
bită poruncă împărătească *tahisi-havî* pen-
tru aceasta, care se scrie, și pe urmă se
va trimete; iar celelalte răspunsuri la ra-
poartele Tale domnești se cuprind într-o
poruncă împărătească ce se trimete acum,
cu cea de față.

Răspunsul la catastiful, ce s'a trimes,
al celor cince și trei de corăbii încăr-
cate de la Brăila n'a venit, pentru că s'a
îmbolnăvit prea-slăvitul nazir-efendi al
zaherelei, și sânt până la zece zile de când
zace în pat, și a rămas caimeaua dome-
nească a Ta pentru aceasta împreună
cu catastifele la Slăvirea Sa, trimes de
la Poartă ca să le cerceteze după soco-
teala Sa.

S'a auzit că la Brăila s'a cumpărat
orzul de la capanlâi câte cinci lei ehila
de Brăila, și că s'a ridicat și prețul grâului,
și, cât despre orz, de oare ce s'a obișnuit
a se vinde cu preț maximal, nu e atâta
paguba, dar prețul grâului, fiind tăiat prin
poruncă înaltă, ajunge la... ehilă, dacă-i
crește prețul, și aduce pagubă la fiatul
capanului, care, când s'a tăiat (prețul), s'a
socotit după prețul Brăilei și, la urmă,
când nu s'ar coborî zaherea la schelă din
pricina lipsei de grâu prisoselnice, vor să

ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιπολαζούσης αιτοδίας, θὰ νὰ λέγουν οἱ γιαιτζίδες πῶς κρύπτεται ὁ ζαχίρ-ρὲς διὰ νὰ πωληται ἀκριβώτερος. Ὁθεν προσκετόν εἰς τοῦτο. Ὁ ἐνδοξότατος ζαχίρ-ε-ναζιρὴς ἔγραψε περὶ τοῦτου τῷ Ἰσραήλ-ναζιρῇ νὰ προσέχῃ εἰς τὸ νὰ μὴ παρασάλωσῃ τὸ φιάτι τοῦ ζαχίρ-ε, καὶ ὁρισμός της θέλει ἐκδῶσῃ καὶ τὸ Ὑψος της τὰς περὶ τοῦτου ἀναγκαίας προσταγὰς.

Ὁ τιμωτάτος Ὁσμάν-ἀγάς πρέπει νὰ καταλάβῃ πόσον σερῆφι του εἶναι τὸ νὰ ἀξιωθῇ ἀποκριτικὸν ἐμριναμέν εἰς τὸ ἀρζιχάλι του, ὡς ἐν τοῖς κοινοῖς πιτακίοις δηλοῦται.

Ὁ ὑψηλότατος Ὁσμάν-πασάς ἔγραψε πρὸς τὸν ὑψηλότατον Ῥούμελη-βαλισῇ ὅτι οἱ ἀγινίδες δὲν ἦλθον, ἡ Πλεῦνα καὶ τὰ ἐκείσε μέρη ἐμειναν ἐλεύθερα, καὶ ἐρωτᾷ τί νὰ κάμῃ. Ὁ δὲ ὑψηλότατος Ῥούμελη-βαλισῇ, γράφων περὶ τοῦτου εἰς τὸ ὑψηλὸν δεδλέτι, κάμνει ῥόγι τὸ νὰ σκεθῇ ἡ Ὑψηλότης του ἀπὸ Νι-κόπολιν διὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶθε, καὶ ζητεῖ ὁρισμὸν περὶ τοῦτου. Ζητεῖ καὶ ἔστρον ὁρισμὸν διὰ τὸ ἄρῃ τοῦ Ἀλῆ-ἀγᾶ κατὰ τὴν πρὸς τὴν Ὑψηλότητά του μεσεῖσαν τοῦ Ὁσμάν-ἀγᾶ, καὶ σκέπτονται οἱ πολυχρόνιοι αὐθένται νὰ ἐκδώσῃ ἀμψότερους τοὺς ὁρισμούς.

Ἐν τοῦτοις ὁ αἰλιχτάρης τοῦ ὑψηλοτάτου Ῥούμελη-βαλισῇ μετὰ πινων προὔχόντων ἐκείνων τῶν μερῶν, προσηρηματισάντων ἀρχηγῶν τῶν ἀαγλίδων, οἷον Τοκατζικλῇ Ἀλῆ-μολλά καὶ ἄλλων, ἐχόντων ὅπ' αὐτῶν περίπου τῶν πέντε χιλιάδων στράτευμα, συναθροίσθησαν εἰς τὸ μέρος ὅπου εὐρίσκονται τῇ σήμερον οἱ ἐπαγριῶδες, ἐπὶ ὁποσχέσει τοῦ νὰ μὴ τοὺς ἀφῆσαν νὰ διαφύγουν καὶ νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσων ἐξ ὁλοκληρίου· ὁ δὲ ὑψηλότατος Ἀλῆ-πασάς, ἡξιωθεὶς πολλῶν ἱλτιρατίων, ἀπέρχεται εἰς Ἀδριανούπολιν, κἀκεῖθεν κατὰ τῶν ἐπαγριῶδων μετ' ἐπακλήλει, ἔχων καὶ ὁρισμὸν πρὸς τὰς Δράμα, Σέρας καὶ λοιποὺς ἀγινίδες διὰ νὰ ἔλθουν εἰς τὸ ματῆμα τῶν ἀμπατε νὰ ἦθελε κατορθωθῇ ἡ τελεία ἐξολώθρυνσις τῶν κακῶν, πρὸ τοῦ νὰ φθάσῃ ἡ Ὑψηλότης του, διὰ νὰ μὴν ἀκολοιθῇ καμμία κοινωσύνη! Τὸ στράτευμα τῆς Ὑψηλότητός της ἔκρινε μερῶν ἀταξίας εἰς τὰ περίχωρα τῆς πώλεως κατὰ τὴν εἰσοδὸν καὶ ἐξοδὸν του. Εἰς Δαυὺ-πασᾶ ὁπὲρ τοὺς χιλίους δεκίδες του, ζητήσαντες παχῆσαι καὶ μὴ λαδόντες, τὸν ἀφῆσαν καὶ ἔφυγον, λέγοντες πῶς πηγαινῶν κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Ῥούμελη-βαλισῇ. Ὁ ὑψηλότατος Ῥούμελη-βαλισῇ γράφει καὶ ζητεῖ νὰ τὸν κρατήσῃ εἰς Ἀδριανούπολιν, προέδλ-πων καὶ ὁποπευόμενος τὴν κοινωσύνην. Εἶναι

spuie iazigii (scriitorii grâului) că se ascunde zahereaua ca să se vândă mai scump. Pentru care trebuie la aceasta rugat. Prea-slăvitul nazir al zaherelei a scris pentru aceasta nazirului Brăilei să aștepte ca să nu se strice fiatul zaherelei și, dacă vrei, vei da și înălțimea Ta poruncile de nevoie pentru aceasta.

Prea-cinstitul Osman-Aga trebuie să iea câtă e cinstea lui ca să se învrednicească porunca împărătească la plângerea lui, cum se arată în pitacele obișnuite.

Prea-înălțatul Osman-Paşa a scris prea-înălțatului valiu de Rumelia că aianii n'au venit, Plevna și părțile de acolo au rămas slobode, și el întreabă ce să facă. Iar prea-înălțatul valiu de Rumelia, scriind pentru aceasta înaltului Devlet, se roagă să se scoată înălțimea Sa de la Nicopol ca să vie într'acoace, și cere poruncă pentru aceasta. Cere și altă poruncă pentru iertarea lui Ali-aga după mijlocirea către înălțimea Ta a lui Osman-aga, și se gândesc stăpânii, cari să trăiască întru mulți ani, să dea ambele porunci.

Între acestea, Silihdarul prea-înălțatului valiu de Rumelia cu câțiva fruntași ai acelor părți, cari au fost mai înainte căpetenii ale muntенilor, precum Ali-mollà din Tocat și alții, cari au supt ei aproape cinci mii de oaste, s'au adunat în partea unde se află astăzi haiducii, cu făgăduiala lui să nu-i lase să fugă și să-i piardă cu totul; iar prea-înălțatul Ali-Paşa, învrednicit de multe laude, pleacă la Adrianopol, și de acolo contra haiducilor eu putere (?), având și porunci către Drama, Seres și ceilalți aiani ca să vie la ordinele sale; de ar putea să se săvârșească totala peire a răilor înainte de a sosi înălțimea Ta, ca să nu urmeze vre-o *confusie*! Oastea înălțimii Sale a făcut oarecare neorânduie în împrejurimile Constantinopolului la intrarea și ieșirea ei. La Daūd-Paşa peste o mie de delii ai lui, cerând bacșiș și necăpătându-l, l-au lăsat și au fugit, zicând că merg mai bine la Rumeli-Valesi. Prea-înălțatul valiu al Rumeliei serie și cere să-l aștepte la Adrianopol, prevăzând și bănuind *confusie*. Dar e de nădăjdut că va sosi ceas de ceas plăcuta știre a

δὲ ἐλπίζομενον νὰ προφθάσῃ ὥρᾳ τῇ ὥρᾳ ἢ χαροποιὰ εἰδησις τοῦ τελεείως ἀφανισμοῦ τῶν κακοῦργων καὶ νὰ ἐκλείψωσι ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐνδεχόμενα.

Χθὲς ἦλθον τὰ περὶ Λεσχῶν ταχυγράτια τοῦ ὑψηλοτάτου Χότην-μουχαφιζῆ, ἐν οἷς γράφει ὅτι, ἀπὸ Πογδανίαν ὁρμήσαντες εἰς τὰ ἀουστριακὰ σύνορα, Λέχοι τριακόσιοι εἴκοσι τὴν ἀριθμόν, ἐπέστρεψαν, καὶ ἐκ δευτέρου πάλιν ὥρμησαν, καὶ πάλιν ἐπανῆλθον εἰς Χέρτζαν, παρὰ δὲ τοῦ Αὐθέντου Καλλιμάχῃ¹ δὲν ἦλθε μὲχρι τοῦδε ἄλλη εἰδησις ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὥρμισαν ἐκ δευτέρου καὶ ἐπροχώρησαν εἰς Γαλιτζαν.

Ὁ ὑψηλὸς Πειρ-πασᾶς, ὡς γράφει, ἔστειλεν ἅπαξ καὶ δις ἀνθρώπους του πρὸς τοὺς Λέχους, αὐτοὺς τοὺς ἐξέτασεν, τοὺς ἐφησύχασεν, ἐκορβέσπονδισε καὶ μὲ τοὺς Ἀουστριακοὺς καὶ τοὺς ἔδωκε νὰ καταλάβουν πόσον χιλάφι ῥιζαί ἀλλ' τὸ τοιοῦτον κίνημα τῶν σερσερίδων τοῦτων.

Ταῦτα πάντα διεξοδικῶς καὶ περιστοτομῶς εἰς εἶδος μαζπατὰ τὰ καταγράψει ἡ Ὑψηλότης του εἰς τὰ ταχυγράτιά του, ἐμπερικλείει καὶ τὰ ἀποκριτικὰ εὐχαριστήρια ὑποῦ ἔλαβεν ἀπὸ μέρους τῶν ἀουστριακῶν μεμοῦριδων. Τὰ τοῦ Αὐθέντου Καλλιμάχῃ ὅμως πολλὰ ξηρά, σύντομα καὶ ἄνυσ περιστάσεων ἦταν.

Ἦλθεν εἰδησις ἀπὸ Ἐρζερόμ: ὅτι ὁ Ἀγά-Μεχμέτ-Χάνης ἐφρονέθη παρὰ τοῦ ἰδίου χάσιδος ὁποῦ εἶχε μεθ' αὐτοῦ.

Ὁ ὑπέρτατος ἐφένδης μας δι' ἰδίῳν του ἐξόδων ἀνεκαίνησε τὸ εἰς Πεπέκη βασιλικὸν κίοςκι· ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ πινᾶ συμπίπτοντα κατὰ τὸ Μουχαρρέμ· ἔγινεν ἐκεί τὸ σὺνηθες Μουχαρρέμ-Ῥικιαπὴ μαχσοῦς πρὸς ἐνδειξιν ἐννοίας τοῦ ὀφίστου Κράτους του πρὸς τὴν Μεγαλειότητά του. Εἶπε τὸ Κράτος του κατὰ πρόσωπον τῇ Μεγαλειότητί του: „εἰς τοῦτο τὸ ῥικιάπι ἀπείρους δοάδες καὶ ἱλτιφάτια οἷα οὐδέποτε ἐδέχθησαν“, ἐνεδείκνυν τὸ ἄκρον τεβετζούχι καὶ εὐχαρίστησιν του.

Ἡ Μεγαλειότης του οἰκοδομεῖ ἐκ νέου καὶ εἰς τὸ κατὰ τὸ Μέγα-Ῥεῦμα γιαλί του, ἐπάνω τὸ θουνό, εἰς θαυμαστὴν τοποθεσίαν, ἐνα εὐρυχωρώτατον ἐκτὸς χαβουζλοῦδινον κίοςκι, εἰς τὸ ὁποῖον στοχάζεται τὸ Κράτος του νὰ κάμῃ πινίση, ἅμα ὁποῦ τελεσιώσῃ ἔθεν ἡγαγκάσθη ἡ Μεγαλειότης του καὶ προσθέτεται, ἐκεί κοντά, ἄλλους τρεῖς δαῖρέδες διὰ τοὺς περὶ τὸ Κράτος του.

Προχθὲς ἐλθὼν τὸ ζόνης της χάττι τοῦ δεβριού...

peirii totale a răufaceătorilor și să lipsească toate lucrurile cele de mai sus.

Ieri au venit rapoartele despre Leși ale prea-înălțatului muhafiz de Potin, în care spune că, plecând din Moldova spre hotarele austriece, trei sute douăzeci de Leși la număr s'au întors, și a doua oară iarăși au plecat, și iar au sosit la Herța, iar de la Domnul Calimachi n'a venit până acum altă știre decât că au plecat de-al doilea și au trecut în Galiția.

Înălțatul Bechir-Pașa, cum serie, a trimis odată și de două ori oamenii săi către Leși, i-a cercetat pe aceștia, i-a liniștit, a *corespondat* și cu Austrieii și li-a dat de știre ce fără rost (?) e mișcarea acestor smintiți.

Acestea toate de-a rândul și cu de-a-mănuntul în special le serie Înălțimea Sa în rapoartele sale, închizând și mulțămirile ce a luat ca răspuns din partea funcționarilor austriece. Ale Domnului Calimachi erau foarte uscate, pe scurt și fără arătarea împrejurărilor.

Au venit știri de la Erzerum că Agâ-Mehmed-Han a fost ucis de însuși sluga sa ce se afla cu el.

Prea-înălțatul nostru efendi a înorit cu însăși a sa cheltuială chioșcul împărătesc de la Bebec; isprăvirea lui cade la Muharem: s'a făcut acolo slujba obișnuită a Muharem-rechiabului (Anului Nou), spre arătarea bunăvoinței Împăratului către Măria Sa. A spus Împăratul de față Măriei Sale: „la acest rechiab s'au făcut nesfârșite rugăciune și laude, cum niciodată nu s'au primit“, arătând marea bunăvoință și mulțămire a Sa.

Măria Sa clădește din nou și la iallul său de la Marele Canal, sus, pe înălțime, la un loc minunat, un chioșc foarte frumos cu donă havuzuri, unde are de gând Împăratul să facă alergări, îndată ce se va isprăvi; deci Măria Sa a fost silit să adauge, acolo aproape, alte trei împărțiri pentru cei de pe lângă Împărat.

Ieri venind hatul de îngăduire a...²

¹ Domnul Moldovei (de la 1799).

² Cuvânt neînțeleș. Sfârșitul lipsește.

CCCXCII.

Doamna Safta Suŭu (?) către fiul Mihalachi, către un Spătar și fiică despre pierderea unei domnițe, cu adausul scrisorii lui Constantin Suŭu (?).

București,
C. 1800.

Ἐκ μέσης ψυχῆς ἀσπάζομαι καὶ σὰς γλυκοφιλῶ,

Πεδάκια μου, πολυαγαπητὰ Μιχαλάκι μου, φῶς μου, καὶ Δομνήτῳ μου, καρδιά μου, δὲν λείπω νὰ ἐρσυνήσω τὰ περὶ τῆς πολυτιμῶν μοι ἀγαθῆς ὕψεως σας, πόσον πόσον (sic) εἶμαι ἐννοιαζόμενῃ καὶ ἐν θαυτῷ πολλὰ λειπημένη διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ψυχῆς μου, τῆς ἀγαπητῆς μοι κόρης, Δομνήτῳ μου, καὶ μάλισθα ὅπου ἔχω τόσον καιρὸν νὰ λάβω γραμματάκι σας, Νὰ ἔχῃτε τὴν εὐχὴν μου, πεδάκια μου, μὴν με ὀστρήτε τὰ περιπόθητά μοι καὶ λακταρησθὰ μοι γραμματάκια σας, διατὴ εἶναι ἡ μόνῃ παρηγοριά μου εἰς αὐτὴν τὴν πικρὰν ὀστέρησιν τὸν πολυαγαπητὸν μοι ὑποκειμένον σας. Σπαθάρη μου, ψυχὴ μου, μὰς ἐξέχασες, δὲν μὰς γράφης, οὐίς μου, καθόλου. Ἀκούω, φῶς μου, τὴν εὐμορφίαν τοῦ ὀσπιτίου σας, καὶ ὑπὲρ χέρεται ἡ ψυχὴ μου ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ σὰς χαρίσῃ ζωὴν, καὶ τοὺς δῶν, καὶ τὰ πεδάκια σας, νὰ τὰ χέρεσθε, καὶ νὰ ἀποκτήσετε καὶ ἄλλα πολλά. Γράψεσεται, Δομνιτῳ μου, μόνῃ σας, διὰ νὰ χέρουμε. Κόρη μου, σὰς εἶχα γράψῃ διὰ νὰ μοὶ στείλῃτε δέκα τεστεμέλια: μόνον τὰ τρία νὰ εἶναι καλεμκιριά, διατὴ δὲν ἔχω καθόλου. Κόρη μου, περὶ τῆς εὐθηναίς οὐ θέλσται ἡ Ἐκλαμπρότη σας, ἐκείνο γράψεσεται νὰ κάμω, διατὴ τὸν Γρυγόρη ἐκ στόματος αὐτὰ ὅπου μοὶ λέγῃ δὲν τὸν ἀκούω. Σπαθάρη μου, πρόφθασέ με παράδες ὀγλόγορα μὲ γράμμα σας εἰς ὅποιον θέλσται, διὰ νὰ πάρω τὸ μισθὸ τὸ μούλι τῆς Σηντερηλείας, τὸ ὅποιον ἐπουλήθη διὰ ἑκατὸ πωγιά ἄσπρα ὄλον, καὶ με προτίμητην τῆς γειτονιάς τοῦ Ἀρτζεσιού ἡμπορῶ νὰ πάρω τὸ μισθὸ. Πρόφθασέ με τὴν ἀπόκρισιν: νὲ ἢ ὄχι, ὅπου, ἂν δὲν τὸ θέλῃς οὐίς μου, νὰ τὸ πάρῃ ἄλλος ἀδελφός. Ὅλα τὰ ἀδελφάκια ταπεινὸς ἀσπάζονται τὴν δεξιάν ἀμφοτέρων τὰ πουλάκια μου τὰ ἀκριδιά, τὰ δῶν ἐγκονάκια μου ἐκ δάθους ψυχῆς τὰ εὐχομε, καὶ τὰ γλυκοφιλῶ. Ταῦτα δέ, καὶ εἶμε τὸν ἀγαπητὸν μοι πεδιόν

Τῇ κε'ῇ Ἀπριλίου.

Ἡ ἀγαπητὴ νενέκα
Σάφτα Σούτζου (:).

Δουλικῶς φιλῶ τὸ χεράκι της.

† Καὶ ὁ δοῦλός της δὲν λείπω, ἐρσθεῖς κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς Βουκουρέστι, νὰ ἐκφράσω τὸ ἀπαραιτήτὸν μοι χρέος, ἐπαιρωτῶν

Din fundul inimii Te sărut și te îmbrățișez.

† Copilașii miei, prea-iubite Mihalachi al meu, și domnița mea, lumina mea, inina mea, nu lipsesc să cercetez despre prea-scumpa mie sănătate bună a voastră, cât sânt de năcăjită și întru aceasta adânc întristată pentru pierderea sufletelului meu, iubitei mele fete, domnița mea, și mai ales că am atâta vreme să-mi vie scrisorica voastră. Să aveți rugăciunea mea, copilașii miei, [dar] nu nă lipsiți de scrisorelile voastre prea-dorite și prea-poftite mie, căci sânt singura mângâiere a mea la această amară lipsă a prea-iubiților voștri. Spătarule al meu, sufletul meu, m'ai uitat, nu-mi scrii, fiule al meu, de loc. Aud, lumina mea, de frumuseța casei tale, și se bucură peste măsură sufletul meu; Sfântul Dumnezeu să-ți dea viață, și la voi doi, și la copilașii voștri, să vă bucurați de ei, și să dobândiți și alții mulți. Scrie-mi, domnițica mea, tu singură, ca să ne bucurăm. Fata mea, îți scrisesem să-mi trimiteți zece testemele: numai trei să fie *calemchiare* (?), căci n'am de loc. Fata mea, pentru cele ieftene ce vrei Lumina Ta, aceia serie-mi să fac, căci ce-mi spune din gură Grigore n'aud. Spătarule al meu, trimete-mi parale răpede cu scrisoarea ta la cine vrei, ca să ieau jumătate de moșie a Șindrilitei, care s'a vândut toată cu o sută de pungi, și cu protimisirea vecinătății Argeșului pot să ieau jumătate. Trimete-mi răspunsul: da ori nu, pentru ca, dacă nu vrei, fiul meu, s'o iea alt frate. Toți frățiorii cu smerenie sărută mâna amândurora; pentru puișorii miei scumpi, cei doi nepoței ai miei, din adâncul inimii mă rog pentru ei, și-i sărut. Acestea și sânt a iubiților miei copii.

25 April.

iubită neneacă
Safta Suŭu (?).

Cu supunere sărut mânășia ta.

† Și eu, robul Tău, nu lipsesc, aflându-mă în acel ceas la București, să rostesc neapărata mea datorie, întrebând

τὰ περὶ τῆς εὐκταιοτάτης μοι ἀγαθῆς ὑγείας
της πανοικει. Ἐμαθον Πέτ μου, ὁ δοῦλός της
ὅτι ἡ κυρία μοι Δομνίτζα ἀπεβάλη καὶ μοι
ἐκακοφάνει εἰς ἄκρον, εἶθις ὅμως νὰ εἶναι πε-
ραστικόν! Ὁ δοῦλός της παρακαλῶ νὰ μὲ
συγχωρῇ πάντοτε ὅταν δὲν τῇ γράψω, ἐπειδὴ
κάθομαι ἀείποτε εἰς Δαρμανέστι, ὅθεν καὶ ἀ-
γνοῶ τὰς ὥρας καθ' ἃς ἐξαποστέλλονται γράμ-
ματὰ διὸ καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ κυριότερα τῶν αἰ-
τιῶν διὸ καὶ ζητῶ συγγνώμην, μένων τῆς Εὐ-
γυνείας της ταπεινὸς δοῦλος

Κωνσταντῖνος Σοῦτζος (;).

despre prea-dorita mie bună sănătate a ta
cu toată casa. Am aflat, doamne al meu,
eu, robul tău, că doamna mea domnița
sa pierdut, și mi-a părut rău foarte mult,
dar să fie trecător! Eu, robul tău, mă
rog să mă ierți cu totul că nu-ți scriu, de
oare ce stau totdeauna la Dărmănești, pen-
tru care nu știu ceasurile când se trimet
scrisorile; aceasta și este cea mai de că-
petenie din pricini; pentru care și cer
iertare, rămânând al dumitale smerit rob

Constantin Sufu (?).

CCCXCIII.

1808.
6 Ianuar.

G. Valetas către un cleric grec, despre bunătatea acestuia față de scriitori, despre hrisovul pentru biserica din Ieni-Mahalê de la Constantinopol, căpătat de dânsul, despre ce se va mai putea căpăta, despre școala grecească de curând întemeiată la Avas-chioiu, despre cutare „omuleț“ de care râde Domnul, care laudă pe episcop, și despre ajutorul Doamnei.

Μεθ' ὅσης οἶόν τε εὐλαθείας καὶ υἱτικῆς ὑποκλίσεως ἀσπάζομαι τὴν χαριτόδωρον δεξιάν της
Σεβασμιότητός της.

Δύω πατρικά καὶ προσκυνητὰ γράμματά της ἔλαβον, τὸ μὲν ἀπὸ γ'ης, τὸ δὲ ἀπὸ 10'ης
τοῦ παρεληλυθότος μηνός, καὶ ὑπερήσθη ἐπὶ τῇ δηλώσει της ἐφ'ετῆς καὶ εὐκταίας μοι ὑγείας
της. Ἀναγινώσκων δὲ τὰ ἐν αὐτοῖς σημειωθέντα, ἐνόησα καὶ πάλιν πόσον εἶναι φιλόσοφος καὶ
ἀληθῆς ἡ παλαιὰ ἐκείνη γνώμη, ὅτι δεῖναι δικάσαι τὰς ψήφους αἱ εὐνοιαί. Ἡ Σεβασμιότης της
μὲ ἐπαινεῖ καὶ μὲ ἐγκωμιάζει μὲ δημοσθενικήν εὐφράδειαν, τὴν ὁποίαν ἐχάρισεν εἰς τὸ στόμα
της ἡ φύσις, καὶ ἐτελειοποίησεν ἡ ἐπίσκατος πολυμάθεια· πλὴν, ἂν μὲ ἐξετάσῃ ἐπ' ἀκριβοείας,
θέλει πληροφορηθῇ ὅτι εἰς ἐμὲ δὲν ὑπάρχει ἄλλο τίποτε παρὰ μικρά της διάκρισις της εὐτε-
λείας μου, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Σεβασμιότης της ἀνεπαισθήτως ὑπερβώθη νὰ μὲ ἀγαπᾷ, καὶ ὅτι
ὅσα ἄλλα μοι προσάπτει καλλωπίσματα εἶναι γεννήματα ταύτης της ἀγάπης. Ἀλλ' ὅπως καὶ
ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ὁ δοῦλός της εὐχαριστῶ καὶ ἐγνωμονῶ μέχρι θανάτου. Διότι τοῦλάχιστον
ἀναγκάζομαι νὰ φανῶ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τοιοῦτος ὁποῖον μὲ ὑπολαμβάνει ἡ Σεβασμιότης της,
καὶ ἡ τοιαύτη προθυμία εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα τῆς ἀρετῆς. Πρὸς ἀπόδειξιν της ἐγνωμοσύνης
μου ἔχω πολλὰ νὰ εἰπῶ, πλὴν προσιμῶ νὰ σιωπῇσω, διὰ νὰ μὲ ὑπολάβῃ ἡ Σεβασμιότης της
ὅτι ἡ ἐγνωμοσύνη μου εἶναι σύγχρονος μὲ τὰ γράμματά της. Ἐξ ἀρχῆς ἐσιώπησα, ὁποῖαν ἔχει
διάθεσιν ἡ καρδία μου ὑπὲρ τοῦ σεβασμιωτάτου μοι πατρὸς ἁγίου Δέρκων, καὶ ἤδη ὁμοίως
σιωπῶ, ἵκανὸν ὑποτιθέμενος τὸ νὰ δηλογήσω μόνην τὴν ἀγάπην της φυγῆς μου· διότι ἐξ αὐ-
τῆς καὶ μόνης ἡ Σεβασμιότης της ἀκριβέστατα δύναται νὰ συμπεράνῃ ὅσα σιωπῶ· ἀλλὰ καὶ χρεῖα
μακρολογίας, ἂν ὑποτεθῇ, δὲν δύναμαι διὰ τὸ πολυάσχολόν μου νὰ τὴν ἐκπληρώσω. Ἡ Σεβασ-
μιότης της ἔχει εὐκαιρίαν νὰ μὲ γράφῃ συχνά, σημειοῦσα τὰ προστάγματα της, ὁ δοῦλός της ὅμως
δὲν εὐκαιρῶ νὰ ἀποκρίνωμαι διὰ γραμμάτων καὶ ἀκολούθως ἃς εὐχαριστῆται διὰ πραγμάτων νὰ τὰ
ἐκπληρῶ, μὴ παρεξηγοῦσα τὴν σιωπὴν μου ὡς ἐξ ἀμελείας προσηγομένην, ἢ ἀδιαφορίας μου.

Μὲ ἐχαροποίησε τὸ συστηθὲν εἰς τὸ Ἀθέσκιον ἐλληνικὸν σχολεῖον εἶναι καὶ τοῦτο ἔργον
της φιλεγεναίας της καὶ της ἰδιαιτέρας ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν της κηδαιμονίας.

Ὅταν ἐλαττωθῇ ὁπωσοῦν δι' εὐχῶν της ὁ ἀφόρητος ὄγκος τοῦ χρέους μας, θέλω φρον-
τίσει περὶ αὐθεντικῆς τιнос βοηθείας εἰς τοῦτο τὸ σχολεῖον. Ἐγὼ ἐπετάχονα καὶ τὴν ἐκδοσιν
τοῦ αὐθεντικοῦ χρυσοβολλοῦ εἰς βοήθειαν της ἐκκλησίας τοῦ Γενί-μαχαλέ, διὰ νὰ ἔχω δι' εὐχῶν
της ἀντιλήπτου τὸν ἐν αὐτῇ τιμώμενον Πρόδρομον τοῦ Σωτήρος, δὲν ἀρνοῦμαι δὲ καὶ τὴν κατὰ
τοῦτο προθυμίαν της θεοσεβεστάτης Κυρίας μας.

Τὸ δεῦτερον πρὸς ἐμὲ γράμμα της ἀνεγνώσθη πρὸς τὸν Αὐθέντην: ἐγέλασε διὰ τὰ γρα-
φόμενα περὶ τοῦ . . . (sic), διότι ἀπαραιλάκτως χαρακτηρίζουσι τὸν παράφρονά τοῦτον ἀνθρώ-
πισκον· ἀλλ' ἐν ταύτῃ καὶ ὡμολόγησεν ἡ Ὑψηλότης του τὴν εἰλικρίνειαν της Σεβασμιότητός

της, λέγουσα ὅτι ὁὖν τινὰ ἀπέδειξε διὰ τοῦ γράμματός της ἀληθῶς τε καὶ ἀναντιρρήτως: τὴν κακοήθειαν τοῦ εἰρημένου ἀνδρός καὶ τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας της. Μὴ μεριμνᾶτε, Δεσπότη μου, περὶ τούτου δὲν ἀπατώμεθα· ἐκείνος ἀπατάται καθ' ὅσον νομίζει ὅτι μᾶς ἀπατᾷ.

Παρακαλῶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴ διακόψῃ τὴν σειρὰν τῶν γραμμάτων της, μὴ ἀμφιδάλ-
λουσα ὅτι πλὴν τοῦ Ἀδθέντου εἰς πάντα ἄλλον μένουσιν ἀπόρρητα· ἐὰν δὲ ἐγὼ σπανιώτερα τῇ
γράφω, τοῦτο ἔχει φανεράν αἰτίαν τοῦ ὁπουργήματός μου τὸ πολυάσχολον. Ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ
παρόντος. Αἱ δὲ πανίεροι καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησάν μοι ἄρωγοί διὰ ζίου.

χωή, Ἰανουαρίου στ'.

Τῆς σεδασμιώτατης μοι αὐτῆς Πανισρότητος υἱός ἐν Χριστῷ καὶ ταπεινότητος δοῦλος

Σ. Βαλέτας.

Δεσπότη μου! Θέλετε νὰ ἀρθῇ ἐκ μέτου ὁ μανιώδης ἀνθρωπίσκος; εὔρστε τρόπον νὰ
ἀκουσθῇ εἰς τὸν σύντροφόν του ὅτι διὰ τοῦ ἱατροῦ Πασχ. ἔχει σχέσιν μεθ' ἡμῶν τοῦτο μόνον
τεχνιέντως, πιθανολογηθὲν ὅπου δεῖ, εἶναι ἱκανὸν νὰ τὸν μεταστήσῃ εἰς ἄλλην πόλιν.

CCCXCIV.

Alexandru-Vodă Suflu către Ioan Callimachi, dragomanul Porții, cu felicitări de Paști.

1808,
3 April.

Ἐκλαμπρότατε καὶ περίδλεπτε πειζαδὲ, κή-
ρις Ἰωάννη Καλλιμάχη, διςμνηνευτὰ τῆς κρα-
ταιᾶς Βασιλείας, ἀδελφεὲ ἡμῖν λίαν ἀγαπητὲ
καὶ περιπόθητε, τὴν Ἐκλαμπρότητα της ἀδελ-
φικῶς ἀσπαζόμενοι καὶ περιπτυσσόμενοι, ἡ-
διστα προσαγορεύομεν. Τὸ ἀπὸ ἐξῆς τοῦ πα-
ρεληλυθότος Μαρτίου περιποιοῦσαστον ἀδελφι-
κὸν αὐτῆς ἀσμένως ἐλάδομεν, καὶ ἐπὶ τῇ πλη-
ροφορίᾳ της ἐφετῆς καὶ εὐκαιρίας ἡμῖν ὕψιστας
της ὑπερήσθημεν. Ἀνέγνωμεν δὲ καὶ ὅσα διέ-
λαθεν ἐν αὐτῷ, ἐπευχόμενῃ ἐπὶ ταῖς καταλα-
δοῦσαις ἡμᾶς λαμπραῖς ἐορταῖς της ἐκ νεκρῶν
τριημέρου ἐγέρσεως τοῦ θεανθρώπου Σωτήρος.
Δὲν ἀμφιδάλλομεν παντελῶς ὅτι ἡ Ἐκλαμ-
πρότης της, ἀδελφικώτατα περὶ ἡμᾶς διατη-
θεμένη, τὸν εὐδιάθετον αὐτῇ λόγον ἐχαρακτη-
ρισεν εἰς τὸ γράμμα της, ἀπὸ καρδίας καὶ
ψυχῆς ἐπικαλουμένη ὑπὲρ ἡμῶν τὴν θείαν
Παντοδυναμίαν. Ὅθεν, ἀπαντώντες διὰ τοῦ
παρόντος, ἀμοιβαίως εὐχόμεθα νὰ ἐορτάσῃτε
γηθοσύνως τε καὶ φαιδρῶς τὸ σωτήριον Πάσχα
εἰς πολλὰς περιόδους ἐνιαυτῶν, μετὰ τῆς ἐκ-
λάμπρου αἰκαγυνείας της, ἐν ὕψιστῃ ἀκρατάτῃ,
ἐπιευχάνομεν τῶν ἐφετιῶν ἀγαθῶν εἰς αἴτη
πλείστα καὶ πανευφρόσυνα.

χωή, Ἀπριλίου γ'.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της

Prea-strălucite și ilustre beizadea, dum-
neata Ioane Callimachi, dragoman al pu-
ternicii Împărației, frate nouă foarte iubit și
prea-dorit, pe Strălucirea Ta frățește să-
rutând-o și îmbrățișând-o, ne îndreptăm
spre Dânsa. Am primit bucuos [serisoarea]
Ta frățească prea-dorită de la 15 ale
trecutului Mart, și m'am bucurat foarte
de vestea doritei nouă și poftitei seri-
sori a Tale. Am cetit și câte ai ară-
tat în ea, urându-ni la trecutele stră-
lucite serbători ale Învierii după trei
zile din morți a Mântuitorului Nostru
făcut om. Nu ne indoim de loc că Stră-
lucirea Ta, aplecată prea-frățește față de
Noi, ai însemnat gândul Tău prietenesc
în serisoarea Ta, chemând din inimă și
suflet asupra Noastră dumnezeiasca Atot-
puternicie. Deci, răspunzând eu cea de
față, la rândul Nostru ne rugăm să ser-
bați plăcut și strălucit mântuitoarele
Paști în curs de mulți ani, cu Strălucita-Ți
familie, în cea mai înaltă sănătate, do-
bândind cele bune dorite întru ani foarte
mulți și cu totul fericiți.

1808, April 3.

Al Strălucirii Tale

ca frate și la porunci gata

Alexandru Suflu Voevod.

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ
ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΗΣ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ

Pe la 1810.

Scrisoare privată a unui boier muntean, arătând cum se judecă procesele supt Vodă-Caragea, cu așezarea de legi nouă pentru ca să câștige cel susținut de boierii divaniți, el însuși fiind pe cale să piardă un proces cu Hagi-Moscu.

Τῇ στέλλω τὴν κατὰ κοκόνας ἀναφοράν τῶν ἀρχόντων διὰ τὴν προτίμησιν ὅπου πρὸς τενδέρη διὰ τὸ παραπλήσιον μοῦλκι εἰς Ἀτζένι-Με-τερέν. Τῇ στέλλω τὴν ἀπελάττιαν τῆς κοκόνας, τὴν ἐμπερικλείω τὰ κεφάλαια τοῦ νόμου, διὰ νὰ θεωρήσῃ τὰ πάντα, καὶ κατωτέρω τῇ περιγράφω πῶς ἔτρεξεν ἡ ὑπόθεσις, καὶ πῶς ἀδικίεσται, πῶς χάνει ἡ κοκόνα, μῆτηρ σου, τὸ δίκαιόν της.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἀναγνώσῃς τὰ πάντα, ἡ-ξυρς ὅτι τέλος πάντων, πατόντες ποδάρι, μετὰ ἑξ μηνας, παρῆρσιāsεν ὁ Αὐθέντης τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ διδάνι, πλὴν, νότα πένε, πρὸ τῆς παρῆρσιāsεως, δύο ἡμέρας πρότερον, εἰς τῆς Δομνίτζας Ῥαλοῦς τὸ σπῆτι, ὅτι ἐπῆγα νὰ δώσω τὰ παρατράγωδα χαρτιά τοῦ Δου-δέσκουλου, με ἐσυγχάρη ὁ Αὐθέντης, λέγοντάς με ὅτι εἰς τὰ νομικά ἤρρεν κεφάλαιον ὅτι 20 χρόνους δύναται τινὰς νὰ κινήσῃ Διγδάν περὶ προτιμήσεως καὶ, ὅτι με τὸ νὰ παρῆλ-θαν 18 χρόνοι μόνον, τὸ μοῦλκι εἶναι τῆς κοκόνας, καὶ ἀφσύκτως οὕτως ἔχει νὰ γίνῃ ἡ ἀπόφασις.

Μετὰ δύο ἡμέρας, ἔστειλεν ἡ μῆτηρ σου κατα-χαρούμενη διὰ τὸ ὅτι ἔχει νὰ εὑρῇ τὸ δίκαιόν της, θεκίλην της τὸν γαμβρὸν Βλαδογιάνον, καὶ, παρῆρσιāsθέντες, δὲν ἔκρινεν ὁ Ὑψος τοῦ οὗτος τὸν ἐνάγοντα, οὗτε τὸν ἐναγόμενον, ἀλλ' ἐ-δισκοῦταρ μετὰ τῶν ἀρχόντων θεδανίτων πῶς ἐνεργοῦν τὸ δικαίωμα τῆς Σάρτας Δουδέστας: ὅτι δὲν ἔχει δικαίον προτιμήσεως. Ὁ κὺρ Νέ-τωρ Κλουτζιάρης, ὁ τῆς Βλαχίας Σερχουλ-ισλάμ-ἑρένδης, ἐτεινάχθη, λέγων μετὰ τοῦ Βορνίκου Παλατζάνου, ὅτι, ἀφ' οὗ παρῆλθῃ θυμηγία διὰ τοὺς παρόντας, τετραμηγία εἰς τοὺς ἀπόντας, τότε δὲν μένει δικαίωμα, πολλῶ δὲ μᾶλλον 18 ἔτη. Τοῦτο ἄλλο εἶπεν τὸ Ὑ-ψος του: „δὲν εἶναι ἀπόκρισις εἰς τὸ πρόβλημά μου“ ἔγω ζῆτῶ τὸ δίκαιον ἀπόλυτον ἢ περιορι-σμένον“. Καί, πάλιν τὰ αὐτὰ ἀποκρινόμενος καὶ μετὰ Βακαρέσκουλου Παρπουτζάνου, εἶπεν ὅτι εἰς τὴν Νεαράν τοιοῦτος ὁ νόμος. Καὶ με κρί-νει οὐδαμῶς τὸ Ὑψος του, ἀλλ' ἀποκριθεὶς εἰς τοὺς λόγους του, εἶπεν: „ἡμεῖς ὅλας τὰς κρίσεις τὰς διευκρινίζομεν με τοὺς νόμους τοὺς ἀνὰ χεῖρας“ ὑμεῖς πῶς; Καὶ ἀπεκρίθη-σαν: „με τοὺς ἀνὰ χεῖρας“. Ὅθεν εἶπεν ὁ Αὐ-

ἴτι trimet anaforana boierilor contra cocoanei pentru protimisul ce pretinde la moșia vecină la Ageni-Metereni (?). Îți trimet și apelul cocoanei, adăugând paragrafele legii, ca să le vezi pe toate, și mai jos îți scriu cum a mers afacerea, și cum se nedreptățește, cum pierde co-coana, maica ta, dreptul ei.

De altfel, după ce vei citi toate, află că, la capătul a toate, bătându-mi pi-cioarele, după șase luni, a înfățișat Dom-nul afacerea în Divan, dar, nota bene, înainte înfățișării, două zile mai înainte, în casa domniței Rali, când am mers să dau prea-jalnicele hârtii ale Dudesenlui, m'a felicitat Domnul, zicându-mi că la Legi a găsit un paragraf că douăzeci de ani poate cineva să miște Divanul pentru protimisis și că, de oare ce au trecut numai optsprezece ani, moșia e a cocoanei, și neapărat așa o să fie ho-tărîrea.

După două zile, a trimis maică-ta, bu-curoasă că-și va afla dreptul, vechil pe ginerele ei, Vlădoiann, și, presintându-se, n'a judecat Înălțimea Sa nici pe pârător, nici pe pârâș, ei a discutat cu boierii divaniți cum are putere dreptul Saftei Dudescei; că n'are dreptate de proti-misis. Dumnezeu Nestor Clucerul, Șeicul-islam-efendi al Țării-Românești, s'a ri-dicat, vorbind cu Vornicul Bălăceanu, că, de ar fi trecut două luni la cei prezenți, patru luni la cei absenți, atunci nu mai rămâne drept, eu atât mai mult la optsprezece ani. Aceastalaltă a spus-o Înălțimea Sa: „Nu e răspuns la chestia mea; eu cer dreptul absolut și hotărît“. Și, iarăși a-cestea răspunzându-le, și cu Văcărescul Bărbuceanu, a spus că în Novelă e o lege ca aceasta. Și nu mă judecă de loc Înălțimea Sa, ci, răspunzând la envin-tele lui¹, a spus: „Noi toate pricinile le judecăm cu legile în mână; voi cum?“ Deci au răspuns: „cu ele în mână“. Deci a spus Domnul: „când în legile înseși

¹ Nestor.

θέντης: „ὅταν εἰς αὐτοὺς τοὺς νόμους δὲν εὐρίσκομεν κεφάλαια, τότε προστρέχομεν εἰς τὴν Νεαράν“. Τότε ἀπεκρίθησαν ὅτι, καὶ πόθεν ὁ γλῶσσος ὅτι ὁ Σλουτζιάρης Παναγιώτι μεταγερίσθη δόλον, καὶ ὅτι ἡ κοκίνα Σάφρα δὲν τὸ ἔχουσιν; Τότε τὸ Ὑψος τοῦ ἀπεκρίθη ὅτι τοῦτο εὐκόλον, ἐπειδὴ οἱ νόμοι χωρητοῦν καὶ ἄλλους τρόπους διὰ νὰ εὐγάλωμεν εἰς τὸ μέσον τὴν ἀλήθειαν πλὴν, „μὲ ὅλον τοῦτο νὰ μὲ φέρετε καὶ τὴν Νεαράν διὰ νὰ ἰδῶ πῶς διαλαμδάνη αὐτὴν τὴν περίστασιν. Τοῦτο τὸ πρῶτον καὶ αἰσχατον μετῴλσει τῆς κρίσεως“.

Τῇ 8ῃ ἡμέρᾳ ἦλθεν ὁ ἄγας Δινίκουλος¹ καὶ μᾶς λέγει ὅτι οἱ ἄρχοντες, συμπεριλαβόντες καὶ τὸν Πρανγκοδάνον διὰ τοῦ Παλιάνου, ἔκαμαν ἀναφοράν πρὸς τὸ Ὑψος τοῦ ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον τοῦτο δὲν τὸ δέχονται καὶ ὅτι εἰς τοῦτο ἔχει νὰ ἀκολουθήσῃ σύγκρισις εἰς τὰς πωλήσεις, καὶ ὅτι παρακαλοῦν νὰ συστηθῇ νέος νόμος, διαληπτίχης τοῦ εἶτε οἱ γινώσκοντες, εἶτε οἱ μὴ γινώσκοντες, εἶτε οἱ παρόντες, εἶτε οἱ ἀπόντες, παρελθόντων τῶν διοριῶν τῆς κρίσεως, νὰ μὴν ἔχουν πλεόν λόγον προτιμήσεως.

Μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν, ἐπῆγγα εἰς τὸ Ὑψος τοῦ, καὶ τὸ Ὑψος τοῦ μὲ εἶπεν ὅτι ἔχασεν ἡ κοκίνα τὴν κρίσιν τῆς διὰ τὸν νέον συστηθέντα νόμον. Ἐγὼ ἀπεκρίθην ὅτι τόσον δίκαιον ἔχει ἡ κοκίνα, ὥστε ἔπρεπε νὰ γίνῃ νέος νόμος διὰ νὰ καταργήσῃ τὸ δίκαιόν της. Μὲ ἀπεκρίθη τὸ Ὑψος τοῦ, χαδεδόντας τὰ γένια μου, καὶ δίδοντάς με παγὲν ὅτι „ὅλα τὰ ἔξεύρεις, καὶ εἰς τοῦτο αἶτιος δὲν εἶναι, πῶς ὁ λαὸς ἔχει δικαίωμα νὰ θεσπίῃ νόμους“. Ἀπεκρίθην: „ἡ ὁλότης, καὶ ὅχι πέντε ἢ ἑξ, καὶ δεῦτερον, ἂν καὶ ἡ ὁλότης θεσπίσῃ νόμον, τὸ Ὑψος τοῦ, κατὰ τοὺς παλαιούς νόμους, πρέπει νὰ δικαιώσῃ τὸ δίκαιον καὶ μετὰ τὸ δίκαιον αὐτῆς τῆς κρίσεως πρέπει νὰ θεσπισθῇ καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλους, ὅσους θέλουν νόμους, πολλῶν δὲ μᾶλλον ὅπου ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπάτη δὲν δένεται μὲ νόμον, μήτε εἰς ἀπάτην προθεσμία τίθεται“. Τέλος πάντων μοι εἶπεν τὸ Ὑψος τοῦ ὅτι: „διασμένος θεσπίσω τὸν νόμον, καὶ εἶπετέ το τῇ κοκίνᾳ, νὰ μὴν ἔχῃ παράπονον“. Εἶπον: „ὁρισμός σας“, καὶ τὰ ἐδότηγηθῇ ὅλα τῇ μητρὶ σου. Ἡ μήτηρ σου ἀμέσως ἔφερεν τὸν γαμβρὸν Βλαδογιάννον καὶ ἐπῆρε τὸν θεκιλλεμένον, καὶ, ὅταν φωναχθῇ εἰς κρίσιν, ἔχει νὰ εὐγάλῃ οὕτῳ σερί, διὰ νὰ μὴν δώτῃ κατὶ ὅν νὰ τὴν κρίνουν.

Ὁ ἐναγώμενος διαφεντεύθη, καὶ ὅτι ἦτον

nu aflăm paragrafe, atunci trecem la Novelă“. Atunci au răspuns că: de unde iese că Slugerul Panaioti a făcut înșelare („dol“) și cocoana Safta nu l-a știut? Atunci Înălțimea Sa a răspuns că aceasta e ușor, de oare ce legile hotărâse și alte mijloace ca să scoatem la mijloc adevărul; dar, „cu toate acestea, să-mi aduceți și Novela, ca să văd cum tratează acest caz“. Acesta e întâiul și ultimul tribunal al judecății.

A doua zi a venit Aga Dinicu și ni spune că boierii, luând cu ei și pe Brâncoveanu prin Băleanu, au făcut anaforă către Înălțimea Sa că în niciun chip nu primese aceasta și că de aici va urma tulburare la vânzări, și că ei cer să se facă lege nouă, cuprinzând că nici cei ce cunosc, nici cei ce nu cunosc, nici cei de față, nici cei lipsă, trecând terminii judecății, să nu mai aibă motiv de protimis.

După trecere de două zile, am mers eu la Înălțimea Sa, și Înălțimea Sa mi-a spus că a pierdut cocoana judecata ei prin legea din nou așezată. Eu am răspuns că are atâta drept cocoana, încât a trebuit să se facă o lege nouă ca să se suprimă dreptul ei. Mi-a răspuns Înălțimea Sa, desmierdându-mi barba, și dându-mi *paia* cum că „toate le știi“, că întru aceasta el nu e vinovat, căci poporul are dreptul să facă legi. Am răspuns: „obștea, și nu cinci sau șase, și, al doilea, chiar dacă obștea ar face o lege, Înălțimea Ta, după vechile legi, trebuie să judeci dreptatea și după dreptatea judecății înseși trebuie să legiferezi și însuși și să poruncești altora câți vreau legi, cu atât mai mult că dolul și înșelarea nu se leagă cu lege, nici înșelării nu i se pune soroc“. La capăt mi-a spus Înălțimea Sa că: „silit fac legea, și spune aceasta cocoanei, să nu aibă parapon“. Am spus: „e porunca Măriei Tale“, și le-am povestit toate mamei tale. Mama ta îndată a adus pe ginerele Vlădoianu și a luat vechilimeaua, și, când se va rosti la judecată, va scoate *uzri-seri*, ca să nu dea prilej s'o judece.

Părătorul a câștigat, ca unul care e

¹ Goleacu.

ἀνεψιὸς τοῦ Νινζουλέσκου, καὶ ὁ Νινζου-
λέσκος καλὰ μὲ τὸν Παλατζάνον καὶ Παλιά-
νον, καὶ συνφερθή καὶ ὁ Πρανγκοβάνος, εἶναι
δὲ καὶ ἀνεψιὸς τοῦ Βακαρέσκολου Παρπουτζά-
νου, ἔφαγε δὲ καὶ ὁ Νέστορ ὅσα ὑποθέσεις,
καὶ ὁ Παλατζάνος ὁμοίως· καὶ οὕτω χάνει ἡ
μήτηρ σου ἐν μούλκι 1.300 στίντζινων, δηλαδὴ
χάνει 115.000 γροσίων κατὰ τὸ παρόν.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Χατζή-Μόσχου τρέχει
οὕτως: ἐκρίθη εἰς τοὺς ἐστιάτζίδαις τὸν ἐνί-
κησα, ἐπῆρα ἀναφοράν κατ' αὐτοῦ, ζητῶν
12.500 γροσία κεφάλαια καὶ ἄλλα τόσα διά-
φορα. Ὁ Χατζή-Μόσχος ἔκαμιν ἀπελλάττιαν.
Τὸ Ὑψος τοῦ μὲ λέγει ὅτι ἔχω νὰ πάρω μὲ
δίκαιον λόγον καὶ κεφάλαια καὶ διάφορα.
Ὁ Χατζή-Μόσχος φωνάζει εἰς τὸ σπῆτι τοῦ
ὅτι: „ὅταν μὲ προστάξῃ ὁ Αὐθέντης, πληρώνω“.
Ἐγὼ ζητῶ τὰ ἄσπρα, ὁ Αὐθέντης μὲ λέγει τὸν
ἐπρόσταξε νὰ τὰ δώσῃ. Τέλος, πάλιν, χθὲς τὸ
ἀνέφερεν τῷ Ὑψει τοῦ, καὶ μὲ εἶπεν νὰ ἔχω
ὑπομονήν. Ἴδου καὶ αὐτὸ τὸ δίκαιόν μου πῶς
τρέχει.

nepot al Nenciulescului, și Nenciulescu e bine
cu Bălăceanu și Băleanu, și s'a amestecat
și Brâncoveanu, și e și nepot al lui Vă-
cărescul Bărbuceanu, și a mâncat și Nestor
atâtea afaceri, și tot așa și Bălăceanu; și
astfel mama ta pierde o moșie de 1.300
de stânjeni, adică pierde 115.000 de lei,
după cum este acum.

Afacerea lui Hagi-Moscu umblă așa:
s'a judecat la veliți; l-am învins, am luat
anaforă contra lui, cerând 12.500 de lei
capital și tot atâta dobândă. Hagi-Moscu
a făcut apel. Înălțimea Sa îmi spune că
am să ieau eu drept cuvânt și capitalul
și dobânda. Hagi-Moscu spune în casa lui
că: „atunci când îmi va porunci Domnul,
plătesc“. Eu cer banii, Domnul îmi spune
că a poruncit să-i dea. La capăt, iarăși,
ieri au adus afacerea înaintea Înălțimii
Sale, și mi-a spus să am răbdare. Vezi
și însuși dreptul meu cum umblă.

CCCXCVI.

1812,
25 Octom-
bre.

Socoteala unui anume Marcu despre niște bani de luat de la Domnița (?).

Γρότ.	Παρ.	
10.343	24	ὅσα ἔχω νὰ λάβω ἀπὸ λογαρια- σμοῦ τοῦ μακαρίτου Αὐθέντου.
1.500		ὅσα διέθετο ἡ Ὑψηλότης τοῦ νὰ μοὶ δοθῶσι μετὰ τῆς συζύγου μου.
11.843	24	
4.612	20	ἐκπίπτονται ὅσα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἔλαβον παρὰ τοῦ ἐκλαμ. πειζαδὲ Κωνσταντίνου Μουροῦζη.
7.231	4	
4.300		ἐκπίπτει ἡ τιμὴ τοῦ παρὰ τῆς Ἐκλαμπρότητος τοῦ ἀγορασθέντος ὁσπιτίου.
2.931	4	ἦτοι δὴ χιλιάδες ἐνεακόσια τριά- κοντα ἐν καὶ παράδες τέσσαρες μένουν νὰ λάβω.
62		ὅσα μοὶ ἔκαμιν χαβαλὲ νὰ λάβω παρὰ τῆς Ἐκλαμπρότητος τῆς, ἦτοι: 50 τοῦ Γεωργίου ῥάπτου ἐκ τῶν ὅσων εἶχε λαμβάνειν. 12 τοῦ Ἀράπ-κάλφα ὁμοίως.
	62	
3.152	29	
3.152	29	ἦτοι τρεῖς χιλιάδες ἑκατὸν πεν-

Lei	Parale.	
10.343	24	cât am să ieau de la socoteala răposatului Domn.
1.500		cât a lăsat Înălțimea Sa să mi se dea cu soția mea.
11.843	24	
4.612	20	se scad câți în deosebite vremi am luat de la prea-strălucitul beizadea Constantin Moruzi.
7.231	4	
4.300		se scade prețul casei cumpărate de la Strălucirea Sa.
2.931	4	adecă două mii nouă sute trei- zeci și unul și parale patru rămâne să ieau.
62		cât mi-au făcut havalea să ieau de la Strălucirea Sa, adecă: 50 ai croitorului Gheorghe din ce avea a lua. 12 ai lui Arap-calfa, tot așa.
	62	
3.152	29	
3.152	29	adecă trei mii o sută cinzeci

τήγοντα δὴω γρόσια καὶ παράδες
εἰκοσιεννέα ἔλαβον ἤδη παρὰ τῆς
Ἐκκλησιολογίας τῆς, καὶ ἐξοφλήθη
κἀθε λογαριασμὸς τοῦ τε μακαρί-
του καὶ ἰδίως τῆς Ἐκκλησιολογίας
τός του, μείνας νὰ ἀπολογηθῶ εἰς
τὴν ζητοῦντα διὰ κἀθε ἀλισβερίσι
δοποῦ διὰ χρέος μου δίνω.

αὐτὸς, Ὁκτωβρίου κς'η'.

Μάρκος.

și doi lei și parale douăzeci și
nouă am luat de la Strălucirea
Sa, și s'a istovit orice soco-
teală a răposatului și în spe-
cial a Strălucirii Sale, ră-
mânând să mă apăr de cel ce
ar cere pentru orice alișveris
fac pentru nevoia mea.

1812, Octombrie 25.

Marcu.

CCCXCVII.

Ioan Gheorghe Caragea către capuchehaiele, în chestia conflictului cu Aus- După 1812.
tricii pentru pășunatul mocanilor.

Διαφιλονεικῶντες τις συμπροσῶσα κατ' αὐτάς
τάς ἡμέρας μετὰ τοῦ ἀουστριακοῦ ἀτζέντη
σινιὸρ Φλάισχάκην (ἥτις ἀναμφιδόλως ἔπεται
νὰ ἀναφερθῇ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐξοχώτα-
τον Ἰντερνοντζιον) πρέπει νὰ γένῃ γνωστὴ
τῇ Εὐγενείᾳ τῆς διὰ νὰ προλάβῃ καὶ νὰ προ-
εδοποιήσῃ τὴν Ἐξοχότητά του, μήπως τῷ
ἐκτεθῇ ἄλλως πῶς ἢ ὡς ἔχεται ἀληθείας ἢ
ὑπόθεσις, καὶ προξενηθῇ παράπονον, ἐν ᾧ ἡ-
μεῖς ἡκολουθήσαμεν τὰ ἄπερ ἡμῖν τὸ δίκαιον
καὶ ὁ ὁρθὸς λόγος ὑπηγόρευεν.

Εἰθίσται ἐκ παλαιῶν χρόνων, καὶ μετέπειτα
διὰ συνθηκῶν ἐκυρώθη, ὅσοι τῶν τρανσιλβα-
νῶν ἢ οὐγγρῶν ποιμένων ἤθελαν περαιωθῇ εἰς
Βλαχίαν μὲ τὰ ποίμνια ἢ ἀγέλας τῶν, οὐ μόν-
ον ἐπὶ νομῇ, ἀλλὰ καὶ παραχειμασίᾳ αὐτῶν,
νὰ πληρώνωσιν ὀγιάρτον. Τοῦτο συνέδῃ πάν-
τοτε, καὶ δὴ συμβῆναι χωρὶς οὐδεμιᾶς ἀμ-
φιβολίας, διότι οὕτως ἐπιδέχεται ἀμφισβή-
τησιν πράγμα ὅπου ἡ συνθήκη ἐστῆριξε καὶ
αἱ συνθήκαι καθιέρωσαν. Ἐφέτος ὁμως μερι-
κοὶ ἐκ τῶν εἰρημένων τρανσιλβανῶν ποιμένων,
περαιωθέντες διὰ τῆς Μολδαβικῆς Γῆς διὰ νὰ
καταβῶσιν εἰς Βλαχίαν πρὸς νομὴν καὶ παρα-
χειμασίαν τῶν προβάτων τῶν, δὲν ἐνέδωκαν
οὐδαμῶς νὰ ἀποτίσωσι τὸ νομομισμένον ὀγια-
ρτόν ἐνταῦθα, προτείνοντες ὅτι τὸ ἐπλήρωσαν
εἰς Πογδανίαν, καὶ δεικνύοντες βεβαιὰ τῶν
ἐκείσε γροστεινάρων.

Ἡμεῖς, ἐπιέμενοι πάντοτε νὰ ἐξομαλύνωμεν
τάς συμπιπτούσας μετὰ τῶν ἡμῶν καὶ τῶν ξένων
διαφορὰς φιλικῶς, χωρὶς διενέξεις καὶ χωρὶς
νὰ καταντήσωμεν, εἰ δυνατόν, νὰ προστρέξω-
μεν εἰς τὰ μέσα τῆς ἐξουσίας πρὸς ἀπόλαυ-
σιν τῶν δικαίων μας, καὶ ζῶσιν φωνῇ καὶ διὰ
νοτῶν παρестήσαμεν τὰ δίκαια τοῦ τόπου, καὶ
ἐνδεξιάρμεθα ὅτι δὲν ἀνεχόμεθα νὰ ἀνατραπῇ
ἡ ἀρχαία συνθήκη καὶ τὸ προνόμιον τῆς Ἡ-

Conflictul ce a căzut în aceste zile cu
agentul austriac sinior Fleischhakel (care
fără îndoială urmează a se aduce de el
la Escelența Sa Internunțiu) se cade a fi
știut dumitale ca să previi și să înștiin-
țezi mai d'înainte pe Escelența Sa, nu
cumva să i se asigure altfel cumva decât
cum e adevărul și să se producă parapon,
în care noi am urmat ce ni-a dictat drep-
tatea și echitatea.

S'a obișnuit din vechi vremuri, și apoi s'a
întărit prin tratate, ca, oricâți din cio-
banii ardeleni sau ungureni ar trece în
Țara-Românească împreună cu turmele sau
cirezile lor, nu numai pentru pășuni, dar și
pentru iernarea lor, să plătească oierit.
Aceasta s'a întâmplat totdeauna, și s'a
întâmplat fără vre-o discuție, de oare
ce discuție nici nu începe un lucru pe
care l-a întărit obiceiul și l-au con-
sfințit tratatele. Însă în fiecare an câ-
țiva din ziii ciobani ardeleni, trecând
prin Țara Moldovei ca să se coboare în
Țara-Românească pentru pășunea și ier-
narea oilor lor, n'au admis de loc a
plăti legiuitul oierit aici, pretinzând că
l-au plătit în Moldova, și arătând răvașe
ale goștinărilor de acolo.

Noi, dorind totdeauna să aplanăm prie-
tenos neînțelegerile ce se întâmplă între
noi și străini, fără neînțelegeri și fără
să ajungem, dacă se poate, a recurge
la mijloacele la îndemână pentru că-
pătarea drepturilor noastre, și prin viu
graiu și prin note am presintat drep-
turile locului, și am arătat că nu to-
lerăm a se călca vechiul obicei și pri-

γεμονίας ταύτης δι' ἐνὸς τοιοῦτου νεωτερισμοῦ, καὶ ἀπητήσαμεν τὴν εἰσπραξίν τοῦ ὀγιαρίτου καὶ οἶ, ἂν οἱ γκοστινάριδες τῆς Μολδαβίας εἰσπράξαι τὸ ὀγιαρίτον παρὰ τῶν εἰρημένων Τρανσυλθανῶν, ἀδίκως καὶ παρὰ χορδὴν θαινοντες, δέον νὰ ἐπιστρέψωσιν ὅσα παρὰ λόγον ἔλαβον ὀνόματι ὀγιαρίτου. Διότι ὀγιαρίτον πληρώνουσιν αὐτοὶ οὐ μόνον διὰ νὰ ἔχωσιν ἄδειαν νὰ ἐπιβῶσι τῆς γαίας τοῦ Ὁθωμανικοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ δύνανται νὰ παραχειμάσωσι καὶ νὰ ἔχωσι τὰ πρόδατά των τὴν νομὴν των ἐν αὐτῇ. Ἀλλὰ μὲν οἱ ῥηθέντες Τρανσυλθανοὶ παραχειμάζουσιν ἐνταῦθα εἰς Βλαχίαν καὶ ἔχουσι τὴν νομὴν τῶν προβάτων ἐνταῦθα, ἄρα εἰς Βλαχίαν πρέπει νὰ ἀποτίσῃσι δικαίως καὶ τὸ ὀγιαρίτον, οὐχὶ δὲ εἰς Πογδανίαν, ὅθεν μόνον διέβησαν διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς Βλαχίαν. Ἀλλ' εἰς ταῦτα, ἂφ' οὗ ἀντέτεινεν ὁ σινιὸρ ἀτζέντης ἱκανῶς, ὕστερον, γνοὺς τὰ δίκαιά μας, παρεκάλεσε νὰ γράψωμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον ἀδελφόν μας Σκαρλάτ-Βόδαν διὰ νὰ τῷ εὐκολήνωμεν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀδίκως ἐκείσε ληφθέντων τούτων γροσίων. Ἡ Ἐκλαμπρότης τοῦ ὅμως, εἴτε φρονοῦσα τῷ ὄντι ἢ παρὰσυρεῖσα ἐκ παρακλήσεως των ἐκείσε γκοστινάριδων, ἀντέγραψεν ἡμῖν διατινομένη ὅτι δέθεν τὸ ὀγιαρίτον οὐχὶ διὰ τὴν παραχειμασίαν καὶ τὴν νομὴν, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς τὴν γαίαν τοῦ Ὁθωμανικοῦ Κράτους ἐπίβασιν λογίζεται, καὶ οἱ Τρανσυλθανοὶ, ἅπαξ ἀποδόντες ὅπου πρῶτον ἐπέβησαν αὐτὸ τὸ ὀγιαρίτον, ἀκαταζήτητοι μένουσι ταύτης τῆς εἰσπράξεως καθ' οἵαν δῆποτε ἄλλην τοπικὴν παραλλαγὴν ἐπιφέρει δ' ἐν ταῦτῳ καὶ μαρτυρίαν ὅτι κατὰ τὸ αἰθεῖον ἔτος τοιοῦτοί τινες ὀπῆκοι τῆς Ἀουστρίας, μεθ' ὅσα φθάσαντες ἐπέδωκαν εἰς Βλαχίαν, ἀπαιτηθέντων καὶ εἰσπραχθέντων καὶ εἰς Πογδανίαν τὴν γκόστιαν παρὰ τῶν ἐκείσε ολουζπάσιδων, ἀπέλαβον πάλιν τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα καὶ ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ οἱ Τρανσυλθανοὶ οὗτοι, προαποδόντες τὰ τῆς γκόστινας ἐν Μολδαβίᾳ, δὲν ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσι πλέον ὀγιαρίτον ἐν Βλαχίᾳ. Συνωδὰ δὲ τῇ πρὸς ἡμᾶς ταύτῃ ἀποκρίσει του, ἀπήντησε διὰ νότας καὶ πρὸς τὸν ἐκείσε ἀτζέντην καί, τῷ αὐτῷ συλλογισμῷ καὶ ἀπολογίᾳ ἐπερείθμενος, καὶ ὁ σινιὸρ Φλάισσχάκλ ἐπιμένει νὰ μὴ πληρώσωσιν οἱ Τρανσυλθανοὶ οὗτοι ὀγιαρίτον. Ἀστειὸν ὅμως ἡμῖν ἐφάνη τὸ τῆς μαρτυρίας ἐκείνης, ἥτις κρινομένη εὐχερὲς τὰ εὐρίσκεται νὰ ἀντιπεριτίσεται εἰς ἀνατροπὴν τῆς ἀνωτέρω πρετενσιόνας. Δὲν ἐπλήρωσαν τότε ἐκεί, μῆτε ἐπρεπε νὰ πληρώσωσιν ἀδίκως, ἐν

vilegiul acestei, Domnii printr'o astfel de inovație și am cerut perceperea oieritului și că, dacă și goștinarii Moldovei au perceput oieritul de la zișii Ardeleni, lucrând nedrept și contra acordului, trebuie a se întoarce câte fără rost le-au luat în nume de oierit. Căci oieritul îl plătesc ei nu numai ca să aibă voie să între în țara Imperiului Otoman, dar și ca să poată ierna și să aibă oile lor pășunea lor aceia. Dar acei Ardeleni iernează aici în Țara-Românească și au pășunea oilor aici, deci în Țara-Românească trebuie să plătească pe dreptate și oieritul, nu în Moldova, pe unde numai au trecut ca să vie în Țara-Românească. Dar la acestea, după ce s'a împotrivit destul sinior Aghentul, apoi, cunoscând drepturile noastre, s'a rugat să scriem și noi la prea-strălucitul nostru frate Scarlat-Vodă ca să-i ușurăm restituirea banilor acestora lăsați pe nedrept acolo. Strălucirea Sa însă, ori gândind în adevăr, ori târât de goștinarii de acolo, ni-a răspuns, obiectând că de mult oieritul se socoate, nu pentru iernat și pășune, ci pentru trecerea pe pământul Împărăției Otomane, și Ardelenii, plătind odată unde au venit întâiu, oieritul acesta, rămân scutiți pentru această percepere în orice altă osebite de loc; și mai aduce întru aceasta și mărturie că în anul 1804 câțiva din astfel de supuși ai Austriei, după ce se întâmplase să aibă a plăti în Țara-Românească, cerându-li-se și încasându-i și în Moldova goștina de slujbașii de acolo și-au luat înapoi banii percepuți și că tot așa Ardelenii aceștia, cari și-au apucat a da goștina în Moldova, nu trebuie să mai plătească oierit în Țara-Românească. Potrivit cu acest răspuns către noi al lui, a obiectat prin note și Aghentului de acolo și, sprijinit pe aceeași judecată și îndreptățire, și sinior Fleischhackel rămâne [la părere] să nu plătească Ardelenii aceștia oieritul. Însă ni s'a părut o glumă acea mărturie, care socotindu-se, ușor se află că stă împotrivă, pentru răsturnarea pretenției de mai sus. N'au plătit atunci acolo, nici nu se cuvenia să plătească nedrept, ca unii ce plătiseră drept aici unde iernaseră și a-

ὃ εἶχον πληρώσει δικαίως ἐνταῦθα ὅπου εἶχον ἐσχευμάσει καὶ ἔσχον τὴν ἀναγκαίαν νομὴν τῶν τὰ ποιμένα τῶν καὶ ἤδη πάλιν κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσιν ἐκείσε, ἐν ᾧ παραχρυσίζουσι καὶ ἔχουσι τὴν νομὴν τῶν ἐνταῦθα. Τέλος πάντων τὸ ὀγιαρίτον τῶν Τρανσιλθανῶν ἀρχαῖον ἐπεκράτησεν ἔθος νὰ πληρώνηται μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου: πῶς λοιπὸν ἔνευ δόλου εἰσπράχθη κατὰ τὸν Αὐγουστον μῆνα ἐν Μολδαβίᾳ; Καί, ἂν δὲν εἰσπράχθη ἀδίκως, διὰ τί νὰ μὴν ἐπιστραφῇ; Καί, ἂν ἐκεῖ ἀδίκως, πῶς ἐνταῦθα δὲν ἤθελεν εἰσπράχθῃ δικαίως; Ἐν ᾧ καὶ ἔθος παλαιόν, καὶ κῆρος συνθηκῶν, καὶ ἱερὸς προσκυνητὸς ὀρισμός, καὶ τὸ προσγεῖς παράδειγμα ἀπάντων τῶν λοιπῶν συμπατριωτῶν αὐτῆς Τρανσιλθανῶν στηρίζουσι τὰ δίκαια τῆς Βλαχίας!

Ἡμεῖς οὐδόλως ἀνεχόμεθα νὰ πληρώσῃ οὐδεὶς ἐν ὁποιοῦν ποτὸν δικαίωμα δὶς, πολλῶν δὲ μᾶλλον οἱ ξένοι καὶ ἐπὶ πληθύνει. Ἄλλ' ἐπίσης δὲν ἀνεχόμεθα νὰ γένῃ κακὴ ἀρχή, καὶ νὰ καταντήσῃ εἰσέπειτα νὰ ὑστερήθῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἡ Βλαχίας, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοσούτον καιρὸν διετηρήθη ἀσινές. Διὸ καὶ ἐπροστέξαμεν χωρὶς πλέον ἀναβολὴν νὰ συνάξωσι παρὰ τῶν βρεθέντων τὸ δίκαιον τῆς Τζάρας ὀγιαρίτον. Ἐπὶ τοῦτοις παρατηρητέον ὅτι σχεδὸν προφανές νὰ ἐμεταχειρίσθησαν δόλον καὶ οἱ τρανσιλθανοὶ ποιμένες καὶ οἱ γροισινάριδες τῆς Πογδανίας καὶ ἔκαμαν τὸν συμβιβασμὸν τοῦτον, ὥσῃ παρὰ καιρὸν τὸν ἔκαμαν, καὶ ὅτε δὲν εἶναι γροισινὰς σὺναῖς εἰς Πογδανίαν.

Ἄπαντες λοιπὸν τοῦτους τοὺς λόγους ἡ Εὐγενεία τῆς θέλει τοὺς εἰπεῖν τῷ ἐξοχωτάτῳ Ἱντερνουντζίῳ διὰ νὰ μὴν ὑπονόσῃ ἡμᾶς ἀντιπροσφύοντες, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου, δεφρυνεύοντες εἰς τὸ δίκαιον ὅλην σθένει τοὺς ὑπηρετοὺς τῆς αὐστριακῆς Αὐλῆς καὶ ὅτι φρονούμεν νὰ μὴ εὖρη παράδοξον ἢ Ἐξοχότης τοῦ τὸ νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ παρίδωμεν τὸ δίκαιον τοῦτο τῆς Τζάρας ἥτις ἐνεπιστέθη ἡμῖν, καὶ μάλιστα ἐν ᾧ πάσα ἡ τῶν ἀρχόντων ὁμήγουρις ἐγένωσκε τὴν διαφιλονέκησιν ταύτην. Περιμένουμεν δὲ τὴν περὶ τοῦτου ἀπόκρισιν τῆς.

Προϊδεάζετε τὴν Ἱντερνουντζίον διὰ τοῦ τῶρα, πρὸ τοῦ λάβει τὰ τοῦ Φλεῖσχάκηλ γράμματα, ὅστις ἴσως μὲ τὴν σημερινὴν πόσταν νὰ ἔγραψε περὶ τοῦτου. Παπαλαωμένον σὺνηθες δικαίωμα τῆς Βλαχίας εἶναι: ὅλοι ἐν γένει οἱ Οὐγκουράνοι μετὰ τοῦ ἁγίου Νικολάου πληρώνουν εἰς Βλαχίαν τὸ ὀγιαρίτον τους, διότι ἐδὼ ἐσχευμάζουσι παραλόγως ἐπληρῶ-

veau pășunea de nevoie turmele lor și deci iarăși după aceeași logică nu trebuie să plătească acolo, întru cât ierneașă și-și au aicea pășunea. Mai la urmă oieritul Ardelenilor a fost un obicei vechiu să se plătească după serbătoarea Sfântului Nicolae: cum deci fără înșelăciune s'a perceput în luna lui August în Moldova? Și, dacă nu s'a perceput cu nedreptate, de ce să nu se restituie? Și, dacă acolo cu nedreptate, cum să nu se perceapă aici cu dreptate? De oare ce și obicei vechiu, și întărire de tratate, și orânduială sacră venerabilă, și exemplul tuturor celorlalți Ardeleni din aceeași patrie cu dânsii întăresc drepturile Țerii-Românești!

Noi n'am îngăduit de loc a plăti cineva în orice chip un drept de două ori, ci cu atât mai mult străinii și oamenii de aiurea. Dar nici n'am răbdat să se facă un rău început, și să se întâmple apoi a se răpi dreptul său Țerii-Românești, dreptul care atâta vreme s'a păstrat neatins. Pentru care am și orânduit ca fără altă zăbavă să se culeagă de la cei ziși dreptul oierit al Țerii. Pe lângă aceasta e de observat că e foarte vădit cum că au pus la cale o înșelare și ciobanii ardeleni și goștinarii Moldovei și au făcut această învoială, de oare ce fără rost o au făcut, și că nu e adunare de goștină în Moldova.

Toate aceste argumente dumneata le vei spune Escelenței Sale Internunțiului ca să nu ne bănuiască de protivnicii, ei, din po-trivă, de apărători la dreptul lor cu toată puterea ai supușilor Curții austriece și că ne gândim ca Escelența Sa să nu aște- ciudat că nu putem trece peste acest drept al Țerii care ni s'a încredințat nouă, și mai ales întru cât toată adu- narea boierilor a cunoscut acest conflict. Așteptăm deci în această privință răs- punsul Ei.

Pregătește pe Internunțiu pentru acum, înainte de a primi scrisorile lui Fleisch- hackel, care poate cu poșta de azi a scris despre aceasta. E un drept obiș- nuit din vechime al Țerii-Românești: toți Ungurenii în genere după Sfântul Ni- colae plătesc în Țara-Românească oie- ritul lor, pentru că aici ierneașă; fără

ρωσαν εἰς Πογδανίαν τὸν Αὔγουστον, μόνον διότι ἐπέρασαν ἐκείθεν, καί, ἐν ᾧ δὲν ἦτον καιρὸς οὐγιαρίτου, καθότι εἰς Πογδανίαν τὸ οὐγιαρίτον, ὅπερ ὀνομάζεται γκόστινα, συνά-
ζεται μετὰ τὸν Μάϊον: μὲ ποῖον λόγον λοιπὸν παρέχεται ἀπὸ Οὐγκουράνους ὅπου ἔρχονται νὰ ἐξεσιμῶσιν εἰς Βλαχίαν γκόστιναν μετὰ τὸν Αὔγουστον; Ὁ οὐγιάρης τῆς Πογδανίας πρέπει νὰ ἐπιστρέφῃ ὅσα παραλόγως ἐπῆρε, καὶ ὁ ἐδικὸς μου πρέπει δικαίως καὶ εὐλόγως καὶ μετὰ τὴν πεπρακτωμένην συνήθειαν, νὰ πάρῃ τὸ οὐγιαρίτο του παρ' αὐτῶν, καθὼς τὸ ἐπῆρε καὶ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς Οὐγκουράνους, καὶ ἀπὸ τὸ δικαίωμα μου οὐ σαλευθήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα. (Concept.)

rost au plătit în Moldova¹ prin August, numai pentru că au trecut de acolo, și cum nu era vreme de oierit, de oare ce în Moldova oieritul, care se chiamă goștină, se strânge după Maiu: cu ce rost deci se dă de Ungureni cari vin să ierneze în Țara-Românească goștină după August? Oieritul Moldovei trebuie să dea înapoi câte le-a luat fără rost, și al meu se cuvine cu dreptate și rost și după vechiul obicei să iea oieritul său de la ei, cum l-a luat și de la ceilalți Ungureni, și din dreptul meu nu mă voiu clinti în veac.

CCCXCVIII.

După 1812.

Ioan Gheorghe Caragea-Vodă către fiul său, capuchchaiaua, despre legături cu Turcii, intrigile contra lui, scrisoarea ce a adresat-o lui Talleyrand.

Ῥοῦδίσουν.

Ἰσακίτι ... ινιζ των χειρὲν τοῦ Δ.²

Ἐπαρήγγειλα νὰ ἐτοιμασθῇ ὁ ζαχίρης τοῦ ἐνδοξοτάτου Ῥεῖς-ἐφένδη μας καὶ νὰ σταλῇ κἂν τὸν πούσουλα· τὰ μέλιτα ὅμως ἐφέτος εἶναι ἀχρεῖα· ἐπαρήγγειλα δὲ σφοδρῶς νὰ εἶναι ἐσλάχι μετ' ἐξουδινδέν.

Ἐνα σουκκάν μοι στέλλετε ἐν τοῖς κοινοῖς, ὡς ἐκ μέρους τοῦ ζαχίρ-ναζιρῆ ἐφένδη, ἐν ᾧ μοι γράφει περὶ ἀποστολῆς ζαχίρ-ε, πλὴν ἡ βούλλα δὲν εἶναι τοῦ ἐνδοξοτάτου Ῥεῖς-ἐφένδη, ἀλλὰ ἐνὸς Μεχμέδ-Βεσίμ-ἐφένδη· ποῖος ὁ γράφων δὲν εἰς ἐσῶ· ἄλλαξεν ὁ ζαχίρ-ε-ναζιρῆς;

Ἐλαβὸν τὸν τεζκιρὲν τῆς Δομνίτσας Ῥαλοῦς διὰ τὰς δώδεκα χιλιάδας πεντακόσια γρόσια· ὅταν δώσετε τὰ κουσόρια, στέλλετε μοι πάλιν τεζκιρὲν τῆς διὰ νὰ τὰ κἄμω ταχρίγῃς εἰς τὴν ὁμολογίαν μου.

Ἰδοὺ τὰ πρὸς τὸν Ταλεϊράν ἴσα τῶν γραμμάτων ὅπου τῷ ἔγραψα. Ὅχι μόνον δὲν ἀτεντάρω εἰς τὸν βασιλέα, ἀλλὰ καὶ λέγω ἄπειρα περὶ τοῦ βασιλέως: τί ταχρίμι ἔμπορουν νὰ κἄμουν οἱ ἐκεῖ! Ἐγὼ ἐδιόσθην νὰ γράψω τῷ Ταλεϊράν, καθότι ἐπληροφόρηθην μετὰ ἐξαιρέτως ὅτι αὐτὸ τὸ γαιδούρι ἔγραψεν αὐτῷ διὰ τῆς πόστας ἄπειρα καὶ ὅπως ἔθελε· διὰ νὰ προλάβω λοιπὸν τὸν Ταλεϊράν, μήπως καί, ἀπατηθεῖς ἀπὸ τὴν βελαντινὴν αὐτοῦ, ἤθελε κἄμῃ κανένα σικιαγίτι ρεσμέδικον καί, γινο-

... Întâmplător ... dar ...

Am anunțat să se gătească zahereana prea-strălucitului Reis-efendi al nostru și să se trimeată cu chitanță; miera însă în acest an e netrebnică; ei am anunțat strașnic să fie cantitatea cea mai bună ce s'ar găsi.

O scrisoare-mi trimiteți între cele obișnuite, ca din partea nazirului efendi al zaherelei, în care-mi serie pentru trimeterea zaherelei, dar pecetea nu e a prea-slăvitului Gianib-efendi, ci a unui Mehmed-Vesim-efendi; cine e cel ce scrie nu știu; s'a schimbat nazirul zaherelei?

Am primit teșchereana Domniței Ralû pentru cele douăsprezece mii cinci sute de groși; când veți da cusururile, trimeteți-mi din nou teșchereana ei ca să le fac a trece la sinetul meu.

Vezi copiile scrisorilor ce i-am scris lui Talleyrand. Nu numai nu *atentez* la Împăratul, dar și spun atâtea despre Împărat: ce idei pot să-și facă acei de acolo! Eu am fost silit să-i scriu lui Talleyrand, precum am aflat cu siguranță că acest măgar i-a scris prin poștă multe de toate și cum a vrut; ca să apuc înainte la Talleyrand, pentru ca nu cumva, înșelat de *relația* aceuia, să facă vre-o reclamație oficială și, făcându-se protocol al acestui

¹ Ultimul alineat e de altă mână; poate fi de a Domnului însuși.

² Cifrat.

μένης ἰζάμι τῆς θρωμοδουλειᾶς αὐτῆς, γίνῃ τατῆζι τὸ Δεδλέτι, τῷ ἔγραφῃ. Ἀκόμι ὅμως καίρως διὰ νὰ λάβω ἀποκρισιν δὲν εἶναι τώρα: ἀπὸ Βιέννης ἴσως μὲ ἀποκριθῇ, καθότι τὸ δεύτερον γράμμα μου τώρα εἰς τὴν Βιέννην θὲ νὰ τοῦ τὸ δώσουν.

Ἰδοὺ ὁ περὶ Καλαμαρίου σουκιάς, ἴδετε δὲ τὴν γράφει ὁ παλιὸς ἔσχατος, εἰς ¹ τί φρικτὸν πρᾶγμα γίνεται, μὰ καὶ γρόσια φρικτὰ θὲ νὰ πηγαίνουν!

Ἐγαστεχλέδισα τὸν Κιουλχανὴ τὸν Μόσχον: δὲν εἶχεν ἀπολογίαν καὶ ἐκαταπερδεύθη, μὴ ἰξεύρων τι νὰ ἀποκριθῇ. Ἡ Εὐγενεία σας κοιτάξετε τὴν δουλειάν σας, κάμστε ταχσίλι τὰς πόλιτζας τεμαχὲν ἀπὸ τὸν Γεώργην, ὅστις γράφει τῷ Μόσχῳ ὅτι δὲν ἤμπορεῖ νὰ κάμῃ αὐτὸ ὅπου τῷ γράφει, καθότι ἐπρόλαβε καὶ τὰς ἐτζετέρις, καί, ἂν ἤθελεν ἐναντιωθῇ εἰς τὸ ἐξῆς, φοβεῖται ὅτι τὰς δίδετε εἰς τὸν Ζερπχανὲ καὶ τὰς κάμουν διὰ καὶ δικαστεῖζ ταχσίλι: λοιπὸν τὴν δουλειάν σας ἡ Εὐγενεία σας.

Ἄχ ἄς ἔδωκεν εἰς τὸ χέρι κανένα ἔγγραφο ο ² τὸν ὁποῖον βαστάτε τον καλὰ, ἀραικτὰ χαρίζετέ τον: καὶ τι εἶναι πολλὰ ταμακιάρης εἶναι καὶ ἀναγκαιότατος εἰς πάντα.

Ἐχάρην διὰ τὸ αἶσιον τέλος τοῦ συνοικισίου τῆς ἀνεψιᾶς Σουλτάνας: ἰνσαλλάχ πάντοτε εἰς τοιαῦτα χαῖρολιδικὰ ἀπάρια νὰ εἶναι μέσον καὶ ὄργανον ἡ Εὐγενεία τῆς. Χαίρομαι καὶ διὰ τὸν τρόπον τοῦ Ἄγα, καὶ διὰ τὴν εὐχαρίστησιν τῆς Εὐγενείας τῆς. Μοὶ γράφει καὶ ὁ ἴδιος τερσίλὲν τὰ ὅσα εἶπεν ὁ ἐπίτροπος περὶ τοῦ συνοικισίου του. ³

Τὰ τοῦ ⁴ νὰ οἰκονομηθοῦν πλέον μα ⁵ νλ (sic) γίνονται τὰ διδόμενα ζαχριγῆ ⁶ των χείρας του ⁷ ὁμολογίαν, καθὼς καὶ τὰ προλαβόντως σταλέντα τὰ ⁸. Δὲν ἰξεύρω ⁹ ἂν ἔγνων ζαχριγῆ: περὶ τούτου δὲν μοὶ ἐγράψετε, καὶ παρακαλῶ νὰ ἔχω ἰδεῖν διὰ νὰ μὴ τὰ πληρώνω δῶν φοραῖς αὐτὰ τὰ θρωμόγροσα.

Ἀπὸ τὸ ἐμπερικλειόμενον γράμμα του ¹⁰ων σιναιου (sic) θέλετε ἐν λάβεῖ (sic) τὸν ἀφόρητον θαυμὸν τῆς αὐθαδεῖας του καὶ τὸ νὰ μοὶ τὸ στέλλῃ ἀδούλιωτον τοιοῦτον αὐθαδέστατον γράμμα, ἐν ᾧ γράφει ἀνοικτὰ τὴν περιμένειτον μανζηλίαν μου, διὰ νὰ τελέσῃ τὸν σκοπὸν του: τοῦτο πλέον παρὰ αὐθάδεια, ἀλλὰ ζορπαλίκι: διὰ νὰ μὲ πιστεύσετε, σὰς τὸ στέλλω, ἀλλὰ μὴν τὸ δίδετε ¹¹: εἶναι ἄτοπον.

Χθὲς ἦλθεν ὁ Μονδεβίλ ¹², οἰκιστάτος του

lucru puturos, să se supere Devletul, i-am scris. Dar încă nu e vreme să ieau răspuns: poate că mi-a răspuns din Viena, de oare ce a doua scrisoare a mea i-o dau ei acuma la Viena.

Vezi și scrisoarea despre Calamari, vezi ce serie bătrânul acela, la ce... grozav lucru ajunge, dar și bani grozavi ce vor să meargă!

Am judecat (?) pe Chiulhanî Muscalul: n'a avut cum să se apere și a pierdut (?), neștiind ce să răspundă. Dumneavoastră căutați-i afacerea, adunați polițiile toate de la Gheorghe, care serie Muscalului că nu poate face ce-i serie, de oare ce a luat-o înainte și le-a cetit (?), și, dacă s'ar împotrivi pe urmă, se teme că le dă la *gebhaned* și le adună cu sila cu o judecată; altfel, faceți-vă datoria dumneavoastră.

Dacă, vai, vă va veni în mână vre-o scrisoare..., pe care țineți-l bine..., faceți-i-cheful: de și e foarte lacom, e și foarte de folos la toate.

M'am bucurat de bunul sfârșit al căsătoriei nepoatei Sultana; să dea Dumnezeu ca totdeauna la astfel de vești norocoase să fii la mijloc și făptuitor dumneata. Mă bucur și pentru lucrul Agăi, și pentru mulțămirea dumatăle. Îmi serie și însuși anume (?) câte a spus Vizirul despre căsătoria lui.

Ale lui... să se economisească mai mult..., să se facă acele date zahereă... în mâinile lor..., cu sinete, precum cele mai nainte trimese... Nu știi dacă s'a făcut zahereă: pentru aceasta nu mi-ați scris, și vă rog să am știre ca să nu-i plătesc de două ori acești bani ticăloși.

Din scrisoarea aici închisă a lui... veți afla nesuferita adâncime a obrazniciei lui, și să-mi trimeată fără pecete o astfel de scrisoare foarte obraznică, în care serie deschis despre mazilia ce mi se pregătește ca să-și atingă scopul: aceasta, mai mult decât obraznicie, e revoltă; să mă credeți, v'o trimet, dar să nu dați...; e fără rost.

Ieri a venit Mondeville, foarte de casă...

1, 2 nedescifrat.

3 Patru cuvinte nedescifrate, apoi cifrat.

4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 nedescifrate.

12 Preceptor frances, care a lăsat și memorii.

¹ ασι (sic) της μου, και μοι ειπεν την δια του
² τα Βιέννης επηρην ³ γράμμα από τον ⁴ το
 όποιον το εδιάβασεν και ⁵ , εν ή τη
 γραφει ούτωσι: την εις το κεφάλι του Καρατζά
 φωτιάν άναψα ο ίδιος ⁶ . υπηγεν δις δια
 νυκτός εις τον ⁷ τοῦ υποσχέση μίαν....

(Înteruptă.)

al mieu, și mi-a spus despre scrisoarea...,
 luată la Viena de la..., care a cetit-o
 în care scrie așa: focul de pe capul
 lui Caragea dânsul și l-a aprins...; a mers
 de două ori noaptea..., i-a făgăduit o....

CCCXCIX.

După 1812.

Ioan Gheorghe Caragea-Vodă către fiul său, despre felurite afaceri secrete,
 și de zahareă, precum și despre boala sa.

Υίε μου αγαπητέ και περιπόθητε,

Δύω τακίμια περιποθήτων μοι διεξοδικών
 πιττακίων της έλαβον δια του 'Αντωνάκη και
 Μουσταφά, και έδόξασα τον άγιον Θεόν, πλη-
 ροφορηθείς έξ αυτών την έφευωτάτην μοι πα-
 νοικι αγαθήν δυσιάν σας. Μία δωδεκαήμερος
 σφοδρωτάτη μουκάνικη καταρρόή, ήτις και
 κλινήρη με έδόσταξε τρεις ήμέρας, περι τα
 μέσα της, εις τοσοῦτον με άτόνισεν όποῦ έλ
 άν κενδιμε γκλέμεμ. δια τουτο και δεν δύ-
 ναμαι να άπεκτανθώ με τον παρόντα προς ά-
 πόκρισιν πάντων των εν τοις πιττακίοις της
 γραφόμενά μοι. Θείη χάριτι είμαι καλά, χθές
 έκαμα και διθάγι, πλην πολλά άτονισμένος,
 και άκόμι τουτοῦνι δεν πίνω με θεότερον έν-
 σαλλάχ σας γράφω διεξοδικά⁸.

Ἀκίπετο ⁹ ίνα με είπω ότι εκατόρθωσαν
 τον σκοπόν τους το να με κάμουν να χω-
 λαίνωμεν εις την ταχύτητα τουλάχιστον των
 χαδαδισίων μας αυτό το φεσάδι μόνος ο ¹⁰
 ήμποροῦσαι να το κατορθώση και δια τάς σχέ-
 σεις όποῦ έχει εις ¹¹ και ως ¹² χαλίστης
 και ως ¹³ του ¹⁴ ως ούκ ὤφελε. Είς τουτο,
 εις την ταχύτητα δηλ., εις τα καίρια μες έ-
 πείραξεν. Είς τάς παρούσας περιστάσεις το
 σύκωμα του παιδίου από Βιέννης ο ¹⁵ κά-
 λιστος με έπιφορτισμένος με όλον τον γαίλόν
 του ¹⁶ ποῖον πρώτον να κάμη έσιργηδίζει
 και τα γρόσιά των ¹⁷ κακή τόχη λείπει και
 ο Πέλιος ο μεγάλος δια το καλαμάρι και ο
 Λάσκαδα (sic) μες ήλθον ¹⁸ ή ¹⁹ και ή ²⁰ έζά-
 βισαν, ελέποντες το έν θεῶν του ²¹ και μεί-
 νασα ή έ μόνη τί ήμποροῦσε να κάμη ένέ-
 δωκε και ²² πάλιν δε σας λέγω την εις το
 παρόν ήμας δεν μες πειράζει ή ²³ μεγιστο
 να την δώσωμεν αίτίαν, ει δε με χόδ πε χόδ

Fiule al mien iubit și prea-dorit,

Două rânduri de pitace mie prea-dorite
 pe larg ale Tale le-am primit prin An-
 tonachi și Mustafă, și am slăvit pe Sfân-
 tul Dumnezeu, aflând din ele mie prea-
 dorita bună sănătate a Ta cu toată casa.
 Un foarte strașnic guturaiu mocănesc de
 douăsprezece zile, care m'a ținut și la
 pat trei zile, pe la mijlocul lui, atâta m'a
 slăbit de încă nu mi-am revenit; de aceia
 nici nu pot isprăvi cu cea de față
 răspunsul la toate cele scrise mie în pi-
 tacele tale. Slavă Domnului sănt bine, ieri
 am făcut și Divan, dar foarte slăbit, și încă
 nu beau tutun; în a doua [scrisoare] cu
 ajutorul lui Dumnezeu îți scriu pe larg.

... Ca să nu spun că și-au ajuns sco-
 pul să ne facă a șchiopăta, în iuți-
 mea măcar a havadișurilor noastre; ...
 numai poate să îndrepte aceasta și pen-
 tru legăturile ce am la ... și ca... să
 înfrânez ..., cum nu trebuia. Întru a-
 ceasta, adevă în ce privește înțeala, greu
 m'a încercat. În împrejurările de a-
 cum scoaterea copilului de la Viena ...,
 foarte frumos împovărat cu toată bă-
 taia de cap a lui ..., cine întâiu să
 facă a se feri și banii lor ..., rea soartă
 rămâne, și Belu cel mare cu călimara
 și Lasava și ni-a venit ... și ... au orbit,
 văzând dumneiescul și rămânând ... sin-
 gură, ce a putut face, a dat... și iar îți
 spun, cea de față nu ne încearcă... să-i
 dăm pricină; iar de nu ... nu deschide
 în doi ani nu știu. Pe înecetul să facem ...
 după voia lui.

¹, ², ³, ⁴, ⁵, ⁶, ⁷ nedescifrate.

⁸ Apoi cifrat.

⁹, ¹⁰, ¹¹, ¹², ¹³, ¹⁴, ¹⁵, ¹⁶, ¹⁷, ¹⁸, ¹⁹, ²⁰, ²¹, ²², ²³ nedescifrate. Cifra e scrisă dedesupt cu creionul: s'a
 putut face și cheia, dar sânt unele cifre masive, care nu se pot desluși.

(sic) ¹ τῶρα ² δὲν ἀνοίγει εἰς δύο χρόνους ³ δὲν ἰξούριω ⁴. Πακαλίμ. ⁵ θὲ νὰ κάμουν δερ ⁶ εἰς τὸ ⁷ τότε μαμιγεται τοῦ ⁸ εἰς τῆς σχέσιν τοῦ ⁹.

Μὲ τὸν παρόντα περισσότερον μὴ πρεδεν-
δέρητε, μὲ δεύτερον σὺν Θεῷ σὰς ἀποκρίνο-
μαι καὶ σὰς γράφω περὶ πάντων εἰς πλάτος.
Μετὰ πέντε, ἕξ ἡμέρες ξεκινῶ σὺν Θεῷ τὸν
πεῖραδὲ Γεώργιον.

De aici iar cifrat:

Μόλα τὰ τεδπίρια ἀδύνατον νὰ μὴ κάμη
κισο (sic) τὸ τοῦ ζαχίρῃ ἡ τοσότης πολλή
καὶ μάλιστα (;) τοῦ ¹⁰ καὶ τὸ νὰ δίδεται ¹¹
εἰς ὅλα τὰ κοίρη ¹² ὁ κόσμος
δὲν τρώγει ἄχουρα, παιδί μου, καὶ μάλιστα οἱ
ἐδῶ μὲ κακοφαίνονται ὁποῦ θέβαια θὲ νὰ πε-
ραχθοῦν οἱ ¹³ μαζή μου διὰ τὰ ψεύματα
ὁποῦ θὲ νὰ τοῦς λέγω (sic) εἰς τοῦτο εἶμαι
θέβαιος. Ἐν τοσούτῳ νὰ λάβετε τοὺς ἐφένδιδῆς
μας διὰ νὰ μὴ λέγουν ὑστερον ¹⁴ ἀπὸ τεδ-
πιαζιλίκα ἐδικόν μου σουγιῶ πολὺ αὐτὸ
τὸ πρᾶγμα καὶ ¹⁵ πέσωμεν ἀδίκως εἰς ὀργήν,
κάμετῃ τοὺς νὰ τὸ ἐκλάδουν ἐπιχειρηματικῶς
ὅτι ἀδύνατον νὰ μὴν ἐννοηθῇ τὸ πρᾶγμα ¹⁶
τρία ἡμισυ γιοῦκα ζαχίρῃς θὲ νὰ κοδωληθῇ
διὰ μιᾶς εἰς τα ¹⁷ πρᾶγμα ἀσύνηθες, εἰ μὴ
ἐν καιρῷ ἐτοιμασίας ¹⁸ καὶ πῶς εἶναι θυνα-
τὸν νὰ μὴν οἶως θῇ ¹⁹ εἰποῦμεν εἶναι καδά-
νια μας. Ἄ, αὐτὰ δὲν τὰ λέγω διὰ νὰ μείνη
ἡ ὑπόθεσις ἀνεύρητος, μὴ γένοιτο! σὰς τὰ
λέγω δὲ διὰ νὰ τοῦς προλάβετε, ἵνα ἀδίκως νὰ
μὴν περιπέσωμεν εἰς ὀργήν· ἐν τοσούτῳ ἐγὼ
ἄρχησα τὸ ἔργον μου χωρὶς νὰ περιμένω τὰ
ἄσπρα τοῦ ²⁰ καὶ ἀλλάχ σελαμὲτ ὁρῆ.

Κατεκορράσθη· εἰχομαι ὅμιν ἀπὸ καρδίας
πάντα τὰ ἐφτά.

Νοέμβριος εἴ.

ὁ φιλόστοργος πατήρ της

Ἰω. Καρατζᾶς Βοεδόδας.

Cu cea de față nu *pretindeți* mai mult.
cu a doua cu Dumnezeu vă răspund și vă
scriu pe larg despre toate. După cinci,
șase zile pornesc cu Dumnezeu pe beizadea
Gheorghe.

... Cu toate piedecile (?) e cu ne-
putință să nu vie... a zaherei cantitate
multă și mai ales ... și să se dea
... la toate și ..., lumea nu mănâncă
paie, băiete, și mai ales cei de aici îmi
pare că sigur o să ni facă rău ..,
împreună cu mine, pentru minciunile ce
li se spun; de aceasta sânt sigur. Întru
aceasta să luați pe efendii noștri ca
să nu spuie apoi că din... a aflat vreme
acest lucru și să cădem nedrept în mâ-
nie; faceți-i să priceapă cu argumente
că nu se poate să nu se cugete lucrul
..., trei și jumătate iucuri de zahereă să
se cuprindă printr'una la .., lucru neo-
bișnuit, decât în vreme de gătire ... și
cum e cu putință să nu ... spunem că
e... Care acestea nu le spunem ca să ră-
mâie treaba nefăcută, ferească Dumne-
zeu; ți le spun ca să-i preîntîmpini, pentru
ca să nu cădem nedrept în mânie; întru
aceasta eu am început lucrul meu fără să
aștept banii lui..., și Dumnezeu să dea
capăt bun.

M'am curarisit; vă doresc din inimă
toate cele dorite.

Novembre 17.

Iubitorul tău tată

Ioan Caragea Voevod.

CCCC.

Ioan Gheorghe Caragea-Voda către fiul său, despre afaceri cunoscute.

După 1812.

Εἰς τὰς δεκατέσσαρας καὶ δεκαοκτὼ καὶ
εἴκοσι τοῦ Δεκεμβρίου θὲ νὰ ἰδῆτε πετίλους
μουαμελέδες ἀπὸ μερικῶς ρε ²¹ ἀρίδες καὶ θὲ
νὰ γίνουν καὶ μερικὰ νυράκια, ἀλλὰ ζαρρασίζικα
μόνον πῶς θὲ νὰ χαλάσῃ τὸ κέφι σας! Ἀπὸ
δὲ τὰς ἐννέα τοῦ Ἰαννουαρίου μέχρι τῶν δε-
καεννέα τοῦ αὐτοῦ προῦ καὶ ²² τσον ²³ εἶναι
ἀπειρα φεσάτια, ποιηλοσιδῇ καὶ Φράγκοι,

La patruşprezece și optsprezece și două-
zeci ale lui Decembre o să vedeți a-
nualele procese de la unii ... și să se
facă și unele ... dar bunicele, dar cum
să (nu) ți se strice cheful! De la nouă
Ianuar până la nouăsprezece ale lu-
nii, înainte ce ... sânt nesfârșite tulbu-
rări de tot felul, și Frânci amestecați,

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 nedescifrate.

ἀνακατωμένοι· μάλιστα, τῆς δωδεκάτης τοῦ Ἰαννουαρίου, προσέχετε ¹ εἰς ἄκρον μηνού-
σικη· αὐτὰ εἶναι τὰ τοῦ Μεχμέδ-ἐφένδη.

Ὁ ² γράφει τοῦ κόνσολου μὲ πολλὴν εὐγένειαν, παραπονούμενος ὅτι δὲν τοῦ γράφω νοδιτάς, ὡς ἄλλοτε, διὸ καὶ τοῦ γράφω τὸ παρόν· καὶ θέλει τοῦ τὴ στείλῃ διὰ ἐπίτηδες ἀνθρώπου.

Τώρα μὲ τὸ ἔφερσεν ὁ Ῥαστῆς καὶ δὲν μὲ ἄρσας· διὰ τοῦτο καὶ δὲν τὸ ἐμπειρικλείω· ὅλο τὸ σφάλμα τὸ ρίπτει ἐπάνω σας, ἐν ᾧ τὸν εἶπον νὰ τὸ κάμῃ ἄλλῶς. . . .

mai ales la douăsprezece Ianuar. Așteptați... în culmea acestea sânt ale lui Mehmed-Efendi.

... serie consulului, cu multă nobleță, supărat că nu-i scriu *novitale*, ca altă dată; pentru care-i scriu cea de față, și se va trimite prin om potrivit.

Acuma mi-a adus-o Rastî, și nu mi-a plăcut; de aceia nici n'o închid aici: toată greșeala o pune asupra ta, pe când i-am spus s'o facă altfel. . . .

CCCCI.

După 1812.

Ioan Gheorghe Caragea către fiul său, despre afaceri politice secrete și despre nevoia zaherelei³.

Ἀπὸ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ 155 αὐτὴν σαφῶς ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν μᾶς ἀπατᾷ: ἂν ἤθελε νὰ μᾶς γελᾷ καὶ ἦτον ἡ πρόθεσις τοῦ τοιαύτου, τί τὸν ἐκόσμιζε νὰ μᾶς ὁποσχεθῇ τὰ πάντα; Ὁ ἄνθρωπος μᾶς λέγει ἐν εἰλικρινείᾳ ἐκείνο ὅπου δύναιται νὰ κάμῃ καὶ ἐκείνο ὅπου δὲν δύναιται· τί σαφεστέρα ἀπόδειξις εἰλικρινείας ἀπὸ αὐτῆς; Εἰς τὰ ὅσα μᾶς ἐγράφετε προλαδόντως, ἂν ἀποφασίσθῃ εἰς τὸ 233, νὰ γράψουν πρὸς τοὺς 203 τῶν τριῶν φ νὰ μοι σταλοῦν τὰ γράμματα, στοχάζομαι νὰ τὰ κρατήσω ὑστερον ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀπόκρισιν τοῦ 155, ἐν ὅσῳ νὰ λάβω δευτέραν προσταγὴν ἢ 272 καὶ πιναρισθῇ ὁ 155 καὶ ἀδιαφορήσῃ ἐν ᾧ φιλοτιμῆται ἢ νὰ δεῖξῃ δοῦλυσιν εἰς τὸ φ μὲ τόσην προθυμίαν ὥστε ἡ Εὐγενεία τῆς ἐξέρχεται ὅτι αὐτὸ τὸ νὰ γράψῃ ἐκ μέρους τοῦ φ πρὸς τοὺς τρεῖς 203 ἦτον μουταλαῶς ἐδικός μου.

Διὰ τὴν ὀποφίαν ὅπου εἶχε τὸ φ ἀπὸ τοῦ 152 τώρα ὅπου 286 ἡ εἰλικρινεία τους δὲ ἡμπορεῖ τάχα νὰ πετράξῃ; Διὰ τοῦτο, ἂν προλάβουν καὶ μοι ἔλθουν τὰ γράμματα δὲν τὰ στέλλω, ἐν ὅσῳ νὰ λάβω προσταγὴν, καὶ προσθάτετέ μὲ τὴν ἐκείνο δὲ ὅπου ἔχω στοχάζομαι εἶναι ὅτι τὸ 211 θὲ νὰ διαλυθῇ καὶ θὲ νὰ τὰ χαλάσουν μεταξὺ τους καὶ ἐπομένως καὶ τὰ ἐδικὰ μας κατὰ τὸ 164 θὲ νὰ μείνουν ἀτσλειώτα ὅχι 2 209 ἢ ὅντες χαλασμένοι μεταξὺ τους ἢ 163 δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀνοίξῃ 209 μὲ τὴν M ἢ τοιοῦτον στοχάζομαι τὸ καράρι αὐτῆς τῆς δουλειᾶς ὅτι ἡ 163 ἐ-

De la răspunsul lui ... lămurit arată că nu ne înșeală; dacă a vrut să-și rădă de noi și era gândul lui unul ca acesta, ce-l costa să ni făgăduiască toate? Omul nostru spune în sinceritate ce poate să facă și ce nu poate; ce mai lămurită dovadă de sinceritate decât aceasta? La câte ni seriai dăunăzi dacă s'a hotărât la ..., să serie la ..., celor trei ..., să mi se trimeată scrisorile, gândește să le capăt după acel răspuns al lui ..., întru cât să iau o a două poruncă... și să se pichirească ... și să împrăștié întru cât îi place cîntea ... să arăte slujbă ca să ... cu atîta grabă. † Dumneata știi că aceasta o serie din partea lui ... către cei trei ... era ... al meu.

Pentru bănuiala ce o avea ... de la ... acum cînd ... sinceritatea lor nu poate oare să încerce? Pentru aceea, dacă o iau înainte și-mi vin scrisori, nu le trimet, pînă să capăt poruncă, și grăbiți cu ea; dar ce gîndese eu e că ... se va desface și se vor pierde între ei și apoi și ale noastre, după ..., poate să rămîie neisprăvite..., fiind pierduți între ei ..., nu poate deschide ...; eu așa gîndese despre restul acestei slujbe ... că rămîne neschimbată în socoteala ei ... *interesează* toate celelalte Curți foarte mult ciuda lui... și bănuiala.

¹, ² tot nedescifrate.

³ Descifrată de d. Socrate Sofiriadis.

πιμένει ἀκαταθέτως εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς 196 265 ἰντερσεάρεϊ δὺλας τὰς ἄλλας αὐλὰς πολὺ τὸ πείσμα τοῦ 166 καὶ ἡ [ὑπερ]οψία.

. βίαν ἔτι δὲν ἀναλογεῖ μὲ τὸ ἀσύνηθες τοῦ πράγματος, καὶ πάλιν σὰς λέγω ὅτι δὲν εἶναι ζῆρα οἱ ἄνθρωποι, μὰ τὸν Θεόν, ἄνω κάτω θὰ γίνουν, μὰ δέδοσθω διὰ σιγανέτι τὸν ζαχιρὲν αὐτόν, ἔπειτα πρέπει νὰ εἶναι καράβια νὰ τὸν φορτώσουν ἔτοιμα, ποῦ καράβια εἰς 129 133 καὶ 134 αὐτὰ τὰ 140 εἶναι γειτονικά. Τὸ παραμικρότερον μανθάνεται ἀπὸ τοὺς ἐδῶ· ἐκτὸς τούτου οἱ ἴδιοι καπανλίδες, ἐλέποντες τόσον ζαχιρὲν νὰ ὅστε-ρῶνται, θὲ νὰ ἀρχίσουν νὰ φωνάζουν· οἱ ἴδιοι 140 λίδες θέλουν κοινολογῆσαι τὸ πρᾶγμα: πῶς λοιπὸν νὰ φυλαχθῇ μυστικόν; Προλαβόν-τως διὰ τὰ ἐνδεχόμενα ἐπρόλαβα καὶ ἔγραψα τὴν ἰδέαν μου, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ὠφέλιμος, καὶ ἔμπορεῖ νὰ μὴ δώσῃ καμμίαν ὑποψίαν, νὰ δοθῇ δηλ.: μέρος ζαχιρὲ κατὰ τὸ σύνη-θες εἰς τοὺς καπανλίδες εἰς Ἰπραιλλαν, καὶ νὰ [κρατη]θῇ εἰς τὸν τόπον ποσότης ζαχιρὲ ἱκανή, ἥτις, χρεῖας τοχούσης, νὰ εἶναι ἔτοιμη διὰ νὰ γένῃ σέβκι ἀμέσως εἰς 1 140 τετε 280 ἐπέλθῃ, ὃ μὴ γένοιτο, ἀνάγκη ἀτζικδὴν ἀτζιγὰ τὸν γιουρουττουρδίζω· ἐγὼ δὲν ἐγκρίνω παντελῶς τοῦτο τὸ τερίπι, καὶ τὸ εὐρίσκω ὀλεθριώτατον, τόσον ὥστε προβλέπω 273 τῶν ὅσων δικαίων φιλαρτιῶν ὑπονοιῶν θέλωμεν προξενήσῃ εἰς τοὺς γείτονας, σύγχυσιν καὶ [σπ]άσιμον Βουκουρεστίου καὶ Τσάρας· αὐτὰ ἔγχεος τοῦ σαδακατίου μου τὰ δηλοποιῶ προλαμβάνων καὶ πάλιν ὅτι εἶναι ὀρισμὸς τῆς κραταιοτάτης Βασιλείας.

Μὴ φοβῆθῃς νὰ τὰ εἰπῇς, διότι βέβαιος νὰ εἴσθαι ὅτι θέλωμεν παρακρούσῃ καίριως· προβλέπω τὸ ἄφρευτον κακόν, καὶ κακὸν μέ-γιστον καὶ μεμλεκέττς καὶ θὲ νὰ προσ-κρούσωμεν ἀδύνατον τὸ μυστικόν, καὶ ἐπό-μενον καὶ ἄφρευτον τὸ κακόν, 296 ἔπρεπε νὰ κάμετε αὐτὰς τὰς βεφλεξιόνας, καὶ τεδπιρδὲν δεγίλ ἰδί· αὐτὸ ὅπου ἐπροβάλετε, τί νὰ σὰς κάμω; Δὲν ἰξέρετε τὴν ἀχρειότητα τῶν μὲν καὶ τὸν φόβον τῶν δέ, τῶν ἐδῶ μούτλαχ νὰ γίνῃ δέφι, καὶ εἰς τὸ σουρέτι τὸ δικόν μου νὰ δοθῇ τὸ καράρι, νὰ στείλω ἕνα γιοῦκι μό-νον εἰς τὴν Πόλιν τώρα, καὶ ὁ ἄλλος ζαχιρὲς νὰ στέκη, καί, ἰνσαλλάχ, ἂν δὲν χρειασθῇ, τὸν στέλλω καὶ ἐκείνον τὴν ἀνοίξιν εἰς τὴν Πόλιν.

. Silă încă nu se potrivește cu felul neobișnuit al lucrului, și iarăși îți spun că nu sânt dobitoace oamenii, ei, Doamne, sus și jos ajung; ei să se dea prin sinet acea zahereă, apoi tre-buie să fie corăbii gata s'o ducă, unde corăbii ... și la ... acestea sânt din ve-cini. Cel mai mic lucru se învață de la cei de aici; afară de aceasta capanlâii înșii, văzând atâta zahereă că se pierde, poate să înceapă a vorbi; înșiși ... vor face știut lucrul; deci cum să se pă-zească taina? Dăunăzi prin cele primite am luat-o înainte și am scris părerea mea, care e și folositoare, și poate să nu dea nicio bănuială, adică să se dea o parte din zahereă după obiceiul ca-panlâilor din Brăila, și să se capete la fața locului atâta zahereă destulă, care, la nevoie, să fie gata a se trimete în-dată la ... a venit, ceia să nu fie, ne-voie lăfișă a se trimete răpede; eu nu judec deplin această socoteală, și o gă-sesc foarte pierzătoare, atât cât prevăd ... câte drepte bănuieli mărunte vom că-șuna la vecini, tulburare și năcaz al Bucureștilor și al Terii; acestea ca ne-voie a rostului meu le vădesc, socotind înainte de toate și iarăși că e poruncă a prea-puternicii Împărății.

Nu vă temeți s'o spuneți, căci să fii sigur că vom întâmpina-o din vreme; prevăd nelipsitul rău, și rău foarte mare și...; nu e cu putință să întâmpinăm taina și deci urmează nelipsit rău... tre-buie să faceți aceste *reflexii*, și nevoile nu erau. Ceia ce aduceți înainte, ce să vă fac? Nu cunoașteți netrebnicia unora și frica altora, celor de aici să piară neapărat, și la copia mea să se dea ho-tărăire ca să trimet numai un *iuc* la Ta-rigrad acum, și cealaltă zahereă să ră-mâie, și, de-ar da Dumnezeu, dacă n'ar fi de nevoie, îl trimet și pe acela, la deschidere (?) la Tarigrad.

1813,
13 Februar.

Scarlat-Vodă Callimachi, Domnul Moldovei, către Ioan Gheorghe Carageă, al Terii-Românești, recomandând pe Căminarul Alexandru Vlastò și felicitându-se pentru pace.

† Ἐκλαμπρότατε, ὑψηλότατε καὶ εὐσεβέστατε
Αὐθέντα καὶ Ἥγεμὼν πάσης Οὐγγροβλαχίας,
κύριε, κύριε Ἰωάννη Ἰωάννη Γεωργίου Κα-
ρατζᾶ Βοσδὸδα, ὡς ἀδελφὲς ἡμῖν ἀγαπητὲς καὶ
περιπόθητες, τὴν Ἐκλαμπρότητά της ἡδιστα
κατασπαζόμενοι, ἀδελφικῶς προσαγορεύομεν·
διαφυλάττοι αὐτὴν Θεὸς ὁ ἅγιος ἐν ἀκροτάτῃ
ὕψει καὶ ἀμειψπρωτῇ εὐδαιμονίᾳ, μετὰ μα-
κροδιότητος καὶ ἐπιτεδέως πάντων τῶν ἐρε-
τῶν αὐτῇ καταθυμίων. Θέλοντες καὶ διὰ ζώ-
σης φωνῆς νὰ ἐπιτείνωμεν ὅσα ἐγγράφῳ προ-
ξέθεμεθα λόγῳ τῇ αὐτῆς Ἐκλαμπρότητι, στέλ-
λομεν ἤδη, κατ' ἔθος ὅσον ἀρχαῖον ἐπὶ το-
σοῦτον καλῶς διατηρούμενον, τὸν ἡμέτερον ἄρ-
χοντα Καμηνάρην Ἀλέξανδρον Βλαστόν, συγ-
χαίροντες αὐτῇ μὲν ἀδελφικῶς ἐφ' οἷς περ ἄ-
νωθεν παροῦσι καλοῖς ἐλκίσται, ἐνχοίμενοι δ' ἀπὸ
μέσης καρδίας κρείττω τὰ μέλλοντα καὶ βελ-
τίω τὰ ἐπόμενα. Ἀποδίδοντες δὲ τῷ Σωτῆρι
Θεῷ τὰς εὐχαριστίας, τῷ τὴν εἰρήνην τῷ καθ' ἡ-
μᾶς δωρησαμένῳ Κόσμῳ, καθ' ἣν ἡ τε χρο-
νία κατατέλεται ἔχθρα, καὶ ὁ μακρὸς ὥχστο
πόλεμος, οὐχ ἤττον ἐνχοίμεθα, ἐξοπλιζόμενοι
ἤδη εἰρηνικῶς ἀμφοτέρω, καὶ τὸν τῆς ἀνο-
ποιήτου ἀγάπης ἐνδύομενοι θώρακα, ἐπὶ τὴν
ἱεράν της πολιτείας ὁμόνοιαν. ἐς αἷ νὰ εἰρη-
ναγωγῶμεν τῇ ἀδελφικῇ καὶ ἀπολέμῳ ἀμοι-
βαίᾳ διαγωγῇ, ὥστ' ἐν ἅπασι τοῖς καλοῖς καὶ
κοινοφελέσι κοινοπραγοῦντες, καὶ ἀδελφοὶ πο-
θεῖνοι καὶ γείτονες φίλτεροι νὰ διάγωμεν,
καθ' ὅσα τὰ τε ἴδια ἡμῖν, καὶ τὰ τῶν ἀμοι-
βαίων ἡγεμονειῶν ἀπαιτεῖ διαφέροντα. Καλῶς
δὲ πεποιθόμενοι ὅτι ἰσορρόπῳ καὶ ἀμεταμε-
λήτῳ προθυμίᾳ, ἐν ἔσῃ ψυχῇ καὶ τρόπῳ ὁ-
μοίῳ θέλομεν ἐξῆς μετ' ἀλλήλων ἐφ' ἅπασι
διάγῃ, ἀξιοῦμεν ἀδελφικῶς τὴν αὐτῆς Ἐκ-
λαμπρότητα νὰ χαροποιῇ ἡμᾶς συνεχῶς, ἐξαγ-
γέλλουσα διὰ τῶν ἐκλάμπρων αὐτῆς ἀδελφί-
κων τὰ της εὐκταίας ἡμῖν ἀγαθῆς ὕψους της,
ἣς καὶ τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα, πανευ-
τυχῇ καὶ πανευφρόσυνᾳ.

αὐτίφ, Φερουαρίου ιγ' η'.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της

ὡς ἀδελφικῶς
ἡμεῖς ἀγαπῶμεν
καὶ ἐκλαμπρότητα
καὶ εὐσεβέστατε

† Prea-luminate, prea-înălțate și prea-
evlavioase Doamne și stăpân a toată Un-
grovlahia, Doamne, Doamne Io Ioane
Gheorghe Carageă Voevod, ca frate nouă
iubit și prea-dorit, pe Strălucirea Ta cu
toată plăcerea sărutând-o, frățeste către
Dânsa mă îndrept; să te păzească Dumne-
zen Sfântul în prea-înaltă sănătate și nestră-
mutată fericire, cu viață lungă și dobândire
a tuturor celor Ție dorite. Voinđ ca și prin
viu graiu să întindem câte prin scris am a-
rătat Strălucirii Tale, trimetem acum, după
obiceiul cel vechiu bine păstrat până azi, pe
al nostru boier Căminarul Alexandru Vlas-
tò, urându-Ți frățeste toate bunurile ce
poțesti de sus, dorindu-Ți din adâncul ini-
mii și mai bune cele ce au să vie și încă mai
plăcute cele ce vor urma. Dând însă mân-
tuitorului Dumnezeu mulțămiri, celui ce a
dăruit pacea Lumii noastre, prin care s'a
desfăcut îndelungata dușmănie, și s'a dus
marele războiu, nu mai puțin. Ne rugăm,
înmărându-ne pașnici amândoi, și îmbră-
când pieptarul iubirii nefățărite, ca, pen-
tru sfântă înțelegerea cărmuirii, totdeauna
să trăim în pace cu purtare frățescă și
nerăzboinică unul către altul, pentru ca,
lucrând împreună în toate cele bune și
obștii de folos, să petrecem ca frați doriți
și vecini mai iubiți, în toate cele cerute
de ale noastre și ale Domniilor noastre
deosebiri. Deci, fiind încredințat bine că
printr'o grabă cumpănită și neschimbată
în același suflet și cu chip asămănător
vom petrece de acum înainte între noi la
toate, rugăm frățeste pe Strălucirea Ta
să ne bucure necontenit, vestindu-ne prin
strălucitele-Ți [scrisori] ale Tale despre
sănătatea Ta bună, nouă dorită, ai căreia
anii fie de la Dumnezeu foarte mulți, cu
totul fericiti și foarte mulțămiți.

1813, Februar 13.

Al Strălucirii Tale ca frate și la po-
runcă gata

Scarlat Callimachi Voevod.

CCCCIII.

Sinetul lui Mihail Suțu pentru ce a primit de la Stolnicul Nenciulescu, cu o socoteală. 1813,

29 Februar.

Ἰσὺν τοῦ σενεδίου τοῦ ἐνδοξοτάτου ἄρχοντος
δραγομάνου Τσελεπή Μιχαήλ Σοῦτζου.

Ἐλαβὼν ἐκ τῆς χρεωστομένης μας ποσό-
τητος τῶν 81.803 γροσίων καὶ 33 ἄσπρων
παρὰ τοῦ ἄρχοντος Στολνίκου Νεντζιουλέσκου-
λου διὰ τοῦ κὺρ Γεωργίου Σακκαλαρίου γρό-
σια 39.000, ἧτοι τριάντα ἐννέα χιλιάδες, καὶ
εἰς ἐνδειξὴν ἐδόθη τὸ παρόν μου ἐνυπόγραφον
εἰς χεῖρας τῆς Τιμιότητός του.

Φεβρουαρίου κθ', 813.

Μιχαήλ Σοῦτζος.

Γρόσια

84.503 ἡ περιεχομένη ποσότης εἰς τὸ αὐθεν-
τικὸν σενέδι, κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῶν
ἀρχόντων.

2.700 ἐκπίπτουνται, διὰ τὰ ὅποια εὑρέθη εἰς
τὴν Βιστιεριὰν σενέδι τῶν ἐπιστάτων
τῶν ποσῶν διὰ τὴν περιλαβὴν αὐ-
τῶν, ἂν' οὗ ἔγινεν ἡ ἀναφορά.

81.803 μένουσιν: δι' αὐτὴν τὴν ποσότητα ἐδόθη
ὁμολογία χρεωστικὴ ἐπ' ὀνόματι τῆς
Τιμιότητός του.

Copie a sinetului prea-slăvitului dumi-
sale dragomanul Celebi Mihail Suțu.

Am primit din datorita nouă sumă de
81.803 lei și 33 aspri de la dumnealui
Stolnicul Nenciulescu prin chir Gheorghe
Sachelarie lei 39.000, adică treizeci și
nouă de mii, și spre dovadă s'a dat cea
de față iscălită în mâinile cinstit Dom-
niei Sale.

Februar 29, [1]813.

Mihail Suțu.

Lei

84.503 suma cuprinsă în sinetul domnesc,
după anaforana boierilor.

2.700 se scad, pentru care s'a găsit în
Vistierie sinet al epistaților pos-
telor pentru primirea lor, de unde
s'a făcut anaforana.

81.803 rămân: pentru care sumă s'a dat
recunoaștere de datorie pe numele
Înălțimii Sale.

CCCCIV.

Raport către Ioan-Vodă Carageă, despre cererea de către Hafiz-Ali-Pașa
a fiului lui Mollâ-Pașa și un trimes sârb.

1813,
16 Mart.

Εὐγενέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Ταῦτη τῇ ὥρᾳ ἔλαβον ὁ δοῦλός της εἰ-
δητὴν ἀπὸ τὸν καποῦ-κεχαγιάν Βιδυνίου ὅτι
ὁ ὀφηλόμενος Χαφίζ-Ἀλή-Πασᾶς ἐζήτησε διὰ
ὁμήρους ἀπὸ τὸν Μολλά-Χασάν τὸν Ἰσμαήλ-
Πασάν, καχαγιάν καὶ γυναικὸς ἐκείνου τοῦ Μ-
Πασάν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Δερβίς-πέγην. Τὸ
τοῦ υἱοῦ ζήτημα κατετάραξε τὸν Μ.-Πασάν,
καὶ μάλιστα διὰ τὸν τραχὺν τρόπον ὡς λέγει.
Ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται ἐν ἀγωνίᾳ μεγίστη,
ἀγνοῶν τί νὰ ἀποφασίσῃ. Τὸ μόνον καλὸν
ὅτι σύστημα δὲν ἔχει τὸ νὰ ἀντιπαραταχθῇ,
ἀλλ' ἢ νὰ ἐνδώσῃ, ἀποστελλῶν τοὺς ζητουμέ-
νους, ἢ νὰ ἐπιζητήσῃ καταφύγιον. Ποῖον ἐκ
τῶν δύο ἔχει νὰ γένῃ, ἄδηλον ἐστίν. Αὕτη ἡ
τραγωδία ἀφελύτως μετὰ δύο ἡμέρας πρέπει
νὰ λήθῃ ἐν τέλος, ἐπειδὴ οὕτως συμφωνήθη:
μετὰ τρεῖς ἡμέρας νὰ δώσῃ τελεῖαν ἀπάντησιν.

Ἀπὸ τοὺς Σέρβους ἦλθεν εἰς Βιδὼν ἕνας
προκομμένος ἄνθρωπος ἀγνοεῖται δὲ ἡ αἰτία
δι' ἣν.

Prea-nobile Doamne al mieu,

† În acest ceas am primit eu, robul
Tău, veste de la capuchehaiaua Vidinului
că prea-Înălțatul Hafiz-Ali-Pașa a cerut ca
ostateci de la Mollâ-Hasan pe Ismail-
Pașa, chehaie și cumnat prin nevastă a
lui M[ollâ]-Pașa, și pe fiul lui, Derviş-
beg. Cererea fiului a tulburat pe M[ollâ]-
Pașa și mai ales pentru chipul cel aspru
cum spune. Omul se găsește în mare
chin, neștiind ce să facă. Atâta e bun că
n'are cum să se împotrivească, ci sau să
se supună, trimetând pe cei ceruți, sau să
cante un adăpost. Care din două va fi, nu
se poate prevedea încă. Această tragedie
neapărat după două zile trebuie să iea
capăt, căci așa s'a învoit: după trei zile
să deie răspuns desăvârșit.

De la Sârbi a venit la Vidin un om
învățat; nu se știe din ce pricină.

Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὸ παρὸν πρὸς ἰδέαν τοῦ Ὑφους της. Τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶησαν θεόθεν ὅτι πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

αὐγ', Μαρτίου ιε'.

Τοῦ θεοφρουρήτου Ὑφους της ἐλάχιστος δοῦλος

Ἐ... Ἀργυρόπουλος (;).

Și acestea deocamdată pentru știința Înălțimii Tale. Iar prea-străluciții ani ai Tăi fie de la Dumnezeu cât mai mulți și cu totul fericiți.

1813, Mart 16.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mie rob.

E. Arghiropol (?).

CCCCV.

1813,
18 Mart.

Raport către un mare boier al lui Vodă-Caragea, despre o scrisoare către Domn cu privire la lucrurile de peste Dunăre.

Τὴν Εὐγενσίαν της ἀδελφικῶς προσκυνῶ.

† Περὶ τῶν εἰς τὰ ἀντικρυνὰ μέρη διατρεχόντων φανερώων τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑφει της διὰ τοῦ παρόντος ἐμπειρικισιόμενου μου δουλικού, τὸ ὁποῖον παρακαλῶ νὰ προσφέρῃ, τῷ δὲ ἐπιφέρουντι τὸ παρὸν κατάνη νὰ δοθῇ μινζήλι διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ. Καί, ἐρουνῶν τὰ περὶ τῆς μυριοποθήτου μοι ἀγαθῆς ὑγείας της, μὲνω

αὐγ', Μαρτίου ιη'.

Τῆς Εὐγενσίας της ὡς ἀδελφὸς καὶ δοῦλος.

Ἐ... Ἀργυρόπουλος (;).

Νὰ ἔχω ἄμυσον ἀπόκρισιν περὶ πάντων τῶν γραφομένων. Τὰ πράγματα ἐκορυφώθησαν, καί, ἂν δὲν λάβωσι τὸ ποθοῦμενον πέρας, Κύριος οἶδε ὁποῖα δεινὰ ἔχομεν πάλιν νὰ δοκιμάσωμεν.

Τὸ πρὸς τὸν Λογοθέτην Της παρακαλῶ νὰ δοθῇ ὡς περιέχον γράμματα ἀναγκαῖα.

Mă închin frățeste dumitale.

† Pentru cele ce se petrec în părțile din față arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prin cea de față [scrisoare] a mea închisă în acest plic, pe care te rog a o înfățișa, iar catanei care aduce [scrisoarea] de față să i se dea menzil pentru a se întoarce. Și, cercetând despre sănătatea Ta bună de mii de ori mie dorită, rămân

1813, Mart 18.

Al dumitale ca frate și rob.

E. Arghiropol (?).

Să am nemijlocit răspuns pentru toate cele scrise. Lucrurile s'au îngrămădit, și, dacă nu iau capătul dorit, Domnul știe ce lucruri grozave o să pățim.

[Scrisoarea] către Logofătul Tău mă rog să se dea, de oare ce cuprinde scrisori de nevoie.

CCCCVI.

Pe la 1813,
29 Iulie.

Domnița Ralû Caragea și fratele Alexandru către un cleric, despre un călugăr de la Veria.

Τὴν ἱεράν αὐτῆς δεξιάν εὐλαβῶς ἀσπάζομένη, προσκυνῶ.

† Μετὰ τὴν ἐρουναν τῆς ἐφετωτάτης μοι πανιέρου ἀγαθῆς ὑγείας της, δὲν λέπω νὰ τῇ φανερώσω ὅτι ἐμεῖς, θεῖω ἐλέει καὶ δι' εὐχῶν της ἀγίων ἤκαντες, ὑγιαίνομεν. Δεσπότη μου πανιερότατε, ὁ ἐπιφέρων τὸ παρὸν μου, κὺρ Μεθόδιος ἱερομόναχος, Βεριώτης, εἶναι ἀπὸ τὸ μοναστήρι τῆς Παναγίας Μελισίου, πτωχὸν μοναστήρι, διὸ καὶ ἔρχεται ἡ Πανοσιότης του ταξιδιότης ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸ μοναστήρι του διὰ νὰ συνάξῃ πρὸς βοήθειαν καὶ ἀναγκάσιν. Εἶναι δὲ ἡ Πανοσιότης του ὅλος

Dreapta Ta cu evlavie sărutând-o, mă închin.

† După cercetarea preasfinte Tale bune sănătăți mie prea-dorite, nu lipsese să-Ți arăt că noi, cu mila lui Dumnezeu și rugăciunile Tale sfinte, sântem toți sănătoși. Părinte al mieu prea-sfințit, cel ce aduce această [scrisoare] a mea, chir Metodie ieromonahul, din Veria, e de la mănăstirea Panaghiei Melisia, săracă mănăstire, pentru care și vine Preasfinția Sa călător trimes de mănăstire ca să adune pentru ajutor și învoire. Ci e Preasfinția

γενία της, ὅπερ πάντας τοὺς περὶ αὐτὴν ἰδὼν, ὡς
βραβεύσεις ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἀνακτορικοῦ στόμα-
τος καὶ ἀπὸ τῆς ἰδίας ...

Ζῆθι, ἄνερ ἀξιάγαστε! καὶ σκεπασθείης ὑπὸ
τὴν θείαν ἀντίληψιν, διαφυλαττόμενος ἀπὸ
ὀφθαλμῶν δασκάνων, πρὸς καύχημα τοῦ γέ-
νους καὶ ἐμὸν σεμνολόγημα καὶ ἔρσισμα καὶ
καταφύγιον.

Τὰ τοῦ νέου συνοικισίου ἔγιναν ὑπόθεσις
μεγίστης ἀθυμίας καὶ ψυχικῆς δυσφορήσεως τοῦ
θεοφρουρήτου Ὑφους της, δυσφορήσεις, ἦτις
διὰ τὴν φύσιν τοῦ πράγματος καὶ τὸ γνωσ-
τὸν ἦθος τοῦ νεονόμου δὲν ἤμπορεῖ νὰ
παύσῃ μὲ τὸν καιρὸν. Ἀλλ' ὁ γέγονε, γέγονεν.
Ὁ δοῦλός της ἀνέφερον τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑ-
φει τοῦ ὅτι πρέπει νὰ γράψῃ τῇ Δομνίτζῃ,
πενθερᾶ μου, πρὸς παρηγορίαν αὐτῆς τε καὶ τῆς
δυστυχοῦς γυναικαδελφῆς μου, — δυστυχοῦς.
λέγω, ὅχι διότι ἀφηρεῖται τοιοῦτον σύζυγον,
κατὰ τοῦτο εἶναι εὐδαιμονοστάτη, ἀλλὰ δυστυ-
χοῦς διὰ τὴν γυναικίαν φιλοτιμίαν καὶ διὰ
τὸ μετέπειτα ἀπροστάτευτον. Ὡς συμπάθεστα-
τον καὶ φιλοσυγενὲς καὶ φιλοδίκαιον, τὸ Ὑ-
φος της ἀπεκρίθη ὅτι θέλει γράψῃ καὶ ἡ
Εὐγενία της ἐν τοσοῦτῳ, φύσει ἐπικαμπῆς εἰς
τοὺς πάσχοντας, ἃς ἐπιφεκάσῃ παραμυθητι-
κοὺς λόγους εἰς τὰς τεθλιμμένας ψυχάς, καὶ
τῆς μητρὸς, καὶ τῆς κόρης.

Τὸ θεοφρουρήτον Ὑφος της εἶπε τῷ δοῦλῳ
της ὅτι, διὰ νὰ μὴ λυπήσῃ τὴν Κυρίαν, φι-
λάτην της, ἐν δυὶ λέξεσιν ἔγραψε τῇ Ἑκαμ-
πρότῃ της τὰ περὶ τοῦ συνοικισίου· πρέπει
νὰ ἔχῃ ἡ Εὐγενία της ἐκτεταμένην περιγρα-
φὴν τῶν τρεῖς ἀντων πρὸς, καὶ κατὰ, καὶ μετὰ
τὸ συνοικεῖσιν, παρὰ τοῦ Ὑφους της: τόσῃν
ἀπέχθειαν καὶ ἐδελυγμὸν ἔχει ὁ Αὐθέντης
κατὰ τοῦ γνωστοῦ, ὥστε τρυφὴν ἔχει τὸ νὰ
λέγῃ ἀδιακόπως κατ' αὐτοῦ μεθ' ὧσων ἔχει
κονριδέντα καὶ νὰ μὴ κρύπτῃ καὶ εἰς τοὺς
ξένους τὴν ἀντιπάθειάν του μὲ τὸν τρόπον
του· εἰσέτι ὁ γνωστὸς ἔξω ἀπὸ ἕνα κίνημα
τῆς κεφαλῆς τοῦ Αὐθέντου αὐτῆς διὰ καλὴ
σου μέρα καὶ καλὴ σου σπέρα δὲν ἀξιῶθῃ.
Πολλάνκις μὲ εἶπεν ὁ Αὐθέντης, τὸ ... (sic)
„πολλὰ πικρὸ θὰ φανῇ τὸν Σπαθάρη τὸ συ-
νοικεῖσιν αὐτό“· ἐξ ἀρχῆς τὸ ἐνέκραξε.

Δὲν περιγράφεται ἡ ἀγάπη ἡ πατρικὴ ὑποῦ
ἔχει τὸ Ὑφος της πρὸς τὴν Εὐγενίαν της·
μάλιστα πρὸς πάντες, ἐξ ἡμερῶν εἰμῶθα ὅ τε ἄρχων
Ποστέλνικος Βλ[αχούτση] καὶ ὁ δοῦλός της εἰς
τὸ χουζούρι τοῦ Ὑφους του, ὅτε, παρεμπροσ-
θῆς ὁμιλίας περὶ τοῦ γνωστοῦ, παρέστη ὁ λό-
γος εἰς τὰ μέριτα τῆς Εὐγενίας της, τὰ ὁ-
ποῖα ὁ Αὐθέντης ταδὰδ ἰδερὲν ἐξεθείαξε καὶ

δumneata, mai presus de toate beizadelele,
ca unul care ești întărit din însăși dom-
neasca gură și din chiar...

Să trăiești, om vrednic de iubire, să
fii ocrotit de dumnezeiescul ajutor, pă-
zit de ochiul încercărilor, spre gloria
neamului și a mea demnitate și sprijin
și adăpost.

Ale noii căsătorii au fost prilej de
prea mare supărare și apăsare sufletească
a Înălțimii Sale de Dumnezeu păzite,
apărare care prin firea lucrului și cunoscutul
caracter al noului soț nu poate înceta cu
vremea. Dar ce s'a întâmplat, s'a întâmplat.
Eu, robul tău, am adus înainte Înălțimii
Sale de Dumnezeu păzite că trebuie să serie
Domniții, soacrei mele, pentru mângâierea
ei și a nenorocitei cumnate a mele, —
nenorocită, zice, nu pentru că s'a răpit un
astfel de soț, căci în aceasta e prea fericită,
ci nenorocită pentru ambiția femeiască și
pentru lipsa de apărare pe urmă. Ca unul
care e milos și iubitor al nobililor și al
dreptății, Înălțimea Sa a răspuns că va
serie; și dumneata întru aceasta, din fire
aplecat spre cei ce sufăr, să trimeți cu-
vinte de mângâiere sufletelor întristate, și
ale mamei, și ale fetei.

Înălțimea Sa de Dumnezeu păzită a
spus robului Tău că, pentru a nu întrista
pe Doamna, prea-iubita Lui, în două rân-
duri l-a scris Strălucirii Sale pentru căsă-
torie; trebuie ca dumneata să ai o descriere
pe larg a celor ce s'au desfășurat înainte,
și după, și împreună cu căsătoria, de la Înăl-
țimea Sale: o astfel de răspingere și scârbă
o are Domnul împotriva celui știut, încât
nu-i vine să se coboare a vorbi neconținut
contra lui cu câți are *confidență* și ca să nu
ascundă și străinilor antipatia Sa cu cli-
pul lui; încă și cel știut nu s'a învrednicit
de la Domn decât cu o mișcare din cap
la „bună ziua“ și „bună seară“ lui. Adesea
mi-a spus Domnul: „mult amar i se va
părea Spătărului această căsătorie“; de la
început a criticat-o.

Nu se poate descrie iubirea părintească
ce o are Înălțimea Sa pentru dumneata;
mai ales acum cinci, șase zile eram
dumnealui Postelnicul Vl[ahuți] și robul
tău la huzurul Înălțimii Sale, care că-
zând vorba despre cel știut, a ajuns la
meritele dumatle, pe care Domnul re-
cunoscându-le, a lăudat și aplecarea Ta

τὴν πρὸς τὸ Ὑφός του ἀφοσιώσιν της καὶ τὴν μετριοφροσύνην της, ἐπειπὼν: „ὅταν φέρω εἰς τὸν νοῦν μου μίαν ἡμέραν ὅπου ἐχάλασε τὸ χατῆρὶ μου καὶ τὸν ἐτζάρπτισα, ἡ καρδία μου ῥαγίζει“. Πρὸς ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς της ἀπαρτίθησε καὶ τὴν υἱικὴν της φιλοστοργίαν, τὴν ὁποῖαν καὶ ὁ δοῦλος της ἔκαμα τασδίκι, λέγων ὅτι τοσαύτην ἀγάπην ἦν πρὸς πατέρα δὲν ἔδον ἀκόμη, ὥσάν τὸν ἄρχων Σπαθάρη. Καὶ ὁ Ποστέλνικος Βλαχοῦτζης ἐξεθεύαζε καὶ αὐτὸς τὴν Εὐγενίαν της. Κατὰ τὸ παρόν, ἐπειδὴ καὶ ὁ Π[οστέλνικος] Β[λαχοῦτζης] μετὰ τοῦ Π[οστέλνικου] Ἀρ[γυροπούλου] εἶναι ἐναντία, καὶ ἡ Δ[ομνίτζα] Π[αλοῦ] μάλιστα ἐξ ἀρχῆς τὸν ὑποπεύθετο ὡς ἐναντιούμενον εἰς τὸν σκοπὸν της, καὶ τώρα εἶτι μᾶλλον τὸν ὑποδλέπει, ὁφρομένη ὅτι αὐτὸς εἶναι ὅπου φομεντάρει τὸ κατὰ τοῦ ἀνδρός της μέσος τοῦ Ὑφους του, ὅθεν δεικνύει πολλὴν φιλίαν ὁ Π[οστέλνικος] Β[λαχοῦτζης] εἰς τὸν δοῦλόν της, καὶ ὅτι ἰντερσεσάρεται ἄκρως εἰς τὰ κατ' ἐμέ· πλὴν καὶ τῷ ὄντι δὲν μὲ ἔδωσαν αἰτίαν παραπόνου. Ἡ καθ' αὐτὸ δὲ αἰτία εἶναι μὲ τὸ νὰ ἡξέσθη ὅτι προστατεύομαι ἀπὸ τὴν Εὐγενίαν της· ἂν δὲν ἐαρήνεται, μὲ σῶσετοῦσεν, ἂν ἔγραφε τῇ Εὐγενίᾳ του, ὅτι ἐγὼ ἔγραψα πολλάκις πολλὰς εὐχαριστίας ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὴν Εὐγενίαν της, καὶ ὅτι τῇ ἔγραψα τὴν πόσῃν ἀδελφικὴν ἀγάπην ἐνόησα ὅτι τρέφει πρὸς αὐτὴν ἡ Εὐγενία του.

Ὁ ἀγὰ Δινίκος, ὁποστεύμενος μήπως καὶ ἀπὸ ἰντριγκαις ἀντιφαιριωτῶν του ἀποτύχη της Βισιαρίας, τὴν ὁποῖαν ἐλπίζει μετὰ τὸ ἀσεζαμοῦντο, προστρέχει εἰς τὸν δοῦλόν της διὰ νὰ μεσιτεύσω πρὸς τὴν Εὐγενίαν της. Τῇ ὑπὲρνοιξα μὲ τρόπον ὅτι πρέπει νὰ κάμῃ πρὸς αὐτὴν καμμίαν ἐνδεῖαν πραγματικωτέραν τῆς ἀφοσιώσεώς του. Μὲ ἀπεκρίθη ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ θέλει τὸ κάμει.

Ἐγραψα πρὸ ἡμερῶν τῷ καπουνεχαγιᾷ της Ἰπραίλας νὰ στείλῃ τῇ Εὐγενίᾳ της δύο βαρσλάκια χατῆγάρι, φροντίζοντάς το νὰ εἶναι πολλὰ ταξέδικα καὶ καλὰ, καὶ μὲ πρῶτον πλοῖον νὰ τὸ ἐξαποστείλῃ.

Ὁ πάς-πασλί-ἀγασὶ εἶναι πολλὰ παραπονεμένος ἀπὸ τὴν Εὐγενίαν της, καθότι ἀπειράκις μὲ εἶπεν ὅτι τῇ ἔγραψε, καὶ κἄν εἰς γράμμα ἄλλου, δὲν ἐρώτησε τὸ χατῆρὶ του, μήτε εἰς κενάρι. Ἄν ὀρίξῃ, ὥς γράψῃ δύο, τρεῖς ἄράδες εἰς τὸ πρὸς τὸν δοῦλόν της πανευγενές της, διὰ νὰ τοῦ τὸ δεῖξω νὰ εὐχαριστηθῇ. Μὲ παρεκάλεσε νὰ τῷ γκσιτιρίσω

căt-re Înălțimea Sa și înțelepciunea ta, zicând: „dacă îmi aduc în minte o zi când a pierdut hâtarul meu și l-am lovit, inima mea se rupe“. Pe lângă alte virtuți ale tale a numărat și iubirea-ți fiască, pe care și robul tău am în-tărit-o, zicând că o astfel de iubire ca aceia către tată încă n'am văzut, ca a dumisale Spătarului. Și Postelnicul Vla-huți te-a lăudat și el pe dumneata. Acuma, de oare ce și P[ostelnicul] V[lahuți] cu P[ostelnicul] Ar[ghiropol] sânt dușmani și domnița R[alù] încă de la început îl bănuia că se împotrives-te la ținta ei și acuma încă mai mult îl bănuiește, descoperind că el e cel ce *fomentează* ura Înălțimii Sale contra soțului ei, deci arată P[ostelnicul] V[lahuți] multă prietenie robului tău și că se *interesează* foarte de cele ce mă privesc; decât și de fapt nu mi-a dat prilej de para-pon. Iar pricina contra lui e că știe că sânt sprijinit de dumneata; dacă nu te supără, mi-ar fi făcut bine dacă ți-ar fi scris dumatle, că eu ți-am scris ade-sea multe mulțămiri pentru el dumatle și că ți-am scris câtă frățească iubire am văzut că hrănește către tine dume-nealui.

Aga Dinicu, bănuind nu cumva după intrigi de partid să piardă Vistieria, pe care o nădăjduiește după așezământ, stăruie la robul tău să mijlocească către dumneata. I-am arătat eu un anume chip că se eu-vine să-ți facă o oarecare dovadă mai reală a aplecării sale. Mi-a răspuns că e de nevoie, și o va face.

Am scris acum câteva zile capuchehaielei Brăilei să-ți trimeată dumatle două bu-toiașe de iere, gândind că sânt foarte proaspete și bune, și cu primul vas să le trimeată.

Baş-beşli-aga e foarte supărat pe dume-neata, cum mi-a spus de atâtea ori că ți-a scris și nici în scrisoarea altuia n'ai în-trebat de hatărul lui, nici în vre-un colț. Dacă hotărăști, să scrii două, trei rânduri în scrisoarea ta prea-nobilă către robul tău, ca să i-o arăt, să se bucure. M'a rugat să-i mijlocească cinei oacă de *tembechiu*¹ din

¹ De lulea.

πέντε δκάδες τεμπεκοῦ ἀπὸ ἐκείνο ὁποῦ πωλεῖται εἰς τὸν Ταχτᾶ-καλέ: καλὸν ἦτον νὰ ἐπρόσταζε τῷ Παχαρνίκῳ Σερκίζῃ διὰ νὰ τὸ ἐννοιασθῇ.

Συμπεραίνω τὸ ἀνακτορικὸν ἱλιφάτι πρὸς τὴν Εὐγενίαν τῆς πόσον καλὸν ἔκαμε εἰς τὸ Φανάρι, καὶ πόσον ἡ βασκανία τῶν ἀντιπολιτευομένων Φαναριωτῶν διεβράγη εἰς αὐτὴν τὴν ἀπαραδειγμάτιστον εὐτυχίαν τῆς.

Τῷ ὄντι ἐξίσταμε ἐλέπων τὸν ἀπερίγραφτον ζῆλον τοῦ Αὐθέντου εἰς τὰς βασιλικὰς ἐκδουλεύσεις. Δὲν ὑπάγεται εἰς περιγραφὴν ἡ ἀνησυχία καὶ ἡ φροντίς ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν σαλουπῶν. Ἡμέραν καὶ νύκτα ἡ διάνοιά του ὅλα αἱ πνευματικαὶ του φαλοῦται εἰς τὸ πῶς νὰ τσελιώσῃ τὸν ὀφηλὸν τοῦτον ἱραδὲν καὶ κάλλιστα, καὶ τάχιστα, περιορίζεται. Δαπανηρότατον ὅμως φαίνεται τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἐπιμοχθώτατον κατὰ τὰς πρώτας ἰδέας ὁποῦ πορίζομεθα ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ.

Διὰ τὸν ἡγοῦμενον, ἀδελφὸν τοῦ Παχαρνίκου, ἀνθρώπου τῆς, πρὶν νὰ λάβω τὴν προσταγὴν τῆς, ἦλθε κατ' ἀρχὰς ἀκόμη εἰς τὸν δοῦλόν τῆς, καὶ εἰπὼν μοι ὅτι εἶναι ἀδελφὸς τοῦ ἄρχοντος Παχαρνίκου τῆς, μὲ ἐξήτησε ἕνα γράμμα συστατικὸν πρὸς τοὺς ἰσραβινικούς τοῦ Φωξάνιου, διότι τὸ μοναστήρι του κεῖται ἐκεῖ, καὶ ἀμέσως τῷ εἶχον δώσει τὸ τοιοῦτον γράμμα, λέγων αὐτῷ ὅτι, εἰς ὅποιαν ὑπόθεσιν του χρήζει τῆς συνδρομῆς μου, νὰ ἔρχεται, ἡ νὰ μοι γράφῃ ἐλευθέρως. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐπίτηδες προστάττομαι περὶ αὐτοῦ, ὥς τὸ δυνατόν μοι θέλω φροντίξαι τῶν κατὰ τὴν Πανοσιότητά του.

Τῷ ὄντι, τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος του, καθὼς τῇ γράφει, ἦτον εἰς ἀπερίγραφτον ὁδὴν ψυχῆς, καὶ, ἀφοῦ ἔλαβε τὰ εὐαγγέλια τῆς αἰσίας καὶ ὁγχοῦς ἐλευθερίας τῆς ἐκλαμπροτάτης Κυρίας καὶ τοῦ ἀνακτορικοῦ πρὸς τὴν Εὐγενίαν τῆς ἱλιφάτιου, ὑπερῆχρη.

Παρακαλῶ ταπεινῶς νὰ ἤθελε γράφει πρὸς τὸ θεοφροῦρητον αὐτοῦ Ὑψος ὅτι εἰς καθὲς ὀνκάζιον γράφω τῇ εὐεργετικωτάτῃ μοι Εὐγενίᾳ τῆς ἄπειρα τεσσενιοῦρια ὅπερ τοῦ θεοφροῦρητου Ὑψος του. Τῷ ὄντι δὲν ἔχω λόγους ἐκπραστικoὺς τῆς θαυμάτης εὐγνωμοσύνης μου πρὸς τὰς ἀπείρους εὐεργεσίας του. Εἶθε ἡ ὑφίστη Πρόνοια νὰ διαφυλάττῃ ἐπὶ ἔτη ὅσα εὐδοκαὶ ἀκλόνητον τὴν αὐτῆς Ὑψηλότητα εἰς τὸν πανέκλαμπρον αὐτῆς Θρόνον καὶ νὰ διατηρῇ τὸ τς Ὑψος του, πανοικί, καὶ τὴν Ὑπεύστην Εὐγενίαν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Πόσον κυρίως ἐλυπήθην διὰ τὸ χαπασιεῖ τοῦ Ἀγα καὶ τὸ βραχυσελίκη τῆς Εὐγενίας δὲν περιγράφεται. Ἀνοικονόμητον καὶ ἀθεράπευτον κακόν. Ὁ δοῦλός τῆς, καθ' ὅσα τῷ

cel ce se vinde la Tahtà-calè: era bine să fi orânduit Păharnicului Serchiz să se gândească la el.

Trag încheiere cât rău a făcut împărăteasca landă pentru dumneata în Fanar, și cât de mult vraja Fanarioților dușmani s'a mâncat la aceea fericire a ta fără exemplu.

De fapt m'am uimit, văzând nedescrisa râvnă a Domnului la slujbele împărătești. Nu se poate zugrăvi truda și grija ce are pentru afacerea șalupelor. Zi și noapte toate facultățile lui sufletești se îndreaptă numai cum să îndeplinească această înaltă poruncă și cât mai bine, și cât mai inte. Dar lucrul acesta se pare a fi foarte cu cheltuială, și foarte cu osteneală după cele d'întăiu idei ce căpătăm în această afacere.

Pentru egumenul, fratele Păharnicului, omul tău, înainte de a-ți primi porunca, a venit încă la început la robul tău și, spuindu-mi că e frate al dumisale Păharnicul tău, mi-a cerut o scrisoare de sprijin către ispravnicii Focșanilor, de oare ce mănăstirea lui e acolo, și îndată-i dădusem o astfel de scrisoare, spuindu-i că, la orice lucru are nevoie de ajutorul meu, să vie, ori să-mi scrie slobod. Ci, de oare ce și anume sânt orânduit cu privire la el, cât pot mă voiu îngriji de ce privește pe Preasfinția Sa.

Cu adevărat, Înălțimea Sa păzită de Dumnezeu, după cum îți scrie, era în nederis năeaz sufletește, și, de când a luat vestea fericitei și sănătoasei ușurări a preastrălucitei Doamne și a laudei împărătești către dumneata, s'a bucurat peste măsură.

Rog supus să binevoiești a scrie Înălțimii Sale de Dumnezeu păzite că la orice ocazie scriu dumitale, prea-binefăcătorului, nesfârșite mulțămiri pentru Înălțimea Sa de Dumnezeu păzită. De fapt n'am cuvinte să rostesc prea-adâncea mea recunoștință pentru nesfârșitele-I fapte bune. Pronia prea-înaltă păzească atâția ani câți îi va plăcea netulburată pe Înălțimea Sa pe Scaunul ei prea-strălucit, și să fie pe Înălțimea Sa cu toată casa, și pe dumneata ca lumina ochiului.

Cât de tare m'am tulburat pentru hapasetul Agăi și neliniștea dumitale nu se poate scrie. Lucru rău neorânduit și neservit. Robul tău, după câte i-am făcut la

ἕκαμα τσελβίως κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κινήμου μου, καὶ κατὰ ταῖς προτεστατζιόνας ὅπου μὲ ἕκαμα, ἐνόμιζον μετὰ θεβαιότητος σχεδὸν ὅτι θέλει σωφρονισθεῖ. Πλὴν ξύλον σακαμβὸν οὐδέποτε ὄρθιον.

Ὁ Κλωτζάρης Στέλλος, λέγοντός μου αὐτῷ ὅτι εἰσέτι δὲν κατάλαβα τὴν πρὸς τὴν Εὐγενίαν τοῦ ἀφοσίωσίν του, μὲ εἶπε, δις καὶ τρίς, ὅτι „θέλω γράψαι τῷ Τζελεπῇ ὅτι ὁ Στέλλος εἶναι ὁ ἴδιος, ὁ καιρὸς ὅμως δὲν εἶναι ὁ αὐτός“. αὐτὸς κατετρέχθη ἀπὸ τὴν φατριάν τοῦ Γκολέσκου, καὶ ἀπὸ τοὺς Τέγκζους (;) τὸ θεοφροήρητον Ὑψος του, μ' ὅλον ὅπου δὲν τὸν ἀπέδαλλε, πλὴν δὲν τὸν ἔχει εἰς τὴν πρώτην εὐνοίαν. Εἰ ὁρισμὸς της, καλὸν ἦτον νὰ τῷ γραφῇ κανένας ἱναγετναμές της, διὰ νὰ τῷ δοθῇ διὰ τοῦ δοῦλου της· αὐτὸς εἶναι προσκεείμενος τῷ Ποστ[ελνίκω] Βλαχ[ούτζη]. Ὅταν ἰδῇ ὅτι ἐξακολουθεῖ ἡ αὐτὴ προστασία τῆς Εὐγενίας της πρὸς αὐτόν, συλλαμβάνει ἐμνιγέτι πρὸς τὸν δοῦλόν της. Τῷ διηγήθην μεχρημάνε δῆθεν τὰ τοῦ ἀνακτορικοῦ ἱλιφατίου της, καὶ ἔδειξεν ὅτι ὑπερεχάρη.

Ἡ περὶ μουλκικῆς ὑποθέσεως της κορῆσπονδότηα μετὰ τῆς ἐκλαμπροτάτης κυρίας Δομνίτζας Ῥάλους εἶχε συμπέσει εἰς τὸν θρασυὸν τῶν συνοικισιανῶν ἐντρίγκων· εἶχον παρατηρήσει τὴν ἀπὸ μέρος της Ἐκλαμπρότητός της ψυχρότητα, πλὴν δὲν ἐτόλμησα νὰ τῇ τὸ ἀναφέρω. αὐτῷ, Αὐγοῦστου εἴη.

Παρακαλῶ θερμάτατα καὶ αὖθις νὰ μὲ ἔχῃ της σεβαστῆς μοι Εὐγενίας της ἐξειδιασμένον πιστότατον δοῦλον

τὸν Ἰάκωβον Ῥίζον.

Ὁ ἀδελφός μου μὲ γράφει διὰ ταῖς τρέλαις τῆς ἀνοικονόμητες τῆς ἀδελφῆς μου, καὶ ὅτι νὰ παρακαλέσω τὸ Ὑψος του διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὸ νὰ σταλθῇ ἐδῶ ἡ διαληφθεῖσα. Ὁ Αὐθέντης ἐπένευσεν εἰς τοῦτο, πλὴν στοχάζεται πῶς θέλει κατορθοῦν ἡ ἀποστολὴ της. Περί τοῦτου ἀποκρίνομαι τῷ ἀδελφῷ μου, καὶ τῷ γράφω διὰ νὰ συμβουλευθῇ μετὰ τῆς Εὐγενίας της περὶ τοῦ πρακτέου, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ καὶ τὴν ὁδότην της καὶ τὴν ἀντίληψίν της.

Ἕνας πλήκος τοῦ πάς-πεσλί-ἀγασί, ἐπιγεγραμμένος εἰς τὸν πάς-καπού-ἀγασί τῆς Εὐγενίας της καὶ ἐμπεριέχων γρ. διὰ τὸ χαρέμι του παρακαλῶ ταπεινῶς, καὶ παρακαλεῖ καὶ ἡ Τιμιότης του, νὰ ἔθελε δοθῇ διὰ προσταγῆς της εἰς τὰ μέρη εἰς ἃ διορίζει τὸ πρὸς τὸν Σερδάρη της γράμμα της Τιμιότητός του, καὶ νὰ ἔχω ἀπόκρισιν της παραλαβῆς.

urmă în ziua plecării mele, și după protestatiunile ce mi-a făcut, socotiam foarte sigur că se va cuminți. Dar lemnul strâmb niciodată drept nu se taie.

Clucerul Stellos, spunându-i eu că încă n'am primit închinarea lui către dumneata, mi-a spus, de două și trei ori, că „voin scrie lui Celebl că Stellos e același, dar vremea nu mai e aceeași“; el s'a retras din partidul lui Goleșcu și de la Englesi (?); Înălțimea Sa păzită de Dumnezeu, de și nu l-a răsturnat, dar nu-l are în primul rând al buneii voinți. Dacă vrei, ar fi bine să-i scrie cineva vre-o [serisoare] milostivă, ca să i se dea prin robul Tău; el e închinat Post[elnicului] Vlah[uți]. Când ai vedea că urmează acea ocrotire a dumatile către dânsul, capătă încredere în robul tău. I-am arătat de mult ca în taină cele ce privesc împărăteasca laudă a ta, și a arătat că se bucură foarte.

Correspondența pentru afacerea moșiei cu prea-strălucita doamnă Domnița Rali căzuse în fierberea intrigilor pentru căsătorie; observasem din partea Strălucirii Sale receală, dar n'am îndrăznit a fi-o aduce înainte.

1814, August 6.

Rog foarte călduros și din nou să mă socoti al respectatei domniei tale osebit prea credincios rob.

Jacob Rizo.

Fratele meu îmi scrie pentru nebuțiile neorânduiri surorii mele, și că să rog pe Înălțimea Sa să dea voie a se trimete acolo cea rămasă. Domnul a primit aceasta, dar se gândește cum să îndrepte trimeterea ei. Pentru aceasta răspund fratelui meu și-i scriu să se sfătuiască el cu dumneata pentru ce e de făcut, și să ceară și conducerea și primirea ei.

Un plic al lui baș-beșli-aga, cu adresa către baș-capli-aga al dumatile și cuprinzând lei pentru haremul lui, rog supus, și roagă și cinstit dumnealui, să voiască a se da prin porunca Ta în locurile la care hotărăște serisoarea cinstit dumatile către Serdar, și să am răspuns de primirea.

1814,
26 August.

Vistierul Radu Golescu către Mihai Spătarul, despre greutățile cu care se luptă.

Τὴν Εὐγενσίαν τῆς πατρικοῦς χεῖλεσι φιλοστοργώτατα καὶ πολλῶ τῷ πόθῳ κατασπάζομαι.

† Ἀσμενέστατα ἐκομισάμην τὸ ἀπὸ ἐσῆς λήγοντος χαριέστατον καὶ πολυπόθητόν μοι γράμμα τῆς, καὶ ὑπερήσθη ἐπὶ τῇ ἐφειρωτάτῃ μοι ἀγαθῆς ὕψις τῆς· εἴη δὲ καὶ τοῦ λοιποῦ ἀμεταπτώτως ὀφθαλμοῦσα. Εὐχαριστῶ δ' ἐπὶ τοῦτοις τὴν Εὐγενσία τῆς ἐρ' οἷς μοι συγχαίρει διὰ τὴν Βιστιαρίαν, καὶ εἶθε διὰ τῶν αὐθεντικῶν εὐχῶν τοῦ εὐμενεστάτου καὶ ἐπισκεπτάτου ἡμῶν Αὐθέντου νὰ εὐχαριστήσω τῇ ἐκδουλεύσει μου τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι τοῦ κατὰ τὸν ἐνθερμόν μοι ζήλον, εἶθε νὰ φανῶ καὶ πρὸς τὴν αὐθεντικὴν τοῦ Ὑψους τοῦ Βιστιαρίου ὠφέλιμος, πρὸς τὴν Τζάραν χρήσιμος, τῶν λακουϊτόρων πρόμαχος, καὶ τοῖς φίλοις καὶ χρήζουσιν ὀφθαλμοῖς καὶ ἐνδεέσιν ἐπαρῶν. Περὶ δὲ τοῦ πατρικοῦ αὐτῆς ὀσπιτίου ἃς ἀμεριμνήσῃ ἡ Εὐγενσία τῆς, καθότι ἐκείνο εἶναι ἴδιον ἐδικόν μου, καὶ ὡς περὶ τοιοῦτου θέλω φροντίσει αὐτοῦ. Ἡ Εὐγενσία τῆς δ' ἐν τοσοῦτῳ ἃς μὴ διαλείπῃ τὴν παρακαλῶ νὰ μοι προξενῇ θυμηδίαν, δόξαίς ἂν λάβῃ εὐκαιρίαν, τῇ ἀγγελίᾳ τῆς ἐφειρωτάτης μοι ἀγαθῆς αὐτῆς ὕψις, τῆς τε κυρίας Δομνίτζας καὶ τῶν φιλάτων τῆς. Τὰ δ' ἔτη τῆς εἶεν ὅτι πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

Τῇ κς'η Αὐγούστου, τοῦ αὐθιγίου.

Τῆς Εὐγενσίας τῆς ὡς πατήρ καὶ¹ θεῖος

Γ. Γ.

(γόρις!)

Ἡ Βηστιαρία εἰς ἐμένα τώρα εἶναι θάνατος, εὐδομήματα χρόνων ἀνθρώπων: νὰ ἔχω νὰ κάμω μὲ ὅλους τοὺς ἄρχοντας, μεγάλους καὶ μικροὺς, καὶ μὲ ὅλα τὰ μοναστήρια. Ἄφ' οὗ ἐφθασεν ἡ Βλαχία λι[θ]ε κοντὰ δέκα τέσσαρες χιλιάδες, σκορτελνίκοι καὶ ποσλουσνίκοι κοντὰ σαράντα χιλιάδες μὲ τοὺς ἀγνώστους ποσλουσνίκοις· τὰ μοναστήρια καὶ οἱ ἄρχοντες γηρεῖουν νὰ τοὺς ἔχουν ὁλοουνοῦς· πῶς νὰ δουλέψω ἐγώ, ἄφ' οὗ δὲν γνωρίζουν αὐτοὶ τὸν ἀφανισμόν τῆς Τζάρας; Ἐπρεπε νὰ ἔχωμεν Αὐθέντην ἐκείνον ὅπου εἰςέβρω ἐγώ, ὅχι τέτοιον, ἀρνίον. Πῶς νὰ τὸ εὐγάλω εἰς τὸ κεφάλι μὲ τὸ ἀσεχμήντο αὐτὸ δὲν εἰςέβρω,

Pe dumneata te sărut din măruntaie părintește cu multă dragoste și multă dorință.

† Am primit cu cea mai mare plăcere scrisoarea ta prea-plăcută și mult dorită mie de la 15 ale lunii de față, și m'am bucurat foarte de prea-dorita mie sănătate a Ta; și să fii și de acum înainte neconținut sănătos. Mulțămesc însă întru acestea dumitale pentru câte-mi urezi la Vistierie, și de aș putea prin domneștile rugăciuni ale prea-bunului și prea-îndurătorului nostru Domn să răsplătesc prin slujba mea de Dumnezen păzită Înălțimii Sale după călduroasa mea râvnă. sau să mă arăt și la Vistieria domnească a Înălțimii Sale de folos, față de Țară vrednic, apărător al locuitorilor, și prietenilor și orfanilor în lipsă și în nevoie îndestulător. Iar de spre părinteasca-Ți casă să n'aibi grijă dumneata, ca și cum mi-ar fi a mea însăși, și ca de una ca aceasta mă voi îngriji de ea. Iar dumneata întru aceasta te rog să nu lipsești a-mi face bucurie, de câte ori vei avea prilej, prin vestirea preadoritei mie bune sănătăți a tale, a dumneii Domniței și a celor prea-iubiți ai tăi. Iar anii tăi fie cât mai mulți și cu totul fericiți.

26 August 1814.

Al dumitale ca tată și unchiu¹.

Gh. G.

(întoarcel)

Vistieria la mine acuma, om de șaptezeci de ani, moarte: să am a face cu toți boierii, mari și mici, și cu toate mănăstirile, de oare ce are Țara-Românească liude la patrusprezece mii, scutelnici și poslușnici la patruzeci de mii cu poslușnicii necunoscuți; mănăstirile și boierii cer ca numai pe ei să-i slujesc; cum să-i slujesc, de oare ce nu știu nimicirea Țerii? Trebuia să avem Domn pe cel ce-l știu eu, nu unul ca acesta, ca un miel. Cum s'o scot la capăt cu așezământul acesta nu știu, căci Românii sânt cu totul nimiciți de războiu,

¹ De aici autograf.

διατι οἱ Βλάχοι μὲ τὴν ὁλότη εἶναι ἀφανισμένοι ἀπὸ τὸν πόλεμον, τακάτι δὲν ἔχουν ἔξοδα τοῦ Βησιτάρει εἶναι πολλά, καθὼς τὸ εἰσεύρεις, ἂν δὲν πάρουν ἀπὸ ποσολουσνίκους, ἀπὸ σκουτελνίκους, μὲ γράμματα ὅπου γράφουν, φερὲν δὲ πρήττεινα, καὶ αὐτοὶ εἶναι ὅλοι Βλάχοι ὅπου εἶτον εἰς τὸ δόσιμον, καὶ οἱ ἰσδράβνικοι κατὰ τὴν συνήθειάν τους ἐγῆρσαν σικαζαμήντο, καὶ μὲ τὸ σκαζαμήντο ἐκεῖνο εὐχαλαν ἀνθρώπους ἀπὸ τὸ δόσιμον καὶ ἔκαμαν αὐτοσυνούς τοὺς σκουτελνίκους καὶ ποσολουσνίκους. Διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ γράψε τὸν Αὐθέντην μυστικῶς τοῦ τρόπου νὰ μὴν μᾶς δώσει τόσον πρόσωπον, διατι ὕστερα δὲν κάμω καμίαν δουλειὰ μὲ τὸ ἀσεζαμήντο, ὦν καὶ νεάμουρα, μεζήληδες ἔγειναν ἀπὸ μπηρνίκους.

Νὰ γράψετε τὸν ἄρχοντα π ο γ. νῶ., (sic), Δομνίτσα μου, νὰ μὲ ἀγαπᾷ. Εἶπον νὰ σᾶς στείλω καμπόσα κριά μαῦρα: δὲν ἔχω μὲ ποῖον νὰ σᾶς τὰ στείλω, ἴσως μὲ τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἐκλαμπροτάτου μπεζδαδέ. Πολλὰ σᾶς παρακαλῶ, ἄρχων Σπαθάρη, ἂν θέλεις νὰ ξήσω ἀκόμη ἓνα ὁλο χρόνιοι, γράψε τὸν ὑψηλότατον Αὐθέντην, παρακάλεσέ τον νὰ συκόση αὐτὸ τὸ δάρος ἀπὸ πάνω μου. δηλ.: τὴν Βησιταρίαν: φοβοῦμαι ὅτι δὲν θὲ νὰ μπορέσω καμίαν δουλειὰ μὲ τὰ γεράτια μου.

n'au avere; cheltuiielele Vistierului sânt multe, cum o știi, dacă nu se ieau de la poslușnici, de la scutelnici, cu scri-sori ce scriu, *făr' de pricină*, și aceia sânt toți Români ce au fost la dajde, și ispravnicii după obiceiul lor au cerut *scăzământ*, și cu acel *scăzământ* i-au scos oamenii de la dajde și i-au făcut scutelnici și poslușnici. Pentru numele lui Dumnezeu serie Domnului în taină să nu-mi dea un astfel de chip, căci apoi nu mai fac nicio slujbă cu așezământul, căci și neamuri, mazili s'au făcut din birnici.

Scrie dumisale..., Domnița mea, ca să mă iubească. Poate să-ți trimet ceva berbeci negri: n'am cu cine să ți-i trimet, poate cu venirea prea-strălucitului beizadea. Mult te rog, dumneata Spătarule, dacă vrei să mai trăiești un an, doi, serie prea-înălțatului Domn, roagă-l să iea această greutate de asupra-mi, adevă Vistieria: mă tem să nu pot face nicio slujbă cu bătrânețele mele.

CCCCIX.

Scarlat-Vodă Callimachi, Domnul Moldovei, către Doamna Smaranda Callimachi, despre situația grea în care i se află fratele, Ioan, și intervenția gine-
relui său.

1814,
30 Novem-
bre.

† Ἐκλαμπροτάτη καὶ Θεοσθεοστάτη Δόμνα, κυρία, κυρία Σμαράγδα Καλλιμάχη, λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴ καὶ περιπόθητε, τὴν Ἐκλαμπροτάτη της ἀδελφικῶς καὶ ὑπερῆδικτα προσαγορεύομεν· διαφυλάττοι αὐτὴν ὁ ἅγιος Θεὸς ἐν ἀρχῇ ὕψους καὶ εὐθυμερίας διηνηκεῖ μετὰ μακροβιότητος καὶ ἐπιτυχίας των κατὰ θυμόν.

Τὸ ἐκλαμπρον αὐτῆς γράμμα ἀσμένως λαβόντες, ἐγνωμεν ὅσα ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῇ ἐμπειρικλείστῃ ἰδιοχείρῳ της εἰς πλάτος ἐκθέτει, τὰ κατὰ τὴν περίστασιν ἐπισυμβάντα δεῖν αὐτῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἀδελφῷ μας Αὐθέντῃ, καὶ τὰς ὅσας μετὰ ταῦτα μέχρι τοῦδε ὑπέστη ἡ Ἐκλαμπροτάτης του σωματικὰς ἀσθενείας, ἐφοῖς, πεπληροφορημένη ἡ Ἐκλαμπροτάτης της τὴν συνασθῆσιν καὶ ἀδελφικὴν ἡμῖν συνάλλησιν, ἀξιοὶ τὴν κατὰ τὸ ἐνὸν ἡμῖν συνδρομὴν πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς Ἐκλαμπροτάτης του ἀπὸ τὴν ὑπερσυναισθητικὴν ὑπερφορίαν, ὑπομνησκούσα ἡμῖν τῶν ἐκ χρόνων πολλῶν συνασθηθείσαν ἀδελφικὴν ἀγάπην μεταξὺ τῆς Ἐκλαμ-

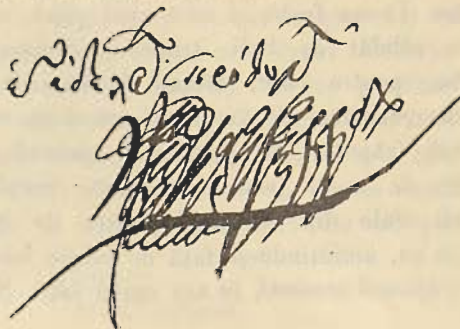
† Prea-strălucită și prea-evlavioasă Doamnă, doamnă, doamnă Smaranda Callimachi, foarte iubită nouă și prea-dorită, ne îndreptăm către Strălucirea Ta frățește și cu cea mai mare plăcere; păzească-Te sfântul Dumnezeu în cea mai înaltă sănătate și fericire statornică întru mulți ani și cu căpătarea celor dorite.

Strălucita-Ți scrisoare primind-o bucuros, am aflat câte le arăți pe larg în ea și în [scrisoarea] de mână Ta închisă în ea, și cele grozave după întâmplare venite asupra prea-strălucitului nostru Domn frate, și câte apoi până acum a răbdat ca boli trupești Strălucirea Sa, pentru care, aflând Strălucirea Sa compătimirea și împreună-suferința noastră frățească, să prețuiască ajutorul nostru de acum pentru scoaterea Strălucirii Sale din surgunul acesta de peste un an, amintindu-și față de noi de iubirea frățească crescută în ani mulți între Stră-

πρότητός του καὶ ἡμῶν. Ἐλάβομεν ὁμοῦ καὶ τὰ ἐμπερικλεισθέντα πρὸς ἡμᾶς τῆς αὐτοῦ Ἐκλαμπρότητος, παριστάνοντα ζωηρῶς εἰς τὴν ζωηρῶς συναισθανομένην ἀδελφικὴν μας καρδίαν τὸ ἀλληλλένδετον τῶν δεινῶν τῆς Ἐκλαμπρότητός του. Πρὸς ταῦτα ἐκάτερα τὰ ἔγγραφα καίρως ἐπαγγέσαντες, πραγματικῶς κατὰ χρέος διττὴν ἀμέσως ἐκάμαμεν τὴν ἀπάντησιν, γράψαντες ἀρζάν μας δουλικὸν ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς Ἐκλαμπρότητός του, ὃν καὶ πέμπομεν συγχρόνως ἤδη τῷ φιλότιμῳ μας γαμβρῷ μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων περὶ τοῦ πράγματος εἰσηγήσεων πρὸς τὴν Εὐγενίαν του, καὶ ἀποκρινόμενοι ὁμοῦ τῇ Ἐκλαμπρότητί του. Πρὸς δὲ τὸ ἔκλαμπρον αὐτῆς ἀπαντῶντες, δηλοποιούμεν αὐτῇ ὅτι δικαίως ἐπιφέρει ἡ Ἐκλαμπρότης τῆς τὰ τῆς ἀρχαίας φιλίας καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης μεταξὺ τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἀδελφοῦ μας Αὐθέντου καὶ ἡμῶν καὶ τὸ δικαίωμα ἐπομένως ὅπερ ἡ Ἐκλαμπρότης του ἔχει εἰς τὸ νὰ ἀπαιτῇ παρ' ἡμῶν συνδρομὴν τῆς τοιαύτης ἀδελφότητος. Καὶ δὴ μαρτυρούμεθα Θεὸν καὶ τὴν ἀδελφικὴν μας συνείδησιν ὅτι, καίρως ἔκτοτε ἀγγέλλαντες ἐπὶ τῇ περιστάσει τοῦ ἀδελφοῦ, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δὲν ἐπαύσαμεν γράφοντες τῷ φιλότιμῳ ἡμῖν γαμβρῷ, καθὼς ἔπεται νὰ ἐπληροφορήθῃ πολλάκις παρὰ τῆς Εὐγενίας του, καί, καθὼς γνωστὸν τῇ Ἐκλαμπρότητί της, δὲν ἐξετελέσθη ὁ κοινὸς πόθος διὰ λόγους δι' οὓς ἡ θεία βουλή, πρὸς καιρὸν ἀναβάλλουσα τὰ ἐρετά, βραβεύει ταῦτα ὅτε αὐτῇ δοκσι. Ὅθεν ἡ Ἐκλαμπρότης τῆς ἀδιστάκτως (καθὼς συμπεραίνουμεν), πεπληροφορημένη περὶ τε τῆς προλαβούσης ἡμῶν ἐφύσεως καὶ περὶ τῆς ἀδελφικῆς μας εἰλικρινοῦς σχέσεως πρὸς τὸν ἐκλαμπροτάτον ἀδελφόν μας Αὐθέντην, νὰ ἤθελε γράψῃ πρὸς τὴν Ἐκλαμπρότητά του, ἐπικυρωτικὰ τῆς τοιαύτης ἀμεταβλήτου καὶ ἀμείας ἡμῶν διαθέσεως, δι' ἣν ἐπευχόμεθα τῇ μὲν Ἐκλαμπρότητί της τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῆς Ἐκλαμπρότητός του καὶ τὴν αἰσίαν ἀμοιβάαν ἀπόλαυσιν, ἡμῖν δὲ εὐαγγέλια τοῦ τοιοῦτου ἐρε- τοῦ. Τὰ δὲ ἔκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶψαν θεό- θεν πλείστα καὶ πανευτυχῇ.

αὐτῷ, Νοεμβρίου λ' η'.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της

lucirea Sa și noi. Am primit însă și cele cuprinse către noi între ale Strălucirii Tale, înfățișând viu în inima noastră frățescă întrețesătura relelor Înălțimii Sale. Întristându-ne de moarte pentru ambele aceste scrisori, am făcut îndată de fapt după datoria noastră o îndoită întâmpinare, scriind arzul nostru supus pentru scoaterea Strălucirii Sale, pe care-l și trimitem tot odată prea-sempulului nostru ginere cu cele de nevoie îndreptări în această afacere către dumnealui, și răspunzând și Înălțimii Sale. Iar, răspunzând la strălucita-Ți [scrisoare], îți arătăm că ai dreptate adăugând Strălucirea Ta în ce privește lucrurile vechii prietenii și frățestii iubiri între prea-strălucitul frate al nostru Domn și noi și dreptul ce urmează a-l avea Strălucirea Sa în a cere de la noi ajutorul unei astfel de iubiri și frății. Și deci mărturisim pe Dumnezeu și conștiința noastră de frate că de atunci, supărați de moarte de starea fratelui, din vreme în vreme n'am încetat scriind prea-iubitului nostru ginere, cum a urmat să fie informat adesea de dumnealui, și, precum e știut Strălucirii Sale, nu s'a îndeplinit comuna noastră dorință pentru cuvinte ca acelea prin care voia lui Dumnezeu, zăbovind cele dorite, grăbește pe cele ce ei i se par. Deci Strălucirea Ta, fără îndoială (cum bănuim), informată despre vechea noastră dorință și sincera noastră aplecare frățescă către prea-strălucitul frate al nostru Domn, să scrii către Strălucirea Sa, întărind o astfel de neschimbată și la culme aplecare a noastră, prin care ne rugăm pentru Strălucirea Sa, a fi cât mai iute liberată Strălucirea Sa, și să ne bucurăm reciproc în fericire, iar noi [să căpătăm] vestea bună a unui astfel de lucru dorit. Iar anii străluciți ai Tăi fie de la Dumnezeu foarte mulți și pe deplin fericiți.

1814, Noiembrie 30.

Al Strălucirii Tale ca frate cu grabă.

Io Searlat Callimachi Vocevod.

CCCCX.

Cineva din Muntenia către fiul său, despre împrejurări casnice, pomenindu-se Doamna, Domnița (Rădă) și Vodă-Caragea, Spătarul Banul.

1815,
20 April.

† Παμφίλτατέ μοι υἱέ,

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν ἐπέστρεψα ἀπὸ Κραγιόδας, καὶ τῇ προσέχον γράφῃ, καὶ τώρα τῇ εἰδοποιῶ ὅτι ἡ Φρώσο εἶναι κάλλιστα: τὴν περιμένω εἰς Βουκουρέστι, διὰ τὰ κάμη μερικὰ ιατρικὰ.

Ἡ Ἀγγελίκα εἶναι εἰς Σλάβτιναν μετὰ τοῦ γαμβροῦ· ἦτις τζαρὲν τὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν ἐπικατάρτων παρωξυσμὸν δὲν ἔχει· ἡμεῖς ὅλοι καθήμεθα ὅγιστος εἰς , τώρα εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ ἐκλάμπρου π.... Γεωργίου, ὃν προσκυνῶ: ἦλθον εἰς Βουκουρέστι διὰ τὰ ἀποδώσω τὸ χρέος τοῦ χαιρετισμοῦ· ὅθεν ἄς προσφέρῃ ἐκ μέρους μου τῷ Ἐκλαμπροτάτῳ τοῦ τὰς προσκυνήσεις μου καὶ ὅτι ἐπιον εἰς ὀγισίαν τῆς Ἐκλαμπρότητος τοῦ, εἰς τοῦ ἀρχοντος Σπαθάρη καὶ Πάνου καὶ εἰς τὴν ὀγισίαν τῆς εὐγενεστάτης πρω... καὶ τῆς κυρίας Δομνίτζας.

Πολλὰ μὰς ἐκακοφάνει τὸ ἀδόρτεμαν τῆς Κυρίας, καὶ μὰς ἐλύπησεν, ἐδοξάσαμεν ὅμως τὸν ἄγιον Θεόν, ὅπου ἡ Ἐκλαμπρότης τῆς εἶναι τώρα καλὰ.

Θαυμάζω, υἱέ μου, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἔχω τὰ λάζω γράμματα τῆς ἀπὸ τὰς ἱγῆς Μαρτίου, καὶ πολλὰ ἐννοιασμένως εἶμαι καὶ λυπημένος.

Μοὶ ἔγραψεν ὅτι μὲ δεύτερον ἔχει τὰ γράφῃ τῷ Βιστιάρη Μπέλιω, πλὴν, μὴ γράφωντάς με, οὔτε ἔστειλες γράμματα σου, καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας, μὲ τὸ νὰ πωλῆται τὸ σπῆτι, ἔχω τὰ δώσω θαδὲν τριάκοντα ἡμερῶν· ὅθεν ἀμέσως πρῶφθασαι μὲ το, καὶ κατηγορευτικῶς γράφαι, υἱέ μου, ὅπου νὰ θαναισθῶ, νὰ φυλάξω τὸν λόγον μου.

Τὰ παμφίλτατά μου ἐγκονάκια ἐκ μέσης ψυχῆς εἶχομαι καὶ γλυκοφιλῶ. Ὅλοι ὀγαίνωμεν ἡ μῆτηρ σου σὲ εὔχεται· δὲν εὐρέθη ἐδῶ ὁποῦ νὰ γράφῃ, καὶ ὁ καλαράσης Βιέννης καὶ Βοῦδας (:); καὶ τὸ ἐδικόν μου δὲν προφθάνει.

Υἱέ μου, γράφε με, ἐπειδὴ ἡ μόνη μου παρηγοριά εἶναι τὰ γράμματά σου, ἐπὶ μάρτυρι Θεῷ· πάσχει ἡ μηχανή μου ὅλη, ὅταν μὲ τὸν νοῦν μου βάζω τὴν ὑστέρησίν σας.

Τῆς Δομνίτζας Μαρτιορίτζας τὴν πόλιτζαν μόλις ἐξοφλεμένη τὴν ἔστειλα διὰ τοῦ υἱοῦ μου Νικολάκι. Υἱέ μου, ἂν δὲν πλατύνω, μὴν μὲ συνορίζεσαι, ἐπειδὴ, ἂν εἶχον καιρὸν νὰ σὲ

† Prea-iubitul meu fiu,

Acum șase zile m'am întors de la Craiova, și-ți scrisesem, și acum îți arăt că Frosa e foarte bine: o aștept la București ca să iea unele doctorii.

Anica e la Slatina cu ginerele: dânsa nu are chip să scape de blăstămatul paroxism; noi toți stăm sănătoși la..., acum la serbătoarea strălucitului... Gheorghe, căruia mă închin: am venit la București pentru nevoia heritisirii; deci arată din partea mea Prea-strălucitului Tău închinăciunile mele și că am băut în sănătatea Strălucirii Sale, a dumisale Spătarului și a Banului și în sănătatea prea-nobilei..., și a dumisale Domniței.

Foarte ni-a părut rău de avortul Doamnei, ci am slăvit pe sfântul Dumnezeu, că Strălucirea Sa e bine acum.

Mă mir, fiule, cum e cu puțință să n'am scrisoare de la tine de la 13 Mart, și sânt foarte îngrijorat și întristat.

Mi-ai scris că, în a doua scrisoare, aveai să scrii Vistierului Belio, decât, nesciriindu-mi, nici n'ai trimes scrisoarea ta, și după cinci zile, vânzându-se casa, am să dau vadea de treizeci de zile; deci îndată adu-mi-o și serie lămurit, fiule, ca să împrumut, să-mi țin cuvântul.

Pentru prea-iubiții miei nepoței din adâncul inimii mă rog și-i sărut dulce. Toți sântem sănătoși; maică-ta se roagă pentru tine; nu s'a aflat aici ca să serie, și călărașul Vienei și Budei (?); și ce-i al meu nu vine.

Fiule, serie-mi, căci singura mea mângâiere sânt scrisorile tale, martur mi-e Dumnezeu; toată alcătuirea mea suferă, când eu mintea mea măsor lipsa ta.

Polita domniței Măriorița abia plătită am trimes-o prin fiul meu Nicolachi. Fiule, dacă nu mă întind, să nu (*sic*) mă ierți, căci, dacă aveam prilej să-ți scriu,

γράφω, ἤθελα σὲ γράψῃ πάμπολλα πρὸς σὺ-
 χαρήστησίν μου. Ταῦτα μένων
 αὐτοῦ, Ἀπριλίου 20.
 Τῆς Εὐγενείας τῆς ὁ καλὸς τῆς πατῆρ

Τοῦ ἄρχοντος Πιτάρη ἔλαβον ἐν γράμμα,
 δὲν ἔχω ὅμως καιρὸν ἀποκρίσεως.

ți-aș fi scris foarte multe pentru mulțā-
 mirea mea. Acestea rămânând
 1815, April 20.
 Al dumitale bunul tată

Am primit o scrisoare a dumisale Pi-
 tarului, însă n'am prilej de răspuns.

CCCCXI.

1815,
 2 Octom-
 bre.

Costachi Tzigarā către beizadeā Ioan Callimachi, despre niște datorii și
 rostul Agāi în sarcinile Domniei.

Ἐκλαμπρότατε καὶ σὺμνεστάτε μοι πεῖζαδέ,
 Ἐκλαμπρον αὐτῆς ἀπὸ ις' ἡς τοῦ παρελ-
 θόντος λαδών, ἔγνω τὰ ἐν αὐτῷ ἀνέφερα τῷ
 θεοφρουρήτῳ Ὑψι τοῦ ὅτι τὰ ἄπερ ὁ ἄρ-
 χων Κόμησος Νέγρης εἶχε στείλῃ τῇ Ἐκ-
 λαμπρότητί τῆς διὰ τοῦ κονσόλου, εἰκοσι-
 τέσσαρες χιλιάδες γρόσια, ἀλλὰ που πε-
 ρισθόντα, δὲν τὰ ἔλαβον ἡ Ἐκλαμπρότης
 τῆς. Ἐρωτήθη περὶ τοῦτου ὁ κόνσολος, ὅστις
 καὶ ἐδικαιολογήθη, δειξας τὸ πρὸς τὸν Μι-
 νίστρον γράμμα του· ὁ πρῶτος περιμενό-
 μενος κουρβιέρης θέλει διαλύσῃ τὴν ἀπορίαν
 ταύτην, καὶ εἶθε νὰ μὴ προξενηθῇ καμία
 ἀνέλπιστος ζημία!

Κατὰ τὸν ὀρισμὸν τῆς, μετακαλεσάμενος τὸν
 Γκανῆν, ἐζήτησα τὰς δύο πόλιτζας εἰς ὄρδι-
 νον τοῦ κὺρ Φραντζέσκου, τὰς ὁποίας λαδών
 ἔδειξα τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι τοῦ, καὶ ἐπροσ-
 τάχθη ὁ ἄρχων Ἄγας ὁ Δημητράκης νὰ τὰς
 πληρώσῃ ἐν διαστήματι τεσσαράκοντα ἡμερῶν
 ἀριθμουμένων ἀπὸ τῆς σήμερον. Ὁ δὲ ἄρχων
 Ἄγας Δημητράκης ἠθέλησε νὰ μοι δώσῃ ἐν
 σενέτι χρεωστικὸν μὲ διάφορον πρὸς πέντε τὸ
 πουργί, καὶ νὰ τὰς ἐξωφλήσω. Τοῦτο τὸ σου-
 ρέτι δὲν τὸ ἐδέχθη ὁ δοῦλός τῆς, εἰπὼν ὅτι
 ὁ πεῖζαδὲς θέλει γρόσια καὶ ὄχι σενέτια· δὲν
 λείπω δὲ καὶ ἐξῆς τοῦ νὰ σικιστιρδίζω τὸν
 Ἄγα, καί, ἅμα λαδών ἡ ὄλα ἡ μέρος, θέλω
 τὰ ἐξαποστείλει τῇ Ἐκλαμπρότητί τῆς.

Αἱ πόλιτζας τῶν 75.000 γροσίων ἐράνη-
 σαν πρὸ ἡμερῶν καὶ γίνεται τὸ προσῆκον δι-
 κάτι εἰς τὴν ἀπότισιν αὐτῶν. Ἐν πράγμα ὅ-
 μως ὁφείλω ὁ δοῦλός τῆς νὰ ἰδεάσω τὴν
 Ἐκλαμπρότητά τῆς: ὅτι εἰς καμία βεσπον-
 σαπιτιτὲ δὲν ἐνέχομαι ὁ δοῦλός τῆς, καθότι
 τὸ ἔργον μου εἶναι νὰ στέλλω ὅταν λαμ-
 βάνω καὶ ὅσα λαμβάνω, καὶ τὸ χρέος μου
 ὑπαγορεύει τὴν δραστήριον ἐπιμέλειάν μου εἰς
 τὸ νὰ ὑπενθυμίζω τό τε Ὑψος τοῦ καὶ τὸν

Prea-strălucite și prea-bunule beizadeā,
 Strălucita-ți scrisoare de la 16 ale tre-
 cutei [luni] primind-o, am aflat cele din
 ea cuprinse; am arătat Înălțimii Sale de
 Dumnezeu păzite că acelea pe care dum-
 nealui Comisul Negri le trimisese Stră-
 lucirii Sale prin consul, cele douăzeci și
 patru de mii de lei, ajungând undeva
 aiurea, nu le-a primit Strălucirea Sa. S'a
 întrebat pentru aceasta consulul, care s'a
 și îndreptățit, arătând scrisoarea lui către
 Ministru; cel d'întăiu curier așteptat va
 lămuri această încurcătură, și de n'ar
 aduce vre-o neașteptată pagubă!

După porunca ta, chemând pe Gane,
 am cerut cele două poliți la ordinul du-
 misale Francesco, pe care luându-le, le-am
 arătat Înălțimii Sale de Dumnezeu păzite,
 și s'a orânduit dumnealui Aga Dimitrachi
 să le plătească în termen de patruzeci de
 zile numărate de azi. Iar dumnealui Aga
 Dimitrachi a vrut să-mi dea un sinet de
 datorie cu dobânda cinci la pungă, și să
 le isprăvesc. Acest act nu l-a primit robul
 tău spuind că beizadeaua vrea bani și nu
 sinete; nu voiu lipsi nici de acum înainte
 să îndemn pe Agă și, îndată luându-i
 sau toți sau o parte, ți-i voiu trimete
 Strălucirii Tale.

Polițiile celor 75.000 de lei s'au arătat
 acum câteva zile și se iea măsura cu-
 venită pentru plata lor. Un lucru însă
 trebuie ca robul tău să-l aduc la cunoș-
 tința Strălucirii Tale: că în nicio răs-
 pundere nu mă prind eu, robul tău, de
 oare ce lucrul meu e să trimet când ieau
 și cât ieau, și datoria mea cere grija mea
 hotărâtă ca să amintesc Înălțimii Sale și
 celui ce are casa domnească, dumnealui

ἔχοντα τὴν αὐθεντικὴν κάσσαν, ἄρχων Ἄγαν Δημητράκην, καὶ οὐδὲν πλέον, καθότι μεμούρησ τοῦ πράγματος δὲν ἔγινε, ὥστε νὰ ἀποφασίσω νὰ ἀναδεχθῶ καὶ κἀγὲν εἶδος ῥεσπονσαπιλιταί, μῆτε ἐπιμένω εἰς τὸ νὰ ζητήσω αὐτὸ τὸ μεμυριγέτι, ἐν ᾧ ὁλέπω ὅτι τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος τοῦ εἶναι εὐχαριστημένον ἀπὸ τὸν ἄρχοντα Ἄγαν Δημητράκην. Φθάνει μόνον ἀκριβῶς νὰ φυλάττεται ἡ τάξις καὶ νὰ στέλλωνται αὐτὰ τὰ θεσπισμένα ἄσπρα τῇ Ἐκλαμπρότητι της κατὰ μῆνα.

Ἐπειτα ἀδιάφορον καταντᾷ τὸ νὰ στέλλωνται διὰ τοῦ δούλου της ἢ διὰ τοῦ Ἄγα, καὶ εἰς τοῦτο παρακαλῶ δουλικῶς τὴν Ἐκλαμπρότητά της νὰ μὴ ζητήσῃ τὴν δι' ἐμοῦ ῥητῶς ἀποστολὴν, καθότι ἡμπορεῖ νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἰντριγκάρω, καὶ μία τοιαύτη ὑπόθεσις μὲ κάμνει νὰ προσκροῶ καὶ εἰς τὰ πρὸς τὸ Ὑψος τοῦ χρέη μου, καὶ εἰς τὰ τῆς φιλίας. Εἰς τὸ χρέος μου, καθότι ὁ Αὐθέντης εὐδιάθετος ὢν πρὸς τὸν Ἄγα, δὲν θέλει νὰ μεταχειρισθῇ ἄλλον εἰς τὰ χρηματικά. Εἰς τὴν φιλίαν, καθότι δὲν θέλω νὰ ἐπιδουλεσθῶ τὸ πόστον τοῦ φίλου μου, τὸ ὅποιον περὶ πολλοῦ ποιεῖται, ὡς φαίνεται. Καὶ μένω

αἰεΐ, Ὁκτωβρίου 6^α.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της

ταπεινότατος δούλος

Κωστάκης Τζιγαράς.

(Pe plie:) Τῷ ἐκλαμπροτάτῳ καὶ περιδλέπτῳ περὶ αὐτῆς, κυρίῳ μοι κυρίῳ, Ἰωάννῃ Ἀλεξάνδρου Καλλιμάχῃ, τῷ εὐσεβεστάτῳ μοι, δουλικῶς.

Γράμμα τοῦ Τζιγαρά ὅτι ἔλαβεν τὰς δύο πόλιτζας παρὰ Γκανῆ.

(Pecete cu ceară roșie.)

Aga Dimitrachi, și nimie mai mult, căci cheziș al lucrului n'am fost, ca să mă hotărâsc a primi și vre-un fel de *responsabilitate*, nici aștept să caut acea chezăsie, de oare ce văd că Înălțimea Sa păzită de Dumnezeu se mulțamește cu dumnealui Aga Dimitrachi. Trebuie numai să se păzească de aproape rânduiala și să se trimeată banii porunciți Strălucirii Tale pe lună.

Apoi e indiferent dacă se trimet prin robul tău ori prin Aga, și întru aceasta rog supus pe Strălucirea Ta să nu cei trimeterea de-a dreptul prin mine, cum poate să-ți închipui că *intrighez*, și o astfel de închipuire mă face să mă lovesc și de datoriile mele către Înălțimea Ta și de cele ale prieteniei. La datoria mea, de vreme ce Domnul e bine dispus către Agă, nu va vrea să întrebuinteze pe altul la ale averii. La prietenie, de oare ce nu vreau să urmăresc pe furis *postul* prietenului meu, care se socoate mare lucru, cum se pare. Și rămân.

1815, Octombre 2.

Al Strălucirii Tale

prea-supus rob

Costachi Tzigarâ.

Prea-strălucitului și ilustrului beizadea, domnului mieu domn Ioan Alexandru Callimachi, prea-binefăcătorul mieu, cu supunere.

Scrisoarea lui Tzigarâ că a luat cele două polițe de la Gane.

CCCCXII.

Dimitrie Postelnicul către alt boier, pentru o poliță în legătură cu Postelnicul Ștefanachi și cu bină-eminii din Măcin.

1816,
15 April.

Τὴν Εὐγενείαν της ἀδελφικῶς προσκυνῶ.

† Τὸ ἀπὸ α' τρέχοντος περιπόθητόν μοι ἀδελφικόν της ἔλαβον, καὶ ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ της ἐρετωτάτης μοι ἀγαθῆς της ὑγείας ὑπερεχάρην, ἰδὼν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ὅσα μοι κατὰ προσταγὴν ἐκλαμπρον σημειοῖ ἐφ' ᾧ καὶ ἐπικρινόμενος πληροφορῶ τὴν Εὐγενείαν της ὅτι αἱ μὲν πόλιτζαι, τόσον ἢ τῶν δεκατριῶν χιλιάδων γροσίων, ὅσον καὶ ἡ τῶν δέκα χιλιάδων τετρακοσίων μὲ ὑπογραφὴν της Ἐκλαμπρότητός του, ἐτραταρίσθησαν, καὶ ἐν τῇ διορίᾳ θέλουν πληρωθῇ περὶ δὲ τῶν ὅσων μὲ σημειοῖ διὰ τὴν πόλιτζαν τῶν 25 χιλιάδων τόσων γροσίων, διόλου ἰδέαν δὲν εἶχον· ἐξετάσας δὲ σήμερον, εἶρον ἀληθῶς ὅτι εἰσέτι μόνον 2.820 γροσίων μένουν ῥέστα αὐτῆς καὶ αὐτὰ ὁ ἄλλος Ποστέλνικος Στεφανάκης πρὸ τῶν κινήσεως του ἔκαμε χάλας εἰς τὴν Βισιναρίαν, τὰ ὅποια καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἐδόμοῦσα, ὡς μὲ ἐπληροφόρησαν, θέλει πληρωθῇ ἀφεύκτως. Ἐδὲ

θησαν δὲ καὶ δέκα χιλιάδες γρόσια ἐσχάτως τῷ Μάτζιν-πινᾶ-ἐμινί, καὶ ἐλήφθη πόλιτις εἰς δάρος τοῦ αὐτόσε Χατζή-Ἀγεώνι Δαδύδογλου, ἥτις καὶ περικλείεται ἐν τῷ παρόντι μου, στελλομένη εἰς λογαριασμὸν τῶν κατὰ μῆνα ἐμβαζομένων τῷ ἐκλαμπροτάτῳ πετζαδέ, περὶ ἧς παρακαλῶ νὰ μοὶ ἀποκριθῇ μὲ τοὺς πρώτους τυχόντας ταταροκαυχάραιδες. Ἐν τούτῳ, συγγαίρων ἐπεύχομαι καὶ γὰρ τῇ Εὐγενείᾳ της ὅπως ἐορτάζῃ τὰς ἐρσοτηκείας θείας καὶ λαμπροφόρους κοσμοχαρμοσύνους ἐορτάς τῆς ἐξαναστάσεως τοῦ Κυρίου μας εἰς ἔτη πάμπολλα ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐτυχίᾳ, μὲ τὴν ἐπίτευξιν ὧσων ἀγαθῶν ἐπιποθεῖ καὶ ἐρίστε.

Τῇ 15 Ἀπριλλίου 1816.

Εἰμι δὲ τῆς Εὐγενείας της ἀδελφὸς καὶ δοῦλος

Δημήτριος Ποστέλνικος.

CCCCXIII.

1816,
14 Μαΐου.

Ioan Skordili către un boier al lui Ioan-Vodă Carageă, despre mânia Pașei de Vidin Gelaledin asupra lui pentru raialele ce trec în Țara-Românească și amenințările că vrea să-i taie capul.

Τὴν πανευγενῆ αὐτῆς δεξιάν δουλικῶς κα-
τασπαζόμενος, ὑποκλινῶς προσκυνῶ.

† Κατὰ τὴν θ' τοῦ τρέχοντος εἰδοποίησα ὁ
δυστυχὴς δοῦλός της τὸν θυμόν, ὁποῦ συνέλαβεν
ὁ ὑψηλότατος Τζελαλεδίν-πασᾶς, Βίδουν-μουχα-
φιζή, καὶ τὸν ὀργίλον τρόπον, κατὰ τὸν ὁ-
ποῖον ἄρχισεν ἀείποτε νὰ δέχεται ἐνώπιον της
ὑψηλότητός του τὸν δοῦλόν της, καὶ νὰ τρα-
τάρῃ τὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ ἐκφωνῇ παρήρη-
σίᾳ πολλὰς πικρίας κατὰ τῆς ἐξουσίας. Τὰ
αἵτια τοῦ θυμοῦ, ἐφ' ὅσον ὁ δοῦλός της ἐν-
νόησα καὶ ἐγκώρισα, ἐφανέρωσα ὅτι προήλθον
ἐκ δύο αἰτιῶν: τοῦτέστιν ἐκ τοῦ πελιγραδικοῦ
ζαχίρῃ καὶ ἐκ τῆς ὑποθέσεως τῶν φυγάδων
λακουϊτόρων, καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ὑψηλότητός
του ἀπαιτουμένων ῥαγιάδων, τάχα τοῦ σαντζα-
κίου Βιδουνίου, διατριβόντων ἐν Βλαχίᾳ. Ἄν
τὰ αἵτια ταῦτα εἰσὶν ἱκανὰ καὶ βᾶσιμα διὰ
νὰ ἐγείρουν τοσοῦτον θυμόν, ὅς κριθῇ παρὰ
συνεσιωτέρων καὶ ὑψηλοτέρων φρονήσεων. Ἐν
τούτῳ, κατὰ δυστυχίαν μου, ὁ θυμὸς τῆς
ὑψηλότητός του βαθμηδὸν προσέθη εἰς αὔξη-
σιν. Ἐκ τούτου ὁ δοῦλός της, καὶ ἐκ τοῦ
ὅτι συνέπεσε νὰ μὴν ἔχω καμμίαν ἄλλην ὑπό-
θεσιν, ἐτραβίχθην, καὶ τρεῖς ἡμέρας δὲν ἐνε-
φανίσθην ἐνώπιον τῆς ὑψηλότητός του. Ἐν
τῷ μεταξύ δέ, δὲν ἐπέρασεν στιγμὴ χωρὶς νὰ
σκεφθῶ τόσον τὰ περὶ ἐμοῦ, ὅσον καὶ τὰ περὶ
τοῦ θυμοῦ τῆς ὑψηλότητός του, καὶ τὰ περὶ
τοῦ ὀργήλου τρόπου, καθ' ὃν ἄρχισε νὰ τρα-
τάρῃ τὰς ὑποθέσεις δὲν εὐχαινε δὲ ἀπὸ τὸν
νοῦν μου καὶ ὁ πρὸς τὸν δοῦλόν της φοβε-
ρισμὸς τῆς ὑψηλότητός του, ὅτι, ἐκ προσπα-
γῆς τοῦ ἄρχοντος Καϊμμεζάμη, ἀνέβηρον τῇ
ὑψηλότητί του τὴν ἀταξίαν τοῦ Λόμ-δοῦδο-
δασῆ, τοῦ ἀπεράσαντος ἐντέθεν βίᾳ δέκα φα-
μήλιας, μαλτρατάροντες καὶ τὸν τσελῆν τὸν

Sărutând cu supunere prea-nobilă - Ți
dreaptă, cu plecăciune mă închin.

† La 9 ale acestei luni eu, nenorocitul
robul Țău, am arătat mânia de care a
fost cuprins prea-înălțatul Gelaledin-Pașa,
muhafiz de Vidin, și felul supărat cu care
a început totdeauna a primi înaintea
Înălțimii Sale pe robul Țău, și să *trateze*
afacerile, și să rostească fățiș multe a-
mărăciuni împotriva curiunții. Pricinile
mâniei, după cât robul Țău am înțeles
și am cunoscut, am vădit că veniau din
două pricini: adică din zahereaua de
la Belgrad și din afacerea locuitorilor
fugari, și a raialelor cerute de la Înăl-
țimea Sa, poate din sangiacul Vidinu-
lui, care stau în Țara-Românească. Dacă
aceste pricini sânt destule și dau temei
pentru a trezi atâta mânie, să o judece
mînți mai pricepute și mai înalte. Între
acestea, pentru nenorocirea mea, mânia
Înălțimii Sale treptat s'a ridicat în creș-
tere. Din aceasta robul Țău, și din
aceia că s'au întâmplat să n'am tre-o
altă treabă, m'am retras, și trei zile nu
m'am înfățișat Înălțimii Sale. Între acestea
însă n'a trecut elipă fără să cercetezi
și cele despre mine, cât și cele despre
mânia Înălțimii Sale și felul eu care a
început a *trata* lucrurile: dar nu ieșia din
mintea mea și înfricoșarea Înălțimii
Sale față de robul Țău, că, din porunca
dumisale Caimacamului, am adus înaintea
Înălțimii Sale neorânduiala voevodului de
Lom, care a trecut de aici cu sila zece
familii, *maltratându* și pe beșliul ce era
în satul Țerii-Românești cel din fața

όντα εἰς τὸ χωρίον τῆς Βλαχίας τὸ ἀντικρυ
τῆς σάλας τοῦ Λομίου καὶ ἐμποδίζοντα εἰς
τὰς ῥηθείας φαμηλίας τὴν διάβασιν. Ἡ Ὑ-
ψηλότης τοῦ μὲ θυμὸν μέγιστον εἶπε τότε τῷ
δοῦλῳ τῆς ὅτι θέλει φέρῃ τὸν Λόμ-δοῖδοδαση
καὶ τὰς φαμηλίας ἐκείνας καὶ θέλει τὰς ἐξε-
τάσαι, καί, εἰ μὲν εὐρεθῶσιν ὅτι εἰσὶν ἀπ' ἀρ-
χῆς βασιλῆδες ἀπὸ ἀντικρυ, τοῦ μὲν πεσλῆ
θέλει χύσει τὰ νόχια, τὸν δὲ δοῦλόν τῆς θέλει
κάμῃ νὰ μὴν ἰδῇ τὸ κονάκι του. Ἄλλοτε
πάλιν εἶχεν εἰπῇ τῷ δοῦλῳ τῆς ὅτι ἐν τῇ
Βλαχίᾳ κατακρατοῦνται ἄπειροι βασιλῆδες τοῦ
σαντζακίου τοῦ Βιδυνίου, καὶ ὅτι τῶν γονέων
αὐτῶν τὰ μνήματα εἰσὶν εἰς τὸ ῥηθὲν σαν-
τζάκι ὁ δοῦλός τῆς εἶχον ἀκοριθῇ τῇ Ὑ-
ψηλότητὶ τοῦ ὅτι περὶ τοιοῦτων εἶναι ὕψηλοι
προσκυνητοὶ ὁριζμοὶ καὶ διαταγαὶ ὅτι οἱ πρὸ
τοῦ πολέμου περάσαντες εἰς Βλαχίαν καὶ ἐκ-
τοτε ἐνταῦθα διατρέχοντες θεωροῦνται ὡς βα-
σιλῆδες τῆς Βλαχίας, ὅσοι δ' ἦλθον ἐν τῷ
πολέμῳ καὶ μετὰ τὸν πόλεμον, ἐκείνοι θεω-
ροῦνται ὡς ξένοι, πλὴν οἱ τοιοῦτοι ἐρευνήθη-
σαν, ἐξακριβωμένως ἐπὶ τοῦ προκατόχου τῆς
Ὑψηλότητός του, καὶ ὅσοι εὐρέθησαν τοιοῦτοι
ἐλήφθησαν καὶ ἐπεράσθησαν εἰς τὰ ἀντικρυ.
Μ' ὅλα δὲ αὐτὰ ὁ δοῦλός τῆς, καθὼς ἐπεριερ-
γάσθη, καὶ νομίζω ὅτι δὲν ἀπατώμαι εἰς τὴν
ιδέαν μου, στοχάζομαι ὅτι ἡ κυριώτερα αἰτία
τοῦ θυμοῦ τῆς Ὑψηλότητός του, προσέρχεται ἐκ
τῆς βαλακζιόνας ὅπου ἔκαμε τῇ Ὑψηλότητὶ τοῦ
ὁ ὑπηρετοῦντος τοῦ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του, ὁ
ὁποῖος δὲν εἰσεύρω τί θέλει εἶπε τῇ Ὑψηλό-
τητὶ τοῦ, καὶ τὸν ἠρέθης τοσοῦτον, διότι ἔκ-
τοτε καὶ παρετήρησα ὅτι ἀρχῆς νὰ ἀλλάξῃ
τρόπον καὶ νὰ δεῖξῃ ἄγριον θυμὸν. Τέλευ-
ταῖον χόες, τῇ ἡ' τοῦ τρέχοντος, σκεπτόμενος
ὁ δοῦλός τῆς ὅτι τὸ νὰ περάσουν ἡμέραι καὶ
νὰ μὴν φανῶ ἐνώπιόν τῆς Ὑψηλότητός του
ἡμπορεῖ νὰ τῷ προξενήσῃ ἀπαρέσκεαν, ἔκρινε
ὁ δοῦλός τῆς εὐλογον τὸ νὰ ἀπεράσω ἀντικρυ
διὰ νὰ φανῶ καὶ ἐνταυτῷ καὶ ἐπέρασα τὸ
παιχνίδι. Παραγενόμενος δὲ ἐκεῖ, ἐπῆγα πρῶ-
τον εἰς τὸν ὁδὸν τοῦ καρχαῖα τῆς Ὑψηλότη-
τός του· ἐν ᾧ δὲ εἵμην ἐκεῖ, ἔκρινε ἡ Ὑψη-
λότης τοῦ τὸν καρχαῖα, καὶ τί θέλει τοῦ ὁ-
μίλησε δὲν εἰσεύρω, καταβὰς δὲ ὁ καρχαῖας
μοὶ εἶπεν ὅτι νὰ μὴ λείψω, διότι περὶ ὧραν
ἡ μὲ θέλει ὁ ὕψηλότετος Πατὰς περιμένον,
καὶ εἰς τὴν ῥηθείαν ὧραν ἐνεφανίσθη ἐνώ-
πιον τοῦ Ὑψους τοῦ, καὶ μ' ἐπρόσταξεν ὅτι
νὰ γράψω νὰ φερῇ μία ποσότης ἀλείμματος
διὰ τὴν χρεῖαν τοῦ κάστρου. Ὁ δὲ τρόπος τῆς
ὁμιλίας τοῦ ἦτον ὅλον ἄγριος· κατόπιν μὲ ἐ-
ρώτησεν ἂν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ὅλο ἔδω

σχεlei Lomului și oprind trecerea la
acele familii. Înălțimea Sa cu cea mai
mare mânie a spus atunci robului Tău
că va aduce pe voevodul de Lom și
acele familii și le va cerceta, și, dacă
se vor afla că sânt de la început raiale
din față, beșliului îi va scoate unghiile,
iar pe robul Tău îl va face să nu-și
vadă conacul. Altă dată iar spusese ro-
bului Tău că în Țara-Românească se țin
cu sila nesfârșite raiale ale sangeacului
Vidinului, și că amintirile părinților lor
sânt în acel sangeac; robul Tău i-a răs-
puns Înălțimii Sale că pentru aceștia
sânt înalte porunci respectate și orân-
duieli că acei cari înainte de războiu au
trecut în Țara-Românească și de atunci
stan acolo se privesc ca raiale ale Terii-
Românești, iar câți au venit în timpul
războiului și după războiu, aceia se pri-
viesc ca străini, dar unii ca aceștia s'au
cercetat cu de-amănuntul supt înainta-
șul Înălțimii Tale și câți s'au găsit așa,
au fost luați și trecuți dincolo. Cu toate
acestea robul Tău, cum am băgat de
samă, și cred că nu mă înșel în păre-
rea mea, socot că pricina de căpetenie
a mâniei Înălțimii Sale vine din *relația*
ce a făcut Înălțimii Sale imbrichorul său
la întoarcerea-i, care nu știu ce va fi
spus Înălțimii Sale, și l-a ațâțat atâta,
de oare ce de atunci am și băgat de
samă că a început a-și schimba felul și
a arăta mânie aprigă. În sfârșit, ieri, la
13 ale lunii acesteia, gândindu-mă eu,
robul Tău, că a trece zile și a nu mă
înfățișa Înălțimii Sale poate cășuna ne-
plăcere, am judecat eu, robul Tău, că
e bine să trec în față ca să mă arăt,
și am și trecut dimineata. Și, ajungând
acolo, am mers întâiu la odaia chehaie-
lei Înălțimii Sale; și, fiind eu acolo, a
chemat Înălțimea Sa pe chehaie, și ce
i-a spus nu știu, ei, coborându-se chehaiaua,
mi-a spus să nu plec, de oare ce pe la
ceasul 8 mă vrea prea-înălțatul Pașă; am
rămas, și la acel ceas m'am înfățișat în-
aintea Înălțimii Sale, și mi-a orânduit să
scriu să se aducă o cătîme de grăsimă
pentru nevoia cetății. Cî felul convorbirii
lui era cu totul sălbatec; apoi m'a întrebat
dacă în aceste zile voin fi eu totul acolo;
robul Tău a răspuns: da; apoi am plecat.
Cî, ieșind, abia făcusem câțiva pași, și

θέλω εἶναι· ἀπεκρίθη ὁ δοῦλός της, ναί· εἶτα ἀνεχώρησα. Ἐξελθὼν δέ, μάλιστα ἕκαμα ὀλίγα θήματα, καὶ πάλιν ἔστειλε κατόπιν μου καὶ με ἐγύρισεν καὶ μ' ἐρώτησε πάλιν τὸ αὐτό, ἂν δηλαδὴ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας θέλω εἶναι ἐκσεῖ. Καὶ τελευταῖον ἀνεχώρησα ἀπὸ τὴν Ὑψηλότητά του· ἐπιστῆ δὲ εἶχε κλίνει ἡ ἡμέρα νὰ βραδυάσῃ, ἀνεχώρησα ὁ δοῦλός της, διὰ νὰ ἀπεράσω εἰς τὸ Καλαφάτι. Ἐλθὼν δὲ ἔως εἰς τὴν πόρταν τοῦ κάστρου, ἐκσεῖ με ἀπῆντησεν ἄποιος πραγματευτὴς Σταυράκης, ὅστις δουλεύει τὴν Ὑψηλότητά του, καὶ μοι εἶπεν αὐτολεξεῖ ταῦτα: „σήμερον μ' ἔκραξεν ἡ Ὑψηλότης του, καὶ παρόντος τοῦ μουχουρδάρη καὶ τοῦ σελάμ-ἀγασή, καὶ ὅστερον, ἀπὸ πολλὰ ὁποῦ με εἶπε κατὰ τῆς ἐξουσίας τῆς Βλαχίας, μ' ἐπρόσταξε νὰ κινήσω αὔριον τὸ πουρνὸ εἰς Κραγιώδα, νὰ εἰπῶ τὸν ἄρχ. Καϊμμεκάμην ὅτι ὁ καποῦ-κεχαγιὰς ἀντιτείνει εἰς τὸ νὰ ἀποδωθοῦν οἱ ῥαγιάδες τοῦ σαντζακίου τοῦ Βιδυνίου ὁποῦ εὐρίσκονται εἰς Βλαχίαν, ἐπιμένων νὰ ζητῇ φυγάδες ῥαγιάδες τῆς Βλαχίας, καὶ ἡ Ὑψηλότης του ἐθύμωσα τόσον, ὁποῦ προχθὲς εἶχεν ἀποφασίσαι νὰ τοῦ κόψῃ τὸ κεφάλι, τὸ ὁποῖον ὅλον ἔχει ἀπόφασιν νὰ τὸ κάμῃ, καὶ νὰ πάρῃ τὰ μέτρα μου“. Ὁ δοῦλός της ἀνεχώρησα ἐντρομος, εἰσεύρων ὅτι ἐπεῖραν ὄφρὸν τινὲς τῶν Βουλγάρων ἄποικοι ἐν Βλαχίᾳ, καθὼς εἶναι ἐκσεῖνοι οἱ ἀπὸ Ὁρζικοῦτσα καὶ ἄλλα μέρη, οἵτινες ἐκακοποιήθησαν καὶ κάθε ὀλίγον δίδουν ἄρχιχάλια πρὸς τὴν Ὑψηλότητά του, ἀναφέροντες ὅτι εἶναι ῥαγιάδες τοῦ σαντζακίου Βιδυνίου καί, θέλοντες νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ χωρία των, ἐμποδίζονται ἀπὸ τοὺς δραγατόρους, καὶ ἐφοβήθη μὴ τύχῃ καὶ κἀνένας τοιοῦτος δώσῃ πάλιν ἀγωγὴν, ἀφ' οὗ μοι ἐπρόσταξεν ἡ Ὑψηλότης του ὅτι νὰ μὴν ἐμποδίζονται μηδεὶς ἐξ αὐτῶν, οὔτε τὰ ζῶα καὶ ζαχισέδες των, ἀλλὰ νὰ διαβαίνουν ἐλευθέρως. Ἀφ' οὗ δὲ ἐμείνη εἰς τὸ καῖμι καὶ ἐπλευσα ἱκανὸν διάστημα εἰς τὸν Δούναβιν, ἤκουσα κατόπιν μου φωνὰς γυρίζοντας δέ, μάλιστα διέκρουνα ἀπὸ τὸ διάστημα· ἦσαν δὲ εἰς ἓνα μικρὸν πλοιάριον ἄνθρωποι· μοι ἐφάνησαν ὅτι ἦσαν δύο γαδάζιδες τῆς Ὑψηλότητός του, οἵτινες μ' ἔκραζον με φωνὰς μεγάλας. Ὁ δοῦλός της, φοβήσας, ἔσπευσα ἐμπρός, καί, ἅμα φθάσας εἰς Καλαφάτι, διέταξα ἐν βίᾳ τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἐμβὰς εἰς μενζήλικον καροῦτζί, μόνον με τὸ σῶμα, καθὼς εὐρέθη ἐκείνην τὴν ὥρα, ἐφυγον καὶ ἦλθον εἰς Κραγιώδα ἐνθεν, καὶ στέλλω τὸ δουλικόν μου, παρακαλῶν θερμώτατα τὴν εὐεργετικωτάτην μοι αὐτῆς Πανευγενεῖαν νὰ

iar a trimes după mine și m'a întors și m'a întrebat iarăși același lucru, dacă adecă în aceste zile voi fi acolo. Și la urmă am plecat de la Înălțimea Sa; iar, când se lăsa ziua spre seară, am plecat eu, robul Tău, ca să trec la Calafat. Ci, mergând până la poarta cetății, acolo m'a întâmpinat un negustor, Stavrachi, care slujește Înălțimii Sale, și mi-a spus în chiar aceste cuvinte ce urmează: „azi m'a chemat Înălțimea Sa, și fiind de față muhardarul și selam-agas, și apoi, din multe ce mi-a spus despre aface-rile Țării-Românești, mi-a orânduit să plec mâni dimineață la Craiova, să-i spun dumisale Caimacamului că se împotrivesc capuchehaiana a se înapoia raialele sangeacului ce se află în Țara-Românească, așteptând să se caute raialele fugari ai Țării-Românești și că Înălțimea Sa s'a supărat așa de mult, încât alaltăieri avuse de gând să-i taie capul, care lucru totuși își propune să-l facă, și să-mi capăt ce mi se cuvine“. Eu, robul Tău, am plecat tremurând, ca unul ce știu că s'au obrăznicit unii din Bulgarii trecuți în Țara-Românească, precum sânt cei de la Urzicuța și alte părți, cari s'au înrăit și tot dau plângeri către Înălțimea Sa, arătând că sânt raiale din sangeacul Vidinului și, vrând să mcargă la satele lor, sânt împiedecați de dregători, și m'am temut să nu se întâmple ca vre unul din aceștia să dea iarăși plângere, de oare ce mi-a poruncit Înălțimea Sa să nu se împiedece nimeni din ei, nici vitele și zaherelele lor, ci să treacă în voie. Iar, după ce m'am suit în caie și am plutit o bucată de vreme pe Dunăre, am auzit după mine glasuri; și, întorcându-mă, abia am deosebit din pricina depărtării; erau într'o luntre mică oameni; și mi s'a părut că erau doi ostași ai Înălțimii Sale, cari mă chemau cu glasuri mari. Eu, robul Tău, înspăimântat, m'am grăbit înainte, și, cum am sosit la Calafat, am orânduit în grabă cele de nevoie și, suindu-mă într'o căruță de poștă, numai eu trupul, cum m'am aflat în acel ceas, am fugit și am venit la Craiova de acolo, și trimet supusa mea [scrisoare], rugându-mă foarte călduros de marea Ta Nobletă prea-bine-făcătoare mie să aduci înaintea Înălțimii

ἀναφέρῃ τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑφεί του τὰ συμ-
βάντα, διὰ τὰ εὐσπλαγχνισθῇ καὶ τὰ σταλῇ
ἄλλος τις εἰς τὸν τόπον μου, διότι, κατὰ τὸ
μῖσος ὁποῦ συνέλαβεν ὁ ὑψηλότατος Πασᾶς
ἐπάνω μου, κοντὰ ὁποῦ δὲν χρησιμώω πλέον
διὰ εὐόδωσιν μηδεμιᾶς ὑποθέσεως, εἶμαι καὶ
εἰς κίνδυνον ζωῆς. Καὶ μετὰ πλείστης μου
τῆς ὑποκλίσεως μένω διὰ βίου τῆς εὐεργετι-
κωτάτης μοι αὐτῆς Πανσυγενείας

816, Μαῖου 14

Ὑποκλινέστατος δοῦλος
Ἰω. Σκορδῆλ.

Sale cele întâmplăte, ca să se milostivească
și să se trimeată altul careva în locul meu,
căci, după ura ce a luat prea-înălțatul
Pașă asupra mea, pe lângă că nu mai pot
fi de folos pentru punerea la cale a unei
trebi, sânt și în primejdie de viață. Și cu
cea mai mare a mea închinare rămân pe
viață al prea-binefăcătoarei Tale înalte
Noblețe

816, Maiu 14.

Prea-supus rob.
Ioan Skordilis.

CCCCXIV.

Scarlat-Vodă Callimachi către fratele său, Ioan Callimachi, despre niște poliți.

1816.

19 August.

† Ἐκλαμπρότατε καὶ περιβλεπτε περὶ αὐτὸ
κύρις Ἰωάννη Καλλιμάχη, ἀγαπητὸς ἡμῖν ἀ-
δελφὲ καὶ περιπόθητε, τὴν Ἐκλαμπρότητά
της ἀδελφικῶς κατασπαζόμεθα.

Μὲ τὸ νὰ εὐρωμεν ἔνδεκα καρυδιές Ὀδέσ-
σης γροσίων πεντήκοντα χιλιάδων ἑξακοσίων
τριάκοντα πέντε, ἐλάβομεν αὐτάς καὶ περι-
κλείομεν ἐν τῷ παρόντι μας, ἐμβάζοντες καὶ
ταύτην τὴν ποσότητά τῇ Ἐκλαμπρότητί της,
εἰς λογαριασμὸν τῶν τακτικῶν μηνιαίων της.
Ὅθεν, λαμβάνουσα ἡ Ἐκλαμπρότης της ταῖς
εἰρημέναις πόλιτίζαις, καὶ ἤθελες μας ἰδεῶν
συνάμα καὶ περὶ τοῦ ταχιστοῦ αὐτῶν. Καὶ
ταῦτα μὲν ἐν τοσοῦτῳ, εἶψαν δὲ θεῶθεν τὰ
ἔτη αὐτῆς πλείστα, ὕμνινά καὶ πανευδαίμονα.

Τῇ 19 Αὐγούστου 1816.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της

ἀγαπητὸς ἀδελφὸς

Ἰω. Σκαρλάτος Καλλιμάχης.

† Prea-strălucite și ilustre beizadea,
doamne Ioane Callimachi, iubite nouă frate
și prea-dorite, pe Strălucirea Ta frățește
o sărutăm.

Găsind unsprezece cambii de Odesa
pentru cinzeci de mii șase sute treizeci și
cinci lei, le-am luat și le închidem în
aceasta a noastră, făcând să între și
această sumă Strălucirii Tale în socoteala
lefii lunare ce Ți s'a orânduit. Deci luând
Strălucirea Ta zisele poliți, să binevoiești
a mă lămuri tot odată și pentru terminul
lor. Și acestea numai, ei anii tăi fie de
la Dumnezeu foarte mulți, sănătoși și cu
totul fericiți.

19 August 1816.

Al Strălucirii Tale

iubit frate

Io Scarlat Callimachi.

CCCCXV.

Ioan Gheorghe-Vodă Caragea către fiul său Gheorghe și ginerele Mihail
Suțu, cu felicitări.

1816,
9 Novem-
bre.

Ἰω. Γ. Καρατζᾶς Βοσδύδας, ἐλέω Θεοῦ Αὐ-
θέντης καὶ Ἰημεῶν πάσης Οὐγγροβλα-
χίας.

† Παμφίλτατε ἡμῖν οἶε, ἐκλαμπρότατε περὶ
αὐτὸ Γεώργιος Καρατζᾶ, καὶ παμφίλτατε ἡμῖν
γαμβρέ, εὐγενέστατε ἄρχων Μιχαὴλ Σοῦτζε.
Τὴν Ἐκλαμπρότητά της καὶ Εὐγενίαν της πα-
τρικῶς εὐχόμεθα. Τιμωτάτοι καὶ εὐμενέστατοι
ἡμετέροι περιπόθητοι ἄρχοντες καπουκχα-
γιάδες τῆς ἡμετέρας Αὐθεντίας Οὐγγροβλαχίας,
τὴν Εὐγενίαν σας εὐνοόστατα προσαγορεύομεν:
εἴητε ὑγιαίνοντες ἐν εὐημερίᾳ καὶ ἐπιτεβέσει

Io. Gh. Caragea Voevod, cu mila lui
Dumnezeu Domn și stăpânitor a toată
Ungrovlahia.

† Prea-iubite nouă fiu, prea-strălucite bei-
zadea Gheorghe Caragea, și prea-iubite nouă
ginere, prea-nobile dumneata Mihail Suțu.
Pentru Strălucirea și Nobleța Ta părintește
ne rugăm. Prea-cinstiților și prea-bunilor
noștri prea-doriți capuchehaiele ale Domniei
Noastre a Ungrovlahiei, către dumneavoaș-
tră cu cea mai mare aplecare ne îndrep-
tăm: fiți sănătoși întru mulțămire și cu

τῶν κατὰ θυμὸν καὶ κατ' ἔφρσιν. Κατὰ τὴν
 λαΐν τοῦ παρελθόντος διὰ τοῦ Μουσταφᾶ, αὐ-
 θεντικοῦ μας Τάταρη, ἐγράψαμεν τῇ Εὐγενίᾳ
 σας, καὶ σήμερον διὰ τὰς ἀνὰ χεῖρας αὐθεν-
 τικὰς ἡμῶν ὑποθέσεις ἐκινουμένον τὸν παρόντα
 Ἀντωνάκη, Τατάρη μας, μὴ λείποντες ἐπομέ-
 νως διὰ τὴν ἐχθρὴν πανηγυρισθεῖσαν ἐορτὴν
 τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ νὰ εὐχρηθῶμεν
 ἐκ μέσης ψυχῆς τῇ Εὐγενίᾳ τῆς, ἡμέτερος
 παμφίλτατε γαμβρὲ, ὅπως ὁ φερώνυμος αὐτῇ
 Ἀρχάγγελος εἴῃ αὐτῇ φύλαξ διὰ εἰου, ἐπ' ἀ-
 πολαύσει τῶν ἐφετῶν αὐτῇ καὶ καταθυμίων,
 κατὰ τὸν ἐγκάρδιον καὶ πατρικὸν ἡμῶν πόθον,
 ἐπερσευδωντές τε ἅμα καὶ τὰ τῆς ἐφετῆς ἡμῖν
 εὐεξίας σας, ἥς ἀπολαβοῖτε ἐπὶ μῆμιστον.

αἰετ', τῇ 0' Νομβρίου.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της καὶ Εὐγενίας σας

φιλόστοργος πατήρ

καὶ εὐνούστατος ὅλως

Io. Γ. Καρατζᾶ Βοσβόδας.

căpătarea celor după suflet și aplecare.
 La 30 ale trecutei prin Mustafă, Tatarul
 nostru domnesc, v'am scris dumneavoastră,
 și azi pentru trebile noastre domnești în
 curs pornim pe acest Antonachi, Tatarul
 nostru, nelipsind apoi pentru cea de ieri
 serbată serbătoare a Arhistratigului Mihail
 spre a-Ți ruga din adâncul inimii dumi-
 tale, al nostru prea-iubit ginere, ca Ar-
 hanghelul cu același nume să-Ți fie paz-
 nic în viață, cu dobândirea celor dorite
 și poftite Ție, după dorința noastră din
 inimă și părintească, și cercetând și cele
 ale bunei Tale stări nouă dorite, de care
 să vă învredniciți cât mai mult.

1816, 9 Novembre.

Al Strălucirii și Nobleței Tale

iubitor părinte

și foarte binevoitor în toate,

Io. Gheorghe Caragea Voevod.

CCCCXVI.

1818,
 30 April.

Ioan Gheorghe-Vodă Caragea iartă Vornicului Nenciulescu o datorie.

Ἰσον τοῦ αὐθεντικοῦ σενεδίου.

Καταδικασθεὶς ὁ ἄρχων Βόρνικος Νεντζιου-
 λέσκος μὲ κοινὴν ἀναφορὰν τῶν ἀρχόντων
 καὶ αὐθεντικὴν μας ἐπικύρωσιν νὰ πληρώσῃ
 γρόσια 84.503, ἄσπρα 35, ἥτοι ὀγδοήντα τέσ-
 ταιρες χιλιάδες πεντακόσια τρία γρόσια καὶ
 τριάντα πέντε ἄσπρα, ἀπὸ λογαριασμὸν πετ-
 ζετλούτων ποσῶν τοῦ αἰετ' οὗ ἔτους, τῆς ῥωσ-
 σοκρατίας, ἔδωκε περὶ τοῦτου χρεωστικὴν ὁ-
 μολογίαν, ὅπως ὁμολογῶν δι' ἰδίας του ὀπογρα-
 φῆς τὴν ἀπόδωσιν αὐτῶν. Ἀλλ' οἷκτω φερό-
 μενοι, τὰ συγχωροῦμεν, καὶ δὲν ἀπαιτοῦμεν
 οὐδεμίαν καταβολὴν ἐξ αὐτῆς τῆς ποσότητος.
 Ἐφ' ᾧ καὶ ἐπάναγκες ἦν νὰ τῷ ἐπιστραφῇ ἡ
 χρεωστικὴ του ὁμολογία, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη
 ὁμολογία ἐχάθη, εἰς ἐνδεξιὴν καὶ ἀσφάλειάν
 του τῷ δίδεται ἡ παροῦσα ἡμῶν ἐνυπόγραφος
 ἀπόδειξις, ἵνα ἔχῃ τὸ κῆρος ἐν παντὶ καιρῷ.
 Καὶ οὐδέποτε ἤθελεν ἐμφανισθῇ παρὰ τινος
 ἡ ῥηθιστά του ὁμολογία, ἀπαιτοῦντος τὴν εἰ-
 ρημένην ποσότητα, ἣ μέρος αὐτῆς, ἐπὶ τινι
 προφάσει, νὰ εἶναι διόλου ἄκυρος, καθ' ὅτι
 οὔτε ἐλάττωμέν τι ἐκ ταύτης τῆς ποσότητος,
 ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴπομεν, οὔτε ἔστι διὰ τῆς
 τοιαύτης ὁμολογίας νὰ κάμῃ τις μετὰ καιρὸν
 κλῆν ἐῖδος ἀπαιτήσεως. Ἀφ' οὗ ἡμῖς αὐθεν-
 τικῇ μας βουλήσει τὰ ἐσυγχωρήσαμεν ἅπας.

αἰετ' ψ, Ἀπριλίου λ' η'.

Ἰωάννης Καρατζᾶς Βοσβόδας.

Copie a senedului domnesc.

Fiind orânduit dumnealui Vornicul Nen-
 ciulescu cu anaforaua de obște a boierilor și
 întărirea domnească a noastră a plăti
 84.503 lei, 35 bani, adică optzeci și patru
 de mii cinci sute trei lei și treizeci și
 cinci de bani, din socoteala pecetluitelor
 poștelor aului 1812, ale stăpânirii rusești,
 a dat pentru aceasta recunoaștere de da-
 torie, făgăduind prin însăși a sa iscăli-
 tură darea lor. Iar, mișcați de milă, îi
 iertăm, și nu cerem nicio depunere din
 acea sumă. Pentru care era și de nevoie
 a i se înapoia recunoașterea lui de datorie,
 dar, de oare ce acest sinet s'a pierdut,
 pentru arătarea și siguranța lui se dă cea de
 faptă iscălită mărturie a noastră, ca să aibă
 putere în orice vreme. Și niciodată să nu se
 arăte de cineva zisul lui sinet, cerând acea
 sumă, sau o parte a ei, cu orice pretext,
 ci să fie cu totul fără putere, de oare ce
 nici n'am luat ceva din această sumă, cun
 și mai sus am spus-o, nici se cade ea
 pentru un sinet ca acesta să facă vre unul
 cu vremea vre-un fel de cerere. Pentru care
 noi cu pecetea noastră domnească i le-am
 iertat odată.

1818, April 30.

Io Caragea Voevod.

CCCCXVII.

Dragomanul Mihalachi Suțu către un ministru turc, recomandând pe Mitropolitul de Larisa, Teodosie.

1818,
21 August.

Υψηλότατε, μεγαλοπρεπέστατε, εὐσπλαγχνι-
κώτατε βελγινηάρη. ἐφένθημ. σουλτανίμ. χα-
ζσδλσρί,

Τὴν Ὑμετέραν μεγαλοπρεπεστάτην Ὑψηλό-
τητα δουλικῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος ὑπο-
κλινῶς τὰ ἔχνη τῶν πανσεκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν
καὶ δεόμενος τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὅπως διαφυλάττη
αὐτὴν ἐν ὑγιείᾳ ἀκροτάτῃ καὶ εὐδαιμονίᾳ
διηγεσθε μετὰ μακροδιότητος καὶ ἐπιτυχίας
ἀπάντων τῶν πανσεκλάμπρων αὐτῇ καταθυμίων.

Ἐπειδὴ ὁ παλαιότερος πιστὸς αὐτῆς πυνδῆς,
Λαρίσσης Θεοδόσιος, δοὺς τὸ ἀπαιτούμενον
πρόσφορον τέλος εἰς τὰς μετὰ τοῦ Πατρι-
χανῆ καὶ τοῦ προκατόχου του σχετιζομένης
ὑποθέσεις του, κινεῖ ἐντεῦθεν, οὐ μόνον διὰ τὰ
ἐπισκερθεῖν προσωπικῶς κατὰ χρέος του τοὺς
πτωχοὺς βραγιάδες τῆς ἐπαρχίας του, ἀλλὰ καὶ
διὰ τὰ προσκυνήσῃ τὴν προστάτην αὐτοῦ καὶ
μεγαλοπρεπέστατον εὐεργέτην, τὴν Ὑμετέραν
Ὑψηλότητα, καὶ τὰ καταφιλήσῃ τὰ ἔχνη τῶν
ποδῶν αὐτῆς μὲ δαδάδες θερμότητας καὶ ἐκφρά-
σεις τῆς θαυμάτης εὐγνωμοσύνης του, ἐζήτησεν
ἀπὸ τὸν ταπεινότατον ἐμὲ δοῦλόν της, τὸν πα-
ρόντα οὐπουδὲ γιστναμέ μου, διὸ καὶ, γράψας τὸ
παρὸν δουλικόν μου, ἐνεχείρισα τῷ διαληφθέντι.
Ὑψηλότατε Ἐφένθημ, ὁ εἰρημένος Μητροπολί-
της τῷ ὄντι ἐφερέθη μὲ τρόπον ἄριστον καὶ ἔκαμε
μεμνομένοις οὐ μόνον τὸν δοῦλόν της Πατριάρ-
χην καὶ τὸ Τζσακῆτ-μητροπολιτὸν μὲ τὴν φρόνι-
μον καὶ κιαμίλικην διαγωγὴν του καὶ μὲ τὴν τι-
μιότητα τοῦ χαρκατῆρός του, ἀλλὰ καὶ ὁ δοῦλός
της ὑπερχάρην διότι ἀπέδειξεν ὅτι τῷ ὄντι τι-
μίους καὶ ἄξιους ἀνθρώπους προστατεύει καὶ εὐ-
νοεῖ ἢ Ὑμετέρα Ὑψηλότης, καὶ ἐπομένως μὲ
τοιαῦτα προσοίμια ἔδωκε χρησιμώτατα ἑλπίδας ὅτι
καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλει περιθάλψει τὴν Λαρίσσαν
καὶ τοὺς πτωχοὺς βραγιάδες, μὲ τὸ ὄφηλόν αὐτῆς
χιμμέτι, καὶ θέλει ἀναδείξει θεῖα βοηθεία καὶ τὴν
Λαρίσσαν καὶ τὰς ὑπ' αὐτὴν ἐπισκοπὰς πολλὰς
λαμπροτέρας καὶ εὐροθυμότερας ἢ περὶ τὸ πρότε-
ρον, φροντίζων τὴν ἀποστολὴν ἐν καιρῷ τοῦ μι-
τρίου καὶ χαρταῖου καὶ τῶν διαφόρων του, τόσον,
ὅσον καὶ τῶν ἐπισκοπῶν. Ὁ δοῦλός της, χρέος
ἔχων, τόσον καθότι πυνδῆ παλαιότατον τῆς Ὑψη-
λότητος της, ὅσον καὶ διότι τίμιον καὶ χρηστὸν
καὶ ἄξιον ἀνθρώπων γὰρ προστατεύει εἰς τὰς ἐπι-
σκοπὰς ἐνταῦθα ὑποθέσεις του, παρκαλῶ
δουλικῶς καὶ τὴν εὐμενεστάτην μοι αὐτῆς Ὑ-
ψηλότητα γὰρ αὐξήσῃ εἰς αὐτὸν τὴν προτέραν
της ὄφηλὴν εὐνοίαν καὶ περιθαλψίν.

Πρεα-ἱνᾶλτατε, πρεα-μᾶρετε, πρεα-βινεvoi-
torule, πρεα-slăvite doamne împărătească
Escelență,

ἱνᾶλțimii Tale πρεα-μᾶρετε cu supunere
mă închin, sărutând cu plecăciune urmele
πρεα-strălucitelor Tale picioare și rugân-
du-mă de Sfântul Dumnezeu să Te ție în
cea mai înaltă sănătate și fericire conti-
nuă întru mulți ani și cu căpătarea tuturor
celor πρεα-strălucite dorite ție.

De oare ce cel mai vechiu credincios
al Tău, al Larisei Teodosie, dând cerutul
capăt folositor în afacerile cu Patric-
haneă și ale înaintașului său, pleacă de
aici, nu numai ca să ocerotească de față
după datoria sa pe săracele raiale ale
eparhiei sale, ci și ca să se închine pa-
tronului său și πρεα-μᾶρετ binefăcător,
ἱνᾶλțimea Ta, și să sărute urmele picioa-
relor Tale cu foarte călduroase rugăciuni
și mărturisiri ale πρεα-adânciei lui recu-
noștiinți, a cerut de la mine, πρεα-supusul
Tău rob, cea de față recomandare a mea,
pentru care și, scriind cea de față supusă
a mea, am dat-o aceluia. Πρεα-ἱνᾶλτατε
efendi, acel Mitropolit de fapt s'a purtat
în cel mai bun chip și a mulțămīt nu
numai pe robul Tău, Patriarhul, și sino-
dul Mitropolitilor cu purtare a lui cu-
minte și liniștită și cu onorabilitatea ca-
racterului său, ci și robul Tău m'am bu-
curat foarte pentru că ai arătat că de fapt
ocerotește și acopere de binefaceri ἱνᾶλ-
țimea Sa pe oamenii cinstiți și vrednici, și
apoi cu astfel de începuturi a dat cele
mai bune nădejdi că și de acum înainte va
oceroti Larisa și săracele raiele, cu înaltu-I
ajutor, și va arăta cu voia lui Dumnezeu și
Larisa și cele supt ea e piscopii cu mult mai
strălucite și mai bine rânduīte decât înainte,
îngrijind trimeterea la vreme a miriului (da-
rea către Stat) și a haraciului și a dobânzilor
lor, atât cât și al episcopilor. Robul Tău, a-
vând nevoie, atâta ca foarte vechiu rob al
ἱνᾶλțimii Sale, cât și ca să sprijin la nevoile
ce i se pot întâmpla pe un om cinstit și bun
și vrednic, rog supus și pe πρεα-βινεvoi-
toarea mie ἱνᾶλțime a Ta să crească față
de el cea de mai nainte a Ta înaltă
bunăvoință și ocerotire.

Καὶ ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμ-
πρα αὐτῆς ἔτη εἶσαν ὅτι πλεῖστα καὶ πα-
νευδαίμονα.

αἰωτή, Αὐγοῦστου κα'.

Τῆς Ὑμετέρας μεγαλοπρεπεστάτης Ὑψη-
λότητος

ἄπὸι μεμλοῦν ἔς πενδέι σαδίκ

Μιχαλάκη Σοῦτζου.

Și acestea cu supunere, iar prea-strălu-
ciții Tăi ani fie cât mai mulți și cu totul
fericiți.

1818, August 21.

Al prea-măreței Tale Înălțimi

vasal și rob credincios.

Mihalachi Suțu¹.

CCCCXVIII.

Alexandru Nenciulescu către Mihail Suțu, despre datoria sa.

1818,
25 Novem-
bre.

Τὴν Ὑμετέραν Ἐνδοξότητα ταπεινῶς προσκυνῶ,
ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν της.

† Διαφυλάττοι ὁ ἅγιος Θεὸς τὴν Ἐνδοξό-
τητά της ἐν ἀκροτάτῃ ὀρίστῃ καὶ διηγεσθε εὐ-
δαιμονίᾳ μετὰ μακροβιότητος καὶ ἐπιτεβέσεως
τῶν ὧσων κατὰ θυμὸν ἄνωθεν ἐξαιτεῖται. Περὶ
τῶν 84.503 γροσίων μενζηλικῶν ὅπου ἔκατα-
δικάσθη ὁ δοῦλός της ἀδίκως νὰ πληρώσω
διὰ κοινῆς ἀναφορᾶς τῶν ἀρχόντων ἐπικυρω-
μένης παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου Κα-
ρατζᾶ, καί, μὴ ἔχων τὸν τρόπον νὰ τὰ ἀπο-
κριθῶ εἰς νάκδι, εἶχον δώσῃ χρεωστικὴν μου
ὁμολογίαν εἰς χεῖρας τῆς Ἐνδοξότητός της
ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὑψηλότητός του, καὶ μετὰ
παρέλευσιν τινῶν ἡμερῶν τότε εἶχον πληρώσῃ
τῇ Ἐνδοξότητί της 39.000 γρόσια διὰ τοῦ
συνιὸρ παρόνου Γεωργίου Σακελαρίου, διὰ τὰ
ὅποια κριθεῖς μετὰ ταῦτα πολλάκις μετὰ τε
τῶν ἐπιστάτων τῶν ποστῶν καὶ σαράφιδων
τῆς Βιστιαρίας, ἐφάνη τῷ ὄντι ἀδίκως τὰ ἐπλή-
ρωσα, καὶ ἔκτοτε εἶχον στείλῃ τῇ Ἐνδοξότητί
της τὰ ἴσα τῶν ἀγωγῶν μου καὶ ἀναφορῶν
περὶ τῆς ἀθωώσεώς μου, παρακαλῶν τὴν Ἐν-
δοξότητά της διὰ νὰ γράψῃ πρὸς τὸ Ὑψος
του, τὸ νὰ μὲ ἐπιστραφῶσι τὰ δίκαιά μου
γρόσια καὶ ἡ ὁμολογία μου, καὶ δὲν ἡξιώθην
ἀποκριεῖν τῆς Ἐνδοξότητός της, τέλος μοὶ
ἔδωκεν ἡ Ὑψηλότης του αὐθεντικὸν σενέδι
περικειμένον ὅτι ὅχι μόνον συγχωρεῖ καὶ μὲ
χαρίζει τὴν ἀνωτέρω ποσότητα τῶν 84.503
γροσίων, ἀλλ' οὔτε ἔλαθεν ἐξ αὐτῶν ὀβολόν,
καί, περὶ τῆς ὁμολογίας μου, ὅτι, οὐσα χα-
μένη, ἔσται ἄκυρος, ὥς ἐκ τούτου περιλει-
μένου ἔσου τοῦ αὐθεντικοῦ σενεδίου πληρο-
φορηθήσετε ἡ Ἐνδοξότης της. Ὅθεν, ἐπειδὴ
καὶ ὁ δοῦλός της ἐπλήρωσα τὰ ἀνωτέρω γρό-
σια, ἔχων εἰς χεῖράς μου καὶ σενέδια περικε-
μένης τῆς Ἐνδοξότητός της, καὶ ἐξ αἰτίας ταύ-
της τῆς ἀδίκου πληρωμῆς ὅτι ἐσβύσθη, καὶ

Slăvirii Tale umil mă închin, sărutându-Ți
dreapta.

† Sfântul Dumnezeu să păzească pe
Slăvirea Ta în cea mai înaltă sănătate și
statornică fericire întru mulți ani și cu
căpătarea a tuturor celor ce după suflet
de sus dorește. Pentru cei 84.503 lei ai
menzilorilor la care am fost orânduit eu,
robul Tău, fără dreptate a plăti prin ana-
forana de obște a boierilor, întărită de
prea-înălțatul Domn Caragea, și, neavând
chip să-i răspund în naht, dădusem sinetul
mieu în mâinile Slăvirii Tale pe numele
Înălțimii Sale, și, după trecere de câteva
zile, atunci plătisem Slăvirii Tale 39.000
de lei prin sinior baron Gheorghe Sa-
chelarie, pentru care judecându-mă apoi
adesea cu epistafii poștelor și cu zarafii
Vistieriei, s'a arătat în adevăr nedrept că
le-am plătit, și în afară de aceasta Îți
trimesesem Slăvirii Tale copiile plăngerilor
mele și anaforaletor pentru nevinovăția
mea, rugând pe Slăvirea Ta să scrii către
Înălțimea Sa să mi se întoarcă înapoi
dreptii miei bani și sinetul meu, și nu
m'am învrednicit de răspunsul Slăvirii
Tale, la urmă mi-a dat Înălțimea Sa
sinetul domnese, cuprinzând că nu numai
iartă și-mi hărăzește suma de mai sus a
celor 84.503 lei, dar nici n'a luat din ei
niciun ban și, pentru sinetul meu, că,
fiind pierdut, va fi netrebnic, cum vei
afla-o din această copie aici închisă a se-
nedului domnesc. Deci, de oare ce și eu,
robul Tău, am plătit cei mai de sus bani,
având în mâinile mele și senedurile pri-
mirii de Slăvirea Ta, și din pricina
acestei plăți nedrepte că m'am stins
și m'am afanisit, plătind după putere

¹ Cel ce scrie așa de umil e viitorul Domn al Moldovei.

ἤφανεσθην κατὰ κράτος, πληρώων ἀδρόους τό-
κους, μὲ ἀνατοκισμοὺς ἐν ταῦτῳ, ὥς γνωστὸν
καὶ ὁμολογοῦμενον τοῖς πᾶσιν, ἐνθέρμως πα-
ρακαλῶ τὴν Ἐνδοξότητά της νὰ ἀξιωθῶ πα-
νευγενοὺς ἀποκρισώς της, ἂν αὐτὰ τὰ ἄσπρα,
τοῦτέστι αἱ 39.000 γρόσια, περιηλθον εἰς τοὺς
λογαριασμοὺς τῆς Ὑψηλότητός του, διὰ νὰ
ἡξέσω καὶ ὁ δοῦλος τῆς τί νὰ κάμω, καθότι
δὲν στογάζομαι νὰ ἔμειναν εἰς τὴν Ἐνδοξό-
τητά της, γνωρίζων τὸ πρὸς τὸν δοῦλον τῆς
ἐδιδάθετον καὶ μετ' ἐδνολίας ἀγάπην. Ἐπα-
ναλαμβάνων δὲ ταῦτα πάντα μὲ ἄκρον σέβας,
ἔξαιτοῦμαι θεόθεν ὅπως τὰ ἐνδοξα αὐτῆς ἔτη
εἴησαν πλείστα καὶ πανευδαιμονέστατα.

αὐτῇ'ψ, Νοεμβρίου κε'η.

Τῆς Ὑμετέρας Ἐνδοξότητος

ταπεινώτατος δοῦλος

Ἀλέξανδρος Νεντζιουλέσκουλος.

groase dobânzi, cu dobândă compusă asu-
pra lor, cum se știe și se recunoaște
de toți, călduros rog pe Slăvirea Ta
să mă învrednicească de prea-nobilu-Ți
răspuns dacă acei bani, adică acei 39.000
de lei, au intrat în socotelile Înălțimii
Tale, ca să știu și eu, robul Tău, ce
să fac, precum nu cred să fi rămas la
Slăvirea Ta, știind buna Ta aplecare
către robul Tău și binevoitoarea iubire.
Ci, aducând acestea toate cu înalt res-
pect, cer de la Dumnezeu ca slăviții
Țăi ani să fie cât mai mulți și cu totul
fericiți.

1818, Novembre 25.

Al Slăvirii Tale

prea-smerit rob.

Alexandru Nenculescu.

CCCCXIX.

Ioan-Vodă Caragea către agentul său, cu privire la conflictul dintre „Ioan
Voevod“ Callimachi și „Dragomanul“ (Mihai Suțu).

Înaintea
de 1819.

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἔγραφεν ἡμῖν ἡ αὐτῆς Ἐκ-
λαμπρότης τὰ περὶ τῆς διατρεχούσης ψυχρό-
τητος μεταξὺ τοῦ Ἰῶν Βοσδόδα καὶ τοῦ Δραγο-
μάνου, ζητοῦσα τὸ νὰ πληροφορηθῶμεν ἐν-
τεῦθεν ἂν καὶ εἰς πόσον βαθμὴν τὸ τοιοῦτον
ὑποτρέχει κειμήλιος, ἐξακριβοῦντες ἄλλως ἐκ
τοῦ προσεχούς καὶ ἔτι ἐμπειρίστατον, ἔκτοτε
περιεργότερον ἐπεξεργαζόμεθα τὰ γειτονικά
πράγματα. Καί, ἄγκαλα τοιαύτην τινὰ ἰδέαν
καὶ τινες τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ νὰ συνέλθον,
ἀλλ' ἐπειδὴ μῆτε ὁ Ἰῶν Βοσδόδας αὐτός,
μῆτε καὶ οἱ μπουτκαριπῆδες τῆς αὐτοῦ Ἐκ-
λαμπρότητος, χαλὰν ὁλοῦν, κασλὰν ὁλοῦν,
οὐδεμίαν τοιαύτην ὑπὸνέχοντο διάθεσιν κατὰ
Δραγομάνου, μᾶλλον εἰς πολιτικὰς σικοτολο-
γίας ἀπέδωκαν τὰ ἐν Βασιλευσούσῃ προδιαφη-
μισθέντα, ἢ εἰς πραγματικὴν ἀλήθειαν, ἀπό-
τινος ὅμως προσεχούς καιροῦ, ὁ λόγος οὗτος
τῆς διαφωνίας καὶ τῆς μετεξὺ πνευματοῦ καὶ
γαμβροῦ ἐνοούσης ἐχθροπαθείας, ὅχι μόνον
κοινῶς ἐν Βουκουρεστίῳ ἤρξατο νὰ διαφημι-
ζεται, ἀλλὰ καὶ διακεκριμένοι ἄρχοντες νὰ
διηγῶνται, καὶ ἀπὸ Κούρτης ψυχρῶς ἐκ-
φραζομένης νὰ διαδίδεται, ἄχρις οὗτο ὁ Ἰῶν
Βοσδόδας καὶ εἰς πραγματικώτερας παρῆδη
ἐνδείξεις τῆς τοιαύτης διαθέσεως, στέλλων αἴφ-
νης τῇ 17^ῃ τοῦ ἡδὴ λήγοντος τσσαράκοντα
Ἀλβανίτας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πσιζαδῆ Γρηγόρη
Σοῦτ'ου καὶ ἐν μιᾷ ὥρᾳ διαστήματι πα-

Din ce vreme ni-a scris Strălucirea
Ta cu privire la rețeaua ce se produce
între Ioan Voevod și Dragoman, căutând
să aflăm de unde și la ce grad se produce
una ca aceasta, cercetând de altfel din cele
de aproape și încă în ființă, ne-am
gândit de atunci și la luerurile vecine. Și,
cu toate că o astfel de știre și unii dintre
cei din București au căpătat-o, dar, de oare
ce nici Ioan Voevod însuși, nici *mutecaripii*
Strălucirii Sale, slavă Domnului, n'au dat
de bănuț o astfel de aplecare contra Dra-
gomanului au atribuit cele de la Țarigrad
răspândite mai mult la niște potriviri
politice decât la un adevăr de fapt,
dar, de la o vreme neconținut vorba
aceasta a neînțelegerii și dușmăniei ce
e între socru și ginere, nu numai în
de obște a început a se răspândi la
București, dar și deosebiți boieri să se
ocupe, și să se publice și de la Curte,
rostindu-se cu rețea, până ce Ioan
Voevod a ajuns la mai faprice dovezi ale
acestei neînțelegeri, trimețând de odată,
la 13 ale lunii trecute, patruzeci de
Albanesi la casa lui beizadea Grigore
Suțu și în curs de un ceas izgonind
pe Strălucirea Sa cu toată casa la o
moșie depărtată. Dintr'un chip ca acesta,

νοικί ἐξορίζων τὴν Ἐκλαμπρότητα τῆς εἰς τι μεμακρυσμένον μοῦλκι. Ἐκ τοῦ τοιούτου καὶ τοσοῦτον περιγρονιτικοῦ τρόπου ὃν ἐπιστήμως ὁ Ἰὼν Βοεβόδας μετῆλθεν ἐσχάτως πρὸς τὸν πειζαδὲ Γρηγόρη, τὸ διατι ἕτερον συνάγεται ἢ ὅτι διακήρυξεν τὴν κατὰ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ ἔχθραν; Ὁπόθεν δὲ ὀρμώμενος καὶ ποῖα τὰ αἵτια δι' ἃ ἐπὶ τοσοῦτον προήχθη δυσμενείας, οὐκ οἶδαμεν. Ἐν τοῦτοις, ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης, ἐπειδὴ ὁ Δραγομάνος ἔπεται ἐξῆς νὰ ἀσθμαίνῃ κατὰ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ, ὁ ὀρθὸς ὑπάγορεύει λόγος τὸ νὰ διαθέσῃ ἡ αὐτῆς Ἐκλαμπρότης ἀναλόγως τὴν μετὰ τῆς αὐτοῦ Ἐνδοξότητος πολιτικὴν αὐτῆς προσφοράν. Ἡμεῖς, ἀδελφεῖ, ἐξ ἡθους καὶ ἐκ συστήματος, ὅσον ἐπιθυμοῦμεν φιλικῶς νὰ διάγωμεν μεθ' ἀπάντων, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ἀποφεύγομεν πάντοτε τοῦ νὰ σχηματίζωμεν πολιτικὰ συστήματα μεθ' ἐτέρων, περιοριζόμενοι πάντοτε εἰς μόνον τὸ δευσιεῖδο. Τὴ αὐτὴ μετλέμε ἀκολουθοῦμεν καὶ μετὰ τοῦ Ἰὼν Βοεβόδα, διὰ τε τὸ ἡθικόν, ὡς προέφημεν λόγον, διὰ τε τὸν γειτονικόν καὶ διὰ τὸν ὀφηλὴν τέλος ἱραδὲ τοῦ νὰ διατελῶμεν χούσι μουασαρῖτ οὐρὲ μετὰ τῆς αὐτοῦ Ἐκλαμπρότητος. Αὐτὸ λοιπὸν τοῦτο κάλλιστα εἰδεῖαν ἡ αὐτῆς Ἐκλαμπρότης θέλει προσφέρει τινι τρόπῳ οἷκοθεν διαθεσθαιώσῃ τῷ τε ἄρχοντι Δραγομάνῳ καὶ οἷς δεῖ τῶν ἐφένιδιδων, εἰς τί καὶ εἰς πόσον συνίσταται ἡ μετὰ τοῦ γείτονος ἡμῶν Αὐθέντου φιλία, διὰ νὰ μὴν στοχάζωνται συστηματικώτερον τινὰ μετὰξὺ ἐνοῦσαν ὁμόνοιαν, ἐπισφαλῆ ἥως ἡμῖν, διὰ τὸ γαρίπικον καὶ ἀπερίσκεπτον ἐν πᾶσι τάδε τοῦ γείτονος.

și cât acesta, de desprețuitor, pe care fățiș Ion Voevod l-a săvârșit acum în urmă față de beizadea Grigore, ce alta se poate clege decât că a proclamat ura sa față de ginerele său? De unde însă pornind și care pricinile pentru care a ajuns la atâta dușmănie, nu știu. Între acestea, din această împrejurare, de oare ce Dragomanul de acum urmează apoi să sufle împotriva soerului său, iese logic să potrivească tot așa Strălucirea Ta despre aplecarea politică față de Slăvirea Sa. Noi, frate, din obicei și din sistem, cât dorim a trăi prieteneste cu toți, tot atâta și fugim totdeauna de a alcătui orice sisteme politice cu alții, mărgenindu-ne totdeauna numai la *defensivă*. Aceiași tactică o urmăm și cu Ioan Voevod, pentru morală, cum am spus-o acum, și pentru vecinătate și în sfârșit pentru înalta iradea, ca să trăim cum se cuvine cu Strălucirea Sa. De altfel acest lucru îl vei confirma de acasă Strălucirea Ta cu mai bună idee în vre-un chip potrivit dumnealui Dragomanului și cui trebuie din efendii, în ce și până la cât stă prietenia cu vecinul nostru Domnul, ca să nu li se pară mai obișnuită vre-o înțelegere între noi. poate nesigură nouă, pentru frica nenorocită și nechibzuită în tot felul a vecinului.

CCCCXX.

Înainte
de 1819.

Ioan-Vodă Caragea către agentul său despre planurile de a face Domn în Moldova pe beizadea Constantin Moruzi și afacerea dintre Dragoman și Ioan Callimachi.

Ἐκτε πλεονεξίων τινῶν εἰδήσεων καὶ ἐτέρων πληροφωριῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τινῶν ἐμαράδων, εἰς βαθμὴν ἐξῆς καταντᾷ βεβαιότητος τὸ Πογδάν-Βοῖβοδαλῆ καὶ πειζαδὲ Κωστάκη Μουρούζη, καὶ ἀκολούθως αἱ, εἴτε ἄμεσοι, εἴτε καὶ ἔμμεσοι, διὰ τοῦ σέβαστοῦ ἡμῖν Αὐθέντου πατρὸς 388, nous 283, 22908, διδόμεναι ὑποσχέσεις τῷ Αὐθέντι γαμβρῷ ἔπεται νὰ ἐκληφθῶσιν ἰγφάλι καὶ μόνον ἐπιτελεῖν δέ μου τὴν ὑπόνοιαν ταύτην καὶ ἡ ἡν ἔχω βεβαιότητα περὶ τῆς ὑπερόγκου καὶ ἀπαρδειγματίστου ποσότητος ἧν, εἰς ζῶντος τοῦ 43837, ἔσχε λαδῶν προηγουμένως y 43837,

Din știri mai lăaturalnice și alte informații, dar și din unele..., a sejunge de acum ca mai sigur voevodalăcul Moldovei al lui beizadea Costachi Moruzi, și apoi, sau nemijlocit sau mijlocit, prin respectatul nostru Domn părinte..., dând făgăduieli Domnului ginere, urmează a fi lăsate..., și numai îmi întărește această bănuială și siguranța ce o am despre enorma și fără păreehea sumă pe care, încă fiind viu..., o luase mai ales..., la zisa făgăduială de Domnie. Deci nici prietenia, de la o vreme,

ἐπὶ ῥητῇ ὑποσχέσει Αὐθιαντίας. Ὅθεν μῆτε ἢ μετὰ τοῦ Αὐθέντου γαμβροῦ ἀπὸ τινος καιροῦ φαινομένη φιλία τοῦ Δραγομάνου ἀληθῆς καὶ ἄδολος, μῆτε καὶ τὸ ὅπερ μετὰ τοῦ πεῖζαδῆ Κοστάκη προσποιεῖται, ἔχων σεκεραπλήμι ὁ Δραγομάνος βέβαιον, ἀλλὰ τὸ ὅλον βαλοῦτα ἰντέξα καὶ ἀπάτη, καθ' ὑπαγόρευσιν αὐτοῦ ἴσως τοῦ Χαλέτη¹. Ἐγώ, ἀδελφέ, αὐτὰ ταῦτα μαθὼν καὶ δικαίως φιλοποπτῶν, ὅχι διὰ τὴν ἡθικὴν μόνον λόγον, ὅχι διὰ τὴν τῆς ἐνοῦσης φυσικῆς σχέσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τοῦ προσωπικοῦ μοι ἰντερέσον, ὅπως μουσταρίπης εὐρίσκομαι, καλῶς εἰδὼς καὶ χρηματικῇ ὁπόσῃ ζημία, καὶ πολιτικῇ ὁποῖος ναικισὰς ἐνδέχεται νὰ μοι ἀπέλθῃ ἐκ τῆς 373 1776 y 536 2445, la, nous, 283, o 283 le 283 2376 2445. διὰ δὴ ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἦναι μουταγιανίτσας ὁ Αὐθέντης γαμβρός, καὶ, καλῶς πεπεισμένος ἐπὶ τῇ ὑποτροχούσῃ δολιότητι καὶ ὑφάλλῳ γνώμῃ τοῦ αἰεσσε, νὰ προσποιῇται ἐκ τοῦ ἀμυβαίου τὰ κατ' ἀνάγκην, νὰ διεκπεργῇ δὲ ἐμψρόνως τὰ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἰδίου σκοποῦ, καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἐπέχουσιν πολιτικὴν κακίαν τῶν ἡμερῶν.

aparentă, a Dragomanului cu Domnul ginere nu e dreaptă și nevieleană, nici ceea ce cu beizadea Costachi fățărăște, având Dragomanul un sigur sprijin (?), dar toată *valuta* e... și înșelare, după suggestia poate și a lui Halet. Eu, frate, aflând acestea și cu dreptate bănuind, nu mai pentru caracterul moral, nici din cauza situației fizice, ci și pentru interesul meu personal, mă aflu eu totul încurcat, știind bine și câtă e paguba în avere și cât năcaz politic urmează să-mi vie de la ..., și toată nevoia e să fie numai ... (?) Domnul ginere și, bine încredințat de șiretenia și gândul prăpăstios de acum al lui ..., să se prefacă din parte-i cele de nevoie, dar să lucreze cuminte cele peste atingerea scopului său însuși, și acestea pentru stăpânitoarea răutate politică a zilelor.

CCCCXXI.

Scarlat-Vodă Callimachi¹ către fratele său, despre datoria și greutățile ce are și pericolul în care se află.

Înainte
de 1819.

Ἐξ ὧν ἐν ἐτέροις ἐκτίθημι, ἀρκούντως πληροφορεῖται ἡ αὐτῆς Ἑλλαμπρότης τὰ περὶ τοῦ χρηματικοῦ ἡμῖν μασλαχατίου, περὶ ὧν ἐν συνόψει καὶ ἄλλοτε καὶ κεφαλαιωδῶς αὐτὸς λέγω ὅτι ἔχει μὲν δίκαιον ἡ αὐτῆς Ἑλλαμπρότης νὰ δυσφορῇ ἐφ' ἧπερ ὀφίσταται στενοχωρία, ἔχει δὲ καὶ ἄδικον συγχρόνως, ὑποτιθεμένη ὅτι ἐνόντως ἡ καὶ ὑποφαινομένου τρόπου τινὸς ἐντεῦθεν εἰς θεραπείαν τῆς κατεσχούσης αὐτῆς ἀνάγκης, εἴτ' ἀμελῶ ἔγώ, εἴτε καὶ ἀδιαφορῶ. Ἐν πάσῃ δὲ εὐσυνειδησίᾳ καὶ θεωροβίᾳ βεβαίῳ τῇ αὐτῆς Ἑλλαμπρότητι ὅτι ἡ μόνη ἡμῶν σωτηρία καὶ ἐν μέρει ἀπαλλαγὴ τῆς ἀπανταχόθεν συσφιγνύουσας ἡμᾶς χρηματικῆς ἀμηχανίας εἰς οὐδὲν περιέσταται, ἀλλ' ἡ εἰς τὸ ταχέως τοῦ πολυωδύνου καὶ δυστυχοῦς μιλλιονίου, οὐπερ Θεοῦ εὐδοκοῦντος εὐδοκουμένου, ὁμολογουμένως θέλω ἀμέσως γιαιτιστριδίτη Αὐτῇ τὴν ἀνάλογον ποσότητα. Νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν αὐτὰ ταῦτα στοχαζόμενος, καὶ, μὴδ' αὐτὴν βλέπων εἰσέτι τὴν ἐν προηγουμένῳ λόγῳ ἀπαιτουμένην σάτισφα-

Din câte în altele expun, destul se lămurește Strălucirea Ta despre chestia noastră de avere, pentru care în scurt și aiurea și mai ales din nou spun că ai dreptate Strălucirea Ta să Te superi de strâmtorarea în care Te afli, dar și n'ai dreptate în același timp, presupunând că, fiind și apăsând vre-un chip de aici pentru slujba nevoii ce ne strânge, nici nu neglijez eu, nici nu sânt indiferent. Dar în toată conștiința bună și frica lui Dumnezeu asigur pe Strălucirea Ta că singura noastră mântuire și în parte ușurare a lipsei de bani, care de pretutindeni ne strânge, în nimic nu stă decât sau în în-casarea chinuitorului și nenorocitelui milion, care fiind bine îndrumat cu voia lui Dumnezeu, fără îndoială nemijlocit Îți voi trimite cantitatea ce se cuvine. Gândindu-mă zi și noapte la acestea și, nevăzând încă *satisfacția* cerută în expunerea de mai sus, cu atât mai trist și. . petrec, cu

¹ Halet-Esfendi, marele Vizir, ocrotitorul lui Mihai Suțu.

ξιόνε διδομένην, κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον περι-
λυπος καὶ μεγίστας διατελῶ, καθ' ὅσον καὶ
τὸ τέρμα τῆς τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων ἐπο-
χῆς ἐφίσταται, καὶ τὰ ἀπαρδισιγμάτιστα τε-
λευταῖα ἐπελευσόμενα βεζαλέτια προσεγγύ-
ζουσι. Πρὸς Θεοῦ λοιπόν, ἀδελφέ, οἷς οἶδα
τρόποις, καὶ λόγοις, καὶ ἔργοις, ἀνάγκη νὰ
ἐπιταχόνῃ τὴν ἐνέργειαν τῆς οἰασθηποτοδὺν
σατισφαξίονε, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ τοῦ μιλλι-
νίου ἀμειστος πραγματεία καὶ διευθέτησις.

Τοιαύτην δὲ διὰ ταῦτα τὴν ψυχικὴν φέρων
ἀθυμίαν, ἀδυνατῶ ὅλως λόγοις νὰ παραστήσω
εἰς πόσον κατετάραχμαι τινων εἰδριτέρων (;),
καὶ ἐξ ὧν μοι ἰδιαιτέρων μαθὼν, ὡς μὴ ὤφε-
λον, ἀπὸ πλαγιωτέρων y t 3383 2376 993
p 2445 la ὁπηνίξαιτο, ὅτι y 7635 καὶ αὐ-
θις ἐπρόβαλεν, ἐπιτείνων τῇ Ὑψηλῇ Πόρτῃ
τὴν 388 nous 993 le 3383 p, τῶν 173
3014 1973 p nous 213 903 p, ἄχρις τῆς
ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῆς o 1973 le U
283 nous 3383 4106 2445 le, 1973 t nous
993 1973 nous 3383 993 le, καὶ ταῦτα ἐν
ποιῶ ἐποχῇ; καθ' ἣν ἡμεῖς μὲν διαπραγματευό-
μεθα τὸν προσεχῆ 3383 146 3383 503 993,
y, δέ, 4106 993 U 993 nous 2376 993 le,
καὶ τῆς προσδιορισθείσης αὐτῇ 384 3014 1973
le o 3383 993 le, ἐπιστάσης καὶ παρελθού-
σης ἤδη, οὐ t 993 U, 65 nous 213 nous
165, τῆς 173 3014 297 nous 213 993 le.
Ποῖαν ἄρα ὑπόνοιαν δὲν ἔπεται νὰ συλλά-
βωσι καθ' ἡμῶν οἱ πολυχρόνιοι ἡμῶν αὐθέν-
ται; Καὶ διὰ τί νὰ μὴ ἀποδόκωσι τὰς ὑστέ-
ρας περὶ παρατάσεως γεγονέας ἐμφανίσεις τοῦ
πρέσβεως, εἰς ταχρήμια τῶν Αὐθέντων; Ἰλεως
ὁ Θεός! Χρηματικῶς εἰς τόδε δυστυχῶν, καὶ
τὸν ὑπὲρ ψυχῆς ἐξῆς πολιτικῶς διακινδυνεύω!
Δὲν στοχάζομαι νὰ ἀγνοῇ τὰ διατρέχοντα
ταῦτα ἡ αὐτῆς Ἐκλαμπρότης, ὅσον ὅτι προσ-
ποιεῖται τὸν ἀγνώτα διὰ νὰ μὴ με λοπήσῃ.
'Αλλ' ὅτε, ἀδελφέ, τοιοῦτός τις ἐπίκειται κίν-
δυνος, τοιαῦται οἰκονομίαι δὲν ἐπιτρέπονται,
ἀλλὰ, Θεὸν ἐπικαλούμενοι, ἀνθρωπίνως ὀφεί-
λομεν νὰ μετέλθωμεν συντόμως τε καὶ συν-
τόνως πάντα τὰ πρὸς τὴν ἀσφάλειαν καὶ σω-
τηρίαν ἡμῶν τείνοντα μέσα. Διό, διὰ θαθέως
διασκεφθεῖς τὸ ἐπισφαλὲς τῆς πολιτικῆς στά-
σεως, δεῖν ἔγνων ἐν ἰδιαιτέρῳ μοι ἀρτῶ νὰ
παραστήσω μετὰ δεινοπαθείας τῷ περιφανε-
στάτῳ Χαλέτ-ἐφένδῃ μας τὴν ἐκ τῶν ψυχρῶν
προσκετεθέντων μοι ἀκουσμάτων ὑστάτην ἐπι-
γεγονειάν μοι τῇ ψυχῇ πικρὰν ἀπελπισίαν,
θερμῶς καὶ ἐπιμόνως καθικτεύων ὅπως, προ-
διατιθέμενος τὸ ταχσῆλι τοῦ μιλλιονίου, ἀνυ-
περθέτως ἐπιμένῃ εἰς τὴν διενέργειαν τοῦ προ-

καὶ se apropie sorocul vremii lucrurilor
noastre, și vin ultimele spre noi răutăți
fără păreche. Dar, pentru Dumnezeu, frate,
cu ce știi mijloace, și vorbe, și fapte, e
de nevoie a se grăbi aducerea la îndepli-
nire a unei astfel de *satisfacții*, ca să
înceapă îndată afacerea și orânduirea mi-
lionului.

Ci, pentru acestea având o astfel de
sufletească mahnire, nu pot de loc ca
prin cuvinte să presint cât am fost de
tulburat, aflând, din câteva știri, și din cele
mai particulare mie, cum nu trebuia, de la
mai lăaturalnicele că... a dat a înțelege...
și iar a adus înainte, întinzând înaltei
Porți... până la plata exactă a..., și
acestea în ce vreme?, când noi tratam
apropiata... și celei orânduite lui... care
amenința și era să treacă... Ce bănu-
ială deci nu urmează a forma contra
noastră stăpânii noștri cari să trăiască
întru mulți ani? Și de ce să nu dea
ultimele aparențe cu privire la pre-
lungirea întâmplată a solului, în... ale
Domnilor? Îndurător e Domnul! Bă-
nește, fără noroc în aceasta, și mă pri-
mejduiesc apoi și politic în ce pri-
vește sufletul! Nu gândește că nu știi
cele ce se petrec Strălucirea Ta, decât
că Te prefaci a nu ști, ca să nu mă
superi. Dar, când, frate, un astfel de
pericol amenință, astfel de economii nu
se sufăr, ci, chemând în ajutor pe Dum-
nezeu, omeneste trebuie să practicăm
scurt și cu încordare toate mijloacele ce
tind spre asigurarea și mântuirea noas-
tră. Pentru care, adânc cercetând ne-
siguranța stării politice, am cunoscut
că trebuie ca într'un mai special arz
al meu să înfățișez cu tânguire prea-
vestitului Halet-efendi al nostru cea, din
zvonurile reci ce mi-au venit la ureche,
prea-înaltă desnădejde amară ce mi-a
venit în suflet, rugându-mă călduros și
statornic ca, puind înainte încasarea mi-
lionului, să stărui fără zăbavă la să-
vârșirea apropiatului..., ca să mă ușurez
de ceia ce mă așteaptă, preferind bucuros
orice nenorocire și orice pedeapsă din
partea Devletului meu, decât să mi se
alipească cea cu greu de spălat pată
a violenței. Apoi Strălucirea Ta, des-

σεχοῦς 3383 147 3383 507 993, ο 283, διὰ
 νὰ ἀπαλλαγῶ τοῦ προκειμένου μοι θαρτά,
 προκρίνων ἐὺχαρίστως πᾶν εἶτι δυστύχημα
 καὶ πᾶσαν παιδείαν ἀπὸ μέρους τοῦ Δεβλε-
 τίου μου, ἢ νὰ μοι προσαρθῇ δυσαπὸνιπτός
 τις κηλὶς χιγίανστίου. Ἡ αὐτῆς λοιπὸν Ἑκ-
 λαμπρότης, ἀπόγονος τοῦ θεῖα εὐδοκία ἀνε-
 πιλήπτου καλλιμαχικοῦ χανθανίου, ἀνάγκη
 καὶ νὰ φιλοτιμηθῇ, καὶ ὅλαις νὰ προσπαθῇσιν
 δυνάμεις εἰς τὸ νὰ μὴν ἤθελε προστριβῇ ὁ
 ὀλέθριος οὗτος λεκές τῇ οἰκογενεῖα ἡμῶν. "Ο-
 θεν μετ' ἐπιστάσιαν μετρηχομένη τὴν ἀριζᾶ,
 ὀφείλει κατ' ἰδίαν ἐντυγχάνουσα τῷ Χαλέτ-
 ἐφένδῃ μας, ζώσῃ φωνῇ μὲ ἀμπλιφικατζιόνε
 νὰ παραστήσῃ τὰ ἐνδιελαμθανόμεθα, καί, πιστο-
 ποιῶσα τὴν ἀμετάθετον ἀληθῆ ἀπόφασιν μου
 περὶ τοῦ προσεχοῦς 3383 147 3383 503
 993 μου, ἔνθακρος νὰ παρακαλέσῃ εἰς τὸ
 νὰ δωθῇ ἐν οἰονδήποτε εἶδος σαισφαξιόνες,
 μεθ' ὃ διατάττων τὸ τοῦ μιλιονίου, καὶ ἀπαλ-
 λαττόμενος τῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐνοχῶν μου, ἀ-
 μέσως δρομαῖος νὰ 1976 t 3383 147 U
 1973 617, 897 ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ τὸν τε-
 ρετςῆ τοῦ πισουουρλικίου καὶ μεγιουσιγιάτιου
 μου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ κατωρθώσῃ καὶ τεσ-
 λιγιστὶ χαδὶ ἐν ἀποκριτικῇ ἔγγραφῃ νὰ μοι
 σταλῇ. Ἀνάγκη, ἀσπαζομένη τοὺς πόδας αὐ-
 τοῦ θερμῶς, νὰ παρακαλέσῃ εἰς τὸ νὰ μὴ
 περιέλθωσιν εἰς γ' ἢν γινῶσιν τὰ ἐν τῷ σουκά μοι
 διαλαμθανόμενα, φέρουσα εἰς παράδειγμα τὰ
 περὶ παῖζαδὲ Κωστάκη προγραφέντα μοι, ὅτι
 εἶσι εἴμαι. Ἐν δ' ἐνί, ἀδελφέ, χατζετ δεγιλ, νὰ
 παραστήσω τῇ αὐτῆς Ἑκλαμπρότητι τὸ κρέ-
 σιμον καὶ ἐπισφαλὲς τῆς στάσεως ἡμῶν. Καὶ
 ὥς ἀγαπητός μοι αὐτάδελφος, καὶ ὥς Θεὸν
 φοβούμενος, καὶ φρόνησιν ἔχων, διασκαπτό-
 μενος μετὰ τοῦ σοφάρου ἡμῖν Αὐθέντου πα-
 τρός, κατὰ δάθος καὶ κατὰ περιστάσιν τὰ
 καθ' ἡμᾶς, ἃς ἐνεργήσῃ ὅσα καὶ ὅπως ἢ εὖ-
 συνειδησίᾳ αὐτῆς ὑπαγορεύει, κατὰ νοῦν ἔ-
 χουσα πάντοτε τὸν ἐπισκέμενον ἡμῖν κίνδυνον,
 ἐξ ἧς ὁμολογουμένως θέλουσι καθ' ἡμῶν συλ-
 λάβῃ ὑπόνοιαν τὸ ὑψηλὸν Δεβλέτι, διὰ τὴν
 σύμπτωσιν τῶν περιστάσεων, καὶ δι' ὅσα οἱ
 ἀγγιάριδες, ἐμπαθῶς χρωματίζοντες. θέλουσιν
 ἐμφανίσῃ τοῖς πολυχρονίοις αὐθένταις.

cedent ale neamului ales al Callima-
 chilor, e de nevoie și să ambiționezi și
 cu toate puterile să încerci ca să nu
 ne lovească pierzătoarea această pată
 de familia noastră. Deci, făcând cu grijă
 arzul, se cuvine ca, întâmpinând în
 particular pe Halet-efendi al meu, prin
 viu graiu cu *amplificație* să presinți cele
 cuprinse aici și, încredințându-l de ne-
 chimbata adevărată a mea hotărîre pen-
 tru apropiata... a mea, cu lacrimi să
 ceri a se da un fel oarecare de *satis-
 facție*, cu care orânduind afacerea mi-
 lionului, și scăpând de îndatoririle me-
 le din țară îndată cu grabă să...,
 trebuie să arăți gradul mințirii și înșe-
 lării (?) mele, ca să se îndrepte și
 un răspuns în scris să ni se tri-
 meată.

E de nevoie ca, sărutând picioarele lui,
 călduros să-l rogi să nu treacă la a
 treia cunoștință cele cuprinse în scri-
 soare, aducând ca exemplu cele mai în-
 ante scrise mie pentru beizadea Cos-
 tachi, că sânt încă. Și într'una, frate,
 nu e nevoie să înfățișăm Strălucirii
 Sale... starea critică și nesigură a si-
 tuației noastre.

Și, ca iubit frate al meu și ca te-
 mător de Dumnezeu, și ca om cu-
 minte, iertând împreună cu înțeleptul
 nostru părinte Domnul, în adâncimi
 și în împrejurări ale noastre, să faci
 câte și cum conștiința Ta Îți va
 sugera, având în minte totdeauna și
 pericolul ce ne amenință, pentru din care
 fără îndoială va forma contra noastră
 bănuială înaltul Devlet, și pentru coin-
 cidența împrejurărilor și pentru câte cu
 patimă văpsindu-le dușmanii (?) vor a-
 răta stăpânilor cari să trăiască într
 mulți ani.

CCCCXXII.

Scarlat-Vodă Callimachi, Domnul Moldovei, către fratele său Ioan, reco-
 mandând pe fiul bolnav al doctorului Fotinō.

1819,
 25 Matu.

† Τὴν Ἑκλαμπρότητά της ἀδελφικῶς πε-
 रिπτυσόμενοι, ἡδέως προσαγορεύομεν. Ἐπειδὴ
 ὁ ἡμέτερος διδιδάρης, Ἀλέξανδρος, υἱὸς τοῦ

† Pe Strălucirea Ta frățește îmbrăți-
 șând-o, ne adresăm cu plăcere către dânsa.
 De oare ce divietarul nostru, Alexandru,

ἐξοχωτάτου ἐν ἱατροῖς Φωτεινοῦ, καταβλάσας¹
ἐκ περιστάσεως ἓνα τῶν ποδῶν του, καὶ μὴ
δύνηθεις νὰ θεραπευθῇ ἐνταῦθα, ἀπέρχεται εἰς
Βασιλεῦσαν, μεθ' ἧς ἔλαβεν αὐτόθι παραγ-
γελίας τοῦ πατρὸς του, διὰ νὰ φροντίσῃ τῆς
τελείας αὐτοῦ θεραπείας, αὐτὸ τοῦτο δηλο-
ποιοῦντες τῇ Ἐκλαμπρότητί της, διαπυνθανό-
μεθα τὰ τῆς ἐφετῆς ἡμῖν ἀγαθῆς αὐτῆς ὑ-
γείας, ἧς καὶ τὰ ἔτη εἶχαν θεόθεν ὅτι
πλεῖστα καὶ πανευφρόσυνα.

αὐθιΨ, Μαΐου κς'η.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της

ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

Ιω. Σκαρλάτος Καλλιμάχης.

ful ilustrului între medici Fotinò, rupân-
du-și printr'un accident un picior, și nepu-
tând a se îngriji aici, merge la Tarigrad,
cu ce recomandății a luat acolo ale ta-
tălui său, ea să se îngrijească de cura lui
desăvârșită, vădind aceasta Strălucirii
Tale, întrebăm de cea nouă dorită bună
sănătate a Ta, și anii Tăi fie de la
Dumnezeu cât mai mulți și cu totul fe-
riciți.

1819, Maiu 25.

Al Strălucirii Tale

frate iubit.

Io Scarlat Callimachi.

CCCCXXIII.

C. 1820.

Scrisoare a lui Grigore Val. (Băleanu ?)², către un cleric pentru un împrumut
de 500 de lei al „cocoanei Safta a lui beizadea Grigore“, cu pomenirea Mitropolitului
de Efes.

† Δεσπότη μου ἀσπάζομαι πανσυχαιῶς τὴν σεδαομίαν μοι δεξιάν της.

Προχθὲς ὄντας εἰς τὴν Πανιερότητά της, ἐμηλήσαμεν περὶ τῆς δοηθείας πεντακοσίων
γροσίων τῆς κοινῆς Σάφτης τοῦ περὶ αὐτὴν Γρηγόρη· ὅθεν καὶ σὰς ἔστειλα ἀμέσως καὶ τὸν τσε-
κερὲ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τοῦ ἁγίου Ἐφεσίου διὰ νὰ σηκώσῃς τὰ ἄσπρα ὅπουθεν εὑρήσῃς, νὰ δω-
θῶν τὸ ὀφλιγορότερον τῇ ῥηθείᾳ κοκονίτζα, ὡσὰν ὅπου ἐγέννησας καὶ δίχως παρὰν οὐσα. Μοὶ
ἀπεκρίθητε ὅτι δὲν ἐκαταλάδατε τί τὴν σημειῶ περὶ τοῦτου ὅτι ἐδράχῃ ἔξωθεν τὸ σημειώμα
μου πρὸς αὐτήν, τὸ ὅποιον ἦτον ἐπανόγραμμα εἰς τὸ ἱερὸν ὄνομά της, καὶ τὴν παρακαλοῦσα ὡς
ἐμηλήσαμεν νὰ τὰ σηκώσῃ ὅπουθεν θέλει νὰ δουλεύσῃ χάριτας ἐνεργῶν, τὰ πεντακόσια γρόσια
μὲ τὸ διάφορόν τους, λ' Ἰουλίῳ ὄντα, καὶ νὰ δωθῶσι ἀμέσως τῇ κοκονίτζα· ἂν τὰ ἔδωκεν, μὲ
ἔκαμε χάριν, καὶ ἐμὲ καὶ αὐτήν· εἰ δὲ μὴ, παρακαλῶ ἀμέσως μὲ τὸν κατεκτῆν της νὰ μὲ στείλῃ
ὁπίσω τὸν τσεκερὲ τῆς ἀδελφῆς ὁμολογίας Ἐφεσίου καὶ ἐντεῦθεν τὰ σηκώνω ἐγὼ καὶ τὰ γειτιστι-
δίξω· δίδω καὶ τὰ καίτοιτινα τοῦ ἀνθρώπου της, νὰ μὴ παραπέσῃ καὶ ἀργοπορήσῃ, παρακαλῶ.

Νοέμβριος ις'.

Εἰμι τῆς Σεβ. Πανιερότητος ἐν Χριστῷ ταπεινὸς δοῦλος

Γρηγόρ. Βαλ.

CCCCXXIV.

C. 1820.

Scrisoarea unui cleric către un beizadea, cu pomenirea mănăstirii Zoodo-
chos Pighi și a Domnului, a Domniței, „nepoata“ scriitorului, și a Curții.

Ἰησοῦς Χριστὸς Νικῆ.

Ὁ Κύριός μου, ἡ Ζωοδόχο μου Πηγῇ, πάντες ἡ ἅγιοί μου νὰ τὴν διαφυλάτουν μὲ τὸ μέγα
τους ἔλεος καὶ ἡ ἅγία μου Ἀνάστασις, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

† Ἠγαπητέ μου υἱὲ Πειζαδῆ, ἐκ καρδίας καὶ ψυχῆς εὐχομέ σε, ἀσπάζομε σε, ἰδὼν τὸ
ἡγαπιτόν μοι καὶ λάνπον ἰδιόχειρόν της, καὶ ἐδόξασα τὴν Ζωοδόχο μου Πηγῇ διὰ τὴν ἡγαπητήν
μοι καὶ πολυτιμὴν μου καὶ ἐκλαμπρον ὑγείαν της, καὶ παρακαλῶ ἀδιαλείπτως μετὰ δακρύων
νὰ τὴν διαφυλάτῃ ὁ Κύριός μου ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ καὶ νὰ τὴν ὀδηγᾷ εἰς ὅλα, καὶ νὰ τὴν

¹ De fapt καταβλάσας.

² Un Grigorașcu Băleanu, student la Paris, în 1822, dădea unei reviste franceze o rectificare des-
pre numirea noilor Domni de țară. V. *Revue Historique du Sud-Est Européen*, Iulie—Septembre 1935.

ἀκοῦγῃ εἰς πάντα λαμπρότατον. Δὲν ἀμφιδάλω, ἡγαπητέ μου υἱέ, πῶς ὁ Κύριος καὶ ἡ Κυρία μου Ζωοδόχο μου Πηγὴ νὰ διαφυλάτῃ ὅλους ὑμᾶς τε καὶ ἡμᾶς, ἰδίᾳ ὁποῦ μὲ γράφῃς διὰ τὴν ἀνεψιὰν Δομνίτζαν Ἐλένκο, καὶ ἐγὼ, ὁ Κύριος ἡξέδρη, πόσον πόνον καὶ ἀγάπην ἐσαύτη καὶ εἶναι καὶ ἀξιαγάπητη καὶ περὶ τῆς κυβερνήσεώς της τὸν Αὐθέντη μας πάντοτε τὸν λέγω καὶ πολλὰ καλλὰ γεννοῦταν, νὰ γράφῃς καὶ ἡ Ἐκλαμπρότης τὴν περὶ τῆς κυβερνήσεώς τους τὸν Αὐθέντη μας, ὁποῦ νὰ — δύο, μ' ὅλον ὁποῦ ὁ Αὐθέντης μας ἔχει προέρεση καὶ τοὺς ἀγαπᾷ, καὶ τὴν Δομνίτζα μάλιστα, διὰ τὴν δύσκολην γνώμην τοῦ ἄρχοντός της, ὁ Θεὸς νὰ τὸ φοτίσῃ νὰ περνᾷ καλὰ καὶ φρόνημα· ἐγὼ κουσοῦρι δὲν κάμω, καὶ διὰ τὸ χατήρη σας, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην ὁποῦ ἔχω εἰς τὴν ἀνεψιὰν Δομνίτζα.

Ἀγαπητέ μου Πσιζαδέ, σὲ παρακαλῶ καὶ ἐγὼ διὰ τὴν φιλτάτην μας νόμφη. Πῶς τὴν ἀγαπᾷς τὸ ἡξέδρω ὅμως διὰ μερικαῖς της παραξενιές νὰ μὴν τὴν συνερίζεσς, καὶ νὰ περνᾷτε σὺμορφα καὶ καλὰ, καὶ νὰ μὲν τὴν διδῇς αἰτίες, νὰ ἔχεις τὴν εὐχὴν τοῦ Κυρίου μας καὶ τῆς Ὑπεραγίας μου. Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ ἐπνεστὸν καὶ καλὸ, καὶ εἶναι καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου μαζί σας εἰς ὅλα. Ἀγαπητέ μου υἱέ, ἡξέδρω πῶς δὲν εὐκαιρῆς νὰ γράφῃς, καὶ ὁ Κύριος νὰ σὲ ἐδυναμώῃ εἰς ὅλα. Εἰς τοῦ Αὐθέντου μας τὸ γράμμα γράψε με διὰ νὰ χαίρομε, διὰ τὴν πολυτιμὸν μου ὑγεῖαν σου, καὶ ὁ Κύριός μου νὰ σᾶς διαφυλάτῃ ὅλους ὑμᾶς, καὶ, μὲ τὴν ἐνιαν, ἂν ἔβρετε κανέναν προκομῆνον διὰ νὰ τὸν ἔχετε βοηθόν, καὶ ὁ Κύριός μου νὰ τὸν ἐνδυναμώῃ καὶ νὰ τὸν ὁδηγᾷ εἰς ὅλα νὰ ἔρχονται καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ δεξιά.

Ἰδοὺ ὁποῦ ἔκαμε ὡς μὲ εἶπεν καὶ ἐφύλαξς τὸ χατήρη της, καὶ πρῶτην ὁποῦ ὑπάντρεψς ἦτον ἡ Μαργεῖνκα: τὴν ἐπῆρς εἰς τὴν Κοῦρτην, καὶ τὴν ἐνιάστηκς εἰς ὅλα καὶ τὴν ἔκαμε τὴν προῖκα της, καὶ ἔδωκεν εἰςσὲ καλὴν κυβερνήσιν τὸν ἄρχοντά της, καὶ τοὺς ἐστεφάνωσεν μὲ ὅραν καλὴν καὶ ἄλλαις πολλαῖς: διὰ τὴν πολυτιμὸν ὑγεῖαν σας ὅλα τὰ ἐκάμμε. Ὅλα πολὰ καλὰ τοῦς ἔκαμε, ὅλα μὲ τιμὴν καὶ πολλὰ καλὰ, καὶ ὁ Κύριός μου νὰ τὰ φέρῃ ὅλα δεξιά, καὶ νὰ ὑπανδρέσθουν πολλαῖς καὶ νὰ εἶναι ὀγουρλοῦδες. Ὁ ἄρχοντάς της ἔγεινε ποικόνικος· εἶναι σὲ καλὴν κυβερνήσιν.

Ἡ Ἐλένκο μου, φίλτατε, τῆς εἶναι πιὸ καλὰ μὲ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου μου, καὶ διαβάξῃ καὶ ἐλληνικά καὶ φ[ρ]αντζέζικα, καὶ ὁ Κύριός μου νὰ τὴν διαφυλάτῃ, ἀγαπητέ μου υἱέ. Ὁ Κύριός μου, ἡ Ζωοδόχο μου καὶ πάντες οἱ ἅγιοί μου νὰ σὲ διαφυλάτουν, καὶ ἡ ἀγία μου Ἀνάστασις, καὶ ὅσα σε παρηγάσσα, νὰ μὴν τὰ ἐσχινᾷς καὶ ὁ Κύριος νὰ διαφυλάτῃ ὑμᾶς καὶ ἡμᾶς, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

CCCCXXV.

Recomandare, de către egumenul său a unui călugăr de la Athos către un „Domn al Moldovlahiei și al Mesiei-de-jos”¹.

Data
nehotărîtă
(probabil
secolul al
XVI-lea).

Εὐσεβέστατε, ὑψηλότατε, ἐκλαμπρότατε καὶ Αὐθέντα, ἀριστότατε καὶ κράτιστε Ἰωάννη Βοεδόδα καὶ Αὐθέντα πάσης Μολδοβλαχίας τῆς κάτω Μουσίας, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν τῶν ἐν τῇ σεβασμῇ καὶ ἐκκλησιαστικῇ μονῇ (λείψει) εὐρισκομένων μοναχῶν μετὰ Θεὸν εὐεργέτα καὶ βοηθό, ἀντιβολοῦμεν καὶ δεόμεθα Χριστοῦ τοῦ παρθενικῶς καὶ τῆς αὐτὸν ἀρρήτως τεκούσης ὑπερσυνδόξου Θεοτόκου Εὐαγγελιστῆ σου ἄνωθεν τῇ Ὑψηλότητι ὑγεῖαν, εὐημερίαν, εἰρηνικὴν τε καὶ ἀσφαλιστον διαγωγὴν, μετὰ πάντων τῶν ἐν τῷ παλατίῳ σου, καὶ ὑποτάξει ὑπὸ τοὺς πόδας σου πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον εἰς εὐεργεσίαν καὶ ἀντιληψὶν παντὸς τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, καὶ ἡμετέρων εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίασιν τῶν σῶν δούλων. Τολμῶντες γοῦν ἀναφέρομεν τῷ σὺ μεγίστῳ κράτει ὅπως καὶ νῦν ὡς ἔθος παρ' ἡμῶν ἀποστελλόνται οἱ ἡμέτεροι ἀδελφοί, ὅτε δοιώτατος ἐν ἐσρομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι — μετὰ τοῦ τιμίου γέροντος —, τοῦ τε τὴν ὀφειλομένην κομίσας τῇ σὴ θεοφυλάκτῳ ὁρχῇ προσκύνουν, καὶ τοῦ τὴν παρὰ τῶν αὐτόθι ἀδελφῶν εὐλογία ἀπολήψασθαι, οὗς ἐκτεύομεν καὶ δεόμεθα τοῦ μεγίστου κράτους τῆς ἐξουσίας σου ἀσμένως καὶ εὐμενῶς ἐπιθεῖν, δεικνύς αὐτοῖς τὴν θεομιμητον πρὸς πάντας σοῦ πανολήϊαν διάθεσιν, καὶ ἀξίαν ταύτης τὴν εὐποιῖαν παρεχόμενος, ἵνα παρ' ἡμῶν μὲν τῶν σῶν δούλων πολλὰς τὰς χάριτας καὶ διηνεσις τὰς εὐχὰς ἔξῃς, ὃ καὶ δὴ γίνεται, πρὸς Θεοῦ δὲ τοῦ δικαίου κριτοῦ καὶ πλουσιοδώρου τὰς ἀναφαιρέτους καὶ πανολέιους ἀπολήψῃς δωρταίς τε καὶ ἀντιδόσεις ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι, ἀμήν.

¹ Poate Neagoe Basarab, pe vremea când se puneau în titlul Domnilor noștri cele două țări și teritoriul dunărean.

TABLA NUMELOR

TABLA NUMELOR

TABLA NUMEROR

TABLA NUMELOR

Numele au fost scoase de D-ra Maria Ciorea.

N. B. La episcopi cifrele se rapoartă la mai mulți omonimi. Câteva nume fără interes au fost înlăturate. Numele din Prefață se dau deosebit, la urmă.

A

- Aaron (Alexie) 117.
 Abdera, 210.
 Abdi-Pașa, 6-7. (-comandant pe vremea lui Mavrogheni-Vodă); III, 414-6. (serascher de Belgrad), III, 272, 284. (-zadë, chehaiaua Brăilei), II, 1211, 1213. (-aga), III, 314, 328, 334, 366, 370.
 Abdul-Cadir-efendi (de Brăila), II, 805-6, 1105.
 Abdul-Hamid I-in (Sultan), II, 1217.
 Abdurahman (Pașă), III, 332. (-agă), III, 411.
 Abramios (Ioan, cleric), 542, 669-76, III, 60-1, 67-8, 107, 113, 116-7, 122.
 Abramazzo (Evreu), II, 1219.
 Achindi-bași (localitate), III, 471.
 Aextelmeier (Stanislav, scriitor), 756.
 Ada-calë (cetate), III, 285, 297, 405; II, 1172, 1276.
 Adai-chebir (Ostrovl Mare), III, 213.
 Adâl-Ghirai (Sultan tatar), II, 982.
 Adam (preotul, agent al lui Petru Șchiopul), 97-8.
 Adam (-Hagi), 610.
 Adamachi, II, 901.
 Adamachi (casa lui), 318.
 Adeniatul (Ioan), 16.
 Adorno (Vallarga, Mărioara), 50-3, 55, 57-60, 62-3, 66-7, 70, 72, 76, 79, 81-2, 89-90, 95, 101-2, 104-5. (Zanetto, frate).
 Adrianopol, 11-3, 48, 116, 141, 145, 147, 153, 166, 172, 182, 194, 198-200, 208, 243, 258, 275, 295, 321, 400, 406-7, 433, 435, 438, 479-80, 531, 536, 548, 552, 561, 618, 656, 670-2, 676-7, 680, 682, 684, 700-1, 707, 717; II, 783, 787, 793-4, 797-9, 801-2, 807, 824, 828, 870-1, 1055, 1098, 1153, 1178, 1251; III, 11, 54-6, 107, 113-4, 138, 143, 261, 267, 324, 330, 338, 420, 479, 507. (Atanasie, Mitropolit de), 406. (Chiril), II, 1098. (Climent), 272, 295, 406-7. (Ieremia), 48, 182, 194. (Neofit), 182, 194, 243; III, 11. (Partenie), 116, 141, 145, 153, 166, 172. (Mehmed-Baltagi-Pașa de), 431, 480.
 Afenduli (cronicar), 422, 441.
 Afrodisia, 315.
 Aftoniu (sofist), III, 154.
 Afumați (sat), II, 950, 1228, 1231; III, 89-90, 294.
 Agapet (scriitor), 393.
 Agathopolis (și Mitropolia), 13, 336.
 Ageni (moșie), III, 512.
 Agiud, III, 418.
 Agraphai, III, 322, (Constantin de), III, 322, 353.
 Agură (preot), III, 467-8.
 Ahmed (agi), 87; II, 1203; III, 310-11, 314, 316, 332, 326, 328, 430. (-Alemdar), III, 274. (-Boșnag), III, 332, 352. (-Bostanoglu), III, 461. (-Cara-Hisarli), II, 1269. (de Cesareia), II, 1105; III, 324. (fratele lui Cheleş), III, 326. (Daglioglu), III, 366. (Deli-aga), III, 253-4, 276. (Ghiumuş-Parmac), III, 336. (Ingë), III, 342. (Saliachegesi), III, 424.
 Ahmed (Pașa de Damasc), 753 (v. și Dubnița). (în secolul al XVIII-lea), II, 1215, 1217, 1219-20.
 Ahmed al III-lea (Sultan), 447; II, 1238, 1252.
 Ahmed (Șerif-), III, 153.
 Aiacapi, 89.
 Aidin, II, 1137; III, 244.
 Aidos, III, 29.
 Aion, III, 155.
 Airullah (agă de Starova), III, 328.
 Aivaz, II, 830, 840.
 Akri, 199.
 Alba-Iulia (Atanasie Anghel, episcop de), 334, 336, 342-4.
 Albania și Albanesi, 228; II, 1195, 1207, 1232; III, 294, 332, 336, 434, 459.
 Alecu (Serdar, agentul lui Alexandru-Vodă, lui Ipsilanti și lui Mavrogheni), III, 382-3, 398-9, 471, 477.
 Alendar-Aga, III, 357.
 Alep, II, 1137.
 Alexandri (grămătic), III, 130.

- Alexandria, 26, 106-7, 116, 176-9, 181, 208, 343, 402, 417, 478, 540, 546, 568, 570-1, 687-9, 731, 765; II, 817, 833-9, 886, 1082, 1085-6, 1125, 1139; III, 2, 5, 6, 10-7, 19, 21, 24-5, 28-32, 37-9, 41, 43, 45-7, 49, 52, 80, 87, 135-6, 145-6, 148, 153, 155, 159, 161-71, 173-8, 177-91, 193-6, 197-200. (Patriarhii: Atanasie), II, 1082, 1085-6; III, 148. (Chiril), II, 1125, 1139; III, 12-3, 18-9, 145. (Clement), III, 146. (Cosma), 570-1; III, 159, 161-2. (Dionisie), 343. (Gherasim), 116, 178-9, 402, 417, 478, 568; II, 838; III, 5, 6, 10, 12, 14, 17-9, 47, 52. (Ioachim), 176; III, 12-3. (Ioanichie), 177-9, 731; III, 14-5, 17, 19, 21, 25, 28, 30. (Matei), 162, 164-71, 173-5, 177-86, 188-91, 193-200. (Meletie), 176-8. (Nichifor), 176-8, 180-1; III, 11, 13-4, 18-9, 22, 26, 29. (Paisie), III, 45, 49. (Partenie), III, 37-9, 41, 45-6, 49. (Samuil), 570-1, 689, 765; II, 833, 837-8; III, 136. (Serafim), 540, 546. (Silvestru), III, 176-7; III, 12-3, 19. (-Sf. Sava), III, 45-7, 49. (Ioan, grămătic), III, 146, 149.
- Alexandria (Hephaistion de), III, 153.
- Alexandria (Chiril de, și Lexiconul), II, 884, 886-8.
- Alexandru-cel-Mare, 76, 288, 546-7; II, 910, 958, 975; III, 150, 154.
- Alexandru (Nicolae, Domn muntean), 1, 4.
- Alexandru-cel-Bun, 32, 34, 36, 38, 217, 221; III, 151, 217. (soția, Marina), 38.
- Alexandru (Aldea, Domn muntean), 38.
- Alexandru (Coconul, Domn), 118, 126, 128, 162, 723-4.
- Alexandru (Iliaș, Domn), 162, 724; III, 151.
- Alexandru (Mircea, Domn muntean), 47, 49-51, 55-6, 77, 84, 86, 89, 114, 133, 723-4.
- Alexandru (cel Rău, Domn muntean), 93, 179.
- Alexandru (Postelnicul), 130. (altul), III, 174-6, 178, 181, 183-4. (Stolnicul), I, 740. (altul), III, 394-5.
- Alexandru (Caimacamul lui Nicolae-Vodă Mavrogheni în Moldova), III, 436-7.
- Alexandru (Dragomanul, 1788), III, 260.
- Alexe (Armaș, c. 1780), III, 265, 375-6, 380-1, 384-5, 440, 442-3.
- Alexeanu (boier), II, 854.
- Ali (Aga), III, 273, 318, 334, 336, 356-7, 460, 472, 507. (bairactar), III, 326, 330. (delibașa), III, 332. (efendi, prieten cu Șaitan-oglu), 88, 96, 104, 110. (Chizil-gial), III, 336. (efendi, prieten cu Alexandru-Vodă Ipsilanti), III, 239-41. (Gianicli), II, 1237. (Hagi, ceauș), III, 254-5, 276, 287. (iasacgiu), III, 422. (oda-bașă), III, 322.
- Ali-Pașa (Gin, Damad), II, 793.
- Ali-Pașa (Hechimoglu), II, 186, 1078, 1114.
- Ali-Pașa (de Ismail, c. 1789), III, 292, 324, 369-71, 398.
- Ali-Pașa (Moldovangi, Mare Vizir), II, 1176-7, 1196, 1199, 1204-6, 1208.
- Ali (Persanul, sclavul Vizirului Raghib), II, 1137, 1141-2, 1148-9, 1154.
- Ali-Raiâ (efendi), III, 471.
- Ali-Sahin-Pașa, III, 287.
- Ali (Satioglu), III, 359.
- Ali (tefterdar), III, 215.
- Ali (Telebenli, Pașă de Ianina), III, 267.
- Alkiphron (retor), III, 155.
- Allatius (Leon), III, 152.
- Amangia, III, 336.
- Amasia, 11, 13, 30, 39-40, 132. (Zaharia, Mitropolit), 132.
- Ambrosie (Sf.), III, 118.
- Amiras (Alexandru, cronicar), 480, 492, 529, 972, 978, 980, 985.
- Amsterdam, III, 118, 153.
- Amza, III, 328.
- Anacreon (poet), II, 897.
- Anastase (medic), II, 1195.
- Anastase (Vornic), II, 867.
- Anastasia (Doamna lui Duca-Vodă), 258.
- Anastase (Mitropolit, episcop). V. Moldova, Roman.
- Anastase (Lupu, Agă), II, 1106.
- Anatolia, II, 901; III, 294, 336, 430.
- Anazarba, III, 154.
- Anchial, 31, 59, 698, 718; II, 1189. (Anania, episcop), II, 1189. (Ioanichie, episcop), 718. (Natanail), II, 1098.
- Ancira (Ankyra, Angora), 16, 28-9, 720.
- Andrei Hatmanul (1593), 97. (Vistier), 738, 750.
- Andronachi (Ban), II, 1146.
- Andros, II, 1159. (Gherasim, episcop), II, 1159.
- Anglia și Englesi, 108, 540, 571; II, 886; III, 118.
- Anrep (general rus), II, 1211.
- Antim I-iu (Mitropolit muntean), 8-11, 30, 34.
- Antim (Ivireanul, episcop de Râmnic. Mitropolit), 348, 401-2, 406-7, 434, 629, 660-2, 668-9; II, 790, 793-6, 818-21, 1009; III, 79, 82, 100, 105-7, 112-3, 115-7, 122, 124.
- Antim (protosinghel), 113.
- Antioh (Hatman), 468.
- Antiochia, 4, 26, 47, 59, 177, 199, 270, 275, 486, 723, 757, 1118; II, 1121; III, 2, 14, 18-9, 80, 152, 154-5. (Patriarhi, Atanasie), 270, 357. (Chiril), II, 1121. (Dosoftei), III, 18-3. (Eftimie), III, 18. (Eustatie), III, 152-3. (Ioachim), 177, 275; III, 14. (Ioan), III, 155. (Silvestru), 59, 723, II, 1121; III, 2.
- Antiochia (Simion Magistros de), III, 154.
- Antonachi (boieri), II, 1077-8; III, 520. (-chirigî, grămătic), 205-6. (medelnicer), 492.
- Antonie-Vodă (Popescu, Domn muntean), 199, 204, 206-7, 333, 735.

Antonie (dascăl la București), II, 887, 994-5, 1028-9, 1033. (scrib în secolul al XVII-lea), 740, (grămăticiei), 422, 647.
 Anvers, III, 150.
 Aphrodisios (Alexandru), III, 146, 148-9.
 Apian (istoric), III, 155.
 Apie (sec. al XVIII-lea), III, 242-3.
 Apicoglu (Petrachi), III, 211, 247.
 Apostol (Gheorghe, Vistier), 360.
 Apostolachi (Cămăraș), III, 376-7.
 Apostoli (Papă), III, 501.
 Apsară, 85.
 Aquino (Toma de), II, 910.
 Arabă-Burgas, III, 336.
 Arabia și Arabi, 267, 276, 374-5, 431, 757, 981-2; II, 834, 1215; III, 157.
 Arap-Calfa, III, 514.
 Arat (scriitor), II, 910; III, 154.
 Ardeal și Ardeleni, 106-7, 121, 245, 258, 336, 340, 342, 468, 721; II, 809, 829-30, 840, 1094, 1106, 1176, 1231, 1239; III, 282-3, 288, 326, 328, 372, 444, 516-7.
 Aretas, III, 149.
 Argeș (județ oraș, mănăstire, râu), 114, 163, 303, 326, 725; II, 1208, 1215; III, 268, 288, 305, 307-8, 324, 326, 334, 336, 338, 341, 343, 356, 509. (Grigorie egumen), 725.
 Argos, 535, 544, 585; II, 865. (dascălul Iacov de), 420, 427, 454-6, 496, 578, 565, 618-9.
 Argyrokastron, III, 324, 332. (Constantin aga din), III, 324.
 Argyropulos (Andrei), 29.
 Arhanghelgorod, II, 1122.
 Arhanghelul (mănăstioară), II, 834, 838.
 Arhimede, III, 150.
 Arhipelag, 16.
 Arian (scriitor), III, 150, 153-5.
 Arion (etitor în Buzău), 654.
 Ariosto (conte), II, 973.
 Aristarh (scriitor), 465.
 Aristeu, III, 153.
 Aristide, III, 156.
 Aristofan, II, 910; III, 105.
 Aristotele, 314-5, 486, 546-7, 561; II, 909-11, 1272, 1274; III, 83, 146, 148, 151-4.
 Armaga, II, 857.
 Armeni și Armenia, 37, 403, 735-7; II, 875, 1149-50. (Agop), II, 1121, 1130.
 Armenlu, II, 1106.
 Arnăuț-chioiu, 261.
 Arnăuți, 131, 234.
 Arnota, 163.
 Aron (Domn al Moldovei), III, 97-101, 117-21, 126, 150, 173.
 Aron - Vodă (mănăstire), 98-100, 116, 119-21, 126-8, 173, 605. (soție), 121.
 Arputis, II, 1248.
 Arta (și Mitropolia), 574, 765; II, 778, 805, 822, 924.
 Arta (Meletie de), II, 967.
 Artemidor (scriitor), III, 153.
 Arva (comitat), 14.

Arvanitochorion, 199, 728-30; 394, 462.
 Asan (cămărașul lui Vodă Brâncoveanu), 588.
 Asclepiade, 45.
 Ascra, III, 153.
 Asia Mică, II, 1230.
 Aslan-Ghirai (Sultan), III, 260.
 Aslan (Hagi), II, 1165.
 Aslan (Vornicul), 118.
 Astromyehos, III, 153.
 Atanasachi (Spătar), III, 240, 242.
 Atanase (polcovnic), III, 324.
 Atanase (retor), III, 153.
 Atanase (Vornic, supt Nicolae Mavro-cordat), 583-4, 677.
 Atanasie (Patriarh ecumenic). V. Constantinopol.
 Atanasie (Mitropolit). V. Derkon, Dristra, Silivria.
 Atanasie (episcop). V. Rădăuți, Țara-Românească, Ivir.
 Atanasie (egumen). V. Hangu.
 Atena, 16, 30, 113, 141, 146-7, 182; II, 938, 1003, 1162, 1170, 1182, 1280; III, 11. (Anghel din) III, 397. (Apododor din), III, 155. (Mitropolitul Daniil), 141, 146-7, 182; III, 11. (Dorotei), 16. (Iacov), II, 938. (Lavrentie), 113. (Vartolomei), II, 1162, 1170, 1182.
 Atenagora (din Atena), III, 154.
 Athos, 10, 15, 38, 40-4, 46-7, 49, 51, 53, 59-60, 76, 86, 88-90, 100, 102, 107-9, 111, 113-4, 132-4, 146, 162, 164, 193, 195, 198, 203-4, 250-2, 254, 262-4, 300, 319, 490, 645, 689, 722-5, 749, 762; II, 787, 793, 812, 884, 924, 1026, 1088, 1112, 1118, 1129, 1132-6, 1141, 1143, 1145-6, 1151, 1154, 1174, 1180, 1197, 1235; III, 70-1, 75, 77, 79, 81, 85-6, 91, 99, 106, 113-4, 132, 134, 158, 46-7, 193-4, 689. (Caracala), 46-7, 193-4, 649. (Castemonitul), 44, 203. (Chilandariu), 10, 86; II, 884. (Cosma, protos), 40. (Cutlumuzul), 40, 100, 113-4, 118, 146, 722. (Dionisatu), 46, 51, 134, 164, 300, 490, 645, 749; II, 787, 812, 884, 924. (Dochiariu), 46-7, 49, 107. (Filoteu), 40. (Grigoriu), II, 1197. (protul Ieremia), 18. (Ivir), 83, 263, 722-6, 731, 1026. (Lavra), 59, 108, 132, 262-3. (Teodosie egumen), 10. (Natanail, proigumen), 263. (Pantelimon), 40-2, 490, 702; II, 1118, 1174. (Pantokrator), II, 162, 211, 1115, 1127, 1136. (Profetul Ilie), 42. (Prodrom), III, 19, 93, 117, 119, 179. (Antonie, egumen), III, 19. (Rhossikon), 40; II, 1112, 1129, 1132-5, 1143-7, 1151-2, 1174, 1179-80, 1197. (Sf. Pavel), 132. (Simopetra), 44, 47, 53, 89, 93, 109, 721, 725-6. (Vatoped), 111, 195, 203, 271-2, 288; II, 924, 1132. (Gherontie, proigumen), 10. (Xenofont), 43-4, 49, 51, 102, 111, 132-3, 163-4, 195, 198, 203, 211, 490, 758; II, 1154, 1184, 1235; III, 464-5. (Xeropotam), 38, 204, 616;

II, 787, 1141, 1145. (Zograf), 10, 38, 41, 49, 108, 163, 195, 313, 319.
 Athyra, 37.
 Atzike (în Chios), 600.
 Augustin de Hipona (Sf.), III, 118.
 Austria și Austriei, II, 790, 913, 1217, 1231, 1260; III, 270, 365, 508, 515-6.
 Avas-chioiu, III, 510.
 Averești (sat), 36, 98.
 Avlona (Vallona), III, 267.
 Avramie (dascăl), V. Abramios (Nicolae), II, 1244, 1255.
 Axintie (căpitan), II, 845.
 Azaleia, II, 1033.
 Azarie (călugăr), 466-7, 1060.
 Aziz-efendi, III, 471-3.
 Azov, 480, 486; III, 93.

B

Baba Vișanilor, III, 396.
 Babadag, II, 1206, 1209-10; III, 429-30.
 Babali (Marino dei, Ragusan), 64.
 Băbeanu (Mihail Logofăt și Toma), II, 1078.
 Babilon, 561.
 Bacău, II, 1186; III, 364-5.
 Bachi (aga), III, 334.
 Bachi-culă, II, 1143.
 Bagdad, 213, 319-20; III, 273, 303, 305, 307-8, 334.
 Baia, II, 1217.
 Baiburt, III, 314, 338, 400-1.
 Baiezid I-iu (Sultan), 41.
 Băjescu (Iordachi) II, 1164, 1169.
 Balaban (familie), II, 1154.
 Bălăceanu (Ioan), II, 1179. (Vornicul), III, 512, 514. (-ca), III, 387.
 Balaclava, 198.
 Balcani, 420-1; III, 505.
 Băleanu (Barbu), 694. (Constantin), 589. (Grigorașcu), II, 1179. (Toma), 742. (altul, c. 1780), III, 513-4.
 Bălești (sat), III, 396.
 Bălgrad. V. Alba-Iulia.
 Bălță (Voievod maramurășean), 13-5.
 Balș (Gheorghe), III, 498.
 Balsarino, 600-1.
 Bălțați (moșie), 246, 280.
 Bălțătești (sat), 687, 765.
 Baltazar (mai mulți), 331, 731-2.
 Bălți, III, 292.
 Balvanyos. V. Unguraș.
 Banat, III, 282-3.
 Banguduz-oglu, III, 379, 384.
 Bărăgan, 226.
 Barator (Constantin, Clucer), III, 374-6, 384, 395, 398.
 Barbă-deasă (ispravnic), 537.
 Barbovschi (Teodosie, Mitropolit al Moldovei), 217.
 Barker (negustor), II, 1137.
 Bârlad, II, 1195.
 Bârnova (mănăstire), 293, 357-8, 361, 583-4; II, 879, 881-2, 1110, 1229, 1246. (Atanasie egumen de), 584.

Barnovschi (Miron, Domn al Moldovei), 119-25, 127, 687.
 Baș (Costi Avram, negustor), II, 1186, 1188.
 Basarab (Domn al Țerii-Românești), 114.
 Basarab (cel Tânăr, Domn al Țării-Românești), 114.
 Basarabia, 626.
 Basel, 43; III, 155.
 Basilikos (Iacob, „Despot“, Domn al Moldovei), 45.
 Báthory (Sigismund, prinț al Ardealului), 107.
 Bazargic, 199; III, 320, 324. (Hagi-Oglu Mehmed, agă de), III, 324.
 Bebec, III, 391, 508.
 Bechir-Pașa, II, 1231; III, 266, 270-1, 338, 424, 508.
 Bechir (Aga), III, 316, 318, 336, 384.
 Bela (Vistier), 262.
 Belinaș-oglu (comandant turc), III, 308-9, 368-9, 373-4, 383, 386-90.
 Belgrad, 288, 319-20; II, 802, 816, 913, 960-1, 1009-10, 1251-2; III, 214, 217-8, 252, 254-6, 266, 269, 272, 276, 283-4, 326, 334, 466.
 Belu (boier) III, 520.
 Bembo (patrician venețian), II, 104.
 Bender, 491, 591, 637, 640; II, 1104-5, 1195-7, 1199; III, 206, 266, 294, 338, 424-5, 480.
 Benetta (nepoata Doamnei Ecaterina a Țării-Românești), 81-2.
 Berceau (Iesuit), III, 84.
 Bereg (comitat), 14.
 Bergler (Ștefan, erudit), II, 877, 884, 886.
 Bernardo (Lorenzo, patrician venețian), 75, 95.
 Beroe (Veria), 132, 147, 150, 155, 172, 175-7; II, 794, 796; III, 12-3, 19, 22, 26, 29-30. (Mitropoliți: Averchie), 176. (altul cu acest nume), III, 12-3, 19. (Chiril), 132. (Ioanichie), 147, 172, 175, 177; III, 13.
 Beșir-Aga (Câzlar-Aga), II, 1114.
 Betleem, 16-7, 24-5, 27-9, 35, 204, 208-9, 217, 562, 616-7, 621, 625, 641, 649, 657, 667-8, 679, 681-2, 685-6, 690-1, 703, 735; II, 780, 782, 789, 791, 832, 886, 891-3, 942, 1044-6, 1050-3, 1055-7; III, 114-5, 129, 133, 144, 464-5. (Arhiepiscop Mihai), 24-5. (Neofit), 735. (Partenie) 562.
 Bethlen (Gavril), 121.
 Bibescu (Șătrar), III, 275.
 Bion (înțelept grec), II, 909.
 Biró (Samuil), II, 475.
 Bistra, 14.
 Bistrița (mănăstire în Moldova), 111, 221, 293, 356, 361, 722; II, 1110, 1246. (Atanasie, egumen de), 111, 722.
 Bistrița (mănăstire în Oltenia), 163, 202, 725. (Vasile, egumen), 725.
 Bitinia, 166.
 Bizanț (Ștefan de, scriitor), III, 142.

- Blaj, 336; II, 1106.
 Blestematele (sat), 203.
 Bogdan al II-lea (Domn al Moldovei), 41.
 Bogdan al III-lea (Domn al Moldovei), 717.
 Bogdan al IV-lea (Lăpușneanu, Domn al Moldovei), III, 1.
 Bogdan (fiul lui Iancu Sasul), 101, 103.
 Bogdan (fiul lui Aron-Vodă), 99.
 Bogdan (Lupu, Vornic), 360. (Lupu, Medelnicer), II, 1088. (Manolachi, Păhar-nic), II, 1186, 1188.
 Boldiciu (Dumitru, logofătul), 203.
 Bolintin (sat și mănăstire), 163, 724.
 Bolzano, 100.
 Bonnac (de, ambasador al Franciei la Constantinopol), II, 794.
 Borsa (trimes al lui Hrisant Notara), 543.
 Bosie (Ștefan, Jitnicer), II, 228, 1155; II, 1216.
 Bosnia, 679, 757; III, 283, 338, 345-6, 475. (Biserica—ei), II, 1232.
 Botești (sat), 365.
 Botoșani, 211; II, 1005, 1115, 1127, 1136, 1186, 1264; III, 19.
 Bozen. V. Bolzano.
 Bozoglu (Bozuelù, agă), 269, 322.
 Bradu (schit), 742-4.
 Brăila, 108; II, 1104-5, 1172, 1195, 1211-4, 1231, 1259; III, 205, 208, 211, 213-5, 217, 269, 291-3, 295-7, 301, 313, 318, 326, 346, 354-5, 360, 370, 397, 385, 418, 420, 426, 429-30, 448-50, 505-7. (Turci), III, 360.
 Brăilești, III, 396.
 Brăiloiu (Barbu), 395, 762. (Cornea), 751. (Corniță), III, 456-7.
 Brâncoveanu (Aneța), 522, 532, 972-3.
 Brâncoveanu (Anița, nora lui Constantin-Vodă), 849, 854.
 Brâncoveanu (Balașa, fiica lui Constantin-Vodă), 647.
 Brâncoveanu (Balașa, nora lui Constantin-Vodă), 413.
 Brâncoveanu (Constantin, Domnul Teriilor-Românești), IV, 180, 200, 207, 255, 265-6, 272, 274, 277-8, 281, 287-9, 291, 297, 300, 304-5, 312, 314, 318-9, 321, 329, 337-8, 345-6, 354, 364, 384-6, 388-9, 391, 394, 402, 411, 414, 422, 424, 438-40, 457-8, 465, 467-8, 472, 487-8, 490-2, 530, 532, 534-5, 536-8, 540, 547-8, 554-5, 560, 562, 573, 578-81, 586-8, 590-3, 595, 599-600, 603, 613-6, 618, 625, 647, 649, 651-2, 705-8, 734, 742, 749, 752-3, 756-8, 760, 763-4, 782-3, 785-6, 797-8, 800, 810, 826, 830, 834, 837, 840-2, 844, 847, 853, 903, 972-3, 1066-9, 1126, 1131, 1150, 1251-2; III, 38, 47, 52, 58-9, 63, 78, 82, 107, 114, 134, 137. (Stan, logofătul lui), 396, 762.
 Brâncoveanu (Constantin Logofăt, nepot de fiu al precedentului) II, 849, 854, 1117.
 Brâncoveanu (Ilinca, fiica lui Constantin-Vodă), 752; II, 826, 841-4.
 Brâncoveanu (Maria, nepoata lui Constantin-Vodă), II, 849, 854.
 Brâncoveanu (Marica, soția lui Constantin-Vodă), 364-5, 367-8, 625, 782-3, 798, 810-1, 830-1, 833, 840-1, 846-9, 853-4.
 Brâncoveanu (Manolachi, sau Nicolae), III, 409-10, 513-4.
 Brâncoveanu (Nicolae), II, 1181, 1231.
 Brâncoveanu (Radu), 355, 364.
 Brâncoveanu (Stanca, mama lui Constantin-Vodă), 248.
 Brâncoveanu (Stanca, fiica lui Constantin-Vodă), 578, 844-6.
 Brâncoveanu (Ștefan), 411, 413; III, 91-2, 94-5.
 Brâncoveni (sat), 403-4. (mănăstire), 163, 765. (egumenul Neofit), 765.
 Brandenburg, II, 1193, 1219.
 Braniștea (moșie), 100.
 Brașov, 100, 413; II, 861, 972-3; 1010-1, 1214, 1240; III, 88, 127-8, 341, 364, 444. (Șchei), 100.
 Brezoianu (Hera), II, 1097, 1099.
 Brod, 757.
 Brodeț (mănăstire), 740-1.
 Brûie (dragoman frances), 676-7.
 Brusa, 48, 200, 206, 376, 759; II, 1170, 1192, 1221. (Mitropoliti: Chiril), 376. (Grigorie), 48. (Meletie), 1221; II 1170.
 Bruti (Bartolomei), 95, 106.
 Bruti (Cristofor), 95-6, 105.
 Bruxelles, 45.
 Bryennios (Nichifor, istoric), 551.
 Bucegi, 352-3.
 Buciulești (moșie), 222-3, 300-1, 363, 370-1.
 Bucov, III, 3, 6.
 Bucovina, II, 1217-8, 1226, 1260, 1268.
 Buceurești, 7, 42, 46, 54, 80, 86, 90, 93-4, 109, 130, 173, 180, 197, 199-200, 202-3, 207, 217-8, 227, 231, 233-4, 237-8, 248, 255, 287, 290, 292-5, 297-9, 304, 313-4, 332, 345, 349, 352-3, 355, 388-90, 400, 406-11, 429, 453, 531-2, 536-7, 542-3, 570, 572, 597, 603, 618, 629, 631, 637, 648, 655-7, 659, 660-2, 685-6, 690, 698, 703, 717, 723-5, 735, 738, 740-2, 745, 749-50, 752, 756-7, 761, 763-4, 766, 780, 791, 794, 796-7, 800, 803-4, 812, 818, 820, 827-8, 830, 834-5, 837-8, 846, 851-2, 855, 865-6, 869-70, 872, 875, 877-8, 884-5; II, 886, 900, 903, 908, 922-4, 926, 932, 942, 949-50, 954-7, 959, 967-8, 975, 984, 998, 1012, 1015-8, 1020-2, 1026, 1028, 1031, 1033, 1068-9, 1071, 1073, 1077, 1080-2, 1086-7, 1089, 1107, 1111, 1129-32, 1136, 1153-4, 1165, 1176-8, 1180, 1191, 1199, 1205-11, 1213-6, 1218-9, 1228, 1231-3, 1235, 1237, 1239, 1248-9, 1251, 1257, 1266, 1271-2, 1278, 1288; III, 32, 37-9, 41, 43, 47, 56-7, 60-1, 67-8, 87, 90, 115, 119, 121-2, 127-8, 145, 190, 193, 200, 229, 251, 264, 268, 273, 278, 280, 290, 293, 303, 312, 314, 332, 338, 342-3, 350, 363-4, 366, 371, 375, 381,

392, 397, 401-2, 413, 415, 439, 446, 448, 459, 509. (Străzi: Podul Calitei), II, 1209. (Biserici: Antim), 629, 631, 633, 660-2; II, 818-20. (Balaşa), 647. (Coltea), 352-3. (Spital), 690. (Ienei), II, 848. (Mihai-Vodă), 104; III, 37-9, 34. (Radu-Vodă), 304, 685-6, 723. (Răzvan), II, 1238-9, 1243, 1248. (Sf. Apostoli), 217-8. (Sf. Ecaterina), 180. (Sf. Gheorghe, şi Ioasaf, egumen), 130-1, 200, 207-8, 290-2, 297-9, 332, 334, 387-91, 394-5, 402, 406, 408, 411, 413, 463-4, 616-7, 648-9, 657-8, 667-8, 723, 735, 758, 760-1; II, 781-2, 797, 831-2, 844-5, 869-70, 891, 908, 915, 924, 942-3, 949, 983, 1030-1, 1046, 1052-3, 1058, 1207, 1241-2, 1247-8, 1263, 1265-6, 1288; III, 60-1, 68, 132. (Sf. Ioan), 738-9, 749-51. (egumen, Leontie), 739, 750. (Sf. Paraschiva), II, 1131. (Sf. Sava), 390, 392, 394, 406, 411, 413, 594, 648-9, 657, 760-1; II, 781-2, 884-5, 1054; III, 121, 123. (Sf. Spiridon), 740-1; III, 121, 123. (Gherasim, egumen), II, 885. II, 1265. Sf. Ştefan (egumen Daniil), III, 9. (Sf. Treime), III, 9. (Stelea), 537, 724-7; III, 76-7. (Toţi Sfinţii), II, 1077; III, 19. (Zlătari), II, 834-9; III, 136, 198. (Ioachim, econom la Şcoala Domnească), II, 1033. (Dascălul Constantin), II, 1033. (Dascălul Eugeniu), III, 32. (Dascălul Florea), II, 1033. (Dascălul Gheorghe), 691-2, 704, 846-7. (Dascălul Ştefan), III, 175-6. (arhimandritul Ştefan), 278, 281. (Tipograful Mitrofan), III, 1120.

Buda, 38, 121, 126.
 Bugăescu, 1133.
 Buhuş (Ioan, logofătul), 360. (Hatmanul), 217; II, 903.
 Buicescu (Papa), 255.
 Buiuc-Cecmegè, II, 1071.
 Bujoreanu (Şerban), 395; II, 762, 796.
 Bulgari şi Bulgaria, 17, 38-9, 106, 110-1, 228, 234, 330, 757; II, 1195, 1200, 1216, 1230; III, 145, 149, 420.
 Bulgarochorion, 529.
 Bunea (Logofătul, c. 1630), 129.
 Buneavici (Grigore), 255.
 Bunellis (Anastase), 459-60.
 Bordujeni, 198.
 Burgas, III, 324, 336.
 Burgundia, II, 911.
 „Busurmani“ (Musulmani), 175.
 Butoiu (mănăstire), 41.
 Buzău, 100, 130, 199, 203, 231, 237, 653-4, 719-20, 725, 727; II, 860, 950, 1074, 1129, 1218, 1232-3, 1272; III, 173, 185-6, 295, 302, 314, 338, 360, 371, 390, 397, 400-1, 413, 435, 446. (Episcopi: Antim), III, 185, (Efrem), 130, 725, 727. (Grigorie), 231. (Serafim), 203.
 Buzescu (Ioan), 463-4. (Preda), 129, 738, 750.
 Buzinea, 130.

C

Cacaleţ (sat), III, 453-4.
 Căcănău (localitate), 114.
 Căciuleşti (moşie), 195, 758.
 Cadâr-Âga (Devele-oglu), III, 392-3.
 Cadri (bairactar), III, 370-1.
 Caffa, 312-3; II, 840.
 Cainargi (Chiuciuc-), II, 1219.
 Căineni, 759; III, 288, 290-1, 303, 307-8.
 Cairo, 175, 179, 181; III, 16, 32. (mahalaua Ciuvania), 179.
 Calafat, II, 1089; III, 283-4, 389, 392, 405-7, 450, 466. (căpitanul Stănică), III, 407.
 Calamari (localitate), III, 519-20.
 Călăraşi, III, 450.
 Calcandele (localitate), III, 332.
 Căldăruşani, 163, 194. (egumen Varlaam), 194.
 Calepinus (autor), II, 910.
 Caliarh (Pantaleon, medic), 424, 472, 475.
 Călienii (sat), II, 1025, 1071, 1078.
 Călimăneşti, III, 361-2.
 Călineşti (moşie), 246, 280.
 Calist (Nichifor, scriitor), III, 148.
 Callimachi (familie), II, 909, 1118, 1141, 1177, 1190-1, 1197, 1202, 1204, 1238.
 Callimachi (Alexandru, Domn al Moldovei), II, 1196, 1201, 1203 4, 1238; III, 230-1, 476, 508.
 Callimachi (Calmăşul, Dumitraşcu), II, 1140.
 Callimachi (Gavriil, Mitropolit de Salonic, apoi al Moldovei), II, 1118, 1145.
 Callimachi (Grigore-Vodă, Domn al Moldovei), II, 1149, 1151-4, 1156, 1163, 1174, 1179, 1190, 1192-6, 1199, 1200-5, 1220; III, 490-1.
 Callimachi (Ioan, Domn al Moldovei), III, 189.
 Callimachi (Ioan, Dragoman), II, 1105-6, 1130, 1140-5, 1147-8, 1151-2, 1156, 1174, 1179, 1220; III, 511.
 Callimachi (Maria, văduva lui Dumitraşcu), II, 1140.
 Callimachi (Raliţa, soţia lui Ioan-Vodă), III, 189.
 Callimachi (Zoiţa, din familia), II, 1140.
 Caltaloglu (Ibrahim-Paşa), III, 316.
 Călugăreni, 100, 103; III, 322.
 Căluu (mănăstire), 200, 211, 299; II, 1235-7, 1241-3, 1244-5, 1247, 1249, 1257; III, 112, (Roman, egumen), II, 1235, 1237, 1241-3, 1245, 1247, 1249.
 Calvin (Ioan), 175.
 Cambridge, III, 155.
 Cameniţa, 208, 210.
 Căminari: Constantin, III, 167, 291, 293.
 Cămpina, III, 320, 330, 336, 338, 364, 374-5, 378-80, 390, 401, 443.
 Cămpineanu (Pantazi), II, 1179.
 Cămpulungul (moldovenesc), II, 1005, 1186.
 Cămpulungul (muntean; mănăstire), 163; II, 809; III, 127, 267-8, 303, 305, 307, 314, 322, 326, 336, 343, 355, 414-5.

- Cămpulungul (ruses), II, 1186.
 Cananău (Constantin), II, 1146.
 Cândeseu (Constantin), II, 1168.
 Candia (cetate), 104, 208.
 Canea, 176.
 Cantacuzino (familie), 202, 207, 224, 238, 247-8, 263-4, 279, 283, 285, 287, 301, 352, 569, 591, 653, 731-2; II, 850, 861, 927, 1061, 1153, 1176-7, 1181, 1206; III, 41.
 Cantacuzino (Andronic), 97.
 Cantacuzino (Antonie, arhimandrit), 41.
 Cantacuzino (Casandra), III, 125.
 Cantacuzino (Postelnicul Constantin), 240-1, 244, 280, 282-3, 732-3, 747-8; II, 1126; III, 40, 43.
 Cantacuzino (Constantin Stolnicul), 244-6, 248, 261, 271-2, 277-80, 283, 285, 295, 304, 311, 327, 349, 364, 406-7, 409, 475, 530, 595, 597, 608, 610, 614-5, 628-9, 638-9, 647, 672-3, 757, 778, 913-4, 959, 962, 975, 1126; III, 47, 58-9, 61-2, 64, 87, 89, 96-7, 101-2, 105, 108, 111.
 Cantacuzino (Deleanu), III, 192.
 Cantacuzino (Dinu), III, 380-1.
 Cantacuzino (Dimitrie, din Constantinopol), 56.
 Cantacuzino (Drăghici), 245-6, 280, 283-4; III, 40.
 Cantacuzino (Dumitrașcu, Domn al Moldovei), 230, 365, 492-4, 556, 735-6; III, 107-8.
 Cantacuzino (Elena, fiica precedentului), 492-4, 556; III, 107-8.
 Cantacuzino (Elina lui Constantin Postelnicul), 240, 244, 247-8, 277-80, 282-3, 285-7, 294, 349-51, 732, 747; III, 39-41, 43.
 Cantacuzino (din Erissos), II, 770-1.
 Cantacuzino (Gheorghe), 146, 411, 413.
 Cantacuzino (Ilie), 360, 413.
 Cantacuzino (Împăratul Ioan), 211, 231, 757.
 Cantacuzino (Ioniță), II, 1146, 1186, 1188.
 Cantacuzino (Iordachi), 244-6, 255, 280, 283; II, 978, 1088; III, 29, 40.
 Cantacuzino (Matei), 244-6, 280, 283; (altul, 1746), II, 1745.
 Cantacuzino (Mihail, Șaitanoglu), III, 40, 55-6.
 Cantacuzino (Mihail, Spătarul), 244-6, 248, 266, 277-80, 283, 352-3, 530, 597, 605, 615, 673, 690, 751, 890; III, 40, 66-7, 97, (fiul), II, 861, 890. (Marele Clucer), II, 1117. (Măgureanu, Marele Vistier, 1760), II, 11, 68, 1172, 1179, 1198, 1228.
 Cantacuzino (Părvu al lui Drăghici), III, 39, 40-1.
 Cantacuzino (Măgureanu, Părvu), II, 1179, 1198, 1205, 1207-8.
 Cantacuzino (Radu, fiul lui Constantin Stolnicul), 327-8, 364, 610, 615, 621-2; II, 975, 1168.
 Cantacuzino (Radu, fiul lui Ștefan-Vodă), II, 913-4, 959-60, 962, 1098.
 Cantacuzino (Safta), II, 1096-9.
 Cantacuzino (Stanca, mama lui Constantin Brâncoveanu), II, 1026. V. Brâncoveanu (Stanca).
 Cantacuzino (Șătrar supt Constantin-Vodă Mavrocordat), II, 1088.
 Cantacuzino (Șerban, Domn al Terii-Românești), 199, 207, 223-5, 229, 231, 235-8, 246, 248, 255-8, 261-4, 268, 278, 280, 283-7, 294, 305, 307-8, 333, 349-51, 413, 735, 740, 742-3, 1207; III, 33, 38-41, 44-5, 47, 66-7.
 Cantacuzino (Șerban, Vornic), 404-5, 751-2.
 Cantacuzino (Ștefan, Domn al Terii-Românești), 218, 395, 406-7, 409, 568, 570, 581-2, 586, 590-1, 594, 598-9, 602-5, 607, 610, 612-4, 616, 618, 621, 625-6, 628, 636, 638-9, 641-3, 645, 650-1, 653-4, 656-8, 667-8, 678-9, 693, 695, 698, 703, 751, 762, 774, 776, 778, 782-3, 884, 903, 913-4, 959-60, 962, 975, 1098, 1291; III, 61-2, 89-90, 92, 92, 94.
 Cantacuzino (Toader), II, 1111.
 Cantacuzino (Toma), 395, 413, 762; III, 157-8.
 Cantacuzino (Vasile), 269-70.
 Cantacuzino (trimes de Patriarhul ecumenic la Chiev), 29.
 Cantemir (Antioh, Domn al Moldovei), 300-1, 319, 321-2, 327, 337, 353-5, 357-8, 360, 368-9, 371, 377-8, 381-2, 384-5, 579-80, 754; II, 849, 850, 868, 903, 1025, 1061. (soția Catrina), 301.
 Cantemir (Constantin, Domn al Moldovei), 274, 293, 315-8.
 Cantemir (Dimitrie, Domn al Moldovei), 365, 433, 444, 447, 480, 559, 754-6, 849; III, 71.
 Cantemir (Constantin beizadea), II, 1088, 1215-6.
 Cantemir (Ioan, fiul lui Antioh), II, 1059, 1061, 1088.
 Canterbury, II, 884, 887.
 Capadocia II, 1090.
 Capello (Girolamo, patrician venețian), 96, 101, 104-5.
 Căpălescu (Chirică), III, 398, 441-2.
 Căpriana (mănăstire), 319.
 Capudan-Pași (mai mulți), 572; II, 805-6; III, 259, 426, 471.
 Cara-Abdi-aga, III, 309, 318, 326.
 Cara-Ahmed, III, 332.
 Cară-Ali, III, 324.
 Cară-Hasan, III, 334.
 Cară-Husein-Abdi-aga, III, 316.
 Cară-Memî, III, 322.
 Cară-Mustafă-Aga, III, 298-300, 332, 415, 444.
 Caragea Antioh, II, 1102, 1135, 1204.
 Caragea (boier al lui Petru-Vodă Șchiopul), 98.
 Caragea (Constantin), II, 1037, 1088, 1102, 1205.
 Caragea (Costachi), III, 225, 484.

- Caragea (Gheorghe, Domn al Terii-Românești), II, 1142, 1163, 1168, 1178; III, 512, 515, 518, 520-1. (fiul Scarlat), II, 1142, 1178.
- Caragea (Iancu), III, 243, 481.
- Caragea (Ioanichie), II, 1126.
- Caragea Iordachi, Pitar), II, 1133.
- Caragea (Mihail), II, 297.
- Caragea (Nicolachi), II, 1126.
- Caragea (Nicolae, Domn al Terii-Românești), III, 224, 227. (nepotul lui, Costachi), III, 224.
- Caragea (Domnița Rală), III, 512, 518.
- Caragea (Scarlat, medic), II, 1142, 1146, 1163, 1194, 1215, 1219-20, 1288; III, 516.
- Caragiani (Nicolae), II, 888.
- Caramanlăul (Dumitrachi), 751.
- Caranda (agă), 1, III, 318.
- Carazin (Nazarie, ofițer rus), II, 1205, 1207-8.
- Cariofil (Ioan), 219, 223; II, 33, 35-6.
- Cârligătura, II, 1186.
- Carlova, III, 320.
- Carlovăț, 757; II, 816; III, 332.
- Carol al XII-lea (regele Suediei), 422, 476, 480, 484-6, 491, 496, 529, 595-6, 626-7, 636, 639, 642; II, 1238.
- Cartal (localitate), II, 1201.
- Casandria (Mitropolia de), II, 938. (Ioachim, Mitropolit), II, 938. (Lavrentie), 180.
- Casora, III, 353.
- Cașovia, 15.
- Cassius (Dio), III, 149.
- Castoria, 372, 398-9, 406-8, 410, 699-701; III, 322.
- Casus (Ioan, scriitor), II, 111.
- Cașin (mănăstire), 210-1, 214, 221-2, 293, 362-4, 370-1, 1110, 1246; III, 98.
- Câșla-Vizirului (sat), II, 1231.
- Catargiu (Ilie), 360.
- Catilina, 487.
- Caton, 393; II, 864; III, 87.
- Catralbaș (Ahmed), II, 1075.
- Căușani, II, 1190-1; III, 241.
- Cavarna, 1.
- Cazaci, 208, 269; II, 1194, 1197, 1208, 1249; III, 86.
- Cazamet, III, 332.
- Cazanlăc, II, 432.
- Căzeri (Armean), II, 1141, 1155.
- Câzlar-Aga (mai mulți), 587; II, 1136-7.
- Ceamașir (sat), II, 1227.
- Ceanad, 757.
- Ceaurul (Dumitrașcu), 301.
- Ceaurul (Vasile), 215-6, 222, 363, 370-1.
- Cefalonia, III, 197.
- Celsus (scriitor), III, 151.
- Celeboni (negustor), II, 1137.
- Celți, 328.
- Cenghelchioiu, II, 1142-3.
- Cencliu, III, 385.
- Cerchez-beiu (Mare Imbrohor), II, 1206; III, 427.
- Cerdac (localitate), III, 429.
- Cernăuți, II, 1005, 1106, 1186, 1217-8, 1227.
- Cernavoda, 199-200, 324.
- Cerneți, 297, 299; II, 794; III, 417, 432-3, 444.
- Cernovodeanu (Iordachi și Nicolachi), II, 171.
- Cernica (mănăstire), 836, 838-9; III, 135-7.
- Cernica. V. Știrbei.
- Cerven (localitate), 200, 305, 310, 488, 728-30. (episcop, Gavriil), 730.
- Cesar, II, 911.
- Cesareia (și a lui Filip), 29, 109-11, 199, 348, 364, 367, 404, 721-2, 766, 884; II, 886, 1034, 1090, 1098, 1159, 1162, 1189, 1223-4, 1229-30, 1244, 1246, 1254-5, 1261-2; III, 54, 64, 146, 324. (Ciprian, Mitropolit de), 348. (Gherman), 110-1, 721-2. (Paisie), II, 1159, 1162. (Partenie), II, 1098. (Procopie), II, 1224, 1227-30.
- Ceșmă (localitate), II, 897.
- Cetatea-Albă, 19, 28, 32; II, 931, 950.
- Cetățuia (mănăstire), 200, 204, 209-10, 293, 357-8, 361, 583-4, 607, 611, 735; II, 879, 882-3, 985, 1110-1, 1244, 1246; III, 86.
- Chaldeeni, II, 1185.
- Chalke (insulă), 126, 128, 173, 209, 604, 616, 698; II, 1154, 1223. (Teoclit, egumen), 604.
- Chalkedon, 13, 141, 145, 147, 160, 166, 172, 174, 182, 332, 336, 348, 376, 406, 416, 566, 574, 608, 624, 730, 765; II, 778, 784-5, 840, 1098, 1126, 1159, 1162, 1170, 1178, 1189, 1280; III, 11. (Mitropoliți: Atanasie), II, 1159. (Calinic), II, 1098. (Costandie), II, 376, 406, 566-7, 624, 765, 728, 784-5, 840. (Daniil), 174. (Gavriil), 332, 335, 348. (Ieremia), 244. (Ioanichie), 1162, 1170, 1189. (Nicodim), II, 938. (Pahomie), 141, 145, 147, 160, 166, 172, 188, 244, 730; III, 11.
- Chalkis, III, 145.
- Chalkokondylas (Laonie), 259.
- Chandler, 1182.
- Checis-lană, III 409.
- Cheleş-Osman (agă), III, 326, 330.
- Cherchinet (localitate), III, 207.
- Cheroneia, III, 146, 149.
- Cherson, 12-3, 16, 24, 36.
- Chiajna (Doamna Terii-Românești), 55-6, 77, 84. (ficia, Maria), 55.
- Chiani (Păharnic pe la 1780), III, 295.
- Chiaro (Del), 542, 552; II, 796, 927.
- Chiev, 11-2, 16, 27-9, 32, 46, 175, 339; II, 1063. (Ciprian, Mitropolit de), 12, 16, 27-9. (Pimen), II, 11-2.
- Chigheciul (codrul), II, 952.
- Chilia, 1, 198-9; II, 931, 950, 1227; III, 470.
- Chimamă, 213.
- China, 223, 270, 297, 304.
- Chiolă (localitate), III, 336.
- Chios, 16, 48, 67, 86, 95, 199, 327, 472,

- 479, 574-5, 600, 607-8, 623-4, 765, 896-8, 1072, 1094, 1114, 1131, 1165; III, 808-9, 483. (Mitropolie), 172, 348, 574. (Gavriil, Mitropolit), 48. (Ghenadie), 348, 765. (Iacov), 327. (Partenie), 172. (Iani din), III, 314. (Mastromanoli din), III, 483.
- Chirani (ofițer ture), III, 320.
- Chirea (Logofăt al lui Duca-Vodă), 739. (negustor), II, 1191-2.
- Chireu (polcovie), III, 330.
- Chiriace (Vistier, sec. al XVIII-lea), II, 1184.
- Chiriaca (mucenică), 600; II, 897.
- Chiriazii, 102-4.
- Chirigii (Constantin), 663.
- Chirițoiu (Asanachi), III, 391.
- Chiru (Costachi, clucer), III, 391.
- Chistența (aianul de), III, 328.
- Chișinău, II, 1186.
- Chitrele (localitate), 113. (Ieremia, arhiepiscop), 113.
- Chiuciu-Ahmed, II, 1075.
- Chiuciu-Ceamegă (localitate), II, 1229.
- Chinciuc-efendi, III, 273.
- Chiulhani (Rus), III, 519.
- Chiuprului (Ahmed, Mare Vizir), 205.
- Chiurd-Abdi, III, 324.
- Chiurd-aga, III, 320, 336.
- Chiurd-Damad-Pașa, III, 368.
- Chiurd-Mustafa, III, 318.
- Chizamă (localitate) III, 320, 332.
- Chizanlie, III, 324, 350.
- Chora (și Mitropolia), 113, 146; II, 1144.
- Chrysoloras, II, 864.
- Chrysopegă, 313.
- Chrysopolis (Constantin de), 211.
- Ciadârgi-zadă, III, 324.
- Ciafo, III, 308.
- Ciarda-cază, III, 328.
- Ciardabă-Bazar, II, 1146-7.
- Cicerone, 487; II, 910.
- Ciceu, 14.
- Cigala (Matei), 15.
- Cilingar zadă, 702.
- Cioara (sat), 114.
- Ciocănești (sat), III, 320, 322, 326.
- Ciocârlan (Pavel, Vornic), 360.
- Ciolac-Osman-aga, III, 334.
- Ciorani (sat), II, 951.
- Cioranu (sat), II, 1242.
- Cioroii (sat), III, 453-4.
- Ciorogârlean (Constantin), 751.
- Cipru, 100, 174, 275, 572, 597, 691, 703, 726; II, 1095, 1134, 1148, 1163, 1241, 1243; III, 148. (Epifanie, Mitropolit), III, 148. (Timotei), 275.
- Cipru (Luca de), 726. V. și Ungrovlahia (Mitropolii).
- Cirena, III, 150. (Sinesiu de), III, 150.
- Cireșov (moșie), 100, 114.
- Cirmen (localitate) 320, 332.
- Cisiordania, III, 157.
- Citera, 101, 535.
- Ciuchi (Constantin), II, 927, 1123-4. (altul), III, 98.
- Ciuchi (Toma), 98-9.
- Ciungar, Ciunguri (moșie), III, 218, 222.
- Cizic, 11-3, 16, 24, 28-31, 36, 38-9, 48, 147, 182, 194, 332, 336, 348, 376, 406, 416, 713, 734, 765; II, 840, 865-6, 871, 1098, 1159, 1162, 1170, 1189, 1192-3, 1280; III, 11, 66. (Mitropolii: Achilie), 48. (Anania), II, 1098. (Antim), III, 11, 147, 182, 194. (Auxentie), 712-3, 734, 765, 871, 938. (Chiril), 332; II, 865-6. (Gavriil), III, 336. (Gherasim), II, 1170, 1189.
- Clazomene, II, 896-7.
- Cleomede, III, 154.
- Clocociov (mănăstire), 118.
- Cluceri, III, 390.
- Cluj, 111.
- Cobia (mănăstire), III, 39-40.
- Cocorăști (sat), II, 381. (-de grind), 245.
- Codreștii Noi și Vechi (sate), III, 396.
- Coiani (Maria din), 249.
- Colentina (apă), II, 835, 838-9.
- Colescu (Clucer), III, 439.
- Colonia, III, 156.
- Coluth (scriitor), II, 910.
- Comana, II, 1026-7, 1208-9; III, 129.
- Comanca (moșie), 100.
- Comănești, III, 365.
- Comnen (curtean al lui Alexandru-Vodă Ipsilanti), III, 472.
- Comnen (Împăratul Alexie I-lea), II, 1138, 1175.
- Comnen (doctorul Ioan din Lesbos), 757.
- Comnen (Ioan, Ierotei). V. Dristra (Mitropolii).
- Conachi (Vornic), III, 503-4.
- Condoidi (Atanase), III, 69, 71, 74, 76, 83, 85, 87.
- Conduratu (Georghe), III, 363.
- Conon, III, 155.
- Constantin-cel-Mare, 291, 333, 339, 346-7.
- Constantin (Porfirogenetul (Împărat), 110; III, 154.
- Constantin Șerban (Domn al Terii-Românești), 197-8, 203, 318, 323, 731.
- Constantin (protopop al Moldovei, în secolul al XV-lea), 40.
- Constantin (Mare Retor al Patriarhiei ecumenice), II, 791-2, 800, 802, 822-3. V. și Constantinopol.
- Constantin (chartophylax, II, 806. V. și Constantinopol.
- Constantin (Mare Cămarăș), II, 1102. (Păharnicul lui Constantin-Vodă Mavrocordat), II, 1077. (Postelnicul aceleiași), II, 1154. (Postelnic moldovean), II, 882, 884. (Mare Vameș în Moldova), 259. (Alți boieri ai lui cu acest nume), II, 1088.
- Constantin (capuchehaie a Moldovei), II, 870.
- Constantinopol, *passim*. Cartiere, clădiri, mahalale, moschei și străzi: Balata, III, 487. Başbachiculi (temniță), 574-5. Bezestan, 45. „Calunguia“ (temniță), 588.

Forno, II, 1072, 1154, 1163, 1178, 1192, 1203-4. Galata, II, 1227; III, 37. Hagilăr-chioșe, II, 1231. Ieni-mahală, III, 510. Marele Canal, III, 508. Stavrodrom, II, 1050, 1061-2. Șapte Turnuri, I, 492; II, 965-6, 1142, 1145, 1154, 1206; Tahta-minarê, II, 1198. Xyloporta, 106. (Școala cea Mare), 415-6, 536. Biserici: Akapniotii (mănăstire), 31. Arhanghelii, II, 901. Balinu, II, 1107-8, 1122. Bogdan-Sarai, II, 1145-7, 1151-2, 1179, 1197. Pammakaristos, 48, 717. Sf. Gheorghe, II, 870, 901. Sf. Voevozi, II, 1044, 1175, 1250. Vlah-Sarai, II, 1198. (Patriarhi, după nume): (Alexie), 110. (Antonie), 13, 15, 32. (Atanasie), 307, 418, 434, 439; II, 1009; III, 79. (Calinic al II-lea), 270, 279, 305, 312, 315, 322, 329, 338, 345, 348. (altul), 689, 745, 747, 754-5, 1139. (altul), III, 51. (Calist), 17, 32. (Chiprian), 404, 552-3, 574-5, 629, 643. (Chiril, mai mulți, de la 1712), 457-8, 488, 548, 574, 764; II, 1130, 1144; III, 19. (Cosma), III, 573-7, 590-1, 604, 634, 643, 668, 705, 710; II, 787. (Dionisie), 145, 210, 214, 217, 219, 237-8, 257, 277, 279, 281, 283, 285, 290, 293-4, 304, 306-8, 310, 314, 350-1, 453, 742; III, 33, 37, 43, 52-3, 87. (Dosoftei), 14. (Eftimie), 17. (Filotei), 11, 28. (Gavriil), 198, 352-3; II, 938. (Iacov), 224, 238, 243, 256-7, 269, 272, 279, 281-2, 301, 307, 310, 318, 351, 747, 754-6. (Ieremia al II-lea), 45, 49, 83, 86, 89-90, 93-5, 97, 145, 275. (Ieremia al III-lea), 643, 717, 719; II, 821, 835, 837, 840-1, 844, 860, 1074, 1081. (Ioachim), 717. (Ioanichie), 187, 190, 192-5. (alt Ioanichie), III, 19, 21, 30. (Ioasaf), 46, 55-6, 145. (Matei), 31, 36. (Metodie), 204. (Nichifor), III, 153. (Nifon), 42-3. (alt Nichifor), II, 719. (Nil), 11. (Pahomie), 43, 83, 717. (Paisie al II-lea), 906, 908, 921, 969, 978, 983-4, 1018, 1065, 1074, 1094, 1096, 1099, 1118, 1734. (Partenie al II-lea), 175, 180-3, 186, 190-2. (Partenie al IV-lea), 134, 138, 141, 145, 147, 152, 158, 162, 164, 170, 172-4, 181, 204, 207, 307, 323-4. (Partenie Chrysokentitul), 727, 735, 728, 730. (alt Partenie), III, 10-1, 19-20, 22, 26, 28. (Patrocle *sic*), III, 154. (Samuil), II, 1154, 1159, 1162, 1169-70, 1178, 1184, 1189, 1192-4, 1216, 1220-2. (Serafim), II, 107-80, 1087. (Sofronie), II, 1278, 1280. (Teolept), 717-9. (Teodosie), II, 1214. (Timotei), 112-3, 177, 179. (alt Timotei), II, 835, 838; III, 14, 18-9. (Demnitar): (Filotei, arhimandrit), III, 12. (Eustatie, chartophylax), III, 12, 182. (Mihail, dikaiophylax), 166, 182. (altul), III, 12. (Mihail, eclesiarh), 141, 146, 182; III, 12. (Ioan, logofăt), 224. (Nicolae, logofăt), 182. (altul), III, 12.

(Ioan, primichieriu), 10. (Filip, proto: notariu), 182; III, 12. (Lavrentie, protosinghel), III, 12. (Dimitrie, retor), 182-III, 12. (Mihail, retor), 141, 146. (Teologu, sachelariu), 141, 166, 182. (Gheorghe sachelariu), 141, 146, 166, 182; III, 12.

Contarini (Polo), 69, 72, 75, 78.

Copăcenii (sat), 596; III, 263, 322, 434.

Copcea (Manolachi), III, 391.

Corbeanu (Constantin, Pitar), 395, 751, 762.

Corfă, III, 472-3, 476.

Corint, 16-8, 24, 28, 182; II, 1081; III, 11.

Mitropoliți: Grigorie), 182. (Teognost), 17. (altul), III, 11.

Corniaet (Constantin, vameș), 719.

Cosovo (bătălia de la), 13.

Costachi (Constantin, Logofăt), 360, 651; II, 1088.

Costachi (Gavriil), II, 980.

Costachi (Iordachi), II, 972.

Costachi (Lupu), 360.

Costachi (Manolachi Logofătul), II, 1146.

Costachi (alți boieri moldoveni), II, 1190.

(Comisul), II, 1198. (Păharnicul, III, 301-2, 351, 353, 400, 402. (Slugerul), II, 1118. (Spătarul), III, 435.

Costandachi (Smaranda), III, 503-4.

Costea (Postelnic al lui Petru-Vodă Șchiopul), 101.

Costin (Miron), 217, 301, 337, 544; III, 150.

Costin (Nicolae), 360.

Cotmeana (mănăstire), 163.

Cotnari, II, 880.

Cotroceni (mănăstire), 224-5, 229, 231-2, 235, 237-8, 248-9, 255, 262-3, 800, 853; III, 41, 134.

Coțman, II, 1217.

Covurluiu, II, 1186; III, 503-4.

Cozia (mănăstire), 163, 202, 725; III, 279, 307, 326, 330, 341-2, 345-6, 349,

362. (egumeni de), 725.

Cozoneasa, III, 409.

Cracovia, II, 1135.

Craina, III, 285.

Craiova, 162; II, 892, 1107, 1120, 1208, 1210, 1214, 1217-8, 1232-3, 1251-2,

1272; III, 220, 264, 273, 276-7, 284-5,

299-300, 314, 328, 330, 332, 341, 349,

358, 361, 366, 368-70, 372-3, 381-3,

390-2, 394, 399, 400, 403-4, 406-7, 413,

415, 418, 423, 457.

Craioveanul (Barbu, Banul), 132.

Craioveanul (Daneu), 132.

Craioveanul (Radu), 132.

Crană, 1.

Crâstea (Vornic), 99.

Creața (sat), III, 322.

Creta, 181, 208; II, 1170, 1189, 1280; III, 149, 381 (Gherasim Mitropolit), II,

1170, 1189. (Andrei de), III, 149.

Crețulescu (Constantin), 742; II, 1198.

Crețulescu (Iordachi), II, 853, 875, 1068-9, 1077-8, 1126. (fiul Constantin), II, 1069.

Crețulescu (Manolachi), II, 1288.
 Crețulescu (Matei), 314; II, 854, 875.
 Crețulescu (Radu), II, 1068, 1078, 1126, 1133. (și fiu, Gheorghe).
 Crețulescu (Safta, soția lui Iordachi), II, 853, 1126.
 Crețulescu (Toma), II, 1069, 1168, 1171.
 Crimeia, 12, 198; II, 948, 1190, 1195, 1230; III, 318, 483.
 Cristodulo, II, 878.
 Cristu (Păharnic), II, 1074.
 Critias (dascăl), II, 1107, 1126.
 Crudiul (Constantin), III, 293.
 Cneleş (moșie), 246, 280.
 Cuiruelu (localitate), III, 415.
 Cule. V. Turnul.
 Curt-Paşa Damad Ibrahim, III, 267.
 Curu-Ceşmă, 261; II, 1102; III, 472, 480-1, 501.
 Curuia (Păharnic), 740.
 Cuza (Dumitraşcu), 360.
 Cuzi-Hagi (prieten al lui Constantin Cantacuzino Stolnicul), III, 104.
 Czartoryski, II, 1120, 1135.

D

Dabija (Istrate, Domn al Moldovei), 219; III, 150.
 Daci și Dacia, 15, 128, 133, 398, 446-7, 453; II, 1146, 1198; III, 1125.
 Dădulescu (Gheorghică), 255.
 Daghestanli-Ali-aga, II, 1212.
 Daia (localitate), III, 264, 434.
 Dalmația, 27.
 Damasc, 411, 753.
 Damascchin (Sf. Ioan), 652, 705-6, 765; III, 147.
 Dâmbovița (râu, județ), 41; II, 1215; III, 322, 345, 350, 446.
 Damian (Mitropolit al Moldovei, la Sinodul de la Florența), 40.
 Damietta, III, 177, 186.
 Danemarea, 175.
 Dănești (moșie), 100, 114.
 Daponte (Chesarie, scriitor) II, 1205.
 Daphnis, III, 55.
 Dărăbani (Anastase, căpitan de), III, 440. (Gheorghe), 440-1. (Ioan), III, 456. (Petru), III, 441.
 Dardanele, II, 778. (Nedelen), egumen), 326.
 Dardania, 398.
 Darios (doctor), III, 468.
 Dascaloglu, II, 1075.
 Dauid-Paşa (localitate), III, 269, 507.
 Dealu (mănăstire), 163, 725. (Varlaam, egumen), 725.
 Dealul-Mare (în Moldova), 293, 365.
 Debra, III, 434.
 Dediu (medelnicer), 360.
 Dedul (Spătar), II, 906, 1025, 1071, 1078.
 Dedulescu (Alexandru), III, 391-3, 396.
 Dedulescu (Ioan), II, 875.
 Deleanu, II, 1026, 1205. V. Cantacuzino.

Deleni, II, 978.
 Delvino, 211.
 Demir-Capli (localitate), II, 794.
 Democrit, 210.
 Demostene, 393; II, 909; III, 150, 335.
 Demotica, 49, 141, 146, 194, 244; II, 1171. (Mitropolitul Clement), 141, 146, 194. (Grigorie), 244. (Matei), 49. (Neofit), II, 1171.
 Deniz-aga, III, 330.
 Derkon (diecesă), 10, 12, 16, 31, 332, 336, 348, 376, 624, 765; II, 822, 1098, 1159, 1162, 1170, 1189, 1280. (Mitropolitul Atanasie), II, 1159. (Dionisie), 1162, 1170, 1189. (Nicodim), 332, 336, 348, 376, 624, 765, 938. (Samuil), II, 1098.
 Devlet-Ghurai (Han), 447, 480.
 Diachieli (?), III, 241.
 Diamandi (căpitan de darabani), III, 294.
 Diamandi (Ioniță), II, 1074-6.
 Diamandi (polcovie), III, 338.
 Diamandi (Razu), II, 1023.
 Diamandi (saigiul), II, 1119-20.
 Diarbechir, III, 322.
 Diassorinos, 45.
 Diichiti (Constantin), 656.
 Dimachi (Logofăt), III, 441.
 Dimitrachi (Postelnicul, c. 1780), III, 401.
 Dimitraşcu (agent al lui Constantin Brâncoveanu), II, 797-9.
 Dimitroglu, 740.
 Dimitriada (arhiepiscopie), 458.
 Dimitrie (Căminar c. 1780), III, 287.
 Dimitrie (corespondent al lui Nicolae Mavrocordat), 461.
 Dimitrie (Mare Logofăt muntean, după 1600), 118.
 Dimitrie (Mare Păharnic), II, 1, 168.
 Dimitrie (Mare Pitar muntean, c. 1760-80), II, 1168; III, 282-3, 253, 358-9, 361-2.
 Dimitriu (Gheorghe), II, 1075.
 Dimo (Celebi, agent al lui Mihai Viteazul), 107-8.
 Dimo (Mihail), 248.
 Dinu (logofăt muntean), III, 442.
 Diodor din Sicilia (istoric), III, 146.
 Diogenianos (Zenobie), III, 153.
 Dion (Hrisostomul), 486; II, 958; III, 147, 149.
 Dionisie (Areopagitul), III, 146.
 Dipaliti (mănăstire), 719.
 Dioseoride, III, 154.
 Diplophanaron, II, 1178.
 Dishypatos (Ioan), 38.
 Dizdar-aga, III, 306.
 Dobrali (localitate), III, 241.
 Dobrena, 199.
 Dobreni (sat), 285, 294, 350-1; III, 44.
 Dobrogea și Dobrogeni, 640; III, 222, 314.
 Dobrovăţ (mănăstire), 195, 319. (Petraşcu din), 319.
 Dogramagiul (Sevastos), II, 119-20.
 Doiceşti (sat), 588.
 Dolj (județ), III, 275, 283, 324, 361, 403, 453.

Domikos, III, 176.
 Donici (Constantin), II, 1146. (Darie), 360.
 Dorida (țară) 45.
 Donul, 480.
 Dorohoiu, II, 1156.
 Dorogenco (Hatman al Cazacilor), 208-9.
 Dosicleu, III, 156.
 Dosoftei (Patriarh al Ierusalimului), 198, 200, 204, 208, 210-1, 214, 217, 219, 221, 223, 231, 237, 258, 260, 264-5, 268, 270, 275, 278, 281-3, 285, 287-8, 293, 295, 297, 300, 302, 311-4, 316, 318, 321, 327-8, 337, 340, 342, 349, 352, 354-6, 360, 365, 368, 372, 382-4, 386, 390, 409, 691, 721, 731, 735, 749, 752, 758, 763; III, 55-6, 71, 115, 135.
 Dosoftei (Mitropolitul Moldovei), 15, 210-1, 217, 289.
 Drăgănești (moșie), 246.
 Drăghiceanu (familie), II, 1181. (Pitar), II, 1078. (Vasile), II, 853.
 Dragomir (Vornicul, nepotul lui Vlad-Vodă Călugărul), 41.
 Dragomirescu (Șerban), 395, 762.
 Dragomirești (sat), 47, 53, 89.
 Dragoslavele (localitate), III, 347.
 Dragoș-Vodă, III, 150.
 Dragu (frate cu Baliță Voevod), 13, 15.
 Drakos (Constantin), V. Suțu.
 Drama (și Mitropolie), 12, 39; II, 938; III, 507. (Mitropoliți: Partenie), II, 936.
 Dristra (Siliștra), 1, 197, 376, 470, 477, 488-90, 542-3, 552-3, 604, 663-4, 685-6, 690-1, 698-9, 746; II, 788-9, 793, 822, 826, 840, 901, 1162, 1171. (Mitropoliți: (Atanasie), 376. (Chiril), II, 906, 1171. (Ierotei Comnenul), 48, 448, 470, 477, 488-90, 552-3, 604-5, 663-4, 685-6, 690-1, 698-9, 746, 789, 793, 822, 826, 840.
 Drynopol (diecesă), 173, 741. (episcopul Gavriil), 73.
 Dubnița, 318; III, 757.
 Duca (Gheorghe, Domn al Moldovei), 199-200, 204, 206, 208-10, 245, 258, 301, 309, 448, 735, 738, 740, 750-1. (fiica Maria), 301.
 Duca (Constantin, Domn al Moldovei), III, 82-3. (Doamna Eufrosina), 318, 424. (Doamna Maria), 318.
 Duca (capuchehaie), 87, 105.
 Duca (Șerban), 424.
 Dudescu (familie), III, 512.
 Dudescu (Banul, c. 1680), 742.
 Dudescu (Clement), II, 1171. V. și Constantin.
 Dudescu (Constantin), II, 1078, 1099, 1117.
 Dudescu (Maria), II, 850.
 Dudescu (Nicolae), II, 1179, 1288.
 Dudescu (Radu), 648, 650, 681-2; III, 76, 78, 87, 105.
 Dudescu (Safta), III, 512-3.
 Dudescu (Ștefan), II, 1078.
 Dumbravă (căpitan), III, 328.

Dumbrăvița (mănăstire), 293.
 Dumitrașcu (Hatmanul), III, 180, 184.
 Dumitrașcu (Logofăt al lui Gheorghe Duca), 740.
 Dumitrachi (Păharnic muntean, c. 1760), II, 1181.
 Dumitrachi (Sluger supt Alexandru Ipsilanti), II, 1288.
 Dumitrașcu (Pitarul), III, 1071, 1078.
 Dumitrașcu (Mare Postelnic), II, 939.
 Dunăre, 27, 105-6, 131, 198-9, 228, 234, 252, 320, 421, 446, 448, 481, 537, 587, 589, 596, 610, 627; II, 222, 237, 245-6, 250, 254, 265, 280, 296, 298, 314, 923, 1171-2, 1177, 1195, 1202, 1206, 1208-9, 1212, 1215-6, 1247-8; III, 357, 370, 373, 407, 421, 426, 432, 448, 477.
 Dușco (Dusiko, mănăstire), II, 1076-8; III, 8-9.

E

Ecaterina a II-a (Țarină), II, 1218, 1270.
 Ecaterina Doamna (soția lui Alexandru Mircea), 50-3, 55, 57-60, 62-3, 65, 67, 72, 77-9, 81-2.
 Efes, 16, 28-9, 31, 36, 38-9, 189, 561, 671; II, 1159, 1189, 1280; III, 11, 148, 487. (episcopi: Ioan), 1671-2. (Meletie), II, 1159, 1189. (Paisie), 182. (altul), III, 11.
 Egina, III, 147.
 Egipt, 107-8, 174, 181, 315, 328, 561; II, 834, 1137; III, 2, 5-7, 11, 16, 21, 45-6, 52, 165, 169, 186, 218, 464, 1185. (biserica Sf. Gheorghe din Cairo), III, 45-7, 49.
 Egricapi (localitate), III, 1102.
 Elasona, 194. (Ghermanos, episcop de), 194.
 Elena (Împărăteasă), 291, 346-7.
 Elian (scriitor), III, 154-5.
 Elisavetgorod, II, 1122.
 Emin-aga, III, 316.
 Eminê (Sultana), III, 426.
 Empedocle, II, 939.
 Empiricus (Sextus), III, 146.
 Enos, II, 784. (diecesa), 132. (Mitropoliți: Partenie), 132.
 Epictet, III, 151.
 Epir, 12, 109, 720, 751; II, 1233.
 Erissos, II, 770.
 „Erknota“, II, 858.
 „Eskinter“, II, 1135.
 Erzerum, III, 211, 330, 336, 429, 508.
 Erythraeus (scriitor), II, 910.
 Esad-efendi, II, 776, 824-6, 966.
 Eschi-Sagra, 199; III, 338.
 Eschi-Stamboli (Armaș), III, 382.
 Eschil, II, 910; III, 153.
 Esop, 393; III, 153.
 Essen (general), II, 1216.
 Estienne (Henri), III, 151, 153, 156.
 Etoliannul (Gheorghe), 55.
 Euclid, II, 1910; III, 146.
 Eudem, III, 146.
 Eupragiotis (Dumitrachi), 431.

Euripide, 393; II, 910; III, 151, 154.
 Euripole, 336. (Calinic, episcop de), 336.
 Eusebiu (scriitor), III, 146, 152.
 Eutropiu, III, 155.
 Evrei, 60, 81, 175, 237, 611; II, 1150, 1280; III, 8.

F

Fabricius (colonel, II, 1206.
 Facà (Iordachi), II, 1088.
 Făcăeni, III, 320.
 Faichi-efendi, III, 267.
 Fălciiu, II, 1186, 1195, 1201.
 Fălcoianu (familie), III, 409-10. (Matei), II, 939, 941. (fiica), 939-41.
 Faler (Dimitrie de), III, 153.
 Fanar și Fanarioți, 172, 490, 846-7; III, 227, 258-9, 270-1, 277-8, 408, 487. (episcop a -ului și Neochoriului), 172.
 Fântânele (sat), 114.
 Fardis (Antoni), 474.
 Farfară (Manolachi), III, 453.
 Farul (Mitropolie), 83.
 Făstăci (mănăstire), 180; II, 1135.
 Feizi-aga, III, 301-2, 361.
 Feizullah-efendi, II, 1251.
 Fenicia, 328; II, 1258.
 Ferești (sat), II, 972.
 Ferrara, 39, 75.
 Fetă-aga, III, 298.
 Fetislam, III, 213, 215, 218, 277, 285, 361-2, 392, 411, 472.
 Fiath (Ioan), 334.
 Filadelfia, 16, 101, 338; III, 152. (Gavriil Severos, Mitropolit de), 101. (alt Gavriil), III, 152.
 Filipescu (familia), 240.
 Filipescu (Constantin Căpitanul), 258, 742-4. (tatăl, Pană), 743.
 Filipescu (Grigore, Pitar), II, 1023, 1025, 1077.
 Filipescu (Pană, Ban), II, 1179, 1238; III, 294.
 Filipești (sat, plasă), 246; III, 61-3, 103, 261, 280, 440, 442.
 Filipopol, 48, 141, 146-7, 172, 182, 199, 213, 313, 401, 406; II, 790; III, 11, 177, 336. (Mitropoliți: Cristofor), 132, 332. (Gavriil), 141, 146-7, 172, 182; III, 11. (Meletie), 332. (Neofit), 406. (Serafim), III, 176. (Teolept), 48.
 Filostorg (scriitor), III, 155.
 Filostrat, III, 146.
 Filotei (arhimandritul), 182.
 Filurdeni (sat), III, 372.
 Fiținghești (sat), III, 372.
 Flămânzi (sat), 331.
 Fleischhackel (von Hakenau, Agent austriac la București), III, 515-7.
 Floci (Târgul de), 199, 226, 232, 237.
 Florența, 36, 38-40; III, 149.
 Florentini, III, 419.
 Floro. V. Tăitzi.
 Focilide, 393; II, 909.

Focșani, 199, 264-5, 569, 625, 637, 651-6; II, 976-7, 985-6, 1012-4, 1078, 1094, 1129, 1205-7, 1212-3, 1231; III, 301, 314, 316, 320, 324, 326, 330, 332, 334, 336, 338, 351, 360, 364-5, 370, 391, 396, 401, 416, 418-20, 447-8, 450. (Biserica Sf. Ioan, egumen Teoclit), II, 1129.
 Fonseca (doctor), II, 967, 1021.
 Fonton (dragoman frances), II, 967.
 Fote (Clucer), III, 284-5, 357-8, 399-400.
 Fotie (Patriarhul, scriitor), 10; III, 145, 152-3.
 Frânci, 50, 54, 60, 81, 212-3, 735-7.
 Franciscani, 206, 736; II, 794.
 Frangopol (Constantin), 52, 57, 68. (soția, Lucreția, Ester-Prepia), 50-3, 57, 58, 68, 71, 75, 77, 81-2.
 Franguli (vameș), 259.
 Frankfurt-pe-Main, 86.
 Franța și Francesi, 29, 206-7, 211, 533, 576, 736; II, 794, 967, 1193, 1200; III, 71, 113, 475.
 Frăsuleni (moșie), II, 1027.
 Frătești (moșie), II, 1171.
 Frauenfeld, 180.
 Frigia, 16.

G

Gabras (preot), 30.
 Gajano (familie), 78, 82.
 Gajano (Benetto da, bancher), 50-2, 54, 57-8, 61, 74, 78.
 Gajano (Domenico da), 69-70.
 Gajano (Edoardo da), 62, 70, 74, 80.
 Galata (din Constantinopol), 20, 50, 54, 57, 69, 72, 83. (-ieni), 343; III, 486.
 Galați, 199-200, 357-8, 361, 421-2, 583, 599; II, 881, 1005, 1044, 1094, 1110, 1186, 1206-7, 1211-7, 1237, 1244, 1246, 1255; III, 242, 279, 312, 354, 416, 424, 426, 426-7, 485. (mănăstirea Sf. Gheorghe), II, 357-8, 361, 1110.
 Galen (scriitor), II, 967.
 Galia, 533; II, 1116.
 Galileia, 217.
 Galipole, III, 408, 429.
 Galiția, 27; II, 1218; III, 508.
 Gănescu (Păharnic), III, 455.
 Gangra, 16, 30, 113. (arhiepiscop de), 113.
 Ganul (eparhie), 39, 113, 126, 146; II, 1144. (Mitropoliți: Paisie), 146, 731.
 Găozani (sat), 387.
 Gardichiu (localitate), 132. (Grigore, episcop), 132.
 Gavalachi (Nicolae), III, 483, 487-8, 502-3.
 Gavriil (protul Athosului), 42.
 Gavriil (Matmanul, fratele lui Vasile Lupu), 150, 156.
 Gaza, 374, 731; III, 152.
 Gazî (Teodor), II, 910; III, 155.
 Geanoglu (Spătar), III, 402.
 Geaparazli (bulucbașa), III, 338.
 Gelaledin-Pașa, III, 405.
 Genova, III, 150, 155.

- Georgia și Georgieni, 106, 112, 725.
Gerania, 1.
Germania și Germani, 597, 793-4, 809, 811, 813; III, 477, 269, 475.
Gheghen-Pașa, III, 332.
Ghenadie (Scholarios, Patriarh de Constantinopol), 162, 209-10; III, 152.
Gheorghe (fratele lui Vasile Lupu), 150, 156, 170-1, 218, 323.
Gheorghe (Aga), III, 341, 361-2. (Armașul lui Vodă-Mavrogheni), III, 375-6. (Cărmărașul lui Petru Schiopul), 87, 89. (Clucerul, c. 1700), 395, 762, 795. (Hatmanul lui Petru Schiopul), 101. (Hatmanul, fiul lui Bașa-Mihali), II, 1130-1, 1154. (Păharnicul lui Vodă Mavrogheni), III, 376. (Postelnicul aceluiași), III, 263, 358-9. (Polcovnicul aceluiași), III, 376-8, 384. (Spătarul aceluiași), III, 311, 340, 342, 345-51, 355-6. (Serdarul aceluiași), III, 431-3. (Vornic moldovean, c. 1590), 99. (Vornic moldovean, c. 1711), III, 84. (Sluger, capuchehaie), 978-9, 1195.
Gheorghită (Păharnic moldovean), II, 880.
Gherghita, II, 1205.
Ghiazis (Comis), 95.
Ghica (familie), II, 1071.
Ghica (Alexandru, Dragoman), II, 802-3, 806-8, 813, 827-9, 840, 954, 970, 979, 1042, 1102, 1104-6, 1138-41, 1163, 1182, 1194.
Ghica (Alexandru, fiul Domniței Smaranda), III, 184-5.
Ghica (Costachi, Logofăt), III, 394.
Ghica (Dimitrie, Clucer, Păharnic, Spătar), II, 117, 1133, 1198, 1288.
Ghica (Gheorghe, boier), III, 492.
Ghica (Grigorașcu, c. 1680), 742.
Ghica (Grigore I-ii), 199, 207-9, 211-2, 245, 283, 302, 731. (Ecaterina, fiica sa), 302-3.
Ghica (Grigore Matei, Domn), 403-4; II, 786, 806-8, 1044, 1216.
Ghica (Grigore Alexandru, Domn), II, 867, 901, 903-6, 911, 915-7, 921-7, 927-9, 931-5, 937, 952, 958-9, 962-4, 966, 968, 971-2, 975-8, 984-6, 988, 992-3, 995-7, 1001, 1003-4, 1007, 1010-1, 1013, 1015-6, 1019, 1022, 1035, 1042-3, 1058-9, 1061, 1070-1, 1078, 1093-4, 1102, 1104-6, 1110, 1114, 1119-21, 1123, 1129-30, 1137, 1141, 1144, 1148, 1159, 1163, 1172, 1173-4, 1178-80, 1182, 1184, 1186, 1190-1, 1193-4, 1196-7, 1199, 1200, 1202-3, 1205-7, 1219, 1221, 1223, 1225, 1227-30, 1234, 1247, 1256, 1264-5, 1269; III, 197.
Ghica (Hatman, sec. XVIII), III, 485-6, 499-502.
Ghica (Matei, al lui Grigore, Domn), II, 1004, 1130-5, 1143, 1151, 1164, 1174, 1209.
Ghica (Nicolae), II, 1138.
Ghica (pârcalab de Hotin), 118.
Ghica (Ruxanda, Anastasia, Anisia). V. Mavrocordat (Ruxanda), III, 1.
Ghica (Ruxandra, Doamna lui Grigore Alexandru), II, 1139; III, 194; III, 1-2. (nora ei, Ruxandra Căminăreasa), III, 184-5.
Ghica (Scarlat, Domn), II, 978, 1130, 1135, 1148-9, 1151, 1174, 1178, 1181-2, 1184, 1189, 1194, 1197; III, 175-6, 178, 180-2, 188. (fiu Alexandru), II, 1139.
Ghica Zoe. (Doamna lui Grigore Matei), II, 911-2, 915-6, 927, 963, 968, 1013-4, 1022-3, 1035-6, 1044, 1058-9, 1123-4, 1129.
Ghinea (Postelnic, c. 1680), 255.
Ghioreciu (Ienachi, Portar), III, 455.
Ghiorma (Postelnic), 56.
Ghiurea (Hagi), 475.
Ghiurgî (Spătar), III, 401.
Ghiuvelce, III, 332. V. Givelêc.
Gianet (Iordachi), II, 1133.
Giani (Lascarachi), II, 1133.
Giani (Manole, Domn, și tatăl lui), II, 1207-8.
Giovana-aga, III, 324.
Giuliani (Francise), II, 1102, 1104.
Giuliani (medic), III, 270, 272.
Giurgiu, 100, 108, 637, 640, 794-6; II, 1171-2, 1181, 1209-10, 1215-6; III, 213, 215, 312-4, 324, 332, 338, 372, 387-8, 390, 397, 449.
Giurgiuilești (sat), II, 1212.
Givelêc-Mehemed (aga), III, 352.
Glavacioc (mănăstire), 163, 725. (egumen Ioanichie), 725.
Golea (Ana), 111.
Golescu (Dinicu), III, 513.
Golescu (Radu, Clucer), 338, 395, 762.
Gorgota (mănăstire), 531, 725.
Gorj (județ), III, 276, 330, 358, 362.
Gotia (și Mitropolie), 12, 24, 28-9, 31, 36; II, 840. (Partenie, Mitropolit) III, 840.
Govora (mănăstire), 163.
Grădiște (sat), II, 835, 838-9.
Grădișteni, III, 396.
Gramatica (Nicolae della, Pitar), III, 282-3, 299.
Greaca (baltă), 227-8, 233-4, 394-5, 760-1.
Greceanu (Drăghici), II, 1133.
Greceanu (Grigorașcu), 694.
Greceanu (Grigore, Vistier), II, 1078, 1099.
Greceanu (Păuna, Doamna lui Ștefan Cantacuzino), II, 961.
Greceanu (Radu), 207, 304, 313, 413, 647, 690, 753, 806, 1068.
Greceanu (Șerban), 751; II, 286, 841-4.
Greceanu (Ștefan), 207; II, 846, 1068.
Greceanu (Vornic, Vistier), III, 128, 463.
Greteni (sat), II, 1186, 1201, 1227.
Grecia și Greci, passim.
Greci (sat), 114; II, 950.
Gregoras (Nichifor), 259-60.
Gregoriadi (Pericle), 179.
Greurin (Gheorghe), III, 145.

Grigorașcu (Vistier muntean, c. 1712), III, 100, 105. (ispravnic), III, 335.
 Grigore (Armaș), III, 284.
 Grigore (Sf., din Nazianza), 393; II, 909.
 Grigore (Sf., Teologul), 116, 180, 416, 732; II, 909; III, 148, 152.
 Gronovius, III, 152.
 Grozești (sat), III, 365.
 Gura (mănăstire), II, 1080-4, 1086-7.
 Gura-Motrului. V. Motru.
 Gyllius (Petru), 315.

H

Hachi-Pașa, III, 479.
 Hadâmbul (mănăstire), 365.
 Hadâmbul (Ioan), 365; II, 1025, 1078.
 Hafiz-aga, III, 38, 320, 328, 334.
 Hafiz-Ali-Aga, III, 480.
 Hafiz-Mehmed (bulucbașa), III, 322.
 Hafizi-Ghenciu (bairactar), III, 361.
 Haga, 38.
 Haga (Cornelius, ambasador), III, 5.
 Hagi-Ali-aga, III, 316.
 Hagi-Constantin (capuchehaie a Terii-Românești), II, 870.
 Hagi-Costandă, II, 1067, 1266.
 Haiatin, II, 1105. (-zadê), II, 1105, 1114.
 Halep, III, 284.
 Halepliu (Grigore), II, 875.
 Halepliu (Ienachi), 742.
 Halicarnas, III, 147. (Dionisie, Mitropolit), III, 147.
 Haliciu, 9, 15-6, 25, 28, 32-6. (Antonie, Mitropolit de), 9, 34.
 Halicki (Iosif, voevod de Chiev), II, 1063.
 Halil-aga, III, 249, 314, 316, 440.
 Halil-Pașa, II, 1208-11, 1213, 1215, 1227.
 Hamza (agă), III, 336.
 Hamza (Vizir), II, 1193.
 Haneke (Asia), III, 18.
 Hanenco (Cazac), 209.
 Hangerli (Dumitrachi), III, 483, 485-6.
 Hangerli (Nicolachi), III, 458-9.
 Hangerli (Smaranda), III, 458-9.
 Hangu (mănăstire), 687, 765; III, 161, 174, 178-83, 187-90; III, 190-2. (Atanasie, egumen), III, 190-3. (Ierotei), II, 174, 182-3, 190.
 Hantepê, II, 1201-3, 1210.
 Hanul Lazilor, III, 177.
 Hârlău, II, 1186.
 Hârșova, III, 285, 320.
 Hasan-aga, 637; III, 291, 314, 316, 318, 320, 324, 326, 330, 334, 336.
 Hasan (bulucbașa), III, 309, 326.
 Hasan-Pașa, 101, 106-7; II, 1237.
 Hasan-Pașa (capudan), III, 211, 218-9, 258-60, 400, 402, 432-3.
 Hasan Ceanșoglu, II, 1237.
 Hasan-Pepci-efendi, III, 281.
 Hasan Spîru, II, 1074-6.
 Hasechi-aga, 598, 602.
 Hasim-aga, III, 322.
 Hateg, III, 283.
 Haznadar-aga, III, 413.

Hebron, 109-11. (Efrem, Mitropolit), 110-1.
 Heliodor (scriitor), III, 155.
 Heraclieia, 2, 10-3, 28-9, 38-9, 141, 145, 147, 153, 160, 172, 182, 244, 336, 348, 376, 406, 416, 539, 551, 574-5, 578, 605, 624, 778, 806, 840, 929-30, 938, 984, 1098, 1126, 1105, 1159, 1280; III, 11, 74, 464-5. (Mitropoliți: Calinie), II, 778, 806, 840. (Ghena lie), 624. (Gherasim), II, 929-30, 938, 1098, 1105, 1126, 1159. (Ioanichie), 141, 145, 147, 153, 160, 172, 182; III, 11. (Neofit), 336, 348, 376, 406. (Teofan), 29. (Vartolomei), 244.
 Herescu (boier, după 1700), II, 850.
 Hermogene, 154.
 Hermoliane, 608.
 Herodian (istoric), III, 153.
 Herodot, II, 902; III, 150.
 Herța, III, 508.
 Hesiod, II, 877, 909; III, 153.
 Hesychios, III, 150.
 Hierapolis. V. Ierapole.
 Hierax (Mare Logofăt al Bisericii constantinopolitane), 93-4.
 Hierissos, III, 134. (Isaac episcop), 10. V. și Erissos.
 Hierocleu (filosof), III, 155.
 Hipocrat, III, 154.
 Hispanus (Petru), II, 910.
 Hlincea (mănăstire), 76, 121, 200, 211, 293, 358, 361; II, 1027.
 Hmilnițchi (Gavril), 248.
 Homer, 260, 706; II, 909-10; III, 147.
 Homer-aga (Omer), III, 363, 376-8, 384.
 Homer-aga, III, 385.
 Hotin, 337, 537-8, 546, 558-9, 589, 605-6, 642, 678, 735; II, 932-3, 963, 1195, 1200-1, 1204, 1206, 1218; III, 206, 241, 243, 338, 480, 508. (Teodor, pârcaș), 118.
 Hrățești (sat), 114.
 Hreasca (sat), 36.
 Hrisant (Cămăraș), 543.
 Hrisolora, 393.
 Hrisoscul (și skeuophylax, Mare Econom), 141, 146, 182.
 Hrisoscul (soțul, Mărioarei Mavrocordat; și tatăl), 297.
 Hrisoscul (Chiriți), III, 50-1.
 Hrisoscul (Constantin), III, 74.
 Hrisoscul (Dumitrachi), 551-2. (Zoița, soția), 1551.
 Hrisoscul (Dumitrașcu), II, 800, 802.
 Hrisoscul (Ienachi, Postelnic), 689, 742.
 Hrisosculeu (Ioan), 457.
 Hrisosculeu (Iordachi), 1186, 1188.
 Hrisosculina, 89, 177.
 Hrisostomul (Sf. Ioan), 180, 343, 486, 609; II, 909, 911; III, 147, 154.
 Hrisoverghi (boier), 101.
 Hristodul (Econom ai Marii Biserici), 141, 146, 166.
 Hristodul (Gheorghe; și soția), III, 464-5.
 Hristodul (logofăt), II, 1198.

Hrisostom (Logofăt al Marii Biserici), III, 12.
 Hristodul (Postelnic, c. 1780), III, 267-8, 354-5.
 Hristodulachi, III, 177.
 Hrizea (Ban), 129-30.
 Hrizea (Vistier), 723, 739.
 Hurezi (mănăstire), 290, 345-8, 594, 757; II, 972; III, 137, 260, 358.
 Huri-abû-Talas, 178.
 Huri-Muses, III, 14.
 Hurmuz, Hurmuzachi (diferiți), 59, 61, 77, 258, 348; II, 1193, 1204; III, 1, 9, 17, 25, 33, 41, 49, 57, 65, 73, 81, 89, 105, 113, 121, 129-30, 150, 161, 169, 170, 185, 193, 201, 209, 217, 225, 233, 245, 249, 257, 265, 273, 281, 289, 297, 305, 313, 320, 328, 336, 345, 353, 361, 369, 377, 385, 393, 401, 409, 417, 425, 433, 445, 457, 465, 473, 481, 489, 497, 505, 513, 521.
 Hurmuzachi (Mare Ecclesiarh), 456.
 Hurmuzachi (Manolachi), II, 901.
 Hurmuzachi (Postelnic), III, 211.
 Hurmuzachi (Vameș), 422.
 Husein-aga, II, 753; III, 279-80, 314, 316, 318, 320, 326, 328, 332, 334, 336, 338, 357, 378, 388, 613.
 Husein-Pașa, II, 735; III, 334.
 Husein-Derviș (aga), III, 444, 448, 454-7, 460.
 Husein-Husni, III, 215.
 Husein (tufecci-bașa), III, 328, 346-7.
 Huși, III, 109, 117, 121, 171, 192, 195, 217, 360, 398, 480, 721-2, 728; II, 1005, 1110, 1186, 1235. (Episcopi: Calistru), 217. (Ioan), 109-111, 721-2. (Ghedeon), 195. (Inochentie), II, 1253. (Pavel), 117. (Teofil), 1110. (Varlaam), 360, 338.
 Hypomenas (Gheorghe), 457. (frate, Ioan), 457.

I

Iacov (dascălul), V. Argos (Iacov din).
 Iacomî (Comis), III, 277.
 Iacomopulo (blănar), II, 1106, 1115-6.
 Iacub (agă), III, 328, 330.
 Iaffa, 888.
 Ialomîța (județ), II, 1208, 1215; III, 303, 320, 326, 374, 401-2, 446, 460.
 Iamblic (scriitor), III, 145.
 Iamboli, 199.
 Ianco (bulucbașa, c. 1680), 248.
 Iancu Sasul (Domn al Moldovei), 101, 103.
 Iani (Banul, ruda lui Mihai Viteazul), 86-9.
 Iani (Comis, c. 1634), 129, 338. (polcovnic), III, 391. (Sluger), II, 1030. (Nicolae, Sluger), 360.
 Ianina, 11, 85, 295, 376, 458-60, 725, 838-9, 749, 765; II, 1098; III, 59, 94-5; III, 267, 328. (Biserica St. Ilie), 738-9, 749-51. (Mitropoliți: Chiril), 739, 751.

(Grigorie), II, 1098. (Clement), 376; III, 591.

Iarall (Clucer), 184.

Iași, 40, 84, 87, 98, 111, 117, 119, 122, 124-7, 146, 152, 173-5, 179-80, 199-200, 204, 208, 259, 269-70, 288, 357, 360-1, 361, 365, 371, 396, 422, 449, 490, 537-8, 545-6, 548, 550, 554, 557, 566, 570, 583, 585, 616, 619, 682, 688, 692, 698, 715, 719-21, 735, 758; II, 814, 863-4, 866-7, 878-9, 882, 889, 937, 952, 959, 967, 980-1, 983, 985-6, 988, 990, 1005, 1008, 1026-7, 1037, 1088, 1094, 1109, 1111, 1115, 1119, 1128, 1136, 1144, 1154-5, 1184-7, 1190, 1192, 1196-7, 1201, 1204-7, 1210, 1212-4, 1218, 1223, 1239-40, 1269; III, 12, 21, 37, 45-6, 69-71, 74, 76, 83, 85-7, 236-7, 241, 246, 248, 250-1, 351-2, 416-21, 423, 429.

(Biserici: Adormirea), 111. (Aron-Vodă), 118-9. (Barnovschi; și Bârnova), 122-4, 201, 293, 357-8, 361, 412, 426, 428, 469, 472, 583-4, 692-3; II, 792, 878-9, 842, 909, 911, 1110, 1247, 1253-5, 1260, 1262-3, 1268-9; III, 70-1, 86, 98-9. (Egumeni: Atanasie), II, 925-6, 1253-5, 1260, 1263, 1268-9. (Daniil), II, 584, 878-9, 925-6. (Ghedeon), II, 1229-30, 1244, 1246-7, 1253-5, 1260, 1263, 1269-70. (Gherasim), II, 882. (Iustin), II, 792. (Meletie), 428. (Paisie), II, 925-6; III, 130. (Cetățuia), II, 1111, 1244. (Iustin), II, 879, 882-3. (Ioanichie), 584. (Copou), 688-9. (Dancu), II, 616, 787. (Frumoasa), 180; II, 877. (Galata), 84, 113, 125, 166, 168, 180, 195, 259, 270, 293, 301, 312, 357-8, 361, 369, 371, 378, 460, 490, 583-4, 604, 728, 766, 867, 881, 883, 923, 980, 985, 1006, 1026, 1079, 1110, 1223-4, 1227, 1229-30; III, 70, 72, 75, 84, 86, 90-1, 175. (Arsenie, egumen), 428. (Golia: egumen Gherasim), II, 1116. (Hristodul), 584. (Paisie), 371, 430, 460, 463, 584, 881, 883; III, 190. (Sf. Sara), 293, 357-8, 361, 365-6, 583-4, 720-1; II, 879-83, 925, 1027, 1059-60, 1110, 1244, 1266; III, 70, 86, 98-9, 1130. (Sf. Spiridon), II, 1154-5, 1157. (Sofronie, egumen), II, 1157-8. (Trei Ierarhi), 269-70; II, 1144. (Antonie, egumen), 269. (Ieremia), 270. (Ioasaf), III, 9.

Dascăli: (Atanasie), II, 863. (Constantin), 543, 683, 688, 690; II, 814-5. (Gherasim), 683. (Ștefan), 683. (Zaharia), III, 38. (Grămățici, c. 1600), 721-2. (Tipografi: Constantin), 693.

Iberia și Iberi, 83, 280, 614-5; III, 112, 757.

Ibir (Ibiș) (agă), III, 316, 320, 326, 338.

Ibrahim (agă), III, 273, 320, 322, 324, 326, 330, 332, 336, 436. (Nieboglu), III, 336.

Ibrahim (frate cu Radu Mihnea), 104.

Ibrahim (Bagdadli), III, 326, 475.

Ibrahim (bairactor), III, 316, 318.
 Ibrahim (Celebi, prietenul lui Constantin Cantacuzino Stolnicul), III, 101, 103-4.
 Ibrahim-Chiurd, III, 452.
 Ibrahim (Giafan), III, 326, 362.
 Ibrahim (Saraciu), III, 322.
 Ibrahim (muhafiz), III, 292.
 Ibrahim-Paşa, 106, 264.
 Ibrahim-Paşa (c. 1780), III, 367, 382, 389.
 Ibrahim („Sultan-chethudasi“), III, 472.
 Ibrail-naziri, II, 1164. V. Brăila.
 „Ibriki“, III, 31.
 Ibris-aga, III, 432.
 Ichnelates (scriere populară), III, 153.
 Ieoniu, 10, 16, 132, 376; III, 149. (Mitropolitii: Amfilohie), III, 149. (Antim), 376. (Averchie), 132.
 Ieghen (agă), III, 330.
 Ieghen-Paşa, II, 1089, 1115.
 Ienachi (Hatman), II, 1111.
 Ienachi (Păharnic, sec. XVIII), II, 1288.
 Ienachi (polcovnic), III, 293.
 Ienachi (Postelnic, sec. XVIII), III, 441.
 Ierachi (Costachi, Hatman; şi soţia, fiica), III, 487.
 Ierapolea (Mitropolie, Maxim), 295, 406-7, 690.
 Ierusalim, 26, 112, 115-6, 123-5, 130-2, 142, 163, 175, 177, 179-80, 191-2, 194-5, 198-204, 207-8, 210-1, 213-6, 219, 221, 223, 231, 237, 244, 248, 258, 260, 264, 268, 270, 274-5, 277-8, 280-3, 285, 287-8, 290-5, 297, 300-2, 311-2, 314, 316, 318, 321, 327, 332-4, 337, 340, 342, 348-50, 352-3, 355-6, 360, 362, 365-6, 368, 372-5, 377-84, 386, 388, 390-2, 397, 400-3, 409, 411, 414-5, 421-3, 425-6, 428-33, 435-41, 443-4, 449, 453, 457-61, 463, 465, 467, 470, 472, 477, 489, 491, 493, 531, 535, 544, 547, 551-2, 556-8, 566, 570, 577, 579-80, 584-5, 604, 608, 619-21, 628-9, 638, 643, 647-8, 654, 662, 664, 668, 671-3, 681-5, 687-8, 690-2, 695, 702, 704, 707-8, 710, 712-3, 718, 720-1, 728-9, 731, 735, 737, 745, 749, 752-5, 758, 763-6, 769, 771-2, 774-82, 784-8, 790-5, 797-800, 802-7, 809, 812-5, 817, 820, 822-3; II, 824, 826-33, 837, 840, 843-9, 851, 803-6, 862, 864-5, 867-9, 872, 875-6, 878, 881, 887, 889, 891-6, 898-900, 904-5, 908-9, 911, 913-8, 920, 922-9, 931-3, 935-6, 942, 244-5, 947-8, 951-4, 956-60, 962, 964, 967-72, 975, 977-8, 980-1, 983-5, 987, 989-91, 993-4, 996-1002, 1005-7, 1009-23, 1027-8, 1030-1, 1034-6, 1040, 1050-2, 1054-6, 1061, 1065, 1068, 1070, 1073, 1078-9, 1089, 1107, 1109-111, 1114, 1221-5, 1227, 1229, 1234-5, 1238-41, 1243-7, 1249-50, 1252-4, 1256-60, 1262-6, 1268-70, 1280; III, 1, 8, 14, 18-9, 31, 44, 55-6, 58, 60-2, 65-7, 69, 71, 74, 76, 78-83, 85, 89-92, 94, 96, 98-102, 105-8, 111-3, 117, 119, 121-4, 127-8, 130-1, 133,

135, 137, 139-40, 142-3, 147-8, 156-8, 178, 278. (Patriarhi: Avramie), II, 1222-5, 1227, 1229, 1234-5, 1238-41, 1244-8, 1250, 1252-4, 1256-60, 1263-6, 1268-9, 1280. (Chiril), III, 148. (Gherasim), 115. (Gherman), 275. (Hrisant), V. Notara. (Meletie), III, 1065, 1071, 1073, 1078. (Nectarie), 199, 202-3, 207, 409; II, 909, 1049. (Paisie), 180, 191-2, 194, 202, 219, 290-1; III, 19. (Partenie), 620; II, 1107, 1109-11. (Silivestru), II, 1078. (Sofronie), 177; II, 1221-5; III, 14, 18-9. (Teofan), 112, 124-5, 130-2, 180, 195, 219; III, 19. (Teofil), 116. (Sf. Apostoli, mănăstire), 204. (Sf. Iacov), 374. (Muntele Măslinilor), 217. (Sf. Sava), 387, 621, 718; III, 1. (Sionul), 142, 217, 355, 360, 396; II, 1011, 1109. (Sf. Mormânt), *passim*.
 Iesuşi, II, 1062.
 Ilfov (judeţ), II, 872; III, 235, 320, 322, 326, 439, 446.
 Iliş-Vodă (tatăl lui Alexandru Iliş), 724, 734.
 Iliş Alexandru (Domn; Elena, fiica lui), II, 734-5, 871.
 Imbros, 24, 48.
 Ineboli, III, 309. (Ioachim, Mitropolit), 48, 361.
 Innsbruck, 336.
 Ioan cel Cumplit (Domnul Moldovei), 718.
 Ioan (Armaş, c. 1780), III, 356-7, 460-1.
 Ioan (Alexandru, Căminar), III, 244.
 Ioan (capuchehaie), c. 1780, III, 291, 293, 295, 297.
 Ioan (Comisul, c. 1590), 99.
 Ioan (Cuparul), II, 884-5, 1034-5, 1047, 1054.
 Ioan (ispravnic, c. 1780), III, 369-71, 373.
 Ioan (Medelnicer, c. 1780), III, 341, 349.
 Ioan (Polcovnic, c. 1780), III, 360-1.
 Ioan (Vistier, sec. XVII), 130.
 Ionachi (Clucer; şi soţie), II, 906-7.
 Ioniţă (Clucer, sec. XVIII), III, 454, 456.
 Iordachi (Armaş, c. 1780), III, 320, 370, 372, 380-1, 398, 418, 428.
 Iordachi (Postelnic), 740, 895-6; II, 983, 1078.
 Iordachi (Sluger, capuchehaie), II, 901.
 Iordachi (Spătar), III, 99, 191.
 Iordachi (Sătra), III, 393.
 Iorgachi (Toader, Vistier), 269.
 Iordachi (Medelnicerul lui Nicolae Mavro-cordat), II, 903.
 Iordan (râu), II, 1258.
 Iorga (Postelnic, vărul lui Vasile Lupu), 217.
 Iosif (Flaviu, scriitor), III, 148.
 Iosif al II-lea (Împărat), II, 1214.
 Ipec, 38; II, 1116-7, 1126.
 Ipocrat, II, 967; III, 74, 83.
 Ipsilanti (familie), III, 476.
 Ipsilanti, (Alexandra), III, 298-9.
 Ipsilanti (Alexandru, Domn), II, 1146, 1156.
 1181, 1189-90, 1193, 1217, 1219-21.

1223, 1225-6, 1228, 1230-2, 1235, 1237, 1244-5, 1250-3, 1256, 1263-4, 1270, 1288; III, 200-2, 206, 208, 212-3, 217-8, 220-2, 234, 236, 244-6, 257, 298, 314, 469-70, 474-7.

Ipsilanti (Alexandru, fiul lui Constantin-Vodă), II, 1277-8; III, 244-6, 250.

Ipsilanti (Atanase, Spătarul), II, 1168, 1177-8.

Ipsilanti (Constantin, Domu), II, 1278, 1288; III, 244-6, 250, 475-6, 481, 484, 490, 492, 494, 497-8, 504-5.

Ipsilanti (Dimitrie), II, 1278, 1288.

Ipsilanti (Ecaterina Doamna), III, 194, 250.

Ipsilanti (Ioan), II, 1252.

Ipsilanti (Manuil; și tatăl), 576; II, 1069, 1072, 1089.

Ipsilanti (Safta Doamna), III, 476-7, 484-5, 493, 495.

Ipsilanti (Smaranda, mama lui Alexandru-Vodă), III, 474-5.

Irinopolis, II, 1157-8.

Isaac (Anghel, Împărat), III, 145.

Isac-efendi, III, 354-5.

Isaccea, 211; II, 1094-5, 1195, 1200-2; III, 211, 265, 291, 296, 312; III, 439.

Isauria, III, 152.

Ischenderli (Meemet-aga), III, 314.

Islam (aga), III, 336.

Islar (bairactar), III, 338.

Islaz, III, 368, 382, 385.

Ismail, 170, 193, 199, 209, 211, 322-4, 376-7, 379, 489, 727; II, 949, 1178, 1182, 1192, 1210, 1217, 1220-1, 1234-5, 1258-9; III, 210, 213-4, 217, 252, 276, 284-5, 292-3, 297, 313-4, 320, 366, 368-9, 371, 373, 383, 386-90, 402-3, 409, 413, 416, 444-5, 479. (biserica Sf. Nicolae), 193-4. (Atanasie, egumen), 376. (Calinic), II, 324, 328, 1234-5, 1258-9. (Pașa de), III, 292.

Ismail (agă), III, 320, 336, 338.

Ismail Măliu (Malisor), III, 332.

Ismirli-Hagi, III, 429.

Isocrate, 393, 560, 910; III, 155.

„Istinpelo“, III, 226.

Isuf (bairactar), III, 324.

Isuf (agi, chehaiele de) III, 316, 336.

Istiman, III, 320.

Iștvanovici (Mihai, tipograf), III, 106-7, 112.

Italia și Italieni, 328; II, 902; III, 475.

Ițcani, 198.

Iulian (Împărat), III, 145.

Iulianò (Dumitrachi, capucehaie), 146, 425, 432, 538, 570-1, 576-8, 590-1, 607-8, 612, 623-4, 635, 643, 645, 665, 676-7, 689, 693, 696-7, 704-7, 777, 782, 784, 793, 795, 804-5, 887, 888; III, 73, 114. (fiul), 577.

Iunus (aga), III, 435.

Iureu (tufeccei-bașă); III, 328, 338.

Iustin (istoric), II, 910.

Iustin (Sf.), III, 147.

Iustinian (Împărat), 176-7, 179-80, 275, 292, 333, 732-3; III, 13, 18, 38, 80, 148.

Iusuf-Pașa, 480. (Adrianopol), 319-20 (Bagdad).

Iusuf (agi bei) 125, 637; III, 316, 320, 326.

Ivan (Comisul lui Petru Șchiopul), 101.

Ivan (Tar), 45-6, 50.

Ivanco (rudă a Mirceștilor), 89.

Ivașcu (din vremea lui Petru Șchiopul), 101.

Izet-beg, III, 473.

Izvoranu (Radu), 751.

Izvorul-Alb (sat), 115-6, 128.

J

Jianu (boier), III, 220, 282-3, 287, 293, 349, 456.

Jijia (râu), 270.

Jora (Antioh), 302, 360.

Jora (Grigorașcu), 302.

Jugureni (moșie), III, 103-4.

Jupanic (lazaret), III, 297-8.

K

Kabasilas (Constantin, protopop), 12.

Kalavria (Anastase, Sătrar), III, 353.

Kalliakra, 1.

Kalliarchi (Grigore), 483, 485, 487, 490, 499, 501, 503-4. (Mitropolit), III, 502.

Kallonaris (Natanail), II, 1072.

Kalnoky (Samuil), 334.

Kalustios (Neofit), 620.

Kamariotissa (mănăstire), II, 1223.

Kamerinos (Polierat), 97.

Kanisza, 757.

Karak, 374.

Kastaliu (?), III, 149.

Kastriotul (Gheorghe), 372, 378, 399, 406-11, 699, 700; III, 96-7.

Kavarna, 777.

Kerameus (Teofan), 453; III, 147.

Kernitza, 10-1. (Matei, Mitropolit), 11.

Klitophon, III, 155.

Kollonics (cardinal), 342.

Koriatovich (Teodor), 15.

Kos, 199; III, 154.

Kotyaion, 12.

Kovacieh, 75.

Krallis (Mihail), III, 29.

Kritias, II, 771, 804; III, 159-60.

Kritopulos (Daniil), 6-7. V. Râmnic (Antim de).

Kunupis (Mihail, Mare Retor al Marii Biserici), 12, 168, 182.

Kykos (mănăstire), II, 1095.

Kymenites (Sevastos, dascăl), 256, 304, 314-5, 409, 562, 565, 757; II, 109.

Kyros, III, 145. (Teodoret, episcop), III, 145.

L

Lacedemonia, 39, 141, 146-7, 172, 182; III, 11. (Gavriil), 172, 182; III, 11. (Ioasaf, Mitropolit), 141, 146-7.

Lăcusteanu (Gheorghe), III, 442.

Laerțiu (Diogene), III, 156.

Laiova (moșie), 100, 114.
 Lambrinò (Andronachi), 607. (Manolachi, și soția Balașa Brâncoveanu), 441-2, 647; II, 778, 972. (Ienachi, frate), V, și Brâncoveanu (Balașa).
 Lambru (bulucbașa) III, 324.
 Laodiceia, 12, 16, 28, 199, 259. (Mitropoliti: Grigorie), 259, 269-70.
 Lăpușna, II, 1186, 1190; II, 1210.
 Lăpușneanu (Alexandru, Domn al Moldovei), 46, 49-50, 58, 88, 195, 719.
 Lăpușneanu (Bogdan, Domn al Moldovei), 46.
 Lăpușneanu (Doamna Ruxanda), 46, 49, 88, 113.
 Larga (râu), II, 1201.
 Larisa, 147, 160, 166, 307, 457-8, 730; II, 840, 857, 1050, 1061-2, 1076, 1191, 1217; III, 472. (Mitropoliti: Grigorie), 147, 160, 166, 730. (Partenie), 457-8, 840, 1050, 1061-2. (Osman-Pașa), II, 1217.
 Laskaris (Comis), II, 1117.
 Laskaris (I., gramatic), 393; II, 909.
 Laskaris (Mare Logofăt al Bisericii), 141, 146, 166.
 Laslăuani (sat), 99.
 Laz (Ahmed-aga), III, 400-1, 406.
 Lazăr (Constantin), III, 468. (Gheorghe), III, 468.
 Lăzăreni (sat), 270.
 Leipzig, 61; II, 1243; III, 155-6.
 Lemnos (și Mitropolit Ignatie), 172; II, 1122, 1148.
 Leon Înteptul (Împărat), III, 152-3.
 Leon (Domn al Țării-Românești), 129, 131-2, 162, 724, 729.
 Lepanto, 757.
 Lepi, 720.
 Lesbos, 166, 757. (Mitropoliti: Antim), II, 116, 1170, 1189. (Nicodim), II, 840.
 Leszczyński (regele Stanislav), 599.
 Leurdeanu (Safta), II, 1126. (State), II, 1126. (Stroe), 751.
 „Leus” (Aristarh, Spătar), II, 1111.
 Leukippa, III, 155.
 Leyda, III, 155.
 Liașcova, 199.
 Libaniu (retor), III, 149, 156.
 Liberalis (Antoniu), III, 155.
 Libia, III, 155, 161.
 Lichirești (sat), III, 320, 338.
 Lidia, 16.
 Lipoianu (Costachi), III, 440.
 Lipoianu (Mihai), III, 440.
 Lipova, 757.
 Lititza (Mitropolie), 244.
 Lituania, 174-5.
 Livade, III, 283.
 Locurile Sfinte, 178, 212, 269; III, 43-4, 63, 97. V. Ierusalim.
 Londra, 717; III, 153.
 Longin, III, 151.
 Longus (sofist), III, 155.
 Lotru (râu), III, 260.
 Lovcea, 310; III, 320, 405-6

Lozetzi, 725.
 Luca (Stefan), 360.
 Luccari (familie), 67.
 Luccari (Ioan de), 68, 70.
 Luccari (Secondo de), 61-5, 67-70, 72, 75, 78.
 Lucian (scriitor), III, 154.
 Lucius (Aenaeus), II, 910.
 Luck (Ioan, episcop de), 8, 16, 27, 32.
 Lukaris (Chiril, Patriarh ecumenic), 114, 116, 122, 125, 129, 132, 175-7, 209, 331, 535-6, 723.
 Ludescu (Stoica), 247.
 Ludovic al XIV-lea, 206.
 Lugoș, 757.
 Lunga (moșie), 100.
 Lupu (Medelnicer), III, 375.
 Lupu (Aga), II, 1115.
 Lupu (fiul lui Anastase), II, 882, 884, 1020.
 Lupu (Stolnic), II, 1104-5, 1119.
 Lupu (Vasile, Domn al Moldovei), 121, 133-4, 138-9, 141, 143-4, 146, 150, 152-3, 156-9, 162-4, 168, 170-1, 173-5, 179-81, 184-5, 190-1, 195, 198, 203, 217, 221-2, 259, 269, 319, 689, 726-9, 731, 757; II, 1027; III, 7, 10, 12, 16, 21, 28. (Doamna Ecaterina), 150, 156. (Ioan, fiul), 143-5, 150, 152, 156. (fiica Maria), 150, 156. (Ileana Hătmăneasa), 150, 156. (Ana, altă rudă), 150, 156. („Marga”), 150, 156. (Ruxanda, fiica lui Vasile), 150, 156, 198, 203, 259, 269-70. (Teodosia Doamna), 150, 156.
 Luther, 175.
 Lykophron, III, 145.
 Lyon (și episcopul Irineu), III, 148. (Sf. Macarie Egipteanul), III, 155.

M

Magistros (Toma), III, 194.
 Magno (Fancesco di Zuan, agent al lui Mihnea „Tureul”), 68-9, 72-5, 102-4.
 Mahmud (Sultan), III, 209.
 Malamoc (mănăstire), 203.
 Maouil (diaconul, sec. XV; trimes patriarhal în Moldova), 33-5.
 Mareu (Ieronim), II, 911. (Ioan), II, 1107. (Nicolae), III, 468.
 Mardagiul (Ioniță), III, 391-2, 456.
 Marea Roșie, III, 155.
 Mărgărit (polcovaie), III, 298, 300, 322.
 Mărgineni, 219, 238, 240-1, 247, 280, 572-3, 594, 610, 612, 614-5, 731-2, 747-8; II, 809; 1073, 1159-61; III, 127.
 Maroneia (Mitropolie), III, 33, 35-6.
 Margunios (Maxim, episcop de Cerigo), 101, 535-6.
 Maria-Teresa, II, 1214.
 Marini (Poli) (Ioan dei), (80, 82. V. Poli (Marini dei)).
 Marlborough, III, 118.
 Matei (Basarab, Domn al Țării-Românești), 132-4, 146, 162-4, 173, 190, 195-6, 218,

- 415, 425, 433-4, 436, 438-40, 443, 489-90, 539-41, 547-8, 554, 571-2, 591, 599-600, 603, 622-3, 635-6, 641-2, 646-8, 662-3, 679-81, 690, 696-7, 702-5, 725, 727, 731, 764, 769-70, 776-9, 784, 787, 790, 792-3, 797-9, 804-5, 807, 809-13, 815, 817-8, 823-8, 843, 851-2, 855, 858, 884. (Doamna Elina, soția lui), 123.
- Maurovlahia, 10, 16-9, 24-5, 27-8.
- Mavrocordat (Alexandru, Exaporitul), 271, 288, 366, 380-3, 393, 415-6, 450, 476, 536, 601, 704, 737; II, 752-4, 757, 1178, 1216, 1251; III, 50-1, 146, 151. (nepot Dimitrie), 272. (fiica Elena) II, 1178.
- Mavrocordat (Alexandru Ioan, Domn al Moldovei), 224, 236-7, 243, 246, 249, 257-8, 291-2.
- Mavrocordat (Constantin, Domn), 495; II, 891-2, 923, 927, 945-6, 950, 975, 977, 987-8, 990-1, 1036-7, 1040-1, 1044-5, 1067-9, 1072-3, 1076-9, 1088-90, 1094-5, 1102-3, 1105-7, 1109, 1111, 1114, 1121-2, 1136-7, 1141-2, 1145, 1148-50, 1153-4, 1159, 1163-4, 1176, 1202-7, 1210, 1252; III, 156-7, 159-62, 165-6, 169-71, 173.
- Mavrocordat (Constantin din Chios, și Nicolii), 623-4.
- Mavrocordat (Eufrosina), III, 468.
- Mavrocordat (Gheorghe), III, 483-4.
- Mavrocordat (Ieremia, fiul lui Alexandru beizadea, în 1776), II, 1232.
- Mavrocordat (Ioan, fiul lui Nicolae, Domn al Moldovei), 495, 544, 583; II, 923, 927, 944-5, 950, 989-90, 1055-6, 1066, 1107, 1112, 1114-5, 1118, 1122, 1129, 1143, 1151, 1174, 1251; III, 114, 158, 162.
- Mavrocordat (Maria, Doamna lui Ioan I-lui); II, 1066-7.
- Mavrocordat (Mărioara, fiica lui Nicolae), 297, 495, 664, 666-9.
- Mavrocordat (Nicolae, Domn), 271, 344-5, 366, 414, 417, 419-41, 443-4, 448-51, 454-7, 460-1, 463-7, 470, 472, 476-8, 494, 496, 531, 533-5, 537, 539-42, 544-6, 548-52, 554, 556-8, 565-6, 568, 583, 585, 600, 602, 616, 618-9, 624, 627, 635, 643, 646-7, 651-6, 658-60, 664-5, 667, 670, 674, 676, 678, 680-1, 684-5, 687-8, 696-705, 707-8, 710, 712-3, 765-6, 771-2, 774, 776, 778-82, 784-7, 790-1, 793, 795-7, 800, 802, 804, 811, 826-7, 830, 846-8, 856, 860-2, 872, 875-7, 884-5, 887-9, 891-3, 896-7, 899-901, 903-4, 914-5, 917-8, 920, 924-31, 934-7, 942, 944, 946-58, 962, 964-5, 971-2, 975-8, 981, 983, 985, 987-9, 991-4, 996-1001, 1003, 1009-10, 1012-3, 1019, 1021-2, 1037, 1041, 1043, 1045, 1047, 1051, 1054-8, 1065-7, 1069, 1072-3, 1076, 1081, 1088, 1098, 1111, 1137, 1159, 1226, 1232, 1251-2; III, 65-6, 84, 90-1, 98-9, 113-4, 118, 125-7, 140-2, 144, 150-1, 162. (Fiul Alexandru), 495, 981, 983.
- Mavrocordat (Doamna Pulcheria, a lui Nicolae-Vodă), 426, 495-6, 583, 777-80, 782, 785-6, 927.
- Mavrocordat (Ruxandra), fiica Exaporitului, măritată Ghica), 400, 403; II, 786, 952, 962-3, 969, 993-4, 1014, 1020, 1041-3, 1056-7, 1069, 1216. (fiul ei, Alexandru 400-1.
- Mavrocordat (Scarlat, fiul lui Nicolae-Vodă), 450, 673-4, 676, 752-3, 755; III, 125-6. (Serafim, dascălul lui), 670-1, 676, 682, 684, 687-8.
- Mavrocordat (Sultana, mama lui Nicolae Mavrocordat), 600-1.
- Mavrocordat (Zamfira, Doamna lui Ioan-Vodă), II, 851-2, 856-6, 858-9, 867.
- Mavrodin (Dimitrie), 360.
- Mavrogheni (familie), III, 272.
- Mavrogheni (Iancu), III, 267-8, 456-8.
- Mavrogheni (Mărioara), III, 438-9.
- Mavrogheni (Nicolae, Domn), III, 232-4, 242, 245, 252, 260, 262, 264-5, 270, 272-3, 275-80, 282-4, 288, 293-5, 297-307, 308-11, 313, 340-51, 353-61, 363-71, 373, 376-81, 383, 385-90, 392, 394-6, 398-400, 403-4, 408-9, 411-5, 417, 422, 424, 429-36, 438-9, 443-7, 449-50, 452, 458-63 și urm.
- Mavrogheni (Postelnic), III, 326.
- Maxim, Șt. III, 146-7.
- Măxineni (mănăstire), II, 950, 954-7; III, 314, 416.
- Mazarachi, III, 5-6, 12, 15, 37, 46, 50, 53.
- Măzgani (moșie), 114.
- Mazovia, 599, 636.
- Mazza (Gașpar, Venețian, agent al Mirceștilor), 96.
- Medici: Dimitrie, II, 1001. Fotie (al lui Constantin-Vodă Mavrocordat), II, 1154, 1165, 1178. Iancu, II, 1195. Pantaleon, 472-4 (și fiica).
- Meedia. V. Mehadia.
- Meemet (agă), III, 314, 316, 320, 324, 326, 328, 336.
- Meemet Cialăc-oglu, III, 332.
- Megalopolis, III, 155.
- Megic-Husein (agă), III, 334.
- Mehadia, III, 298, 432.
- Mehanegi (Nicolae), II, 1235.
- Mehedinți (judet), 128; II, 1231; III, 275.
- Mehemed (agă), II, 1072; III, 280, 314, 316, 318, 320, 322, 324, 326, 332, 338, 360, 364, 376, 386, 400-1, 433, 508.
- Mehemed (aianul), III, 328.
- Mehemed-Efendi (caligraf), III, 263.
- Mehemed (chehaiă al Sultanului), III, 409.
- Mehemed-Pașa, 714; III, 19, 444. (Izet), II, 1217, 1219-21; III, 210, (de Aidin), III, 210, 244, (Pehlivan, de Ruscuc), III, 314.
- Mehemed (Mare Imbrohor), 208.
- Mehmed (Vesim-efendi), III, 518.

Melanchthon, 45.
 Melenic, 39; II, 1098, 1164. (Mitropoliți: Chiril), II, 1098. (Serafim), II, 1164.
 Melitena, 9.
 Memelici-oglu (agă), III, 328.
 Menfis, III, 16, 21.
 Memis (agă), III, 1171-2; III 324, 332.
 Memis-Pașa, III, 326.
 Menon (sol bizantin la Florența, 1439), 39.
 Meotida, 480; III, 70.
 Merișanu (Barbu), II, 875, 1077.
 Mersolu (Mehemed-Aga), III, 332.
 Mesembria, 113, 182, 194; II, 1098, 1162; III, 11. (Mitropoliți: Achilie), 113.
 (Antim), II, 1162. (Damaschin), III, 11.
 (Grigorie), II, 1098.
 Mesopotamia, II, 1207, 1230.
 Mesrop, III, 473.
 Metaxă (medic), II, 1263-4.
 Metaxă (Spătar), II, 1263.
 Meteore (mănăstiri), 5, 8, 9, 41; III, 3, 5, 7, 9, 41, 53-4. (Egumeni: Ghenadie), 41, (Dionisie), III, 5. (Zaharia), III, 9.
 Metereni (moșie), III, 512.
 Metimna, 132, 166, 194. (Cornilie, episcop de) 166, 194.
 Meursius (Ioan), III, 152, 154.
 Miclăușani (sat), II, 1027.
 Midia, 11-2, 16, 18, 24, 28, 30-1, 36-7, 49.
 (Partenie, episcop), 49.
 Miercurea, III, 480.
 Mihai Viteazul, 90-2, 105-10, 114, 133.
 Mihail (Țar), 173.
 Mihail (Armaș), III, 391-2.
 Mihălcea (Ban), 67 și urm.
 Mihnea (Domn al Terii-Românești) (și ficele lui musulmane), 104. (Doamna Vișa), 89-90, 95, 103-4. (Doamna Neaga). V. Neaga.
 Mirele, II, 1079. (Mitropoliți: Calinie), II, 1107. (Matei), 200, 720. (Pangratie), 194.
 Mohammed al IV-lea (Sultan), II, 1252.
 Moldova (Mitropoliți: Anastasie), 85, 117.
 Antonie), II, 1026, 1062, 1092-4. (Ghe-deon), 418; II, 925, 927; III, 99, 130-1. (Gheorghie), II, 1005, 1007. (Grigorie Roșca), 46, 217. (Ieremia Grecul), 16-7, 19, 27, 30, 32, 33-5, 36. (Iosif), 18-21, 31-2, 34-6. (Isaac, delegat de Patriarhul ecumenic), 18. (Meletie), 18, 21. (Nicanor), 109-10. (Nichifor), II, 937-8. 1110. (Samoil), 398. (Sava), II, 880, 882. (Teodosie, Vlădică), 34, (Teofan), 107. (Varlaam), 180, 195.
 Monembasia (Mitropoliți: Ierotei), 83, 86, 720. (Neofit), 132, 141, 146-7, 172.
 Montanus (Iacob), II, 910.
 Moraitachis, II, 852.
 Moreia, III, 153-4.
 Moschunas (Leontie, arhimandrit), III, 106.
 Moscova, III, 112. (Ioachim, Patriarh de), III, 46.
 Motru (Gura, mănăstire), 163.

Movilă (Ieremia și Elisabeta Doamna), 722. (fiica Maria), 173.
 Muncaciu (Petronie, episcop), 111.
 Murano (mănăstirea Sf. Matei), 55, 66-7, 86, 80, 82.
 Mutralic (Mohamed-aga), III, 318.

N.

Năsturel (Constantin, Ban), II, 1133.
 Năsturel (Radu), 255.
 Năsturel (Udriște), 725.
 Naupact, 48; II, 822. (Arhiepiscopie de—și Arta; Gavriil), 132, 194, 406.
 (Neofit), 406, 765; II, 778, 822, 924.
 (Partenie), 48.
 Nauplia, II, 938, 1189; III, 326. (Benedict, episcop de), II, 1189.
 Nazaret, 217, 674-5; II, 886, 892-3, 897, 914-5, 949-50.
 Naxos, 173. (Veniamin, episcop de—și de Paros), 173.
 Neaga (Doamna lui Mihnea-Vodă), 77.
 Neagoe (Basarab, Domn al Terii-Românești), 43, 133, 717; III, 3-4.
 Neagoe (boier din sec. XV-lea la conciliul din Florența), 38-9.
 Neagu (Banul lui Duca-Vodă), 739.
 Neamț (cetate), 269-70.
 Neamț (mănăstire), 21, 259; II, 1026, 1189.
 Neamț (ținut), 87; II, 1218, 1227.
 Neculce (Ioan), 301, 337.
 Negoiescu (Pană), II, 848. (Safta), II, 848.
 Negoiești, (sat), II, 1215, 1257. (mănăstire), II, 1266-7. (Serafim, egumen), II, 1267.
 Negustori: Bașa-Dimitrie, II, 1250. Constantin, II, 880.
 Nemesiu (filosof), III, 155.
 Nemetaga (Bostanoglu), III, 587.
 Nenciulescu (boier), III, 514.
 Neocesareia, 29; III, 152. (Mitropolit Grigorie), III, 152.
 Neochorion, 172, 337, 373; II, 888, 1114, 1136, 1182-3. (Sf. Gheorghe din), 373.
 Neokastron, 757.
 Nestor (Clucer, jurisconsult), III, 512-3.
 Niceia, 10-1, 13, 16-7, 38-9, 47-8, 120-1, 127, 182, 194, 198, 202, 236, 247, 359, 362, 392, 398, 400, 551, 624, 727, 765; II, 822, 836, 908, 1008, 1027, 1085, 1098, 1159, 1162, 1179, 1280; III, 11, 155. (Mitropoliți: Alexie), 17. (Antim), II, 1170. (Calinie), II, 938, 1098. (Chiril), 48. (Ghenadie), 624, 765, 822. (Grigorie), 198. (Ieremia), II, 1159, 1162. (Natanail), 198. (Partenie), III, 155. (Porfirie), 182, 194, 730; III, 11.
 Nichifor (Dascălul, vicariu patriarhal), 97, 108.
 Nichita (Armaș), III, 398. (ibrictar), 363-4, 376-80, 384-5.
 Nicoară (Vornic), 188.
 Nicodim (ctitor mănăstiresc, sec. XIV), 36, 201-2.

Nicolae (Aga, c. 1780), III, 340, 347-8.
 Nicolae (Pitar, sec. XVIII), 1288.
 Nicolae (Stolnic, c. 1593), 97.
 Nicolae (Vistier, sec. XVI), II, 128.
 Nicolachi (grămătic) III, 391-2. (Armaș), III, 443.
 Nicolescu (Șătrar), III, 360.
 Nicoli (Șătrar), III, 353-4.
 Nicomah, III, 146, 152, 154.
 Nicomedia, 12-3, 16, 24, 28-30, 38, 48, 132, 141, 146-7, 182, 313, 332, 336, 348, 376, 406, 416, 730, 765, 778, 822, 840, 1080, 1098, 1159, 1162, 1170, 1189, 1193, 1221, 1280; III, 11, 150. (Mitropoliți: Chiril), 141, 146-7, 182; III, 11. (Nichifor), II, 1159, 1162, 1170, 1189, 1221. (Paisie), II, 822, 840. (Partenie), 313, 332. (Serafim), II, 938. (Sisinie), 48. (Teoclit), II, 1098.
 Nicopol, 27, 96, 102, 106; II, 1176, 1227; III, 210, 222, 318, 338, 351, 357, 369, 373-4, 382, 387, 394, 405, 408, 410, 475, 479, 507.
 Nicosia, 336. (Antim, Mitropolit), 336.
 Nijna, II, 1074, 1076, 1255, 1269-70; III, 157-8. (bâlcu), II, 878.
 Nikusios (Panaioti, Dragoman), 204, 207-10 737.
 Nil (râu), 174, 562.
 Ninive, 142.
 Nipru, 209, 757; II, 1254; III, 243.
 Nisa, 406-7; II, 790, 1026; III, 32, 130, 132, 148-9. (Episcopi: Grigorie), 148-9. (Neofit), II, 1026. (Gherman), III, 32-3.
 Nistru, 208; II, 879, 881, 1197, 1199.
 Niș, III, 253, 281.
 Notaras (Dimitrie Gheorgulis, doctor), II, 897, 1026; III, 127-8.
 Notaras (Hrisant, Patriarh de Ierusalim), 116-9, 121, 123-4, 127-8, 130-1, 133, 135, 137-40, 142-3, 147, 156-8, 223, 256, 258-9, 264, 297-9, 311, 314, 325, 327-8, 338, 344, 353, 355, 362, 364-5, 367, 377-8, 381-4, 386-8, 392, 400-2, 409, 411, 414-5, 421-6, 428-33, 435-41, 443-4, 449, 453, 457-61, 463, 465-7, 470, 472, 476, 487-9, 491, 493, 495, 530-1, 533-7, 540-5, 547-8, 550-2, 554, 556-7, 566, 568, 570-2, 576-81, 583-6, 590-1, 595, 597-9, 602-5, 607-8, 610, 612-4, 616, 619, 621-5, 628-9, 635, 638-9, 641-3, 645-60, 662-5, 667-74, 676, 678-85, 687-8, 690-3, 695-705, 707-8, 710-3, 731, 745, 754-5, 764-6, 769, 771-2, 774-82, 784-8, 790-3, 795, 797, 800, 802-7, 809-15, 817, 820, 822-4, 826-31, 833, 837, 837, 840, 843-4, 846-9, 851, 853-6, 858, 862-5, 867-8, 870, 872, 875, 878-9, 882, 884, 887, 889, 891-3, 895-6, 898-901, 904-5, 908, 911, 913-8, 920, 922-9, 931-3, 936, 942, 944-9, 951-4, 956-9, 962-72, 975, 977-8, 980-1, 983-5, 987, 989-91, 993-4, 996-1002, 1009-10, 1012-6, 1018-23, 1025, 1927-8, 1030-1, 1033-6.

1040-5, 1047, 1050-2, 1054-9, 1061, 1066, 1068, 1070-1, 1076, 1089, 1107, 1229; III, 54-6, 58, 60-2, 65-7, 69-71, 74, 76, 78-9, 82-5, 87, 89-92, 94, 96, 98, 99-102, 105-8, 111-3, 115.
 Notaras (Neofit), 383.
 Novaci, III, 293.
 Novat, 343.
 Novgorodul-Mare, 16.
 Novi (in Bosnia), 757.
 Nucet, 163, 731; II, 1078.
 Nusret-chirmen, 758.

O

Obedeanu (Nicolae), II, 1171.
 Obilești (sat), III, 322.
 Obrocea, III, 314.
 Oceacov, II, 937; III, 236, 243, 425, 429.
 Ocna (Târgul-ei), II, 1072; III, 320, 350, 422.
 Ocenele-Mari, II, 1133; III, 355.
 Odiseu. V. Ulise.
 Odriin. V. Adrianopol.
 Ohrida, 38, 109-11, 180, 303-4, 398, 400; III, 37-8. (Patriarhi-arhiepiscopi: Meletie), 180-1; III, 37-8. (Nectarie), 109 111. (Zosima), 398, 400.
 Oikumenios, III, 149.
 Oituz, 599.
 Olanda și Olandesi, III, 5, 106, 112, 331.
 Olt (râu și județ), 114; II, 834-5, 838, 861; II, 1028, 1251; III, 127, 290-1, 298, 328, 372, 459.
 Oltenița, II, 1215; III, 264, 286, 294, 322, 424, 426, 439.
 Olteț (plasă), III, 358.
 Omer-Aga, III, 274. (alții), II, 1192-3; III, 316, 318, 322, 324, 330, 348-50, 437-8.
 Onasandru, III, 152.
 Opian, III, 154.
 Orfeu, II, 909.
 Orheiul, II, 1186, 1190, 1210.
 Origene, III, 146-7, 151-2.
 Orșova, III, 255-6, 276, 297-8, 432.
 Osdina (sat), III, 4.
 Osman al III-lea (Sultan), III, 172.
 Osman (agi), 213; II, 1105, 1191; III, 247, 260, 264, 318, 320, 324, 326, 332, 334, 336, 397-8, 430, 507. (-Gheghen), III, 336. (hirurg), III, 314. (-Mollah), II, 1165, 1200, 1206; III, 320.
 Osman (Pașa, c. 1788), III, 364. (de Nicol), III, 479.
 Ostafiev (Isaia), 180.
 Oșanița (sat), II, 1080-4, 1086-7.
 Ostrov, 128.
 Oteteleşanu (Barbu), III, 453. (Stolnic), III, 276-7.
 Otzis (Ghinea), 129.
 Ovidiu, II, 910.
 Oxford, III, 155.
 Ozù. V. Oceacov

P.

- Pachymeres, 1; III, 146.
 Paclova (sat), III, 150.
 Padova, 311-2, 329, 409-10; III, 150.
 Paladà (Antonachi), II, 1097, 1099.
 Paladi (A), II, 850.
 Paladi (Căntin), II, 1104.
 Paladi (Dumitrașcu), II, 1146.
 Paladi (Ioan), 360.
 Paladi (Toader), II, 1088, 1111.
 Palaipatrai, 28, 141, 146-7, 153, 173, 182-3. (Mitropoliti: Partenie), 183-4. (Teofan), 141, 146-7, 153, 173, 182-4.
 Palamariul (Pano), 129.
 Palatà, II, 1176.
 Paleolog (Andronic-cel-Nou, Împărat), 11, 41.
 Paleolog (Ioan al V-lea, Împărat), 10-1.
 Paleolog (Ioan al VIII-lea, Împărat), 39.
 Paleolog (Constantin), 201.
 Paleolog (Manuil, Împărat), 29.
 Paleolog (Comis), II, 1111.
 Paleolog (Iacob), 39, 86.
 Paleolog (despotul Teodor), 5.
 Palestina, 110-1, 180, 194, 202, 211, 217, 268, 297, 300, 302, 311-12, 321, 349, 352-3, 368, 372, 377, 381, 384, 388, 390, 400, 403, 409, 414-5, 421-3, 425-6, 428, 430-1, 433, 435-40, 443-4, 449, 458, 460-1, 463, 465, 467, 470, 477, 489, 535, 544, 551-2, 584, 589, 604, 629, 654, 662, 664, 668, 674, 681, 683, 685, 687, 690, 695, 698-700, 702, 712, 721-2, 726, 755, 769, 772, 774-6, 778, 784, 787-8, 790, 792, 805, 823, 826-7, 844, 864-5, 867, 875, 878-9, 882, 884, 887, 889, 891-2, 894-6, 898, 900, 913-8, 925-6, 932-3, 935-6, 944-5, 947, 951-4, 956-7, 960, 964, 970, 978, 981, 983, 987, 989-91, 993-4, 996-8, 1000, 1002, 1009, 1012, 1018, 1022-3, 1027-8, 1036, 1040, 1050, 1055-6, 1061, 1068, 1071, 1222, 1224, 1227, 1229, 1239, 1247, 1256, 1258; III, 55, 60, 65, 67, 78, 90-1, 94, 98, 100, 105-6, 112-3, 115-6, 121, 123-4, 129-31, 133, 135, 137, 139-40, 156-8.
 Pamfilia, III, 152.
 Pană (Comis, c. 1600), 108.
 Panaiodor (Căminar), III, 196.
 Panaiot (Constantin), II, 1186, 1188.
 Panaiot (Cămăraș), 756. (Grămătic), III, 143. (Moraitul), III, 330. III, 166. (Postelnic, c. 1700), 360. (Sluger), II, 1102; III, 513. (Sandu), II, 1186, 1188.
 Panaiotaichi (Clucer, c. 1700), II, 875.
 Panderma, III, 324.
 Panion, (episcop), 116.
 Panoceanu (Serdar), III, 275.
 „Pansofi“, III, 353.
 Pantazi (Medelniceer), II, 1089, 1096-9. (primierier), II, 861-3.
 Pantelimon (mănăstire lângă București), II, 1169.
 Pantazoglu (Ioan), III, 451-2.
 Panu (boier), III, 286.
 Papadopoulos (Nicolae Comnen, profesor la Padova), 311-2, 327, 329, 409-10.
 Papadopoulos (dascăl), III, 61.
 Papafil (Costea) II, 1186, 1188. (Dimetrie), II, 1116.
 Papazoglu, II, 1026. (Lazăr, Armaș), III, 330.
 Pârâianu (Barbu), 255.
 Parapan (moșie), III, 387.
 Paraschivă (Cămăraș), III, 369-70, 372, 418, 422. (Nicolae bulucbaș), III, 338.
 Paraschivă (Sf.), 138, 140, 148, 154.
 Paris, 77, 180, 327; II, 1182; III, 149-50, 153, 156. (Sorbona), III, 71.
 Paros, 173, 765; III, 233-4.
 Partenie (fiul lui Petru Cercel), 128-9.
 Paruhi-hoșea, III, 212.
 Pârvu (boier, sec. XVII-lea), 747.
 Pascale (căpitan), II, 975.
 Pastia (Serdar), III, 285.
 Pasvantoglu (Pașă), III, 477, 479.
 Pasvan-zadea (agă: Pasvantoglu), III, 479.
 Pașcanu (călugăr), II, 1259-60.
 Patelarie (Atanasie, Patriarh de Constantinopol), 174.
 Pater (Nicolae), II, 892, 1079.
 Patras, 149. (-ul Vechiu), 12-3. (Metodie, episcop de), III, 149.
 Patricius (Ioan), II, 910.
 Patriolanus (Ioan), II, 910.
 Păuna (nepoata Doamnei Ecaterina a lui Alexandru Mircea), 81-2.
 Pausanias, III, 147, 155.
 Pavlachi (capuchehaia lui Vasile Lupu), 189-91.
 Pavgudizoglu (șef turc), III, 378.
 Pehlivan (Mustafă), III, 320. (aga), III, 348.
 Pelaphantes (Andrei), III, 483.
 Pelin (agă), III, 332, 371.
 Pelopones, 16, 18, 38, 596, 693; II, 938, 1198. V. Moreia.
 Peloponesianul (Maxim), 409, 429, 909.
 Pelusion, III, 145. (Sf. Isidor în), III, 145.
 Penescu (Păharnic), III, 453.
 Pera, 51, 54, 57, 66.
 Peri (mănăstire și egumen Pahomie), 13-5, 32. (Simion), 15, 32.
 Petersen (agent rus), II, 1220.
 Peterwardein, II, 793, 816.
 Peristeri (Grigorachi), III, 480-1.
 Peritheorion, II, 48. (Mitropolitul Grigorie), 48.
 Persia și Perși, II, 175; II, 759, 830, 840, 1051, 1060, 1115.
 Pervana (agă), 108.
 Peștera, 199.
 Petersburg, 10, 15, 80, 200, 204, 295, 457; II, 875, 1207, 1210, 1214, 1218.
 Petrachi (Zaraf), II, 1238.
 Petrașen-cel-Bun (Domn al Țării-Românești), 105, 114.
 Petrașen (din familia Mireștilor), 89, 221.
 Petrașcu (Pitarul, vărul Doamei Saffa), 221.

- Petrașcu (Postelnicul, fiul lui Petru Cercel), 114-16, 128-9, 138.
- Petriciceiu (Ștefan, Domn al Moldovei), 199, 209, 211, 735. (Doamna Mariana), 735.
- Petrokokkini, 474.
- Petrossi (Armean), II, 1141, 1154.
- Petroșani (sat), III, 387-8.
- Petrozaharia, III, 244.
- Petru I-ii (Domn al Moldovei), 20.
- Petru cel Tânăr (Domn al Țerii-Românești), 56-61, 89, 100, 114.
- Petru Cercel (Domn al Țerii-Românești), 81, 100, 114, 16.
- Petru (Postelnic din Buzău) III, 390.
- Petru (Polcovnic), III, 338, 384.
- Petru Rareș Domn al Moldovei 44, 217.
- Petru Șchiopul (Domn al Moldovei), 47-9, 51, 56, 58-9, 77, 83-9, 94-5, 97-8, 100-1, 121, 125, 718-9, 728; III 2.
- Petru (Țar), 476, 479, 529, 596; III, 45-50.
- Petru (protopop al Moldovei, 1395), 18-22.
- Peucer (Gășpar), 45.
- Pezală (sat), 374, 718.
- Pharsalos, II, 860. (Filotei, episcop), II, 860.
- Philoponos (Ioan), III, 146, 153.
- Piatra (Olt), III, 372, 388.
- Pietrele (sat), 227-8, 233-4, 236-7.
- Pigas (Meletie, Patriarh de Alexandria), 47, 59, 76-7, 105-8, 176, 719; III, 2, 12-4, 19.
- Pindar, 393, 486; III, 149.
- Pisani (dragoman), II, 1238.
- Pitagora, 328, 393; II, 909.
- Pitești, 226, 233, 639-40; III, 303, 307-10, 322, 324, 332, 334, 336, 338, 343, 346, 348, 356-7, 389-90, 459,
- Pițigaia (sat), II, 844-5.
- Platon, 296, 328, 486, 546-7; III, 86, 110, 145, 147.
- Playcea (Ahmed, agă de), III, 324.
- Plevna, III, 320, 507. (Osman, agă de), III, 320.
- Ploesti, III, 316, 318, 320, 375, 377-8, 380, 387, 397, 440, 442, 452, 459.
- Plotin, III, 147.
- Plumbuita (mănăstire), II, 950.
- Plutarh, 146, 149, 155, 393.
- Pobrata (mănăstire), 217, 356, 361; II, 1110, 1244, 1246.
- Podhoriczany (general), II, 1210, 1212.
- Podolia, II, 1189.
- Podul Doamnei, II, 1205.
- Podul Pitarului, III, 322, 353.
- Pogonatului (mănăstire), 744.
- Pogoniana, 295, 406-7, 720, 742-4; II, 1080-2, 1086-7. (Eftimie de), 295, 406-7. (Matei din), 720.
- Poiana (mănăstire), II, 890.
- Poieni (sat), 129-31; II, 943.
- Poimanenon, 11. (Episcop Matei), 11.
- Poleainine, 37.
- Poli (Zuan de Marini), 79-80.
- Policiana, 740-1.
- Polibiu, III, 155.
- Polien, III, 154.
- Poloni, și Polonia, 27, 106, 108, 110, 175, 206, 208-9, 248, 363, 365, 370, 452, 538, 571, 599, 627, 636, 757; II, 1062-3, 1106, 1189, 1195, 1199-200, 1218; III, 86, 260, 505, 608.
- Polovraci (mănăstire), 290, 292, 346-7.
- Polyane (Calinic, episcop), II, 892.
- Polydeukes (Iuliu), III, 147.
- Polispodis (Nectarie), III, 31.
- Pomerania, 530.
- Ponelmann (colonel), II, 1215.
- Poniatowski, II, 1189.
- Pontanus (Iacob), II, 910.
- Pop (Ștefan), 336.
- Popescu (Comis, supt Constantin-Vodă Brâncoveanu), 762. (Pană), 395.
- Popescu (Radu, cronicar), 796, 853, 875, 885, 891, 923, 942, 950, 972, 975.
- Popești (sat), 204; II, 1215.
- Poreliotul (Teodor), 87.
- Porphyrita (Ienachi), 212-3.
- Porphyropulos (Marcu), 406-7, 409, 542-3, 572-3, 597-8, 691, 703-4, 735-7, 846-7.
- Porta (Nicolae da), 573, 597-8, 610-2, 691-2.
- Posellius (Ioan), III, 155.
- Potemchin, II, 1212, 1215.
- Potopul (mănăstire), 163.
- Potocki, II, 1206, 1260.
- Prahova (județ), 247, 352-3; II, 890; III, 316, 320, 332, 334, 338, 397-8.
- Prăscoveanu (Ștefan), II, 1288.
- Preutești (sat), 269-70.
- Prevesa, 757.
- Pricones, 49, 336, 348. (Anania, episcop), II, 1171. (Antim), 49.
- Proclu, III, 145, 157.
- Procopiu (de Cesareia), III, 146.
- Procopiu (de Gaza), III, 152.
- Procov (mănăstire), II, 1062, 1064.
- Prodromul (Teodor), III, 156.
- Proilav (Mitropolie), 170-3, 193, 204, 209, 322-3, 453-4, 727; II, 1136, 1258-9. (Mitropoliți: Calinic), II, 1136. (Chiril), 454. (Gherasim), 454. (Grigorie), 728. (Meletie), 171, 173. (Teofan), 728.
- Propontida, 373; II, 1233.
- Proți (insulă), II, 1233.
- Protopopi (Teodor. V. și Constantin.
- Provadia, III, 324.
- Prusia, II, 1193; III, 303, 475.
- Prut, 163, 452, 479, 559, 590; II, 1027, 1195, 1201-2, 1212.
- „Prysi”, III, 251.
- Psellos (Mihail), III, 153.
- Ptolomeu, III, 146, 155.
- Putapoglu (Ienachi), III, 211.
- Putna (mănăstire, și ținut), II, 880, 907, 1005, 1186.
- Putul Nălbantului, III, 320.
- Puturile (sat), III, 453-4.
- Pylarinos (Iacob, medic), 763-4.

Q

Quint-Curțiu, II, 910-1.

R

Racoviță (Doamna Ana), 491.

Racoviță (Constantin, Domn, și fiul Mihai), 172, 193-4, 893, 1071-2, 1121-3, 1126-9, 1132-7, 1141, 1143, 1147, 1153-4, 1159, 1163-5, 1168, 1174-5.

Racoviță (Dumitrașeu), 360; II, 1078, 1168, 1288.

Racoviță (Iftodie), 223.

Racoviță (Mihai, Domn și fiii), 180, 301, 355, 357, 361, 363, 370, 396, 421, 490-1, 645-6, 702-3, 712-3, 758, 762, 770, 772-3, 788, 812, 878, 880, 889-90, 893-6, 898, 901, 907, 965-6, 972, 1037, 1069, 1071-3, 1078, 1089, 1099, 1105, 1107, 1109-10, 1114, 1116, 1122, 1159, 1168, 1175, 1203; III, 126, 172.

Racoviță (Mihăiță, Dragoman), II, 1203, 1213, 1215.

Racoviță (Nicolae), 213, 303.

Racoviță (Radu), II, 1088, 1111.

Racoviță (Ștefan, Domn al Țării-Românești), II, 1152, 1161, 1163-5, 1168-9, 1171-2, 1175-8, 1180-2, 1191.

Racoviță (Vornie), II, 1179.

Rác (Ștefan), 340.

Rădăuți, 21, 98, 109, 117, 195, 217, 360, 398; II, 1005, 1110, 1186. (Episcopi: Atanasie), 117. (Eftimie), 46. (Ghedeon), 360, 398. (Mardarie), 98. (Serafim), 217. (Teodosie), 109. (Teofan), 195. (Varlaam), II, 1110.

Radovan (sat), III, 405.

Radu I-ii (Domn al Țării-Românești), 114; III, 151.

Radu-cel Mare (Domn al Țării-Românești), 42, 717.

Radu de la Afumați (Domn al Țării-Românești), 44, 133.

Radu Iiaș (fiu de Domn), 287-8, 734.

Radu Leon (Domn al Țării-Românești), 202-3, 211; III, 34.

Radu Mihnea (Domn), 81, 95-6, 101-5, 113-4, 116-8, 120-1, 126-8, 195, 722-4.

Radu Paisie (Domn al Țării-Românești), 44, 133.

Radu Șerban (Domn al Țării-Românești), 111, 114, 133, 231, 238, 244, 246, 248, 282.

Radu (Comisul, c. 1580), 95.

Radziwill (Ianus), 174.

Raghib-Pașa (Mare Vizir), II, 1136-7, 1154, 1221.

Ragusa, 63-6, 68, 75, 102-4.

Rahova, III, 336.

Rahovița, 199, 202.

Rahtivan (Meemet-aga), III, 336.

Raitu (localitate; episcopat), II, 1159.

Rákóczy (Francise), II, 1094.

Ralet (familie), III, 242.

Rali (Ralet) (Dimitrie), III, 501.

Rali (familie), 48.

Rali (Hagi-Mihalachi), III, 267.

Rali (Dionisie, Mitropolit de Târnova), 30, 105-6, 109-10, 721.

Rali (Nusostathi, Agă), III, 338.

Rama (Ramleh), 374.

Ramadan (Constantin), II, 1077.

Ramadan (Dimitrie), 687-8, 875.

Ramadan (Gheorghe), 695-6; II, 1021-2, 1107.

Ramma (ghiulër-agă), III, 314, 336.

Râmnic (și episcopie), 130, 195-7, 231, 237, 295, 330, 401-2, 725, 727; II, 1214, 1218, 1277; III, 55-6, 356, 360, 390, 414-5. (episcopi: Chesarie), III, 152. (Damaschin), 330. (Ignatie), 195-7. (Ilarion), 295. (Ștefan), 231. (Teofil), 130, 725, 727.

Râmnicul-Sărat (și mănăstire), 180, 266-7; II, 950, 957-8, 1231; III, 301, 313-4, 396, 413.

Ramoleți (sat), 114.

Râncăcioul, 163.

Rangavi (Rhangabé) (Andronic), 579-80, 647.

Rânzești (sat), 99.

Rasgrad, 199; III, 314, 318, 320, 326, 330, 332, 388. (Abdul-aga de), III, 320. (Ali, emir de), III, 326. (Curt-aga de), III, 388.

Raso (Apostol de), 75.

Rasova, III, 324.

Rastî (boier), III, 522.

Rașid-efendi, III, 471.

Rațea (moșie), 111, 133, 198.

Raül (trimes al Patriarhiei ecumenice la Chiev), 89.

Razu (Costachi), II, 1088, 1111.

Răzvan, III, 326.

Reni, 199, 454; II, 1195, 1210.

Repnin (Nicolae), II, 1215, 1223, 1228-30.

Revschi (general), II, 1215.

Rhangabé. V. Rangavi.

Rhusanos (mănăstire) III, 8, 9. (egumen Antim), III, 9.

Rizu (Iacob), II, 1139, 1144, 1148-9, 1165, 1178, 1202, 1221; III, 182. (Mărioara, fiica lui), II, 1139-40; III, 250-1.

Robaia (sat și schit), 198, 203, 211, 490, 758; II, 1154.

Robescu (Asanachi), III, 390-1.

Rod (Rhodos), 39, 72, 77-89, 80, 82-3, 116, 190-1, 194, 199, 348, 376, 406, 561; II, 840; III, 152, 154, 177, 408. (Mitropoliți: Grigorie), (Ignatie), II, 840. (Melchisedec), 116. (Meletie), 120-2.

Rod (Andronic din), III, 152.

Rod (Apolloniu din), III, 154.

Rodanta, III, 156.

Rodope, III, 35.

Rodosto (episcopie), 200, 624; II, 778, 840.

Roma, 16, 340, 342, 561; II, 910.

Roman, 21, 36, 98-9, 109, 111, 180, 195, 217, 360, 398, 418, 721, 764; II, 1005,

1026, 1110, 1186. (Episcopi: Ağafton), 109. (Anastasia), 46, 180, 195. (Filoteiu), 111. (Ghedeon), II, 1026, 1110. (Ioan), 217. (Lavrintie), 360, 398. (părcălabi: Condre), 99.

Roman (Împărat bizantin), III, 154.

Roman I-ii (Domn al Moldovei), 35.

Romanați (județ), III, 328, 403-4.

Romani, 231, 275, 487, 560; II, 1210; III, 152.

Romanò (Căminar), III, 322. (Iordachi), III, 437-8.

Românul (Ioan, egumen), 718.

Roset (familie), 1052.

Roset (Andrei, Ban), II, 1111.

Roset (Antonie, Domn al Moldovei), 217, 223, 413. (soția Zoe); 217. (fii: Alexandru, Gheorghe, Ienachi), 217.

Roset (Constantin, Hatman), II, 1088, 1111.

Roset (Ienachi, Comis), 612; II, 976, 1077, 1088.

Roset (Ioan, Agă), II, 794, 990-1000, 1168.

Roset (Iordachi), 301, 360, 363-4, 370-1, 413, 532.

Roset (Lascarachi), 739, 749.

Roset (Manolachi), 360.

Roset (Maria), 219.

Roset (Matei), 742.

Roset (Mihail), II, 917-8, 923-6, 1052-3, 1077, 1088, 1102, 1180.

Roset (Nicolae), 531, 589; II, 832, 844, 868-9, 875, 972, 975, 1010-1, 1131, 1176; III, 492, 499.

Roset (Vasile, Hatman), II, 1146, 1155.

Roset (Vistier, sec. XVIII), III, 324.

Roșul (Filip), 203.

Roznov (moșie), 222-3.

Rucăr, III, 305, 347.

Rudeanu (Nicolae), 751.

Rugină (Pavel), 360.

Rumânești (moșie), 129.

Rumelia, 702, 738, 744, 749, 751, 769, 776; II, 1230; III, 8, 244, 326, 505, 507. (Mehmed-Pașa, valiu de), II, 1200, 1214.

Rumiențov (general), II, 1206, 1213, 1218, 1220.

Rupta (sat), II, 1129.

Rusiuc, 199, 637; II, 796, 1208-10, 1230; III, 213, 215, 217, 307, 312, 314, 316, 318, 324, 328, 332, 387, 430, 439. (Cara-Ahmed, Pașa de), III, 322.

Rusia și Ruși, 2, 10, 12, 16-7, 24-5, 27-9, 39, 58, 83, 86, 94, 198, 208, 533-5, 595, 720, 757, 849, 878; II, 1092, 1121, 1193, 1194-5, 1197, 1199-200, 1202-7, 1209-16, 1220, 1223, 1228-30, 1248, 1269; III, 46-50, 71, 106, 112, 237, 257, 259, 351, 436. (Mică), 15, 32.

Rusia (Alexie, Mitropolit de), 28. (Teodor, Țar), III, 45.

Rusnamegiul, 320.

„Ruso-Vlahia”, 19, 22, 30.

Rustem-aga, III, 322, 473.

Rușava. V. Orșova.

Rușid (beiu, Izet-Pașa-zadè), III, 427.

S.

Saciște (localitatea: Siatista), III, 467.

Sadic-Aga, III, 330.

Sadova (mănăstire), 163.

Safranboglu (Gheorghe), III, 330.

Safta (Doamna lui Gheorghe Ștefan), 215-16, 221-2, 363, 370.

Sagi-Cuzi, II, 832.

Said-beg (Muhzun-oglu Damad), III, 427.

Saini-chirmen (cetate), 758.

Sălaj, 14.

Sali (Salih)-aga, (Batoglu, c. 1788), III, 268, 294, 303-5, 307-10, 312, 318, 322, 326, 332, 334, 336, 351, 356.

Salianegi, III, 252-4.

Salonic, 10-2, 31, 113; II, 892, 961, 966, 1118, 1129, 1145, 1189, 1280; III, 328, 338. (Sf. Anastasia), II, 1129. (Gheorghe Chaveris din), II, 961. V. și Tesalonic (Biserica de).

Salustiu, II, 911; III, 153.

Sâmbăta-Mare, III, 102.

Samocov (localitate), III, 320, 464-5.

Samos, 45, 194. (Mitropolit Partenie), 194.

Samosata, III, 154.

Sandu (Portarul), 252, 255, 257, 276, 282-4, 451.

Santorin (insulă), II, 1189. (episcop Dionisie), II, 1189.

Saphaz-Ghirai, III, 260.

Sarafi (Teodor), III, 6.

Sărata (localitate), III, 950.

Sârbi și Serbia, 38, 111, 131, 228, 234, 757; II, 913, 919, 960, 1216; III, 58.

Sarde, 38.

Sari-Mehmed (agă), 637.

Sari-Omer (agă), III, 268.

Sarighiol, III, 268.

Sarim (agă), III, 394.

Satalia, 12, 28.

Satâr (agă), III, 316.

Satoglu, III, 370.

Sauli, II, 1089.

Sava (polcovnic), III, 402.

Savin (Ban), 360.

Savoia (Eugeniu de), II, 815-7.

Saxonia și Saxoni, 485; II, 1218.

Seanavi (Dimitrie), II, 1165, 1138; III, 232, 265, 269, 272, 424, 428, 451-2.

Scania, 530.

Searlat (Vistierul lui Nicolae Mavrogheni), III, 444-7, 449.

Seir (Skyros), 49. (Luchian, arhiepiscop), 49.

Scotus (Dominic), II, 910; III, 153.

Scriverius (scriitor), III, 84-5.

Scurtești (sat), 44, 47, 53, 89.

Scutari, III, 336.

Seaca (moșie), 114.

Sebasta (Sivas), 11, 40, 762; III, 51. (Neofit, Mitropolit), 762; III, 51.

Sebeș, 757.

Secuieni, 742-3; III, 316, 336, 397.

Segarcea (mănăstire), II, 731, 834-5, 838; III, 38-9, 198-9.

- Seidi (bairactar), III, 316.
 Seidullah, 178-9.
 Seidungê-Ahmed-aga, III, 324.
 Seimen-chioiu, III, 237.
 Seimeni (sat), 248.
 Seleucia, II, 909; III, 152. (și episcop Vasile).
 Selim I-ii (Sultan), 143.
 Selim al II-lea (Sultan), 46.
 Selim (aga), 280, 302, 312, 318, 332, 380, 422, 452.
 Selim (Pașa), III, 248, 336, 371, 373, 386, 394, 417, 420.
 Selimbria, 29, 48, 112, 116, 132, 244, 420; II, 1088; III, 248. (Mitropoliți: Atanasie), 48. (Lavrintie), 132. (Nectarie), 244. (Neofit), II, 1248.
 Semlin, II, 817.
 Serbegi-bașa, III, 330.
 Serdari (Constantin), III, 396.
 Serengi, 49.
 Seres, 12-3, 147, 160, 194, 736; II, 1037, 1098, 1105, 1114; III, 6. (Mitropoliți: Daniil), 147, 160, 194; III, 6. (Gavriil), II, 1098, 1105, 1114. (aiani), III, 507.
 Severin, 24, 28-31, 89-90, 117.
 Severos (Gavriil, șeful Bisericii grecești din Venetia), III, 152.
 Sfânta Ana (schit), II, 924.
 Sguromali (boier), 101.
 Sguropulo (Syropulo, scriitor), 38, 149.
 Sibiu, 287-8, 295, 314, 457, 475-6, 488, 749, 752, 765, 884, 892, 899, 932, 944, 959, 1009, 1073-4, 1078-9, 1089, 1094, 1106-7, 1109, 1111, 1128-9, 1132, 1134; III, 288, 341, 414, 416.
 Sicilia, 546-7; III, 147.
 Side (localitate), 28; II, 937-8.
 Sideri (trimes la Hrisant Notara), 174.
 Sigismund (Împărat), 13, 38.
 Silihdar-aga, III, 334.
 Silion (Ștefan), 360.
 Siliste (moșie), 111, 114, 133, 198.
 Silistra, 39, 61, 67-8, 86, 199, 470, 553, 604, 698; II, 1208, 1210, 1250; III, 217, 237, 322, 324, 326, 328, 334, 336, 370, 418, 420, 436, 438-9. (Ahmed, agă), III, 328. (Cară-Memi), III, 322. (Hagi-Dumitrașcu), 470. (Hagi-Iancu), 470-1.
 Silivria, V. Selimbria.
 Simion de Tesalonic (scriitor), 409.
 Simokatas, 393.
 Simplicius, III, 148, 151.
 Simu (Agă), III, 328.
 Sinai (muntele), 93, 129, 175-6, 179, 181, 266-7, 270, 272-5, 297-8, 318; II, 877, 890, 944, 1016, 1073, 1135, 1159-62; III, 1-2, 10, 12, 18-9, 23, 28, 30, 32, 62, 64, 185-6. (arhiepiscopi-egumeni: Anania), 270, 274, 277. (Chiril), II, 1159, 1161-2. (Cosma), III, 64-5. (Ghenadie), 29. (Ioanichie), III, 64. (Ioasaf), 175-6; III, 12, 18, 32. (Lavrentie), III, 18. (Teofan), 176; III, 12-3, 18, 29.
 (mănăstirea Sf. Ecaterina), II, 1135.
 Sinaia (mănăstire), 114, 352-3; II, 890; III, 260-1, 320, 451.
 Sinan (beiu), 88.
 Sinan-Pașa (Mare-Vizir), 95, 724-5.
 Sinesiu (scriitor), 393; III, 150.
 Siniuhea (râu), II, 1209.
 Sinope, 199, 745. (popa Nicolae din), 745.
 Sintești (sat), 675.
 Siracusa, III, 150.
 Siretiu (râu), II, 211-3, 903-4.
 Siria, 199; II, 1258; III, 157.
 Sirigul (Meletie), 152, 175, 209, 211, 409, 728, 757.
 Sirmiul, III, 282-3.
 Sirul (Efrem), III, 146.
 Siștov, II, 1129; III, 206-7, 278, 318, 372-4, 381-2, 386, 461.
 Sititza (episcop Teodosie), 244.
 Sivri-Hisaroglu, III, 336.
 Slatina, 114; II, 1144; III, 328.
 Slătineanu (Radu), II, 1171.
 Slobozia, III, 314.
 Sliven, 199; III, 390.
 Slugearoglu (Constantin), II, 1154, 1193. (Gheorghe), II, 1221-2.
 Smaranda (Domnița), III, 184-5, 251.
 Smil. V. Ismail.
 Smirna, 12-3, 244, 644, 763-4; II, 893, 901-2, 905, 1114, 1136, 1230; III, 120.
 Snagov, 162-3, 429; II, 793.
 Sniatyn, II, 1104.
 Sobieski (Ioan, rege), 754.
 Socrate, III, 152.
 Sofia, 17, 48, 75, 295, 594, 596, 759; III, 54, 281. (Mitropoliți: Auxentie), 295, 594. (Ieremia), 718. (Partenie), 48.
 Sofiali (Gheorghe), III, 338.
 Sofia (sora lui Petru-cel-Mare al Rusiei), III, 50.
 Sofocle, 393; III, 153.
 Soliman (beiu), III, 326.
 Soliman-Pașa (c. 1714), 637.
 Soliman (Mare-Vizir, c. 1685), 307.
 Soliman (Amegi), II, 1105.
 Soliman (haznadarul), II, 1121, 1130.
 Solon (filosoful), III, 103.
 Soranzo (Lazzaro), 75.
 Sorocea, 86, 89, 735, 737; II, 1186, 1190, 1195, 1197, 1199.
 Sotiriopolis, 735.
 Soveja (mănăstire), 687-8; II, 1110, 1246.
 Sozopole (și mănăstirea Sf. Ioan), 10, 12, 16, 117, 119-20, 126.
 Spà (Aloise, din Venetia), 63, 66-7, 70, 77.
 Spandoni (dascăl), 690, 774-5, 795, 797, 856, 858; III, 198, 200.
 Spania, III, 475.
 Spilaiotes, 440, 530, 539-41, 547-8, 571, 612-3; II, 780, 832.
 Stachiev (ambasador rus), II, 1238.
 Stagai (eparhie), III, 7.
 Stainville (mareșal), II, 817.
 Stamo (-Costa, bașa), II, 1089.
 Stamo (Ioan, Postelnice), II, 875.

Stănești (mănăstioară), II, 834, 838.
 Starova (Hairullah, aga de), III, 328.
 Statachi (Postelnic), III, 265, 428.
 Stavrachi (Gheorghe), II, 1163-5, 1176-8, 1181, 1191-2.
 Stavrachi (hirurg), II, 1115.
 Stavrachi (capucehaie), II, 1105, 1144, 1154.
 Stavropole, 39; II, 1080-1, 1085-7. (Ioanichie, episcop), II, 1080, 1085-7.
 Stavru (Pitar, c. 1680), 742.
 Stavru (Sluger), II, 1115.
 Stelea (Spătar), 724-7.
 Stenimachos (mănăstire), 199, 207.
 Stephanites și Ichnelates (carte populară), III, 153.
 Sterachi (Zaharia), III, 240.
 Sterghie (Panu, Bașa), III, 232.
 Sterie (Portar, c. 1788), III, 311-3, 439, 444.
 Stobeul (Ioan), III, 149-51.
 Stockholm, 637.
 Stoffeln (general), II, 1204, 1210, 1212.
 Stoian (Armaș), III, 362.
 Stoian (Clucer, c. 1680), 255, 740.
 Strabon, III, 147, 155.
 Strâmbeanu (Constantin), II, 1133.
 Strâmbul (moșie), III, 190-1.
 Strașimir (Țar), 17.
 Stratis, 474.
 Sturdza (Ioan, Serdar), 360.
 Sturdza (Maria), 302.
 Sturdza (Mihalachi), II, 1146.
 Sturdza (Sandu, Vornic), II, 1088, 1111, 1140; III, 498, 504.
 Suceava, 36, 41, 98, 109-10, 117-8, 360, 722; II, 1088, 1111, 1146, 1186, 1217-8, 1227.
 Suedia și Suedesi, 452, 480, 484-6, 637, 640, 642; II, 1238; III, 86.
 Sugdaia (Soldaia, în Crimeia), 12, 16.
 Suhaia (moșie), 114.
 Suidas (scriitor), II, 909; III, 147, 153.
 Suleim (agă), III, 324.
 Suleiman (agă, din Silistra), III, 318, 322, 324, 326, 328, 330, 334, 336, 384.
 Suleiman (Caralerli), III, 330.
 Suleiman (Emenegi, agă), III, 330.
 Suleiman (Ghiurgi), III, 334.
 Suleiman (Sarchesimè), III, 334.
 Suleiman (Zainoglu), III, 328.
 Sulin (agă, de Silistra), III, 328.
 Suliotul (Nicolae), II, 1116.
 Sultana (Domniță), III, 188, 227, 519.
 Sumelă (mănăstire), II, 901, 1138, 1175, 1182, 1223.
 Summakios (Anghel), 409, 429.
 Suraia (moșie), II, 872-3, 875.
 Suțu (Alexandru, Domn), II, 1130, 1144; III, 164-5, 511.
 Suțu (Casandra), III, 166.
 Suțu (Constantin), 1178; III, 509-10.
 Suțu (Diamandachi), II, 1178.
 Suțu (Dimitrie), II, 1131, 1146, 1221, 1237.

Suțu (Draco), 612, 623; II, 966-7, 1021, 1102, 1131.
 Suțu (Ecaterina), III, 330.
 Suțu (Grigore), III, 485-6.
 Suțu (Mărioara), II, 967, 1021; III, 435-6.
 Suțu (Mihail, Domn), II, 1196, 1201, 1204, 1220-3; III, 126, 229-31, 424-6, 509.
 Suțu (Nicolae), 1144, 1149-50, 1153, 1156, 1178, 1182, 1190-7, 1200-5, 1220.
 Suțu (Ruxandra), III, 436.
 Suțu (Safta), III, 509.
 Suțu (Spătar), III, 259.
 Suveiz, II, 982.
 Synadenos (Mihail Astrâs), 10.
 Szilágyi, 61.

Ș

Șahin-Ahmed, III, 324.
 Șahin-Ghirai (Han), III, 246, 248.
 Șanta, II, 937.
 Șanț, III, 364, 384, 431-2.
 Șchela Ciobanului, III, 252, 255-6.
 Șerban (Vistier, c. 1680), 255, 304, 395, 762.
 Șerban (Dimitrie, Agă), II, 1232.
 Șerif (Omer), III, 338.
 Șipote (moșie), 123.
 Șoldan (Vornic), 217, 358, 361.
 Ștefan I -in (Domn al Moldovei), 20, 217.
 Ștefan-cel-Mare (Domnul Moldovei), 41-2, 217, 319.
 Ștefan (Gheorghe, Domn al Moldovei), 210-1, 214, 216, 221-2, 363, 370-1, 731.
 Ștefan (fiul lui Petru Șchiopul), 85-9, 97, 114.
 Ștefan (Lupu, Domn al Moldovei), 121, 150, 156, 222-3.
 Ștefan (nazirul), III, 288-91.
 Ștefan (Postelnic, c. 1788), III, 381-3, 385-6.
 Ștefan (Surdul, Domn muntean), 114.
 Știrbei (Badea), II, 835-6, 1133.
 Știrbei (Barbu), III, 220, 287.
 Știrbei (Constantin), 395, 761.
 Știrbei (Dimitrie), II, 1198.
 Știrbei (Nicolae), II, 1198.
 Știrbei (Pană), II, 1179.
 Știrbei (Radu), 740.
 Șufariul (Gheorghe), 255. (Radu), 255.
 Șumla, 199, 334, 457.

T

Tagaris (Pavel, episcop de Tebriz), 15.
 Tahir-aga, II, 1153; III, 314, 340, 347, 357.
 Taip-aga, 374.
 Taleligi-bașa, III, 348.
 Talleyrand (ministru francez), III, 518.
 Tămășani, 358.
 Tamasp (Tamasculü, Șah), II, 1115.
 Tănase (Logofăt, c. 1730), II, 1111.
 Tănase (Postelnic, c. 1590), 99.
 Tânganul (mănăstire), 163.
 Târgoviște, 41, 196-7, 304, 313-4, 392,

- 394, 396, 537, 566, 596, 637, 640, 648-9.
717, 724, 756, 762, 765; II, 1099; III,
55, 76-7, 89, 103, 106, 115, 119, 336,
345, 350. (negustori), 1099-103. (biserica
Stelei), 648-9. (egumen Ignatie), 725.
Târgul de Floci. V. Floci.
Târgul-Jiului, III, 276-7, 300; 330,
455.
Târnova, 17, 19, 32, 36, 39-40, 45, 105-7.
109-11, 132, 141, 146-7, 162, 172, 182,
199, 204, 406, 454, 547-8, 554, 668-70,
721-2, 759, 1098, 1162, 1230; III, 58,
102, 125-6, 164, 280, 301, 312, 318, 324,
330, 357, 366, 374, 381. (Mitropolii:
Antim), II, 1098. (Dionisie), 669, 706,
722. (Iosif), III, 125-6. (Partenie), II,
1162. (Turci din cază), III, 318.
Târnova (din Tesalia), III, 11.
Tatari, 16, 41, 106, 363, 365, 370, 447,
480, 483-4, 486, 558-9, 596, 678, 686;
II, 931-4, 937, 947-8, 950, 954, 956,
958-9, 972, 1094, 1141, 1190, 1197, 1210,
1226, 1230; III, 292, 419.
Tatios (Achile), III, 155.
Tauromeniu, III, 147.
Tazi-chirmen, 757.
Tazlău, 293, 356, 361; II, 1110, 1246,
1264. (Grigorie, egumen), II, 1265.
Teba, II, 1050-1, 1054, 1162. (Antim,
episcop), II, 1162.
Techeli (Osman-aga), III, 334.
Techirlam-oglu, III, 322.
Tecuciu, 293; II, 1186.
Teleajen, III, 397.
Teleben (în Albania), III, 267.
Telega, 227, 233; III, 441-3.
Teleorman (ținut), II, 872, 1208; III, 322,
372, 387.
Temistiu, III, 148, 151.
Temistocle, III, 153.
Tenedos, II, 1114, 1119, 1130.
Teocrit, II, 909-10; III, 153.
Teodor (Agă), II, 1071.
Teodor, (Comis, c. 1788), III, 351, 353,
360-1.
Teodor (Postelnic, c. 1788), III, 283-5,
287.
Teodorachi (capuchehaia lui Nicolae-Vodă
Mavrocordat), 766.
Teodorachi (Comis), II, 1146.
Teodoru (Gheorghe), III, 468.
Teodose (căpitan), III, 308.
Teodose (boier al lui Petru Șchiopul),
98.
Teodosie (Domn al Țării-Românești), 717.
Teofilact (Patriarh al Bulgariei, scriitor),
329-30, 757; III, 145, 149.
Teofilact (Pitar, c. 1760), II, 1168.
Teofrast, III, 154.
Teognis, II, 909.
Teos, II, 896-7.
Terapia (sat), 338, 422; III, 500-1.
Tersanë-Amiri-efendi, III, 506.
Tesalia, 109, 160, 166; III, 11.
Tesalonie, 409, 765, III, 840, 1098; III,
152, 320, 326. (Mitropolii: Grigorie),
III, 152. (Ignatie), 765; II, 840. (Ioachim), II, 1098, 1118. (Partenie), 113.
Teodosie), II, 1189.
Testabuza (Toma, medic), II, 964, 1089.
Tetovanli (Mustafă-Pehlivan), III, 316.
Thugut (internunțiu), II, 1226.
Tighinea, 455, 385, 452, 496.
Timișoara, 757; III, 431.
Tir (Maxim de), III, 154.
Tir (Toma, Mitropolit de), 49.
Tisenovța, 757.
Tismana, 163, 192, 195-7, 201-2, 725;
II, 884; III, 330, 431. (Leontie, proi-
gumen), 192. (Nicodim, egumen), II, 884.
(Teodosie), 725.
Titești (sat), II, 899-900.
Toader (Vistier, pe la 1650), 269.
Tobato (Tommaso), 211-2.
Tocat, III, 507. (Ali-Mollah de), III, 507.
(Hagi-Mehmed de), II, 1075-6.
Todireni (mănăstire), 198.
Tofuz-aga, III, 390.
Togan-chirmen (Taganrog), 758.
Toma (Logofăt al lui Ștefan-cel-Mare),
41.
Toma (Postelnic, sec. XVIII), III, 195.
Toma (Spătar, c. 1709), II, 850.
Tomarova. V. Reni.
Topal-Osman (Pașa), II, 1073.
Toparan-oglu (Omer), III, 330.
Topliceanu (Ștefan), II, 1198.
Topliceni (sat), III, 360.
Toporăuți (sat), 123, 139-40, 358, 361; II,
1263.
Tosim-aga, III, 306.
Tracia, 29, 160.
Trapezunt, 38-9, 182, 314-5; II, 909,
1098, 1115, 1138, 1175, 1182; III, 11,
139-40. (Mitropolii: Ieremia), II, 1098.
(Lavrentie), 142; III, 11.
Trapezunt (Gheorghe de, scriitor, sec. XV),
III, 139-40.
Tricala, 458; III, 7.
Triadița. V. Sofia.
Trifiodor, II, 910.
Triikka (Tricala) (Mitropolie și demnitari
bisericești), 9-10.
Tripoli, 78-9, 129, 757; III, 165, 176.
Trocan (tâlhar), III, 358.
Tucidide, I, 393; III, 145.
Tulcea, II, 1137.
Turci, *passim*.
Turnagi (Ismail, Mehnet și Omer-aga),
III, 320, 322, 389, 399, 402-3, 413.
Turnavitu (Dumitrachi), III, 232-3, 355,
376-7, 445, 447-8, 450.
Turnu, 108; II, 1171-2, 1176-7, 1181,
1227; III, 213, 217, 222-3, 318, 387-8.
(Cogea-Al-Pașa din), III, 318.
Turtucaia, III, 312, 318, 334, 344.
Tusum-aga, III, 336.
Tutova, 8-7, 8; II, 1186.
Tyrrau, III, 58, 102.
Tyrolon (Tzurulon), II, 1159.

Tzanos, 717-8.
Tzuchi. V. Ciuchi.
Tzuvania. V. Cairul Nou

T

Tamblac (Grigorie, Mitropolit), 36.
Țigănești, 216, 233.
Țigară (Nicolae, preot), III, 501.
Țigară (Zotu), 85-6, 95, 97-8, 101, 121.
(soția, Maria), 86.
Țintea (sat), III, 376-7.
Țițirică (Anastase), II, 1235.
Țurlea (Ioan), III, 467-8.
Țuțora, II, 1202.
Țuțorești (sat), II, 1195.

U

Ucraina, II, 1122, 1189.
Uda (sat), III, 100, 114, 372.
Ugoasa, 14.
Ugireni (mănăstire), 99, 117.
Ulise, 296.
Ulmeni (sat), III, 354.
Ungaria și Unguri, 13, 16, 27, 30, 103,
121, 228, 234; II, 1094, 1176, 1214,
1231, 1240; III, 102, 300.
Unguraș (castel; Balványos), 14.
Ungureni (și egumenii, Ioachim și Neofit),
200, 203.
Ungureni (cetate), III, 278.
Ungureni (populație), 203, 654; III, 289-
90, 350, 517-8.
Unghad, 66.
Ungrovlahia, *passim*.
Ungrovlahia (Mitropoliti: Antim I-in), 9.
(Antim al II-lea). V. Ivireanu, Antim.
(Atanasie), 1. (Daniil), II, 859-60, 923-4.
(Eftimie), 106; III, 10. (Grigorie, diferiți).
130, 724-6; II, 1214, 1218, 1227; III,
199. (Hariton), 10-1, (Luca), 100, 112-3,
719-20, 723-4, 726. (Neofit), II, 1089-90,
1096, 1098-9, 1102-3. (Ștefan), 192,
201-4; II, 1074, 1079. (Teodosie),
204, 225, 231, 237, 255, 278, 281, 295,
303, 336, 350, 401, 629; II, 1136; III,
33-6, 51, 54-6. (Teofil), 192.
Unturoasa (sat), III, 449.
Ureche (Grigore, Vornic), III, 159.
Urfa, II, 1137, 1207; III, 334.
Uricariul (Axintie), 162-3, 195, 204, 221,
270, 293, 319, 360, 362, 599, 636,
651, 749.
Urziceni, III, 400, 402.
Uschiub, III, 324.
Utrecht, III, 118.
Uzun-Husein (agă), III, 322.
Uzun-Mehemed de Turtucaia, III, 318.
Uzun-Osman de Uschiub, III, 324, 336.

V

Văcăreșcu (Barbu), 742; II, 1077-8, 1117,
1133-4; III, 512, 514. (Clucer, c. 1714),
588.

Văcărescu (Constantin), II, 875, 1077,
1288.
Văcărescu (Ienachi), 395, 762; II, 798,
1288; III, 462.
Văcărescu (Radu), II, 1168, 1198, 1288.
Văcărescu (Ștefan), 742, 1117, 1133-4.
Văcărescu (alții), II, 1008.
Văcărești (mănăstire), II, 872, 875, 877,
884-5, 909, 923, 1030, 1034, 1046-8,
1052, 1054, 1136, 1209, 1226, 1240-1,
1243, 1245, 1247-50, 1257-60, 1266,
1268; III, 145, 332. (egumen Gherman),
1010, 1239-41, 1243, 1247, 1249-50,
1259-60, 1268.
Văceni (sat), III, 396.
Vâlcea (județ), 346-7; II, 1184; III, 255,
276, 314, 322, 330, 346-7.
Valea (mănăstire), 163.
Valea-Seacă, 301.
Vălenii-de-Munte, 4, 348; III, 314, 316,
322, 334, 338, 363-4, 375, 377-8, 395,
400-1, 450, 452, 459.
Valetas (Gheorghe), III, 510-1.
Valianți, III, 276.
Valievo, II, 1116-7.
Varinus (scriitor), II, 909.
Varlaam (Stânca lui), III, 8.
Varna, 1, 10, 12, 17, 132, 141, 146, 199,
470-1, 488-9, 698; II, 822, 1206; III, 266,
438. (Mitropoliti: Calinic), II, 822.
(Partenie), 141, 146, 470.
Vasilachi (Sluger, c. 1740), II, 1078.
Vasile (Sf.), 180; II, 909; III, 79, 129,
146, 154.
Vasile I-in (Împărat bizantin) 351; III, 152.
Vasile (Mitropolit al Rusiei), 16.
Vasile (Hatman). V. Ceaurul.
Vasile (Lupu). V. Lupu (Vasile).
Vasile (Medelnice), II, 1026.
Vasile (Aga) 371.
Vasile (cumnatul lui Antioh Cantemir),
300-1.
Vasile (Păharnic, c. 1580), 101. (altul în
sec. XVII), 130.
Vasile (Postelnic, c. 1788), III, 294-5.
Vasile (vameș), II, 1191-3.
Vasluiu, II, 1186; III, 418.
Velicu-aga, III, 314.
Velighiunian-efendi, III, 207.
Veneția și Venețieni, 59-2, 55, 57, 59,
61-5, 67-73, 75-6, 79-80, 82-3, 96-7,
101, 104-5, 208, 211, 248, 338, 390,
406-8, 457, 474, 618, 672, 694, 714, 736,
757, 760; II, 888, 961, 1267; III, 60,
408. (Rialto), 16-7. (Sf. Marcu), 104
407. (Zecca), 391, 406-8. (Fabrizio din)
50-1, 57, 62, 76, 79. (Arhiepiscopul Meletie),
III, 60. (Tănase Venețianul), 759.
Ventura (Constantin), 572, 805-6, 858; II,
1072-3.
Verbia (schit), II, 1073.
Vernescu (Dinu), III, 395.
Vergu (Păharnic), 751.
Veria. V. Beroe.
Vesel (odobașă), III, 314.

Vezir-Chiopru (sat), III, 336.
 Vicina, 1-5, 8-10. (Iachint, Mitropolit de), 1-8. (Luca), 1.
 Vidin, 7, 11, 17, 30, 102-2, 128, 244; II, 860, 1069, 1176-7, 1189, 1208, 1214; III, 213-5, 272, 283, 285-6, 297-8, 305-6, 314, 324, 326, 330, 336, 338, 357-8, 358, 361, 367, 372, 382, 385-6, 399-400, 405-6, 419, 422-5, 429, 466; (Mitropoliți: Casian), 11, 17. (Ioasaf), 17. (Iosif), II, 1189. (Simion), II, 860. (Timotei), 244. (Topal-Osman-Pașa de), II, 1069.
 Viena, 1, 87-9, 98, 335-6, 342-3, 652, 754; II, 913-4, 961; III, 411-2, 519-20.
 Vișoara, 114.
 Viking (Paul), 45.
 Vintilă-Vodă (mănăstire), 100, 203.
 Virgiliu, II, 910.
 Vinț, 121.
 Vintilă (Ban, c. 1680), 278, 281.
 Vistula (râu), 485.
 Vișovăț. (mănăstire), 38.
 Vițichești (deal), 226, 233.
 Vizantea (mănăstire), II, 1197.
 Vizia (arhiepiscopie), 141, 146, 765; II, 840. (Mitropoliți: Damascin) 141, 146, (Ioachim), 765, 840.
 Vlachos (Gherasim, Cretan), III, 151.
 Vlad Călugărul (Domn al Țării-Românești), 41-2.
 Vlad Dracul (Domn al Țării-Românești), 114.
 Vlad Începutul (Domn al Țării-Românești), 133.
 Vlad Miloș (Domn al Țării-Românești), 84.
 Vlad Tepeș (Domn al Țării-Românești), 40.
 Vlad (Logofăt, c. 1650), 130.
 Vlad (Medelnicer), III, 374-5.
 Vlădescu (Șerban), 565.
 Vladimir (Mitropolie), 28.
 Vladislav II (Domn al Țării-Românești), 40, 114.
 Vladislav III (Domn al Țării-Românești), 43, 133.
 Vladislav (Logofăt, c. 1650), 731.
 Vlădoiannu (Pitar), III, 283, 512-3.
 Vlahobogdanian, 619; II, 1189, 1237; III, 37.
 Vlastaris (Matei), II, 909.
 Vlastò (Andronachi și Mărioara, soție), II, 980.
 Vlastò (Arapachi), II 1150, 1154-5, 1204.

Vlastò (Dumitrașcu), 679-80; II, 852, 1065, 1068.
 Vlastò (Ienachi), II, 1123-5.
 Vlastò (Spătar), III, 242, 428.
 Vlastò (Toma), 141, 146.
 Vlașca, 130, 227, 234, 237, 322; II, 1208; III, 387.
 Volcineț, 358, 361.
 Vozia, III, 243. V. Ozù.
 Voznițin (Bogdan), III, 45.
 Voznițin (Procopie), III, 45.
 Vrața, III, 320.
 Vulcan, III, 293.

X

Xanta (și Samuil, episcop de), III, 11,
 Xantopol (Ioan), III, 385.
 Xenofont, 393; II, 909; III, 146, 154, 464-5.
 Xenos (rudă a Mireștilor), 50.
 Xifilin (scriitor), III, 147.
 Xoniu (Toma), III, 390-1.

Z

Zagorianul (Stati), II, 1177-9, 1181-2, 1190-3.
 Zametin (general), II, 1211.
 Zamfira (Doamna). V. Mavrocordat (Zamfir).
 Zamfirachi (Stolnic), III, 387.
 Zănoaga, III, 453-4.
 Zante, 409. (Anghel Summakios din), 409-10.
 Zaphanè (Emini, Ismail-beiu), II, 1178.
 Zdrale (schit), 142-3, 163-4, 197.
 Zeineb (Sultana), II, 1165, 1238.
 Zemena (episcopie), 28.
 Zemmet-efendi, III, 214.
 Zenta, II, 1252.
 Ziehele (Mitropolie), 43.
 Zikehia, 16.
 Zimnicea, III, 312, 338, 343, 368, 372, 383, 385, 460-1.
 Zisu (Costachi, Postelnic), III, 449.
 Zitsa (sat), 738, 749.
 Zlada, III, 320.
 Zonara (Ioan), III, 145.
 Zuguri (Mihail) III, 468.
 Zupsea, II, 1263.

NUME COMUNE

A

Antimia, II, 1027.
Antoni, III, 326.

B

Baciu, 131.
Badiu, II, 131.
Băleanu, 131.
Braicu, III, 328.
Burleanu, 131.

C

Ciurecă, 131.
Coci, III, 467-8.

D

Daicu, 131.
Dochița, II, 1027.
Drăceanu, 131.
Drăguța, 721-2.

E

Erinota, 552.
Ervania, 38.

F

Floca, 131.

G

Ghioca, 131.

I

Ianovea, III, 467.
Isa, III, 338.
Islate, 131.

M

Marga, II, 890.
Miftodie, 131.
Mihăilă, II, 1077.

O

Onufrie, 721-2.

P

Picătură, 131.

R

Rante, 131.

S

Sara, II, 1135.
Soare, II, 956.
Sofronia, II, 1236.

Ș

Șerbul, 131.
Ștefana, 295

T

Tergilă, 131.

Ț

Țandru, III, 207.
Țațu, III, 467-8.

V

Velisarie, III, 324.

CATEGORII ȘI LUCRURI

A

Antimise, II, 1121.

B

Bănari, II, 1192.

C

Calafăți, III, 312.
Capanlăi, III, 438.
Casapi, 89. (- bași), II, 1071, 1268-9.
Cherestegii, II, 1206.
Croitori, III, 514.

G

Grămăției, 203, 437-8 (Ioan, în Moldova):
(altul), 650, 951; III, 157 (Mihail, al
lui Constantin-Vodă Brâncoveanu), 396,
762.

N

Negustori: Zamfirachi (Chiriac), II, 128.

P

Psaltii (Ierotei, supt Constantin Brâncoveanu), 457-8. (alți cântăreți), III, 91-2, 94.

Tabla numelor la Introducere.

A

Adacalë, 18.
Adibzadea (Teodorachi), 15.
Andrei (Vornic), 15.
Ardeal, 19.
Argeș (și Curtea-de), 12-3.
Arnăuți, 12 — 3.
Austria, 15.

B

Badaciu, 12.
Bagdad, 11.
Baia (Ocol), 18.
Bănești, 12.
Baratov (Clucer), 11.
Bartholdy, 18.
Bechir-Pașa, 1.
Belinaș-oglu, 11, 16.
Blahnița-de-sus (plasă), 17.
Brăila, 11.
Braniște, 15.
Brașov, 15-6.
Breaza, 13.
Broșteni, 12.
București, 14, 17.
Budișteanu (Radu), 16.
Buzău, 9, 11.
Byron (Iord), 18.

C

Calafat, 18.
Călrăși, 11.
Câmpana, 9, 11-3. (Lupoianului), 12.
Câmpu (plasă), 18.
Câmpulung, 12-3.
Caparlâi, 9.
Caragea (Ioan-Vodă), 19.
Cerneți, 16-8.
Chiriac (Clucer), 18.
Ciuc, 14.
Comarnic, 13.
Compania (grecească de comerț), 9, 10.
Cornu, 13.
Costești, 11.
Coșmir, 16.
Cozia, 15.
Craiova, 15-6, 18.
Crețulescu (Vornic), 14-5.

D

Dâmbovița (județ), 10.
Dealul Lung, 14.

Dolj, 13.
Drăgășani, 15.
Dragoslavele, 12.

E

Eschi-Stambol (Serdar), 17.
Evrei, 9.

F

Fetislam, 18.
Focșani, 10.

G

Găești, 11.
Galați, 9.
Gheorghe (Vel Căpitan), 13.
Giam-Ali (aga), 11.
Gomolovici, 16.
Greci, 10.

H

Haromsec, 14.
Hope (scriitor), 19.
Husein-Uzum, 13.

I

Ibrictar (Nichita), 13.
Ilfov, 10.
Imperiali, 15.
Ioan (biv Vel Păharărie), 27-8.
Ismail, 10.

M

Marcu (Serdar), 11, 15.
Mandagiu (Ioniță), 16.
Mavrogheni (Nicolae-Vodă),
16-7, 19.
Mavrogheni (Serdar), 11.
Mehadia, 18.
Mehedinți, 13, 17.
Milcov, 14.
Morali, 9.
Moreia, 9.
Muscel, 11, 13.

N

Nămăești, 12.
Negustori (feluriți), 9.
Nenciulescu (Constantin), 17.
Nicopol, 15-6.

O

Oarja, 12.
Oena, 11.
Odobescu (Ioan), 10.
Olt (plasă), 15.

P

Păscari, 13.
Pitari (Constantin), 15.
Pitești, 11, 15-6.
Podul Lacului, 14.
Poiana, 13.
Polonia, 14-5.
Provița, 13.

R

Rachita (Toma), 16.
Râmnicul-Sărat, 10.
Râmnicul-Vâlci, 15.
Romanò (Spătar), 11.
Rucăr, 12.
Ruset (Dumitrachi Alexandru), 11.

S

Sali-aga, 13.
Scutari, 9.
Secăria, 13.
Secuieni, 16.
Sibicîn, 9.
Sibiu, 14.
Siliștra, 10.
Sinaia, 10-1.
Slăvești, 12.

Soliman-Pașa, 18.
Suhaiia, 12.

Ș

Șifer-aga, 11.
Șopriile, 13.
Știrbei (Badea), 9.
Ștucă (Mihai), 16.

T

Târgoviște, 12.
Târnava, 11.
Tatari, 16.
Teleajen (plaiu), 13.
Teșila, 13.
Tihomiri, 13.
Tismana, 16.
Turci, 10 și urm.
Turnavitul (Dumitrachi), 10.

V

Văcărescu (Ienachi), 9.
Vădeni, 9.
Valea Crângului, 16.
Vălenii-de-Munte, 11, 13.
Vătafi (Tudorachi), 15.
Velisar (Armaș), 11.
Vernescu (Dimitrie), 14.
Vidin, 15, 18.
Vlașca, 11, 13.

Z

Zimnicea, 16.

A

Albania, 12
Albania, 11
Albania (Pasha), 10
Albania (Pasha), 11

B

Bahia, 11
Bahia (Cape), 11
Bahia, 11, 12
Bahia (Cape), 11
Bahia, 11
Bahia, 11-12
Bahia, 11

C

Cadiz, 11
Cadiz (Cape), 11
Cadiz (Cape), 11
Cadiz (Cape), 11
Cadiz, 11
Cadiz (Cape), 11

D

Dacia, 11
Dacia, 11
Dacia, 11
Dacia, 11
Dacia, 11
Dacia, 11
Dacia, 11

Dacia (Pasha), 11
Dacia, 11

E

Egypt, 11
Egypt, 11
Egypt (Pasha), 11
Egypt (Pasha), 11

F

Falkland, 11
Falkland, 11
Falkland, 11
Falkland (Cape), 11
Falkland, 11
Falkland, 11
Falkland, 11
Falkland (Cape), 11

G

Gambia (Cape), 11
Gambia, 11
Gambia (Cape), 11
Gambia (Cape), 11
Gambia (Cape), 11
Gambia (Cape), 11
Gambia (Cape), 11
Gambia (Cape), 11

H

Haiti, 11

